4° Goussen 3 (1)

فهرست

	صفحه
مقدمه	۱
در بیان اسم و رسم	۱۲
در بیان صفت	۲۵
در بیان فعل	۳۵
در بیان حرف	۴۵
در بیان اسم مفرد و جمع	۵۲
در بیان تذکیر و تانیث	۶۳
در بیان اسم معرفه و نکره	۷۱
در بیان اسم مشتق و جامد	۷۸
در بیان اسم مجرد و مزید	۸۳
در بیان اسم ثلاثی مجرد	۸۸
در بیان اسم ثلاثی مزید	۹۲
در بیان اسم رباعی مجرد و مزید	۹۸
در بیان اسم خماسی مجرد و مزید	۱۰۲
در بیان اسم سداسی مجرد و مزید	۱۰۶
در بیان اسم مصدر	۱۱۱
در بیان اسم فاعل	۱۱۵
در بیان اسم مفعول	۱۲۰
در بیان اسم صفت مشبهه	۱۲۵
در بیان اسم مبالغه	۱۳۰
در بیان اسم تفضیل	۱۳۵
در بیان اسم آلت	۱۴۰
در بیان اسم ظرف	۱۴۵
در بیان اسم هیئت	۱۵۰
در بیان اسم نسبت	۱۵۵
در بیان اسم تصغیر	۱۶۰
در بیان اسم تعجب	۱۶۵
در بیان اسم تفضیل	۱۷۰
در بیان اسم تعجب	۱۷۵
در بیان اسم تصغیر	۱۸۰
در بیان اسم نسبت	۱۸۵
در بیان اسم هیئت	۱۹۰
در بیان اسم ظرف	۱۹۵
در بیان اسم آلت	۲۰۰
در بیان اسم تفضیل	۲۰۵
در بیان اسم مبالغه	۲۱۰
در بیان اسم صفت مشبهه	۲۱۵
در بیان اسم مفعول	۲۲۰
در بیان اسم فاعل	۲۲۵
در بیان اسم مصدر	۲۳۰
در بیان اسم مجرد و مزید	۲۳۵
در بیان اسم خماسی مجرد و مزید	۲۴۰
در بیان اسم رباعی مجرد و مزید	۲۴۵
در بیان اسم سداسی مجرد و مزید	۲۵۰
در بیان اسم ثلاثی مجرد	۲۵۵
در بیان اسم ثلاثی مزید	۲۶۰
در بیان اسم مشتق و جامد	۲۶۵
در بیان اسم معرفه و نکره	۲۷۰
در بیان اسم تانیث	۲۷۵
در بیان اسم تذکیر	۲۸۰
در بیان اسم جمع	۲۸۵
در بیان اسم مفرد	۲۹۰
در بیان اسم	۲۹۵

وقت صلاة الفجر فيجب قضاؤها.

م : ومن فاته شيء من الصلوات الخمس في جماعة يستحب له قضاؤها في جماعة.

ن : ومن فاته صلاة لا يدري كم هي يقضي خمس صلوات.

س : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ع : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ف : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ص : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ق : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ر : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ش : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ت : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ث : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

خ : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ذ : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ض : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ظ : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

غ : ومن فاته صلاة من صلوات يوم وليلة ولا يدري أية صلاة هي يقضي صلاة يوم وليلة.

ح : هل الجمعة تجب على المسافر
إذا كان في البلد ؟

ط : إذا لم يكن في البلد غير
المسافر إلا عبد حضر أمكنه فعل
الجمعة ولا فلا .

ي : هذه مسألة مختلف فيها .

يا : في سبع يخاطب فيها
الجمعة إذا حضرها ثلاثون
رجلا : الحر والمقيم والصحيح
والبالغ والذكر والمستوطن
إذا كان بحيث
لو خرج منه بكر
لرجع إلى أهله
ليلا .

يب : في قرية ليس فيها
إلا رجل واحد أو امرأة
أو صبي أو عبد
أو مسافر
فعليه
الظهر .

يج : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

يد : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

يه : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

يو : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

يز : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

يح : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

يط : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

ك : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

كا : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

كب : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

كج : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

كد : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

كه : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

كو : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

كز : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

كح : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

كط : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

ل : في قرية فيها
ثلاثون رجلا
فيهم
مسافر
أو
مريض
أو
أعمى
أو
مقعد
أو
عبد
أو
صبي
فعليهم
الجمعة .

صلاة : ٥٠

(فيها عشرة أبواب باب الجمعة
وباب العيدين وباب الكسوف
وباب الاستسقاء وباب صلاة
الخوف وباب صلاة المسافر
وباب الجنائز) .

١ : في أفضل الجمعة وما
في وقتها وفرضها وفي الغسل
وما يجب وما يستحب وما
يكره وما لا يجوز .

ب : فأما أفضل الجمعة
فالتبكير إليها والغسل
والطيب والسواك ولبس
أحسن الثياب .

ج : وأما وقتها فإذا
زالت الشمس .

د : وأما فرضها فركعتان
مع الإمام يجهر بالقراءة
فيهما .

ه : وأما الغسل فواجب
على كل محتلم وعلى
المرأة التي تجامع .

و : وأما ما يجب فيها
فالسعي إليها على كل
من تلزمه الجمعة .

ز : وأما ما يستحب فيها
فالتبكير إليها والغسل
والطيب والسواك ولبس
أحسن الثياب .

ح : وأما ما يكره فيها
فالكلام والإمام يخطب
وكذلك الصلاة والإمام
يخطب .

ط : وأما ما لا يجوز فيها
فالخروج من المصر
لغير عذر .

ي : وأما الذين لا جمعة
عليهم فالمسافر والمرأة
والعبد والمريض والأعمى
والمقعد والصبي .

يا : وأما الذين عليهم
الجمعة فكل من لم يكن
من الذين ذكرنا قبل هذا
ممن لا جمعة عليه .

يب : وأما الذين لا جمعة
عليهم إذا حضروها
فالمسافر والمرأة والعبد
والمريض والأعمى والمقعد
والصبي .

يج : وأما الذين عليهم
الجمعة إذا حضروها
فكل من لم يكن من
الذين ذكرنا قبل هذا
ممن لا جمعة عليه .

الحلق حالقها وقيل بعد ما مدا .

٢ : وأما من قدم ليدنو فحلق بعد الصلاة .

٣ : وأما من نحر قبل أن يرمي . فيعيد النحر بعد الرمي وعليه دم .

٤ : أما من نحر قبل أن يحلق . فليس عليه شيء وقد أساء وعليه دم عند الشافعي وقال مالك لا شيء عليه وقال أبو حنيفة وأصحابه لا شيء عليه عند الشافعي وعليه دم عند مالك وقال أبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

٥ : وأما من حلق قبل أن يذبح فليس عليه شيء عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

٦ : وأما من حلق بعد الرمي وقبل الذبح فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

٧ : وأما من حلق بعد الذبح وقبل الرمي فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

٨ : وأما من حلق بعد الرمي والذبح فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

٩ : وأما من حلق بعض رأسه وقصر بعضه فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

١٠ : وأما من حلق [وقد كان] ضفر رأسه فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

فصل : ٣٥ .

١ : وأما من حلق قبل أن يطوف طواف الإفاضة فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

٢ : وأما من حلق بعد أن طاف طواف الإفاضة وقبل أن يسعى فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

٣ : وأما من حلق بعد أن طاف طواف الإفاضة وسعى فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

٤ : وأما من حلق بعد أن طاف طواف الإفاضة وسعى وقبل أن يطوف طواف الوداع فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

٥ : وأما من حلق بعد أن طاف طواف الإفاضة وسعى وطاف طواف الوداع فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

٦ : وأما من حلق بعض رأسه وقصر بعضه فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

٧ : وأما من حلق [وقد كان] ضفر رأسه فلا شيء عليه عند الشافعي وقال مالك وأبو حنيفة وأصحابه عليه دم .

صموئيل : ج .

١ : وأن اهلكة ملكها الجبابرة لهذا بد جيشاً مع صعبا جنودها وجاء .

٢ : وصعبا لجوج وملكوها واجتمع اليها جميع رجالها وسلك جماعتها وهجموا وانتهوا اذمنيه بد غنم صلموا وجلة ومحنية فلذلك حرموه وجلوس وقتلوا منهم نحو ثلاثة آلاف رجل .

٣ : فلما رأى هؤلاء الرجال ان جماعتها قد انهزموا وتركوهم ملكها وجلوس وقتلوا منهم جملة .

٤ : وجاء صعبا الى ملكها داود بالمكان الذي قتل فيه اخاب وقتل ايضا ابنه الذي كان معه .

٥ : وقال الغلام الذي اخبره كيف اتفق امر موت اخاب وابنه فقال له كيف علمت ان اخاب وابنه قد ماتا .

٦ : فقال الغلام اتفق اني كنت صاعدا على جبل جلبوع واذا بشاول متكئ على رمحه وقد لحقته المركبات والفرسان .

٧ : فالتفت الى ورائه ورآني فدعاني فقلت له ها انا .

٨ : فقال لي من انت فقلت له اني عمالقي .

٩ : فقال لي قف عندي واقتلني لان الكرب قد اخذني وان نفسي بعد صحيحة .

١٠ : فوقفت عليه وقتلته لاني علمت انه لا يحيا بعد سقوطه فاخذت التاج الذي على رأسه والسوار الذي في يده وقد جئت بهما الى سيدي هنا .

١١ : فلما سمع داود ومن معه من الرجال هذا الخبر مزقوا ثيابهم .

١٢ : وناحوا وبكوا وصاموا الى المساء على شاول وعلى يوناثان ابنه وعلى شعب الرب وعلى بيت اسرائيل لانهم سقطوا بالسيف .

١٣ : وقال داود للغلام الذي اخبره من اين انت فقال انا ابن رجل غريب عمالقي .

١٤ : فقال له داود كيف لم تخف ان تمد يدك لتهلك مسيح الرب .

١٥ : فدعا داود احد الغلمان وقال تقدم واقتله فضربه فمات .

١٦ : وقال له داود دمك على رأسك لان فمك شهد عليك قائلا انا قتلت مسيح الرب .

١٧ : فناح داود هذا النوح على شاول وعلى يوناثان ابنه .

١٨ : وامر ان يعلم بني يهوذا قوس هذا النوح وهو مكتوب في سفر ياشر .

١٩ : الظبي يا اسرائيل قتيل على اشرافك كيف سقط الجبابرة .

٢٠ : لا تخبروا في جت ولا تبشروا في اسواق اشقلون لئلا تفرح بنات الفلسطينيين لئلا تشمت بنات الغلف .

٢١ : يا جبال جلبوع لا يكن عليك ندى ولا مطر ولا حقول تقدمات لانه هناك رذل مجن الجبابرة مجن شاول كأنه لم يمسح بالزيت .

٢٢ : من دم القتلى من شحم الجبابرة قوس يوناثان لم ترجع الى الوراء وسيف شاول لم يرجع فارغا .

٢٣ : شاول ويوناثان المحبوبان والمتنعمان في حياتهما لم يفترقا في موتهما اخف من النسور وأقوى من الاسود .

٢٤ : يا بنات اسرائيل ابكين على شاول الذي كساكن بالقرمز مع التنعم والذي جعل حلية الذهب على ملابسكن .

٢٥ : كيف سقط الجبابرة في وسط القتال يوناثان قتيل على اشرافك .

٢٦ : انا متوجع عليك يا اخي يوناثان قد كنت حلوا لي جدا محبتك لي اعجب من محبة النساء .

٢٧ : كيف سقط الجبابرة وهلكت آلات الحرب .

طلاق : ط .

١ : ط إذا سخط زوجة مدخولا بها ولم يراجعها حتى انقضت عدتها بانت منه بتطليقة واحدة ولا تحل له إلا بعقد جديد ومهر جديد .

٢ : وإن طلقها ثلاثا لم تحل له حتى تتزوج زوجا غيره ويدخل بها ثم يطلقها أو يموت عنها وتنقضي عدتها منه .

٣ : وإن طلقها واحدة أو اثنتين فله أن يراجعها ما لم تنقض عدتها سواء رضيت بذلك أو كرهت .

٤ : وإن طلقها ثلاثا قبل أن يدخل بها أو خالعها على مال فقد بانت منه ولا تحل له حتى تتزوج زوجا غيره ويدخل بها ثم يطلقها أو يموت عنها وتنقضي عدتها منه .

٥ : وطلاق الأمة تطليقتان سواء كانت تحت حر أو عبد وعدتها حيضتان إن كانت ممن تحيض وإن كانت ممن لا تحيض فشهران وخمس ليال وإن كانت حاملا فعدتها أن تضع حملها .

٦ : وإذا طلق الحر زوجته وهي أمة أو طلق العبد زوجته وهي حرة فعدتها ثلاث حيض كاملة .

٧ : وإذا طلق الحر زوجته الأمة ثم اشتراها لم تحل له حتى تنقضي عدتها منه .

٨ : [وإذا قال لامرأته أنت طالق ثلاثا إلا واحدة فهي ثلاث] .

باب ٤٠

١ : فجنازة الكافر مشي معه ولا يقوم له
اذا مر به ولا يقعد حتى توضع عن
اعناق الرجال . ٢ : ويكره ان يتبع
جنازة معها صوت نائحة او نار .
٣ : ويكره ان يمشي امام الجنازة
ويمشي خلفها وعن يمينها وشمالها
قريبا منها . ٤ : ويكره ان يركب
متبع الجنازة الا لعذر . ٥ : ولا
بأس ان يركب اذا كان منصرفا
عن الجنازة . ٦ : ويكره ان يجلس
قبل ان توضع الجنازة على الارض
ويكره ان يتكلم في حال المشي
بكلام الدنيا . ٧ : ويكره ان يدفن
في الليل الا ان يضطر الى ذلك
او يكون مكانا لا يخاف عليه .
٨ : ويكره ان يدفن في المقبرة
بيت او خيمة او فسطاط الا ان
يكون مريضا . ٩ : ويكره ان
يدخل القبر الخشب او الآجر
او شيء مسه النار الا من عذر .
١٠ : ويكره ان يجصص القبر او
يبنى عليه او يكتب عليه . ١١ :
ويكره ان يوطأ القبر او يقعد عليه
او يستند اليه لغير حاجة . ١٢ :
ويكره ان يزاد في تراب القبر
من غير ارضه . ١٣ : ويكره ان
يدفن في القبر اكثر من واحد
الا من ضرورة فيقدم في اللحد
افضلهم واقرؤهم للقرآن . ١٤ :
ويكره ان يدفن في مقبرة قد
صارت مزبلة او مقبرة قوم كفار
او مقبرة قوم اصابهم عذاب
او مقبرة قوم ظلمة او مقبرة
قوم فساق او مقبرة قوم
مشركين او مقبرة قوم
يعبدون الاصنام او
مقبرة قوم
يعبدون
النار .

ܦܨܠ : ܒ .

ܐ : ܘܐܬܡܡܒ ܡܠܟܐ ܐܣܡܝܢ ܡܟܝܐܬܐ
ܟܠ ܒܠܗ ܐܪܟܐ : ܘܟܠ ܓܘܕܐܬܐ ܕܝܡܐ .
ܒ : ܘܟܠ ܒܟܝܢ ܟܘܫܝܗ : ܘܐܬܟܪܘܬܗ :
ܘܬܫܟܝܬܗ ܕܟܘܬܗ ܕܡܘܪܟܝܢ : ܕܐܘܪܝܗ
ܡܠܟܐ : ܗܐ ܒܬܝܒ ܟܫܦܪ ܡܠܝܢ ܢܩܡܬܐ
ܕܡܠܟܝܢ ܡܪܝܢ ܘܦܪܫ .
ܓ : ܡܠܬܠ ܕܡܘܪܟܝܢ ܡܗܘܕܝܬܐ : ܬܝܢܬܐ
ܗܘܐ ܕܡܠܟܐ ܐܣܡܝܢ . ܘܗܘܐ ܪܟܐ ܟܠ
ܡܗܘܕܝܬܐ : ܘܢܟܪܐ ܗܘܐ ܬܠܟܬܐ ܠܢܝܫܗ .
ܘܡܫܟܠܠ ܗܘܐ ܫܠܡܐ ܟܠ ܒܠܝܗ ܘܪܟܝܗ .
(ܢܝܫܪ ܗܝܪܘܢܘܡܘܣ ܡܠܟܦܬܐ ܗܘ ܕܦܝܨܠ
ܗܦܪܐ ܕܪܬܒܨܬܐ ܡܢ ܠܟܪܐ ܝܟܒܪܬܐ ܠܠܟܪܐ
ܟܠܢܬܐ : ܟܪܡܪܐ ܠܗܪܟܐ ܡܢ ܝܘܢܣܬܐ ܝܟܒܪܬܐ
ܝܟܟܒܪܬܗ ܕܘܡܟܢܘܬܐ . ܘܗܘ ܡܪܐ ܕܝܢܝܟ
ܢܟܟܫܘܗ ܕܝܘܢܣܬܐ ܟܘܢܣܬܐ ܘܫܪܒܠ ܗܘ
ܕܠܟܪܐ ܕܢܘܢܬܐ ܘܟܬܒܘܬܗܘܢ . ܘܪܫܒܨ ܗܘܐ
ܡܫܪܐ ܗܘܢܐ ܕܡܦܪܝܢܝ ܕܢܒܪܬܐ ܕܝܦܪܬܐ . ܘܣܝܢ
ܡܢܝܢ ܫܠܗܘܢ ܢܒܝܬܐ ܢܣܝ ܟܢܝܪܝܢ) .
ܕ : ܘܐܝܡܪ ܡܘܪܟܝܢ ܗܠܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܗܝܘܬ .
ܗ : ܐܬܪܟܪܟܗ ܠܝܠܡܐ ܕܝܣܘܡܗ . ܘܗܝ
ܗܢܐ ܗܘ ܦܟܪܗ . ܘܠܐ ܢܟܠ ܡܢܝܗ ܡܟܝܢ .
ܘ : ܝܟܠܐ ܘܟܘܠܐ ܕܗܘܐ ܢܗܘܕܐ ܪܟܐ
ܘܐܫܬܣܠܟ ܘܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܘܡܨܡܟܬܐ ܘܐܫܟܠ
ܡܪܢܐ ܫܟܬܝܐ : ܐܝܬܘܗܝ ܐܫܬܡܪ ܗܢ ܕܟܪܟܪܗ
ܡܠܟܐ ܐܬܐܬܐ ܠܢܝܫܗ . ܘܟܪܟܪܗ ܡܠܟܬܐ .
ܙ : ܐܬܪܝܢ ܕܝܢ ܬܝܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܝܐܐ ܘܗܘܡܢ .
ܚ : ܟܡܨܩܐ ܕܝܢ ܕܐܬܟܢܫܘ ܐܟܣܢܝܐ
ܐܝܬܘܗܝ ܗܢܘܢ ܕܫܒܘ ܠܝܡܬܠܐ ܫܡܐ
ܕܡܘܪܟܝܢ .
ܛ : ܟܡܐ ܕܝܢ ܕܒܠܒ ܐܝܬܘܗܝ ܒܫܪܝܠ
ܕܐܢܐ ܠܗܘ ܡܕܪܢܐ . ܘܦܝܪ ܡܕܪܢܐ ܠܢܝܫܗ .
ܘܦܪܟܢ ܡܢ ܒܠܗܝܢ ܒܝܬܟܬܐ . ܘܒܟܝܢ ܐܬܬܘܬܐ
ܕܘܪܟܬܐ ܘܒܪܟܘܬܐ ܒܢܡܩܝܬܐ .
ܝ : ܘܦܟܝܢ ܕܝܗܘܢ ܬܐܪܬܝܡ ܬܟܢܦ .
ܣܝܪܐ ܕܟܢܝܫܗ ܕܐܠܗܐ . ܘܐܣܪܬܐ ܕܒܠܗܦ
ܟܡܩܝܬܐ .
ܝܐ : ܘܢܟܒܨ ܬܐܪܬܝܡ ܗܠܝܢ ܬܟܢܦ ܒܢܘܡܪܐ
ܕܣܬܒܡ ܡܢ ܘܟܢܐ ܨܝܕܡ ܐܠܗܐ ܠܒܠܗܦ
ܟܡܩܝܬܐ .
ܝܒ : ܘܐܬܪܟܪ ܡܕܪܢܐ ܠܢܝܫܗ . ܘܐܬܪܟܒܡ
ܟܠ ܢܪܬܘܬܗ .
ܝܓ : ܘܡܠܠܘܢܐ ܝܬܢܠܪܦ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ
ܢܩܡܝܢ ܒܝܪܣ ܐܪܝܪ . ܢܘܡܐ ܕܐܪܟܝܫܪܐ
ܘܢܡܟܝܫܪܐ ܕܢܪܢܐ ܟܝ ܒܡܝܟ ܟܡܐ ܐܟܣܝܐ
ܘܝܟܝܢ ܒܗܦ ܟܟܝܟܝܐ ܒܟܠܗ ܣܦܠܘܬܐ
ܘܟܢܝܪܘܬܐ ܡܢ ܗܢܐ ܠܒܠܗܦ ܕܝܐ ܕܟܡܐ
ܕܢܫܪܝܠ .

ܦܨܠ : ܓ .

ܐ : ܒܟܟܬܐ ܕܐܪܟܠ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܦܠܘܠܘܡܝܘܣ ܘܨܝܪܘܦܠܪܐ ܕܘܫܝܬܐܘܣ
ܗܘ ܕܐܬܟܪ ܗܘܐ ܟܠ ܢܨܝܪܗ ܕܪܗܘܢܐ ܗܘ ܡܢ
ܟܪܟܬܐ ܕܠܗܝ ܘܟܪܗ ܦܠܘܠܘܡܝܘܣ
ܐܬܝܗ ܠܝܢܟܪܬܐ ܗܘܝܐ ܕܦܘܪܝܠ . ܕܝܟܪܘ
ܕܐܪܟܡܢܗ ܒܘܪܫܝܠܡ ܠܘܫܝܡܟܘܫ
ܟܪ ܦܠܘܠܘܡܝܘܣ .
(ܢܝܫܪ ܗܝܪܘܢܘܡܘܣ ܕܪܦ ܗܘܢܐ ܫܘܪܬܐ
ܫܟܝܣ ܗܘܐ ܕܝܘܢܣܬܐ ܟܘܢܣܬܐ . ܒܪܡ ܟܠ ܫܟܝܣ
ܗܘܐ ܕܝܘܢܣܬܐ ܝܟܒܪܬܐ . ܘܐܦܠܐ ܕܝܬܫܢܬܐ
ܐܣܪܬܝܢܬܐ) .
ܒ : ܟܟܬܝܗ ܬܐܪܬܝܡ ܕܡܠܟܘܬܐ

هـ : وهو الذي لا يؤاخذ عبده إلا بما يستوفي إثمه .

و : وهو الذي يغفر الذنب ويستر العيب .

ز : الرؤوف الذي يرحم عباده ويتعطف عليهم .

ح : الذي يعفو عن المسيء ويتجاوز عن الخاطئ . ويقبل توبة التائب ويرجع عن غضبه .

ط : الذي يرد الأمور إلى نهايتها المقصودة . ويحكم بالعدل ويقضي بالحق .

ي : الذي يعطي كل مخلوق ما يحتاج إليه .

يا : الذي يعطي الخلق بسخاء ويجود عليهم بالخيرات .

يب : الذي يغني الفقراء ويجبر كسر المنكسرين .

يج : الذي يعز المتواضعين ويرفع المساكين .

يد : الذي يعطي الخلق ما يسألونه ويستجيب لطلبات الراجين .

يه : الذي يعطي الخلق ما يحتاجون إليه ويسد فاقتهم .

يو : الذي يعطي الخلق ما يتمنونه ويحقق رغباتهم .

يز : الذي يعطي الخلق ما يتوقعونه ويحقق آمالهم .

يح : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

يط : الذي يعطي الخلق ما يتضرعون به ويستجيب لابتهالاتهم .

ك : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

كا : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

كب : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

كج : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

كد : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

كه : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

كو : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

كز : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

كح : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

كط : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

ل : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

لا : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

لب : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

لج : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

لد : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

له : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

لو : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

لز : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

لح : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

لط : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

م : الذي يعطي الخلق ما يتوسلون به ويستجيب لدعواتهم .

الجلوس . وجلب حجارة وجعلها على القبر . وهذا يسمى الرجم . وهذه الحجارة تسمى ايضا تل الحجارة . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

٥ : وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

٦ : وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

صلاة : ٩ .

١ : وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

٢ : وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

٣ : وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

٤ : وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

٥ : وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

٦ : وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

٧ : وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

٨ : وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

٩ : وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر . وهذا كان عند العرب . وهو ان يجمعوا حجارة ويرجموا بها القبر .

الأمثال : ٣٠

١ : كلمات أموئيل ملك مسا التي علمته إياها أمه.
٢ : ما بالك يا ابني وما بال يا ابن بطني وما بال يا ابن نذوري.
٣ : لا تعط نساءك قوتك ولا طرقك لمهلكات الملوك.
٤ : ليس للملوك يا أموئيل ليس للملوك أن يشربوا خمرا ولا للعظماء أن يقولوا أين المسكر.
٥ : لئلا يشربوا وينسوا ما قد سن ويغيروا حكم كل بني الذل.
٦ : أعطوا المسكر للهالك والخمر لمرّي النفس.
٧ : ليشرب وينس فقره ولا يذكر شقاءه بعد.
٨ : افتح فمك للأبكم لقضية كل بني الخلوف.
٩ : افتح فمك واقض بالعدل وحام عن المسكين والفقير.
١٠ : امرأة فاضلة من يجدها وثمنها يفوق اللآلئ.
١١ : بها يثق قلب بعلها فلا يحتاج إلى غنيمة.
١٢ : تحسن له لا تسيئه كل أيام حياتها.
١٣ : تطلب صوفا وكتانا وتعمل بيديها برضى.
١٤ : هي كسفن التاجر من بعيد تجلب طعامها.
١٥ : وتقوم وهي ليل بعد وتعطي طعاما لبيتها وفرائض لفتياتها.
١٦ : تفكر في حقل فتشتريه ومن ثمر يديها تغرس كرما.
١٧ : تتمنطق بقوة وتشدد ذراعيها.
١٨ : ترى أن تجارتها جيدة وسراجها لا ينطفئ ليلا.
١٩ : يديها تمدان إلى المغزل وراحتاها تمسكان بالفلكة.
٢٠ : كفها تبسط للبائس ويديها تمدان للمسكين.
٢١ : لا تخشى على بيتها من الثلج لأن كل بيتها ملبوس قرمزا.
٢٢ : تصنع لنفسها فرشا وثيابها من بز وأرجوان.
٢٣ : بعلها معروف في الأبواب عند جلوسه مع شيوخ الأرض.
٢٤ : تصنع أقمصة وتبيع ومناطق تسلمها للكنعاني.
٢٥ : القوة والجمال لباسها وتضحك على يوم آت.
٢٦ : فمها تفتحه بالحكمة وتعليم الرحمة على لسانها.
٢٧ : تراقب طرق بيتها ولا تأكل خبز الكسل.
٢٨ : يقوم بنوها ويطوبونها وبعلها فيمدحها قائلا.
٢٩ : كثيرات من البنات عملن فضلا وأنت فقت عليهن كلهن.
٣٠ : الحسن باطل والجمال زائل والمرأة المتقية الرب هي تحمد.
٣١ : أعطوها من ثمر يديها وفي الأبواب تمدحها أعمالها.

لحيته : وَجَبَ عليه أن يأخذ منها .
وكذلك يجب عليه أن يأخذ شعر
شاربه ويقص أظفاره ويحلق عانته
ويختن نفسه .

م : وَجَبَ عليه أن يتعلم : وَجَبَ
عليه : أي يلزمه أن يتعلم أحكام
الطهارة : والنجاسة : وغيرها من
الأحكام التي يحتاج إليها في أمور
دينه .

م : وَجَبَ على الرجل أن يعلم
زوجته : أو أمته : ما يلزمها من
الطهارة : والنجاسة : وغيرها من
الأحكام التي يحتاج إليها في أمور
دينها .

ه : وَجَبَ على الرجل أن يعلم
أولاده : وعبيده : ما يلزمهم من
الطهارة : والنجاسة : وغيرها من
الأحكام التي يحتاج إليها في أمور
دينها .

و : وَجَبَ على الرجل أن يعلم
أولاده : وعبيده : ما يلزمهم من
الطهارة : والنجاسة : وغيرها من
الأحكام التي يحتاج إليها في أمور
دينها .

ز : وَجَبَ على الرجل أن يعلم
أولاده : وعبيده : ما يلزمهم من
الطهارة : والنجاسة : وغيرها من
الأحكام التي يحتاج إليها في أمور
دينها .

ح : وَجَبَ على الرجل أن يعلم
أولاده : وعبيده : ما يلزمهم من
الطهارة : والنجاسة : وغيرها من
الأحكام التي يحتاج إليها في أمور
دينها .

ط : وَجَبَ على الرجل أن يعلم
أولاده : وعبيده : ما يلزمهم من
الطهارة : والنجاسة : وغيرها من
الأحكام التي يحتاج إليها في أمور
دينها .

صلاة : ١٠

١ : وَجَبَ على الرجل والمرأة
الصلاة المكتوبة .

٢ : الصلاة على الرجل والمرأة : أي
هي فرض عليهما : وهي أول ما
يحاسب عليه العبد من أعمال
الجوارح : وآخر ما يفقد من الدين .
وهي أول ما يسأل عنه العبد يوم
القيامة : فإن صلحت صلح سائر
عمله : وإن فسدت فسد سائر عمله .
وهي عمود الدين : ومن تركها فقد
هدم الدين .

٣ : وَجَبَ على الرجل أن يصلي
الصلوات الخمس في وقتها : وهي
الظهر : والعصر : والمغرب : والعشاء
الآخرة : والفجر .

٤ : وَجَبَ على الرجل أن يصلي
الصلوات الخمس في جماعة .
وتسمى صلاة الجماعة : وهي
واجبة على الرجال دون النساء .
وتجب على الرجل إذا كان قريبا
من المسجد . وسمع النداء .

ف : فرقة من الجن تسمى بني سنداء وهم سبعة عشر . وقيل سبعة وعشرون لكل واحد منهم جند عظيم : وكل واحد منهم يسمى بن عامر .

ص : اسم قبيلة من الجن . وقيل لقب . وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ق : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ر : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ش : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ت : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ث : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

خ : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ذ : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ض : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ظ : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

غ : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

فصل : ٥٠

١ : فضلت من قبيلة عاد الجن . وهي قبيلة لهذيل بن مدركة بن الياس بن مضر بن نزار بن معد بن عدنان . وهم الذين بعث الله اليهم هودا عليه السلام فكذبوه وعصوه فأهلكهم الله بالريح العقيم . وقيل لهم الأحقاف . وقيل لهم عاد الأولى . وقيل لهم عاد الأولى لأن الله تعالى أهلكهم بالريح العقيم . وقيل لهم عاد الأولى لأن الله تعالى أهلكهم بالريح العقيم . وقيل لهم عاد الأولى لأن الله تعالى أهلكهم بالريح العقيم .

ب : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ت : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ث : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ج : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ح : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

خ : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

د : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ذ : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ر : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ز : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

س : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ش : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ص : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ض : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ط : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ظ : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ع : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

غ : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ف : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ق : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ك : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ل : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

م : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ن : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ه : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

و : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ي : اسم قبيلة من الجن : وقيل لقب لكل من ينزل بأرض خالية .

ܕܬܬܚܢܢ ܠܗ ܡܠܟܐ ܘܬܬܒܥܐ ܡܢܗ :
ܘܬܬܟܫܦ ܥܠ ܥܡܗ .

ܛ : ܘܐܬܐ ܗܬܟ : ܘܐܡܪ ܠܐܣܬܝܪ ܡܠܘܗܝ ܕܡܪܕܟܝ .

ܝ : ܘܐܡܪܬ ܐܣܬܝܪ ܠܗܬܟ : ܘܦܩܕܬܗ ܠܘܬ ܡܪܕܟܝ ܠܡܐܡܪ .

ܝܐ : ܟܠܗܘܢ ܥܒܕܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܝܕܥܝܢ : ܕܟܠ ܓܒܪܐ ܐܘ ܐܢܬܬܐ ܕܥܐܠ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܠܕܪܬܐ ܓܘܝܬܐ : ܐܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܩܪܐ : ܚܕܐ ܗܝ ܕܝܢܗ ܠܡܬܩܛܠܘ : ܠܒܪ ܡܢ ܡܢ ܕܢܘܫܛ ܠܗ ܡܠܟܐ ܫܒܛܐ ܕܕܗܒܐ ܘܢܚܐ . ܘܐܢܐ ܠܐ ܐܬܩܪܝܬ ܠܡܥܠ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܗܐ ܬܠܬܝܢ ܝܘܡܝܢ .

ܝܒ : ܘܚܘܝܘ ܠܡܪܕܟܝ ܡܠܝܗ ܕܐܣܬܝܪ .

ܝܓ : ܘܐܡܪ ܡܪܕܟܝ : ܐܡܪܘ ܠܗ ܠܐܣܬܝܪ . ܠܐ ܬܬܪܥܝܢ ܒܢܦܫܟܝ : ܕܒܓܘ ܒܝܬܗ ܡܠܟܐ ܐܢܬܝ : ܡܬܦܠܛܐ ܐܢܬܝ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܝܗܘܕܝܐ .

ܝܕ : ܐܢ ܬܫܬܩܝܢ ܒܙܒܢܐ ܗܢܐ : ܪܘܚܐ ܘܦܘܪܩܢܐ ܗܘܐ ܠܝܗܘܕܝܐ ܡܢ ܕܘܟܐ ܐܚܪܢܐ . ܘܐܢܬܝ ܘܒܝܬ ܐܒܘܟܝ ܐܒܕܝܢ ܐܢܬܘܢ . ܘܡܢܘ ܝܕܥ : ܐܢ ܡܛܠ ܗܢܐ ܙܒܢܐ ܐܬܡܛܝܬܝ ܘܐܬܬܩܝܡܬܝ ܠܡܠܟܘܬܐ .

ܝܗ : ܘܐܡܪܬ ܐܣܬܝܪ : ܠܡܐܡܪ ܠܡܪܕܟܝ .

ܝܘ : ܙܠ ܟܢܫ ܠܟܠܗܘܢ ܝܗܘܕܝܐ ܕܐܝܬ ܒܫܘܫܢ ܒܝܪܬܐ : ܘܨܘܡܘ ܥܠܝ : ܘܠܐ ܬܐܟܠܘܢ : ܘܠܐ ܬܫܬܘܢ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܠܠܝܐ ܘܐܝܡܡܐ . ܘܐܦ ܐܢܐ ܘܥܠܝܡܬܝ ܐܨܘܡ ܗܟܢܐ . ܘܗܝܕܝܢ ܐܥܘܠ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܠܐ ܒܢܡܘܣܐ . ܘܐܢ ܐܒܕܬ : ܐܒܕܬ .

ܝܙ : ܘܥܒܪ ܡܪܕܟܝ ܘܥܒܕ ܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܕܬܗ ܐܣܬܝܪ .

ܨܚܚܐ : ܗ .

ܐ : ܘܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ ܠܒܫܬ ܐܣܬܝܪ ܠܒܘܫܐ ܕܡܠܟܘܬܐ : ܘܩܡܬ ܒܕܪܬܐ ܓܘܝܬܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ : ܠܘܩܒܠ ܒܝܬ ܡܠܟܐ . ܘܡܠܟܐ ܝܬܒ ܗܘܐ ܒܟܘܪܣܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ : ܠܘܩܒܠ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬܐ .

ܒ : ܘܟܕ ܚܙܐ ܡܠܟܐ ܠܐܣܬܝܪ ܡܠܟܬܐ ܕܩܝܡܐ ܒܕܪܬܐ : ܐܫܟܚܬ ܚܢܐ ܒܥܝܢܘܗܝ . ܘܐܘܫܛ ܡܠܟܐ ܥܠ ܐܣܬܝܪ ܫܒܛܐ ܕܕܗܒܐ ܕܒܐܝܕܗ : ܘܩܪܒܬ ܐܣܬܝܪ ܘܐܚܕܬ ܒܪܝܫܗ ܕܫܒܛܐ ܕܕܗܒܐ .

ܓ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ . ܡܐ ܠܟܝ ܐܣܬܝܪ ܡܠܟܬܐ : ܘܡܢܐ ܗܝ ܒܥܘܬܟܝ . ܥܕܡܐ ܠܦܠܓܗ ܕܡܠܟܘܬܝ : ܬܬܝܗܒ ܠܟܝ .

ܕ : ܘܐܡܪܬ ܐܣܬܝܪ : ܐܢ ܥܠ ܡܠܟܐ ܫܦܝܪ : ܢܐܬܐ ܡܠܟܐ ܘܗܡܢ ܠܡܫܬܘܬܐ ܕܥܒܕܬ ܠܗ .

ܗ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ : ܣܪܗܒܘ ܠܗܡܢ : ܢܥܒܕ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܐܣܬܝܪ . ܘܐܬܐ ܡܠܟܐ ܘܗܡܢ ܠܡܫܬܘܬܐ .

ܘ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܐܣܬܝܪ ܒܡܫܬܘܬܐ ܕܚܡܪܐ : ܡܢܐ ܫܐܠܬܟܝ : ܘܬܬܝܗܒ ܠܟܝ ܘܡܢܐ ܗܝ ܒܥܘܬܟܝ . ܥܕܡܐ ܠܦܠܓܗ ܕܡܠܟܘܬܝ ܬܬܝܗܒ ܠܟܝ .

ܙ : ܘܥܢܬ ܐܣܬܝܪ ܘܐܡܪܬ : ܫܐܠܬܝ ܘܒܥܘܬܝ .

ܚ : ܐܢ ܐܫܟܚܬ ܪܚܡܐ ܒܥܝܢܝ ܡܠܟܐ : ܘܐܢ ܥܠ ܡܠܟܐ ܫܦܝܪ : ܕܢܬܠ ܠܝ ܫܐܠܬܝ : ܘܢܥܒܕ ܠܝ ܒܥܘܬܝ : ܢܐܬܐ ܡܠܟܐ ܘܗܡܢ ܠܡܫܬܘܬܐ ܕܐܥܒܕ ܠܗܘܢ ܡܚܪ : ܐܝܟ ܦܬܓܡܗ ܕܡܠܟܐ .

ܦܪܝܫܝܢ ܡܢ ܟܠ ܥܡ . ܘܢܡܘܣܐ ܕܡܠܟܐ ܠܐ
ܥܒܕܝܢ . ܘܠܡܠܟܐ ܠܐ ܫܘܐ ܕܢܫܒܘܩ ܐܢܘܢ .
ܛ : ܐܢ ܥܠ ܡܠܟܐ ܫܦܝܪ : ܢܬܟܬܒ
ܕܢܘܒܕܘܢ . ܘܥܣܪܐ ܐܠܦܝܢ ܟܟܪܝܢ ܕܟܣܦܐ
ܐܫܩܘܠ ܥܠ ܐܝܕܐ ܕܥܒܕܝ ܥܒܝܕܬܐ ܠܡܥܠܘ
ܠܓܙܐ ܕܡܠܟܐ .
ܝ : ܘܫܩܠ ܡܠܟܐ ܥܙܩܬܗ ܡܢ ܐܝܕܗ .
ܘܝܗܒ ܠܗܡܢ ܒܪ ܗܡܕܬܐ ܐܓܓܝܐ ܒܥܠܕܒܒܐ
ܕܝܗܘܕܝܐ .
ܝܐ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ : ܟܣܦܐ ܝܗܝܒ ܠܟ :
ܘܥܡܐ : ܠܡܥܒܕ ܒܗ ܟܠ ܡܕܡ ܕܫܦܝܪ
ܒܥܝܢܝܟ .
ܝܒ : ܘܐܬܩܪܝܘ ܣܦܪܐ ܕܡܠܟܐ ܒܢܝܣܢ
ܗܘ . ܒܝܪܚܐ ܩܕܡܝܐ : ܒܬܠܬܥܣܪܐ ܒܗ
ܒܝܪܚܐ : ܘܐܬܟܬܒ ܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܕ ܗܡܢ
ܠܘܬ ܐܚܫܕܪܦܢܐ ܕܡܠܟܐ : ܘܠܫܠܝܛܢܐ ܕܟܠ
ܡܕܝܢܐ ܘܡܕܝܢܐ : ܘܠܪܘܪܒܢܐ ܕܥܡܡܐ :
ܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܟܬܒܗ : ܘܠܥܡܐ ܐܝܟ ܠܫܢܗ .
ܒܫܡ ܡܠܟܐ ܐܚܫܘܪܘܫ ܐܬܟܬܒ : ܘܐܬܚܬܡ
ܒܥܙܩܬܗ ܕܡܠܟܐ .
ܝܓ : ܘܐܫܬܕܪ ܐܓܪܬܐ ܒܝܕ ܪܗܛܐ
ܠܟܠܗܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܠܟܐ : ܠܡܚܪܒ
ܘܠܡܩܛܠ ܘܠܡܘܒܕܘ ܠܟܠܗܘܢ ܝܗܘܕܝܐ
ܡܢ ܛܠܝܐ ܘܥܕܡܐ ܠܣܒܐ : ܘܛܠܝܐ ܘܢܫܐ
ܒܝܘܡܐ ܚܕ ܒܬܠܬܥܣܪܐ ܒܝܪܚܐ ܐܕܪ :
ܘܒܙܬܗܘܢ ܠܒܙܬܐ . ܒܝܘܡܐ ܗܘ : ܒܝܪܚܐ ܐܕܪ
ܒܬܠܬܥܣܪܐ ܒܐܕܪ .
ܝܕ : ܘܦܪܫܓܢܗ ܕܐܓܪܬܐ ܢܬܝܗܒ ܒܟܠ
ܡܕܝܢܐ ܘܡܕܝܢܐ . ܘܢܬܓܠܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ .
ܕܢܗܘܘܢ ܡܛܝܒܝܢ ܠܝܘܡܐ ܗܢܐ .
ܝܗ : ܘܪܗܛܐ ܢܦܩܘ ܡܣܪܗܒܝܢ
ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܐ : ܘܦܘܩܕܢܐ ܐܬܝܗܒ
ܒܫܘܫܢ ܒܝܪܬܐ . ܘܡܠܟܐ ܘܗܡܢ ܝܬܒܝܢ ܗܘܘ
ܠܡܫܬܝܐ ܐܝܟܢܐ : ܘܡܕܝܢܬܐ ܫܘܫܢ ܐܫܬܓܫܬ .

ܨܚܚܐ : ܕ .

ܐ : ܘܡܪܕܟܝ ܝܕܥ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܥܒܕ .
ܘܨܪܐ ܡܪܕܟܝ ܠܒܘܫܘܗܝ : ܘܐܬܥܛܦ
ܣܩܐ . ܘܐܬܦܠܓ ܒܩܛܡܐ . ܘܢܦܩ ܡܨܥܬ
ܡܕܝܢܬܐ ܘܩܥܐ ܩܥܬܐ ܪܒܬܐ ܘܡܪܝܪܬܐ .
ܒ : ܘܐܬܐ ܥܕܡܐ ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܟܐ .
ܘܠܝܬ ܗܘܐ ܢܡܘܣܐ ܕܐܢܫ ܢܠܒܫ ܣܩܐ :
ܘܢܐܬܐ ܠܬܪܥܐ ܕܡܠܟܐ .
ܓ : ܘܒܟܠ ܡܕܝܢܐ ܕܡܛܐ ܦܬܓܡܐ
ܕܡܠܟܐ : ܗܘܐ ܐܒܠܐ ܪܒܐ ܠܝܗܘܕܝܐ :
ܘܨܘܡܐ : ܘܒܟܝܬܐ : ܘܡܪܩܕܬܐ . ܘܣܩܐ
ܘܩܛܡܐ ܡܫܝܥ ܗܘܐ ܠܣܓܝܐܐ .
ܕ : ܘܥܠܝܢ ܥܠܝܡܬܗ ܕܐܣܬܝܪ :
ܘܡܗܝܡܢܝܗ . ܘܚܘܝܘܗ . ܘܐܬܬܙܝܥܬ ܡܠܟܬܐ ܛܒ .
ܘܫܕܪܬ ܡܐܢܐ ܠܡܠܒܫܘܗܝ ܠܡܪܕܟܝ :
ܘܠܡܫܩܠܘ ܣܩܐ ܡܢܗ . ܘܠܐ ܩܒܠ .
ܗ : ܘܩܪܬ ܐܣܬܝܪ ܠܗܬܟ ܡܗܝܡܢܐ
ܡܢ ܡܗܝܡܢܐ ܕܡܠܟܐ : ܕܐܩܝܡ ܩܕܡܝܗ .
ܘܦܩܕܬܗ ܥܠ ܡܪܕܟܝ : ܕܢܕܥ ܕܡܢܐ
ܗܝ ܗܕܐ : ܘܥܠ ܡܢܐ .
ܘ : ܘܢܦܩ ܗܬܟ ܠܘܬ ܡܪܕܟܝ
ܠܫܘܩܐ ܕܡܕܝܢܬܐ : ܩܕܡ ܬܪܥܐ ܕܡܠܟܐ .
ܙ : ܘܚܘܝܗ ܡܪܕܟܝ ܟܠ ܡܕܡ
ܕܓܕܫ ܠܗ : ܘܦܘܪܫܢܐ ܕܟܣܦܐ ܕܐܡܪ
ܗܡܢ ܠܡܬܩܠ : ܠܓܙܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܥܠ
ܝܗܘܕܝܐ ܕܢܘܒܕܘܢ .
ܚ : ܘܦܪܫܓܢܐ ܕܟܬܒܐ ܕܟܬܝܒ ܒܫܘܫܢ ܒܝܪܬܐ
ܝܗܒ ܠܗ : ܕܢܚܘܐ ܠܐܣܬܝܪ : ܘܢܦܩܕܝܗ

باب ٢ .

١ : يجب على كل مسلم أن يصلي خمس صلوات في اليوم والليلة : إحداهن صلاة الصبح وهي ركعتان . والثانية صلاة الظهر وهي أربع ركعات . والثالثة صلاة العصر وهي أربع ركعات . والرابعة صلاة المغرب وهي ثلاث ركعات . والخامسة صلاة العشاء الآخرة وهي أربع ركعات .

٢ : ويجب على كل مسلم أن يصلي الصلوات الخمس في أوقاتها . وأول وقت صلاة الصبح طلوع الفجر الثاني . وآخر وقتها طلوع الشمس . وأول وقت صلاة الظهر زوال الشمس . وآخر وقتها إذا صار ظل كل شيء مثله بعد ظل الزوال . وأول وقت صلاة العصر بعد انتهاء وقت صلاة الظهر . وآخر وقتها غروب الشمس . وأول وقت صلاة المغرب غروب الشمس . وآخر وقتها مغيب الشفق الأحمر . وأول وقت صلاة العشاء الآخرة بعد مغيب الشفق الأحمر . وآخر وقتها ثلث الليل الأول .

٣ : ويجب على كل مسلم أن يصلي الصلوات الخمس في جماعة في المسجد . وتسمى صلاة الجماعة . ويجب على الرجال أن يصلوا في المسجد . ولا يجوز لهم أن يصلوا في بيوتهم إلا لعذر . والعذر هو المرض أو الخوف على النفس أو المال . ويجوز للنساء أن يصلين في بيوتهن . وصلاتهن في بيوتهن أفضل من صلاتهن في المسجد .

٤ : ويجب على كل مسلم أن يصلي الصلوات الخمس في الوقت المحدد لها . ولا يجوز له أن يؤخرها عن وقتها إلا لعذر . والعذر هو النوم أو النسيان . ومن نام عن صلاة أو نسيها فعليه أن يصليها بعد أن يستيقظ أو يتذكر . ولا يجوز له أن يصليها في الوقت المكروه . والأوقات المكروهة هي : وقت طلوع الشمس حتى ترتفع قيد رمح . ووقت الزوال حتى تزول الشمس . ووقت غروب الشمس حتى تغرب .

٥ : ويجب على كل مسلم أن يصلي الصلوات الخمس في الوقت المحدد لها . ولا يجوز له أن يؤخرها عن وقتها إلا لعذر . والعذر هو النوم أو النسيان . ومن نام عن صلاة أو نسيها فعليه أن يصليها بعد أن يستيقظ أو يتذكر . ولا يجوز له أن يصليها في الوقت المكروه . والأوقات المكروهة هي : وقت طلوع الشمس حتى ترتفع قيد رمح . ووقت الزوال حتى تزول الشمس . ووقت غروب الشمس حتى تغرب .

لمعلم طلحاً : وأحد صيغ جمع : وأحد صيغ توكيد حلية .

ت : مايدة من خلصة وطلحا وصيغة : يجلو لطلحا حلتمالا وجمع جمع حلبة .

ث : مايصنع طلحا حلجم صيغتا. وتجمع حلتمالا حلوكالا وجمع حلبة جمع : لمعلم يقا : لمعلم طلحا نملة يقا . ويقال لأصبعين .

ج : طلصالا ذهبة صيغ طلحا: لمعلم سلك ذهب . صيغة حلالا حلبة طلحا . وجمع جمع .

ح : مايجا صوت ابو عبيد حمار الوحش : وعوص صوذوب : خد ذابة : خد خصلب : خد صعب : مع جمل جسيم.

خ : ذئب مع ابوعبيد : خط كلوالا ذئب طلحا : ذئب ضوضا : طلحا ذئب جمع ذئب طلحا جمع .

د : ضوا صيغ لصيد ضد حلية ذيا ذيا . صلد ذلب . صيغة ضوا لك ذا حلية طلحا . وصيغ حلية . وصيغ لصيد حلية طلحا . وصيغ لك ضوا لصلد لك مع حلية طلحا . وصيغ لك وللتمالا جمع مع يقا .

ر : مايا سوبا حلية صيغ مايغا: صلد ضوذوب صيغة ضوا: ذا ٨ سوم.

ز : مايصنع صوذوب صيغ ضوا صيغ ذوا يقا: لصيد غيغا حلية: ضيغا صلحيج لك .

س : ضيا ذهب ضوا وحا ذسيا مع حلتمالا : لصيد صيغ طلحا : أسعيغ : ضا ذخلصه لك ٨ذهبة نقمالا أم نصها ديقا: صلد ذحيا خلصب نقيب ٨حلوص. حلا نقصب ضعيا: مايحلا نقصب ذهبة ضاحيا يقا .

ط : ضحيا كتالا حلصالا صيغ طلحا . مجد صيغ ذامنا : صلاحة لك: لصيد غيغ: مع حلة يقا فحيضا لحلة طلحا .

ظ : حيمعا كتالا : فحرفا ضفحا لحلة يقا كد بع غيلحليغة مايصنا ذطلحا نملة ذقيضا . ولاث لا كتالا صيغ طلحا : ذا لا ذيا كن طلحا : فيضا خعضا .

ع : مجع صلب ذحا ذهبة غيغ ذحيد ذوضع : ذهبغ لم أحيد ذيغ ذحيد : لصيد صيغ طلحا : كا كنه صيغ ذا مايغة طلحا صلصا نملة يقا . ضوا ٨هبة غثلا سهيا حلبة حد ميتة .

ص : مثلا ٨هبة صيغ طلحا :حيضا جيها: أسعيغ لحلة طلحا :حيضا جيها:

ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܠܟܐ ܐܚܫܝܪܫ.

ܝ: ܘܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ ܟܕ ܫܦܪ ܠܒܗ ܕܡܠܟܐ ܒܚܡܪܐ: ܐܡܪ ܠܡܗܘܡܢ ܠܒܝܬܐ: ܘܠܚܪܒܘܢܐ: ܘܠܒܓܬܐ: ܘܠܐܒܓܬܐ: ܘܠܙܬܪ: ܘܠܟܪܟܣ. ܫܒܥܐ ܡܗܝܡܢܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܐܚܫܝܪܫ.

ܝܐ: ܠܡܝܬܝܘ ܠܘܫܬܝ ܡܠܟܬܐ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܒܬܓܐ ܕܡܠܟܘܬܗ: ܠܡܚܘܝܘ ܠܥܡܡܐ ܘܠܫܠܝܛܢܐ ܫܘܦܪܗ: ܡܛܠ ܕܫܦܝܪܐ ܗܘܬ ܚܙܘܗ.

ܝܒ: ܘܠܐ ܨܒܬ ܘܫܬܝ ܡܠܟܬܐ ܠܡܐܬܐ: ܒܦܬܓܡܐ ܕܫܕܪ ܒܝܕ ܡܠܟܐ ܒܐܝܕܝ ܡܗܝܡܢܐ. ܘܪܓܙ ܡܠܟܐ ܛܒ. ܘܚܡܬܗ ܡܬܚܪܟܐ ܗܘܬ ܒܗ.

ܝܓ: ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܚܟܝܡܐ ܕܝܕܥܝܢ ܙܒܢܐ: ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܗܘܐ ܦܬܓܡܗ ܐܡܪ ܗܘܐ ܩܕܡ ܟܠ ܕܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܢܡܘܣܐ ܘܕܝܢܐ.

ܝܕ: ܘܩܪܝܒܝܢ ܠܗ: ܟܪܫܢܐ: ܘܫܬܪ: ܘܐܕܡܬܐ: ܘܬܪܫܝܫ: ܘܡܪܣ: ܘܡܪܣܢܐ: ܘܡܡܘܟܢ: ܫܒܥܐ ܪܘܪܒܢܐ ܕܦܪܣ ܘܕܡܕܝ. ܕܚܙܝܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ: ܘܝܬܒܝܢ ܩܕܡܝܐ: ܒܡܠܟܘܬܐ.

ܝܗ: ܐܡܪܘ: ܕܡܢܐ ܘܠܐ ܠܡܥܒܕ ܠܗ ܠܡܠܟܬܐ ܘܫܬܝ: ܥܠ ܕܠܐ ܥܒܕܬ ܡܠܬܗ ܕܡܠܟܐ ܐܚܫܝܪܫ: ܕܫܕܪ ܒܐܝܕܝ ܡܗܝܡܢܐ.

ܝܘ: ܘܐܡܪ ܡܡܘܟܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ: ܘܩܕܡ ܪܘܪܒܢܐ: ܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܡܠܟܐ ܒܠܚܘܕ ܣܟܠܬ ܘܫܬܝ ܡܠܟܬܐ: ܐܠܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܪܘܪܒܢܐ: ܘܥܠ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܒܟܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܠܟܐ ܐܚܫܝܪܫ.

ܝܙ: ܘܟܕ ܢܦܘܩ ܡܠܬܐ ܘܡܠܟܬܐ ܗܕܐ ܥܠ ܟܠܗܝܢ ܢܫܐ: ܢܒܣܪܢ ܒܥܠܝܗܝ ܘܢܐܡܪܢ ܠܒܥܠܝܗܝܢ ܒܥܝܢܝܗܝܢ. ܘܢܐܡܪܢ ܐܡܪܝܢ ܕܡܠܟܐ ܐܚܫܝܪܫ ܦܩܕ ܠܡܝܬܝܘ ܠܘܫܬܝ ܡܠܟܬܐ ܩܕܡܘܗܝ: ܘܠܐ ܐܬܬ.

ܝܚ: ܘܝܘܡܢܐ ܢܐܡܪܢ ܐܢܬܬܐ ܕܦܪܣ ܘܕܡܕܝ ܕܫܡܥܘ ܦܬܓܡܗ ܕܡܠܟܬܐ ܠܟܠܗܝܢ ܪܘܪܒܢܐ ܕܡܠܟܐ: ܘܟܠܗ ܒܫܝܛܘܬܐ ܘܪܘܓܙܐ.

ܝܛ: ܐܢ ܥܠ ܡܠܟܐ ܫܦܝܪ ܢܦܘܩ ܦܬܓܡܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ: ܘܢܬܟܬܒ ܒܢܡܘܣܐ ܕܦܪܣ ܘܕܡܕܝ ܕܠܐ ܢܥܒܪ. ܘܬܗܘܐ ܠܐ ܬܥܘܠ ܘܫܬܝ ܡܠܟܬܐ ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܐܚܫܝܪܫ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܢܬܠ ܡܠܟܐ ܠܚܒܪܬܗ ܕܛܒܐ ܡܢܗ.

ܟ: ܘܢܫܬܡܥ ܦܬܓܡܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܢܬܟܪܙ ܒܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ: ܡܛܠ ܕܪܒܐ ܗܝ: ܘܟܠܗܝܢ ܢܫܐ ܢܬܠܢ ܐܝܩܪܐ ܠܒܥܠܝܗܝܢ: ܡܢ ܪܒܐ ܘܥܕܡܐ ܠܙܥܘܪܐ.

ܟܐ: ܘܫܦܪ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܒܥܝܢܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܘܕܪܘܪܒܢܘܗܝ. ܘܥܒܕ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܦܬܓܡܗ ܕܡܡܘܟܢ.

ܟܒ: ܘܫܕܪ ܐܓܪ̈ܬܐ ܠܟܠܗܝܢ ܡܕܝܢ̈ܬܗ ܕܡܠܟܐ: ܠܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܟܬܒܗ: ܘܠܥܡܐ ܐܝܟ ܠܫܢܗ: ܠܡܗܘܐ ܟܠ ܓܒܪ ܫܠܝܛ ܒܒܝܬܗ: ܘܡܡܠܠ ܐܝܟ ܠܫܢ ܥܡܗ.

ܨܚܚܐ : ܒ.

ܐ: ܘܒܬܪ ܦܬܓܡܐ ܗܠܝܢ: ܟܕ ܐܫܬܠܝܬ ܚܡܬܗ ܕܡܠܟܐ ܐܚܫܝܪܫ: ܐܬܕܟܪܗ

سورة الكهف

الآية : ٦٠

١ : وإذ قال موسى لفتاه يوشع بن نون : وإذ معناها وقت ، وقال فعل ماض ، وموسى فاعل ، ولفتاه جار ومجرور متعلق بقال ، ويوشع بن نون عطف بيان على فتاه .

٢ : لا أبرح أسير حتى أصل ملتقى البحرين : لا أبرح أفعال الشروع ، وأسير خبرها ، وحتى حرف غاية وجر ، وأصل فعل مضارع منصوب بأن مضمرة بعد حتى ، وملتقى مضاف ، والبحرين مضاف إليه .

٣ : أو أمضي حقبا : أو حرف عطف ، وأمضي فعل مضارع معطوف على أسير ، وحقبا مفعول به ، والحقب ثمانون سنة ، وقيل سبعون سنة ، وقيل دهر .

٤ : فلما بلغا مجمع بينهما نسيا حوتهما فاتخذ سبيله في البحر سربا : فلما ظرف زمان ، وبلغا فعل وفاعل ، ومجمع مضاف ، وبينهما مضاف إليه ، ونسيا فعل وفاعل ، وحوتهما مفعول به ، وفاتخذ الفاء عاطفة ، واتخذ فعل ماض ، وسبيله مفعول به ، وفي البحر جار ومجرور متعلق باتخذ ، وسربا مفعول به ثان .

٥ : فلما جاوزا قال لفتاه آتنا غداءنا لقد لقينا من سفرنا هذا نصبا : فلما ظرف زمان ، وجاوزا فعل وفاعل ، وقال فعل ماض ، ولفتاه جار ومجرور متعلق بقال ، وآتنا فعل أمر ومفعول به ، وغداءنا مضاف إليه ، ولقد اللام للقسم ، وقد حرف تحقيق ، ولقينا فعل وفاعل ، ومن سفرنا جار ومجرور متعلق بلقينا ، وهذا مضاف إليه ، ونصبا مفعول به .

ܝ : ܡܣܬܪܕܝܢ ܦܪ̈ܣܝܐ ܒܚܘܨܦܗ̇ . ܘܡܕ̈ܝܐ
ܒܚܘܪܫܗ̇ ܡܬܕܠܚܝܢ . ܘܐܬܬܙܝܥܘ ܐܢܫ̈ܝܗ̇
ܠܡܬܚܘܝܘܬܗ̇ .
ܝܐ : ܘܡܣܟܢ̈ܝܗ̇ ܢܚܠܫܘ ܟܕ ܢܦܩܘܗܝ .
ܘܡܘܩܕܢܐ ܚܝܠܐ ܢܩܝܦ . ܦܢܝܘ ܒܒܗܬܐ ܠܘܬܗ .
ܝܒ : ܘܐܡܪܘ ܦܩܘܕܐ ܡܢ ܡܪ̈ܕܘܬܗ :
ܘܡܢܟܣܝܢ ܡܢ ܟܘܪܗܢܐ ܐܬܬܒܕܘ .
ܝܓ : ܗܐ ܡܢ ܝܩܝܪܘ ܡܚܕܢܝܢ . ܘܦܠܘ ܒܒܢܝܬܐ :
ܘܢܦܠܘ : ܘܐܬܡܪܘ ܥܠܝܗܘܢ : ܘܐܬܬܕܒܪܘ .
ܝܕ : ܐܝܟ ܕܒܠܝܠܝܐ ܡܢܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܐܢܝܢ . ܘܐܝܟ
ܕܠܝܬܒܪܐ ܡܪܘܡܐ ܡܢܗ ܐܢܝܢ . ܐܝܟܢܐ ܐܝܟ
ܕܡܢ ܡܬܪܒܝܢ ܕܡܪܝܐ ܐܠܘܗܝ .
ܝܗ : ܐܬܟܢܫ ܠܐܠܗ ܡܬܚܫܒܢܘܬܐ ܣܓܝܐܬܐ .
ܝܘ : ܡܪܝܐ ܫܠܝܛܐ : ܕܟ ܐܢܐ ܘܡܟܝܢ :
ܘܡܬܟܕܪ ܕܡܚܠܐ : ܘܠܐ ܡܬܕܪܐ ܐܢܐ .
ܝܙ : ܠܝ ܝܩܠܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܒܡܩܒܠܐ . ܘܠܝ
ܡܬܬܟܒܪ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ . ܒܕܝܬܗ ܡܩܒܠ
ܕܐܢܐ ܡܪܝܐ ܘܗܘܐ . ܘܡܬܩܪܐ ܐܢܐ
ܘܐܬܚܘܝܘ . ܘܐܦ ܡܢ ܕܠܡܚܠܬܗ ܢܦܘܩ .
ܝܚ : ܛܒܘܬܐ ܡܢ ܟܬܝܒܬܗܘܢ ܟܕ
ܡܢܝܢܗܘܢ ܢܘܡܘܣ . ܘܡܟܬܒܐ ܐܝܟ ܥܠܘܗܝ
ܝܬܩܪܘܢ ܡܢ ܩܕܡܝ .
ܝܛ : ܘܟܕ ܕܢܝܬܘܢ ܐܢܫܐ . ܡܬܬܠ
ܕܡܬܒܪܝܢ ܗܘ ܒܟ ܕܒܚܝܐ ܠܒܪ ܫܡܫܐ .
ܘܒܪܝܬ ܗܘ ܒܟ ܢܦܫܐ ܠܩܪܒܐ ܒܠܫܢܐ .
ܘܐܢܐ ܕܡܢܝܢ ܠܡܪܝܐ : ܕܟܘ ܠܘܬܗ
ܒܟܠܗܘܢ .
ܟ : ܗܘ ܠܐܠܗܐ ܕܫܪܪ ܟܕ ܟܡܣܐ .
ܡܪܝܐ ܫܠܝܛܐ ܡܬܕܟܪ ܡܢܗܘܢ . ܒܢܘܡܐ
ܕܪܒܐ ܝܗܒ ܐܢܝ . ܘܡܫܘܕܥ ܐܢܝ .
ܟܐ : ܘܝܗܒ ܡܢܗܘܢ ܠܣܘܓܐ ܘܠܐܘܠܐ .
ܘܬܘܠܕܘܬ ܒܗܢܘܢ ܩܕܡܬܐ ܠܢܦܫ .

ܟܒ : ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܐܬܘ ܠܐܘܪܫܠܡ :
ܣܓܕܘ ܠܡܪܝܐ : ܘܟܕ ܐܬܕܟܝܘ ܥܡܐ :
ܘܐܣܩܘ ܝܩܕܢܝܗܘܢ ܫܠܡܬܐ : ܘܕܒܚ̈ܐ ܠܡܪܝܐ
ܐܡܝܢܝܬܐ .
ܟܓ : ܘܐܣܩܬ ܝܗܘܕܝܬ ܡܐܢ̈ܘܗܝ ܕܗܘܠܘܦܪܢܐ .
ܘܟܠܬܐ ܕܫܩܠܬ ܡܢ ܡܫܟܢܗ . ܘܝܗܒܬܗ̇
ܐܝܟ ܚܪܡܐ ܠܡܪܝܐ .
ܟܕ : ܘܗܘܘ ܥܡܐ ܚܕܝܢ ܒܐܘܪܫܠܡ :
ܩܕܡ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܬܠܬܐ ܝܪ̈ܚܝܢ .
ܘܝܗܘܕܝܬ ܥܡܗܘܢ ܗܘܬ ܒܐܘܪܫܠܡ .
ܟܗ : ܘܡܢ ܒܬܪ ܝܘܡܬܐ ܗܠܝܢ : ܗܦܟܘ
ܐܢܫ ܠܝܪܬܘܬܗ . ܘܝܗܘܕܝܬ ܐܙܠܬ ܠܒܝܬ
ܦܠܘ ܠܒܝܬ ܩܢܝܢܗ̇ .
ܟܘ : ܘܗܘܬ ܡܫܒܚܐ ܒܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ .
ܘܣܓܝܐܐ ܐܬܪܓܪܓܘ ܠܡܣܒܗ̇ . ܘܠܐ ܢܕܥܗ̇
ܓܒܪܐ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ ܕܚܝ̈ܝܗ̇ : ܡܢ ܝܘܡܐ
ܕܡܝܬ ܡܢܫܐ ܒܥܠܗ̇ .
ܟܙ : ܘܝܬܝܪܐܝܬ ܐܬܝܩܪܬ : ܡܬܪܘܪܒܐ ܗܘܬ ܛܒ :
ܘܫܘܒܚܐ ܕܝܠܗ̇ ܛܒ .
ܟܚ : ܘܣܒܬ ܒܒܝܬܗ ܕܡܢܫܐ ܒܥܠܗ̇ .
ܘܗܘܬ ܒܪܬ ܡܐܐ ܘܚܡܫ ܫܢ̈ܝܢ . ܘܫܒܩܬ
ܠܐܡܬܗ̇ ܚܐܪܬܐ . ܘܡܝܬܬ ܒܒܝܬ ܦܠܘ . ܘܩܒܪܘܗ̇ ܒܡܥܪܬܐ
ܕܡܢܫܐ ܒܥܠܗ̇ .
ܟܛ : ܘܐܒܠܘ ܥܠܝܗ̇ ܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ
ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ . ܘܦܠܓܬ ܢܟܣ̈ܝܗ̇ ܡܢ
ܩܕܡ ܡܘܬܗ̇ : ܠܟܠܗܘܢ ܩܪ̈ܝܒܐ
ܕܡܢܫܐ ܒܥܠܗ̇ : ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܩܪ̈ܝܒܝܢ
ܠܫܪܒܬܗ̇ . ܘܩܒܠܘ ܝܪܬܘܬܗ̇ ܟܠܗܘܢ ܐܚܝܢܐ .
ܠ : ܘܠܐ ܗܘܐ ܐܢܫ ܕܡܙܝܥ ܠܒܢ̈ܝ
ܐܝܣܪܝܠ : ܒܝܘܡܝܗ̇ ܕܝܗܘܕܝܬ . ܘܐܦ
ܡܢ ܒܬܪ ܡܘܬܗ̇ ܝܘܡܬܐ ܣܓܝܐܐ .

ܙ : ܘܣܓܕܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܒܪܗ ܩܠܗ .
ܢܩܠܘ ܥܡ ܡܫܒܚܢܐ ܕܐܝܣܪܐ. ܘܢܒܘܥ ܘܢܫܒܚ
ܘܢܒܪܟܘܢ ܠܟ .
ܚ : ܘܢܗܘܘܢ ܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ ܡܢ ܩܕܡܝܟ .
ܘܢܫܬܒܚܘܢ ܒܥܒܕܐ ܕܡܫܒܚܬܐ : ܕܒܬܘܕܝܬܐ
ܘܒܫܘܒܚܬܐ . ܘܢܫܒܚܘܢ ܒܩܠܐ ܪܡܐ ܫܒܝܚܬܐ .
ܛ : ܘܐܦ ܐܢܬ ܡܪܢ ܚܘܣ ܥܠܝܢ : ܘܫܒܘܩ
ܕܒܥܒܕܐ ܐܠܗܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܐܘܪܫܠܡ :
ܠܡܫܬܒܚܘ ܫܡܟ ܥܡ ܒܢܘܗܝ .
ܝ : ܘܕܒܝ ܢܦܫܢ ܠܐܠܗܢ : ܕܒܚܘܒܗ ܥܠܡܝܢ
ܐܢܫܝ̈ܢ ܘܐܡܪܘ : ܐܝܟ ܗܘ ܕܟܬܝܒ
ܕܐܘܪܫܠܡ : ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܒܥܒܕܐ :
ܘܫܒܚܘܗܝ ܕܝܠܗ .
ܝܐ : ܕܒܗܝܟܠܐ ܩܕܝܫ ܒܠܒܘܫ ܕܬܫܒܘܚܬܐ .
ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܟ ܥܡ ܒܥܒܕܐ . ܘܐܢܬ ܡܠܟ
ܠܗܘܢ ܡܪܢܐ . ܘܡܪܘܡ ܒܥܒܕܐ ܠܡܪܢܐ
ܫܠܝܚܐ ܠܟܠܗ ܥܠܡܝܢ .
ܝܒ : ܘܐܡܪܘ ܥܠܘܗܝ ܥܡܐ . ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ .
ܝܓ : ܘܗܘܐ ܡܫܒܚܝܢ ܥܡܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܐܬܘܕܝܬܐ : ܥܒܕܐ ܠܐܠܗܐ ܢܩܪܒܘܢ .
ܝܕ : ܘܢܩܪܒܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܐܠܗܘܬܐ : ܘܒܠܚܘܕ ܩܕܝܫܐ ܡܫܒܚܝܢ :
ܘܢܗܘܘܢ : ܘܒܝܬܗ : ܘܩܕܝܫܘܬܗ . ܘܢܫܒܚܘܢ
ܘܩܕܝܫ ܐܢܬ ܥܡ ܡܫܒܚܬܐ . ܘܩܕܝܫܝܢ
ܥܒܕܝ̈ܗ : ܘܩܕܝܫ ܐܢܬ ܡܪܢ .
ܝܗ : ܘܡܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܡܠܟܐ ܡܫܒܚܐ
ܕܒܥܒܕܐ ܘܡܠܟܘܬܗ . ܘܐܢܬ ܡܪܝܡ ܡܫܒܚ
ܕܡܫܒܚܝܢܐ . ܘܢܫܒܚܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܒܝܬܐ
ܠܥܠܡܝܢ . ܘܢܫܒܚܘܢ ܠܫܡܐ ܕܡܠܟܘܬܗ . ܘܩܕܝܫ
ܠܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܐ ܠܡܫܒܚܘ ܗܘ ܘܢܫܒܚܘܢܗ .
ܘܐܢܬ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܕܒܪܗ ܒܥܒܕܐ : ܘܥܠ
ܟܘܪܣܝܐ ܕܒܥܒܕܐ . ܘܐܢܬ ܗܘ ܡܫܒܚ
ܠܟܘܠ ܒܢܝ̈ ܒܥܒܕܐ : ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܘܩܕܝܫܐ
ܠܥܠܡ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܐܠܗܐ ܠܥܠܡܘܗܝ .

ܩܢܘܢܐ : ܗ .

ܐ : ܘܡܫܒܚܝܢ ܗܘܐ ܒܩܘܕܫܐ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܠܥܠܡ ܒܥܒܕܐ . ܘܐܢܫܐ ܗܘܐ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ
ܡܫܒܚܘܬܗ ܕܡܪܢܐ .
ܡܫܒܚܘܬܐ ܕܩܘܕܫܗ
ܘܡܫܒܚܐ ܩܘܕܫܗ .
ܒ : ܫܒܚܘ ܠܡܪܢܐ ܫܒܚܐ ܚܕܬܐ . ܘܫܒܚܘ
ܠܗ ܒܥܕܬܐ . ܫܒܚܘ ܠܗ ܡܫܒܚܘܬܐ
ܫܡܝܐ . ܘܒܫܡܗ ܩܘܕܫܐ : ܘܫܡܗ ܩܕܝܫ .
ܓ : ܐܢܬ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܡܫܒܚ ܡܪܢܐ .
ܕ : ܡܪܢܐ ܕܒܥܒܕܐ ܡܫܒܚܬܗ ܒܟܠܗ
ܥܠܡܐ . ܠܡܫܒܚܘ ܫܡܗ ܡܢ ܐܒܘܢ ܕܐܠܗܘܬܗܘܢ .
ܗ : ܫܒܚܘ ܐܠܗܐ ܡܢ ܫܡܝ̈ܐ ܥܠܡܝܢ .
ܫܒܚܘ ܒܫܒܚܘܬܐ ܕܫܡܝܐ . ܒܥܒܕܘܗܝ
ܫܒܚܘ ܫܡܗ . ܘܫܒܚܘܗܝ ܒܥܒܕ ܩܕܝܫܬܐ .
ܘ : ܫܒܚܘ ܠܡܪܢܐ ܒܟܢܪܐ ܐܦܝܬܐ .
ܘܠܐܠܗܢܘ ܢܫܒܚ ܒܡܙܡܘܪܐ . ܘܢܫܒܚ ܢܫܒܚ
ܥܡ ܐܢܫܐ . ܘܢܫܒܚ ܫܡܗ ܠܥܠܡܐ . ܘܡܫܒܚܝܢ
ܠܩܘܕܫܐ .
ܙ : ܡܪܢܐ ܫܠܝܚܐ ܫܒܚ ܠܗ . ܠܐܠܗܐ
ܕܡܫܒܚܝܢ ܐܒܘܗܝ ܠܗ .
ܚ : ܡܫܒܚ ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܢܫܒܚ
ܫܠܝܚܘܬܗܘܢ . ܐܦܠܐ ܡܢ ܒܢܝ̈ ܫܒܚܝܢ
ܡܫܒܚܘܬܗ . ܘܐܦܠܐ ܐܒܘܗܝ ܕܡܫܒܚ ܒܩܘܕܫܗ
ܐܡܪܝܢ ܫܒܚܘܗܝ . ܐܠܐ ܡܫܒܚܝܢ ܒܥܒܕܐ ܡܪܢܐ :
ܒܥܘܒܕܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܫܒܝܚܘܬܗ .
ܛ : ܫܠܝܚܐ ܡܪܢܐ ܐܡܪܘܗܝ :
ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܕܒܥܒܕܐ .

ثم حد جديبة : هي نومة ضيقة وضيقة لنومة نحيفة .

٢ : وجع جلبة هي ولحمة : هو نحو حمة حلة وحلة . وحلة أيضا نحو حلة .

٣ : وجع أيد لا حنبة : ولا : وكل لحمة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة .

٤ : وكل لحمة حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة .

٥ : وجع حلة بنت بعد : حلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة .

٦ : وجع حلة بنت بعد : حلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة .

صلاة : ٥ .

١ . وجع حلة أيل لحلة : حلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة .

٢ : وكل حلة أيد لا حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة .

٣ : وجع حلة بنت بعد : حلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة .

٤ : وجع حلة بنت بعد : حلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة .

٥ : وجع حلة بنت بعد : حلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة . وحلة أيضا نحو حلة .

أولئك لهم الأمن وهم مهتدون . ولا أجيب من
ج بهذا .
س : إلا هذه الجملة الحالية
الثانية فقط .
مط : وقيل هي مع هذه الثالثة في
سلك واحد . وعلى الأول فهي
في حكم تلك الجملة الحالية .
ك : من هذا الجواب الواضح
الجملة الحالية .
حد : ولك ثم : إلا أن الجملة
الحالية قيد لعاملها .
د : ولا حجة لمن جعل الواو
للحال . وقد أجيب عنه بما
تقدم .
ج : وقيل للعطف على ما قبله .
ولا يخفى ما فيه . وقيل
للاستئناف . وهو أضعف .
ز : ولا يخفى أن الجملة
الحالية قيد لعاملها . ولا
يلزم من ذلك أن تكون
مقيدة مع صاحبها .
ط : وقيل إن الواو للحال
والجملة بعدها حال من
ضمير به . وقيل للعطف
على ما قبله . وقيل
للاستئناف .
ك : وقيل الواو للحال
والجملة بعدها حال من
ضمير به . وقيل للعطف
على ما قبله . وقيل
للاستئناف .
ج : وقيل الواو للحال
والجملة بعدها حال من
ضمير به . وقيل للعطف
على ما قبله . وقيل
للاستئناف .
ز : وقيل الواو للحال
والجملة بعدها حال من
ضمير به . وقيل للعطف
على ما قبله . وقيل
للاستئناف .

٧ ركوع : ج ٠

١ : وقيل لما نزل . عجبوا .
أنت . فجيء بهذا : فإنه كتابهم
د : وقيل نزل : فإنه قرأ
بكر إذا : وقيل بحذف همزة
ج : وقيل حذف همزة
من غير نقل . وقيل
على حذف همزة
أن المفتوحة بعد فاء
الجزاء . ولا يخفى
ما فيه .
ج : وقيل إذا حذف
همزة . فيحتمل
أن يكون

ܠܘ : ܘܐܡܪܐ ܝܗܘܕܝܐ . ܒܒܐ ܕܗܘܢ . ܡܢܝ .
ܡܛܠ ܕܝܬܝܗ ܟܠܗ ܚܕܬ ܢܘܦܩܐ : ܟܠܒ ܡܢ
ܟܠܗܘܢ ܢܘܦܩܬܐ ܕܝܘܣܦ ܒܗܘܢ .
ܠܙ : ܘܝܗܒܝܗ ܘܐܡܠܝܗ ܒܝܬܘܬܗ ܡܕܝܢ
ܕܬܒܥܝܗ ܠܗ ܐܡܬܗ .
ܠܚ : ܘܚܕܝܬ ܐܠܗܐ ܠܒܘܪܟܬܗ . ܘܐܝܬܝܬ
ܢܡܘܣܐ ܗܦܟܬܐ : ܕܠܐ ܫܒܩܬ ܠܝ ܐܘܦܝ ܚܕ
ܡܢ ܢܘܦܩܬܐ : ܐܘ ܡܢ ܕܐܬܒܠܝ .

ܦܨܠܐ : ܡܓ .

ܐ : ܘܟܕ ܗܘܐ ܕܡܛܐ : ܫܡܥܘ ܟܢܟܢܐ
ܠܡܠܘܟ . ܘܝܗܒ ܒܥܠܬܐ ܕܡܫܟܢܐ ܡܢ
ܠܟܪ . ܘܐܬܝܢ ܠܟܠ ܕܫܡܥܢ ܡܢܝܢ ܡܪܝܗ .
ܘܐܬܠܝܗ ܐܢܫ ܠܟܠܗ ܡܫܟܢܝܗ .
ܒ : ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܒܥܘܬܐ
ܕܡܫܟܢܐ ܕܗܘܐ .
ܓ : ܘܐܬܐܡܪܝܗ ܝܗܘܕܝܐ ܟܠܗܘܕܝܗ
ܒܡܫܟܢܐ .
ܕ : ܘܐܠܗܐ ܕܡܠܐ ܗܘܐ ܥܠ ܥܒܕܘܗܝ .
ܡܛܠ ܕܝܗܒ ܗܘܐ ܟܠܗܘܢ ܢܡܘܣܐ .
ܗ : ܘܐܡܪܝܗ ܝܗܘܕܝܐ ܠܐܡܬܗ : ܕܬܗܘܐ
ܠܟܪ ܡܢ ܒܝܬܘܢܐ : ܠܡܛܠ ܡܟܣܝܗ ܐܝܟ
ܕܟܬܝܒܘܬ . ܡܛܠ ܕܐܡܪܝܗ ܕܐܬܬܐ ܐܢܐ
ܠܝܠܘܬܐ . ܐܦ ܠܒܥܘܬܐ ܐܡܪܝܗ ܐܝܟ ܡܠܝܢܐ
ܚܠܝܢ . ܘܐܬܠܝܗ ܡܢ ܬܡܢ ܟܠܗܘܢ . ܘܟܠܐ
ܐܢܫ ܐܬܬܚܕ ܒܒܝܬܘܢܐ : ܟܕܢܐ ܐܘ ܚܕܘܬܐ .
ܘ : ܘܫܡܥܝܗ ܝܗܘܕܝܐ ܠܗܘܢ ܕܝܢܗ ܕܐܠܗܐ .
ܙ : ܘܐܡܪܝܗ . ܡܪܢܐ ܡܪܢܐ : ܐܠܗܐ ܕܟܠ
ܢܦܫܬܐ : ܚܘܪ ܒܥܒܕܬܐ ܗܕܐ ܕܟܬܝܒܬܐ ܕܐܝܬܝܗ
ܠܢܘܡܐ ܕܐܘܪܫܠܡ . ܡܛܠ ܕܝܘܡܢܐ ܗܘ

ܠܡܕܝܢܬܐ ܥܠ ܢܦܫܬܗ . ܘܟܠܢ ܝܬܝܗ
ܕܠܟܠ : ܠܐܟܪܐ ܕܡܫܟܢܐ ܕܫܡܥܘ ܟܠܝܢ .
ܚ : ܘܫܡܥܝܗ ܠܗܘܢ ܡܫܟܢܐ ܕܐܝܟ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ ܕܝܢܗ ܕܐܠܗܐ . ܘܫܡܥܝܗ ܐܝܬܝܗ .
ܘܫܡܥܝܗ ܠܗܘܢ ܥܒܕܘܗ .
ܛ : ܘܐܣܬܝܗ ܒܥܘܕܐ ܕܕܝܢܗ . ܘܐܡܪܝܗ .
ܚܠܝܢ ܐܠܗܐ ܕܒܫܪܝܪ ܒܢܘܡܐ ܗܢܐ .
ܝ : ܘܡܚܣܝܗ ܥܠ ܛܘܪܗ ܒܝܬܢܐ
ܐܬܪܗ ܘܟܬܒܝܢ . ܘܫܒܠܝܗ ܠܕܝܢܗ ܡܢܝܗ .
ܘܟܠܝܠܝܗ ܩܕܝܫܘ ܡܢ ܐܬܘܬܝܗ . ܘܫܡܥܝܗ
ܟܠܝܗ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ .
ܝܐ : ܘܟܬܒ ܟܠܝܗ ܢܦܫܝܗ ܘܝܗܒܝܗ . ܠܐܡܬܗ
ܕܝܢܗ ܕܐܠܗܐ . ܘܐܬܚܡܢܝܗ ܒܬܪܥܬܐ
ܕܡܫܟܢܬܗ .
ܝܒ : ܘܫܒܩ ܐܬܪܘܬܗܘܢ ܐܒܗܬܐ : ܐܝܟ
ܕܟܬܝܒܐ ܕܝܠܘܬܐ . ܘܟܬܒ ܠܡܫܟܢܬܐ
ܕܐܬܘܪ . ܘܐܬܟܬܒܘܢ ܠܟܠܝܗ ܚܝܠܐ ܗܘ .
ܘܫܠܝܚ ܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܝܬ ܠܗܘܢ ܐܬܪܐ .
ܝܓ : ܘܐܡܪܝܗ ܝܗܘܕܝܐ ܠܢܛܘܪܐ ܡܢ
ܕܘܟܬܐ . ܦܬܚܘ ܠܝ ܐܬܪܐ : ܦܬܚܘ .
ܡܛܠ ܕܐܠܗܝ ܚܙܝܢ ܗܘ . ܕܢܩܒ ܚܝܠܐ
ܠܫܡܝܐ : ܘܚܘܫܒܐ ܥܠ ܒܝܠܕܝܗܘܢ :
ܐܝܟ ܕܢܘܡܘܣܐ .
ܝܕ : ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܥܡܝܗ ܐܬܬ ܡܕܝܢܬܐ
ܟܠܗ . ܝܬܝܗܘܢ ܠܡܠܟܐ ܠܗ ܐܬܪܐ
ܕܡܕܝܢܬܗܘܢ . ܘܦܬܚܘ ܠܦܬܓܡܐ ܕܡܕܝܢܬܐ .
ܝܗ : ܘܕܘܟܝܗ ܒܠܗܘܢ : ܡܢ ܚܕܘܬܐ
ܘܚܕܝܘܬܐ ܠܟܪܐ . ܡܛܠ ܕܐܬܡܚܝܐ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ ܚܘܒܬܐ ܕܐܬܝܗ . ܘܦܬܚܝܗ ܐܬܪܐ :
ܘܫܒܠܝܗ ܐܢܝܢ .
ܝܘ : ܘܐܬܚܝܘ ܢܘܪܐ : ܕܝܬܚܙܐ ܠܗܘܢ .
ܘܝܬܒܘܢ . ܘܐܡܪܝܗ ܠܗܘܢ ܒܟܠܐ ܕܡܪܐ .

الحج : ٢٢ .

١ : يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ . إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ .
٢ : يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ .
٣ : وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَرِيدٍ .
٤ : كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ .
٥ : يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقِرُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشُدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ وَمِنْكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْ لَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ .
٦ : ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ .
٧ : وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ .
٨ : وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ .
٩ : ثَانِيَ عِطْفِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ الْحَرِيقِ .
١٠ : ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَاكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ .

الحديث : صلاة الجماعة .

١ : وهذا هو : الأول الذي أسبغ الوضوء . الحديث الذي : يخبر الذي . الذي يتبعه : يتلوه . الذي يصلي الفريضة : الذي يؤديها . الذي يصلي معه : يأتم به . الذي يصلي وحده : يصلي منفردا . الذي يصلي في بيته : يصلي في بيته . الذي يصلي في المسجد : يصلي في المسجد . الذي يصلي في الطريق : يصلي في الطريق . الذي يصلي في السوق : يصلي في السوق . الذي يصلي في المقبرة : يصلي في المقبرة . الذي يصلي في الحمام : يصلي في الحمام . الذي يصلي في الكنيسة : يصلي في الكنيسة . الذي يصلي في البيعة : يصلي في البيعة . الذي يصلي في الدير : يصلي في الدير . الذي يصلي في الصومعة : يصلي في الصومعة . الذي يصلي في الخان : يصلي في الخان . الذي يصلي في الفندق : يصلي في الفندق . الذي يصلي في الحانوت : يصلي في الحانوت . الذي يصلي في الدكان : يصلي في الدكان . الذي يصلي في المخزن : يصلي في المخزن . الذي يصلي في الإسطبل : يصلي في الإسطبل . الذي يصلي في الحظيرة : يصلي في الحظيرة . الذي يصلي في الزريبة : يصلي في الزريبة . الذي يصلي في الحوش : يصلي في الحوش . الذي يصلي في الدار : يصلي في الدار . الذي يصلي في البيت : يصلي في البيت . الذي يصلي في الغرفة : يصلي في الغرفة . الذي يصلي في العلية : يصلي في العلية . الذي يصلي في السطح : يصلي في السطح . الذي يصلي في الشرفة : يصلي في الشرفة . الذي يصلي في الإيوان : يصلي في الإيوان . الذي يصلي في القاعة : يصلي في القاعة . الذي يصلي في الدهليز : يصلي في الدهليز . الذي يصلي في الممر : يصلي في الممر . الذي يصلي في الطريق : يصلي في الطريق . الذي يصلي في الزقاق : يصلي في الزقاق . الذي يصلي في الحارة : يصلي في الحارة . الذي يصلي في المحلة : يصلي في المحلة . الذي يصلي في المدينة : يصلي في المدينة . الذي يصلي في القرية : يصلي في القرية . الذي يصلي في الضيعة : يصلي في الضيعة . الذي يصلي في الكفر : يصلي في الكفر . الذي يصلي في الدسكرة : يصلي في الدسكرة . الذي يصلي في الرستاق : يصلي في الرستاق . الذي يصلي في الكورة : يصلي في الكورة . الذي يصلي في الإقليم : يصلي في الإقليم . الذي يصلي في الولاية : يصلي في الولاية . الذي يصلي في المملكة : يصلي في المملكة . الذي يصلي في الدنيا : يصلي في الدنيا . الذي يصلي في الآخرة : يصلي في الآخرة . الذي يصلي في الجنة : يصلي في الجنة . الذي يصلي في النار : يصلي في النار . الذي يصلي في الجحيم : يصلي في الجحيم . الذي يصلي في السعير : يصلي في السعير . الذي يصلي في الزمهرير : يصلي في الزمهرير . الذي يصلي في الحميم : يصلي في الحميم . الذي يصلي في الغساق : يصلي في الغساق . الذي يصلي في الصديد : يصلي في الصديد . الذي يصلي في الزقوم : يصلي في الزقوم . الذي يصلي في الضريع : يصلي في الضريع . الذي يصلي في الغسلين : يصلي في الغسلين . الذي يصلي في الحطمة : يصلي في الحطمة . الذي يصلي في الهاوية : يصلي في الهاوية . الذي يصلي في الدرك الأسفل : يصلي في الدرك الأسفل . الذي يصلي في الدرك الأعلى : يصلي في الدرك الأعلى . الذي يصلي في الدرك الوسطى : يصلي في الدرك الوسطى . الذي يصلي في الدرك الأول : يصلي في الدرك الأول . الذي يصلي في الدرك الثاني : يصلي في الدرك الثاني . الذي يصلي في الدرك الثالث : يصلي في الدرك الثالث . الذي يصلي في الدرك الرابع : يصلي في الدرك الرابع . الذي يصلي في الدرك الخامس : يصلي في الدرك الخامس . الذي يصلي في الدرك السادس : يصلي في الدرك السادس . الذي يصلي في الدرك السابع : يصلي في الدرك السابع .

٢ : وهذا هو : الثاني الذي أسبغ الوضوء . الحديث الذي : يخبر الذي . الذي يتبعه : يتلوه . الذي يصلي الفريضة : الذي يؤديها . الذي يصلي معه : يأتم به . الذي يصلي وحده : يصلي منفردا . الذي يصلي في بيته : يصلي في بيته . الذي يصلي في المسجد : يصلي في المسجد . الذي يصلي في الطريق : يصلي في الطريق . الذي يصلي في السوق : يصلي في السوق . الذي يصلي في المقبرة : يصلي في المقبرة . الذي يصلي في الحمام : يصلي في الحمام . الذي يصلي في الكنيسة : يصلي في الكنيسة . الذي يصلي في البيعة : يصلي في البيعة . الذي يصلي في الدير : يصلي في الدير . الذي يصلي في الصومعة : يصلي في الصومعة . الذي يصلي في الخان : يصلي في الخان . الذي يصلي في الفندق : يصلي في الفندق . الذي يصلي في الحانوت : يصلي في الحانوت . الذي يصلي في الدكان : يصلي في الدكان . الذي يصلي في المخزن : يصلي في المخزن . الذي يصلي في الإسطبل : يصلي في الإسطبل . الذي يصلي في الحظيرة : يصلي في الحظيرة . الذي يصلي في الزريبة : يصلي في الزريبة . الذي يصلي في الحوش : يصلي في الحوش . الذي يصلي في الدار : يصلي في الدار . الذي يصلي في البيت : يصلي في البيت . الذي يصلي في الغرفة : يصلي في الغرفة . الذي يصلي في العلية : يصلي في العلية . الذي يصلي في السطح : يصلي في السطح . الذي يصلي في الشرفة : يصلي في الشرفة . الذي يصلي في الإيوان : يصلي في الإيوان . الذي يصلي في القاعة : يصلي في القاعة . الذي يصلي في الدهليز : يصلي في الدهليز . الذي يصلي في الممر : يصلي في الممر . الذي يصلي في الطريق : يصلي في الطريق . الذي يصلي في الزقاق : يصلي في الزقاق . الذي يصلي في الحارة : يصلي في الحارة . الذي يصلي في المحلة : يصلي في المحلة . الذي يصلي في المدينة : يصلي في المدينة . الذي يصلي في القرية : يصلي في القرية . الذي يصلي في الضيعة : يصلي في الضيعة . الذي يصلي في الكفر : يصلي في الكفر . الذي يصلي في الدسكرة : يصلي في الدسكرة . الذي يصلي في الرستاق : يصلي في الرستاق . الذي يصلي في الكورة : يصلي في الكورة . الذي يصلي في الإقليم : يصلي في الإقليم . الذي يصلي في الولاية : يصلي في الولاية . الذي يصلي في المملكة : يصلي في المملكة . الذي يصلي في الدنيا : يصلي في الدنيا . الذي يصلي في الآخرة : يصلي في الآخرة . الذي يصلي في الجنة : يصلي في الجنة . الذي يصلي في النار : يصلي في النار . الذي يصلي في الجحيم : يصلي في الجحيم . الذي يصلي في السعير : يصلي في السعير . الذي يصلي في الزمهرير : يصلي في الزمهرير . الذي يصلي في الحميم : يصلي في الحميم . الذي يصلي في الغساق : يصلي في الغساق . الذي يصلي في الصديد : يصلي في الصديد . الذي يصلي في الزقوم : يصلي في الزقوم . الذي يصلي في الضريع : يصلي في الضريع . الذي يصلي في الغسلين : يصلي في الغسلين . الذي يصلي في الحطمة : يصلي في الحطمة . الذي يصلي في الهاوية : يصلي في الهاوية . الذي يصلي في الدرك الأسفل : يصلي في الدرك الأسفل . الذي يصلي في الدرك الأعلى : يصلي في الدرك الأعلى . الذي يصلي في الدرك الوسطى : يصلي في الدرك الوسطى . الذي يصلي في الدرك الأول : يصلي في الدرك الأول . الذي يصلي في الدرك الثاني : يصلي في الدرك الثاني . الذي يصلي في الدرك الثالث : يصلي في الدرك الثالث . الذي يصلي في الدرك الرابع : يصلي في الدرك الرابع . الذي يصلي في الدرك الخامس : يصلي في الدرك الخامس . الذي يصلي في الدرك السادس : يصلي في الدرك السادس . الذي يصلي في الدرك السابع : يصلي في الدرك السابع .

ܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ܡ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ܢ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ܣ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ܥ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ܦ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ܨ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ܩ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ܪ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ܫ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ܬ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ܦܨܠܐ : ٦ .

ا : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ب : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ت : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ث : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ج : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ح : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

خ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

د : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ذ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ر : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ز : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

س : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ش : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ص : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ض : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ط : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ظ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ع : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

غ : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ف : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ق : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ك : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ل : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

م : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ن : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

س : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ع : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ف : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ص : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ق : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ر : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ش : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ت : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

ث : ܒܝܬ ܫܘܩ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܬܘܒ ܒܝܬ ܡܫܟܚܐ ܕܝܠܗ ܘ

الفرقان : ٢٥

١ : تبارك الذي نزل الفرقان على عبده محمد ﷺ ليكون للخلق نذيرا : مخوفا بالنار على كفرهم بالله.

٢ : الذي له ملك السموات والأرض وما بينهما. وما بين النفختين أربعون سنة. وخلق كل شيء من الدواب والهوام وغيرها. وقدر لكل شيء من ذلك أجلا ينتهي إليه. وقدر لكل شيء من ذلك رزقا ينتهي إليه. وقدر لكل شيء من ذلك عملا يعمله.

٣ : واتخذ المشركون من دون الله آلهة لا تخلق شيئا وهم يخلقون. وهي الأصنام. وهم يعبدونها. ولا تملك لعابديها ضرا ولا نفعا. ولا تملك لهم موتا ولا حياة. ولا تملك لهم نشورا بعد الموت.

٤ : وقال الذين كفروا بالله : ما هذا القرآن إلا كذب افتراه محمد ﷺ على الله. وأعانه على ذلك قوم آخرون من أهل الكتاب. فجاءوا ظلما وكذبا.

٥ : وقالوا هو أساطير الأولين : ما سطروه من الأكاذيب. فهي تملى عليه بكرة وأصيلا. أي تقرأ عليه غدوة وعشية.

٦ : قل يا محمد لهؤلاء المشركين : أنزله الذي يعلم السر في السموات والأرض. فلا يخفى عليه شيء. إنه كان غفورا لأوليائه رحيما بهم.

٧ : وقالوا مال هذا الرسول يأكل الطعام كما نأكل ويمشي في الأسواق كما نمشي. لولا أنزل إليه ملك فيكون معه نذيرا.

٨ : أو يلقى إليه كنز من السماء يستغني به عن التجارة. أو تكون له بستان يأكل من ثمرها. وقرأ بعضهم بالنون : نأكل منها. وقال الظالمون : ما تتبعون إلا رجلا مسحورا. قد سحر فذهب عقله.

٩ : انظر يا محمد كيف ضربوا لك الأمثال. فقالوا : ساحر. وقالوا : مجنون. وقالوا : شاعر. وقالوا : كاهن. فضلوا عن الحق فلا يجدون إلى الهدى سبيلا.

١٠ : تبارك الذي إن شاء جعل لك خيرا مما قالوا. جنات تجري من تحتها الأنهار. ويجعل لك قصورا في الجنة.

١١ : بل كذبوا بالساعة. وأنكروا البعث. وأعتدنا لمن كذب بالساعة سعيرا : نارا تسعر عليهم.

١٢ : إذا رأتهم من مكان بعيد سمعوا لها تغيظا وزفيرا : صوتا كصوت الحمار.

١٣ : وإذا ألقوا منها مكانا ضيقا مقرنين : قرن كل رجل مع شيطانه في سلسلة. دعوا هنالك ثبورا : هلاكا.

١٤ : لا تدعوا اليوم ثبورا واحدا. وادعوا ثبورا كثيرا.

١٥ : قل يا محمد لهؤلاء المشركين : أذلك العذاب خير أم جنة الخلد التي وعد المتقون ربهم. كانت لهم جزاء على أعمالهم. ومصيرا : منقلبا.

١٦ : لهم فيها ما يشاءون من النعيم خالدين : مقيمين. كان على ربك وعدا مسئولا : وعدا واجبا.

١٧ : ويوم يحشرهم وما يعبدون من دون الله. فيقول للمعبودين : أأنتم أضللتم عبادي هؤلاء أم هم ضلوا السبيل : عن الطريق.

١٨ : قالوا سبحانك ما كان ينبغي لنا أن نتخذ من دونك من أولياء. فكيف نأمر غيرنا بعبادتنا. ولكن متعتهم وآباءهم بالنعم حتى نسوا الذكر. وتركوا ما أمروا به. وكانوا قوما بورا : هلكى.

١٩ : فقد كذبوكم بما تقولون. فما تستطيعون صرفا : ما تستطيعون أن تصرفوا العذاب عنكم. ولا نصرا : ولا تنصرون أنفسكم. ومن يظلم منكم نذقه عذابا كبيرا : في الآخرة.

٢٠ : وما أرسلنا قبلك من المرسلين إلا إنهم ليأكلون الطعام ويمشون في الأسواق. وجعلنا بعضكم لبعض فتنة : بلاء. أتصبرون : على ما ترون من البلاء. وكان ربك بصيرا بمن يصبر ومن لا يصبر.

٢١ : وقال الذين لا يرجون لقاءنا : لا يخافون البعث. لولا أنزل علينا الملائكة فيخبرونا أن محمدا رسول الله. أو نرى ربنا فيأمرنا بتصديقه. لقد استكبروا في أنفسهم : تكبروا عن الإيمان. وعتوا عتوا كبيرا : تجاوزوا الحد في الكفر.

٢٢ : يوم يرون الملائكة عند الموت لا بشرى يومئذ للمجرمين : لا فرح لهم. ويقولون : حجرا محجورا : حراما محرما عليكم البشرى.

٢٣ : وقدمنا إلى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا : باطلا لا ثواب له.

٢٤ : أصحاب الجنة يومئذ خير مستقرا : منزلا في الجنة. وأحسن مقيلا : موضعا للقائلة.

٢٥ : ويوم تشقق السماء بالغمام : بالسحاب الأبيض. ونزل الملائكة تنزيلا : تنزيلا بعد تنزيل.

٢٦ : الملك يومئذ الحق للرحمن : لا ملك لغيره. وكان يوما على الكافرين عسيرا : شديدا.

٢٧ : ويوم يعض الظالم على يديه : ندما على ما فرط في جنب الله. يقول : يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا : طريقا إلى النجاة.

٢٨ : يا ويلتى ليتني لم أتخذ فلانا خليلا : صاحبا.

٢٩ : لقد أضلني عن الذكر : عن الإيمان بالقرآن بعد إذ جاءني. وكان الشيطان للإنسان خذولا : يخذله عند البلاء.

٣٠ : وقال الرسول : يا رب إن قومي اتخذوا هذا القرآن مهجورا : تركوه ولم يؤمنوا به.

ܘܐܪܡܝܬ ܩܛܡܐ ܒܪܫܗ̇ . ܘܦܫܛܬ ܒܣܬܪܗ̇ . ܘܐܬܓܠܝ ܣܩܐ ܕܠܒܝܫܐ ܗܘܬ . ܘܒܥܕܢܐ ܕܡܬܩܪܒ ܗܘܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܒܪܡܫܐ : ܒܪܡܫܐ ܗܘ : ܩܥܬ ܝܗܘܕܝܬ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܒܩܠܐ ܪܡܐ ܘܐܡܪܬ .

ܒ : ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܕܐܒܝ ܫܡܥܘܢ : ܕܝܗܒܬ ܒܐܝܕܗ ܚܪܒܐ ܠܡܬܦܪܥܘ ܡܢ ܢܘܟܪܝܐ . ܕܫܪܝܘ ܦܘܪܟܗ̇ ܕܒܬܘܠܬܐ ܠܡܬܛܢܦܘ . ܘܓܠܝܘ ܦܘܪܩܗ̇ ܠܒܗܬܬܐ . ܘܛܢܦܘ ܡܪܒܥܗ̇ ܠܚܣܕܐ . ܡܛܠ ܕܐܡܪܬ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܟܢܐ . ܡܛܠ ܗܢܐ ܝܗܒܬ ܪܘܪܒܢܝܗܘܢ ܠܩܛܠܐ . ܘܡܫܟܒܗܘܢ ܕܐܬܟܠܝ ܕܡܗ̇ ܕܐܬܛܥܝܬ : ܘܡܚܝܬ ܥܒܕܐ ܥܡ ܡܪܘܗܝ ܘܪܘܪܒܢܐ ܥܡ ܟܘܪܣܘܬܗܘܢ .

ܓ : ܘܝܗܒܬ ܢܫܝܗܘܢ ܠܒܙܬܐ : ܘܒܢܬܗܘܢ ܠܫܒܝܬܐ . ܘܟܠܗ̇ ܒܙܬܗܘܢ ܠܦܠܓܐ ܒܢܝܐ ܚܒܝܒܝ . ܕܛܢܘ ܛܢܢܟ : ܘܐܣܬܪܗܒܘ ܠܡܬܦܪܥܘ ܕܕܡܗܘܢ . ܘܩܪܘܟ ܠܥܘܕܪܢܗܘܢ . ܐܠܗܐ ܐܠܗܝ ܐܦ ܠܝ ܕܐܪܡܠܬܐ ܐܢܐ .

ܕ : ܡܛܠ ܕܐܢܬ ܥܒܕܬ ܩܕܡܝܬܐ ܘܡܬܪܟܢܬܐ : ܘܐܦ ܕܡܢ ܒܬܪܟܝܢ . ܡܛܠ ܕܐܬܪܥܝܬ ܗܘܝܘ . ܘܐܬܥܒܕܬ ܐܝܟܢܐ ܕܨܒܝܬ . ܘܩܡܘ ܘܐܡܪܘ ܗܐ ܐܢܚܢܢ ܗܪܟܐ .

ܗ : ܡܛܠ ܕܟܠܗܝܢ ܐܘܪܚܬܟ ܡܛܝܒܢ . ܘܕܝܢܟ ܒܝܕܥܬܐ ܗܘܐ ܩܕܡܝܟ .

ܘ : ܗܐ ܓܝܪ ܐܬܘܪܝܐ ܣܓܝܘ ܒܚܝܠܗܘܢ : ܘܐܬܬܪܝܡܘ ܒܪܟܒܗܘܢ ܘܒܦܪܫܝܗܘܢ .

ܙ : ܘܡܫܬܒܗܪܝܢ ܒܓܢܒܪܐ ܕܪܓܠܝܐ . ܘܡܬܬܟܝܠܝܢ ܒܢܝܙܟܐ .

ܚ : ܘܡܬܬܟܠܝܢ ܥܠ ܩܫܬܐ ܘܩܠܥܐ .

ܛ : ܘܠܐ ܝܕܥܘ ܕܐܢܬ ܗܘ ܡܪܝܐ ܡܬܒܪ ܩܪܒܐ : ܡܪܝܐ ܫܡܟ .

ܝ : ܐܢܬ ܬܒܪ ܚܝܠܗܘܢ : ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ . ܘܚܒܘܫ ܫܘܒܗܪܗܘܢ . ܐܬܒܪ ܒܥܘܫܢܟ ܚܝܠܗܘܢ . ܡܛܠ ܕܐܬܪܥܝܘ ܠܡܛܡܐܘ ܡܩܕܫܟ ܕܡܫܟܢܐ ܕܐܫܬܪܝ ܫܘܒܚܟ . ܘܢܬܪܡܘܢ ܒܦܪܙܠܐ ܩܪܢܬܐ ܕܡܕܒܚܟ .

ܝܐ : ܚܘܪ ܒܫܘܒܗܪܗܘܢ . ܘܫܕܪ ܪܘܓܙܟ ܥܠ ܪܝܫܗܘܢ . ܗܒ ܒܐܝܕܝ ܕܐܪܡܠܬܐ ܐܢܐ : ܚܘܝܠܐ ܕܐܬܪܥܝܬ .

ܝܒ : ܡܚܝ ܠܥܒܕܐ ܒܡܣܪܩܘܬܐ ܕܣܦܘܬܝ : ܥܠ ܪܒܐ ܘܥܠ ܥܒܕܐ .

ܝܓ : ܐܬܒܪ ܫܘܒܗܪܗܘܢ ܒܐܝܕܐ ܕܐܢܬܬܐ .

ܝܕ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܒܣܘܓܐܐ ܕܚܝܠܐ ܚܝܠܟ : ܘܠܐ ܡܫܘܕܥܢܘܬܟ ܒܚܝܠܬܢܐ . ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܐܢܬ ܕܡܟܝܟܐ . ܘܡܥܕܪܢܐ ܐܢܬ ܕܙܥܘܪܐ . ܘܡܣܡܟܢܐ ܕܟܪܝܗܐ . ܘܦܪܘܩܐ ܕܐܒܝܕܐ .

ܝܗ : ܐܝܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܕܐܒܝ : ܘܐܠܗܐ ܕܝܪܬܘܬܗ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܡܪܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ : ܒܪܘܝܐ ܕܝܡܡܐ : ܡܠܟܐ ܕܟܠܗܝܢ ܒܪܝܬܐ : ܫܡܥ ܨܠܘܬܝ .

ܝܘ : ܘܗܒ ܡܠܬܝ ܘܡܬܚܫܒܢܘܬܝ ܠܡܚܘܬܐ ܘܠܡܚܘܬܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܚܫܒܘ ܠܡܥܒܕ ܒܝܫܬܐ ܩܕܡܝܟ : ܘܠܡܥܒܕ ܥܠ ܡܩܕܫܟ : ܘܥܠ ܛܘܪܐ ܕܨܗܝܘܢ : ܘܥܠ ܒܝܬܐ ܘܝܪܬܘܬܐ ܕܒܢܝܟ . ܐܬܚܫܒܘ ܥܠ ܟܠܗܝܢ ܒܩܫܝܘܬܐ . ܚܙܝ ܠܟܠܗ ܥܡܐ ܘܠܟܠܗܘܢ ܫܒܛܐ .

ܝܙ : ܕܢܕܥܘܢ ܕܐܢܬ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܟܠ ܚܝܠ ܘܕܟܠ ܥܘܫܢ . ܘܠܝܬ ܐܚܪܝܢ ܕܡܓܢ ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ ܐܠܐ ܐܢܬ ܀

ܟ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܦܝܫ ܒܥܪܒܝܬܗ :
ܘܐܦܠܐ ܗܘܐ ܒܢܘܚܝ : ܠܐ ܥܒܝܕܐ ܘܐܦܠܐ
ܥܒܪܬܐ : ܘܐܦܠܐ ܥܒܕܐ ܘܐܦܠܐ ܡܕܝܢܬܐ
ܡܢܟܘܢ : ܕܦܢܝܪܝ ܠܐܠܗܐ ܒܟܢܪ ܐܬܪܢܐ ܕܟܢܬܐ
ܐܢܬܐ : ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܒܢܘܚܬܐ ܕܦܪܕܝܣ .

ܟܐ : ܡܛܠ ܗܘܝܐ ܐܬܝܠܕܘ ܐܚܘܢܝ ܠܚܘܬܐ
ܘܠܚܒܪܬܐ . ܘܢܦܠܘ ܦܪܝܡ ܒܝܠܕܬܗܘܢ
ܡܦܘܠܬܐ ܕܟܬܒܐ .

ܟܒ : ܐܢ ܕܝܢ ܠܐ ܫܡܥܝܢ ܠܐܠܗ ܠܓܪܐ
ܡܢܗ : ܕܢܘܦܩ ܐܦܩܗ ܡܢ ܥܒܕܝ . ܡܛܠ
ܕܝܢ ܢܬܐܠܡ ܚܢܢ : ܐܦ ܒܠܗ ܢܗܘܪܐ
ܡܬܐܠܡ . ܘܢܬܟܪܘܢ ܡܘܕܝܢ . ܘܢܬܟܪ
ܡܪܝܐ ܡܬܘܕܝܬܗܘܢ ܡܢ ܕܡܝܢ . ܘܡܛܠܬܐ
ܕܐܢܫܝ : ܘܡܟܒܫܬܐ ܕܐܪܥܐ : ܘܡܛܠܦܬܐ
ܕܢܪܬܘܢ : ܢܦܩܝܢ ܥܠ ܕܪܝܢ ܒܗܝ ܥܡܘܩܐ :
ܕܝܦܠܘܫ ܬܡܢ . ܘܗܘܐ ܠܬܘܦܠܬܐ ܘܠܗܦܟܐ
ܦܪܝܡ ܒܠܗܘܢ ܥܒܕܝܢ .

ܟܓ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܥܘܒܕܢܝ ܠܛܡܟܘ .
ܐܠܐ ܢܥܒܕܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܠܢܚܕܐ . ܗܢܝܐ
ܚܢܢ ܢܦܓܕ ܠܐܢܫܝ : ܡܛܠ ܕܒܝܢ ܬܠܬܐ
ܢܦܫܗܘܢ . ܘܡܘܕܝܢܐ ܘܗܡܟܠܐ ܘܡܕܝܢܬܐ :
ܟܝ ܗܘ ܦܢܘܡܝܢ . ܘܢܐܪܥ ܡܢ ܗܠܝܢ ܒܠܒܝܢ
ܢܥܒܪ ܠܐܠܗܐ . ܕܡܢܝܫ ܠܝ ܐܝܟ ܕܠܐܢܫܝܢ .

ܟܕ : ܐܬܪܪܘ ܠܟܠ ܕܪܒܪܒ ܥܡ
ܐܒܪܗܡ ܘܐܝܣܚܩ : ܘܠܟܠ ܕܗܘܐ ܠܝܥܩܘܒ
ܒܢܝ ܢܘܩܕܝܢ : ܟܕ ܪܒܐ ܗܘܐ ܥܬܐ ܕܠܟܝ
ܐܝܟܘܢ ܕܐܬܘܢ .

ܟܗ : ܟܕ ܒܢܝܢ ܐܝܟ ܠܗܘܢ ܠܝܫܘܥܐ
ܕܝܠܗܘܢ .

ܟܘ : ܘܐܦ ܠܝ ܠܐ ܗܘܐ ܠܐܬܟܠܬܐ : ܐܠܐ
ܠܡܪܕܘܬܐ ܡܢܝܐ ܠܝ ܡܪܝܐ . ܡܛܠ ܕܦܪܝܫܝܢ
ܚܢܢ ܠܗ .

ܟܙ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܚܘܪܐ . ܒܠ ܕܐܡܪܬܝ :
ܒܝܬܐ ܥܒܕܐ ܐܡܪܬܝ . ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܦܘܩ ܠܘܦܩ
ܡܠܟܘܢ . ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܢܘܚܐ ܐܬܢܝܟܝ
ܡܟܫܬܟܢ . ܐܠܐ ܡܢ ܢܘܚܬܐ ܕܦܪܝܫܬܐ :
ܢܝܪܐ ܒܠܗ ܥܒܕܐ ܦܬܘܠܬܐ ܕܢܬܟܢ . ܡܛܠ
ܕܛܒ ܚܘܫܒܐ ܕܠܒܢ . ܐܠܐ ܥܒܕܐ ܡܪܝܐ
ܛܒ . ܘܐܢܫܝ ܠܡܬܒܪܟ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪܝ
ܠܗܘܢ . ܘܐܬܐܘ ܟܠܗ ܡܥܡܕܬܐ . ܘܠܐ
ܡܬܟܫܝܢ ܫܡ ܠܡܬܟܬܪܘ .

ܟܚ : ܘܢܘܚܐ ܒܢܝ ܟܠܗ : ܒܟܪ ܢܝܚܝܢ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ . ܡܛܠ ܕܐܝܬܝܗ ܐܝܬܘܗܝ ܕܢܝܠܗ
ܐܠܗܐ . ܘܢܥܒܕ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܡܛܠܬܐ :
ܘܢܬܡܠܟܘܢ ܠܘܒܝܢ . ܘܠܐ ܢܦܘܩ .

ܠ : ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ ܗܘܕܝܬܐ . ܥܘܡܠܘܢ
ܘܐܟܪܟ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܟܫܬܐ . ܕܐܬܟܢܫ
ܠܦܪܝܫ ܘܠܥܒܪܝܢ ܠܒܝܬ ܥܒܕܝܢ .

ܠܐ : ܦܘܡܗ ܐܢܬܘܢ ܒܬܪܥܐ ܒܝܠܢܐ
ܗܘܐ . ܘܝܘܡܐ ܘܠܠܝܐ . ܘܒܢܘܗܪܐ ܕܐܡܪܬܘܢ :
ܕܒܪܬܗܘܢ ܐܬܠܡܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܠܒܝܠܕܬܝ :
ܢܦܪܘܩ ܡܪܝܐ ܠܒܫܝܪ ܒܐܢܫܝܢ ܒܥܠܡܐ
ܕܐܬܟܠܐ ܐܢܐ .

ܠܒ : ܘܐܢܬܘܢ ܠܐ ܬܒܫܘܢ ܒܟܢܫܝ : ܡܢ
ܕܠܐ ܥܠܝܢܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ . ܒܥܡܠܐ ܕܝܥܠܡ ܡܢ
ܕܥܒܕܐ ܐܢܐ .

ܠܓ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܒܚܘܪܐ ܘܪܘܚܢܝܐ : ܘܠܗ
ܒܥܠܡܐ . ܘܡܪܝܐ ܢܛܪ ܦܪܝܫܝܢ . ܘܐܬܟܢܫ
ܡܢ ܒܝܠܕܬܝ .

ܦܣܘܩܐ : ܛ .

ܐ : ܘܐܬܦܢܝܘ ܘܢܦܩܘ ܡܢ ܬܡܢ ܘܐܙܠܘ
ܠܒܝܬܗܘܢ . ܘܗܠܟܘ ܒܝܘܡܬܐ ܥܠ ܐܪܥܗ .

سبل : خذ اجلم : خذ قلس : خذ أسهلم :
خذ نار : خذ حلزنا : خذ حبة : خذ بزرنا :
خذ جلمود : خذ عصم : خذ بعذر .
د : حذلك صنع مع خذكر . وجب
تسقي ذهنا .
ر : حنلم هو بد سنوقا حنطا :
وهو سوما حقيه . وقيد بد بذهب .
وجب حبه قله معتاده . وحبحه
بد أحوه حنطا حبه ذوبه :
وجه حلمه .
ذ : وهو بسوحه معدا حكمه:
والله عتب واذكا بقسب .
س : معجي لم مهلا بد إذا
حكمه . واهذي هطا حنتمه .
ه : والنجا هو مانه أذملوه .
ومضا هو حد نقمه أذملوه :
هلذ مع بجا وجه بقيا ملوا ميقوا:
معوقوا وجه بعذر .
و : وهي جقبا حيوه : وتا
حوجلم : منحب لك : ولكي
وهجولا . وهي بلوبا حب . حلد
زعجب لم صنع حلك : زحا وجها :
ونجا : واقعا : وجلبا صوتا .
وطحي حمم .
س : ولبه هو وأنه لم حلا حبا .
حلد وقنلا هو مع أنا حب .
ح : ومعنه قوحوه وجوا حبا
واجه لذا . حلد وجهي نقصي
وجبوحه مجا . ومعنه موجه حد
قوحوا واجه لوي حوه ورقه ،
موجا لوي وجلا زعجه : نعلموا
لمعوبا لجنت أهوذ . ومجوقه

فوهلوبه وطنا بد حه وجوتس:
وحقي لووا : وليجب : ولجمب :
حنتا وحوبا .
م : ولكو لها موجوه . واحذا لوي .
حوحلوس وتحا : ومنحوا حه
كله . حلد كل هو حب قوحي
وجلوه وحيلوه نوها . واحبحوه
موحا وجه وجهه وجهه . ولكا .
واجوه لوحلوه وجوا لجلوتس:
ل كل حلوا حوي موا أكي لوجي .
ر : وهنا أنوه مع أنوه وحنهم
أنوه لأكا : وحوكوه أكا حه
حنتنا . وحنهم أنوه واذحلم وموا
سلوني ❊
ت : واند يود لذلم . حومط
ولحوه وجنتنا لا حجم وحتجا
وتحنسوه لا وجوجب أنوه . واجا
لأكا وجلج كلم وجوجب
أنوه . أو واذحلم وجلم : وحتجلوا
هوهلم . لا أنت . لا هوكوم لوما
أكي .
ه : حلد وي لا سجا لحنوذهلم
حكه حوما نقمب : حو جلبه وجهه
وزجا : نكي حلم . وهجه حلوتس
حوجب .
ه : أنوه وم لا وحوهحم واذحلم
وموا أكا .
س : حلد كل هو أم زنا أكا
وهلل . لا أم جنتا وهجوز .
ه : أل نطا لقوضس وحجوس
لحنوذهلم .
ه : وي سجا : يحود حطل .

مكتبة دبت هذا . هلطبه دبت
رهو : دبت كمص : مكمص مح دبت
أهلا ١٨٤٥ دبت . فيه حلوا
دلصبد ذهاب . فيه صب
لامعا دلمدسا : لصبد حضد ه
دلصبد دمح دبد نسلا دقد .
مجذا دسلا دبت أهلا : بيه خطبا .
مجهه أقس دبذا . مصحتب
مداتس حم خسلس . مكلاب
مو هلا . دبت هذا بنه له
أكمص : مالحذبه دسمص . حلد
دسيذه ابر حلكحتس . ملا مو
لصدد مح خسلص . صبه سيذمص
مصقنا دبت أهلا : ذلك مصدحنا
صقيا : ١٨٤ بسم بذكا نقمب .

م : مهطبه خمصدا دحلا قله لقيا
دمتس . فلقصه لهاطه . ملا
لحلهذه لس متا لصدا . مالهذه
بلوتس مكتس . لا لحلهذه لس
متا لصدا : دلصهد مح مم . حلد
دحنلا تسكب مو لس متا .
مالهذه هلا بلوتس مكتس
مالهذه مح بسا . دلله مح مهطه
حقيا دمدبنا دحصتلا دلحا . ملا
مو دس سلا .

مح : مالحذبه لحد حدبا مد
دمحبنا : حلسقا مكا فلتا .

مد : فحبه حضا دمنا : مالهذه لس
هكا . نكم هذا خبس فلحم . حلد
دحدحباه ح خولا ذكا : دلا مليلاه
ركمنا لحد حبت ١٨٤٥ .

مه : مهسا لبه لا مح دمنبذ لا .
لا أعلمه هذا حابتس : دهطه
ميمصه حمصه مجاحذا ذكا .

مو : مهسا حذه ابر : مأعلمه لس
مدبنا لحدا دلحا لمحد دلقنا
دلحلم سلم .

مه : حلد دهلد لا دسوا لس
حتبذا مأهسلا : ١٨٤ بهم . ملا بسوا
حسبت هدا دلمنت : فدبت : مدتس :
حج حلاهذا بهسه .

مو : فمدهتب سب حجم هذا
مأذكا : معذا أكمص دتشلا . دص
حلاحد حم أم سلت : لمحتج أم
قلا بقيا ص لس حنمنا دنمنا .

مس : مهسا حتبا ذكا حلبه حنمنا .
فلبه لهلا هذا أكما حطلا دمنا دلمص
أجسا .

حد : مأهذ لس حدبا : لهذه
أبت . فلهتبذ مدتا نقمب أسلب .

حد : لم بقيا لا هذا أكم دسمحنه .
حلد دلا خلحد لا حتما لبذا .

حه : ملا يلحذم مدتا نقمب : ملا
بسوا لا حدحذنا . يلحج أم قلا ص ،
حه : مذحبه لنما لأب لمحلحب :
مالمنا فلصبذا فمدبنا . ميتا فلله
حبذا أبر لحلتس . دسه حمحذحا
ذكا دلا .

صلاة : س .

١ : فحبقلا دسه : خنمنا مهه
حمدبنا بسحبه حبقه مذه : حد حدبا
حد نهلك : حد حدبا : حد أنطا : حد

ح : وطيًا لألها دهفيد حلم للنا وبنيذ ابم .

صفلم : ١٠

١ : وللهما آسذا : فيغ ألفذا لحلم سلم وللد ذاها نجمع لسيذ . ديعفلم لحها قله : وللمابغ حد وهشا دلهذا : وللفصفذه نجد حنت بهفيد .

٢ : وعبطله حنهما هم حلمو لجذا حجلم سلمو : ما معجبب وهذم ألفتم : هلها مع بهذاهو : وهلها مع آنتا وبيفيه لمو : هولا دلمد .

٣ : وعيذه حلولنا دنجد ليتب معينا : نجد نجنا وهنت . وهيا قلهنة وهعفيها مع ذهابد وهيما لجد معولا . ولهذت حيما لعيمو دلهصد ابهذيد .

٤ : وهنت بهفيد فج سؤه هولهو : ألهفيلهو لهد . ولهذه آنه لهذيمت . هذا أولا حد أوتد أذكا : ولأولا لهذا ثمل : ولأولا نسيا : ولأولا ثمكا : نهمذهو موعذهو .

٥ : وعبطله بجذ هنات عذيمت : ولهسده نوا حهيبذيا دعوقمو . وهوه تلهذ حلم للنا هو .

٦ : وللهما قهذم : أوجب ألفذا حلم سلم لهصد حنت بهفيد . دنابكب هوه حلم قله . ولجبه وهشا وهعينكا .

ز : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت وهعذبكا ألفتم ثالهم دهوأت : ولهصو نهصا ألفتم حنت وهعذبكا وهنت أوبذ . ولهذه حلولنا . ولهذه وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

ط : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

ى : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

يا : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

يب : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

يج : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

يد : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

يه : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

يو : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

يز : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

يح : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

يط : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

ك : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

كا : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

كب : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

كج : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

كد : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

كه : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

كو : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

كز : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

كح : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

كط : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

ل : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

لا : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

لب : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

لج : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

لد : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

له : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

لو : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

لز : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

لح : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

لط : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

م : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

ما : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

مب : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

مج : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

مد : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

مه : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

مو : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

مز : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

مح : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

مط : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

ن : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

نا : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

نب : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

نج : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

ند : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

نه : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

نو : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

نز : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

نح : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

نط : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

س : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

سا : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

سب : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

سج : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

سد : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

سه : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

سو : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

سز : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

سح : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

سط : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

ع : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

عا : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

عب : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

عج : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

عد : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

عه : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

عو : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

عز : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

عح : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

عط : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

ف : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

فا : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

فب : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

فج : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

فد : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

فه : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

فو : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

فز : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

فح : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

فط : وهيذه حلولنا دنجد لجذا وهنت أهوذ . وهيذه حلولنا . ولهذه وهنت

ܢܕܥܘܢ ܡܢ ܕܝܡܘܟܝ . ܘܦܠܚܬܗܘܢ ܢܬܡܪܢ
ܡܢ ܫܠܝܡܘܬܗܘܢ .

ܟܕ : ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܕܡܪܝܐ ܕܐܠܗܘܢ ܩܕܡܝܗܘܢ . ܐܠܐ ܡܠܟܐ ܕܐܠܗܐ . ܐܝܟ ܕܒܗܘ ܕܐܢܬ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ . ܘܠܐ ܢܦܩܘܢ ܡܢ ܦܘܩܕܢܗ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ .

ܦܪܩܐ : ܗ .

ܐ : ܐܢܬ ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܐܒܘܢ ܕܫܡܝܐ : ܕܡܠܟܘܬܟ ܦܪܘܩܐ ܗܘܝܐ .

ܒ : ܒܝܘܡܐ ܕܥܒܪܘ ܠܐ ܐܬܟܣܝܘ ܠܗ ܡܢ ܝܘܡܢܐ : ܟܕ ܥܡܐ ܕܐܒܪܝܗܝ ܐܬܦܢܝܘ ܡܢ ܥܡܐ ܕܡܠܟ ܡܢ ܡܨܪܝܢ .

ܓ : ܘܥܡܕܝܢ ܢܗܘܘܢ ܫܡܥܐ ܕܡܠܟܐ : ܘܢܗܘܘܢ ܕܥܒܕܝ ܥܕܬܐ .

ܕ : ܘܐܡܪ ܥܡ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܡܢ ܕܒܪܝܬܗ . ܘܢܦܠܘܢ ܥܒܕܝ ܝܘܡܢܐ . ܘܢܥܒܕܘܢ ܚܝܠܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܫܡܝܐ . ܘܠܐ ܬܗܘܐ ܥܠܡܐ ܕܥܡܗܘܢ ܐܬܝܢ .

ܗ : ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ ܕܠܐ ܡܢܗܘܢ ܕܠܐ ܡܬܐܡܪܝܢ . ܘܠܐ ܢܬܡܢܘܢ ܐܝܟ ܒܥܠܡܐ . ܡܠܟܘܬܗ ܚܕܐ : ܘܠܐ ܢܦܘܠ ܐܢܫ ܡܢ ܦܘܩܕܢܗ .

ܘ : ܘܦܩܕ ܐܠܗܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܐܝܟ ܕܢܥܒܕܘܢ ܒܡܕܒܪܐ . ܕܢܬܕܟܪܘܢ ܠܐܒܘܗܝ : ܘܢܬܟܠܘܢ ܥܠܘܗܝ ܟܠܗ : ܘܠܡܫܡܠܝܘܬܗ ܒܝܕ ܒܢܝ ܐܢܫܐ .

ܙ : ܘܐܬܕܟܪܘ ܐܒܗܬܐ : ܘܐܬܦܢܝܘ ܠܟܠ ܡܢ ܡܕܒܪܐ ܠܐܪܥܐ . ܘܐܬܟܠܘ ܠܗܘܢ . ܘܐܙܠܘ ܠܐܪܥܐ ܕܡܫܬܐ ܕܐܒܗܬܐ ܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ . ܘܒܝܕ ܚܝܠܐ ܕܐܒܗܬܐ ܡܕܝܢܬܐ : ܒܫܡܗ ܘܚܝܠܗ .

ܚ : ܘܢܦܩܘ ܠܟܠ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܠܥܒܪ ܝܘܪܕܢܢ : ܟܠ ܥܡܐ ܕܐܬܒܪܝ ܒܡܕܒܪܐ . ܘܐܬܒܪܝܘ ܡܗܝܡܢܘܬܐ : ܘܥܒܕܘ ܥܡܗܘܢ ܚܝܠܐ . ܘܫܡܥܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܡܐ . ܘܐܬܕܟܪܘܗܝ ܠܐܒܘܗܝ : ܘܐܬܟܠܘܗܝ ܟܠ ܥܡܐ ܐܝܟ ܝܘܡܢܐ . ܘܐܙܠܘ ܠܗ ܡܪܗܘܢ .

ܛ : ܘܢܦܩܘ ܒܢܝ ܝܫܪܐܝܠ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ : ܘܥܒܪܘ ܥܠܘܗܝ . ܘܐܙܠܘ ܘܐܬܒܪܝܘ ܠܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܬܟܠܘܗܝ ܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܕܝܢܬܗܘܢ ܕܗܘܐ ܒܗܢܐ ܝܘܡܐ ܗܢܐ .

ܝ : ܒܝܘܡܐ ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܡܢ ܥܡܐ ܕܐܘܪܫܠܡ : ܘܥܒܕܘ ܕܝܢ ܥܠ ܐܪܥܐ : ܘܥܡܕܘ ܥܡ ܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܬܦܢܝܘ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܘܫܡܥܘܗܝ ܘܒܢܝܗܘܢ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ .

ܝܐ : ܘܐܬܟܠܘ ܠܐܒܘܗܝ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܥܡܗܘܢ ܥܠܡܐ ܕܚܝܠܐ ܐܒܝܕܐ .

ܝܒ : ܘܥܒܕܘ ܥܠܘܗܝ ܥܡܐ ܕܐܬܦܢܝܘ : ܥܠܘܗܝ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܐܪܥܐ : ܘܟܠ ܕܡܠܟ ܠܗܘܢ ܥܘܕܪܢܐ ܕܐܒܗܬܐ . ܘܡܬܕܟܪܝܢ ܐܪܥܐ ܥܡ ܫܡܗ ܒܚܝܠܗ .

ܝܓ : ܘܢܦܠܘ ܥܠܘܗܝ ܥܡܐ ܥܠ ܐܒܗܬܗܘܢ . ܘܫܡܥܘ ܠܐܠܗܐ .

ܝܕ : ܘܐܡܪ ܘܐܬܦܢܝ . ܡܠܟܐ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ : ܚܕ ܒܡܠܟܘܬܗܘܢ . ܘܐܡܪ ܥܠ ܡܠܟܘܬܗ ܕܥܡܐ . ܘܚܕ ܒܡܠܟܘܬܐ ܒܝܘܡܐ ܗܢܐ .

ܝܗ : ܘܐܬܦܢܝܘ ܠܐܒܘܗܝ . ܘܫܡܥܘܗܝ ܠܟܠ .

ܝܘ : ܘܐܬܕܟܪܘ ܚܝܠܐ ܡܢ ܥܡܐ ܘܐܬܟܠܘ ܠܟܠܗܘܢ .

ܝܙ : ܘܥܒܕ ܐܒܘܗܝ ܐܝܟ ܠܗܘܢ .

ٱلْمَسِيحِ يَسُوعَ. فَبِهِ ٱلْآنَ ٱلَّذِينَ كَانُوا قَدِيمًا بَعِيدِينَ صَارُوا قَرِيبِينَ بِدَمِ ٱلْمَسِيحِ.
١٤ لِأَنَّهُ هُوَ سَلَامُنَا ٱلَّذِي جَعَلَ ٱلِٱثْنَيْنِ وَاحِدًا، وَنَقَضَ حَائِطَ ٱلسِّيَاجِ ٱلْمُتَوَسِّطَ،
١٥ أَيِ ٱلْعَدَاوَةَ، مُبْطِلًا بِجَسَدِهِ نَامُوسَ ٱلْوَصَايَا فِي فَرَائِضَ، لِكَيْ يَخْلُقَ ٱلِٱثْنَيْنِ فِي نَفْسِهِ إِنْسَانًا وَاحِدًا جَدِيدًا صَانِعًا سَلَامًا،
١٦ وَيُصَالِحَ ٱلِٱثْنَيْنِ فِي جَسَدٍ وَاحِدٍ مَعَ ٱللهِ بِٱلصَّلِيبِ، قَاتِلًا ٱلْعَدَاوَةَ بِهِ.
١٧ فَجَاءَ وَبَشَّرَ بِسَلَامٍ: بِكُمْ أَيُّهَا ٱلْبَعِيدُونَ، وَسَلَامٍ لِلْقَرِيبِينَ.
١٨ لِأَنَّ بِهِ كِلَيْنَا لَنَا ٱلْقُدُومَ فِي ٱلرُّوحِ وَاحِدٍ إِلَى ٱلْآبِ.
١٩ فَلَسْتُمْ إِذًا بَعْدُ غُرَبَاءَ وَنُزَلَاءَ، بَلْ رَعِيَّةٌ مَعَ ٱلْقِدِّيسِينَ وَأَهْلُ بَيْتِ ٱللهِ،
٢٠ مَبْنِيِّينَ عَلَى أَسَاسِ ٱلرُّسُلِ وَٱلْأَنْبِيَاءِ، وَيَسُوعُ ٱلْمَسِيحُ نَفْسُهُ حَجَرُ ٱلزَّاوِيَةِ،
٢١ ٱلَّذِي عَلَيْهِ كُلُّ ٱلْبِنَاءِ مُرَكَّبًا معًا يَنْمُو هَيْكَلًا مُقَدَّسًا فِي ٱلرَّبِّ،
٢٢ ٱلَّذِي عَلَيْهِ أَنْتُمْ أَيْضًا مَبْنِيُّونَ مَعًا مَسْكَنًا للهِ فِي ٱلرُّوحِ.

٣ لِهَذَا أَنَا بُولُسُ ٱلْأَسِيرُ لِأَجْلِ ٱلْمَسِيحِ يَسُوعَ لِأَجْلِكُمْ أَيُّهَا ٱلْأُمَمُ،
٢ إِنْ كُنْتُمْ قَدْ سَمِعْتُمْ بِتَدْبِيرِ نِعْمَةِ ٱللهِ ٱلَّتِي أُعْطِيَتْ لِي لِأَجْلِكُمْ،
٣ أَنَّهُ بِٱسْتِعْلَانٍ عَرَّفَنِي بِٱلسِّرِّ كَمَا سَبَقْتُ فَكَتَبْتُ بِإِيجَازٍ،
٤ حَسْبَمَا تَقْدِرُونَ إِذَا قَرَأْتُمْ أَنْ تَفْهَمُوا دِرَايَتِي بِسِرِّ ٱلْمَسِيحِ،
٥ ٱلَّذِي فِي أَجْيَالٍ أُخَرَ لَمْ يُعَرَّفْ بِهِ بَنُو ٱلْبَشَرِ كَمَا قَدْ أُعْلِنَ ٱلْآنَ لِقِدِّيسِيهِ رُسُلِهِ وَأَنْبِيَائِهِ بِٱلرُّوحِ،
٦ أَنَّ ٱلْأُمَمَ شُرَكَاءُ فِي ٱلْمِيرَاثِ وَٱلْجَسَدِ وَشُرَكَاءُ فِي ٱلْمَوْعِدِ فِي ٱلْمَسِيحِ بِٱلْإِنْجِيلِ،
٧ ٱلَّذِي صِرْتُ أَنَا خَادِمًا لَهُ بِحَسَبِ عَطِيَّةِ نِعْمَةِ ٱللهِ ٱلْمُعْطَاةِ لِي حَسَبَ عَمَلِ قُدْرَتِهِ.
٨ لِي أَنَا أَصْغَرِ جَمِيعِ ٱلْقِدِّيسِينَ أُعْطِيَتْ هَذِهِ ٱلنِّعْمَةُ أَنْ أُبَشِّرَ بَيْنَ ٱلْأُمَمِ بِغِنَى ٱلْمَسِيحِ ٱلَّذِي لَا يُسْتَقْصَى،
٩ وَأُنِيرَ ٱلْجَمِيعَ فِي مَا هُوَ شَرِكَةُ ٱلسِّرِّ ٱلْمَكْتُومِ مُنْذُ ٱلدُّهُورِ فِي ٱللهِ خَالِقِ ٱلْجَمِيعِ بِيَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ،
١٠ لِكَيْ يُعْرَفَ ٱلْآنَ عِنْدَ ٱلرَّئَاسَاتِ وَٱلسَّلَاطِينِ فِي ٱلسَّمَاوِيَّاتِ بِوَاسِطَةِ ٱلْكَنِيسَةِ بِحِكْمَةِ ٱللهِ ٱلْمُتَنَوِّعَةِ،
١١ حَسَبَ قَصْدِ ٱلدُّهُورِ ٱلَّذِي صَنَعَهُ فِي ٱلْمَسِيحِ يَسُوعَ رَبِّنَا،
١٢ ٱلَّذِي لَنَا بِهِ جُرْأَةٌ وَٱقْتِرَابٌ بِإِيمَانِهِ بِثِقَةٍ.
١٣ لِهَذَا أَسْأَلُ أَنْ لَا تَكِلُّوا مِنْ أَجْلِ ضِيقَاتِي مِنْ أَجْلِكُمْ ٱلَّتِي هِيَ مَجْدُكُمْ.
١٤ مِنْ أَجْلِ هَذَا أَحْنِي رُكْبَتَيَّ لَدَى أَبِي رَبِّنَا يَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ،
١٥ ٱلَّذِي مِنْهُ كُلُّ أُبُوَّةٍ فِي ٱلسَّمَاوَاتِ وَعَلَى ٱلْأَرْضِ تُسَمَّى،
١٦ أَنْ يُعْطِيَكُمْ حَسَبَ غِنَى مَجْدِهِ أَنْ تَتَقَوَّوْا بِٱلْقُوَّةِ فِي ٱلْإِنْسَانِ ٱلْبَاطِنِ بِرُوحِهِ،
١٧ لِيَسْكُنَ ٱلْمَسِيحُ بِٱلْإِيمَانِ فِي قُلُوبِكُمْ، وَأَنْتُمْ مُتَأَصِّلُونَ وَمُتَأَسِّسُونَ فِي ٱلْمَحَبَّةِ،
١٨ لِكَيْ تَسْتَطِيعُوا أَنْتُمْ مَعَ جَمِيعِ ٱلْقِدِّيسِينَ أَنْ تُدْرِكُوا مَا هُوَ ٱلْعَرْضُ وَٱلطُّولُ وَٱلْعُمْقُ وَٱلْعُلْوُّ،
١٩ وَتَعْرِفُوا مَحَبَّةَ ٱلْمَسِيحِ ٱلْفَائِقَةَ ٱلْمَعْرِفَةِ، لِكَيْ تَمْتَلِئُوا إِلَى كُلِّ مِلْءِ ٱللهِ.
٢٠ وَلِلْقَادِرِ أَنْ يَفْعَلَ كُلَّ شَيْءٍ فَوْقَ ٱلْكُلِّ أَكْثَرَ جِدًّا مِمَّا نَطْلُبُ أَوْ نَفْتَكِرُ، بِحَسَبِ ٱلْقُوَّةِ ٱلَّتِي تَعْمَلُ فِينَا،
٢١ لَهُ ٱلْمَجْدُ فِي ٱلْكَنِيسَةِ وَفِي ٱلْمَسِيحِ يَسُوعَ إِلَى جَمِيعِ أَجْيَالِ دَهْرِ ٱلدُّهُورِ. آمِينَ.

٤ فَأَنَا ٱلْأَسِيرُ فِي ٱلرَّبِّ أَعِظُكُمْ أَنْ تَسْلُكُوا كَمَا يَحِقُّ لِلدَّعْوَةِ ٱلَّتِي دُعِيتُمْ بِهَا،
٢ بِكُلِّ تَوَاضُعٍ وَوَدَاعَةٍ، بِطُولِ ٱلرُّوحِ، مُحْتَمِلِينَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فِي ٱلْمَحَبَّةِ،
٣ مُجْتَهِدِينَ أَنْ تَحْفَظُوا وَحْدَانِيَّةَ ٱلرُّوحِ بِرِبَاطِ ٱلسَّلَامِ.
٤ جَسَدٌ وَاحِدٌ وَرُوحٌ وَاحِدٌ، كَمَا دُعِيتُمْ أَيْضًا فِي رَجَاءِ دَعْوَتِكُمْ ٱلْوَاحِدِ،
٥ رَبٌّ وَاحِدٌ، إِيمَانٌ وَاحِدٌ، مَعْمُودِيَّةٌ وَاحِدَةٌ،
٦ إِلٰهٌ وَاحِدٌ وَأَبٌ وَاحِدٌ لِلْجَمِيعِ، ٱلَّذِي عَلَى ٱلْجَمِيعِ وَبِٱلْجَمِيعِ وَفِي ٱلْجَمِيعِ.
٧ وَلٰكِنْ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنَّا أُعْطِيَتِ ٱلنِّعْمَةُ حَسَبَ قِيَاسِ هِبَةِ ٱلْمَسِيحِ.
٨ لِذٰلِكَ يَقُولُ: «إِذْ صَعِدَ إِلَى ٱلْعُلَا سَبَى سَبْيًا، وَأَعْطَى ٱلنَّاسَ عَطَايَا».
٩ وَأَمَّا قَوْلُهُ: «صَعِدَ» فَمَا هُوَ إِلَّا أَنَّهُ نَزَلَ أَيْضًا إِلَى أَقْسَامِ ٱلْأَرْضِ ٱلسُّفْلَى؟
١٠ اَلَّذِي نَزَلَ هُوَ ٱلَّذِي صَعِدَ أَيْضًا فَوْقَ جَمِيعِ ٱلسَّمَاوَاتِ، لِكَيْ يَمْلَأَ ٱلْكُلَّ.
١١ وَهُوَ أَعْطَى ٱلْبَعْضَ أَنْ يَكُونُوا رُسُلًا، وَٱلْبَعْضَ أَنْبِيَاءَ، وَٱلْبَعْضَ مُبَشِّرِينَ، وَٱلْبَعْضَ رُعَاةً وَمُعَلِّمِينَ،
١٢ لِأَجْلِ ٱنْتِقَاءِ ٱلْقِدِّيسِينَ لِعَمَلِ ٱلْخِدْمَةِ، لِبُنْيَانِ جَسَدِ ٱلْمَسِيحِ،
١٣ إِلَى أَنْ نَنْتَهِيَ نَحْنُ جَمِيعًا إِلَى وَحْدَانِيَّةِ ٱلْإِيمَانِ وَمَعْرِفَةِ ٱبْنِ ٱللهِ، إِلَى رَجُلٍ كَامِلٍ، إِلَى قِيَاسِ قَامَةِ مِلْءِ ٱلْمَسِيحِ،
١٤ لِكَيْ لَا نَكُونَ فِي مَا بَعْدُ أَطْفَالًا مَضْطَرَبِينَ وَمَحْمُولِينَ بِكُلِّ رِيحِ تَعْلِيمٍ بِخِدَاعِ ٱلنَّاسِ بِمَكْرٍ إِلَى مَكِيدَةِ ٱلضَّلَالِ،
١٥ بَلْ صَادِقِينَ فِي ٱلْمَحَبَّةِ نَنْمُو فِي كُلِّ شَيْءٍ إِلَى ٱلَّذِي هُوَ ٱلرَّأْسُ، ٱلْمَسِيحِ،
١٦ ٱلَّذِي مِنْهُ كُلُّ ٱلْجَسَدِ مُرَكَّبًا وَمُقْتَرِنًا بِمُؤَازَرَةِ كُلِّ مَفْصِلٍ حَسَبَ عَمَلٍ عَلَى قِيَاسِ كُلِّ جُزْءٍ، يُحْدِثُ نُمُوَّ ٱلْجَسَدِ لِبُنْيَانِهِ فِي ٱلْمَحَبَّةِ.
١٧ فَهٰذَا أَقُولُ وَأَشْهَدُ بِهِ فِي ٱلرَّبِّ أَنْ لَا تَسْلُكُوا فِي مَا بَعْدُ كَمَا يَسْلُكُ ٱلْأُمَمُ أَيْضًا فِي بُطْلِ ذِهْنِهِمْ،
١٨ مُظْلِمِينَ فِي ٱلْفِكْرِ، أَجْنَبِيِّينَ عَنْ حَيَاةِ ٱللهِ، لِسَبَبِ ٱلْجَهْلِ ٱلَّذِي فِيهِمْ، لِسَبَبِ غِلَاظَةِ قُلُوبِهِمْ،
١٩ ٱلَّذِينَ إِذْ صَارُوا بِلَا حِسٍّ أَسْلَمُوا أَنْفُسَهُمْ إِلَى ٱلدَّعَارَةِ لِعَمَلِ كُلِّ نَجَاسَةٍ فِي ٱلطَّمَعِ.
٢٠ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَلَمْ تَتَعَلَّمُوا ٱلْمَسِيحَ هٰكَذَا،
٢١ إِنْ كَانَ ٱنْطَبَقَ عَلَيْهِ أَنَّكُمْ سَمِعْتُمُوهُ وَعُلِّمْتُمْ فِيهِ كَمَا ٱلْحَقُّ فِي يَسُوعَ:
٢٢ أَنْ تَخْلَعُوا مِنْ جِهَةِ ٱلتَّصَرُّفِ ٱلسَّابِقِ ٱلْإِنْسَانَ ٱلْعَتِيقَ ٱلْفَاسِدَ بِحَسَبِ شَهَوَاتِ ٱلْغُرُورِ،
٢٣ وَتَتَجَدَّدُوا بِرُوحِ ذِهْنِكُمْ،
٢٤ وَتَلْبَسُوا ٱلْإِنْسَانَ ٱلْجَدِيدَ ٱلْمَخْلُوقَ بِحَسَبِ ٱللهِ فِي ٱلْبِرِّ وَقَدَاسَةِ ٱلْحَقِّ.
٢٥ لِذٰلِكَ إِذْ قَدْ وَضَعْتُمُ ٱلْكَذِبَ، ٱنْطِقُوا بِٱلصِّدْقِ كُلُّ وَاحِدٍ مَعَ قَرِيبِهِ، لِأَنَّنَا بَعْضُنَا أَعْضَاءُ بَعْضٍ.
٢٦ اِغْضَبُوا وَلَا تُخْطِئُوا. لَا تَغْرُبِ ٱلشَّمْسُ عَلَى غَيْظِكُمْ،
٢٧ وَلَا تُعْطُوا إِبْلِيسَ مَكَانًا.
٢٨ اَلسَّارِقُ لَا يَسْرِقْ فِي مَا بَعْدُ، بَلْ بِٱلْحَرِيِّ يَتْعَبُ عَامِلًا ٱلصَّالِحَ بِيَدَيْهِ، لِكَيْ يَكُونَ لَهُ أَنْ يُعْطِيَ ٱلْمُحْتَاجَ.
٢٩ لَا تَخْرُجْ كَلِمَةٌ رَدِيَّةٌ مِنْ أَفْوَاهِكُمْ، بَلْ كُلُّ مَا هُوَ صَالِحٌ لِلْبُنْيَانِ ٱلْمُنْفَعَةِ، كَيْ يُعْطِيَ نِعْمَةً لِلسَّامِعِينَ.
٣٠ وَلَا تُحْزِنُوا رُوحَ ٱللهِ ٱلْقُدُّوسَ ٱلَّذِي بِهِ خُتِمْتُمْ لِيَوْمِ ٱفْتِدَاءٍ.
٣١ لِتَرْتَفِعْ مِنْكُمْ كُلُّ مَرَارَةٍ وَسَخَطٍ وَغَضَبٍ وَصِيَاحٍ وَتَجْدِيفٍ مَعَ كُلِّ خُبْثٍ.
٣٢ وَكُونُوا لُطَفَاءَ بَعْضُكُمْ نَحْوَ بَعْضٍ، شَفُوقِينَ، مُتَسَامِحِينَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا، كَمَا سَامَحَكُمُ ٱللهُ أَيْضًا فِي ٱلْمَسِيحِ.

٥ فَكُونُوا مُتَمَثِّلِينَ بِٱللهِ كَأَوْلَادٍ أَحِبَّاءَ،
٢ وَٱسْلُكُوا فِي ٱلْمَحَبَّةِ كَمَا ٱلْمَسِيحُ أَيْضًا أَحَبَّنَا وَأَسْلَمَ نَفْسَهُ لِأَجْلِنَا، قُرْبَانًا وَذَبِيحَةً للهِ رَائِحَةً طَيِّبَةً.
٣ وَأَمَّا ٱلزِّنَا وَكُلُّ نَجَاسَةٍ أَوْ طَمَعٍ فَلَا يُسَمَّ بَيْنَكُمْ كَمَا يَلِيقُ بِقِدِّيسِينَ،
٤ وَلَا قَبَاحَةٌ وَلَا كَلَامٌ سَفِيهٌ أَوْ تَهْرِيجٌ، ٱلَّتِي لَا تَلِيقُ، بَلْ بِٱلْحَرِيِّ ٱسْتِعْمَالُ ٱلْحَمْدِ.
٥ فَإِنَّكُمْ تَعْلَمُونَ هٰذَا عَالِمِينَ أَنَّ كُلَّ زَانٍ أَوْ نَجِسٍ أَوْ طَمَّاعٍ، ٱلَّذِي هُوَ عَابِدُ وَثَنٍ، لَيْسَ لَهُ مِيرَاثٌ فِي مَلَكُوتِ ٱلْمَسِيحِ وَٱللهِ.
٦ لَا يَغُرَّكُمْ أَحَدٌ بِكَلَامٍ بَاطِلٍ، لِأَنَّهُ بِسَبَبِ هٰذِهِ ٱلْأُمُورِ يَأْتِي غَضَبُ ٱللهِ عَلَى أَبْنَاءِ ٱلْمَعْصِيَةِ.
٧ فَلَا تَكُونُوا شُرَكَاءَهُمْ.
٨ لِأَنَّكُمْ كُنْتُمْ قَبْلًا ظُلْمَةً، وَأَمَّا ٱلْآنَ فَنُورٌ فِي ٱلرَّبِّ. ٱسْلُكُوا كَأَوْلَادِ نُورٍ،
٩ لِأَنَّ ثَمَرَ ٱلرُّوحِ هُوَ فِي كُلِّ صَلَاحٍ وَبِرٍّ وَحَقٍّ،
١٠ مُخْتَبِرِينَ مَا هُوَ مَرْضِيٌّ عِنْدَ ٱلرَّبِّ.
١١ وَلَا تَشْتَرِكُوا فِي أَعْمَالِ ٱلظُّلْمَةِ ٱلْغَيْرِ ٱلْمُثْمِرَةِ، بَلْ بِٱلْحَرِيِّ ٱبْكِتُوا أَيْضًا،
١٢ لِأَنَّ ٱلْأُمُورَ ٱلَّتِي تَكُونُ مِنْهُمْ فِي ٱلْخَفَاءِ ٱلْخَجَلُ حَتَّى مِنَ ٱلذِّكْرِ بِهَا.
١٣ وَلٰكِنَّ ٱلْكُلَّ إِذَا وُبِّخُوا ٱنْكَشَفُوا بِٱلنُّورِ، لِأَنَّ كُلَّ مَا يُظْهِرُ هُوَ نُورٌ.
١٤ لِذٰلِكَ يَقُولُ: «ٱسْتَيْقِظْ أَيُّهَا ٱلنَّائِمُ، وَقُمْ مِنَ ٱلْأَمْوَاتِ، فَيُضِيءَ لَكَ ٱلْمَسِيحُ».
١٥ فَٱنْظُرُوا بِٱلتَّدْقِيقِ كَيْفَ تَسْلُكُونَ، لَا كَجُهَلَاءَ بَلْ كَحُكَمَاءَ،
١٦ مُفْتَدِينَ ٱلْوَقْتَ، لِأَنَّ ٱلْأَيَّامَ شِرِّيرَةٌ.
١٧ لِهٰذَا لَا تَكُونُوا أَغْبِيَاءَ، بَلْ فَاهِمِينَ مَا هِيَ مَشِيئَةُ ٱلرَّبِّ.
١٨ وَلَا تَسْكَرُوا بِٱلْخَمْرِ ٱلَّتِي فِيهَا ٱلدَّعَارَةُ، بَلِ ٱمْتَلِئُوا بِٱلرُّوحِ،
١٩ مُكَلِّمِينَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا بِمَزَامِيرَ وَتَسَابِيحَ وَأَغَانِيَّ رُوحِيَّةٍ، مُتَرَنِّمِينَ وَمُرَتِّلِينَ فِي قُلُوبِكُمْ لِلرَّبِّ،
٢٠ شَاكِرِينَ كُلَّ حِينٍ عَنِ ٱلْجَمِيعِ فِي ٱسْمِ رَبِّنَا يَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ لِلَّهِ وَٱلْآبِ،
٢١ مُخْضِعِينَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فِي مَخَافَةِ ٱللهِ.
٢٢ أَيَّتُهَا ٱلنِّسَاءُ، ٱخْضَعْنَ لِرِجَالِكُنَّ كَمَا لِلرَّبِّ،
٢٣ لِأَنَّ ٱلرَّجُلَ هُوَ رَأْسُ ٱلْمَرْأَةِ كَمَا ٱلْمَسِيحُ أَيْضًا رَأْسُ ٱلْكَنِيسَةِ، وَهُوَ مُخَلِّصُ ٱلْجَسَدِ.
٢٤ وَلٰكِنْ كَمَا تَخْضَعُ ٱلْكَنِيسَةُ لِلْمَسِيحِ، كَذٰلِكَ ٱلنِّسَاءُ لِرِجَالِهِنَّ فِي كُلِّ شَيْءٍ.
٢٥ أَيُّهَا ٱلرِّجَالُ، أَحِبُّوا نِسَاءَكُمْ كَمَا أَحَبَّ ٱلْمَسِيحُ أَيْضًا ٱلْكَنِيسَةَ وَأَسْلَمَ نَفْسَهُ لِأَجْلِهَا،
٢٦ لِكَيْ يُقَدِّسَهَا، مُطَهِّرًا إِيَّاهَا بِغَسْلِ ٱلْمَاءِ بِٱلْكَلِمَةِ،
٢٧ لِكَيْ يُحْضِرَ ٱلْكَنِيسَةَ لِنَفْسِهِ قِدِّيسَةً لَا دَنَسَ فِيهَا وَلَا غَضَنَ وَلَا شَيْءَ مِنْ مِثْلِ ذٰلِكَ، بَلْ تَكُونُ مُقَدَّسَةً وَبِلَا عَيْبٍ.
٢٨ هٰكَذَا يَجِبُ ٱلرِّجَالُ أَيْضًا أَنْ يُحِبُّوا نِسَاءَهُمْ كَأَجْسَادِهِمْ. اَلَّذِي يُحِبُّ ٱمْرَأَتَهُ يُحِبُّ نَفْسَهُ.
٢٩ فَإِنَّهُ لَمْ يُبْغِضْ أَحَدٌ جَسَدَهُ قَطُّ، بَلْ يَقُوتُهُ وَيُرَبِّيهِ كَمَا ٱلرَّبُّ أَيْضًا ٱلْكَنِيسَةَ،
٣٠ لِأَنَّنَا أَعْضَاءُ جَسَدِهِ، مِنْ لَحْمِهِ وَمِنْ عِظَامِهِ.
٣١ مِنْ أَجْلِ هٰذَا يَتْرُكُ ٱلرَّجُلُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ وَيَلْتَصِقُ بِٱمْرَأَتِهِ، وَيَكُونُ ٱلِٱثْنَانِ جَسَدًا وَاحِدًا.
٣٢ هٰذَا ٱلسِّرُّ عَظِيمٌ، وَلٰكِنَّنِي أَقُولُ مِنْ نَحْوِ ٱلْمَسِيحِ وَٱلْكَنِيسَةِ.
٣٣ وَعَلَى كُلِّ حَالٍ فَلْيُحِبَّ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ ٱمْرَأَتَهُ هٰكَذَا كَنَفْسِهِ، وَأَمَّا ٱلْمَرْأَةُ فَلْتَهَبْ رَجُلَهَا.

٦ أَيُّهَا ٱلْأَوْلَادُ، أَطِيعُوا وَالِدَيْكُمْ فِي ٱلرَّبِّ، لِأَنَّ هٰذَا حَقٌّ.
٢ «أَكْرِمْ أَبَاكَ وَأُمَّكَ» ٱلَّتِي هِيَ أَوَّلُ وَصِيَّةٍ بِوَعْدٍ،
٣ «لِكَيْ يَكُونَ لَكَ خَيْرٌ وَتَكُونَ طُوَالَ ٱلْأَعْمَارِ عَلَى ٱلْأَرْضِ».
٤ وَأَنْتُمْ أَيُّهَا ٱلْآبَاءُ، لَا تُغِيظُوا أَوْلَادَكُمْ، بَلْ رَبُّوهُمْ بِتَأْدِيبِ ٱلرَّبِّ وَإِنْذَارِهِ.
٥ أَيُّهَا ٱلْعَبِيدُ، أَطِيعُوا سَادَتَكُمْ حَسَبَ ٱلْجَسَدِ بِخَوْفٍ وَرِعْدَةٍ، بِبَسَاطَةِ قُلُوبِكُمْ كَمَا لِلْمَسِيحِ،
٦ لَا بِخِدْمَةِ ٱلْعَيْنِ كَمُرْضِينَ ٱلنَّاسِ، بَلْ كَعَبِيدِ ٱلْمَسِيحِ، عَامِلِينَ مَشِيئَةَ ٱللهِ مِنَ ٱلْقَلْبِ،
٧ خَادِمِينَ بِنِيَّةٍ صَالِحَةٍ كَمَا لِلرَّبِّ وَلَيْسَ لِلنَّاسِ،
٨ عَالِمِينَ أَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ مَهْمَا عَمِلَ مِنْ صَالِحٍ فَإِيَّاهُ يَكْمُلُ مِنَ ٱلرَّبِّ، عَبْدًا كَانَ أَمْ حُرًّا.
٩ وَأَنْتُمْ أَيُّهَا ٱلسَّادَةُ، ٱعْمَلُوا نَحْوَهُمُ ٱلْأَعْمَالَ عَيْنَهَا، تَارِكِينَ ٱلتَّهْدِيدَ، عَالِمِينَ أَنَّ سَيِّدَهُمْ وَسَيِّدَكُمْ هُوَ أَيْضًا فِي ٱلسَّمَاوَاتِ، وَلَيْسَ عِنْدَهُ مُحَابَاةُ ٱلْوُجُوهِ.
١٠ أَخِيرًا يَا إِخْوَتِي، تَقَوَّوْا فِي ٱلرَّبِّ وَفِي شِدَّةِ قُوَّتِهِ.
١١ ٱلْبَسُوا سِلَاحَ ٱللهِ ٱلْكَامِلَ لِكَيْ تَقْدِرُوا أَنْ تَقِفُوا ضِدَّ مَكَايِدِ إِبْلِيسَ،
١٢ لِأَنَّ مُصَارَعَتَنَا لَيْسَتْ مَعَ دَمٍ وَلَحْمٍ، بَلْ مَعَ ٱلرُّؤَسَاءِ، مَعَ ٱلسَّلَاطِينِ، مَعَ وُلَاةِ ٱلْعَالَمِ عَلَى ظَلَامِ هٰذَا ٱلدَّهْرِ، مَعَ أَجْنَادِ ٱلشَّرِّ ٱلرُّوحِيَّةِ فِي ٱلسَّمَاوِيَّاتِ.
١٣ لِذٰلِكَ ٱحْمِلُوا سِلَاحَ ٱللهِ ٱلْكَامِلَ، لِكَيْ تَقْدِرُوا أَنْ تُقَاوِمُوا فِي ٱلْيَوْمِ ٱلشِّرِّيرِ، وَبَعْدَ أَنْ تُتَمِّمُوا كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَقِفُوا.
١٤ فَٱثْبُتُوا مُمَنْطِقِينَ أَحْقَاءَكُمْ بِٱلْحَقِّ، وَلَابِسِينَ دِرْعَ ٱلْبِرِّ،
١٥ وَحَاذِينَ أَرْجُلَكُمْ بِٱسْتِعْدَادِ إِنْجِيلِ ٱلسَّلَامِ،
١٦ حَامِلِينَ فَوْقَ ٱلْجَمِيعِ تُرْسَ ٱلْإِيمَانِ ٱلَّذِي بِهِ تَقْدِرُونَ أَنْ تُطْفِئُوا جَمِيعَ سِهَامِ ٱلشِّرِّيرِ ٱلْمُلْتَهِبَةِ.
١٧ وَخُذُوا خُوذَةَ ٱلْخَلَاصِ وَسَيْفَ ٱلرُّوحِ ٱلَّذِي هُوَ كَلِمَةُ ٱللهِ،
١٨ مُصَلِّينَ كُلَّ وَقْتٍ بِكُلِّ طِلْبَةٍ وَصَلَاةٍ فِي ٱلرُّوحِ، وَسَاهِرِينَ لِهٰذَا بِعَيْنِهِ بِكُلِّ مُواظَبَةٍ وَطِلْبَةٍ لِأَجْلِ جَمِيعِ ٱلْقِدِّيسِينَ،
١٩ وَلِأَجْلِي، لِكَيْ يُعْطَى لِي ٱلْكَلَامُ عِنْدَ فَتْحِ فَمِي بِمُجَاهَرَةٍ، لِأُعَرِّفَ بِسِرِّ ٱلْإِنْجِيلِ،
٢٠ ٱلَّذِي لِأَجْلِهِ أَنَا سَفِيرٌ فِي سِلْسِلَةٍ، لِكَيْ فِيهِ أُجَاهِرَ كَمَا يَجِبُ أَنْ أَتَكَلَّمَ.
٢١ وَلٰكِنْ لِكَيْ تَعْلَمُوا أَنْتُمْ أَيْضًا أَحْوَالِي وَمَا أَفْعَلُ، يُعَرِّفُكُمْ كُلَّ شَيْءٍ تِيخِيكُسُ ٱلْأَخُ ٱلْحَبِيبُ وَٱلْخَادِمُ ٱلْأَمِينُ فِي ٱلرَّبِّ،
٢٢ ٱلَّذِي أَرْسَلْتُهُ إِلَيْكُمْ لِهٰذَا بِعَيْنِهِ، لِكَيْ تَعْلَمُوا أَحْوَالَنَا وَيُعَزِّيَ قُلُوبَكُمْ.
٢٣ سَلَامٌ لِلْإِخْوَةِ وَمَحَبَّةٌ مَعَ إِيمَانٍ مِنَ ٱللهِ ٱلْآبِ وَٱلرَّبِّ يَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ.
٢٤ اَلنِّعْمَةُ مَعَ جَمِيعِ ٱلَّذِينَ يُحِبُّونَ رَبَّنَا يَسُوعَ ٱلْمَسِيحَ بِمَحَبَّةٍ لَا تَفْسُدُ. آمِينَ.

٣ : فإنه حتى يهدأ لها عدنا
حجلي ليصل. ومجيجه نؤمن صوما
ذكا : جنب ميتصن ومتوتص : وجد
عبدالا واجبا جهنا .

٤ : ومجنه هقا حسبتص . وجد
إجدا مع يهدأ : وإنكا ولنا أمل
دعدنا حاجتعل : بكله بد أقتص
صلح حمدنا . ومعبه هقا بد
عدحنا .

٥ : فإنه لها عدنا ألشا دهدأ
أجسا : دلا يها بلوتص لحوا :
ميتص لعجنا : ومعتهاص لسكل :
ومحتجا لهلوا فلسهدا فلسجوا
لنمقحا . فعجد عدنا : فسؤا
اولستص. فوه بعد ينصب نقمكا
هلتا : حجلي سوج ماجاتعل. فبكله
صلح حد حوتجا عدنا سلكنا .

٦ : وإلنصبط خسا ذكا : وجد أمل
دهنص صلح عدنا : خسا فمعجتعا :
جج أهدب هقا حسبتص : ومعجنجم
هوه نقدا خلقا أصبتا : ويجا ولوتجا
ومحتجا دعدا . وصلها ذصا بد
جلوتص .

٧ : ولنبس هوه لها عدنا مع حلي
سلمص : دهدوذ لجلي حد هدأ
لهب .

صلاة : ٥ .

١ : ولهاجة لنكدنا ذك سلا دهوذ.
دهوذه حنت هدأ لصدنا . ومدنا
جهوذا ابجه . وأجنبه حد ذجا هوذا

ذصا . ونجده حصلنا حسقلا .

٢ : ولهنجدة ذصلوا فلكدنا هب .
حنك : فجه عجا نا دنهكص حاوذا .
ومدنا ابس مجتنا ووهلا سلمص .
فحجنجه سلمص مجمعص . ونجنه ذكا
ذهنب حلمص .

٣ : فلعدنا لا ربجه لصلا لاوجد :
نهبة مع حد أمل دنمدب خصنا .

٤ : ولهنة لم أسبغ ذكا ذجنت
نجمص . يعجد هدء حلبه ووهم
دنجنجم . ولهنة لم غذبناه : بد نجما
دنمدة بد كتم حاوذا ضا. ولا ووهد
حلبلا ذلكا مع ووهم دنجنجم .

٥ : حجلد دنجما ضا مع حاوهما وه
دنلنتا .

٦ : ولا هجلد لصنا ضا مع ألشا
حلد لا ربجه لصاول كاذ ألشا
دلهتوص : ذهه مسجدم دلهكا
دنلنتا .

٧ : ولا هجله مع ألشا دلهتوص.
٨ : ألشا ولجله ذعجنا : ألشا
دنجحجم.ولهنة ليو مع صنا ألهتوص.
فججه لحاه مهكا. فججده ولا
نقمكا هلتا . ولهنة لمو ألهصو :
دنهصم مع حاه نلاولص: لصاول لهكا
ذجنك . فججده ولا. فجاه حنجنا
فحجهكا: ودجنجا هولا دجك.فجاه
لصدم: حجلد جقا ذهوا دلهكا ذجنك.

صلاة : ج .

١ : وحوضه حتة هذا حضنه لمنصب ذا : هنا وجه حضا ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه .

٢ : وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه .

٣ : وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه .

٤ : وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه .

٥ : وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه .

٦ : وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه .

٧ : وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه .

٨ : وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه .

٩ : وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه .

١٠ : وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه . وحضا حضنه ذا : حد وحضا هذا حضنه .

ܒܠܗܘܢ ܐܣܘܦܝܣܗܘܢ . ܘܐܢ ܢܫܠܡܘܢ : ܐܦ
ܐܢܐ ܠܟ ܒܝܘܡܐ ܠܢܘܡܐ ܕܡܟܬܒܘܬܗܘܢ .

ܗ : ܘܟܕ ܐܡܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ : ܠܐ
ܐܣܘܦ ܢܝܫܐ : ܠܡܠܟܐ ܐܢܐ ܠܡܫܬܠܛ
ܘܠܡܘܬܐ ܠܓܠܘܗ ܐܪܥܐ . ܡܛܠ ܕܢܗ ܐܢܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܡܢܠܠܗ . ܘܐܬܟܬܒ ܫܠܝܢ ܒܠܗܘܢ
ܒܐܬܪ . ܘܐܢܬ ܠܐ ܬܫܟܚ ܥܠ ܚܕ ܡܢ ܦܘܩܕܢܐ
ܕܡܠܟܐ . ܐܠܐ ܡܥܡܠܝܬ ܐܥܡܠܐ . ܐܡܬܐ
ܕܦܩܕܬ ܠܡܫܬܡܥ ܫܠܝܢ .

ܘ : ܘܢܦܩ ܐܠܦܪܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ .
ܘܩܪܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܠܕܒܪ ܢܝܫܐ : ܘܠܫܠܝܛܢܐ
ܕܢܝܫܐ ܕܐܬܪ . ܘܫܕܪ ܠܐܓܪܬܐ ܒܟܬܒܐ
ܠܡܕܝܢܬܐ : ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܡܠܟܐ . ܗܠܐ ܘܡܢܗܝܢ
ܐܠܦܝܢ . ܘܦܩܕܐ ܥܠܝܗܝܢ ܒܡܫܬܡܥܬܐ ܠܐܦܩܘܕ
ܐܠܦܝܢ .

ܚ : ܘܦܩܕ ܠܗܘܢ ܠܡܠܟܐ ܘܥܒܕܘ ܠܡܕܝܢܬܐ .
ܘܦܩܕ ܠܟܠܗ ܘܢܡܘܣܐ : ܕܢܫܬܡܥܘܢ
ܐܘܪܚܬܗܘܢ ܗܦܟܬܐ ܕܡܠܟ .

ܛ : ܘܡܕܝܢܬܐ ܘܐܘܪܚܐ ܘܚܝܠܐ ܠܡܕܝ ܕܠܐܬܪܗܘܢ
ܕܠܐ ܡܬܚܫܒ .

ܝ : ܘܐܬܦܢܝܬ ܘܫܡܥܐ ܡܢ ܓܘܗ ܕܡܠܟܐ
ܗܦܟܬܐ ܕܡܠܟ .

ܝܐ : ܘܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡܝܗ ܗܘ ܘܚܝܠܗ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܩܕܡ ܡܠܟܐ . ܘܐܬܟܬܒ ܐܓܪܬܐ
ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܒܡܫܬܡܥܬܐ
ܘܕܒܪܟܬܐ ܒܟܬܒܐ . ܘܢܦܩ ܒܫܡܗܘܢ ܫܠܝܛܐ
ܥܠܝܗܝܢ : ܐܝܟ ܕܡܫܡܥܐ ܘܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܕܐܪܥܐ .
ܘܐܬܬ ܗܘܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟܠܗܘܢ .

ܝܒ : ܘܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܣܬܝܪ
ܢܩܡܝܢ ܠܘܩܒܠ ܦܬܓܡܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ .
ܘܩܡܘ ܠܘܩܒܠ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܥܠ ܬܪܥ
ܒܝܬܐ ܕܐܪܥܐ : ܕܡܢ ܗܝܟܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ

ܕܚܝܠܬܐ . ܘܕܒܪܐ ܠܟܠܗ ܫܠܝܛܐ ܕܐܪܥܐ ܘܫܒܥܐ
ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ . ܘܫܒܩ ܡܢ ܐܝܟ ܠܗܘܢ .
ܘܝܗܒ ܠܦܘܩܕܢܐ ܘܠܠܡܕܝܢܬܐ .

ܡܒ : ܘܫܕܪܘ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܣܝܪܘ
ܘܐܠܝܢ ܕܒܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܠܝܢ ܐܝܬܝܗܝܢ :
ܕܟܬܒܝܢ ܒܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܡܢ ܐܝܡܬܐ : ܘܒܠܗ
ܐܪܥܐ ܕܒܠܕܝܢܐ .

ܡܓ : ܘܡܠܟܐ ܦܩܕ . ܘܟܬܒܘ ܠܝܗ
ܢܘܪܝܬܐ ܕܡܢ ܐܝܡܬܐ .

ܡܕ : ܘܟܬܒܐ ܠܟܠܗܝܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܚܝܠܬܐ :
ܕܥܠ ܬܪܥ ܢܝܫܐ ܕܢܦܩ : ܘܡܕܡܐ ܕܐܬܪܗ
ܠܢܡܐ . ܘܐܢܬ ܐܣܘܦܐ ܕܡܫܬܡܥܢܐ .
ܘܫܕܪ ܠܟܠ ܕܩܪܝܒ ܠܡܕܝܢܬܗ ❖

ܡܗ : ܘܐܬܬ ܠܐܣܘܦܐ ܕܢܦܩ ܕܡܠܟܘܬܐ :
ܥܠ ܐܦܝ ܒܠܗ ܟܬܒ . ܘܐܬܟܬܒ ܠܟܠܗܘܢ
ܒܢܝ ܡܕܝܢ . ܘܐܘܡܝܘ ܠܟܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢܝܗܘܢ .
ܘܫܒܩܘ ܠܢܝܫܗܘܢ .

ܡܘ : ܘܢܦܩ ܠܢܝܫܐ ܕܡܫܬܡܥܢ :
ܒܢܝܫܐ ܣܓܝܐܐ ܕܢܝܫܐ . ܘܐܘܡܝܘ ܠܟܠ
ܢܝܫܬܗܘܢ . ܘܐܬܘ ܦܩܕܢܬܗܘܢ . ܘܡܫܬܡܥܢܐ
ܕܟܬܒܗܘܢ ܘܡܫܬܡܥܗܘܢ ܘܡܬܟܬܒܗܘܢ ܒܟܬܒܗ
ܠܡܟܬܒ . ܘܟܬܒܘ ܡܕܝܢܬܗܘܢ . ܘܫܠܝܛܐ
ܒܠܫܢܝܗܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܕܢܝܫܐ .

ܨܚܚܐ : ܗ .

ܐ : ܘܗܘܐ ܒܝܘܡܐ ܘܬܠܬܐ ܥܠ ܒܠ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܥܠ ܬܪܥ ܢܝܫܐ . ܘܐܬܓܘܢ
ܘܐܬܡܠܟܬ : ܘܟܕ ܫܡܥܘܢܗ ܕܫܘܫܢ : ܘܟܕ
ܒܠ ܕܡܠܟܘܬܐ ܒܝܬܐ : ܘܟܕ ܫܡܥܘܢܗ
ܕܐܬܪܗ ܘܐܬܟܬܒܬ ܘܐܬܟܬܒ . ܘܐܬܝܠܗ

حرف : ج .

١ : جبأ الشيء يجبأ : كره . وجبأ يجبأ : جبن . وجبأ يجبأ : جاء . وجبأ يجبأ : جاء بالشيء من مكان بعيد .

٢ : جبأ الجلد يجبؤه جبأ : قشره بالسكين .

٣ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٤ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٥ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٦ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٧ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٨ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٩ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

١٠ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

١١ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

١٢ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

١٣ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

١٤ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

١٥ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

١٦ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

١٧ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

١٨ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

١٩ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٢٠ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٢١ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٢٢ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٢٣ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٢٤ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٢٥ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٢٦ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٢٧ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٢٨ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٢٩ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٣٠ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٣١ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٣٢ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٣٣ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٣٤ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٣٥ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٣٦ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٣٧ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٣٨ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٣٩ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٤٠ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٤١ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٤٢ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٤٣ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٤٤ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٤٥ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٤٦ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٤٧ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٤٨ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٤٩ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٥٠ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٥١ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٥٢ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٥٣ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٥٤ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٥٥ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٥٦ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٥٧ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٥٨ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٥٩ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٦٠ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٦١ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٦٢ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٦٣ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٦٤ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٦٥ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٦٦ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٦٧ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٦٨ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٦٩ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٧٠ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٧١ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٧٢ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٧٣ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٧٤ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٧٥ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٧٦ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٧٧ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٧٨ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٧٩ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٨٠ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٨١ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٨٢ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٨٣ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٨٤ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٨٥ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٨٦ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٨٧ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٨٨ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٨٩ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٩٠ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٩١ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٩٢ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٩٣ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٩٤ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٩٥ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٩٦ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٩٧ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٩٨ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

٩٩ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

١٠٠ : جبأ الرجل يجبأ جبأ : ذهب في الأرض .

ספר בראשית

פרק א׳

א׳ בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃
ב׳ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃
ג׳ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃
ד׳ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃
ה׳ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃
ו׳ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃
ז׳ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃
ח׳ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃
ט׳ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃
י׳ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃
יא׳ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃
יב׳ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃
יג׳ ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃
יד׳ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃
טו׳ והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃
טז׳ ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
יז׳ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃
יח׳ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃
יט׳ ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃
כ׳ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃
כא׳ ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃
כב׳ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃
כג׳ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃
כד׳ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃
כה׳ ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃
כו׳ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃
כז׳ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃
כח׳ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃
כט׳ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃
ל׳ ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃
לא׳ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃

ܚܡܬܐ . ܘܟܠܗܘܢ ܢܦܩܘܢ ܠܬܡܢ : ܐܝܠܝܢ
ܕܐܝܬ ܗܘܘ ܚܪܝܒܬܐ ⁘

ܗ : ܘܡܬܒܢܝܐ ܐܘܪܫܠܡ ܘܐܦ ܒܝܬܐ :
ܒܡܫܒܚܘܬܐ ܠܥܠܡܝܢ ܒܢܝܢܐ ܕܫܘܒܚܐ :
ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܐܬܢܒܝܘ ܥܠܝܗ̇ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪܘ
ܒܥܕܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܥܠܗ̇ ܢܒܝܐ .

ܘ : ܘܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܢܬܦܢܘܢ ܠܘܬ
ܐܠܗܐ ܕܫܪܪܐ . ܘܢܗܘܘܢ ܕܚܠܝܢ ܠܗ
ܒܟܐܢܘܬܐ .

ܙ : ܟܠܗܘܢ ܕܝܢ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܢܫܒܚܘܢܗ .
ܘܢܫܒܩܘܢ ܠܦܬܟܪܝܗܘܢ ܕܗܘܘ ܛܥܝܢ
ܒܙܢܝܘܬܐ ܘܒܛܘܥܝܬܐ .

ܛ : ܘܢܗܘܘܢ ܡܬܒܪܟܝܢ ܠܡܪܝܐ
ܘܢܗܘܘܢ ܡܫܒܚܝܢ ܠܫܡܗ ܒܟܠܗܘܢ ܡܢ
ܟܠܗ ܚܝܠܗܘܢ .

ܝ : ܗܫܐ ܒܪܝ ܡܐ ܕܡܫܬܪܐ ܠܒ
ܘܐܠܗܝ : ܦܘܩ ܠܟ ܡܢ ܢܝܢܘܐ ܡܛܠ ܕܩܪܝܒܐ
ܚܙܝ ܐܢܐ ܠܗ̇ . ܡܛܠ ܕܒܝܫ ܦܪܥ ܐܚܝܩܪ
ܠܢܕܒ . ܐܝܢܐ ܕܪܒܝܗ ܠܚܫܘܟܐ . ܡܛܠ
ܕܠܐ ܗܘܐ ܠܙܕܝܩܐ ܐܝܬܝܗ . ܘܟܕ ܚܛܝܬܐ
ܐܚܝܩܪ . ܡܬܦܨܐ ܠܢܘܗܪܐ ܢܦܩ ܡܢ ܩܛܠܐ
ܕܡܛܠ ܠܗ ܐܚܝܩܪ . ܘܗܘ ܢܦܠ ܠܗ ܠܐܪܥܐ .

ܝܐ : ܘܟܕ ܫܠܡ ܛܘܒܝܛ ܡܠܬܗ ܫܠܡ :
ܘܫܟܒ ܠܗ ܒܢܝܢܘܐ ܘܡܝܬ ܘܩܒܪܘܗܝ ܘܐܬܩܒܪ
ܒܡܝܩܪܘܬܐ .

ܝܒ : ܘܟܕ ܡܝܬܬ ܚܢܐ . ܩܒܪܗ̇ ܛܘܒܝܐ
ܠܘܬ ܛܘܒܝܛ ܐܒܘܗܝ . ܘܐܙܠ ܗܘ ܘܐܢܬܬܗ
ܘܒܢܘܗܝ . ܘܐܙܠ ܠܗ ܠܡܕܝ . ܘܥܡܪ
ܒܐܚܡܬܐ ܠܘܬ ܪܥܘܐܝܠ ܚܡܘܗܝ .

ܝܓ : ܘܗܘ ܐܝܩܪ ܕܚܝܘܬܐ ܕܚܡܘܗܝ :
ܒܣܝܒܘܬܐ ܛܒܬܐ . ܘܩܒܪ ܐܢܘܢ ܒܐܚܡܬܐ .
ܘܗܘ ܛܘܒܝܐ ܝܪܬ ܟܠ ܩܢܝܢܗܘܢ . ܘܕܛܘܒܝܛ
ܕܐܒܘܗܝ .

ܝܕ : ܘܡܝܬ ܕܝܢ ܗܘ ܛܘܒܝܐ ܒܪ ܡܐܐ
ܘܫܒܥ ܫܢܝܢ .

ܝܗ : ܘܫܡܥ ܩܕܡ ܡܘܬܗ : ܚܙܐ ܗܘܐ ܠܚܘܪܒܢܗ̇
ܕܢܝܢܘܐ : ܘܐܦ ܫܒܝܬܗ̇ ܕܡܬܟܢܫܝܢ ܗܘܘ
ܠܗ ܠܡܕܝ . ܘܫܒܚ ܠܐܠܗܐ ܥܠ ܡܕܡ
ܕܥܒܕ . ܘܚܕܝ ܗܘܐ ܛܘܒܝܐ ܥܠ ܢܝܢܘܐ ܘܥܠ
ܐܬܘܪ .

ܫܠܡ ܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܛܘܒܝܛ . ܡܦܩܢ ܡܢ
ܡܦܩܬܐ ܥܒܪܝܬܐ . ܘܡܦܩܢ ܡܢ
ܡܦܩܬܐ ܐܚܪܬܐ ܐܝܟ ܕܡܫܟܚܢ.

ܝܐ : ܘܟܕ ܫܡܥܘ : ܚܙܝܢ ܗܘܘ ܠܗ : ܘܠܐ ܐܝܬܘܗܝ .

ܝܒ : ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܠܐܠܗܐ : ܘܡܘܕܝܢ ܒܫܒܚܐ ܕܒܝܬܗ ܠܥܠܡܝܢ .

ܦܨܠܐ : ܝܓ .

ܐ : ܘܟܝܬܒ ܫܠܝܡܘܢ ܡܫܘܚܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܒܥܒܕܬܐ . ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܡܠܟܐ . ܒܫܡܐ ܐܢܐ ܐܠܗܐ ܚܝܐ : ܕܡܠܟܘܬܗ ܠܐ ܫܪܝܐ .

ܒ : ܐܢܐ ܗܘ ܕܡܫܬܒܚܐ ܘܡܫܝܚܐ . ܘܡܝܬܐ ܐܢܐ ܠܥܒܕܐ ܘܡܚܝܐ ܐܢܐ . ܘܠܝܬ ܕܡܢܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܐܝܕܝ .

ܓ : ܐܘܕܘ ܡܫܘܒܚܘܗ ܒܢܝ ܐܢܫܐ ܟܠܗܘܢ ܡܫܡܥܐ . ܡܛܠ ܕܗܘ ܝܕܥ ܒܟܠܗܘܢ .

ܕ : ܘܠܝܬ ܐܚܪܝܢ ܘܡܬܩܢܢ ܕܢܦܩܝܢ . ܡܛܠ ܕܗܘ ܡܪܐ ܘܐܠܗܐ . ܘܐܝܟ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܀

ܗ : ܐܠܗܐ ܚܝܐ ܡܛܠ ܕܚܝܐ . ܘܫܪܝܪ : ܘܢܛܪ ܥܠܡܝܢ .

ܘ : ܘܢܦܩܘ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܡܬܟܢܫܝܢ ܒܗܘܢ : ܡܢ ܕܝܬܒܝܢ ܠܩܘܒܠܗ : ܘܢܬܠܘܢ ܡܘܗܒܬܐ ܡܫܘܒܚܬܐ ܠܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܀

ܘܡܢ ܣܓܝ ܒܠ ܡܢܐ ܕܝܬܒܝܢ ܩܕܡ . ܘܐܘܕܘ ܡܫܘܒܚܘܗ ܡܢ ܟܠܗ ܥܠܡܐ . ܘܫܒܚܘ ܠܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ . ܘܕܡܫܘܒܚܘ ܠܡܠܟܐ ܕܥܠܡܝܢ . ܘܢܦܩܘ ܚܝܠܐ . ܘܟܠܗܘܢ ܫܡܝܐ ܡܫܘܒܚܘܗ . ܘܝܗܒܝܢ ܠܟܠܗܘܢ : ܘܢܛܪ ܥܠܡܝܢ .

ܙ : ܡܛܠ ܕܗܘ ܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܐ ܐܢܐ . ܘܢܦܩܘ ܒܫܡܗ ܕܗܘܐ .

ܚ : ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܐܘܕܘ ܡܫܘܒܚܘܗ ܒܐܘܪܫܠܡ ܡܕܝܢܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܀

ܦܨܠܐ : ܝܕ .

ܐ : ܘܟܕ ܫܡܝܥ ܡܠܟܬܗ ܕܫܘܡܥܬܐ ܫܠܝܡܘܢ : ܐܬܝܐ ܗܘܐ ܠܢܣܝܘܢܗ . ܘܐܬܝܐ ܒܚܝܠܐ ܘܒܥܒܕܐ ܣܓܝܐܐ . ܘܐܬܡܨܝܐ ܠܡܫܘܚܬܐ ܕܟܠܗ ܚܟܡܬܐ .

ܒ : ܟܕ ܐܬܝܐ ܗܘܐ ܠܘܬ ܚܟܝܡܐ ܘܐܡܪܐ ܥܒܕܐ : ܐܬܝܐ ܘܥܒܕ ܥܒܕܐ ܣܓܝܐܐ ܒܡܫܘܚܬܐ . ܘܟܕ ܐܬܘ ܘܐܡܪܘ ܐܠܗܐ ܚܝܐ : ܘܐܬܦܩܢ ܒܝܬܗ : ܣܓܝܐ ܐܝܬ ܥܒܕܐ ܐܠܗܝܢ ܘܥܒܕ . ܟܕ ܒܚܝܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ : ܟܕ ܗܘܐ ܡܕܡܫܒܚܘܬܐ ܘܕܒܫܘܒܚܐ . ܘܡܘܕܝܐ ܗܘܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܀

ܓ : ܘܟܕ ܡܛܐ ܗܘܐ : ܒܝܬܐ ܠܫܘܒܚܐ ܒܝܬܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ .

ܕ : ܒܐܝܕ : ܡܢ ܕܡܢܝܐ ܘܒܫܒܚܐ : ܕܒܝܬܗ ܒܟܠܗܘܢ . ܘܠ ܠܥܠܡܝܢ . ܡܛܠ ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܝܬ ܡܠܘܗܝ ܕܝܠܗ . ܕܡܠܟ ܒܫܡܗ ܕܡܠܟܐ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ ܘܥܠ ܢܦܫܗ . ܘܡܠܟܘܬܗ ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܫܪܝܐ . ܘܝܗܒ ܠܗ ܥܒܕܐ ܢܗܘܐ ܠܥܠܡܝܢ ܢܦܩ ܡܢ ܕܡܫܝܚܘܬܐ : ܘܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬܗ ܐܘܪܫܠܡ : ܘܢܦܩ ܡܢ ܒܝܬܐ ܀ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܗ ܒܐܘܪܫܠܡ : ܒܠܗܘܢ ܢܬܒܪܟܘܢ ܒܫܡܗ ܐܪܥܐ ܡܢ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ . ܘܢܗܘܐ ܠܗ ܐܪܥܐ ܫܡܝܐ . ܢܦܩܝܢ ܘܐܦ ܒܝܬܗ ܕܐܠܗܐ : ܘܐܦ ܡܕܝܢܬܐ .

ܗ : ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܢܬܕܟܪ ܐܠܗܐ : ܘܢܦܩܝܢ ܥܒܕܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܗܘܝܢ ܢܦܫܗ

ܐܡܪܝܢ : ܘܗܘܐ ܕܐܬܝܬܝܢ ܠܩܕܡܝ . ܘܒܬܪܟܝ
ܒܪܝ ܦܪܥܘܢ . ܘܒܬܪܟܝܬܘܢ ܐܢܬܘܢ ܒܪܘܚܝ .
ܘܗܘܐ ܝܬܝܪܬܐ ܕܟܠܬܐ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܗܘ ܕܡܨܪܝܢ
ܩܕܡܝ ܕܦܪܥܘܢ ܗܘܘ ܒܥܒܕܐ ∴ ܘܡܪܝܐ
ܠܒܐ ܕܦܪܥܘܢ ܘܠܐ ܫܒܩ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ
ܠܒܗ ܕܦܪܥܘܢ . ܘܠܐ ܫܒܩ ܡܢ ܐܪܥܗ
ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ . ܘܦܠܛܘ ܡܢ ܐܪܥܗ ∴

ܡܦܩܢܐ : ܝܒ .

ܐ : ܘܡܪܝܐ ܡܠܠܗ ܒܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ : ܐܡܪ ܠܡܘܫܐ
ܘܠܐܗܪܘܢ . ܗܢܐ ܝܪܚܐ : ܕܗܘܐ ܐܠܟܘܢ ܪܝܫܐ
ܕܝܪܚܐ ܩܕܡܝܐ . ܗܘ ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܒܪܫ ܫܢܬܐ .
ܒ : ܘܐܡܪ ܠܡܘܫܐ . ܐܡܪ ܥܡܟ ܟܢܫܐ
ܠܗ . ܠܐ ܥܣܪܐ ܝܘܡܐ ܕܗܢܐ ܝܪܚܐ ܢܣܒܘܢ
ܕܒܝܬܐ ܕܐܒܗܘܢ ܐܡܪܐ .
ܓ : ܘܐܢ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܒܝܬܐ . ܘܐܚܪܝܢ
ܐܚܝ . ܘܟܕ ܐܝܬ . ܠܐ ܢܗܘܐ ܣܦܩ ܐܢܐ
ܕܢܣܒ ܐܢܐ ܠܗ ∴
ܕ : ܘܐܡܪ ܠܡܘܫܐ . ܘܗܘ ܗܘ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܡܠܬܐ ܕܠܡܢܝܢ ܕܐܢܫܐ ܐܡܪܐ ∴
ܗ : ܘܡܫܡܠܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܚܕ ܡܠܬܐ
ܕܠܡܢܝܢ ܕܐܢܫܐ ܐܡܪܐ . ܘܐܦ ܒܥܢܐ ∴
ܘ : ܗܘ ܕܝܢ ܒܪܐ ܕܫܢܬܐ ܠܗܘܢ . ܘܐܡܪ
ܠܒܢܝܗܘܢ : ܗܘܘ ܡܢܛܪܝܢ ܠܐܡܪܐ :
ܘܢܟܣܘܢ ܠܗ : ܟܠܗ ܟܢܫܐ ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ :
ܒܝܢ ܡܪܒܐ ܕܒܝܢ ܪܡܫܐ ܗܠܝܢ . ܡܢܟܠ
ܕܐܝܬ ܗܘ ܡܢܛܪܝܢ ܠܐܡܪܐ : ܘܢܐܡܪ ܡܢܛܪܘ
ܠܟܠܗܘܢ . ܘܠܡܫܠܡܘ ܕܐܡܪܐ ܗܘܐ ܐܡܪܝܢ
ܒܠܠܝܐ .
ܙ : ܘܢܣܒܘܢ ܕܐܡܪܐ ܢܐܝܐ ܕܡܫܩܘܦܐ
ܘܠܡܠܘܢ ܦܬܝܐ . ܘܕܒܪܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܥܡܗ

ܒܗܘܢ : ܢܐܟܠܘܢ ܦܛܝܪܐ .
ܚ : ܘܠܒܣܪܐ ܠܚܡܐ ܐܦܝܬܐ ܒܗܕܐ ܒܠܠܝܐ
ܘܡܚܠܠܬܐ : ܘܦܛܝܪܘܬܐ ܘܡܪܝܪܬܐ . ܡܢܗܘܢ
ܕܟܠܝܢ ܝܬܒܝܢ ܘܢܐܟܠܘܢ ܠܡܐܟܘܠܐ . ܘܦܛܝܪܬܐ
ܡܪܝܪܬܐ ܗܝ ܕܡܐܟܠܬܐ .
ܛ : ܘܦܛܝܪܬܐ ܡܚܝܪܐ ܡܢ ܡܝܐ .
ܘܐܟܠܝܢ ܕܒܫܠܝܢ ܘܦܛܝܪܬܐ . ܗܘܝܢ ܢܐܟܠܘܢ
ܠܚܡܐ ∴
ܝ : ܒܫܡ ܕܝܢ ܢܐܟܠ ܠܟܘܢ ܥܕܡܐ . ܘܠܐ
ܬܫܒܩܘܢ ܡܢܗ .
ܝܐ : ܚܕ ܚܙܝܐ ܐܢܐ ܦܪܥܘܢ ܘܟܠܗܘܢ
ܡܕܪܐ : ܒܚܪܡܬܐ ܚܙܝܐ ܕܐܬܪܘܬܗܘܢ ܒܝܕܗܘܢ
ܐܝܟܢܐ . ܘܐܫܬܒܚܘ ܒܠܒܝܗܘܢ ܘܪܓܠܝܗܘܢ ܚܠܝܢ
ܕܟܠܝܢ ܗܘܦܐ : ܟܠ ܐܢܫ ܕܡܢܝܢ ܗܘܘ :
ܟܕ ܚܙܝܐ ܡܫܬܒܚܝܢ ܘܡܫܬܠܡܝܢ ܡܢܗܘܢ ܗܘܐ .
ܝܒ : ܟܕ ܝܗܒ ܚܠܦܝܢ ܝܫܘܥܐ . ܚܕܕܐ
ܐܠܗܐ ܕܝܠܝ : ܘܐܝܟ ܠܝ ܘܠܟܠܗܘܢ ∴
ܝܓ : ܝܗܒ ܐܢܐ ܕܡܪܝܐ ܚܝܐ ܡܢ ܡܠܟܐ
ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܫܡ ܐܠܗܐ ∴
ܝܕ : ܘܕܡܠܝܢ ܘܡܬܬܝܗܒ ܠܕܪܝܗܘܢ .
ܘܢܛܪܘܢ ܟܠ ܐܚܝܗܘܢ ܟܠ ܐܪܥܐ ∴
ܝܗ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ . ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ . ܚܙܘ
ܗܘ ܠܟܘܢ . ܗܘܝܬܘܢ ܡܢܛܪܝܢ ܠܐܡܪܐ .
ܝܘ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܕܡܬܟܘܢ ܗܘܐ
ܚܠܝܢ : ܐܠܐ ܕܡܬܟܘܢ ܕܐܡܪܐ ∴
ܝܙ : ܘܐܢܐ ܠܐ ܐܚܕ ܗܘܐ : ܘܠܐ ܚܙܝܐ
ܗܘܐ . ܐܠܐ ܐܢܬܘܢ ܚܙܝܬܘܢ ܗܘܝܬܘܢ ܠܒ
ܕܐܚܕ ܐܢܐ ܘܚܙܝܐ ܐܢܐ .
ܝܚ : ܒܝܘܡ ܕܝܢ ܗܘܐ ܒܫܒܬܐ ܡܢ ܐܪܥܐ .
ܘܒܬܪܗ ܐܝܟ ܚܠܝܢ ܒܚܕܬܐ . ܘܗܘܝܬܘܢ
ܡܢܛܪܝܢ ܠܐܡܪܐ . ܐܢܐ ܝܗܒ ܗܘ ܡܫܬܐܠ
ܐܢܐ ܠܝ : ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܚܕܕܐ .

الصلح لصحته : ش اذا صالح المدعى عليه على بعض حقه سقط .

فصل : ٢ .

١ : اذا ثبت الحق بالبينة . ثم قال المدعى عليه قد كان ذلك حقا وقد قضيته . وجحد القضاء . وقال البينة شهدت بالباطل . وقد وجدت براءة . وطلب يمينه على ذلك . ٢ : فله ان يحلف . فان حلف سقطت البينة . وان نكل عن اليمين . ردت اليمين على المدعي . فان حلف استحق . وان نكل لم يستحق . وان قال لا بينة لي . فله يمينه . فان حلف سقطت دعواه . وان نكل عن اليمين ردت على المدعي . فان حلف استحق . وان نكل لم يستحق . ٣ : اذا ادعى على رجل انه قتل ابنه . وان ابنه كان عبدا . وان المدعى عليه اعتقه . وان المدعي ورثه . وان المدعى عليه قد كان اعتقه قبل ان يقتله . وان المدعي لا يعلم ذلك . وان المدعى عليه يعلم ذلك . وان المدعي اقام البينة على ما ادعى . وان المدعى عليه اقام البينة على ما ادعى . فان بينة المدعى عليه اولى . لانها تثبت العتق . وبينة المدعي تثبت الملك . والعتق اولى من الملك . ٤ : ولو ان رجلا ادعى على رجل انه قتل ابنه . وان ابنه كان عبدا . وان المدعى عليه اعتقه . وان المدعي ورثه . وان المدعى عليه قد كان اعتقه قبل ان يقتله . وان المدعي لا يعلم ذلك . وان المدعى عليه يعلم ذلك . وان المدعي اقام البينة على ما ادعى . وان المدعى عليه اقام البينة على ما ادعى . فان بينة المدعي اولى . لانها تثبت الملك . وبينة المدعى عليه تثبت العتق . والملك اولى من العتق . ٥ : ولو ان رجلا ادعى على رجل انه قتل ابنه . وان ابنه كان عبدا . وان المدعى عليه اعتقه . وان المدعي ورثه . وان المدعى عليه قد كان اعتقه قبل ان يقتله . وان المدعي لا يعلم ذلك . وان المدعى عليه يعلم ذلك . وان المدعي اقام البينة على ما ادعى . وان المدعى عليه اقام البينة على ما ادعى . فان بينة المدعي اولى . لانها تثبت الملك . وبينة المدعى عليه تثبت العتق . والملك اولى من العتق . ٦ : ولو ان رجلا ادعى على رجل انه قتل ابنه . وان ابنه كان عبدا . وان المدعى عليه اعتقه . وان المدعي ورثه . وان المدعى عليه قد كان اعتقه قبل ان يقتله . وان المدعي لا يعلم ذلك . وان المدعى عليه يعلم ذلك . وان المدعي اقام البينة على ما ادعى . وان المدعى عليه اقام البينة على ما ادعى . فان بينة المدعي اولى . لانها تثبت الملك . وبينة المدعى عليه تثبت العتق . والملك اولى من العتق .

ܘܩܡ : ܘܢܫܩܗ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܙܪܝܐ .
ܛ : ܡܫܒܚ ܐܠܗܐ ܕܢܣܒ ܠܝ ܥܠܝܡܐ . ܡܛܠ ܕܒܪܗ ܐܢܬ ܕܐܒܪܐ ܛܒܐ : ܕܒܢܝܐ ܘܕܒܢܝܬܐ . ܒܪܡ ܐܢܬ ܘܒܪܝ ܐܙܠܘ ܘܐܬܘ .
ܝ : ܘܒܪܟܗ ܐܢܬܬܗ : ܘܐܒܘܗ : ܘܐܡܗ . ܛܘܒܝܐ ܕܝܢ ܡܢܝ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܢܩܡܬܐ ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܢܦܩ ܛܘܒܝܐ ܒܪܗ ❖

ܨܚܚܐ : ܘ .

ܐ : ܘܟܕ ܐܙܠܝܢ ܢܩܡܬܐ : ܫܪܝܘ ܠܗ ܠܛܘܒܝܐ . ܘܐܡܪ .
ܒ : ܒܪܝ ܡܚܝܬ ܠܗ ܒܐܪܚܐ . ܘܐܢܫ ܠܐ ܢܩܪܒ ܠܗ ܒܡܬܐ ܗܘ ܠܒܪ .
ܓ : ܘܐܡܪܐ ܚܢܢܐ .
ܕ : ܐܬܐ ܠܗ ܒܪ . ܘܠܐ ܗܘܐ ܚܢܢ .
ܗ : ܘܫܡܥܬ ܗܘܬ ܒܟܠܗ ܘܐܡܪܐ ܗܘܐܬ . ܘܠܐ ܒܪ . ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ ܢܘܗܪܐ ܕܥܝܢܝ . ܠܡܢܐ ܫܒܩܬܝܗ ܕܢܐܙܠ ܡܢ ܠܘܬܝ .
ܘ : ܘܐܡܪ ܗܘܐ ܡܢܗ ܛܘܒܝܬ ܘܐܡܪ . ܙܠܝܠܝܢ ܚܝܐ . ܐܝܟ ܒܪܝ ܚܠܝܡ . ܒܐܘܪܚܐ ܗܘܐ ܠܗ . ܠܐ ܬܬܒܪܐ ܠܟܝ . ܡܛܠ ܕܗܘ ܕܐܙܠ ܥܡܗ ܡܗܝܡܢ ܗܘ : ܘܡܢ ܐܝܕܝ ܗܘ . ܠܐ ܬܬܟܪܝܢ ܒܪܘܚܬܐ ܒܠܒܟܝ .
ܙ : ܘܐܡܪܐ ܚܢܢܐ . ܐܬܐ ܠܗ ܒܪ . ܘܡܫܬܦܐ ܘܦܫܛܐ : ܘܐܘܠܐ ܗܘܬ ܒܐܘܪܚܐ . ܘܡܫܩܝܐ ܗܘܬ ܒܕܡܥܐ ܕܥܝܢܝܗ ܡܫܬܝܐ . ܘܐܡܪܐ : ܡܠܝܠܐ ܠܢܦܫܗ . ܘܡܢܗ ܠܐ ܫܠܝܬ . ܘܠܐ ܡܫܬܟܚܐ ܗܘܬ ܠܡܬܒܝܐ . ܘܟܕ ܐܙܠܝܢ ܒܗܕܐ ܢܩܡܬܐ : ܐܬܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ ܐܙܪܝܐ :
ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܛܘܒܝܐ : ܬܘܒ ܐܢܬ ܕܐܬܐ ܘܐܙܠ ܒܢܝܚܐ ܕܠܐ ܡܨܛܒܐ ܐܢܫ ܐܬܪܐ .
ܚ : ܘܐܡܪ ܐܙܪܝܐ . ܐܢܐ ܐܬܐ ܐܝܟ ܐܒܘܟ ܘܐܝܟ ܐܚܘܟ ܐܝܟ ܗܢܘܢ ܐܚܝܢ . ܘܡܬܝܕܥ ܠܗܘܢ ܐܝܟܢ ܕܦܩܕ ܗܘܐ ܐܝܟ ܒܢܝܐ ܘܐܝܟ ܒܥܡܐ ܕܐܝܟ ܗܢܘܢ ܠܗ ܢܩܡܬܐ ❖
ܛ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܛܘܒܝܐ . ܠܐ ܡܨܥܝܢ ܐܢܐ . ܐܢܬ ܐܢܐ ܡܢܝ ܒܥܒܕܐ : ܕܠܐ ܬܬܒܪܐ ܠܟܝ ❖
ܝ : ܘܩܡ ܐܙܪܝܐ ܘܐܙܠ ܠܢܗܪܐ : ܘܐܬܥܒܪܘ ܠܛܘܒܝܐ . ܘܢܗܘܘܢ ܡܢ ܒܠܗܘܢ ܢܩܡܬܗ ܦܠܚܘܢ : ܒܢܗܪܐ : ܘܐܝܬܘܗܝ : ܘܐܝܕܝܢܐ : ܘܡܣܒܪܐ : ܘܦܘܪܫܐ : ܘܒܝܫܐ : ܘܢܦܫܬܐ ܩܕܝܫܬܐ .
ܝܐ : ܘܩܪܒ ܢܘܢܐ : ܘܢܬܒܥ ܢܘܢܐ . ܘܐܡܪ ܐܙܪܝܐ : ܘܠܗ ܒܥܠܡܐ ܒܢܗܪ ܟܕ ܚܠܝܡܝܢ . ܘܡܪܬܗ ܕܥܡܝܢܐ ܘܕܐܪܟܐ : ܗܘ ܢܬܦܫ ܐܘܪܚܗܘܢ . ܘܐܫܘܐ ܒܢܝܢܗܘܢ ܒܟܠ ܐܝܟܘܬ ❖
ܝܒ : ܘܢܚܬ ܐܙܪܝܐ ܠܢܗܪܐ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܒܪܬܗ ܗܘܝܬܘܢ ܡܢܚܬܐ ܠܡܣܘܒ ܘܠܡܣܒܪܘܬܗ . ܡܛܠ ܕܡܢ ܐܚܪܐ ܗܘܝܢ ܐܢܘܢ ܐܢܬܘܢ . ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܚܙܐ . ܘܠܗ ܒܥܠܡܐ ❖
ܘܐܡܪܗ ܒܝܪܬܐ ܠܛܘܒܝܐ ܐܘ ܡܠܝܢ ܡܕܢܐ ܡܒܠܡܐ ܐܢܐ ܠܝ ܒܪܗܘܢ . ܕܠܐ ܐܬܘܕܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܢܩܡܬܐ ܕܒܢܝܗ . ܡܛܠ ܕܡܢ ܐܚܪܐ ܐܢܬ ܐܢܐ . ܘܐܡܪܐ ܫܠܡܐ ܗܘ . ܘܢܒܥܝܗ ܐܝܟ ܠܐܘܪܚܗܘܢ . ܘܩܪܝܐ ܗܘܐ ܠܛܘܒܝܐ . ܘܡܫܬܒܚ ܠܡܪܝܐ ܕܥܡܝܢܐ ܘܕܐܪܟܐ .
ܘܐܡܪ . ܕܗܘܐ ܠܝ ܕܗܘܐ ܡܢܚܬܐ ܠܡܣܘܒ ܘܠܡܣܒܪܘܬܗ ܐܝܟ ܕܠܐܪܒܥܐ : ܒܟܠܗܘܢ ܢܩܡܬܐ ܕܒܢܝܗܘܢ .
ܝܓ : ܘܢܒܥܝܗ ܕܐܙܠܝܢ ܒܐܘܪܚܐ . ܘܐܬܐ

س : ولا تكن فظا . أمر ❊
ع : وفي الحديث لا تلتفتوا في صلاتكم . وفي الحديث التفات العبد في صلاته اختلاس يختلسه الشيطان من صلاة العبد . وفي الحديث لا يزال الله مقبلا على العبد في صلاته ما لم يلتفت . فاذا التفت انصرف عنه . وفي الحديث لا يزال الله مقبلا على العبد في صلاته ما لم يعبث . فاذا عبث انصرف عنه .
ف : وفي الحديث لا تلتفتوا فان الالتفات في الصلاة هلكة . فان كان لا بد ففي التطوع لا في الفريضة .
ص : وفي الحديث التفات الرجل في صلاته اختلاس يختلسه الشيطان من صلاة العبد .
ق : وفي الحديث لا يزال الله مقبلا على العبد في صلاته ما لم يلتفت . فاذا التفت انصرف عنه .
ر : وفي الحديث التفات المصلي في صلاته هلكة . فان كان لا بد فاعلا فليكن في التطوع لا في الفريضة .
ش : وفي الحديث التفات المصلي في صلاته خلسة يختلسها الشيطان من صلاة العبد . ولا يزال الله مقبلا على العبد في صلاته ما لم يلتفت . فاذا التفت انصرف عنه .
ت : وفي الحديث التفات المصلي في صلاته اختلاس يختلسه الشيطان من صلاة العبد . ولا يزال الله مقبلا على العبد في صلاته ما لم يلتفت . فاذا التفت انصرف عنه .
ث : وفي الحديث التفات المصلي في صلاته اختلاس يختلسه الشيطان من صلاة العبد . ولا يزال الله مقبلا على العبد في صلاته ما لم يلتفت . فاذا التفت انصرف عنه .
خ : وفي الحديث التفات المصلي في صلاته اختلاس يختلسه الشيطان من صلاة العبد . ولا يزال الله مقبلا على العبد في صلاته ما لم يلتفت . فاذا التفت انصرف عنه .
ذ : وفي الحديث التفات المصلي في صلاته اختلاس يختلسه الشيطان من صلاة العبد . ولا يزال الله مقبلا على العبد في صلاته ما لم يلتفت . فاذا التفت انصرف عنه .
ض : وفي الحديث التفات المصلي في صلاته اختلاس يختلسه الشيطان من صلاة العبد . ولا يزال الله مقبلا على العبد في صلاته ما لم يلتفت . فاذا التفت انصرف عنه .
ظ : وفي الحديث التفات المصلي في صلاته اختلاس يختلسه الشيطان من صلاة العبد . ولا يزال الله مقبلا على العبد في صلاته ما لم يلتفت . فاذا التفت انصرف عنه .
غ : وفي الحديث التفات المصلي في صلاته اختلاس يختلسه الشيطان من صلاة العبد . ولا يزال الله مقبلا على العبد في صلاته ما لم يلتفت . فاذا التفت انصرف عنه .

فصل : ج .

ا : وفي الحديث التفات المصلي في صلاته اختلاس يختلسه الشيطان من صلاة العبد .
ب : وفي الحديث أمر . فيه حجة على من قال : الأمر المطلق . لا يقتضي التكرار . بل يكفي منه مرة واحدة . وهذا قول الشافعي . وقال أبو حنيفة . هو على التكرار . وقال مالك . هو على الندب .
ج : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
د : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ه : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
و : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ز : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ح : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ط : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ي : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ك : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ل : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
م : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ن : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
س : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ع : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ف : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ص : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ق : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ر : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ش : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ت : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ث : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
خ : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ذ : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ض : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
ظ : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .
غ : وفي الحديث أن الصلاة لا تجب في العمر الا مرة واحدة .

نانا ولحا ❖ وجد عبعد دهدمل أوجد لنعقه : ١٨٨٨عبد وجحا .

٣ : ومجنا أنانه وهذا خـذا دهدمل حجا . وصجد أنه سهنابه . وجبس جحا جحا .

٤ : وهبد هنهقا بابقا . أبعد جم حدثا لذلك . نجذا أسـ . وحلل حلد أبل أبعد عوبه حعدجبا . وعجاهلا هوحذا .

٥ : وأوجل حلبا لجدوال ❖ وأبعد خدوال لبه حدثا . أجل وأحـه : وهنابه ٥٥٨ . لم لجا أنطاخبا دبل لعجهد . جدد إشوا لم عذا .

٦ : وجاه خبا دبل لعجا أججا . وأبعد ولحا : لم أنه أنا : ولا تعه أنا . لا تعه جم هذا لنه وهه حم . جدد جم هذا حلنا . وجبا ❖ وأبعد حلت حلنا هنا . وأحـه : وهنابه أبعد لم . لا تعه أنا : ولا تعه أنا . نجذا جاجبا وانعبد هوحذا لجعد ❖ وأبعد لم خدوال : هنا عجس أنا دابجد . دهل لم نصدهـ لم وه أذبا . نحت أنا نه لم حيقا : أمـ دنصدهل نجد ❖

٧ : جدد جم هذه جعدنا وابذا : وه نابع ٦٥٥٨ حلنا هنا . وبعد حلبعا ❖

٨ : وهذا لنهه وأحـه ❖

٩ : وهجم لنهه وأبعد خدوال لجدنا أنانا . ٨٨٨ : وأبعد خدوال لجدنا أنانا . ٨٨٨ ضلوانا بج : وأبلهـ لجدلجه . ١٥٨ جم ❖ وأبعد أهجا دابعد لـه ❖ وأبلهـ بعد هجا لضلوانا : وأبلهـ . وجبل لم هذه : وأبعد نه .

١٠ : وأبعد جد هذه جعدنا وابذا . وجبل لم هذه : وأبعد نه . وأبعد جد هذه جعدنا وابذا . وجبل لم هذه : وأبعد نه .

صلاة : ٣ .

١ : وأجلوه لهدنا لضلوانا لهذه . وأبعد لهدنا لصلاه دذلال .

٢ : وأبذه لهدنا لصلاه دذلال . وهبد . ٨٨٨ جد دهدنا دبا : دهضبه حلاه حدثا دبا : وأبعد لهدنا لصلاه دذلال . وهبد . ٨٨٨ جد دهدنا دبا : دهضبه حلاه حدثا دبا : وأبعد لهدنا لصلاه دذلال .

٣ : وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل . وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل .

٤ : وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل . وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل .

٥ : وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل . وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل .

٦ : وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل . وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل .

٧ : وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل . وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل .

٨ : وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل . وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل .

٩ : وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل . وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل .

١٠ : وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل . وأبعد لهدنا لهذا . ٨٨٨ . سوبد نابل : وأجا جم هذا لهذه حلل .

الأنبياء صلى الله عليهم وسلم في صحاح الأخبار. وأنا أحب أن أجمع ما سمعت. وأنا أحب أن أجمع ما سمعت. وأنا أحب أن أجمع ما سمعت.

٣ : عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : إن الله لا يقبض العلم انتزاعا ينتزعه من العباد، ولكن يقبض العلم بقبض العلماء، حتى إذا لم يبق عالما اتخذ الناس رؤوسا جهالا فسئلوا فأفتوا بغير علم فضلوا وأضلوا.

٤ : عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : بلغوا عني ولو آية، وحدثوا عن بني إسرائيل ولا حرج، ومن كذب علي متعمدا فليتبوأ مقعده من النار.

٥ : عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من حفظ على أمتي أربعين حديثا مما ينفعها بعثه الله يوم القيامة فقيها وكنت له شفيعا وشهيدا.

٦ : عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من حفظ على أمتي أربعين حديثا مما ينفعها بعثه الله يوم القيامة فقيها وكنت له شفيعا وشهيدا.

٧ : عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من حفظ على أمتي أربعين حديثا مما ينفعها بعثه الله يوم القيامة فقيها وكنت له شفيعا وشهيدا.

٨ : عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من حفظ على أمتي أربعين حديثا مما ينفعها بعثه الله يوم القيامة فقيها وكنت له شفيعا وشهيدا.

٩ : عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من حفظ على أمتي أربعين حديثا مما ينفعها بعثه الله يوم القيامة فقيها وكنت له شفيعا وشهيدا.

١٠ : عن عبد الله بن عمرو بن العاص قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من حفظ على أمتي أربعين حديثا مما ينفعها بعثه الله يوم القيامة فقيها وكنت له شفيعا وشهيدا.

حديث : ١٠

١ : عن عبد الله بن عمرو بن العاص : أن رسول الله صلى الله عليه وسلم قال : من حفظ على أمتي أربعين حديثا مما ينفعها بعثه الله يوم القيامة فقيها وكنت له شفيعا وشهيدا.

تثنية ٥

١ وَدَعَا مُوسَى جَمِيعَ إِسْرَائِيلَ وَقَالَ لَهُمْ: اسْمَعْ يَا إِسْرَائِيلُ
الْفَرَائِضَ وَالأَحْكَامَ الَّتِي أَنَا أَتَكَلَّمُ بِهَا فِي مَسَامِعِكُمُ الْيَوْمَ،
فَتَتَعَلَّمُونَهَا وَتَحْفَظُونَ أَنْ تَعْمَلُوهَا. ٢ اَلرَّبُّ إِلهُنَا قَطَعَ مَعَنَا
عَهْدًا فِي حُورِيبَ. ٣ لَمْ يَقْطَعِ الرَّبُّ هذَا الْعَهْدَ مَعَ آبَائِنَا بَلْ
مَعَنَا نَحْنُ، نَحْنُ هؤُلاَءِ الَّذِينَ هُمْ كُلُّنَا أَحْيَاءٌ هُنَا الْيَوْمَ.
٤ وَجْهًا لِوَجْهٍ تَكَلَّمَ الرَّبُّ مَعَكُمْ فِي الْجَبَلِ مِنْ وَسَطِ النَّارِ،
٥ وَأَنَا وَاقِفٌ بَيْنَ الرَّبِّ وَبَيْنَكُمْ فِي ذلِكَ الْوَقْتِ لأُخْبِرَكُمْ بِكَلاَمِ
الرَّبِّ، لأَنَّكُمْ خِفْتُمْ مِنَ النَّارِ وَلَمْ تَصْعَدُوا إِلَى الْجَبَلِ. قَالَ:
٦ أَنَا الرَّبُّ إِلهُكَ الَّذِي أَخْرَجْتُكَ مِنْ أَرْضِ مِصْرَ، مِنْ بَيْتِ
الْعُبُودِيَّةِ. ٧ لاَ يَكُنْ لَكَ آلِهَةٌ أُخْرَى أَمَامِي. ٨ لاَ تَصْنَعْ لَكَ
تِمْثَالاً وَلاَ صُورَةً مَا مِمَّا فِي السَّمَاءِ مِنْ فَوْقُ، وَمِمَّا فِي الأَرْضِ
مِنْ تَحْتُ، وَمِمَّا فِي الْمَاءِ مِنْ تَحْتِ الأَرْضِ. ٩ لاَ تَسْجُدْ لَهُنَّ وَلاَ
تَعْبُدْهُنَّ، لأَنِّي أَنَا الرَّبُّ إِلهُكَ إِلهٌ غَيُورٌ، أَفْتَقِدُ ذُنُوبَ الآبَاءِ
فِي الأَبْنَاءِ وَفِي الْجِيلِ الثَّالِثِ وَالرَّابِعِ مِنْ مُبْغِضَيَّ، ١٠ وَأَصْنَعُ
إِحْسَانًا إِلَى أُلُوفٍ مِنْ مُحِبَّيَّ وَحَافِظِي وَصَايَايَ. ١١ لاَ تَنْطِقْ
بِاسْمِ الرَّبِّ إِلهِكَ بَاطِلاً، لأَنَّ الرَّبَّ لاَ يُبَرِّئُ مَنْ نَطَقَ بِاسْمِهِ
بَاطِلاً. ١٢ اِحْفَظْ يَوْمَ السَّبْتِ لِتُقَدِّسَهُ كَمَا أَوْصَاكَ الرَّبُّ إِلهُكَ.
١٣ سِتَّةَ أَيَّامٍ تَعْمَلُ وَتَصْنَعُ جَمِيعَ عَمَلِكَ، ١٤ وَأَمَّا الْيَوْمُ السَّابِعُ
فَسَبْتٌ لِلرَّبِّ إِلهِكَ. لاَ تَعْمَلْ عَمَلاً مَا أَنْتَ وَابْنُكَ وَابْنَتُكَ وَعَبْدُكَ
وَأَمَتُكَ وَثَوْرُكَ وَحِمَارُكَ وَجَمِيعُ بَهَائِمِكَ وَنَزِيلُكَ الَّذِي دَاخِلَ
أَبْوَابِكَ، لِكَيْ يَسْتَرِيحَ عَبْدُكَ وَأَمَتُكَ مِثْلُكَ. ١٥ وَتَذْكُرُ أَنَّكَ
عَبْدٌ كُنْتَ فِي أَرْضِ مِصْرَ، وَأَخْرَجَكَ الرَّبُّ إِلهُكَ مِنْ هُنَاكَ بِيَدٍ
قَوِيَّةٍ وَذِرَاعٍ مَمْدُودَةٍ، لِذلِكَ أَوْصَاكَ الرَّبُّ إِلهُكَ أَنْ تَعْمَلَ يَوْمَ
السَّبْتِ. ١٦ أَكْرِمْ أَبَاكَ وَأُمَّكَ كَمَا أَوْصَاكَ الرَّبُّ إِلهُكَ، لِكَيْ تَطُولَ
أَيَّامُكَ وَلِكَيْ يَكُونَ لَكَ خَيْرٌ عَلَى الأَرْضِ الَّتِي الرَّبُّ إِلهُكَ يُعْطِيكَ.
١٧ لاَ تَقْتُلْ. ١٨ وَلاَ تَزْنِ. ١٩ وَلاَ تَسْرِقْ. ٢٠ وَلاَ تَشْهَدْ عَلَى قَرِيبِكَ
شَهَادَةَ زُورٍ. ٢١ وَلاَ تَشْتَهِ امْرَأَةَ قَرِيبِكَ، وَلاَ تَطْمَعْ فِي بَيْتِ قَرِيبِكَ
وَلاَ فِي حَقْلِهِ وَلاَ فِي عَبْدِهِ وَلاَ فِي أَمَتِهِ وَلاَ فِي ثَوْرِهِ وَلاَ فِي
حِمَارِهِ وَلاَ فِي شَيْءٍ مَا لِقَرِيبِكَ. ٢٢ هذِهِ الْكَلِمَاتِ كَلَّمَ الرَّبُّ
كُلَّ جَمَاعَتِكُمْ فِي الْجَبَلِ مِنْ وَسَطِ النَّارِ وَالسَّحَابِ وَالضَّبَابِ
بِصَوْتٍ عَظِيمٍ وَلَمْ يَزِدْ، وَكَتَبَهَا عَلَى لَوْحَيْ حَجَرٍ وَأَعْطَانِيهِمَا.
٢٣ وَكَانَ لَمَّا سَمِعْتُمُ الصَّوْتَ مِنْ وَسَطِ الظُّلْمَةِ وَالْجَبَلُ يَضْطَرِمُ
بِالنَّارِ أَنَّكُمْ تَقَدَّمْتُمْ إِلَيَّ، كُلُّ رُؤَسَاءِ أَسْبَاطِكُمْ وَشُيُوخُكُمْ،
٢٤ وَقُلْتُمْ: هُوَذَا الرَّبُّ إِلهُنَا قَدْ أَرَانَا مَجْدَهُ وَعَظَمَتَهُ، وَسَمِعْنَا
صَوْتَهُ مِنْ وَسَطِ النَّارِ. الْيَوْمَ رَأَيْنَا أَنَّ اللهَ يُكَلِّمُ الإِنْسَانَ
فَيَحْيَا. ٢٥ وَالآنَ لِمَاذَا نَمُوتُ؟ لأَنَّ هذِهِ النَّارَ الْعَظِيمَةَ تَأْكُلُنَا.
إِنْ عَادَ نَسْمَعُ صَوْتَ الرَّبِّ إِلهِنَا أَيْضًا نَمُوتُ. ٢٦ لأَنَّهُ مَنْ هُوَ
مِنْ كُلِّ ذِي جَسَدٍ سَمِعَ صَوْتَ إِلهٍ حَيٍّ مُتَكَلِّمًا مِنْ وَسَطِ النَّارِ
كَمَا سَمِعْنَا نَحْنُ وَعَاشَ؟ ٢٧ تَقَدَّمْ أَنْتَ وَاسْمَعْ كُلَّ مَا يَقُولُهُ
الرَّبُّ إِلهُنَا، وَأَنْتَ تُكَلِّمُنَا بِكُلِّ مَا يُكَلِّمُكَ بِهِ الرَّبُّ إِلهُنَا
فَنَسْمَعَ وَنَعْمَلَ. ٢٨ فَسَمِعَ الرَّبُّ صَوْتَ كَلاَمِكُمْ حِينَ كَلَّمْتُمُونِي،
وَقَالَ الرَّبُّ لِي: قَدْ سَمِعْتُ صَوْتَ كَلاَمِ هذَا الشَّعْبِ الَّذِي تَكَلَّمُوا
بِهِ. قَدْ أَحْسَنُوا فِي كُلِّ مَا تَكَلَّمُوا. ٢٩ مَنْ يُعْطِي أَنْ يَكُونَ
قَلْبُهُ هكَذَا فِيهِ أَنْ يَخَافَنِي وَيَحْفَظَ جَمِيعَ وَصَايَايَ كُلَّ الأَيَّامِ،
لِكَيْ يَكُونَ لَهُمْ وَلأَوْلاَدِهِمْ إِلَى الأَبَدِ خَيْرٌ! ٣٠ اِذْهَبْ قُلْ لَهُمْ:
ارْجِعُوا لَكُمْ إِلَى خِيَامِكُمْ. ٣١ وَأَمَّا أَنْتَ فَقِفْ هُنَا عِنْدِي، وَأُكَلِّمُكَ
بِكُلِّ الْوَصِيَّةِ وَالْفَرَائِضِ وَالأَحْكَامِ الَّتِي تُعَلِّمُهُمْ إِيَّاهَا،
فَيَعْمَلُونَ فِي الأَرْضِ الَّتِي أَنَا أُعْطِيهِمْ إِيَّاهَا لِيَرِثُوهَا.
٣٢ فَاحْرِصُوا أَنْ تَعْمَلُوا كَمَا أَوْصَاكُمُ الرَّبُّ إِلهُكُمْ. لاَ تَمِيلُوا
يَمِينًا وَلاَ شِمَالاً. ٣٣ فِي كُلِّ الطَّرِيقِ الَّتِي أَوْصَاكُمُ الرَّبُّ إِلهُكُمْ
تَسْلُكُونَ، لِكَيْ تَحْيَوْا وَيَحْسُنَ لَكُمْ وَتُطِيلُوا الأَيَّامَ فِي الأَرْضِ
الَّتِي تَرِثُونَهَا.

صفة صلاة : ٥ .

١ : عن ابن عباس : أن النبي ﷺ . أخبر
أن حلق العانة بالموسى بعد الاستنجاء
٢ : لا أعلم أحدا من أهل العلم كره
الصلاة . ولا نعلم أن في شيء منه .
٣ : أجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٤ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٥ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٦ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٧ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٨ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٩ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
١٠ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
١١ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
١٢ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
١٣ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
١٤ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
١٥ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
١٦ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
١٧ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
١٨ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
١٩ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٢٠ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٢١ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٢٢ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٢٣ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٢٤ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٢٥ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٢٦ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٢٧ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٢٨ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٢٩ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٣٠ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٣١ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٣٢ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٣٣ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٣٤ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٣٥ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٣٦ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٣٧ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٣٨ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٣٩ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٤٠ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٤١ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٤٢ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٤٣ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٤٤ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٤٥ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٤٦ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٤٧ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٤٨ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٤٩ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .
٥٠ : وأجمع أهل العلم على أن الرجل
يصلي في ثوبه الذي يجامع فيه أهله .

ولا يجزئ في الجمعة والعيد الا ما يجزئ في
الاضحية ❊

ح : وقت العيد من حين تحل النافلة الى
زوال الشمس . ولا يجوز قبل ذلك ولا بعده
الا لعذر . ويستحب ان يأكل قبل الخروج
في الفطر شيئا حلوا ويأكل وترا .

ط : وقت الجمعة : اول وقت الظهر . ولا
يجوز قبله . ولا يجوز بعده . ولا يصح الا
في وقت الظهر . ويشترط لصحة الجمعة
ان يكون الامام في خطبته وصلاته . فان
خرج الوقت قبل ان يفرغ من الخطبة او
الصلاة لم تجز الجمعة . ولا يجوز ان يخطب
قبل الوقت ويصلي في الوقت . ولا يجوز
ان يخطب في الوقت ويصلي بعد الوقت .

ي : حكم الجمعة في الوقت حكم الظهر
في الوقت . فكل ما يفسد الظهر يفسد
الجمعة . وكل ما يوجب السهو في الظهر
يوجب السهو في الجمعة . وكل ما يوجب
القضاء في الظهر يوجب القضاء في الجمعة .
وكل ما لا يوجب القضاء في الظهر لا يوجب
القضاء في الجمعة .

يا : ولا يجوز ان يصلي الامام الجمعة في
موضعين في مصر واحد الا ان يكون بين
الموضعين فرسخ فصاعدا ❊

يب : وهذا عند ابي حنيفة . وقال ابو
يوسف ومحمد : لا يجوز ان يصلي الامام
الجمعة في اكثر من موضعين في مصر واحد
الا ان يكون بين الموضعين فرسخ فصاعدا .

عبد داود : فأرسل وأحضره لشاول .
فأرسل أناسا عند داود قائلين : ارجع
الى بيتك . فقال داود لرسل شاول :
لماذا ترسلون الى بيتي لتأخذوني .
٢ فأجاب رسل شاول : ليس داود هنا
في رامة . فقال شاول : ائتوا به الي
على السرير لكي يقتل . ٣ فجاء رسل
شاول الى السرير واذا الترافيم على
السرير ووسادة من شعر المعز عند
رأسه . ٤ فقال شاول لميكال : لماذا
خدعتني هكذا وأطلقت عدوي فهرب .
فقالت ميكال لشاول : هو قال لي
اطلقيني لماذا اقتلك . ٥ وداود هرب
وافلت وجاء الى صموئيل في الرامة
واخبره بكل ما صنع به شاول . ومضى
هو وصموئيل وسكنا في نايوت .
٦ فأخبر شاول قائلا : ها داود في
نايوت في الرامة . ٧ فأرسل شاول
رسلا ليأخذوا داود . فلما رأوا جوقة
الانبياء يتنبأون وصموئيل واقف
رئيسا عليهم حل روح الله على رسل
شاول فتنبأوا هم ايضا . ٨ فلما
اخبروا شاول أرسل رسلا آخرين
فتنبأوا هم ايضا . ثم عاد شاول
فأرسل رسلا ثالثة فتنبأوا هم ايضا .
٩ فمضى هو ايضا الى الرامة وجاء
الى بئر الصيرة العظيمة التي في
سوكو فسأل وقال : اين صموئيل
وداود . فقيل : ها هما في نايوت
في الرامة . ١٠ فمضى الى هناك الى
نايوت في الرامة وحل روح الله عليه
ايضا وكان يتنبأ حتى جاء الى نايوت
في الرامة . ١١ فخلع هو ايضا ثيابه
وتنبأ هو ايضا امام صموئيل وسقط
عريانا ذلك النهار كله وكل الليل .
من اجل ذلك يقولون أشاول ايضا
بين الانبياء .

الاصحاح ٢٠

١ فهرب داود من نايوت في الرامة

وجاء وقال امام يوناثان : ما هو
اثمي وما هي خطيتي التي اخطأت
بها امام ابيك حتى يطلب نفسي .
٢ فقال له : حاشا لا تموت . ها ابي لا
يعمل امرا كبيرا او صغيرا الا ويكشفه
لاذني . فلماذا يخفي ابي عني هذا
الامر . ليس هو هكذا . ٣ فحلف داود
ايضا وقال : ان ابوك قد علم اني قد
وجدت نعمة في عينيك فقال في
نفسه لا يعلم يوناثان هذا لئلا يغتم .
ولكن حي الرب وحي نفسك ان بين
الخطوة والموت . ٤ فقال يوناثان
لداود : ما قال نفسك افعل لك .
٥ فقال داود ليوناثان : ها غدا رأس
الشهر واني لا بد اجلس مع الملك
للاكل فدعني فأختبئ في الحقل الى
مساء اليوم الثالث . ٦ فان افتقدني
ابوك افتقادا فقل قد طلب داود مني
بالحاح ان يركض الى بيت لحم مدينته
لان هناك ذبيحة السنة لجميع
العشيرة . ٧ ان قال هكذا حسن يكون
السلام لعبدك وان اغتاظ اغتاظ ابوه
فاعلم انه قد تم الشر عنده . ٨ فافعل
معروفا مع عبدك لانك قد ادخلت
عبدك في عهد الرب معك وان كان
في اثم فأنت اقتلني لماذا تأتي بي
الى ابيك . ٩ فقال يوناثان : حاشا لك
بل ان علمت علما ان الشر قد تم عند
ابي ان يأتي عليك فأخبرك . ١٠ فقال
داود ليوناثان : من يخبرني ان اتى
ابوك بك بقساوة . ١١ فقال يوناثان
لداود : هلم نخرج الى الحقل فخرجا
كلاهما الى الحقل . ١٢ فقال يوناثان
لداود : يا رب اله اسرائيل اذا
استكشفت من ابي نحو هذا الوقت
او غدا او بعد غد واذا كان خير نحو
داود ولم ارسل حينئذ اليك واخبرك
١٣ هكذا يفعل الرب بيوناثان وهكذا
يزيد ان حسن عند ابي ان يأتي عليك
شر فاني اخبرك واطلقك فتذهب
بسلام ويكون الرب معك كما كان مع
ابي . ١٤ ولست انت فقط بعد احيائي
تصنع معي احسان الرب حتى لا اموت
١٥ ولا تقطع احسانك عن بيتي الى
الابد ولا حين يقطع الرب اعداء داود
كل واحد من على وجه الارض .
١٦ فقطع يوناثان مع بيت داود قائلا
ليطلب الرب من يد اعداء داود .
١٧ فعاد يوناثان فحلف لداود من
اجل محبته اياه لانه احبه كنفس
نفسه . ١٨ وقال له يوناثان : غدا
رأس الشهر وتفتقد لان مقعدك
يفرغ . ١٩ وبعد ثلاثة ايام تنزل
بسرعة وتأتي الى المكان الذي
اختبأت فيه يوم العمل وتقعد عند
الحجر ازل . ٢٠ وانا ارمي ثلاثة سهام
الى جانبه كأني ارمي الى هدف .
٢١ وها انا ارسل الغلام قائلا اذهب
والتمس السهام فان قلت للغلام ها
السهام من هذا الجانب اليك خذها
وتعال لانه سلامة لك وحي الرب
لا شيء . ٢٢ وان قلت للصبي ها
السهام من ذاك الجانب عنك اذهب
لان الرب قد صرفك . ٢٣ واما الامر
الذي تكلمنا انا وانت به فها الرب
بيني وبينك الى الابد . ٢٤ فاختبأ
داود في الحقل ولما رأس الشهر جلس
الملك على كرسيه ليأكل طعاما .
٢٥ فجلس الملك على كرسيه كالمرة
على الكرسي بجانب الحائط وقام
يوناثان وجلس ابنير بجانب شاول
وفارغ مكان داود . ٢٦ ولم يتكلم
شاول شيئا في ذلك اليوم لانه قال
انه قد اتى شيء ما لا يكون طاهرا
لانه لم يطهر . ٢٧ وكان في الغد
اليوم الثاني من الشهر ان مكان داود
فارغ فقال شاول ليوناثان ابنه لماذا
لم يأت ابن يسى الى الطعام امس
ولا اليوم ايضا . ٢٨ فأجاب يوناثان
شاول قد طلب داود مني بالحاح الى
بيت لحم . ٢٩ وقال اطلقني لاني
ذبيحة العشيرة في المدينة وقد امرني
اخي وانا الآن ان وجدت نعمة في
عينيك فدعني افلت واتفقد اخوتي
لذلك لم يأت الى مائدة الملك .
٣٠ فحمي غضب شاول على يوناثان
وقال له يا ابن المرأة المتمردة
العاصية اما علمت انك قد اخترت ابن
يسى لخزيك وخزي عورة امك .
٣١ لانه مدة حياة ابن يسى على
الارض لا تثبت انت ولا مملكتك
فالآن ارسل وخذه الي لانه ابن موت .
٣٢ فأجاب يوناثان شاول ابيه وقال له
لماذا يقتل ماذا عمل . ٣٣ فاختلج
شاول عليه بالرمح ليطعنه فعلم
يوناثان ان الشر قد تم عند ابيه
لقتل داود . ٣٤ فقام يوناثان عن
المائدة بحمو غضب ولم يأكل طعاما
في اليوم الثاني من الشهر لانه حزن
على داود لان ابيه قد اخزاه .
٣٥ وكان في الصباح ان يوناثان خرج
الى الحقل في وقت ميعاد داود
وصبي صغير معه . ٣٦ فقال لصبيه
اركض اطلب السهام التي انا ارميها
فركض الصبي وهو رمى سهما
فجاوزه . ٣٧ فلما اتى الصبي الى
موضع السهم الذي رماه يوناثان نادى
يوناثان وراء الصبي وقال اما السهم
فهو قدامك . ٣٨ ونادى يوناثان وراء
الصبي اسرع امض لا تقف فلقط
يوناثان الصبي السهام وجاء الى
سيده . ٣٩ واما الصبي فلم يعلم
شيئا انما يوناثان وداود عرفا الامر .
٤٠ ثم دفع يوناثان سلاحه الى الصبي
الذي له وقال له اذهب ادخل المدينة .
٤١ والصبي ذهب ودخل داود من
الجنوب وسقط على وجهه الى الارض
وسجد ثلاث مرات وقبلا بعضهما
بعضا وبكيا بعضهما مع بعض حتى
داود اكثر . ٤٢ فقال يوناثان لداود
اذهب بسلام بما حلفنا كلانا باسم
الرب قائلين الرب يكون بيني وبينك
وبين نسلي وبين نسلك الى الابد .
فقام وذهب وانصرف يوناثان الى
المدينة .

الاصحاح ٢١

١ وجاء داود الى نوب الى اخيمالك

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾ تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ﴿٤٤﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿٤٥﴾ وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ﴿٤٦﴾ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿٤٧﴾ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذَاهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٤٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَهَا فَمَتِّعُوهُنَّ وَسَرِّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿٤٩﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ اللَّاتِي آتَيْتَ أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمِّكَ وَبَنَاتِ عَمَّاتِكَ وَبَنَاتِ خَالِكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ اللَّاتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٠﴾ تُرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤْوِي إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنِ ابْتَغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَّ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْتَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ﴿٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ﴿٥٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَاظِرِينَ إِنَاهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ إِنْ تُبْدُوا شَيْئًا أَوْ تُخْفُوهُ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٥٤﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ﴿٥٥﴾ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا ﴿٥٨﴾ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٥٩﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٦٠﴾ مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثُقِفُوا أُخِذُوا وَقُتِّلُوا تَقْتِيلًا ﴿٦١﴾ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٦٢﴾ يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

سبأ : ٣٤

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١﴾ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ﴿٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٣﴾ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ سَعَوْ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ﴿٥﴾ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقَّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِّقْتُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾ أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطْ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِيبَ وَتَمَاثِيلَ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَاتٍ اعْمَلُوا آلَ دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾ لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتَيْ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ نُجَازِي إِلَّا الْكَفُورَ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَاعِدْ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّى إِذَا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقَّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ وَإِنَّا أَوْ إِيَّاكُمْ لَعَلَى هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٤﴾ قُلْ لَا تُسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نُسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٦﴾ قُلْ أَرُونِيَ الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾ قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣١﴾ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ ﴿٣٢﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٤﴾ وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿٣٥﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَى إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضِّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿٣٧﴾ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٣٩﴾ وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيُّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَالْيَوْمَ لَا يَمْلِكُ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَثْنَى وَفُرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾ قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ﴿٤٩﴾ قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فَبِمَا يُوحِي إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ وَلَوْ تَرَى إِذْ فَزِعُوا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ وَأَنَّى لَهُمُ التَّنَاوُشُ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُرِيبٍ ﴿٥٤﴾

صلاة : ٥ .

١ : يجب تبييت النية ليلا : وهي أن
لا ينوي إلا صلاة واحدة : وصفتها أن
يقول : نويت أن أصلي لله تعالى
فرض الظهر أو العصر أو المغرب أو
العشاء أو الصبح أداء أو قضاء
مستقبل القبلة . ويجب أن يعلم
بقلبه ما يلفظ به بلسانه . ولا
يضر الغلط في شيء من ذلك
إذا لم يعتقد خلاف ما نوى
في قلبه . ويجب أن يعلم
بقلبه أن الله تعالى يراه
ويسمع كلامه . ويجب
أن يعلم أن الله تعالى
مطلع على ما في
قلبه .

٢ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح
إلا بعد دخول
وقتها . ويجب
أن يعلم أن
لكل صلاة
وقتا
مخصوصا
بها .

٣ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الطهارة من
الحدث والخبث .

٤ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد ستر العورة .

٥ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد استقبال القبلة .

٦ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
الفرض على
القادر .

٧ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
الفرض على
القادر .

٨ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٩ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

١٠ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

١١ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

١٢ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

١٣ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

١٤ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

١٥ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

١٦ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

١٧ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

١٨ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

١٩ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٢٠ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٢١ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٢٢ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٢٣ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٢٤ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٢٥ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٢٦ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٢٧ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٢٨ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٢٩ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٣٠ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٣١ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٣٢ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٣٣ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٣٤ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٣٥ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٣٦ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٣٧ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٣٨ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٣٩ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٤٠ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٤١ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٤٢ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٤٣ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٤٤ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٤٥ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٤٦ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٤٧ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٤٨ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٤٩ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٥٠ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٥١ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٥٢ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٥٣ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٥٤ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٥٥ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٥٦ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٥٧ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٥٨ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٥٩ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٦٠ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٦١ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٦٢ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٦٣ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٦٤ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٦٥ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٦٦ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٦٧ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٦٨ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٦٩ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٧٠ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٧١ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٧٢ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٧٣ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٧٤ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٧٥ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٧٦ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٧٧ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٧٨ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٧٩ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٨٠ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٨١ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٨٢ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٨٣ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٨٤ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٨٥ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٨٦ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٨٧ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٨٨ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٨٩ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٩٠ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٩١ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٩٢ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٩٣ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

٩٤ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

٩٥ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد تكبيرة
الإحرام .

٩٦ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القيام في
النفل على
القادر .

٩٧ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد القراءة في
النفل على
القادر .

٩٨ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الركوع
والسجود
والقعود
والسلام .

٩٩ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد الترتيب
والموالاة .

١٠٠ : يجب أن يعلم أن
الصلاة لا تصح إلا
بعد النية .

ספר בראשית

פרשת בראשית

פרק א׳

א׳ בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ.
ב׳ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום
ורוח אלהים מרחפת על פני המים.
ג׳ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור.
ד׳ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים
בין האור ובין החשך.
ה׳ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה
ויהי ערב ויהי בקר יום אחד.
ו׳ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי
מבדיל בין מים למים.
ז׳ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים
אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל
לרקיע ויהי כן.
ח׳ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי
בקר יום שני.
ט׳ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים
אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן.
י׳ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים
קרא ימים וירא אלהים כי טוב.

ظلم أحد . فيخبره أنه
ظالمه .

ص : فقعسا اسم رجل
من بني أسد : وأبو
مزاحم الفقعسي .

ض : أي صدّا : وأي
مثل بن صدًّا : وأي
ميتة : ونانة . وأهلة ظلم لا يُعلم
أحد يخبرها . وأهوج أحمق : أي
لا يُعرف عمله .

ط : أي لا يملك نفسه
عند الغضب : أي لا
يُعرف .

ظ : أبو مزاحم الفقعسي . وبنو
أسد قبيلة . وأبو مزاحم الفقعسي
يخبر أنه لا يعرف أحد ظلم أحدًا .

ع : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا : أي
أحد ظلم أحدًا . وأنا
أعرف أحدًا ظلم أحدًا .

غ : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

ف : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

ق : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

ر : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

ش : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

ت : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

ث : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

خ : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

ذ : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

ض : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

ظ : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

غ : أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا . أي
أنا أعرف أحدًا ظلم
أحدًا . أي أنا لا أعرف
أحدًا ظلم أحدًا .

صؤلؤف : مد .

١ : صو دنهمًا هم أهصذ حكُبا دنصهُا دهصِا حاذِت نحمًا . ولاحكس وَجاِت صو : لا يللم نحصهَتِا معواجَتِا لجصِحكوم دمَذنا : حؤمًا لنلط .

ح : صلط ذلا أذه لجنت بهمًد حلسمًا وحصَنا . ولأذه لصو لحلنط لصلط ربو . ولجوِي أنصا لقهـــو لحوذخـــا .

ط : صوَم نج عصبه صلِا دنصهُا : أهؤنعه حلصو نحوصـا مج بهمًد .

ى : ولأيا لمبغت حومدًا : وَجنا لم همًم ذؤكا سؤا ذؤكا .

ك : ولأيا لمصطهه حصو قعنا : ومحذهؤا دؤِا : أبم وَجاِت نجكُبـــا نؤِا نصوَا : لجومؤا وللؤتا : صلـــد دنصهُا : نحد حومؤا ولؤتا دسؤوُبا وَسوُبا : نحد حومؤا ولؤتا أبلم دهنصب ونهلؤب مجلؤا حكبا ذألـــصو .

مه : ونهلؤ سلـوذا وَجنابـه : ومعتصَبا ولأذا : أبم قومؤا ذؤوبج ولؤعلـصو حؤم .

مو : صلط وَجنةمًا ذؤوبج ولؤا أهف . ولحبط حؤنا وَمعتصَبا . وَمعتبس . ولؤتا ومعؤوا حؤط مَذنا أنصا .

مز : ولجلب بهمًلـ حنهمًـــصو ذاوذكيد : وَجنةمًا وَسوُبا : نَحكبا مَحصتصَبا . ولأذا مجصب ونهكبا : وَمعتبغبا للؤتا . ولؤتا معتبغبا لجنت أهذو .

صؤلؤف : مد .

١ : مو حنهمًا هو أنصـذ حكُبا دنصهُا دهصِا حاذِت نحمًا . ولاحكس وَجاِت مو : لا يللم نحصهَتِا معواجَتِا لجصِحكوم دمَذنا : حؤمًا لنلط .

ح : صلط ذلا أذه لجنت بهمًد حلسمًا وحصَنا . ولأذه لصو لحلنط لصلط ربو . ولجوِي أنصا لقهـــو لحوذخـــا .

ط : صوَم نج عصبه صلِا دنصهُا : أهؤنعه حلصو نحوصـا مج بهمًد .

ى : ولأيا لمبغت حومدًا : وَجنا لم همًم ذؤكا سؤا ذؤكا .

ك : ولأيا لمصطهه حصو قعنا : ومحذهؤا دؤِا : أبم وَجاِت نجكُبـــا نؤِا نصوَا : لجومؤا وللؤتا : صلـــد دنصهُا : نحد حومؤا ولؤتا دسؤوُبا وَسوُبا : نحد حومؤا ولؤتا أبلم دهنصب ونهلؤب مجلؤا حكبا ذألـــصو .

مه : ونهلؤ سلـوذا وَجنابـه : ومعتصَبا ولأذا : أبم قومؤا ذؤوبج ولؤعلـصو حؤم .

مو : صلط وَجنةمًا ذؤوبج ولؤا أهف . ولحبط حؤنا وَمعتصَبا . وَمعتبس . ولؤتا ومعؤوا حؤط مَذنا أنصا .

مز : ولجلب بهمًلـ حنهمًـــصو ذاوذكيد : وَجنةمًا وَسوُبا : نَحكبا مَحصتصَبا . ولأذا مجصب ونهكبا : وَمعتبغبا للؤتا . ولؤتا معتبغبا لجنت أهذو .

ܦܘܩܕܢܗ ܕܕܘܝܕ ܢܒܝܐ ܕܐܠܗܐ : ܡܛܪ̈ܬܐ
ܠܘܩܒܠ ܡܛܪ̈ܬܐ .
ܟܗ : ܡܬܢܝܐ : ܘܒܩܒܩܝܐ : ܘܥܘܒܕܝܐ :
ܘܡܫܠܡ : ܘܛܠܡܘܢ : ܘܥܩܘܒ : ܢܛܘܪ̈ܐ ܬܪ̈ܥܐ .
ܟܘ : ܗܠܝܢ ܒܝܘ̈ܡܝ ܝܘܝܩܝܡ ܒܪ ܝܫܘܥ :
ܒܪ ܝܘܨܕܩ : ܘܒܝܘ̈ܡܝ ܢܚܡܝܐ ܕܪܫܐ :
ܘܥܙܪܐ ܟܗܢܐ ܘܣܦܪܐ .
ܟܙ : ܘܒܚܘܕܬ ܫܘܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ :
ܒܥܘ ܠܠܘܝ̈ܐ ܒܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܗܘܢ : ܠܡܝܬܝܘ
ܐܢܘܢ ܠܐܘܪܫܠܡ : ܘܠܡܥܒܕ ܚܘܕܬܐ
ܘܚܕܘܬܐ : ܒܬܘܕܝܬܐ ܘܒܬܫܒܚ̈ܬܐ ܘܒܨܢ̈ܨܠܐ
ܘܒܟܢܪ̈ܐ .
ܟܚ : ܘܐܬܟܢܫܘ ܡܫܒܚܢ̈ܐ ܡܢ ܦܩܥܬܐ
ܕܐܒܗ̇ ܚܕܪ̈ܝ ܐܘܪܫܠܡ : ܘܡܢ ܩܘܪ̈ܝܗ̇ ܢܛܘܦܐ .
ܟܛ : ܘܡܢ ܒܝܬ ܓܠܓܠܐ : ܘܡܢ ܚܩܠܐ
ܕܓܒܥ : ܘܡܢ ܥܙܡܘܬ : ܡܛܠ ܕܩܘܪ̈ܝܐ ܒܢܘ
ܠܗܘܢ ܡܫܒܚܢ̈ܐ ܚܕܪ̈ܝ ܐܘܪܫܠܡ .
ܠ : ܘܐܬܕܟܝܘ ܟܗܢ̈ܐ ܘܠܘܝ̈ܐ : ܘܕܟܝܘ
ܠܥܡܐ ܘܠܬܪ̈ܥܐ ܘܠܫܘܪܐ .
ܠܐ : ܘܐܣܩܬ ܠܪ̈ܫܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܥܠ ܡܢ
ܫܘܪܐ . ܘܐܩܝܡܬ ܬܪ̈ܬܝܢ ܬܘܕܝ̈ܬܐ
ܪ̈ܘܪܒܬܐ . ܘܐܙܠܝ ܠܥܠ ܡܢ ܫܘܪܐ : ܠܝܡܝܢܐ
ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܩ̈ܠܐ .
ܠܒ : ܘܐܙܠ ܒܬܪܗܘܢ ܗܘܫܥܝܐ : ܘܦܠܓܗ
ܕܪ̈ܫܢܐ ܕܝܗܘܕܐ .
ܠܓ : ܘܥܙܪܝܐ : ܘܥܙܪܐ : ܘܡܫܠܡ .
ܠܕ : ܝܗܘܕܐ : ܘܒܢܝܡܝܢ : ܘܫܡܥܝܐ :
ܘܝܪܡܝܐ .
ܠܗ : ܘܡܢ ܒܢ̈ܝ ܟܗܢ̈ܐ ܒܚܨܘ̈ܨܪܬܐ :
ܙܟܪܝܐ ܒܪ ܝܘܢܬܢ : ܒܪ ܫܡܥܝܐ : ܒܪ
ܡܬܢܝܐ : ܒܪ ܡܝܟܐ : ܒܪ ܙܟܘܪ : ܒܪ ܐܣܦ .
ܠܘ : ܘܐܚܘ̈ܗܝ ܫܡܥܝܐ : ܘܥܙܪܐܝܠ :

ܡܠܠܝ : ܓܠܠܝ : ܡܥܝ : ܢܬܢܐܝܠ : ܚܢܢܝ :
ܝܗܘܕܐ : ܒܡܐܢ̈ܐ ܕܙܡܪܐ ܕܕܘܝܕ ܢܒܝܐ :
ܓܒܪܐ ܕܐܠܗܐ . ܘܥܙܪܐ ܣܦܪܐ ܩܕܡܝܗܘܢ
ܠܥܠ ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܥܝܢܐ .
ܠܙ : ܘܠܘܩܒܠܗܘܢ ܣܠܩܘ ܡܢ ܡܣܩܬܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܕܘܝܕ : ܒܡܣܩܬܐ ܕܫܘܪܐ ܡܢ
ܠܥܠ ܠܒܝܬܗ ܕܕܘܝܕ : ܥܕ ܬܪܥܐ ܕܡ̈ܝܐ ܡܕܢܚܐ .
ܠܚ : ܘܬܘܕܝܬܐ ܘܫܠܝܚܐ ܡܢ ܠܥܠ . ܘܐܢܐ
ܒܬܪܗܘܢ . ܘܦܠܓܗ ܕܥܡܐ ܫܠܝܚܐ ܥܠ ܫܘܪܐ .
ܘܩܡܘ ܥܠ ܡܓܕܠܐ ܕܬܢܘܪ̈ܐ : ܘܥܠ ܫܘܪܐ
ܦܬܝܐ .
ܠܛ : ܘܠܥܠ ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܐܦܪܝܡ ܥܕܡܐ
ܠܬܪܥܐ ܥܬܝܩܐ : ܘܥܠ ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܢܘ̈ܢܐ
ܘܡܢ ܡܓܕܠܐ ܕܚܢܢܐܝܠ ܥܕܡܐ ܠܡܓܕܠܐ
ܕܡܐܐ : ܘܥܕܡܐ ܠܬܪܥܐ ܕܥܢܐ . ܘܩܡܘ
ܒܬܪܥܐ ܕܢܛܪܐ .
ܡ : ܘܩܡܘ ܬܪ̈ܬܝܢ ܬܘܕܝ̈ܬܐ ܒܒܝܬܗ
ܕܐܠܗܐ : ܘܐܢܐ ܘܦܠܓܗܘܢ ܕܪ̈ܫܢܐ ܕܥܡܝ ܗܘܘ
ܥܡܝ .
ܡܐ : ܘܟܗܢ̈ܐ ܐܠܝܩܝܡ : ܘܡܥܫܝܐ :
ܡܢܝܡܝܢ : ܡܝܟܝܐ : ܐܠܝܘܥܝܢܝ : ܘܙܟܪܝܐ :
ܚܢܢܝܐ .
ܡܒ : ܘܡܥܫܝܐ ܡܫܒܚܢܐ : ܘܫܡܥܝܐ :
ܘܐܠܥܙܪ : ܘܥܙܝ : ܘܝܗܘܚܢܢ : ܘܡܠܟܝܐ :
ܘܥܝܠܡ : ܘܥܙܪ : ܘܫܡܥܘ ܡܫܒܚܢ̈ܐ
ܘܝܙܪܚܝܐ ܪܫܐ .
ܡܓ : ܘܕܒܚܘ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܕܒܚ̈ܐ ܪ̈ܘܪܒܐ
ܘܚܕܝܘ . ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܚܕܝ ܐܢܘܢ ܚܕܘܬܐ
ܪܒܬܐ . ܘܐܦ ܢܫ̈ܐ ܘܛܠ̈ܝܐ ܚܕܝܘ . ܘܐܫܬܡܥܬ
ܚܕܘܬܗ ܕܐܘܪܫܠܡ ܠܪܘܚܩܐ .
ܡܕ : ܘܐܬܡܢܝܘ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܥܠ ܓܙ̈ܐ
ܐܢܫܝܢ ܕܢܟܢܫܘܢ ܬܡܢ ܡܢ ܐܘܪ̈ܚܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ

حو : ەشىۋ ىمىد : ەجچ ىجد ەجچۋەبىۋ .
حس : ەجىيىكلا : ەشمحنا ەجچۋەبىۋ .
حط : ەجىب ەمىم : ەجىچكا : ەجنۇمىۋا .
ك : ەجوبىس ەشلاك ەجچۋەبىۋ : ەجلجب ەجچۋەبىۋ : ەجنوكا ەجچۋەبىۋ . ەجنۇه مچ ىج ىجد ەجنۇمىۋا لمصنىۋا دشلاك .
كا : ەمچ جنت جىنمجس : مچ ۇمىۋا ەمجمشى مكد : ەشما ىمد ەجچۋەبىۋ .
كب . ەجنىۋا ەلەئاۋا ەجنىۋا .
كج : ەشىۋۇ : ەۋمىۋا : ەجاىمد .
كد : ەشلاكا : ەلەچ : ەلاىۋ .
كه : ەنىشا . ەشۇنا .
كو : ەمچ لۇتا : كلىلىۋا ۇمەۋجا : ەۇجىنمجس .

حلقة : مد .

ا : ەشلس حەمۋا ەلۇتا ۇھلىمە نجد ەۋشجىد خۇ جلاۋامد : ىجمد : هؤجنا : نجەمۋا . نجەۋا .
ب : أەجنا : ەلەئ : سلاەد .
ج : ىجنا : أۇسەد : ەجۇمەۋا .
د : نجۋا : نجەۋە : أجنا .
ه : جىنمجس : ەشۇجنا : حلىنا .
و : ەجنجنا : نۇەد : ەۋجنا .
ز : ەلاە : حمەەد : ەلىمنا : بۇجنا .
ەلس ۇجا جەمۋا ەۋىتشى : حنەۋلاەه ىبعمد .

ح : ەشىۋۇ ىمىد : ەجچ ىجد ەجچۋەبىۋ .
حس : ەجىيىكلا : ەشمحنا ەجچۋەبىۋ .
حط : ەجىب ەمىم : ەجىچكا : ەجنۇمىۋا .
ك : ەجوبىس ەشلاك ەجچۋەبىۋ : ەجلجب ەجچۋەبىۋ . ەجنۇه مچ ىج ىجد ەجنۇمىۋا لمصنىۋا دشلاك .
كا : ەمچ جنت جىنمجس : مچ ۇمىۋا ەمجمشى مكد : ەشما ىمد ەجچۋەبىۋ .
كب . ەجنىۋا ەلەئاۋا ەجنىۋا .
كج : ەشىۋۇ : ەۋمىۋا : ەجاىمد .
كد : ەشلاكا : ەلەچ : ەلاىۋ .
كه : ەنىشا . ەشۇنا .
كو : ەمچ لۇتا : كلىلىۋا ۇمەۋجا : ەۇجىنمجس .

حلقة : مد .

ا : ەشلس حەمۋا ەلۇتا ۇھلىمە نجد ەۋشجىد خۇ جلاۋامد : ىجمد : هؤجنا : نجەمۋا . نجەۋا .
ب : أەجنا : ەلەئ : سلاەد .
ج : ىجنا : أۇسەد : ەجۇمەۋا .
د : نجۋا : نجەۋە : أجنا .
ه : جىنمجس : ەشۇجنا : حلىنا .
و : ەجنجنا : نۇەد : ەۋجنا .
ز : ەلاە : حمەەد : ەلىمنا : بۇجنا .
ەلس ۇجا جەمۋا ەۋىتشى : حنەۋلاەه ىبعمد .

س : لۇتا : ىجمد ەجنۇه : ۇجمجنا : نجۋجنا : ەى : ەلاۋجا : ەلاىنا : ەۋجنا : ەۋىتشى .
ل : ەجنجنا ەۋىتشى : ەلىنب : ەشجنا ەجنۇمىۋا .
م : ەجنجنا ۇەلۇ لەنىنب : ەەنىنب ۇەلۇ لۇىنب : ەلىنب ۇەلۇ لەنىۋد .
ن : ەەنىۋد ۇەلۇ لەنىۋا : ەەنىۋا ۇەلۇ لنۇەنا .
س : ەجنۇمجد ەەنىنب : ەۋە حەمۋا ۇجد أجنا : هؤجنا : ۇمجنا : ۇەمنا : ەنىنے .
ع : نجۋنا : ەجلەنب : ۇمجنا : ەەنىۋ .
ف : ەلجنا : ەۋىۋا : ەجنا : نەھك .
ص : ەۋىب : نجنا : ۇجنەەنا : لىمجب .
ق : نجۋه : ەجنا : ۇجلەۋ : ەجلىب .
ر : أجنا : ۇجۋ : جىنمجس : ەەۋجنا : ەۋلىے .
ش : ەلجا : ەجەەد : ەجنجنا : ەۋىۋ .
ت : ەۋىۋد : ەلەب : ەۋجنا : نجۋ .
ث : ەلب : ەلب : ەجەەب : ەجىچ .
خ : ەيلەنا : ەۋجنا : ەجنا : ەجۇمەۋا : ۇەەنجىل .
ذ : لۇتا جنەەلاەه ۇلىنجب : ەۋىۋد : ەەنىۋ : ەنۇەد : ەجلجب ۇجد أجنەەا : ەۋجمۋا : نجد : ەلجنەا ۇنۇەب ۇنۇنا . جد : جنت لەه ۇجد أجنا : جەەجب نجد جەۋجا ۇۋەلنۇا جنەەلاەا : جۇمەا لنەەلاەه جمەنۇ جۇ لنىنب .
ض : ەۋجد لۇتا : ەجىد : ەجۇجنا : ەجنەەد : ەۋىتشى ەجنجنا : ەۋجنا جنت جۇمەلىے : لەەجلەۋ ەجنجسب . ەۋەۋمى أمع

س : لۇتا : ىجمد ەجنۇه : ۇجمجنا : نجۋجنا : ەى : ەلاۋجا : ەلاىنا : ەۋجنا : ەۋىتشى .
ل : ەجنجنا ەۋىتشى : ەلىنب : ەشجنا ەجنۇمىۋا .
م : ەجنجنا ۇەلۇ لەنىنب : ەەنىنب ۇەلۇ لۇىنب : ەلىنب ۇەلۇ لەنىۋد .
ن : ەەنىۋد ۇەلۇ لەنىۋا : ەەنىۋا ۇەلۇ لنۇەنا .
س : ەجنۇمجد ەەنىنب : ەۋە حەمۋا ۇجد أجنا : هؤجنا : ۇمجنا : ۇەمنا : ەنىنے .
ع : نجۋنا : ەجلەنب : ۇمجنا : ەەنىۋ .
ف : ەلجنا : ەۋىۋا : ەجنا : نەھك .
ص : ەۋىب : نجنا : ۇجنەەنا : لىمجب .
ق : نجۋه : ەجنا : ۇجلەۋ : ەجلىب .
ر : أجنا : ۇجۋ : جىنمجس : ەەۋجنا : ەۋلىے .
ش : ەلجا : ەجەەد : ەجنجنا : ەۋىۋ .
ت : ەۋىۋد : ەلەب : ەۋجنا : نجۋ .
ث : ەلب : ەلب : ەجەەب : ەجىچ .
خ : ەيلەنا : ەۋجنا : ەجنا : ەجۇمەۋا : ۇەەنجىل .
ذ : لۇتا جنەەلاەه ۇلىنجب : ەۋىۋد : ەەنىۋ : ەنۇەد : ەجلجب ۇجد أجنەەا : ەۋجمۋا : نجد : ەلجنەا ۇنۇەب ۇنۇنا . جد : جنت لەه ۇجد أجنا : جەەجب نجد جەۋجا ۇۋەلنۇا جنەەلاەا : جۇمەا لنەەلاەه جمەنۇ جۇ لنىنب .
ض : ەۋجد لۇتا : ەجىد : ەجۇجنا : ەجنەەد : ەۋىتشى ەجنجنا : ەۋجنا جنت جۇمەلىے : لەەجلەۋ ەجنجسب . ەۋەۋمى أمع

وجزنا : جز أوجزنا : جز عكلسا : جـ ضحكلاسل .

ه : جع حنت قدم : مدهنا جز خزه٧ . جز جلسا : جز سبزا : جز بجزنا : جز مهتبت : جز وجزنا : جز عبك .

٥ : حلصو حنت قـدم جنصدبـم حاوخحلط : أوخحدها معكب هوهسنا : بجتخب سبك .

٦ : ٥هلم حنت جسنحس : هبك جـ ضعلمط : جز مهيد : جز قزنا : جـ حكنا : جز صدهنا : جز أوزلد : جز أوجزنا .

س : ٥خبهو ٧وخحدها معهدبـم هوهسنا .

٧ : ٥مولد جز وجزنا : جلبك حلصو . هوهسا جز هنا جلبك بجد صدبـا جوخبهـم .

٥ : جع حومحا : حزجنا جز مهتيد : هوخجنا جز سلصنا : جز ضعلمط .

٩ : جز ٢جزص : جز مخجمهو : جـ أسبلمب : جلبك بجد جسلا وحدنا .

٨٠ : ٥أسقس تجنجب حجنا لبه : ٧هتيدا معهدبـم هوهسا : ٥مجزنا جز بذسمط : جز قكنا : جز حصبزد : جز وجزنا : جز قعسمد : جز ملجنا .

٨١ : ٥أسبتصو قجا لجبلا أوخبتصو : جلبك ٥أوخلبـم هوهسا : ٥حصهبم جز خوزلد : جز أسهـ : جز ضعلمطهو : جز أوجـ .

٨٢ : ٥أسبتصو جكـتب سبكـا : ضـا معهدبـم هوهسنا . ٥جلبك حلصو أوجزلد جز قـ٥جزا .

٨٣ : ٥مج لجتا : مخدنا جز بعمد : جز حتبت جسوجزا : جز مجنا : جز ضب : جز جبك .

٨٤ : ٥مهوجز بجد حجتجزا جزنـا جنسا : جز مخدنا : جز وجزب : جز أهـ .

٨٥ : ٥مج قجا جلجتا : مخدنا جز مجزا : جز حجمحـوجزا جزلـوجزا . ٥جصخوجز ٧وسا ٥أسقس : ٥مجزا جـ حمعمد : جز ٧لد : جز ٧وجز .

٨٦ : حلصو لجتا جصوجزب مخجزا : جلبك هوهسنا ٥أجزنا .

٨٧ : ٥وجزا بجد جسوجزب : ٥مجزا ٥أسقس جلبك جز ٥أوخلبـم . ٥أسبتصو جزلجب جكجزا : ضا ٥مجزب هوهسا .

٨٨ : ٥مج جلجتا : مخدنا جز بعمد : ٥مولد جز وجزنا : جلبك حلصو . هوهسا جز هنا جلبك بجد صدبـا جوخبهـم .

٨٩ : ٥مج لجتا : مخدنا جز بعمد : جز حتبت جسوجزا : جز مجنا : جز ضب : جز جبك .

٨٨ : ٥مهوجز بجد حجتجزا جزنـا جنسا : جز مخدنا : جز وجزب : جز أهـ .

٨٧ : ٥وجزا بجد جسوجزب : ٥مجزا ٥أسقس جلبك جز ٥أوخلبـم . ٥أسبتصو جزلجب جكجزا : ضا ٥مجزب هوهسا .

٨٦ : حلصو لجتا جصوجزب مخجزا : جلبك هوهسنا ٥أجزنا .

٨٥ : ٥مج قجا جلجتا : مخدنا جز مجزا : جز حجمحـوجزا جزلـوجزا . ٥جصخوجز ٧وسا ٥أسقس : ٥مجزا جـ حمعمد : جز ٧لد : جز ٧وجز .

٨٤ : ٥مهوجز بجد حجتجزا جزنـا جنسا : جز مخدنا : جز وجزب : جز أهـ .

٨٣ : ٥مج لجتا : مخدنا جز بعمد : جز حتبت جسوجزا : جز مجنا : جز ضب : جز جبك .

٨٢ : ٥أسبتصو جكـتب سبكـا : ضـا معهدبـم هوهسنا . ٥جلبك حلصو أوجزلد جز قـ٥جزا .

٨١ : ٥أسبتصو قجا لجبلا أوخبتصو : جلبك ٥أوخلبـم هوهسا : ٥حصهبم جز خوزلد : جز أسهـ : جز ضعلمطهو : جز أوجـ .

٨٠ : ٥أسقس تجنجب حجنا لبه : ٧هتيدا معهدبـم هوهسا : ٥مجزنا جز بذسمط : جز قكنا : جز حصبزد : جز وجزنا : جز قعسمد : جز ملجنا .

٩ : جز ٢جزص : جز مخجمهو : جـ أسبلمب : جلبك بجد جسلا وحدنا .

٨ : ٥مج حومحا : حزجنا جز مهتيد : هوخجنا جز سلصنا : جز ضعلمط .

٧ : ٥مولد جز وجزنا : جلبك حلصو . هوهسا جز هنا جلبك بجد صدبـا جوخبهـم .

٦ : حلصو لجتا جصوجزب مخجزا : جلبك هوهسنا ٥أجزنا .

٥ : ٥مج قجا جلجتا : مخدنا جز مجزا : جز حجمحـوجزا جزلـوجزا . ٥جصخوجز ٧وسا ٥أسقس : ٥مجزا جـ حمعمد : جز ٧لد : جز ٧وجز .

٤ : ٥مهوجز بجد حجتجزا جزنـا جنسا : جز مخدنا : جز وجزب : جز أهـ .

٣ : ٥وجزا بجد جسوجزب : ٥مجزا ٥أسقس جلبك جز ٥أوخلبـم . ٥أسبتصو جزلجب جكجزا : ضا ٥مجزب هوهسا .

٢ : حلصو لجتا جصوجزب مخجزا : جلبك هوهسنا ٥أجزنا .

١ : ٥مج قجا جلجتا : مخدنا جز مجزا : جز حجمحـوجزا جزلـوجزا . ٥جصخوجز ٧وسا ٥أسقس : ٥مجزا جـ حمعمد : جز ٧لد : جز ٧وجز .

حلا : وصنعتب كذ أنتسوه مكد
تقرضوه : مكالم دهؤهنالا وشعنؤا :
لمصؤلجو حنصوهس دهنؤا : وزكب حابؤا
دمصنجا كجذب دهنؤا : وللصلاة وللصدقج
حلسوه فوصؤنؤه دهنؤا هذ : وجنؤه
وأنصوهؤه .

ك : وؤلا يلا تنهل لنصقا وزكا :
وتنؤاسوه لا يهب لجنتر .

لا : وهج كصقا وزكا وهكس : لا
يهجو . وجد دهؤكة حسؤا حنهما
وكحكا : أزؤا لا يهب . ولانا حنهما
وكحكا لا يعصل : حلد وجؤجتا هب .
ويحوه حلصؤج وسنجب لم . وسم
وكحكا وجند يحوه .

لب : وأجز حلم وقؤؤا : وسوا
نتكب ولاهم وهكؤا وكحكا :
لهولسنا وحسا وزكا .

لج : لكسؤا وهوخنا : لصوخنا أهسا :
وانكلا أهسا وجتا وؤجز بقسا :
وؤكجكزا : وؤهصجتا : وؤجحجسه
سكتا وهؤد : وللحك حجبكا
وحسا وزكا .

لد : وقتا أزهسه كذ صوتكا وحكا :
خنتا ولؤة : وكؤا : لهسلاه لحكا
دهنؤا زكا : أم وجاسب وحكحكا
وأنصوهے .

لس : لهسلاه وعنكا وزكا : وعنكا
وجد إذا وابكتا : وجد عنا خعنا .

لو : لهسلاه لحكاه دهنؤا : صوتا
وجتا وؤجحبتا : أهنا وجاسب حنصوهس
دهنؤا : وهجتا وجاسب حنصوهس
وأنصوهے .

لز : لهسلاه لحكاه زكا : لجوصتا

ك : وهج حجتا وصؤا وهج حنتا حنصس .
هج حنتا وصؤا : ولانا وؤ حوؤنا : وؤ
وعصعسب وحسا زكا . وعنكا
وزكا وؤؤكا وؤاؤم وؤاذا وجا ابكتا .
وصؤا وصعسا ولا لجؤنا وعصعسب
هؤكا زكا . وهج هج هؤا هج أوكنا :
ولا للؤتا . وصؤه لؤتا وصوه تنهس
وحسا وهؤا وؤ حا صؤنا وهولسنا .

لس : وصوا حوصنا وؤ أوؤه كذ
لؤتا حوصؤهؤصه . ولؤتا نهصه هج
هج هؤا لحسا زكا : لجه صكؤا :
وللجه لؤا .

لك : حلد وللجه صكؤا نهكه حنتا
بهؤد : وجتا لهه : وعنكا وجحوؤا
وؤسوؤا وؤوصعسا . ولا حانتا صوؤتا .
وجوصؤا ولؤتا : وهؤج وتهؤا : لا
يعصص لحسا زكا .

صؤلؤه : ٢٠

١ : وهؤجو جتجتب كهنا حاؤؤجلا .
وجؤجا كهنا نؤصه قتا لهسلاه هج
هؤا حنتنتا لصوهؤ حاؤؤجلا
وجؤلسا جوهؤتا . وهؤجد متتو وتوم
حوهؤے .

ح : وجؤجه كهنا لجلصه أنتا أولم
كؤجه هج ؤحسوه لصلاح حاؤؤجلا .

ح : وصلم وؤ ؤوؤؤلسا جهجه
حاؤؤجلا : وجوهؤنا ؤوسؤا : وهجه
أجؤا حوهؤلس : حوؤؤصه جهؤد :
جوصؤا ولؤتا : وهنا : وجنت لجؤه
لصوصه : حاؤؤجلا .

د : وهج حنت ؤوسؤا وهج حنت حوصس .
هج حنت ؤوسؤا : ولانا ؤؤ حوؤنا : ؤؤ

كهُا: هِ مُهَّة٥ دهُلحُا دِلَاهَ٥ هُحِدَّا لمهَّا .

لد: هِلَا وُهِب كِد حد حِحِد دِلَاا حلُم. حهلد دُحصهمُا إِنَا لِمِ حبُحِهُ. وُسِ إِحلبِ.

لذ: هِهُلحُتِ : هِدَّهِحُبِ : هِحهمِدَّم : هِلِحُوتِ : لَا حبُحِهِ نُصهفُ . هِلا هُلاه لهوتَّبِ هُلهُ٥هُهُ٥ : دِلهِ٥هُ٥ حهُ٥ .

لهِ: هُحِهُه٥ حهُلحهِلَاهُ هُحلهِحُ هُ٥ا هُبَحِهِ لهِ٥ : حِلُهُ٥ هُحِهِ٥ا هُحِهِ٥ا هُبَحِهِ لهِ٥. هِلا هُلِسهُ٥ :هِلا٥هُحِه هِ حهُحَّهِ٥ حهُ٥ .

لو : حهلد هُنَا ٥ِ٥ مُهَّا هُحِهُا . هِلِلُهُا هُبَحِهِ لِهُحِهُ لِحاحد لِهُ٥ حلهِحُ: ٥ِ٥ا هُحِهِ٥ا هُحِهِ٥ا هُبَحِهِ لهِ٥. هِلا هُلِسهُ٥ :هِلا٥هُحِه هِ حهُحَّهِ٥ حهُ٥ .

لز: هِهُلحُا هُحِهِ٥ا هُحِهِ٥ا هُبَحِهِ لهِ٥. هِلا هُلِسهُ٥ :هِلا٥هُحِه هِ حهُحَّهِ٥ حهُ٥ .

لح: هِلِحُوتِ : هِدَّهِحُبِ : هِحهمِدَّم : هِلِحُوتِ : لَا حبُحِهِ نُصهفُ . هِلا هُلاه لهوتَّبِ هُلهُ٥هُهُ٥ : دِلهِ٥هُ٥ حهُ٥ .

لط: هِلِحُوتِ : هِدَّهِحُبِ : هِحهمِدَّم : هِلِحُوتِ : لَا حبُحِهِ نُصهفُ . هِلا هُلاه لهوتَّبِ هُلهُ٥هُهُ٥ : دِلهِ٥هُ٥ حهُ٥ .

لي: هِهُلحُا هُحِهِ٥ا هُحِهِ٥ا هُبَحِهِ لهِ٥. هِلا هُلِسهُ٥ :هِلا٥هُحِه هِ حهُحَّهِ٥ حهُ٥ .

لك: هِلِحُوتِ : هِدَّهِحُبِ : هِحهمِدَّم : هِلِحُوتِ : لَا حبُحِهِ نُصهفُ . هِلا هُلاه لهوتَّبِ هُلهُ٥هُهُ٥ : دِلهِ٥هُ٥ حهُ٥ .

لل: هِهُلحُا هُحِهِ٥ا هُحِهِ٥ا هُبَحِهِ لهِ٥. هِلا هُلِسهُ٥ :هِلا٥هُحِه هِ حهُحَّهِ٥ حهُ٥ .

لم: هِلِحُوتِ : هِدَّهِحُبِ : هِحهمِدَّم : هِلِحُوتِ : لَا حبُحِهِ نُصهفُ . هِلا هُلاه لهوتَّبِ هُلهُ٥هُهُ٥ : دِلهِ٥هُ٥ حهُ٥ .

لن: هِهُلحُا هُحِهِ٥ا هُحِهِ٥ا هُبَحِهِ لهِ٥. هِلا هُلِسهُ٥ :هِلا٥هُحِه هِ حهُحَّهِ٥ حهُ٥ .

لس: هِلِحُوتِ : هِدَّهِحُبِ : هِحهمِدَّم : هِلِحُوتِ : لَا حبُحِهِ نُصهفُ . هِلا هُلاه لهوتَّبِ هُلهُ٥هُهُ٥ : دِلهِ٥هُ٥ حهُ٥ .

هِلِحُوتِ : ٥ .

١ : سُحهنا هُحِهُا هُ٥ سُنسا هُ٥ حهمِدَّا : هِ٥هُسا .

ح : هِهُحِنا : ٥ِهُ٥هُنا : ٥ِلُهِنا .

د : ٥هُحِسهُ : ٥ِّهُحِنا : هِهلُحِنا : هِحهُلحُا .

ه : هِسلهُح : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

و : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ز : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ح : هِسلهُح : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ط : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ي : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ك : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ل : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

م : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ن : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

س : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ع : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ف : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ص : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ق : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ر : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ش : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ت : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ث : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

خ : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ذ : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ض : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ظ : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

غ : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ا : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ب : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ة : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ى : هِهُلحُا : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ل ا : هِلهُحُ : هِحهِنا : هِهلهُ٥ .

ܕܡܫܚܬܐ : ܘܐܡܪܝܢ : ܗܢܘ ܐܠܗܢ ܫܟܝܚ :
ܕܐܣܩܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ . ܘܡܚܘܐ
ܒܢܒܝܘܬܐ ܕܘܕܝܬܐ .

ܝܚ : ܘܐܝܟ ܒܪܢܫܐ ܫܦܝܪܐ ܠܐ ܡܣܬܟܠ
ܐܝܬܘܗܝ ܒܡܕܝܢܬܐ . ܘܡܫܘܕܥܐ ܕܡܢܫܐ ܠܐ ܡܬܒܥܐ
ܡܢܗܘܢ ܒܐܘܚܕܢܐ : ܐܡܬܝ ܕܡܬܕܟܪ ܐܝܬܘܗܝ
ܒܐܘܪܚܐ . ܘܐܬܗܦܟܬ ܕܢܘܪܐ ܒܠܠܝܐ : ܠܡܢܗܪܘ
ܠܗܘܢ ܐܘܪܚܐ : ܕܢܐܙܠܘܢ ܒܗ .

ܝܛ : ܘܥܡܐ ܩܕܝܫܐ ܢܥܡܪ ܐܝܬܘܗܝ
ܠܡܬܠܦ ܐܝܬܘܗܝ . ܘܒܟܝܐ ܠܐ ܢܒܟܘܢ ܡܢ ܩܘܡܗܘܢ .
ܘܡܪܝܐ ܢܥܢܐ ܠܗܘܢ ܠܬܝܒܘܬܗܘܢ .

ܟ : ܘܐܪܟܒܝܢ ܥܡܟܝ ܡܕܝܢ ܠܐ ܣܓܝ
ܠܗܘܢ ܒܡܕܝܢܬܐ . ܢܣܬܪܩܘܢ ܠܐ ܢܒܥܘ :
ܘܡܫܝܚܝܗܘܢ ܠܐ ܢܬܒܥܘܢ .

ܟܐ : ܘܢܥܢܐ ܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ .
ܘܩܠܗ ܐܝܟ ܠܗܘܢ ܠܒܪ ܐܝܟ . ܘܢܦܩܘ
ܐܪܥܐ ܕܫܠܡܐ : ܘܐܪܥܐ ܕܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ :
ܘܐܪܥܐ ܕܚܝܐ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ .

ܟܒ : ܘܢܦܩܘܢ ܐܝܟ ܐܝܟ ܦܘܠܚܢܐ
ܕܥܡܡܐ . ܘܐܝܟ ܐܝܬ ܠܐܪܥܐ ܕܢܦܩܬ
ܠܐܢܫܘܬܗܘܢ ܠܡܬܠ ܠܗ ܘܠܡܬܪܒܝܘ .

ܟܓ : ܘܢܬܠ ܡܛܪܐ : ܘܢܦܩܘ ܐܪܥܐ .
ܘܐܦܪܬ ܒܡܝܐ ܕܡܝܗܘܢ ܥܡܘܕܝܬܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܡܫܝܚܐ . ܘܐܟܠܘܬ ܐܝܟ ܒܐܝܕܝܗܘܢ : ܠܗܘܢ
ܘܠܡܠܟܘܬܗܘܢ : ܘܠܡܫܝܚܐ ܕܐܪܥܐ : ܠܡܕܝܢ
ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܡܪܥܝܬܗܘܢ .

ܟܕ : ܘܐܝܬܘ ܬܘܪܐ ܘܡܫܒܚܬܐ : ܘܐܪܥܐ
ܕܡܫܝܚܐ : ܘܚܝܐ ܕܡܠܝܢ ܒܠܚܘܕ ܡܠܟܘܬܐ :
ܘܚܘܒܐ ܫܠܝܡܐ : ܘܚܕܘܬܐ : ܘܢܘܗܪܐ : ܘܐܝܠܝܢ :
ܘܡܫܡܠܝܬܐ ܫܦܝܪܬܐ . ܘܐܟܠܘ : ܘܫܬܝܘ :
ܘܚܕܝܘ : ܘܐܬܦܨܚܘ ܒܟܠܗܝܢ ܗܠܝܢ .

ܟܗ : ܘܡܠܟܘ ܘܫܠܛܘ ܒܗ . ܘܡܢܐܪܘܗܝ

ܠܐܡܘܬܗܘܢ ܠܒܪ ܡܢ ܐܪܥܬܗܘܢ . ܘܠܥܡܡܐ
ܫܩܠܘ : ܡܛܠ ܕܐܫܬܪܘ ܠܗܘܢ ܠܡܫܘܚܐ ܠܟܐܦܐ .
ܘܡܚܕܐ ܒܢܒܝܘܬܐ ܕܘܕܝܬܐ .

ܟܘ : ܘܐܫܬܠܡܬ ܐܝܟ ܒܢܝܢ ܒܠܠܒܪܬܗܘܢ :
ܘܐܬܚܙܝܘ ܠܗܘܢ . ܘܡܕܝܢܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܒܗ
ܡܢܝܢ : ܘܫܡܫܬܐ ܐܝܟ ܡܢ ܫܡܫܐ : ܐܝܟ
ܕܢܦܫܝ ܫܦܝܪܐ . ܘܐܬܚܙܝܬ ܠܗܘܢ ܦܪܘܩܐ .
ܘܦܪܩ ܐܝܟ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܐܠܗܘܬܗܘܢ .

ܟܙ : ܘܗܝ ܐܪܘܚܬܐ ܠܗܘܢ : ܬܘܒܝܗ
ܠܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܫܦܝܪܐ . ܘܡܫܝܚܐ ܐܝܟ
ܒܢܝ ܒܠܠܒܪܬܗܘܢ . ܘܡܠܟܘܗ ܐܝܟ .
ܘܬܘܒܗ ܘܢܦܩܘ ܫܦܝܪܐ . ܘܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ
ܫܡܝܢܐ : ܘܦܪܩܬܗ ܐܝܟ ܒܠܒܘܬܐ : ܐܝܟ
ܫܠܝܚܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ .

ܟܚ : ܘܐܫܬܪܝܬ ܒܗܘܢ : ܠܡܬܘܩܢܘ
ܐܝܟ ܠܥܡܡܐ . ܘܗܢܘ ܐܠܗܢ : ܘܠܐ
ܥܡܝܗ ܠܦܘܪܩܢܐ . ܘܡܕܝܢܬܐ ܫܠܡܗ
ܒܗܘܢ . ܕܝܢ ܡܠܟܐ ܠܗܘܢ ܒܪܢܫܐ : ܫܡܝܐ ܒܗܘܢ .
ܘܡܚܕܐ ܠܗܘܢ ܒܠܠܐ ܡܪܘܡܐ . ܘܡܫܠܡ ܠܗܘܢ
ܫܠܡܗ : ܘܠܐ ܥܡܝܗ .

ܠ : ܘܐܬܪܘܬܐ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܥܡܡܐ ܫܦܝܪܬܐ .
ܘܐܫܬܪܝܬ ܒܗܘܢ ܒܪܘܚܐ : ܒܐܪܥܐ ܕܥܡܡܐ .
ܘܠܐ ܥܡܝܗ . ܘܐܬܚܙܝܬ ܐܝܟ ܒܐܪܥܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ .

ܠܐ : ܘܡܠܟ ܕܫܡܝܐ ܫܦܝܪܐ : ܠܐ ܐܬܩܪܝܬ
ܐܝܟ . ܘܠܐ ܥܡܝܗ ܐܝܟ . ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ
ܐܝܬ ܡܠܟܐ ܘܡܫܝܚܐ .

ܠܒ : ܡܫܝܚ : ܐܠܗܐ ܐܠܗܐ ܪܒܐ ܘܡܪܝܐ
ܘܫܠܝܛܐ : ܢܬܠ ܡܫܝܚܐ ܘܡܪܝܐ . ܠܐ ܢܬܥܒܕ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܒܠܗ ܐܘܠܨܢܐ ܕܐܪܥܐ ܟܠܗ : ܘܟܠ
ܡܠܟܝܢ : ܘܟܠ ܫܘܠܛܢܝܢ : ܘܟܠ ܒܥܠܕܒܒܝܢ :
ܘܟܠ ܢܒܝܝܢ : ܘܟܠ ܐܢܫܝܢ : ܘܟܠ ܟܠܗ

ܢܘܟܪܝܐ . ܘܩܡܘ ܘܐܘܕܝܘ ܥܠ ܚܛܗܝܗܘܢ :
ܘܥܠ ܚܛܗܐ ܕܐܒܗܬܗܘܢ .
ܓ : ܘܩܡܘ ܥܠ ܕܘܟܬܗܘܢ . ܘܩܪܘ ܒܗ
ܒܟܬܒܐ ܕܢܡܘܣܐ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܗܘܢ . ܪܘܒܥܗ
ܕܝܘܡܐ ܩܪܝܢ : ܘܪܘܒܥܗ ܕܝܘܡܐ ܡܘܕܝܢ :
ܘܣܓܕܝܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗܘܢ .
ܕ : ܘܩܡܘ ܕܪܓܐ ܥܠ ܠܘܝܐ : ܝܫܘܥ
ܘܩܕܡܝܐܝܠ : ܒܢܝ : ܫܒܢܝܐ : ܘܫܪܒܝܐ :
ܘܒܢܝ : ܘܗܘܕܝܐ : ܘܫܒܢܝܐ : ܘܦܬܚܝܐ .
ܘܩܥܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗܘܢ ܒܩܠܐ ܪܡܐ .
ܗ : ܘܐܡܪܘ ܠܘܝܐ : ܝܫܘܥ : ܘܩܕܡܝܐܝܠ :
ܒܢܝ : ܫܒܢܝܐ : ܘܫܪܒܝܐ : ܘܗܘܕܝܐ :
ܘܫܒܢܝܐ : ܘܦܬܚܝܐ . ܘܩܘܡܘ ܘܒܪܟܘ ܠܡܪܝܐ
ܐܠܗܟܘܢ : ܡܢ ܥܠܡ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ : ܘܢܒܪܟܘܢ
ܫܡܐ ܕܐܝܩܪܟ : ܘܡܫܬܒܚ ܥܠ ܟܠ
ܒܘܪܟܬܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ .
ܘ : ܐܢܬ ܗܘ ܡܪܝܐ ܒܠܚܘܕܝܟ : ܐܢܬ ܥܒܕܬ
ܫܡܝܐ ܘܫܡܝ ܫܡܝܐ : ܘܟܠܗܘܢ
ܚܝܠܘܬܗܘܢ : ܘܐܪܥܐ ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ
ܒܗ : ܝܡܡܐ ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ .
ܘܐܢܬ ܗܘ ܕܡܚܐ ܠܟܠܗܘܢ . ܘܚܝܠܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܠܟ ܗܘ ܣܓܕܝܢ .
ܙ : ܐܢܬ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܓܒܝܬܗ
ܠܐܒܪܡ . ܘܐܦܩܬܗ ܡܢ ܐܘܪ ܕܟܠܕܝܐ .
ܘܫܡܬ ܫܡܗ ܐܒܪܗܡ .
ܚ : ܘܐܫܟܚܬ ܠܒܗ ܕܝܠܗ ܡܗܝܡܢ .
ܘܩܝܡܬ ܠܗ ܩܝܡܐ : ܠܡܬܠ ܠܗ ܐܪܥܐ
ܕܟܢܥܢܝܐ : ܘܕܚܬܝܐ : ܘܕܐܡܘܪܝܐ : ܘܕܦܪܙܝܐ :
ܘܕܚܘܝܐ : ܘܕܝܒܘܣܝܐ : ܘܕܓܪܓܫܝܐ :
ܠܡܬܠܗ ܠܗ ܘܠܙܪܥܗ . ܘܐܩܝܡܬ ܡܠܝܟ
ܥܡܗ : ܡܛܠ ܕܙܕܝܩ ܐܢܬ .
ܛ : ܘܚܙܝܬ ܫܥܒܕܐ ܕܐܒܗܬܢ

ܕܒܡܨܪܝܢ . ܘܩܥܬܗܘܢ ܫܡܥܬ ܥܠ
ܝܡܐ ܕܣܘܦ .
ܝ : ܘܝܗܒܬ ܐܬܘܬܐ ܘܬܕܡܪܬܐ
ܒܦܪܥܘܢ ܘܒܟܠܗ ܥܒܕܘܗܝ : ܘܒܟܠܗ ܥܡܐ
ܕܐܪܥܗ ܡܛܠ ܕܝܕܥܬ ܕܐܡܪܚܘ ܥܠܝܗܘܢ
ܒܥܡܟ : ܘܥܒܕܬ ܠܟ ܫܡܐ ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ .
ܝܐ : ܘܝܡܐ ܦܠܓܬ ܩܕܡܝܗܘܢ . ܘܥܒܪܘ
ܒܓܘ ܝܡܐ ܒܝܒܫܐ . ܘܠܪܕܘܦܝܗܘܢ ܫܕܝܬ
ܒܥܘܡܩܐ ܕܝܡܐ : ܐܝܟ ܕܟܐܦܐ ܒܡܝܐ
ܥܫܝܢܐ .
ܝܒ : ܘܒܥܡܘܕܐ ܕܥܢܢܐ ܕܒܪܬ ܐܢܘܢ
ܒܐܝܡܡܐ : ܘܒܥܡܘܕܐ ܕܢܘܪܐ ܒܠܠܝܐ :
ܠܡܢܗܪܘ ܠܗܘܢ ܐܘܪܚܐ : ܐܝܟ ܕܢܗܠܟܘܢ ܒܗ .
ܝܓ : ܘܥܠ ܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ ܢܚܬܬ . ܘܡܠܠܬ
ܥܡܗܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܘܝܗܒܬ ܠܗܘܢ ܕܝܢܐ
ܬܪܝܨܐ : ܘܢܡܘܣܐ ܕܫܪܪܐ : ܘܦܘܩܕܢܐ
ܘܦܘܩܕܢܐ ܕܛܒܝܢ .
ܝܕ : ܘܫܒܬܐ ܕܩܘܕܫܟ ܐܘܕܥܬ ܐܢܘܢ
ܘܦܘܩܕܢܐ ܘܢܡܘܣܐ ܘܕܝܢܐ ܦܩܕܬ
ܐܢܘܢ ܒܐܝܕܐ ܕܡܘܫܐ ܥܒܕܟ .
ܝܗ : ܘܠܚܡܐ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܝܗܒܬ ܠܗܘܢ
ܠܟܦܢܗܘܢ . ܘܡܝܐ ܡܢ ܟܐܦܐ ܐܦܩܬ ܠܗܘܢ .
ܠܨܗܝܗܘܢ . ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ ܠܡܥܠ ܘܠܡܐܪܬ
ܐܪܥܐ : ܕܐܪܝܡܬ ܐܝܕܟ ܠܡܬܠ ܠܗܘܢ .
ܝܘ : ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܘܐܒܗܬܢ ܐܡܪܚܘ :
ܘܩܫܝܘ ܩܕܠܗܘܢ : ܘܠܐ ܫܡܥܘ ܠܦܘܩܕܢܝܟ .
ܝܙ : ܘܠܐ ܨܒܘ ܠܡܫܡܥ : ܘܠܐ ܐܬܕܟܪܘ
ܬܕܡܪܬܟ ܕܥܒܕܬ ܥܡܗܘܢ . ܘܝܗܒܘ ܪܝܫܐ ܠܡܗܦܟ
ܠܥܒܕܘܬܗܘܢ ܒܡܨܪܝܢ . ܘܐܢܬ ܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ
ܘܚܢܢܐ ܘܡܓܪ ܪܘܚܐ : ܘܣܓܝ ܛܝܒܘܬܐ
ܘܩܘܫܬܐ : ܠܐ ܫܒܩܬ ܐܢܘܢ .
ܝܚ : ܐܦ ܟܕ ܥܒܕܘ ܠܗܘܢ ܥܓܠܐ

ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܥܠ ܐܦܝܗܘܢ ܥܠ ܐܪܥܐ .
ܙ: ܘܝܫܘܥ ܘܒܢܘܝ : ܘܫܪܒܝܐ : ܘܝܡܝܢ :
ܘܥܩܘܒ : ܘܫܒܬܝ : ܘܗܘܕܝܐ : ܘܡܥܣܝܐ :
ܘܩܠܝܛܐ : ܘܥܙܪܝܐ : ܘܝܘܙܒܕ : ܘܚܢܢ :
ܘܦܠܐܝܐ : ܘܠܘܝܐ : ܡܣܟܠܝܢ ܠܥܡܐ ܒܢܡܘܣܐ .
ܘܥܡܐ ܩܝܡܝܢ ܥܠ ܕܘܟܬܗܘܢ .
ܚ: ܘܩܪܘ ܒܣܦܪܐ ܕܢܡܘܣܐ ܕܡܪܝܐ ܒܝܢ
ܦܪܝܫ . ܘܐܣܬܟܠܘ ܒܗ : ܘܐܬܦܪܫܘ
ܒܡܫܡܥܗ .
ܛ: ܘܐܡܪ ܢܚܡܝܐ ܪܒܐ ܕܡܕܝܢܬܐ :
ܘܥܙܪܐ ܟܗܢܐ ܘܣܦܪܐ : ܘܠܘܝܐ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܣܟܠܝܢ ܗܘܘ ܠܥܡܐ : ܐܡܪܝܢ ܠܟܠܗ
ܥܡܐ : ܝܘܡܢܐ ܩܕܝܫ ܗܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܟܘܢ . ܠܐ ܬܬܟܪܐ ܠܟܘܢ : ܘܠܐ ܬܒܟܘܢ .
ܡܛܠ ܕܒܟܝܢ ܗܘܘ ܟܠܗ ܥܡܐ : ܟܕ
ܫܡܥܝܢ ܗܘܘ ܡܠܬܐ ܕܢܡܘܣܐ .
ܝ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܙܠܘ ܐܟܘܠܘ ܘܐܫܬܘ .
ܘܫܕܪܘ ܡܢܘܬܐ ܠܡܢ ܕܠܐ ܡܛܝܒܐ ܠܗ .
ܡܛܠ ܕܩܕܝܫ ܗܘ ܝܘܡܢܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ .
ܝܘܡܢܐ ܠܐ ܬܬܟܪܐ ܠܟܘܢ : ܡܛܠ ܕܝܘܡܢܐ
ܗܘ ܕܚܕܘܬܐ ܕܡܪܝܐ . ܘܗܝ ܗܝ ܥܘܫܢܟܘܢ .
ܝܐ: ܘܠܘܝܐ ܡܫܬܩܝܢ ܠܟܠܗ ܥܡܐ :
ܘܐܡܪܝܢ : ܫܬܘܩܘ : ܡܛܠ ܕܝܘܡܢܐ ܡܩܕܫ
ܗܘ : ܘܠܐ ܬܬܟܪܘܢ .
ܝܒ: ܘܐܙܠܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܠܡܐܟܠ
ܘܠܡܫܬܐ : ܘܠܡܫܕܪܘ ܡܢܘܬܐ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ : ܘܠܡܥܒܕ ܚܕܘܬܐ ܪܒܬܐ .
ܘܐܬܦܪܫܘ ܒܡܠܐ ܐܝܠܝܢ ܕܐܘܕܥܘ ܐܢܘܢ .
ܝܓ: ܘܒܝܘܡܐ ܕܬܪܝܢ : ܐܬܟܢܫܘ ܪ̈ܫܝ
ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܟܠܗ ܥܡܐ : ܘܟܗ̈ܢܐ ܘܠܘܝܐ ܠܘܬ
ܥܙܪܐ ܣܦܪܐ : ܠܡܣܬܟܠܘ ܡܢܗ ܟܠ
ܡܠܬܐ ܕܢܡܘܣܐ .
ܝܕ: ܘܐܫܟܚܘ ܒܟܬܒܐ ܕܢܡܘܣܐ : ܕܦܩܕ
ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܕܢܬܒܘܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ
ܒܡܛܠܠܐ : ܒܥܐܕܐ ܒܝܪܚܐ ܫܒܝܥܝܐ .
ܝܗ: ܘܕܢܫܡܥܘܢ ܘܢܥܒܪܘܢ ܩܠܐ ܒܟܠܗܝܢ
ܩܘܪܝܗܘܢ . ܘܒܐܘܪܫܠܡ ܘܐܡܪܝܢ : ܦܘܩܘ
ܠܛܘܪܐ . ܐܝܬܘ ܛܪ̈ܦܐ ܕܙܝܬܐ : ܘܛܪ̈ܦܐ
ܕܐܘܪܝܐ : ܘܛܪ̈ܦܐ ܕܚܕܣܐ : ܘܛܪ̈ܦܐ ܕܕܩܠܐ .
ܘܥܒܕܘ ܡܛܠܠܐ : ܐܝܟܢܐ ܕܟܬܝܒ ܒܟܬܒܐ
ܕܢܡܘܣܐ ܕܡܘܫܐ .
ܝܘ: ܘܢܦܩܘ ܥܡܐ : ܘܐܝܬܝܘ : ܘܥܒܕܘ
ܠܗܘܢ ܡܛܠܠܐ ܟܠ ܐܢܫ ܥܠ ܐܓܪܗ : ܘܒܕܪ̈ܬܗܘܢ :
ܘܒܕܪ̈ܬܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܒܫܘܩܐ ܕܬܪܥܐ
ܕܡܝ̈ܐ : ܘܒܫܘܩܐ ܕܬܪܥܐ ܕܐܦܪܝܡ .
ܝܙ: ܘܥܒܕܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܗܦܟܘ ܡܢ
ܫܒܝܐ ܡܛܠܠܐ : ܘܝܬܒܘ ܒܡܛܠܠܐ . ܡܛܠ
ܕܠܐ ܥܒܕܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܗܟܢܐ : ܡܢ ܝܘܡ̈ܬܗ
ܕܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ : ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ ܗܢܐ .
ܘܗܘܬ ܚܕܘܬܐ ܪܒܬܐ ܛܒ .
ܝܚ: ܘܩܪܐ ܗܘܐ ܒܟܬܒܐ ܕܢܡܘܣܗ
ܕܡܪܝܐ : ܟܠ ܝܘܡ ܝܘܡ : ܡܢ ܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ :
ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ ܐܚܪܝܐ . ܘܥܒܕܘ ܥܐܕܐ ܫܒܥܐ
ܝܘܡܝܢ . ܘܒܝܘܡܐ ܕܬܡܢܝܐ : ܥܒܕܘ ܟܢܫܐ : ܐܝܟܢܐ
ܕܟܬܝܒ ܠܗܘܢ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܛ .

ܐ: ܘܒܝܘܡܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܒܗ ܒܝܪܚܐ
ܗܢܐ : ܐܬܟܢܫܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܒܨܘܡܐ
ܘܒܣ̈ܩܐ . ܘܐܦܪܐ ܥܠ ܪܫܝܗܘܢ .
ܒ: ܘܐܬܦܪܫܘ ܙܪܥܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܟܠܗܘܢ

وتقدمه : إلا في هذه . ولو
ت : بنت ابن : بنت ولد : بنت ولد
ابن وهذا : يأخذ الباقي .
ك : في جميع بنت نفسه : بنت
صلبي : بنت ولد : بنت ولد ولد
ولد الميت أبدا . وإن صعد
عمه .
ل : في جميع الورثة المذكورين :
لا يحجبه . وفي جميع الورثة :
لا يحجبه في الجملة : حتى
زوج : فله نصف : وزوجة
ربع مع ولد أو ولد ولد : وإلا
فله ربع : وزوجة ثمن مع ولد
أو ولد ولد . حاصل مخارج
الورثة : أربعة وعشرون .
م : في جميع الورثة : يحجب
أبا الأم وأبا الأب . وفي
بعض الورثة : يحجب الأم
من الثلث إلى السدس .
ن : في جميع الورثة : يحجب
الجد الأب . وفي بعض
الورثة : يحجب الأم من
الثلث إلى السدس . وفي
بعض الورثة : يحجب الأم
من الباقي بعد فرض الزوج
أو الزوجة إلى السدس .
س : في جميع الورثة : يحجب
ولد الابن ولد الابن وإن
سفل . وفي بعض الورثة :
يحجب ولد الابن ولد الابن
إلى الثلث .
ع : في جميع الورثة : يحجب
الأخ لأب الأخ لأبوين .
وفي بعض الورثة : يحجب
الأخ لأب الأخ لأبوين إلى
السدس .
ف : في جميع الورثة : يحجب
ابن الأخ لأب ابن الأخ
لأبوين . وفي بعض الورثة :
يحجب ابن الأخ لأب ابن
الأخ لأبوين إلى السدس .
ص : في جميع الورثة : يحجب
العم لأب العم لأبوين . وفي
بعض الورثة : يحجب العم
لأب العم لأبوين إلى السدس .
ق : في جميع الورثة : يحجب
ابن العم لأب ابن العم
لأبوين . وفي بعض الورثة :
يحجب ابن العم لأب ابن
العم لأبوين إلى السدس .
ر : في جميع الورثة : يحجب
الجد أبا الأب . وفي بعض
الورثة : يحجب الجد أبا
الأب إلى السدس .
ش : في جميع الورثة : يحجب
الأخ لأبوين الأخ لأب .
وفي بعض الورثة : يحجب
الأخ لأبوين الأخ لأب إلى
السدس .
ت : في جميع الورثة : يحجب
الأخ لأب ابن الأخ لأبوين .
وفي بعض الورثة : يحجب
الأخ لأب ابن الأخ لأبوين
إلى السدس .
ث : في جميع الورثة : يحجب
العم لأب ابن العم لأبوين .
وفي بعض الورثة : يحجب
العم لأب ابن العم لأبوين
إلى السدس .

صلاة : ٣ .

١ : في جميع الورثة : أم ميت :
لها ثلث ما بقي بعد فرض
الزوج أو الزوجة . وفي
بعض الورثة : لها ثلث ما
بقي بعد فرض الزوج أو
الزوجة أبدا .
ب : في جميع الورثة : أم ميت
أو جد ميت : لها ثلث ما
بقي بعد فرض الزوج أو
الزوجة . وفي بعض الورثة :
لها ثلث ما بقي بعد فرض
الزوج أو الزوجة أبدا .
ج : في جميع الورثة : أم ميت
أو جد ميت : لها ثلث ما
بقي بعد فرض الزوج أو
الزوجة . وفي بعض الورثة :
لها ثلث ما بقي بعد فرض
الزوج أو الزوجة إلى السدس .
د : في جميع الورثة : أم ميت
أو جد ميت : لها ثلث ما
بقي بعد فرض الزوج أو
الزوجة . وفي بعض الورثة :
لها ثلث ما بقي بعد فرض
الزوج أو الزوجة أبدا إلى
السدس .
ه : في جميع الورثة : أم ميت
أو جد ميت : لها ثلث ما
بقي بعد فرض الزوج أو
الزوجة . وفي بعض الورثة :
لها ثلث ما بقي بعد فرض
الزوج أو الزوجة إلى السدس .
و : في جميع الورثة : أم ميت
أو جد ميت : لها ثلث ما
بقي بعد فرض الزوج أو
الزوجة . وفي بعض الورثة :
لها ثلث ما بقي بعد فرض
الزوج أو الزوجة أبدا إلى
السدس .
ز : في جميع الورثة : أم ميت
أو جد ميت : لها ثلث ما
بقي بعد فرض الزوج أو
الزوجة . وفي بعض الورثة :
لها ثلث ما بقي بعد فرض
الزوج أو الزوجة إلى السدس .
ح : في جميع الورثة : أم ميت
أو جد ميت : لها ثلث ما
بقي بعد فرض الزوج أو
الزوجة . وفي بعض الورثة :
لها ثلث ما بقي بعد فرض
الزوج أو الزوجة أبدا إلى
السدس .

١ : أنثى واحد لكل واحد : ما يعادل واحد .
٢ : أنثى اثنان : ما يعادل اثنين .
٣ : أنثى ثلاثة : ما يعادل ثلاثة .
٤ : أنثى أربعة لكل واحد : ما يعادل أربعة .
٥ : أنثى خمسة : أذكار ثلاثة .
٦ : أنثى ستة لكل اثنين : أذكار اثنين .
٧ : أنثى سبعة : أذكار واحد .
٨ : أنثى ثمانية : ما يعادل أربعة .
٩ : أنثى تسعة : ما يعادل ثلاثة .
١٠ : أنثى عشرة : ما يعادل خمسة .
١١ : أنثى أحد عشر : ما يعادل أحد عشر .
١٢ : أنثى اثنا عشر : ما يعادل ستة .
١٣ : أنثى ثلاثة عشر : ما يعادل ثلاثة عشر .
١٤ : أنثى أربعة عشر : ما يعادل سبعة .
١٥ : أنثى خمسة عشر : أذكار خمسة .
١٦ : أنثى ستة عشر : ما يعادل ثمانية .
١٧ : أنثى سبعة عشر : ما يعادل سبعة عشر .
١٨ : أنثى ثمانية عشر : ما يعادل تسعة .
١٩ : أنثى تسعة عشر : ما يعادل تسعة عشر .
٢٠ : أنثى عشرين : ما يعادل عشرة .
٢١ : أنثى واحد وعشرين : ما يعادل واحد وعشرين .
٢٢ : أنثى اثنين وعشرين : ما يعادل اثنين وعشرين .
٢٣ : أنثى ثلاثة وعشرين : ما يعادل ثلاثة وعشرين .
٢٤ : أنثى أربعة وعشرين : ما يعادل أربعة وعشرين .
٢٥ : أنثى خمسة وعشرين : أذكار خمسة عشر .
٢٦ : أنثى ستة وعشرين : ما يعادل ستة وعشرين .
٢٧ : أنثى سبعة وعشرين : ما يعادل سبعة وعشرين .
٢٨ : أنثى ثمانية وعشرين : ما يعادل ثمانية وعشرين .
٢٩ : أنثى تسعة وعشرين : ما يعادل تسعة وعشرين .
٣٠ : أنثى ثلاثين : أذكار عشرة .
٣١ : أنثى واحد وثلاثين : أنثى واحد وثلاثين .
٣٢ : أنثى اثنين وثلاثين : أنثى اثنين وثلاثين .
٣٣ : أنثى ثلاثة وثلاثين : أنثى ثلاثة وثلاثين .
٣٤ : أنثى أربعة وثلاثين : أنثى أربعة وثلاثين .
٣٥ : أنثى خمسة وثلاثين : أنثى خمسة وثلاثين .
٣٦ : أنثى ستة وثلاثين : أنثى ستة وثلاثين .
٣٧ : أنثى سبعة وثلاثين : أنثى سبعة وثلاثين .
٣٨ : أنثى ثمانية وثلاثين : أنثى ثمانية وثلاثين .
٣٩ : أنثى تسعة وثلاثين : أنثى تسعة وثلاثين .
٤٠ : أنثى أربعين : أذكار عشرين .
٤١ : أنثى واحد وأربعين : أنثى واحد وأربعين .
٤٢ : أنثى اثنين وأربعين : أنثى اثنين وأربعين .
٤٣ : أنثى ثلاثة وأربعين : أنثى ثلاثة وأربعين .
٤٤ : أنثى أربعة وأربعين : أنثى أربعة وأربعين .
٤٥ : أنثى خمسة وأربعين : أنثى خمسة وأربعين .
٤٦ : أنثى ستة وأربعين : أنثى ستة وأربعين .
٤٧ : أنثى سبعة وأربعين : أنثى سبعة وأربعين .
٤٨ : أنثى ثمانية وأربعين : أنثى ثمانية وأربعين .
٤٩ : أنثى تسعة وأربعين : أنثى تسعة وأربعين .
٥٠ : أنثى خمسين : أذكار خمسة وعشرين .
٥١ : أنثى واحد وخمسين : أنثى واحد وخمسين .
٥٢ : أنثى اثنين وخمسين : أنثى اثنين وخمسين .
٥٣ : أنثى ثلاثة وخمسين : أنثى ثلاثة وخمسين .
٥٤ : أنثى أربعة وخمسين : أنثى أربعة وخمسين .
٥٥ : أنثى خمسة وخمسين : أنثى خمسة وخمسين .
٥٦ : أنثى ستة وخمسين : أنثى ستة وخمسين .
٥٧ : أنثى سبعة وخمسين : أنثى سبعة وخمسين .
٥٨ : أنثى ثمانية وخمسين : أنثى ثمانية وخمسين .
٥٩ : أنثى تسعة وخمسين : أنثى تسعة وخمسين .
٦٠ : أنثى ستين : أذكار ثلاثين .
٦١ : أنثى واحد وستين : أنثى واحد وستين .
٦٢ : أنثى اثنين وستين : أنثى اثنين وستين .
٦٣ : أنثى ثلاثة وستين : أنثى ثلاثة وستين .
٦٤ : أنثى أربعة وستين : أنثى أربعة وستين .
٦٥ : أنثى خمسة وستين : أنثى خمسة وستين .
٦٦ : أنثى ستة وستين : أنثى ستة وستين .
٦٧ : أنثى سبعة وستين : أنثى سبعة وستين .
٦٨ : أنثى ثمانية وستين : أنثى ثمانية وستين .
٦٩ : أنثى تسعة وستين : أنثى تسعة وستين .
٧٠ : أنثى سبعين : أذكار خمسة وثلاثين .
٧١ : أنثى واحد وسبعين : أنثى واحد وسبعين .
٧٢ : أنثى اثنين وسبعين : أنثى اثنين وسبعين .
٧٣ : أنثى ثلاثة وسبعين : أنثى ثلاثة وسبعين .
٧٤ : أنثى أربعة وسبعين : أنثى أربعة وسبعين .
٧٥ : أنثى خمسة وسبعين : أنثى خمسة وسبعين .
٧٦ : أنثى ستة وسبعين : أنثى ستة وسبعين .
٧٧ : أنثى سبعة وسبعين : أنثى سبعة وسبعين .
٧٨ : أنثى ثمانية وسبعين : أنثى ثمانية وسبعين .
٧٩ : أنثى تسعة وسبعين : أنثى تسعة وسبعين .
٨٠ : أنثى ثمانين : أذكار أربعين .
٨١ : أنثى واحد وثمانين : أنثى واحد وثمانين .
٨٢ : أنثى اثنين وثمانين : أنثى اثنين وثمانين .
٨٣ : أنثى ثلاثة وثمانين : أنثى ثلاثة وثمانين .
٨٤ : أنثى أربعة وثمانين : أنثى أربعة وثمانين .
٨٥ : أنثى خمسة وثمانين : أنثى خمسة وثمانين .
٨٦ : أنثى ستة وثمانين : أنثى ستة وثمانين .
٨٧ : أنثى سبعة وثمانين : أنثى سبعة وثمانين .
٨٨ : أنثى ثمانية وثمانين : أنثى ثمانية وثمانين .
٨٩ : أنثى تسعة وثمانين : أنثى تسعة وثمانين .
٩٠ : أنثى تسعين : أذكار خمسة وأربعين .
٩١ : أنثى واحد وتسعين : أنثى واحد وتسعين .
٩٢ : أنثى اثنين وتسعين : أنثى اثنين وتسعين .
٩٣ : أنثى ثلاثة وتسعين : أنثى ثلاثة وتسعين .
٩٤ : أنثى أربعة وتسعين : أنثى أربعة وتسعين .
٩٥ : أنثى خمسة وتسعين : أنثى خمسة وتسعين .
٩٦ : أنثى ستة وتسعين : أنثى ستة وتسعين .
٩٧ : أنثى سبعة وتسعين : أنثى سبعة وتسعين .
٩٨ : أنثى ثمانية وتسعين : أنثى ثمانية وتسعين .
٩٩ : أنثى تسعة وتسعين : أنثى تسعة وتسعين .
١٠٠ : أنثى مائة : أذكار عشرين . وكل أنثى تضاعف أذكارها . وكل أذكار تضاعف أنثاها .

سورة : ١٠

١ : الٓمٓ فِي اللّٰه اعْلَم بِمُرَادِهِ بِذٰلِكَ : تِلْكَ آيَات الْكِتَاب الْمُشْتَمِل عَلَى الْحِكَم الْمُتْقَنَة .

٢ : أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اسْم كَانَ : أَنْ أَوْحَيْنَا خَبَر كَانَ . أَيْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُل مِنْهُمْ : هُوَ مُحَمَّد : أَنْ أَنْذِرْ خَوِّفْ النَّاس عِقَاب اللَّه إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا وَبَشِّرْ الَّذِينَ آمَنُوا : صَدَّقُوا بِأَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْق : سَابِقَة خَيْر عِنْد رَبّهمْ : بِالْجَنَّةِ . قَالَ الْكَافِرُونَ : لِبَعْضِهِمْ إِنَّ هٰذَا : مُحَمَّدًا لَسَاحِر مُبِين : بَيِّن سِحْره بِإِظْهَارِهِ مَا لَا يَقْدِر عَلَيْهِ إِلَّا اللَّه .

٣ : إِنَّ رَبّكُمُ اللَّه الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَات وَالْأَرْض فِي سِتَّة أَيَّام مِقْدَار أَيَّام الدُّنْيَا وَلَوْ شَاءَ لَخَلَقَهَا فِي لَحْظَة لَكِنَّهُ شَاءَ أَنْ يَخْلُقهَا فِي هٰذَا الْقَدْر لِيُعَلِّم خَلْقه التَّأَنِّي ثُمَّ اسْتَوَى : عَلَا أَمْر الْمُلْك عَلَى الْعَرْش : سَرِير الْمُلْك يُدَبِّر الْأَمْر : أَمْر خَلْقه فَلَا شَفِيع : أَحَد يَشْفَع لِأَحَدٍ إِلَّا مِنْ بَعْد إِذْنه : بَعْد أَنْ يَأْذَن لِمَنْ يَشَاء أَنْ يَشْفَع لَهُ ذٰلِكُمُ : الْمُتَّصِف بِمَا ذُكِرَ رَبّكُمْ فَاعْبُدُوهُ وَحْده وَلَا تَعْبُدُوا مَعَهُ غَيْره أَفَلَا تَذَكَّرُونَ : تَتَّعِظُونَ .

٤ : إِلَيْهِ مَرْجِعكُمْ : بَعْثكُمْ جَمِيعًا وَعْد اللَّه : وَعَدَكُمْ بِهِ حَقًّا : صِدْقًا لَا خُلْف فِيهِ إِنَّهُ : الشَّأْن يَبْدَأ الْخَلْق : بِخَلْقِهِ إِيَّاهُمْ ثُمَّ يُعِيدهُ : بَعْد فَنَائِهِمْ لِيَجْزِيَ : بِالْإِعَادَةِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَات بِالْقِسْطِ : بِالْعَدْلِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَاب مِنْ حَمِيم : مَاء حَارّ قَدْ انْتَهَى حَرّه وَعَذَاب أَلِيم : مُؤْلِم بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ : بِكُفْرِهِمْ .

٥ : هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْس ضِيَاء : ذَات ضِيَاء وَالْقَمَر نُورًا : ذَا نُور وَقَدَّرَهُ : أَيْ الْقَمَر مَنَازِل : لِسَيْرِهِ فِيهَا لِتَعْلَمُوا : بِذٰلِكَ عَدَد السِّنِينَ وَالْحِسَاب : مَا يَحْتَاج إِلَيْهِ مِنْ أَمْر الدِّين وَالدُّنْيَا مَا خَلَقَ اللَّه ذٰلِكَ : الْمَذْكُور إِلَّا بِالْحَقِّ : مُحِقًّا يُفَصِّل الْآيَات : الدَّالَّة عَلَى قُدْرَته لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ : يَتَدَبَّرُونَ .

٦ : إِنَّ فِي اخْتِلَاف اللَّيْل وَالنَّهَار : بِمَجِيءِ هٰذَا وَذَهَاب هٰذَا وَبِالْعَكْسِ وَمَا خَلَقَ اللَّه فِي السَّمَاوَات وَالْأَرْض : مِنْ الشَّمْس وَالْقَمَر وَالنُّجُوم وَالظُّلْمَة وَالضِّيَاء لَآيَات : دَلَالَات عَلَى قُدْرَته تَعَالَى لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : يَخَافُونَ اللَّه فَيُؤْمِنُونَ .

٧ : إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا : لَا يَخَافُونَ الْبَعْث وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا : عِوَضًا عَنْ الْآخِرَة وَاطْمَأَنُّوا بِهَا : سَكَنُوا إِلَيْهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتنَا : الدَّالَّة عَلَى قُدْرَتنَا غَافِلُونَ : لَا يَتَدَبَّرُونَهَا .

٨ : أُولٰئِكَ مَأْوَاهُمْ : مَصِيرهمْ النَّار بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ : بِكُفْرِهِمْ .

٩ : إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَات يَهْدِيهِمْ رَبّهمْ : إِلَى الصِّرَاط بِإِيمَانِهِمْ : بِسَبَبِهِ تَجْرِي مِنْ تَحْتهمْ الْأَنْهَار فِي جَنَّات النَّعِيم .

١٠ : دَعْوَاهُمْ فِيهَا : عِنْد دُخُولهَا سُبْحَانَك اللّٰهُمَّ : تُنَزِّهك عَمَّا لَا يَلِيق بِك وَتَحِيَّتهمْ : مَا يُحَيِّي بِهِ بَعْضهمْ بَعْضًا فِيهَا سَلَام : مِنْ الْآفَات وَآخِر دَعْوَاهُمْ : فِيهَا أَنْ الْحَمْد لِلَّهِ رَبّ الْعَالَمِينَ : عَلَى مَا أَنْعَمَ بِهِ عَلَيْهِمْ .

١١ : وَلَوْ يُعَجِّل اللَّه لِلنَّاسِ الشَّرّ : إِجَابَة دُعَائِهِمْ بِهِ عَلَى أَنْفُسهمْ وَأَمْوَالهمْ وَأَوْلَادهمْ اسْتِعْجَالهمْ : كَمَا يُعَجِّل لَهُمْ الْخَيْر : إِجَابَة دُعَائِهِمْ بِهِ لَقُضِيَ : لَأَهْلَكَهُمْ إِلَيْهِمْ أَجَلهمْ : مَوْتهمْ فَنَذَر : نَتْرُك الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا : لَا يَخَافُونَ الْبَعْث فِي طُغْيَانهمْ : كُفْرهمْ يَعْمَهُونَ : يَتَحَيَّرُونَ .

١٢ : وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَان الضُّرّ : الْكَافِر بِلَاء فِي بَدَنه أَوْ مَاله دَعَانَا لِكَشْفِهِ لِجَنْبِهِ : مُضْطَجِعًا أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرّه : أَزَلْنَاهُ مَرَّ : ذَهَبَ عَنْ الدُّعَاء بِهِ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرّ مَسَّهُ : بَعْد كَشْفه كَذٰلِكَ : كَمَا زُيِّنَ لَهُ تَرْك الدُّعَاء عِنْد كَشْف الضُّرّ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ : الْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ : مِنْ تَرْك الدُّعَاء عِنْد كَشْف الضُّرّ .

١٣ : وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُون مِنْ قَبْلكُمْ : كَعَادٍ وَثَمُود لَمَّا ظَلَمُوا : كَفَرُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلهمْ بِالْبَيِّنَاتِ : الْمُعْجِزَات الْوَاضِحَات وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا : فِي عِلْم اللَّه كَذٰلِكَ نَجْزِي : نُعَاقِب الْقَوْم الْمُجْرِمِينَ : الْكَافِرِينَ .

١٤ : ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِف : سُكَّانًا بَدَلًا مِنْهُمْ فِي الْأَرْض مِنْ بَعْدهمْ : مِنْ بَعْد إِهْلَاكهمْ لِنَنْظُرَ : عِلْم ظُهُور كَيْف تَعْمَلُونَ : أَتَعْمَلُونَ كَعَمَلِهِمْ أَمْ لَا ؟

١٥ : وَإِذَا تُتْلَى : تُقْرَأ عَلَيْهِمْ آيَاتنَا بَيِّنَات : وَاضِحَات تَدُلّ عَلَى الْبَعْث وَغَيْره قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا : لَا يَخَافُونَ الْبَعْث ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْر هٰذَا : لَيْسَ فِيهِ مَا نَكْرَهُ أَوْ بَدِّلْهُ : اجْعَلْ مَكَان آيَة عَذَاب آيَة رَحْمَة وَعَكْسه قُلْ لَهُمْ مَا يَكُون لِي أَنْ أُبَدِّلهُ مِنْ تِلْقَاء نَفْسِي : مِنْ قِبَلهَا إِنْ أَتَّبِع إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ : مِنْ رَبِّي إِنِّي أَخَاف إِنْ بَدَّلْت أَوْ غَيَّرْت عَصَيْت رَبِّي عِصْيَانًا عَذَاب يَوْم عَظِيم : هُوَ يَوْم الْقِيَامَة .

١٦ : قُلْ لَهُمْ لَوْ شَاءَ اللَّه مَا تَلَوْته : قَرَأْته عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ : أَعْلَمَكُمْ بِهِ عَلَى لِسَانِي فَقَدْ لَبِثْت : أَقَمْت فِيكُمْ عُمُرًا : أَرْبَعِينَ سَنَة مِنْ قَبْله : مِنْ قَبْل نُزُوله أَفَلَا تَعْقِلُونَ : أَنَّ مَا جِئْت بِهِ لَيْسَ مِنْ عِنْدِي .

١٧ : فَمَنْ أَظْلَم مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّه كَذِبًا : بِنِسْبَةِ الشَّرِيك وَالْوَلَد إِلَيْهِ أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ : الْقُرْآن وَغَيْره إِنَّهُ : الشَّأْن لَا يُفْلِح : يَفُوز الْمُجْرِمُونَ : الْكَافِرُونَ .

١٨ : وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُون اللَّه مَا لَا يَضُرّهُمْ : إِنْ لَمْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يَنْفَعهُمْ : إِنْ عَبَدُوهُ وَيَقُولُونَ : لِلنَّبِيِّ هٰؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا : عِنْد اللَّه فِي الْآخِرَة قُلْ : لَهُمْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّه : أَتُخْبِرُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَم : أَنَّ لَهُ شُفَعَاء فِي السَّمَاوَات وَلَا فِي الْأَرْض : وَهُوَ لَا يَعْلَمهُمْ سُبْحَانه : تَنْزِيهًا لَهُ وَتَعَالَى : عَنْ أَنْ يَكُون لَهُ شَرِيك عَمَّا يُشْرِكُونَ : بِهِ مِنْ الْأَصْنَام .

١٩ : وَمَا كَانَ النَّاس إِلَّا أُمَّة وَاحِدَة : عَلَى الْإِيمَان كَآدَمَ إِلَى قَبْل نُوح وَقِيلَ بَيْنهمَا عَشَرَة قُرُون وَقِيلَ غَيْر ذٰلِكَ فَاخْتَلَفُوا : بِالْكُفْرِ وَلَوْلَا كَلِمَة سَبَقَتْ مِنْ رَبّك : بِتَأْخِيرِ الْعَذَاب عَنْ هٰذِهِ الْأُمَّة لَقُضِيَ بَيْنهمْ : بِإِهْلَاكِ الْمُبْطِل فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ : مِنْ الْكُفْر وَالْإِيمَان .

٢٠ : وَيَقُولُونَ : لِلنَّبِيِّ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَة : كَمَا اقْتَرَحَ قَوْم صَالِح النَّاقَة وَغَيْرهَا مِنْ رَبّه : كَمَا أُنْزِلَتْ عَلَى مَنْ قَبْله فَقُلْ لَهُمْ إِنَّمَا الْغَيْب لِلَّهِ : أَيْ مَا غَابَ عَنْ الْعِبَاد فَانْتَظِرُوا : مَا اقْتَرَحْتُمُوهُ إِنِّي مَعَكُمْ مِنْ الْمُنْتَظِرِينَ : لِمَا وَعَدَنِي رَبِّي مِنْ النَّصْر عَلَيْكُمْ .

٢١ : وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاس رَحْمَة : كَصِحَّةٍ وَسَعَة رِزْق مِنْ بَعْد ضَرَّاء : شِدَّة مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْر : إِذَا لَهُمْ أَنْ يَمْكُرُوا بِآيَاتِنَا : بِالطَّعْنِ فِيهَا وَإِنْكَارهَا قُلْ لَهُمْ اللَّه أَسْرَع مَكْرًا : مِنْكُمْ وَأَشَدّ عُقُوبَة إِنَّ رُسُلنَا : الْحَفَظَة يَكْتُبُونَ : مَا تَمْكُرُونَ : مِنْ الْمَكْر بِآيَاتِنَا .

٢٢ : هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ : يَحْمِلكُمْ عَلَى السَّيْر فِي الْبَرّ وَالْبَحْر حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْك : السُّفُن وَجَرَيْنَ : السُّفُن بِهِمْ : بِالرِّيحِ الطَّيِّبَة وَفَرِحُوا بِهَا : سُرُّوا بِهَا جَاءَتْهَا : أَيْ السُّفُن رِيح عَاصِف : شَدِيدَة الْهُبُوب وَجَاءَهُمْ الْمَوْج : الرِّيح مِنْ كُلّ مَكَان : مِنْ فَوْقهمْ وَتَحْتهمْ وَظَنُّوا : أَيْقَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ : أَيْ الْهَلَاك دَعَوُا اللَّه : رَبّهمْ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّين : مِنْ الشِّرْك لَئِنْ أَنْجَيْتنَا : بِقَوْلِكُمْ مِنْ هٰذِهِ : الشِّدَّة لَنَكُونَنَّ مِنْ الشَّاكِرِينَ : لِنِعَمِك بِالْإِيمَانِ .

٢٣ : فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ : يَفْسُدُونَ فِي الْأَرْض بِغَيْرِ الْحَقّ : بِالْكُفْرِ وَالْمَعَاصِي يَا أَيُّهَا النَّاس إِنَّمَا بَغْيكُمْ عَلَى أَنْفُسكُمْ : عَائِد وَبَال بَغْيكُمْ عَلَيْهَا مَتَاع الْحَيَاة الدُّنْيَا : تَتَمَتَّعُونَ بِهِ مُدَّة حَيَاتكُمْ ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعكُمْ : بَعْثكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ : نُخْبِرُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ : مِنْ الْبَغْي وَغَيْره فَنُجَازِيكُمْ عَلَيْهِ .

٢٤ : إِنَّمَا مَثَل الْحَيَاة الدُّنْيَا كَمَاءٍ : مَطَر أَنْزَلْنَاهُ مِنْ السَّمَاء فَاخْتَلَطَ بِهِ : بِسَبَبِهِ نَبَات الْأَرْض : مِمَّا يَأْكُل النَّاس : مِنْ الْحُبُوب وَالثِّمَار وَالْأَنْعَام : مِنْ الْحَشِيش وَالتِّبْن حَتَّى إِذَا أَخَذَتْ الْأَرْض زُخْرُفهَا : بَهْجَتهَا بِالنَّبَاتِ وَازَّيَّنَتْ : بِالْأَصْبَاغِ الْمُخْتَلِفَة وَظَنَّ أَهْلهَا : أَيْقَنُوا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا : عَلَى جَنْيهَا أَتَاهَا أَمْرنَا : عَذَابنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا : بِلَيْلٍ أَوْ نَهَار فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا : مَحْصُودًا كَالزَّرْعِ الْمَحْصُود كَأَنْ لَمْ تَغْنَ : تَقِم بِالْأَمْسِ : أَيْ الْيَوْم الَّذِي قَبْله كَذٰلِكَ نُفَصِّل الْآيَات : نُبَيِّنهَا لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ : فِي أَمْر الدُّنْيَا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا لَا تَدُوم .

٢٥ : وَاَللَّه يَدْعُو إِلَى دَار السَّلَام : الْجَنَّة وَهِيَ السَّلَامَة مِنْ الْآفَات وَالْمَكَاره وَيَهْدِي مَنْ يَشَاء : هِدَايَته إِلَى صِرَاط مُسْتَقِيم : دِين الْإِسْلَام .

٢٦ : لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا : عَمِلُوا الْحُسْنَى : الْجَنَّة وَزِيَادَة : النَّظَر إِلَى وَجْه اللَّه الْكَرِيم وَلَا يَرْهَق وُجُوههمْ : لَا يَغْشَاهَا قَتَر : سَوَاد وَلَا ذِلَّة : هَوَان أُولٰئِكَ أَصْحَاب الْجَنَّة هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ : دَائِمُونَ .

٢٧ : وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَات : الشِّرْك جَزَاء سَيِّئَة بِمِثْلِهَا : مِنْ غَيْر زِيَادَة وَتَرْهَقهُمْ : تَغْشَاهُمْ ذِلَّة : هَوَان مَا لَهُمْ مِنْ اللَّه مِنْ عَاصِم : مَانِع يَمْنَعهُمْ مِنْهُ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ : أُلْبِسَتْ وُجُوههمْ قِطَعًا : جَمْع قِطْعَة مِنْ اللَّيْل مُظْلِمًا : بِسَوَادِهِ أُولٰئِكَ أَصْحَاب النَّار هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ : دَائِمُونَ .

٢٨ : وَاذْكُرْ يَوْم نَحْشُرهُمْ : الْخَلْق جَمِيعًا ثُمَّ نَقُول لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا : بِاَللَّهِ مَكَانكُمْ : الْزَمُوهُ أَنْتُمْ وَشُرَكَاؤُكُمْ : الَّذِينَ عَبَدْتُمُوهُمْ مِنْ دُون اللَّه فَزَيَّلْنَا : فَرَّقْنَا بَيْنهمْ : بَيْن الْعَابِد وَالْمَعْبُود وَقَالَ شُرَكَاؤُهُمْ : لَهُمْ مَا كُنْتُمْ إِيَّانَا تَعْبُدُونَ : بَلْ عَبَدْتُمْ أَهْوَاءَكُمْ .

٢٩ : فَكَفَى بِاَللَّهِ شَهِيدًا بَيْننَا وَبَيْنكُمْ : عَلَى أَنَّا مَا أَمَرْنَاكُمْ بِعِبَادَتِنَا إِنْ : مَا كُنَّا عَنْ عِبَادَتكُمْ لَغَافِلِينَ : لَا نَعْلَمهَا وَلَا نَرْضَاهَا .

٣٠ : هُنَالِكَ : فِي ذٰلِكَ الْمَوْطِن تَبْلُو : تَخْتَبِر كُلّ نَفْس مَا أَسْلَفَتْ : قَدَّمَتْ مِنْ خَيْر أَوْ شَرّ وَرُدُّوا إِلَى اللَّه مَوْلَاهُمْ الْحَقّ : الثَّابِت وَلَايَته وَضَلَّ عَنْهُمْ : ذَهَبَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ : مِنْ أَنَّ لَهُ شَرِيكًا .

٣١ : قُلْ لَهُمْ مَنْ يَرْزُقكُمْ مِنْ السَّمَاء بِالْمَطَرِ وَالْأَرْض بِالنَّبَاتِ أَمَّنْ يَمْلِك السَّمْع وَالْأَبْصَار : أَيْ خَلْقهَا وَإِقَامَتهَا بِحَيْثُ تُدْرِك الْمَسْمُوعَات وَالْمُبْصَرَات وَمَنْ يُخْرِج الْحَيّ مِنْ الْمَيِّت وَيُخْرِج الْمَيِّت مِنْ الْحَيّ وَمَنْ يُدَبِّر الْأَمْر : أَمْر الْخَلْق كُلّه فَسَيَقُولُونَ : فِي الْجَوَاب اللَّه فَقُلْ لَهُمْ أَفَلَا تَتَّقُونَ : أَنْ تَجْعَلُوا لَهُ شَرِيكًا .

٣٢ : فَذٰلِكُمُ : الْمُتَّصِف بِمَا ذُكِرَ اللَّه رَبّكُمُ الْحَقّ : الثَّابِت رُبُوبِيَّته فَمَاذَا بَعْد الْحَقّ إِلَّا الضَّلَال : الْبَاطِل فَأَنَّى : فَكَيْف تُصْرَفُونَ : عَنْ عِبَادَته .

٣٣ : كَذٰلِكَ : كَمَا حَقَّ عَلَيْهِمْ مَا ذُكِرَ حَقَّتْ كَلِمَة رَبّك : حُكْمه عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا : كَفَرُوا أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ : بَدَل مِنْ كَلِمَة أَيْ بِأَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ .

٣٤ : قُلْ لَهُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدَأ الْخَلْق ثُمَّ يُعِيدهُ : بَعْد فَنَائِهِ قُلْ اللَّه يَبْدَأ الْخَلْق ثُمَّ يُعِيدهُ فَأَنَّى : فَكَيْف تُؤْفَكُونَ : تُصْرَفُونَ عَنْ عِبَادَته .

٣٥ : قُلْ لَهُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقّ : إِلَى دِينه قُلْ اللَّه يَهْدِي لِلْحَقِّ : لِدِينِهِ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقّ أَحَقّ أَنْ يُتَّبَع : بِأَنْ يُطَاع أَمَّنْ لَا يَهِدِّي : لَا يَهْتَدِي إِلَّا أَنْ يُهْدَى : يُهْدِيه غَيْره فَمَا لَكُمْ : فِي جَعْلكُمْ الْأَصْنَام شُرَكَاء كَيْف تَحْكُمُونَ : بِالْبَاطِلِ .

٣٦ : وَمَا يَتَّبِع أَكْثَرهمْ إِلَّا ظَنًّا : فِي عِبَادَة الْأَصْنَام إِنَّ الظَّنّ لَا يُغْنِي مِنْ الْحَقّ : مِنْ الْعِلْم بِاَللَّهِ شَيْئًا : مِنْ الْإِغْنَاء إِنَّ اللَّه عَلِيم بِمَا يَفْعَلُونَ : مِنْ عِبَادَة الْأَصْنَام فَيُجَازِيهِمْ عَلَيْهِ .

٣٧ : وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْآن أَنْ يُفْتَرَى : بِأَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُون اللَّه : مِنْ غَيْر وَحْيه وَلٰكِنْ كَانَ تَصْدِيق الَّذِي بَيْن يَدَيْهِ : مِنْ الْكُتُب الْمُنَزَّلَة قَبْله وَتَفْصِيل الْكِتَاب : مَا كُتِبَ مِنْ الشَّرَائِع وَغَيْرهَا لَا رَيْب فِيهِ : لَا شَكّ فِيهِ أَنَّهُ مِنْ رَبّ الْعَالَمِينَ : خَالِقهمْ .

٣٨ : أَمْ يَقُولُونَ : لِلنَّبِيِّ افْتَرَاهُ : اخْتَلَقَهُ مِنْ عِنْد نَفْسه قُلْ لَهُمْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْله : فِي الْبَلَاغَة وَالنَّظْم وَالْإِخْبَار بِالْغَيْبِ وَادْعُوا : لِمُعَاوَنَتِكُمْ عَلَى ذٰلِكَ مَنْ اسْتَطَعْتُمْ : مِنْ دُون اللَّه : غَيْره إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ : فِي أَنَّهُ افْتَرَاهُ .

٣٩ : بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ : مِنْ الْقُرْآن وَلَمَّا يَأْتِهِمْ : بَعْد تَأْوِيله : مَا يُؤَوَّل إِلَيْهِ مِنْ الْوَعِيد كَذٰلِكَ : كَمَا كَذَّبَ هٰؤُلَاءِ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلهمْ : رُسُلهمْ فَانْظُرْ كَيْف كَانَ عَاقِبَة الظَّالِمِينَ : الْكَافِرِينَ بِالتَّدْمِيرِ .

٤٠ : وَمِنْهُمْ : مِنْ قَوْمك مَنْ يُؤْمِن بِهِ : بِالْقُرْآنِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِن بِهِ : وَهُمْ الْمُصِرُّونَ عَلَى الْكُفْر وَرَبّك أَعْلَم بِالْمُفْسِدِينَ : الْكَافِرِينَ فَيُجَازِيهِمْ .

٤١ : وَإِنْ كَذَّبُوك : فِيمَا جِئْتهمْ بِهِ فَقُلْ لَهُمْ لِي عَمَلِي : ثَوَابه وَلَكُمْ عَمَلكُمْ : ثَوَابه أَنْتُمْ بَرِيئُونَ مِمَّا أَعْمَل : مِنْ الْكُفْر وَأَنَا بَرِيء مِمَّا تَعْمَلُونَ : مِنْ التَّكْذِيب .

٤٢ : وَمِنْهُمْ : مِنْ قَوْمك مَنْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْك : إِذَا قَرَأْت الْقُرْآن أَفَأَنْتَ تُسْمِع الصُّمّ : الْكُفَّار وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ : شَيْئًا مِنْ الْقُرْآن .

٤٣ : وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُر إِلَيْك : إِذَا قَرَأْت الْقُرْآن أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْي : الْكُفَّار وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ : شَيْئًا مِنْ الْآيَات .

٤٤ : إِنَّ اللَّه لَا يَظْلِم النَّاس شَيْئًا : بِالْعَذَابِ بِغَيْرِ ذَنْب وَلٰكِنَّ النَّاس أَنْفُسهمْ يَظْلِمُونَ : بِالْكُفْرِ وَالْمَعَاصِي .

٤٥ : وَيَوْم نَحْشُرهُمْ : الْخَلْق كَأَنْ لَمْ يَلْبَثُوا : فِي الْقُبُور إِلَّا سَاعَة مِنْ النَّهَار : لِهَوْلِ مَا يَرَوْنَ يَتَعَارَفُونَ بَيْنهمْ : كَمَا كَانُوا فِي الدُّنْيَا قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّه : بِالْبَعْثِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ : إِلَى الْحَقّ .

٤٦ : وَإِمَّا نُرِيَنَّك : يَا مُحَمَّد بَعْض الَّذِي نَعِدهُمْ : مِنْ الْعَذَاب فِي حَيَاتك أَوْ نَتَوَفَّيَنَّك : قَبْل ذٰلِكَ فَإِلَيْنَا مَرْجِعهمْ : بَعْثهمْ ثُمَّ اللَّه شَهِيد عَلَى مَا يَفْعَلُونَ : مِنْ الْكُفْر فَلَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْء مِنْهُ فَنُعَذِّبهُمْ عَلَيْهِ .

٤٧ : وَلِكُلِّ أُمَّة رَسُول : يُدْعَى إِلَيْهَا فَإِذَا جَاءَ رَسُولهمْ : بِالْبَيِّنَاتِ قُضِيَ بَيْنهمْ : بِالْإِنْجَاءِ لِلْمُؤْمِنِ وَالْإِهْلَاكِ لِلْكَافِرِ بِالْقِسْطِ : بِالْعَدْلِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ : بِنَقْصِ ثَوَاب الْمُؤْمِن وَلَا بِعَذَابِ الْكَافِر بِغَيْرِ ذَنْب .

٤٨ : وَيَقُولُونَ : لِلنَّبِيِّ مَتَى هٰذَا الْوَعْد : بِالْعَذَابِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ : فِي أَنَّهُ وَاقِع بِنَا .

٤٩ : قُلْ لَهُمْ لَا أَمْلِك لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا : أَيْ لَا أَقْدِر عَلَى ذٰلِكَ إِلَّا مَا شَاءَ اللَّه : مِنْ ذٰلِكَ لِكُلِّ أُمَّة أَجَل : وَقْت لِهَلَاكِهَا إِذَا جَاءَ أَجَلهمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ : عَنْهُ سَاعَة وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ : عَلَيْهِ .

٥٠ : قُلْ لَهُمْ أَرَأَيْتُمْ : أَخْبِرُونِي إِنْ أَتَاكُمْ بَيَاته : لَيْلًا أَوْ نَهَارًا مَاذَا يَسْتَعْجِل مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ : أَيْ لَا خَيْر فِي الْعَذَاب اسْتِعْجَالًا .

٥١ : أَثُمَّ إِذَا مَا وَقَعَ آمَنْتُمْ بِهِ : أَيْ قِيلَ لَكُمْ آلْآن آمَنْتُمْ بِهِ حِين لَا يَنْفَعكُمْ الْإِيمَان وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ : تَكْذِيبًا وَاسْتِهْزَاء .

٥٢ : ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا : أَنْفُسهمْ بِالْكُفْرِ ذُوقُوا عَذَاب الْخُلْد : الدَّائِم هَلْ تُجْزَوْنَ : فِي الْآخِرَة إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ : فِي الدُّنْيَا مِنْ الْكُفْر وَالْمَعَاصِي .

٥٣ : وَيَسْتَنْبِئُونَك : يَسْأَلُك الْمُشْرِكُونَ أَحَقّ هُوَ : مَا وَعَدْتنَا بِهِ مِنْ الْبَعْث وَالْعَذَاب قُلْ لَهُمْ إِي : نَعَمْ وَإِنَّهُ لَحَقّ : ثَابِت وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ : فَائِتِينَ اللَّه أَنْ يُعَذِّبكُمْ .

٥٤ : وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْس ظَلَمَتْ : كَفَرَتْ مَا فِي الْأَرْض لَافْتَدَتْ بِهِ : مِنْ الْعَذَاب يَوْم الْقِيَامَة وَأَسَرُّوا النَّدَامَة : أَخْفَوْهَا مِنْ رُؤَسَائِهِمْ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَاب وَقُضِيَ بَيْنهمْ : بَيْن الْكُفَّار وَرُؤَسَائِهِمْ بِالْقِسْطِ : بِالْعَدْلِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ : بِنَقْصِ ثَوَاب أَوْ عَذَاب بِغَيْرِ ذَنْب .

٥٥ : أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَات وَالْأَرْض : مُلْكًا وَخَلْقًا وَعَبِيدًا أَلَا إِنَّ وَعْد اللَّه : بِالْبَعْثِ وَالْجَزَاء حَقّ : ثَابِت وَلٰكِنَّ أَكْثَرهمْ لَا يَعْلَمُونَ : ذٰلِكَ .

٥٦ : هُوَ يُحْيِي وَيُمِيت : فِي الدُّنْيَا وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ : بَعْد الْبَعْث فَيُجَازِيكُمْ بِأَعْمَالِكُمْ .

٥٧ : يَا أَيُّهَا النَّاس قَدْ جَاءَتْكُمْ مَوْعِظَة : هِيَ الْقُرْآن مِنْ رَبّكُمْ : تَزْجُركُمْ عَنْ الْكُفْر وَشِفَاء : دَوَاء لِمَا فِي الصُّدُور : مِنْ الْجَهْل وَالشَّكّ وَالشُّبَه وَهُدًى : مِنْ الضَّلَالَة وَرَحْمَة : نِعْمَة لِلْمُؤْمِنِينَ : خَاصَّة بِهِمْ .

٥٨ : قُلْ لَهُمْ بِفَضْلِ اللَّه : بِالْإِسْلَامِ وَبِرَحْمَتِهِ : بِالْقُرْآنِ فَبِذٰلِكَ : الْفَضْل وَالرَّحْمَة فَلْيَفْرَحُوا : خِطَاب لِلْمُؤْمِنِينَ هُوَ : الْفَضْل وَالرَّحْمَة خَيْر مِمَّا يَجْمَعُونَ : مِنْ حُطَام الدُّنْيَا .

٥٩ : قُلْ لَهُمْ أَرَأَيْتُمْ : أَخْبِرُونِي مَا أَنْزَلَ اللَّه لَكُمْ : مِنْ رِزْق جَعَلْتُمْ مِنْهُ : بِتَحْرِيمِكُمْ الْبَحِيرَة وَأَخَوَاتهَا حَرَامًا وَحَلَالًا : كَالْحَرْثِ وَالْأَنْعَام قُلْ لَهُمْ آللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ : فِي ذٰلِكَ أَمْ عَلَى اللَّه تَفْتَرُونَ : فِي نِسْبَة ذٰلِكَ إِلَيْهِ .

٦٠ : وَمَا ظَنّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّه الْكَذِب : فِي نِسْبَة ذٰلِكَ إِلَيْهِ مَا ظَنّهمْ أَنَّا لَا نُعَاقِبهُمْ عَلَيْهِ يَوْم الْقِيَامَة إِنَّ اللَّه لَذُو فَضْل عَلَى النَّاس : بِالْإِمْهَالِ لَهُمْ وَلٰكِنَّ أَكْثَرهمْ لَا يَشْكُرُونَ : فَضْله بِالْإِيمَانِ .

٦١ : وَمَا تَكُون فِي شَأْن : أَيْ شَأْنك يَا مُحَمَّد وَمَا تَتْلُوا : تَقْرَأ مِنْهُ : مِنْ الشَّأْن أَيْ اللَّه مِنْ قُرْآن : وَخَاطَبَ بِهِ الْكُلّ وَلَا تَعْمَلُونَ : أَيُّهَا النَّاس مِنْ عَمَل إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا : رُقَبَاء حَافِظِينَ إِذْ تُفِيضُونَ : تَأْخُذُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُب : يَ

ד : מְצִיאָה לְשׁוֹן מְלֹא : מְצִיאָה
לוֹ : חִנָּיָא בְּנִי כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה. כֻּלָּם מְעִבְּרִים
אֶת הַשָּׁנָה : דְּלֹמֶד שֶׁהַלְּבָנָה מְהַלֶּכֶת בְּאֶרְבָּעָה
לְשׁוֹנוֹת .

ב : מְצִיאָה לְשׁוֹן אֵם שֶׁלְּמַעְלָה מִמֶּנָּה :
אֶבֶד אֶבֶן . מְאוּמְצָה אֵצֶל אֵם
שֶׁלְּמַעְלָה מִמֶּנָּה .

ג : מְצִיאָה לְשׁוֹן מַחֲסֹרֶת אֵין שֶׁלְּמַעְלָה
מִמֶּנָּה : חֲכָמִים הַמְּעֻבָּרִים הַמְּלֹא :
מְלֵאִים רְבִיעִים .

ה : מְצִיאָה לְשׁוֹן מַחֲסֹרֶת : חֲמִשָּׁה
לְשׁוֹנוֹת אֵין שֶׁלְּמַעְלָה מִמֶּנָּה
שֶׁהַלְּבָנָה מְהַלֶּכֶת בָּהֶן . כְּלוֹמַר אֵין
לְמַעְלָה מִמֶּנָּה אֶלָּא חֲמִשָּׁה לְשׁוֹנוֹת
שֶׁהַלְּבָנָה מְהַלֶּכֶת בָּהֶן .

ו : כְּלוֹמַר אֵין לְמַעְלָה מִמֶּנָּה אֶלָּא
שִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת שֶׁהַלְּבָנָה מְהַלֶּכֶת בָּהֶן .
שִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת הֵם : לְשׁוֹן מְלֹא . לְשׁוֹן
חֲסֵרָה . לְשׁוֹן מְעֻבָּרִים . לְשׁוֹן מַחֲסֹרֶת .
לְשׁוֹן מְלֹא חֲסֵרָה . לְשׁוֹן מְלֹא מְעֻבָּרִים .

ז : מְצִיאָה לְשׁוֹן מְלֹא : לְמָה
נֶאֱמַר אֵין לְמַעְלָה מִמֶּנָּה אֶלָּא
שִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁהָיָה לוֹ לְהַזְכִּיר
שִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . וְלֹא הִזְכִּיר אֶלָּא שִׁשָּׁה
לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁאֵין הַלְּבָנָה מְהַלֶּכֶת
בְּשִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . אֶלָּא בְּשִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת .

ח : מְצִיאָה לְשׁוֹן חֲסֵרָה : לְמָה
נֶאֱמַר אֵין לְמַטָּה מִמֶּנָּה אֶלָּא
שִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁהָיָה לוֹ לְהַזְכִּיר
שִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . וְלֹא הִזְכִּיר אֶלָּא שִׁשָּׁה
לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁאֵין הַלְּבָנָה מְהַלֶּכֶת
בְּשִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . אֶלָּא בְּשִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת .

ט : מְצִיאָה לְשׁוֹן מְלֹא חֲסֵרָה : לְמָה
נֶאֱמַר אֵין לְמַטָּה מִמֶּנָּה אֶלָּא
שִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁהָיָה לוֹ לְהַזְכִּיר
שִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . וְלֹא הִזְכִּיר אֶלָּא שִׁשָּׁה
לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁאֵין הַלְּבָנָה מְהַלֶּכֶת
בְּשִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . אֶלָּא בְּשִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת .

י : מְצִיאָה לְשׁוֹן מְלֹא מְעֻבָּרִים : לְמָה
נֶאֱמַר אֵין לְמַעְלָה מִמֶּנָּה אֶלָּא
שִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁהָיָה לוֹ לְהַזְכִּיר
שִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . וְלֹא הִזְכִּיר אֶלָּא שִׁשָּׁה
לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁאֵין הַלְּבָנָה מְהַלֶּכֶת
בְּשִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . אֶלָּא בְּשִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת .

יא : מְצִיאָה לְשׁוֹן מַחֲסֹרֶת מְלֹא חֲסֵרָה :
לְמָה נֶאֱמַר אֵין לְמַטָּה מִמֶּנָּה אֶלָּא
שִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁהָיָה לוֹ לְהַזְכִּיר
שִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . וְלֹא הִזְכִּיר אֶלָּא שִׁשָּׁה
לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁאֵין הַלְּבָנָה מְהַלֶּכֶת
בְּשִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . אֶלָּא בְּשִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת .

יב : מְצִיאָה לְשׁוֹן מַחֲסֹרֶת מְלֹא מְעֻבָּרִים :
לְמָה נֶאֱמַר אֵין לְמַטָּה מִמֶּנָּה אֶלָּא
שִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁהָיָה לוֹ לְהַזְכִּיר
שִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . וְלֹא הִזְכִּיר אֶלָּא שִׁשָּׁה
לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁאֵין הַלְּבָנָה מְהַלֶּכֶת
בְּשִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . אֶלָּא בְּשִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת .

יג : מְצִיאָה לְשׁוֹן מְלֹא חֲסֵרָה מְלֹא
מְעֻבָּרִים : לְמָה נֶאֱמַר אֵין לְמַעְלָה
מִמֶּנָּה אֶלָּא שִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁהָיָה לוֹ
לְהַזְכִּיר שִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . וְלֹא הִזְכִּיר אֶלָּא
שִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת . לְפִי שֶׁאֵין הַלְּבָנָה מְהַלֶּכֶת
בְּשִׁבְעָה לְשׁוֹנוֹת . אֶלָּא בְּשִׁשָּׁה לְשׁוֹנוֹת .

לְמִתְּכֹף. פְּעֻלָּתוֹ : כָּל מַעֲשֵׂהוּ בּ פְּעֻלָּתוֹ.
ד : מְפַנִּים לוֹ : לֹא תַּעֲשֶׂה פְּעֻלָּתוֹ
בְּיוֹם שַׁבָּת. תַּעֲשֶׂה כָּל מְלַאכְתְּךָ בְּיוֹם
לֹא תַעֲשֶׂה אַתָּה. תַּעֲשֶׂה כָּל מְלַאכְתְּךָ
אַתָּה חֻלִּין בְּמַעֲמַד כָּל יִשְׂרָאֵל.
ו : וְאֵי זֶהוּ מְנוּחָה שֶׁאֵינָהּ שַׁבָּת : זֶה
יוֹם הַכִּפּוּרִים : שֶׁהוּא שַׁבָּת וּמְנוּחָה
יוֹם .
ז : וְאֵי זֶהוּ יוֹם שֶׁהוּא שַׁבָּת וְאֵינוֹ
מְנוּחָה . שַׁבָּת שֶׁחָל לִהְיוֹת עֶרֶב
יוֹם טוֹב . שֶׁאֵין מְנוּחָה אֶלָּא אֲכִילָה
וְשָׁתִיָּה . וְכָל הָאוֹכֵל וְשׁוֹתֶה בְּיוֹם
הַכִּפּוּרִים וְעֶרֶב יוֹם הַכִּפּוּרִים
מִתְכַּפֵּר לוֹ .
ח : וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב הָרִאשׁוֹן
כְּאִלּוּ חִלֵּל כָּל יָמִים טוֹבִים שֶׁבָּאוּ
אַחֲרָיו . וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב הָאַחֲרוֹן
כְּאִלּוּ חִלֵּל כָּל יָמִים טוֹבִים שֶׁקָּדְמוּ
לְפָנָיו . וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב אֶחָד
כְּאִלּוּ חִלֵּל כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ .
ט : וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב אֶחָד בְּפֶרֶהֶסְיָא
כְּאִלּוּ חִלֵּל כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ . וְכָל
הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב בְּצִנְעָה כְּאִלּוּ חִלֵּל
אֶת הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ . וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב
בְּפֶרֶהֶסְיָא וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב בְּצִנְעָה
כְּאִלּוּ חִלְּלוּ כָּל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ .
י : וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב בְּפֶרֶהֶסְיָא
אֵין לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא . וְכָל הַמְחַלֵּל
יוֹם טוֹב בְּצִנְעָה אֵין לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם
הַבָּא . וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב בְּפֶרֶהֶסְיָא
וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב בְּצִנְעָה אֵין לוֹ
חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא .
יא : וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב בְּפֶרֶהֶסְיָא
אֵין לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא . וְכָל הַמְחַלֵּל
יוֹם טוֹב בְּצִנְעָה אֵין לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם
הַבָּא . וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב בְּפֶרֶהֶסְיָא
וְכָל הַמְחַלֵּל יוֹם טוֹב בְּצִנְעָה אֵין לוֹ
חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא .

פרק : ה .

א : עֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת נִבְרְאוּ הָעוֹלָם :
וְלָמָּה : וְלִמְסֹר שָׂכָר : וְלִגְמֹל רְשָׁעִים
לְהַכְעִיסוֹ : וְלִמְסֹר שָׂכָר לְצַדִּיקִים
לְהַחֲיוֹתָם . וְלִגְמֹל רְשָׁעִים לְהַכְעִיסוֹ
לְפִי שֶׁהוּא עָתִיד לְהַעֲנִישָׁם לְעוֹלָם
הַבָּא . וְלִמְסֹר שָׂכָר לְצַדִּיקִים לְהַחֲיוֹתָם
לְפִי שֶׁהוּא עָתִיד לְשַׁלְּמָם לְעוֹלָם
הַבָּא .
ב : וְכָל הַמַּאֲמָרוֹת הָיוּ בְּכֹחַ הַדִּבּוּר :
וְלֹא הָיוּ בְּמַעֲשֶׂה . וְכָל מַאֲמָר וּמַאֲמָר
שֶׁהָיָה יוֹצֵא מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
הָיָה לְתוֹךְ פִּי הַמַּאֲמָר שֶׁאַחֲרָיו .
ג : וְכָל הַמַּאֲמָרוֹת הָיוּ בְּכֹחַ הַדִּבּוּר :
וְלֹא הָיוּ בְּמַעֲשֶׂה : אֶלָּא לְהַרְאוֹת כַּמָּה
גְּדוֹלָה פְּרִי מַעֲשֵׂה יָדָיו שֶׁל אָדָם .
שֶׁאִלְמָלֵא הָיָה אָדָם לֹא הָיָה מִי שֶׁיְּקַבֵּל
שָׂכָר עַל טוֹבָתוֹ וְלֹא מִי שֶׁיִּתְפָּרַע מִן
הָרְשָׁעִים .
ד : עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מֵאָדָם וְעַד נֹחַ : לְהוֹדִיעַ
כַּמָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם לְפָנָיו . שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת
הָיוּ מַכְעִיסִים וּבָאִים עַד שֶׁהֵבִיא עֲלֵיהֶם
אֶת מֵי הַמַּבּוּל .
ה : עֲשָׂרָה דוֹרוֹת מִנֹּחַ וְעַד אַבְרָהָם :
לְהוֹדִיעַ כַּמָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם לְפָנָיו . שֶׁכָּל
הַדּוֹרוֹת הָיוּ מַכְעִיסִים וּבָאִים עַד שֶׁבָּא
אַבְרָהָם וְקִבֵּל שְׂכַר כֻּלָּם .
ו : עֲשָׂרָה נִסְיוֹנוֹת נִתְנַסָּה אַבְרָהָם
אָבִינוּ וְעָמַד בְּכֻלָּם : לְהוֹדִיעַ כַּמָּה חִבָּתוֹ
שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ .
ז : עֲשָׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ לַאֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם
וַעֲשָׂרָה עַל הַיָּם .
ח : עֲשָׂרָה מַכּוֹת הֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם וַעֲשָׂרָה עַל הַיָּם .
ט : בַּאֲשֶׁר חָטְאוּ בָּהֶם בָּאֲשֶׁר נֶעֱנָשׁוּ .
י : עֲשָׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ לָהֶם בַּמִּקְדָּשׁ : לֹא
הִפִּילָה אִשָּׁה מֵרֵיחַ בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ . וְלֹא
הִסְרִיחַ בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ מֵעוֹלָם . וְלֹא נִמְצָא
זְבוּב בְּבֵית הַמִּטְבָּחַיִם . וְלֹא אֵרַע קֶרִי
לְכֹהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים . וְלֹא כָבוּ
גְּשָׁמִים אֶת עֲצֵי הַמַּעֲרָכָה . וְלֹא נָצְחָה
הָרוּחַ אֶת עַמּוּד הֶעָשָׁן . וְלֹא נִמְצָא פָּסוּל
בָּעֹמֶר בִּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם וּבְלֶחֶם הַפָּנִים .
עוֹמְדִים צְפוּפִים וּמִשְׁתַּחֲוִים רְוָחִים .
וְלֹא נָשְׁכוּ נְחָשִׁים וְעַקְרַבִּים אֶת אִישׁ
בִּירוּשָׁלַיִם . וְלֹא אָמַר אִישׁ לַחֲבֵרוֹ
צַר לִי הַמָּקוֹם שֶׁאָלִין בּוֹ בִּירוּשָׁלַיִם .
יא : עֲשָׂרָה דְבָרִים נִבְרְאוּ בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת :
פִּי הָאָרֶץ וּפִי הַבְּאֵר וּפִי הָאָתוֹן וְהַקֶּשֶׁת
וְהַמָּן וְהַמַּטֶּה וְהַשָּׁמִיר וְהַכְּתָב וְהַמִּכְתָּב
וְהַלּוּחוֹת . וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף הַמַּזִּיקִין
וְקֶבֶר מֹשֶׁה וְאֵילוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ .
וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף צְבָת בְּצְבָת עֲשׂוּיָה .
יב : שִׁבְעָה דְבָרִים בָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלּוּ הֵן : מִי חָכָם וְיָבִין אֵלּוּ
וְיוֹדִיעַ לַחֲבֵרוֹ : לֹא יָדַע אָדָם אֶת חַוָּה
אִשְׁתּוֹ עַד שֶׁיָּלְדָה אֶת קַיִן . וְלֹא יָדְעָה
חַוָּה שֶׁיָּלְדָה אֶת הֶבֶל עַד שֶׁיָּלְדָה אֶת
קַיִן . וְלֹא יָדְעָה חַוָּה שֶׁיָּלְדָה אֶת הֶבֶל
עַד שֶׁיָּלְדָה אֶת קַיִן .
יג : וְלֹא יָדְעָה חַוָּה שֶׁיָּלְדָה אֶת הֶבֶל
עַד שֶׁיָּלְדָה אֶת קַיִן . וְלֹא יָדְעָה חַוָּה
שֶׁיָּלְדָה אֶת הֶבֶל עַד שֶׁיָּלְדָה אֶת קַיִן .

ايهؤكذه . ولاهجاهه كذ أؤت أبتحف : مكذ أؤت حنتحف هؤتاهجف : أك صحلد يحتحف هجاهتحف .

ه : أصؤم جؤ حمدبه حيلؤجتت ولاهجاهه لى صلكا : هجلبد هذنا معلختتهف : ايهؤكف حل هيلصَ لحهؤا. مكتجؤب جؤم حل لحذ خذتنده .

ه : ولكا جحلمقا هج نهصا هو ولهد : فلمهف دهصا كتجؤب حتنؤا. ولمهف أسبؤب ةهصا : هفحتا : ولتكاها : ولةنا. همحتصنا تصمب جهاذ مهؤتا : هجنس حوتا .

و : ولحمبلب : حةهفا حطبلب . خسؤا ابدو كتجج حتنؤا. هجسؤا ابدو حطبد أؤنا .

س : ولؤيجلا : أهبذ لحذ هكف : ولزم هجنؤ . همتهنا حهذؤا تزم جهاذ هجلحا . ولكلهس بتكلم هجؤهس : ولسا .

ه : ولابه ؤأهذب : هجبد أج جهذا جأبتا : أصؤا أك جهؤ . وأج حنتهف : أصؤا أك حنت . أصا هجبد كتجب سَج حنت هجتاهم لبجؤب . ولابه هج تتاهم هجاهجتج لأتشاها . ولا هذبصب هيم أؤلا ابجتهف . ونتكاهم هجؤهس ويجهتا جاهبحب لأسؤا .

ه : هجذبه لب هلب جج جهضب تلكاهتهف ولجلا أصلم .

ا : ولاهجذ لحب حكهه . ولكؤه ذهسه: ولمكلاها جهذهجؤا ولهب ؤهؤجؤا. م : ولهؤه لهف : ؤسؤ طبؤب لأبتا مهؤتا : ؤجؤؤجب لبهؤتا : وبؤ هجنتهف . ابجذا لأسهه جنطب أبلؤ . جاهد أصا يؤجه حلسهف هلا . ولهؤه لهف : أك أبلؤ هؤكهه

حد : ولزا ولبت ولمكبت ولأتا تلهؤا جهؤهه: لا جلسبؤ بتلهم بذسا ؤنقهكا . أبد ؤهنلا لم .

صلاف : ه .

ا : ولهؤم أبلكه جهذ ولجتسهف تلكا ؤكا : جد أبتسهف مهؤتا .

د : ولابه ؤأهذب : حنت هجتاهم ولبت : هكلاب . يهب حجؤا : ولاجهذ ويسا .

ح : ولابه ؤأهذب : بتكاهم هجاهت ولجؤهم مؤهسبؤ . ولهنجبؤ حجؤا حجاتا : ولتزبؤ .

ج : ولابه ؤأهذب بأؤك جهكا هج هجاتاها ؤهلحا . ولكلهس بتكلم ولجؤهم : ولسا .

ه : ولابه ؤأهذب : هجبد أج جهذا ؤبتت : ولهؤا أك جهؤ . ولج حنتهف : ولهؤا أك حنت . ولهؤا هجبد كتجب سَج حنت هجتاهم لبجؤب . ولابه هج تتاهم هجاهجتج لأتشاها . ولا هذبصب هيم أؤلا ابجتهف . ونتكاهم هجؤهس ويجهتا جاهبحب لأسؤا .

و : ولهؤه لهف : أك أبلؤ هؤكهه

حس : هي مُدلّلة بالذكر دُون الأنثى : أنجبته خَوْلة أنه لصحبة خليل .

حل : كالأضياف أنجبت نِعاج ذو أُصبة : لصحبة خليل . كالأضياف أنجبت عجلة ذو عجلة نَهْلة بالذكر فحِسْبة .

ل : كالأضياف أنجبت بنات ذو علمة : مبغضة ذو مَلك عالمة : مدعوسة ذو بالذكر . كالأضياف أنجبت مُعلّمة ذو خَفِي : لصحبة خليل . كالأضياف أنجبت خفي ذو نُسِبَ : مدعوسة بالذكر .

لا : كالأضياف أنجبت مِلحة ذو مِرّة : حَيّة لها نابة مِحْلة .

لب : لصحبة بالذكر وَحْشة : وَحِيّة لمضغة : وَسِخة بالذكر جُثّة : بجبته مِرّة مِحْلة .

حرف : ج .

ا : مجيء بعد هؤلاء جُثّة عوذ : جُثّة لي : هاهنا ذهاب . ومجيء حلمة بعد مَوْتة .

ب : مأخذ لأسقم فلسكل جثمة : هنا تُنجب مَوْتة : ومعالجة . عجبة لمن مجيء مأخذ : نومة أنجلب : بمعنى أنصبه جاق أس : مع صلاة جُثّة : مُستقيم أس .

ت : مأخذ مُحمرة ثلاث ثوب لمن : مأخذ لمن : أما صحيح حقه أجنب أنه لصالحة بمحجة : مع حلمة أنثوية أنس ذِكر مؤه حمة .

ث : مأخذ مضبة مع حاجة عوذ : لصالحة بمحجة . وأنثوية . لنسكل لمهمة بعد هيئة : ومعنى مجيء .

ج : مجيء بعد هؤلاء . مأخذ لذكرة وأنجلبة : وأنجذة جثمة : لا يسلم مع صحة . لهذه ذا فسيل لصحبة حسنا جثمة .

ح : لا مجيء مع أنثى . مجيء بعد هؤلاء . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء حيّة . مجيء بعد هؤلاء لقاح . مجيء بعد هؤلاء مُحمرة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

خ : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

د : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ذ : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ر : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ز : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

س : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ش : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ص : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ض : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ط : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ظ : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ع : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

غ : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ف : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ق : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ك : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ل : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

م : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ن : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ه : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

و : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ي : مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مأخذ لذكرة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة . مجيء بعد هؤلاء : لصحبة .

ܡܪܡܢܐ . ܘܡܥܒܪܝܢܘ ܠܐܘܪ̈ܚܝܬܐ ܥܡ ܡܘܬܒܗ
ܕܘܟܝܗ .
ܛ : ܘܫܩܠܘܢܐ ܐܢܝܐ : ܠܟܪܡܐ ܥܡ ܡܘܕ
ܥܠܝܬܐ ܕܐܘܪ̈ܚܝܬܐ .
ܝ : ܘܫܩܠܘܢܐ ܐܢܝܐ : ܡܢܪܬܐ ܥܡ
ܫܪ̈ܓܝܗ : ܘܟܠܐ ܕܟܠܝܗ . ܘܫܩܠܘܢܐ
ܐܢܝܐ : ܡܠܒܫ ܥܡ ܡܟܣܝܬܐ .
ܝܐ : ܘܡܡܘܫܚܬܐ ܕܕܗܒܐ ܐܢܝܐ ܡܠܒܫܐ
ܥܡ ܫܢܕܐ : ܘܡܫܩܠ ܥܡ ܟܠܐ ܕܡܫܩܠܬܐ .
ܝܒ : ܘܡܫܚܬܐ ܕܐܪܓܘܢܐ ܘܡܢܝܬܐ ܠܟܣܝܬܐ
ܐܢܝܐ ܥܠܡܐ ܥܡ ܡܠܒܫ ܥܠܝܬܐ
ܕܐܘܪ̈ܚܝܬܐ : ܗܘ ܘܩܢܝܢܗ .
ܝܓ : ܘܐܢܝܐ ܕܦܬܘܪܐ ܐܢܝܐ : ܡܠܒܫ
ܘܟܣܝܐ ܘܡܫܚܐ . ܘܦܬܘܪ ܠܒܪܘܗܝ :
ܘܡܫܩܠܘܢ ܐܢܝܐ ܟܠܗܘܢ ܘܟܠܐ ܕܗܘܢ
ܘܡܫܚܠܘܗܝ . ܘܐܦ ܐܢܝܢ ܗܘܐ ܠܟܘܠܐ
ܡܕܒܚܐ ܠܐܢܝܐ ܕܐܫܦܬܐ .
ܝܕ : ܘܐܢܝܐ ܕܐܫܦܬܐ ܐܢܝܐ ܡܠܒܫܐ
ܥܡ ܟܘܪ : ܥܠܝܬܐ ܕܒܝܬܐ ܥܡܡܐ : ܘܒܝܬ
ܥܒܕܘܗܝ : ܘܡܫܩܠܘܢ ܐܢܝܐ ܟܠܗܘܢ ܘܟܠܐ ܕܗܘܢ
ܘܡܫܚܠܘܗܝ .
ܝܗ : ܘܐܢܝܐ ܕܒܝܬܐ ܐܢܝܐ ܥܠܡܐ ܥܡ
ܥܠܘܗܝ ܥܠܝܬܐ ܕܡܫܟܢܐ . ܘܡܫܩܠ ܟܠܗܘܢ
ܘܡܫܚܠܘܗܝ : ܘܡܫܩܠܘܢ ܐܢܝܐ ܘܟܠܐ ܕܗܘܢ
ܘܡܫܚܠܘܗܝ . ܘܡܠܟܐ ܕܚܝܠܐ ܕܡܫܟܢܐ
ܡܢܐ ܠܒܢܘܗܝ ܡܫܟܢܐ : ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܒܢܝܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܩܘܕܫܐ .
ܝܘ : ܟܗܢܐ ܐܢܝܐ ܢܗܝܪܐ ܥܠ ܥܘܒܕܐ
ܥܠܝܬܐ ܕܒܝܬܗ ܪܘܚ : ܚܕܡܬܐ ܠܡܫܘܚܬܐ ܕܡܫܟܢܐ
ܕܟܘܠܗ : ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܟܠܗ ܩܘܕܫܐ :
ܘܚܕܡܬܐ ܠܟܠܗ ܡܐܢܐ .
ܝܙ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ ܘܥܡ ܐܗܪܘܢ ܥܠ

ܐܢܝܢ : ܚܕ̈ܡܬܐ ܠܡܫܘܚܬܐ ܕܫܡܝܢܐ ܥܠܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ .
ܝܚ : ܠܐ ܬܘܒܕܘܢ ܐܢܝܐ ܫܒܛܐ ܕܒܝܬ ܥܠ
ܫܪܒܬܐ ܥܠܝܬܐ ܕܩܗܬܝܐ .
ܝܛ : ܘܗܕܟܐ ܥܒܕܘ ܠܗܘܢ ܕܢܚܘܢ : ܥܠ
ܟܠ ܡܐܢܐ ܥܠܝܬܐ ܕܩܘܕܫܐ : ܡܫܘܚܬܐ
ܕܐܗܪܘܢ ܡܢ ܩܘܕܫ ܩܘܕܫܐ ܘܒܢܘܗܝ ܕܐܗܪܘܢ
ܢܥܒܕܘܢ .
ܟ : ܡܢ ܟܗܢܐ ܐܢܝܢ ܘܡܠܟܐ ܚܕܟܐ ܥܠ
ܟܠ : ܡܫܘܚܬܐ ܕܐܘܪܝܬܐ : ܚܕܡܬܐ ܠܡܫܘܚܬܐ :
ܘܚܕܡܬܐ ܠܐܘܪܝܬܐ ܕܒܝܬܗ ܐܠܝܢ ܟܠܗ ܟܠܐ .
ܟܐ : ܟܗܢܐ ܚܕܟܐ ܡܪܡܘܬܗ : ܥܠ ܐܘܪ̈ܚܐ :
ܥܠ ܐܡܘܪ : ܡܫܘܚܬܐ ܕܐܘܪܝܬܐ : ܡܢ
ܐܘܪܝܬܐ ܕܒܝܬܗ ܐܠܝܢ : ܘܚܕܡܬܐ ܠܡܫܘܚܬܐ
ܕܒܝܬܗ ܐܠܝܢ .
ܟܒ : ܟܗܢܐ ܚܕܟܐ ܟܠܗܘܢ ܐܘܪܝܬܐ ܕܩܘܕܫܐ .
ܟܓ : ܟܗܢܐ ܐܢܝܢ ܕܡܫܘܚܬܐ : ܘܡܫܩܠ
ܟܠܐ ܕܟܠܝܗ . ܟܗܢܐ ܐܢܝܢ ܠܚܘܪܐ : ܥܠ
ܡܫܡܫܢܐ : ܥܠ ܚܝܠܐ ܕܡܫܟܢܐ ܕܒܝܬܗ .
ܟܕ : ܟܗܢܐ ܐܢܝܢ ܥܠܡܐ ܥܠ ܫܒܛܐ :
ܡܫܘܚܬܐ ܕܐܘܪܝܬܐ : ܡܢ ܒܝܬܗ ܥܠܡܐ :
ܚܕܡܬܐ ܠܡܫܘܚܬܐ : ܘܚܕܡܬܐ ܠܥܒܕܐ .
ܟܗ : ܕܟܠܐ ܥܠ ܐܪܒܥ ܡܢ ܠܘܬܐ ܡܫܘܚܬܐ :
ܘܚܕܡܬܐ ܠܡܫܩܠܬܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܒܝܬܗ ܡܢ
ܒܝܬܗ ܡܠܟܐ ܚܝܠܐ : ܘܚܕܡܬܐ ܠܟܘܠܐ ܕܒܝܬܗ
ܐܘܪܝܐ . ܟܗܢܐ ܦܠܓܐ ܥܠ ܦܘܠܚܢ .
ܟܘ : ܘܐܢܝܢ ܕܒܝܬܗ ܡܠܟܐ ܕܟܠܗ :
ܚܕܡܬܐ ܠܐܘܪܝܬܐ ܕܡܫܟܢܐ : ܠܡܫܡܫܢܐ : ܘܡܫܩܠܬܐ
ܕܡܫܩܠܬܐ .
ܟܙ : ܟܗܢܐ ܚܕܟܐ ܐܘܪܝܬܐ ܚܕܡܬܐ : ܡܫܘܚܬܐ
ܕܒܝܬܗ ܡܢ ܡܫܘܚܬܐ ܡܫܩܠܬܐ ܟܠܐ ܕܡܫܩܠܬܐ :
ܘܚܕܡܬܐ ܠܡܪܝܐ ܚܕܟܐ .

ܕܡܬܬܟܪܝܢ ܗܘܘ . ܘܐܬܕܒܪ ܢܨܝܚܝܢ ܗܘܘ
ܒܩܪܒܐ .

ܝܘ : ܘܩܪܒܘܗܝ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܝܫܘܥ ܘܠܐܦܐ
ܕܡܠܟܐ . ܘܝܗܒ ܗܘܐ ܐܢܐ ܠܟܠܒܪܐ :
ܠܡܢܬܐ ܐܚܕ .

ܝܙ : ܘܗܘܘ ܡܠܟܐ ܒܝܫܘܥ ܒܠܠܝܐ .
ܘܗܘܘ ܡܠܟܐ ܒܠܠܝܐ ܘܐܪܐ ܘܡܢܐ ܒܐܪܥܐ
ܝܫܘܥ ܘܦܬܟܪܗ .

ܝܚ : ܘܡܠܟܘܬܐ ܠܐ ܝܕܥܘ ܠܐܚܐ ܝܘܠܦܗ :
ܘܡܢܐ ܟܬܒܝ ܐܢܐ . ܘܠܐܘܪܫܠܡ : ܘܠܚܘܝܐ :
ܘܠܡܠܟܘܬܐ : ܘܠܥܘܕܪܐ : ܘܠܫܪܒܬܐ ܕܟܬܒܐ
ܕܟܬܒܬܐ : ܟܕ ܡܢܐ ܠܗܢܐ ܠܐ ܫܡܥܗ .

ܝܛ : ܘܐܡܪܗ ܠܗܘܢ : ܐܢܬܘܢ ܫܬܘ ܒܚܡܪܐ
ܕܝܢ ܟܢ . ܕܗܐ ܐܘܪܫܠܡ ܢܒܥܬ . ܘܐܬܪܥܐ
ܢܨܒܝܢ ܒܚܘܕܪܐ . ܐܝܟ ܢܦܠ ܚܘܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ .
ܘܠܐ ܝܗܘܐ ܡܟܝܠ ܚܫܘܟܐ .

ܟ : ܘܐܡܪܗ ܠܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܐ ܕܗܘܬܗ
ܟܬܒܐ ܠܟܠܗܝ : ܘܐܦ ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܡܢܗ
ܠܗ : ܘܐܡܪܝܢ : ܟܢܫܝܢ ܚܕ : ܘܟܢܫܝܢ ܚܕ .
ܘܐܬܒܝܢ ܐܝܕܝܗܘܢ ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܐ .

ܟܐ : ܘܥܒܕ ܫܡܥܘܢ ܫܘܡܠܝܐ :
ܘܠܘܒܢܐ : ܐܬܪܐ ܫܡܥܘܢܝܐ : ܘܐܝܬܘܗܝ ܫܪܪܐ .
ܘܐܝܬܘܗܝ ܟܠܗ ܘܡܫܝܚܐ . ܘܐܡܪܝܢ : ܡܢܐ
ܗܘ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܕܟܬܒܝܢ ܐܢܘܢ . ܕܠܗܘܢ
ܥܠ ܡܠܟܐ ܡܪܕܝܢ ܐܢܘܢ .

ܟܒ : ܘܐܬܝܗ ܐܝܟ ܦܬܓܡܐ : ܘܐܡܪܗ
ܠܗܘܢ : ܐܠܗܐ ܗܘ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ . ܘܫܠܚ
ܟܬܒܝܢ ܘܫܡܥܝܢ ܘܚܙܝܢ . ܘܠܟܘܢ ܠܗܘܢ
ܠܟܘܢ ܐܝܟܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܘܡܢܬܐ ܒܐܘܪܫܠܡ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܒ .

ܐ : ܘܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܕܡܠܟܐ ܕܟܠܐ : ܘܐܢܫܘܗܝ
ܕܡܠܟܐ : ܘܫܘܒܚܗ : ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ .
ܘܐܬܝܗܒܘ ܐܒܪܗܡ : ܘܡܘܫܐ ܕܫܡܥܗ : ܘܡܠܟܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܢܐ . ܘܐܝܟ ܕܟܬܒܝܢ ܗܘܘ ܟܠܡܠܟܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܝܫܘܥ .

ܒ : ܘܡܠܟܐ ܠܐܡܘܪܝܐ ܕܐܬܝܐ ܕܐܝܬܒܗ :
ܘܡܠܟܐ ܠܐܡܘܪܝܐ ܕܒܝܬ ܘܡܘܪ : ܟܢܝ
ܐܡܪܝ .

ܓ : ܘܐܪܥܐ ܕܝܫܘܥ : ܟܢܝܫܝܢ ܗܘܘ ܒܢܝ ܫܡܥܐ .
ܘܝܘܡܝܢ ܐܬܐܡܪܘܗ : ܘܐܬܒܝܢܘ ܐܪܥܬܗܘܢ
ܘܫܘܟܢܗ ܘܡܘܠܟܗ .

ܕ : ܘܡܠܟܐ ܠܐܡܘܪܝܐ ܐܝܟ ܡܪܝܡܘܬܗ
ܟܪ ܐܘܪܫܠܡ : ܟܪ ܐܦܪܝܡ . ܘܡܠܟܐ ܠܐܡܘܪܝܐ
ܐܝܟ ܡܫܠܡ ܟܪ ܟܢܢܐ : ܟܪ ܡܝܘܩܪ .
ܘܡܠܟܐ ܠܐܡܘܪܝܐ ܐܝܟ ܐܪܘܡ ܟܪ
ܟܢܥܢ .

ܗ : ܘܡܠܟܐ ܠܐܡܘܪܝܐ ܐܝܟܘ ܐܦܪܝܡ
ܘܡܠܟܘܬܗܘܢ . ܘܠܐ ܐܝܠܝܢ ܢܘܪܗܘܢ
ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܡܪܗܘܢ .

ܘ : ܘܐܪܥܐ ܕܐܬܪܝܢ ܐܝܟ ܡܢܘܪ ܟܪ
ܦܘܪܣ : ܘܡܫܠܡ ܟܪ ܒܫܪܝܐ . ܘܝܘܡܝܢ
ܐܬܐܡܪܘܗ : ܘܐܬܒܝܢܘ ܐܪܥܬܗܘܢ ܘܫܘܟܢܗ
ܘܡܘܠܟܗ .

ܙ : ܘܡܠܟܐ ܠܐܡܘܪܝܐ ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܐ
ܠܟܢܘܢܐ : ܘܢܝܪܗ ܡܪܕܘܬܐ . ܘܐܪܥܐ ܕܠܟܢܘܢ
ܘܕܡܫܝܚܐ : ܟܬܒܘ ܒܘܪܟܐ ܠܡܠܟܘܬ ܟܢܪ
ܢܗܘܪܐ .

ܚ : ܘܐܝܟ ܡܠܟܐ ܐܝܟ : ܒܐܪܥܐ ܟܪ ܢܗܪܐ
ܟܪ ܡܪܝܐ . ܘܐܝܟ ܡܠܟܐ ܐܝܟ : ܢܝܫܢܐ ܟܪ

ܛ : ܘܐܢ ܬܬܦܢܘܢ ܠܘܬܝ . ܘܬܛܪܘܢ
ܦܘܩܕܢܝ : ܘܬܥܒܕܘܢ ܐܢܘܢ . ܐܦܢ ܢܗܘܘܢ
ܡܒܕܪܝܟܘܢ ܒܣܘܦܝ ܫܡܝܐ : ܡܢ ܬܡܢ
ܐܟܢܫܟܘܢ . ܘܐܝܬܝܟܘܢ ܠܐܬܪܐ ܕܓܒܝܬܗ
ܠܡܫܪܝܘ ܫܡܝ ܬܡܢ .

ܝ : ܘܗܢܘܢ ܥܒܕܝܟ ܘܥܡܟ . ܕܦܪܩܬ
ܒܚܝܠܟ ܪܒܐ : ܘܒܐܝܕܟ ܐܚܝܕܬܐ .

ܝܐ : ܒܒܥܘ ܡܢ ܩܕܡܝܟ ܡܪܝܐ : ܬܗܘܐ
ܐܕܢܟ ܨܝܬܐ ܠܨܠܘܬܗ ܕܥܒܕܟ : ܘܠܨܠܘܬܐ
ܕܥܒܕܝܟ ܕܨܒܝܢ ܠܡܕܚܠ ܠܫܡܟ : ܘܦܪܘܚܝܗܝ
ܠܥܒܕܟ ܝܘܡܢܐ . ܘܗܒܝܗܝ ܠܪܚܡܐ ܩܕܡ
ܓܒܪܐ ܗܢܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܒ .

ܐ : ܘܐܢܐ ܗܘܝܬ ܫܩܝܐ ܠܡܠܟܐ . ܘܗܘܐ
ܒܝܪܚ ܢܝܣܢ : ܒܫܢܬ ܥܣܪܝܢ ܠܐܪܬܚܫܫܬܐ
ܡܠܟܐ : ܚܡܪܐ ܡܫܬܝܐ ܗܘܬ ܩܕܡ ܡܠܟܐ .
ܘܫܩܠܬܗ ܚܡܪܐ ܘܝܗܒܬ ܠܡܠܟܐ : ܘܠܐ ܗܘܝܬ
ܟܪܝܐ ܩܕܡܘܗܝ .

ܒ : ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܟܐ : ܡܛܠ ܡܢܐ
ܐܦܝܟ ܒܝܫܝܢ . ܘܐܢܬ ܠܐ ܟܪܝܗ ܐܢܬ . ܠܝܬ
ܗܢܐ : ܐܠܐ ܐܢ ܒܝܫܘܬ ܠܒܐ . ܘܕܚܠܬ ܛܒ
ܛܒ .

ܓ : ܘܐܡܪܬ ܠܡܠܟܐ : ܡܠܟܐ : ܠܥܠܡ
ܢܚܐ . ܡܛܠ ܡܢܐ ܠܐ ܢܒܐܫܢ ܐܦܝ :
ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܒܝܬ ܩܒܘܪܝ ܐܒܗܝ ܚܪܒܐ .
ܘܬܪ̈ܥܝܗ ܡܘܩܕܝܢ ܒܢܘܪܐ .

ܕ : ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܟܐ : ܡܛܠ ܡܢܐ ܒܥܝܬܐ :
ܘܨܠܝܬ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ .

ܗ : ܘܐܡܪܬ ܠܡܠܟܐ : ܐܢ ܥܠ ܡܠܟܐ :
ܛܒ . ܘܐܢ ܫܦܝܪ ܐܢܐ ܥܒܕܟ ܩܕܡܝܟ :
ܫܕܪܝܢܝ ܠܝܗܘܕ ܡܕܝܢܬܐ : ܠܒܝܬ ܩܒܘܪܐ
ܕܐܒܗܝ : ܘܐܒܢܝܗ .

ܘ : ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܟܐ : ܫܓܠܬܐ : ܟܡܐ
ܙܒܢܐ ܐܘܪܚ ܐܢܬ ܘܐܡܬܝ . ܘܫܦܪ ܩܕܡ ܡܠܟܐ :
ܘܫܕܪܢܝ . ܘܝܗܒܬ ܠܗ ܙܒܢܐ .

ܙ : ܘܐܡܪܬ ܠܡܠܟܐ : ܐܢ ܥܠ ܡܠܟܐ
ܫܦܝܪ : ܢܬܝܗܒܘܢ ܠܝ ܐܓܪܬܐ ܠܘܬ ܫܠܝܛܐ
ܕܥܒܪ ܢܗܪܐ : ܕܢܥܒܪܘܢܢܝ ܥܕܡܐ ܕܐܙܠ
ܠܝܗܘܕ .

ܚ : ܘܐܓܪܬܐ ܠܘܬ ܐܣܦ ܢܛܪ ܦܪܕܝܣܐ
ܕܡܠܟܐ : ܘܢܬܠ ܠܝ ܩܝܣܐ ܠܡܣܛܠܘ ܬܪ̈ܥܝ
ܒܝܪܬܐ ܕܒܝܪܬܐ : ܘܫܘܪܐ ܕܡܕܝܢܬܐ :
ܘܠܒܝܬܐ ܕܥܐܠ ܐܢܐ ܠܗ : ܘܝܗܒ ܠܝ ܡܠܟܐ
ܐܝܟ ܐܝܕܗ ܕܐܠܗܐ ܕܛܒܬܐ ܠܝ .

ܛ : ܘܐܬܝܬ ܠܘܬ ܫܠܝܛܐ ܕܥܒܪ
ܢܗܪܐ . ܘܝܗܒܬ ܠܗܘܢ ܐܓܪܬܐ ܕܡܠܟܐ . ܘܫܕܪ
ܥܡܝ ܡܠܟܐ ܪܒ̈ܝ ܚܝܠܐ ܘܦܪ̈ܫܐ .

ܝ : ܘܫܡܥ ܣܢܒܠܛ ܚܘܪܢܝܐ ܘܛܘܒܝܐ
ܥܒܕܐ ܥܡܘܢܝܐ . ܘܐܬܒܐܫ ܠܗܘܢ ܒܝܫܬܐ
ܥܠ ܕܐܬܐ ܒܪܢܫܐ ܠܡܒܥܐ ܛܒܬܐ ܥܠ
ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .

ܝܐ : ܘܐܬܝܬ ܠܐܘܪܫܠܡ : ܘܗܘܝܬ ܬܡܢ
ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ .

ܝܒ : ܘܩܡܬ ܒܠܠܝܐ ܐܢܐ ܘܓܒܪܐ ܗܢܘܢ
ܕܥܡܝ ܗܘܘ ܩܠܝܠ . ܘܠܐ ܚܘܝܬ ܠܐܢܫ
ܒܡܕܡ ܕܐܪܡܝ ܐܠܗܐ ܒܠܒܝ ܠܡܥܒܕ
ܒܐܘܪܫܠܡ . ܘܒܥܝܪܐ ܠܝܬ ܗܘܐ ܥܡܝ :
ܐܠܐ ܐܢ ܒܥܝܪܐ ܕܪܟܝܒ ܗܘܝܬ ܥܠܘܗܝ .

ܝܓ : ܘܢܦܩܬ ܥܠ ܬܪܥܐ ܕܢܚܠܐ ܒܠܠܝܐ :
ܠܩܕܡ ܥܝܢܐ : ܘܠܬܪܥܐ ܕܩܛܡܐ .
ܘܗܘܝܬ ܣܟܪ ܒܫܘܪ̈ܝܗ ܕܐܘܪܫܠܡ

ספר משלי

פרק א׳.

א׳: משלי שלמה בן דוד מלך ישראל.
ב׳: לדעת חכמה ומוסר להבין אמרי בינה:
ג׳: לקחת מוסר השכל צדק ומשפט ומישרים:
ד׳: לתת לפתאים ערמה לנער דעת ומזמה:
ה׳: ישמע חכם ויוסף לקח ונבון תחבלות יקנה:
ו׳: להבין משל ומליצה דברי חכמים וחידתם.
ז׳: יראת ה׳ ראשית דעת חכמה ומוסר אוילים בזו.
ח׳: שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך:
ט׳: כי לוית חן הם לראשך וענקים לגרגרותיך:
י׳: בני אם יפתוך חטאים אל תאבה:
יא׳: אם יאמרו לכו אתנו נארבה לדם נצפנה לנקי חנם:
יב׳: נבלעם כשאול חיים ותמימים כיורדי בור:
יג׳: כל הון יקר נמצא נמלא בתינו שלל:
יד׳: גורלך תפיל בתוכנו כיס אחד יהיה לכלנו:
טו׳: בני אל תלך עמם אל תאסר רגלך מנתיבתם:
טז׳: כי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפוך דם:
יז׳: כי חנם מזרה הרשת בעיני כל בעל כנף:
יח׳: והמה לדמם יארבו יצפנו לנפשותם:
יט׳: כן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקח:
כ׳: חכמות בחוץ תרנה ברחובות תתן קולה:
כא׳: בראש המיות תקרא בפתחי שערים באמריה תאמר:
כב׳: עד מתי פתאים תאהבו פתי ולצון לצון חמדו להם וכסילים ישנאו דעת:
כג׳: שובו לתוכחתי הן אביעה לכם אודיעה דברי אתכם:
כד׳: יען קראתי ותמאנו נטיתי ידי ואין מקשיב:
כה׳: ותפרעו כל עצתי ותוכחתי לא אבתם:
כו׳: גם אני באידכם אלעג אלעיג בבא פחדכם:
כז׳: בבא כשואה פחדכם ואידכם כסופה יאתה בבא עליכם צרה וצוקה:
כח׳: אז יקראוני ולא אענה ישחרוני ולא ימצאוני:
כט׳: תחת אשר שנאו דעת ויראת ה׳ לא בחרו:
ל׳: לא אבו לעצתי נאצו כל תוכחתי:
לא׳: ואכלו מפרי דרכם ומזמותם ישבעו:
לב׳: כי משובת פתאים תהרגם ושלות כסילים תאבדם:
לג׳: ושומע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה:

ܘܢܘܪܐ ܟܕ ܐܟܠܬ : ܘܡܬܒܠܥܘ : ܩܛܠܐ ܥܠ
ܡܐܬܝܢ ܚܡܫܝܢ : ܘܗܘܘ ܠܐܬܐ ܠܕܪܕܪܝܢ .

ܝܗ : ܘܒܢܝ̈ܐ ܕܩܘܪܚ ܒܝܢܬ ܡܝܬܐ ܠܐ ܡܝܬܘ .
ܘܫܪܟܐ ܕܥܕܬܐ ܗܘܐ ܢܦܩܝܢ ܠܡܦܩܢ ܕܒܢܝ̈ܐ
ܕܐܒܗ̈ܬܐ : ܠܓܒܝܬ ܐܒܗ̈ܬܗܘܢ . ܘܟܠܗܘܢ
ܕܡܬܦܩܕܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ . ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܒܡܢܝܢܐ ܚܕ
ܚܕ ܕܫܒܛܐ : ܠܡܬܝܕܥܘ ܠܗ ܠܐܝܬܘܬܗ .

ܝܘ : ܘܢܦܩܘ ܒܠܚܘܕ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܐܬܝܕܥܘ
ܢܫ̈ܐ ܘܒܢ̈ܝܢܐ : ܒܢܝܢܐ ܠܥܠܡ ܡܢ ܒܢܝ̈ܐ
ܕܫܡܝܢܐ .

ܝܙ : ܘܐܬܦܩܕܘ ܡܢ ܒܢܝ̈ ܪܘܒܝܠ
ܕܐܬܝܕܥܘ ܢܫ̈ܐ ܘܒܢ̈ܝܢܐ : ܡܢ ܒܢܝ̈ܗ ܕܚܢܘܟ
ܒܪ ܡܚܘܝܢ ܘܦܠܘܐ : ܡܢܗܘܢ : ܘܐܠܝܐܒ :
ܘܡܘܐܒ : ܘܓܠܥܕ .

ܝܚ : ܘܐܬܦܩܕܘ ܐܦ ܗܢܘܢ ܕܢܦܩܘ
ܢܫ̈ܐ . ܘܢܦܩܘ ܥܡ ܡܢܝܢܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܥܠ
ܡܫܪܝ̈ܬܗܘܢ .

ܝܛ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܫܡܥܘܢ : ܢܡܘܐܝܠ : ܘܝܡܝܢ .

ܟ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܝܗܘܕܐ : ܡܢܗܘܢ : ܘܫܠܐ :
ܘܦܪܨ : ܘܙܪܚ : ܘܚܨܪܘܢ .

ܟܐ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܝܫܫܟܪ . ܬܘܠܥ : ܘܦܘܐ :
ܘܝܫܘܒ : ܘܫܡܪܘܢ : ܘܐܠܝܐܒ : ܘܝܫܘܐ .

ܟܒ : ܡܢ ܠܘܝܐ : ܓܪܫܘܢ : ܘܩܗܬ :
ܘܡܪܪܝ : ܘܡܠܟܐ : ܘܚܒܪܘܢ : ܘܥܘܙܝܐܝܠ :
ܘܐܠܝܨܦܢ .

ܟܓ : ܡܢ ܡܢܫܐ : ܐܠܝܥܙܪ : ܘܡܢ ܐܝܬܡܪ :
ܢܕܒ ܘܐܒܝܗܘܐ : ܘܐܠܥܙܪ .

ܟܕ : ܡܢ ܙܒܘܠܘܢ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܦܠܘܐ :
ܐܠܝܐܒ : ܢܡܘܐܝܠ : ܕܬܢ : ܘܐܒܝܪܡ :
ܡܠܟܝܐ : ܒܢܝ̈ܐ .

ܟܗ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܕܠܥܕ : ܢܦܬܠܝ : ܘܓܕܐ :
ܐܫܝܪ : ܐܦܪܝܡ : ܢܡܘܐܝܠ : ܐܠܝܐܒ .

ܟܘ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܙܒܘܠܘܢ : ܐܠܝܐܒ :
ܢܦܬܠܝ : ܢܡܘܐܝܠ : ܘܝܫܘܒ : ܚܘܪܘܢ .

ܟܙ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܝܘܣܦ : ܡܢܫܐ : ܘܐܦܪܝܡ :
ܘܐܢܫ : ܐܝܬܝܗܘܢ .

ܟܚ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܝܘܣܦ : ܡܢ ܐܦܪܝܡ :
ܡܟܝܪ : ܚܢܘܟ : ܘܡܢܫܐ : ܘܫܘܬܠܚ :
ܘܢܦܬܠܝ .

ܠ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܡܟܝܪ : ܡܢܘܚ : ܓܠܥܕ :
ܟܠܟܠ : ܒܢܝ̈ܐ : ܡܢܫܐ : ܡܬܝܢܐ : ܟܠܟܠ ܐܝܠ
ܘܒܢܝ̈ ܩܘܗ .

ܠܐ : ܒܢܝ̈ ܡܢܫܐ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܫܟܡ :
ܐܠܝܥܙܪ : ܡܠܟܝܐ : ܐܫܝܪܐ : ܫܡܝܕܥ : ܫܡܥܘܢ .

ܠܒ : ܫܡܝܕܥ : ܡܠܟܝܐ : ܫܡܝܕܥ .

ܠܓ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܚܦܪ : ܨܠܦܚܕ : ܨܠܦܚܕ :
ܢܘܥܐ : ܐܠܝܥܙܪ : ܘܚܓܠܐ : ܘܡܠܟܐ : ܘܬܪܨܐ .

ܠܕ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܐܦܪܝܡ : ܫܘܬܠܚ : ܒܟܪ :
ܘܬܚܢ .

ܠܗ : ܘܒܢܝ̈ܐ ܟܕ ܫܘܬܠܚ .

ܠܘ : ܘܥܪܢ : ܐܦܪܝܡ : ܐܠܝܥܙܪ .

ܠܙ : ܘܒܢܝ̈ ܟܢܥܢ : ܐܫܝܪ .

ܠܚ : ܘܒܢܝܡܝܢ : ܘܒܠܥ : ܘܐܫܒܝܠ .

ܠܛ : ܘܫܦܘܦܡ : ܘܚܘܦܡ : ܘܐܚܝܪܡ .

ܡ : ܘܐܪܕ : ܘܢܥܡܢ .

ܡܐ : ܘܐܚܝܪܡ : ܘܐܫܒܝܠ : ܘܢܘܦܚ .

ܡܒ : ܡܢ ܒܢܝ̈ ܕܢ : ܫܘܚܡ : ܘܫܘܚܡ :
ܘܝܡܢܐ : ܘܝܫܘܝ : ܘܒܪܝܥܐ .

ܡܓ : ܟܠܗܘܢ ܐܠܝܢ ܕܢܦܩܘ ܡܢ
ܡܦܩܢܐ . ܐܝܬ ܕܡܢ ܡܢܗܘܢ ܐܢܫܐ ܕܐܬܝܕܥܘ
ܒܡܢܝܢܐ .

صوكوه : ٥٠

١ : وحج ٢لا٨٦٥ بحوزا : وحج ٢لا٨٦٥ : وحما
وحوزا وحج ٢لا٨٦٥ وحوزا . وحلما كحوزا
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ

٢ : وحج ٢لا٨٦٥ بحوزا : وحج ٢لا٨٦٥ : وحما
وحوزا وحج ٢لا٨٦٥ وحوزا . وحلما كحوزا
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ

٣ : وحج ٢لا٨٦٥ بحوزا : وحج ٢لا٨٦٥ : وحما
وحوزا وحج ٢لا٨٦٥ وحوزا . وحلما كحوزا
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ

٤ : وحج ٢لا٨٦٥ بحوزا : وحج ٢لا٨٦٥ : وحما
وحوزا وحج ٢لا٨٦٥ وحوزا . وحلما كحوزا
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ

٥ : وحج ٢لا٨٦٥ بحوزا : وحج ٢لا٨٦٥ : وحما
وحوزا وحج ٢لا٨٦٥ وحوزا . وحلما كحوزا
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ

٦ : وحج ٢لا٨٦٥ بحوزا : وحج ٢لا٨٦٥ : وحما
وحوزا وحج ٢لا٨٦٥ وحوزا . وحلما كحوزا
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ

٧ : وحج ٢لا٨٦٥ بحوزا : وحج ٢لا٨٦٥ : وحما
وحوزا وحج ٢لا٨٦٥ وحوزا . وحلما كحوزا
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ

٨ : وحج ٢لا٨٦٥ بحوزا : وحج ٢لا٨٦٥ : وحما
وحوزا وحج ٢لا٨٦٥ وحوزا . وحلما كحوزا
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ

٩ : وحج ٢لا٨٦٥ بحوزا : وحج ٢لا٨٦٥ : وحما
وحوزا وحج ٢لا٨٦٥ وحوزا . وحلما كحوزا
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ

١٠ : وحج ٢لا٨٦٥ بحوزا : وحج ٢لا٨٦٥ : وحما
وحوزا وحج ٢لا٨٦٥ وحوزا . وحلما كحوزا
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
٢عكه . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ
وحوزا . وحلما كحوزا وحوزا ٢لا٨٦٥ لـه بحـ

ܘܠܒܢ̈ܝܗܘܢ . ܘܐܬܚܪܒܬ ܘܗܘܬ ܠܚܘܪܒܐ
ܒܐܡܘܬܐ ܕܡܕܝܢ̈ܬܐ . ܘܐܝܟܐ ܕܡܫܒܚܬܐ
ܘܕܠܘܬܐ : ܗܘܬ ܒܛܘܠܐ ܗܘܐ ܫܘܒܚܗ̇ .

ܓ : ܗܝܕܝܢ ܟܕ ܥܒܪܬ ܡܠܟܘܬܐ ܗܕܪܐ :
ܫܒܩܬܗ̇ ܒܢܝ̈ܗ̇ ܘܒܠܥܘܗ̇ : ܘܡܠܟܘܬܗ̇ ܫܩܠܐ
ܕܝܢܐ ܘܕܝܠܗ̇ . ܘܢܦܩܬ ܗܦܟܬ ܘܐܬܡܠܝܬ .

ܕ : ܘܐܬܦܢܝܘ ܠܘܬܗ̇ ܟܠ ܐܢܫܝܢ ܕܒܛܠܘ
ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ :
ܟܕ ܟܘܠܐ ܕܐܬܥܠܝܘ ܒܢ̈ܝ ܥܡܡܐ . ܘܐܝܟܐ
ܢܦܠܘ ܗܦܟܘ ܘܐܬܡܠܝܘ ܒܕܡܐ ܠܐܬܪ ܥܡܡܐ .

ܗ : ܘܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܟܪܟܬ ܥܡܡܐ : ܫܒܩܬܗ̇ ܡܢ
ܟܢܫܗ̇ : ܘܡܢ ܫܘܠܛܢ ܒܢܝܗ̇ . ܘܡܪܕܬܗ̇ ܟܕ
ܒܘܟܪܐ . ܘܩܪܒܢܗ̇ ܐܬܩܪܒ ܒܐܝܠܦܢܘܬܐ : ܡܛܠ
ܡܪܢܐ ܐܠܗܐ ܘܐܠܗܗ̇ .

ܘ : ܐܠܗܐ : ܟܢܘܫܝܐ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ
ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ : ܡܛܠ ܕܢܩܒܘ ܠܒܗܘܢ ܠܟܠ
ܡܢ ܪܘܚ . ܘܫܠܝܛܝܢ ܪ̈ܘܚܐ ܥܠܝܗܘܢ ܒܕܡܐ
ܠܒܢܝܢܐ .

ܙ : ܡܢ ܢܩܦܘ ܐܬܪܘܬܐ ܚܕ ܐܬܟܬܒܬ
ܕܫܠܝܛܐ ܕܘܟܬܐ ܒܕܡܐ ܠܢܘܗܪܐ . ܡܛܠ
ܕܐܝܬܝܢ ܠܡܫܠܛ ܚܕ ܘܐܬܪ̈ܘܗܝ ܘܡܠܟܘܬܐ
ܘܒܘܡܪܝܢ . ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܬܟܠܠܬ ܠܢܘܗܪܐ
ܘܠܒܘܫܐ : ܘܠܒܢܝܢܐ : ܘܠܒܗܝܪܘܬܐ ܕܐܦܝܐ :
ܒܐܝܕܐ ܕܡܠܟܐ ܕܡܕܝܢܬܐ : ܘܒܐܝܕܐ
ܕܒܠܝܒܘܬܐ : ܐܝܟ ܕܢܘܗܪܐ .

ܚ : ܘܡܛܠ ܟܕ ܫܠܝܛ ܚܕ : ܗܘܘ
ܕܫܡܥܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ . ܠܡܬܪܘ ܡܢܗ
ܒܪܢܫܐ : ܘܠܡܬܠ ܠܗ ܕܘܟܬܐ ܒܐܪܥܐ
ܒܩܘܕܫܐ . ܘܠܡܬܘܪܘ ܒܢܝܢ ܐܠܗܐ :
ܘܠܡܬܠ ܒܢܝܢ ܫܠܝܛ ܒܐܒܕܢܐ .

ܛ : ܡܛܠ ܕܐܒܕܢܐ ܚܕ : ܘܒܐܒܕܢܗ
ܠܐ ܐܬܩܒܠܬ ܡܢ ܐܠܗܐ . ܘܢܦܩܬ ܐܠܗܐ
ܠܕܘܡܝܐ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܦܪܣ : ܕܢܗܘܐ ܠܝ
ܦܘܪܩܢܐ ܕܢܘܗܪܐ . ܘܢܬܩܪܒ ܒܫܡܐ ܕܐܠܗܐ
ܘܢܣܒܘܢ ܢܘܗܪܗ . ܘܢܗܘܐ ܠܗ ܫܢܬܐ
ܒܫܘܒܚܐ ܘܒܐܝܩܪܐ .

ܝ : ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܢܐܡܪ ܒܩܢܘܡܝ ܐܠܗܐ :
ܟܠܗ ܗܠܝܢ ܒܠܒܝ : ܡܛܠ ܕܒܝܫܝܢ
ܦܘܩܕܢܝ .

ܝܐ : ܕܒܝܫܬܐ ܒܐܝܕܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ ܒܢܝܐ .
ܘܐܡܪܬ ܠܝ : ܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ
ܠܡܐܬܐ : ܐܡܪܐ ܗܘ ܒܐܡܬܐ ܕܟܡܘܬܐ
ܘܕܡܕܝܢܬܐ : ܒܐܡܘܬܗܘܢ ܕܡܠܟܘܬܗ ܡܢ
ܗܢܐ ܠܥܠܡ : ܘܒܕܒܪܘܗܝ ܩܢܝܢܐ ܡܠܟܘܬܗ .

ܝܒ : ܘܡܛܠ ܒܢܝܟܘܢ ܠܐ ܢܬܩܛܠܘܢ
ܠܒܢܝܟܘܢ . ܘܒܢܬܟܘܢ ܠܐ ܢܫܬܒܝܢ
ܠܒܢܝܟܘܢ . ܘܠܐ ܢܬܪܚܩܘܢ ܠܥܠܡܟܘܢ
ܘܠܬܒܥܬܟܘܢ ܒܕܡܐ ܠܢܟܪܝܐ . ܡܛܠ
ܕܐܬܚܒܢܘܢ ܘܐܬܕܠܘܢ ܒܚܛܗܐ ܕܐܪܥܐ :
ܘܐܬܬܪܗܘܢ ܠܒܢܝܟܘܢ . ܘܢܗܪܘܢ ܒܕܡܐ
ܠܢܟܪܝܐ .

ܝܓ : ܘܐܡܪ ܗܘܝܢ ܒܠܒܝ ܕܐܬܝ ܟܠܗ
ܒܪܟܬܐ ܒܢܝܢܐ : ܘܟܬܝܒܝܢ ܟܘܬܒܐ : ܡܛܠ
ܕܐܢܬ ܐܠܗܐ ܐܬܝܩܪܬ ܟܠܗ ܠܡܫܒܚܘ
ܫܡܝܐ : ܘܐܬܠ ܠܝ ܥܕܢܐ ܒܥܠܡܐ .

ܝܕ : ܗܝ ܐܬܦܩܕܬ ܘܒܟܬܒܐ ܟܠ ܦܘܩܕܢܝ .
ܘܐܬܝܠܕ ܒܫܡܐ ܒܥܠܡ ܒܡܫܒܚܬܐ ܫܘܒܚܐ .
ܘܟܬܒܬ ܐܝܟ ܟܬܒ̈ܝܗܘܢ . ܘܐܢܬ ܕܫܡܥܬܐ
ܐܢܬ ܠܐ ܫܪܝܪ ܟܠܗ . ܫܡܥܘ ܠܡܠܟܐ
ܡܢ ܩܢܘܡܝ : ܡܛܠ ܕܫܡܥܬܐ ܐܢܬ . ܫܡܥܘ
ܠܝ ܬܘܕܝܬܐ ܒܟܠܡܐ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܢܬ ܐܝܬܝܟ :
ܘܠܐ ܬܫܬܒܩ .

ܝܗ : ܡܪܢܐ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ : ܘܐܪܥܐ ܐܢܬ .
ܡܛܠ ܕܫܒܩܬ ܡܢ ܟܠܗ ܐܝܟ ܕܢܘܗܪܐ

صلوة ٩ .

١ : وجه عليه ولم حكم : هذه
لوط ضعيفا وزعرب : لا تأخذه نفس
كهذه : وحدها ولدت من بعدها
وسلام : وعظام : وشجاعة :
وصبر : وحمولة : وزعرة .

٢ : محمد فرضه من حيث
هذه الصلوة الخمس : فرضت
في ليلة الاسراء . وقبل
ذلك كان يصلي ركعتين
ركعتين : وكان من قبله
من الانبياء يصلون ركعتين
ركعتين : وكان موسى
يصلي عشرا عشرا : وداود
كذلك : وكان ابراهيم
يصلي اربعا اربعا . وقيل
ان الصلوة كانت ركعتين
ركعتين الا المغرب فانها
كانت ثلاثا . وقيل ان
الصلوة كانت ركعتين
ركعتين الا الصبح فانها
كانت طويلة .

٣ : محمد فرضها في
السماء على ما قيل : وقيل
في الارض . وقيل في
بيت المقدس . وقيل في
الكعبة . وقيل في الحجر
منها . وقيل في الحطيم .
وقيل في زمزم . وقيل
في بيت المعمور . وقيل
في قبة الزمان . وقيل
في الكرسي . وقيل في
العرش . وقيل في الجنة .

٤ : محمد فرضها في
السماء على ما قيل : وقيل
في الارض . وقيل في
بيت المقدس . وقيل في
الكعبة . وقيل في الحجر
منها . وقيل في الحطيم .
وقيل في زمزم . وقيل
في بيت المعمور . وقيل
في قبة الزمان . وقيل
في الكرسي . وقيل في
العرش . وقيل في الجنة .

٥ : محمد فرضها في
السماء على ما قيل : وقيل
في الارض . وقيل في
بيت المقدس . وقيل في
الكعبة . وقيل في الحجر
منها . وقيل في الحطيم .
وقيل في زمزم . وقيل
في بيت المعمور . وقيل
في قبة الزمان . وقيل
في الكرسي . وقيل في
العرش . وقيل في الجنة .

٦ : محمد فرضها في
السماء على ما قيل : وقيل
في الارض . وقيل في
بيت المقدس . وقيل في
الكعبة . وقيل في الحجر
منها . وقيل في الحطيم .
وقيل في زمزم . وقيل
في بيت المعمور . وقيل
في قبة الزمان . وقيل
في الكرسي . وقيل في
العرش . وقيل في الجنة .

٧ : محمد فرضها في
السماء على ما قيل : وقيل
في الارض . وقيل في
بيت المقدس . وقيل في
الكعبة . وقيل في الحجر
منها . وقيل في الحطيم .
وقيل في زمزم . وقيل
في بيت المعمور . وقيل
في قبة الزمان . وقيل
في الكرسي . وقيل في
العرش . وقيل في الجنة .

٨ : محمد فرضها في
السماء على ما قيل : وقيل
في الارض . وقيل في
بيت المقدس . وقيل في
الكعبة . وقيل في الحجر
منها . وقيل في الحطيم .
وقيل في زمزم . وقيل
في بيت المعمور . وقيل
في قبة الزمان . وقيل
في الكرسي . وقيل في
العرش . وقيل في الجنة .

٩ : محمد فرضها في
السماء على ما قيل : وقيل
في الارض . وقيل في
بيت المقدس . وقيل في
الكعبة . وقيل في الحجر
منها . وقيل في الحطيم .
وقيل في زمزم . وقيل
في بيت المعمور . وقيل
في قبة الزمان . وقيل
في الكرسي . وقيل في
العرش . وقيل في الجنة .

١٠ : محمد فرضها في
السماء على ما قيل : وقيل
في الارض . وقيل في
بيت المقدس . وقيل في
الكعبة . وقيل في الحجر
منها . وقيل في الحطيم .
وقيل في زمزم . وقيل
في بيت المعمور . وقيل
في قبة الزمان . وقيل
في الكرسي . وقيل في
العرش . وقيل في الجنة .

طوكم : س .

١ : ٥ولم عمقا دقيا ذخوتوه دعلحوه هلبه نمد : حملحوا أخلسيكا مكحا مع ثيد .

ب : مع حنت قسم يذعمه . ٥مع حنت همقا : ذسأل . مع حنت ٥مبق : سلمه .

ج : مع حنت عجنا : ٥مع حنت قذكه : وجذا . مكمه يحاذه دجقا ممـــا ٥مبعب .

د : مع حنت عولم معوأت : أنبا : مبتب : حنت وذسا : مكمه مكلام دجـــقا .

س : مع حنت عجنا : بجه خذ نسؤأل : مكمه ٨لاهقا دجقا .

و : مع حنت لوؤ : خجذه خذ مقتم : مكمه ٥مبعب دجقا .

ز : مع حنت حبكه : أجذا خذ ناسا : مكمه غجلب دجقا .

ح : مع حنت عكلنا : وجذا خذ مجاهد : مكمه ٨هقاب دجقا .

ط : مع حنت مقت : حوجذا خذ نسأل : مكمه مكلام ٥هقاحذه دجقا .

ى : مع حنت هلمهه : هلمهه خذ ٥هوقا : مكمه مكلام معكب دجقا .

يا : مع حنت خجب : وجذا خذ خجب : مكمه معذب هقاهقا دجقا .

يب : مع حنت كولذ : ٥مبق خـــذ وذوقا : مكمه قا ٥مذب دجقا .

يج : مع حنت أذمعه أسقا . ٥ولم عمقاوقس : ألبقلل : نزأل : عمقا . مكمه ٥هب دجقا .

يد : مع حنت خيق : حقاب : ٥وجذ . مكمه ٥هب دجقا .

يه : مع حنت قيقا : ٥جنعه ايف لنسقا أنا لقوا . ٥ولم مع مقمكا ٨لكا : ٥ماهكنله حنمكا ٥ججمقا مع حنت لـه : ٥لـ أنعنه مع .

يو : ٥علنه ألنؤذ : ٥لاذه : ٥لعمقا : ٥لابكم : ٥لنذب : ٥لالبكم : ٥لنكم : ٥لوجذا : ٥لمعلمه : قيا . ٥لمقنذب : ٥لالبكم . ٥ولم حلمه قيا .

يز : قعنه ايف لمه أذه ذيا دلمه ٥مكمه حقمكا أنقا : ٥هنمه يحاهقا لمعنلله خد ٥ذه أسم : ٥ماقيقا لمعنلله خد ٥ذه أسم : ذعذم ٥ه٥ حجهقا أنقا : لمنكمه ك معتقيا لحكا ذألم .

يس : ٥أمكه ك أمم ابيا ذألم ذأهاذه حلم : لمجذا مع مجمقا : مع حنت مسلب : خذ لمه خذ بهذه : ٥جذا ٥أسقه : ٥جنقه ٨جذه .

يط : ٥مجنا : مكمه ألجذا : مع حنت مذذه : ٥أسقه ٥جنتوه ٥هذب .

ى : مع أجقا ذمجب ذه٥ب لقولسا دلقيا ذمسجب : مكلام معهذب . حلمه ألهمذه جعمقوه .

كا : ٥مذمه ٥قمنه ايف خد مذ

ܐܪܛܚܫܫܬܐ ܠܥܙܪܐ ܟܘܡܪܐ : ܣܦܪܐ ܕܦܬܓܡܐ ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܘܢܡܘܣܘܗܝ ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ .

ܝܒ : ܐܪܛܚܫܫܬܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܝ ܡܠܟܐ : ܠܥܙܪܐ ܟܘܡܪܐ ܘܣܦܪܐ : ܣܦܪܗ ܕܢܡܘܣܐ ܕܐܠܗ ܫܡܝܐ : ܫܠܡ .

ܝܓ : ܐܢܐ ܦܩܕܬ ܘܣܡܬ ܛܥܡܐ : ܕܟܠܡܢ ܕܨܒܐ ܒܡܠܟܘܬܝ ܡܢ ܥܡܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܘܡܢ ܟܘܡܪܐ ܘܡܢ ܠܘܝܐ : ܕܢܐܙܠ ܠܐܘܪܫܠܡ ܥܡܟ : ܢܐܙܠ .

ܝܕ : ܐܢܐ ܦܩܕܬ ܘܣܡܬ ܛܥܡܐ : ܘܫܕܪܬܟ ܡܢ ܩܕܡܝ ܠܡܫܐܠܘ ܥܠ ܝܗܘܕ ܘܥܠ ܐܘܪܫܠܡ : ܘܐܦ ܠܡܫܐܠܘ ܥܠ ܢܡܘܣܗ ܕܐܠܗܟ ܕܒܐܝܕܝܟ .

ܝܗ : ܘܠܡܘܒܠܘ ܕܗܒܐ ܘܣܐܡܐ ܕܡܠܟܐ . ܕܐܢܐ ܡܢ ܨܒܝܢܝ ܫܕܪܬ ܒܐܝܕܝܟ ܠܒܝܬܐ ܕܫܡܝܐ : ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܡܫܪܝܢܗ .

ܝܘ : ܘܟܠ ܕܗܒܐ ܘܣܐܡܐ ܕܡܫܟܚ ܐܢܬ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܒܠ : ܥܡ ܩܘܪܒܢܐ ܕܥܡܐ . ܘܕܟܘܡܪܐ ܘܠܘܝܐ : ܘܐܝܠܝܢ ܕܡܬܢܕܒܝܢ ܠܒܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ .

ܝܙ : ܘܡܙܒܢ ܐܢܬ ܒܗܢܐ ܒܟܣܦܐ ܬܘܪܐ : ܘܕܟܪܐ : ܘܐܡܪܐ : ܘܩܘܪܒܢܝܗܘܢ ܘܢܝܣܟܝܗܘܢ . ܘܬܩܪܒ ܐܢܘܢ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܟܘܢ ܕܒܐܘܪܫܠܡ .

ܝܚ : ܘܡܕܡ ܕܫܦܝܪ ܠܟ ܘܠܐܚܝܟ : ܠܡܥܒܕ ܒܫܪܟܐ ܕܣܐܡܐ ܘܕܕܗܒܐ : ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ ܕܐܠܗܟܘܢ ܥܒܕܘ .

ܝܛ : ܘܡܐܢܐ ܕܡܬܝܗܒܝܢ ܠܟ ܠܦܘܠܚܢܐ ܕܒܝܬܗ ܕܐܠܗܟ : ܐܫܠܡ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ .

ܟ : ܘܫܪܟܐ ܕܣܘܢܩܢܐ ܕܡܬܒܥܐ ܠܟ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܟ . ܬܦܩ ܘܬܬܠ ܡܢ ܓܙܐ ܕܡܠܟܐ .

ܟܐ : ܐܢܐ ܐܪܛܚܫܫܬ ܡܠܟܐ ܦܩܕܬ ܢܡܘܣܐ ܠܟܠܗܘܢ ܓܙܒܪܐ ܕܒܥܒܪ ܢܗܪܐ . ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܢܫܐܠܟܘܢ ܥܙܪܐ ܟܘܡܪܐ : ܣܦܪܗ ܕܢܡܘܣܐ ܕܐܠܗ ܫܡܝܐ : ܚܦܝܛܐܝܬ ܬܬܥܒܕ .

ܟܒ : ܥܕܡܐ ܠܟܣܦܐ ܟܟܪܐ ܡܐܐ : ܥܕܡܐ ܠܚܛܐ ܟܘܪܝܢ ܡܐܐ : ܥܕܡܐ ܠܚܡܪܐ ܒܬܝܢ ܡܐܐ : ܥܕܡܐ ܠܡܫܚܐ ܒܬܝܢ ܡܐܐ : ܘܡܠܚܐ ܕܠܐ ܚܘܫܒܢ .

ܟܓ : ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܒܦܘܩܕܢܐ ܢܬܥܒܕ . ܘܢܬܥܒܕ ܠܗ ܐܝܟ ܢܡܘܣܗ ܕܐܠܗ ܫܡܝܐ . ܢܬܥܒܕ ܘܢܫܬܟܠܠ . ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܪܘܓܙܐ ܥܠ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܐ ܘܒܢܘܗܝ .

ܟܕ : ܘܠܟܘܢ ܡܘܕܥܝܢܢ ܕܥܠ ܟܘܡܪܐ ܘܠܘܝܐ : ܘܙܡܪܐ ܘܬܪܥܐ : ܘܦܠܚܝ ܒܝܬܗ ܕܐܠܗܐ : ܠܐ ܫܠܝܛ ܠܟܘܢ ܠܡܣܡ ܥܠܝܗܘܢ ܡܕܡ .

ܟܗ : ܘܐܢܬ ܥܙܪܐ ܣܦܪܐ : ܐܝܟ ܚܟܡܬܗ ܕܐܠܗܟ ܕܝܗܒ ܠܟ : ܡܢܝ ܫܦܛܐ ܘܕܝܢܐ . ܕܢܗܘܘܢ ܕܐܢܝܢ ܠܟܠܗ ܥܡܐ ܕܒܥܒܪ ܢܗܪܐ : ܠܟܠ ܝܕܥܝ ܢܡܘܣܗ ܕܐܠܗܟ . ܘܠܡܢ ܕܠܐ ܝܕܥ : ܐܘܕܥܘܗܝ .

ܟܘ : ܘܟܠ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܥܒܕ ܢܡܘܣܗ ܕܐܠܗܟ : ܘܢܡܘܣܗ ܕܡܠܟܐ : ܚܦܝܛܐܝܬ ܢܗܘܐ ܡܬܥܒܕ ܡܢܗ ܕܝܢܐ : ܐܢ ܠܡܘܬܐ : ܘܐܢ ܠܫܪܫܐ : ܘܐܢ ܠܥܘܢܫܐ ܕܢܟܣܐ : ܘܐܢ ܠܒܝܬ ܐܣܝܪܐ .

ܟܙ : ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܬܢ : ܕܝܗܒ ܗܕܐ ܒܠܒܗ ܕܡܠܟܐ : ܠܡܫܒܚܘ ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ .

ص : فإن جهل فمن ماء الطهر وإلا
فمن أقرب : أي ماء يتطهر منه
فإن تعذر فمن ماء نجس .

ه : فحيضة بنت عشر وعدتها
ثلاثة : وعدتها ثلاثة أشهر
من حين الطلاق .

و : فحيضة لذات الحمل إلى :
وضعه : فعدتها إذن وضعه
كل الحمل فيما يظهر .

س : فإن حيضة ونفاسا وطهرا
ثلاثة وعدتها ثلاثة أطهار
بالحيض : أي فعدتها ثلاثة
أطهار بالحيض .

ع : فحيضة بنت عشر ونصف
أي فعدتها خمسة عشر يوما .

ف : فحيضة بنت ثلاث عشرة
وعدتها ستة عشر يوما .

ص : فحيضة بنت ثمان عشرة
وعدتها ثلاثة وعشرون يوما .

ق : فحيضة بنت خمس عشرة
وعدتها ثلاثون يوما .

ر : فحيضة بنت اثنتي عشرة
وعدتها خمسة وعشرون يوما .

ش : فحيضة بنت إحدى عشرة
وعدتها عشرون يوما .

ت : فحيضة بنت عشر وعدتها
خمسة عشر يوما .

ث : فحيضة بنت تسع وعدتها
أربعة عشر يوما .

خ : فحيضة بنت ثمان وعدتها
ثلاثة عشر يوما .

ذ : فحيضة بنت سبع وعدتها
اثنا عشر يوما .

ض : فحيضة بنت ست وعدتها
أحد عشر يوما .

ظ : فحيضة بنت خمس وعدتها
عشرة أيام .

ع : فحيضة بنت أربع وعدتها
تسعة أيام .

غ : فحيضة بنت ثلاث وعدتها
ثمانية أيام .

ف : فحيضة بنت اثنتين وعدتها
سبعة أيام .

ق : فحيضة بنت واحدة وعدتها
ستة أيام .

فصل : ١٠

١ : فإن فقدت الأيام فحكم الحيض
فيما تقدم : فالصحيح والمذهب
كما مر تقديرها عشرة .

٢ : فحكم الحرة إذا حاضت لمن
يحسب له الحيض : أي إذا
حاضت الحرة لمن يحسب له
الحيض أي لمن يعتد به الحيض
فالحيض .

٣ : فإنه لا يحتاج لمضي عشرة .
أي بل يكفي مضي ثلاثة .

٤ : فحكم الحيض الذي يعتد به
الصغير هو كما مر . فحيض
الصغيرة : أي إذا حاضت
الصغيرة فحيضها كما مر .

٥ : فإن لم يكن لها أيام : فعلم مما
تقدم . فحيضها خمسة عشر
يوما .

ز : فإن كان لها أيام : فحيضها
أيامها المعتادة : أي التي
اعتادتها : فإن كانت معتادة
بستة أيام فحيضها ستة أيام .

ط : فإن أضعفها : فإن ضعفها .

ك : فإن أخرها : فإن طرأ
أمامها .

ل : فإن غلبها : فإن تجاوزها :
فإن زادت : فإن عدتها .

م : فحكم الحرة إذا حاضت
فحيضها كما مر . فالحيض
فحيضها عشرة .

ع : حكم ان يقيم عليه الحاكم : الحاكم هو الذي يحكم بين الناس : ويسمى القاضي ايضا : وانما يحكم بين الناس بالشرع . ويسمى ايضا السلطان . وانما يحكم بالشرع لانه نائب عن الله تعالى .

الفرض : ٥ .

١ : حد الزنى على الحر البكر : وهو ان يزني الحر البكر . ٢ : والحر هو الذي ليس بعبد : والبكر هو الذي لم يتزوج . ٣ : وحد الزنى على الحر البكر : هو ان يجلد مائة جلدة . ٤ : ويغرب سنة عن بلد الحد : وهو ان يخرج من البلد الذي اقيم عليه الحد فيه : ويغرب الى بلد آخر . ٥ : ولا يغرب الى بلد العدو : لانه يخاف ان يرتد عن دينه . ٦ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه والي : لانه يخاف ان يقيم عليه الحد . ٧ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه قاض : لانه لا يقيم عليه الحد . ٨ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه فقيه : لانه لا يعلمه الشرائع . ٩ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه مسجد جامع : لانه لا يصلي الجمعة . ١٠ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه ماء ولا مرعى : لانه يهلك . ١١ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه طريق : لانه لا يصل اليه . ١٢ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه امن : لانه يخاف ان يقتل . ١٣ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه اهل : لانه يخاف ان يموت وحده . ١٤ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه ما يأكل : لانه يخاف ان يموت جوعا . ١٥ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه ما يشرب : لانه يخاف ان يموت عطشا . ١٦ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه ما يلبس : لانه يخاف ان يموت عريانا . ١٧ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه ما يتداوى به : لانه يخاف ان يموت من المرض . ١٨ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه ما يتطيب به : لانه يخاف ان يموت من النتن . ١٩ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه ما يستمتع به : لانه يخاف ان يموت من الشبق . ٢٠ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه ما يتزوج به : لانه يخاف ان يموت من الشبق . ٢١ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه ما يتسرى به : لانه يخاف ان يموت من الشبق . ٢٢ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه ما يتزوج به : لانه يخاف ان يموت من الشبق . ٢٣ : ولا يغرب الى بلد ليس فيه ما يتسرى به : لانه يخاف ان يموت من الشبق .

فصل ٥ .

١ : اذا زنى بكر بكرا : فعليهما جلد مائة : وتغريب عام : على الرجال : وعلى النساء : بغير محرم : وتغريب عام : على الصحيح.

٢ : ويثبت زنى العبد والامة : بما يثبت به زنى الحر . ويجب عليهما نصف ما على الحر : من الجلد : والتغريب : على الصحيح .

٣ : اذا زنى حر بمن فيها شائبة من الرق : كمكاتبة ومبعضة : فعليه حد الاحرار : وعليها حد العبيد : على الصحيح .

٤ : ويثبت زنى المكاتب والمبعض : بما يثبت به زنى الحر . ويجب عليه ما يجب على الحر : من الحد : على الصحيح : وقيل : يجب عليه ما يجب على العبد : من الجلد : على الصحيح .

٥ : اذا زنى مكاتب بمكاتبة : او مبعض بمبعضة : او مكاتب بمبعضة : او مبعض بمكاتبة : فعليهما : على كل واحد منهما : ما على نصفه حر : وما على نصفه عبد : على الصحيح .

٦ : اذا زنى رقيق بحرة : او حر برقيقة : فعليهما : ما على الرقيق : على الصحيح .

٧ : اذا زنى بكر بثيب : فعليهما : ما على كل واحد منهما : على الصحيح .

٨ : اذا زنى ذمي بمسلمة : او مسلم بذمية : او مرتد بمسلمة : او بذمية : او بمرتدة : او حربي بمستأمنة : او مستأمن بمستأمنة : فعليه : ما على المسلم : على الصحيح .

٩ : اذا زنى مجنون بعاقلة : او عاقل بمجنونة : فعليه : ما على العاقل : على الصحيح .

١٠ : اذا زنى صبي بمراهقة : او مراهق بصبية : او صبي بصبية : او مراهق بمراهقة : فلا حد عليهما : على الصحيح .

ﻫ: ﻣﺼﺪﺭ ﺍﻟﻤﺤﻠﺐ ﺍﻟﺤﻠﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻭ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺯ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺡ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻁ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻱ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻙ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻝ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻡ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻥ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺱ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻉ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻑ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺹ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻕ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺭ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺵ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺕ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺙ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺥ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺫ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺽ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻅ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﻍ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺀ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺉ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺅ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺁ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺃ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺇ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺉ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺅ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺁ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺃ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.
ﺇ: ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺤﺎﻟﺐ.

كتاب : ج ٠

١ : فعيده هذا مشتمل على : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٢ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٣ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٤ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٥ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٦ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٧ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٨ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٩ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

١٠ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

١١ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

١٢ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

١٣ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

١٤ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

١٥ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

١٦ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

١٧ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

١٨ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

١٩ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٢٠ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٢١ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٢٢ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٢٣ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٢٤ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٢٥ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٢٦ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٢٧ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٢٨ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٢٩ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٣٠ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٣١ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٣٢ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٣٣ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٣٤ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٣٥ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٣٦ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٣٧ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٣٨ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٣٩ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٤٠ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٤١ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٤٢ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٤٣ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٤٤ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٤٥ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٤٦ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٤٧ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٤٨ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

٤٩ : فالمراد بالجنة هنا : الجنة العجلى التي هي محل الصدق إلى دخول الجنة .

٥٠ : فعيده لغة واصطلاح : فالأول : مصدر أكد : إذا صار ثابتا . والثاني : هو ما أضيف إليه غيره : بحيث يكون ذلك الغير ثابتا بسببه . فالأول للجنس . والثاني : هو ما يسمى مركبا إضافيا : فإن قلت كيف يكون الجنس مركبا ؟ قلت لأن الجنس يتركب من الأنواع والأنواع من الأشخاص .

صفحة : ٤ .

١ : وَجَبَ حَدُّ القَذْفِ : فَلِقَوْلِهِ
تَعَالَى : وَالَّذِينَ يَرْمُونَ المُحْصَنَاتِ
ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ .
٢ : وَلِأَنَّ فِي القَذْفِ إِيذَاءً بِالغَ
وَضَرَرًا فَاحِشًا فَوَجَبَ الحَدُّ .
٣ : وَالقَذْفُ أَنْ يَرْمِيَ مُحْصَنًا
بِالزِّنَا أَوْ يَنْفِيَ نَسَبَ وَلَدٍ
صَحِيحِ النَّسَبِ .
٤ : وَالمُحْصَنُ البَالِغُ العَاقِلُ
المُسْلِمُ الحُرُّ العَفِيفُ عَنِ الزِّنَا
وَوَطْءِ الشُّبْهَةِ .
٥ : وَلَا يَجِبُ الحَدُّ إِلَّا بِطَلَبِ
المَقْذُوفِ أَوْ نَائِبِهِ .
٦ : وَلَا يَجِبُ الحَدُّ إِلَّا بِأَنْ
يُصَرِّحَ بِالقَذْفِ أَوْ يَأْتِيَ بِمَا
يَقُومُ مَقَامَ التَّصْرِيحِ .
٧ : وَلَا يَجِبُ الحَدُّ بِالتَّعْرِيضِ
إِلَّا أَنْ يَنْوِيَ بِهِ القَذْفَ .
٨ : وَلَا يَجِبُ الحَدُّ بِقَذْفِ
الأَمْوَاتِ إِلَّا أَنْ يَكُونَ المَقْذُوفُ
قَدْ طَالَبَ قَبْلَ مَوْتِهِ .
٩ : وَلَا يَجِبُ الحَدُّ بِقَذْفِ
الصَّغِيرِ وَالمَجْنُونِ .
١٠ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً
فَطَالَبَ أَحَدُهُمْ حُدَّ لَهُ وَلَمْ
يَسْقُطْ حَدُّ البَاقِينَ .
١١ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً
فَطَالَبَ كُلُّ وَاحِدٍ حُدَّ لَهُ .
١٢ : وَإِذَا قَذَفَ وَاحِدًا مِرَارًا
فَطَالَبَ بِوَاحِدَةٍ حُدَّ لَهَا وَلَمْ
يَسْقُطْ حَدُّ البَاقِي .
١٣ : وَإِذَا قَذَفَ وَاحِدًا مِرَارًا
فَطَالَبَ بِالجَمِيعِ حُدَّ لَهُ حَدًّا
وَاحِدًا .
١٤ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً بِكَلِمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَطَالَبَ أَحَدُهُمْ حُدَّ لَهُ
وَلَمْ يَسْقُطْ حَدُّ البَاقِينَ .
١٥ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً بِكَلِمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَطَالَبَ بِالجَمِيعِ حُدَّ لَهُ
حَدًّا وَاحِدًا .
١٦ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً بِكَلِمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَطَالَبَ أَحَدُهُمْ حُدَّ لَهُ
وَلَمْ يَسْقُطْ حَدُّ البَاقِينَ .
١٧ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً بِكَلِمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَطَالَبَ بِالجَمِيعِ حُدَّ لَهُ
حَدًّا وَاحِدًا .
١٨ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً بِكَلِمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَطَالَبَ أَحَدُهُمْ حُدَّ لَهُ
وَلَمْ يَسْقُطْ حَدُّ البَاقِينَ .
١٩ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً بِكَلِمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَطَالَبَ بِالجَمِيعِ حُدَّ لَهُ
حَدًّا وَاحِدًا .
٢٠ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً بِكَلِمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَطَالَبَ أَحَدُهُمْ حُدَّ لَهُ
وَلَمْ يَسْقُطْ حَدُّ البَاقِينَ .
٢١ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً بِكَلِمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَطَالَبَ بِالجَمِيعِ حُدَّ لَهُ
حَدًّا وَاحِدًا .
٢٢ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً بِكَلِمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَطَالَبَ أَحَدُهُمْ حُدَّ لَهُ
وَلَمْ يَسْقُطْ حَدُّ البَاقِينَ .
٢٣ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً بِكَلِمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَطَالَبَ بِالجَمِيعِ حُدَّ لَهُ
حَدًّا وَاحِدًا .
٢٤ : وَإِذَا قَذَفَ جَمَاعَةً بِكَلِمَةٍ
وَاحِدَةٍ فَطَالَبَ أَحَدُهُمْ حُدَّ لَهُ
وَلَمْ يَسْقُطْ حَدُّ البَاقِينَ .

حو : أُنثى مخصص : مما يذهب بالذبح .

حس : أنثى حمار أهلي : مكر : مذكر : يذهب بالكلأ .

حل : حبة تجه : مصدر بالذم .

ل : حبة مجيد : مما يصدر عنه .

لا : حبة حنك : آلة مذكر مصدر يأخذ .

لت : حبة سمك : الكلام يذهب .

لث : حبة لوح : مسند : ما به : حديدا يذهب مصدر .

لج : حبة ابنه : الكلام يأخذ مصدر .

لح : حبة هنأ : الكلا آلة يعمل بالكلاب .

له : حومة حبة بحر لحم بعد : الجدار مجلب بالكلا .

لو : حبة أحمد : آلة مذكر مصدر بالذم .

لس : حبة قسط : آلة مذكر مجلب يأخذ .

لك : حبة سدر : آلة مخالطة .

م : لؤلؤ حبة بعد : مطيعا : حبة صوت : مجلب يأخذ .

ما : حلم مخصص : حبة أهل : مما يذهب بالذم .

مب : حبة أحمد : حبة حلط : حبة أهلة : حبة ملوك : حبة مجلب : مذكر .

مت : أنثى حبة ربا : حبة سوط : حبة مجلة .

مث : حبة طيب : حبة حبك : حبة قرن .

مج : حبة كبا : حبة بكا : حبة حصن .

مح : حبة مكر : حبة مجلب : حبة سبب .

مخ : حبة كوز : حبة سكر : حبة ذبا .

مد : حبة قسم : حبة دجوا : حبة كوز .

مذ : حبة كوا : حبة قلس : حبة ذهب .

م : حبة أهبا : حبة مذهب : حبة يقهب .

ن : حبة خصخص : حبة سطوا : حبة مجموع .

ت : حبة خلاه : حبة مسبا : حبة مخا .

ث : حبة خضوع : حبة هجا : حبة همد .

ج : حبة سبس : حبة سلوا .

ح : حبة كفة : حبة خلط : حبة هلط : حبة قنوا . حبة اهتزه : حبة كلا : حبة حلما : حبة هضب : حبة كوز .

خ : حبة سلول : حبة خصوص : حبة سلكا : حبة أمة .

س : حلم تابتا : حبة كفة مخلط : الكلا مصدر مذهب .

ك : حلم أمم ذهب ج الحلس للكا : ولجوخب . صمم ابا مد . لا يجسه لصسمه جخا جخوص : وقحنوص : ال ج بهذ ابن .

ه : حبة جنا : حبة هوبا : حبة مخا : يعا مصدر مذهب .

بك ايذا وضعوه لداود . واعلم انه لعدم ذكر ضمير .

٣ : اي لم يسمع . واكتفى بالاسم الظاهر عن المضمر : اي لم اسمع انك .

٥ : قطع الحبل الذي ربطوا به : هو الوتر : اي اسقط عني اسرهم .

٦ : حد واحد وضع في الماء : يعني الذي اخذ من الارض . لان الماء يعدم بك وضعه في الاناء .

صلاة : د .

١ : اي لم تنم عيناي في الليل . يعني لم اتمكن من النوم . واصبحت كالمريض : اي لم اقدر . والله اعلم بالصواب .

٢ : ذبابة بك وذكرها : بعد : نسمها : هذا : اذيالنا : مدوذب : حلمي : حسنا : خلق : اذهب : خذ .

٤ : حسنا جانبا وهذه : حبة قدره : هو الذي وضعه في الماء .

٥ : حبة عقلنا : الاهوا مخجب في .

٥ : حبة اوس عجدوا مخجب مصحا .

٥ : حبة عولم مولب : حبة بعد مولب : هو الذي وضعه في الماء .

٦ : حبة حبك : اي اذيالك .

٧ : حبة اوس عجدوا مخجب مصحا .

٨ : حبة ذهب : اي اذيالك في .

٩ : حبة خب : عجدوا مخجب في .

١٠ : حبة خب : اي اذيالك في .

١١ : حبة خب : عجدوا مخجب في .

١٢ : حبة لوذ : انك مخلص : مخجب في .

١٣ : حبة اذهبوا : عجدوا مخجب مولب .

١٤ : حبة اهل لسانا : عجب في الاذيال .

١٥ : حبة نوح : الاهوا مخجب في .

١٦ : حبة سفط : مخلص مخجب في .

١٧ : حبة مسا : اي في هذا .

١٨ : حبة سفط : مخلص مخجب في .

١٩ : حبة لج : عجب مصحا .

٢٠ : حبة حمه لمط : اي مخجب في .

٢١ : اعبة مولا : مصحا مولب .

٢٢ : اعبة حلوه : اي مخجب في .

٢٣ : اعبة حلوه : اي مخجب في .

٢٤ : حبة حلوه : اذيالك في .

٢٥ : حبة موذه لبن : فجذا : اي : عجد : اي اذيالك في .

٢٦ : حبة ذهل : فجد : عجدوا مخجب مصحا .

ספר בראשית

פרק א׳.

א׳: בראשית ברא אלהים את השמים
ואת הארץ. והארץ היתה תהו ובהו
וחשך על פני תהום. ורוח אלהים
מרחפת על פני המים. ויאמר אלהים
יהי אור. ויהי אור.

ב׳: וירא אלהים את האור כי טוב
ויבדל אלהים בין האור ובין החשך.
ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא
לילה. ויהי ערב ויהי בקר יום אחד.

ג׳: ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך
המים ויהי מבדיל בין מים למים.
ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין
המים אשר מתחת לרקיע ובין המים
אשר מעל לרקיע. ויהי כן. ויקרא
אלהים לרקיע שמים. ויהי ערב ויהי
בקר יום שני.

ד׳: ויאמר אלהים יקוו המים מתחת
השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.
ויהי כן. ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים. וירא
אלהים כי טוב.

ה׳: ותוצא הארץ דשא עשב מזריע
זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר
זרעו בו למינהו. וירא אלהים כי טוב.
ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי.

ו׳: ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
השמים להבדיל בין היום ובין הלילה
והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים.
והיו למאורת ברקיע השמים להאיר
על הארץ. ויהי כן. ויעש אלהים את
שני המארת הגדלים את המאור הגדל
לממשלת היום ואת המאור הקטן
לממשלת הלילה ואת הכוכבים.
ויתן אותם אלהים ברקיע השמים
להאיר על הארץ. ולמשל ביום
ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך. וירא אלהים כי טוב. ויהי
ערב ויהי בקר יום רביעי.

ז׳: ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ
נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על
פני רקיע השמים. ויברא אלהים את
התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה
הרומשת אשר שרצו המים למינהם
ואת כל עוף כנף למינהו. וירא
אלהים כי טוב. ויברך אותם אלהים
לאמר פרו ורבו ומלאו את המים
בימים והעוף ירב בארץ. ויהי ערב
ויהי בקר יום חמישי.

ח׳: ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש
חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ
למינה. ויהי כן. ויעש אלהים את
חיתו ארץ למינה ואת הבהמה
למינה ואת כל רמש האדמה
למינהו. וירא אלהים כי טוב.

ܒܐܘܪܫܠܡ . ܘܢܟܣܘ ܕܒܚܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ .
ܝ : ܘܠܫܘܠܡܗ ܕܫܢܬܐ : ܫܕܪ ܥܠܘܗܝ
ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ : ܘܐܝܬܝܗ ܠܒܒܠ : ܥܡ
ܘܠܡܐܢܐ ܫܦܝܪܐ ܕܗܘܘ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܘܐܡܠܟ ܠܨܕܩܝܐ ܐܚܘܗܝ ܒܡܠܟܘܬܐ : ܥܠ
ܝܗܘܕܐ ܘܥܠ ܐܘܪܫܠܡ .
ܝܐ : ܒܪ ܥܣܪܝܢ ܘܚܕܐ ܫܢܝܢ ܨܕܩܝܐ : ܟܕ
ܡܠܟ ܒܡܠܟܘܬܐ . ܘܚܕܥܣܪܐ ܫܢܝܢ ܐܡܠܟ
ܒܐܘܪܫܠܡ .
ܝܒ : ܘܥܒܕ ܕܒܝܫ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ .
ܘܠܐ ܕܚܠ ܡܢ ܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ : ܕܡܬܢܒܐ ܗܘܐ
ܠܗ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܡܪܝܐ .
ܝܓ : ܘܐܦ ܥܠ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܡܪܕ : ܕܡܘܡܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܒܡܘܡܬܗ ܕܡܪܝܐ . ܘܩܫܝ ܩܕܠܗ :
ܘܐܥܫܢ ܠܒܗ . ܘܠܐ ܨܒܐ ܠܡܬܦܢܝܘ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܘܗܝ .
ܝܕ : ܘܐܦ ܟܠ ܪܘܪܒܢܐ ܕܟܗܢܐ ܘܕܝܗܘܕܐ
ܘܕܥܡܐ : ܐܣܓܝܘ ܠܡܥܒܕܘ ܥܘܠܐ :
ܐܝܟ ܟܠܗܘܢ ܛܢܦܘܬܐ ܕܥܡܡܐ : ܘܛܡܐܘ
ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܩܕܝܫܐ ܒܐܘܪܫܠܡ .
ܝܗ : ܘܫܕܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܬܗܘܢ
ܥܠܝܗܘܢ ܒܐܝܕܐ ܕܢܒܝܘܗܝ : ܡܩܕܡܝܢ
ܘܡܫܕܪܝܢ . ܡܛܠ ܕܚܣ ܥܠ ܥܡܗ
ܘܥܠ ܒܝܬܐ ܕܡܪܝܐ .
ܝܘ : ܘܗܘܘ ܡܡܙܚܝܢ ܥܠ ܡܠܐܟܘܗܝ
ܕܡܪܝܐ : ܘܡܒܣܪܝܢ ܥܠ ܡܠܘܗܝ .
ܘܡܡܙܚܝܢ ܥܠ ܢܒܝܘܗܝ . ܥܕܡܐ ܕܣܠܩܬ
ܚܡܬܗ ܕܡܪܝܐ ܒܥܡܗ : ܥܕܡܐ ܕܐܣܝܐ
ܕܠܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ ܐܣܘ .
ܝܙ : ܘܐܝܬܝ ܥܠܝܗܘܢ ܠܡܠܟܐ ܕܟܠܕܝܐ :
ܘܩܛܠ ܥܠܝܡܝܗܘܢ ܒܚܪܒܐ ܒܒܝܬ
ܡܩܕܫܗܘܢ . ܘܠܐ ܚܣ ܥܠ ܥܠܝܡܐ ܘܥܠ

ܒܬܘܠܬܐ : ܘܥܠ ܣܒܐ : ܘܐܦܠܐ ܥܠ ܩܫܝܫܐ
ܚܠܫܐ . ܟܠܗܘܢ ܐܫܠܡ ܒܐܝܕܗ .
ܝܚ : ܘܟܠ ܡܐܢܝ ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ :
ܪܘܪܒܐ ܘܙܥܘܪܐ : ܘܓܙܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ :
ܘܓܙܐ ܕܡܠܟܐ ܘܕܪܘܪܒܢܘܗܝ : ܟܠܗ ܐܘܒܠܗ
ܠܒܒܠ .
ܝܛ : ܘܐܘܩܕܘ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ . ܘܣܚܦܘ
ܠܫܘܪܗ ܕܐܘܪܫܠܡ : ܘܟܠܗܘܢ ܐܣܛܘܢܘܗ
ܐܘܩܕܘ ܒܢܘܪܐ . ܘܟܠ ܡܐܢܝ ܕܪܓܬܐ ܚܒܠܘ .
ܟ : ܘܐܫܒܝ ܒܥܠܕܒܒܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܦܠܛܘ ܡܢ
ܚܪܒܐ ܠܒܒܠ . ܘܗܘܘ ܠܗ ܥܒܕܐ
ܘܠܒܢܘܗܝ : ܥܕܡܐ ܠܡܠܟܐ ܕܐܡܠܟ ܡܠܟܘܬܐ
ܠܦܪܣܝܐ .
ܟܐ : ܕܢܫܬܠܡ ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܕܡܠܠ
ܗܘܐ ܒܐܪܡܝܐ ܢܒܝܐ : ܥܕܡܐ ܕܬܬܪܥܐ ܐܪܥܐ
ܫܒܬܝܗ ܟܠ ܝܘܡܬܐ ܕܚܪܒܗ : ܠܡܫܠܡܘ
ܫܒܥܝܢ ܫܢܝܢ .
ܟܒ : ܒܫܢܬ ܚܕܐ ܠܟܘܪܫ ܡܠܟܐ ܦܪܣܝܐ :
ܕܢܫܬܠܡ ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܒܦܘܡܗ ܕܐܪܡܝܐ
ܢܒܝܐ : ܐܥܝܪ ܡܪܝܐ ܪܘܚܗ ܕܟܘܪܫ ܡܠܟܐ
ܦܪܣܝܐ . ܘܐܥܒܪ ܩܠܐ ܒܟܠܗ ܡܠܟܘܬܗ .
ܘܐܦ ܒܟܬܒܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܟܬܝܒ .
ܟܓ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܟܘܪܫ ܡܠܟܐ ܦܪܣܝܐ :
ܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܝܗܒ ܠܝ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ
ܕܫܡܝܐ . ܘܗܘ ܦܩܕ ܥܠܝ ܕܐܒܢܐ ܠܗ ܒܝܬܐ
ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܒܝܗܘܕ . ܡܢܘ ܐܝܬ ܒܟܘܢ ܡܢ
ܟܠܗ ܥܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܢܗܘܐ ܥܡܗ :
ܢܣܩ ܠܐܘܪܫܠܡ .

حكلاه : له .

١ : ةوذبذه بحكا لنهؤاشم بذ معنا. ةأبعمه حضلحكاه ةهمه بذ أحمه حاؤذعلم .

ح : بذ بعهذب ةاكا ةهمه ةأبعمه بذ ضبط حضلحكاه . ةاكاه بذمب أجلح هؤا حاؤذعلم .

د : ةأحذه مخلحا دحمؤم .

ه . ةأبعم للنصبم أسمه : بكد دحمأ بسؤا : ةبكد بحضؤشه حاؤذعلم. ةعجب عمه مضبم : ةلنهؤاشم أسمه : دذبذ قذف سلبذا . ةأحلم لحمؤم . ةعجا هؤم .

و : بذ بعهذب ةنعمه متب مضبم: دذ ضبط حضلحكاه . ةسعبهؤا متب أجلح حاؤذعلم . ةحذبذ دحمه عؤم هذا أكمه .

ز : ةهم حلصف هاتم بحا : أنهه بحضحذبئذ لكحل . ةنهذ بحم انف حضحلم حكحل .

ح : ةعذا دقاكهذه دمضبم: ةهتنكاا ةحذبذ : ها هاتم حاتبذ بكد هؤذا دحلحا ةمسؤا ةدبهذد . ةأجلح مضبم حذه خلاذه .

ط : بذ ٨هنبهؤا متب مضبم : دذ ضبط حضلحكاه . ةهاا نقمب أجلح ةحكحل دذبذ قذه . ةنهذ بحمه معنا لاةذب.

ا : ةعذبذ ابؤذبذا لقاه : ةأبذه لم : هذا انه لب بحمم حلحا ةمسؤا . لا هؤا حلبم أناا ناا نهمذا : حلحا ةمسؤا. حهلد دلا هؤا حلبم أناا لحداجذه. هذا أبذه لم ليحتشلاباب . قذهب لم مج أناه دحمد : دلا نبكلم .

حد : ولا أنهب أقهب حمتم معنا . حهلد ةاحداجذه ةلحدبذج ضذبذا أول هؤا . ولا بحمد ةاكهذةه دقذف . سلبذا . ولا نبذد هؤا معنا مج ضبط هذا حاةذب ةاكا . ةنهذ مقاه . ةنهب لحداجذه بحمب: خضبذا دحلبذه .

حد : ةحسا قذف سلبذا لمعنا ةاكم ليذب . ةأبعذ حلحا : أحذهب: حهلد ةمسؤا دهذاا مسا ناا .

حح : ةأحذهب بحبذة حمج مج ةذبذجذا. ةأحاجب حضهذبذا دحلحكاه دلب . ةأحلب لاةذعلم : ةعجب. ةحذبذ حضحذبذا ةأجاشاه. ةعجب هؤذا دحسا ناا ةحلحكاه دلب ةأحلب حاةذعلم : نهذب هؤه أحلا بكد معنا .

حه : ةأنا ةذسا بكد معنا : ةأبعذ : حد ةذبهذا ةذبذطاا حاةذنهذجم بكد معنا حذبهذ. ةحذبهذا لنهمذا بؤب ليم ليصنعا دهذبذد . ةعجب حاتبذ دهذبذ ناةنهذا .

حو : ةاكا ةهمه حذبهذبذا ةأسذا : ها حاب حاتبذ دهذبذ ةحلحذا دهذبذد ةعجب .

ܕ : ܘܐܬܦܢܝܘ ܠܟܠܗܘܢ : ܘܠܟܠ ܕܐܒܗ̈ܬܗܘܢ :
ܐܝܟܢܐ ܕܟܬܝܒ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܘܐܝܟܢܐ ܕܟܬܝܒ ܥܠܝܗܘܢ ܒܗ̇ܘ .

ܗ : ܘܫܘܡܗܘ ܒܫܘܪ̈ܝܐ ܕܟܠܗܘܢ ܫܒ̈ܛܐ
ܕܒܝܬ ܐܒܗ̈ܬܗܘܢ : ܘܐܝܬܝܘ ܒܢ̈ܝ ܥܡܐ
ܕܟܠܗܘܢ ܫܒ̈ܛܐ ܕܒܝܬ ܐܒܐ ܕܠܘܝ̈ܐ .

ܘ : ܒܗܘ ܚܙܩܝܐ ܘܐܬܢܟܪܘ . ܘܐܬܦܢܝܘ
ܟܠ ܕܐܝܬܝܗܘܢ . ܘܝܗܒܘ ܐܝܟܢܐ ܕܦܩܝܕ
ܡܪܝܐ ܥܠ ܡܘܫܐ .

ܙ : ܘܦܩܕ ܡܠܟܐ ܠܒܢ̈ܝ ܥܡܐ : ܟܗ̈ܢܐ
ܘܐܡܪ̈ܐ : ܘܢܦܩܬܐ ܕܒܝܬܐ . ܘܩܪܝܘ ܠܟܠܗܘܢ
ܠܚܙܩܝܐ : ܠܟܠ ܕܐܬܟܢܫ : ܒܡܢܝܢܐ ܐܠܦܝܢ
ܐܠܦ̈ܝܢ : ܘܡܐܬܐ ܐܠܦܝܢ ܐܠܦ̈ܝܢ . ܘܐܝܬܝܘ ܡܢ
ܡܢܝܢܐ ܕܡܠܟܐ .

ܚ : ܘܐܬܒܥܝܘܗܝ ܦܩܕܗ ܠܢܡܘܣܐ ܠܟܗ̈ܢܐ
ܘܠܠܘܝ̈ܐ . ܘܦܩܕܗ ܚܠܦܝܗܘܢ : ܘܥܒܕܘ ܟܠܗ :
ܘܫܠܡܘ : ܟܠ ܕܐܬܒܥܝ ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܟܗ̈ܢܐ .
ܘܐܡܪܘ ܠܚܙܩܝܐ : ܟܗ̈ܢܐ ܐܠܗ̈ܐ ܗܘܝܢ ܘܝܗܒ
ܡܪܐ : ܘܬܘܕܝܬܐ ܗܠܠܘܝܐ .

ܛ : ܘܫܐܠܗ ܘܫܐܠܗ ܟܕ ܐܝܬܘܗܝ :
ܘܫܐܠܗ ܘܟܗ̈ܢܐ ܐܦܩܕܘ ܠܠܘܝ̈ܐ ܠܚܙܩܝܐ :
ܟܗ̈ܢܐ ܫܒܝܚܐ ܐܠܗ̈ܐ : ܘܬܘܕܝܬܐ ܫܘܒܚܐ .

ܝ : ܘܬܩܢܗ ܒܒܝܬܐ . ܘܫܡܫܘ ܟܗ̈ܢܐ
ܥܠ ܕܘܟܝܬܗܘܢ : ܘܠܘܝ̈ܐ ܥܠ ܕܘܟܝܬܗܘܢ .

ܝܐ : ܘܦܩܕܘ ܚܙܩܝܐ ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܐ .
ܘܐܬܝܘ ܟܗ̈ܢܐ ܡܢ ܕܡܐ .

ܝܒ : ܘܠܘܝ̈ܐ ܢܚܬܘܢ ܘܢܣܒܘܢ ܒܠܘܚ̈ܬܐ
ܢܦܩ̈ܬܐ ܕܐܒܗ̈ܬܗܘܢ ܕܒܢ̈ܝ ܥܡܐ :
ܠܡܫܡܫܘ ܠܡܪܝܐ : ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܒܣܦܪܐ
ܕܢܡܘܣܗ ܕܡܪܝܐ . ܘܚܙܝܐ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ
ܒܟܠ ܝܘܡ ܘܝܘܡ .

ܝܓ : ܘܫܒܩܗ ܚܙܩܝܐ ܒܥܘܕܪܐ : ܐܝܟ
ܕܡܬܩܪܝܐ ܠܗ . ܘܫܘܦܪܗ ܦܫܝܠܗ ܒܥܘܕܪܐ :
ܒܫܦܝܪܘܬܐ ܘܒܛܝܒܘܬܐ . ܘܫܒܩܘܗܝ ܒܗ
ܒܢ̈ܝ ܥܡܐ .

ܝܕ : ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ : ܐܬܟܢܫܘ ܫܒ̈ܛܐ
ܠܗܘܢ ܕܝܗܘܕܐ . ܘܐܡܪܘ ܕܫܒ̈ܛܐ ܒܢ̈ܝܗܘܢ
ܕܐܒܗ̈ܬܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܒܠܘܚ̈ܬܐ ܘܐܡܪܐ
ܒܝܬܐ ܕܠܡܠܟܐ . ܘܠܟܗ̈ܢܐ ܐܡܪܘ ܠܗܘܢ ܘܠܟܗ̈ܢܐ
ܒܢ̈ܝܗܘܢ ܕܐܒܗ̈ܬܗܘܢ ܕܡܫܡܫܝܢ .

ܝܗ : ܒܢ̈ܝܗܘܢ ܕܐܗܪܘܢ ܥܠ ܕܘܟܝܬܗܘܢ :
ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܕܕܘܝܕ . ܘܫܡܫ ܗܘܐ ܘܫܒܚܘܗܝ
ܫܘܒܚܐ ܕܡܠܟܐ : ܘܢܬܠܘܢ ܬܘܕܝܬܐ ܕܡܫܡܫܝܢ
ܬܘܕܝܬܐ ܕܡܠܟܐ : ܕܢܬܠܘܢ ܠܗܘܢ ܡܢܬܗܘܢ ܠܡܫܡܫܘ
ܡܢ ܟܠ ܒܢ̈ܝܗܘܢ . ܡܛܠ ܕܐܚ̈ܝܗܘܢ
ܐܝܬܝܗ ܠܗܘܢ .

ܝܘ : ܘܐܬܡܢܝܘ ܟܠܗ ܒܒܝܬܐ ܕܡܪܝܐ
ܒܝܘܡܐ ܗܘ : ܠܡܫܡܫܘ ܚܙܩܝܐ . ܘܡܫܡܫܝܢ
ܗܘܘ ܥܠ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ
ܕܡܠܟܐ ܡܠܝܐ .

ܝܙ : ܘܥܒܕܘ ܒܢ̈ܝ ܝܫܪܝܠ ܕܐܫܬܟܚܘ :
ܚܙܩܝܐ : ܒܗ ܒܙܒܢܐ ܗܘ : ܘܥܐܕܐ ܕܦܛܝܪ̈ܐ
ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ .

ܝܚ : ܘܠܐ ܐܬܥܒܕ ܥܐܕܐ ܒܝܫܪܝܠ ܐܝܟ
ܗܢܐ : ܡܢ ܝܘܡ̈ܬܗ ܕܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ : ܘܟܠ
ܡܠܟ̈ܐ ܕܝܫܪܝܠ . ܠܐ ܥܒܕܘ ܐܝܟ ܗܢܐ ܚܙܩܝܐ :
ܕܥܒܕ ܡܫܝܚܐ : ܘܟܗ̈ܢܐ ܘܠܘܝ̈ܐ : ܘܟܠܗ
ܝܗܘܕܐ ܘܝܫܪܝܠ : ܕܐܫܬܟܚܘ ܗܪܟܐ
ܒܐܘܪܫܠܡ .

ܝܛ : ܘܒܫܢܬܐ ܬܡܢܐ ܥܣܪܐ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܕܝܘܫܝܐ : ܐܬܥܒܕ ܦܨܚܐ ܗܢܐ .

ܟ : ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܟܠܗܝܢ : ܕܐܬܩܢ
ܝܘܫܝܐ ܒܝܬܐ ܕܡܪܝܐ : ܣܠܩ ܢܟܘ
ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ : ܠܡܬܟܬܫܘ ܥܡ

ܡܕ : ܘܫܒܩܗ ܚܙܩܝܐ ܒܥܘܕܪܐ : ܐܝܟ

ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚ ܠܗ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܗ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܘ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܙ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܚ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܛ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܝ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܝܐ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܝܒ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܝܓ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܝܕ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܝܗ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܝܘ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܝܙ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܝܚ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܝܛ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܟ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܟܐ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܟܒ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܟܓ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܟܕ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܟܗ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܟܘ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܟܙ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܟܚ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܟܛ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܠ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܠܐ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܠܒ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܠܓ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܠܕ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܠܗ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܠܘ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܠܙ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܠܚ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܠܛ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܡ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܡܐ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܡܒ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܡܓ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܡܕ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܡܗ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܡܘ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܡܙ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܡܚ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܡܛ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܢ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܢܐ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬܝ ܘܥܒܕܝ ܘܫܦܚܬܝ ܘܓܡܠܝ ܘܚܡܪܝ ܘܟܠ ܕܝܠܝ ܘܟܠ ܕܠܝ ܒܥܠܡܐ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܥܠܡܐ ܕܐܬܐ .

ܢܒ : ܐܡܪ ܡܪܝ ܥܠ ܡܢ ܕܐܡܪ ܠܐ ܐܬܐ ܐܢܐ ܘܐܒܝ ܐܒܐ ܘܐܡܝ ܐܡܐ ܘܐܚܝ ܐܚܐ ܘܐܚܬܝ ܐܚܬܐ ܘܐܫܬܗ ܘܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܘܒܥܠ ܒܝܬ

מד:ואת התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל: אלה העדות והחקים והמשפטים אשר
דברו משה אל בני ישראל במדבר בצאתם
ממצרים: מה בעבר הירדן בגיא מול בית
פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב
בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל אתו
בהכותם ממצרים: ואת ארצו ירשו ואת ארץ
עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מזרחה שמש: מן ערוער אשר על שפת
נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון: וכל
הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה
תחת אשדת הפסגה: ויקרא משה אל כל
ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים
ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום
ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם: יהוה אלהינו
כרת אתנו ברית בחרב: לא את אבתינו כרת
יהוה את הברית הזאת כי אתנו אלה
הנה היום כלנו חיים: פנים בפנים דבר יהוה
עמכם בהר מתוך האש: אנכי עמד בין יהוה
ובינכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה
כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר:
אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני: לא תעשה לך פסל כל תמונה
אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ: לא תשתחוה להם ולא
תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד
עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים
לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי
מצותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא
כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו
לשוא: שמור את יום השבת לקדשו כאשר
צוך יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית
כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה
אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל
בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך
ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה
ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות
את יום השבת: כבד את אביך ואת אמך
כאשר צוך יהוה אלהיך למען יארכון ימיך
ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך
נתן לך: לא תרצח: ולא תנאף: ולא תגנב:
ולא תענה ברעך עד שוא: ולא תחמד אשת
רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו
שורו וחמרו וכל אשר לרעך: את הדברים
האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך
האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם
על שני לחת אבנים ויתנם אלי: ויהי כשמעכם
את הקול מתוך החשך וההר בער באש
ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם:
ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת
גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה
ראינו כי ידבר יהוה את האדם וחי: ועתה
למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם
יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד
ומתנו: כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים
חיים מדברים מתוך האש כמנו ויחי: קרב
אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו
ואתה תדבר אל יהוה אלהינו את כל אשר
ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו:
וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי
ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם
הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו:
מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי
ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב
להם ולבניהם לעלם: לך אמר להם שובו
לכם לאהליכם: ואתה פה עמד עמדי ואדברה
אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר
תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם
לרשתה: ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה
אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל:
בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם
תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים
בארץ אשר תירשון: והזאת התורה המצות
והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם
ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים
שמה לרשתה: למען תירא את יהוה אלהיך
לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה
ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך:
ושמע ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך
ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי
אבתיך לך זבת חלב ודבש: שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחד: ואהבת את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על
לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך:
וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך:
וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך: והיה כי
יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך

مه : ولحبخ ألقا مؤجنا : ولقا
لمقا دابه دحكه دمنا : ولحصا
حلتهنا دجنا هؤ حلوخ خمنا دمنا
ولحؤعلط . وعيؤا ابو لخذ هج صذبنا .
مو : وجنا مؤجنا لمنا . ولجس
حلتهنا ولجتنا خلقا ولاوؤا . ولجنا
لمصوؤا لصحبخ لمنا ألقا دهنا :
٧٥٤ حؤا .

مز : ولجتنا أسؤنا وتلهنا لا هعصا :
ألا صؤط منا ألمحف .

مس : ولجنا وؤهؤهؤا دمنجا :
ولمؤلهوه دؤصط ألقا : ولاؤقا دجنا
ولجاؤجه حلهنا دحمصا دمنا ألقا
دهنا : ها هبف حاهجب حاؤقا
دمؤلخا دهنا ولجسوؤا .

مط : ولمؤلهوه حاؤلهجب حصلا :
ولحصف سهوه مكولس : ولاوتنا
ولجتنا حسا مؤجنا : ولصبط حوصا .
ولجبخ سؤجنا لهؤاجا . ها هبف حاهجب
حاؤقا دهنا حبف بجا .

ي : ولجبخ مجا بخ أجتا .
ولهوجنا حسا حلهنا ابؤا . ولحلم
ألمف حؤه حسا .

يا : ؤه حهنم ولهؤم عتب ألمف جؤ
صؤط حصلحؤا . ولؤهم عتب أحلم
حاؤعلط .

يب : ولجبخ جبب صؤط صذبنا : أمجنا
ؤجبخ مجا أحسا . ولحلصف ولقا
ولهاجا ؤجبخ مجا أحسا : ؤجس
ألمف ولهبخ .

يج : ولا أب هج صؤط صذبنا ألمحا :
حلهنا حسا مجا أب ؤها هج صؤط
صذبنا ألمحا . حلهنا حسا ألمف أهلب
ؤها لحسلا .

يد : ولهؤجنا حسا حلوم مجا :
ولهؤلهوه حسا ولهبخ .

يه : ولصحؤنا حسا مجا حسا أؤقط :

صؤلؤف : لح .

١ : ؤج ولهنا عتب مؤجنا ؤج صؤط
حصلحؤا . ولولهب وسؤا ؤجنا ألمحا
حاؤعلط .

٢ : ولجبخ ؤجؤبخ صؤط صذبنا . ولؤلخ
حاؤسولهؤ ؤؤسبخ ألحسا . ولا هلهب
حسهم لا لمصبنا ولا لهصذا .

٣ : ولهؤهنا عتب لحصلحؤا : ؤجهنا
لمؤا ولهب هلنا ؤها . ولجبخ ؤها
لحسلمه لألقا ؤؤسبخ ألحسا . ولجبخ
ولهؤلهوه عتب ؤجب : ؤها لحسلحه
لمسؤا : ولمصؤؤسه حاؤعلط . ولجبخ
ؤها لحسلحه حلتهنا ولهاجا : ولسعا
سؤجنا .

٤ : ولجا : ولهنا : ولجد ابلتب ؤجنجبخ
ؤهه لهاجا : ولهبخ : ولؤب : ؤؤا
ولهحسؤه جبا جؤجا ؤجنا ألمحا :
ؤسجنسم ؤهه لسؤ .

٥ : ولؤها ؤحؤسا ؤلسم ؤهه
لسؤ : ولهبخ ولج ؤجؤسؤ . ولؤبهب
ولاوؤعلط ألسؤا ولجبخ . ولاوؤعلط .

٦ : ولصؤؤنا ؤجبا مجا ولجبا أؤقط :

لا: فإن فعل فعليه قيمتها يوم غصبها وإن نقصت بعد ذلك . وقيل يخير المالك بين أن يأخذ قيمتها وبين أن يأخذ الثوب .

لب : وإذا قطع الغاصب من الثوب : ما لا يتقوم : مثل أن قطع منه خرقة صغيرة أو قطع ذنب الدابة أو جز صوفها أو جز شعرها : فعليه قيمة ما نقص بذلك .

لج : وإن خاط الثوب الذي غصبه أو صبغه أو فتله أو نسجه : فإن المالك يخير بين أن يأخذه وبين أن يأخذ قيمته يوم غصبه . وقيل يوم أخذه . وقيل يوم حكم عليه .

فصل : لد .

١ : في الرجل يغصب الثوب فيلبسه : في ذلك روايتان . إحداهما أنه يضمن قيمته يوم غصبه . وقيل يوم أخذه . وقيل يوم حكم عليه .

ب : وإذا غصب ثوبا فلبسه حتى بلي أو انخرق : فإن المالك يخير بين أن يأخذ قيمته يوم غصبه : وبين أن يأخذ الثوب ولا شيء له غيره .

ج : وإن غصب ثوبا فصبغه أحمر : فإن المالك يخير بين أن يأخذ قيمته يوم غصبه : وبين أن يأخذ الثوب وما زاد الصبغ فيه : وإن غصب ثوبا فصبغه أسود : فإن المالك يخير بين أن يأخذ قيمته يوم غصبه : وبين أن يأخذ الثوب وما زاد الصبغ فيه .

د : وإن غصب ثوبا فصبغه بعصفر أو بزعفران : فإن المالك يخير بين أن يأخذ قيمته يوم غصبه : وبين أن يأخذ الثوب وما زاد الصبغ فيه .

ه : وإن غصب ثوبا فصبغه بصبغ لا قيمة له : فإن المالك يخير بين أن يأخذ الثوب وما زاد الصبغ فيه : وبين أن يأخذ قيمته يوم غصبه .

ܘܠܐ ܬܬܓܠܒܘܢ ܥܡ ܗܘܢ. ܘܠܐ ܬܬܡܚܘܝܘܢ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܗܒܢ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܠܡܝܪܬܘܬܟܘܢ ܡܢ ܐܪܥܗ. ܒܝ ܒܢܘܢܐ ܘܡܬܝܪܬܘܬܐ ܠܐ ܝܗܒܠܗ ܠܡܝܪܬܘܬܐ ܡܝܬܝܠܗܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ : ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܕܐܡܘܢܝ. ܘܐܦ ܐܢܐ ܠܐ ܡܝܗܒܢ ܠܡܝܪܬܘܬܟܘܢ ܡܢ ܐܪܥܗ.

ܝܗ : ܗܘܠܝ ܡܫܠܡܬ ܗܘܐ ܥܒܕܘܗܝ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܝܫܪܐܝܠ : ܘܩܕܡ ܚܝܠܢܐ ܥܒܕܗ.

ܝܘ : ܘܗܘܐ ܟܕ ܓܡܝܪܝܢ ܠܡܝܬܘܬܐ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܝܫܪܐܝܠ : ܘܠܡܕܥܝܢ ܠܗ ܠܥܡܐ ܕܝܫܪܐܝܠ : ܕܐܠܗܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗܘܠܝ : ܠܐ ܝܗܒܗ ܠܡܝܪܬܘܬܐ ܡܕܝܢܬܗܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ.

ܝܙ : ܘܡܪܗ ܒܩܠܐ ܪܡܐ ܒܠܫܢܐ ܒܗܘܦܪܐ : ܠܥܡܐ ܕܢܦܩܝܢ ܥܡ ܥܒܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܕܒܝܬܠܚܡ ܐܝܬܝ : ܘܒܝܬܠܚܡ ܐܝܬܝ : ܡܛܠ ܕܢܣܒܘܢ ܥܒܪܐ ܕܡܕܝܢܬܐ.

ܝܚ : ܘܡܠܠܗ ܒܐܠܗܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ : ܘܐܦ ܒܐܠܗܐ ܕܒܝܬܠܚܡ ܒܐܘܪܫܠܡ. ܕܗܘ ܢܦܪܘܩ ܐܝܬܝ ܒܥܕܢܐ ܕܐܒܗܬܗܘܢ.

ܝܛ : ܘܩܠܒ ܝܫܘܥ ܘܐܚܪܢܐ ܥܡ ܐܢܫܝ ܢܒܝܐ ܡܛܠ ܗܘܐ. ܘܫܡܥ ܒܩܠܐ ܕܠܥܠܬܗܘܢ ܡܪܝܐ.

ܟ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܡܠܟܐ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܘܢܚܬ ܒܗܘܢ ܐܬܟܪܬܐ ܚܕܬܐ : ܘܡܠܟܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܗܘܘ ܒܡܥܒܪܬܗ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ. ܘܗܘܝܘ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܟܕ ܒܗܘܢܬܗ ܐܦܩܗ ܠܡܕܝܢܬܗ. ܘܐܝܬܐ ܠܟܠܗ ܐܠܗܘܗ. ܘܒܢܘܗ ܕܝܫܒܘ ܡܢ ܡܕܢܚܐ : ܐܬܡܢ ܦܠܚܘܗܝ ܒܫܪܪܐ.

ܟܐ : ܘܫܕܪ ܡܪܝܐ ܠܝܫܘܥ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ : ܡܢ ܐܒܗܬܗ

ܕܦܫܝܩܝܢ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ : ܘܡܢ ܐܪܥܐ ܕܟܠ ܟܠܢܐ ܐܣܘܪܘܗ.

ܟܒ : ܘܐܢܬܘܢ ܡܢ ܟܘܪܝ ܒܫܠܝܐ : ܡܬܝܢܗ ܗܘܐ ܒܡܘܕܝܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܢܦܩܝܢ ܗܘܐ ܡܬܚܙܝܐ ܠܝܫܘܥܐ ܡܠܟܐ ܕܝܠܗ ܒܗܘܦܪܐ. ܘܐܬܬܪܝܡ ܠܝܬ ܡܢ ܓܡܘܪܝܬܐ ܒܠܗܘܢ.

ܟܓ : ܘܡܢ ܟܠܪ ܗܘܠܝ : ܒܢܘܩܡܬܐ ܗܘܢܝ : ܐܬܟܪܘ ܝܫܘܥܐ ܒܕܘܡܐ ܠܡܘܬܐ. ܘܩܠܒ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܘܐܡܪ : ܒܟܪܘܬܐ ܡܫܝܚܬܐ ܒܟܪܬܐ ܠܒ. ܘܠܐ ܐܝܢ ܒܟܪܝ ܐܒܗܬ ܐܘܦܚܐ ܠܒ.

ܟܕ : ܘܗܘܝܐ ܒܘܪܗܢܐ ܕܐܬܟܪܘ ܝܫܘܥܐ : ܡܛܠ ܕܐܬܟܪܝܬ ܠܝܗ. ܘܗܘܝܐ ܒܠܚܘܕ ܪܚܡܐ ܕܡܪܝܐ : ܘܟܕ ܒܢܗ ܒܗܘܦܪܐ : ܘܟܕ ܟܡܘܪܬܗ ܕܐܘܪܫܠܡ.

ܟܗ : ܘܐܬܟܪܘ ܝܫܘܥܐ ܡܛܠ ܕܐܬܬܟܪܝܬ ܠܝܗ ܗܘ ܘܟܡܘܪܬܗ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܠܐ ܐܝܬܐ ܚܠܝܨܘܢ ܪܚܡܐ ܕܡܪܝܐ ܒܢܘܡܘܣܗ ܕܝܫܘܥܐ.

ܟܘ : ܘܗܘܝܐ ܠܝܫܘܥܐ ܒܘܬܪܐ ܘܐܒܗܬܐ ܗܦܟܬܐ ܕܫܠܡ. ܘܐܘܡܪܐ ܒܒܪܝ ܠܗ : ܠܒܗܬܐ ܘܠܝܘܪܒܐ : ܘܠܓܘܒܐ ܫܠܝܚܬܐ : ܘܠܗܘܦܪܐ : ܘܠܡܠܟܝܬܐ : ܘܠܡܠܟܝܬ ܕܫܒ ܪܚܡܬܐ.

ܟܙ : ܘܐܘܡܪܐ ܠܒܟܠܝܬܐ ܕܒܚܘܪܐ ܘܕܒܝܫܬܐ ܘܕܡܟܝܟܐ : ܘܐܘܕܘܬܐ ܠܓܠܝܢ ܒܚܕܪܐ.

ܟܚ : ܘܫܘܕܥܐ ܠܓܒܪܐ : ܘܠܢܫܐ : ܘܠܒܢܘܗܝ : ܘܠܒܢܬܗܐ : ܡܛܠ ܕܝܗܒ ܠܗ ܡܪܝܐ ܫܠܝܐ ܗܦܟܬܐ ܕܫܠܡ.

ܠ : ܘܗܘ ܝܫܘܥܐ ܦܩܕ ܡܬܩܢܢܐ ܕܡܠܟܐ ܕܒܝܬܐ ܕܐܬܘܪܝܐ. ܘܥܒܕܐ ܐܝܬܝ ܠܝܘܡܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܬܟܪܝܬ ܝܫܘܥܐ ܒܟܠܗܘܢ ܒܟܝܢܘܬܗ.

الجلوس على الكرسي : الجلوس على الكرسي .

الكرسي : ٢٢ .

١ : الكرسي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

٢ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

٣ : الكرسي : الكرسي . الكرسي : الكرسي . الكرسي : الكرسي . الكرسي : الكرسي . الكرسي : الكرسي . الكرسي : الكرسي .

٤ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

٥ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

٦ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

٧ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

٨ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

٩ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

١٠ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

١١ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

١٢ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

١٣ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

١٤ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

١٥ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

١٦ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

١٧ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

١٨ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

١٩ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

٢٠ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

٢١ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

٢٢ : الكرسي الذي الذي : الكرسي الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي . الذي : الذي .

ישראל : בהעלתך : הוי מעלה : הוי מדבר : הוי
מן מקום שהוא : מן אלמלא הוא : מה הוא
אומר לאהרן : הוי מדבר .

ו : בהעלתך את הנרות : אלמלא הוא אומר
אין אדם יכול : אבל הוא אומר : בהעלתך .
ז : אל מול פני המנורה : מלמד שהיו
מעשיה : כלפי הנר האמצעי .

ח : ויעש כן אהרן : שבח לאהרן שלא שינה
ממה שצוהו משה : ואין לך אדם בישראל
שנתקרבו אליו כאהרן .

ט : זאת מעשה המנורה : מלמד שנתקשה
להם : ויש אומרים : מלמד שנתקשה משה
בה : ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה
בה : ויש אומרים : מלמד שנתקשה השטן
בה : ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה
ומשה בה : ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן בה . ויש אומרים :
מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי
השרת בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל בה . ויש
אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן
וחיתו בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים בה . ויש אומרים :
מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי
השרת וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן
וחיתו ועופות ודגים ורמשים ומזיקין בה .
ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין בה . ויש אומרים :
מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי
השרת וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן
וחיתו ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין וכל מיני מכות בה .
ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות בה . ויש
אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות ומיני גיהנם בה .
ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות ומיני גיהנם
ומיני דינין בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין וכל מיני מכות
ומיני פורעניות ומיני גיהנם ומיני דינין
ומיני מיתות בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין וכל מיני מכות
ומיני פורעניות ומיני גיהנם ומיני דינין
ומיני מיתות ומיני מלאכי חבלה בה . ויש
אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות ומיני גיהנם
ומיני דינין ומיני מיתות ומיני מלאכי חבלה
ומיני מלאכי השרת בה . ויש אומרים :
מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי
השרת וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן
וחיתו ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין וכל מיני מכות
ומיני פורעניות ומיני גיהנם ומיני דינין
ומיני מיתות ומיני מלאכי חבלה ומיני
מלאכי השרת ומיני מלאכי חבלה בה .

ז : ויעש כן אהרן : שבח לאהרן שלא שינה
ממה שצוהו משה : ואין לך אדם בישראל
שנתקרבו אליו כאהרן .

ח : זאת מעשה המנורה : מלמד שנתקשה
להם : ויש אומרים : מלמד שנתקשה משה
בה : ויש אומרים : מלמד שנתקשה השטן
בה : ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה
ומשה בה : ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן בה . ויש אומרים :
מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי
השרת בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל בה . ויש
אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן
וחיתו בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים בה . ויש אומרים :
מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי
השרת וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן
וחיתו ועופות ודגים ורמשים ומזיקין בה .
ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין בה . ויש אומרים :
מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי
השרת וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן
וחיתו ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין וכל מיני מכות בה .
ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות בה . ויש
אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות ומיני גיהנם בה .
ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות ומיני גיהנם
ומיני דינין בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין וכל מיני מכות
ומיני פורעניות ומיני גיהנם ומיני דינין
ומיני מיתות בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין וכל מיני מכות
ומיני פורעניות ומיני גיהנם ומיני דינין
ומיני מיתות ומיני מלאכי חבלה בה . ויש
אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות ומיני גיהנם
ומיני דינין ומיני מיתות ומיני מלאכי חבלה
ומיני מלאכי השרת בה .

ט : זאת מעשה המנורה : מלמד שנתקשה
להם : ויש אומרים : מלמד שנתקשה משה
בה : ויש אומרים : מלמד שנתקשה השטן
בה : ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה
ומשה בה : ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן בה . ויש אומרים :
מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי
השרת בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל בה . ויש
אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן
וחיתו בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים בה . ויש אומרים :
מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי
השרת וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן
וחיתו ועופות ודגים ורמשים ומזיקין בה .
ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין בה . ויש אומרים : מלמד שנתקשה
הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת וכל
אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין בה . ויש אומרים :
מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי
השרת וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן
וחיתו ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין וכל מיני מכות בה .
ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות בה . ויש
אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות ומיני גיהנם בה .
ויש אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות ומיני גיהנם
ומיני דינין בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין וכל מיני מכות
ומיני פורעניות ומיני גיהנם ומיני דינין
ומיני מיתות בה . ויש אומרים : מלמד
שנתקשה הקב"ה ומשה והשטן ומלאכי השרת
וכל אומות העולם וכל ישראל ובהמתן וחיתו
ועופות ודגים ורמשים ומזיקין ושדים
ולילין וכל מיני נזקין וכל מיני מכות
ומיני פורעניות ומיני גיהנם ומיני דינין
ומיני מיתות ומיני מלאכי חבלה בה . ויש
אומרים : מלמד שנתקשה הקב"ה ומשה
והשטן ומלאכי השרת וכל אומות העולם וכל
ישראל ובהמתן וחיתו ועופות ודגים ורמשים
ומזיקין ושדים ולילין וכל מיני נזקין וכל
מיני מכות ומיני פורעניות ומיני גיהנם
ומיני דינין ומיני מיתות ומיני מלאכי חבלה
ומיני מלאכי השרת בה .

هو لغة : حد مع حمع : لغة الحيتان الموصوف : جثة الحيتان .

حد : هلال سواء كبر حلق لغة : ومنه سمي هو الحيتان الذي ابتلع يونس عليه السلام . وأخبر أنه هو الذي أكل يونس : وهو الذي ابتلع يونس عليه السلام .

حد : ابلع حلق ذهاب : لصدع كبير نقص : وكبر نقص صغير .

حه : صدر سواء ملح ومنه : أفعل من الصدق : وهو الذي لا يكذب أبدا : والكذاب الذي يكذب أبدا . وأما صدوق فهو الذي يصدق أحيانا ويكذب أحيانا .

حو : وسم حلق كبر ومنه : جثة ملقاة : جد كبر جاء مع كبر ذهاب : ماء جاء مع أذى ذهاب : وقناب كبير .

حه : وصاة مقلوبة كذا حاذلة . صدر مع مقدم فعلوه بد وهو ملح ذهاب : لا هو أم هذا حاذلة .

حز : مضره خاتم ملقاة : وخذه لكبر ذهاب . وعهد مذا حظوة . ميلاد ملاصق لمدارة وصوته لعضة .

صفحة : ٤٠

١ . وجه كبير حلى صدر : بقعة حلى كبر ذهاب جاءت : لصوة : وهذه قتلة الله . والله هو الذي يميت . وهذه الله ذات وصوة الذي لا يموت . وهذه حلق الله ذات وصوة : وجه الله . والله هو الذي لا يموت . وهذه حلق الله ذات وصوة : وجه الله . والله هو الذي لا يموت .

ح : والجبر سواء ملاقة وجثة ملقاة : بد ملاقة : أبي ملقاة : لجثة ملقاة : والبلقة ولعلقة : لصغمة ولمدوسة والمعتسة حاذلة ومذا .

د : وكبر ملحا مع يجهة : البلقة وهو : جاء ومذا : وجد كبر ذهاب : وهذا الله هو الذي يجيء . والله هو الذي يجيء : وهذا الله هو الذي يجيء . والله هو الذي يجيء .

ه : وجد لكبر أمنا وجاب تصدق ومذا . والله لهذا وجثة ملقاة : لصاد وجد تسيد ألف تصدق ومذا .

و : وجه أهلك والكبر بد هذا : ملاك هو الحي الوحيد : وهذا : والله هو الذي يميت . والله هو الذي لا يموت : والله هو الذي لا يموت : والله هو الذي لا يموت .

ز : وجد هذا ومذا وهذا وجثة ملقاة : بد هو ملاك هو الحي الوحيد : وهذا . والله هو الذي لا يموت : والله هو الذي لا يموت . والله هو الذي لا يموت . والله هو الذي لا يموت .

ܝܣܪܐܝܠ: ܬܘܒܘ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܕܐܒܪܗܡ
ܘܕܐܝܣܚܩ ܘܕܝܣܪܐܝܠ . ܘܢܗܦܘܟ ܫܪܟܢܐ
ܕܐܫܬܚܪ ܡܢܟܘܢ : ܡܢ ܐܝ̈ܕܘܗܝ ܕܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪ .

ܙ : ܠܐ ܬܗܘܘܢ ܐܝܟ ܐܒܗ̈ܬܟܘܢ : ܘܐܝܟ
ܐܚ̈ܝܟܘܢ : ܕܫܒܩܘ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗ̈ܬܗܘܢ .
ܘܝܗܒ ܐܢܘܢ ܠܚܘܪܒܐ : ܐܝܟܢܐ ܕܐܢܬܘܢ ܚܙܝܢ .

ܚ : ܘܐܦ ܗܫܐ ܠܐ ܬܩܫܘܢ ܩܕ̈ܠܝܟܘܢ ܐܝܟ
ܐܒܗ̈ܬܟܘܢ . ܘܥܘܠܘ ܠܡܩܕܫܗ ܕܐܬܩܕܫ
ܠܥܠܡ . ܘܦܠܘܚܘ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ : ܕܢܗܦܟ
ܡܢܟܘܢ ܚܡܬܐ ܕܪܘܓܙܗ .

ܛ : ܡܛܠ ܕܐܢ ܬܬܘܒܘܢ ܠܘܬܗ : ܘܐܦ
ܐ̈ܚܝܟܘܢ : ܘܐܦ ܒ̈ܢܝܟܘܢ . ܘܗܢܘܢ ܢܫܟܚܘܢ
ܠܪ̈ܚܡܐ ܩܕܡ ܫ̈ܒܝܝܗܘܢ . ܘܢܗܦܟܘܢ ܠܐܪܥܐ
ܗܕܐ . ܡܛܠ ܕܚܢܢ ܗܘ ܘܡܪܚܡܢܐ ܗܘ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܟܘܢ . ܘܠܐ ܢܗܦܘܟ ܐܦ̈ܘܗܝ ܡܢܟܘܢ : ܐܢ
ܬܬܘܒܘܢ ܠܘܬܗ .

ܝ : ܘܗܘܘ ܛܠܝ̈ܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܪ̈ܗܛܝܢ :
ܥܒܪܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܡܕܝܢܐ ܠܡܕܝܢܐ : ܒܐܪܥܐ
ܕܐܦܪܝܡ ܘܕܡܢܫܐ : ܘܥܕܡܐ ܠܙܒܘܠܘܢ .

ܝܐ : ܘܗܘܘ ܓܚܟܝܢ ܥܠܝܗܘܢ :
ܘܡܡܝܩܝܢ ܥܠܝܗܘܢ : ܐܠܐ ܐܢ̈ܫܐ ܙܥܘܪ̈ܐ :
ܕܐܝܬ ܒܫܒܛܐ ܕܒܝܬ ܐܫܝܪ : ܘܕܫܒܛܐ
ܕܒܝܬ ܐܦܪܝܡ : ܘܕܫܒܛܐ ܕܒܝܬ ܡܢܫܐ :
ܘܕܫܒܛܐ ܕܒܝܬ ܙܒܘܠܘܢ .

ܝܒ : ܘܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ ܟܠܗ : ܐܬܬܢܝܚܘ
ܒܠܒܗܘܢ . ܘܐܬܘ ܠܐܘܪܫܠܡ : ܥܡ ܫܒܛܐ
ܕܒܝܬ ܝܗܘܕܐ . ܘܗܘܬ ܐܝܕܐ ܕܡܪܝܐ
ܚܠܝܡܐ : ܠܡܬܠ ܠܗܘܢ ܠܒܐ ܚܕ : ܠܡܥܒܕ
ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܠܟܐ ܘܕܪ̈ܘܪܒܢܘܗܝ : ܐܝܟ
ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ .

ܝܓ : ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܐܘܪܫܠܡ ܥܡܐ ܣܓܝܐܐ :
ܠܡܥܒܕ ܚܓܐ ܕܦܛܝܪ̈ܐ : ܒܝܪܚܐ ܬܪܝܢܐ :
ܟܢܫܐ ܣܓܝܐܐ ܕܛܒ .

ܝܕ : ܘܩܡܘ ܘܥܒܪܘ ܡܕܒ̈ܚܐ ܕܐܝܬ
ܒܐܘܪܫܠܡ . ܘܟܠܗܘܢ ܐܓܘܪ̈ܐ ܚܒܪܘ :
ܘܪܡܘ ܐܢܘܢ ܒܢܚܠܐ ܕܩܕܪܘܢ .

ܝܗ : ܘܢܟܣܘ ܦܨܚܐ ܒܐܪܒܥܣܪܐ :
ܝܘܡܝܢ ܒܝܪܚܐ ܐܝܪ . ܘܟܗ̈ܢܐ
ܘܠܘ̈ܝܐ ܐܬܒܗܬܘ . ܘܐܬܩܕܫܘ ܘܐܝܬܝܘ ܥ̈ܠܘܬܐ ܠܒܝܬܗ
ܕܡܪܝܐ .

ܝܘ : ܘܩܡܘ ܥܠ ܐܬܪ̈ܘܗܝ : ܐܝܟܢܐ
ܕܦܩܝܕ : ܐܝܟܢܐ ܕܟܬܝܒ ܒܢܡܘܣܗ ܕܡܘܫܐ
ܓܒܪܐ ܕܡܪܝܐ . ܟܗ̈ܢܐ ܡܩܒܠܝܢ ܗܘܘ ܕܡܐ
ܡܢ ܐܝܕܝ̈ܐ ܕܠܘ̈ܝܐ .

ܝܙ : ܡܛܠ ܕܣܓܝܐܝܢ ܗܘܘ ܒܟܢܫܐ
ܕܝܣܪܐܝܠ ܕܠܐ ܐܬܩܕܫܘ . ܘܠܘ̈ܝܐ ܢܟܣܝܢ
ܠܗܘܢ ܥܠ ܢܟܣܬܐ ܕܦܨܚܐ : ܘܡܩܕܫܝܢ ܠܗ
ܐܡܬܐ ܕܕܟܝܐ : ܠܡܬܩܕܫܘ ܠܡܪܝܐ .

ܝܚ : ܡܛܠ ܕܣܓܝܐܝܢ ܗܘܘ ܒܟܢܫܐ
ܕܝܣܪܐܝܠ ܡܢ ܕܒܝܬ ܐܦܪܝܡ : ܘܡܢܫܐ :
ܘܐܝܣܟܪ : ܘܙܒܘܠܘܢ . ܛܒ ܐܢܫ̈ܐ ܣܓܝܐܝܢ
ܕܠܐ ܐܬܕܟܝܘ . ܡܛܠ ܕܐܟܠܘܗܝ ܦܨܚܐ ܕܠܐ
ܒܢܡܘܣܗ . ܡܛܠ ܕܨܠܝ ܚܙܩܝܐ ܥܠܝܗܘܢ :
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܐܠܗܐ ܛܒܐ ܢܚܘܣ ܥܠ
ܥܡܐ ܟܠܗ ܕܝܣܪܐܝܠ .

ܝܛ : ܡܛܠ ܕܐܬܩܢ ܠܒܐ ܠܡܬܒܥܝܘ
ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗ̈ܬܗ : ܒܕܟܝܘܬܐ ܠܐ ܗܘܐ
ܕܝܢ ܡܢܝܢ .

ܟ : ܘܫܡܥ ܡܪܝܐ ܒܨܠܘܬܗ ܕܚܙܩܝܐ :
ܘܐܣܝܗ ܠܥܡܐ .

ܟܐ : ܘܥܒܕܘ ܒܢ̈ܝ ܝܣܪܐܝܠ : ܘܟܠ
ܕܐܫܬܟܚܘ ܒܐܘܪܫܠܡ : ܚܓܐ ܕܦܛܝܪ̈ܐ
ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ . ܒܚܕܘܬܐ ܪܒܬܐ ܡܫܒܚܝܢ

لصفلا . وجز عبذ دلتقلا لصفلا: عبذ سؤسا لصفلا ةسمخلا ةحبذلا دمحلا : أم دجو فوصلا فلحا دهشا .

حس : وجلا نمضا دهشا : ظنيلا ضيرملا ةسمخلا : وهو : ومحتسملا حتتكلا فتخلا: حمضا وهو حبذلا حتتكلا لصفلا دجلملا .

حل : وجز عبلجا لصفلا تلاثلا: دبز فلحا نذ حتتكلا . ومد زبر دجاحس لوالا ةهبذ .

ل : ولبذ سؤسا فلحا وتيتبا ةمدقلا : لصفلا : ةمدقلا : وهو ةهبذ . وجلا سجبلا نبا . وعبس لجر لا : ةهبذ سؤسا ولبذ : لصفلا ةمدقلا لوصوملا لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ . وجلا ةهبذ لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ . وجلا ةهبذ لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ .

لا : ةهبذ سؤسا ولبذ : لصفلا ةمدقلا : ةهبذ لوصوملا لصفلا ةمدقلا : وهو أملا لصفلا ةمدقلا : لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ .

لب : ةهبذ سؤسا ولبذ : لصفلا ةمدقلا : ةهبذ لوصوملا لصفلا ةمدقلا : وهو أملا لصفلا ةمدقلا : لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ .

لج : حلص ولم لصفلا : ةهبذ ةهبذ : ونتت أتق ولبذ .

لد : لسمخ ةسمخ وحبذ وهو . ول لصفلا وهو لصفلا لجلملا لصفلا . ولبذ وه أتم أستص لتق : لصفلا لأحا لصفلا حلص لصفلا . ةهبذ ولم : لصفلا أملا ةهبذ : لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ . لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ .

لو : وجز عبلجا لصفلا تلاثلا: دبز فلحا نذ حتتكلا . ومد زبر دجاحس لوالا ةهبذ .

لز : ولبذ سؤسا ولبذ : لصفلا ةمدقلا : ةهبذ لوصوملا لصفلا ةمدقلا : وهو أملا لصفلا ةمدقلا : لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ .

لح : وجز عبلجا لصفلا تلاثلا: دبز فلحا نذ حتتكلا . ومد زبر دجاحس لوالا ةهبذ .

صفحة : ل .

١ . ولبذ سؤسا ولبذ : لصفلا ةمدقلا : ةهبذ لوصوملا لصفلا ةمدقلا : وهو أملا لصفلا ةمدقلا : لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ .

ب : ولبذ سؤسا ولبذ : لصفلا ةمدقلا : ةهبذ لوصوملا لصفلا ةمدقلا : وهو أملا لصفلا ةمدقلا : لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ .

ج : وجز عبلجا لصفلا تلاثلا: دبز فلحا نذ حتتكلا . ومد زبر دجاحس لوالا ةهبذ .

د : ولبذ سؤسا ولبذ : لصفلا ةمدقلا : ةهبذ لوصوملا لصفلا ةمدقلا : وهو أملا لصفلا ةمدقلا : لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ .

ه : وجز عبلجا لصفلا تلاثلا: دبز فلحا نذ حتتكلا . ومد زبر دجاحس لوالا ةهبذ .

و : ولبذ سؤسا ولبذ : لصفلا ةمدقلا : ةهبذ لوصوملا لصفلا ةمدقلا : وهو أملا لصفلا ةمدقلا : لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ .

ز : وجز عبلجا لصفلا تلاثلا: دبز فلحا نذ حتتكلا . ومد زبر دجاحس لوالا ةهبذ .

ح : ولبذ سؤسا ولبذ : لصفلا ةمدقلا : ةهبذ لوصوملا لصفلا ةمدقلا : وهو أملا لصفلا ةمدقلا : لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ .

ط : وجز عبلجا لصفلا تلاثلا: دبز فلحا نذ حتتكلا . ومد زبر دجاحس لوالا ةهبذ .

ي : ولبذ سؤسا ولبذ : لصفلا ةمدقلا : ةهبذ لوصوملا لصفلا ةمدقلا : وهو أملا لصفلا ةمدقلا : لصفلا ةمدقلا : ولا لصفلا أملا ةهبذ .

يا : وجز عبلجا لصفلا تلاثلا: دبز فلحا نذ حتتكلا . ومد زبر دجاحس لوالا ةهبذ .

ܦܘܠܓܐ : ܝܓ .

ܐ : ܐܘܦܛܘܪ ܩܡ ܒܡܠܟܘܬܐ . ܒܪܗ
ܕܝܗܘܕܝ ܘܫܡܥܘ ܥܡܗܘܢ : ܐܢܛܝܘܟܘܣ ܗܘܐ :
ܕܩܡ ܒܡܠܟܘܬܐ . ܘܝܗܘܕܝ ܘܐܬܐ
ܥܡܗ ܐܒܠܩ ܠܐܘܪܫܠܡ . ܘܥܡܗ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܐܝܟ ܒܪܗ ܘܪܒܐ .
ܒ : ܘܥܒܕܝ ܕܫܦܝܪ ܩܕܡ ܡܪܝܐ :
ܐܡܝܢܐ ܕܥܒܕܝ ܕܘܝܕ ܐܒܘܗܝ .
ܓ : ܒܫܢܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ :
ܒܝܪܚܐ ܩܕܡܝܐ : ܦܩܕ ܬܪܥܝ ܒܝܬܗ
ܕܡܪܝܐ . ܘܚܕܬ ܐܢܘܢ .
ܕ : ܘܐܝܬܝ ܟܗܢܐ ܘܠܘܝܐ . ܘܟܢܫ ܐܢܘܢ
ܠܦܘܬܐ ܕܡܕܢܚܐ ܕܡܕܝܢܬܐ .
ܗ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܫܡܥܘܢܝ ܠܘܝܐ :
ܘܗܫܐ ܐܬܩܕܫܘ : ܘܩܕܫܘ ܒܝܬܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܝܟܘܢ . ܘܐܦܩܘ
ܛܢܦܘܬܐ ܡܢ ܩܘܕܫܐ .
ܘ : ܡܛܠ ܕܣܟܠܘ ܐܒܗܝܢ : ܘܥܒܕܘ ܒܝܫܬܐ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ : ܘܫܒܩܘܗܝ
ܘܐܗܦܟܘ ܐܦܝܗܘܢ ܡܢ ܡܫܟܢܗ
ܕܡܪܝܐ . ܘܝܗܒܘ ܩܕܠܗܘܢ : ܘܫܒܩܘܗܝ .
ܙ : ܘܐܦ ܐܚܕܘ ܬܪܥܐ ܕܐܣܛܘܐ :
ܘܕܥܟܘ ܫܪܓܐ . ܘܒܣܡܐ ܠܐ ܐܣܩܘ
ܠܡܥܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ .
ܚ : ܘܗܘܐ ܪܘܓܙܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܝܗܘܕܐ
ܘܥܠ ܐܘܪܫܠܡ . ܘܝܗܒ ܐܢܘܢ ܠܙܘܥܬܐ :
ܘܠܚܘܪܒܐ : ܘܠܫܪܩܐ : ܐܝܟܢܐ ܕܚܙܝܬܘܢ
ܐܢܬܘܢ ܒܥܝܢܝܟܘܢ .
ܛ : ܘܗܐ ܢܦܠܘ ܐܒܗܝܢ ܒܚܪܒܐ .
ܘܒܢܝܢ ܘܒܢܬܢ ܒܫܒܝܐ . ܘܐܦ ܢܫܝܢ

ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ : ܘܢܗܦܘܟ
ܡܢܢ ܪܘܓܙܗ ܠܐܦܝܢ : ܐܦ ܗܘ ܢܗܦܘܟ .
ܝ : ܘܩܕܡ ܚܙܩܝܐ ܡܠܟܐ . ܘܟܢܫ
ܠܪܝܫܢܐ ܕܐܘܪܫܠܡ : ܘܣܠܩ ܠܒܝܬܗ
ܕܡܪܝܐ .
ܝܐ : ܘܐܝܬܝܘ ܠܗ ܬܘܪܐ ܫܒܥܐ : ܘܕܟܪܐ
ܫܒܥܐ : ܘܐܡܪܐ ܫܒܥܐ : ܘܨܦܪܐ ܕܥܙܐ
ܫܒܥܐ : ܠܚܛܗܐ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ : ܘܥܠ
ܩܘܕܫܐ : ܘܥܠ ܝܗܘܕܐ . ܘܐܡܪ ܠܒܢܝ ܐܗܪܘܢ
ܟܗܢܐ ܕܢܣܩܘܢ ܥܠ ܡܕܒܚܗ ܕܡܪܝܐ .
ܝܒ : ܘܢܟܣܘ ܬܘܪܐ : ܘܩܒܠܘ
ܟܗܢܐ ܠܕܡܗܘܢ : ܘܙܪܩܘ ܥܠ ܡܕܒܚܐ
ܕܡܕܒܚܐ .
ܝܓ : ܘܢܟܣܘ ܨܦܪܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ :
ܘܩܕܡ ܡܠܟܐ : ܘܩܕܡ ܟܠܗ ܕܝܫܪܝܠ .
ܘܣܡܟܘ ܐܝܕܝܗܘܢ ܥܠܝܗܘܢ .
ܝܕ : ܘܢܟܣܘ ܐܢܘܢ ܟܗܢܐ : ܘܙܪܩܘ
ܕܡܗܘܢ ܥܠ ܩܘܪܢܬܐ ܕܡܕܒܚܐ . ܘܚܣܝܘ
ܥܠ ܟܠܗ ܝܫܪܝܠ . ܡܛܠ ܕܥܠ ܟܠܗ ܝܫܪܝܠ
ܐܡܪ ܡܠܟܐ : ܕܢܗܘܐ ܥܠܬܐ ܘܚܛܗܐ .
ܝܗ : ܘܐܩܝܡ ܠܘܝܐ ܠܦܘܬܐ ܒܒܝܬܗ
ܕܡܪܝܐ : ܒܨܠܨܠܐ ܘܒܟܢܪܐ ܘܒܩܝܬܪܐ :
ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܕܕܘܝܕ : ܘܐܝܟ ܦܘܩܕܢܗ
ܕܓܕ ܚܙܝܐ ܕܡܠܟܐ ܘܕܢܬܢ ܢܒܝܐ
ܕܡܠܟܐ ܕܘܝܕ : ܡܛܠ ܕܗܘܐ ܕܘܝܕ ܦܩܕ
ܒܝܕ ܦܘܩܕܢܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܗ : ܐܝܟ ܕܡܢ
ܦܘܡܐ ܕܢܒܝܐ .
ܝܘ : ܘܩܡܘ ܠܘܝܐ ܒܫܘܒܚܬܗ
ܕܘܝܕ . ܘܟܗܢܐ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܒܚܨܨܪܬܐ
ܒܩܝܬܪܐ ܘܒܟܢܪܐ .
ܝܙ : ܘܐܡܪ ܚܙܩܝܐ ܠܡܣܩܘ ܥܠܬܐ

ܥܠ ܕܒܫܠܝ ܡܪܝܐ : ܘܐܫܠܡ ܐܢܘܢ ܒܐܝܕܝܟܘܢ :
ܚܒܠܬܘܢ ܐܢܘܢ : ܘܠܐ ܚܣܬܘܢ ܥܠܝܗܘܢ .
ܝ : ܘܐܦ ܗܫܐ ܐܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܬܟܒܫܘܢ
ܠܒܢܝ ܝܗܘܕܐ ܘܐܘܪܫܠܡ . ܘܐܦ ܗܫܐ ܐܢܬܘܢ
ܢܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܚܛܝܬܐ ܗܝ : ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܟܘܢ ܚܛܝܬܘܢ .
ܝܐ : ܘܐܦ ܗܫܐ ܫܡܥܘܢܝ : ܘܐܗܦܟܘ
ܫܒܝܬܐ ܕܫܒܝܬܘܢ ܡܢ ܐܚܝܟܘܢ . ܕܪܘܓܙܐ
ܕܝܢ ܬܩܝܦܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝܟܘܢ .
ܝܒ : ܘܩܡܘ ܓܒܪܐ ܡܢ ܪܫܐ ܕܒܢܝ
ܐܦܪܝܡ : ܥܙܪܝܐ : ܘܝܗܘܚܢܢ : ܘܒܪܟܝܐ ܒܪ
ܡܫܠܡܘܬ .
ܝܓ : ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ : ܕܠܐ ܬܥܠܘܢ
ܫܒܝܬܐ ܠܗܪܟܐ . ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܘܣܦ
ܚܛܗܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ . ܘܐܢܬܘܢ ܐܡܪܝܢ
ܐܢܬܘܢ : ܠܡܘܣܦܘ ܥܠ ܚܛܗܝܢ ܘܥܠ ܣܟܠܘܬܢ :
ܡܛܠ ܕܣܓܝܐܝܢ ܐܢܘܢ ܚܛܗܝܢ .
ܝܕ : ܘܐܫܒܩܘܗ ܠܫܒܝܬܐ ܟܠܗ
ܠܐܘܪܫܠܡ .
ܝܗ : ܘܐܘܣܦ ܠܡܣܓܕܘ ܒܡܕܒܚܐ
ܥܒܝܕܬܐ .
ܝܘ : ܗܘ ܡܠܟܐ ܐܚܙ . ܘܫܕܪ ܠܐܠܗܐ
ܕܕܪܡܣܘܩ . ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܐܠܗܝ ܐܢܘܢ
ܐܠܗܐ ܘܡܪܝ . ܠܗܘܢ ܕܒܚ ܐܢܐ : ܘܠܗܘܢ
ܡܕܒܚ ܐܢܐ . ܘܗܢܘܢ ܗܘܘ ܬܘܩܠܬܐ ܠܐܘܪܫܠܡ .
ܘܐܚܪܒ ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ .
ܝܙ : ܘܟܢܫ ܐܚܙ ܠܟܠܗܘܢ ܡܐܢܐ ܕܒܝܬ
ܗܘܘ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ . ܘܬܒܪ ܡܐܢܐ ܕܒܝܬ
ܗܘܘ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ . ܘܐܚܕ ܬܪܥܐ
ܠܒܝܬܐ ܘܣܟܪܗ ܕܒܝܬ ܗܘܐ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .
ܝܚ : ܘܥܒܕ ܠܗ ܡܕܒܚܐ ܒܟܠ ܙܘܝܬܗ
ܕܐܝܬ ܒܐܘܪܫܠܡ : ܘܒܟܠ ܡܕܝܢܐ ܘܡܕܝܢܐ

ܕܐܝܬ ܒܝܗܘܕܐ . ܘܥܒܕ ܗܘܐ ܕܒܚܐ
ܠܡܥܒܕܘ ܠܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ .
ܝܛ : ܟܕ ܒܫܘܢܩܐ ܗܘ ܥܒܕ ܗܘܐ ܡܠܟܐ
ܐܚܙ : ܠܗܝ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܠܡܫܬܥܒܕܘܬܗ .
ܟ : ܘܫܒܩܗ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܘܗܝ :
ܘܣܓܕ ܠܟܠܗ ܚܝܠܐ ܕܫܡܝܐ : ܘܦܠܚ ܠܗܘܢ
ܥܒܝܕܬܐ .
ܟܐ : ܘܦܠܫܬܝܐ ܐܬܘ ܘܫܒܘ ܥܠ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܫܦܠܬܐ : ܘܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܬܝܡܢܐ
ܕܒܝܬ ܝܗܘܕܐ . ܘܐܚܕܘ ܠܒܝܬ ܫܡܫ
ܡܕܝܢܬܐ : ܘܠܐܝܠܘܢ ܡܕܝܢܬܐ : ܘܠܓܕܝܪܘܬ
ܡܕܝܢܬܐ : ܘܠܫܘܟܘ ܘܠܩܪܝܬܗ : ܘܠܬܡܢܐ
ܘܠܩܪܝܬܗ .
ܟܒ : ܡܛܠ ܕܡܟܟ ܡܪܝܐ ܠܝܗܘܕܐ
ܝܗܘܕܐ : ܡܛܠ ܣܘܪܚܢܗ ܕܐܚܙ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܐ : ܕܐܫܪܝ ܒܝܗܘܕܐ ܡܪܝܐ : ܘܫܒܩ
ܚܛܝܬܐ ܒܡܪܝܐ ܐܠܗܗ .
ܟܓ : ܘܐܬܐ ܥܠܘܗܝ ܬܓܠܬ ܦܠܢܣܪ ܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪ . ܘܥܒܕܐ ܥܠܘܗܝ . ܘܐܠܨܗ ܘܠܐ ܥܕܪܗ .
ܟܕ : ܘܢܣܒ ܡܠܟܐ ܐܚܙ ܡܐܢܐ ܕܒܝܬ
ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܡܐܢܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ
ܡܠܟܐ ܘܕܪܘܪܒܢܐ : ܘܝܗܒ ܐܢܘܢ . ܘܝܗܒ
ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ : ܘܠܐ ܥܕܪܗ ܡܕܡ
ܕܐܘܠܨܢܗ .
ܟܗ : ܘܫܪܟܐ ܕܦܬܓܡܘܗܝ ܕܐܚܙ :
ܘܥܒܕܘܗܝ ܩܕܡܝܐ ܘܐܚܪܝܐ : ܗܐ ܟܬܝܒܝܢ
ܗܢܘܢ ܥܠ ܣܦܪܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ
ܘܕܝܫܪܐܝܠ .
ܟܘ : ܘܫܟܒ ܐܚܙ ܥܡ ܐܒܗܘܗܝ .
ܘܐܬܩܒܪ ܒܐܘܪܫܠܡ : ܡܛܠ ܕܠܐ
ܐܥܠܘܗܝ ܠܩܒܪܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܫܪܐܝܠ .
ܘܐܡܠܟ ܚܙܩܝܐ ܒܪܗ ܚܠܦܘܗܝ .

ܝܘܡܝܢ ܒܐܘܪܫܠܡ . ܘܫܡܐ ܕܐܡܗ : ܢܚܘܫܬܐ
ܒܪܬ ܐܠܢܬܢ .
ܒ : ܘܥܒܕ ܕܒܝܫܬܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ :
ܐܝܟ ܟܠ ܕܥܒܕ ܝܘܝܩܝܡ ܐܒܘܗܝ . ܒܫܘܠܡܗ ܠܐ
ܥܠ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ . ܘܡܐܢܐ ܠܗܘܢ
ܥܡܗ ܡܢܚܒܠܝܢ ܗܘܘ .
ܓ : ܘܗܝ ܫܢܬܐ ܬܪܬܐ ܕܫܢܝܗ ܕܡܪܝܐ
ܝܠܕܬܐ . ܘܐܦ ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܟܢܫ : ܫܢܬܐ ܩܛܠ
ܠܟ .
ܕ : ܘܐܘܪܢܐ ܫܢܬܐ ܠܐܪܒܥܐ ܕܝܘܣܦܐ .
ܘܐܬܕܒܪ ܫܢܬܐ ܒܬܪܬܐ ܘܥܣܪܝܢ .
ܗ : ܘܗܝ ܐܬܟܢܫܬ ܗܘܬ ܥܡ ܥܡܐ
ܕܒܢܝ ܥܡܡܐ : ܘܐܬܬܟܝܠ ܥܠܝܗܘܢ .
ܘܐܫܬܕܪ ܠܗ ܒܢܝ ܥܡܡܐ ܒܥܩܬܐ ܗܝ : ܡܛܠ
ܥܠܬ ܕܝܗܘܕܐ : ܘܝܗܒܐ ܐܠܗܝܢ ܠܗܝܢ
ܕܝܗܒ : ܘܝܗܒܐ ܐܠܗܝܢ ܠܗܝܢ ܕܡܠܟܐ .
ܗܘܐ ܥܠܘܗܝ ܡܘܕܥܢܐ : ܢܬܒܥܘܢ ܘܢܬܒܥܘܢ ܠܗ
ܒܢܝ ܥܡܡܐ .
ܘ : ܘܥܒܕܬܐ ܕܐܬܐ ܘܢܬܐ : ܐܬܟܢܫ
ܫܢܬܐ : ܡܛܠ ܕܐܬܡ ܐܘܪܫܠܡ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ .
ܙ : ܘܥܒܕܐ ܕܐܬܥܒܕܘ ܒܫܢܬܐ :
ܘܟܠܗܝܢ ܥܒܕܘܗܝ ܘܐܘܪܚܬܗ : ܟܬܝܒܢ
ܗܐ ܒܟܬܒܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ
ܘܐܝܣܪܝܠ .
ܚ : ܘܫܟܒ ܝܘܝܩܝܡ ܥܡ ܐܒܗܘܗܝ .
ܘܐܬܩܒܪ ܒܩܒܪܐ ܕܕܘܝܕ . ܘܐܡܠܟ ܐܢܫ
ܒܪܗ ܚܠܦܘܗܝ .

ܡܐܡܪܐ : ܠܚ .

ܐ : ܒܪ ܥܣܪܝܢ ܗܘܐ ܘܚܕܐ ܫܢܝܢ

ܐܢܫ ܟܕ ܐܡܠܟ . ܘܫܬܥܣܪܐ ܫܢܝܢ ܐܡܠܟ
ܒܐܘܪܫܠܡ . ܘܠܐ ܥܒܕ ܕܬܩܢܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܗ : ܐܝܟ ܕܘܝܕ ܐܒܘܗܝ .
ܒ : ܘܐܡܠܟ ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ .
ܘܐܦ ܡܕܝܢܬܐ ܒܒܝܬ ܠܦܠܚܘܬܐ .
ܓ : ܘܐܬܝܗ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܕܝܗܘܕܐ ܒܫܢܬܐ
ܕܘܪܫܐ . ܘܐܬܒܥܪ ܒܝܬܗ ܒܝܘܡܐ : ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ
ܕܐܬܡܣܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܡܪܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܒܢܝ
ܝܫܪܝܠ .
ܕ : ܘܐܪܝܟ : ܘܐܬܒܥ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܕܝܗܘܕܐ
ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܥܠ ܐܬܪܘܬܐ : ܘܐܬܝܗ ܥܠ
ܐܠܗܐ ܥܒܕܘܬܐ .
ܗ : ܘܐܬܟܢܫܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܠܐܪܥܐ ܕܡܠܟܐ
ܕܐܘܪܫܠܡ . ܘܚܪܒ ܡܕܝܢܬܐ ܚܕܬܐ ܩܠܝܠ . ܘܥܒܕܐ
ܡܕܝܢܬܐ ܥܒܕܬܐ ܕܟܠܗܝܢ . ܘܐܬܗ ܠܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ .
ܘܐܦ ܒܐܝܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܐܬܒܥܠܡ .
ܘܚܪܒ ܡܕܝܢܬܐ ܚܕܬܐ ܕܟܠܗܝܢ .
ܘ : ܘܐܬܟܢܫ ܦܩܚ ܒܪ ܕܘܡܠܝܐ : ܡܢ
ܡܠܟܐ ܕܒܝܬܗ ܥܡܘܕܐ : ܡܛܠ ܘܡܝܗܕܝܢ
ܐܠܗܝܢ ܒܢܘܡܐ ܚܕܐ : ܒܠܗܘܢ ܠܒܢܝܐ ܠܒܢܝܢ
ܚܝܠܐ . ܟܕ ܕܥܒܕܘ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ
ܕܐܒܗܘܗܝ .
ܙ : ܘܐܬܟܢܫ ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܕܒܝܬ ܐܦܪܝܡ :
ܘܐܬܡܢܥܘ ܒܪ ܡܠܟܐ : ܘܐܬܚܙܩܘ ܒܪ
ܟܠܬܐ : ܘܐܬܠܒܫܘ ܡܐܢܐ ܕܡܠܟܐ .
ܚ : ܘܫܒܩܘ ܒܢܝ ܝܗܘܕܐ ܡܢ ܐܒܗܘܗܝ :
ܐܢܫܐ ܡܠܟܝܢ ܐܠܗܝܢ : ܘܒܢܝܗܘܢ ܘܒܢܬܗܘܢ .
ܘܐܦ ܥܒܕܬܐ ܕܒܝܬ ܟܠܗ ܡܢܗܘܢ . ܘܐܬܡܣܪܘ
ܠܥܒܕܘܬܐ ܠܟܣܕܝܐ .
ܛ : ܘܐܬܡ ܗܘܐ ܥܒܕܗ ܕܡܪܝܐ : ܒܝܕ
ܥܒܕܗ . ܘܐܬܒܥܪ ܩܕܡ ܚܝܠܐ ܕܐܬܐ ܠܟܣܕܝܐ :
ܘܐܡܪ : ܡܛܠ ܕܥܒܕܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܘܗܝ

ن : وهو الذي يُسمّى الحَمَل : الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الفِصح ، وهو الذي يُسمّى
الفِصح .

ه : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي .
وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح .

س : وهو أول عيد : الذي
يُعيّد . على وهو الذي يُسمّى
الفِصح .

ع : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح : على الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

ف : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح : على الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

ص : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

ق : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

ر : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

ش : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

ت : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

ث : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

خ : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

ذ : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

ض : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

ظ : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

غ : وهو الذي يُسمّى الحَمَل الذي
يُذبح . وهو الذي يُسمّى الحَمَل
الذي يُذبح . وهو الذي يُسمّى
الحَمَل الذي يُذبح .

الفصل : ح .

١ : في هذا الفصل يُخبر متى
في عيد الفِصح . ويُعلّمنا متى

ܟܗ : ܘܗܘܐ ܕܟܘܬܗ ܡܠܟܐ ܩܕܡܘܗܝ ܠܐ ܗܘܐ :
ܕܐܬܐ ܠܗ : ܒܟܠܗ ܠܒܗ ܘܒܟܠܗ ܢܦܫܗ
ܘܒܟܠܗ ܚܝܠܗ . ܘܒܬܪܗ ܠܐ ܩܡ ܕܟܘܬܗ . ܘܐܡܪ
ܠܗ : ܐܦ ܠܝ . ܕܗܐ ܐܬܡܠܝ ܟܠܗ ܡܪܝܐ
ܡܠܟܐ ܒܟܠܗ ܠܡܘܫܐ : ܘܠܐ ܥܒܕܠܗ
ܟܢܫܐ .

ܟܘ : ܘܐܬܡܠܝ ܐܘܫܝܐ ܡܠܟܐ ܕܒܟܠܗ
ܝܗܘܕܐ . ܘܥܒܪ ܠܗ ܦܪܥܘܢ ܢܟܘ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ
ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ . ܘܐܡܪ ܠܗ : ܠܐ
ܝܗܒ ܐܦܐ ܡܢܝ ܕܡܢܝ .

ܟܙ : ܘܥܒܪ ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ :
ܠܗ ܐܘܫܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ . ܘܐܡܪ ܠܗ :
ܡܢܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܥܡܟ ܐܡܪ ܠܗ ܐܕܘܐ ܕܐܝܬ
ܠܝ ܥܡܟ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܩܘܡ ܥܒܕܬ ܠܟܢ
ܐܢܫܐ . ܡܛܠ ܕܩܛܠܬܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܥܡܟ .
ܘܫܡܥܗ ܠܢܫܐ .

ܟܚ : ܡܢ ܩܕܡ ܝܘܡܬܗ ܠܐܘܪܫܠܡ . ܡܢܗ
ܗܘܐ ܝܗܒ ܠܟܘܢ . ܐܬܚܙܝ : ܘܩܡ ܒܟܠܗܘܢ .
ܘܠܡܠܟܐ ܡܬܚܙܐ ܐܢܐ ܥܠ ܒܝܬܐ : ܕܐܝܬ
ܐܢܐ ܘܟܠܗ ܝܗܘܕܐ ܥܡܝ .

ܟܛ : ܘܠܐ ܫܡܥ ܐܘܫܝܐ . ܘܐܬܐ
ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ : ܘܐܘܫܝܐ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܐ .

ܠ : ܘܐܬܐ : ܘܡܝܬ ܐܘܫܝܐ ܒܢܝ ܕܒܢܝ :
ܒܟܠܗ ܥܡܐ ܡܕܝܢܬܐ : ܕܐܝܬ ܒܢܝܫܐ
ܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܝܗܘܕܐ .

ܠܐ : ܘܐܝܬ ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ :
ܠܐܘܫܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܒܟܠܗ ܫܢܝܢ
ܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܝܬܝܘܗܝ ܠܐܘܪܫܠܡ . ܘܐܬܐ
ܒܫܢܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ : ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܐܦܪܝܡ :
ܘܡܫܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܝܘܢܝܐ : ܐܪܒܥܡܐܐ ܐܠܦܝܢ .

ܠܒ : ܘܝܗܒ ܟܣܦܐ ܘܕܗܒܐ : ܘܡܛܠܐ

ܕܐܬܟܬܒܘ ܒܟܬܒܗ ܕܩܝܢܬܐ : ܟܠܗ ܩܘܪܒܢܘܗܝ
ܕܡܠܟܐ ܐܪܒܥ : ܘܐܠܦܝܢ ܕܒܟܠܗ ܡܠܟܐ :
ܘܠܟܟܪܐ ܕܒܟܠܗ ܡܠܟܐ : ܘܟܟܪܐ ܕܕܗܒܐ .
ܘܗܘܝܘ ܠܐܪܥܐ .

ܠܕ : ܘܡܠܟܐ ܐܠܝܩܝܡ ܒܪ ܝܘܫܝܐ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܐ : ܡܢ ܒܬܪ ܕܒܝܬܗ ܝܘܫܝܐ ܒܪ
ܢܟܘ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ : ܘܫܚܠܦܠܗ ܫܡܗ ܝܗܘܝܩܝܡ .

ܠܗ : ܘܟܣܦܐ ܕܐܬܝܗܒܘܗܝ ܕܝܗܘܝܩܝܡ
ܠܦܪܥܘܢ ܘܕܗܒܐ : ܗܐ ܝܗܒ ܠܗ ܐܪܥܐ ܟܠ
ܣܦܪܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܕܡܨܪܝܢ .

ܠܘ : ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܒܝܬܗ ܝܘܫܝܐ ܡܢ
ܕܝܠܗ ܕܩܝܢܬܐ : ܐܬܝܠܗ ܟܠܗܘܢ ܟܢܫܗܘܢ
ܒܟܠܗ ܠܐܘܪܫܠܡ . ܘܝܗܒܘ ܠܟܢܫܐ . ܘܫܠܛܘ
ܥܠܝܗ ܠܟܢܫܐ : ܘܫܠܛܘܗܝ ܐܬܝ .

ܠܙ : ܘܥܒܕܘܗܝ ܥܠ ܕܒܝܬܐ . ܘܫܡܥܘܗܝ
ܟܠ ܐܒܗܬܗ ܒܫܢܝܬܐ ܕܝܘܡܝ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܕ .

ܐ : ܘܒܝܘܡܬܗ ܣܠܩ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ
ܥܡܗ . ܘܗܘܐ ܝܗܘܝܩܝܡ ܥܒܕܐ ܬܠܬ ܫܢܝܢ .
ܘܐܬܗܦܟܘܢ ܒܡܠܟܘܬܐ : ܘܡܪܕ ܐܦܘܗܝ
ܐܢܘܫܝܐ .

ܒ : ܘܫܕܪ ܥܠܘܗܝ ܠܓܝܣܐ : ܘܫܕܪܗ ܠܓܝܣܐ
ܕܟܠܕܝܐ : ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܥܡ
ܐܒܗܬܗ .

ܓ : ܒܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘܬ ܗܕܐ ܥܠ ܝܗܘܕܐ :
ܕܢܥܒܪ ܡܠܟܘܬܐ . ܘܡܚܛܝܢ ܘܐܬܐ ܐܠܗܐ
ܥܠ ܐܦܝܗ ܕܐܘܪܫܠܡ . ܘܥܒܕܐ ܕܡܢܫܐ
ܠܐܠܗܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ .

ܕ : ܘܕܡܐ ܕܐܫܕ ܡܢܫܐ ܡܕܝܢܬܐ : ܐܡܠܐ
ܕܡܐ ܕܘܟܝܐ ܐܒܘܗܝ .

الفصل : ٢٥ .

١ : في تلك الأيام صار جمع عظيم من المؤمنين : في قلب واحد ونفس واحدة . وما قال أحد من الذين معه : إن شيئا من أمواله له . بل كان عندهم كل شيء مشتركا .

٢ : وبقوة عظيمة كان الرسل يؤدون : شهادة القيامة الرب يسوع . ونعمة عظيمة كانت على جميعهم .

٣ : لأنه لم يكن فيهم أحد محتاج . لأن كل الذين كانوا ذوي حقول أو بيوت : كانوا يبيعونها ويأتون بأثمان المبيعات .

٤ : ويضعونها عند أرجل الرسل . فكان يوزع على كل واحد كما يكون له احتياج .

٥ : ويوسف الذي دعا الرسل اسمه برنابا . الذي تفسيره : ابن الوعظ . وهو لاوي الجنس . قبرصي المولد .

٦ : وكان له حقل . فباعه وأتى بالثمن . ووضعه عند أرجل الرسل .

١ : وأما رجل اسمه حنانيا . مع سفيرة امرأته . فباع ملكا .

٢ : وأخفى من الثمن . وامرأته أيضا علمت به . وأتى بجزء وأودعه عند أرجل الرسل .

٣ : فقال بطرس يا حنانيا . لماذا ملأ الشيطان قلبك . حتى تكذب على الروح القدس . وتخفي من ثمن الحقل .

٤ : أليس وهو باق كان باقيا لك . وبعد ما بيع كان في سلطانك . فما بالك وضعت في قلبك هذا الأمر . أنت لم تكذب على الناس . بل على الله .

٥ : فحنانيا لما سمع هذا الكلام . خر ومات . وصار خوف عظيم على جميع الذين سمعوا .

٦ : فقام الأحداث وكفنوه . وحملوه خارجا ودفنوه .

٧ : وكان نحو ثلاث ساعات . ودخلت امرأته . ولم تكن تعلم بما كان .

٨ : فأجابها بطرس . قولي لي يا امرأة . أبهذا المقدار بعتما الحقل . فقالت . نعم بهذا المقدار .

٩ : فقال لها بطرس . ما بالكما اتفقتما على تجربة روح الرب . ها أرجل الذين دفنوا رجلك على الباب . وهم يحملونك خارجا .

١٠ : فخرت في الحال عند رجليه وماتت . فدخل الأحداث ووجدوها ميتة . وحملوها خارجا ودفنوها عند رجل امرأته .

١١ : وصار خوف عظيم على جميع الكنيسة . وعلى جميع الذين سمعوا بهذه الأمور .

ما : ٥دع سؤه دهب دهقا ذم حصلا مكب دؤد :٥دلحا دمحا كد هقاذا حصلا دجسنا ذا . دهنب : ٥ؤده : دهقا .

مد : ٥ؤدهم لئدؤت حتؤيا دجسنا دمحذا . دهنب ٥ؤده أبذب لصو مكب دمحذا : ٥ؤيقا ٥ؤيقا : ٥دؤحب مكب دمحذا : ٥أ ئدؤت قذوا ؤسنا : لصحؤت مكب دمحذا .

مه : ٥دب مؤيد ٥هبد نقملا . ٥دبه ذم هذا ؤاؤاب حتب .

مو : ٥ؤدحؤم حصبا دؤه ؤ حصحؤما دمحدا . ٥ؤبذه : ٥دحا ؤاؤيد مع دئدؤ حصبا دمحذا هقاذ ٥أ ئد حهذد . ٥أ ئد سئا دؤؤم . ٥ذبا دمحذا ٥دب ؤسئا دهقا ٥أ ئد حهذد . ٥حلد ؤدحصبا دمحذا أكسا دؤئشاصو . ٥لصحؤم ؤدحؤم ٥أ : أهلسم ؤئنا : ذم ؤاؤب لصو مع لصلا .

مز : ٥حلد دئدحصبا ٥ؤه حصؤما هقتا . ٥ؤاحله حلسم ئدحؤم : ٥حلؤحؤم ؤدحؤم دمحذا ذم . ٥دبه : ٥ؤدحؤم حصبا دمحؤما دمحدا . ٥لا ؤدحؤم حصبا دمحذا .

مح : ٥ؤلس حصؤم دئنا ؤاؤاحله حلسم : أذؤ ذم حصبا حصؤسا : ٥ؤسؤائذ ذم لهؤذبا ٥ؤائشا : ٥دحؤم : ٥هؤا دئنا ؤاؤاحله حلسم . مكب ٥دئذحا ؤسلقا ؤحؤحؤم حصبا دمحذا : ٥ا ٥ؤبح حاؤحب كد ٥ؤحؤذحا ؤهؤم ٥ؤلحا . ٥ؤبلح أمؤمنا حذم ذهؤم .

مط : ٥لا أذكؤ مأت ٥ؤلحا : ٥ؤسحؤما ؤحؤحؤ حم ٥ؤئؤد ذمنا أحسم . ٥ؤلؤ ئدؤت مع ذهؤم . ٥حسم ٥ؤلؤ : ٥ؤحذ ؤحؤحؤم ٥ؤلحا : ٥ؤحذ ؤحؤحؤم ٥ؤلحا . ٥ؤلؤ ئدؤت مع ذهؤم . ٥حسم ٥ؤلؤ : ٥ؤحذ ؤحؤحؤم ٥ؤلحا : ٥ؤحذ ؤحؤحؤم ٥ؤلحا .

ا : تح عند عتب مأت حج ثبت حضلحها : مأذنب عتب أجلي حاؤخلط . ؤعمض ؤمت ٧٥٤ : مح تح عند محبتها .

ب : ؤحبتح لش ؤحكها : مجلي حاؤسا ؤحلئا ؤتتا : ٥معبها ٧٥٤ لا ٧معها ؤحبتح ؤحدنا .

ج : ٥بحا مؤتد حصحدها تسقه لحه حلم بحدا : ٥حسا حلحا : لمصؤا بحدا لحدنا .

د : ٥كله حلم بحدا ؤهدد : لحه تنكا . ٥كتبؤه . ؤكتصها ٧٤٤٥ . ٥ؤحتحا تحقه . ٥ؤلحدة تحتبه . ٥تحمحدا ؤتنكا تحلهلها ٥ثنا تحتبا .

ه : ؤحبتح مؤتد تحلهتا حتبها ؤحدنا : ٥تحتا ٥لتا ؤكتحا : لمحتصه تلهتا عد حتها ؤحدنا : لمحتصه حكتحا : إلم تحبت حاؤتها ؤمحتحا : تسحؤتا ؤحتحتنها عد ابتقه ؤتؤمج .

و : ؤمحتحم تلهتا ٧٤٤ عد ٧٤٤ ؤحتها ؤحدنا : ٥لا يتلم لا٧م محهتا .

ز : ؤهتحه تتب ؤلاؤها : تحلها ؤحبتا : ٥حلم بحدا ؤاذنا . ٥لاه حته تاذنا يتنا تحها حلحا . ٥لاهتحه لمحلحا عد حؤهنا ؤحلحؤها .

ح : ٥مندم حلم بحدا ؤاذنا . ؤحتؤتها محتسب : ٥لتاتا صلاله تسؤتا .

صلاة : حج .

ا : تح عند عتب مأت حج ثبت حضلحها : مأذنب عتب أجلي حاؤخلط . ؤعمض ؤمت ٧٥٤ : مح تح عند محبتها .

ب : ؤحبتح لش ؤحكها : مجلي حاؤسا ؤحلئا ؤتتا : ٥معبها ٧٥٤ لا ٧معها ؤحبتح ؤحدنا .

ج : ٥بحا مؤتد حصحدها تسقه لحه حلم بحدا : ٥حسا حلحا : لمصؤا بحدا لحدنا .

د : ٥كله حلم بحدا ؤهدد : لحه تنكا . ٥كتبؤه . ؤكتصها ٧٤٤٥ . ٥ؤحتحا تحقه . ٥ؤلحدة تحتبه . ٥تحمحدا ؤتنكا تحلهلها ٥ثنا تحتبا .

ه : ؤحبتح مؤتد تحلهتا حتبها ؤحدنا : ٥تحتا ٥لتا ؤكتحا : لمحتصه تلهتا عد حتها ؤحدنا : لمحتصه حكتحا : إلم تحبت حاؤتها ؤمحتحا : تسحؤتا ؤحتحتنها عد ابتقه ؤتؤمج .

و : ؤمحتحم تلهتا ٧٤٤ عد ٧٤٤ ؤحتها ؤحدنا : ٥لا يتلم لا٧م محهتا .

ز : ؤهتحه تتب ؤلاؤها : تحلها ؤحبتا : ٥حلم بحدا ؤاذنا . ٥لاه حته تاذنا يتنا تحها حلحا . ٥لاهتحه لمحلحا عد حؤهنا ؤحلحؤها .

ح : ٥مندم حلم بحدا ؤاذنا . ؤحتؤتها محتسب : ٥لتاتا صلاله تسؤتا .

ط : ؤحبتح لش ؤحكها : مجلي حاؤسا ؤحلئا ؤتتا : ٥معبها ٧٥٤ لا ٧معها ؤحبتح ؤحدنا .

ي : ٥بحا مؤتد حصحدها تسقه لحه حلم بحدا : ٥حسا حلحا : لمصؤا بحدا لحدنا .

يا : ٥كله حلم بحدا ؤهدد : لحه تنكا . ٥كتبؤه . ؤكتصها ٧٤٤٥ . ٥ؤحتحا تحقه . ٥ؤلحدة تحتبه . ٥تحمحدا ؤتنكا تحلهلها ٥ثنا تحتبا .

يب : ؤحبتح مؤتد تحلهتا حتبها ؤحدنا : ٥تحتا ٥لتا ؤكتحا : لمحتصه تلهتا عد حتها ؤحدنا : لمحتصه حكتحا : إلم تحبت حاؤتها ؤمحتحا : تسحؤتا ؤحتحتنها عد ابتقه ؤتؤمج .

يج : ؤمحتحم تلهتا ٧٤٤ عد ٧٤٤ ؤحتها ؤحدنا : ٥لا يتلم لا٧م محهتا .

يد : ؤهتحه تتب ؤلاؤها : تحلها ؤحبتا : ٥حلم بحدا ؤاذنا . ٥لاه حته تاذنا يتنا تحها حلحا . ٥لاهتحه لمحلحا عد حؤهنا ؤحلحؤها .

يه : ٥مندم حلم بحدا ؤاذنا . ؤحتؤتها محتسب : ٥لتاتا صلاله تسؤتا .

يو : ؤحبتح لش ؤحكها : مجلي حاؤسا ؤحلئا ؤتتا : ٥معبها ٧٥٤ لا ٧معها ؤحبتح ؤحدنا .

يز : ٥بحا مؤتد حصحدها تسقه لحه حلم بحدا : ٥حسا حلحا : لمصؤا بحدا لحدنا .

يح : ٥كله حلم بحدا ؤهدد : لحه تنكا . ٥كتبؤه . ؤكتصها ٧٤٤٥ . ٥ؤحتحا تحقه . ٥ؤلحدة تحتبه . ٥تحمحدا ؤتنكا تحلهلها ٥ثنا تحتبا .

يط : ؤحبتح مؤتد تحلهتا حتبها ؤحدنا : ٥تحتا ٥لتا ؤكتحا : لمحتصه تلهتا عد حتها ؤحدنا : لمحتصه حكتحا : إلم تحبت حاؤتها ؤمحتحا : تسحؤتا ؤحتحتنها عد ابتقه ؤتؤمج .

ك : ؤمحتحم تلهتا ٧٤٤ عد ٧٤٤ ؤحتها ؤحدنا : ٥لا يتلم لا٧م محهتا .

كا : ؤهتحه تتب ؤلاؤها : تحلها ؤحبتا : ٥حلم بحدا ؤاذنا . ٥لاه حته تاذنا يتنا تحها حلحا . ٥لاهتحه لمحلحا عد حؤهنا ؤحلحؤها .

كب : ٥مندم حلم بحدا ؤاذنا . ؤحتؤتها محتسب : ٥لتاتا صلاله تسؤتا .

كج : ؤحبتح لش ؤحكها : مجلي حاؤسا ؤحلئا ؤتتا : ٥معبها ٧٥٤ لا ٧معها ؤحبتح ؤحدنا .

كد : ٥بحا مؤتد حصحدها تسقه لحه حلم بحدا : ٥حسا حلحا : لمصؤا بحدا لحدنا .

كه : ٥كله حلم بحدا ؤهدد : لحه تنكا . ٥كتبؤه . ؤكتصها ٧٤٤٥ . ٥ؤحتحا تحقه . ٥ؤلحدة تحتبه . ٥تحمحدا ؤتنكا تحلهلها ٥ثنا تحتبا .

كو : ؤحبتح مؤتد تحلهتا حتبها ؤحدنا : ٥تحتا ٥لتا ؤكتحا : لمحتصه تلهتا عد حتها ؤحدنا : لمحتصه حكتحا : إلم تحبت حاؤتها ؤمحتحا : تسحؤتا ؤحتحتنها عد ابتقه ؤتؤمج .

كز : ؤمحتحم تلهتا ٧٤٤ عد ٧٤٤ ؤحتها ؤحدنا : ٥لا يتلم لا٧م محهتا .

كح : ؤهتحه تتب ؤلاؤها : تحلها ؤحبتا : ٥حلم بحدا ؤاذنا . ٥لاه حته تاذنا يتنا تحها حلحا . ٥لاهتحه لمحلحا عد حؤهنا ؤحلحؤها .

كط : ٥مندم حلم بحدا ؤاذنا . ؤحتؤتها محتسب : ٥لتاتا صلاله تسؤتا .

سلا جزموا : هج حيط حالنا : ولا
طلبوه .

مد : هوا علا بعض حيطوه
جدنا : عبه عتب . هدالنا أمطخه
بد أذنا .

حلاهم : دد .

١ : حبتا عجبنا : لاكتبة مقيد .
فجة لدوجبا جملاها : لنهذا خة
نهمط : ولابعضيد خة مسم : هلنهذا
خة حهجيه : ولعضننا خة بجوه :
ولالبشكل خة فجه .

ح : مكبه حلصو طس حمقماها :
جاهجذهو خسوا . هجيبه ابو للقا :
هج دلصو صوذا فسوا : وجا جأتشاها
جهقيد . ولاهو لاوجعلط .

د : ومضه حلى بعا حمقماها :
حبكا جمذا عيط هلحا . ولجة
لصو : اه خة هلحا : ها نصط حلسفو :
أمجا جطيد هذا بد هوبج بجيجه .

ذ : اه قالهما هدخوه . قلبا
صعجو حضنلت بحكاا جشبا فجلقا :
فجنهذب هجه .

ه : ولاولاا جاه هلحا : ولاولاا
حاذبا جاكتا . ولجه بعا نهذب
حيذاا جاه هذا .

و : ولا سوا أنه بذل لبكا جمذا :
أل خسا ولقا . صبغ يللو : صاد
جفهبعب ابو . ولجه بعا نهذب
هلحاا جبكا جمذا .

ز : جبتا عجبنا : لاكتبة مقيد .
فجة لدوجبا جملاها : لنهذا خة
نهمط : ولابعضيد خة مسم : هلنهذا
خة حهجيه : ولعضننا خة بجوه :
ولالبشكل خة فجه .

ح : مكبه حلصو طس حمقماها :
جاهجذهو خسوا . هجيبه ابو للقا :
هج دلصو صوذا فسوا : وجا جأتشاها
جهقيد . ولاهو لاوجعلط .

د : ومضه حلى بعا حمقماها :
حبكا جمذا عيط هلحا . ولجة
لصو : اه خة هلحا : ها نصط حلسفو :
أمجا جطيد هذا بد هوبج بجيجه .

ذ : اه قالهما هدخوه . قلبا
صعجو حضنلت بحكاا جشبا فجلقا :
فجنهذب هجه .

ه : ولاولاا جاه هلحا : ولاولاا
حاذبا جاكتا . ولجه بعا نهذب
حيذاا جاه هذا .

و : ولا سوا أنه بذل لبكا جمذا :
أل خسا ولقا . صبغ يللو : صاد
جفهبعب ابو . ولجه بعا نهذب
هلحاا جبكا جمذا .

ز : جبتا عجبنا : لاكتبة مقيد .
فجة لدوجبا جملاها : لنهذا خة
نهمط : ولابعضيد خة مسم : هلنهذا
خة حهجيه : ولعضننا خة بجوه :
ولالبشكل خة فجه .

ح : مكبه حلصو طس حمقماها :
جاهجذهو خسوا . هجيبه ابو للقا :
هج دلصو صوذا فسوا : وجا جأتشاها
جهقيد . ولاهو لاوجعلط .

د : ومضه حلى بعا حمقماها :
حبكا جمذا عيط هلحا . ولجة
لصو : اه خة هلحا : ها نصط حلسفو :
أمجا جطيد هذا بد هوبج بجيجه .

ذ : اه قالهما هدخوه . قلبا
صعجو حضنلت بحكاا جشبا فجلقا :
فجنهذب هجه .

ه : ولاولاا جاه هلحا : ولاولاا
حاذبا جاكتا . ولجه بعا نهذب
حيذاا جاه هذا .

و : ولا سوا أنه بذل لبكا جمذا :
أل خسا ولقا . صبغ يللو : صاد
جفهبعب ابو . ولجه بعا نهذب
هلحاا جبكا جمذا .

ܬܗܘܐ ܒܡܥܘܗܝ . ܘܒܟܘܪܗܢܘܬܐ ܒܝܫܬܐ
ܢܗܘܐ . ܘܐܣܝܘܬܐ ܠܐ ܬܗܘܐ ܠܗ .

ܠܓ : ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܐ :
ܟܕ ܫܠܡܬ ܡܠܬܗ ܕܕܝܢܐ : ܠܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ :
ܢܦܩܘ ܡܥܘܗܝ ܡܢ ܟܪܣܗ . ܘܡܝܬ
ܒܟܘܪܗܢܐ ܒܝܫܐ : ܘܠܐ ܥܒܕܘ ܠܗ ܝܩܕܐ
ܥܡܗ : ܐܝܟ ܝܩܕܐ ܕܐܒܗ̈ܘܗܝ .

ܠܕ : ܒܪ ܬܠܬܝܢ ܗܘܐ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢܝܢ .
ܟܕ ܩܡ ܒܡܠܟܘܬܐ . ܘܬܡܢܐ ܫܢܝܢ ܐܡܠܟ
ܒܐܘܪܫܠܡ . ܘܐܙܠ ܕܠܐ ܪ̈ܓܝܓܐ . ܘܐܬܩܒܪ
ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܘܗܝ : ܘܠܐ ܒܩܒܘܪ̈ܬܐ
ܕܡܠ̈ܟܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܒ .

ܐ : ܘܐܡܠܟܘ ܥܡܘܪ̈ܝܗ̇ ܕܐܘܪܫܠܡ
ܠܐܚܙܝܐ ܒܪܗ ܙܥܘܪܐ ܚܠܦܘܗܝ . ܡܛܠ ܕܠܟܠܗܘܢ
ܩܫܝ̈ܫܐ ܩܛܠܘ ܓܝܣܐ ܕܥܡ ܥܪ̈ܒܝܐ ܐܬܘ ܠܡܫܪܝܬܐ .
ܩܛܠܘ : ܘܒܢ̈ܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܚܙܝܐ .
ܘܐܡܠܟ ܐܚܙܝܐ ܒܪ ܝܘܪܡ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ .

ܒ : ܒܪ ܥܣܪܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢܝܢ ܗܘܐ
ܐܚܙܝܐ : ܟܕ ܐܡܠܟ ܒܡܠܟܘܬܐ . ܘܫܢܬܐ ܚܕܐ
ܐܡܠܟ ܒܐܘܪܫܠܡ . ܘܫܡܗ ܕܐܡܗ ܥܬܠܝܐ
ܒܪܬܗ ܕܥܡܪܝ .

ܓ : ܘܐܦ ܗܘ ܗܠܟ ܒܐܘܪܚܬܐ ܕܒܝܬ ܐܚܐܒ :
ܡܛܠ ܕܐܡܗ ܚܬܗ ܗܘܬ ܕܐܚܐܒ .

ܕ : ܘܐܦ ܗܘ ܐܒܐܫ ܠܡܪܝܐ . ܘܗܠܟ
ܒܐܘܪ̈ܚܬܐ ܕܒܝܬ ܐܚܐܒ : ܐܝܟ ܒܝܬܗ ܕܐܚܐܒ .
ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ ܗܘܘ ܠܗ ܡܠܟܐ ܡܢ ܒܬܪ
ܕܡܝܬ ܐܒܘܗܝ : ܠܡܚܒܠܘܬܗ . ܡܛܠ
ܕܡܡܠܟܘܢ ܡܠܟܝܢ ܗܘܐ .

ܗ : ܘܐܙܠ ܥܡ ܝܘܪܡ ܒܪ ܐܚܐܒ ܡܠܟܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ : ܠܡܩܪܒ ܩܪܒܐ ܥܡ ܚܙܐܝܠ
ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ ܒܪܡܬ ܓܠܥܕ . ܘܡܚܘܗܝ
ܐܪ̈ܡܝܐ ܠܝܘܪܡ .

ܘ : ܘܗܦܟ ܠܡܬܐܣܝܘ ܒܝܙܪܥܝܠ ܡܢ
ܡܚܘܬܐ ܕܡܚܝܘܗܝ ܒܪܡܬܐ : ܟܕ
ܡܬܟܬܫ ܥܡ ܚܙܐܝܠ ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ .
ܘܐܚܙܝܐ ܢܚܬ ܠܡܚܙܝܗ ܠܝܘܪܡ ܒܪܗ ܕܐܚܐܒ
ܒܝܙܪܥܝܠ .

ܙ : ܘܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܗܘܬ ܗܦܝܟܬܐ
ܕܐܚܙܝܐ : ܠܡܐܬܐ ܠܘܬ ܝܘܪܡ . ܘܟܕ ܐܬܐ :
ܢܦܩ ܥܡ ܝܘܪܡ ܠܘܬ ܝܗܘ ܒܪ ܢܡܫܝ :
ܕܐܬܡܫܚ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܠܡܘܒܕܘ
ܒܝܬܗ ܕܐܚܐܒ .

ܚ : ܘܗܘܐ ܟܕ ܕܢ ܝܗܘ ܥܡ ܒܝܬܗ
ܕܐܚܐܒ : ܘܐܫܟܚ ܠܪ̈ܘܪܒܢܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܘܒܢ̈ܝ
ܐܚܘܗܝ ܕܐܚܙܝܐ : ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܠܐܚܙܝܐ .
ܘܩܛܠ ܐܢܘܢ .

ܛ : ܘܒܥܐ ܠܐܚܙܝܐ : ܘܐܚܕܘܗܝ ܟܕ ܛܫܐ
ܗܘܐ ܒܫܡܪܝܢ . ܘܐܝܬܝܘܗܝ ܠܘܬ ܝܗܘ ܘܩܛܠܘܗܝ
ܘܩܒܪܘܗܝ . ܡܛܠ ܕܐܡܪܝܢ ܕܒܪܗ ܗܘ ܕܝܗܘܫܦܛ
ܗܘ : ܗܘ ܕܒܥܐ ܠܡܪܝܐ ܒܟܠܗ ܠܒܗ .
ܘܠܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܒܝܬ ܐܚܙܝܐ : ܠܡܚܕܘ
ܚܝܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ .

ܝ : ܘܥܬܠܝܐ ܐܡܗ ܕܐܚܙܝܐ : ܚܙܬ ܕܡܝܬ ܒܪܗ̇
ܩܡܬ . ܘܩܛܠܬ ܘܐܘܒܕܬ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ
ܡܠܟܐ ܕܒܝܬ ܝܗܘܕܐ .

ܝܐ : ܘܕܒܪܬܗ ܝܗܘܫܒܥ ܒܪܬܗ ܕܡܠܟܐ :
ܠܝܘܐܫ ܒܪ ܐܚܙܝܐ . ܘܓܢܒܬܗ ܡܢ ܓܘ ܒܢ̈ܝ
ܡܠܟܐ : ܕܡܬܩܛܠܝܢ ܗܘܘ . ܘܛܫܝܬܗ
ܘܠܡܪܒܝܢܝܬܗ ܒܬܘܢܐ ܕܡܫܟܒܐ .
ܘܛܫܝܬܗ ܝܗܘܫܒܥ ܒܪܬܗ ܕܡܠܟܐ ܝܘܪܡ :
ܐܢܬܬܗ ܕܝܗܘܝܕܥ ܟܗܢܐ . ܡܛܠ ܕܚܬܗ ܗܘܬ

ܘܩܝܡ ܒܡܠܟܘܬܐ ܝܗܘܪܡ ܒܪܗ ܒܕܘܟܬܗ .
ܒ : ܘܠܝܗ ܐܝܬ ܗܘܐ ܐܚܢ̈ܐ ܒܢ̈ܝ ܝܗܘܫܦܛ
ܘܐܠܝܢ ܫܡܗ̈ܝܗܘܢ : ܥܙܪܝܐ : ܝܚܝܐܝܠ :
ܘܙܟܪܝܐ : ܥܙܪܝܐ : ܡܝܟܐܝܠ : ܫܦܛܝܐ . ܟܠܝܗ
ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܝܗܘܫܦܛ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ .
ܓ : ܘܝܗܒ ܠܗܘܢ ܐܒܘܗܘܢ ܡܘܗܒ̈ܬܐ
ܪ̈ܒܝ : ܕܟܣܦܐ ܘܕܕܗܒܐ : ܘܡܘܗܒ̈ܬܐ ܡܝܬܪ̈ܬܐ :
ܘܥܡ ܡܕܝ̈ܢܬܐ ܚܒܝܫ̈ܬܐ ܕܝܗܘܕܐ . ܘܡܠܟܘܬܐ
ܝܗܒܠܗ ܠܝܗܘܪܡ . ܣܒܒ ܕܗܘܝܘ ܗܘܐ
ܒܪܗ ܒܘܟܪܐ .
ܕ : ܘܩܝܡ ܝܗܘܪܡ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܒܒܘܗ . ܘܐܬܚܝܠܬܐ : ܘܩܛܠܠܗ ܠܟܠܗܘܢ
ܐܚ̈ܘܢܘܗܝ ܒܣܝܦܐ . ܘܐܦ ܡܢ ܪ̈ܫܢܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܩܛܠܠܗ .
ܗ : ܒܪ ܬܠܬܝܢ ܗܘܐ ܘܬܪܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ :
ܟܕ ܩܝܡ ܒܡܠܟܘܬܐ . ܘܬܡܢܝܐ ܫܢ̈ܝܢ
ܐܡܠܟ ܒܐܘܪܫܠܡ .
ܘ : ܘܐܙܠܗ ܒܐܘܪ̈ܚܬܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕܝܘ ܕܒܝܬ ܐܚܐܒ . ܣܒܒ ܕܒܪܬܗ
ܕܐܚܐܒ ܗܘܝܐ ܠܗ ܐܢܬܬܐ . ܘܥܒܕܠܗ ܕܒܝܫ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ .
ܙ : ܘܠܐ ܨܒܐ ܡܪܝܐ ܠܡܚܒܠܗ ܒܝܬܗ
ܕܕܘܝܕ : ܣܒܒ ܩܝܡܬܐ ܕܩܝܡܠܗ ܠܕܘܝܕ :
ܠܡܬܠ ܠܗ ܫܪܓܐ ܢܘܗܪܐ : ܘܠܒܢ̈ܘܗܝ ܟܠܗܘܢ
ܝܘ̈ܡܬܐ .
ܚ : ܒܝܘܡܬܗ ܡܪܕܘ ܐܕܘܡܝ̈ܐ : ܡܢ
ܬܚܝܬ ܐܝܕܐ ܕܝܗܘܕܐ . ܘܐܡܠܟܘ ܥܠܝܗܘܢ
ܡܠܟܐ .
ܛ : ܘܥܒܪ ܝܗܘܪܡ ܥܡ ܪ̈ܒܢܘܗܝ :
ܘܥܠܗܘܢ ܘܡܪ̈ܟܒܬܗ ܥܡܗ . ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܩܝܡ
ܒܠܠܝܐ : ܡܚܐ ܠܐܕܘܡܝ̈ܐ . ܘܐܬܗ ܠܦܬܗ
ܪ̈ܘܟܒܝ ܕܪ̈ܟܫܐ .

ܝ : ܘܡܪܕܘ ܐܕܘܡܝ̈ܐ ܡܢ ܬܚܝܬ ܐܝܕܐ
ܕܝܗܘܕܐ : ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ . ܗܕܝܡ ܡܪܕܘ
ܐܕܘܡܝ̈ܐ ܕܢܦܩܝܢ ܒܠܒܢܐ : ܒܙܒܢܐ ܗܘ ܡܢ
ܬܚܝܬ ܐܝܕܗ . ܣܒܒ ܕܫܒܩܠܗ ܠܡܪܝܐ
ܐܠܗܐ ܕܐܒܗ̈ܬܗ .
ܝܐ : ܘܐܦ ܗܘ ܥܒܕ ܪ̈ܡܬܐ ܒܛܘܪ̈ܐ
ܕܝܗܘܕܐ . ܘܙܢܝܠܗ ܐܝܢܝ ܠܝܬܒ̈ܢܘܗܝ
ܕܐܘܪܫܠܡ . ܘܛܥܝܠܗ ܠܝܗܘܕܐ .
ܝܒ : ܘܐܬܝܐ ܠܗ ܡܢ ܦܬܓܡܐ ܕܐܠܝܐ
ܢܒܝܐ : ܕܐܡܪ ܠܗ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ
ܕܕܘܝܕ ܒܒܘܟ : ܣܒܒ ܕܠܐ ܐܙܠܬ ܒܐܘܪ̈ܚܬܗ
ܕܝܗܘܫܦܛ ܒܒܘܟ : ܘܒܐܘܪ̈ܚܬܗ ܕܐܣܐ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ .
ܝܓ : ܘܐܙܠܬ ܠܝ ܒܐܘܪ̈ܚܬܐ ܕܡܠܟ̈ܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ : ܘܐܙܢܝܬ ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܝܬܒ̈ܢܘܗܝ
ܕܐܘܪܫܠܡ : ܒܙܢܝܘܬܐ ܕܒܝܬ ܐܚܐܒ . ܘܐܦ
ܩܛܠܠܘܟ ܠܐܚ̈ܢܘܟ ܒܢ̈ܝ ܒܒܘܟ ܕܛܒܝܢ ܡܢܘܟ ܝܬܝܪ .
ܝܕ : ܗܐ ܡܪܝܐ ܡܚܐ ܠܝ ܡܚܘܬܐ
ܪܒܬܐ : ܠܥܡܘܟ : ܘܠܒܢ̈ܝܟ ܘܢܫ̈ܝܟ : ܘܠܟܠܗܘܢ
ܩܢܝ̈ܢܟ .
ܝܗ : ܘܐܢܬ ܒܟܘܪܗܢܐ ܒܝܫܐ ܐܬܬܘܟ .
ܒܟܪܝܗܘܬܐ ܕܟܠܐ ܡܥܝܟ : ܥܕܡܐ ܕܦܠܛܝ
ܕܢܦܩܝܢ ܡܥܝ̈ܟ ܡܢ ܟܘܪܗܢܐ . ܡܥ̈ܝܟ
ܒܝܘܡܐ ܒܟܪܝܗܘܬܐ ܝܘܡ .
ܝܘ : ܘܡܥܝܪ ܡܪܝܐ ܥܠ ܝܗܘܪܡ ܪܘܚܐ
ܕܦܠܫܬܝ̈ܐ : ܘܕܥܪ̈ܒܝܐ ܕܥܡܪ ܒܓܒ ܟܘܫܝ̈ܐ .
ܝܙ : ܘܣܠܩܘ ܥܠ ܝܗܘܕܐ : ܘܒܙܥܘ
ܐܢܗ . ܘܫܒܘ ܟܠܗ ܩܢܝܢܐ ܕܐܫܬܟܚ
ܒܒܝܬ ܡܠܟܐ : ܘܐܦ ܒܢ̈ܘܗܝ ܘܢܫ̈ܘܗܝ . ܘܠܐ
ܐܫܬܒܩ ܠܗ ܒܪܐ ܕܝܠܗ : ܐܠܐ ܐܢ ܝܗܘܐܚܙ
ܒܪܗ ܙܥܘܪܐ .
ܝܚ : ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ : ܡܚܝܬܗ

الأطهار . ٢ : كلموا بني إسرائيل وقولوا لهم : الرجل الذي يكون به سيل من جسده فسيله نجس . ٣ : وهذا يكون نجاسته في سيله . جسده يسيل بسيله أو جسده يحتبس من سيله فهي نجاسته . ٤ : كل المضجع الذي يضطجع عليه الذي به السيل نجس ، وكل المتاع الذي يجلس عليه نجس . ٥ : والرجل الذي يمس مضجعه يغسل ثيابه ويستحم بالماء ويكون نجسا إلى المساء . ٦ : والجالس على المتاع الذي جلس عليه الذي به السيل يغسل ثيابه ويستحم بالماء ويكون نجسا إلى المساء . ٧ : والذي يمس جسد الذي به السيل يغسل ثيابه ويستحم بالماء ويكون نجسا إلى المساء . ٨ : وإن تفل الذي به السيل على الطاهر يغسل ثيابه ويستحم بالماء ويكون نجسا إلى المساء . ٩ : وكل السرج الذي يركب عليه الذي به السيل نجس . ١٠ : وكل من مس شيئا مما كان تحته يكون نجسا إلى المساء ، والذي يحمل تلك الأشياء يغسل ثيابه ويستحم بالماء ويكون نجسا إلى المساء . ١١ : وكل الذي يمسه الذي به السيل ولم يغسل يديه بالماء يغسل ثيابه ويستحم بالماء ويكون نجسا إلى المساء . ١٢ : والوعاء الخزفي الذي يمسه الذي به السيل يكسر ، وكل وعاء خشب يغسل بالماء . ١٣ : وإذا طهر الذي به السيل من سيله يعد لنفسه سبعة أيام لتطهيره ويغسل ثيابه ويستحم بماء جار ويكون طاهرا . ١٤ : وفي اليوم الثامن يأخذ لنفسه يمامتين أو فرخي حمام ويأتي أمام الرب إلى باب خيمة الاجتماع ويعطيهما للكاهن . ١٥ : فيصنع الكاهن أحدهما ذبيحة خطية والآخر محرقة ، ويكفر الكاهن عنه أمام الرب من سيله . ١٦ : والرجل الذي تخرج منه نطفة زرع يغتسل بكل جسده بالماء ويكون نجسا إلى المساء . ١٧ : وكل ثوب وكل جلد يكون عليه نطفة زرع يغسل بالماء ويكون نجسا إلى المساء . ١٨ : والمرأة التي يضطجع الرجل معها نطفة زرع يغتسلان بالماء ويكونان نجسين إلى المساء . ١٩ : والمرأة إذا كان لها سيل وكان سيلها دما في جسدها تكون منفصلة سبعة أيام ، وكل من مسها يكون نجسا إلى المساء . ٢٠ : وكل ما تضطجع عليه في انفصالها يكون نجسا ، وكل ما تجلس عليه يكون نجسا . ٢١ : وكل من مس مضجعها يغسل ثيابه ويستحم بالماء ويكون نجسا إلى المساء . ٢٢ : وكل من مس متاعا جلست عليه يغسل ثيابه ويستحم بالماء ويكون نجسا إلى المساء . ٢٣ : وإن كان على المضجع أو على المتاع الذي هي جالسة عليه عند مسه إياه يكون نجسا إلى المساء . ٢٤ : وإن اضطجع رجل معها اضطجاعا وكان طمث انفصالها عليه يكون نجسا سبعة أيام ، وكل مضجع يضطجع عليه يكون نجسا . ٢٥ : والمرأة إذا سال سيل دمها أياما كثيرة في غير وقت انفصالها أو إذا سال فوق وقت انفصالها كل أيام سيل نجاستها تكون كأيام انفصالها نجسة هي . ٢٦ : كل المضجع الذي تضطجع عليه كل أيام سيلها يكون لها كمضجع انفصالها ، وكل المتاع الذي تجلس عليه يكون نجسا كنجاسة انفصالها . ٢٧ : وكل من مسها يكون نجسا ، فيغسل ثيابه ويستحم بالماء ويكون نجسا إلى المساء . ٢٨ : وإن طهرت من سيلها تعد لنفسها سبعة أيام وبعد تكون طاهرة . ٢٩ : وفي اليوم الثامن تأخذ لنفسها يمامتين أو فرخي حمام وتأتي بهما إلى الكاهن إلى باب خيمة الاجتماع . ٣٠ : ويصنع الكاهن أحدهما ذبيحة خطية والآخر محرقة ، ويكفر الكاهن عنها أمام الرب من سيل نجاستها . ٣١ : وتحفظون بني إسرائيل من نجاستهم لئلا يموتوا بنجاستهم إذا نجسوا مسكني الذي في وسطهم . ٣٢ : هذه شريعة الذي به سيل ومن تخرج منه نطفة زرع فتتنجس به ، ٣٣ : والمريضة في انفصالها والذي به سيل ذكرا كان أو أنثى والرجل المضطجع مع النجسة .

الفصل : ١٦ .

١ : وكلم الرب موسى من بعد موت ابني هرون حين قربا أمام الرب فماتا . ٢ : وقال الرب لموسى كلم هرون أخاك أن لا يدخل كل وقت إلى القدس من داخل الحجاب أمام الغطاء الذي على التابوت لئلا يموت ، لأني أتراءى في السحاب على الغطاء . ٣ : بهذا يدخل هرون إلى القدس بثور ابن بقر للخطية وكبش للمحرقة . ٤ : ويلبس قميص كتان قدس ويكون سراويل كتان على جسده ويتنطق بمنطقة كتان ويتعمم بعمامة كتان ، هي ثياب قدس ، ويغتسل بالماء ويلبسها . ٥ : ومن جماعة بني إسرائيل يأخذ تيسي معزى ذكرين للخطية وكبشا واحدا للمحرقة . ٦ : ويقرب هرون ثور الخطية الذي له ويكفر عنه وعن بيته . ٧ : ويأخذ التيسين ويقيمهما أمام الرب على باب خيمة الاجتماع . ٨ : ويعطي هرون على التيسين قرعتين قرعة واحدة للرب وقرعة واحدة لعزازيل . ٩ : ويقرب هرون التيس الذي وقعت عليه القرعة للرب ويصنعه ذبيحة خطية . ١٠ : والتيس الذي وقعت عليه القرعة لعزازيل يقام حيا أمام الرب ليكفر عليه ويطلقه لعزازيل إلى البرية . ١١ : ويقرب هرون ثور الخطية الذي له ويكفر عنه وعن بيته ويذبح ثور الخطية الذي له . ١٢ : ويأخذ ملء المجمرة جمر نار من على المذبح من أمام الرب وملء يديه بخور عطر دقيق ويدخل به إلى داخل الحجاب . ١٣ : ويجعل البخور على النار أمام الرب فيغطي سحاب البخور الغطاء الذي على الشهادة لئلا يموت . ١٤ : ويأخذ من دم الثور ويرش بإصبعه على الغطاء إلى قبل ويرش من الدم بإصبعه سبع مرات أمام الغطاء . ١٥ : ويذبح تيس الخطية الذي للشعب ويدخل به إلى داخل الحجاب ويفعل بدمه كما فعل بدم الثور ويرش به على الغطاء وقدام الغطاء . ١٦ : ويكفر عن القدس من نجاسات بني إسرائيل ومن معاصيهم في جميع خطاياهم ، وهكذا يفعل لخيمة الاجتماع المقيمة معهم في وسط نجاساتهم . ١٧ : ولا يكون إنسان في خيمة الاجتماع عند دخوله ليكفر في القدس إلى خروجه حتى يكفر عن نفسه وعن بيته وعن كل جماعة إسرائيل . ١٨ : ويخرج إلى المذبح الذي أمام الرب ويكفر عليه ويأخذ من دم الثور ومن دم التيس ويجعل على قرون المذبح كل حوله . ١٩ : ويرش عليه من الدم بإصبعه سبع مرات ويطهره ويقدسه من نجاسات بني إسرائيل . ٢٠ : ولما يفرغ من تكفير القدس وخيمة الاجتماع والمذبح يقرب التيس الحي . ٢١ : ويضع هرون يديه على رأس التيس الحي ويعترف عليه بكل آثام بني إسرائيل وبكل معاصيهم في جميع خطاياهم ويجعلها على رأس التيس ويرسله إلى البرية بيد رجل معين . ٢٢ : ويحمل التيس عليه كل آثامهم إلى أرض مقفرة ويطلق التيس في البرية . ٢٣ : ويأتي هرون إلى خيمة الاجتماع ويخلع ثياب الكتان التي لبسها عند دخوله القدس ويتركها هناك . ٢٤ : ويغتسل بالماء في مكان مقدس ويلبس ثيابه ويخرج ويصنع محرقته ومحرقة الشعب ويكفر عن نفسه وعن الشعب . ٢٥ : ويوقد شحم الخطية على المذبح . ٢٦ : والذي أطلق التيس لعزازيل يغسل ثيابه ويستحم بالماء وبعد يدخل المحلة . ٢٧ : وثور الخطية وتيس الخطية اللذان أدخل من دمهما لتكفير القدس يخرجان إلى خارج المحلة ويحرق بالنار جلودهما ولحومهما وفرثهما . ٢٨ : والذي يحرقهما يغسل ثيابه ويستحم بالماء وبعد يدخل المحلة . ٢٩ : وهذا يكون لكم فريضة دهرية ، في الشهر السابع في العاشر من الشهر تذلون أنفسكم ولا تعملون عملا ما الوطني والنزيل النازل بينكم . ٣٠ : لأنه في هذا اليوم يكفر عنكم لتطهيركم من جميع خطاياكم أمام الرب تطهرون . ٣١ : هو سبت عطلة لكم فتذلون أنفسكم فريضة دهرية . ٣٢ : ويكفر الكاهن الذي يمسح ويكرس ليكهن عوضا عن أبيه ويلبس ثياب الكتان ثياب القدس . ٣٣ : ويكفر عن قدس القدس وعن خيمة الاجتماع وعن المذبح ويكفر عن الكهنة وعن جميع جماعة الشعب . ٣٤ : وهذا يكون لكم فريضة دهرية لتكفير عن بني إسرائيل من جميع خطاياهم مرة في السنة . وفعل كما أمر الرب موسى .

١ : ٥أنكا هم أكلم أوحيكا مُنصدةٌ
دأذكا : حيم مُحم بهذبك .
٥مُحبكاه لهذه دأحذُه دُمنهم : لكلك .
س : ٥٨هحه ثم . وحبه ثم مُحيُنا
لحهم : ٥أهذب .
ك : حدُحد دهُحيُنا ابه خُنهُا : لا
أنهُا حلب حبكا : ٥أقلا مُذا : ٥أك
لا دُنا : ٥أقلا هحكا : ٥أقلا حقُنا .
٥ننا ٥مُحيم حيم خُنا ها : ٥هيُهُحم .
حهد هُحهم ٥٨حـه حبكا ها . ٥
٥ننا ٥مُحيُنا حيم حبكا ها . ٥
٥٨حهد حثلا هُلهُم : ٥٨هُحيم .
ل : ٥أه ها ها حبت مُحهم : ٥٨هُحيُنا
هُحيُحد : ٥٥هُحأب : لا مُحكه لهم لمُحذُد
لصا٨هُلهُ مُحصم . حهد دم أذكا
دحمرُم أحصه أهم . ٥أهُحيُه حمحكيُنا
دحمرُنا حصم .
ر : ٥ها ها حهم هُحنب لا سهجُل ،
٥أنهُم دهُحمُن مم مُنا٨هُلهُ دأه٨هُلهُ .
م : هُحذا أكلم ٨٨لهُ ٥حه أهم :
حهد دُلها ك سُلا لُحمُحد حيُحمُحم .
أمُا حُلمُحم مُحيُنا دحيُم . هسُم لـ
نحيُنم هُنا يحيُح . حهد دُحيُنت حُلمُ
ححمُلا .
ط : ٥حلمُحم دحـه هسُحيُنا : هُنحصم
٥ههُ حيُح هُحذا : ٥أك ٨لهُ٨تُحم :
٥حيُتُحم : هُحيُتُحم : هُحيُنا٨حم .
مح : هسؤاد كح ٥حُحذا : كح حننا :
كح ٥ههُحيُد : كح ٥٨حذا . لهُنا : مم حنقه
دأهك : حذُه حلمه هسُا دُحتحهُنا :
مم حيُح هُحذا . ٥٥ه هُنح ٥هُا حيُح
هُحيُا دهُحذ .

هؤنا دحمصد : د : حكلم : حم . ٨٥٤١

١ : ٥أنكا هم أكلم أوحيكا مُنصدةٌ
دأذكا : حيم مُحم بهذبك .
٥مُحبكاه لهذه دأحذُه دُمنهم : لكلك .
س : ٥٨هحه ثم . وحبه ثم مُحيُنا
لحهم : ٥أهذب .
ك : حدُحد دهُحيُنا ابه خُنهُا : لا
أنهُا حلب حبكا : ٥أقلا مُذا : ٥أك
لا دُنا : ٥أقلا هحكا : ٥أقلا حقُنا .
٥ننا ٥مُحيم حيم خُنا ها : ٥هيُهُحم .
حهد هُحهم ٥٨حـه حبكا ها . ٥
٥ننا ٥مُحيُنا حيم حبكا ها . ٥
٥٨حهد حثلا هُلهُم : ٥٨هُحيم .
ل : ٥أه ها ها حبت مُحهم : ٥٨هُحيُنا
هُحيُحد : ٥٥هُحأب : لا مُحكه لهم لمُحذُد
لصا٨هُلهُ مُحصم . حهد دُحيُنت حُلمُ
ححمُلا .
ر : ٥ها ها حهم هُحنب لا سهجُل ،
٥أنهُم دهُحمُن مم مُنا٨هُلهُ دأه٨هُلهُ .
م : هُحذا أكلم ٨٨لهُ ٥حه أهم :
حهد دُلها ك سُلا لُحمُحد حيُحمُحم .
أمُا حُلمُحم مُحيُنا دحيُم . هسُم لـ
نحيُنم هُنا يحيُح . حهد دُحيُنت حُلمُ
ححمُلا .
ط : ٥حلمُحم دحـه هسُحيُنا : هُنحصم
٥ههُ حيُح هُحذا : ٥أك ٨لهُ٨تُحم :
٥حيُتُحم : هُحيُتُحم : هُحيُنا٨حم .
مح : هسؤاد كح ٥حُحذا : كح حننا :
كح ٥ههُحيُد : كح ٥٨حذا . لهُنا : مم حنقه
دأهك : حذُه حلمه هسُا دُحتحهُنا :
مم حيُح هُحذا . ٥٥ه هُنح ٥هُا حيُح
هُحيُا دهُحذ .

ح : ما أصبحنا نحصي شيئاً : ولا أحد يأتينا . ولا يسمع صوت أحد : ولا يرى أحد . ولا يسمع صوت الطحن . وصوت السراج لا يسمع : ولا يرى ضوء السراج . ولا يسمع صوت الرحى : ولا يسمع صوت الطحين . وأبواب السوق مغلقة : ولا يسمع صوت أحد فيها . ولا يسمع صوت الذين يبيعون : ولا صوت الذين يشترون .

ط : إلا مدينة أنا : فإنها تبقى إلى الأبد . وهذه حيث . أخذنا أبانا . وأنا هنا لكي نصلي على هذا الصنم .

ي : وأنا نسوة كثيرة أخذنا . وفي الطريق ما بين مدينة وأخرى . وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ك : وأنا نسوة أخذنا : جالسات على الأرض . وأنا أيضاً أخذت : وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ل : وأنا أيضاً أخذت : سرّه هنا يخبر أباه . إلا لهذا أنا .

م : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ن : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

س : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ع : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ف : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ص : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ق : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ر : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ش : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ت : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

هؤلاء : ح .

ا : وهؤلاء هم الذين : أنا هو ذاك الذي : وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ب : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ج : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

د : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ه : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

و : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ز : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ح : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ط : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ي : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ك : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ل : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

م : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ن : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

س : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ع : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ف : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ص : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ق : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ر : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ش : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ت : وأنا أيضاً : وهذه أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت . وأنا أيضاً أخذت .

ܒܕܡܬܗ ܕܡܠܟܐ. ܗܝ ܐܡܪܐ ܡܥܒܕܠ ܐܢܐ ܠܗ :
ܘܐܣܪܢܐ ܐܡܪܐ ܡܥܒܕܠ ܐܢܐ ܠܗ .

ܝܚ : ܘܚܙܝܠܗ ܕܘܟܐ : ܘܩܛܠ ܩܝܡ ܡܕܢܐ
ܘܐܡܪ : ܝܢܐ ܡܥܒܕܠ ܐܢܐ ܠܗ . ܘܐܡܪ ܠܗ
ܡܕܢܐ : ܒܥܡܢܐ .

ܝܛ : ܘܐܡܪ ܝܢܐ ܝܘܡܢ : ܘܝܗܘܐ ܕܘܟܐ
ܓܒܝܐ ܒܥܘܡܐ ܕܓܠܘܦ ܕܒܢܬܗ . ܘܐܡܪ
ܠܗ : ܡܥܒܕܠ ܐܢܬ ܠܗ : ܐܦ ܡܥܒܕ ܐܢܬ
ܠܗ . ܦܘܡ ܘܚܕܝ ܐܡܢܐ ܕܝܡܪܬ .

ܟ : ܘܐܦ ܗܫܐ ܗܐ ܡܩܒ ܡܕܢܐ ܕܘܟܐ
ܓܒܝܐ ܒܥܘܡܐ ܕܓܠܘܦ ܕܒܢܬܗ ܗܠܝܢ .
ܘܡܕܢܐ ܦܬܚ ܚܠܦ ܒܫܬܐ .

ܟܐ : ܘܡܒܪܒ ܡܢ ܕܡܐ ܒܪ ܒܢܝܢܫܐ :
ܘܡܚܢܩܗ ܠܡܕܝܢܐ ܒܝܕ ܦܬܝܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܡܢ ܝܡܬܗ ܘܠܓܐ : ܒܝܕܬܗ ܕܘܟܐ ܕܡܕܢܐ
ܡܢܐ : ܠܡܡܫܠܠܗ ܥܡܝ .

ܟܒ : ܘܐܡܪ ܡܕܝܢܐ : ܗܐ ܫܘܡܗ ܒܥܘܡܐ
ܗܘ : ܒܪ ܝܠܕܘܠ ܠܘܝ ܒܝܗ ܠܘܝ ܠܡܫܠܛܢܘ .

ܟܓ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ : ܕܒܪܗ
ܠܡܕܝܢܐ . ܘܠܗ ܒܠܠܗܘܢ ܒܡܐ ܐܡܘܢ ܫܠܝܛܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ : ܘܒܝܬܗܘܢ ܕܡܘܬܒ ܒܪ ܡܠܟܐ :

ܟܕ : ܡܢ ܐܡܪܘܢ : ܗܢܐ ܐܡܪ ܡܠܟܐ :
ܐܡܪܠܗܘܢ ܠܗܢܐ ܒܡܢ ܐܫܒܪܐ . ܘܐܘܒܠܘܗܝ
ܠܒܝܬܐ ܠܡܫܪܐ ܢܘܪܐ . ܘܐܝܬܝܘܗܝ ܡܢܬܐ
ܠܡܫܪܐ ܢܘܪܐ : ܒܕܡܬܐ ܠܐܚܐ ܕܝܘܦܝ ܒܬܠܬܐ .

ܟܗ : ܘܐܡܪ ܡܕܝܢܐ : ܝܢ ܡܝܘܦܝ ܗܘܘ
ܐܢܬ : ܘܐܝܬ ܐܢܬ ܒܥܠܡܐ : ܠܐ ܡܝܬܝܐ ܡܕܢܐ
ܥܡܟ . ܘܐܡܪ : ܥܡܟܘܢ ܥܡܟܢܐ ܒܠܒܘܢ .

ܟܘ : ܘܗܝܟܠ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ :
ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ : ܠܕܡܬܗ ܕܐܠܗܐ .

ܟܙ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ ܠܢܒܘܟܕܢܨܪ .
ܝܘܕܥ : ܘܐܝܬܐ : ܘܝܬܒ ܒܥܝܕܐ ܕܡܕܝܢܬܐ .

ܟܚ : ܘܒܝܢܐ ܕܐܬܐ ܡܠܟܐ : ܒܕܐ ܒܘܠܐ
ܕܐܘܪܫܠܡ . ܘܐܬܐ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ
ܕܒܒܠ : ܘܫܒܐ ܘܟܒܫ ܒܥܝܕܐ ܕܡܕܝܢܬܐ .

ܟܛ : ܘܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ : ܘܚܙܐ ܠܟܠܗܝܢ
ܕܘܟܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ : ܐܠܗܐ ܥܒܕܝ . ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ : ܠܐ ܡܬܦܠܚܝܬܘܢ ܠܐ ܥܡ ܘܥܡܘܕܐ : ܘܠܐ
ܥܡ ܕܟܐ : ܐܠܐ ܥܡ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ ܕܠܥܠܡ .

ܠ : ܘܗܘܐ ܕܥܡ ܚܕܘ ܫܠܝܛܐ ܕܘܟܝܬܐ :
ܠܢܒܘܟܕܢܨܪ : ܐܡܪܝܢ : ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ
ܗܢܘ : ܘܐܝܬܘ ܒܠܒܗ : ܠܡܬܦܠܚܘ ܥܡܗ .
ܘܐܝܬܝ ܢܒܘܟܕܢܨܪ . ܘܡܕܢܐ ܥܒܕܗ : ܘܐܦܪܩ
ܝܢܘܢ ܡܢܗ .

ܠܐ : ܘܗܘܘ ܕܥܡ ܚܕܘ ܫܠܝܛܐ ܕܘܟܝܬܐ :
ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ : ܗܦܟܗ ܠܗܘܢ
ܡܢ ܒܝܬܗܘܢ .

ܠܒ : ܘܐܬܒܪܐ ܥܒܕܐ ܗܘܐ ܒܥܘܡܐ
ܗܡܝܡܢܘܬܗ ܠܡܘܒܠܗ . ܘܡܚܢܩܗ ܠܡܠܟܐ
ܕܒܒܠ : ܒܡܗ ܦܬܚܐ ܕܥܒܕܢܝܗ . ܘܐܡܪܐ
ܠܡܕܒܪܢܝܗ : ܐܝܟܢ ܐܝܬܘ : ܘܐܦܪܩܢܝ ܠܒܪܐ
ܡܢ ܡܥܒܕܬܐ : ܡܝܬܝ ܕܡܣܝܡܬܐ ܕܡܘܬܐ
ܡܢܝ ܐܢܐ .

ܠܓ : ܘܒܝܗ ܙܒܢܐ ܒܥܘܡܐ ܗܘ . ܘܡܠܟܐ
ܕܒܒܠ ܢܦܠ ܗܘܐ ܒܐܪܥܐ . ܘܡܬܒܪܟ
ܗܘܐ ܥܡ ܐܕܘܡܝܐ : ܒܕܡܬܐ ܠܕܡܫܐ . ܘܒܝܬܗ
ܒܝܬ ܡܠܟܘܬ ܥܡܟܐ .

ܨܚܚܐ : ܗ .

ܐ : ܘܒܠܝ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܠܐܠܦܐ ܕܪܒܢܐ
ܠܒܝܬܗ ܒܥܠܡܐ ܠܐܘܪܫܠܡ .
ܘܚܙܐ ܠܐܘܪܚܐ ܒܪ ܚܕ ܫܢܬܐ ܘܐܡܪ ܠܡܠܟܐ
ܢܒܘܟܕܢܨܪ : ܠܡܬܒܪܘ ܠܒܥܝܕܐ ܕܐܘܠܝܬ :

ܠܟܘܡܪ̈ܘܗܝ ܕܒܝܠ . ܘܐܡܪ ܠܗ : ܦܘܩ ܐܙܠ
ܐܫܦܝܙܘܬܟ . ܘܡܚܪ ܐܝܟ ܗܕܐ : ܘܥܕܢܐ ܐܝܟ
ܗܕܐ . ܘܡܚܪ ܐܬܐ ܐܢܐ ܠܒܝܬܟ .
ܕ : ܘܐܡܪ ܐܒܝܩܡ ܠܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ :
ܚܙܝ ܠܝ ܐܝܟ ܐܒܝܩܡ : ܦܬܓܡܘܗܝ ܕܡܪܢܐ .
ܗ : ܘܚܙܐ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ : ܕܐܢܫ̈ܐ ܐܝܟ
ܐܪ̈ܓܘܢܐ ܠܒܝܫܝܢ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܦܘܩܘ
ܠܒܘܫܐ ܠܕܡܘܬܗ ܕܒܝܠ : ܐܘ ܠܐ . ܘܐܡܪܝܢ
ܠܗ : ܗܟܢ : ܘܡܪܢܐ ܢܒܝܠ ܟܠܗܘܢ ܥܒܕ̈ܘܗܝ
ܒܝܬܗ .
ܘ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܐܒܝܩܡ : ܕܠܡܐ
ܐܝܬ ܡܠܟܐ ܐܚܪܢܐ ܕܫܘܠܛܢܗ ܕܡܪܢܐ : ܘܫܦܝܪ
ܡܢܗ .
ܙ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ ܠܐܒܝܩܡ :
ܬܘܒ ܐܝܬ ܐܢܫܐ ܐܚܪ ܠܡܫܬܐܠ ܡܠܘܗܝ
ܕܡܪܢܐ ܡܢܗ . ܘܐܢܐ ܚܙܝܬ ܐܢܐ ܠܗ : ܕܠܐ
ܡܬܒܥܐ ܥܠܝܟ ܫܘܒܚܐ : ܐܠܐ ܒܫܠܡܐ . ܡܠܟܐ
ܓܒܪ ܢܡܠܐ ܫܡܗ . ܘܐܡܪ ܐܒܝܩܡ : ܠܐ
ܬܐܡܪ ܡܠܟܐ ܗܟܢܐ .
ܚ : ܦܩܕܐ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ ܠܐܘܟܡܢܐ
ܚܕ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܦܘܩ ܐܝܟܐ ܠܝ ܠܡܠܟܐ
ܓܒܪ ܢܡܠܐ .
ܛ : ܘܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ : ܘܐܒܝܩܡ
ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ : ܢܦܩܘ ܠܓܒܪ ܚܕ ܒܣܘܦܝܗܘܢ .
ܘܠܒܝܫܝܢ ܠܒܘܫܐ ܚܘܪܐ . ܘܢܦܩܘ ܒܠܒܘܫܐ
ܕܫܡܫܐ . ܘܚܠܦܘ ܢܒܝܠ ܟܠܗܘܢ ܥܒܕ̈ܘܗܝ
ܗܘܘ ܒܙܠܝܩ̈ܘܗܝ .
ܝ : ܘܡܠܟܐ ܠܗ ܒܪܫܐ ܒܪ ܒܢܝܢܬܐ :
ܒܢܝܢܬܐ ܕܩܪܝܬܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ
ܡܪܢܐ : ܒܫܠܡ ܬܡܪ ܐܢܬ ܠܩܘܡܬܐ :
ܒܩܘܡܬܐ ܕܬܬܐܡܪ ܐܢܬ : ܘܒܩܘܡܬܐ ܠܐܝܟܐ
ܕܬܘܩܝܪ ܐܢܬ .

ܝܐ : ܘܟܠܗܘܢ ܢܒܝ̈ܐ ܕܐܬܘܪ ܡܬܒܥܝܢ
ܗܟܢܐ . ܘܐܡܪ ܠܗ : ܗܟܢ ܠܕܡܘܬܗ ܕܒܝܠ :
ܘܐܢܬ . ܘܢܦܩܘ ܡܪܢܐ ܒܝܠܘܬܗ ܕܒܝܠ
ܒܝܬܐ : ܡܠܟܐ .
ܝܒ : ܘܐܡܪܘܗܝ ܕܐܬܘܪ ܠܡܫܬܐܠ ܠܡܠܟܐ :
ܡܠܝܠ ܚܒܪܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܗܐ ܡܠܟܘܬܗ
ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܐܬܘܪ : ܫܡܫ ܐܝܟ ܠܡܫܡܠܝܘ ܐܫܟܚ
ܓܒܪܐ ܒܝܬ ܡܠܟܐ . ܢܗܘܘܢ ܦܬܓܡ̈ܘܗܝ
ܟܫܒܚܝܢ ܐܝܟ ܕܒܝܬ ܡܢܗܘܢ . ܘܡܬܢܒܝܐ ܐܦ
ܐܢܐ ܓܒܪܐ .
ܝܓ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ : ܚܕ ܗܘ ܡܪܢܐ ܐܠܗܐ :
ܐܠܐ ܡܢܗܘܢ ܕܢܗܘܐ ܐܠܗܐ ܒܠܚܘܕ : ܗܘ ܐܬܡܠܟ .
ܝܕ : ܘܐܙܠ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ :
ܡܠܟܐ : ܐܙܠ ܠܕܡܘܬܗ ܕܒܝܠ : ܐܘ ܠܐ . ܘܐܡܪ
ܠܗ : ܗܟܢ ܦܪܘܗܝ : ܘܢܬܠܘܢ ܒܝܬܐ .
ܝܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ : ܟܕ ܒܡܠܐ
ܕܒܝܬܐ ܐܢܐ ܡܬܡܠܟ ܐܢܐ ܠܝ : ܕܠܐ ܬܡܠܟ
ܟܡܐ : ܐܠܐ ܠܝ ܬܫܒܘܚܬܐ : ܒܫܡܗ ܕܡܪܢܐ .
ܝܘ : ܘܐܡܪ ܚܙܘܐ ܦܬܓܡܐ ܠܗ ܠܓܒܪܗ
ܕܡܨܪܝܢ : ܕܡܬܒܥܝܢ ܒܗ ܫܘܪܐ : ܘܕܡܝܢ
ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܒܝܬܗ ܠܗ ܕܡܢܬܐ . ܘܐܡܪ ܡܪܢܐ : ܠܒܝܬ
ܡܠܟܐ ܠܫܠܝܡ : ܢܗܘܐ ܐܒܪ ܠܒܝܬܗ
ܒܫܠܡܐ .
ܝܙ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ ܠܐܒܝܩܡ :
ܠܐ ܬܐܡܪ ܠܝ ܕܠܐ ܡܬܢܒܝܐ ܚܠܦ ܗܢܐ
ܓܒܪܐ : ܐܠܐ ܠܝ ܒܫܡܗ .
ܝܚ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܫܡܫ
ܦܬܓܡܘܗܝ ܕܡܪܢܐ : ܚܙܘܗ ܠܡܪܢܐ ܢܬܠ
ܟܠ ܒܢܝ̈ܐܘܗܝ : ܘܟܠ ܒܢܬܠܘܬܐ ܕܫܡܫܐ
ܡܢܗܘܢ ܡܢ ܒܢܝ̈ܗܘܢ ܘܡܢ ܥܡܠܗ .
ܝܛ : ܘܐܡܪ ܡܪܢܐ ܡܢܗ ܢܬܒܠܩܘܢ
ܠܐܚܪ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ : ܕܢܦܩ ܘܢܬܦܠܛ

ב : ואת חוה אשת קין ויהי בנה חנוך ויהי בונה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך .

ג : ויולד לחנוך את עירד ועירד הוליד את מחויאל ומחויאל הוליד את מתושאל ומתושאל הוליד את למך .

ד : ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה .

ה : ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה .

ו : ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב .

ז : וצלה גם היא ילדה את תובל קין לוטש כל חרש נחושת וברזל ואחות תובל קין נעמה .

ח : ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמענה קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי .

ט : כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה .

י : וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין .

יא : וגם לשת נולד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה .

פרק : ה .

א : זה ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו .

ב : זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם .

ג : ויחי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת .

ד : ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .

ה : ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת .

ו : וחי שת חמש שנים ומאה שנה ויולד את אנוש .

ז : ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .

ח : ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת .

ט : וחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן .

י : ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .

יא : ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת .

יב : וחי קינן שבעים שנה ויולד את מהללאל .

יג : ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .

יד : ויהי כל ימי קינן עשר שנים ושבעים שנה ותשע מאות שנה וימת .

טו : וחי מהללאל חמש וששים שנה ויולד את ירד .

טז : ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .

יז : ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת .

יח : וחי ירד שתים וששים שנה ומאה שנה ויולד את חנוך .

יט : ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .

כ : ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת .

כא : וחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח .

כב : ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות .

כג : ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה .

כד : ויתהלך חנוך את האלהים ואיננו כי לקחו אלהים .

כה : וחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאה שנה ויולד את למך .

כו : ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות .

כז : ויהי כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת .

כח : וחי למך שתים ושמנים שנה ומאה שנה ויולד בן .

כט : ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה .

ל : ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות .

לא : ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת .

לב : ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת .

ܒ : ܘܐܝܩܝܡ ܐܝܬ ܒܐܝܕܐ ܘܝܗܘܕܐ ܡܢ ܒܝܬ ܟܠܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܡܢ ܒܝܬ ܡܠܟܐ . ܘܡܛܝܪ ܠܒܪ ܗܕܕ ܡܠܟܐ ܕܐܕܘܡ : ܕܢܬܒ ܒܕܡܫܘܩ : ܘܐܡܠܟ ܠܗ .

ܓ : ܡܬܘܡܬܐ ܐܝܬ ܒܝܬ ܘܐܠܝ : ܘܒܝܬ ܐܒܘܗܝ . ܗܐ ܥܒܕܝܬ ܠܝ ܒܫܘܩܐ ܘܒܘܫܐ . ܘܠ ܒܗܠܝܢ ܡܬܘܡܬܐ ܕܝܡܝܢܐ ܥܠ ܒܝܬܐ ܡܠܟܐ ܕܒܫܡܝܐ : ܡܬܥܒܕܐ ܡܢܝ .

ܕ : ܘܥܒܕ ܒܪ ܗܕܕ ܠܡܠܟܐ ܐܝܬ . ܘܫܕܪ ܠܪܒܝ ܚܝܠܐ ܕܐܝܬ ܠܗ . ܘܐܬܘ : ܘܥܒܪܘ ܥܠ ܩܘܪܝܐ ܕܫܡܪܝܢ . ܘܐܚܕܘ ܠܝܘܢ ܘܠܕܢ ܒܝܬ ܡܥܟܐ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܐܘܪܚܐ ܕܩܘܪܝܐ ܕܒܝܬ ܢܦܬܠܝ .

ܗ : ܘܟܕ ܫܡܥ ܒܥܫܐ : ܦܣܩ ܗܘܐ ܡܢ ܕܠܡܒܢܐ ܠܪܡܬܐ : ܘܫܠܝܗ ܗܘܐ ܥܠܝܗ ܒܢܝܢܗ .

ܘ : ܘܐܢܐ ܡܠܟܐ ܒܝܬ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܝܬ ܝܗܘܕܐ . ܘܢܣܒ ܠܟܐܦܐ ܕܪܡܬܐ : ܘܠܩܝܣܐ ܕܡܬܒܢܝܢ ܗܘܘ ܕܝܒܢܐ ܠܒܥܫܐ . ܘܒܢܐ ܒܗܘܢ ܡܠܟܐ ܐܣܐ ܠܪܡܬܐ ܕܒܢܝܡܝܢ : ܘܠܡܨܦܐ ܒܕܒܪܐ .

ܙ : ܘܒܗܘ ܒܙܒܢܐ ܗܘ : ܐܬܐ ܚܢܢܝ ܚܙܝܐ ܠܘܬ ܐܣܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܡܛܠ ܕܐܬܬܟܠܬ ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ : ܘܠܐ ܐܬܬܟܠܬ ܥܠ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܥܒܪ ܚܝܠܐ ܕܐܪܡ ܡܢܟ .

ܚ : ܘܟܘܫܝܐ ܘܠܘܒܝܐ ܗܘܘ ܚܝܠܐ ܘܪܒܘܬܐ : ܘܡܪܟܒܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܣܓܝܐܐ . ܘܦܪܫܐ ܠܣܓܝܐܐ : ܘܠܣܘܓܐ ܘܠܩܕܡܐ : ܫܘܢܝܐ ܕܠܒ . ܘܟܕ ܐܬܬܟܠܬ ܡܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ : ܝܗܒ ܐܢܘܢ ܒܐܝܕܝܟ .

ܛ : ܡܛܠ ܕܥܝܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܚܙܝܢ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ . ܘܡܬܚܝܠ ܥܡ ܐܝܠܝܢ ܕܠܒܗܘܢ ܫܠܡ ܠܘܬܗ . ܘܐܣܬܟܠܬ ܒܗܕܐ : ܡܛܠ ܕܡܢ ܗܫܐ ܢܗܘܘܢ ܥܡܟ ܩܪܒܐ .

ܝ . ܘܪܓܙ ܐܣܐ ܥܠ ܚܙܝܐ : ܘܐܪܡܝܗ ܒܒܝܬ ܐܣܝܪܐ . ܡܛܠ ܕܪܓܙ ܗܘܐ ܥܠ ܗܕܐ : ܘܐܫܬܠܛ ܐܣܐ ܥܠ ܥܡܐ ܒܗܘ ܙܒܢܐ .

ܝܐ : ܘܗܐ ܥܒܕܘܗܝ ܕܐܣܐ ܩܕܡܝܐ ܘܐܚܪܝܐ : ܗܐ ܟܬܝܒܝܢ ܥܠ ܣܦܪܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܕܐܝܣܪܝܠ .

ܝܒ : ܘܐܬܟܪܗ ܐܣܐ ܒܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ ܠܡܠܟܘܬܗ . ܘܐܬܟܪܗ ܒܪܓܠܘܗܝ ܥܕܡܐ ܠܥܠ .

ܝܓ : ܘܫܟܒ ܐܣܐ ܥܡ ܐܒܘܗܝ . ܘܡܝܬ ܒܫܢܬ ܐܪܒܥܝܢ ܘܚܕܐ ܠܡܠܟܘܬܗ .

ܝܕ : ܘܐܬܩܒܪ ܒܩܒܪܗ ܕܚܦܪ ܠܗ ܒܩܪܝܬܐ ܕܕܘܝܕ . ܘܐܫܟܒܘܗܝ ܒܥܪܣܐ ܕܡܠܝܐ ܒܣܡܐ . ܘܐܘܩܕܘ ܠܗ ܝܩܕܐ ܪܒܐ ܕܠܚܕ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܒ .

ܐ : ܘܡܠܟ ܒܡܠܟܘܬܗ ܝܗܘܫܦܛ ܒܪܗ ܚܠܦܘܗܝ . ܘܐܬܚܝܠ ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ .

ܒ : ܘܐܩܝܡ ܚܝܠܐ ܒܟܠܗܘܢ ܩܘܪܝܐ ܥܫܝܢܬܐ ܕܝܗܘܕܐ . ܘܐܩܝܡ ܡܥܒܕܢܐ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܘܒܩܘܪܝܐ ܕܐܦܪܝܡ ܕܐܚܕ ܗܘܐ ܐܣܐ ܐܒܘܗܝ .

ܓ : ܘܗܘܐ ܡܪܝܐ ܥܡ ܝܗܘܫܦܛ . ܡܛܠ ܕܗܠܟ ܒܐܘܪܚܬܗ ܕܕܘܝܕ ܐܒܘܗܝ ܩܕܡܝܬܐ : ܘܠܐ ܒܥܐ ܠܒܥܠܐ .

ܕ : ܡܛܠ ܕܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܘܗܝ ܒܥܐ :

وتستوفى . ولا يحضره أحد من الناس .
ويحضره الامام أو نائبه أو الشهود .
ج . وقت الرجم : يرجم الرجل قائما
والمرأة جالسة . ويرجم الرجل قبل المرأة .
د : وليس على النساء رجم : لا على
الزانية ولا على غيرها . ولا رجم على
حامل : لا لحق الجنين . ولا لحق
الحمل الجنين الذي في بطنها . ولا
على مرضعة الى فطام .
ه : وإذا فر المرجوم من الحفرة :
فهو ثلاثة : فإن رجع : فهو كما لو لم يفر .
وإن لم يرجع : فإن كان الرجم حقا لله
كالزنا وشرب الخمر : ترك . وإن كان
حقا لآدمي كالقصاص : استوفي منه .
و : وإن ثبت الزنا بالبينة : فابتدأ
الشهود بالرجم : ثم الامام . ثم الناس .
ز : وإن ثبت بالاقرار : فابتدأ الامام
بالرجم : ثم الناس .
ح : وإن رجع المقر عن الاقرار قبل
رجمه : ترك . وإن رجع بعد رجمه بعض
الرجم : لم يترك . وإن رجع بعد رجمه
أكثره : فقال بعض العلماء : يترك .
وقال بعضهم : لا يترك . وهو الصحيح
من المذهب . وعليه الاصحاب .
ط : وإن هرب المقر بالزنا : فأدرك
قبل رجمه : ترك . وإن أدرك بعد رجمه
بعض الرجم : لم يترك . وإن أدرك بعد
رجمه أكثره : فقال بعض العلماء : يترك .
وقال بعضهم : لا يترك . وهو الصحيح
من المذهب . وعليه الاصحاب .
ي : وإن ثبت الزنا بالبينة : فهرب
المشهود عليه : فأدرك قبل رجمه : ترك .
وإن أدرك بعد رجمه بعض الرجم : لم
يترك . وإن أدرك بعد رجمه أكثره :
فقال بعض العلماء : يترك . وقال بعضهم :
لا يترك . وهو الصحيح من المذهب .
وعليه الاصحاب .
يا : وإن ثبت الزنا بالبينة : فرجم
المشهود عليه : فرجع الشهود بعد رجمه
عن شهادتهم : فقال بعض العلماء : يترك
الرجم . وقال بعضهم : لا يترك الرجم .
وهو الصحيح من المذهب . وعليه الاصحاب .
يب : وإن ثبت الزنا بالبينة : فرجم
المشهود عليه : فرجع الشهود بعد رجمه
عن شهادتهم : فقال بعض العلماء : يترك
الرجم . وقال بعضهم : لا يترك الرجم .
وهو الصحيح من المذهب . وعليه الاصحاب .

فائدة : ٥ .

١ : قد ذكرنا أن الزنا يثبت بالبينة
وبالاقرار . وذكرنا أن الاقرار يكون
بالصريح . وذكرنا أن الصريح : هل يثبت
بالكناية ؟ على روايتين . وذكرنا أن
الصحيح من المذهب : أنه لا يثبت .
وذكرنا أن الصحيح من المذهب : أنه
يثبت بالاشارة المفهمة . وذكرنا أن
الصحيح من المذهب : أنه يثبت بالكتابة
المفهمة . وذكرنا أن الصحيح من المذهب :
أنه يثبت بالاشارة المفهمة والكتابة
المفهمة . وذكرنا أن الصحيح من المذهب :
أنه يثبت بالاشارة المفهمة والكتابة
المفهمة . وذكرنا أن الصحيح من المذهب :
أنه يثبت بالاشارة المفهمة والكتابة
المفهمة .

٥ وَهذِهِ هِيَ التَّقْدِمَةُ الَّتِي تَأْخُذُونَ مِنْهُمْ: ذَهَبًا وَفِضَّةً وَنُحَاسًا،
٦ وَأَسْمِطَةً زَرْقَاءَ وَأُرْجُوَانًا وَقِرْمِزًا وَبُوصًا وَشَعْرَ مِعْزٍ،
٧ وَجُلُودَ كِبَاشٍ مُحَمَّرَةً وَجُلُودَ تُخَسٍ وَخَشَبَ السَّنْطِ،
٨ وَزَيْتًا لِلْمِنَارَةِ وَأَفَاوِيَةً لِدُهْنِ الْمَسْحَةِ وَلِلْبَخُورِ الْعَطِرِ،
٩ وَحِجَارَةَ جَزْعٍ وَحِجَارَةَ تَرْصِيعٍ لِلْأَفُودِ وَلِلصُّدْرَةِ.
١٠ وَلْيَصْنَعُوا تَابُوتًا مِنْ خَشَبِ السَّنْطِ طُولُهُ ذِرَاعَانِ وَنِصْفٌ وَعَرْضُهُ ذِرَاعٌ وَنِصْفٌ وَقَامَتُهُ ذِرَاعٌ وَنِصْفٌ.
١١ وَتُذَهِّبُهُ بِذَهَبٍ نَقِيٍّ مِنْ دَاخِلٍ وَمِنْ خَارِجٍ تُذَهِّبُهُ، وَتَصْنَعُ عَلَيْهِ إِكْلِيلًا مِنْ ذَهَبٍ حَوَالَيْهِ.
١٢ وَتَسْبِكُ لَهُ أَرْبَعَ حَلَقَاتٍ مِنْ ذَهَبٍ وَتَجْعَلُهَا عَلَى قَوَائِمِهِ الْأَرْبَعِ، وَحَلْقَتَانِ عَلَى جَانِبِهِ الْوَاحِدِ وَحَلْقَتَانِ عَلَى جَانِبِهِ الثَّانِي.
١٣ وَتَصْنَعُ عَصَوَيْنِ مِنْ خَشَبِ السَّنْطِ وَتُذَهِّبُهُمَا بِذَهَبٍ،
١٤ وَتُدْخِلُ الْعَصَوَيْنِ فِي الْحَلَقَاتِ عَلَى جَانِبَيِ التَّابُوتِ لِحَمْلِ التَّابُوتِ بِهِمَا.
١٥ فِي حَلَقَاتِ التَّابُوتِ تَكُونُ الْعَصَوَانِ لَا تُنْزَعَانِ مِنْهُ.
١٦ وَتَجْعَلُ فِي التَّابُوتِ الشَّهَادَةَ الَّتِي أُعْطِيكَ.
١٧ وَتَصْنَعُ غِطَاءً لِلتَّابُوتِ مِنْ ذَهَبٍ نَقِيٍّ طُولُهُ ذِرَاعَانِ وَنِصْفٌ وَعَرْضُهُ ذِرَاعٌ وَنِصْفٌ.
١٨ وَتَصْنَعُ كَرُوبَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ مَطْرُوقَيْنِ تَصْنَعُهُمَا عَلَى طَرَفَيِ الْغِطَاءِ،
١٩ كَرُوبًا وَاحِدًا عَلَى الطَّرَفِ مِنْ هُنَا وَكَرُوبًا وَاحِدًا عَلَى الطَّرَفِ مِنْ هُنَاكَ. مِنَ الْغِطَاءِ تَصْنَعُونَ الْكَرُوبَيْنِ عَلَى طَرَفَيْهِ.
٢٠ وَيَكُونُ الْكَرُوبَانِ بَاسِطَيْنِ أَجْنِحَتَهُمَا إِلَى فَوْقُ، مُظَلِّلَيْنِ بِأَجْنِحَتِهِمَا عَلَى الْغِطَاءِ، وَوَجْهُ الْوَاحِدِ إِلَى الْآخَرِ. إِلَى الْغِطَاءِ يَكُونُ وَجْهُ الْكَرُوبَيْنِ.
٢١ وَتَجْعَلُ الْغِطَاءَ عَلَى التَّابُوتِ مِنْ فَوْقُ، وَفِي التَّابُوتِ تَجْعَلُ الشَّهَادَةَ الَّتِي أُعْطِيكَ.
٢٢ وَهُنَاكَ أَتَوَاعَدُ مَعَكَ وَأَتَكَلَّمُ مَعَكَ مِنْ فَوْقِ الْغِطَاءِ، مِنْ بَيْنِ الْكَرُوبَيْنِ اللَّذَيْنِ عَلَى تَابُوتِ الشَّهَادَةِ، بِكُلِّ مَا أُوصِيكَ بِهِ إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ.
٢٣ وَتَصْنَعُ مَائِدَةً مِنْ خَشَبِ السَّنْطِ طُولُهَا ذِرَاعَانِ وَعَرْضُهَا ذِرَاعٌ وَقَامَتُهَا ذِرَاعٌ وَنِصْفٌ.
٢٤ وَتُذَهِّبُهَا بِذَهَبٍ نَقِيٍّ وَتَصْنَعُ لَهَا إِكْلِيلًا مِنْ ذَهَبٍ حَوَالَيْهَا.
٢٥ وَتَصْنَعُ لَهَا حَاجِزًا حَوَالَيْهَا بِقَدْرِ شِبْرٍ وَتَصْنَعُ إِكْلِيلًا مِنْ ذَهَبٍ لِحَاجِزِهَا حَوَالَيْهِ.
٢٦ وَتَصْنَعُ لَهَا أَرْبَعَ حَلَقَاتٍ مِنْ ذَهَبٍ وَتَجْعَلُ الْحَلَقَاتِ عَلَى الزَّاوِيَةِ فِي الْقَوَائِمِ الْأَرْبَعِ الَّتِي لَهَا.
٢٧ إِلَى الْحَاجِزِ تَكُونُ الْحَلَقَاتُ مَجَالَ الْعَصَوَيْنِ لِحَمْلِ الْمَائِدَةِ.

الأصحاح ٢٦

١ وَالْمَسْكَنُ تَصْنَعُهُ مِنْ عَشْرِ شُقَقٍ مِنْ بُوصٍ مَفْتُولٍ وَأُرْجُوَانٍ وَقِرْمِزٍ وَكَتَّانٍ مُجَدَّلٍ. كَرُوبِيمَ صَنْعَةَ صَانِعٍ تَصْنَعُهَا.
٢ طُولُ الشُّقَّةِ الْوَاحِدَةِ ثَمَانٍ وَعِشْرُونَ ذِرَاعًا وَعَرْضُ الشُّقَّةِ الْوَاحِدَةِ أَرْبَعُ أَذْرُعٍ. قِيَاسٌ وَاحِدٌ لِلشُّقَقِ كُلِّهَا.
٣ خَمْسُ شُقَقٍ تُوصَلُ الْوَاحِدَةُ بِالْأُخْرَى، وَخَمْسُ شُقَقٍ أُخَرَ تُوصَلُ الْوَاحِدَةُ بِالْأُخْرَى.
٤ وَتَصْنَعُ عُرًى مِنْ أُرْجُوَانٍ عَلَى حَافَةِ الشُّقَّةِ الْوَاحِدَةِ مِنْ حَيْثُ تُوصَلُ، وَكَذَلِكَ تَصْنَعُ عَلَى حَافَةِ الشُّقَّةِ الطَّرَفِيَّةِ مِنْ حَيْثُ تُوصَلُ الثَّانِيَةُ.
٥ خَمْسِينَ عُرْوَةً تَصْنَعُ فِي الشُّقَّةِ الْوَاحِدَةِ، وَخَمْسِينَ عُرْوَةً تَصْنَعُ فِي حَافَةِ الشُّقَّةِ الَّتِي هِيَ مُوصَلَةٌ بِالثَّانِيَةِ. الْعُرَى تُقَابِلُ بَعْضُهَا بَعْضًا.
٦ وَتَصْنَعُ خَمْسِينَ مِشْبَكَ ذَهَبٍ وَتُوصِلُ الشُّقَقَ بَعْضَهَا بِبَعْضٍ بِالْمَشَابِكِ، فَيَكُونُ الْمَسْكَنُ وَاحِدًا.
٧ وَتَصْنَعُ شُقَقًا مِنْ شَعْرِ مِعْزٍ خَيْمَةً عَلَى الْمَسْكَنِ. إِحْدَى عَشْرَةَ شُقَّةً تَصْنَعُ.
٨ طُولُ الشُّقَّةِ الْوَاحِدَةِ ثَلَاثُونَ ذِرَاعًا وَعَرْضُ الشُّقَّةِ الْوَاحِدَةِ أَرْبَعُ أَذْرُعٍ. قِيَاسٌ وَاحِدٌ لِلشُّقَقِ الْإِحْدَى عَشْرَةَ.
٩ وَتُوصِلُ خَمْسَ شُقَقٍ عَلَى حِدَةٍ وَسِتَّ شُقَقٍ عَلَى حِدَةٍ، وَتُثَنِّي الشُّقَّةَ السَّادِسَةَ إِلَى قُدَّامِ وَجْهِ الْخَيْمَةِ.
١٠ وَتَصْنَعُ خَمْسِينَ عُرْوَةً عَلَى حَافَةِ الشُّقَّةِ الطَّرَفِيَّةِ الَّتِي مِنْ حَيْثُ تُوصَلُ، وَخَمْسِينَ عُرْوَةً عَلَى حَافَةِ الشُّقَّةِ الَّتِي تُوصَلُ الثَّانِيَةُ.
١١ وَتَصْنَعُ خَمْسِينَ مِشْبَكَ نُحَاسٍ وَتُدْخِلُ الْمَشَابِكَ فِي الْعُرَى وَتُوصِلُ الْخَيْمَةَ فَتَكُونُ وَاحِدًا.
١٢ وَالْفَاضِلُ الْفَاضِلُ فِي شُقَقِ الْخَيْمَةِ، نِصْفُ الشُّقَّةِ الْفَاضِلُ، تُثَنِّي عَلَى مُؤَخَّرِ الْمَسْكَنِ.
١٣ وَالذِّرَاعُ مِنْ هُنَا وَالذِّرَاعُ مِنْ هُنَاكَ فَاضِلٌ فِي طُولِ شُقَقِ خَيْمَةِ الْاجْتِمَاعِ، يُغَطِّي جَانِبَيِ الْمَسْكَنِ مِنْ هُنَا وَمِنْ هُنَاكَ لِتَغْطِيَتِهِ.
١٤ وَتَصْنَعُ لِلْخَيْمَةِ غِطَاءً مِنْ جُلُودِ كِبَاشٍ مُحَمَّرَةٍ وَغِطَاءً مِنْ جُلُودِ تُخَسٍ فَوْقُ.
١٥ وَتَصْنَعُ أَلْوَاحًا لِلْمَسْكَنِ مِنْ خَشَبِ السَّنْطِ قَائِمَةً.
١٦ عَشَرَةُ ذِرَاعٍ طُولُ اللَّوْحِ، وَذِرَاعٌ وَنِصْفٌ عَرْضُ اللَّوْحِ الْوَاحِدِ.
١٧ لِلَّوْحِ الْوَاحِدِ وَتِدَانِ مُتَقَابِلَانِ. هَكَذَا تَصْنَعُ لِجَمِيعِ أَلْوَاحِ الْمَسْكَنِ.
١٨ وَتَصْنَعُ أَلْوَاحَ الْمَسْكَنِ: عِشْرِينَ لَوْحًا لِلْجَانِبِ الْجَنُوبِيِّ نَحْوَ التَّيْمَنِ.
١٩ وَتَصْنَعُ أَرْبَعِينَ قَاعِدَةً مِنْ فِضَّةٍ تَحْتَ عِشْرِينَ لَوْحًا، قَاعِدَتَيْنِ تَحْتَ اللَّوْحِ الْوَاحِدِ لِوَتِدَيْهِ، وَقَاعِدَتَيْنِ تَحْتَ اللَّوْحِ الْوَاحِدِ لِوَتِدَيْهِ.
٢٠ وَلِلْجَانِبِ الثَّانِي لِلْمَسْكَنِ، الشِّمَالِيِّ، عِشْرِينَ لَوْحًا
٢١ وَأَرْبَعِينَ قَاعِدَتَهُمْ مِنْ فِضَّةٍ، قَاعِدَتَيْنِ تَحْتَ اللَّوْحِ الْوَاحِدِ وَقَاعِدَتَيْنِ تَحْتَ اللَّوْحِ الْوَاحِدِ.
٢٢ وَلِمُؤَخَّرِ الْمَسْكَنِ نَحْوَ الْغَرْبِ تَصْنَعُ سِتَّةَ أَلْوَاحٍ.
٢٣ وَلَوْحَيْنِ تَصْنَعُ لِزَاوِيَتَيِ الْمَسْكَنِ فِي الْمُؤَخَّرِ.
٢٤ وَيَكُونَانِ مُضَاعَفَيْنِ مِنْ أَسْفَلُ، وَيَكُونَانِ مُضَاعَفَيْنِ مِنْ أَعْلَاهُ إِلَى الْحَلْقَةِ الْوَاحِدَةِ. هَكَذَا يَكُونُ لَهُمَا كِلَيْهِمَا. لِلزَّاوِيَتَيْنِ يَكُونَانِ.
٢٥ فَيَكُونُ ثَمَانِيَةَ أَلْوَاحٍ وَقَوَاعِدُهَا فِضَّةٌ، سِتَّ عَشْرَةَ قَاعِدَةً، قَاعِدَتَيْنِ تَحْتَ اللَّوْحِ الْوَاحِدِ وَقَاعِدَتَيْنِ تَحْتَ اللَّوْحِ الْوَاحِدِ.
٢٦ وَتَصْنَعُ عَوَارِضَ مِنْ خَشَبِ السَّنْطِ، خَمْسَةً لِأَلْوَاحِ جَانِبِ الْمَسْكَنِ الْوَاحِدِ،
٢٧ وَخَمْسَةً لِأَلْوَاحِ جَانِبِ الْمَسْكَنِ الثَّانِي، وَخَمْسَةً لِأَلْوَاحِ جَانِبِ الْمَسْكَنِ لِلْمُؤَخَّرِ نَحْوَ الْغَرْبِ.
٢٨ وَالْعَارِضُ الْأَوْسَطُ فِي وَسَطِ الْأَلْوَاحِ يَتَوَسَّطُ مِنْ طَرَفٍ إِلَى طَرَفٍ.
٢٩ وَتُغَشِّي الْأَلْوَاحَ بِذَهَبٍ وَتَصْنَعُ حَلَقَاتِهَا مِنْ ذَهَبٍ مَجَالًا لِلْعَوَارِضِ، وَتُغَشِّي الْعَوَارِضَ بِذَهَبٍ.
٣٠ وَتُقِيمُ الْمَسْكَنَ حَسَبَ رَسْمِهِ الَّذِي أُرِيتَ فِي الْجَبَلِ.
٣١ وَتَصْنَعُ حِجَابًا مِنْ أُرْجُوَانٍ وَقِرْمِزٍ وَكَتَّانٍ مُجَدَّلٍ. كَرُوبِيمَ صَنْعَةَ صَانِعٍ يَصْنَعُهُ.
٣٢ وَتَجْعَلُهُ عَلَى أَرْبَعَةِ أَعْمِدَةٍ مِنْ خَشَبِ السَّنْطِ مُغَشَّاةٍ بِذَهَبٍ، خُطَّافُهَا مِنْ ذَهَبٍ، عَلَى أَرْبَعَةِ قَوَاعِدَ مِنْ فِضَّةٍ.
٣٣ وَتَجْعَلُ الْحِجَابَ تَحْتَ الْعُرَى، وَتُدْخِلُ إِلَى هُنَاكَ إِلَى دَاخِلِ الْحِجَابِ تَابُوتَ الشَّهَادَةِ، وَيَفْصِلُ الْحِجَابُ لَكُمْ بَيْنَ الْقُدْسِ وَقُدْسِ الْأَقْدَاسِ.
٣٤ وَتَجْعَلُ الْغِطَاءَ عَلَى تَابُوتِ الشَّهَادَةِ فِي قُدْسِ الْأَقْدَاسِ.
٣٥ وَتَجْعَلُ الْمَائِدَةَ خَارِجَ الْحِجَابِ، وَالْمَنَارَةَ مُقَابِلَ الْمَائِدَةِ عَلَى جَانِبِ الْمَسْكَنِ الْجَنُوبِيِّ نَحْوَ التَّيْمَنِ، وَتَجْعَلُ الْمَائِدَةَ عَلَى جَانِبِ الشِّمَالِ.
٣٦ وَتَصْنَعُ لِبَابِ الْخَيْمَةِ سِتْرًا مِنْ أُرْجُوَانٍ وَقِرْمِزٍ وَكَتَّانٍ مُجَدَّلٍ صَنْعَةَ نَسَّاجٍ.
٣٧ وَتَصْنَعُ لِلسِّتْرِ خَمْسَةَ أَعْمِدَةٍ مِنْ خَشَبِ السَّنْطِ وَتُغَشِّيهَا بِذَهَبٍ، خُطَّافُهَا مِنْ ذَهَبٍ، وَتَسْبِكُ لَهَا خَمْسَ قَوَاعِدَ مِنْ نُحَاسٍ.

الأصحاح ٢٧

١ وَتَصْنَعُ الْمَذْبَحَ مِنْ خَشَبِ السَّنْطِ خَمْسَ أَذْرُعٍ طُولًا وَخَمْسَ أَذْرُعٍ عَرْضًا. الْمَذْبَحُ يَكُونُ مُرَبَّعًا، وَعَلَوُّهُ ثَلَاثُ أَذْرُعٍ.
٢ وَتَصْنَعُ قُرُونَهُ عَلَى زَوَايَاهُ الْأَرْبَعِ. قُرُونُهُ مِنْهُ تَكُونُ. وَتُغَشِّيهِ بِنُحَاسٍ.
٣ وَتَصْنَعُ قُدُورَهُ لِرَفْعِ رَمَادِهِ وَرُفُوشَهُ وَمَرَاوِحَهُ وَمَحَامِرَهُ وَمَلَاقِطَهُ وَمَجَامِرَهُ. جَمِيعَ آنِيَتِهِ تَصْنَعُ مِنْ نُحَاسٍ.
٤ وَتَصْنَعُ لَهُ شَبَكَةً صَنْعَةَ مِنْخَلٍ مِنْ نُحَاسٍ، وَتَصْنَعُ عَلَى الشَّبَكَةِ أَرْبَعَ حَلَقَاتٍ مِنْ نُحَاسٍ عَلَى أَرْبَعَةِ أَطْرَافِهَا.
٥ وَتَجْعَلُهَا تَحْتَ كُرْكُبِ الْمَذْبَحِ مِنْ أَسْفَلُ، وَتَكُونُ الشَّبَكَةُ إِلَى نِصْفِ الْمَذْبَحِ.
٦ وَتَصْنَعُ عَصَوَيْنِ لِلْمَذْبَحِ، عَصَوَيْنِ مِنْ خَشَبِ السَّنْطِ وَتُغَشِّيهِمَا بِنُحَاسٍ.
٧ وَتُدْخِلُ عَصَوَيْهِ فِي الْحَلَقَاتِ، وَتَكُونُ الْعَصَوَانِ عَلَى جَانِبَيِ الْمَذْبَحِ عِنْدَ حَمْلِهِ.
٨ مُجَوَّفًا مِنْ أَلْوَاحٍ تَصْنَعُهُ. كَمَا أُرِيتَ فِي الْجَبَلِ هَكَذَا يَصْنَعُونَ.
٩ وَتَصْنَعُ دِيَارَ الْمَسْكَنِ. لِلْجَانِبِ الْجَنُوبِيِّ نَحْوَ التَّيْمَنِ سُتُورٌ لِلدِّيَارِ مِنْ بُوصٍ مَفْتُولٍ مِئَةُ ذِرَاعٍ طُولًا لِلْجَانِبِ الْوَاحِدِ.
١٠ وَعِشْرُونَ عَمُودًا لَهَا وَعِشْرُونَ قَاعِدَةً مِنْ نُحَاسٍ، خُطَّافُ الْأَعْمِدَةِ وَوُصُولُهَا مِنْ فِضَّةٍ.
١١ وَكَذَلِكَ لِلْجَانِبِ الشِّمَالِيِّ فِي الطُّولِ سُتُورٌ مِئَةُ ذِرَاعٍ طُولًا، وَعِشْرُونَ عَمُودًا لَهَا وَعِشْرُونَ قَاعِدَةً مِنْ نُحَاسٍ، خُطَّافُ الْأَعْمِدَةِ وَوُصُولُهَا مِنْ فِضَّةٍ.
١٢ وَعَرْضُ الدِّيَارِ لِلْجِهَةِ الْغَرْبِيَّةِ خَمْسُونَ ذِرَاعًا سُتُورٌ، عَشَرَةُ أَعْمِدَةٍ لَهَا وَعَشَرَةُ قَوَاعِدَ.
١٣ وَعَرْضُ الدِّيَارِ لِلْجِهَةِ الشَّرْقِيَّةِ نَحْوَ الْمَشْرِقِ خَمْسُونَ ذِرَاعًا.
١٤ خَمْسَ عَشْرَةَ ذِرَاعًا سُتُورٌ لِلْكَتِفِ، ثَلَاثَةُ أَعْمِدَةٍ لَهَا وَثَلَاثُ قَوَاعِدَ.
١٥ وَلِلْكَتِفِ الثَّانِيَةِ خَمْسَ عَشْرَةَ ذِرَاعًا سُتُورٌ، ثَلَاثَةُ أَعْمِدَةٍ لَهَا وَثَلَاثُ قَوَاعِدَ.
١٦ وَلِبَابِ الدِّيَارِ سِتْرٌ عِشْرُونَ ذِرَاعًا مِنْ أُرْجُوَانٍ وَقِرْمِزٍ وَكَتَّانٍ مُجَدَّلٍ صَنْعَةَ نَسَّاجٍ، أَرْبَعَةُ أَعْمِدَةٍ لَهَا وَأَرْبَعُ قَوَاعِدَ.
١٧ كُلُّ أَعْمِدَةِ الدِّيَارِ حَوَالَيْهَا مُغَشَّاةٌ بِفِضَّةٍ، خُطَّافُهَا مِنْ فِضَّةٍ وَقَوَاعِدُهَا مِنْ نُحَاسٍ.
١٨ طُولُ الدِّيَارِ مِئَةُ ذِرَاعٍ، وَعَرْضُ خَمْسِينَ فِي خَمْسِينَ، وَعَلَوُّ خَمْسِ أَذْرُعٍ، مِنْ بُوصٍ مَفْتُولٍ وَقَوَاعِدُ نُحَاسٍ.
١٩ جَمِيعُ آنِيَةِ الْمَسْكَنِ فِي كُلِّ خِدْمَتِهِ وَجَمِيعُ أَوْتَادِهِ وَجَمِيعُ أَوْتَادِ الدِّيَارِ مِنْ نُحَاسٍ.
٢٠ وَأَنْتَ تُوصِي بَنِي إِسْرَائِيلَ فَيَأْتُونَكَ بِزَيْتٍ زَيْتُونٍ مَرْضُوضٍ لِلْمِنَارَةِ لِإِصْعَادِ سِرَاجٍ دَائِمًا.
٢١ فِي خَيْمَةِ الِاجْتِمَاعِ خَارِجَ الْحِجَابِ الَّذِي أَمَامَ الشَّهَادَةِ يُرَتِّبُهُ هَارُونُ وَبَنُوهُ مِنَ الْمَسَاءِ إِلَى الصَّبَاحِ أَمَامَ الرَّبِّ. فَرِيضَةٌ أَبَدِيَّةٌ فِي أَجْيَالِهِمْ مِنْ قِبَلِ بَنِي إِسْرَائِيلَ.

الأصحاح ٢٨

١ وَأَنْتَ قَرِّبْ إِلَيْكَ هَارُونَ أَخَاكَ وَبَنِيهِ مَعَهُ مِنْ بَيْنِ بَنِي إِسْرَائِيلَ لِيَكْهَنَ لِي هَارُونَ وَبَنُو هَارُونَ: نَادَابُ وَأَبِيهُو وَأَلِعَازَارُ وَإِيثَامَارُ.
٢ وَتَصْنَعُ ثِيَابًا مُقَدَّسَةً لِهَارُونَ أَخِيكَ لِلْمَجْدِ وَلِلْبَهَاءِ.
٣ وَأَنْتَ تُكَلِّمُ جَمِيعَ الْحُكَمَاءِ الْقُلُوبِ الَّذِينَ مَلَأْتُهُمْ رُوحَ الْحِكْمَةِ أَنْ يَصْنَعُوا ثِيَابَ هَارُونَ لِتَقْدِيسِهِ لِيَكْهَنَ لِي.
٤ وَهذِهِ هِيَ الثِّيَابُ الَّتِي يَصْنَعُونَهَا: الْقُرْطَقُ وَالْأَفُودُ وَالرِّدَاءُ وَالْجُبَّةُ الْمُخَرَّمَةُ وَالْعِمَامَةُ وَالْمِنْطَقَةُ. وَيَصْنَعُونَ ثِيَابًا مُقَدَّسَةً لِهَارُونَ أَخِيكَ وَبَنِيهِ لِيَكْهَنَ لِي.
٥ وَهُمْ يَأْخُذُونَ الذَّهَبَ وَالْأَسْمِطَةَ الزَّرْقَاءَ وَالْأُرْجُوَانَ وَالْقِرْمِزَ وَالْكَتَّانَ.
٦ وَيَصْنَعُونَ الْأَفُودَ مِنْ ذَهَبٍ وَأَسْمِطَةٍ زَرْقَاءَ وَأُرْجُوَانٍ وَقِرْمِزٍ وَكَتَّانٍ مُجَدَّلٍ صَنْعَةَ صَانِعٍ.
٧ كَتِفَانِ يَكُونُ لَهُ مُتَّصِلَانِ بِطَرَفَيْهِ فَيَتَّصِلُ.
٨ وَحِيَاكَةُ مِنْطَقَتِهِ الَّتِي عَلَيْهِ لِتَشُدَّ بِهَا هِيَ مِنْهُ كَعَمَلِهِ، مِنْ ذَهَبٍ وَأَسْمِطَةٍ زَرْقَاءَ وَأُرْجُوَانٍ وَقِرْمِزٍ وَكَتَّانٍ مُجَدَّلٍ.
٩ وَتَأْخُذُ حَجَرَيْ جَزْعٍ وَتَنْقُشُ عَلَيْهِمَا أَسْمَاءَ بَنِي إِسْرَائِيلَ:
١٠ سِتَّةً مِنْ أَسْمَائِهِمْ عَلَى الْحَجَرِ الْوَاحِدِ، وَأَسْمَاءَ السِّتَّةِ الْبَاقِينَ عَلَى الْحَجَرِ الثَّانِي حَسَبَ مَوْلِدِهِمْ.
١١ عَمَلَ نَقَّاشٍ، نَقْشَ الْخَتْمِ، تَنْقُشُ حَجَرَيِ الْجَزْعِ بِأَسْمَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ. مُؤَطَّرَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ تَصْنَعُهُمَا.
١٢ وَتَجْعَلُ حَجَرَيِ الْجَزْعِ عَلَى كَتِفَيِ الْأَفُودِ حَجَرَيْ ذِكْرَى لِبَنِي إِسْرَائِيلَ، وَيَحْمِلُ هَارُونُ أَسْمَاءَهُمْ أَمَامَ الرَّبِّ عَلَى كَتِفَيْهِ ذِكْرَى.
١٣ وَتَصْنَعُ مُؤَطَّرَاتٍ مِنْ ذَهَبٍ،
١٤ وَسِلْسِلَتَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ نَقِيٍّ مَفْتُولَتَيْنِ كَعَمَلِ الضَّفِيرِ تَصْنَعُهُمَا، وَتَجْعَلُ سِلْسِلَتَيِ الضَّفِيرِ عَلَى الْمُؤَطَّرَاتِ.
١٥ وَتَصْنَعُ مِحْبَرَ الْقَضَاءِ عَمَلَ نَقَّاشٍ كَعَمَلِ الْأَفُودِ تَصْنَعُهُ. مِنْ ذَهَبٍ وَأَسْمِطَةٍ زَرْقَاءَ وَأُرْجُوَانٍ وَقِرْمِزٍ وَكَتَّانٍ مُجَدَّلٍ تَصْنَعُهُ.
١٦ مُرَبَّعًا يَكُونُ مُثَنًّى. شِبْرٌ طُولُهُ وَشِبْرٌ عَرْضُهُ.
١٧ وَتَرْصِيعُ حِجَارَةٍ تُرَصِّعُ فِيهِ أَرْبَعَةُ صُفُوفِ حِجَارَةٍ. صَفٌّ عَقِيقٌ أَحْمَرُ وَزَبَرْجَدٌ وَزُمُرُّدٌ الصَّفُّ الْوَاحِدُ.
١٨ وَالصَّفُّ الثَّانِي فَيْرُوزَجٌ وَيَاقُوتٌ أَزْرَقُ وَعَقِيقٌ أَبْيَضُ.
١٩ وَالصَّفُّ الثَّالِثُ لَعْلٌ وَعَقِيقٌ يَمَانِيٌّ وَجَمَشْتٌ.
٢٠ وَالصَّفُّ الرَّابِعُ زَبَرْجَدٌ وَجَزْعٌ وَيَشْبٌ. مُؤَطَّرَةً بِذَهَبٍ تَكُونُ فِي تَرْصِيعِهَا.
٢١ وَالْحِجَارَةُ تَكُونُ عَلَى أَسْمَاءِ بَنِي إِسْرَائِيلَ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ عَلَى أَسْمَائِهِمْ. نُقُوشَ خَاتَمٍ كُلُّ وَاحِدٍ عَلَى اسْمِهِ تَكُونُ لِلِاثْنَيْ عَشَرَ سِبْطًا.
٢٢ وَتَصْنَعُ عَلَى الْمِحْبَرِ سَلَاسِلَ مَفْتُولَةً كَعَمَلِ الضَّفِيرِ مِنْ ذَهَبٍ نَقِيٍّ.
٢٣ وَتَصْنَعُ عَلَى الْمِحْبَرِ حَلْقَتَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ وَتَجْعَلُ الْحَلْقَتَيْنِ عَلَى طَرَفَيِ الْمِحْبَرِ.
٢٤ وَتَجْعَلُ سِلْسِلَتَيِ الذَّهَبِ عَلَى الْحَلْقَتَيْنِ عَلَى طَرَفَيِ الْمِحْبَرِ.
٢٥ وَطَرَفَيِ السِّلْسِلَتَيْنِ الْمَفْتُولَتَيْنِ تَجْعَلُ عَلَى الْمُؤَطَّرَتَيْنِ وَتَجْعَلُهُمَا عَلَى كَتِفَيِ الْأَفُودِ إِلَى قُدَّامِ وَجْهِهِ.
٢٦ وَتَصْنَعُ حَلْقَتَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ وَتَجْعَلُهُمَا عَلَى طَرَفَيِ الْمِحْبَرِ عَلَى حَاشِيَتِهِ الَّتِي مِنْ جِهَةِ الْأَفُودِ إِلَى دَاخِلٍ.
٢٧ وَتَصْنَعُ حَلْقَتَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ وَتَجْعَلُهُمَا عَلَى كَتِفَيِ الْأَفُودِ مِنْ أَسْفَلُ إِلَى قُدَّامِ وَجْهِهِ بِمُقَابِلِ وَصْلِهِ فَوْقَ مِنْطَقَةِ الْأَفُودِ.
٢٨ وَيَرْبِطُونَ الْمِحْبَرَ بِحَلَقَاتِهِ إِلَى حَلَقَاتِ الْأَفُودِ بِعِصَابَةٍ زَرْقَاءَ لِيَكُونَ عَلَى مِنْطَقَةِ الْأَفُودِ، وَلَا يَنْفَكُّ الْمِحْبَرُ عَنِ الْأَفُودِ.
٢٩ وَيَحْمِلُ هَارُونُ أَسْمَاءَ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي مِحْبَرِ الْقَضَاءِ عَلَى قَلْبِهِ عِنْدَ دُخُولِهِ الْقُدْسَ ذِكْرَى أَمَامَ الرَّبِّ إِلَى الدَّهْرِ.
٣٠ وَتَجْعَلُ فِي مِحْبَرِ الْقَضَاءِ الْأُورِيمَ وَالتُّمِّيمَ فَيَكُونَانِ عَلَى قَلْبِ هَارُونَ عِنْدَ دُخُولِهِ أَمَامَ الرَّبِّ، وَيَحْمِلُ هَارُونُ قَضَاءَ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى قَلْبِهِ أَمَامَ الرَّبِّ دَائِمًا.
٣١ وَتَصْنَعُ رِدَاءَ الْأَفُودِ كُلَّهُ مِنْ أُرْجُوَانٍ.
٣٢ وَيَكُونُ فِي وَسَطِهِ فَتْحَةُ رَأْسِهِ. حَاشِيَةٌ مَنْسُوجَةٌ حَوَالَيْ فَتْحَتِهِ كَفَتْحَةِ دِرْعٍ تَكُونُ لَهُ لِئَلَّا يَتَخَرَّقَ.
٣٣ وَعَلَى أَسْفَلِهِ تَصْنَعُ رُمَّانًا مِنْ أُرْجُوَانٍ وَقِرْمِزٍ حَوَالَيْ أَسْفَلِهِ، وَجَرَسًا مِنْ ذَهَبٍ بَيْنَهَا حَوَالَيْهِ:
٣٤ جَرَسًا مِنْ ذَهَبٍ وَرُمَّانًا جَرَسًا مِنْ ذَهَبٍ وَرُمَّانًا عَلَى حَاشِيَةِ الرِّدَاءِ حَوَالَيْهِ.
٣٥ وَيَكُونُ عَلَى هَارُونَ لِلْخِدْمَةِ فَيُسْمَعُ صَوْتُهُ عِنْدَ دُخُولِهِ الْقُدْسَ أَمَامَ الرَّبِّ وَعِنْدَ خُرُوجِهِ لِئَلَّا يَمُوتَ.
٣٦ وَتَصْنَعُ صَفِيحَةً مِنْ ذَهَبٍ نَقِيٍّ وَتَنْقُشُ عَلَيْهَا نَقْشَ خَاتَمٍ: قُدْسٌ لِلرَّبِّ.
٣٧ وَتَجْعَلُهَا عَلَى عِصَابَةٍ زَرْقَاءَ فَتَكُونُ عَلَى الْعِمَامَةِ. إِلَى قُدَّامِ وَجْهِ الْعِمَامَةِ تَكُونُ.
٣٨ وَهِيَ عَلَى جَبْهَةِ هَارُونَ، وَيَحْمِلُ هَارُونُ ذَنْبَ الْأَقْدَاسِ الَّتِي يُقَدِّسُهَا بَنُو إِسْرَائِيلَ فِي جَمِيعِ تَقْدِمَاتِ أَقْدَاسِهِمْ، وَهِيَ عَلَى جَبْهَتِهِ دَائِمًا أَمَامَ الرَّبِّ لِيَرْتَضُوا لَهُمْ.
٣٩ وَتَنْسُجُ الْقُرْطَقَ مِنْ كَتَّانٍ مُجَدَّلٍ، وَتَصْنَعُ عِمَامَةً مِنْ كَتَّانٍ، وَتَصْنَعُ مِنْطَقَةً عَمَلَ مُطَرِّزٍ.
٤٠ وَلِبَنِي هَارُونَ تَصْنَعُ أَقْرِطَةً وَتَصْنَعُ لَهُمْ مَنَاطِقَ وَتَصْنَعُ لَهُمْ قَلَانِسَ لِلْمَجْدِ وَلِلْبَهَاءِ.
٤١ وَتُلْبِسُ هَارُونَ أَخَاكَ وَبَنِيهِ مَعَهُ وَتَمْسَحُهُمْ وَتَمْلَأُ يَدَهُمْ وَتُقَدِّسُهُمْ لِيَكْهَنُوا لِي.
٤٢ وَتَصْنَعُ لَهُمْ سَرَاوِيلَ مِنْ كَتَّانٍ لِسَتْرِ الْعَوْرَةِ. مِنَ الْحَقْوَيْنِ إِلَى الْفَخِذَيْنِ يَكُونُ.
٤٣ وَيَكُونُ عَلَى هَارُونَ وَبَنِيهِ عِنْدَ دُخُولِهِمْ خَيْمَةَ الِاجْتِمَاعِ أَوْ عِنْدَ اقْتِرَابِهِمْ إِلَى الْمَذْبَحِ لِلْخِدْمَةِ فِي الْقُدْسِ لِئَلَّا يَحْمِلُوا ذَنْبًا فَيَمُوتُوا. فَرِيضَةٌ أَبَدِيَّةٌ لَهُ وَلِنَسْلِهِ بَعْدَهُ.

الأصحاح ٢٩

١ وَهذَا هُوَ الْأَمْرُ الَّذِي تَعْمَلُ لَهُمْ لِتَقْدِيسِهِمْ لِيَكْهَنُوا لِي: خُذْ ثَوْرًا ابْنَ بَقَرٍ وَكَبْشَيْنِ صَحِيحَيْنِ،
٢ وَفَطِيرًا وَأَقْرَاصًا فَطِيرَةً مَعْجُونَةً بِزَيْتٍ وَرِقَاقًا فَطِيرَةً مَدْهُونَةً بِزَيْتٍ. مِنْ دَقِيقِ حِنْطَةٍ تَعْمَلُهَا.
٣ وَتَجْعَلُهَا فِي سَلَّةٍ وَاحِدَةٍ وَتُقَرِّبُهَا فِي السَّلَّةِ، وَالثَّوْرَ وَالْكَبْشَيْنِ.
٤ وَهَارُونَ وَبَنِيهِ تُقَرِّبُ إِلَى بَابِ خَيْمَةِ الِاجْتِمَاعِ وَتَغْتَسِلُ بِالْمَاءِ.
٥ وَتَأْخُذُ الثِّيَابَ وَتُلْبِسُ هَارُونَ

س : وأن شيا هنا أمثير أبرهم : ابراهيم الخليل صبحي مليحيم الله تعالى . وانا بد تجلا مع ضيف آبا حضلحيم : وأبرهم تجلى لهما . وشمعي ابه جيلا تيمنا : تجيج لجي مؤتبط بد نصل .

ع : وأبرهم أقبلهم لجمتا حقوم تيمنا فللتا . وجيجيم لجي حمعا مع بعما تيمنا . وجد هم جنل لمحفتجم حمتنا : خنطل صبي ابيا بد نصنا : تجلا تيمنا . وشا لهم حمعا لجلا أنشب .

ه : ومع لهنا أنهم لا تجمع . وشا تمحمعب لهنا : حقم ابم تيمنا . وتلتا تحتجمعم : وشا تيمنا .

ف : ومع لهنا تجلا تيمنا : تجل مقا ومقا : تجل ذمم ومنم . ومع تهلتا تجمقا : وشجلا بسما بد قلهما . ومنتا تجنا . ومنتا تيمنا : ومتكمم . وأبرا تجيا لهنا مجيم لجم : تجل ذمم ومنم . ومع نهنم تهلتا حمنا أنهم .

ص : وأبرهم في تجيلهما . وأبرهم لا تجمع تحلما . وأن أبرهم تجيا أنشب تيمنا . وأبرهم لهنا أنهم تجيا أنشب تيمنا . وأبرهم لا تجمع تحلما .

ق : وأبرهم أقبلهم لجمتا حقوم تيمنا فللتا . وجيجيم لجي حمعا مع بعما تيمنا . وجد هم جنل لمحفتجم حمتنا : خنطل صبي ابيا بد نصنا : تجلا تيمنا . وشا لهم حمعا لجلا أنشب .

ر : ومع لهنا أنهم لا تجمع . وشا تمحمعب لهنا : حقم ابم تيمنا . وتلتا تحتجمعم : وشا تيمنا .

ش : وأبرهم أقبلهم لجمتا حقوم تيمنا فللتا . وجيجيم لجي حمعا مع بعما تيمنا . وجد هم جنل لمحفتجم حمتنا : خنطل صبي ابيا بد نصنا : تجلا تيمنا . وشا لهم حمعا لجلا أنشب .

ت : وأبرهم في تجيلهما . وأبرهم لا تجمع تحلما . وأن أبرهم تجيا أنشب تيمنا . وأبرهم لهنا أنهم تجيا أنشب تيمنا . وأبرهم لا تجمع تحلما .

صفحة : مج .

١ : وتجيج أبنا بمد أنشب . وأبرهم تجيا أنشب تيمنا . وأبرهم لا تجمع تحلما . وأن أبرهم تجيا أنشب تيمنا . وأبرهم لا تجمع تحلما .

٢ : وتجيج تجيتا أنشب تجيا : وأبرهم تجيا أنشب تيمنا . وأبرهم لا تجمع تحلما . وأن أبرهم تجيا أنشب تيمنا . وأبرهم لا تجمع تحلما .

٣ : وأبرهم أقبلهم لجمتا حقوم تيمنا فللتا . وجيجيم لجي حمعا مع بعما تيمنا . وجد هم جنل لمحفتجم حمتنا : خنطل صبي ابيا بد نصنا : تجلا تيمنا . وشا لهم حمعا لجلا أنشب .

٤ : ومع لهنا أنهم لا تجمع . وشا تمحمعب لهنا : حقم ابم تيمنا . وتلتا تحتجمعم : وشا تيمنا .

٥ : وأبرهم أقبلهم لجمتا حقوم تيمنا فللتا . وجيجيم لجي حمعا مع بعما تيمنا . وجد هم جنل لمحفتجم حمتنا : خنطل صبي ابيا بد نصنا : تجلا تيمنا . وشا لهم حمعا لجلا أنشب .

٦ : وأبرهم في تجيلهما . وأبرهم لا تجمع تحلما . وأن أبرهم تجيا أنشب تيمنا . وأبرهم لهنا أنهم تجيا أنشب تيمنا . وأبرهم لا تجمع تحلما .

חמשה דברים . ואלו הן הנזקין שמשלמין מיטב הארץ .

ה : ואלו הן : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ו : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ז : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ח : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ט : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

י : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

פרק : ה .

א : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ב : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ג : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ד : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ה : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ו : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ז : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ח : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ט : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

י : השור והבור והמבעה והאש והחבלה . אבל לא הרעב והשבי והרעש . אבל הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם : הרי הן בכלל נזק שלם .

ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܡܠܟܘܬ ܗܘܐ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ
ܡܕܝܢܬܐ . ܘܐܬܦܪܣܘ ܠܗ ܒܗܕܐ ܝܘܡܐ :
ܘܫܦܪܬ . ܘܡܠܟܐ ܐܚܫܝܪܫ ܗܝܟ ܘܫܠܚ
ܠܗ ܟܬܒܐ : ܠܡܠܟܐ ܠܐܘܪܫܠܡ .
ܠܗ : ܘܡܠܟܘ ܚܕܪ ܒܗܕܐ ܥܠ ܒܢܝܐ
ܕܝܘܡܢ : ܟܠܗܘܢ ܠܝܗܘܕܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܐ .

ܐ : ܘܐܬܐ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܠܐܘܪܫܠܡ . ܘܟܒܫ
ܠܝܗ ܒܫܢܬܐ : ܘܕܬܠܬ ܕܝܘܝܩܝܡ : ܡܠܟܐ
ܘܐܫܬܡܥ ܐܠܗܐ : ܠܒܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܩܕܡܝܐ :
ܘܡܢܐ ܕܡܐܢܐ : ܠܡܐܢܝ ܒܝܬܗ ܥܡ ܗܕܐ :
ܠܡܕܝܢܬܐ ܡܠܟܘܬܐ ܠܐܪܥܐ ܒܝܬܗ
ܕܐܠܗܗܘܢ .

ܒ : ܘܗܘܐ ܦܬܓܡܐ ܕܡܠܟܐ ܥܠ ܪܒ ܡܗܝܡܢܐ :
ܘܐܡܪ ܠܗ .

ܓ : ܐܡܪ ܠܐܫܦܢܙ ܪܒܗ ܕܡܗܝܡܢܘܗܝ
ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ : ܘܥܠ ܒܝܬܐ ܒܝܫܘܪܐ :
ܘܥܠ ܚܠܝܗ ܕܗܘܢ : ܘܥܠ ܥܡܡܐ ܕܥܠܝܐ
ܐܡܪ ܠܗܘܢ .

ܕ : ܛܠܝܐ ܐܡܪ ܡܠܟܐ : ܠܐ ܢܗܘܘܢ :
ܘܠܐ ܢܬܡܚܘܢ . ܘܫܦܝܪܘ ܠܚܙܐ ܠܥܝܢܝܗܘܢ .
ܘܚܟܝܡܝܢ ܒܟܠ ܚܟܡܬܐ ܗܘܐ ܦܪܨܘܦܐ ܗܢܐ .
ܘܥܠܝܗ ܕܠܗܘܢ ܕܡܠܟܐ : ܘܗܝܟܠܐ ܠܡܩܡ
ܐܢܘܢ ܠܒܝܬܗ .

ܗ : ܘܦܣܩ ܡܠܟܐ ܠܗܘܢ : ܥܠ ܡܢܬܐ
ܕܡܐܟܠܐ ܕܡܠܟܐ ܐܦܣܢܝܐ : ܘܡܢ ܚܡܪܐ . ܘܪܒܝ
ܡܢ ܫܢܝܢ : ܘܩܪܒܘ ܠܩܕܡ ܡܠܟܐ .

ܘ : ܘܐܡܪ ܡܗܝܡܢܐ ܕܠܗܘܢ : ܕܐܝܬܐ ܠܗ
ܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠܗ ܕܝܘܡܐ .

ܙ : ܘܫܡܗ ܕܫܠܝܛܐ ܚܕܐ ܗܘܐ : ܠܡܠܟܐ
ܕܝܬܝܪܐ ܕܟܬܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ : ܠܐܘܪܫܠܡ . ܘܗܘܐ
ܠܓܘ ܕܟܬܒܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܠܟܐ . ܘܫܡܥܬ
ܠܗ : ܘܡܢܬܦܪܫ ܠܗ ܡܠܟܘܬܗ ܠܐܚܫܝܪܫ
ܟܕ ܥܠܝܡܘܬܗ .

ܚ : ܘܐܬܦܬܚܘ ܡܠܟܐ : ܘܫܒܥܐ ܐܢܫܝܢ
ܚܟܝܡܝܢ ܕܒܒܠ . ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܗܒܘ ܠܟܘܢ
ܠܡܠܟܐ : ܡܢܐ ܫܠܝܛܝܢ ܐܢܬܘܢ : ܘܢܣܒܝܢ
ܠܐܘܪܫܠܡ . ܫܠܝܢ ܝܗܘܢ ܐܠܗܝܢ ܒܗܕܐ :
ܕܐܫܬܒܩ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ .

ܛ : ܘܫܡܥ ܟܕ ܚܙܐ ܝܘܡܐ : ܘܐܣܬܪܝ
ܫܡܥ ܒܗ .

ܝ : ܘܗܘܐ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܝܫܘܥ ܡܠܟܐ .
ܘܐܬܦܬܚ ܚܕܐ ܡܢ ܚܝܠܐ ܒܝܘܡܐ ܠܗܘܢ . ܘܗܘܐ
ܦܬܓܡܐ ܗܘܐ ܠܝܫܘܥ : ܠܟܠ ܒܝܬܗ ܡܕܝܢܬܐ :
ܠܡܢܚܐ ܘܠܡܚܕܬܘ ܡܢ ܐܪܥܐ .

ܝܐ : ܒܗ ܒܥܡܐ ܗܘܐ : ܕܐܬܦܬܚ ܐܢܘܢ
ܒܗܘ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܕܐܬܦܬܚܘ :
ܟܕ ܐܝܬ ܠܗ ܕܐܬܡܠܟ ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܥܡܗ ܠܗ .
ܘܠܐ ܢܗܘܘܢ ܕܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܐܠܗܗܘܢ ܕܡܠܟܘܬܐ .
ܘܐܬܦܬܚ ܠܥܝܢܝܗ . ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܫܘܦܪܐ ܐܝܬܝܐ
ܒܝܘܡܐ : ܕܡܠܟ ܐܡܪ ܠܗ ܟܕ ܚܕܪ ܚܘܡܐ ܥܠ
ܥܠܝܡܐ ܗܘܐ .

ܝܒ : ܘܐܬܦܬܚ ܠܗܘܢ : ܟܠܗ ܠܟܘ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܗܘܐ ܠܗ ܠܐܚܫܝܪܫ ܗܘܐ .

ܝܓ : ܘܡܢ ܡܠܟܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܬܦܬܚ ܠܐܘܪܫܠܡ :
ܕܗܘܐ ܐܠܗܗܘܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܝܬܝܐ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܦܬܓܡܐ ܡܠܟܐ ܥܠ ܟܠܗ ܕܥܡܗ ܗܘ :
ܥܠܝܡܐ ܘܥܠܝܡܐ ܗܘܐ ܐܡܪ ܠܗ . ܘܐܝܬܘܗܝ ܒܡܕܝܢܬܗ :
ܘܗܝ ܡܠܟܘܬܐ .

ܝܕ : ܘܗܘܐ ܕܒܝܬ ܫܠܝܛ ܐܝܬܐ ܥܠܝܡܐ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܟܕ ܚܕܪ ܒܡܠܟܘܬܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ :
ܒܗܠܝܢ ܐܠܗܗܘܢ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܠܡܠܟܐ

كتاب البيوع : ٥٠

١ : هذا بيع صحيح لعدم : صحة
الخيار بعد التفرق : لصدوره
في محله .

٢ : وهو أن يجيء بعبد ويقول
بعتك .

٣ : هذا بيع فاسد لجهالة المبيع.

٤ : أي لا خيار لهما . وإنما
أحد لم يعلم بالخيار : إما
البائع فلأنه يظن أن المشتري
لا يريد شراءه . وأما المشتري
فلأنه يظن أن البائع لا يريد
بيعه .

٥ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

٦ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

٧ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

٨ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

٩ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

١٠ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

١١ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

١٢ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

١٣ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

١٤ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

١٥ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

١٦ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

١٧ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

١٨ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

١٩ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

٢٠ : أي لا خيار لهما : لأن
الخيار : إنما يكون في البيع
الذي فيه عهدة . وهذا بيع
لا عهدة فيه .

ܝܒ: ܘܡܠܟܐ ܚܙܩܝܐ ܫܕܪ ܠܡܠܟܬܗ ܚܕܐ: ܒܠܡܕܝܢ ܕܐܝܬܠܗ: ܠܒܪ ܡܢ ܕܫܕܪ ܠܗ . ܘܕܐܒ ܠܗ ܒܠ ܡܕܝܢ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܠܒܗ . ܘܥܒܕܝ ܐܢܫܐ ܠܡܕܝܢܬܗ ܗܝ ܘܒܕܡܬܗ .

ܝܓ: ܘܗܘܐ ܡܢܝܢܐ ܕܕܗܒܐ ܕܒܚܝܪ ܗܘܐ ܠܚܙܩܝܐ ܒܫܢܬܐ: ܒܝܬܐ ܘܡܫܬܪ ܘܡܢܗ ܒܒܪܝܢ ܕܕܗܒܐ .

ܝܕ: ܠܒܪ ܡܢ ܡܟܣܐ ܕܡܕܝܢܬܐ: ܘܡܬܘܟܠ ܕܬܓܪܐ . ܘܟܠ ܡܠܟܐ ܕܥܪܒܝܐ: ܘܫܠܝܛܢܐ ܕܐܪܥܐ: ܡܝܬܝܢ ܗܘܘ ܕܗܒܐ ܘܕܗܒܐ ܠܚܙܩܝܐ .

ܝܗ: ܘܥܒܕ ܡܠܟܐ ܚܙܩܝܐ ܡܐܬܝܢ ܦܚܕܝܢ ܕܕܗܒܐ ܦܫܝܛܐ. ܘܫܬܡܐܐ ܕܕܒܝܚܐ ܕܕܗܒܐ ܦܫܝܛܐ : ܒܕܪܡ ܠܦܚܕܐ ܚܕܐ .

ܝܘ: ܘܬܠܬܡܐܐ ܡܓܢܝܢ ܕܕܗܒܐ ܦܫܝܛܐ: ܘܬܠܬܐ ܡܢܝܢ ܕܕܗܒܐ: ܒܟܠ ܚܕ ܡܓܢܐ ܡܬܘܡܐ . ܘܫܕܪ ܐܢܝܢ ܡܠܟܐ ܒܒܝܬ ܥܒܐ ܕܠܒܢܢ .

ܝܙ: ܘܥܒܕ ܡܠܟܐ ܟܘܪܣܝܐ ܕܫܢܐ ܪܒܐ: ܘܚܦܝܗܝ ܕܗܒܐ ܕܟܝܐ .

ܝܚ: ܫܬܐ ܕܪܓܝܢ ܠܟܘܪܣܝܐ. ܘܟܒܫܐ ܕܟܘܪܣܝܐ ܒܕܗܒܐ ܡܢ ܟܘܪܣܝܗ . ܘܐܝܕܝܬܐ ܡܟܐ ܘܡܟܐ ܥܠ ܐܬܪܐ ܕܡܘܬܒܐ . ܘܬܪܝܢ ܐܪܝܘܬܐ ܩܝܡܝܢ ܓܒܝܢ ܐܝܕܝܬܐ .

ܝܛ: ܘܬܪܥܣܪ ܐܪܝܘܬܐ ܩܝܡܝܢ ܬܡܢ: ܥܠ ܫܬܐ ܕܪܓܝܢ : ܡܟܐ ܘܡܟܐ . ܘܠܐ ܐܬܥܒܕ ܗܟܢܐ ܒܟܠܗܝܢ ܡܠܟܘܬܐ .

ܟ: ܘܟܠܗܘܢ ܡܐܢܐ ܕܡܫܬܝܢܗ ܕܡܠܟܐ ܫܠܝܡܘܢ ܕܕܗܒܐ : ܘܟܠ ܡܐܢܐ ܕܒܝܬ ܥܒܐ ܕܠܒܢܢ ܕܗܒܐ ܟܝܐ. ܘܟܣܦܐ ܠܐ ܚܫܝܒ ܗܘܐ ܒܝܘܡܢܘܗܝ ܕܫܠܝܡܘܢ ܐܝܟ ܡܕܡ .

ܟܐ: ܡܛܠ ܕܐܠܦܐ ܕܡܠܟܐ ܐܙܠܢ ܗܘܝ ܠܬܪܫܝܫ ܥܡ ܥܒܕܘܗܝ ܕܚܝܪܡ : ܚܕܐ ܙܒܢܐ ܒܬܠܬ ܫܢܝܢ ܐܬܝܢ ܗܘܝ ܐܠܦܐ ܕܬܪܫܝܫ : ܛܥܝܢܢ ܕܗܒܐ : ܘܟܣܦܐ : ܘܦܝܠܐ : ܘܩܘܦܐ : ܘܛܘܣܐ .

ܟܒ: ܘܪܒܐ ܡܠܟܐ ܫܠܝܡܘܢ : ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܒܥܘܬܪܐ ܘܒܚܟܡܬܐ.

ܟܓ: ܘܟܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܒܥܝܢ ܗܘܘ ܠܡܚܙܐ ܐܦܘܗܝ ܕܫܠܝܡܘܢ : ܘܠܡܫܡܥ ܚܟܡܬܗ ܕܝܗܒ ܡܪܝܐ ܒܠܒܗ .

ܟܕ: ܘܡܝܬܝܢ ܗܘܘ ܟܠ ܚܕ ܩܘܪܒܢܗ : ܡܐܢܐ ܕܟܣܦܐ ܘܡܐܢܐ ܕܕܗܒܐ : ܘܠܒܘܫܐ : ܘܙܝܢܐ : ܘܒܣܡܐ : ܘܪܟܫܐ : ܘܟܘܕܢܝܬܐ : ܒܡܫܘܚܬܐ ܕܫܢܐ ܒܫܢܐ .

ܟܗ: ܘܗܘܐ ܠܫܠܝܡܘܢ ܐܪܒܥܐ ܐܠܦܝܢ ܐܘܪܘܝܐ ܕܪܟܫܐ ܘܡܪܟܒܬܐ : ܘܬܪܥܣܪ ܐܠܦܝܢ ܦܪܫܐ : ܘܐܘܬܒ ܐܢܘܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܡܪܟܒܬܐ ܘܥܡ ܡܠܟܐ ܒܐܘܪܫܠܡ .

ܟܘ: ܘܫܠܝܛ ܗܘܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܡܢ ܢܗܪܐ ܘܥܕܡܐ ܠܐܪܥܐ ܕܦܠܫܬܝܐ : ܘܥܕܡܐ ܠܬܚܘܡܐ ܕܡܨܪܝܢ .

ܟܙ: ܘܝܗܒ ܡܠܟܐ ܫܠܝܡܘܢ ܟܣܦܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܐܝܟ ܟܐܦܐ . ܘܐܪܙܐ ܝܗܒ ܐܝܟ ܫܩܡܐ ܕܒܫܦܠܬܐ ܡܢ ܣܘܓܐܐ .

ܠ: ܘܡܝܬܝܢ ܗܘܘ ܪܟܫܐ ܠܫܠܝܡܘܢ : ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܘܡܢ ܟܠܗܝܢ ܐܪܥܬܐ .

ܠܐ: ܘܫܪܟܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ ܘܥܠ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ ܐܪܒܥܝܢ ܫܢܝܢ .

ܠܐ: ܘܫܟܒ ܫܠܝܡܘܢ ܥܡ ܐܒܗܘܗܝ . ܘܩܒܪܘܗܝ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܘܗܝ . ܘܐܡܠܟ ܪܚܒܥܡ ܒܪܗ ܚܠܦܘܗܝ .

ܘܬܒܪܬܐ ܐܝܟ ܕܒܣܘܦ ܕܝܘܡܘܗܝ ܢܬܬܪܝܡ
ܬܒܪܬܐ : ܟܠ ܡܘܡ ܒܗܘܢ . ܡܛܠ ܕܗܘܝܐ
ܦܩܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܢܬܒܢܐ : ܕܢܦܠ
ܒܡܠܟܘܬܐ : ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ .

ܟܒ : ܘܠܐ ܫܒܩܬ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܝܗܒܘܗܝ
ܡܠܟܐ : ܟܠ ܚܕܐ ܘܟܠ ܬܪܬܝܢ : ܘܟܠ ܕܠܗ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܝܠܗ .

ܟܓ : ܘܐܬܒܢܝ ܗܘܐ ܒܠܚܘܕ ܒܬܪܥܝܬܗ
ܕܥܠܝܡܐ : ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܒܚܝܠܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܢܦܩ
ܥܠܝܗ ܒܫܡܝܐ .

ܟܕ : ܘܩܕܡ ܝܘܡܐ ܗܘܐ ܥܠܝܡܐ ܠܚܙܝܗ
ܒܒܪܬܐ : ܕܒܝܬܐ ܗܘܐ ܠܡܩܒܠ ܐܠܗܐ :
ܟܠ ܫܦܝܪܐ ܕܢܦܩ ܒܐܪܥܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .

ܟܗ : ܘܒܢܐ ܬܡܢ ܕܘܝܕ ܡܕܒܚܐ ܠܡܪܝܐ :
ܒܢܝܐ ܫܦܝܪܐ ܕܢܬܒܢܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܐܠܗܐ
ܕܫܠܡܐ : ܟܠ ܥܒܕܝܘܗܝ ܕܥܠܝܡܐ . ܘܐܬܟܠܝ
ܡܘܬܢܐ ܡܢ ܐܝܣܪܝܠ . ܘܫܠܝܬ ܠܡܠܟܐ ܥܠܝܡܐ .

ܨܚܚܐ : ܐ .

ܐ : ܘܡܠܟܗ ܕܟܠܐ ܫܡܥܝܗ ܠܥܠܡ
ܕܥܠܝܡܐ . ܘܐܝܬܝܗ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܥܠܝܡܐ
ܒܬܘܕܝܬܐ . ܘܐܝܬܝܗ ܠܡܫܒܚܘ : ܒܚܝܠܐ
ܕܫܡܝܐ ܟܠܗ : ܘܒܟܠܗ ܕܐܬܒܢܝ ܒܫܡܝܐ :
ܘܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܟܠܗ : ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ . ܘܐܝܬܝܗ
ܠܗ ܡܠܟܐ ܥܠܝܡܐ ܘܐܬܠܝܗ ܠܗ ܟܠ
ܕܒܠܒܗ .

ܒ : ܘܐܬܠܝ ܠܗ ܡܠܟܐ ܥܠܝܡܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ :
ܘܐܢܐ ܠܝܗ . ܘܠܐ ܩܕܡ ܒܗܝ ܡܠܟܐ ܕܠܐ
ܢܗܘܐ ܠܗ .

ܓ : ܘܕܚܠ ܡܠܟܗ ܥܠܝܡܐ ܫܡܥܝܗ
ܕܥܠܝܡܐ : ܘܫܒܚܬܐ ܕܫܒܚܐ .

ܕ : ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܘܢܘܗܪܐ : ܘܡܫܡܫܝܢ
ܠܫܡܝܐ : ܘܚܝܠܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ :
ܘܠܥܠܡܝܢ : ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܘܠܥܠܡܝܢ :
ܘܡܪܝܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘܐ ܒܫܡܝܐ ܕܡܪܝܐ .
ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܗ ܕܘܟܐ ܐܘܦ ܠܡܫܒܚܐ .

ܗ : ܘܐܡܪܐ ܠܡܠܟܐ ܥܠܝܡܐ : ܥܕܡܐ
ܗܘܐ ܡܠܟܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ ܒܫܡܝܢ :
ܟܠ ܦܘܪܩܢܐ : ܘܟܠ ܫܒܚܬܐ .

ܘ : ܘܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܐ : ܚܕܐ ܠܥܠܡ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܘܣܘܪܐ ܫܒܚܐ . ܘܗܘ ܠܐ ܫܘܚܠܦ
ܩܠܐ . ܐܝܟ ܫܒܚܬܐ : ܘܐܘܩܕܐ ܟܠ
ܚܝܠܐ ܕܥܠܡܗ .

ܙ : ܘܫܡܥܘܗܝ ܠܫܒܚܐ ܗܘܐ ܕܫܡܝܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܐܡܝܢܐܝܬ : ܘܫܒܚܘܢ ܫܒܚܐ .

ܚ : ܘܫܡܥܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܟܠܗ . ܗܘ
ܡܢ ܕܠܥܠܡ : ܘܐܘܠܝܢ ܟܠ ܚܘܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ . ܘܡܛܠ ܕܫܡܝܐ ܡܪܝܐ ܠܫܡܝܐ :
ܐܝܟܢܐ ܡܠܟܐ ܫܠܝܡܐ ܠܥܠܡ : ܠܡܫܒܚ
ܕܝܠܗ ܘܕܫܡܝܐ .

ܛ : ܘܫܒܚܘܗܝ ܠܡܠܟܐ ܡܪܐ ܘܫܡܥܝܢ
ܟܠܗܝܢ ܕܫܡܝܐ : ܘܡܫܒܚܐ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܢ :
ܘܐܝܬܝܗ ܫܡܝܐ : ܘܠܐ ܐܬܦܢܝܘ ܐܝܟ ܕܫܡܝܐ
ܕܠܥܠܡ ܒܟܠܡܐ : ܕܫܒܚܘܗܝ ܡܠܟܗ ܥܠܝܡܐ ܠܡܠܟܐ
ܥܠܝܡܐ .

ܝ : ܘܐܦ ܫܒܚܬܗ ܕܫܡܝܐ : ܘܫܒܚܬܗ
ܕܡܠܟܐ ܥܠܝܡܐ : ܐܝܬܝܗ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܐܘܪܚܐ .

ܝܐ : ܘܐܝܬܝܗ ܫܡܝܐ ܕܫܡܫܐ : ܠܫܒܚܐ
ܠܫܡܝܐ ܕܡܪܝܐ : ܘܠܫܡܝܐ ܕܡܠܟܐ
ܥܠܝܡܐ : ܘܫܡܝܐ ܠܡܫܒܚܢܘܬܐ . ܘܠܐ ܐܬܦܢܝܘ
ܐܝܟܢܐ ܒܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ .

ܟܐ : ܘܩܪܢܬܐ ܗܢܐ ܢܗܘܐ ܣܓܝ . ܘܟܠ ܡܢ
ܕܢܩܒܠ ܠܠܘܬܗ : ܢܣܘܩ ܘܢܦܝܓ ܕܝܢܗ : ܘܢܦܝܩ
ܠܒܝܬܗ . ܘܐܬܡܪ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܥܒܕܝ ܩܪܒܐ
ܗܟܢܐ ܠܡܥܒܕܗ ܗܘܐ ܩܪܒܐ : ܘܠܩܪܢܬܐ ܗܢܐ .
ܟܗ : ܘܐܬܡܪ : ܟܕ ܢܫܬܒܚ ܕܢܬܚܒܠ
ܕܥܕܢܐ ܐܠܗܐ ܕܐܬܩܘܝܘܗܝ : ܕܐܦܩ ܐܢܘܢ ܡܢ
ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ . ܘܐܙܠܘ ܕܢܫܠܡ ܠܐܠܗܐ
ܕܡܬܩܢܐ : ܘܦܠܚܘ ܠܗܘܢ : ܘܫܒܩܘ ܠܗܘܢ .
ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܠܥܕܢܐ ܥܕܢܐ ܕܬܪܬܝܢ
ܘܦܠܓܗ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܚ .

ܐ : ܘܗܘܝܬ ܠܫܘܫ ܕܒܫܢܝ ܥܒܪ ܕܝܢܐ
ܥܝܠܡܝܐ ܠܒܝܬܗ ܕܡܠܟܐ : ܘܠܒܝܬܐ
ܕܡܠܟܘܬܗ .
ܒ : ܘܩܪܢܬܐ ܕܢܦܩܬ ܩܕܡ ܠܥܝܠܡܝܐ :
ܗܢܐ ܐܝܬ ܥܝܠܡܝܐ : ܘܐܬܝܬ ܩܕܡ ܠܒܝܬܐ
ܕܡܠܟܐ .
ܓ : ܘܐܙܠ ܥܝܠܡܝܐ ܠܐܬܪܗܘܢ : ܘܥܒܕܐ
ܥܠܝܗ ܘܡܫܒܚܝܢ .
ܕ : ܘܚܝܠܐ ܠܬܚܘܡܐ ܕܡܕܢܚܐ ܗܘܐ ܐܝܟ
ܡܕܝܢܬܐ : ܘܠܒܠܫܐܨܪ ܩܪܒܐ ܕܐܘܪܚܐ .
ܗ : ܘܚܝܠܐ ܚܙܐ ܢܘܪܐ ܒܥܠܡܐ : ܘܚܙܐ
ܢܘܪܐ ܕܢܚܬܬܐ .
ܘ : ܘܠܒܠܫܐܨܪ ܩܪܒܐ ܕܐܘܪܚܐ : ܕܝܘܢܝ
ܠܥܝܠܡܝܐ : ܘܩܪܒܐ ܕܦܪܣܝܐ : ܘܩܪܒܐ
ܕܡܕܝܐ : ܘܟܠܗ ܕܝܠܗ ܕܥܝܠܡܝܐ : ܕܡܕܝ
ܗܘܐ ܠܡܠܟܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܘܒܝܠܕܐ : ܘܟܠ
ܐܪܥܐ ܕܝܘܠܦܢܗ .
ܙ : ܘܟܕ ܚܙܐ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ :
ܘܢܬܒܪܐ : ܘܦܠܓܘ : ܘܦܠܓܘ : ܘܡܚܣܢܝܬܐ :
ܕܠܐ ܗܘܘ ܡܢ ܒܢܝ ܝܗܘܕܐ .
ܚ : ܒܢܝܗܘܢ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܒܒܝܠܘܢ
ܒܐܪܥܐ : ܕܠܐ ܢܫܬܥܒܕܘܢ ܒܢܝ ܝܗܘܕܐ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܐܢܘܢ : ܒܝܘܡܝ ܐܢܘܢ ܥܝܠܡܝܐ ܕܝܗܘܘܢ
ܠܗ ܒܥܒܕܐ : ܘܦܠܚܐ ܘܡܫܩܠܝܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܒܗܕܐ ܠܝܘܡܢܐ .
ܛ : ܘܡܢ ܒܢܝ ܝܗܘܕܐ ܠܐ ܒܥܒܕܝ ܥܝܠܡܝܐ
ܒܥܒܕܐ ܒܡܠܟܘܬܗ : ܡܛܠ ܕܦܠܚܝܢ ܗܘܘ
ܥܒܕܐ ܠܥܒܕܐ : ܘܦܘܠܚܢܐ ܠܐܠܗܗܘܢ :
ܘܦܪܝܫܘܬܗ .
ܝ : ܘܗܘܝܢ ܥܠܝܗܝܢ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܫܠܝܛܝܢ
ܗܘܘ ܠܗ ܠܥܝܠܡܝܐ ܡܠܟܐ : ܡܛܠ ܗܟܢܐ
ܘܫܠܝܛܝܢ ܕܡܠܟܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ : ܕܡܚܟܡܝܢ
ܗܘܘ ܒܥܒܕܝܗܘܢ .
ܝܐ : ܒܬܪ ܕܚܙܐ ܗܢܘܢ ܕܦܠܚܝܢ : ܐܪܝܘܟ
ܥܝܠܡܝܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܗ ܕܒܒܝܠ : ܠܚܝܠܐ ܕܝܗܘܕܐ
ܠܗ . ܡܛܠ ܕܐܬܒܪ ܗܘܐ ܕܠܐ ܢܬܒ ܐܢܫܐ
ܒܥܡܗ ܒܚܝܠܗ ܕܒܒܝܠ : ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ .
ܡܛܠ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗܝ : ܕܝܠܗ ܠܗ ܒܟܘܪܗ
ܕܡܕܝܢܬܐ .
ܝܒ : ܘܩܕܡ ܡܥܒܕ ܗܘܐ ܥܝܠܡܝܐ
ܒܠܬܘܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ : ܟܕ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܒܒܝܠ ܩܕܡ ܗܕܐ .
ܝܓ : ܘܫܘܒܚܐ ܕܟܠ ܡܠܟ ܡܚܣܢ ܗܘܐ :
ܐܝܟ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܠܟܐ : ܒܥܕܢܐ : ܘܒܥܕܢܐ :
ܗܠܝܢ ܘܒܢܝܢ ܒܥܝܠܡܝܐ : ܒܥܕܢܐ ܕܦܠܓܘܬܐ :
ܘܒܥܕܢܐ ܕܝܘܡܐ : ܘܒܥܕܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ .
ܝܕ : ܘܐܬܒܪ ܐܝܟ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܕܒܒܝܠ
ܐܚܘܗܝ : ܕܗܘܐ ܟܕ ܒܒܝܬܗܘܢ : ܘܠܗܘܢ ܟܕ
ܡܫܬܥܒܕܝܢ : ܠܡܠܟܘܬܗ ܘܠܡܕܝܢܬܗ
ܩܕܡ ܕܗܘܐ : ܫܘܠܛܢ ܗܘܐ ܒܡܠܟܘܬܗ .

ܐܟܪܝܡ ܗܘ ܒܥܬܩܢܬܗܘܢ : ܐܘܕܘ ܠܡܪܢܐ
ܕܛܒ ܗܘ ܘܠܐ ܢܗܝܐ ܠܚܢܢܗ : ܒܐܥܬܩܢܬܐ
ܕܝܢܗ . ܘܥܢܕ ܡܐ ܝܟܘܢ ܗܘ ܒܗܝܟܠܐ
ܒܩܢܫܬܐ ܘܟܢܝܫܬܐ . ܘܥܠܝܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܡܐܢ
ܐܝܨܐ .

ܛ : ܘܫܕܪ ܥܠܝܗܡ ܟܗܢܗ ܕܝܕܥܬܐ
ܕܡܨܠܝܢ ܒܗܝܟܠܗ ܕܡܪܢܐ . ܡܬܠ ܕܐܝܬܝܗ ܠܗܡ
ܕܟܬܒܐ : ܘܬܐܪܝܟ ܕܫܠܝܡܬܐ . ܡܬܠ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܝܫܘܥ ܕܟܠܝܒ ܥܠܝܗܡ : ܘܟܗܢܐ ܗܘܐ :
ܘܠܐ ܡܥܝܢ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܘ ܕܝܢܐ :
ܘܢܥܒܕ : ܘܬܐܪܝܟ ܕܫܠܝܡܬܐ .

ܝ : ܘܫܕܪ ܥܠܝܗܡ ܒܗ ܒܘܪܟܬܐ ܗܘܘ :
ܚܕܐ ܒܪܟܬܐ ܢܩܡܝܢ : ܘܥܠܝܗ ܒܡܫܝܚ ܐܝܡܗ :
ܒܩܢܫܬܐ ܕܘܟܬܐ : ܡܢ ܐܢܬܘܢ ܘܡܢ ܓܘܐ
ܠܢܝܫܐ ܕܡܬܢܚܡܝܢ : ܩܕܡ ܡܪܢܐ ܐܠܗܢ .

ܝܐ : ܒܪܟܬܐ ܢܩܡܝܢ ܕܓܠܝܐ : ܘܒܪܟܬܐ
ܢܩܡܝܢ ܕܚܘܒܬܗ ܕܟܢܫܐ . ܗܠܝܢ ܘܗܠܝܢ
ܗܘܐ ܚܘܒܬܗܘܢ ܐܪܒܥܡܐܐ ܢܩܡܝܢ .

ܝܒ : ܘܒܢܘܡܐ ܕܡܠܐ ܒܗ ܒܢܝܫܐ ܕܝܬܒܝܢ :
ܥܒܕ ܡܠܟܐ ܠܢܡܘܣܐ . ܘܫܕܪܗ ܠܡܠܟܐ ܥܡܐ .
ܘܐܘܠܦܗ ܠܬܘܕܝܬܗܘܢ : ܥܠ ܚܕܝܢ ܘܫܠܡ
ܠܥܡܗܘܢ : ܘܩܘܕܫܝܢ ܘܡܫܚܢܝܢ ܥܠ ܒܠܒܗܘܢ
ܠܒܢܝܐ ܕܝܠܕܝ ܡܪܢܐ ܠܝܘܡܢ ܥܒܕܘܗ :
ܘܠܥܠܝܡܗܘܢ ܒܪܝܗ : ܘܠܡܫܝܚ ܥܒܕܗ .

ܝܓ : ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܥܠܝܗ ܡܠܟܐ ܥܠܝܗܡ
ܠܡܥܒܕ ܚܘܒܗ ܕܡܪܢܐ : ܘܠܚܘܒܐ ܕܡܠܟܐ :
ܘܒܠܡܕܝܢ ܕܡܬܒܥܐ ܗܘܐ ܥܠܝܗܡ
ܠܡܥܒܕ ܒܚܘܒܗ ܕܡܪܢܐ : ܘܒܚܘܒܗ
ܕܡܠܟܐ : ܡܥܒܕ ܗܘܐ .

ܝܕ : ܘܐܬܟܠܒ ܡܪܢܐ ܥܠ ܥܠܝܡܗܘܢ
ܒܠܠܝܐ ܗܘ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܥܡܟ ܡܠܟܬܐ .
ܘܐܬܒܗ ܕܘܟܬܐ ܗܕܐ ܠܗ : ܠܟܢܫܐ ܕܝܫܝܢܬܐ .

ܝܕ : ܐܢ ܐܠܪܒ ܐܠܗܢܐ ܥܡܢܐ : ܘܠܐ ܝܣܡܥ
ܡܩܬܕܪܐ : ܘܐܢ ܐܠܪܒ ܐܠܩܕܝܪ ܥܠܝ ܟܠ ܫܝܐ :
ܘܐܠܚܠܝܡ ܠܐܒܢܐ : ܘܐܢ ܐܠܪܒ ܐܠܐܟܒܪ ܡܟܬܘܒܐ
ܒܝܢܢܐ .

ܝܗ : ܘܝܬܩܕܡܘܢ ܥܒܕ ܕܐܬܥܒܕ ܥܒܕ
ܚܠܘܗܡ : ܢܠܬܗܡ ܘܝܚܠܘܗܡ ܡܢ ܦܝ ܡܗܡ :
ܘܝܢܩܠܘܢ ܡܢ ܐܘܩܐܬܗܡ ܒܟܬܝܪܐ . ܘܐܢܐ
ܐܥܡܠ ܡܢ ܥܡܠܢܐ : ܘܐܥܛܘܢ ܠܝܫܠܝܡܗܡ :
ܘܐܢܐ ܐܕܒܪܗܡ .

ܝܘ : ܘܐܦ ܗܟܢܐ ܥܒܕ ܢܣܘܬ ܦܬܪܘܢ :
ܘܐܪܒܥ ܢܬܐܡܝ ܠܝܠܘܬܐ ܕܒܘܟܬܐ ܗܕܐ .

ܝܙ : ܘܐܦ ܗܟܢܐ ܢܟܝܬ ܠܝ ܐܢܬܐ ܗܢܐ :
ܕܬܗܘܐ ܒܗ ܥܡܝܩܬܐ ܠܟܠܗ . ܘܝܗܘܘܢ
ܒܟܝܢܐ ܟܡܐܬܐ ܘܡܕܝܢܬܐ ܡܬܟܢܫܝܢ ܒܓܘܗ
ܒܠܗܘܢ ܢܩܡܬܐ .

ܝܚ : ܘܐܬܐ ܐܢ ܬܥܠܝ ܡܢܗܡ : ܐܡܟܢܐ
ܕܥܠܝ ܕܘܝܕ ܐܒܘܟ : ܒܬܡܝܡܘܬܐ ܕܠܒܐ
ܘܒܬܪܝܨܘܬܐ : ܠܡܥܒܕ ܟܠ ܡܕܡ
ܕܦܩܕܬܟ : ܘܦܘܩܕܢܝ ܘܢܡܘܣܝ ܬܛܪ .

ܝܛ : ܐܩܝܡܘܗܝ ܠܟܘܪܣܝܐ ܕܡܠܟܘܬܟ
ܠܥܠܡ : ܐܝܟ ܕܡܠܠܬ ܠܕܘܝܕ ܐܒܘܟ : ܘܐܡܪܬ
ܠܗ : ܕܠܐ ܢܦܩ ܠܟ ܓܒܪܐ ܡܢ ܩܕܡܝ : ܕܢܬܒ
ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .

ܟ : ܘܐܢ ܡܗܦܟܝܢ ܡܗܦܟܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܘܒܢܝܟܘܢ ܡܢ ܒܬܪܝ : ܘܠܐ ܬܛܪܘܢ
ܦܘܩܕܢܝ ܘܢܡܘܣܝ ܕܝܗܒܬ ܩܕܡܝܟܘܢ :
ܘܬܐܙܠܘܢ ܠܦܠܚܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܢܘܟܪܝܐ : ܘܬܣܓܕܘܢ
ܠܗܘܢ .

ܟܐ : ܐܥܩܪܟܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܗܕܐ ܕܝܗܒܬ
ܠܟܘܢ . ܘܒܝܬܐ ܗܢܐ ܕܩܕܫܬ ܠܫܡܝ :
ܐܪܡܝܘܗܝ ܡܢ ܩܕܡܝ . ܘܢܗܘܐ ܐܝܣܪܝܠ
ܠܡܬܠܐ ܘܠܫܘܥܝܬܐ : ܒܝܬ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ .

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝٨ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَىٰ عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ۝٩ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝١٠ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝١١ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرَاكُمُ الْيَوْمَ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝١٢ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا انْظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ۝١٣ يُنَادُونَهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَٰكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَرُورُ ۝١٤ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوَاكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝١٥ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝١٦ اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝١٧ إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝١٨ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ۝١٩ اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ۝٢٠ سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝٢١ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝٢٢ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ۝٢٣ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝٢٤ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝٢٥ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝٢٦ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝٢٧ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝٢٨ لِئَلَّا يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۝٢٩

سورة المجادلة : ٥٨

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ يَسْمَعُ تَحَاوُرَكُمَا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝١ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مِنْ نِسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتِهِمْ إِنْ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا اللَّائِي وَلَدْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ۝٢ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا ذَٰلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝٣ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝٤ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُبِتُوا كَمَا كُبِتَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝٥ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝٦ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَىٰ ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَابِعُهُمْ وَلَا خَمْسَةٍ إِلَّا هُوَ سَادِسُهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْثَرَ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝٧ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فَبِئْسَ الْمَصِيرُ ۝٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝٩ إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝١٠ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ انْشُزُوا فَانْشُزُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝١١ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَاجَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةً ذَٰلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ وَأَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝١٢ أَأَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَاتٍ فَإِذْ لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝١٣ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝١٤ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝١٥ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝١٦ لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝١٧ يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيَحْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ ۝١٨ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنْسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝١٩ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ۝٢٠ كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝٢١ لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝٢٢

عجبوا بل جاءهم فهم لذلك
منكرون . ٦ أفلم ينظروا إلى
السماء فوقهم كيف بنيناها
وزيناها وما لها من فروج .
٧ والأرض مددناها وألقينا
فيها رواسي وأنبتنا فيها من
كل زوج بهيج . ٨ تبصرة
وذكرى لكل عبد منيب .
٩ ونزلنا من السماء ماء
مباركا فأنبتنا به جنات
وحب الحصيد . ١٠ والنخل
باسقات لها طلع نضيد .
١١ رزقا للعباد وأحيينا به
بلدة ميتا كذلك الخروج .
١٢ كذبت قبلهم قوم نوح
وأصحاب الرس وثمود .
١٣ وعاد وفرعون وإخوان
لوط . ١٤ وأصحاب الأيكة
وقوم تبع كل كذب الرسل
فحق وعيد . ١٥ أفعيينا
بالخلق الأول بل هم في
لبس من خلق جديد .
١٦ ولقد خلقنا الإنسان
ونعلم ما توسوس به نفسه
ونحن أقرب إليه من حبل
الوريد . ١٧ إذ يتلقى المتلقيان
عن اليمين وعن الشمال
قعيد . ١٨ ما يلفظ من قول
إلا لديه رقيب عتيد .
١٩ وجاءت سكرة الموت
بالحق ذلك ما كنت منه
تحيد . ٢٠ ونفخ في الصور
ذلك يوم الوعيد . ٢١ وجاءت
كل نفس معها سائق وشهيد .
٢٢ لقد كنت في غفلة من
هذا فكشفنا عنك غطاءك
فبصرك اليوم حديد .
٢٣ وقال قرينه هذا ما لدي
عتيد . ٢٤ ألقيا في جهنم كل
كفار عنيد . ٢٥ مناع للخير
معتد مريب . ٢٦ الذي جعل
مع الله إلها آخر فألقياه في
العذاب الشديد . ٢٧ قال
قرينه ربنا ما أطغيته ولكن
كان في ضلال بعيد .
٢٨ قال لا تختصموا لدي
وقد قدمت إليكم بالوعيد .
٢٩ ما يبدل القول لدي وما
أنا بظلام للعبيد . ٣٠ يوم
نقول لجهنم هل امتلأت
وتقول هل من مزيد .
٣١ وأزلفت الجنة للمتقين
غير بعيد . ٣٢ هذا ما توعدون
لكل أواب حفيظ . ٣٣ من
خشي الرحمن بالغيب وجاء
بقلب منيب . ٣٤ ادخلوها
بسلام ذلك يوم الخلود .
٣٥ لهم ما يشاءون فيها
ولدينا مزيد .

פרק : ה .

א : ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אותם ושמרתם לעשות אותם .

ב : יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב .

ג : לא את אבותינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אם אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים .

ד : פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש .

ה : אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההיא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר .

ו : אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים .

ז : לא יהיה לך אלהים אחרים על פני .

ח : לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ .

ט : לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי .

י : ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי .

יא : לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא .

יב : שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך .

יג : ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך .

יד : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך .

טו : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת .

טז : כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך .

יז : לא תרצח .

יח : ולא תנאף .

יט : ולא תגנב .

כ : ולא תענה ברעך עד שוא .

כא : ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך .

כב : את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחות אבנים ויתנם אלי .

כג : ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם .

כד : ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי .

כה : ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו .

כו : כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי .

כז . קרב את כל אשר תאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל כל אשר יהוה אלהינו ידבר אליך ושמענו ועשינו .

כח : וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו .

כט : מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם .

ל : לך אמר להם שובו לכם לאהליכם .

לא : ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה .

לב : ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל .

לג : בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון .

ه : فَحِينَئِذٍ إِنْ لَمْ يُخْبِرْ بِهِ وَحَمَلَ إِثْمَهُ .
و : أَوْ إِنْ مَسَّ نَجَاسَةً مِنْ جُثَّةِ حَيَوَانٍ نَجِسٍ
أَوْ بَهِيمَةٍ نَجِسَةٍ أَوْ جُثَّةِ دَابَّةٍ نَجِسَةٍ وَهُوَ
عَنْهَا غَائِبٌ فَهُوَ نَجِسٌ وَيَكُونُ مُذْنِبًا .
ز : أَوْ إِنْ مَسَّ نَجَاسَةَ إِنْسَانٍ مِنْ كُلِّ نَجَاسَتِهِ
الَّتِي يَتَنَجَّسُ بِهَا وَهُوَ عَنْهَا غَائِبٌ ثُمَّ عَلِمَ
فَهُوَ مُذْنِبٌ .
ح : أَوْ إِنْ حَلَفَ بِشَفَتَيْهِ أَنْ يَعْمَلَ شَرًّا أَوْ
خَيْرًا فِي كُلِّ مَا يَنْطِقُ بِهِ الْإِنْسَانُ بِالْيَمِينِ
وَهُوَ عَنْهُ غَائِبٌ ثُمَّ عَلِمَ فَقَدْ أَذْنَبَ فِي
وَاحِدٍ مِنْ هَذِهِ .
ط : فَحِينَئِذٍ إِذَا أَذْنَبَ فِي وَاحِدٍ مِنْ هَذِهِ
فَلْيَعْتَرِفْ بِالْخَطِيَّةِ الَّتِي أَخْطَأَ بِهَا .
י : وَلْيَأْتِ بِذَبِيحَةِ إِثْمِهِ إِلَى الرَّبِّ عَنْ خَطِيَّتِهِ
الَّتِي أَخْطَأَ بِهَا أُنْثَى مِنَ الْغَنَمِ حَمَلَةً أَوْ
عَنْزًا لِذَبِيحَةِ خَطِيَّةٍ فَيُطَهِّرُهُ الْكَاهِنُ مِنْ
خَطِيَّتِهِ .
יא : وَإِنْ لَمْ تَنَلْ يَدُهُ مَا يُقَرِّبُ لِأَجْلِ
خَطِيَّتِهِ شَاتَيْ يَمَامٍ أَوْ فَرْخَيْ حَمَامٍ إِلَى
الرَّبِّ ذَبِيحَةً لِأَجْلِ الَّتِي أَخْطَأَ بِهَا وَاحِدَةً
لِذَبِيحَةِ خَطِيَّةٍ وَالْأُخْرَى مُحْرَقَةً .
יב : وَيَأْتِي بِهِمَا إِلَى الْكَاهِنِ فَيُقَرِّبُ الَّذِي
لِلذَّبِيحَةِ أَوَّلًا وَيَقْرُصُ رَأْسَهُ مِنْ قُدَّامِ
عُنُقِهِ وَلَا يَفْصِلُهُ .
יג : وَيَرُشُّ مِنْ دَمِ الذَّبِيحَةِ عَلَى حَائِطِ
الْمَذْبَحِ وَالْبَاقِي مِنْ دَمِهَا يُعْصَرُ إِلَى أَسْفَلِ
الْمَذْبَحِ هِيَ ذَبِيحَةُ خَطِيَّةٍ .
יד : وَيَذْبَحُ الثَّانِيَ مُحْرَقَةً حَسَبَ الْفَرِيضَةِ
وَيُطَهِّرُهُ الْكَاهِنُ مِنْ خَطِيَّتِهِ الَّتِي أَخْطَأَ بِهَا
فَيُغْفَرُ لَهُ .
טו : وَإِنْ خَطِئَتْ نَفْسٌ وَعَمِلَتْ سَهْوًا فِي
أَقْدَاسِ الرَّبِّ فَلْيُقَرِّبْ ذَكَرًا صَحِيحًا مِنَ
الْغَنَمِ بِتَقْوِيمِكَ مِنْ شَاقِلِ فِضَّةٍ بِشَاقِلِ
الْقُدُسِ ذَبِيحَةَ إِثْمٍ إِلَى الرَّبِّ .
טז : وَيُعَوِّضُ عَمَّا أَخْطَأَ بِهِ مِنَ الْقُدْسِ
وَيَزِيدُ عَلَيْهِ خُمُسَهُ وَيُعْطِيهِ لِلْكَاهِنِ فَيُكَفِّرُ
الْكَاهِنُ عَنْهُ بِكَبْشِ الذَّبِيحَةِ فَيُغْفَرُ لَهُ .
יז : وَإِنْ أَخْطَأَتْ نَفْسٌ وَعَمِلَتْ وَاحِدَةً مِنْ
جَمِيعِ مَا نَهَى الرَّبُّ أَنْ يُعْمَلَ وَهِيَ لَا تَعْلَمُ
فَهِيَ مُذْنِبَةٌ وَتَحْمِلُ إِثْمَهَا .
יח : فَلْيُقَرِّبْ ذَكَرًا صَحِيحًا مِنَ الْغَنَمِ
بِتَقْوِيمِكَ ذَبِيحَةَ إِثْمٍ إِلَى الْكَاهِنِ فَيُكَفِّرُ
الْكَاهِنُ عَنْهَا عَنْ سَهْوِهَا الَّذِي سَهَتْ وَهِيَ
لَا تَعْلَمُ فَيُغْفَرُ لَهَا .
יט : هِيَ ذَبِيحَةُ إِثْمٍ قَدْ أَثِمَتْ إِثْمًا إِلَى
الرَّبِّ .
כ : وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلًا .

الفصل : ٥ .

١ : وَنَفْسٌ إِذَا أَخْطَأَتْ وَسَمِعَتْ صَوْتَ
حَلْفٍ وَهِيَ شَاهِدٌ أَوْ رَأَتْ أَوْ عَلِمَتْ فَإِنْ
لَمْ تُخْبِرْ فَهِيَ تَحْمِلُ إِثْمَهَا .
٢ : أَوْ نَفْسٌ إِذَا مَسَّتْ أَيَّ شَيْءٍ نَجِسٍ أَوْ
جُثَّةَ بَهِيمَةٍ نَجِسَةٍ أَوْ جُثَّةَ دَابَّةٍ نَجِسَةٍ
وَهِيَ عَنْهُ غَائِبَةٌ فَهِيَ نَجِسَةٌ وَمُذْنِبَةٌ .
٣ : أَوْ إِنْ مَسَّ نَجَاسَةَ إِنْسَانٍ مِنْ كُلِّ
نَجَاسَتِهِ الَّتِي يَتَنَجَّسُ بِهَا وَهِيَ عَنْهَا غَائِبَةٌ
ثُمَّ عَلِمَتْ فَهِيَ مُذْنِبَةٌ .
٤ : أَوْ نَفْسٌ إِذَا حَلَفَتْ تَلَفُّظًا بِشَفَتَيْهَا
لِتَعْمَلَ شَرًّا أَوْ خَيْرًا فِي كُلِّ مَا يَنْطِقُ بِهِ
الْإِنْسَانُ بِالْيَمِينِ وَهِيَ عَنْهُ غَائِبَةٌ ثُمَّ عَلِمَتْ
فَقَدْ أَذْنَبَتْ فِي وَاحِدٍ مِنْ هَذِهِ .
٥ : فَحِينَئِذٍ إِنْ أَذْنَبَتْ فِي وَاحِدٍ مِنْ هَذِهِ
فَلْتَعْتَرِفْ بِالْخَطِيَّةِ الَّتِي أَخْطَأَتْ بِهَا .
٦ : وَلْتَأْتِ بِذَبِيحَةِ إِثْمِهَا إِلَى الرَّبِّ عَنْ
خَطِيَّتِهَا الَّتِي أَخْطَأَتْ بِهَا أُنْثَى مِنَ الْغَنَمِ
حَمَلَةً أَوْ عَنْزًا لِذَبِيحَةِ خَطِيَّةٍ فَيُطَهِّرُهَا
الْكَاهِنُ مِنْ خَطِيَّتِهَا .
٧ : وَإِنْ لَمْ تَنَلْ يَدُهَا مَا يُقَرِّبُ لِأَجْلِ
خَطِيَّتِهَا شَاتَيْ يَمَامٍ أَوْ فَرْخَيْ حَمَامٍ إِلَى
الرَّبِّ ذَبِيحَةً لِأَجْلِ الَّتِي أَخْطَأَتْ بِهَا وَاحِدَةً
لِذَبِيحَةِ خَطِيَّةٍ وَالْأُخْرَى مُحْرَقَةً .
٨ : وَتَأْتِي بِهِمَا إِلَى الْكَاهِنِ فَيُقَرِّبُ الَّذِي
لِلذَّبِيحَةِ أَوَّلًا وَيَقْرُصُ رَأْسَهُ مِنْ قُدَّامِ
عُنُقِهِ وَلَا يَفْصِلُهُ .
٩ : وَيَرُشُّ مِنْ دَمِ الذَّبِيحَةِ عَلَى حَائِطِ
الْمَذْبَحِ وَالْبَاقِي مِنْ دَمِهَا يُعْصَرُ إِلَى أَسْفَلِ
الْمَذْبَحِ هِيَ ذَبِيحَةُ خَطِيَّةٍ .
١٠ : وَالثَّانِيَ يَعْمَلُ مُحْرَقَةً حَسَبَ
الْفَرِيضَةِ وَيُطَهِّرُهُ الْكَاهِنُ مِنْ خَطِيَّتِهِ الَّتِي
أَخْطَأَ بِهَا فَيُغْفَرُ لَهُ .
١١ : وَإِنْ لَمْ تَنَلْ يَدُهُ شَاتَيْ يَمَامٍ أَوْ فَرْخَيْ
حَمَامٍ فَلْيُقَرِّبْ قُرْبَانَهُ الَّذِي أَخْطَأَ بِهِ
عُشْرَ الْإِيفَةِ مِنْ سَمِيذِ الدَّقِيقِ ذَبِيحَةَ
خَطِيَّةٍ لَا يَضَعُ عَلَيْهَا زَيْتًا وَلَا يَجْعَلُ عَلَيْهَا
لُبَانًا لِأَنَّهَا ذَبِيحَةُ خَطِيَّةٍ .
١٢ : وَيَأْتِي بِهَا إِلَى الْكَاهِنِ فَيَقْبِضُ
الْكَاهِنُ مِلْءَ قَبْضَتِهِ مِنْهَا تَذْكَارَهَا وَيُوقِدُ
عَلَى الْمَذْبَحِ عَلَى وَقَائِدِ الرَّبِّ هِيَ ذَبِيحَةُ
خَطِيَّةٍ .
١٣ : فَيُكَفِّرُ عَنْهُ الْكَاهِنُ عَنْ خَطِيَّتِهِ الَّتِي
أَخْطَأَ بِهَا فِي وَاحِدٍ مِنْ هَذِهِ فَيُغْفَرُ لَهُ
وَتَكُونُ لِلْكَاهِنِ كَالتَّقْدِمَةِ .
١٤ : وَكَلَّمَ الرَّبُّ مُوسَى قَائِلًا .

ג: וַיַּסֹּבּוּ אֶת הָהָר זֶה יָמִים. וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: רַב לָכֶם סֹבַב אֶת
הָהָר הַזֶּה פְּנוּ לָכֶם צָפֹנָה. וְאֶת הָעָם
תְּצַו לֵאמֹר: אַתֶּם עֹבְרִים בִּגְבוּל אֲחֵיכֶם
בְּנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר וְיָרְאוּ מִכֶּם
וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד. אַל תִּתְגָּרוּ בָם כִּי לֹא
אֶתֵּן לָכֶם מֵאַרְצָם עַד מִדְרַךְ כַּף רָגֶל כִּי
יְרֻשָּׁה נָתַתִּי לְעֵשָׂו אֶת הַר שֵׂעִיר. אֹכֶל
תְּשִׁבְּרוּן מֵאִתָּם בַּכֶּסֶף וַאֲכַלְתֶּם וְגַם
מַיִם כָּסֶף תִּכְרוּ מֵאִתָּם וּשְׁתִיתֶם. כִּי
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
יָדַע לֶכְתְּךָ אֶת הַמִּדְבָּר הַגָּדֹל הַזֶּה זֶה
אַרְבָּעִים שָׁנָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִתָּךְ לֹא
חָסַרְתָּ דָּבָר. וַנַּעֲבֹר מֵאֵת אַחֵינוּ בְּנֵי עֵשָׂו
הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר מִדֶּרֶךְ הָעֲרָבָה מֵאֵילַת
וּמֵעֶצְיֹן גָּבֶר וַנִּפֶן וַנַּעֲבֹר דֶּרֶךְ מִדְבַּר מוֹאָב.
ד: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי צַר לְךָ עֲבֹר הַיּוֹם
אֶת גְּבוּל מוֹאָב אֶת עָר. וְקָרַבְתָּ מוּל בְּנֵי
עַמּוֹן אַל תְּצֻרֵם וְאַל תִּתְגָּר בָּם כִּי לֹא
אֶתֵּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן לְךָ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי
לוֹט נְתַתִּיהָ יְרֻשָּׁה. רְפָאִים יֵחָשְׁבוּ אַף הֵם
כָּעֲנָקִים וְהָאֱמֹרִים יִקְרְאוּ לָהֶם זַמְזֻמִּים.
ה: עַם גָּדוֹל וְרַב וְרָם כָּעֲנָקִים וַיהוָה
הִשְׁמִידָם מִפָּנָיו וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם.
ו: כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִבְנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר
אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת הַחֹרִי מִפְּנֵיהֶם וַיִּירָשֻׁם
וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְהָעַוִּים הַיֹּשְׁבִים
בַּחֲצֵרִים עַד עַזָּה כַּפְתֹּרִים הַיֹּצְאִים מִכַּפְתֹּר
הִשְׁמִידָם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם. ז: עַתָּה קוּמוּ
סְעוּ לָכֶם וְעִבְרוּ אֶת נַחַל זָרֶד וַנַּעֲבֹר אֶת נַחַל
זָרֶד. ח: וַיְהִי הַיָּמִים אֲשֶׁר הָלַכְנוּ מִקָּדֵשׁ
בַּרְנֵעַ עַד אֲשֶׁר עָבַרְנוּ אֶת נַחַל זָרֶד שְׁלֹשִׁים
וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה עַד תֹּם כָּל הַדּוֹר אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה
מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָהֶם.
ט: וְגַם יַד יְהוָה הָיְתָה בָּם לְהָמֵם מִקֶּרֶב
הַמַּחֲנֶה עַד תֻּמָּם. י: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר תַּמּוּ כָּל
אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה לָמוּת מִקֶּרֶב הָעָם. יא: וַיְדַבֵּר
יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר. יב: אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת
גְּבוּל מוֹאָב אֶת עָר. וְקָרַבְתָּ מוּל בְּנֵי עַמּוֹן
אַל תְּצֻרֵם וְאַל תִּתְגָּר בָּם כִּי לֹא אֶתֵּן מֵאֶרֶץ
בְּנֵי עַמּוֹן לְךָ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי לוֹט נְתַתִּיהָ
יְרֻשָּׁה. יג: רְפָאִים יֵחָשְׁבוּ אַף הֵם כָּעֲנָקִים
וְהָעַמֹּנִים יִקְרְאוּ לָהֶם זַמְזֻמִּים. יד: עַם גָּדוֹל
וְרַב וְרָם כָּעֲנָקִים וַיהוָה הִשְׁמִידָם מִפָּנָיו
וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם. טו: וַיהוָה יָד הָיְתָה
בָּם לְהָמֵם מִקֶּרֶב הַמַּחֲנֶה עַד תֻּמָּם. טז: וַיְהִי
כַּאֲשֶׁר תַּמּוּ כָּל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה לָמוּת
וּמֵתוֹךְ הָעָם. יז: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר.
יח: אַתָּה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת גְּבוּל מוֹאָב אֶת עָר.
יט: וְקָרַבְתָּ מוּל בְּנֵי עַמּוֹן אַל תְּצֻרֵם וְאַל
תִּתְגָּר בְּבְנֵי עַמּוֹן כִּי לֹא אֶתֵּן מֵאֶרֶץ בְּנֵי
עַמּוֹן לְךָ יְרֻשָּׁה כִּי לִבְנֵי לוֹט נְתַתִּיהָ
יְרֻשָּׁה. כ: אֶרֶץ רְפָאִים תֵּחָשֵׁב אַף הִיא
רְפָאִים יָשְׁבוּ בָהּ לְפָנִים וְהָעַמֹּנִים יִקְרְאוּ
לָהֶם זַמְזֻמִּים. כא: עַם גָּדוֹל וְרַב וְרָם כָּעֲנָקִים
וַיהוָה הִשְׁמִידָם מִפָּנָיו וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ
תַּחְתָּם. כב: כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לִבְנֵי עֵשָׂו הַיֹּשְׁבִים
בְּשֵׂעִיר אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֶת הַחֹרִי מִפְּנֵיהֶם
וַיִּירָשֻׁם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם עַד הַיּוֹם הַזֶּה. כג: וְהָעַוִּים
הַיֹּשְׁבִים בַּחֲצֵרִים עַד עַזָּה כַּפְתֹּרִים הַיֹּצְאִים
מִכַּפְתֹּר הִשְׁמִידָם וַיֵּשְׁבוּ תַּחְתָּם. כד: קוּמוּ
סְעוּ וְעִבְרוּ אֶת נַחַל אַרְנֹן רְאֵה נָתַתִּי בְיָדְךָ
אֶת סִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הָאֱמֹרִי וְאֶת אַרְצוֹ
הָחֵל רָשׁ וְהִתְגָּר בּוֹ מִלְחָמָה. כה: הַיּוֹם הַזֶּה
אָחֵל תֵּת פַּחְדְּךָ וְיִרְאָתְךָ עַל פְּנֵי הָעַמִּים
תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן שִׁמְעֲךָ וְרָגְזוּ
וְחָלוּ מִפָּנֶיךָ. כו: וָאֶשְׁלַח מַלְאָכִים מִמִּדְבַּר
קְדֵמוֹת אֶל סִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן דִּבְרֵי שָׁלוֹם
לֵאמֹר. כז: אֶעְבְּרָה בְאַרְצֶךָ בַּדֶּרֶךְ בַּדֶּרֶךְ אֵלֵךְ
לֹא אָסוּר יָמִין וּשְׂמֹאל. כח: אֹכֶל בַּכֶּסֶף תְּשִׁבְּרֵנִי
וְאָכַלְתִּי וּמַיִם בַּכֶּסֶף תִּתֶּן לִי וְשָׁתִיתִי רַק
אֶעְבְּרָה בְרַגְלָי. כט: כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ לִי בְּנֵי עֵשָׂו
הַיֹּשְׁבִים בְּשֵׂעִיר וְהָעַמֹּנִים הַיֹּשְׁבִים בְּעָר עַד
אֲשֶׁר אֶעֱבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ. ל: וְלֹא אָבָה סִיחֹן מֶלֶךְ
חֶשְׁבּוֹן הַעֲבִרֵנוּ בּוֹ כִּי הִקְשָׁה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֶת רוּחוֹ וְאִמֵּץ אֶת לְבָבוֹ לְמַעַן תִּתּוֹ בְיָדְךָ
כַּיּוֹם הַזֶּה. לא: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רְאֵה הַחִלֹּתִי
תֵּת לְפָנֶיךָ אֶת סִיחֹן וְאֶת אַרְצוֹ הָחֵל רֵשׁ
לָרֶשֶׁת אֶת אַרְצוֹ. לב: וַיֵּצֵא סִיחֹן לִקְרָאתֵנוּ
הוּא וְכָל עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה יָהְצָה. לג: וַיִּתְּנֵהוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ וַנַּךְ אֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו וְאֶת
כָּל עַמּוֹ. לד: וַנִּלְכֹּד אֶת כָּל עָרָיו בָּעֵת הַהִוא
וַנַּחֲרֵם אֶת כָּל עִיר וְעִיר וְהַנָּשִׁים וְהַטָּף לֹא
הִשְׁאַרְנוּ שָׂרִיד. לה: רַק הַבְּהֵמָה בָּזַזְנוּ לָנוּ
וּשְׁלַל הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכָדְנוּ. לו: מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר
עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנֹן וְהָעִיר אֲשֶׁר בַּנָּחַל וְעַד
הַגִּלְעָד לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר שָׂגְבָה מִמֶּנּוּ
אֶת הַכֹּל נָתַן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ. לז: רַק אֶל
אֶרֶץ בְּנֵי עַמּוֹן לֹא קָרָבְתָּ כָּל יַד נַחַל יַבֹּק
וְעָרֵי הָהָר וְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ.

פרק : ג ·

א: וַנֵּפֶן וַנַּעַל דֶּרֶךְ הַבָּשָׁן וַיֵּצֵא עוֹג מֶלֶךְ
הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ הוּא וְכָל עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה
אֶדְרֶעִי. ב: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אַל תִּירָא אֹתוֹ
כִּי בְיָדְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְאֶת אַרְצוֹ
וְעָשִׂיתָ לּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן. ג: וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בְּיָדֵנוּ גַּם אֶת עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְאֶת כָּל עַמּוֹ
וַנַּכֵּהוּ עַד בִּלְתִּי הִשְׁאִיר לוֹ שָׂרִיד. ד: וַנִּלְכֹּד
אֶת כָּל עָרָיו בָּעֵת הַהִוא לֹא הָיְתָה קִרְיָה אֲשֶׁר
לֹא לָקַחְנוּ מֵאִתָּם שִׁשִּׁים עִיר כָּל חֶבֶל אַרְגֹּב
מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן. ה: כָּל אֵלֶּה עָרִים בְּצוּרוֹת
חוֹמָה גְּבֹהָה דְּלָתַיִם וּבְרִיחַ לְבַד מֵעָרֵי הַפְּרָזִי
הַרְבֵּה מְאֹד. ו: וַנַּחֲרִם אוֹתָם כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ
לְסִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן הַחֲרֵם כָּל עִיר מְתִים
הַנָּשִׁים וְהַטָּף. ז: וְכָל הַבְּהֵמָה וּשְׁלַל הֶעָרִים
בָּזַזְנוּ לָנוּ. ח: וָאֶקַּח בָּעֵת הַהִוא אֶת הָאָרֶץ
מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן
מִנַּחַל אַרְנֹן עַד הַר חֶרְמוֹן. ט: צִידֹנִים יִקְרְאוּ
לְחֶרְמוֹן שִׂרְיֹן וְהָאֱמֹרִי יִקְרְאוּ לוֹ שְׂנִיר.
י: כָּל עָרֵי הַמִּישֹׁר וְכָל הַגִּלְעָד וְכָל הַבָּשָׁן עַד
סַלְכָה וְאֶדְרֶעִי עָרֵי מַמְלְכוּת עוֹג בַּבָּשָׁן.
יא: כִּי רַק עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן נִשְׁאַר מִיֶּתֶר
הָרְפָאִים הִנֵּה עַרְשׂוֹ עֶרֶשׂ בַּרְזֶל הֲלֹא הִוא
בְּרַבַּת בְּנֵי עַמּוֹן תֵּשַׁע אַמּוֹת אָרְכָּהּ וְאַמָּתַיִם
רָחְבָּהּ בְּאַמַּת אִישׁ. יב: וְאֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת
יָרַשְׁנוּ בָּעֵת הַהִוא מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל נַחַל אַרְנֹן
וַחֲצִי הַר הַגִּלְעָד וְעָרָיו נָתַתִּי לָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי.
יג: וְיֶתֶר הַגִּלְעָד וְכָל הַבָּשָׁן מַמְלְכוּת עוֹג נָתַתִּי
לַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי כָּל חֶבֶל הָאַרְגֹּב לְכָל
הַבָּשָׁן הַהוּא יִקָּרֵא אֶרֶץ רְפָאִים. יד: יָאִיר בֶּן
מְנַשֶּׁה לָקַח אֶת כָּל חֶבֶל אַרְגֹּב עַד גְּבוּל
הַגְּשׁוּרִי וְהַמַּעֲכָתִי וַיִּקְרָא אוֹתָם עַל שְׁמוֹ
אֶת הַבָּשָׁן חַוֹּת יָאִיר עַד הַיּוֹם הַזֶּה. טו: וְלַמָּכִיר
נָתַתִּי אֶת הַגִּלְעָד. טז: וְלָרֵאוּבֵנִי וְלַגָּדִי נָתַתִּי
מִן הַגִּלְעָד וְעַד נַחַל אַרְנֹן תּוֹךְ הַנַּחַל וּגְבוּל
וְעַד נַחַל יַבֹּק הַנָּחַל גְּבוּל בְּנֵי עַמּוֹן. יז: וְהָעֲרָבָה
וְהַיַּרְדֵּן וּגְבוּל מִכִּנֶּרֶת וְעַד יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח
תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה מִזְרָחָה.

ܕܬܪܥܐ ܕܫܡܪܝܢ : ܘܒܐܘܪܫܠܡ : ܕܬܡܢ
ܕܘܝܕ ܐܒܝ .

ܚ : ܘܡܦܢܐ ܠܗ ܒܫܡܐ ܕܐܠܗܐ ܘܕܡܠܟܘܬܐ
ܘܕܐܢܫܐ ܡܢ ܠܒܗ . ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܝܕܥ ܐܢܐ
ܕܡܝܬܝܢ ܢܦܠܝܢ ܠܡܦܩܗ ܐܪܥܐ ܡܢ ܠܒܗ .
ܘܗܘܐ ܡܛܠܝ ܡܢ ܡܛܠܝܢ .

ܛ : ܢܗܘܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܒܫܡܐ ܗܢܐ .
ܡܛܠ ܕܒܫܡܐ ܕܝܠܝ ܐܢܐ : ܩܪܐ ܗܘ ܠܒ :
ܘܕܡܫܡܥܐ ܗܘ .

ܝ : ܘܐܢܐ ܡܫܡܐ ܐܢܐ ܡܢܕܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ .
ܘܐܢܐ ܢܗܘܐ ܐܢܐ ܚܝܠܐ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ :
ܒܗܘܪܐ ܒܫܒܥ ܐܠܦܝܢ : ܘܦܠܓܐ ܒܫܒܥ
ܐܠܦܝܢ : ܘܡܫܡܥܐ ܕܟܠܗ ܒܫܒܥ ܐܠܦܝܢ :
ܘܡܫܡܫܐ ܕܟܠܗ ܒܫܒܥ ܐܠܦܝܢ .

ܝܐ : ܘܐܡܪ ܚܕܐ ܡܠܟܐ ܕܒܝܬ : ܒܟܠܟܠܐ .
ܘܡܦܢܐ ܠܗ ܥܠܝܫܥ ܘܐܡܪ ܠܗ : ܡܛܠ
ܕܗܘܐ ܡܪܢܐ ܠܐܝܡܐ : ܐܝܬܘܗܝ ܚܠܝܡܐ
ܡܠܟܐ .

ܝܒ : ܘܐܡܪ ܚܙܩܝܐ : ܒܗܝܢ ܗܘܐ ܡܪܢܐ
ܡܬܬܘܬܐ ܕܫܡܪܝܢ : ܕܟܪܐ ܒܡܕܝܢܐ ܘܐܪܥܐ :
ܘܢܗܘܐ ܠܕܘܝܕ ܒܗܪܐ ܡܫܝܚܐ : ܡܫܬܘܕܥ
ܘܡܬܥܒܕ : ܘܩܘܡܘ ܡܢ ܕܝܢܘܗܝ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܫܡܐ ܠܡܪܢܐ : ܘܫܡܐ ܠܡܠܟܘܬܗ .

ܝܓ : ܘܐܦ ܩܪܐ ܡܫܝܚܐ ܠܗ ܒܪܝܐ
ܡܫܝܚܐ ܢܗܘܐ ܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ : ܠܚܝܠܐ .

ܝܕ : ܒܪ ܐܝܬܝܗ ܗܘ ܐܪܡܠܬܐ ܡܢ ܒܝܬ
ܕܝ . ܘܐܒܘܗܝ ܐܪܥܐ ܗܘܐ ܐܘܡܢܐ : ܝܕܥ
ܠܡܥܒܕ ܒܕܗܒܐ ܘܒܣܐܡܐ : ܘܒܢܚܫܐ :
ܘܒܦܪܙܠܐ : ܘܒܟܐܦܐ : ܘܒܩܝܣܐ : ܘܒܐܪܓܘܢܐ :
ܘܒܬܟܠܬܐ : ܘܒܒܘܨܐ : ܘܒܙܗܘܪܝܬܐ :
ܘܒܐܡܝܢܘܬܐ : ܠܡܥܒܕ ܟܠܗܝܢ ܠܒܢܝܐ :
ܘܠܡܥܒܕ ܥܡ ܐܘܡܢܘ : ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܗ ܡܢ

ܩܕܡ ܡܪܢܐ : ܡܢ ܡܫܝܚܝܢ ܘܡܫܡܫܢܝܗܘܢ
ܕܡܪܢ ܕܘܝܕ ܐܒܘܟ .

ܝܗ : ܘܐܦ ܗܫܐ ܚܝܠܐ : ܘܣܥܪܐ : ܘܡܫܚܐ :
ܘܚܡܪܐ : ܕܐܡܪ ܡܪܢ . ܠܡܥܒܕܘ ܠܥܒܕܘܗܝ :
ܢܫܕܪ .

ܝܘ : ܘܚܢܢ ܢܩܛܘܥ ܐܪܙܐ ܡܢ ܠܒܢܢ
ܐܝܟ ܡܣܢܩܬܟ : ܘܐܝܟ ܡܘܬܒܢܘܬܟ . ܘܢܝܬܐ
ܐܢܘܢ ܠܟ . ܘܢܥܒܕ ܐܢܘܢ ܒܝܡܐ ܕܝܘܦܐ .
ܘܐܢܬ ܬܣܩ ܐܢܘܢ ܠܐܘܪܫܠܡ .

ܝܙ : ܘܡܢܐ ܫܠܝܡܘܢ ܟܠ ܓܒܪܐ ܓܝܘܪܐ
ܕܗܘܘ ܒܐܪܥܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ : ܒܬܪ ܡܢܝܢܐ
ܕܡܢܝܢ ܗܘܐ ܕܘܝܕ ܐܒܘܗܝ .

ܝܚ : ܘܐܫܬܟܚ ܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܐܠܦܝܢ
ܘܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ : ܘܫܬܡܐܐ . ܘܥܒܕ ܡܢܗܘܢ
ܫܒܥܝܢ ܐܠܦܝܢ : ܫܩܠܝ ܡܘܒܠܐ ܟܪܝܐ :
ܘܬܡܢܐܝܢ ܐܠܦܝܢ ܦܣܘܠܐ ܒܛܘܪܐ :
ܘܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ ܘܫܬܡܐܐ ܪܒܘܬܐ ܕܡܫܥܒܕܝܢ
ܠܥܡܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܓ .

ܐ : ܘܫܪܝ ܫܠܝܡܘܢ ܠܡܒܢܝܗ ܒܝܬܐ
ܕܡܪܝܐ ܒܐܘܪܫܠܡ : ܒܛܘܪܐ ܕܐܡܘܪܝܐ :
ܒܕܘܟܬܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܕܘܝܕ ܐܒܘܗܝ ܒܐܬܪܐ
ܕܐܬܩܢ ܡܢ ܐܪܢܢ ܝܒܘܣܝܐ .

ܒ : ܘܫܪܝ ܠܡܒܢܐ ܒܝܘܡܐ ܬܪܝܢܐ : ܒܝܪܚܐ
ܬܪܝܢܐ : ܒܫܢܬܐ ܐܪܒܥ ܠܡܠܟܘܬܗ .

ܓ : ܘܗܠܝܢ ܡܘܬܒܢܘܬܐ ܕܫܬܐܣ ܫܠܝܡܘܢ
ܠܡܒܢܐ ܒܝܬܐ ܕܡܪܝܐ ܐܘܪܟܗ ܕܒܝܬܐ
ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܒܡܫܘܚܬܐ ܩܕܡܝܬܐ .
ܫܬܝܢ ܐܡܝܢ ܐܘܪܟܐ . ܘܦܬܝܗ ܥܣܪܝܢ
ܐܡܝܢ .

פרשת : ד .

١ : ועתה שמע ישראל אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם
לעשות : למען תחיו ובאתם וירשתם
את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם
נתן לכם . ٢ : לא תספו על הדבר
אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו
ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם
אשר אנכי מצוה אתכם . ٣ : עיניכם
הראת את אשר עשה יהוה בבעל
פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי
בעל פעור השמידו יהוה אלהיך
מקרבך . ٤ : ואתם הדבקים ביהוה
אלהיכם חיים כלכם היום . ٥ : ראה
למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר
צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב
הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה .
٦ : ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם
ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון
את כל החקים האלה ואמרו רק עם
חכם ונבון הגוי הגדול הזה . ٧ : כי
מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו .
٨ : ומי גוי גדול אשר לו חקים
ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת
אשר אנכי נתן לפניכם היום . ٩ :
רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן
תשכח את הדברים אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך
והודעתם לבניך ולבני בניך . ١٠ :
יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך
בחרב אשר אמר אלי הקהל לי את
העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון
ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים
על האדמה ואת בניהם ילמדון .
١١ : ותקרבון ותעמדון תחת ההר
וההר בוער באש עד לב השמים חשך
ענן וערפל . ١٢ : וידבר יהוה אליכם
מתוך האש קול דברים אתם שמעים
ותמונה אינכם ראים זולתי קול .
١٣ : ויגד לכם את בריתו אשר צוה
אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם
על שני לחת אבנים . ١٤ : ואתי צוה
יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים
ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה . ١٥ :
ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא
ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה
אליכם בחרב מתוך האש . ١٦ : פן
תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל
סמל תבנית זכר או נקבה . ١٧ :
תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית
כל צפור כנף אשר תעוף בשמים .
١٨ : תבנית כל רמש בארדמה תבנית
כל דגה אשר במים מתחת לארץ .
١٩ : ופן תשא עיניך השמימה וראית
את השמש ואת הירח ואת הכוכבים
כל צבא השמים ונדחת והשתחוית
להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך
אתם לכל העמים תחת כל השמים .
٢٠ : ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם
מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם
נחלה כיום הזה . ٢١ : ויהוה התאנף
בי על דבריכם ונשבע לבלתי עברתי
את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה .
٢٢ : כי אנכי מת בארץ הזאת איני
עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם
את הארץ הטובה הזאת . ٢٣ : השמרו
לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם
אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל
תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך .
٢٤ : כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא
אל קנא . ٢٥ : כי תוליד בנים ובני
בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם
פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני
יהוה אלהיך להכעיסו . ٢٦ : העידתי
בכם היום את השמים ואת הארץ כי
אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר
אתם עברים את הירדן שמה לרשתה
לא תאריכן ימים עליה כי השמד
תשמדון . ٢٧ : והפיץ יהוה אתכם
בעמים והנשתם מתי מספר בגוים
אשר ינהג יהוה אתכם שמה . ٢٨ :
ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם
עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון
ולא יאכלון ולא יריחון . ٢٩ : ומבקשתם
משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו
בכל לבבך ובכל נפשך . ٣٠ : בצר לך
ומצאוך כל הדברים האלה באחרית
הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת
בקלו . ٣١ : כי אל רחום יהוה אלהיך
לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את
ברית אבתיך אשר נשבע להם . ٣٢ :
כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו
לפניך למן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד
קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה
או הנשמע כמהו . ٣٣ : השמע עם קול
אלהים מדברים מתוך האש כאשר
שמעת אתה ויחי . ٣٤ : או הנסה
אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי
במסת באתת ובמופתים ובמלחמה
וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים
גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים לעיניך . ٣٥ : אתה
הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים
אין עוד מלבדו . ٣٦ : משמים השמיעך
את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את
אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש . ٣٧ : ותחת כי אהב את אבתיך
ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו
בכחו הגדול ממצרים . ٣٨ : להוריש
גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך
לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה .
٣٩ : וידעת היום והשבת אל לבבך כי
יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל
הארץ מתחת אין עוד . ٤٠ : ושמרת
את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך
היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך
ולמען תאריך ימים על האדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך כל הימים .
٤١ : אז הבדיל משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה שמש . ٤٢ : לנוס שמה
רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת
והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס
אל אחת מן הערים האלה וחי . ٤٣ :
את בצר במדבר בארץ המישר לראובני
ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן לבנימני . ٤٤ : וזאת התורה
אשר שם משה לפני בני ישראל .
٤٥ : אלה העדות והחקים והמשפטים
אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם
ממצרים . ٤٦ : בעבר הירדן בגי
בבית פעור בארץ סיחון מלך האמרי
אשר ישב בחשבון אשר הכה משה
ובני ישראל בצאתם ממצרים . ٤٧ :
וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך
הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר
הירדן מזרחה שמש . ٤٨ : מערוער
אשר על שפת נחל ארנון ועד הר
שיאן הוא חרמון . ٤٩ : וכל הערבה
עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה
תחת אשדת הפסגה .

ספר דברי הימים ב׳

פרק א׳

א׳ ויתחזק שלמה בן דויד על ממלכתו וה׳ אלהיו עמו ויגדלהו למעלה׃
ב׳ ויאמר שלמה לכל ישראל לשרי האלפים והמאות ולשופטים ולכל נשיא לכל ראשי האבות׃
ג׳ וילך שלמה וכל הקהל עמו הבמתה אשר בגבעון כי שם היה אהל מועד האלהים אשר עשה משה עבד ה׳ במדבר׃
ד׳ אך ארון האלהים העלה דויד מקרית יערים אשר הכין לו דויד כי נטה לו אהל בירושלם׃
ה׳ ומזבח הנחשת אשר עשה בצלאל בן אורי בן חור שם לפני משכן ה׳ וידרשהו שלמה והקהל׃
ו׳ ויעל שלמה שם אל מזבח הנחשת לפני ה׳ אשר לאהל מועד ויעל עליו אלף עולות׃
ז׳ בלילה ההוא נראה אלהים לשלמה ויאמר לו שאל מה אתן לך׃
ח׳ ויאמר שלמה לאלהים אתה עשית עם דויד אבי חסד גדול והמלכתני תחתיו׃
ט׳ עתה ה׳ אלהים יאמן דברך על דויד אבי כי אתה המלכתני על עם רב כעפר הארץ׃
י׳ עתה חכמה ומדע תן לי ואצא לפני העם הזה ואבא כי מי יוכל לשפט את עמך הזה הגדול׃
יא׳ ויאמר האלהים אל שלמה יען היתה זאת בלבבך ולא שאלת עשר נכסים וכבוד וחיי שונאיך ורב ימים לא שאלת כי אם שאלת לך חכמה ומדע אשר תשפט את עמי אשר המלכתיך עליו׃
יב׳ החכמה והמדע נתונה לך ועשר ונכסים ואתן לך כאשר לא היה כן למלכים אשר לפניך ואחריך לא יהיה כן׃
יג׳ ויבא שלמה מבמת גבעון מלפני אהל מועד לירושלם וימלך על ישראל׃
יד׳ ויאסף שלמה רכב ופרשים ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם׃
טו׳ ויתן המלך את הכסף ואת הזהב בירושלם כאבנים העמיד ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב׃
טז׳ ומוצא הסוסים אשר לשלמה מקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר׃
יז׳ ויעלו ויוציאו מרכבה משש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים ומלכי ארם בידם יוציאו׃

פרק ב׳

א׳ ויאמר שלמה לבנות שם לה׳ ובנות בית למלכותו׃
ב׳ ויספר שלמה שבעים אלף איש סבל ושמנים אלף איש חוצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות נצבים עליהם׃
ג׳ וישלח שלמה אל חורם מלך צור לאמר כאשר עשית עם דויד אבי וישלח לו ארזים לבנות לו בית לשבת בו הנה אנכי בונה לשם ה׳ אלהי להקדיש לו לקטר לפניו קטרת סמים ולמערכת תמיד ולעלות בבקרים וערבים ובשבתות וחדשים ובמועדי ה׳ אלהינו לעולם זאת על ישראל׃
ד׳ והבית אשר אני בונה גדול כי גדול אלהינו מכל האלהים׃
ה׳ ומי יוכל לו לבנות בית כי השמים ושמי השמים לא יכלכלוהו ומי אנכי אשר אבנה לו בית כי אם לקטר לפניו׃
ו׳ ועתה שלח לי איש חכם לעשות בזהב ובכסף ובנחשת ובברזל ובארגמן ותולעת שני ופתיל תכלת ולפתח עם חכמים אשר עמי ביהודה ובירושלם אשר הכין דויד אבי׃
ז׳ ושלח לי עצי ארזים ברושים ואלגומים מלבנון כי אני ידעתי כי עבדיך יודעים לכרות עצי לבנון והנה עבדי עם עבדיך׃
ח׳ ולהכין לי עצים לרב כי הבית אשר אני בונה יהיה גדול ונפלא׃
ט׳ והנה לחוטבים עבדיך נתתי כור חטים מכלת שעורים מכלת ויין מכלת ושמן מכלת׃
י׳ וחירם מלך צור משיב באגרת אשר שלח אל שלמה באהבת ה׳ את עמו נתנך עליהם למלך׃
יא׳ ויאמר חורם ברוך ה׳ אלהי ישראל אשר עשה את השמים ואת הארץ אשר נתן לדויד המלך בן חכם ידע שכל ובינה אשר יבנה בית לה׳ ובית למלכותו׃
יב׳ ועתה שלחתי איש חכם יודע בינה לחורם אבי׃
יג׳ בן אשה מבנות דן ואביו איש צרי יודע לעשות בזהב ובכסף בנחשת בברזל באבן ובעצים בארגמן בתכלת ובבוץ ובכרמיל ולפתח כל פתוח ולחשב כל חשבון לתת לו על מחשבתיו עם חכמיך ועם חכמי אדני דויד אביך׃
יד׳ ועתה החטים והשעורים השמן והיין אשר אמר אדני יתן לעבדיו׃
טו׳ ואנחנו נכרת עצים מלבנון כפי כל צרכך ונביאם לך רפסים על הים יפו ועלית אתה לירושלם׃
טז׳ ויספר שלמה את כל האנשים הגרים אשר בארץ ישראל אחר המספר אשר ספר דויד אביו וימצאו מאה חמשים ושלשת אלפים ושש מאות׃
יז׳ ויעש מהם שבעים אלף סבל ושמנים אלף חוצב בהר ושלשת אלפים ושש מאות נצבים להעביד את העם׃

ܠܗܘܢ ܕܒܚܘ ܕܒܚ̈ܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܠܒܢܝ̈ ܝܣܪܐܝܠ .

ܟܒ : ܘܐܟܠܘ ܘܐܫܬܝܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܒܚܕܘܬܐ ܪܒܬܐ . ܘܐܡܠܟܘ
ܒܡܠܟܘܬܐ ܠܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ .
ܘܠܨܕܘܩ ܐܡܫܚܘ ܟܗܢܐ .

ܟܓ : ܘܝܬܒ ܫܠܝܡܘܢ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ
ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܠܡܩܡ ܒܡܠܟܘܬܐ
ܚܠܦ ܕܘܝܕ ܐܒܘܗܝ . ܘܐܨܠܚ : ܘܐܫܬܡܥܘ
ܠܗ ܟܠܗ ܝܣܪܐܝܠ .

ܟܕ : ܘܟܠ ܪ̈ܒܢܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܕܘܝܕ : ܐܫܬܥܒܕܘ
ܠܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ .

ܟܗ : ܘܐܘܪܒܗ ܡܪܝܐ ܠܫܠܝܡܘܢ ܠܥܠ :
ܠܥܝܢ ܟܠܗ ܝܣܪܐܝܠ . ܘܝܗܒ ܠܗ ܐܝܩܪܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ . ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܡܢ ܡܠܟ̈ܐ ܕܒܝܣܪܐܝܠ :
ܕܗܘܘ ܩܕܡܘܗܝ : ܠܐ ܕܡܐ .

ܟܘ : ܘܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܝܫܝ : ܐܡܠܟ
ܒܡܠܟܘܬܗ ܠܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ : ܥܠ ܟܠܗ
ܝܣܪܐܝܠ .

ܟܙ : ܘܝܘܡ̈ܬܐ ܕܩܡ ܕܘܝܕ ܒܡܠܟܘܬܐ
ܥܠ ܟܠܗ ܝܣܪܐܝܠ : ܐܪܒܥܝܢ ܫܢܝܢ . ܒܚܒܪܘܢ
ܩܡ ܒܡܠܟܘܬܐ ܫܒܥ ܫܢܝܢ . ܘܒܐܘܪܫܠܡ
ܩܡ ܒܡܠܟܘܬܐ ܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬ ܫܢܝܢ :
ܥܠ ܟܠܗ ܝܣܪܐܝܠ ܘܝܗܘܕܐ .

ܟܚ : ܘܡܝܬ ܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܝܫܝ
ܒܣܝܒܘܬܐ ܛܒܬܐ . ܣܒܝܥ ܘܣܒܥ ܝܘܡ̈ܬܐ
ܘܥܘܬܪܐ ܘܐܝܩܪܐ ܣܓܝܐܐ :
ܘܐܝܩܪܐ . ܘܡܠܟ ܒܡܠܟܘܬܐ ܚܠܦܘܗܝ
ܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ .

ܟܛ : ܘܫܪܟܐ ܕܦܬܓ̈ܡܘܗܝ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ
ܕܝܣܪܐܝܠ : ܩܕܡܝ̈ܐ ܘܐܚܪ̈ܝܐ : ܗܐ ܟܬܝܒܝܢ
ܒܦܬܓ̈ܡܐ ܕܫܡܘܐܝܠ ܚܙܝܐ ܢܒܝܐ :
ܘܒܦܬܓ̈ܡܐ ܕܢܬܢ ܢܒܝܐ : ܘܒܦܬܓ̈ܡܘܗܝ
ܕܓܕ ܢܒܝܐ .

ܠ : ܘܥܠ ܡܠܟܘܬܗ ܘܥܠ ܓܢܒܪܘܬܗ :
ܘܥܕ̈ܢܐ ܕܥܒܪܘ ܥܠܘܗܝ ܘܥܠ ܝܣܪܐܝܠ :
ܘܥܠ ܟܠ ܡܠܟܘܬ ܐܪܥܐ : ܡܛܠ ܕܟܬܝܒܢ
ܕܘܝܕ ܟܠܗܝܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܠܐ ܟܬܝܒܢ ܡܢ
ܟܠ ܩܕܡ ܕܟܬܝܒܢ : ܟܠܗܘܢ ܢܒܝܘܬܐ
ܕܢܒܝܘܗܝ .

ذوحا حجرا سمعا ألقتل : وأنجا هيا
لهتلها : ملاهم ألقب : وهلما حجرا
ديهذم ألقب : وسمعا صوذيلا حجرا
ومحلهجهذ ألقب : وقذولا مما ألقب
حجرب .

س : وحهكا وذوحا أمجا دحلهجا
لما : نوجه حما كرا دحلها دهذا :
كد ابيا دلعهف حرحدا .

ك : وسدبه حلم نهما دهذبل
دهقصحيا ولم . حهلد ذحلجا خلما
نوجد إس ذوبع صيح هذا . وأى ذوبع
سدء سدوبا ذكيا : وخب ومحتشيا
ذوذحيا لهذا .

ن : وخيح ذوبع لهذا صيح حلم
حوقخيا دهذبل . وابذع ذوبع : دنح
أنكا هذا ألحل دهذبل أحل : مع
خلقا وسذهما لنلقا .

ل : حهلد دديلم مع هذا ذكوبا :
ولتكذيا : ولاحكسيا : ولمسوبا :
وحدا : ولمطذا . حهلد دأنكا خلبل
دهموبا وحاذيا . ديلم مع هذا ملكوبا :
ومحصيا : ولتكذيا : وليحيا .

مح : وحوبيا ولمطذا مع صيحم
لم . وأنكا خلبل دحد صيح . وديلم
مع سلا ولتكذيا . وأنكا هدوبح ومحيح
لحلم حيئيا دأنكا حيمه .

مد : وأى شيا هذا ألحل : هدوبس
لم ومحتسبس لهما ديكوبا .

مه : حهلد دهذا أنا ومذا بحس :
حهلد دمع حلمه ملكتيا يلقم . حهلد
داوذبع دسيا مع مع مذا ديكوبا : وأنكا وحيح
هذا ألحل .

مو : وحيح ذوبع لهذا صيح حلم
حوقخيا دهذبل . وابذع ذوبع : دنح
أنكا هذا ألحل دهذبل أحل : مع
خلقا وسذهما لنلقا .

مز : حهلد دديلم مع هذا ذكوبا :
ولتكذيا : ولاحكسيا : ولمسوبا :
وحدا : ولمطذا . حهلد دأنكا خلبل
دهموبا وحاذيا . ديلم مع هذا ملكوبا :
ومحصيا : ولتكذيا : وليحيا .

مح : وحوبيا ولمطذا مع صيحم
لم . وأنكا خلبل دحد صيح . وديلم
مع سلا ولتكذيا . وأنكا هدوبح ومحيح
لحلم حيئيا دأنكا حيمه .

مد : وأى شيا هذا ألحل : هدوبس
لم ومحتسبس لهما ديكوبا .

مه : حهلد دهذا أنا ومذا بحس :
حهلد دمع حلمه ملكتيا يلقم . حهلد
داوذبع دسيا مع مع مذا ديكوبا : وأنكا وحيح
هذا ألحل .

ܝܗ : ܘܝܗܒ ܕܘܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ :
ܕܡܘܬܐ ܕܦܪܕܘܣܬܐ : ܘܡܟܘܣܬܐ ܕܒܝܬܐ :
ܘܕܓܙܒܪܘܬܗ : ܘܕܥܠܝܬܐ : ܘܕܐܘܣܦܐ
ܓܘܝܐ : ܘܕܐܘܣܦܐ ܒܪܝܐ : ܘܕܒܝܬܐ ܘܕܐܬܪܐ.
ܝܘ : ܘܕܝܢܐ ܐܪܝܐ : ܘܕܝܢܐ ܕܡܬܟܠܐ
ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܕܝܢܐ ܡܕܒܚܐ : ܘܕܝܢܐ
ܡܢܪܬܐ : ܘܕܝܢܐ ܦܬܘܪܐ .
ܝܙ : ܘܕܡܘܬܐ ܕܡܩܕܫܐ ܟܠܗ ܡܐܢܝܗ
ܕܗܒܐ : ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܗܒܐ : ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܐܢܝܗܘܢ
ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ : ܘܡܐܢܝܗܘܢ ܕܟܣܦܐ . ܟܠ ܡܕܡ
ܕܐܬܒ ܕܘܝܕ : ܘܝܗܒ ܠܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ .
ܝܚ : ܦܬܘܪܐ ܕܩܘܕܫܐ : ܘܦܬܘܪܐ ܕܕܗܒܐ :
ܠܒܝܬ ܩܘܕܫܐ : ܘܠܒܝܬ ܕܕܗܒܐ .
ܝܛ : ܐܪܥܐ : ܘܡܬܥܠܝܬܐ : ܘܟܠܗ
ܩܘܕܫܐ . ܠܐ ܗܘܐ ܡܢܝܢܐ ܠܡܬܚܫܒܢܘ
ܕܕܗܒܐ ܕܩܘܕܫܐ ܗܠܝܢ .
ܟ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܠܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ :
ܚܝܠ : ܘܐܬܥܫܢ : ܘܥܒܕ . ܘܠܐ ܬܕܚܠ :
ܘܠܐ ܬܙܘܥ . ܡܛܠ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܥܡܟ :
ܠܐ ܢܫܒܘܩܟ ܘܠܐ ܢܪܚܩܟ : ܥܕܡܐ ܠܡܫܠܡܘ
ܕܬܫܠܡ ܠܡܥܒܕ ܟܠܗܘܢ ܥܒܝܕܬܐ ܕܒܝܬܗ
ܕܡܪܝܐ .
ܟܐ : ܘܗܐ ܦܠܓܘܬܐ ܕܟܗܢܐ ܘܕܠܘܝܐ :
ܐܝܠܝܢ ܕܝܠܟ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܥܒܝܕܬܐ ܕܒܝܬܗ
ܕܡܪܝܐ : ܘܥܡܟ ܐܢܘܢ . ܘܗܢܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ
ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܥܒܝܕܬܐ . ܘܗܢܘܢ ܥܒܕܝܢ
ܠܗܘܢ ܒܚܟܡܬܐ : ܟܠ ܥܒܝܕܬܐ
ܕܡܬܥܒܕܢ ܠܥܒܝܕܬܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .
ܘܗܐ ܐܦ ܥܡܟ ܟܠܗܘܢ ܫܠܝܛܢܐ ܘܥܡܐ
ܕܝܠܟ ܡܫܬܡܥܝܢ ܘܥܒܕܝܢ : ܠܟ ܥܒܝܕܬܐ
ܕܡܬܥܒܕܢ .

ܨܚܚܐ : ܟܛ .

ܐ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܠܟܠܗܘܢ ܟܢܘܫܬܐ
ܕܝܫܪܐܝܠ : ܫܠܝܡܘܢ ܗܢܐ ܒܪܝ : ܛܠܝܐ ܗܘ
ܘܪܟܝܟܐ . ܘܠܗ ܓܒܐ ܡܪܝܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ :
ܡܛܠ ܕܛܠܝܐ ܝܠܝܕ ܘܥܒܘܕܬܐ ܗܝ .
ܘܥܒܝܕܬܐ ܗܕܐ ܕܐܬܬܩܢ ܠܗ : ܠܐ ܗܘܬ
ܠܒܪܢܫܐ . ܕܟܠ ܗܝ : ܡܛܠ ܕܠܒܪܢܫܐ ܠܐ
ܐܬܬܩܢ ܒܝܬܐ . ܐܬܥܝܪܘ ܘܐܬܛܝܒܘ
ܠܗ : ܡܛܠ ܕܠܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܢ .
ܒ : ܟܠ ܚܝܠܝ ܘܟܠ ܝܨܦܬ ܛܝܒܬ :
ܟܠ ܡܕܡ ܕܡܬܒܥܐ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܝ .
ܕܗܒܐ ܠܕܗܒܐ : ܘܟܣܦܐ ܠܟܣܦܐ : ܘܢܚܫܐ
ܠܢܚܫܐ : ܘܦܪܙܠܐ ܠܦܪܙܠܐ : ܘܩܝܣܐ ܠܩܝܣܐ :
ܘܟܐܦܐ ܝܩܝܪܬܐ : ܘܟܐܦܐ ܛܒܬܐ ܘܡܪܓܢܝܬܐ .
ܓ : ܘܥܠ ܡܛܠ ܕܡܬܪܥܝܐ ܠܗ ܠܒܝܬܐ :
ܛܒܬܐ ܘܐܬܚܪܬ ܠܗ ܡܢ ܡܣܬܒܪܢܘܬܝ :
ܘܣܝܡܬ ܛܒܬܐ ܠܡܬܩܢܘ ܒܝܬܐ . ܕܐܠܗܝ
ܡܢ ܡܣܬܒܪܢܘܬܝ .
ܕ : ܐܠܦ ܐܠܦܝܢ ܟܟܪܐ ܕܕܗܒܐ : ܡܢ
ܕܗܒܐ ܛܒܐ : ܘܐܠܦܝܢ ܘܫܒܥܝܢ ܐܠܦ ܐܠܦܝܢ
ܟܟܪܝܢ ܕܣܐܡܐ : ܠܡܣܪܓܘ ܐܓܪܐ ܕܒܝܬܐ .
ܗ : ܠܐܡܢܐ ܕܡܬܥܒܕܐ ܕܗܒܐ : ܘܠܘܬ ܕܗܒܐ .
ܘܠܐܡܢܐ ܕܡܬܥܒܕܐ ܣܐܡܐ : ܘܠܘܬ ܣܐܡܐ .
ܘܠܟܠܗܘܢ ܥܒܝܕܬܐ : ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܥܒܝܕܬܐ
ܒܐܝܕܘܗܝ . ܥܒܝܕܬܐ ܠܐ ܡܬܥܒܕܐ : ܐܠܐ
ܕܐܝܬܝܗ ܐܡܢܐ ܕܡܬܥܒܕܐ ܠܗ ܒܝܘܡܢܐ .
ܘ : ܘܐܬܪܥܝܘ ܪܘܫܝ ܐܒܗܬܐ :
ܘܪܘܫܝ ܫܒܛܐ ܕܝܫܪܐܝܠ : ܘܪܘܫܝ
ܐܠܦܐ ܘܕܡܐܘܬܐ : ܘܫܠܝܛܢܐ ܕܥܠ
ܥܒܝܕܬܐ ܕܡܠܟܐ .
ܙ : ܘܝܗܒܘ ܠܥܒܝܕܬܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ :

ܟܛ : ܘܥܠ ܬܘܪܐ ܕܪܥܝܢ ܒܫܪܘܢ :
ܫܛܪܝ ܫܪܘܢܝܐ : ܘܥܠ ܬܘܪܐ ܕܒܥܘܡܩܐ :
ܫܦܛ ܒܪ ܥܕܠܝ .
ܠ : ܘܥܠ ܓܡܠܐ : ܐܘܒܝܠ ܐܝܫܡܥܝܠܝܐ :
ܘܥܠ ܐܬܢܐ : ܝܗܘܕܝܐ ܡܪܘܬܘܢܝܐ .
ܠܐ : ܘܥܠ ܥܢܐ ܝܙܝܙ ܗܓܪܝܐ . ܟܠܗܘܢ
ܗܠܝܢ ܪܘܪܒܢܐ ܕܩܢܝܢܐ ܕܡܠܟܐ ܕܘܝܕ .
ܠܒ : ܘܝܘܢܬܢ ܚܒܪܗ ܕܕܘܝܕ : ܡܠܟܢܐ
ܗܘܐ ܓܒܪܐ ܚܟܝܡܐ ܘܣܦܪܐ . ܘܝܚܝܐܝܠ
ܒܪ ܚܟܡܘܢܝ ܥܡ ܒܢܘܗܝ ܕܡܠܟܐ .
ܠܓ : ܘܐܚܝܬܘܦܠ ܡܠܟܢܐ ܕܡܠܟܐ .
ܘܚܘܫܝ ܐܪܟܝܐ ܪܚܡܗ ܕܡܠܟܐ .
ܠܕ : ܘܡܢ ܒܬܪ ܐܚܝܬܘܦܠ : ܝܘܝܕܥ
ܒܪ ܒܢܝܐ . ܘܐܒܝܬܪ : ܘܪܒ ܚܝܠܐ ܕܡܠܟܐ
ܝܘܐܒ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܚ .

ܐ : ܘܟܢܫ ܕܘܝܕ ܠܟܠܗܘܢ ܪܘܪܒܢܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ : ܘܪܘܪܒܢܐ ܕܫܒܛܐ : ܘܪܘܪܒܢܐ
ܕܦܠܓܘܬܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܡܠܟܐ : ܘܪܘܪܒܢܐ
ܕܐܠܦܐ : ܘܪܘܪܒܢܐ ܕܡܐܘܬܐ ܘܕܡܫܠܛܝܢ
ܥܠ ܩܢܝܢܐ ܘܥܠ ܢܟܣܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܘܕܒܢܘܗܝ
ܥܡ ܡܗܝܡܢܐ : ܘܓܢܒܪܐ ܚܝܠܬܢܐ . ܘܐܝܬܝ ܟܠܗܘܢ
ܠܐܘܪܫܠܡ .
ܒ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܫܡܥܘܢܝ ܐܚܝ
ܘܥܡܝ : ܐܢܐ ܕܝܢ ܒܠܒܝ ܗܘܐ ܕܐܒܢܐ
ܒܝܬܐ ܕܢܝܚܐ : ܠܩܒܘܬܐ ܕܕܝܬܩܐ ܕܡܪܝܐ :
ܘܠܟܘܒܫܐ ܕܪܓܠܘܗܝ ܕܐܠܗܢ . ܘܥܒܕܬ ܡܛܝܒ
ܛܝܒܘܬܝ ܗܘܬ ܠܡܒܢܐ ܒܝܬܐ .
ܓ : ܘܡܪܝܐ ܐܡܪ ܠܝ : ܕܠܐ ܬܒܢܐ ܒܝܬܐ
ܠܫܡܝ . ܡܛܠ ܕܓܒܪܐ ܐܢܬ ܩܪܒܬܢܐ .
ܘܡܛܠ ܕܓܒܪܐ ܐܢܬ : ܕܕܡܐ ܣܓܝܐܐ ܐܫܕܬ.
ܕ : ܘܓܒܝܢܝ ܠܝ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܡܢ ܟܠܗ ܒܝܬ ܐܒܝ : ܕܐܗܘܐ ܡܠܟܐ ܥܠ
ܐܝܣܪܝܠ ܠܥܠܡ . ܡܛܠ ܕܡܢ ܒܝܬ ܝܗܘܕܐ
ܓܒܐ ܠܗ ܡܠܟܐ . ܘܡܢ ܫܪܒܬܐ ܕܒܝܬ
ܝܗܘܕܐ ܓܒܐ ܠܗ ܒܝܬ ܐܒܝ . ܘܡܢ ܒܢܝ
ܐܒܝ ܠܝ ܓܒܐ ܕܐܗܘܐ ܡܠܟܐ ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ.
ܗ : ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ : ܕܣܓܝܐܝܢ ܒܢܝܐ
ܕܝܗܒ ܠܝ ܡܪܝܐ : ܓܒܐ ܠܫܠܝܡܘܢ ܒܪܝ :
ܠܡܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ : ܕܡܪܝܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܘ : ܘܐܡܪ ܠܝ : ܕܫܠܝܡܘܢ ܒܪܟ : ܗܘ
ܢܒܢܐ ܒܝܬܝ ܘܕܪܬܝ : ܡܛܠ ܕܒܗ ܓܒܝܬ
ܕܢܗܘܐ ܠܝ ܒܪܐ : ܘܐܢܐ ܐܗܘܐ ܠܗ ܐܒܐ .
ܙ : ܘܐܬܩܢ ܟܘܪܣܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܠܥܠܡ.
ܘܐܢܗܘ ܕܠܐ ܝܚܕܐ ܠܡܥܒܕ ܦܘܩܕܢܝ ܘܕܝܢܝ
ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ : ܢܬܩܝܡ ܡܠܟܘܬܐ ܥܠܘܗܝ .
ܚ : ܘܗܫܐ ܩܕܡ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ ܟܢܘܫܬܐ
ܕܡܪܝܐ : ܘܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ : ܛܪܘ
ܘܥܒܕܘ ܦܘܩܕܢܘܗܝ . ܘܐܝܟܢܐ ܕܬܐܪܬܘܢ
ܐܪܥܐ ܛܒܬܐ ܠܐܝܣܪܝܠ ܠܥܠܡ . ܘܬܘܪܬܘܢ
ܠܒܢܝܟܘܢ ܠܐܝܣܪܝܠ ܠܥܠܡ : ܘܠܐ ܬܬܢܫܘܢ.
ܛ : ܘܐܢܬ ܫܠܝܡܘܢ ܒܪܝ : ܕܥ ܠܐܠܗܐ
ܕܐܒܘܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ . ܘܦܠܘܚܝܘܗܝ ܒܠܒܐ
ܫܠܡܐ : ܘܒܢܦܫܐ ܨܒܝܢܬܐ : ܕܟܠ ܡܢ ܠܒܘܬܐ.
ܡܛܠ ܕܟܠ ܕܒܠܒܐ : ܝܕܥ ܡܪܝܐ .
ܘܟܠ ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܒܡܚܫܒܬܐ ܕܠܒܘܬܗܘܢ :
ܡܬܚܫܒ . ܐܢ ܬܒܥܝܘܗܝ : ܢܫܬܟܚ ܠܟ .
ܘܐܢ ܬܫܒܩܝܘܗܝ : ܢܫܒܩܟ .
ܝ : ܚܙܝ ܗܫܐ ܕܡܪܝܐ ܓܒܟ : ܠܡܒܢܐ
ܒܝܬܐ ܠܡܩܕܫܐ ܕܩܘܕܫܗ ܕܡܪܝܐ . ܐܬܚܝܠ
ܘܐܬܟܫܪ ܘܥܒܕ .

ه : حنا عج كتذا ذهلاس مكد
هلاس . ٥كلكوهس : معوذ حذ .
٤ : ذجنا : لنذا ذجنا : حتزمد
أسوم دمؤت : ٥أجزمد حذ مع كاذس .
مكد كلكوهس جهذس ٥أذكا ألقتر .
س : سعبتا لنذا سعبتا : ذا
جعس٥ه نؤسا . مكد كلكوهس جهذس
٥أذكا ألقتر .
ك : عكبتا لنذا عكبتا : حذا
مع حصه ٨٥٥كتا . مكد كلكوهس
جهذس ٥أذكا ألقتر .
ل : عجتا لنذا عجتا : سلم
كلوتا : مع حتة٥ ذأقذمد . مكد
كلكوهس جهذس ٥أذكا ألقتر .
م : ٨٥عتا لنذا ٨٥عتا : ذجب
سعتا مع حما وذس . مكد كلكوهس
جهذس ٥أذكا ألقتر .
ن : ٨٥عتا لنذا ٨٥عتا : أجنؤ
حاوتا مع جما جسعس . مكد كلكوهس
جهذس ٥أذكا ألقتر .
ع : دهذتا لنذا دهذتا : مصد
ملوقتا مع جما وذس . مكد كلكوهس
جهذس ٥أذكا ألقتر .
ف : ذسذحهذ لنذا ذسذحهذ : حنا
كذحاهتا مع حتة٥ ذأقذمد . مكد
كلكوهس جهذس ٥أذكا ألقتر .
ص : ذاذحهذ لنذا ذاذحهذ :
نسذ ملوقتا : مع جما حساهتمد .
مكد كلكوهس جهذس ٥أذكا ألقتر .
ق : مكد عجتا ذجنا مهذمد لتوحكما :
معذحتا ألنؤذ كذ وجذ : لعصتتما :
عكتا كذ مجكا .

م : للم سعجنا كذ صعوأمد : لأوذ
ذ٥ذ .
س : كسوذا ألسوه مع أسقه
ذ٥ؤمج . لا بهجة حصه٥ كذ صجأمد .
ك : كوجلا٥ عصنا كذ حه٥جنا :
لنقلاب نذصه٥ كذ نعؤأمد .
ل : كجتة٥ ذأقذمد ه٥عد كذ نعؤنا .
ا : لقلكوهس عجكا ذصنعا : مؤأمد
كذ قذا . ٥كلكوهس ذصنعا ذجلكتر . نذه
كذ اجذا : لحسعس حهذأمد كذ أجسه .
د : لتر نعؤأمد كذ نذسعد . ضلم
ذ٥ذجنا ذجكا ذهذمد .
ذ : ٥لا عجد ذ٥ه٥ حسنه٥ مع
كذ جهذس عتم ٥لاسك : حاد ذأنه
مذنا ذهلاسه٥ لهذمد : أم ذقحنا
ذجعسنا .
ذ . ٥أب كذ ٥ؤذنا عذه ذحسا
٥لا عجلد . ذ٥ؤا ذاوه عد هذمد . ٥لا
هلاد أم حسنا ذذذنعمد لضلحا
ذ٥ه .
ذ : ٥كد أ٥ؤا ذجلحا : نعه٥ه
كذ لجلنامد . ٥كلـ أ٥ؤا ذجسطا :
ذحصه٥نا : ذجحقة٥ا : ذجحلجلـا :
٥ؤنكا كذ حه٥نا .
ه : ٥كد عنجتا حجتؤنا ذسطـ
لقولسنا ذأنكا : عه٥ذ كذ حلاد .
ز : ٥كد عقا : عجسنا ذمكنا .
٥كد حجد ذجحقا لأ٥ؤا ذسعنا :
ذجه عقه٥نا .
ح : ٥كد ؤتا٥ ٥عصقا ذجنه٥ط :
حلنسنا تذنا . ٥كلـ أ٥ؤا ذحسنا
نعه٥ .

س : لأنه لم يأخذ لأحبائه : أن يكون لهم ٨٣ لأنه .

ع : أما عن الملائكة فإنه صانع ٥٣ : ٥ خدامه : ٥ نار لاهبة .

ف : أما عن الابن فإن كرسيك ٥٣ أيها الله إلى دهر الدهور : صولجان ٥٣ ٥ صولجان ملكك .

ص : أحببت البر وأبغضت الإثم : لذلك مسحك الله إلهك : بدهن ٥٣ أكثر من رفقائك .

ق : وأنت أيها الرب في البدء : أسست الأرض : والسموات ٥٣ أعمال يديك .

ر : هي تبيد : وأنت تبقى : وكلها كالثوب تبلى : وكالرداء تطويها : فتتغير : وأنت هو ٥٣ أنت : وسنوك لا تفنى .

ش : أيضاً لمن من الملائكة قال قط : اجلس عن يميني : حتى أضع أعدائك ٥٣ لموطئ قدميك .

ت : أليست هي جميعها أرواحاً مخدمة : مرسلة للخدمة من أجل العتيدين أن يرثوا الخلاص .

الفصل : ٥٣ .

١ : لذلك ينبغي أن نلتفت بأكثر اجتهاد إلى ما سمعنا : لئلا نفوت ٥٣ ٥ نفوت .

ب : لأنه إن كانت الكلمة المتكلم بها بالملائكة ثابتة : وكل تعد ومعصية نال كل منها مجازاة عادلة :

ج : كيف ننجو نحن إن أهملنا ٥٣ خلاصاً هذا مقداره : الذي ابتدأ الرب بالتكلم به : ثم ثبت لنا ٥٣ الذين سمعوا .

د : الله شاهد بآيات وعجائب : وقوات متنوعة : ٥٣ توزيعات الروح القدس بحسب إرادته .

ه : لأنه لم يخضع الملائكة العالم العتيد : الذي نتكلم ٥٣ .

و : بل شهد واحد في موضع ما قائلاً : ما هو الإنسان حتى تذكره : أو ابن الإنسان حتى تفتقده .

حه : ذهصلاهذهذ لمنب . وحنة
٥٢٨٣ هذهذ .
حه : ذهخلاهذهذ لصلاه . وحنة
٥٢٨٣ هذهذ .
حز : حيهذب لالنب . وحنة
٥٢٨٣ هذهذ .
حس : حنج ميهذب لنؤذ . وحنة
٥٢٨٣ هذهذ .
حط : ذهذم ميهذم لؤكب . وحنة
٥٢٨٣ هذهذ .
ل : ذهلؤا ميهذب لصسوصه .
وحنة ٥٢٨٣ هذهذ .
لا : ذؤكنا ميهذب لدهكم . وحنة
٥٢٨٣ هذهذ .

صلاح : حه .

١ : قلتهؤا ذهؤنا ذهصنح ذهصنج
صلحا نملوؤا : هخلنا مح حنة حنهكم .
ح : ٥لهخلنا هؤه لم تنا ؤنؤا :
خحنا : وذنا حوحنه : نحصل ٥٢٨٣ :
وذنا ٥لهؤنا : ٥٢٨٣٨ ذحنا .
ك : خنك سصحنا : هنئ حلهؤنا :
نحنب ححنا .
د : ٥لنهخة ؤنهم : هؤه لم تنا .
حهنا حوحنه : نصهؤكم ٥٢٨٣ : هؤم
٥لهؤنا : خخة ذحنا : هخلك سصحنا .
ه : لهمك حلهؤنا : ١هخة ححنا :
قلب ٥سحنا : حلك ذحذه هذا .
٥ : ٥لهصنا حنه ؤنهؤنه تنا
ذخلهب مح حم ؤحنهؤم : حلك
ذؤكنا سنك ؤنم .

ز : حنة ٥سحنا ذهصنا : ؤلهؤنا :
٥حنهؤنا ٥٢٨٣ : ٥لهحنؤنا : ٥ؤحنا ؤكنة
سنك : ٥ؤلنا : ٥هصحنا .
س : حلهم ؤصلم مح حنة ذحنهة
ؤنهم : ٥ؤحنة ٥ؤنتهم ٥ؤنتهم ؤكنة
سنك : ذسنك ذحنحنؤا حم ٥هصنا .
ك : ٥لهصنا حنه ٥هحنة ؤنهم :
ؤكنة سنك : ٥هصلاهذهذ .
ه : ٥لهشا مح حنة ٥نه : تنا
ؤهؤ ٥لهم ذحنا ٥هحنة . ٥نه ٥هحنة
لم . ٥ؤحنم ؤحهم ؤحنهؤنه نؤا . ٥لا
٥هنه ٥هحنا ذهصحنؤا .
م : ٥لحنا ٥٢٨٣ : ؤحلنا ٥لهؤنا :
ؤذنا ذحنا . حد تنا ٥ؤنهم ذهشا
٥لهلاهذهذ .
ت : لهلم ؤلهؤنه ؤذنا : نؤم ؤنم
٥هصنا لهصخل ؤنتهم : ذنهصه
هؤهحنا حم ٥هحنا .
ط : ٥ؤحنهم لا حنة ؤنهؤنا : ذنهم
ؤكنا ٥هؤنا : ٥لهصنا نهؤنا ؤكنا :
٥لهم ٥لا ؤنم ٥٢٨٣ .

حه : لجئة معقة جزءا : وجذا .

حه : حئة معقة جمذب : فجلب . ومعوعب .

صلاة : حه .

ا : وفق جمع وجيز معنى : سلا لجتئا جذبة أهك : صم : ومعوعب . حئة جفوف حة . صلى إلى حئة لئة لجلا أجئة . وإذعب أك جزء قتا لوصل أبتة : حئة جاءة : صئة جمع فلخا : مؤجة : وأسفلل قة أجئا جئة وجئة . حمعتا وعينا : وهذا أم أسة صعبتا : ضجا لاسجة . وجا حينا جلجتا كجتا لجتئا وجاءة .

ح : حئة جأهك : نعوف : وفاتا : ومهند . وجئة معقة جأهك صلى أجلط فلخا لمعوعة لاعتشا .

د : حئة جمعوعة : كؤنا : وأجذا : سجنا : ومكاتا : ومعوعة . عاصلى إعاتلعه لمعوعة أجاوة . جوه معجسم حتتا : ومعوعة لصذا .

ذ : مج حئة جمم : حصذا ـــــ : ملاتا : حؤامل : عجل : مجذا : سنا . ؛ : وجا حينا مع أبتوة : فعجسم جوه لاعتشا لصذا . وجوه حينا جلى معتشا : فلاه لاسجة فلاتا . وجوه معجسم حتتا : ومعوعة لصذا .

ر : مج حئة جمم : حصذا ـــــ : ملاتا : حؤامل : عجل : مجذا : سنا . ؛ : وجا حينا مع أبتوة : فعجسم جوه لاعتشا لصذا . وجوه حينا جلى معتشا : فلاه لاسجة فلاتا . وجوه معجسم حتتا : ومعوعة لصذا .

ز : حئة معقة جمذب : فجلب . ومعوعب . وجئة معقة جزءا : وجذا . حه : لجئة معقة جمذب : فجلب . ومعوعب .

صلاة : حه .

ا : وفق جمع وجيز معنى : سلا لجتئا جذبة أهك : صم : ومعوعب . حئة جفوف حة . صلى إلى حئة لئة لجلا أجئة . وإذعب أك جزء قتا لوصل أبتة : حئة جاءة : صئة جمع فلخا : مؤجة : وأسفلل قة أجئا جئة وجئة . حمعتا وعينا : وهذا أم أسة صعبتا : ضجا لاسجة . وجا حينا جلجتا كجتا لجتئا وجاءة .

ح : حئة جأهك : نعوف : وفاتا : ومهند . وجئة معقة جأهك صلى أجلط فلخا لمعوعة لاعتشا .

د : حئة جمعوعة : كؤنا : وأجذا : سجنا : ومكاتا : ومعوعة . عاصلى إعاتلعه لمعوعة أجاوة . جوه معجسم حتتا : ومعوعة لصذا .

ذ : مج حئة جمم : حصذا ـــــ : ملاتا : حؤامل : عجل : مجذا : سنا . ؛ : وجا حينا مع أبتوة : فعجسم جوه لاعتشا لصذا . وجوه حينا جلى معتشا : فلاه لاسجة فلاتا . وجوه معجسم حتتا : ومعوعة لصذا .

ر : مج حئة جمم : حصذا ـــــ : ملاتا : حؤامل : عجل : مجذا : سنا . ؛ : وجا حينا مع أبتوة : فعجسم جوه لاعتشا لصذا . وجوه حينا جلى معتشا : فلاه لاسجة فلاتا . وجوه معجسم حتتا : ومعوعة لصذا .

ܡܬܩܪܝܐ ܕܒܢܝ ܐܗܪܘܢ ܐܒܗܝܗܘܢ : ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܠܡܫܡܫܘ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ.

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܕ .

ܐ : ܘܠܒܢܘܗܝ ܕܐܗܪܘܢ ܦܠܓܘܬܗܘܢ : ܒܢܘܗܝ ܕܐܗܪܘܢ : ܢܕܒ : ܘܐܒܝܗܘ : ܘܐܠܝܥܙܪ : ܘܐܝܬܡܪ .

ܒ : ܘܡܝܬܘ ܢܕܒ ܘܐܒܝܗܘ ܒܚܝܘܗܝ ܕܐܗܪܘܢ ܐܒܘܗܘܢ . ܘܒܢܝܐ ܠܐ ܗܘܘ ܠܗܘܢ . ܘܟܗܢܘ ܐܠܝܥܙܪ ܘܐܝܬܡܪ .

ܓ : ܘܦܠܓ ܐܢܘܢ ܕܘܝܕ : ܨܕܘܩ ܡܢ ܒܢܝ ܐܠܝܥܙܪ : ܘܐܚܝܡܠܟ ܡܢ ܒܢܝ ܐܝܬܡܪ : ܠܡܢܝܢܗܘܢ ܒܬܫܡܫܬܗܘܢ .

ܕ : ܘܐܫܬܟܚܘ ܒܢܘܗܝ ܕܐܠܝܥܙܪ ܕܣܓܝܐܝܢ ܠܪܫܐ ܓܒܪܐ ܡܢ ܒܢܝ ܐܝܬܡܪ . ܘܦܠܓ ܐܢܘܢ ܠܒܢܘܗܝ ܕܐܠܝܥܙܪ ܠܪܫܐ ܓܒܪܐ ܠܒܝܬ ܐܒܗܬܗܘܢ : ܘܗܘܘ ܒܡܢܝܢܐ ܫܬܬܥܣܪ : ܘܠܒܢܘܗܝ ܕܐܝܬܡܪ ܠܒܝܬ ܐܒܗܬܗܘܢ : ܠܪܫܐ ܓܒܪܐ ܬܡܢܝܐ :

ܗ : ܘܦܠܓ ܐܢܘܢ ܒܦܣܐ : ܗܠܝܢ ܥܡ ܗܠܝܢ : ܡܢ ܒܢܘܗܝ ܕܐܠܝܥܙܪ : ܘܡܢ ܒܢܘܗܝ ܕܐܝܬܡܪ .

ܘ : ܘܟܬܒ ܐܢܘܢ ܫܡܥܝܐ ܒܪ ܢܬܢܐܝܠ ܣܦܪܐ ܡܢ ܠܘܝܐ : ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܘܝܕ : ܘܩܕܡ ܪ̈ܝܫܐ ܕܟܗܢܐ : ܘܨܕܘܩ ܟܗܢܐ ܘܐܚܝܡܠܟ ܒܪ ܐܒܝܬܪ : ܘܪ̈ܝܫܐ ܕܐܒܗܬܐ ܕܟܗܢܐ ܘܕܠܘܝܐ : ܒܝܬ ܐܒܐ ܚܕ ܠܐܠܝܥܙܪ : ܘܚܕ ܐܚܪܢܐ ܠܐܝܬܡܪ .

ܙ : ܘܢܦܩ ܦܣܐ ܩܕܡܝܐ ܠܝܗܘܝܪܝܒ : ܬܪܝܢܐ ܠܝܕܥܝܐ .

ܚ : ܠܚܪܝܡ ܬܠܝܬܝܐ : ܠܣܥܘܪܝܡ ܪܒܝܥܝܐ .

ܛ : ܠܡܠܟܝܐ ܚܡܝܫܝܐ : ܠܡܝܡܝܢ ܫܬܝܬܝܐ .

ܝ : ܠܗܩܘܨ ܫܒܝܥܝܐ : ܠܐܒܝܐ ܬܡܝܢܝܐ .

ܝܐ : ܠܝܫܘܥ ܬܫܝܥܝܐ : ܠܫܟܢܝܐ ܥܣܝܪܝܐ .

ܝܒ : ܠܐܠܝܫܝܒ ܚܕܥܣܪ : ܠܝܩܝܡ ܬܪܥܣܪ .

ܝܓ : ܠܚܦܐ ܬܠܬܥܣܪ : ܠܝܫܒܐܒ ܐܪܒܥܣܪ .

ܝܕ : ܠܒܠܓܐ ܚܡܫܬܥܣܪ : ܠܐܡܪ ܫܬܬܥܣܪ .

ܝܗ : ܠܚܙܝܪ ܫܒܥܬܥܣܪ : ܠܦܨܨ ܬܡܢܬܥܣܪ .

ܝܘ : ܠܦܬܚܝܐ ܬܫܥܬܥܣܪ : ܠܚܙܩܝܠ ܥܣܪܝܢ .

ܝܙ : ܠܝܟܝܢ ܥܣܪܝܢ ܘܚܕ : ܠܓܡܘܠ ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ .

ܝܚ : ܠܕܠܝܐ ܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ : ܠܡܥܙܝܐ ܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ .

ܝܛ : ܗܠܝܢ ܡܢܝܢܗܘܢ . ܠܬܫܡܫܬܗܘܢ . ܡܥܠܝܢ ܗܘܘ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܐܝܟ ܢܡܘܣܗܘܢ : ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܠܗܘܢ ܒܝܕ ܐܗܪܘܢ ܐܒܘܗܘܢ : ܐܝܟܢܐ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .

ܟ : ܘܠܒܢܘܗܝ ܕܠܘܝ ܕܐܫܬܚܪܘ : ܠܒܢܘܗܝ ܕܥܡܪܡ : ܫܘܒܐܝܠ . ܠܒܢܘܗܝ ܕܫܘܒܐܝܠ : ܝܚܕܝܐ : ܘܐܪܚܒܝܐ .

ܟܐ : ܠܒܢܘܗܝ ܕܐܪܚܒܝܐ : ܒܘܟܪܐ ܝܫܝܐ : ܘܫܠܡܘܬ .

ܟܒ : ܠܒܢܘܗܝ ܕܫܠܡܘܬ : ܝܚܬ .

ܟܓ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܚܒܪܘܢ : ܝܪܝܐ . ܠܒܢܘܗܝ ܕܝܪܝܐ : ܐܡܪܝܐ : ܘܝܚܙܝܐ .

ܝ : ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܫܡܥܝ : ܝܚܬ : ܘܙܝܙܐ : ܘܝܥܘܫ :
ܘܒܪܝܥܐ . ܗܠܝܢ ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܫܡܥܝ ܐܪܒܥܐ .

ܝܐ : ܘܗܘܐ ܝܚܬ ܪܫܐ : ܘܙܝܙܐ
ܬܪܝܢܐ : ܘܝܥܘܫ ܘܒܪܝܥܐ . ܠܐ ܐܣܓܝܘ
ܒܢܝܐ . ܘܗܘܘ ܠܒܝܬ ܐܒܗܬܗܘܢ
ܡܢܝܢܐ ܚܕ .

ܝܒ : ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܩܗܬ : ܥܡܪܡ : ܘܝܨܗܪ :
ܘܚܒܪܘܢ : ܘܥܘܙܝܐܝܠ : ܐܪܒܥܐ .

ܝܓ : ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܥܡܪܡ : ܐܗܪܘܢ : ܘܡܘܫܐ .
ܘܐܬܦܪܫ ܐܗܪܘܢ ܠܡܩܕܫܘ ܒܩܘܕܫ
ܩܘܕܫܐ : ܗܘ ܘܒܢܘ̈ܗܝ ܥܕܡܐ ܠܥܠܡ :
ܠܡܩܪܒܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܒܣ̈ܡܐ ܕܒܣܝܡܐ :
ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܘܠܡܒܪܟܘ ܒܫܡܗ ܥܕܡܐ
ܠܥܠܡ .

ܝܕ : ܘܡܘܫܐ ܓܒܪܐ ܕܐܠܗܐ : ܐܬܡܢܝܘ
ܒܢܘ̈ܗܝ ܥܡ ܫܒܛܐ ܕܠܘܝ .

ܝܗ : ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܡܘܫܐ : ܓܪܫܘܡ : ܘܐܠܝܥܙܪ .

ܝܘ : ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܓܪܫܘܡ : ܫܒܘܐܝܠ ܪܫܐ .

ܝܙ : ܘܗܘܘ ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܐܠܝܥܙܪ : ܪܚܒܝܐ
ܪܫܐ . ܘܠܐ ܗܘܘ ܠܐܠܝܥܙܪ ܒܢܝܐ ܐܚܪ̈ܢܐ .
ܘܒܢܘ̈ܗܝ ܕܪܚܒܝܐ : ܣܓܝܘ ܛܒ .

ܝܚ : ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܝܨܗܪ : ܫܠܘܡܝܬ ܪܫܐ .

ܝܛ : ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܚܒܪܘܢ : ܝܪܝܐ ܪܫܐ :
ܐܡܪܝܐ ܬܪܝܢܐ : ܝܚܙܝܐܝܠ ܬܠܝܬܝܐ : ܝܩܡܥܡ
ܪܒܝܥܝܐ .

ܟ : ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܥܘܙܝܐܝܠ : ܡܝܟܐ ܪܫܐ :
ܘܝܫܝܐ ܬܪܝܢܐ .

ܟܐ : ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܡܪܪܝ : ܡܚܠܝ ܘܡܘܫܝ .
ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܡܚܠܝ : ܐܠܥܙܪ ܘܩܝܫ .

ܟܒ : ܘܡܝܬ ܐܠܥܙܪ : ܘܠܐ ܗܘܘ ܠܗ
ܒܢܝܐ : ܐܠܐ ܒܢܬܐ . ܘܢܣܒܘ ܐܢܝܢ ܒܢܝ̈ ܩܝܫ
ܕܗܘܘ ܐܚܝ̈ܗܝܢ .

ܟܓ : ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܡܘܫܝ : ܡܚܠܝ : ܘܥܕܪ :
ܘܝܪܝܡܘܬ . ܬܠܬܐ .

ܟܕ : ܗܠܝܢ ܒܢܘ̈ܗܝ ܕܠܘܝ ܠܒܝܬ ܐܒܗܬܗܘܢ :
ܪܫܝ̈ ܐܒܗܬܐ ܠܡܢܝܢܗܘܢ ܒܡܢܝܢܐ
ܕܫܡܗܝ̈ܗܘܢ : ܠܥܒܕܐ ܕܥܒܕܝܢ ܥܒܕܐ
ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܡܢ ܒܪ ܥܣܪܝܢ
ܫܢܝܢ ܘܠܥܠ .

ܟܗ : ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܕܘܝܕ : ܐܢܝܚ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܗ ܕܐܝܣܪܝܠ ܠܥܡܗ : ܘܫܪܐ
ܒܐܘܪܫܠܡ : ܥܕܡܐ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡ .

ܟܘ : ܘܐܦ ܠܠܘܝ̈ܐ ܗܘܝ : ܢܫܩܠܘܢ
ܡܫܟܢܐ : ܘܟܠܗܘܢ ܡܐܢ̈ܐ ܕܬܫܡܫܬܗ .

ܟܙ : ܡܛܠ ܕܒܡܠܘ̈ܗܝ ܕܕܘܝܕ ܐܚܪ̈ܝܐ :
ܐܬܡܢܝܘ ܒܢܝ̈ ܠܘܝ : ܡܢ ܒܪ ܥܣܪܝܢ
ܫܢܝܢ ܘܠܥܠ .

ܟܚ : ܡܛܠ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܥܠ ܐܝܕܐ ܕܒܢܝ̈
ܐܗܪܘܢ : ܕܢܗܘܘܢ ܦܠܚܝܢ ܒܬܫܡܫܬܗ
ܕܡܪܝܐ : ܥܠ ܐܠܝܢ ܕܩܕܡ ܕܪ̈ܬܐ
ܘܬܘ̈ܢܐ ܘܕܟܝܘܬܐ : ܘܥܠ ܦܘܠܚܢܐ
ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܗܘܢ ܡܐܢ̈ܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .

ܟܛ : ܘܠܠܚܡܐ ܕܦܐܬܐ : ܘܠܣܡܝܕܐ :
ܘܠܩܘܪܒܢܐ ܦܛܝܪܐ : ܘܠܟܠ ܕܡܬܒܫܠ
ܘܡܬܩܢ .

ܠ : ܕܢܗܘܘܢ ܩܝܡܝܢ ܒܟܠ ܨܦܪ
ܘܨܦܪ : ܘܡܘܕܝܢ : ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܡܪܝܐ :
ܘܐܦ ܒܟܠ ܪܡܫ ܘܪܡܫ .

ܠܐ : ܘܠܡܣܩܘ ܥܠܘܬܐ ܠܡܪܝܐ :
ܒܫܒ̈ܬܐ : ܘܒܪ̈ܝܫ ܝܪܚܐ : ܘܒܥܐ̈ܕܐ
ܒܡܢܝܢܗܘܢ : ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܠܗܘܢ ܐܡܝܢܐܝܬ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ .

ܠܒ : ܢܛܪܘܢ ܡܛܪܬܐ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ
ܡܫܟܢܐ : ܘܡܛܪܬܐ ܕܩܘܕܫܐ . ܢܛܪܘܢ

الركوع : ٢٤ .

١ : وأنفقوا مما جعلكم مستخلفين فيه . فالذين آمنوا منكم بالله وبرسوله وأنفقوا لهم أجر كبير بهذا .

٢ : وما لكم لا تؤمنون بالله والرسول يدعوكم لتؤمنوا بربكم وقد أخذ ميثاقكم في الدنيا : إن كنتم مؤمنين بالله وبرسوله حقا فآمنوا به وصدقوا رسوله يؤتكم أجرا كريما : الجنة .

٣ : هو الذي ينزل على عبده محمد صلى الله عليه وسلم آيات بينات واضحات : ليخرجكم من الظلمات : الكفر إلى النور : الإيمان . وإن الله بكم لرؤف رحيم : لرأفته ورحمته بكم أرسل إليكم محمدا صلى الله عليه وسلم .

٤ : وما لكم ألا تنفقوا في سبيل الله : في الجهاد وفي طاعته ولله ميراث السموات والأرض : يرث الخلق كلهم ويفنيهم ويبقى وحده لا شريك له . لا يستوي منكم : يا أصحاب محمد صلى الله عليه وسلم من أنفق من قبل الفتح : فتح مكة وقاتل : مع النبي صلى الله عليه وسلم أولئك أعظم درجة : منزلة عند الله من الذين أنفقوا من بعد الفتح وقاتلوا : مع النبي صلى الله عليه وسلم وكلا وعد الله : الجنة الحسنى : الخير والله بما تعملون خبير : بأعمالكم .

٥ : من ذا الذي يقرض الله : ينفق في سبيل الله قرضا حسنا : طيبة بها نفسه محتسبا لوجه الله فيضاعفه له : يجازيه عليه أضعافا كثيرة : لا يحصى عددها . والله يقبض : يمسك الرزق عن قوم ويبسط : يوسع على آخرين . وإليه ترجعون : في الآخرة فيجازي كلا بعمله .

٦ : لقد أرسلنا رسلنا : ملائكتنا إلى الأمم الخالية بالبينات : بالدلالات الواضحات على صدقهم وأنزلنا معهم الكتاب : جنس الكتب المنزلة والميزان : العدل ليقوم الناس بالقسط : بالعدل في معاملاتهم وأنزلنا الحديد : خلقناه وفيه بأس شديد : قوة في السلاح وغيره ومنافع للناس : في معايشهم وليعلم الله من ينصره ورسله بالغيب : ولم يروه إن الله قوي : على ما يريد عزيز : لا يغلبه شيء .

ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܥܢܝܗ . ܘܢܚܬܬ ܢܘܪܐ ܡܢ
ܫܡܝܐ : ܘܐܟܠܬܗ ܠܥܠܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܬ ܥܠ
ܡܕܒܚܐ .

ܟܙ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܠܐܟܐ : ܓܙ ܣܝܦܐ :
ܐܗܦܟ ܣܝܦܟ ܠܬܠܝܬܗ .

ܟܚ : ܒܙܒܢܐ ܗܘ ܟܕ ܚܙܐ ܕܘܝܕ
ܕܥܢܝܗ ܡܪܝܐ ܒܐܕܪܗ ܕܐܪܢܢ ܝܒܘܣܝܐ .
ܘܕܒܚ ܬܡܢ ܕܒܚܐ ܕܘܒܚܐ .

ܟܛ : ܘܝܬܒ ܬܡܢ ܩܕܡ ܡܫܟܢܐ ܕܥܒܕ
ܗܘܐ ܡܘܫܐ : ܒܡܕܒܪܐ : ܒܡܦܩܢܐ ܕܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܡܨܪܝܢ .

ܠ : ܒܗ ܒܙܒܢܐ ܗܘ : ܕܚܙܐ ܗܘܐ ܕܘܝܕ
ܗܟܢ : ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܠܡܐܙܠ ܠܡܫܐܠܘ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ . ܡܛܠ ܕܕܚܝܠ ܗܘܐ ܡܢ ܩܕܡ
ܚܪܒܐ ܕܡܠܐܟܗ ܕܡܪܝܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܒ .

ܐ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܕܗܢܘ ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܐܠܗܐ : ܘܗܢܘ ܡܕܒܚܐ ܕܥܠܘܬܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .

ܒ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܠܡܟܢܫܘ ܠܓܝܘܪܐ
ܕܐܝܬ ܗܘܘ ܒܐܪܥܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܘܐܩܝܡ ܡܢܗܘܢ ܦܣܘܠܐ : ܕܢܦܣܠܘܢ ܟܐܦܐ
ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .

ܓ : ܘܠܡܣܡܪܐ ܡܢܗܘܢ ܦܬܘܪܐ ܕܬܪܥܐ
ܦܪܙܠܐ : ܠܡܣܡܪܐ ܘܠܦܘܪܩܐ : ܘܐܦܫܬܝܪܐ .
ܘܢܚܫܐ ܕܦܪܙܠܐ ܐܬܩܢ ܕܘܝܕ : ܘܢܚܫܐ
ܣܓܝܐܐ ܕܠܝܬ ܠܗ ܡܬܩܠܐ .

ܕ : ܘܩܝܣܐ ܕܐܪܙܐ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܡܢܝܢܐ .
ܡܛܠ ܕܐܝܬܝܘ ܨܝܕܢܝܐ ܘܨܘܪܝܐ : ܩܝܣܐ
ܕܐܪܙܐ ܣܓܝܐܐ ܕܩܛܘ ܠܕܘܝܕ .

ܗ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ : ܫܠܝܡܘܢ ܒܪܝ ܛܠܝܐ
ܠܗܘܢܐ ܛܠܝܐ ܗܘ ܘܪܟܝܟܐ . ܘܒܝܬܐ ܗܘ
ܐܡܝܪܐ ܠܡܬܒܢܝܘ : ܕܢܗܘܐ ܒܝܬܐ ܠܡܪܝܐ :
ܕܢܗܘܐ ܪܒ ܠܥܠ ܠܫܡܐ ܘܠܬܫܒܘܚܬܐ
ܘܠܬܘܕܝܬܐ : ܕܥܠ ܟܠܗܝܢ ܐܪܥܬܐ .
ܐܛܝܒ ܠܗ ܐܢܐ ܟܠ ܡܕܡ ܕܡܬܒܥܐ ܠܗ
ܡܢ ܗܫܐ . ܘܐܛܝܒ ܕܘܝܕ ܟܠ ܡܕܡ ܕܡܬܒܥܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܠܒܝܬܐ . ܘܡܕܡ ܠܐ ܚܣܪ .

ܘ : ܘܩܪܐ ܠܫܠܝܡܘܢ ܒܪܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ .

ܙ : ܐܢܬ ܬܒܢܐ ܒܝܬܐ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ
ܡܪܐ ܡܪܘܡܬܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .

ܚ : ܡܛܠ ܕܐܡܪ ܥܠܝ ܒܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ :
ܘܐܡܪ ܠܝ : ܕܕܡܐ ܣܓܝܐܐ ܐܫܕܬ . ܘܩܪܒܐ
ܪܘܪܒܐ ܥܒܕܬ . ܐܢܬ ܠܐ ܬܒܢܐ ܒܝܬܐ ܠܫܡܝ .
ܡܛܠ ܕܕܡܐ ܣܓܝܐܐ ܐܫܕܬ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܩܕܡܝ .

ܛ : ܗܐ ܒܪܐ ܡܬܝܠܕ ܠܟ : ܗܘ ܢܗܘܐ
ܓܒܪܐ ܕܢܝܚܐ . ܘܐܢܝܚ ܠܗ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ : ܕܡܚܕܪܝܢ ܠܗ . ܘܫܠܝܡܘܢ
ܢܗܘܐ ܫܡܗ . ܘܫܠܡܐ ܘܫܝܢܐ ܢܗܘܐ ܥܠ
ܥܠܘܗܝ ܒܐܝܣܪܝܠ ܒܝܘܡܬܗ .

ܝ : ܘܗܘ ܢܒܢܐ ܒܝܬܐ ܠܫܡܝ . ܘܗܘ
ܢܗܘܐ ܠܝ ܠܒܪܐ . ܘܐܢܐ ܐܗܘܐ ܠܗ ܠܐܒܐ
ܐܒܐ . ܘܐܬܩܢ ܟܘܪܣܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܥܠ
ܐܝܣܪܝܠ : ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ .

ܝܐ : ܘܗܫܐ ܒܪܝ : ܢܗܘܐ ܡܪܝܐ
ܥܡܟ : ܘܬܨܠܚ ܘܬܒܢܐ ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܐܠܗܟ : ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟ .

ܝܒ : ܘܗܘ ܢܬܠ ܠܟ ܚܟܡܬܐ ܘܣܘܟܠܐ .
ܘܢܦܩܕܟ ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ . ܘܬܛܪ ܢܡܘܣܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܐܝܟܢܐ ܕܦܩܕܟ . ܘܬܗܘܐ
ܡܨܠܚ .

ܝܓ : ܘܗܝܕܝܢ ܕܬܨܠܚ ܘܬܛܪ ܦܘܩܕܢܘܗܝ

ותעשה כל אשר : יעשו לך . ולא תעשה כמעשיהם : כמחשבותיהם אשר עשו לאלהיהם . כי : יעשו לאלהיהם כל . ואת בניהם ואת בנותיהם : כמנהג שעשו לאלהיהם . ושרפת באש : אין לי אלא שרפה שריפה מנין ת"ל באש . ואת פסילי אלהיהם : אין לי אלא פסילים מנין ת"ל אלהיהם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא תחמד כסף וזהב עליהם : אין לי אלא כסף וזהב מנין ת"ל עליהם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולקחת לך : אין לי אלא לך מנין ת"ל לך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . פן תוקש בו : אין לי אלא בו מנין ת"ל בו . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כי תועבת יי אלהיך הוא : אין לי אלא תועבה מנין ת"ל הוא . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא תביא תועבה אל ביתך : אין לי אלא ביתך מנין ת"ל אל ביתך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . והיית חרם כמוהו : אין לי אלא חרם מנין ת"ל כמוהו . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . שקץ תשקצנו : אין לי אלא שקוץ מנין ת"ל תשקצנו . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ותעב תתעבנו : אין לי אלא תועבה מנין ת"ל תתעבנו . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כי חרם הוא : אין לי אלא חרם מנין ת"ל הוא . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . לא תדבק בידך מאומה : אין לי אלא בידך מנין ת"ל מאומה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . למען ישוב יי מחרון אפו : אין לי אלא מחרון אפו מנין ת"ל ונתן לך רחמים . ורחמך : אין לי אלא רחמים מנין ת"ל ורחמך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . והרבך : אין לי אלא הרבה מנין ת"ל והרבך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כאשר נשבע לאבותיך : אין לי אלא שבועה שנשבע לאבות מנין ת"ל כאשר נשבע לאבותיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כי תשמע בקול יי אלהיך : אין לי אלא שמיעה מנין ת"ל בקול יי אלהיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . לשמר מצותיו : אין לי אלא מצות לא תעשה מנין ת"ל מצותיו . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . וחקותיו : אין לי אלא חקות לא תעשה מנין ת"ל וחקותיו . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . הכתובות בספר התורה הזה : אין לי אלא הכתובות בספר התורה הזה מנין ת"ל הכתובות בספר התורה הזה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כי תשוב אל יי אלהיך : אין לי אלא תשובה מנין ת"ל אל יי אלהיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ושבת עד יי אלהיך : אין לי אלא שבת עד יי אלהיך מנין ת"ל ושבת עד יי אלהיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כי אל רחום יי אלהיך : אין לי אלא רחום מנין ת"ל יי אלהיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . לא ירפך : אין לי אלא רפיון ידים מנין ת"ל לא ירפך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא ישחיתך : אין לי אלא השחתה מנין ת"ל ולא ישחיתך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא ישכח את ברית אבותיך : אין לי אלא ברית אבות מנין ת"ל ולא ישכח את ברית אבותיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אשר נשבע להם : אין לי אלא שבועה שנשבע לאבות מנין ת"ל אשר נשבע להם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כי אם השמר לך : אין לי אלא שמירה מנין ת"ל השמר לך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ושמר נפשך מאד : אין לי אלא שמירת נפש מנין ת"ל ושמר נפשך מאד . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . פן תשכח את הדברים : אין לי אלא שכחה מנין ת"ל פן תשכח את הדברים . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אשר ראו עיניך : אין לי אלא ראיה מנין ת"ל אשר ראו עיניך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ופן יסורו מלבבך : אין לי אלא הסרת לב מנין ת"ל ופן יסורו מלבבך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כל ימי חייך : אין לי אלא ימי חייך מנין ת"ל כל ימי חייך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . והודעתם לבניך : אין לי אלא בנים מנין ת"ל לבניך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולבני בניך : אין לי אלא בני בנים מנין ת"ל ולבני בניך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . יום אשר עמדת לפני יי אלהיך בחרב : אין לי אלא עמידה מנין ת"ל יום אשר עמדת לפני יי אלהיך בחרב . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . בהר חורב : אין לי אלא הר חורב מנין ת"ל בחרב . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . לאמר יי אלי : אין לי אלא דבור מנין ת"ל אלי . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . הקהל לי את העם : אין לי אלא הקהל מנין ת"ל לי . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ואשמיעם את דברי : אין לי אלא שמיעה מנין ת"ל ואשמיעם את דברי . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אשר ילמדון : אין לי אלא למוד מנין ת"ל אשר ילמדון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ליראה אותי : אין לי אלא יראה מנין ת"ל ליראה אותי . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כל הימים אשר הם חיים על האדמה : אין לי אלא ימי חייהם מנין ת"ל כל הימים אשר הם חיים על האדמה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ואת בניהם ילמדון : אין לי אלא בנים מנין ת"ל ואת בניהם ילמדון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ותקרבון : אין לי אלא קרבה מנין ת"ל ותקרבון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ותעמדון : אין לי אלא עמידה מנין ת"ל ותעמדון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ותאמרו : אין לי אלא דבור מנין ת"ל ותאמרו . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ויבער ההר באש : אין לי אלא ההר מנין ת"ל ויבער ההר באש . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ענני והערפל : אין לי אלא ענן וערפל מנין ת"ל ענני והערפל . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . קול גדול : אין לי אלא קול מנין ת"ל קול . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא יסף : אין לי אלא יסף מנין ת"ל ולא יסף . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ויכתבם על שני לחת אבנים : אין לי אלא כתיבה מנין ת"ל ויכתבם על שני לחת אבנים . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ויתנם אלי : אין לי אלא נתינה מנין ת"ל ויתנם אלי . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ואתכם : אין לי אלא אתכם מנין ת"ל ואתכם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ותהי שם עד עתה : אין לי אלא עד עתה מנין ת"ל ותהי שם עד עתה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ויתן יי אלי : אין לי אלא נתינה מנין ת"ל ויתן יי אלי . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ויאמר יי אלי : אין לי אלא דבור מנין ת"ל ויאמר יי אלי . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . קום לך : אין לי אלא קימה מנין ת"ל קום לך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . סע : אין לי אלא נסיעה מנין ת"ל סע . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . מלפני העם : אין לי אלא העם מנין ת"ל מלפני העם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ויבאו וירשו את הארץ : אין לי אלא ירושה מנין ת"ל ויבאו וירשו את הארץ . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אשר נשבעתי לאבותם : אין לי אלא שבועה שנשבע לאבות מנין ת"ל אשר נשבעתי לאבותם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . לתת להם ולזרעם : אין לי אלא זרע מנין ת"ל ולזרעם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אחריהם : אין לי אלא אחריהם מנין ת"ל ולזרעם אחריהם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ואתה פה עמד עמדי : אין לי אלא עמידה מנין ת"ל ואתה פה עמד עמדי . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ואדברה אתך : אין לי אלא דבור מנין ת"ל ואדברה אתך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . את כל המצוה : אין לי אלא מצות עשה מנין ת"ל את כל המצוה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . והחקים והמשפטים : אין לי אלא מצות לא תעשה מנין ת"ל והחקים והמשפטים . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אשר תלמדם : אין לי אלא למוד מנין ת"ל אשר תלמדם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ועשו : אין לי אלא עשיה מנין ת"ל ועשו . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . בארץ אשר אני נתן להם : אין לי אלא ארץ מנין ת"ל בארץ אשר אני נתן להם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . לרשתה : אין לי אלא ירושה מנין ת"ל לרשתה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ושמרתם : אין לי אלא שמירה מנין ת"ל ושמרתם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ועשיתם : אין לי אלא עשיה מנין ת"ל ועשיתם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כאשר צוה יי אלהיכם אתכם : אין לי אלא מצות עשה מנין ת"ל כאשר צוה יי אלהיכם אתכם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . לא תסורון : אין לי אלא סור מנין ת"ל לא תסורון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ימין ושמאל : אין לי אלא מצות לא תעשה מנין ת"ל ימין ושמאל . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . בכל הדרך אשר צוה יי אלהיכם אתכם : אין לי אלא מצות עשה מנין ת"ל בכל הדרך אשר צוה יי אלהיכם אתכם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . למען תחיון : אין לי אלא חיים מנין ת"ל למען תחיון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . וטוב לכם : אין לי אלא טובה מנין ת"ל וטוב לכם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . והארכתם ימים : אין לי אלא ימי חייהם מנין ת"ל והארכתם ימים . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . בארץ אשר תירשון אתה : אין לי אלא ירושה מנין ת"ל בארץ אשר תירשון אתה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אשר תעבדון שם : אין לי אלא עבודה מנין ת"ל אשר תעבדון שם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . את אלהים אחרים : אין לי אלא אלהים אחרים מנין ת"ל את אלהים אחרים . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . עץ ואבן : אין לי אלא עץ ואבן מנין ת"ל עץ ואבן . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . מעשה ידי אדם : אין לי אלא מעשה ידי אדם מנין ת"ל מעשה ידי אדם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אשר לא יראון : אין לי אלא ראיה מנין ת"ל אשר לא יראון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא ישמעון : אין לי אלא שמיעה מנין ת"ל ולא ישמעון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא יאכלון : אין לי אלא אכילה מנין ת"ל ולא יאכלון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא יריחון : אין לי אלא הריח מנין ת"ל ולא יריחון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ומשם תבקשתם את יי אלהיך : אין לי אלא בקשה מנין ת"ל ומשם תבקשתם את יי אלהיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך : אין לי אלא בכל לבבך מנין ת"ל ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ובכל נפשך : אין לי אלא בכל נפשך מנין ת"ל ובכל נפשך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . בצר לך : אין לי אלא צרה מנין ת"ל בצר לך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ומצאוך כל הדברים האלה : אין לי אלא מצות עשה מנין ת"ל ומצאוך כל הדברים האלה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . באחרית הימים : אין לי אלא ימי חייהם מנין ת"ל באחרית הימים . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ושבת עד יי אלהיך : אין לי אלא שבת עד יי אלהיך מנין ת"ל ושבת עד יי אלהיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ושמעת בקולו : אין לי אלא שמיעה מנין ת"ל ושמעת בקולו . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כי אל רחום יי אלהיך : אין לי אלא רחום מנין ת"ל יי אלהיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . לא ירפך : אין לי אלא רפיון ידים מנין ת"ל לא ירפך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא ישחיתך : אין לי אלא השחתה מנין ת"ל ולא ישחיתך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא ישכח את ברית אבותיך : אין לי אלא ברית אבות מנין ת"ל ולא ישכח את ברית אבותיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אשר נשבע להם : אין לי אלא שבועה שנשבע לאבות מנין ת"ל אשר נשבע להם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כי תוליד בנים ובני בנים : אין לי אלא בנים מנין ת"ל בנים ובני בנים . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ונושנתם בארץ : אין לי אלא ישיבה מנין ת"ל ונושנתם בארץ . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . והשחתם : אין לי אלא השחתה מנין ת"ל והשחתם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ועשיתם פסל תמונת כל : אין לי אלא פסל מנין ת"ל ועשיתם פסל תמונת כל . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ועשו הרע בעיני יי אלהיך : אין לי אלא עשיה מנין ת"ל ועשו הרע בעיני יי אלהיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . להכעיסו : אין לי אלא הכעסה מנין ת"ל להכעיסו . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . העידותי בכם היום : אין לי אלא עדות מנין ת"ל העידותי בכם היום . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . את השמים ואת הארץ : אין לי אלא שמים וארץ מנין ת"ל את השמים ואת הארץ . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אבד תאבדון : אין לי אלא אבדה מנין ת"ל אבד תאבדון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . מעל הארץ : אין לי אלא מעל הארץ מנין ת"ל מעל הארץ . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אשר אתם עברים את הירדן שמה : אין לי אלא ירושה מנין ת"ל אשר אתם עברים את הירדן שמה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . לרשתה : אין לי אלא ירושה מנין ת"ל לרשתה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . לא תאריכן ימים עליה : אין לי אלא ימי חייהם מנין ת"ל לא תאריכן ימים עליה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . כי השמד תשמדון : אין לי אלא השמדה מנין ת"ל כי השמד תשמדון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . והפיץ יי אתכם בעמים : אין לי אלא פיזור מנין ת"ל והפיץ יי אתכם בעמים . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ונשארתם מתי מספר : אין לי אלא מיעוט מנין ת"ל ונשארתם מתי מספר . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אשר ינהג יי אתכם שמה : אין לי אלא גלות מנין ת"ל אשר ינהג יי אתכם שמה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ועבדתם שם : אין לי אלא עבודה מנין ת"ל ועבדתם שם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אלהים מעשה ידי אדם : אין לי אלא מעשה ידי אדם מנין ת"ל אלהים מעשה ידי אדם . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . עץ ואבן : אין לי אלא עץ ואבן מנין ת"ל עץ ואבן . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . אשר לא יראון : אין לי אלא ראיה מנין ת"ל אשר לא יראון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא ישמעון : אין לי אלא שמיעה מנין ת"ל ולא ישמעון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא יאכלון : אין לי אלא אכילה מנין ת"ל ולא יאכלון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ולא יריחון : אין לי אלא הריח מנין ת"ל ולא יריחון . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ומשם תבקשת את יי אלהיך : אין לי אלא בקשה מנין ת"ל ומשם תבקשת את יי אלהיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך : אין לי אלא בכל לבבך מנין ת"ל ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ובכל נפשך : אין לי אלא בכל נפשך מנין ת"ל ובכל נפשך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . בצר לך : אין לי אלא צרה מנין ת"ל בצר לך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ומצאוך כל הדברים האלה : אין לי אלא מצות עשה מנין ת"ל ומצאוך כל הדברים האלה . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . באחרית הימים : אין לי אלא ימי חייהם מנין ת"ל באחרית הימים . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ושבת עד יי אלהיך : אין לי אלא שבת עד יי אלהיך מנין ת"ל ושבת עד יי אלהיך . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה . ושמעת בקולו : אין לי אלא שמיעה מנין ת"ל ושמעת בקולו . הא כיצד : הרי שהיה לו פסל אחד ונתנו לשנים או לשלשה .

الكلام : ٤ .

١ : واسمع يا اسرائيل الفرائض والاحكام . التي انا
معلمكم لتعملوها لكي تحيوا وتدخلوا وترثوا الارض
التي الرب اله آبائكم معطيكم . ٢ لا تزيدوا على
الكلمة التي انا اوصيكم بها ولا تنقصوا منها لتحفظوا
وصايا الرب الهكم التي انا اوصيكم . ٣ عيونكم
نظرت ما صنع الرب بسبب بعل فغور لان كل
الرجال الذين ذهبوا وراء بعل فغور اهلكهم الرب
الهك من وسطك . ٤ واما انتم الملتصقون بالرب
الهكم فكلكم احياء اليوم . ٥ انظروا قد علمتكم
فرائض واحكاما كما امرني الرب الهي لتعملوا هكذا
في وسط الارض التي انتم داخلون اليها لترثوها .
٦ فاحفظوا واعملوا لانها هي حكمتكم وفهمكم
لعيون الشعوب الذين يسمعون جميع هذه الفرائض
ويقولون انما هذه الامة الكبيرة هي شعب حكيم
وفهيم . ٧ لان اية امة كبيرة لها الهة قريبة منها
كالرب الهنا في كل دعائنا اليه . ٨ واية امة كبيرة
لها فرائض واحكام بارة مثل كل هذه الشريعة التي
انا واضع امامكم اليوم . ٩ احترز لنفسك واحفظ
نفسك جدا لئلا تنسى الامور التي رأتها عيناك
ولئلا تحيد عن قلبك كل ايام حياتك وعرفها
بنيك وبني بنيك . ١٠ يوم وقفت امام الرب الهك
في حوريب حين قال لي الرب اجمع لي الشعب
فاسمعهم كلامي ليتعلموا ان يخافوني كل الايام
التي هم احياء على الارض ويعلموا بنيهم . ١١ فتقدمتم
ووقفتم في اسفل الجبل والجبل يضطرم بالنار الى
قلب السماء ظلمة سحاب وضباب . ١٢ فكلمكم
الرب من وسط النار . صوت كلام انتم سامعون
واما شبها فلا تنظرون غير صوت . ١٣ فاخبركم
بعهده الذي اوصاكم ان تعملوا به العشر الكلمات
وكتبها على لوحي حجر . ١٤ واما انا فاوصاني الرب
في ذلك الوقت ان اعلمكم فرائض واحكاما لتعملوا
بها في الارض التي انتم عابرون اليها لترثوها .
١٥ فاحترزوا لانفسكم جدا لانكم لم تنظروا شبها
ما في يوم كلمكم الرب في حوريب من وسط النار .
١٦ لئلا تفسدوا وتعملوا لانفسكم تمثالا منحوتا
شبه صنم ما مثال ذكر او انثى . ١٧ مثال اية بهيمة
التي على الارض مثال اي طير ذي جناح يطير تحت
السماء . ١٨ مثال اي دبابة على الارض مثال اي سمكة
التي في المياه تحت الارض . ١٩ ولئلا ترفع عينيك
الى السماء وترى الشمس والقمر والكواكب كل
جند السماء فتطرد وتسجد لها وتعبدها التي قسم
الرب الهك لجميع الشعوب تحت كل السماء .
٢٠ واما انتم فاخذكم الرب واخرجكم من كور
الحديد من مصر لتكونوا له شعب ميراث كما
اليوم . ٢١ فالرب غضب علي من اجلكم واقسم
اني لا اعبر الاردن ولا ادخل الارض الجيدة التي
الرب الهك معطيك ميراثا . ٢٢ لاني انا مائت في
هذه الارض لا اعبر الاردن واما انتم فتعبرون
وتمتلكون الارض الجيدة هذه . ٢٣ احترزوا لانفسكم
لئلا تنسوا عهد الرب الهكم الذي قطعه معكم
وتعملوا لانفسكم تمثالا منحوتا شبه كل ما
اوصاك الرب الهك . ٢٤ لان الرب الهك نار آكلة
هو اله غيور . ٢٥ اذا ولدت بنين وبني بنين
وتوطنتم في الارض وفسدتم وعملتم تمثالا منحوتا
شبه كل شيء وفعلتم الشر قدام الرب الهك
لتغيظوه . ٢٦ اشهد عليكم اليوم السماء والارض
انكم سريعا تبيدون عن الارض التي انتم عابرون
الاردن اليها لترثوها لا تطيلون الايام عليها بل
تهلكون هلاكا . ٢٧ ويبددكم الرب في الشعوب
فتبقون قليلي العدد بين الامم التي يسوقكم الرب
اليها . ٢٨ وتعبدون هناك آلهة عمل ايدي الناس
خشبا وحجرا التي لا تبصر ولا تسمع ولا تاكل ولا
تشم . ٢٩ ومن هناك تطلبون الرب الهك فتجده
اذا طلبته من كل قلبك ومن كل نفسك . ٣٠ في
ضيقك واصابتك هذه الامور كلها في آخر الايام
ترجع الى الرب الهك وتسمع لقوله . ٣١ لان الرب
الهك اله رحيم لا يرخيك ولا يهلكك ولا ينسى
عهد آبائك الذي اقسم لهم . ٣٢ فاسأل عن الايام
السالفة التي كانت قبلك منذ يوم خلق الله
الانسان على الارض ومن اقصاء السماء الى اقصائها
هل حدث مثل هذا الامر العظيم او سمع مثله .
٣٣ هل سمع شعب صوت الله متكلما من وسط النار
كما سمعت انت وعاش . ٣٤ او هل جرب الله ان
ياتي ويأخذ لنفسه امة من وسط امة بتجارب
وآيات وعجائب وحرب ويد شديدة وذراع رفيعة
وبامور مخيفة عظيمة حسب كل ما فعل لكم الرب
الهكم في مصر امام عينيك . ٣٥ انت اريت لتعلم
ان الرب هو الله ليس آخر سواه . ٣٦ من السماء
اسمعك صوته لكي يؤدبك وعلى الارض اراك ناره
العظيمة وسمعت كلامه من وسط النار . ٣٧ ولانه
احب آباءك واختار نسلهم من بعدهم اخرجك امامه
بقوته العظيمة من مصر . ٣٨ ليطرد امامك شعوبا
اعظم واكثر منك ويدخلك ليعطيك ارضهم ميراثا
كما اليوم . ٣٩ فاعلم اليوم واردد على قلبك ان
الرب هو الله في السماء من فوق وعلى الارض من
اسفل ليس آخر . ٤٠ واحفظ فرائضه ووصاياه التي
انا اوصيك بها اليوم لكي يحسن اليك وبنيك من
بعدك ولكي تطيل الايام على الارض التي الرب
الهك يعطيك كل الايام .

٤١ حينئذ افرز موسى ثلاث مدن في عبر الاردن
شرقا . ٤٢ ليهرب اليها القاتل الذي يقتل صاحبه
بغير علم وهو لم يكن مبغضا له من قبل امس
وما قبله فيهرب الى احدى هذه المدن ويحيا .
٤٣ بصر في البرية في ارض السهل للرأوبينيين
وراموت في جلعاد للجاديين وجولان في باشان
للمنسيين . ٤٤ وهذه هي الشريعة التي وضع موسى
امام بني اسرائيل . ٤٥ هذه هي الشهادات والفرائض
والاحكام التي كلم بها موسى بني اسرائيل بعد
خروجهم من مصر . ٤٦ في عبر الاردن في الجواء
مقابل بيت فغور في ارض سيحون ملك الاموريين
الساكن في حشبون الذي كلمه موسى وبنو اسرائيل
بعد خروجهم من مصر . ٤٧ وامتلكوا ارضه وارض
عوج ملك باشان ملكي الاموريين اللذين في عبر
الاردن شرقا . ٤٨ من عروعير التي على شاطئ وادي
ارنون الى جبل سيون الذي هو حرمون . ٤٩ وكل
العربة في عبر الاردن شرقا الى بحر العربة تحت
سفوح الفسجة .

يعدي لصالح ليس لك جدعون
ذبحها : ٥ عج شد : ٥ عج
٥ عج سبحي : ٥ عج أدعه : أقام مؤقتا .
٦ : ٥ أخذه ليس ٧٨٨٩ فيه الحق
قدعي : فلصلحا دشن : فلصلحا أدعه :
فلصلحا أيده شدم : فلصلحا تسبحي :
فلستلاصي ٥ أيام فعيده صيده صلاحا .
أخت يعدي أهجنعه عج صوتسي :
٥ أيام لصدخا .
س : فعجد فيه : مخذ لسأت :
فلجد ستلاما دلتتا .
ع : فنقصه حت يعدي : فحجده
صيده صلاحا . ٥ صلم فلخا صلح
فستلاصي عيم هفيتسا فلستلاما
حستلاما .
٥ : فسأ ٥ أت فجيب ليكم صلاحا .
عج صيده ٥ عج كهلاح . فاتا لي
عج حلص لتتا دهفيد . فحجيد صلاحا
لصحد أدعه .
٦ : ٥ مخذ دعما : أعلم لأجنعه
أسعص . فهذ . لوصحد حت يعدي .
مح : ٥ أهذ لي : أسم دلهجه حس
أدعه : ٧٨٨٩ ٧٥٣٤٥ . ٥ أ حت يعدي
٥ صلح صيده ٥ أيام ٧٥٣٤٥ صعص .
مد : ٧٥٣ : ٥ أسلاحيه . ٥ أيام
يد أتت يعدي : ٥ يد أتت صوتا دأسا .
٥ مخذا يتيح صيده دهجنه دسقص .
مه : فصيد ٥ أت ٥ أيام يعدي :
لصلاحيه يد أدعه فحجده : ٥ أيام عج
أدعه . ٥ أيام ٥ أيام يعدي سأه فحجده
أخت . ٥ أيام صيده دهجنه عج
أدعه . فحجده ٥ أ ٥ صلح عج صيده
أدعه . ٥ أيام لصدخا .
س : فحجد يعدي سأه فحجده
أدعه . فحجده أ ٥ صلح عج صيده
أدعه . ٥ أيام لصدخا .
ع : فحجد يعدي : ٥ مخذ لسأت :
فلجد ستلاما دلتتا .
٦ : فنقصه حت يعدي : فحجده
صيده صلاحا . ٥ صلم فلخا صلح
فستلاصي عيم هفيتسا فلستلاما
حستلاما .
٥ : فسأ ٥ أت فجيب ليكم صلاحا .
عج صيده ٥ عج كهلاح . فاتا لي
عج حلص لتتا دهفيد . فحجيد صلاحا
لصحد أدعه .
٦ : ٥ مخذ دعما : أعلم لأجنعه
أسعص . فهذ . لوصحد حت يعدي .
مح : ٥ أهذ لي : أسم دلهجه حس
أدعه : ٧٨٨٩ ٧٥٣٤٥ . ٥ أ حت يعدي
٥ صلح صيده ٥ أيام ٧٥٣٤٥ صعص .
مد : ٧٥٣ : ٥ أسلاحيه . ٥ أيام
يد أتت يعدي : ٥ يد أتت صوتا دأسا .
٥ مخذا يتيح صيده دهجنه دسقص .
مه : فحجده ٥ أت ٥ أيام يعدي :
لصلاحيه يد أدعه فحجده : ٥ أيام عج
أدعه . ٥ أيام ٥ أيام يعدي سأه فحجده
أخت . ٥ أيام لصدخا .
س : فحجد يعدي سأه فحجده
أدعه . فحجده أ ٥ صلح عج صيده
أدعه . ٥ أيام لصدخا .
ع : فحجد يعدي : ٥ مخذ لسأت :
فلجد ستلاما دلتتا .
٦ : فنقصه حت يعدي : فحجده
صيده صلاحا . ٥ صلم فلخا صلح
فستلاصي عيم هفيتسا فلستلاما
حستلاما .
٥ : فسأ ٥ أت فجيب ليكم صلاحا .
عج صيده ٥ عج كهلاح . فاتا لي
عج حلص لتتا دهفيد . فحجيد صلاحا
لصحد أدعه .
٦ : ٥ مخذ دعما : أعلم لأجنعه
أسعص . فهذ . لوصحد حت يعدي .
مح : ٥ أهذ لي : أسم دلهجه حس
أدعه : ٧٨٨٩ ٧٥٣٤٥ . ٥ أ حت يعدي
٥ صلح صيده ٥ أيام ٧٥٣٤٥ صعص .
مد : ٧٥٣ : ٥ أسلاحيه . ٥ أيام
يد أتت يعدي : ٥ يد أتت صوتا دأسا .
٥ مخذا يتيح صيده دهجنه دسقص .
مه : فحجده ٥ أت ٥ أيام يعدي :
لصلاحيه يد أدعه فحجده : ٥ أيام عج
أدعه . ٥ أيام ٥ أيام يعدي سأه فحجده
أخت . ٥ أيام لصدخا .

صموئيل : ح .

١ . فصيا لعتلا أسيلا لوحنا دصقصنا
دحلخا : ٥ حيد ٧٥٣ ستلصلا . ٥ أيام
فعيدا يد أذخا دحنت يعدي : ٥ أسيح ش .
٥ أيام يد ذبا صحيلصلا ذس .
دذبا يد ذبا صحيلصلا . ٥ أسيح ٧٥٣
٥ أيام ٧٥٣ ٧٥٣ دلصلحا ٥ أيام ٧٥٣ .
ذبا صحيلصلا . ٥ أسيح ٧٥٣ .
د : فنقصه أيام ٧٨٨٩ دحلصلا عج فلصلا
ذيح . ٥ صلم : ٥ أسحص حس فلصلا
دحذا دلصلا . ٥ أيام ٧٥٣ ٥ أيام حتا
أحبح أسعص . ٥ أيام لصدخا . فحجده
ذيح لا ٥ أيام .
٥ : فسأ ٥ أت دحذا دلتتا صيده
حت بهفيد . ٥ أحذه ١٧٨٦ : ٥ أيام
لصدخا أدعه . فحجده ذس سلم فحجده
صيده .
٦ : ٥ مخذ أيام لسأت . ٥ حيد لحلم
بهفيد : ٥ أيام حلصلا . فهذ أيام
لصحد أدعه . ٥ أيام دحذا صيده
حصلا .
س : فحجده أدعه صيده حت
بهفيد . فسأ أيام أدعه : ٥ أحذا
أيام أقام ٥ أحذا أيام ٥ أيام .
فحجده ذس سلم فحجده ٧٨٨٩
٧٥٣ .
مح : فسأ ٥ أحذا فحجده
أيام أدعه حت بهفيد . ٥ أحلصه
أيام : ٥ أسلم . ٥ أيام ٥ أيام
أدعه ٧٨٨٩ ٥ أحذا أدعه حت يعدي .

ܚ : ܘܡܢ ܛܒܚ : ܘܡܢ ܟܘܢ ܡܕܝܢܬܗ : ܡܘܬܪܐ
ܕܗܕܪܥܙܪ : ܢܣܒ ܕܘܝܕ ܢܚܫܐ ܣܓܝ
ܛܒ . ܘܡܢܗ ܥܒܕ ܕܘܝܕ : ܝܡܐ ܕܢܚܫܐ :
ܘܐܣܛܘܢܐ ܕܢܚܫܐ : ܘܬܘܪܐ ܕܢܚܫܐ : ܘܡܐܢܐ
ܢܚܫܐ : ܫܦܝܪܐ ܛܒ .

ܛ : ܘܫܡܥ : ܬܥܘ ܡܠܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ :
ܕܡܚܐ ܕܘܝܕ ܚܝܠܘܬܗ ܕܗܕܪܥܙܪ ܡܠܟܐ
ܕܢܨܝܒܝܢ .

ܝ : ܘܫܕܪ ܠܗܕܘܪܡ ܒܪܗ ܠܘܬܗ ܡܠܟܐ
ܕܘܝܕ : ܠܡܫܐܠ ܒܫܠܡܗ : ܘܠܡܒܪܟܘܬܗ :
ܥܠ ܕܐܬܟܬܫ ܥܡ ܗܕܪܥܙܪ ܘܡܚܝܗ :
ܡܛܠ ܕܓܒܪܐ ܗܘܐ ܡܬܟܬܫܢܐ ܗܕܪܥܙܪ .
ܘܥܒܕܗ ܕܗܕܘܪܡ ܗܘܘ ܡܐܢܐ ܕܕܗܒܐ :
ܘܡܐܢܐ ܕܣܐܡܐ : ܘܡܐܢܐ ܢܚܫܐ .

ܝܐ : ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܩܕܫ ܡܠܟܐ ܕܘܝܕ
ܠܡܪܝܐ : ܥܡ ܕܗܒܐ ܘܣܐܡܐ ܕܢܣܒ ܡܢ
ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܟܒܫ : ܡܢ ܐܕܘܡܝܐ :
ܘܡܢ ܒܢܝ ܥܡܘܢ : ܘܡܢ ܡܘܐܒܝܐ : ܘܡܢ
ܦܠܫܬܝܐ : ܘܡܢ ܥܡܠܩܝܐ .

ܝܒ : ܘܐܒܝܫܝ ܒܪ ܨܪܘܝܐ : ܐܚܘܗܝ
ܕܝܘܐܒ : ܗܘ ܡܚܐ ܠܐܕܘܡܝܐ ܒܢܚܠܐ
ܕܡܠܚܐ : ܬܡܢܬܥܣܪ ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ .

ܝܓ : ܘܐܩܝܡ ܕܘܝܕ ܥܠ ܐܕܘܡܝܐ ܥܠܛܢܝܬܐ .
ܘܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܐܕܘܡܝܐ ܥܒܕܐ ܠܕܘܝܕ .
ܘܦܪܩ ܡܪܝܐ ܠܕܘܝܕ ܒܟܠ ܕܡܐ ܕܐܙܠ ܗܘܐ .

ܝܕ : ܘܐܡܠܟ ܕܘܝܕ ܥܠ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ .
ܘܗܘܐ ܕܘܝܕ ܥܒܕ ܕܝܢܐ ܘܙܕܝܩܘܬܐ ܠܟܠܗ
ܥܡܗ .

ܝܗ : ܘܝܘܐܒ ܒܪ ܨܪܘܝܐ ܥܠܝܗ ܥܠ
ܟܠܗܘܢ ܚܝܠܘܬܐ : ܘܝܗܘܫܦܛ ܒܪ ܐܚܝܠܘܕ
ܡܥܗܕܢܐ .

ܝܘ : ܘܨܕܘܩ ܒܪ ܐܚܝܛܘܒ : ܘܐܚܝܡܠܟ
ܒܪ ܐܒܝܬܪ ܟܗܢܐ : ܘܫܘܫܐ ܣܦܪܐ .

ܝܙ : ܘܒܢܝܐ ܒܪ ܝܗܘܝܕܥ : ܥܠ ܓܢܒܪܐ
ܘܥܠ ܩܠܥܐ . ܘܒܢܘܗܝ ܕܕܘܝܕ ܩܕܡܝܢ ܗܘܘ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܛ .

ܐ : ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ : ܘܡܝܬ
ܢܚܫ ܡܠܟܐ ܕܒܢܝ ܥܡܘܢ . ܘܐܡܠܟ ܚܢܘܢ
ܒܪܗ ܚܠܦܘܗܝ .

ܒ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ : ܡܠܟܐ ܐܥܒܕ ܛܝܒܘܬܐ
ܥܡ ܚܢܘܢ ܒܪ ܢܚܫ : ܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕ ܐܒܘܗܝ
ܥܡܝ ܛܝܒܘܬܐ . ܘܫܕܪ ܕܘܝܕ ܐܝܙܓܕܐ
ܠܡܒܝܐܘܬܗ ܥܠ ܐܒܘܗܝ . ܘܐܬܘ ܥܒܕܘܗܝ
ܕܕܘܝܕ ܠܐܪܥܐ ܕܒܢܝ ܥܡܘܢ : ܠܘܬ ܚܢܘܢ
ܠܡܒܝܐܘܬܗ .

ܓ : ܘܐܡܪܘ ܪܘܪܒܢܐ ܕܒܢܝ ܥܡܘܢ
ܠܚܢܘܢ ܡܪܗܘܢ : ܡܝܩܪ ܡܝܩܪ ܗܘܐ
ܕܘܝܕ ܠܐܒܘܟ ܒܥܝܢܝܟ . ܡܛܠ ܕܗܐ ܫܕܪ
ܠܟ ܡܒܝܐܢܐ . ܡܛܠ ܕܠܡܓܫ ܡܕܝܢܬܐ :
ܘܠܡܥܩܪ ܡܥܘܫܝܬܐ ܘܡܛܠܠܬܐ : ܫܕܪ ܕܘܝܕ
ܥܒܕܘܗܝ ܠܘܬܟ .

ܕ : ܘܕܒܪ ܚܢܘܢ ܠܥܒܕܘܗܝ ܕܕܘܝܕ :
ܘܓܠܚ ܦܠܓܘܬܗ ܕܩܢܝܗܘܢ : ܘܦܠܓܘܬܗ
ܕܪܝܫܗܘܢ : ܘܦܣܩ ܒܟܘܬܝܢܝܗܘܢ : ܒܡܨܥܬܐ
ܠܘܬ ܫܬܗܘܢ : ܘܫܕܪ ܐܢܘܢ .

ܗ : ܘܐܚܘܝܘ ܠܕܘܝܕ . ܘܫܕܪ ܠܐܘܪܥܗܘܢ
ܕܓܒܪܐ : ܡܛܠ ܕܒܗܬܝܢ ܗܘܘ . ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ : ܬܒܘ ܒܐܝܪܝܚܘ ܥܕܡܐ ܠܡܐ
ܕܬܪܒܐ ܕܩܢܝܟܘܢ : ܘܗܦܘܟܘ .

ܘ : ܘܚܙܘ ܒܢܝ ܥܡܘܢ ܕܐܬܒܐܫܘ
ܒܥܝܢܘܗܝ ܕܕܘܝܕ . ܘܫܕܪ ܚܢܘܢ ܘܒܢܝ

ܠܡܡܠܠܘ ܩܕܡܝܟ . ܐܝܟ ܐܝܩܪܗ
ܕܥܒܕܟ ܡܪܝܐ ܡܪܘܡܐ .
ܝܛ . ܡܛܠ ܕܢܒܝܐ ܐܢܬ : ܡܪܝܐ ܐܒܘܗ
ܒܠܒܟ ܕܥܒܕܟ . ܥܒܕܬ ܠܗ ܟܠܗܝܢ
ܪܘܪܒܬܐ ܗܠܝܢ : ܠܡܘܕܥܘ ܠܥܒܕܟ .
ܟ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܪܒܝܬ ܡܪܝܐ ܡܪܘܡܐ :
ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܐܟܘܬܟ : ܘܠܝܬ ܐܠܗܐ ܐܠܐ ܐܢ
ܐܢܬ : ܐܝܟ ܟܠ ܡܐ ܕܫܡܥܢ ܒܐܕܢܝܢ .
ܟܐ : ܘܡܢܘ ܐܝܟ ܥܡܟ ܐܝܣܪܝܠ .
ܥܡܐ ܚܕ ܒܐܪܥܐ . ܕܐܙܠܬܗ ܡܢ ܥܡܡܐ
ܘܦܪܩܬܗ ܐܢܬ : ܘܡܛܠܬܗܘܢ ܒܥܒܕܬܐ
ܪܒܬܐ ܘܕܚܝܠܬܐ : ܘܡܚܪܒܘܬܐ ܕܥܡܡܐ
ܟܕ ܡܫܪܟܬ : ܒܪܝܬܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܦܪܩܬ ܐܢܬ
ܡܢ ܡܨܪܝܢ .
ܟܒ : ܘܐܬܩܢܬ ܠܟ ܠܥܡܟ ܐܝܣܪܝܠ :
ܠܡܗܘܐ ܠܟ ܥܡܐ : ܥܕܡܐ . ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ .
ܘܐܢܬ ܡܪܝܐ ܗܘܝܬ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ .
ܟܓ : ܘܗܫܐ ܡܪܝܐ : ܡܠܬܐ ܕܐܡܪܬ
ܥܠ ܥܒܕܟ : ܘܥܠ ܒܝܬܗ : ܬܩܘܡ
ܠܥܠܡ . ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ .
ܟܕ : ܘܢܬܪܘܪܒ ܫܡܟ ܠܥܠܡ .
ܘܢܬܐܡܪ ܥܕܡܐ ܠܥܠܡ ܕܠܗ ܥܠܡܐ .
ܘܢܐܡܪܘܢ : ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܡܪܝܐ
ܡܪܘܡܐ : ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ . ܘܒܝܬܗ ܕܕܘܝܕ
ܥܒܕܟ : ܢܗܘܐ ܡܬܩܢ ܩܕܡܝܟ ܠܥܠܡ .
ܟܗ : ܡܛܠ ܕܐܢܬ ܐܠܗܝ ܓܠܝܬ ܐܕܢܗ
ܠܥܒܕܟ : ܘܐܡܪܬ ܠܗ : ܕܒܝܬܐ ܐܒܢܐ ܠܟ :
ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܫܟܚ ܥܒܕܟ ܒܠܒܗ : ܠܡܨܠܝܘ
ܩܕܡܝܟ ܨܠܘܬܐ ܗܕܐ .
ܟܘ : ܘܗܫܐ ܡܪܝܐ ܐܢܬ ܗܘ ܐܠܗܐ : ܘܟܠ
ܡܠܝܟ ܫܪܝܪܬܐ : ܐܝܠܝܢ ܕܡܠܠܬ ܠܥܒܕܟ :
ܛܒܬܐ ܗܠܝܢ .

ܟܙ : ܘܗܫܐ ܫܪܝܬ ܠܡܒܪܟܘ ܠܒܝܬܗ
ܕܥܒܕܟ : ܕܢܗܘܐ ܩܕܡܝܟ ܠܥܠܡ .
ܡܛܠ ܕܐܢܬ ܗܘ ܡܪܝܐ ܡܪܝܐ ܡܪܘܡܐ
ܡܒܪܟܬ . ܘܡܢ ܒܘܪܟܬܟ ܡܬܒܪܟܝܢ
ܒܝܬܗ ܕܥܒܕܟ ܠܥܠܡ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܚ .

ܐ : ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ : ܘܡܚܐ
ܕܘܝܕ ܠܦܠܫܬܝܐ ܘܐܟܦܢ ܐܢܘܢ . ܘܢܣܒ
ܕܘܝܕ ܚܘܛܪܐ ܕܡܫܘܚܬܐ : ܡܢ ܐܝܕܐ
ܕܦܠܫܬܝܐ . ܘܢܣܒ ܓܬ ܘܟܦܪܘܢܝܗ : ܗܠܝܢ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܫܒܝܩܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܡܢ ܦܠܫܬܝܐ .
ܒ : ܘܡܚܐ ܠܡܘܐܒܝܐ : ܘܗܘܘ ܡܘܐܒܝܐ
ܥܒܕܐ ܡܫܠܡܝ ܡܕܐܬܐ .
ܓ : ܘܡܚܐ ܕܘܝܕ ܠܗܕܪܥܙܪ ܡܠܟܐ
ܕܨܘܒܐ : ܟܕ ܐܙܠ ܕܢܩܝܡ ܐܘܚܕܢܐ ܒܢܗܪܐ
ܦܪܬ .
ܕ : ܘܐܚܕ ܕܘܝܕ ܡܢܗ ܐܠܦ ܪܟܒܝܢ :
ܘܫܒܥܐ ܐܠܦܝܢ ܦܪܫܝܢ . ܘܥܩܪ ܕܘܝܕ
ܠܟܠܗܘܢ ܪܟܫܐ : ܘܫܒܩ ܡܢܗܘܢ ܡܐܐ
ܪܟܒܝܢ .
ܗ : ܘܐܬܘ ܐܪܡܝܐ ܕܕܪܡܣܘܩ :
ܠܡܥܕܪܘ ܠܗܕܪܥܙܪ ܡܠܟܐ ܕܨܘܒܐ .
ܘܡܚܐ ܕܘܝܕ ܡܢ ܐܪܡܝܐ : ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ
ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ .
ܘ : ܘܐܩܝܡ ܕܘܝܕ ܢܛܪܬܐ ܒܕܪܡܣܘܩ :
ܘܗܘܘ ܐܪܡܝܐ ܥܒܕܐ ܠܕܘܝܕ : ܡܫܠܡܝ
ܡܕܐܬܐ . ܘܦܪܩ ܡܪܝܐ ܠܕܘܝܕ ܒܟܠ ܕܘܟ
ܕܐܙܠ .
ܙ : ܘܢܣܒ ܕܘܝܕ ܫܠܛܐ ܕܕܗܒܐ ܕܗܘܘ
ܗܠܝܢ ܥܠ ܥܒܕܘܗܝ ܕܗܕܪܥܙܪ :
ܘܐܝܬܝ ܐܢܘܢ ܠܐܘܪܫܠܡ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܚ .

ܐ : ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܝܬܒ ܕܘܝܕ ܒܒܝܬܗ :
ܐܡܪ ܕܘܝܕ ܠܢܬܢ ܢܒܝܐ : ܚܙܝ ܕܐܢܐ ܝܬܒ
ܒܒܝܬܐ ܕܡܛܠܠ ܒܩܕܪܘܬܐ ܕܐܪܙܐ :
ܘܩܒܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܫܪܝܐ ܒܝܗ ܡܛܠܠܬܐ
ܕܣܥܪܐ .
ܒ : ܘܐܡܪ ܢܬܢ ܠܕܘܝܕ : ܟܠ ܡܐ ܕܒܠܒܟ :
ܙܠ ܥܒܕ .
ܓ : ܘܗܘܐ ܒܠܠܝܐ ܗܘ : ܘܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܗܘܬ ܥܠ ܢܬܢ ܢܒܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܕ : ܙܠ ܘܗܟܢܐ ܐܡܪ ܠܥܒܕܝ ܕܘܝܕ :
ܕܐܢܬ ܠܐ ܬܒܢܐ ܠܝ ܒܝܬܐ ܠܡܬܒ ܒܗ .
ܗ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܬܒܬ ܒܒܝܬܐ : ܡܢ
ܝܘܡܐ ܕܐܣܩܬ ܠܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܡܨܪܝܢ
ܘܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ . ܘܗܘܝܬ ܡܫܢܝܐ ܡܢ
ܡܫܟܢܐ ܠܡܫܟܢܐ .
ܘ : ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܡܗܠܟܬ ܗܘܝܬ ܒܟܠܗܘܢ
ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܕܠܡܐ ܡܠܬܐ ܐܡܪܬ ܠܚܕ
ܡܢ ܕܝܢܐ ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܕܦܩܕܬ ܠܡܪܥܐ
ܠܥܡܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ : ܕܠܡܢܐ
ܠܐ ܒܢܝܬܘܢ ܠܝ ܒܝܬܐ ܕܡܛܠܠ ܒܐܪܙܐ .
ܙ : ܐܦ ܗܫܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܠܥܒܕܝ ܕܘܝܕ :
ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ : ܐܢܐ ܕܒܪܝܬܟ
ܡܢ ܕܒܪܐ : ܡܢ ܒܬܪ ܥܢܐ : ܠܡܗܘܐ ܡܠܟܐ
ܥܠ ܥܡܝ ܐܝܣܪܝܠ .
ܚ : ܘܗܘܝܬ ܥܡܟ ܒܟܠ ܐܬܪ ܕܐܙܠܬ .
ܘܐܘܒܕܬ ܠܟܠܗܘܢ ܒܥܠܕܒܒܝܟ ܡܢ ܩܕܡܝܟ .
ܘܥܒܕܬ ܠܟ ܫܡܐ ܪܒܐ : ܐܝܟ ܫܡܐ ܕܪܘܪܒܢܐ
ܕܐܝܬ ܒܐܪܥܐ .
ܛ : ܘܐܣܝܡ ܕܘܟܬܐ ܠܥܡܝ ܐܝܣܪܝܠ :
ܘܐܢܨܒܝܘܗܝ : ܘܢܬܒ ܒܕܘܟܬܗ . ܘܠܐ ܢܙܘܥ
ܬܘܒ . ܘܠܐ ܢܘܣܦܘܢ ܒܢܝ ܥܘܠܐ ܠܡܫܥܒܕܘܬܗ
ܐܝܟ ܕܒܩܕܡܝܬܐ .
ܝ : ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܦܩܕܬ ܕܝܢܐ ܥܠ
ܥܡܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܐܟܢܥܬ ܠܟ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܒܥܠܕܒܒܝܟ : ܘܚܘܝܬܟ ܡܪܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܦܢܝܡܐ ܗܘܝ ܠܟ ܠܥܠܡ .
ܝܐ : ܘܟܕ ܢܫܠܡܘܢ ܝܘܡܝ ܚܝܝܟ : ܘܬܐܙܠ
ܘܬܬܟܢܫ ܠܘܬ ܐܒܗܝܟ . ܐܩܝܡ ܙܪܥܟ
ܡܢ ܒܬܪܟ : ܕܢܦܩ ܡܢ ܚܨܟ : ܘܐܬܩܢ
ܠܡܠܟܘܬܗ .
ܝܒ : ܘܗܘ ܢܒܢܐ ܠܝ ܒܝܬܐ ܠܫܡܝ .
ܘܐܬܩܢ ܟܘܪܣܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܠܥܠܡ .
ܝܓ : ܐܢܐ ܐܗܘܐ ܠܗ ܠܐܒܐ . ܘܗܘ ܢܗܘܐ
ܠܝ ܠܒܪܐ . ܘܛܝܒܘܬܝ ܠܐ ܐܥܒܪ ܡܢ
ܠܘܬܗ : ܐܝܟ ܕܐܥܒܪܬ ܡܢ ܫܐܘܠ : ܕܗܘܐ
ܡܢ ܩܕܡܝܟ .
ܝܕ : ܘܐܩܝܡܝܘܗܝ ܒܒܝܬܝ ܘܒܡܠܟܘܬܝ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ . ܘܟܘܪܣܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗ :
ܢܗܘܐ ܡܬܩܢ ܠܗ ܠܥܠܡ .
ܝܗ : ܐܝܟ ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ ܗܠܝܢ : ܘܐܝܟ
ܟܠܗ ܚܙܘܐ ܗܢܐ : ܗܟܢܐ ܡܠܠ ܢܬܢ ܢܒܝܐ
ܥܡ ܕܘܝܕ .
ܝܘ : ܘܐܬܐ ܡܠܟܐ ܕܘܝܕ : ܘܝܬܒ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ : ܘܐܡܪ : ܡܢܐ ܚܫܝܒ ܐܢܐ ܩܕܡܝܟ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ . ܘܡܢܐ ܗܘ ܒܝܬܝ : ܕܡܛܝܬܢܝ
ܥܕܡܐ ܠܗܪܟܐ .
ܝܙ : ܘܗܕܐ ܗܘܬ ܙܥܘܪܐ ܒܥܝܢܝܟ : ܡܪܝܐ
ܐܠܗܐ : ܕܡܠܠܬ ܥܠ ܒܝܬܗ ܕܥܒܕܟ
ܡܢ ܠܩܘܕܡܝܢ . ܘܚܙܝܬܢܝ ܒܢܝܢܫܐ ܕܥܬܝܕܝܢ
ܕܢܦܩܘܢ ܒܬܪܗ ܠܥܠܡ : ܡܛܠ ܐܢܬ ܡܢ
ܢܫܬܒܚ ܠܥܠܡܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ .
ܝܚ : ܘܡܢܐ ܢܬܘܣܦ ܬܘܒ ܕܘܝܕ

ܟܒ : ܕܢܐܣܘܪ ܪܘܪ̈ܒܢܘܗܝ ܐܝܟ ܢܦܫܗ .
ܟܓ : ܡܛܠ ܕܥܠ ܗܘ ܡܨܪܝܢ ܘܝܥܩܘܒ
ܟܕ : ܘܐܘܣܦ ܗܘ ܥܠ ܥܡܗ ܡܠܟܐ .
ܟܗ : ܡܛܠ ܕܥܠܗܘܢ ܦܩܕ ܕܢܣܢܘܢ
ܠܥܡܗ ܘܢܢܟܠܘܢ ܒܥܒܕ̈ܘܗܝ .
ܟܘ : ܫܕܪ ܠܡܘܫܐ ܥܒܕܗ ܘܠܐܗܪܘܢ ܕܓܒܐ ܒܗ .
ܟܙ : ܣܡ ܒܗܘܢ ܐܬܘܬܗ ܘܬܕܡܪ̈ܬܗ ܒܐܪܥܐ ܕܚܡ .
ܟܚ : ܫܕܪ ܚܫܘܟܐ ܘܚܫܟ ܘܠܐ ܡܪܡܚܝܢ
ܥܠ ܡܠܘܗܝ : ܘܫܕܪ ܚܫܘܟܐ
ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ . ܘܗܦܟ ܠܡܝ̈ܐ
ܠܕܡܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ .
ܠ : ܐܘܚܕ ܡܢ ܐܪܥܗܘܢ ܥܘܪܕܥܢܐ :
ܘܥܠ ܒܝܬ ܡܠܟܝ̈ܗܘܢ .
ܠܐ : ܐܡܪ ܘܐܬܐ ܕܒܒܐ : ܘܩܠܡܐ ܒܟܠܗ .
ܘܝܗܒ ܒܗܘܢ ܒܪܕܐ : ܡܛܪܐ ܒܐܪܥܗܘܢ .
ܠܒ : ܒܪܕܐ ܢܘܪܐ ܒܡܛܪ̈ܗܘܢ . ܘܫܠܗܒܝܬܐ
ܒܐܪܥܗܘܢ ܘܡܚܐ ܓܦܢܝ̈ܗܘܢ .
ܠܓ : ܘܡܚܐ ܓܦܢܝ̈ܗܘܢ ܐܝܠܢ̈ܐ ܕܬܚܘܡܗܘܢ : ܡܢ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܕܬܒܪ ܐܝܠܢ̈ܐ ܕܬܚܘܡܗܘܢ . ܘܬܒܪ
ܐܝܠܢܐ ܕܐܪܥܗܘܢ : ܘܢܦܩ ܠܡܨܪܝܢ
ܕܡܨܪ̈ܝܐ .
ܠܕ : ܘܐܡܪ : ܐܘܕܘ ܠܡܪܝܐ ܕܛܒ ܗܘ
ܘܠܥܠܡ ܛܝܒܘܬܗ .
ܠܗ : ܦܪܘܩܝܢ ܡܪܝܐ : ܦܪܘܩܝܢ . ܘܟܢܫܢ
ܘܦܪܩܢ ܡܢ ܐܝܕܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ : ܠܡܘܕܝܘ
ܠܫܡܐ ܕܩܘܕܫܟ : ܘܠܡܫܬܒܗܪܘ ܒܬܫܒܘܚܬܟ .
ܠܘ : ܒܪܝܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ :
ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡܐ . ܘܢܐܡܪ ܟܠܗ
ܥܡܐ ܐܡܝܢ . ܗܠܠܘܝܗ ܗܠܠܘܝܗ ܘܡܪܢܐ :
ܢܫܒܚܘܢ ܠܐܠܗܘܢ .

ܠܘ : ܘܐܬܦܢܝ ܬܡܢ ܡܢ ܡܨܪܝܢ
ܕܢܬܢܘܢ ܕܡܪܝܐ : ܠܐܪܥܐ ܘܠܐܬܪ̈ܘܗܝ :
ܠܡܫܬܡܥܘ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ : ܐܝܟ
ܐܝܟ ܒܢܝ̈ܢܫܐ .
ܠܙ : ܘܚܙܝܢ ܐܪ̈ܥܬܐ ܘܐܬܦܢܝ ܥܡܗ
ܒܬܘܩܢܐ . ܘܚܙܝܢ ܐܪ̈ܥܬܐ ܘܐܘܪܚܐ ܒܐܪܥܐ
ܕܝܠܗ : ܘܫܒܩ . ܐܝܟ ܥܠܗܘܢ ܫܠܛܢܐ
ܐܪ̈ܚܐ ܟܠܗܝܢ .
ܠܚ : ܘܐܢܦܩ ܐܢܘܢ : ܘܐܬܦܢܝ ܐܢܘܢ :
ܐܝܟ ܥܠܗܘܢ ܐܢܘܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܡܢ
ܡܠܟܗ ܕܡܪܝܐ : ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܥܡܡ̈ܐ
ܕܥܠܡܐ .
ܡ : ܠܡܫܒܚܘ ܐܠܗܘܬܐ ܠܡܪܝܐ ܥܠ
ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ : ܐܫܬܒܚܘ ܒܐܦܝ̈ܐ
ܘܒܙܡܪܐ : ܘܠܡܫܒܚܘ ܒܟܠ ܡܢܐ ܕܢܦܫܐ
ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܪܝܐ : ܕܢܗܘܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܫܝܚܐ :
ܠܡܫܠܡܘ ܠܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ .
ܡܐ : ܘܫܠܝܢ ܥܡܡ̈ܐ ܕܐܪ̈ܥܬܐ ܕܫܠܝܚܝܢ
ܒܡܫܝ̈ܚܐ : ܫܡܥܘ ܘܐܬܦܢܝܘ : ܘܥܒܕܐ
ܕܐܢܫܐ ܘܕܒܝܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܬܒܚܝܢ ܒܩܘܕܫ̈ܘܗܝ :
ܠܡܘܕܝܘ ܠܡܪܝܐ ܡܛܠ ܕܠܥܠܡ ܛܝܒܘܬܗ .
ܡܒ : ܘܗܝܕܝܢ ܫܠܝܢ ܐܪ̈ܥܬܐ ܘܕܒܝܬܐ ܡܫܬܒܚܝܢ
ܗܘܘ : ܠܐ ܗܘܐ ܒܡܠܟܐ ܐܬܦܢܝܘ : ܘܠܐ
ܒܩܠܝܠܐ : ܘܠܐ ܒܪܘܒܪܒܐ : ܘܠܐ ܒܡܪ̈ܟܒܬܐ
ܒܩܛܝܠܬܐ : ܘܐܦܠܐ ܒܦܥܠܐ : ܘܐܦܠܐ ܒܪܘܚܐ
ܡܫܬܒܚܝܢ ܗܘܘ : ܐܠܐ ܒܫܡܗ ܕܩܘܕܫܗ :
ܘܒܪܘܚܐ ܕܒܝܬܐ ܘܡܫܬܡܠܝܢ : ܘܒܚܝܠܗ
ܘܒܬܡܗܐ ܡܫܬܒܚܝܢ : ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܚܝܠܬܐ
ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ : ܡܪܝܐ ܕܐܪܥܐ ܟܠܗܝܢ .
ܡܓ : ܘܫܒܚܐ ܕܘܝܕ ܠܥܠܡܐ . ܘܐܬܦܢܝ ܥܠܡܐ
ܐܝܟ ܐܝܟ ܠܥܠܡܗ . ܘܫܡܗ ܕܘܝܕ ܠܥܠܡܗ
ܠܡܫܬܒܚܘ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܗ .

صلاة : ٥٥ .

١ : مأمومه للجماعة دعاؤنا : وهو
دعوة : يقيم الجماعة دعاؤنا ثمانية.
وهو : ٥٥ وقت حلول ضوء الفجر
الصادق : هذا : لا يجزئ الفرض
الا بعد دخول وقته . يقال
صلاة الفرض .

٢ : وقت الجواز للصلوات الخمس
وهذه : هي الفجر : وقت الظهر
وهذه : هي الجمعة : وقت العصر
وهذه : هي المغرب : وقت العشاء
وهذه : هي الصبح : وقت الظهر
وهذه : هي العصر : وقت المغرب
وهذه : هي العشاء : وقت الفجر
وهذه : هي الصبح .

٣ : أهل الفضل : الصلاة : الفرض :
النفل : المكتوبة : المفروضة : الواجب :
المؤكد : المكتوبة : الفريضة :
المسؤلة : الفرض .

٤ : أهل الصلاة الخمس : المداومون
على الصلاة : المحافظون على
الصلاة .

٥ : هم الذين يقيمون الصلاة
ويؤتون الزكاة : ويحسنون الصلاة
ويحفظون .

٦ : أهل الصلاة : المسلمون : المؤمنون :
المتقون : المتدينون : الصالحون :
المتعبدون : الصالحون : الصالحون .

٧ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

٨ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

٩ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

١٠ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

١١ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

١٢ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

١٣ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

١٤ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

١٥ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

١٦ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

١٧ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

١٨ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

١٩ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

٢٠ : الصلاة الوسطى : صلاة العصر :
وهو : ٥٥ قول الجمهور : وقيل
الصبح : وقيل الظهر : وقيل المغرب :
وقيل العشاء . وهو : ٥٥ قول
ضعيف .

٥٠ : ٥٦٨٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥ : ٥٥٥٥٥٥٥٥
٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .
٥٠ : ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ :
٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥٥ .

١ : فجنا وفا لم أقبتا حصوتا ذيوبع.
فجنا وفا ذكرا لمجموعا دهزنے
فلمأتم وعجزا .

٢ : فجنا وفا لم أقبتا حصوتا ذيوبع.
فجنا وفا ذكرا لمجموعا دهزنے
فلمأتم وعجزا .

صفحة : ٣٥ .

١ : فجنا وفا لم أقبتا حصوتا ذيوبع.
فجنا وفا ذكرا لمجموعا دهزنے
فلمأتم وعجزا .

٢ : فجنا وفا لم أقبتا حصوتا ذيوبع.
فجنا وفا ذكرا لمجموعا دهزنے
فلمأتم وعجزا .

ה : ויבא נח ויעש ככל אשר צוהו יי׳ כן עשה : ו ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ : ז ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול : ח מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה : ט שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח : י ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ : יא בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבות השמים נפתחו : יב ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה : יג בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה : יד הם וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף : טו ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים : טז והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יי׳ בעדו : יז ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ : יח ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים : יט והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים : כ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים : כא ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם : כב כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו : כג וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה : כד ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום :

פרשה : מב .

א : ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים : ב ותכסינה מעינות תהום וארבות השמים ויכלא הגשם מן השמים : ג וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום : ד ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט : ה והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים : ו ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה : ז וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ : ח וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה : ט ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקח אתה ויבא אתה אליו אל התבה : י ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה : יא ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ : יב ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד : יג ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה : יד ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ : טו וידבר אלהים אל נח לאמר : טז צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך : יז כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ : יח ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו : יט כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה : כ ויבן נח מזבח ליי׳ ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח : כא וירח יי׳ את ריח הניחח ויאמר יי׳ אל לבו לא אוסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אוסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי : כב עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו :

ذعمّتهاا لعتجلهوص لحمه أجتوص.
لا : ٥٥ قلبهه عجلا ذمنيے : ٥٥٥ههذه أنقت أنتا . جوبو أههذه ذعمّتهاا: ٥٥٥ أنه لمصّمده لمعتم لؤمبع حمّلحوهاا .
لد : ٥٥ حنة ابهجة: نتجنة سجمناا حوجنص : ٥كتجوه حجتجا خلقتا هلاتسا هجتا هتا . ةجلص هلاكم أستص. حدتم ذأهذب هكم لص: ٥٥ هكم كتجوب هكم .
لد : ٥٥ عجلا جحا اجلـــف : نقحه لجتجا لمتجه سكا: كتجوه صتجا حجلم لكصف: هجمّاب أسصف: ٥حدس أنقت :لصحيح صتجا عد أمل ةقلمل هكم عد هلحوهاا ؤمبع .
له: ٥٥ حنة نقلب: ةوتجيا أنك. ٥اوه هكم عجصف لجتجا أستجه هجتجا ٥ةوحس: ههلاس ٥عجنا أنقت .
لو : ٥٥ جحه ج : نقحه لجتجا كتجوه صتجا : جههذب ههمس أنقت ٥حلمّاا .
لز : ٥٥ جحه أحمذ : نقحه لجتجا لمتجه سكا لصحيح صتجا : أذكتب أنقت .
لح : ٥٥ حيجا جهذوج : ٥٥ عجلا جحه جحه ذجحمل : ٥٥ لج : ٥٥ قلبهه عجلا ةمنيا : ج٤ ٥٥ههذب حصابة صتجا: ٥ما ٥جههذب أنقت .
لس: حلص هلم بيهه أهتجا لجتجا لمتجه سكا : حلكے عجنجا . ٥أه ٥٥ لمجنج لمصّمده لؤمبع حهلحوهاا : عد حلم جههذب.٥أك حلص ةوتجيا

جههذب : أنه حلكا عجنجا لمصّمده لؤمبع حلحا عد جههذب .
لط:٥٥٥ه ٥٥ لهه ةوبع:ةقمحا ٥الكا : أجلب ٥٥ه ٥٥ع . حجلـ جحجه ٥٥ه لص أستص هحكلاص.
م : ٥هلم ٥صتجا عجلا : ةمبع حجلا لص ٥٥ه : عجلا جحه ابهجة ٥٥ةحجلهه: ةجحه أنقت: ههلاس ٥٥ه لسصا حسصتا: ةجلقتا: ةجحه٥تقهاا : ٥حصنے : ٥٥تجلے : ٥حتجلهاا جحتا : ٥سصتا : ٥حسنا : ٥كتتا : ٥ههتا : هههاا جلح . حجلـ جسقتاا ذكاا ٥٥ه لههذب .

صلاه : مد .

ا:٥٥ههلم ةوبع عد ةوتجيا جأنقت ٥حتاتتا ٥حتاهاا : ٥حلص ةوتجيا ٥حلمتتا جههذب .
د : ٥أبذة ةوبع لحلص حتهغاا ههذب : تسه جعلبة حسّتتهه : تحا مع هذا أنك . ةوهبع لم ٥٥تكاا جأست جمنصم حجلص ٥٥هذا جههذب. ٥تهكاب عصص خقتا ٥أتا:حصوبص ةجحتهتصص .
د : ٥أههجتص ٥أههه لهاه. ةسلم ههذب هذا أنك:٥حتا حسع عد سلوتا: حجلـ جلا علب ٥٥ههذب حتةمّاا جنهاه .
ج : ٥أهتّ حلص حتهغاا لصحيح ٥حتا .

ܒܪܫ ܒܝܫܗ ؛ ܟܕ ܡܟܠ ܒܟܘܡܐ ܠܦܬܘܪܗ .
ܘܐܚܕܪܗ ܗܘܐ ܠܓܠܝܗ ܢܝܚܐ ܕܥܒܪܐ ܗܘܐ
ܒܦܘܫܩܬܐ : ܠܡܕܢܚܐ ܘܠܡܥܪܒܐ . ܘܟܠܝܢ
ܡܢܝܢܐ ܕܕܟܝ ܢܝܚܐ : ܕܐܬܝܬܘ ܘܐܬܡܟܢܫܘ
ܠܘܬ ܕܘܝܕ ܠܚܒܪܘܢ : ܠܡܐܬܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܐܘܠ : ܕܡܫܠܡܐ ܡܠܬܗ ܕܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ :
ܕܡܛܝܐ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܡܪܝܐ .

ܝܗ : ܘܐܝܬܘ ܡܢ ܒܢܝ ܝܗܘܕܐ : ܘܡܢ
ܒܢܝ ܫܡܥܘܢ : ܒܟܘܡܐ ܕܡܛܝܐ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܠܗܘܢ ܕܘܝܕ .

ܝܘ : ܘܢܦܩ ܕܘܝܕ ܠܩܘܒܠܗܘܢ : ܘܐܡܪ
ܐܢܗ . ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܐܢ ܗܘ ܕܠܫܠܡܐ
ܐܬܝܬܘܢ ܘܠܡܥܕܪܘܬܝ : ܡܕܡܐ ܢܗܘܐ ܠܒܟܘܢ
ܚܕ ܥܡܝ ܥܠ ܗܕܐ ܕܐܢܐ ܒܠܒܟܘܢ .
ܘܐܢ ܕܠܡܫܠܡܘ ܐܢܐ ܠܡܒܥܠܕܒܒܝ
ܠܗܢܐ . ܡܛܠ ܕܡܕܡ ܠܐ ܚܛܝܬ ܠܒܟܘܢ :
ܘܐܦ ܠܝܬ ܡܕܡ ܕܥܘܠ ܒܐܝܕܝ . ܢܚܙܐ ܗܘ
ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܬܢ : ܘܗܘ ܢܟܣ ܒܟܘܢ :
ܥܠ ܕܡܫܒܚ ܒܢܒܝܘܬܗ .

ܝܙ : ܘܪܘܚܐ ܕܓܢܒܪܘܬܐ ܠܒܫܬ ܠܥܡܫܝ
ܪܝܫܐ ܕܬܠܬܝܢ ܓܢܒܪܐ . ܘܐܡܪ
ܠܕܘܝܕ : ܕܝܠܟ ܚܢܢ ܕܘܝܕ : ܘܥܡܟ ܐܢܚܢܢ :
ܘܐܦ ܐܢܬ ܒܪ ܐܝܫܝ . ܫܠܡܐ ܠܟ ܫܠܡܐ .
ܘܫܠܡܐ ܠܡܥܕܪܢܝܟ ܠܟ ܡܢ ܩܕܡ ܡܥܕܪܢܟ .
ܡܛܠ ܕܡܥܕܪܟ ܠܗ ܐܠܗܟ ܗܘ .
ܘܩܒܠ ܐܢܘܢ ܕܘܝܕ : ܘܐܩܝܡ ܐܢܘܢ ܕܘܝܕ
ܪܝܫܐ ܕܓܝܣܐ .

ܝܚ : ܘܡܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝ ܡܢܫܐ ܢܦܠܘ
ܥܡ ܕܘܝܕ : ܟܕ ܐܙܠ ܗܘܐ ܠܡܩܪܒܐ ܥܡ
ܦܠܫܬܝܐ . ܘܥܡ ܫܐܘܠ ܠܐ ܥܕܪܘ ܗܘܘ
ܠܦܠܫܬܝܐ : ܠܡܫܬܕܪܘ ܠܫܐܘܠ :
ܡܛܠ ܕܫܪܝܘ ܗܘܘ ܠܗ . ܡܛܠ ܕܐܡܪܘ

ܐܘܠܝܐ ܡܬܪܐ ܥܡ ܪܘܫܢܐ ܕܦܠܫܬܝܐ :
ܘܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ : ܚܠܦ ܫܐܘܠ ܡܪܢ ܢܦܠܘ : ܘܢܫܩܠ
ܥܠ ܪܝܫܢ ܡܪܢ : ܟܕ ܐܙܠ ܠܨܩܠܓ . ܘܢܦܠܘ
ܥܠܘܗܝ ܘܐܬܡܢܝܘ ܟܕ ܚܕ .

ܝܛ : ܘܟܠܝܢ ܥܡܡܘܗܝ : ܟܢܫܐ : ܐܘܕܥܐ :
ܢܕܥܐ : ܡܬܡܢ : ܢܦܩܘ : ܘܡܘܕܝܢ : ܕܝܢܐ
ܕܐܠܦܐ ܕܒܝܬ ܡܢܫܐ .

ܟܐ : ܘܗܢܘܢ ܐܘܠܝܐ ܗܘܘ ܘܥܕܪܘ ܠܕܘܝܕ :
ܟܕ ܐܙܠ ܗܘܐ ܥܠ ܓܝܣܐ . ܡܛܠ ܕܓܢܒܪܐ
ܓܢܒܪܐ ܗܘܘ ܒܚܝܠܗܘܢ ܟܠܗܘܢ . ܘܗܘܘ
ܓܠܝܠܝܢ ܥܠ ܚܝܠܐ ܚܝܠܐ . ܘܐܬܝܬܐ ܕܐܒܘܢ
ܗܘܐ : ܐܢܫܝܢ ܒܗ .

ܟܒ : ܘܒܟܠܝܘܡ ܒܝܘܡ ܐܬܝܢ ܗܘܘ
ܠܘܬ ܕܘܝܕ : ܠܡܥܕܪܘ ܒܡܫܪܝܬܐ ܪܒܬܐ :
ܡܛܠ ܕܗܘܝܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܓܒܐ .

ܟܓ : ܘܗܠܝܢ ܡܢܝܢܐ ܕܪܫܐ ܕܚܝܠܐ ܕܡܙܝܢܝܢ :
ܘܐܬܝܘ ܠܘܬ ܕܘܝܕ : ܒܐܠܦܐ ܘܒܡܐܐ
ܓܢܒܪܐ ܚܝܠܐ .

ܟܕ : ܘܡܢ ܒܢܝ ܝܗܘܕܐ : ܒܣܟܪܐ ܘܪܘܡܚܐ :
ܠܡܨܒܬܐ : ܫܬܐ ܐܠܦܐ ܘܬܡܢܡܐܐ .

ܟܗ : ܘܡܢ ܒܢܝ ܫܡܥܘܢ : ܓܢܒܪܐ ܚܝܠܐ
ܠܩܪܒܐ : ܫܒܥܐ ܐܠܦܐ ܘܡܐܐ .

ܟܘ : ܘܡܢ ܒܢܝ ܠܘܝ ܐܪܒܥܐ ܐܠܦܐ
ܘܫܬܡܐܐ .

ܟܙ : ܘܝܗܘܝܕܥ ܪܫܐ ܗܘܐ ܕܒܝܬ ܐܗܪܘܢ :
ܘܥܡܗ : ܘܥܡܗ ܬܠܬܐ ܐܠܦܐ ܘܫܒܥܡܐܐ .

ܟܚ : ܘܨܕܘܩ ܥܠܝܡܐ ܓܢܒܪܐ ܚܝܠܐ : ܘܥܡܗ
ܐܒܘܗܝ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܝܢܗ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܐܠܦܝܢ .

ܟܛ : ܘܡܢ ܒܢܝ ܒܢܝܡܝܢ : ܕܫܐܘܠ ܐܚܝܗܘܢ
ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ : ܬܠܬܐ ܐܠܦܐ . ܘܥܕܡܐ ܠܗܫܐ
ܕܐܬܐ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܗܘܐ ܢܛܪܝܢ ܡܛܪܬܐ
ܕܒܝܬܗ ܕܫܐܘܠ .

ܠ : ܘܡܢ ܒܢܝ ܐܦܪܝܡ : ܥܣܪܝܢ ܐܠܦܐ
ܘܬܡܢܡܐܐ : ܓܢܒܪܐ ܓܢܒܪܐ ܚܝܠܐ : ܓܢܒܪܐ

الركوع : ٢٠ .

١ : الم تلك آيات الكتاب المبين : قرآن روشن
كتاب . وهو يبين الحق من الباطل . وهو
الذي أنزل على محمد ﷺ . وهو يبين الحلال
والحرام . وهو يبين الهدى والضلالة : إنا
أنزلناه قرآنا عربيا لعلكم تعقلون : إنا
أنزلنا هذا القرآن بلغة العرب . وهو يبين
الحلال والحرام . وهو يبين الهدى والضلالة .
وهو يبين الحق والباطل . وهو يبين الخير
والشر . وهو يبين الجنة والنار . وهو يبين
الثواب والعقاب . وهو يبين الدنيا والآخرة .
وهو يبين الأولين والآخرين . وهو يبين
الماضين والباقين . وهو يبين الغائبين
والحاضرين . وهو يبين الموتى والأحياء .
وهو يبين الأبرار والفجار . وهو يبين
المؤمنين والكافرين . وهو يبين المنافقين
والمشركين . وهو يبين اليهود والنصارى .
وهو يبين المجوس والصابئين . وهو يبين
الزنادقة والملحدين . وهو يبين الدهرية
والطبيعية . وهو يبين الذين يقولون إن
الله ثالث ثلاثة . وهو يبين الذين يقولون
إن الله هو المسيح ابن مريم . وهو يبين
الذين يقولون إن الله هو عزير ابن الله .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الله .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الشيطان .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الدنيا .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الآخرة .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الجنة .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو النار .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الموت .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الحياة .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الرزق .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الفقر .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الغنى .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الصحة .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو المرض .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الموت .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الحياة .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الرزق .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الفقر .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الغنى .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو الصحة .
وهو يبين الذين يقولون إن الله هو المرض .

بحيث لا يكون . وان ابو عوذ عبيدة به ميزيد . وان ابو عوذ عبيدة : اي عبيدة الله بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عامر بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه معمر بن المثنى . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

هـ : وابو عبيدة هو ابن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

و : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

ز : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

ح : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

ط : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

ي : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

يا : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

يب : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

يج : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

يد : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

يه : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

يو : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

يز : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

يح : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

يط : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

ك : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

كا : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

كب : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

كج : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

كد : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

كه : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

كو : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

كز : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

كح : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

كط : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

ل : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

لا : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

لب : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

لج : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

لد : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

له : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

لو : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

لز : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

لح : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

لط : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

م : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

مب : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

مج : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

مد : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

مه : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

مو : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

مز : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

مح : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

مط : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

ن : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

نا : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

نب : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

نج : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

نح : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

نط : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

ه : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

هب : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

هج : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

هد : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

هه : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

هو : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

هز : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

هح : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

هط : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

و : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

وا : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

وب : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

وج : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

ود : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

وه : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

وو : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

وز : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

وح : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

وط : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

ى : وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود . وابو عبيدة : اسمه عبيدة بن عبد الله بن مسعود .

الفصل : ١٠

١ : وكلم الرب موسى قائلا ٢ : اصنع لك بوقين من فضة مصنوعين بالمطرقة تكون لك لدعوة الجماعة ولرحيل المحلات . ٣ فاذا ضربوا بهما تجتمع اليك كل الجماعة عند باب خيمة الاجتماع . ٤ واذا ضربوا بواحد فالرؤساء رؤوس الوف اسرائيل يجتمعون اليك . ٥ واذا ضربتم ضربة فالمحلات النازلة شرقا تزحف . ٦ واذا ضربتم ضربة ثانية فالمحلات النازلة جنوبا تزحف . ضربة لرحيلها يضربون . ٧ واذا جمعتم الجماعة فاضربوا ولا ضربة . ٨ وبنو هرون الكهنة يضربون بالبوقين وتكون لكم فريضة ابدية في اجيالكم . ٩ واذا جئتم الى حرب في ارضكم على العدو المضايق لكم فاهتفوا بالبوقين فتذكر امامكم امام الرب الهكم وتخلصون من اعدائكم . ١٠ وفي يوم فرحكم وفي اعيادكم ورؤوس شهوركم تضربون بالبوقين على محرقاتكم وعلى ذبائح سلامتكم فتكون لكم ذكرا امام الهكم . انا الرب الهكم . ١١ وكان في السنة الثانية في الشهر الثاني في العشرين من الشهر ان السحابة ارتفعت عن مسكن الشهادة . ١٢ فارتحل بنو اسرائيل في رحيلهم من برية سيناء وسكنت السحابة في برية فاران . ١٣ فارتحلوا اولا على قول الرب بيد موسى . ١٤ ورفع راية محلة بني يهوذا اولا بحسب جنودهم وعلى جيشه نحشون بن عميناداب . ١٥ وعلى جيش سبط بني يساكر نثنئيل بن صوغر . ١٦ وعلى جيش سبط بني زبولون اليآب بن حيلون . ١٧ فانحل المسكن وارتحل بنو جرشون وبنو مراري حاملي المسكن . ١٨ ثم ارتحلت راية محلة رأوبين بحسب جنودهم وعلى جيشه اليصور بن شدیئور . ١٩ وعلى جيش سبط بني شمعون شلومئيل بن صوريشداي . ٢٠ وعلى جيش سبط بني جاد اليساف بن دعوئيل . ٢١ ثم ارتحل القهاتيون حاملو المقدس فاقاموا المسكن الى ان وصلوا . ٢٢ ثم ارتحلت راية محلة بني افرايم بحسب جنودهم وعلى جيشه اليشمع بن عميهود . ٢٣ وعلى جيش سبط بني منسى جملئيل بن فدهصور . ٢٤ وعلى جيش سبط بني بنيامين ابيدان بن جدعوني . ٢٥ ثم ارتحلت راية محلة بني دان جامعة جميع المحلات بحسب جنودهم وعلى جيشه اخيعزر بن عميشداي . ٢٦ وعلى جيش سبط بني اشير فجعيئيل بن عكران . ٢٧ وعلى جيش سبط بني نفتالي اخيرع بن عينان . ٢٨ هذا ترتيب بني اسرائيل بحسب جنودهم فارتحلوا . ٢٩ وقال موسى لحوباب بن رعوئيل المديانى حمو موسى نحن راحلون الى الموضع الذي قال الرب عنه اعطيكم اياه . تعال معنا فنحسن اليك لان الرب قد تكلم بالخير عن اسرائيل . ٣٠ فقال له لا اذهب بل الى ارضي والى عشيرتي اذهب . ٣١ فقال لا تتركنا لانك قد علمت مواضع نزولنا في البرية وتكون لنا عيونا . ٣٢ فان ذهبت معنا فكل الخير الذي يحسن الرب الينا نحسن اليك . ٣٣ فارتحلوا من جبل الرب مسيرة ثلاثة ايام وتابوت عهد الرب سار امامهم مسيرة ثلاثة ايام ليتفحص لهم مكان راحتهم . ٣٤ وسحابة الرب كانت عليهم نهارا عند ارتحالهم من المحلة . ٣٥ وكان عند ارتحال التابوت ان موسى قال قم يا رب فتبدد اعداؤك ويهرب مبغضوك من امامك . ٣٦ وعند حطه كان يقول ارجع يا رب الى ربوات الوف اسرائيل .

ܐ : ܐ ܫܡ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܡ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܒ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܓ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܦܨܠܐ ܐ ܘ ܐ

ܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܕ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܗ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܘ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܙ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܚ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܛ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܝ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܟ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܠ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܡ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܢ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܣ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܥ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܦ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܨ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ . ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ : ܐ ܐ ܠܝ ܠܡܐ .

ܟܒ : ܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܓܒܝܢ ܒܬܪܥܐ : ܒܡܢܝܢܐ ܡܐܬܝܢ ܘܬܪܥܣܪ. ܗܠܝܢ ܐܬܝܚܣܘ ܒܩܘܪܝܗܘܢ: ܗܠܝܢ ܕܐܩܝܡ ܕܘܝܕ ܘܫܡܘܐܝܠ ܢܒܝܐ : ܒܗܝܡܢܘܬܗܘܢ .

ܟܓ : ܘܗܢܘܢ ܐܦܣܩܘ ܠܗܠܝܢ : ܠܗܘܢ ܘܠܒܢܝܗܘܢ. ܕܢܗܘܘܢ ܢܛܪܝܢ ܬܪܥܐ ܗܠܝܢ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܠܒܝܬܐ ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ : ܘܡܛܪܬܐ .

ܟܕ : ܠܐܪܒܥ ܪܘܚܝܢ ܦܬܝܚܝܢ ܗܘܘ ܗܠܝܢ ܬܪܥܐ : ܠܡܕܢܚܐ : ܘܠܡܥܪܒܐ : ܘܠܓܪܒܝܐ : ܘܠܬܝܡܢܐ .

ܟܗ : ܘܐܚܝܗܘܢ ܗܠܝܢ ܢܛܪܝܢ ܗܘܘ ܒܩܘܪܝܗܘܢ : ܘܠܐ ܥܐܠܝܢ ܗܘܘ : ܠܫܒܬܐ ܫܒܥܐ ܠܫܒܬܐ ܢܩܡܝܢ : ܡܢ ܙܒܢ ܠܙܒܢ .

ܟܘ : ܡܛܠ ܕܒܗܝܡܢܘܬܐ ܗܘܘ ܝܗܒܝܢ ܗܠܝܢ . ܡܛܠ ܕܟܠ ܐܪܒܥ ܪܘܚܝܢ ܕܬܪܥܐ ܗܠܝܢ : ܠܘܝܐ ܩܝܡܝܢ ܘܢܛܪܝܢ ܗܘܘ . ܘܗܢܘܢ ܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܒܝܬ ܓܙܐ : ܘܥܠ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .

ܟܙ : ܘܒܐܝܕܝܗܘܢ ܗܘܘ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܒܢܝܢ . ܡܛܠ ܕܗܘܝܐ ܗܘܬ ܡܛܪܬܗܘܢ ܥܠ ܬܪܥܐ .

ܟܚ : ܘܐܝܟ ܡܢܝܢܐ ܘܡܢܝܢܐ ܥܐܠܝܢ ܗܘܘ ܒܟܠܗܘܢ ܡܐܢܝ ܕܬܫܡܫܬܐ : ܡܛܠ ܕܒܡܢܝܢܐ ܡܥܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ : ܘܒܡܢܝܢܐ ܡܦܩܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ .

ܟܛ : ܘܡܢܗܘܢ ܡܢ ܠܘܝܐ ܡܫܠܛܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܡܐܢܐ : ܘܥܠ ܟܠܗܘܢ ܡܐܢܝ ܩܘܕܫܐ : ܥܠ ܣܡܝܕܐ : ܘܥܠ ܚܡܪܐ : ܘܥܠ ܡܫܚܐ : ܘܥܠ ܠܒܘܢܬܐ : ܘܥܠ ܒܣܡܐ ܕܒܣܡܐ .

ܠ : ܘܡܢ ܒܢܝ ܟܗܢܐ ܡܪܟܒܝܢ ܒܣܡܐ ܠܒܣܡܐ . ܘܡܬܢܬܝܐ ܡܢ ܠܘܝܐ ܡܗܝܡܢܐ ܗܘܐ .

ܠܐ : ܘܡܬܝܬܝܐ ܡܢ ܠܘܝܐ : ܗܘܝܘ ܗܘܐ ܒܘܟܪܗ ܕܫܠܘܡ . ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܫܠܝܛ ܗܘܐ ܥܠ ܥܒܕܐ ܕܩܠܝܐ .

ܠܒ : ܘܐܦ ܡܢ ܒܢܝ ܩܗܬ ܕܒܢܝܗܘܢ : ܡܫܠܛܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܐܚܝܗܘܢ : ܘܥܠ ܠܚܡܐ ܕܦܐܝܐ : ܠܡܬܩܢܘ ܫܒܬܐ ܕܫܒܬܐ ܒܫܒܬܐ .

ܠܓ : ܘܗܠܝܢ ܡܫܒܚܢܐ ܪܫܐ ܐܒܗܬܐ ܕܠܘܝܐ : ܢܛܪܝܢ ܗܘܘ ܒܟܢܫܬܐ ܕܩܘܕܫܗܘܢ ܕܒܝܬܐ . ܡܛܠ ܕܝܘܡܐ ܡܫܠܛܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܒܢܝܗܘܢ : ܒܐܝܡܡܐ ܘܒܠܠܝܐ .

ܠܕ : ܘܗܠܝܢ ܗܢܘ ܪܫܐ ܐܒܗܬܗܘܢ ܕܠܘܝܐ : ܒܬܘܠܕܬܗܘܢ : ܘܗܠܝܢ ܝܬܒܝܢ ܗܘܘ ܒܐܘܪܫܠܡ .

ܠܗ : ܘܒܓܒܥܘܢ ܝܬܒ ܗܘܐ ܐܒܘܗܝ ܕܓܒܥܘܢ . ܘܫܡܐ ܕܐܢܬܬܗ ܒܘܓܒܥܘܢ : ܡܥܟܐ . ܘܫܡܐ ܕܐܢܬܬܗ ܡܥܟܐ .

ܠܘ : ܘܒܪܗ ܒܘܟܪܐ ܥܒܕܘܢ : ܘܨܘܪ : ܘܩܝܫ : ܘܒܥܠ : ܘܢܪ : ܘܢܕܒ .

ܠܙ : ܘܓܕܘܪ : ܘܐܚܝܘ : ܘܙܟܪܝܐ .

ܠܚ : ܘܡܩܠܘܬ . ܘܡܩܠܘܬ ܐܘܠܕ ܠܫܡܐܐ . ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܠܘܩܒܠ ܐܚܝܗܘܢ ܥܡܪܝܢ ܗܘܘ ܥܡ ܐܚܝܗܘܢ ܒܐܘܪܫܠܡ .

ܠܛ : ܘܢܪ ܐܘܠܕ ܠܩܝܫ . ܘܩܝܫ ܐܘܠܕ ܠܫܐܘܠ . ܘܫܐܘܠ ܐܘܠܕ ܠܝܘܢܬܢ : ܘܠܡܠܟܝܫܘܥ : ܘܠܐܒܝܢܕܒ : ܘܠܐܫܒܥܠ .

ܡ : ܘܠܒܪܗ ܕܝܘܢܬܢ ܡܪܝܒܥܠ : ܘܡܪܝܒܥܠ ܐܘܠܕ ܠܡܝܟܐ .

ܡܐ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܡܝܟܐ : ܦܝܬܘܢ : ܘܡܠܟ : ܘܬܚܪܥ : ܘܐܚܙ .

٤ : ٥٥٥٥ ٤٤٤٦ ٤٤٤٦ : ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ : ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ . ٥٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ : ٤٤٦ ٥٤٤٤٦ .
٥٤٤٦٦ ٤٤٦ ٤٤ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ .

٤٤٤٦٦ : ٤ .

١ : ٥٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ : ٤٤٦٦ . ٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ .

٢ : ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ :
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ :
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ : ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ .

٣ : ٥٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ : ٤٤
٤٤٤٦٦ : ٥٤ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ : ٥٤ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ : ٥٤ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ .

٤ : ٥٤٤٤٦٦ ٤٤ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ : ٤٤٤٦٦
٤٤ ٤٤٤٦٦ : ٤٤ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ : ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ : ٤٤ ٤٤٤٦٦ .

٥ : ٥٤ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ : ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ :
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ .

٦ : ٥٤ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦
٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦ ٤٤٤٦٦

صفحة : ٣ .

١ : حبيبي أولاد لكلد حجة : حبيبي الحبيبي أولاد لكلد حجة :
الجيد هنا : الحديد الهندي .
٢ : الليلة ذهبنا : الليلة معهم ذهبنا :
أسد عظيم : أذن حديد : الهندي أسد :
الأرض هنا : الهندي هنا الأرض :
أذن حديد .
٣ : هو هي حبنا لكلد : أخذ هو الليلة
الحديد .
٤ . الحديد : هندي : أسنا .
٥ : عظيم : سوداء : أسود .
٦ : هو هي حبنا لكلد : أخذ هو الليلة
الحديد .
٧ : أسد عظيم أولاد لصيد . صيد
أولاد لكلد . عظم أولاد لصيد :
الليلة الحديد : الليلة : الحديد .
٨ : أولاد لم يرد ذهب : الليلة الحديد .
الليلة الحديد .
٩ : الحديد : الليلة : الليلة هنا :
الجيد . هذا لكلد : هذا أسد حديد .
١٠ : أخذ الليلة الحديد : الحديد
الليلة .
١١ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
١٢ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
١٣ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
١٤ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
١٥ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
١٦ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
١٧ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
١٨ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
١٩ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٢٠ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٢١ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٢٢ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٢٣ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٢٤ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٢٥ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٢٦ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٢٧ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٢٨ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٢٩ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٣٠ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٣١ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٣٢ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٣٣ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٣٤ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٣٥ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٣٦ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٣٧ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٣٨ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٣٩ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٤٠ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٤١ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٤٢ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٤٣ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٤٤ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٤٥ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٤٦ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٤٧ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٤٨ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٤٩ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٥٠ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٥١ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٥٢ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٥٣ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٥٤ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٥٥ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٥٦ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٥٧ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٥٨ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٥٩ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٦٠ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٦١ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٦٢ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٦٣ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٦٤ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٦٥ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٦٦ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٦٧ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٦٨ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٦٩ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٧٠ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٧١ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٧٢ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٧٣ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٧٤ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٧٥ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٧٦ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٧٧ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٧٨ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٧٩ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٨٠ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٨١ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٨٢ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٨٣ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٨٤ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٨٥ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٨٦ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٨٧ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٨٨ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٨٩ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٩٠ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٩١ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٩٢ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٩٣ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٩٤ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٩٥ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
٩٦ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٩٧ : أولاد لصيد أولاد لصيد .
٩٨ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .
٩٩ : الحديد الحديد أولاد لصيد .
١٠٠ : أولاد لصيد أولاد لصيد :
الليلة الحديد . الحديد أولاد لصيد :
الحديد الليلة .

ܝܒ : ܘܟܠܗܘܢ ܘܫܒܩܗ : ܒܢܘܗܝ ܕܥܣܘ :
ܒܢܬ ܥܕܐ .
ܝܓ : ܒܢܝ̈ ܪܥܘܐܝܠ : ܢܚܬ ܘܙܪܚ : ܘܫܡܐ :
ܘܡܙܐ : ܘܬܠܬܐ . ܗܠܝܢ ܒܢܝ̈ܗ ܕܒܣܡܬ .
ܝܕ : ܒܢܘܗܝ ܕܐܗܠܝܒܡܐ ܕܝܠܕܬ ܠܗ
ܕܥܘܓܬܗ : ܐܠܝܦܙ ܘܪܥܘܐܝܠ . ܘܝܠܕܬ
ܠܥܫܘ ܝܥܘܫ ܘܝܥܠܡ .
ܝܗ : ܘܥܫܘ ܢܣܒ ܢܫܘܗܝ ܘܒܢܘܗܝ ܘܒܢܬܗ
ܘܟܠܗ . ܘܩܢܝܢܗ ܕܩܢܐ ܡܢܝܐ . ܘܩܢܝܢܐ
ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܒܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ . ܘܐܙܠ ܠܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܟܢܫܐ : ܐܠܐ ܟܢܫܬܐ .
ܝܘ : ܘܐܦ ܡܢܝܢܐ ܐܝܟ ܕܡܫܟܚܐ :
ܝܠܕܬܗ ܒܗܝ : ܘܩܢܬܗ ܚܝܘܬܐ ܦܘܪ . ܘܩܢܘܬ
ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܟܦܢ .
ܝܙ : ܘܒܢܝ̈ܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܕܟܢܫ . ܘܒܢܝ̈ܗܘܢ
ܕܫܒܩ ܟܠܗ . ܗܠܝܢ ܒܢܝ̈ܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܪ
ܡܫܟܢܐ ܒܪ ܡܢܝܐ .
ܝܚ : ܘܫܡܗ ܡܢܝܢܐ ܝܠܕܬ ܠܐܒܫܘܪ
ܘܠܐܒܝܢܘܪ .
ܝܛ : ܘܐܒܫܘܪܐ ܘܠܐܒܝܫܘܥ : ܘܠܐܒܫܡ
ܘܠܐܬܝܒܐ .
ܟ : ܘܒܢܝ̈ܗܘܢ ܕܐܦܪܝܡ : ܥܘܬܠܫ :
ܘܒܝܬܐ ܒܪܗ : ܘܡܢܫܐ ܒܪܗ : ܘܐܠܝܦܙ
ܒܪܗ : ܘܐܝܬܐ ܒܪܗ .
ܟܐ : ܘܐܘܪܐ ܒܪܗ : ܘܥܘܬܠܫ ܒܪܗ :
ܘܐܠܥܙܪ ܒܪܗ : ܐܠܝܢ ܒܢܝ̈ ܟܠܗ ܕܒܝܬ ܝܠܕܘ
ܕܒܪܬܐ : ܢܝܚܘ ܗܘܘ ܠܡܫܟܚ ܢܦܫܬܗܘܢ .
ܟܒ : ܘܡܫܬܐܠ ܗܘܐ ܐܦܪܝܡ ܐܒܘܗܘܢ
ܢܩܡܬܐ ܚܝܠܬܐ . ܘܐܬܐ ܗܘܘ ܐܚ̈ܘܗܝ
ܠܡܒܝܐܘܬܗ : ܘܠܡܚܡܠܐ ܠܒܬܗ .
ܟܓ : ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܐܢܬܬܗ . ܘܒܛܢܬ
ܘܝܠܕܬ : ܘܝܠܕܬ ܒܪܐ . ܘܩܪܬ ܫܡܗ
ܕܒܪܝܥܐ : ܡܛܠ ܕܒܝܫܬܐ ܗܘܬ ܒܒܝܬܗ .
ܟܕ : ܡܫܠܡ ܕܒܢܝ ܗܘܐ ܠܗ ܒܢܝ̈ܬܗ .
ܟܗ : ܘܡܫܬܐܠ ܗܘܐ ܠܝܫܘܥ ܡܢ ܩܕܡ ܐܦܪܝܡ
ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܘܫܐܠܗ : ܘܩܝܡ ܐܒܪܗ
ܒܢܝܗܘܢ .
ܟܘ : ܘܝܠܕܬ ܠܝܠܕܐ ܒܪ ܒܥܒܘܕܘܬܐ .
ܟܙ : ܡܢ ܒܢܝ̈ܗ ܕܝܘܣܦ ܐܒܘܗ ܕܡܘܫܐ .
ܟܚ : ܘܡܫܟܚܝܢ ܗܘܘ ܘܡܥܒܕܝܢܗܘܢ ܒܡܠܟܘܬ :
ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ : ܘܡܬܒܪܝܢ ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ : ܘܡܬܢܚ
ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ .
ܟܛ : ܟܠܗ ܐܦܘܩܬܐ ܕܒܢܝ̈ ܡܢܝܢܐ : ܒܫܢܬܐ
ܚܡܫܡܐܐ ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ : ܐܠܦܝܢ ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ :
ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ : ܕܒܪ ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ .
ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܡܢܝܢܐ ܐܝܠܝܢ ܒܢܝ̈ ܢܦܫܬ
ܒܪ ܒܫܢܝܢ .
ܠ : ܒܢܝ̈ܗܘܢ ܕܐܦܪܝܡ : ܒܪܝܬܐ : ܘܥܫܪܐ : ܘܥܫܪ :
ܘܚܡܫܝܢ : ܘܫܒܥܐ ܐܢܫܝܢ .
ܠܐ : ܘܒܢܝ̈ ܟܢܫܬܐ : ܐܠܦܐ : ܘܡܫܬܥܒܕ :
ܕܗܘ ܐܝܬܘܗܝ ܒܪ ܐܢܫ .
ܠܒ : ܘܡܠܟܐ ܐܝܬܝ ܠܒܝܬܗ : ܘܠܫܡܥܘܢ :
ܘܠܫܡܘܐܝܠ : ܘܠܫܡܥ ܐܝܬܝܗܘܢ .
ܠܓ : ܘܒܢܝ̈ܗܘܢ ܕܒܝܬܗ : ܒܝܬܐ : ܘܡܫܬܥܒܕ :
ܘܡܫܬܥܒܕܝܢ : ܗܠܝܢ ܒܢܝ̈ܗܘܢ ܕܒܝܬܗ .
ܠܕ : ܐܝܟ : ܡܢܝܢܐ .
ܠܗ : ܗܠܝܢ ܒܢܝ̈ܗܘܢ ܕܐܦܪܝܡ : ܕܒܝܬ ܒܝܬܗ
ܐܒܘܗܘܢ : ܒܥܒܕܘܬܗܘܢ ܠܡܫܬܥܒܕ ܒܢܝ̈ܐ : ܕܒܝܬ
ܕܡܫܟܚܐ : ܕܒܝܬܐ ܡܫܬܥܒܕܝܢ ܒܫܢܝܐ
ܕܡܫܟܚܐ ܒܡܫܟܚܢܘܬܗܘܢ : ܒܫܢܬܐ ܒܫܢܝܢ ܕܡܠܟܐ
ܐܠܦܝܢ .

ܢܛ : ܘܡܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝ̈ ܐܫܝܪ : ܡܫܠ
ܘܦܢܝܬܗ : ܥܒܕܘܢ ܘܦܢܝܬܗ .
ܣ : ܚܩܘܩ ܘܦܢܝܬܗ : ܪܚܘܒ
ܘܦܢܝܬܗ .
ܣܐ : ܘܡܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝ̈ ܢܦܬܠܝ : ܪܩܡ
ܕܓܠܝܠܐ ܘܦܢܝܬܗ : ܚܡܘܢ ܘܦܢܝܬܗ :
ܩܪܝܬܝܡ ܘܦܢܝܬܗ .
ܣܒ : ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝ̈ ܡܢܫܐ : ܕܒܩܪܒܐ
ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝ̈ ܙܒܘܠܘܢ : ܪܡܘܢ
ܘܦܢܝܬܗ : ܬܒܘܪ ܘܦܢܝܬܗ .
ܣܓ : ܘܡܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ ܕܝܪܝܚܘ ܡܢ
ܡܕܢܚܐ ܕܝܘܪܕܢܢ : ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝ̈ ܪܘܒܝܠ :
ܒܨܪ ܕܒܡܕܒܪܐ ܘܦܢܝܬܗ : ܝܗܨ
ܘܦܢܝܬܗ : ܢܨܝܒ ܘܦܢܝܬܗ .
ܣܕ : ܩܕܡܘܬ ܘܦܢܝܬܗ : ܡܦܥܬ
ܘܦܢܝܬܗ .
ܣܗ : ܪܡܬ ܘܦܢܝܬܗ : ܡܚܢܝܡ
ܘܦܢܝܬܗ .
ܣܘ : ܚܫܒܘܢ ܘܦܢܝܬܗ : ܝܥܙܝܪ
ܘܦܢܝܬܗ .

ܨܚܚܐ : ܙ .

ܐ : ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܐܝܣܟܪ : ܬܘܠܥ : ܘܦܘܐܐ :
ܘܝܫܘܒ : ܘܫܡܪܘܢ . ܗܠܝܢ ܐܪܒܥܐ ܒܢ̈ܘܗܝ .
ܒ : ܒܢܝ̈ ܬܘܠܥ : ܥܙܝ : ܐܪܦܝܐ : ܘܝܪܝܐܝܠ :
ܠܚܡܝ : ܘܝܒܫܡ : ܘܫܡܘܐܝܠ : ܪ̈ܫܝ ܒܝܬ
ܐܒܗܬܗܘܢ . ܘܗܠܝܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܬܘܠܥ :
ܓܢܒܪ̈ܐ ܚܝܠܐ : ܠܫܪܒܬܗܘܢ ܠܬܘܠܕܬܗܘܢ :
ܒܡܢܝܢܗܘܢ : ܘܡܢܝܢܗܘܢ ܕܒܝܘܡܝ ܕܘܝܕ
ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ ܘܫܬܡܐܐ .
ܓ : ܘܒܢ̈ܘܗܝ ܕܥܙܝ : ܐܝܙܪܚܝܐ . ܘܒܢ̈ܘܗܝ
ܕܐܝܙܪܚܝܐ : ܡܝܟܐܝܠ : ܘܥܘܒܕܝܐ : ܘܝܘܐܝܠ :
ܘܐܝܫܥܝܐ .
ܕ : ܐܪܒܥܐ ܪ̈ܫܐ ܟܠܗܘܢ ܥܡ ܬܘܠܕܬܗܘܢ
ܠܒܝܬ ܐܒܗܬܗܘܢ : ܓܢܒܪ̈ܐ ܚܝܠܐ : ܘܓܝܣ̈ܐ
ܩܪܒܐ : ܬܠܬܝܢ ܘܫܬܐ ܐܠܦܝܢ . ܡܛܠ
ܕܣܓܝܘ ܢܫܝ̈ܗܘܢ ܘܒܢ̈ܝܗܘܢ : ܘܒܢ̈ܬܗܘܢ :
ܘܐܚ̈ܝܗܘܢ .
ܗ : ܟܠ ܬܘܠܕܬܐ ܕܒܢܝ̈ ܐܝܣܟܪ ܓܢܒܪ̈ܐ
ܚܝܠܐ : ܬܡܢܝܢ ܘܫܒܥܐ ܐܠܦܝܢ .
ܘ : ܘܗܠܝܢ ܫܡܗ̈ܐ ܕܒܢ̈ܝ ܒܢܝܡܝܢ :
ܒܠܥ : ܘܐܒܟܪ : ܘܐܫܒܠ : ܘܓܪܐ : ܘܢܥܡܢ :
ܘܐܚܝ : ܘܪܐܫ : ܘܡܦܝܡ : ܘܚܘܦܝܡ : ܘܐܪܕ .
ܙ : ܘܒܢ̈ܘܗܝ ܕܒܠܥ : ܐܨܒܘܢ : ܘܥܙܝ :
ܘܥܙܝܐܝܠ : ܘܝܪܝܡܘܬ : ܘܥܝܪܝ : ܚܡܫܐ ܪ̈ܫܝ
ܒܝܬ ܐܒܗ̈ܬܐ : ܓܢܒܪ̈ܐ ܚܝܠܐ . ܘܗܘܐ
ܡܢܝܢܗܘܢ : ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ ܘܬܠܬܝܢ
ܘܐܪܒܥܐ .
ܚ : ܘܒܢ̈ܘܗܝ ܕܐܒܟܪ : ܙܡܝܪܐ : ܘܝܘܥܫ :
ܘܐܠܝܥܙܪ : ܘܐܠܝܘܥܝܢܝ : ܘܥܡܪܝ : ܘܝܪܝܡܘܬ :
ܘܐܒܝܐ : ܘܥܢܬܘܬ : ܘܥܠܡܬ . ܗܠܝܢ
ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܐܒܟܪ .
ܛ : ܘܗܘܐ ܡܢܝܢܗܘܢ ܠܬܘܠܕܬܗܘܢ :
ܠܪ̈ܫܝ ܒܝܬ ܐܒܗܬܗܘܢ : ܠܬܘܠܕܬܗܘܢ :
ܓܢܒܪ̈ܐ ܚܝܠܐ : ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ
ܘܡܐܬܝܢ .
ܝ : ܘܗܠܝܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܝܕܝܥܐܝܠ : ܒܠܗܢ .
ܘܒܢ̈ܘܗܝ ܕܒܠܗܢ : ܝܥܘܫ : ܘܒܢܝܡܝܢ :
ܘܐܗܘܕ : ܘܟܢܥܢܐ : ܘܙܝܬܢ : ܘܬܪܫܝܫ :
ܘܐܚܝܫܚܪ .
ܝܐ : ܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܝܕܝܥܐܝܠ
ܠܪ̈ܫܝ ܐܒܗܬܗܘܢ : ܓܢܒܪ̈ܐ ܚܝܠܐ : ܫܒܥܬܥܣܪ
ܐܠܦܝܢ ܘܡܐܬܝܢ ܕܢܦܩܝܢ ܒܚܝܠܐ ܠܡܩܪܒܐ .

أجمل ذهبية مدينة جديدة ذهبية .
ر : وملك حقة جاسوق : المنوذ حذق : أجبعود حذق .
ز : خطب حذق : كرم حذق : وزمنا حذق .
ت : هذه حذق : أهدنا حذق : أسطوف حذق .
ث : ثجوه حذق : أسعديم حذق .
خ : وملك عجلة دعوتا ذهلة كد جذكا باسقهوم : كحقة جاسوق لجذكا دهش : حلد ذلوق ملك قها ثجهنة .
ض : هنجه لوق سجذه لأذكا ذهوتا : حجلوق خقوبا ذهوتا : دابه لأذكا ذهوتا .
ظ : ولجلوم سكلا ذهذبا : هذهوتا : هنجه لجلد بخ موقا .
غ : ولجقة جاسوق هنجه لجلوم : هوتا ذهشوجوبا . هنجه لجتا : لسجذه ولخقوبس . ولليتر ولخقوبس : ولخقوبس : ولنهد ولخقوبس : ولسمد ولخقوبس .
ش : ولعلهمهد ولخقوبس : ولئجبة ولخقوبس .
ك : ولنش ولخقوبس : ولسهذا ولخقوبس : ولجلوم حصه ولخقوبس .
ق : مع جذكا جذهوم : هنجه لجد خقوبس : حنابا خقوبس : ولمهوبا خقوبس . حلوم هوتا : ٨٧٨٣٤٤٦ لجذكاوه .
ف : ولجقة جذهوم ذهذبا مع جذكا ذهنبا : حهنتا هوتا ٨٧٨٣٤٤٦ .
ع : هنجه حنت بهذد للوتا : هوتا ولم خقوبذهوم .
س : هنجه مع جذكا جذه هوذا : مع جذكا ذهنت حهدوا : هوتا ولم ذهذم ٥٥٥ لوم : حمد جذكا ذهنت قشا .
ر : وجوبا هوتا ذابا هوذا : حقوبس : مع جذكا جذه أهذم .
ت : هنجه لوا لهوتا ذهنبا : خقوبس : خذابا ولخقوبس : ولنهوذ ولخقوبس .
ث : ولجلوم شوذ ولخقوبس .
خ : ولابلو ولخقوبس : ولسلاذهوو ولخقوبس .
ض : مع قلابا جذكا ذهنبا : هنجه خقوبس : هنجلب خقوبس : ولجذكا ذهنت قشا : ذهلا .
ظ : ولجقة جذهوم ذهذبا مع جذكا ذهنبا : هنجه لجد خقوبس : هنجلوذ خقوبس .
غ : مع جذكا ذابقجة : مع جذكا جذه أهذم : مع جذكا ذهنبا : مع جذكا جذه ثقلاب : حذابا هوتا ٨٧٨٣٤٤٦ .
ش : لجقة حنت ذهذبا لجذكاوه : كد جذكا باسقهوم : ولجقة جاسوق لجذكا دهش : حلد ذلوق ملك قها ثجهنة .
ك : وملك عجلة دعوتا ذهلة : أهدنا حذق .
ق : ثجوه حذق : أسعديم حذق .
ف : وملك حقة جاسوق : المنوذ حذق : أجبعود حذق .
ع : خطب حذق : كرم حذق : وزمنا حذق .
س : هذه حذق : أهدنا حذق : أسطوف حذق .
ر : وملك حقة جاسوق : المنوذ حذق : أجبعود حذق .
ت : ولجقة جذهوم ذهذبا مع جذكا ذهنبا : حهنتا هوتا ٨٧٨٣٤٤٦ .
ث : هنجه حنت بهذد للوتا : هوتا ولم خقوبذهوم .
خ : هنجه مع جذكا جذه هوذا : مع جذكا ذهنت حهدوا : هوتا ولم ذهذم ٥٥٥ لوم : حمد جذكا ذهنت قشا .
ض : وجوبا هوتا ذابا هوذا : خقوبس : خذابا ولخقوبس : ولنهوذ ولخقوبس .
ظ : ولجقة جذهوم ذهذبا مع جذكا ذهنبا : هنجه لجد خقوبس : هنجلوذ خقوبس .
غ : ولابلو ولخقوبس : ولسلاذهوو ولخقوبس .
ش : ولعلهمهد ولخقوبس : ولئجبة ولخقوبس .
ك : ولنش ولخقوبس : ولسهذا ولخقوبس : ولجلوم حصه ولخقوبس .
ق : مع جذكا جذهوم : هنجه لجد خقوبس : حنابا خقوبس : ولمهوبا خقوبس . حلوم هوتا : ٨٧٨٣٤٤٦ لجذكاوه .
ف : ولجقة جذهوم ذهذبا مع جذكا ذهنبا : حهنتا هوتا ٨٧٨٣٤٤٦ .
ع : هنجه حنت بهذد للوتا : هوتا ولم خقوبذهوم .
س : هنجه مع جذكا جذه هوذا : مع جذكا ذهنت حهدوا : هوتا ولم ذهذم ٥٥٥ لوم : حمد جذكا ذهنت قشا .
ر : وجوبا هوتا ذابا هوذا : خقوبس : خذابا ولخقوبس : ولنهوذ ولخقوبس .
ت : ولجقة جذهوم ذهذبا مع جذكا ذهنبا : هنجه لجد خقوبس : هنجلوذ خقوبس .
ث : ولابلو ولخقوبس : ولسلاذهوو ولخقوبس .
خ : ولعلهمهد ولخقوبس : ولئجبة ولخقوبس .
ض : ولنش ولخقوبس : ولسهذا ولخقوبس : ولجلوم حصه ولخقوبس .
ظ : مع جذكا جذهوم : هنجه لجد خقوبس : حنابا خقوبس : ولمهوبا خقوبس . حلوم هوتا : ٨٧٨٣٤٤٦ لجذكاوه .
غ : ولجقة جذهوم ذهذبا مع جذكا ذهنبا : حهنتا هوتا ٨٧٨٣٤٤٦ .

ס : וַיֹּאמֶר דָּוִד בַּיּוֹם הַהוּא כָּל מַכֶּה יְבוּסִי וְיַגַּע בַּצִּנּוֹר וְאֶת הַפִּסֵּחִים וְאֶת הָעִוְרִים שׂנְאֵי נֶפֶשׁ דָּוִד עַל כֵּן יֹאמְרוּ עִוֵּר וּפִסֵּחַ לֹא יָבוֹא אֶל הַבָּיִת׃

ס : وقال داود في ذلك اليوم كل ضارب اليبوسي فليصل بالمزراق والعرج والعمي مبغضي نفس داود لاجل هذا يقولون اعمى واعرج لا يدخل البيت .

י : וַיֵּשֶׁב דָּוִד בַּמְּצוּדָה וַיִּקְרָא לָהּ עִיר דָּוִד וַיִּבֶן דָּוִד סָבִיב מִן הַמִּלּוֹא וָבָיְתָה׃

י : وسكن داود في الحصن وسماه مدينة داود وبنى داود حوله من الملو وما داخل .

יא : וַיֵּלֶךְ דָּוִד הָלוֹךְ וְגָדוֹל וַיְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת עִמּוֹ׃

יא : وكان داود يتقدم ويعظم والرب اله الجنود معه .

יב : וַיִּשְׁלַח חִירָם מֶלֶךְ צֹר מַלְאָכִים אֶל דָּוִד וַעֲצֵי אֲרָזִים וְחָרָשֵׁי עֵצִים וְחָרָשֵׁי קִיר וַיִּבְנוּ בַיִת לְדָוִד׃

יב : وارسل حيرام ملك صور رسلا الى داود وخشب ارز ونجارين وبناة حيطان فبنوا بيتا لداود .

יג : וַיִּקַּח דָּוִד עוֹד פִּלַגְשִׁים וְנָשִׁים מִירוּשָׁלִַם אַחֲרֵי בֹּאוֹ מֵחֶבְרוֹן וַיִּוָּלְדוּ עוֹד לְדָוִד בָּנִים וּבָנוֹת׃

יג : واخذ داود ايضا سراري ونساء من اورشليم بعد مجيئه من حبرون فولد ايضا لداود بنون وبنات .

יד : וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הַיִּלּוֹדִים לוֹ בְּיִרוּשָׁלִַם שַׁמּוּעַ וְשׁוֹבָב וְנָתָן וּשְׁלֹמֹה׃

יד : وهذه اسماء الذين ولدوا له في اورشليم شموع وشوباب وناثان وسليمان .

טו : וְיִבְחָר וֶאֱלִישׁוּעַ וְנֶפֶג וְיָפִיעַ׃

טו : ويبحار واليشوع ونافج ويافيع .

טז : וֶאֱלִישָׁמָע וּבְעֶלְיָדָע וֶאֱלִיפָלֶט׃

טז : والیشامع وبعليادع والیفلط .

יז : וַיִּשְׁמְעוּ פְלִשְׁתִּים כִּי מָשְׁחוּ אֶת דָּוִד לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ כָּל פְּלִשְׁתִּים לְבַקֵּשׁ אֶת דָּוִד וַיִּשְׁמַע דָּוִד וַיֵּרֶד אֶל הַמְּצוּדָה׃

יז : ولما سمع الفلسطينيون انهم مسحوا داود ملكا على اسرائيل صعد جميع الفلسطينيين لطلب داود فسمع داود ونزل الى الحصن .

יח : וּפְלִשְׁתִּים בָּאוּ וַיִּפְשְׁטוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃

יח : واما الفلسطينيون فاتوا وانتشروا في بقعة رفائيم .

יט : וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה לֵאמֹר הַאֶעֱלֶה אֶל פְּלִשְׁתִּים הֲתִתְּנֵם בְּיָדִי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דָּוִד עֲלֵה כִּי נָתוֹן אֶתֵּן אֶת פְּלִשְׁתִּים בְּיָדֶךָ׃

יט : فسأل داود الرب قائلا اصعد على الفلسطينيين هل تدفعهم ليدي فقال الرب لداود اصعد فاني ادفع الفلسطينيين ليدك .

כ : וַיָּבֹא דָּוִד בְּבַעַל פְּרָצִים וַיַּכֵּם שָׁם דָּוִד וַיֹּאמֶר פָּרַץ יְהוָה אֶת אֹיְבַי לְפָנַי כְּפֶרֶץ מָיִם עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בַּעַל פְּרָצִים׃

כ : فاتى داود الى بعل فراصيم وضربهم داود هناك وقال قد شق الرب اعدائي امامي كشق المياه لاجل هذا دعا اسم ذلك المكان بعل فراصيم .

כא : וַיַּעַזְבוּ שָׁם אֶת עֲצַבֵּיהֶם וַיִּשָּׂאֵם דָּוִד וַאֲנָשָׁיו׃

כא : وتركوا هناك اصنامهم فرفعها داود ورجاله .

כב : וַיֹּסֶף עוֹד פְּלִשְׁתִּים וַיִּפְשְׁטוּ בְּעֵמֶק רְפָאִים׃

כב : وعاد الفلسطينيون فصعدوا وانتشروا في بقعة رفائيم .

כג : וַיִּשְׁאַל דָּוִד בַּיהוָה וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲלֶה נָסֹב אַחֲרֵיהֶם בֹּא אֲלֵיהֶם מִמּוּל בְּכָאִים׃

כג : فسأل داود الرب فقال لا تصعد بل در وراءهم وتعال عليهم مقابل البكاء .

כד : וְהָיָה כְּשָׁמְעֲךָ אֶת קוֹל צְעָדָה בְּרָאשֵׁי הַבְּכָאִים אָז תִּתְגָּרֶה כִּי אָז יָצָא יְהוָה לְפָנֶיךָ לְהַכּוֹת בְּמַחֲנֵה פְלִשְׁתִּים׃

כד : واذا سمعت صوت خطوات على رؤوس البكاء فحينئذ تحرك لان الرب قد خرج امامك ليضرب جيش الفلسطينيين .

כה : וַיַּעַשׂ דָּוִד כֵּן כַּאֲשֶׁר הִכָּה יְהוָה אֶת פְּלִשְׁתִּים מִגֶּבַע עַד בֹּאֲךָ גָזֶר׃

כה : ففعل داود كما امره الرب وضرب الفلسطينيين من جبع الى مجيئك الى جازر .

ܘܚܡܫܝܢ ܐܠܦܝܢ : ܘܚܡܪܐ ܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ :
ܘܢܦܫܬܐ ܕܐܢܫܐ ܡܐܐ ܐܠܦܝܢ .

ܟܒ : ܡܛܠ ܕܩܛܝܠܐ ܣܓܝܐܐ ܢܦܠܘ ܡܢ
ܡܫܪܝܬܗܘܢ ܒܩܪܒܐ : ܘܝܬܒܘ ܒܕܘܟܬܗܘܢ
ܥܕ ܡܫܒܝܬܗܘܢ .

ܟܓ : ܘܒܢܝ ܦܠܓܗ ܕܫܒܛܐ ܕܡܢܫܐ :
ܝܬܒܘ ܒܐܪܥܐ ܕܡܬܢܝܢ : ܘܡܛܘ ܠܒܥܠܚܪܡܘܢ
ܕܛܘܪܐ ܕܣܢܝܪܘܢ . ܘܡܛܘ ܠܛܘܪ ܚܪܡܘܢ
ܣܓܝܘ ܘܣܓܝܘ .

ܟܕ : ܘܗܠܝܢ ܪܫܝ ܕܒܝܬ ܐܒܗܬܗܘܢ :
ܥܦܪ : ܘܝܫܥܝ : ܘܐܠܝܐܝܠ : ܘܥܙܪܝܐܝܠ :
ܘܝܪܡܝܐ : ܘܗܘܕܘܝܐ : ܘܝܚܕܝܐܝܠ : ܓܒܪܐ
ܓܢܒܪܐ ܚܝܠܐ : ܓܒܪܐ ܕܫܡܗܐ : ܕܪܝܫܝ
ܪܫܐ ܕܒܝܬ ܐܒܗܬܗܘܢ .

ܟܗ : ܘܫܩܪܘ ܒܐܠܗܐ ܕܐܒܗܬܗܘܢ :
ܘܙܢܘ ܒܬܪ ܐܠܗܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ :
ܕܐܘܒܕ ܡܪܝܐ ܡܢ ܩܕܡܝܗܘܢ .

ܟܘ : ܘܐܥܝܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܪܘܚܗܘܢ : ܪܘܚܗ ܕܦܘܠ ܬܓܠܬ ܦܠܐܣܪ ܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪ . ܘܐܓܠܝ ܠܫܒܛܐ ܕܒܝܬ ܪܘܒܝܠ :
ܘܠܫܒܛܐ ܕܒܝܬ ܓܕ : ܘܠܦܠܓܗ ܕܫܒܛܐ
ܕܡܢܫܐ . ܘܐܝܬܝ ܐܢܘܢ ܠܚܠܚ : ܘܠܚܒܘܪ
ܢܗܪ ܓܘܙܢ : ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܡܕܝ . ܘܗܘܝܢ ܬܡܢ
ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ .

ܨܚܚܐ : ܘ .

ܐ : ܒܢܘܗܝ ܕܠܘܝ : ܓܪܫܘܢ : ܘܩܗܬ :
ܘܡܪܪܝ .

ܒ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܩܗܬ : ܥܡܪܡ : ܘܝܨܗܪ :
ܘܚܒܪܘܢ : ܘܥܘܙܝܐܝܠ .

ܓ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܥܡܪܡ : ܡܘܫܐ : ܘܐܗܪܘܢ :
ܘܡܪܝܡ . ܘܒܢܘܗܝ ܕܐܗܪܘܢ : ܢܕܒ : ܘܐܒܝܗܘ :
ܘܐܠܝܥܙܪ : ܘܐܝܬܡܪ .

ܕ : ܘܐܠܝܥܙܪ ܐܘܠܕ ܠܦܝܢܚܣ . ܘܦܝܢܚܣ
ܐܘܠܕ ܠܐܒܝܫܘܥ .

ܗ : ܘܐܒܝܫܘܥ ܐܘܠܕ ܠܒܘܩܝ .
ܘܒܘܩܝ ܐܘܠܕ ܠܥܘܙܝ .

ܘ : ܘܥܘܙܝ ܐܘܠܕ ܠܙܪܚܝܐ . ܘܙܪܚܝܐ ܐܘܠܕ
ܠܡܪܝܘܬ .

ܙ : ܘܡܪܝܘܬ ܐܘܠܕ ܠܐܡܪܝܐ : ܘܐܡܪܝܐ
ܐܘܠܕ ܠܐܚܝܛܘܒ .

ܚ : ܘܐܚܝܛܘܒ ܐܘܠܕ ܠܨܕܘܩ .
ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܠܐܚܝܡܥܨ .

ܛ : ܘܐܚܝܡܥܨ ܐܘܠܕ ܠܥܙܪܝܐ . ܘܥܙܪܝܐ
ܐܘܠܕ ܠܝܘܚܢܢ .

ܝ : ܘܝܘܚܢܢ ܐܘܠܕ ܠܥܙܪܝܐ . ܘܥܙܪܝܐ ܗܘ
ܟܗܢ ܒܒܝܬܐ ܕܒܢܐ ܫܠܝܡܘܢ ܒܐܘܪܫܠܡ .

ܝܐ : ܘܐܘܠܕ ܥܙܪܝܐ ܠܐܡܪܝܐ : ܘܐܡܪܝܐ
ܐܘܠܕ ܠܐܚܝܛܘܒ .

ܝܒ : ܘܐܚܝܛܘܒ ܐܘܠܕ ܠܨܕܘܩ .
ܘܨܕܘܩ ܐܘܠܕ ܠܫܠܘܡ .

ܝܓ : ܘܫܠܘܡ ܐܘܠܕ ܠܚܠܩܝܐ . ܘܚܠܩܝܐ
ܐܘܠܕ ܠܥܙܪܝܐ .

ܝܕ : ܘܥܙܪܝܐ ܐܘܠܕ ܠܣܪܝܐ . ܘܣܪܝܐ
ܐܘܠܕ ܠܝܘܨܕܩ .

ܝܗ : ܘܝܘܨܕܩ ܐܙܠ : ܟܕ ܐܓܠܝ ܡܪܝܐ
ܠܝܗܘܕܐ ܘܠܐܘܪܫܠܡ : ܒܐܝܕܐ
ܕܢܒܘܟܕܢܨܪ .

ܝܘ : ܒܢܘܗܝ ܕܠܘܝ : ܓܪܫܘܢ : ܩܗܬ :
ܘܡܪܪܝ .

ܝܙ : ܘܗܠܝܢ ܫܡܗܐ : ܕܒܢܝ ܓܪܫܘܢ :
ܠܒܢܝ : ܘܫܡܥܝ .

ܙܪܥܘ ܠܛܘܒܐ ܕܡܠܟܐ : ܐܡܪܬ ܡܬܟܢܫܢܐ .
ܘܐܝܟ ܥܠܡܐ ܕܐܡܪܬ ܕܙܪܥܘ ܒܪܫܝܬܗܘܢ :
ܦܠܚܘܬܐ ܘܡܬܚܫܒܢܘܬܐ : ܘܪܕܝܬܐ ܘܥܘܕܪܢܐ . ܐܝܟ
ܐܪܥܐ ܐܡܪܝܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ : ܙܪܥܘ ܒܪܫܝܬܗܘܢ .
ܝܙ : ܘܚܙܝܬܗ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܐܬܚܙܝܬܗ
ܐܡܠܟܘܬܐ : ܘܚܙܝܬܗ ܒܫܘܠܛܢܗܘܢ ܥܒܕܐ
ܠܢܘܟܪܝܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܗ .

ܐ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܪܘܒܝܠ : ܒܘܟܪܗ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܡܛܠ ܕܗܘ ܗܘܐ ܒܘܟܪܗ ܕܐܒܘܗܝ ܘܛܢܦ
ܡܫܟܒܗ ܕܐܒܘܗܝ : ܐܬܝܗܒܬ ܒܘܟܪܘܬܗ
ܠܝܘܣܦ ܐܚܘܗܝ ܒܪܗ ܕܐܝܣܪܝܠ . ܘܐܝܟ ܗܠܝܢ
ܐܬܪܫܡܘܢ ܐܝܟ ܒܘܟܪܘܬܐ : ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܚܘܗܝ
ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܒ : ܡܢ ܝܗܘܕܐ ܢܦܘܩ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ :
ܘܒܘܟܪܘܬܐ ܐܬܝܗܒܬ ܠܝܘܣܦ .
ܓ : ܒܢܘܗܝ ܕܪܘܒܝܠ : ܒܘܟܪܗ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܚܢܘܟ : ܘܦܠܘ : ܘܚܨܪܘܢ : ܘܟܪܡܝ .
ܕ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܟܪܡܝ : ܫܡܥܝܐ ܒܪܗ :
ܘܓܘܓ ܒܪܗ : ܫܡܥܝ ܒܪܗ .
ܗ : ܡܝܟܐ ܒܪܗ : ܪܐܝܐ ܒܪܗ : ܒܥܠ
ܒܪܗ .
ܘ : ܐܒܝܪܐ ܒܪܗ . ܕܫܒܐ ܬܓܠܬ ܦܠܢܣܪ
ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ . ܗܘ ܗܘܐ ܪܫܐ ܕܫܒܛܐ
ܕܒܝܬ ܪܘܒܝܠ .
ܙ : ܘܐܚܘܗܝ ܠܫܪܒܬܗܘܢ : ܟܕ ܐܬܝܠܕܘ
ܒܬܘܠܕܬܗܘܢ : ܪܫܗܘܢ ܝܥܝܐܝܠ : ܐܚܝܢܐ
ܘܙܟܪܝܐ .
ܚ : ܘܒܠܥ ܒܪ ܥܙܙ : ܒܪ ܫܡܥ :
ܒܪ ܝܘܐܝܠ . ܗܘ ܝܬܒ ܗܘܐ ܒܥܪܘܥܪ :
ܘܥܕܡܐ ܠܢܒܘ : ܘܠܒܥܠ ܡܥܘܢ .
ܛ : ܘܥܕܡܐ ܠܡܕܒܪܐ : ܥܕܡܐ
ܠܡܥܠܢܗ ܕܡܕܒܪܐ : ܕܡܢ ܢܗܪܐ ܦܪܬ .
ܡܛܠ ܕܩܢܝܢܗ ܣܓܝ ܘܐܣܓܝܘ : ܒܐܪܥܐ
ܕܓܠܥܕ .
ܝ : ܘܒܝܘܡܬܗ ܕܫܐܘܠ : ܥܒܕܘ ܩܪܒܐ
ܥܡ ܗܓܪܝܐ : ܘܢܦܠܘ ܒܐܝܕܝܗܘܢ . ܘܝܬܒܘ
ܒܡܫܟܢܝܗܘܢ . ܘܥܠܘ ܒܡܕܝܢܬܗܘܢ : ܥܠ
ܟܠ ܐܦܝ ܡܕܢܚܐ ܕܐܪܥܐ ܕܓܠܥܕ .
ܝܐ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܓܕ : ܥܠܘ ܠܡܩܒܠܗܘܢ
ܒܐܪܥܐ ܕܡܬܢܢ : ܥܕܡܐ ܠܬܚܘܡܐ ܕܣܠܟܐ
ܘܕܡܠܟܐ .
ܝܒ : ܘܝܘܐܝܠ ܪܫܐ ܒܪܫܝܬܗܘܢ . ܘܫܦܡ
ܬܢܝ ܠܗܘܢ : ܘܡܠܟ ܠܗܘܢ ܒܡܬܢܢ ܫܦܛ .
ܝܓ : ܘܐܚܝܗܘܢ ܠܒܝܬ ܕܐܒܗܝܗܘܢ ܟܕ ܡܝܟܐܝܠ :
ܟܕ ܡܫܘܠܡ : ܟܕ ܫܒܥ : ܟܕ ܝܘܪܝ : ܟܕ
ܥܟܝܢ : ܟܕ ܙܝܥ : ܘܥܒܪ ܕܐܬܝܠܕܘܗܘܢ .
ܝܕ : ܐܝܠܝܢ ܒܢܘܗܝ ܕܐܒܝܚܝܠ ܒܪ ܚܘܪܝ :
ܒܪ ܝܪܘܚ : ܒܪ ܓܠܥܕ : ܒܪ ܡܝܟܐܝܠ : ܒܪ
ܢܨܕܝܠ : ܒܪ ܚܘܙ : ܓܒܪܐ ܕܐܒܗܝܗܘܢ .
ܝܗ : ܘܝܬܒܘ ܒܡܬܢܢ : ܘܒܩܘܪܝܗ .
ܝܘ : ܒܟܠܗܘܢ ܐܬܝܠܕܘ ܒܝܘܡܝ ܝܘܬܡ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܘܒܝܘܡܬܗ ܕܝܪܒܥܡ
ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܝܙ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܪܘܒܝܠ : ܘܓܕ : ܘܦܠܓܘܬܗ
ܕܫܒܛܐ ܕܡܢܫܐ : ܐܢܫܐ ܓܢܒܪܐ ܘܦܠܚܐ :
ܘܐܚܝܕܝ ܩܫܬܐ : ܘܝܕܥܝܢ ܩܪܒܐ : ܐܪܒܥܝܢ
ܘܐܪܒܥܐ ܐܠܦܝܢ : ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܫܬܝܢ .
ܝܚ : ܥܒܕܘ ܟܠܗܘܢ ܩܪܒܐ ܥܡ ܗܓܪܝܐ :
ܘܝܛܘܪ ܘܢܦܝܫ ܘܢܘܕܒ .
ܝܛ : ܘܐܬܥܕܪܘ ܥܠܝܗܘܢ : ܡܛܠ
ܕܠܐܠܗܐ ܩܥܘ ܒܩܪܒܐ . ܘܫܡܥ ܠܗܘܢ :
ܡܛܠ ܕܐܬܬܟܠܘ ܥܠܘܗܝ .
ܟ : ܘܫܒܘ ܩܢܝܢܗܘܢ ܓܡܠܐ ܘܥܢܐ :
ܐܡܪܐ ܚܡܫܝܢ ܐܠܦܝܢ : ܘܚܡܪܐ ܬܪܝܢ

ה : ויקרא אור ליום וחשך קרא לילה : ויהי ערב ויהי בקר יום אחד .
ו : ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים .
ז : ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן .
ח : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני .
ט : ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן .
י : ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב .
יא : ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב .
יב : ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב .
יג : ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי .
יד : ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים .
טו : והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן .
טז : ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים .
יז : ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ .
יח : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב .
יט : ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי .
כ : ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים .
כא : ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב .
כב : ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ .
כג : ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי .
כד : ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן .
כה : ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב .
כו : ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ .
כז : ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם .
כח : ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ .
כט : ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה .
ל : ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן .
לא : וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי .

ב א : ויכלו השמים והארץ וכל צבאם .
ב : ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה .
ג : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות .
ד : אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים .
ה : וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה .
ו : ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה .
ז : ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה .
ח : ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר .
ט : ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע .
י : ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים .
יא : שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב .
יב : וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם .
יג : ושם נהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש .
יד : ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת .
טו : ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה .
טז : ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל .
יז : ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות .
יח : ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו .
יט : ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו .
כ : ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו .
כא : ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה .
כב : ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם .
כג : ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת .
כד : על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד .
כה : והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו .

ג א : והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן .
ב : ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל .
ג : ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון .
ד : ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון .
ה : כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע .
ו : ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל .
ז : ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת .
ח : וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן .
ט : ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה .
י : ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא .
יא : ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת .
יב : ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל .
יג : ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל .
יד : ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך .
טו : ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב .
טז : אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך .
יז : ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך .
יח : וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה .
יט : בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב .
כ : ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי .
כא : ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם .
כב : ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם .
כג : וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם .
כד : וישלח את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים .

ד א : והאדם ידע את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה .
ב : ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה .
ג : ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה .
ד : והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו .
ה : ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו .
ו : ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך .
ז : הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו .
ח : ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו .
ט : ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי .
י : ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה .
יא : ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך .
יב : כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ .
יג : ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא .
יד : הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני .
טו : ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו כל מצאו .
טז : ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן .
יז : ויהי קין יודע את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך .
יח : ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך .
יט : ויקח לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה .
כ : ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה .
כא : ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב .
כב : וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה .
כג : ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי .
כד : כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה .
כה : ויהי אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת כי שת לי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין .
כו : ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל לקרא בשם יהוה .

ה א : זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו .
ב : זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם ביום הבראם .
ג : ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שת .
ד : ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .
ה : ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה וימת .
ו : וחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש .
ז : ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .
ח : ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה וימת .
ט : וחי אנוש תשעים שנה ויולד את קינן .
י : ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .
יא : ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת .
יב : וחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל .
יג : ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .
יד : ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת .
טו : וחי מהללאל חמש שנים וששים שנה ויולד את ירד .
טז : ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .
יז : ויהי כל ימי מהללאל חמש שנים ותשעים שנה ושמנה מאות שנה וימת .
יח : וחי ירד שתים שנים וששים שנה ומאת שנה ויולד את חנוך .
יט : ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות .
כ : ויהי כל ימי ירד שתים שנים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת .
כא : וחי חנוך חמש וששים שנה ויולד את מתושלח .
כב : ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות .
כג : ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה .
כד : ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים .
כה : וחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את למך .
כו : ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות .
כז : ויהי כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת .
כח : וחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן .
כט : ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה .
ל : ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות .
לא : ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת .
לב : ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת .

ו א : ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם .
ב : ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו .
ג : ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה .
ד : הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם .
ה : וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום .
ו : וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו .
ז : ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם .
ח : ונח מצא חן בעיני יהוה .
ט : אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח .
י : ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת .
יא : ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס .
יב : וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ .
יג : ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ .
יד : עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר .
טו : וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה .
טז : צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה .
יז : ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע .
יח : והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך .
יט : ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו .
כ : למינהו מן העוף ולמינהו מן הבהמה למינהו מכל רמש האדמה שנים מכל יבאו אליך להחיות .
כא : ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה .
כב : ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה .

ז א : ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה .
ב : מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו .
ג : גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ .
ד : כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה .
ה : ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה .
ו : ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ .
ז : ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול .
ח : מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה .
ט : שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח .
י : ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ .
יא : בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו .
יב : ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה .
יג : בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה .
יד : הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף .
טו : ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים .
טז : והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו .
יז : ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ .
יח : ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים .
יט : והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים .
כ : חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים .
כא : ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם .
כב : כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו .
כג : וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה .
כד : ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום .

ח א : ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים .
ב : ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים .
ג : וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום .
ד : ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט .
ה : והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים .
ו : ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה .
ז : וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ .
ח : וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה .
ט : ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה .
י : ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה .
יא : ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ .
יב : ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד .
יג : ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה .
יד : ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ .
טו : וידבר אלהים אל נח לאמר .
טז : צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך .
יז : כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ .
יח : ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו .
יט : כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה .
כ : ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח .
כא : וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי .
כב : עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו .

ט א : ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ .
ב : ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו .
ג : כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל .
ד : אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו .
ה : ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם .
ו : שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם .
ז : ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה .
ח : ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר .
ט : ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם .
י : ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ .
יא : והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ .
יב : ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש החיה אשר אתכם לדרת עולם .
יג : את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ .
יד : והיה בעננו על הארץ וראתה הקשת בענן .
טו : וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר .
טז : והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ .
יז : ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ .
יח : ויהי בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען .
יט : שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ .
כ : ויחל נח איש האדמה ונטע כרם .
כא : ויתן מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה .
כב : וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ .
כג : ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו .
כד : ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן .
כה : ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו .
כו : ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו .
כז : יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו .
כח : ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה .
כט : ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת .

י א : ואלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול .
ב : בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס .
ג : ובני גמר אשכנז וריפת ותוגרמה .
ד : ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים .
ה : מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחתם בגוייהם .
ו : ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען .
ז : ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן .
ח : וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ .
ט : הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה .
י : ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער .
יא : מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח .
יב : ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה .
יג : ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים .
יד : ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים .
טו : וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת .
טז : ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי .
יז : ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני .
יח : ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני .
יט : ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע .
כ : אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם .
כא : ולשם גם הוא ילד אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול .
כב : בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם .
כג : ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש .
כד : וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר .
כה : ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן .
כו : ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח .
כז : ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה .
כח : ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא .
כט : ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן .
ל : ויהי מושבם ממישא בואכה סנחריב הר הקדם .
לא : אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם .
לב : אלה משפחות בני נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול .

יא א : ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים .
ב : ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם .
ג : ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר .
ד : ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ .
ה : וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם .
ו : ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות .
ז : הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו .
ח : ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר .
ט : על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ .
י : אלה תולדת שם שם בן מאת שנה הוליד את ארפכשד שנתים אחר המבול .
יא : ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש שנים ומאת שנה ויולד בנים ובנות .
יב : וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח .
יג : ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות .
יד : ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר .
טו : ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות .
טז : ועבר חי ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג .
יז : ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות .
יח : ופלג חי שלשים שנה ויולד את רעו .
יט : ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות .
כ : ורעו חי שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג .
כא : ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות .
כב : ושרוג חי שלשים שנה ויולד את נחור .
כג : ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות .
כד : ונחור חי תשע ועשרים שנה ויולד את תרח .
כה : ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאה שנה ויולד בנים ובנות .
כו : ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן .
כז : ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט .
כח : וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים .
כט : ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה .
ל : ותהי שרי עקרה אין לה ולד .
לא : ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם .
לב : ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן .

יב א : ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך .
ב : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה .
ג : ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה .
ד : וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן .
ה : ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאנה ארץ כנען .
ו : ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ .
ז : וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו .
ח : ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה .
ט : ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה .
י : ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ .
יא : ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את .
יב : והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו .
יג : אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך .
יד : ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד .
טו : וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה ותקח האשה בית פרעה .
טז : ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים .
יז : ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם .
יח : ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא .
יט : למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך .
כ : ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו .

יג א : ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה .
ב : ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב .
ג : וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי .
ד : אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה .
ה : וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים .
ו : ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו .
ז : ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ .
ח : ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו .
ט : הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה .
י : וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער .
יא : ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו .
יב : אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם .
יג : ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד .
יד : ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה .
טו : כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם .
טז : ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה .
יז : קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה .
יח : ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה .

יד א : ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים .
ב : עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא

ܒ : ܐܠܝܬܐ : ܐܬܥܠܡܘܢ ܟܕ ܡܟܠܐ
ܟܕܗ ܐܬܠܩܝ ܡܠܟܐ ܕܚܘܐ . ܕܒܝܬܐ :
ܐܪܘܝܐ ܟܕ ܣܝܡܬ .

ܓ : ܣܡܝܟܬܐ : ܥܩܪܬܐ ܟܕ ܐܩܝܡܬ .
ܥܬܝܕܐ : ܐܬܬܘܕܥܡ : ܕܡܢ ܚܝܠܐ ܐܢܬܬܗ
ܕܪܘܚܐ .

ܕ : ܐܠܘ ܕܝܢܐ ܥܠܐ : ܢܬܒܠܥܘ ܠܪܘܚܐ
ܕܝܕܥܘܢ . ܘܐܡܠܝ ܐܬܗ ܥܒܕ ܥܢܝ̈ܢ :
ܘܥܠܬܐ ܢܕܥܝܢ . ܘܐܬܠܝܢ ܘܐܬܠܗ ܥܢܝ̈ܢ
ܐܡܠܝ ܒܐܘܪܚܠܡ .

ܗ : ܘܐܠܘ ܥܡܪ̈ܬܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܐܬܝܠܕܘ
ܠܗ ܒܐܘܪܚܠܡ : ܫܡܥܬ : ܘܫܡܥܬ : ܘܐܠܝ :
ܘܥܠܝܡܘܬܐ .

ܘ : ܘܢܒܗܪ : ܘܐܬܒܗܪ : ܘܐܬܒܚܪ .

ܙ : ܘܐܬܦܬܚ : ܘܐܬܓܠܝ : ܘܝܕܥܘ .

ܚ : ܘܝܕܥܘ : ܘܐܬܒܚܪ .

ܛ : ܐܡܪ ܒܠܚܘܕ ܟܕ ܚܙܐ . ܘܐܬܚܙܝ
ܫܬܩܘ .

ܝ : ܦܘܫܩܗ ܕܥܠܡܘܢ : ܕܡܝܬܝܢ ܒܪܗ :
ܐܝܟܐ ܒܪܗ : ܐܟܐ ܒܪܗ : ܡܬܚܒܐ ܒܪܗ .

ܝܐ : ܡܘܬܐ ܒܪܗ : ܚܝܘܬܐ ܒܪܗ : ܡܘܐܪܐ
ܒܪܗ .

ܝܒ : ܐܬܡܘܢܬܐ ܒܪܗ : ܟܘܢܐ ܒܪܗ :
ܡܬܡܛܡ ܒܪܗ .

ܝܓ : ܐܢܫ ܒܪܗ : ܚܘܫܒܐ ܒܪܗ : ܡܣܟܢܐ
ܒܪܗ .

ܝܕ : ܐܡܪܝ ܒܪܗ : ܡܬܥܢܐ ܒܪܗ .

ܝܗ : ܦܘܫܩܗ ܕܡܬܥܢܐ : ܒܪܗ ܡܬܚܢܢ :
ܛܝܒܘܬܐ ܡܬܢܨܒܐ : ܐܠܝܬܐ ܚܕܬܐ : ܕܒܝܬܐ
ܫܠܡܘܬ .

ܝܘ : ܦܘܫܩܗ ܕܡܬܢܨܒܐ : ܡܬܓܢܐ ܒܪܗ :
ܚܕܬܐ ܒܪܗ .

ܝܙ : ܦܘܫܩܗ ܕܡܬܓܢܐ : ܐܬܓܢܝܬ ܒܪܗ .

ܝܚ : ܘܡܬܠܒܫ ܒܪܗ : ܘܦܩܕܐ ܒܪܗ :
ܘܡܬܚܣܕ ܒܪܗ : ܘܡܬܢܣܒܐ ܒܪܗ : ܘܫܡܫ
ܒܪܗ : ܘܡܬܢܨܒܐ ܒܪܗ .

ܝܛ : ܦܘܫܩܗ ܕܡܬܢܨܒܐ : ܘܡܬܪܒܝܢ
ܘܫܡܫܝܢ . ܘܡܬܢ ܘܡܬܪܒܝܢ : ܡܫܠܡ
ܘܡܢܝܢܐ : ܘܡܠܦܢܗ ܚܬܡܘܢ .

ܟ : ܘܫܒܝܩܐ : ܘܡܬܚܪܫ : ܘܡܬܕܢܐ :
ܘܣܘܚܦܐ .

ܟܐ : ܟܬܒ ܢܝܫܐ : ܦܠܛܢܐ : ܘܐܘܟܠܢܐ .
ܐܪܟܢܐ ܒܪܗ : ܐܪܝܟ ܒܪܗ : ܠܡܩܒܠܢܐ ܒܪܗ
ܕܐܘܟܠܢܐ .

ܟܒ : ܘܟܪܗ ܕܥܒܪܐ : ܥܡܠܢܐ : ܘܟܪܗ
ܕܥܡܠܢܐ : ܫܠܡܐ : ܘܢܩܝܫ : ܡܫܘܕܥܢܐ :
ܘܡܫܘܚܬܐ .

ܟܓ : ܘܗܘܝܢܐ : ܘܠܥܒܕ : ܘܦܠܚܢܐ :
ܘܢܣܒ : ܘܡܢܝܢ : ܘܕܠܝܠܐ : ܘܣܓܝ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܕ .

ܐ : ܘܐܠܝ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܗܘܕܝܐ ܩܕܡܝ : ܘܣܝܘܡܐ :
ܘܟܕܡܒ : ܘܢܦܘܠ : ܘܥܘܠܐ .

ܒ : ܘܒܠܐ ܟܕ ܥܘܠܐ : ܐܘܠܕ ܠܩܝܢ .
ܘܩܝܢ ܐܘܠܕ ܠܐܣܡܒ : ܘܠܒܝܕ . ܐܠܝܢ
ܟܕܒܬܐ ܕܝܕܝܥܢ .

ܓ : ܘܐܠܝܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܐܪܦܟܫܕ : ܐܣܝܘܟܝܢ :
ܘܥܡܕܐ : ܘܡܪܥܕ .

ܕ : ܘܦܠܓܘܬܐ : ܘܣܘܥܝܐ . ܘܐܠܝܢ ܒܢ̈ܘܗܝ
ܕܣܘܪ ܒܘܒܕܝܗ ܕܐܦܪܬ ܕܗܘܝܐ ܐܟܘܬܗ
ܡܢ ܟܠܗ ܠܝܡ .

ܗ . ܘܐܬܝܢܥܘܪ ܐܟܘܬܗ ܕܐܬܢܥܘܪ :
ܗܘܝ ܠܗ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܢܥܝܡ .

בה : ואת כל אשר ימצא אתו : ויעש נח ככל
אשר צוה אתו אלהים . כן עשה : ויאמר יהוה
לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה . כי אתך
ראיתי צדיק לפני בדור הזה : מכל הבהמה
הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו .
ומן הבהמה אשר איננה טהורה שנים איש
ואשתו : גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר
ונקבה . לחיות זרע על פני כל הארץ : כי
לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ
ארבעים יום וארבעים לילה . ומחיתי את כל
היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה : ויעש
נח ככל אשר צוהו יהוה : ונח בן שש מאות
שנה והמבול היה מים על הארץ : ויבא נח
ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה . מפני
מי המבול : מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה
אשר איננה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש
על האדמה : שנים שנים באו אל נח התבה
זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח : ויהי
לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ :
בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל
מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו :
והגשם היה על הארץ ארבעים יום וארבעים
לילה : בעצם היום הזה בא נח ושם וחם
ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם
אל התבה : הם והחיה למינה וכל הבהמה
למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו
וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף : ויבאו
אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר
בו רוח חיים : והבאים זכר ונקבה מכל בשר
באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה
בעדו : ויהי המבול ארבעים יום על הארץ
וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל
הארץ : ויגברו המים וירבו מאד על הארץ
ותלך התבה על פני המים : והמים גברו מאד
מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר
תחת כל השמים : חמש עשרה אמה מלמעלה
גברו המים ויכסו ההרים : ויגוע כל בשר
הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל
השרץ השרץ על הארץ וכל האדם : כל אשר
נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו :
ויאמח את כל היקום אשר על פני האדמה
מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים
וימחו מן הארץ וישאר אך נח והאשר אתו
בתבה : ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת
יום :

פרשה : ב .

א : ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת
כל הבהמה אשר אתו בתבה . ויעבר אלהים
רוח על הארץ וישכו המים : ויסכרו מעינות
תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים :
וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב . ויחסרו
המים מקצה חמשים ומאת יום : ותנח התבה
בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על
הרי אררט : והמים היו הלוך וחסור עד
החדש העשירי . בעשירי באחד לחדש נראו
ראשי ההרים : ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח
נח את חלון התבה אשר עשה : וישלח את
העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל
הארץ : וישלח את היונה מאתו לראות את
המים הקלו מעל פני האדמה : ולא מצאה
היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה
כי מים על פני כל הארץ . וישלח ידו ויקחה
ויבא אתה אליו אל התבה : ויחל עוד שבעת
ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה :
ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית
טרף בפיה . וידע נח כי קלו המים מעל
הארץ : ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח
את היונה ולא שבה אליו עוד : ויהי בשנת
אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש
חרבו המים מעל הארץ . ויסר נח את מכסה
התבה וירא והנה חרבו פני האדמה : ובחדש
השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ :
וידבר אלהים אל נח לאמר : צא מן התבה
אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך : כל
החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה
ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך
ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ : ויצא נח
ובניו ואשתו ונשי בניו אתו : כל החיה כל
הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם
יצאו מן התבה :

ܡܛ : ܘܡܝܬ ܫܐܘܠ . ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܒܥܠܚܢܢ ܒܪ ܥܟܒܘܪ .

ܢ : ܘܐܡܠܟ ܒܬܪܗ ܗܕܪ . ܘܫܡܗ ܕܡܕܝܢܬܗ : ܦܥܘ . ܘܫܡܗ ܕܐܢܬܬܗ : ܡܗܝܛܒܐܝܠ : ܒܪܬ ܡܛܪܕ : ܒܪܬ ܡܝܙܗܒ . ܘܡܝܬ ܗܕܪ .

ܢܐ : ܘܗܘܘ ܪ̈ܫܐ ܕܐܕܘܡ : ܪܫܐ ܬܡܢܥ : ܪܫܐ ܥܠܘܐ : ܪܫܐ ܝܬܝܬ .

ܢܒ : ܪܫܐ ܐܗܠܝܒܡܐ : ܪܫܐ ܐܝܠܐ : ܪܫܐ ܦܝܢܘܢ .

ܢܓ : ܪܫܐ ܩܢܙ : ܪܫܐ ܬܝܡܢ : ܪܫܐ ܡܒܨܪ .

ܢܕ : ܪܫܐ ܡܓܕܐܝܠ : ܪܫܐ ܥܝܪܡ . ܗܠܝܢ ܪ̈ܫܐ ܕܐܕܘܡ .

ܨܚܚܐ : ܒ .

ܐ : ܘܗܠܝܢ ܒܢ̈ܝ ܝܫܪܐܝܠ : ܪܘܒܝܠ : ܫܡܥܘܢ : ܠܘܝ : ܝܗܘܕܐ : ܐܝܣܟܪ : ܘܙܒܘܠܘܢ .

ܒ : ܘܕܢ : ܘܝܘܣܦ : ܘܒܢܝܡܝܢ : ܢܦܬܠܝ : ܓܕ : ܐܫܝܪ .

ܓ : ܒܢܘܗܝ ܕܝܗܘܕܐ : ܥܝܪ : ܘܐܘܢܢ : ܘܫܝܠܐ . ܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܐܬܝܠܕܘ ܠܗ ܡܢ ܒܬܫܘܥ ܟܢܥܢܝܬܐ . ܘܗܘܐ ܥܝܪ ܒܘܟܪܗ ܕܝܗܘܕܐ : ܒܝܫ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܩܛܠܗ .

ܕ : ܘܬܡܪ ܟܠܬܗ ܝܠܕܬ ܠܗ ܠܦܪܨ : ܘܠܙܪܚ : ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܝܗܘܕܐ ܚܡܫܐ .

ܗ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܦܪܨ : ܚܨܪܘܢ : ܘܚܡܘܠ .

ܘ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܙܪܚ : ܙܡܪܝ : ܘܐܝܬܢ : ܘܗܝܡܢ : ܘܟܠܟܠ : ܘܕܪܕܥ . ܟܠܗܘܢ ܚܡܫܐ .

ܙ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܟܪܡܝ : ܥܟܪ ܥܟܘܪܗ ܕܝܫܪܐܝܠ : ܕܐܥܠ ܒܚܪܡܐ .

ܚ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܐܝܬܢ : ܥܙܪܝܐ .

ܛ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܚܨܪܘܢ ܕܐܬܝܠܕܘ ܠܗ : ܝܪܚܡܐܝܠ : ܘܪܡ : ܘܟܠܘܒܝ .

ܝ : ܘܪܡ ܐܘܠܕ ܠܥܡܝܢܕܒ . ܘܥܡܝܢܕܒ ܐܘܠܕ ܠܢܚܫܘܢ ܪܒܐ ܕܒܢ̈ܝ ܝܗܘܕܐ .

ܝܐ : ܘܢܚܫܘܢ ܐܘܠܕ ܠܫܠܡܐ . ܘܫܠܡܐ ܐܘܠܕ ܠܒܥܙ .

ܝܒ : ܘܒܥܙ ܐܘܠܕ ܠܥܘܒܝܕ : ܘܥܘܒܝܕ ܐܘܠܕ ܠܐܝܫܝ .

ܝܓ : ܘܐܝܫܝ ܐܘܠܕ ܠܒܘܟܪܗ ܠܐܠܝܐܒ : ܘܠܐܒܝܢܕܒ ܬܢܝܢܐ : ܘܫܡܥܐ ܬܠܝܬܝܐ .

ܝܕ : ܘܠܢܬܢܐܝܠ ܪܒܝܥܝܐ : ܘܠܪܕܝ ܚܡܝܫܝܐ .

ܝܗ : ܘܠܐܘܪܙܡ ܫܬܝܬܝܐ : ܘܐܠܝܗܘ ܫܒܝܥܝܐ : ܘܕܘܝܕ ܬܡܝܢܝܐ .

ܝܘ : ܘܐܚܘܬܗܘܢ ܐܢܫ̈ܐ : ܨܪܘܝܐ : ܘܐܒܝܓܝܠ . ܘܒܢ̈ܝܗ ܕܨܪܘܝܐ : ܐܒܝܫܝ : ܘܝܘܐܒ : ܘܥܣܐܝܠ .

ܝܙ : ܘܐܒܝܓܝܠ ܝܠܕܬ ܠܥܡܫܐ . ܘܐܒܘܗܝ ܕܥܡܫܐ ܝܬܪ .

ܝܚ : ܘܟܠܒ ܒܪ ܚܨܪܘܢ ܐܘܠܕ ܡܢ ܥܙܘܒܐ ܐܢܬܬܗ : ܠܝܪܝܥܘܬ . ܘܗܠܝܢ ܒܢ̈ܝܗ : ܝܫܪ : ܐܝܡܢ : ܘܫܘܒܒ : ܘܐܪܕܘܢ .

ܝܛ : ܘܡܝܬܬ ܥܙܘܒܐ . ܘܢܣܒ ܠܗ ܟܠܒ ܠܐܦܪܬ : ܘܝܠܕܬ ܠܗ ܠܚܘܪ .

ܟ : ܘܚܘܪ ܐܘܠܕ ܠܐܘܪܝ : ܘܐܘܪܝ ܐܘܠܕ ܠܒܨܠܐܝܠ .

ܟܐ : ܘܒܬܪܟܢ ܥܠ ܚܨܪܘܢ ܥܠ ܒܪܬܗ ܕܡܟܝܪ ܐܒܘܗܝ ܕܓܠܥܕ : ܘܢܣܒܗ . ܘܗܘ ܒܪ ܫܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܗܘܐ . ܘܝܠܕܬ ܠܗ ܠܣܓܘܒ .

ܟܒ : ܘܣܓܘܒ ܐܘܠܕ ܠܝܐܝܪ . ܘܗܘܝ ܠܗ ܥܣܪܝܢ ܘܬܠܬ ܩܘܪ̈ܝܐ ܒܐܪܥܐ ܕܓܠܥܕ .

ܝܛ : ܘܠܥܒܪ ܐܬܝܠܕܘ ܬܪܝܢ ܒܢܝܢ .
ܫܡܗ ܕܚܕ ܦܠܓ : ܡܛܠ ܕܒܝܘܡܘܗܝ
ܐܬܦܠܓܬ ܐܪܥܐ . ܘܫܡܐ ܕܐܚܘܗܝ ܝܩܛܢ .
ܟ . ܘܝܩܛܢ ܐܘܠܕ ܠܐܠܡܘܕܕ : ܘܠܫܠܦ :
ܘܠܚܨܪܡܘܬ : ܘܠܝܪܚ .
ܟܐ : ܘܠܗܕܘܪܡ : ܘܠܐܘܙܠ : ܘܠܕܩܠܐ .
ܟܒ : ܘܠܥܘܒܠ : ܘܠܐܒܝܡܐܝܠ : ܘܠܫܒܐ .
ܟܓ : ܘܠܐܘܦܝܪ : ܘܠܚܘܝܠܐ : ܘܠܝܘܒܒ .
ܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܒܢܘܗܝ ܕܝܩܛܢ .
ܟܕ : ܫܡ : ܐܪܦܟܫܕ : ܫܠܚ .
ܟܗ : ܥܒܪ : ܦܠܓ : ܪܥܘ .
ܟܘ : ܣܪܘܓ : ܢܚܘܪ : ܬܪܚ .
ܟܙ : ܐܒܪܡ ܕܗܘ ܐܒܪܗܡ .
ܟܚ : ܒܢܝ̈ ܐܒܪܗܡ : ܐܝܣܚܩ :
ܘܐܝܫܡܥܝܠ .
ܟܛ : ܘܗܠܝܢ ܬܘܠܕܬܗܘܢ : ܒܘܟܪܗ
ܕܐܝܫܡܥܝܠ : ܢܒܝܘܬ : ܘܩܝܕܪ : ܘܐܕܒܐܝܠ :
ܘܡܒܫܡ .
ܠ : ܘܡܫܡܥ : ܘܕܘܡܐ : ܘܡܣܐ : ܘܚܕܪ :
ܘܬܝܡܐ .
ܠܐ : ܘܝܛܘܪ : ܘܢܦܝܫ : ܘܩܕܡܐ . ܗܠܝܢ
ܐܢܘܢ ܒܢܘܗܝ ܕܐܝܫܡܥܝܠ .
ܠܒ : ܘܒܢܝ̈ܐ ܕܩܛܘܪܐ ܕܪܚܡܬܗ
ܕܐܒܪܗܡ : ܙܡܪܢ : ܘܝܩܫܢ : ܘܡܕܢ :
ܘܡܕܝܢ : ܘܐܫܒܩ : ܘܫܘܚ . ܘܒܢܘܗܝ
ܕܝܩܫܢ : ܫܒܐ : ܘܕܕܢ .
ܠܓ : ܘܒܢܝ̈ ܡܕܝܢ : ܥܝܦܐ : ܘܥܦܪ :
ܘܚܢܘܟ : ܘܐܒܝܕܥ : ܘܐܠܕܥܐ . ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ
ܒܢܝ̈ܐ ܕܩܛܘܪܐ .
ܠܕ : ܘܐܘܠܕ ܐܒܪܗܡ ܠܐܝܣܚܩ . ܘܒܢܘܗܝ
ܕܐܝܣܚܩ : ܥܣܘ ܘܐܝܣܪܐܝܠ .
ܠܗ : ܒܢܘܗܝ ܕܥܣܘ : ܐܠܝܦܙ : ܘܪܥܘܐܝܠ :
ܘܝܥܘܫ : ܘܝܥܠܡ : ܘܩܘܪܚ .
ܠܘ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܐܠܝܦܙ : ܬܝܡܢ : ܘܐܘܡܪ :
ܘܨܦܘ : ܘܓܥܬܡ : ܘܩܢܙ : ܘܬܡܢܥ : ܘܥܡܠܝܩ .
ܠܙ : ܒܢܘܗܝ ܕܪܥܘܐܝܠ : ܢܚܬ : ܘܙܪܚ :
ܘܫܡܐ : ܘܡܙܐ .
ܠܚ : ܒܢܘܗܝ ܕܣܥܝܪ : ܠܘܛܢ : ܘܫܘܒܠ :
ܘܨܒܥܘܢ : ܘܥܢܐ : ܘܕܝܫܘܢ : ܘܐܨܪ : ܘܕܝܫܢ .
ܠܛ : ܒܢܘܗܝ ܕܠܘܛܢ : ܚܘܪܝ : ܘܗܘܡܡ .
ܘܚܬܗ ܕܠܘܛܢ : ܬܡܢܥ .
ܡ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܫܘܒܠ : ܥܠܘܢ : ܘܡܢܚܬ :
ܘܥܝܒܠ : ܘܫܦܝ : ܘܐܘܢܡ . ܘܒܢܘܗܝ
ܕܨܒܥܘܢ : ܐܝܐ : ܘܥܢܐ .
ܡܐ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܥܢܐ : ܕܝܫܘܢ . ܘܒܢܘܗܝ
ܕܕܝܫܘܢ : ܚܡܪܢ : ܘܐܫܒܢ : ܘܝܬܪܢ : ܘܟܪܢ .
ܡܒ : ܒܢܘܗܝ ܕܐܨܪ : ܒܠܗܢ : ܘܙܥܘܢ :
ܘܥܩܢ . ܘܒܢܘܗܝ ܕܕܝܫܘܢ : ܥܘܨ : ܘܐܪܢ .
ܡܓ : ܗܠܝܢ ܡܠܟܐ ܕܐܡܠܟܘ ܒܐܪܥܐ
ܕܐܕܘܡ : ܩܕܡ ܕܠܐ ܢܡܠܟ ܡܠܟܐ ܠܒܢܝ̈
ܐܝܣܪܐܝܠ . ܐܡܠܟ ܒܐܕܘܡ : ܒܠܥ ܒܪ ܒܥܘܪ .
ܘܫܡܐ ܕܡܕܝܢܬܗ ܕܝܢܗܒ .
ܡܕ : ܘܡܝܬ ܒܠܥ . ܘܐܡܠܟ ܚܠܦܘܗܝ
ܝܘܒܒ : ܒܪ ܙܪܚ ܡܢ ܒܨܪܐ .
ܡܗ : ܘܐܡܠܟ . ܚܠܦܘܗܝ ܚܘܫܡ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܕܬܝܡܢܝܐ .
ܡܘ : ܘܡܝܬ ܚܘܫܡ . ܘܐܡܠܟ ܚܠܦܘܗܝ
ܗܕܕ ܒܪ ܒܕܕ : ܕܩܛܠ ܠܡܕܝܢܝ̈ܐ :
ܒܚܩܠܐ ܕܡܘܐܒ . ܘܫܡܐ ܕܡܕܝܢܬܗ
ܥܘܝܬ .
ܡܙ : ܘܡܝܬ ܗܕܕ : ܘܐܡܠܟ ܚܠܦܘܗܝ
ܫܡܠܐ ܡܢ ܡܣܪܩܐ .
ܡܚ : ܘܡܝܬ ܫܡܠܐ : ܘܐܡܠܟ ܚܠܦܘܗܝ
ܫܐܘܠ ܡܢ ܪܚܒܘܬ ܢܗܪܐ .

ܡܫܡܪܬܐ ܕܫܘܒܚܐ

ܦܨܠܐ ܙ .

ا : ܐܝܟ : ܒܗ : ܐܢܫ .
ب : ܒܢܝ : ܡܫܠܝܚܐ : ܒܪܟ .
ت : ܫܡܥ : ܡܫܝܚܐ : ܠܡܐ : ܥܡܐ .
ث : ܫܪܐ : ܒܪ : ܫܡ : ܐܒܐ .
ج : ܒܢܬ ܐܒܐ : ܟܠܐ : ܡܫܝܚܐ : ܡܫܝܚܐ :
ح : ܐܒܐ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
خ : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒܐ : ܡܫܝܚܐ : ܡܫܝܚܐ :
ܐܒ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
د : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ذ : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ر : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ز : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
س : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ش : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ص : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ض : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ط : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ظ : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ع : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
غ : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ف : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ق : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ك : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ل : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
م : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ن : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ه : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
و : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .
ى : ܒܢܬ ܟܠܐ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ :
ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ : ܒܪ : ܐܒ .

כה : ויהי כאשר כלה לעלות את העלה ויאמר יהוא
אל הרצים ואל השלשים בא הכום אותם אל יצא
איש ולפי חרב הכום אל יפלטו איש ויכו אותם
הרצים והשלשים לפי חרב וישלכו ויצאו עד עיר
בית הבעל.

כו : ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו
אותה. וישברו את מצבת הבעל ויתצו את בית
הבעל וישימו אותו למחראות עד היום הזה.

כז : ויאבד יהוא את הבעל מישראל : וכל
העם אשר לא השתחוה לבעל כל אשר נשקו לו.

כח : ויאבד יהוא את הבעל מישראל : וכל
העם אשר לא השתחוה לבעל כל אשר נשקו לו.
ויהי שאר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל.

כט : רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב
אשר בבית אל ואשר בדן.

ל : ויאמר יהוה אל יהוא יען היטב לעשות
הישר בעיני עשית לכל אשר בלבבי את בית אחאב
בנים רבעים ישבו לך על כסא ישראל.

לא : ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי
ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר
החטיא את ישראל.

לב : בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל
ויכם חזאל בכל גבול ישראל.

לג : מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי
והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון
הגלעד והבשן.

לד : ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל
גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל.

לה : וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו
בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו.

לו : והימים אשר מלך יהוא על ישראל בשמרון
עשרים ושמנה שנה.

صلوم : حم .

١ : وجئوا الاسبط لملكوم : ٢ : وقالوا لهم هكذا : اياما تحوجونوا
ملكا وجدا هو ملك بدا ولاجلا : وانا تحوجونوا
وعدا ملك . وجنا ملك ملصوما في
سنوا .

٣ : والمبشرين صنوا ملكوا : وقما
لهم سيدوا وملكا يوسنا .

٤ : وجاء سيدوا لملكا يوسنا :
وقال سعبنا في الهيكل في صنوا
ربع خلا خدايا . ولا اما هو لسما
لهما جاوا .

٥ : والمبشرين صنوا . وملصوم لهم
وقالوا : لا تخافوه من صنوا
كلنا : ولهما خايوا وجا عوا في
جنب الهيكل وملكا . وملوا حوجب
لصنوا : والمبشرين قاموا .

٦ : وقال ملك ملكا لهما . وقال ملكا .
واوقدوه لملكا خشبا دهسه .
وملك ملك الهيكل صنوا .

٧ : والمبشرين اخبروا لهما : وقالوا
لملكا وجد لاجلا . وملك هدا دنا .

٨ : والجنود يوسنا ملكا اخذ ملكا
وجد : لمنوا . وجنود يوسنا نوه .
والهيكل صلوا : والمبشرين لجد .

٩ : حنا سعبنا الهيكل في
حنا من هو هنا والهيكل لمحوجنوا
ملكا وجد : الا ساوذي في يسوا
يوسنا وملكا وجد لاوجلا .

١٠ : والمبشرين صنوا لهما هكذا :

ܒ : ܘܐܪܕܝ ܒܗ ܡܪܝܐ : ܓܝܣܐ ܕܟܠܕܝܐ :
ܘܓܝܣܐ ܕܐܪܡ : ܘܓܝܣܐ ܕܡܘܐܒ : ܘܓܝܣܐ
ܕܒܢܝ̈ ܥܡܘܢ . ܘܐܪܕܝ ܐܢܘܢ ܒܝܗܘܕܐ : ܕܢܘܒܕܘܢ
ܐܢܘܢ : ܐܝܟ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܕܡܠܠ ܒܐܝܕܝ̈ܐ
ܕܥܒܕܘܗܝ ܢܒܝ̈ܐ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܡܪܝܐ .

ܓ : ܦܘܪܥܢܐ ܕܘܓܙܐ ܗܘܐ ܥܠ ܝܗܘܕܐ : ܕܢܥܒܪ
ܐܢܘܢ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ : ܡܛܠ ܚܛܗܘܗܝ
ܕܡܢܫܐ ܘܟܠܡܕܡ ܕܥܒܕ .

ܕ : ܐܦ ܕܡܐ ܙܟܝܐ ܕܐܫܕ : ܘܡܠܝܗ
ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܡܐ ܙܟܝܐ . ܘܠܐ ܨܒܐ ܡܪܝܐ
ܠܡܫܒܩ .

ܗ : ܘܫܪܟܐ ܕܦܬܓܡܘܗܝ ܕܝܘܝܩܝܡ
ܘܟܠܡܕܡ ܕܥܒܕ ܗܐ ܟܬܝܒܝܢ ܒܟܬܒܐ
ܕܦܬܓܡܝ̈ ܝܘܡܬܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ܕܝܗܘܕܐ .

ܘ : ܘܫܟܒ ܝܘܝܩܝܡ ܥܡ ܐܒܗܘܗܝ .
ܘܐܡܠܟ ܝܘܝܟܝܢ ܒܪܗ ܚܠܦܘܗܝ .

ܙ : ܘܠܐ ܐܘܣܦ ܬܘܒ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ
ܠܡܦܩ ܡܢ ܐܪܥܗ . ܡܛܠ ܕܢܣܒ ܡܠܟܐ
ܕܒܒܠ : ܡܢ ܢܚܠܐ ܕܡܨܪܝܢ ܘܥܕܡܐ ܠܢܗܪܐ
ܦܪܬ : ܟܠ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ .

ܚ : ܒܪ ܬܡܢܥܣܪܐ ܗܘܐ ܫܢܝܢ ܝܘܝܟܝܢ
ܟܕ ܐܡܠܟ . ܘܬܠܬܐ ܝܪ̈ܚܝܢ ܐܡܠܟ ܒܐܘܪܫܠܡ .
ܘܫܡܗ ܕܐܡܗ : ܢܚܘܫܬܐ ܒܪܬܗ ܕܐܠܢܬܢ ܡܢ
ܐܘܪܫܠܡ .

ܛ : ܘܥܒܕ ܕܒܝܫ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܐܝܟ
ܕܥܒܕ ܐܒܘܗܝ .

ܝ : ܒܙܒܢܐ ܗܘ : ܣܠܩ ܢܒܘܟܕܢܨܪ
ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ . ܘܐܬܬ
ܡܕܝܢܬܐ ܒܨܘܪܐ .

ܝܐ : ܘܐܬܐ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ ܥܠ
ܡܕܝܢܬܐ : ܘܥܒܕܘܗܝ ܟܪܝܢ ܥܠܝܗ .

ܝܒ : ܘܢܦܩ ܝܘܝܟܝܢ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ
ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ : ܗܘ ܘܐܡܗ : ܘܥܒܕܘܗܝ :
ܘܪܘܪ̈ܒܢܘܗܝ : ܘܡܗܝܡܢܘܗܝ . ܘܕܒܪܗ
ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ : ܒܫܢܬܐ ܬܡܝܢܝܬܐ
ܕܡܠܟܘܬܗ .

ܝܓ : ܘܐܦܩ ܡܢ ܬܡܢ ܟܠܗ ܓܙܐ ܕܒܝܬ
ܡܪܝܐ : ܘܓܙܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ . ܘܩܨܨ ܟܠܗܘܢ
ܡܐܢ̈ܐ ܕܕܗܒܐ ܕܥܒܕ ܫܠܝܡܘܢ ܡܠܟܐ ܕܝܣܪܝܠ
ܒܗܝܟܠܗ ܕܡܪܝܐ : ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ .

ܝܕ : ܘܐܓܠܝ ܠܟܠܗ ܐܘܪܫܠܡ : ܘܠܟܠܗܘܢ
ܪܘܪ̈ܒܢܐ ܘܠܟܠܗܘܢ ܓܢܒܪ̈ܐ ܚܝܠܬܢ̈ܐ : ܥܣܪܐ
ܐܠܦܝܢ ܫܒܝܐ : ܘܟܠܗܘܢ ܢܓܪ̈ܐ : ܘܩܝܢ̈ܝܐ .
ܘܠܐ ܐܫܬܒܩ ܐܠܐ ܡܣܟܢܐ ܕܥܡܐ ܕܐܪܥܐ .

ܝܗ : ܘܐܓܠܝ ܠܝܘܝܟܝܢ ܠܒܒܠ : ܘܠܐܡܗ
ܕܡܠܟܐ : ܘܠܢܫܘܗܝ ܕܡܠܟܐ : ܘܠܡܗܝܡܢܘܗܝ :
ܘܠܪܘܪ̈ܒܢܐ ܕܐܪܥܐ . ܘܐܘܒܠ ܐܢܘܢ ܒܫܒܝܬܐ
ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܒܒܠ .

ܝܘ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܓܒܪ̈ܐ ܚܝܠܬܢ̈ܐ ܫܒܥܐ
ܐܠܦܝܢ : ܘܢܓܪ̈ܐ ܘܩܝܢ̈ܝܐ ܐܠܦ : ܘܟܠܗܘܢ
ܓܒܪ̈ܐ ܥܒܕܝ̈ ܩܪܒܐ : ܐܝܬܝ ܐܢܘܢ ܡܠܟܐ
ܕܒܒܠ ܒܫܒܝܬܐ ܠܒܒܠ .

ܝܙ : ܘܐܡܠܟ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ ܠܡܬܢܝܐ ܕܕܗ
ܚܠܦܘܗܝ . ܘܫܢܝ ܫܡܗ ܨܕܩܝܐ .

ܝܚ : ܒܪ ܥܣܪܝܢ ܘܚܕܐ ܫܢܝܢ ܗܘܐ ܨܕܩܝܐ
ܟܕ ܐܡܠܟ . ܘܚܕܥܣܪܐ ܫܢܝܢ ܐܡܠܟ
ܒܐܘܪܫܠܡ . ܘܫܡܗ ܕܐܡܗ : ܚܡܝܛܠ ܒܪܬ
ܐܪܡܝܐ ܡܢ ܠܒܢܐ .

ܝܛ : ܘܥܒܕ ܕܒܝܫ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܐܝܟ
ܕܥܒܕ ܝܘܝܩܝܡ .

ܟ : ܡܛܠ ܕܪܘܓܙܗ ܕܡܪܝܐ ܗܘܐ ܥܠ ܝܗܘܕܐ
ܘܥܠ ܐܘܪܫܠܡ : ܥܕܡܐ ܕܫܕܐ ܐܢܘܢ ܡܢ
ܩܕܡܘܗܝ . ܘܡܪܕ ܨܕܩܝܐ ܥܠ ܡܠܟܐ
ܕܒܒܠ .

כד : ויאב יהוידע הפקדות על בית יהוה תמיד בימיו ויכינו להם בתים׃ ב ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי אשר הורהו יהוידע הכהן׃ ג ויקח לו יהוידע שתי נשים ויולד בנים ובנות׃ ד ויהי אחרי כן היה בלב יואש לחדש את בית יהוה׃ ה ויקבץ את הכהנים ואת הלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף להחזיק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר הזה ולא מהרו הלוים׃ ו ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת מעל הלוים להביא מיהודה ומירושלם את המשכן משה עבד יהוה וקהל ישראל לאהל העדות׃ ז כי עתליה האשה המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים׃ ח ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנו אותו בשער בית יהוה מבחוץ׃ ט ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה את משכת משה עבד האלהים על ישראל במדבר׃ י וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו ויתנו אל הארון עד כלותם׃ יא ויהי בעת יביא הארון אל פקדת המלך על ידי הלוים וכי ראו כי רב הכסף ויעל סופר המלך ופקיד כהן הראש וישתו את הארון וישאהו אל מקומו כזאת יעשו יום יום ויאספו כסף לרב׃ יב ויתנהו המלך והיהוידע אל עשי מלאכת עבודת בית יהוה ויאגרו חצבים וחרשי ברזל לחדש את בית יהוה וגם למחזיקי ברזל וחרש נחשת לחזק את בית יהוה׃ יג ויעשו עשי המלאכה ותעל ידם מלאכת הרפואה בם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו ויאמצהו׃ יד וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע יתר הכסף ויעש כלים לבית יהוה כלי שרת והמרים וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עולות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע׃ טו ויזקן יהוידע ושבע ימים ומת בן מאה ושלשים שנה בעת מותו׃ טז ויקברו אותו בעיר דוד עם המלכים כי עשה טוב בישראל ועם האלהים וביתו׃ יז ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם׃ יח ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת׃ יט וישלח בהם נביאים להשיבם אל יהוה והמה העידו בם ולא האזינו׃ כ ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויתיצב מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם׃ כא ויקשרו עליו קשר ויסקלהו באבן במצות המלך בחצר בית יהוה׃ כב ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו ובאמרו יראה יהוה וידרש׃ כג ויהי לתשובת השנה עלה חיל ארם עליו ויבא אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם ואת כל שללם שלחו למלך דמשק׃ כד כי במעט אנשים בא חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל רב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותם ואת יואש עשו שפטים׃ כה וכהלכתם מעליו כי עזבוהו במחלים רבים ויעשו קשר עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגהו על מטתו וימת ויקברו אותו בעיר דוד ולא קברו אותו בקברות המלכים׃ כו ואלה הקשרים עליו זבד בן שמעת העמונית וזבוידע בן שמרית המואבית׃ כז ובניו ומשא המון עליו ויסוד בית האלהים חזק במלכותו ויתן עליו בניו ואת כל משא המון עליו ויסוד בית האלהים חזק במלכותו ויתן עליו בניו ואת כל משא הכסף ויעש בית יהוה׃ כה ויהי אחרי כן ויעל חיל ארם ויצר על יואש ויבא יהודה וירושלם ויכרת את כל שרי העם ואת כל שללם שלחו למלך דמשק׃ כד כי במעט אנשים בא חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל רב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותם ואת יואש עשו שפטים׃ כה וכהלכתם מעליו כי עזבוהו במחלים רבים ויעשו קשר עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגהו על מטתו וימת ויקברו אותו בעיר דוד ולא קברו אותו בקברות המלכים׃ כו ואלה הקשרים עליו זבד בן שמעת העמונית וזבוידע בן שמרית המואבית׃ כז ובניו ומשא המון עליו ויסוד בית האלהים חזק במלכותו ויתן עליו בניו ואת כל משא הכסף ויעש בית יהוה׃

פרק : כד .

א : בן שבע שנים יואש במלכו ואת ארבעים שנה מלך בירושלם ושם אמו צבעת מבאר שבע׃ ב ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימי אשר הורהו יהוידע הכהן׃ ג ויקח לו יהוידע שתי נשים ויולד בנים ובנות׃ ד ויהי אחרי כן היה בלב יואש לחדש את בית יהוה׃ ה ויקבץ את הכהנים ואת הלוים ויאמר להם צאו לערי יהודה וקבצו מכל ישראל כסף להחזיק את בית אלהיכם מדי שנה בשנה ואתם תמהרו לדבר הזה ולא מהרו הלוים׃ ו ויקרא המלך ליהוידע הראש ויאמר לו מדוע לא דרשת מעל הלוים להביא מיהודה ומירושלם את המשכן משה עבד יהוה וקהל ישראל לאהל העדות׃ ז כי עתליה האשה המרשעת בניה פרצו את בית האלהים וגם כל קדשי בית יהוה עשו לבעלים׃ ח ויאמר המלך ויעשו ארון אחד ויתנו אותו בשער בית יהוה מבחוץ׃ ט ויתנו קול ביהודה ובירושלם להביא ליהוה את משכת משה עבד האלהים על ישראל במדבר׃ י וישמחו כל השרים וכל העם ויביאו ויתנו אל הארון עד כלותם׃ יא ויהי בעת יביא הארון אל פקדת המלך על ידי הלוים וכי ראו כי רב הכסף ויעל סופר המלך ופקיד כהן הראש וישתו את הארון וישאהו אל מקומו כזאת יעשו יום יום ויאספו כסף לרב׃ יב ויתנהו המלך והיהוידע אל עשי מלאכת עבודת בית יהוה ויאגרו חצבים וחרשי ברזל לחדש את בית יהוה וגם למחזיקי ברזל וחרש נחשת לחזק את בית יהוה׃ יג ויעשו עשי המלאכה ותעל ידם מלאכת הרפואה בם ויעמידו את בית האלהים על מתכנתו ויאמצהו׃ יד וככלותם הביאו לפני המלך ויהוידע יתר הכסף ויעש כלים לבית יהוה כלי שרת והמרים וכפות וכלי זהב וכסף ויהיו מעלים עולות בבית יהוה תמיד כל ימי יהוידע׃ טו ויזקן יהוידע ושבע ימים ומת בן מאה ושלשים שנה בעת מותו׃ טז ויקברו אותו בעיר דוד עם המלכים כי עשה טוב בישראל ועם האלהים וביתו׃ יז ואחרי מות יהוידע באו שרי יהודה וישתחוו למלך אז שמע המלך אליהם׃ יח ויעזבו את בית יהוה אלהי אבותם ויעבדו את האשרים ואת העצבים ויהי קצף על יהודה וירושלם באשמתם זאת׃ יט וישלח בהם נביאים להשיבם אל יהוה והמה העידו בם ולא האזינו׃ כ ורוח אלהים לבשה את זכריה בן יהוידע הכהן ויתיצב מעל לעם ויאמר להם כה אמר האלהים למה אתם עברים את מצות יהוה ולא תצליחו כי עזבתם את יהוה ויעזב אתכם׃ כא ויקשרו עליו קשר ויסקלהו באבן במצות המלך בחצר בית יהוה׃ כב ולא זכר יואש המלך החסד אשר עשה יהוידע אביו עמו ויהרג את בנו ובאמרו יראה יהוה וידרש׃ כג ויהי לתשובת השנה עלה חיל ארם עליו ויבא אל יהודה וירושלם וישחיתו את כל שרי העם מעם ואת כל שללם שלחו למלך דמשק׃ כד כי במעט אנשים בא חיל ארם ויהוה נתן בידם חיל רב מאד כי עזבו את יהוה אלהי אבותם ואת יואש עשו שפטים׃ כה וכהלכתם מעליו כי עזבוהו במחלים רבים ויעשו קשר עליו עבדיו בדמי בני יהוידע הכהן ויהרגהו על מטתו וימת ויקברו אותו בעיר דוד ולא קברו אותו בקברות המלכים׃ כו ואלה הקשרים עליו זבד בן שמעת העמונית וזבוידע בן שמרית המואבית׃ כז ובניו ומשא המון עליו ויסוד בית האלהים חזק במלכותו ויתן עליו בניו ואת כל משא הכסף ויעש בית יהוה׃

ٱلْمَلَكُوتِ ٱلَّذِي يَعْطِيهِ ٱلْمَسِيحُ لِلْمُؤْمِنِينَ بِهِ .

٤ : وَهٰذَا هُوَ ٱلْإِيمَانُ ٱلَّذِي يَغْلِبُ ٱلْعَالَمَ ٱلْإِيمَانُ ٱلَّذِي يَجْعَلُنَا نَحْتَقِرُ كُلَّ مَا فِي ٱلْعَالَمِ مِنَ ٱلْمَلَذَّاتِ وَٱلْمَكَارِهِ وَٱلْمَخَاوِفِ وَٱلْأَهْوَالِ وَٱلْمَصَائِبِ وَٱلْأَتْعَابِ وَٱلْأَشْغَالِ ٱلْبَاطِلَةِ ٱلَّتِي لَا تَنْفَعُ شَيْئًا لِلْحَيَاةِ ٱلْأَبَدِيَّةِ .

٥ : وَمَنْ هُوَ ٱلَّذِي يَغْلِبُ ٱلْعَالَمَ إِلَّا ٱلَّذِي يُؤْمِنُ أَنَّ يَسُوعَ هُوَ ٱبْنُ ٱللّٰهِ .

٦ : هٰذَا هُوَ ٱلَّذِي جَاءَ بِٱلْمَاءِ وَٱلدَّمِ يَسُوعُ ٱلْمَسِيحُ لَيْسَ بِٱلْمَاءِ فَقَطْ بَلْ بِٱلْمَاءِ وَٱلدَّمِ . وَٱلرُّوحُ هُوَ ٱلَّذِي يَشْهَدُ بِذٰلِكَ لِأَنَّ ٱلرُّوحَ هُوَ ٱلْحَقُّ .

٧ : فَإِنَّ ٱلَّذِينَ يَشْهَدُونَ هُمْ ثَلَاثَةٌ

٨ : ٱلرُّوحُ وَٱلْمَاءُ وَٱلدَّمُ وَهٰؤُلَاءِ ٱلثَّلَاثَةُ هُمْ فِي ٱلشَّهَادَةِ وَاحِدٌ .

٩ : فَإِنْ كُنَّا نَقْبَلُ شَهَادَةَ ٱلنَّاسِ فَشَهَادَةُ ٱللّٰهِ أَعْظَمُ لِأَنَّ هٰذِهِ هِيَ شَهَادَةُ ٱللّٰهِ ٱلَّتِي شَهِدَ بِهَا عَنِ ٱبْنِهِ .

١٠ : مَنْ يُؤْمِنُ بِٱبْنِ ٱللّٰهِ فَعِنْدَهُ هٰذِهِ ٱلشَّهَادَةُ فِي نَفْسِهِ . مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِٱللّٰهِ فَقَدْ جَعَلَهُ كَاذِبًا لِأَنَّهُ لَمْ يُؤْمِنْ بِٱلشَّهَادَةِ ٱلَّتِي شَهِدَ ٱللّٰهُ بِهَا عَنِ ٱبْنِهِ .

١١ : وَهٰذِهِ هِيَ ٱلشَّهَادَةُ إِنَّ ٱللّٰهَ أَعْطَانَا ٱلْحَيَاةَ ٱلْأَبَدِيَّةَ وَهٰذِهِ ٱلْحَيَاةُ هِيَ فِي ٱبْنِهِ .

١٢ : مَنْ لَهُ ٱلِٱبْنِ فَلَهُ ٱلْحَيَاةُ وَمَنْ لَيْسَ لَهُ ٱبْنُ ٱللّٰهِ فَلَيْسَ لَهُ ٱلْحَيَاةُ .

١٣ : كَتَبْتُ هٰذَا إِلَيْكُمْ أَيُّهَا ٱلْمُؤْمِنُونَ بِٱسْمِ ٱبْنِ ٱللّٰهِ لِكَيْ تَعْلَمُوا أَنَّ لَكُمُ ٱلْحَيَاةَ ٱلْأَبَدِيَّةَ .

١٤ : وَهٰذِهِ هِيَ ٱلثِّقَةُ ٱلَّتِي لَنَا عِنْدَهُ أَنَّنَا إِنْ طَلَبْنَا شَيْئًا حَسَبَ مَشِيئَتِهِ يَسْمَعُ لَنَا .

١٥ : وَإِنْ كُنَّا نَعْلَمُ أَنَّهُ مَهْمَا طَلَبْنَا يَسْمَعُ لَنَا نَعْلَمُ أَنَّ لَنَا ٱلطِّلْبَاتِ ٱلَّتِي طَلَبْنَاهَا مِنْهُ .

١٦ : إِنْ رَأَى أَحَدٌ أَخَاهُ يُخْطِئُ خَطِيَّةً لَيْسَتْ لِلْمَوْتِ يَطْلُبُ فَيُعْطِيهِ حَيَاةً لِلَّذِينَ لَا يُخْطِئُونَ لِلْمَوْتِ . يُوجَدُ خَطِيَّةٌ لِلْمَوْتِ لَيْسَ لِأَجْلِ تِلْكَ أَقُولُ لَا يُطْلَبُ .

١٧ : كُلُّ إِثْمٍ هُوَ خَطِيَّةٌ وَيُوجَدُ خَطِيَّةٌ لَيْسَتْ لِلْمَوْتِ .

١٨ : نَعْلَمُ أَنَّ كُلَّ مَنْ هُوَ مَوْلُودٌ مِنَ ٱللّٰهِ لَا يُخْطِئُ بَلِ ٱلْمَوْلُودُ مِنَ ٱللّٰهِ يَحْفَظُ نَفْسَهُ وَٱلشِّرِّيرُ لَا يَمَسُّهُ .

١٩ : نَعْلَمُ أَنَّنَا نَحْنُ مِنَ ٱللّٰهِ وَٱلْعَالَمُ كُلُّهُ قَدْ وُضِعَ فِي ٱلشِّرِّيرِ .

٢٠ : وَنَعْلَمُ أَنَّ ٱبْنَ ٱللّٰهِ قَدْ جَاءَ وَأَعْطَانَا بَصِيرَةً لِنَعْرِفَ ٱلْحَقَّ وَنَحْنُ فِي ٱلْحَقِّ فِي ٱبْنِهِ يَسُوعَ ٱلْمَسِيحِ . هٰذَا هُوَ ٱللّٰهُ ٱلْحَقُّ وَٱلْحَيَاةُ ٱلْأَبَدِيَّةُ .

٢١ : أَيُّهَا ٱلْأَوْلَادُ ٱحْفَظُوا أَنْفُسَكُمْ مِنَ ٱلْأَصْنَامِ . آمِينَ .

ܝܓ : ܙܠܘ ܫܐܠܘ ܡܢ ܡܪܝܐ ܥܠܝ : ܘܥܠ ܥܡܐ : ܘܥܠ ܟܠܗ ܝܗܘܕܐ : ܥܠ ܦܬܓܡ̈ܐ ܕܟܬܒܐ ܗܢܐ ܕܐܫܬܟܚ . ܡܛܠ ܕܪܒܐ ܗܝ ܚܡܬܗ ܕܡܪܝܐ ܕܕܠܩܐ ܥܠܝܢ : ܥܠ ܕܠܐ ܫܡܥܘ ܐܒܗ̈ܬܢ ܡܠܘ̈ܗܝ ܕܟܬܒܐ ܗܢܐ : ܠܡܥܒܕ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܥܠܝܢ .

ܝܕ : ܘܐܙܠܘ ܚܠܩܝܐ ܟܗܢܐ : ܘܐܚܝܩܡ : ܘܥܟܒܘܪ : ܘܫܦܢ : ܘܥܣܝܐ : ܠܘܬ ܚܘܠܕܐ ܢܒܝܬܐ ܐܢܬܬܗ ܕܫܠܘܡ ܒܪ ܬܩܘܐ : ܒܪ ܚܪܚܣ ܢܛܪ ܡܐܢ̈ܐ . ܘܗܝ ܝܬܒܐ ܗܘܬ ܒܐܘܪܫܠܡ ܒܡܫܢܝܬܐ . ܘܡܠܠܘ ܥܡܗ .

ܝܗ : ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܐܡܪܘ ܠܓܒܪܐ ܕܫܕܪܟܘܢ ܠܘܬܝ .

ܝܘ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ : ܗܐ ܡܝܬܐ ܐܢܐ ܒܝܫܬܐ ܥܠ ܐܬܪܐ ܗܢܐ ܘܥܠ ܥܡܘܪ̈ܘܗܝ : ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡ̈ܘܗܝ ܕܟܬܒܐ ܕܩܪܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ .

ܝܙ : ܚܠܦ ܕܫܒܩܘܢܝ ܘܣܡܘ ܒܣ̈ܡܐ ܠܐܠܗ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢܐ : ܘܐܪܓܙܘܢܝ ܒܥܒܕ̈ܐ ܕܐܝ̈ܕܝܗܘܢ : ܢܦܠ ܚܡܬܝ ܒܐܬܪܐ ܗܢܐ ܘܠܐ ܬܕܥܟ .

ܝܚ : ܘܠܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܕܫܕܪܟܘܢ ܠܡܫܐܠ ܡܢ ܡܪܝܐ : ܗܟܢܐ ܐܡܪܘ ܠܗ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .

ܝܛ : ܦܬܓܡ̈ܐ ܕܫܡܥܬ : ܚܠܦ ܕܐܬܬܒܪ ܠܒܟ : ܘܐܬܬܢܝܚܬ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܟܕ ܫܡܥܬ ܡܕܡ ܕܐܡܪܬ ܥܠ ܐܬܪܐ ܗܢܐ ܘܥܠ ܥܡܘܪ̈ܘܗܝ : ܕܢܗܘܘܢ ܠܫܘܡܢܐ ܘܠܠܘܛܬܐ : ܘܨܪܝܬ ܠܢܚܬ̈ܝܟ : ܘܒܟܝܬ ܩܕܡܝ . ܘܐܦ ܐܢܐ ܫܡܥܬ ܐܡܪ ܡܪܝܐ .

ܟ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܐ ܟܢܫ ܐܢܐ ܠܟ ܠܘܬ ܐܒܗ̈ܝܟ . ܘܬܬܟܢܫ ܠܩܒܪܟ ܒܫܠܡܐ . ܘܠܐ ܢܚܙܝܢ ܥܝ̈ܢܝܟ ܒܟܠܗ ܒܝܫܬܐ ܕܡܝܬܐ ܐܢܐ ܥܠ ܐܬܪܐ ܗܢܐ . ܘܐܗܦܟܘ ܠܡܠܟܐ ܦܬܓܡܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܓ .

ܐ : ܘܫܕܪ ܡܠܟܐ : ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܘܬܗ ܟܠܗܘܢ ܣܒ̈ܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܕܐܘܪܫܠܡ .

ܒ : ܘܣܠܩ ܡܠܟܐ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܟܠܗܘܢ ܓܒܪ̈ܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܘܟܠܗܘܢ ܥܡܘܪ̈ܝܗ ܕܐܘܪܫܠܡ ܥܡܗ : ܘܟܗ̈ܢܐ ܘܢܒܝ̈ܐ ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܡܢ ܙܥܘܪܐ ܘܥܕܡܐ ܠܪܒܐ . ܘܩܪܐ ܒܐܕ̈ܢܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡ̈ܐ ܕܟܬܒܐ ܕܩܝܡܐ ܕܐܫܬܟܚ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .

ܓ : ܘܩܡ ܡܠܟܐ ܥܠ ܥܡܘܕܐ : ܘܐܩܝܡ ܩܝܡܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܠܡܗܠܟܘ ܒܬܪ ܡܪܝܐ : ܘܠܡܛܪ ܦܘܩܕ̈ܢܘܗܝ ܘܣܗܕ̈ܘܬܗ ܘܩܝܡ̈ܘܗܝ : ܒܟܠܗ ܠܒܗܘܢ . ܘܒܟܠܗ ܢܦܫܗܘܢ . ܠܡܩܝܡܘ ܦܬܓܡ̈ܐ ܕܩܝܡܐ ܗܢܐ : ܕܟܬܝܒܝܢ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ . ܘܩܡ ܟܠܗ ܥܡܐ ܒܩܝܡܐ .

ܕ : ܘܦܩܕ ܡܠܟܐ ܠܚܠܩܝܐ ܟܗܢܐ ܪܒܐ : ܘܠܟܗ̈ܢܐ ܕܬܢܝܢܘܬܐ ܘܠܢܛܘܪ̈ܝ ܬܪ̈ܥܐ : ܠܡܦܩܘ ܡܢ ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܡܐܢ̈ܐ ܟܠܗܘܢ ܕܥܒܝܕܝܢ ܠܒܥܠܐ ܘܠܐܫܝܪܬܐ : ܘܠܟܠܗ ܚܝܠܐ ܕܫܡܝܐ . ܘܐܘܩܕ ܐܢܘܢ ܠܒܪ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܒܚܩܠܬܐ ܕܩܕܪܘܢ . ܘܫܩܠܗ ܠܥܦܪܗܘܢ ܠܒܝܬ ܐܝܠ .

ܗ : ܘܒܛܠܗ ܠܟܘܡܪ̈ܐ ܐܝܠܝܢ ܕܐܩܝܡܘ ܡܠܟ̈ܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܠܡܣܩܘ ܒܣ̈ܡܐ ܥܠ ܐܓܪ̈ܐ : ܒܡܕܝܢ̈ܬܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܘܒܚܕܪ̈ܝܗ ܕܐܘܪܫܠܡ . ܘܕܡܣܩܝܢ ܗܘܘ ܒܣ̈ܡܐ ܠܒܥܠܐ : ܘܠܫܡܫܐ : ܘܠܣܗܪܐ : ܘܠܡܠܘܫ̈ܐ : ܘܠܟܠܗ ܚܝܠܐ ܕܫܡܝܐ .

ܘ : ܘܐܦܩܗ ܠܐܫܝܪܬܐ ܡܢ ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܠܒܪ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܢܚܠܐ ܕܩܕܪܘܢ . ܘܐܘܩܕܗ ܒܢܚܠܐ ܕܩܕܪܘܢ : ܘܕܩܗ ܐܝܟ

وأصلح بنيانها حسب ما كان في الأول. وأصلح
أيضا حتى تمت .

مد : ثم جمع يوشيا جميع
أصحاب الملك. وجميع أصحاب الرئاسة
والجبابرة. وجميع شعب الأرض: من
صغير الى كبير . وقرأ في مسامعهم
جميع كلام سفر العهد الذي وجد
في بيت الرب .

مه : وقام الملك على العمود وقطع
العهد أمام الرب. أن يسلكوا وراء الرب
ويحفظوا وصاياه وشهاداته وفرائضه
بكل القلب وبكل النفس. ليقيموا
كلام العهد المكتوب في هذا السفر .

مو : وثبت كل الشعب في العهد .

مز : وأمر الملك حلقيا الكاهن العظيم
وكهنة الرتبة الثانية وحفظة الباب أن
يخرجوا من هيكل الرب جميع الآنية
التي صنعت لبعل ولأشيرة ولكل جند
السماء. وأحرقها خارج أورشليم في
حقول قدرون. وحمل رمادها الى بيت
إيل .

مح : وأبطل الكهنة الذين أقامهم
ملوك يهوذا الذين أوقدوا على مرتفعات
المدن في مدن يهوذا وحول أورشليم.
والذين أوقدوا للبعل للشمس وللقمر
وللمنازل ولكل جند السماء .

مط : وأخرج السارية من بيت الرب
خارج أورشليم الى وادي قدرون. وأحرقها
في وادي قدرون. وسحقها حتى صارت
غبارا. وألقى غبارها على قبور بني الشعب .

ن : وهدم بيوت المأبونين التي عند
بيت الرب. حيث كانت النساء ينسجن
بيوتا للسارية .

نا : وجاء بجميع الكهنة من المدن
ونجس المرتفعات التي أوقد عليها الكهنة
من جبع الى بئر سبع. وهدم مرتفعات
الأبواب التي عند مدخل باب يشوع رئيس
المدينة التي عن يسار الداخل الى باب المدينة .

نب : غير أن كهنة المرتفعات لم
يصعدوا الى مذبح الرب في أورشليم. بل
أكلوا فطيرا بين إخوتهم .

نج : ونجس توفث الذي في وادي بني
هنوم. لكي لا يجيز أحد ابنه أو ابنته
ليحرقهما بالنار لملكوم .

ند : وأبطل الخيل التي أقامها ملوك
يهوذا للشمس عند مدخل بيت الرب عند
مخدع ناثان ملك الخصيان الذي في الفردوس.
وأحرق مركبات الشمس بالنار .

نه : وهدم المذابح التي على السطح
عند علية آحاز التي صنعها ملوك يهوذا.
والمذابح التي صنعها منسى في دارين بيت
الرب. وسحقها هناك وألقى غبارها في
وادي قدرون .

نو : ونجس المرتفعات التي قدام
أورشليم التي عن يمين جبل الهلاك التي
بناها سليمان ملك اسرائيل لعشتورث
رجس الصيدونيين ولكموش رجس موآب
ولملكوم رجس بني عمون .

نز : وكسر التماثيل وقطع السواري
وملأ أماكنها عظام الناس .

الفصل : حد .

١ : في تلك الأيام مرض حزقيا حتى
أشرف على الموت. فجاء اليه اشعيا بن
آموص النبي وقال له هكذا قال الرب.
أوص بيتك لأنك تموت ولا تحيا .

ب : فحول حزقيا وجهه الى الحائط
وصلى الى الرب .

ج : وقال أذكر يا رب كيف سلكت
أمامك بالحق وبقلب سليم. وعملت
الصالح في عينيك. وبكى حزقيا بكاء
عظيما .

د : وكان كلام الرب الى اشعيا قائلا .

ه : اذهب وقل لحزقيا هكذا قال الرب
اله داود أبيك. قد سمعت صلاتك ورأيت
دموعك. وها أنا أشفيك في اليوم الثالث
تصعد الى بيت الرب .

و : وأزيد على أيامك خمس عشرة سنة.
وأنقذك وهذه المدينة من يد ملك أشور.
وأحمي هذه المدينة من أجل نفسي ومن
أجل داود عبدي .

ز : وقال اشعيا خذوا قرصة تين
فأخذوا ووضعوا على الدمل فبرأ .

ح : وقال حزقيا لاشعيا ما هي علامة
أن الرب يشفيني وأصعد في اليوم الثالث
الى بيت الرب .

ط : فقال اشعيا هذه العلامة لك من
الرب أن الرب يفعل الأمر الذي تكلم به.
أتتقدم الظل عشر درجات أم ترجع عشر
درجات .

ي : فقال حزقيا سهل على الظل أن
يمتد عشر درجات. بل ترجع الظل الى
الوراء عشر درجات .

يا : فصرخ اشعيا النبي الى الرب
فرجع الظل في الدرجات التي نزل فيها
في درجات آحاز الى الوراء عشر درجات .

يب : في تلك الأيام أرسل مرودخ
بلادان بن بلادان ملك بابل رسائل
وهدية الى حزقيا. لأنه سمع أنه مرض
وعوفي .

يج : وسر بهم حزقيا وأراهم بيت
مخازنه. الفضة والذهب والأطياب والدهن
الطيب وبيت سلاحه وكل ما وجد في
خزائنه. لم يكن شيء لم يعرضه عليهم
في بيته وفي كل سلطانه .

يد : فجاء اشعيا النبي الى الملك
حزقيا وقال له ماذا قال هؤلاء الرجال
وأين جاءوا اليك. فقال حزقيا من أرض
بعيدة جاءوا الي من بابل .

يه : فقال ماذا رأوا في بيتك. فقال
حزقيا كل ما في بيتي رأوا. لم يكن شيء
لم أعرضه عليهم في مخازني .

يو : فقال اشعيا لحزقيا اسمع كلام
الرب .

פרשת כי תצא

א: כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבית שביו. ב: וראית בשביה אשת יפת תואר ונתאוית בה ולקחת לך לאשה. ג: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה. ד: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה. ה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה.

ו: כי יהיה לאיש שני נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והבכור הבן לשנואה. ז: והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני הבכור בן השנואה. ח: כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה.

ט: כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שומע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה אליהם. י: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו. יא: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שומע בקולנו זולל וסבא. יב: ורגמו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו.

יג: וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ. יד: לא תלין נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה.

א: לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך. ב: ואם לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרוש אחיך אתו והשבתו לו. ג: וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם.

ד: לא תראה את חמור אחיך או שורו נפלים בדרך והקמת תקים עמו. ה: לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת ה' אלהיך כל עשה אלה.

ו: כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ואם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים. ז: שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים.

ח: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו. ט: לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם. י: לא תחרש בשור ובחמר יחדו. יא: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו.

יב: גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה. יג: כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה לה. יד: וישם לה עלילות דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים. טו: ולקח אבי הנערה ואמה ולקחו את בתולי הנערה אל זקני העיר השערה. טז: ואמר אבי הנערה אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה ויתעבה. יז: והנה הוא שם עלילות דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר. יח: ולקחו זקני העיר ההוא את האיש והיסרו אתו. יט: וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו. כ: ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה. כא: והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך.

כב: כי ימצא איש שכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל. כג: כי יהיה נער בתולה מאורשה לאיש ומצאו איש בעיר ושכב עמה. כד: והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנערה על דבר אשר לא צעקה בעיר והאיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך.

כה: ואם בשדה ימצא האיש את הנערה המאורשה ויחזק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו. כו: ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה. כז: כי בשדה מצאה צעקה הנערה המאורשה ואין מושיע לה. כח: כי ימצא איש נער בתולה אשר לא אורשה ותפש בה ושכב עמה ונמצאו. כט: ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה אתה לא יוכל שלחה כל ימיו.

ל: לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו.

ܦܩܘܕ ܥܠ ܒܝܬܟ : ܡܛܠ ܕܡܐܬ ܐܢܬ : ܘܠܐ ܚܝܐ ܐܢܬ .

ܒ : ܘܐܦܢܝ ܚܙܩܝܐ ܐܦܘܗܝ ܠܣܘܪܐ : ܘܨܠܝ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܐܡܪ .

ܓ : ܐܘ ܡܪܝܐ ܐܬܕܟܪ ܕܗܠܟܬ ܩܕܡܝܟ ܒܩܘܫܬܐ ܘܒܠܒܐ ܫܠܡܐ . ܘܕܫܦܝܪ ܩܕܡܝܟ ܥܒܕܬ . ܘܒܟܐ ܚܙܩܝܐ ܒܟܝܬܐ ܪܒܬܐ .

ܕ : ܘܐܫܥܝܐ ܠܐ ܢܦܩ ܗܘܐ ܠܕܪܬܐ ܡܨܥܝܬܐ . ܘܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܗܘܐ ܥܠܘܗܝ ܠܡܐܡܪ .

ܗ : ܗܦܘܟ ܘܐܡܪ ܠܚܙܩܝܐ ܡܕܒܪܢܗ ܕܥܡܝ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܕܕܘܝܕ ܐܒܘܟ : ܫܡܥܬ ܨܠܘܬܟ : ܘܚܙܝܬ ܕܡܥܬܟ . ܗܐ ܡܐܣܐ ܐܢܐ ܠܟ . ܘܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ ܬܣܩ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .

ܘ : ܘܐܘܣܦ ܥܠ ܝܘܡܝܟ ܚܡܫܥܣܪܐ ܫܢܝܢ . ܘܡܢ ܐܝܕܗ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܐܦܨܝܟ : ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܗܕܐ . ܘܐܓܢ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܗܕܐ : ܘܐܦܪܘܩܝܗ̇ : ܡܛܠܬܝ : ܘܡܛܠ ܕܘܝܕ ܥܒܕܝ .

ܙ : ܘܐܡܪ ܐܫܥܝܐ : ܣܒܘ ܕܒܠܬܐ ܕܬܐܢܐ : ܘܣܝܡܘܗ̇ ܥܠ ܫܘܚܢܐ ܘܡܬܚܠܡ .

ܚ : ܘܐܡܪ ܚܙܩܝܐ ܠܐܫܥܝܐ : ܡܢܐ ܗܘ ܐܬܐ ܕܡܐܣܐ ܠܝ ܡܪܝܐ : ܘܣܠܩ ܐܢܐ ܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .

ܛ : ܘܐܡܪ ܐܫܥܝܐ : ܗܢܐ ܗܘ ܠܟ ܐܬܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܕܢܥܒܕ ܡܪܝܐ ܦܬܓܡܐ ܕܐܡܪ : ܢܗܠܟ ܛܠܠܐ ܥܣܪܐ ܕܪ̈ܓܝܢ : ܐܘ ܢܗܦܘܟ ܥܣܪܐ ܕܪ̈ܓܝܢ .

ܝ : ܘܐܡܪ ܚܙܩܝܐ : ܦܫܝܩܐ ܗܘ ܠܛܠܠܐ ܕܢܗܠܟ ܥܣܪܐ ܕܪ̈ܓܝܢ . ܠܐ ܗܟܢܐ : ܐܠܐ ܢܗܦܘܟ ܛܠܠܐ ܠܒܣܬܪܗ ܥܣܪܐ ܕܪ̈ܓܝܢ .

ܝܐ : ܘܩܪܐ ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܠܡܪܝܐ : ܘܗܦܟ ܛܠܠܐ ܒܕܪ̈ܓܐ : ܕܢܚܬ ܒܕܪ̈ܓܐ ܕܐܚܙ : ܒܣܬܪܗ ܠܒܣܬܪܗ ܥܣܪܐ ܕܪ̈ܓܝܢ .

ܝܒ : ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܗܘ : ܫܕܪ ܡܪܘܕܟ ܒܠܐܕܢ ܒܪ ܒܠܐܕܢ ܡܠܟܐ ܕܒܒܠ : ܐܓܪ̈ܬܐ ܘܩܘܪ̈ܒܢܐ ܠܚܙܩܝܐ : ܡܛܠ ܕܫܡܥ ܕܐܬܟܪܗ ܚܙܩܝܐ ܘܚܝܐ .

ܝܓ : ܘܚܕܝ ܒܗܘܢ ܚܙܩܝܐ . ܘܚܘܝ ܐܢܘܢ ܒܝܬ ܓܙܘܗܝ : ܒܣܐܡܐ ܘܕܗܒܐ : ܘܒܣܡ̈ܐ : ܘܡܫܚܐ ܛܒܐ : ܘܒܝܬ ܡܐܢܘ̈ܗܝ : ܘܟܠ ܕܐܫܬܟܚ ܒܝܬ ܓܙ̈ܘܗܝ . ܘܠܐ ܫܒܩ ܡܕܡ ܚܙܩܝܐ ܕܠܐ ܚܘܝ ܐܢܘܢ : ܒܒܝܬܗ ܘܒܟܠܗ ܒܝܬ ܫܘܠܛܢܗ .

ܝܕ : ܘܐܬܐ ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܠܘܬ ܚܙܩܝܐ ܡܠܟܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܡܢܐ ܐܡܪܘ ܠܟ ܓܒܪ̈ܐ ܗܠܝܢ : ܘܡܢ ܐܝܡܟܐ ܐܬܘ ܠܘܬܟ . ܘܐܡܪ ܚܙܩܝܐ : ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܪܚܝܩܐ ܡܢ ܒܒܠ ܐܬܘ ܠܘܬܝ .

ܝܗ : ܘܐܡܪ ܡܢܐ ܚܙܘ ܒܒܝܬܟ . ܘܐܡܪ ܚܙܩܝܐ : ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܒܝܬܝ ܚܙܘ . ܘܠܐ ܐܝܬ ܡܕܡ ܒܓܙ̈ܝ : ܕܠܐ ܚܘܝܬ ܐܢܘܢ ܒܗ .

ܝܘ : ܘܐܡܪ ܐܫܥܝܐ ܠܚܙܩܝܐ : ܫܡܥ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ .

ܝܙ : ܗܐ ܝܘ̈ܡܬܐ ܐܬܝܢ : ܘܡܫܬܩܠ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܒܝܬܟ . ܘܕܐܨܪܘ ܐܒܗ̈ܝܟ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ ܠܒܒܠ ܢܐܙܠ . ܘܡܕܡ ܠܐ ܢܫܬܒܩ ܠܟ : ܐܡܪ ܡܪܝܐ .

ܝܚ : ܘܡܢ ܒܢ̈ܝܟ ܕܢܦܩܘܢ ܡܢܟ : ܕܬܘܠܕ ܐܢܘܢ : ܢܬܕܒܪܘܢ : ܘܢܗܘܘܢ ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܒܗܝܟܠܐ ܕܡܠܟܐ ܕܒܒܠ .

ܝܛ : ܘܐܡܪ ܚܙܩܝܐ ܠܐܫܥܝܐ : ܛܒ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܕܐܡܪܬ . ܘܐܡܪ : ܐܢܬܘܩ ܕܝܢ ܢܗܘܐ ܫܠܡܐ ܘܩܘܫܬܐ ܒܝܘ̈ܡܝ .

ܟ : ܘܫܪܟܐ ܕܦܬܓܡ̈ܘܗܝ ܕܚܙܩܝܐ ܘܟܠܗ ܓܢܒܪܘܬܗ : ܘܒܪܟܬܐ ܕܥܒܕ ܘܡܥܒܪ̈ܬܐ : ܘܐܝܬܝ

ومحه جعلا : وأجاله قاسمه .
ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :

كد : ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :

كه : ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :

كو : ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :

كز : ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :

كح : ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :

كط : ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :

ومحه : ٩ .

١ : ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
ومحه : انا اسقاه : وعنده ضمائره
وأجاله قاسمه . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :
كاما . وعنده ولمامه : ادوده ضمائره :

ܒ: ܘܫܕܪ ܠܐܠܝܩܝܡ ܕܥܠ ܒܝܬܐ: ܘܠܫܒܢܐ ܣܦܪܐ: ܘܠܩܫܝܫܐ ܕܟܗܢܐ ܟܕ ܡܟܣܝܢ ܣܩܐ: ܠܘܬ ܐܫܥܝܐ ܢܒܝܐ ܒܪ ܐܡܘܨ.

ܓ: ܘܐܡܪܘ ܠܗ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܚܙܩܝܐ: ܝܘܡܐ ܗܢܘ ܕܐܘܠܨܢܐ: ܘܕܡܟܣܢܘܬܐ ܘܕܪܘܓܙܐ ܝܘܡܢܐ. ܡܛܠ ܕܡܛܝܘ ܚܒ̈ܠܐ ܕܒܢܝܐ: ܘܠܝܬ ܚܝܠܐ ܠܡܐܠܕܬܐ.

ܕ: ܟܒܪ ܢܫܡܥ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܡܠܘܗܝ ܕܪܒܫܩܐ: ܕܫܕܪܗ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܡܪܗ: ܠܡܚܣܕܘ ܠܐܠܗܐ ܚܝܐ: ܘܢܟܣܘܗܝ ܒܡ̈ܠܐ ܕܫܡܥ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ. ܘܨܠܝ ܨܠܘܬܐ ܥܠ ܫܪܟܐ ܕܐܫܬܚܪܘ.

ܗ: ܘܐܬܘ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܚܙܩܝܐ ܠܘܬ ܐܫܥܝܐ.

ܘ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܫܥܝܐ: ܗܟܢܐ ܐܡܪܘ ܠܡܪܟܘܢ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܠܐ ܬܕܚܠ ܡܢ ܩܕܡ ܡ̈ܠܐ ܕܫܡܥܬ: ܕܓܕܦܘ ܥܠܝ ܥܒ̈ܕܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ.

ܙ: ܗܐ ܝܗܒ ܐܢܐ ܒܗ ܪܘܚܐ. ܘܢܫܡܥ ܫܘܥܐ: ܘܢܗܦܘܟ ܠܐܪܥܗ. ܘܐܪܡܝܘܗܝ ܒܚܪܒܐ ܒܐܪܥܗ.

ܚ: ܘܗܦܟ ܪܒܫܩܐ: ܘܐܫܟܚܗ ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܟܕ ܡܬܟܬܫ ܥܠ ܠܒܢܐ: ܡܛܠ ܕܫܡܥ ܕܫܩܠ ܡܢ ܠܟܝܫ.

ܛ: ܘܫܡܥ ܥܠ ܬܪܗܩܐ ܡܠܟܐ ܕܟܘܫ: ܕܢܦܩ ܠܡܬܟܬܫܘ ܥܡܗ. ܘܗܦܟ: ܘܫܕܪ ܐܝܙܓܕ̈ܐ ܠܘܬ ܚܙܩܝܐ: ܘܐܡܪ.

ܝ: ܗܟܢܐ ܐܡܪܘ ܠܚܙܩܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܠܐ ܢܛܥܝܟ ܐܠܗܟ ܕܬܟܝܠ ܐܢܬ ܥܠܘܗܝ: ܘܐܡܪ ܐܢܬ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡܐ ܐܘܪܫܠܡ ܒܐܝ̈ܕܘܗܝ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ.

ܝܐ: ܗܐ ܐܢܬ ܫܡܥܬ ܡܕܡ ܕܥܒܕܘ ܡ̈ܠܟܐ ܕܐܬܘܪ. ܠܟܠܗܝܢ ܐܪ̈ܥܬܐ: ܘܐܚܪܒܘ ܐܢܝܢ: ܘܐܢܬ ܡܬܦܨܐ ܐܢܬ.

ܝܒ: ܕܠܡܐ ܦܨܝܘ ܐܢܘܢ ܐܠܗ̈ܝܗܘܢ ܕܥܡ̈ܡܐ: ܕܚܒܠܘ ܐܒܗ̈ܬܝ: ܠܓܘܙܢ ܘܠܚܪܢ ܘܠܪܨܦ ܘܠܒ̈ܢܝ ܥܕܢ ܕܒܬܠܣܪ.

ܝܓ: ܐܝܟܘ ܡܠܟܐ ܕܚܡܬ: ܘܡܠܟܐ ܕܐܪܦܕ: ܘܡܠܟܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܣܦܪܘܝܡ: ܘܗܢܥ: ܘܥܘܐ.

ܝܕ: ܘܢܣܒ ܚܙܩܝܐ ܐܓܪ̈ܬܐ ܡܢ ܐܝ̈ܕܝܐ ܕܐܝܙܓ̈ܕܐ: ܘܩܪܐ ܐܢܝܢ. ܘܣܠܩ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ. ܘܦܪܣ ܐܢܝܢ ܚܙܩܝܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ.

ܝܗ: ܘܨܠܝ ܚܙܩܝܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܘܐܡܪ: ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܕܐܝܣܪܝܠ: ܕܝܬܒ ܥܠ ܟܪ̈ܘܒܐ. ܐܢܬ ܗܘ ܐܠܗܐ ܒܠܚܘܕܝܟ ܥܠ ܟܠܗܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܪܥܐ. ܐܢܬ ܥܒܕܬ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ.

ܝܘ: ܐܪܟܢ ܡܪܝܐ ܐܕܢܟ: ܘܫܡܥ. ܦܬܘܚ ܡܪܝܐ ܥܝ̈ܢܝܟ: ܘܚܙܝ. ܘܫܡܥ ܟܠܗܘܢ ܡ̈ܠܘܗܝ ܕܣܢܚܪܝܒ: ܕܫܕܪ ܠܡܚܣܕܘ ܠܐܠܗܐ ܚܝܐ.

ܝܙ: ܫܪܝܪܐܝܬ ܡܪܝܐ ܚܪܒܘ ܡ̈ܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܠܥܡ̈ܡܐ ܘܠܐܪ̈ܥܬܗܘܢ.

ܝܚ: ܘܐܠܗ̈ܝܗܘܢ ܐܘܩܕܘ ܒܢܘܪܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܘ ܐܠܗ̈ܐ: ܐܠܐ ܥܒܕ ܐܝ̈ܕܝܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ: ܕܩܝܣܐ ܘܕܟܐܦܐ. ܘܐܘܒܕܘ ܐܢܘܢ.

ܝܛ: ܘܗܫܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ: ܦܪܘܩܝܢ ܡܢ ܐܝܕܗ. ܕܢܕܥܘܢ ܟܠܗܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܪܥܐ: ܕܐܢܬ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܒܠܚܘܕܝܟ.

ܟ: ܘܫܕܪ ܐܫܥܝܐ ܒܪ ܐܡܘܨ ܠܘܬ ܚܙܩܝܐ: ܘܐܡܪ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ: ܡܕܡ ܕܨܠܝܬ ܩܕܡܝ ܥܠ ܣܢܚܪܝܒ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ: ܫܡܥܬ.

ܟܐ: ܗܢܐ ܗܘ ܦܬܓܡܐ ܕܐܡܪ ܥܠܘܗܝ ܡܪܝܐ: ܫܛܬܟ ܠܟ ܘܡܒܙܚܐ ܠܟ ܒܬܘܠܬܐ

حت : ولا ٧٥٥٤ لب : ٤٨٤ هُدنا أَلمُ
ماهلاكِ : لا هَا هـ ٤٨٤٤ هِمدنا تَلهُلاه
هُمكَمهِ . ولهُد لُمهوُا : ولاهُمكَا :
هُدُمَّ هُدَمنا مِنْ ٧٥٥٤ كاهُمكَا .
دت : ٥هـنا ٤٨٤٤٤ ٤٨ هُدم هُلكا
ماهُنا . ولا٧ لا ١٤٥ أَلمُ ٤٨٤٤ : أَلا
لُمَّ ٤٨٤ هِمدنا ٤٨٤٤٤ .

دح : ٥أَمنا هُمكَمهِ أَنَا ٤٨٤ هِمدنا
ماهُنا ٤٨٤٤٤ هُدم ٤٨٤٤ : ولا٧٧٤
لُمَّ ٤٨ هِمدنا ٤٨ هُدَمنا ٤٨٤٤ .

دط : ٥هـنا لهُا ٤٨٤٤ ٤٨ هُدنا ٤٨٤٤
٤٨ إِدنا هـا لهُمهُدهُ٧ . هُدنا هـ
٤٨ أَهُا لب هـم ٤٨ إِدنا هـا : ٥أَمهُدهُ .

هـ : ٥ولهُا ٤٨٤٤ ٤٨ ماهُنا : ٥هُدنا :
هِمدنا ٤٨٤٤ هِمدنا ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
إِهُدلهُا . هِمد هُدهُمهُا ٤٨٤٤ :
أَهُا أَنا هُمكَمهِ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كا : أَهُا أَنا هُمكَمهِ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .
هِمدنا ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
هِمدنا ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كب : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كج : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كد : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كه : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كو : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كز : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كح : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كط : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

هؤلاه : هـ .

١ : ٥هج هـهد هُدكا هِمدنا : هِهـ
لهُهـهُهـ : ٥أَلمُهـهـ هُهـا : ٥هُد لهُهـا
هُهـ .

ܘܥܡܪܬ ܕܝܠܗܬܐ . ܘܥܡܪܬ ܗܘܢܐ ܕܫܢܝܐ
ܕܒܢܝܢ ܡܠܟܐ . ܘܫܕܪ ܕܢܬܬܐ ܒܝܬ ܢܗܕܕ
ܟܠܒܘܗܝ : ܘܐܬܦܢܝ ܗܘܐ ܠܗ ܒܡܫܩܐ ܠܒܝܥܐ
ܠܢܘܣܬܐ ܗܢܘܢ : ܘܐܘܕܥܘܗ ܚܒܫܬܐ .
ܗ : ܘܐܡܪܬ ܐܢܬܬܐ ܕܫܘܢܝܠ ܩܕܡ :
ܘܐܝܬܘܗ ܠܐ ܗܘܐ ܐܦܬܗ ܒܠܒܗܘܢ ܡܠܟܐ
ܕܝܣܪܐܝܠ : ܘܐܬܐ ܒܝܬܗܘܢ ܒܢܝܣܘܗܝ .
ܘ : ܘܐܬܕܟܪ ܒܡܪܢܐ : ܘܠܐ ܫܒܩ ܡܢ ܕܐܠܗܐ .
ܘܚܙܐ ܦܘܩܕܢܗ ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܡܪܢܐ ܠܡܘܫܐ .
ܙ : ܘܗܘܐ ܡܪܢܐ ܥܡܗ . ܘܒܟܠܡܐ ܕܐܙܠ
ܗܘܐ : ܘܡܪܕ ܗܘܐ . ܘܡܪܕ ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ
ܘܠܐ ܦܠܚܗ .
ܚ : ܘܗܘ ܡܚܐ ܠܦܠܫܬܝܐ ܥܕܡܐ ܠܥܙܐ :
ܘܠܬܚܘܡܝܗ : ܡܢ ܡܓܕܠ ܢܛܘܪܐ ܘܥܕܡܐ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܚܣܝܢܬܐ .
ܛ : ܘܒܫܢܬܐ ܕܐܪܒܥ ܠܡܠܟܐ ܚܙܩܝܐ :
ܗܝ ܫܢܬܐ ܫܒܝܥܝܬܐ ܠܗܘܫܥ ܒܪ ܐܠܐ
ܡܠܟܐ ܕܝܣܪܐܝܠ : ܣܠܩ ܫܠܡܢܐܣܪ ܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪ ܥܠ ܫܡܪܝܢ : ܘܟܒܫܗ ܠܗ .
ܝ : ܘܟܒܫܗ ܡܢ ܣܘܦ ܬܠܬ ܫܢܝܢ : ܒܫܢܬܐ
ܕܫܬ ܠܚܙܩܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܗܝ ܫܢܬܐ
ܬܫܝܥܝܬܐ ܠܗܘܫܥ ܡܠܟܐ ܕܝܣܪܐܝܠ : ܐܬܟܒܫܬ
ܫܡܪܝܢ .
ܝܐ : ܘܐܓܠܝ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܠܝܣܪܐܝܠ ܠܐܬܘܪ :
ܘܐܘܬܒ ܐܢܘܢ ܒܚܠܚ ܘܒܚܒܘܪ ܢܗܪܐ ܕܓܘܙܢ
ܘܒܩܘܪܝܐ ܕܡܕܝ .
ܝܒ : ܥܠ ܕܠܐ ܫܡܥܘ ܒܩܠܗ ܕܡܪܢܐ
ܐܠܗܗܘܢ : ܘܥܒܪܘ ܥܠ ܩܝܡܗ . ܘܥܠ ܕܦܩܕ
ܐܝܟ ܡܘܫܐ ܥܒܕܗ ܕܡܪܢܐ : ܠܐ ܫܡܥܘ
ܘܠܐ ܥܒܕܘ .
ܝܓ : ܘܒܫܢܬ ܐܪܒܥܣܪܐ ܠܡܠܟܐ ܚܙܩܝܐ :
ܣܠܩ ܣܢܚܪܝܒ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܥܠ ܟܠܗܝܢ
ܩܘܪܝܐ ܕܝܗܘܕܐ ܚܣܝܢܬܐ : ܘܟܒܫ ܐܢܝܢ .
ܝܕ : ܘܫܕܪ ܚܙܩܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪ ܠܠܟܝܫ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܣܟܠܬ : ܗܦܘܟ
ܡܢ ܠܘܬܝ : ܘܡܕܡ ܕܬܪܡܐ ܥܠܝ ܐܫܩܘܠ .
ܘܣܡ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܥܠ ܚܙܩܝܐ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܐ : ܬܠܬܡܐܐ ܟܟܪܝܢ ܕܣܐܡܐ : ܘܬܠܬܝܢ
ܟܟܪܝܢ ܕܕܗܒܐ .
ܝܗ : ܘܝܗܒ ܚܙܩܝܐ ܟܠܗ ܣܐܡܐ ܕܐܫܬܟܚ
ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܢܐ : ܘܒܓܙܐ ܕܒܝܬ ܡܠܟܐ .
ܝܘ : ܒܗܝ ܙܒܢܐ : ܩܨܨ ܚܙܩܝܐ ܬܪܥܐ
ܕܗܝܟܠܐ ܕܡܪܢܐ : ܘܥܡܘܕܐ ܕܚܦܐ ܚܙܩܝܐ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ . ܘܝܗܒ ܐܢܘܢ ܠܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪ .
ܝܙ : ܘܫܕܪ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܠܬܪܬܢ :
ܘܠܪܒ ܣܪܝܣܐ : ܘܠܪܒ ܫܩܐ : ܡܢ ܠܟܝܫ ܠܘܬ
ܚܙܩܝܐ ܡܠܟܐ : ܒܚܝܠܐ ܝܩܝܪܐ ܠܐܘܪܫܠܡ .
ܘܣܠܩܘ ܘܐܬܘ ܠܐܘܪܫܠܡ . ܘܩܡܘ ܒܡܩܦܬܐ
ܕܡܥܝܢܐ ܥܠܝܬܐ ܕܒܫܒܝܠ ܚܩܠܗ ܕܩܨܪܐ .
ܝܚ : ܘܩܪܘ ܠܡܠܟܐ . ܘܢܦܩܘ ܠܘܬܗܘܢ :
ܐܠܝܩܝܡ ܒܪ ܚܠܩܝܐ ܕܥܠ ܒܝܬܐ : ܘܫܒܢܐ ܣܦܪܐ :
ܘܝܘܐܚ ܒܪ ܐܣܦ ܡܗܘܕܝܢܐ .
ܝܛ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܪܒ ܫܩܐ : ܐܡܪܘ
ܠܚܙܩܝܐ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܠܟܐ ܪܒܐ ܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪ : ܡܢܘ ܬܘܟܠܢܐ ܗܢܐ ܕܬܬܟܠܬ .
ܟ : ܘܐܡܪܬ : ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܡܠܠܐ ܕܣܦܘܬܐ
ܘܬܪܥܝܬܐ ܘܓܢܒܪܘܬܐ ܠܩܪܒܐ . ܗܫܐ ܥܠ
ܡܢܘ ܐܬܬܟܠܬ ܕܡܪܕܬ ܒܝ .
ܟܐ : ܗܐ ܐܬܬܟܠܬ ܥܠ ܫܒܛܐ ܕܩܢܝܐ
ܕܥܒܝܐ : ܥܠ ܡܨܪܝܢ . ܕܡܐ ܕܐܣܬܡܟ ܓܒܪܐ
ܥܠܘܗܝ : ܥܐܠ ܒܐܝܕܗ : ܘܢܩܒ ܠܗ . ܗܟܢܐ ܗܘ
ܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ ܠܟܠ ܕܡܬܬܟܠܝܢ
ܥܠܘܗܝ .

حصة: حصلا ذا نجيب ذينا ذاشيه ذاذنا.
حو: ذقيقة مكتا ذاهدة: ماهنة: زهكته
لهمم مع مع حصة ذيلبلهة مع همم.
ماهز ماهنة همم: ماهك ازف ذينا
ذاشيه ذاذنا.
حس: ولهما مع مع حصة ذيلب مع
عصفة. ماهنة حصة ازم. ذصة مكك
حصة: ازنا يدسلم لصدنا.
حط: ذصة فلسم مع مع ألصة.
ذعصفه حتما ذيلتفاا ذيفيه حصفة
مع مع حصفصة: ذع ذهبة ماهنة.
ل: ماتنة حصا فلسم لهجمة حصة.
ماتنة حصة فلسم لهذلا. ماتنة سصنا
فلسم لاعصا.
لا: مئة فلسم لنجاس ذلهذصة.
ذهقة ضعكم حتصة حصة:
لاذضلة ملصلمة ألصة ذهقصة.
لب: ذصة ذسلم لصدنا. ذيفيه
حصة حسة حصفا ذيلتفاا: ذصة
فلسم حصة: حصة ليلتفاا.
لد: لصدنا ذسلم صة: ملاتصة
فلسم صة: ازم نصهها ذعصفا: ذلبه
حتة بهذلا مع ازحصة.
له: ساصا لنصنا. مع ذعيفه لصدنا:
ماتنة ازم نصهها ذعصفا: ولا ذسلم
لصدنا. ولا نجيب ازم حنصا: ماهم
ذينا: ماهم نصهها: ماهم قصدنا ذقيقة
صدنا لجنة نصفت: ذعصب عصف بهذلا.
لو: ماصب صدنا حنصا نحصة:
ماهنة حصة ازم ماتنة: ولا ههقصة
ازنا: ولا هقيفه لصة حصة: ولا
ذسلم حصة.

حقلة : سه .

١: ذينة ملاة نصهف مع ألا مكتا
ذهقلا : ازمكة سقنا مع زنم مكتا
ذصهقا .
ح: مع ذهقم صة نصهف عتم مع
ازمكة. ماهقم ملاهف عتم ازمكة
ذاهقلتم. ذعصف ذاهم ازف مع ذينا.
٣: ذقيقة ذهقة صقم صدنا: ازم
ذقيقة ذصة ازصه.
٤: ماصه ازقيقة تلقاا: ملاهة ذتصفاا:

لو : ألا فلاسه لصدنا ذاهقصة
مع ازنا ذصهقم: حسلا ذقا: ماقيقة
ذصة . لس فلاسه : ماه هقاقه : ماه
ذصة .
لو: ذصنقا: ماقيتا: ماتصفقا: ماقهقذا:
ذقيقة لصة: هذه ذسقصة حلسة
ذقصنا .
لس: ماا هذسلم لألقا ازمذا. ذصنقا
ذاسهقم نصهقة: لا هذلقم. ماا هذسلم
لألقا ذصهقا .
لح: ألا لصدنا ازصقة ذسله. ماه
صقيما لصة مع ازنا ذصلة حلقتقتة.
ح: ماا عصقه: ألا ازم نصهاصة
ضصدنا نقيقم صقة .
ص: ماقه ازصقا ذك نصهقا ماهم: ذهقه
حصفة : ذسلم لصدنا : ماليلقتصة
فلسم صقه: ذك حتة حتصة ذك.
ازم ذسقصة ازتصتصة: نقيقم صقه ذك
صقم نقصا لنصنا .

ואחר כך יבוא הוא בעצמו : ואמר לו : אני יוסף אחיך : אשר אתם מכרתם אותי מצרימה : ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אותי הנה : כי למחיה שלחני אלהים לפניכם .

ו : כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ : וחמש שנים אשר אין חריש ואין קציר .

ז : ויכלכל אתכם פן תורש את הארץ : ולהחיות לכם לפליטה גדולה .

ח : ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה : כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים .

ט : מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו : כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים . רדה אלי אל תעמוד .

י : וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך .

יא : וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך .

יב : והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם .

יג : והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה .

יד : ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו .

טו : וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו .

טז : והקול נשמע בבית פרעה לאמר בא אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו .

יז : ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען .

יח : וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו .

יט : ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם .

כ : ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא .

כא : ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך .

כב : לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות .

כג : ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך .

כד : וישלח את אחיו ויילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך : ויוצאו מעליו ויבאו אל ארץ כנען .

כה : ויעלו מארץ מצרים ויבאו אל ארץ כנען אל יעקב אביהם : ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם .

כו : וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם ויראה את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם .

כז : ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות .

ܠܗܿ ܡܕܒܪܢܐ : ܘܗܝܟܐ ܠܝܬ ܡܠܟܐ .
ܡܚ : ܘܐܥܒܕ ܝܗܘܫܦܛ ܐܠܦܘܬܐ ܕܬܪܫܝܫ .
ܕܐܙܠܝ ܠܐܘܦܝܪ : ܘܠܐ ܐܙܠ ܡܛܠ ܕܬܒܪܝ
ܥܠ ܡܕܒܪܢܐ .
ܡܛ : ܘܡܕܒܪܢܐ ܕܝܫܘܥ ܕܗܘܐ ܡܠܟܐ :
ܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܥܒܕܝ ܐܙܠ ܥܡܟ : ܡܢ ܥܒܕܝ
ܡܕܒܪܢܐ ܘܡܢ ܥܒܕܝ ܡܠܟܐ . ܘܠܐ ܨܒܐ ܥܠ
ܐܠܦܐ ܡܕܒܪܢܐ ܡܢ ܐܚܪܢܐ .
ܢ : ܘܫܟܒ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܐܒܗܘܗܝ ܥܡܗܘܢ :
ܘܐܡܪ ܠܗ : ܥܠ ܡܕܒܪܢܐ ܕܗܘܐ ܐܚܕ ܐܠܦܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܐܪܥܐ : ܘܐܠܗܐ ܕܡܠܟܐ
ܘܡܠܟܘܬܗ : ܘܐܠܗܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܪܥܐ :
ܘܡܠܟܘܬܗܘܢ ܘܫܘܠܛܢܗܘܢ : ܘܟܠܗ ܕܡܐ
ܕܐܠܗܐ . ܘܟܠ ܕܡܐ ܕܒܝܬܐ ܐܚܝܢ ܕܐܒ .
ܘܡܕܒܪܢܐ ܕܝܫܘܥ ܗܘܐ ܠܝ ܠܡܠܟܐ .
ܢܐ : ܘܡܠܟ ܐܚܙܝܐ ܒܪܗ ܐܝܟ ܕܐܒܘܗܝ
ܡܠܟܐ ܐܝܟ .
ܢܒ : ܘܥܒܕ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܕܐܒܘܗܝ ܕܡܠܟܘܬܐ .
ܘܐܙܠ ܒܐܘܪܚܐ ܕܐܒܘܗܝ . ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܡܢ
ܐܒܘܗܝ ܕܝܫܘܥ : ܘܐܬܚܙܝ ܥܠ ܕܐܦܐ ܕܒܥܠܐ .
ܢܓ : ܘܒܬܪ ܫܢܝܐ ܕܒܝܬܐ ܒܒܝܬܗ ܕܡܠܟܐ :
ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܐܬܐ ܒܪܗ : ܐܒܕܬ ܠܒܝܬܗ ܕܡܠܟܐ :
ܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ .
ܢܕ : ܘܥܒܕܐ ܕܦܬܟܪܘܗܝ ܕܐܝܟ : ܘܟܠ
ܡܕܡ ܕܝܫܘܥ : ܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܒܐܘܪܚܐ ܕܒܥܠܐ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܢܗ : ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܥܠ ܐܒܘܗܝ : ܘܐܬܚܙܝ
ܥܠ ܐܒܘܗܝ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܪܝܢ . ܘܐܡܠܟ
ܚܘܪܢܐ ܒܪܗ ܒܬܪܗ .

ܦܘܠܓܐ : ܐ .

ܐ : ܒܫܢܬܐ ܐܪܒܥܣܪܐ ܕܫܢܝܢ ܠܐܚܙܝܐ ܡܠܟܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ : ܐܬܡܠܟ ܗܘܐ ܒܪ ܕܘܕ ܐܠܐ ܥܠ ܝܗܘܕܐ :
ܒܫܡܪܝܢ ܐܪܒܥ ܫܢܝܢ .
ܒ : ܘܥܒܕ ܕܒܝܫ ܩܕܡ ܡܪܝܐ . ܘܐܙܠ
ܠܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܕܩܕܡܘܗܝ ܗܘܘ.
ܓ : ܘܐܙܠ ܗܝܟ ܫܠܡܘܢ ܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪ . ܘܗܘܐ ܠܗ ܗܘܐ ܥܒܕܐ : ܘܐܝܬܝ
ܠܗ ܡܘܗܒܬܐ .
ܕ : ܘܐܫܟܚ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܒܗܘܫܥ
ܡܪܕܘܬܐ . ܕܫܕܪ ܐܝܙܓܕܐ ܠܘܬ ܣܘܐ ܡܠܟܐ
ܕܡܨܪܝܢ . ܘܠܐ ܐܝܬܝ ܡܘܗܒܬܐ : ܠܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪ ܐܝܟ ܕܒܟܠ ܫܢܐ . ܘܚܒܫܗ ܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪ : ܘܐܣܪܗ ܒܒܝܬ ܐܣܝܪܐ .
ܗ : ܘܣܠܩ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܥܠ ܟܠܗ̇
ܐܪܥܐ . ܘܣܠܩ ܥܠ ܫܡܪܝܢ : ܘܟܪܟܗ̇ ܐܬܠܬ
ܫܢܝܢ .
ܘ : ܘܒܫܢܬܐ ܬܫܥܝܬܐ ܠܗܘܫܥ : ܐܚܕܗ̇
ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪ ܠܫܡܪܝܢ : ܘܐܓܠܝ ܠܐܝܣܪܝܠ
ܠܐܬܘܪ . ܘܐܘܬܒ ܐܢܘܢ ܒܚܠܚ ܘܒܚܒܘܪ
ܢܗܪܐ ܕܓܘܙܢ ܘܒܩܘܪܝܐ ܕܡܕܝ .
ܙ : ܘܗܘܐ ܕܚܛܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܠܡܪܝܐ
ܐܠܗܗܘܢ : ܕܐܣܩ ܐܢܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ :
ܡܢ ܬܚܝܬ ܐܝܕܐ ܕܦܪܥܘܢ ܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܢ :
ܘܕܚܠܘ ܠܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ .
ܚ : ܘܐܙܠܘ ܒܢܡܘܣܐ ܕܥܡܡܐ : ܕܐܘܒܕ
ܡܪܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .
ܛ : ܘܐܥܒܕܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܡܠܐ ܕܠܐ
ܫܦܝܪܢ ܥܠ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗܘܢ : ܘܒܢܘ
ܘܡܠܟܘܬܗܘܢ . ܘܒܢܘ ܠܗܘܢ ܒܡܬܐ ܒܟܠ

לד: בְּנֵי יְהוּדָה עֹדָם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה עַל אֱדוֹם. אָז פָּשְׁעָה לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא.

לה: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹרָם וְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה.

לו: וַיִּשְׁכַּב יְהוֹרָם עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו.

פרק ט׳

א: וֶאֱלִישָׁע הַנָּבִיא קָרָא לְאֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו: חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח בְּיָדְךָ אֶת פַּךְ הַשֶּׁמֶן הַזֶּה וְלֵךְ רָמֹת גִּלְעָד.

ב: וּבָא שָׁמָּה וְרָאָה שָׁם אֶת יֵהוּא בֶּן יְהוֹשָׁפָט בֶּן נִמְשִׁי וְקָם אֶת אָחִיו מִתּוֹךְ הַחֲדָרִים וְהֵבֵאתָ אֹתוֹ אֶל חֶדֶר פְּנִימִי.

ג: וְלָקַחְתָּ אֶת פַּךְ הַשֶּׁמֶן וְיָצַקְתָּ עַל רֹאשׁוֹ וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר יְהוָה מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְפָתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנַסְתָּ וְלֹא תִתְמַהְמָהּ.

ד: וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר הַנָּבִיא רָמֹת גִּלְעָד.

ה: וַיָּבֹא וְהִנֵּה שָׂרֵי הַחַיִל יֹשְׁבִים וַיֹּאמֶר דָּבָר אֵלַי שַׂר אֶל מִי מִכֻּלָּנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ שַׂר.

ו: וַיָּקָם וַיָּבֹא הַבָּיְתָה וַיִּצֹק הַשֶּׁמֶן עַל רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מָשַׁחְתִּי אֹתְךָ לְמֶלֶךְ עַל עַם יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל.

ז: וְהִכִּיתָ אֶת בֵּית אַחְאָב אֲדֹנֶיךָ וְנָקַמְתִּי דְּמֵי עֲבָדַי הַנְּבִיאִים וְדִמֵי כָל עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד אִיזֶבֶל.

ח: וְאָבַד כָּל בֵּית אַחְאָב וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל.

ט: וְנָתַתִּי אֶת בֵּית אַחְאָב כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן נְבָט וְכִבְעֵשָׁא בֶן אֲחִיָּה.

י: וְאֶת אִיזֶבֶל תֹּאכְלוּ הַכְּלָבִים בְּחֶלְקַת יִזְרְעֶאל וְאֵין קוֹבֵר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנָס.

יא: וְיֵהוּא יָצָא אֶל עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲשָׁלוֹם דָּרַשׁ הַמְשֻׁגָּע הַזֶּה אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת הָאִישׁ וְאֶת שִׂיחוֹ.

יב: וַיֹּאמְרוּ שֶׁקֶר הַגֶּד נָא לָנוּ וַיֹּאמֶר כֹּה וְכֹה דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל.

יג: וַיְמַהֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בִּגְדוֹ וַיָּשִׂמוּ תַּחְתָּיו עַל גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת וַיִּתְקְעוּ בַשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מָלַךְ יֵהוּא.

יד: וַיִּתְקֹשֶׁר יֵהוּא בֶּן יְהוֹשָׁפָט בֶּן נִמְשִׁי עַל יוֹרָם וְיוֹרָם שָׁמַר בְּרָמֹת גִּלְעָד הוּא וְכָל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם.

טו: וְהַמֶּלֶךְ יוֹרָם שָׁב לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל מִן הַמַּכּוֹת אֲשֶׁר הִכּוּהוּ אֲרַמִּים בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיֹּאמֶר יֵהוּא אִם יֶשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם אַל יֵצֵא פָלִיט מִן הָעִיר לָלֶכֶת לְהַגִּיד בְּיִזְרְעֶאל.

טז: וַיִּרְכַּב יֵהוּא וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה כִּי יוֹרָם שֹׁכֵב שָׁם וַאֲחַזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת יוֹרָם.

יז: וְהַצֹּפֶה עֹמֵד עַל מִגְדַּל יִזְרְעֶאל וַיַּרְא אֶת אֲגַף יֵהוּא בְּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר אֲגַף אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמֶר יוֹרָם קַח רַכָּב וְשָׁלַח לִקְרָאתָם וְיֹאמַר הֲשָׁלוֹם.

יח: וַיֵּלֶךְ רֹכֵב הַסּוּס לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יֵהוּא מַה לְּךָ וּלְשָׁלוֹם סֹב אַחֲרַי וַיַּגֶּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא הַמַּלְאָךְ עַד אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁב.

יט: וַיִּשְׁלַח רֹכֵב סוּס שֵׁנִי וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יֵהוּא מַה לְּךָ וּלְשָׁלוֹם סֹב אַחֲרָי.

כ: וַיַּגֶּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא עַד אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁב וְהַנְּהִיגָה כְּנַהֲגַת יֵהוּא בֶּן נִמְשִׁי כִּי בְשִׁגָּעוֹן יִנְהָג.

כא: וַיֹּאמֶר יוֹרָם אֱסֹר רִכְבּוֹ וַיֶּאְסֹר רִכְבּוֹ וַיֵּצֵא יוֹרָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַאֲחַזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אִישׁ בְּרִכְבּוֹ וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת יֵהוּא וַיִּמְצָאֻהוּ בְּחֶלְקַת נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי.

כב: וַיְהִי כִּרְאוֹת יוֹרָם אֶת יֵהוּא וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם יֵהוּא וַיֹּאמֶר מַה הַשָּׁלוֹם עַד זְנוּנֵי אִיזֶבֶל אִמְּךָ וְכִשְׁפֶּיהָ הָרַבִּים.

כג: וַיַּהֲפֹךְ יוֹרָם יָדָיו וַיָּנֹס וַיֹּאמֶר אֶל אֲחַזְיָה מִרְמָה אֲחַזְיָהוּ.

כד: וְיֵהוּא מָלֵא כֹחַ בַּקֶּשֶׁת וַיַּךְ אֶת יוֹרָם בֵּין זְרוֹעֹתָיו וַיֵּצֵא הַחֵץ בִּלְבָבוֹ וַיִּכְרַע בְּרִכְבּוֹ.

כה: וַיֹּאמֶר יֵהוּא אֶל בִּדְקַר שָׁלִישׁוֹ שָׂא הַשְׁלִכֵהוּ בְּחֶלְקַת שְׂדֵה נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי כִּי זָכוֹר אֲנִי וְאַתָּה רֹכְבִים אַחֲרֵי אַחְאָב אָבִיו וַיהוָה נָשָׂא עָלָיו אֶת הַמַּשָּׂא הַזֶּה.

כו: אִם לֹא אֶת דְּמֵי נָבוֹת וְאֶת דְּמֵי בָנָיו רָאִיתִי אֶמֶשׁ נְאֻם יְהוָה וְשִׁלַּמְתִּי לְךָ בַּחֶלְקָה הַזֹּאת נְאֻם יְהוָה עַתָּה שָׂא הַשְׁלִכֵהוּ בַּחֶלְקָה כִּדְבַר יְהוָה.

حصوذم . صفالم : ولصيكم ذبذم .
مه : ومذكا ذوذلاصوذم دعلوم .
ومحذم ذمنذع : ها حاهجب خصوذ
ذحذنصم ذصلكا ذهوذد .
مو : هصم مسا مسبت لاوصم
ولجد ذاما ثم : ولاهوصنت مع لاذنا :
ند دلا قاسه لم هذنا . مذكت .
ولجلصم خلنكم قذم .
مز : خعنك ولاهم ذاهند متم لمرنا
صلكا ذمهوذا : اصلح ضسبت ند بذه
ند هوذد : حصوذم : سوذ متم .
مس : ذهجذج ذحبت ندم صذنا : ولا
هذا مع سلاسوم ذموذحبت ند نجد
ذاسلب لهوذد : حلصف نصوصم .
مح : ولاذا قوا صلكا ذناوذ ند اذنا.
ولجد حاه صسبت لموا : ذلك خدتم ذحوذا.
ذاوذا اعتم حتم : ولسوذج صلكحولا
حاهجم .
ع : ولذجب ضسبت ند هوذد : حوذا
ند حلصف بهوتا ذاذنا : ذهاد لصلكا
ذناوذ : سحصب صهوتلب ذحوذا ند
خجذا متج . ولا قبح صلكا ذناوذ : ولا قبح
هوم حاذنا .
ح : وعذكا ذوذلاصوذم ذضسبت :
ولجلصم ذهجذج : ها حاهجب خوذا
ذحذنصم ذصلكا ذهوذد .
حت : ذهجذج ضسبت ند اجتوصم .
اصلح قضسا حذم قاذم .
حد : خعنك سحصب لمرنا صلكا ذموذا :
اصلح قضسا ذا ضسبت ند هوذد :
خصوذم هذاهم متم .
حه : ذهجذج ذحبت ندم صذنا . ولا

هذا مع سلاسوم ذموذحبت ند نجد
ذاسلب لهوذد .
حو : خعنك سحصب لمرنا صلكا ذموذا :
ولجلصم ذهجذج : ها حاهجب خوذا
ذحذنصم ذصلكا ذهوذد .
حز : خعنك سحصب ولاذهم متم لمرنا
صلكا ذموذا : اصلح قضسا ذا ضسبت
ند هوذد : خصوذم هذاهم متم .
حس : ذهجذج ذحبت ندم صذنا : ولا
هذا مع سلاسوم ذموذحبت ند نجد
ذاسلب لهوذد .
حح : ذحنوصوم ذضسبت صلكا ذهوذد :
ذاذا هذا قوذا صلكا ذناوذ . ذحذج
لسبت ولاند حسوا : ولجد حاه صلكا :
ولسبس ولحدج : ولسوذج : ولليلنج :
ولليلنا : ولجلا اذنا ذهوذلب . ولاب
ذاوذ لاوذ .
ط : ذمهجذج ذحوذا ذحوذ ند ذا ند
قضسا ذا ذوذلاصوذم . ذحسبت : ولاذا
اصلح ذاوذ : خعنك هذاهم لمرنا
ذا لمرنا .
ك : وعذكا ذوذلاصوذم ذضسبت : ولا
ندم ذحذنصم : ها حاهجب خوذا
ذحذنصم ذصلكا ذهوذد .
كت : خعنك هذاهم ذضسبت ذا ذوذلاصوذم
صلكا ذهوذد : اصلح موذم ذا لمرنا
صلكا ذموذا .

ܟܕ : ܘܥܒܕܠܗ ܕܒܝܫ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܠܐ ܦܠܛܠܗ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܚܛܗ̈ܐ ܕܝܘܪܒܥܡ ܒܪ ܢܒܛ ܕܐܚܛܝܠܗ ܠܐܝܣܪܝܠ : ܘܒܝܬܗܘܢ ܗܘܠܝ .

ܟܗ : ܘܗܘ ܐܗܦܟܠܗ ܬܚܘܡܐ ܠܐܝܣܪܝܠ : ܡܢ ܡܥܠܢܐ ܕܚܡܬ : ܘܗܠ ܠܝܡܐ ܕܥܪܒܐ : ܐܝܟ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܕܡܠܠܠܗ ܒܐܝܕܐ ܕܥܒܕܗ ܝܘܢܢ ܒܪ ܐܡܬܝ ܢܒܝܐ ܕܡܢ ܓܬ ܚܦܪ .

ܟܘ : ܡܛܠ ܕܚܙܐ ܡܪܝܐ ܥܘܩܢܗ ܕܐܝܣܪܝܠ ܕܡܪܝܪ ܛܒ . ܘܠܝܬ ܕܐܣܝܪ : ܘܠܐ ܕܫܒܝܩ : ܘܠܐ ܡܥܕܪܢܐ ܠܐܝܣܪܝܠ .

ܟܙ : ܘܠܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܥܛܝܐ ܫܡܗ ܕܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܬܚܬ ܫܡܝܐ . ܘܦܪܩܠܗ ܐܢܝ ܒܐܝܕܗ ܕܝܘܪܒܥܡ ܒܪ ܝܘܐܫ .

ܟܚ : ܘܫܪܟܐ ܕܦܬܓܡܘܗܝ ܕܝܘܪܒܥܡ ܘܟܠܡܕܡ ܕܥܒܕܠܗ : ܘܓܢܒܪܘܬܗ : ܘܕܐܬܟܬܫ ܘܐܝܟ ܕܐܗܦܟܠܗ ܠܕܪܡܣܘܩ ܘܠܚܡܬ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐܝܣܪܝܠ : ܗܐ ܟܬܝܒܝܢ ܒܣܦܪܐ ܕܦܬܓܡܐ ܕܝܘܡܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .

ܟܛ : ܘܫܟܒ ܝܘܪܒܥܡ ܥܡ ܐܒܗܬܗ : ܘܐܬܩܒܪ ܥܡ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ . ܘܐܡܠܟ ܙܟܪܝܐ ܒܪܘܢܗ ܒܕܘܟܬܗ .

ܦܪܩܐ : ܝܗ .

ܐ : ܒܫܢܬܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܫܒܥ ܠܝܘܪܒܥܡ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܐܡܠܟ ܥܙܪܝܐ ܒܪܘܢܐ ܕܐܡܨܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ .

ܒ : ܒܪ ܫܬܥܣܪ ܫܢܝܢ ܗܘܐ ܟܕ ܐܡܠܟ : ܘܚܡܫܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܐܡܠܟ ܒܐܘܪܫܠܡ . ܘܫܡܐ ܕܝܡܗ ܝܟܠܝܐ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ .

ܓ : ܘܥܒܕܠܗ ܕܬܪܝܨ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܐܝܟ ܟܠܡܕܡ ܕܥܒܕܠܗ ܐܡܨܝܐ ܐܒܘܗ .

ܕ : ܒܪܡ ܕܝܢ ܒܝܬ ܕܒܚܐ ܠܐ ܐܬܒܛܠ . ܘܥܡܐ ܗܘܐ ܡܕܒܚܝܢ ܘܡܥܛܪܝܢ ܒܝܬ ܕܒܚܐ .

ܗ : ܘܡܚܝܠܗ ܡܪܝܐ ܠܡܠܟܐ : ܘܗܘܐ ܓܪܒܐ ܗܠ ܝܘܡܐ ܕܡܘܬܗ . ܘܝܬܒ ܒܒܝܬܐ ܕܦܪܝܫܐ . ܘܝܘܬܡ ܒܪܘܢܐ ܕܡܠܟܐ ܪܝܫ ܒܝܬܐ ܕܝܢܐ ܗܘܐ ܠܥܡܐ ܕܐܪܥܐ .

ܘ : ܘܫܪܟܐ ܕܦܬܓܡܘܗܝ ܕܥܙܪܝܐ : ܘܟܠܡܕܡ ܕܥܒܕܠܗ : ܗܐ ܟܬܝܒܝܢ ܒܣܦܪܐ ܕܦܬܓܡܐ ܕܝܘܡܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ .

ܙ : ܘܫܟܒ ܥܙܪܝܐ ܥܡ ܐܒܗܬܗ : ܘܩܒܪܘܗ ܥܡ ܐܒܗܬܗ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܕܘܝܕ . ܘܐܡܠܟ ܝܘܬܡ ܒܪܘܢܗ ܒܕܘܟܬܗ .

ܚ : ܒܫܢܬܐ ܕܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܝܐ ܫܢܝܢ ܠܥܙܪܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܐܡܠܟ ܙܟܪܝܐ ܒܪܘܢܐ ܕܝܘܪܒܥܡ ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ : ܒܫܡܪܝܢ ܫܬܐ ܝܪܚܝܢ .

ܛ : ܘܥܒܕܠܗ ܕܒܝܫ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܐܝܟ ܕܥܒܕܝ ܐܒܗܬܗ . ܘܠܐ ܦܠܛܠܗ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܚܛܗ̈ܐ ܕܝܘܪܒܥܡ ܒܪ ܢܒܛ : ܕܐܚܛܝܠܗ ܠܐܝܣܪܝܠ .

ܝ : ܘܡܪܕܠܗ ܥܠܘܗ ܫܠܘܡ ܒܪ ܝܒܝܫ . ܘܡܚܝܠܗ ܠܘܗܝ ܩܕܡ ܥܡܐ : ܘܩܛܠܠܗ . ܘܐܡܠܟ ܒܕܘܟܬܗ .

ܝܐ : ܘܫܪܟܐ ܕܦܬܓܡܘܗܝ ܕܙܟܪܝܐ : ܗܐ ܟܬܝܒܝܢ ܒܣܦܪܐ ܕܦܬܓܡܐ ܕܝܘܡܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .

ܝܒ : ܘܗܢܐ ܝܠܗ ܦܬܓܡܐ ܕܡܪܝܐ ܕܡܠܠܠܗ ܠܝܗܘܐ : ܕܒܢܝ̈ܐ ܕܪܒܝܥܝܐ ܝܬܒܝ ܠܟ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ ܕܐܝܣܪܝܠ . ܘܗܘܐ ܗܟܢܐ .

ܝܓ : ܘܫܠܘܡ ܒܪ ܝܒܝܫ ܐܡܠܟ : ܒܫܢܬܐ ܕܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ ܫܢܝܢ ܠܥܙܪܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ . ܘܐܡܠܟ ܝܪܚܐ ܚܕ ܒܫܡܪܝܢ .

ܝܕ : ܘܣܠܩܠܗ ܡܢܚܡ ܒܪ ܓܕܝ ܡܢ ܬܪܨܐ ܘܐܬܐ ܠܫܡܪܝܢ : ܘܡܚܝܠܗ ܠܫܠܘܡ ܒܪ ܝܒܝܫ

ه : والحيلة فيها لا تخفى : إن يذهب
بعض الشهود فيشهدوا : ويقيم بعض
الشهود فيشهدوا : فإذا تم الشهود
الأولون شهادتهم . وإن تم الشهود
الآخرون شهادتهم . وإن تم الشهود
الأولون والآخرون شهادتهم .

و : وعلى هذا لو شهد شاهدان على
رجل بألف درهم . وشهد آخران على
إقراره بألف درهم . وشهد آخران على
إقراره بألف درهم .

ز : فإن هذه الألف درهم تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

ح : ولو شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

ط : وكذلك لو شهد شاهدان على
رجل أنه قتل فلانا عمدا . وشهد آخران
على إقراره بقتله عمدا . وشهد آخران
على إقراره بقتله عمدا . فإن الدية
تلزمه استحسانا بهذه الشهادة .

ي : ولو شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يا : ولو شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يب : وهذا كله إذا كان الشهود
الذين شهدوا على الإقرار بالقتل غير
الذين شهدوا على القتل . فإن كان
الذين شهدوا على القتل هم الذين
شهدوا على الإقرار بالقتل . فإن
الشهادة باطلة .

يج : وإن شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يد : وإن شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يه : وإن شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

ܘܓܢܒܪܘܬܗ ܕܥܒܕ : ܘܩܪܒܗ ܕܐܬܟܬܫ
ܥܡ ܐܡܘܨܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܗܐ ܟܬܝܒܝܢ
ܒܣܦܪ ܕܕܒܪܝܗܘܢ ܕܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ .
ܝܓ : ܘܫܟܒ ܝܘܐܫ ܥܡ ܐܒܗܘܗܝ .
ܘܝܪܒܥܡ ܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܗ . ܘܐܬܩܒܪ
ܝܘܐܫ ܒܫܡܪܝܢ ܥܡ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ .
ܝܕ : ܘܐܠܝܫܥ ܐܬܟܪܗ ܟܘܪܗܢܐ ܕܡܝܬ
ܒܗ . ܘܢܚܬ ܠܘܬܗ ܝܘܐܫ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ :
ܘܒܟܐ ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܘܐܡܪ : ܐܒܝ : ܐܒܝ :
ܡܪܟܒܬܗ ܕܐܝܣܪܐܝܠ ܘܦܪܫܘܗܝ .
ܝܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܝܫܥ : ܣܒ ܩܫܬܐ
ܘܓܐܪܐ . ܘܢܣܒ ܩܫܬܐ ܘܓܐܪܐ .
ܝܘ : ܘܐܡܪ ܠܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ : ܐܪܟܒ ܐܝܕܟ
ܥܠ ܩܫܬܐ . ܘܐܪܟܒ ܐܝܕܗ . ܘܣܡ ܐܠܝܫܥ
ܐܝܕܘܗܝ ܥܠ ܐܝܕܘܗܝ ܕܡܠܟܐ .
ܝܙ : ܘܐܡܪ : ܦܬܘܚ ܟܘܬܐ ܠܡܕܢܚܐ .
ܘܦܬܚ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܝܫܥ : ܫܕܝ . ܘܫܕܐ ܓܐܪܐ
ܘܐܡܪ : ܓܐܪܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ܠܡܪܝܐ : ܘܓܐܪܐ
ܕܦܘܪܩܢܐ ܒܐܪܡ : ܘܬܡܚܐ ܠܐܪܡܝܐ
ܒܐܦܩ ܥܕܡܐ ܕܬܫܠܡ ܐܢܘܢ .
ܝܚ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܣܒ ܓܐܪܐ . ܘܢܣܒ .
ܘܐܡܪ : ܡܚܝ ܒܐܪܥܐ . ܘܡܚܐ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ
ܘܩܡ .
ܝܛ : ܘܐܬܚܡܬ ܥܠܘܗܝ ܓܒܪܗ ܕܐܠܗܐ : ܘܐܡܪ :
ܠܡܡܚܐ ܗܘܝܬ ܚܡܫ ܐܘ ܫܬ ܙܒܢܝܢ : ܗܝܕܝܢ
ܡܡܚܐ ܗܘܝܬ ܠܐܪܡܝܐ ܥܕܡܐ ܕܬܫܠܡ ܐܢܘܢ .
ܡܢ ܗܫܐ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ ܬܡܚܐ ܠܐܪܡ .
ܟ : ܘܡܝܬ ܐܠܝܫܥ ܘܩܒܪܘܗܝ : ܘܓܝܣܐ
ܕܡܘܐܒ ܥܠܘ ܥܠ ܐܪܥܐ ܟܕ ܥܠܬ ܫܢܬܐ ܗܝ .
ܟܐ : ܘܟܕ ܩܒܪܝܢ ܗܘܘ ܓܒܪܐ : ܚܙܘ
ܓܝܣܐ : ܘܐܪܡܝܘܗܝ ܠܓܒܪܐ ܒܩܒܪܗ ܕܐܠܝܫܥ .
ܘܐܙܠ ܓܒܪܐ ܘܩܪܒ ܠܓܪܡܘܗܝ ܕܐܠܝܫܥ :
ܘܚܝܐ ܘܩܡ ܥܠ ܪܓܠܘܗܝ .
ܟܒ : ܘܚܙܐܝܠ ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ ܐܠܨ
ܠܐܝܣܪܐܝܠ : ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܘܗܝ ܕܝܗܘܐܚܙ .
ܟܓ : ܘܚܢ ܡܪܝܐ ܥܠܝܗܘܢ : ܘܪܚܡ ܐܢܘܢ :
ܘܐܬܦܢܝ ܠܘܬܗܘܢ . ܡܛܠ ܩܝܡܗ ܕܥܡ
ܐܒܪܗܡ : ܘܥܡ ܐܝܣܚܩ : ܘܥܡ ܝܥܩܘܒ .
ܘܠܐ ܨܒܐ ܡܪܝܐ ܕܢܚܒܠ ܐܢܘܢ : ܘܠܐ ܫܕܐ
ܐܢܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܐܦܘܗܝ ܥܕܡܐ ܠܗܫܐ .
ܟܕ : ܘܡܝܬ ܚܙܐܝܠ ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ :
ܘܐܡܠܟ ܒܪܗܕܕ ܒܪܗ ܚܠܦܘܗܝ .
ܟܗ : ܘܗܦܟ ܝܗܘܐܫ ܒܪ ܝܗܘܐܚܙ :
ܘܢܣܒ ܩܘܪܝܐ ܡܢ ܒܪܗܕܕ ܒܪ ܚܙܐܝܠ :
ܕܢܣܒ ܡܢ ܝܗܘܐܚܙ ܐܒܘܗܝ ܒܩܪܒܐ . ܬܠܬ
ܙܒܢܝܢ ܡܚܝܗܝ ܝܘܐܫ : ܘܐܗܦܟ ܩܘܪܝܐ
ܕܐܝܣܪܐܝܠ .

ܦܘܠܓܐ : ܝܕ .

ܐ : ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ ܠܝܘܐܫ ܒܪ ܝܗܘܐܚܙ
ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ : ܐܡܠܟ ܐܡܘܨܝܐ ܒܪ ܝܘܐܫ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ .
ܒ : ܒܪ ܥܣܪܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ ܗܘܐ
ܐܡܘܨܝܐ . ܘܥܣܪܝܢ ܘܬܫܥ ܫܢܝܢ ܐܡܠܟ
ܒܐܘܪܫܠܡ . ܘܫܡܗ ܕܐܡܗ : ܝܗܘܥܕܢ ܡܢ
ܐܘܪܫܠܡ .
ܓ : ܘܥܒܕ ܕܫܦܝܪ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܒܪܡ
ܠܐ ܐܝܟ ܕܘܝܕ ܐܒܘܗܝ . ܐܝܟ ܟܠ ܡܕܡ ܕܥܒܕ
ܐܒܘܗܝ ܥܒܕ .
ܕ : ܒܪܡ ܒܝܬ ܦܘܠܚܢܐ ܠܐ ܥܒܪ : ܘܥܕܟܝܠ
ܥܡܐ ܡܕܒܚ ܗܘܐ ܘܡܣܩ ܥܠ ܒܡܘܬܐ .
ܗ : ܘܟܕ ܐܫܬܪܪܬ ܡܠܟܘܬܐ ܒܐܝܕܗ :
ܩܛܠ ܠܥܒܕܘܗܝ ܕܩܛܠܘ ܠܡܠܟܐ ܐܒܘܗܝ .

ثمن المبيع : لا يكون حيلة : لان الحيلة
لا تجوز .

٣ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها تسعة انه يقول
للبائع قد رضيت .

٣ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
خمسة اجربة فوجدها عشرة : ان يقول
للبائع قد رضيت بالعشرة . وهذا
استحسان . والقياس ان يكون له
خمسة اجربة .

٤ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها خمسة : ان يقول
للبائع قد رضيت بالخمسة . وهذا
استحسان . والقياس ان يكون له
عشرة اجربة .

٥ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها خمسة عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له خمسة عشر .

٦ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها خمسة عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له خمسة عشر .

فصل : ٣٤ .

١ : حيلة رجل باع من رجل
ارضا على انها عشرة اجربة فوجدها
تسعة اجربة : ان يقول المشترى
للبائع قد رضيت .

٢ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها احد عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له احد عشر .

٣ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها اثنى عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له اثنى عشر .

٤ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها ثلاثة عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له ثلاثة عشر .

٥ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها اربعة عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له اربعة عشر .

٦ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها خمسة عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له خمسة عشر .

ابحذه . وُلصُلاو حصدا بحنا صلحه
صيح ضحشا . وابصح حصا كصوزا بد
حنام ضُصنا .

مد : وُحبذ لزُحب صلاوا وُلزُصلا
وصلحنزا : وُلحلب بصُا ذُبذا . وابسلاوه
لصلحا مح حنام ضُصنا . وبيد حلاوسا
ذُبذا لزُصلا بحه صلحا . وبيح بد
حصُهنا ضُصلحا .

ى : وُسيه حلب بصُا ذُبذا : وُصبذُبا
جلبا . وكسلالنا صلاسه حسُبذا حصبا صلحا .
حا : خذ عبد عتب هوُا مولح خج ابصلح .

صوُلاف : مح .

ا : خعبُه عبد لنه ابصلح مولح :
وابصا عتب ابصلح حاوُجعلب . وُعصا
ذُلصه سوُا مح بُا عبد .

ح : وُحبُحج مولح وُعبُه صوُح صُذنا حد
نهوُصه : وُصلك هوُا لم مولُد خسنا .

ط : حوُح سلاُهُا لا ابحبُه : وُحبُحب
نصُا صحوُحس هوُه وُصلاوُم بد سلاُهُا .

ى : وابُذه مولح لجُبا : حد حهُا
حصوُحبُا ذُبذا لحلاو صُذنا : حهُا
ذُبُح ابحذا لهوُصُنا ذُبُحب : حد حهُا
ذُمبابُذا ابحذا حلبُح ذُبذ لحلاو صُذنا .
ه : يهصح لسوُا خُبُا بحذا مح مح
ذُحبُحبا . وصوُح يوُوُا وُبوُه صوصه بد
صوُحبُحبا : امُا ذُحسلاُح حج صوُحبا .
ه : وُحبُحبا حصلا وُبلاو عتب لصلحا .
مولح : لا صوُحه خُبُا صوُحبا صلاو .
ا : وُحبُحبا صلحا مولح لسوُبُد خسُنا :

وُلجُبُا : وابُذه لسوُا : صلاو صُذنا لا ضُحصح
صوُحبُا صوُحبُا حصبا صلحا . وُعبُا لسوُا
ابحذا صوُحبُا . وُعبُا لا يهصح
حهُا مح ابصلح صُذنا . وُحبُحبا
ذُحبُحبا .

س : وابصلاوهه خُبُا لا يهصح
حهُا مح بصُا : وُلا يحبُحصح صوُحبُا
ذُلصلا .

ع : وُبوُح صوُبُد خسُنا ابُذنا مح :
وُحبُح بد صوُحبُح . وُهُحصح بد حبُح
صوُحبُحبا مح صُذنا : امُا جُزُا ابحذا لحلاو
صُذنا . وُذُهُ ابصُا خُبُا نلاُح ابُذنا :
حلاو حهُا جُزُا حلاو صُذنا .

ه : وُحبُح سوُه وُهبُح لا حهُا حزُذنا:
هلبح هوُا صُلحا وُحسُنا خُبُا : وُهلصه :
وُصنُه : وُذُه حهُا جُزُاوُح حلاو
صُذنا .

ا : وُحبُحبا صوُحبُحبا لحهُا خج ذُبذ لصُحبُح
صوُحبُحبا . وابُحبُحبا حلاو صُذنا . وابُحبُحبا
لصُحبُحبا : جُزُحبُح حلاو صُذنا .

ت : وُلجُزُحبُح وُلهوُلح حزُا : وُلصوُح
خصُه وجزُا وهوُلا : لصوُحبُح حبُا
حلاو صُذنا : وُلجد صوُح جُزُح بد
حنام وُصوُحبُحبا .

مد : وُلا ابوُحبُح حلاو صُذنا : لا
لُحبُا حهُا : وُلا غبُا : وُلا وُهلبُا :
وُلا ذُبُحبا : وُلا حد ضُا حبُحبا وُلبُا
حهُا : مح حهُا جُزُا حلاو صُذنا .
مد : وُلا لصُحبُح ابُحبُحبا . وُحبُحبا .
حد حبُا حلاو صُذنا .

مه : وُلا سوُحبا بد ابُحبُا جُزُحبُح
لسوُا حهُا جُزُاوُح لصُحبُح ابُحبُا : حلاو
ذُحبُحبا وُحبُحبا وُحبُحبا حهُا ذُحبُا .

مو : وُحهُا حهُا صُذنا وُحهُا

פרק : ו .

א : ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר :
ב : נלכה נא עד הירדן ונקחו משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו :
ג : ויען האחד ויאמר הואל נא ובא נא עם עבדיך ויאמר אני אלך :
ד : וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים :
ה : והנה איש מפיל את הקורה ויפל ברזל הגרזן אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא נבהל :
ו : ויאמר איה נפל ויראהו את המקום ויקץ עץ ויטל שם ויצף הברזל :
ז : ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו :
ח : וארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנו :
ט : וישלח איש האלהים אל המלך ישראל לאמר השמר מעבר את המקום הזה כי שמה ארם נחתים :
י : וישלח המלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירהו ונשמר שם לא פעם ושתים :
יא : ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר להם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל :
יב : ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך :
יג : ויאמר לכו וראו איפה הוא ואשלחה ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן :
יד : וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר :
טו : וישכם משרת איש האלהים לצאת ויהנה חיל סובב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה :
טז : ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם :
יז : ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער ויראה והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע :
יח : וירדו אליו וויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויך אותם בסנורים כדבר אלישע :
יט : ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אותם שמרון :
כ : ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע פקח יהוה את עיני האלה ויפקחו את עיניהם ויראו והנם בתוך שמרון :
כא : ויאמר מלך ישראל אל אלישע בראותו אותם הכה אכה אבי :
כב : ויאמר לא תכה הלחמת שבית אשר שבית בחרבך ובקשתך אתה להכותם ושים לפניהם לחם ומים ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל :
כג : ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל חילו ויעל ויצר על שמרון :
כד : ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וגו רביעית קב חרי יונים בחמשה שקלים :
כה : ומלך ישראל עבר על החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך :
כו : ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אוליע לך מגרן ומיקב :
כז : ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר :
כח : ואבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה מחרת תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה :
כט : ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו ויעבר על החומה ויראו העם והנה השק על בשרו מבית :
ל : ויאמר אלהי יעשה לי כה וכה כי יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום :
לא : ויאמר המלך הנה מאת יהוה אחכה לו עוד מה אקוה ליהוה :
לב : ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא שלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי ראו בבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו :

س : الحيوانات التي تعيش في الماء : هي السمك . ومنه قوله تعالى : ﴿ وتنسيان حوتهما ﴾ .

ص : الصيد : اقتناص الحيوان : الوحشي المأكول غير المستأنس بأية طريقة مشروعة . ويباح الصيد لكل مسلم حلال غير محرم بحج أو عمرة . ويحرم على المحرم صيد البر ما دام محرما . ويحرم على الحلال صيد البر في الحرم . ويحرم على الجميع صيد الحرم .

ض : الصيد نوعان : صيد بري وصيد بحري . والصيد البري : هو الحيوان المتوحش الذي يعيش على اليابسة . والصيد البحري : هو الحيوان الذي يعيش في الماء .

ط : الصيد البري نوعان : صيد بالآلة وصيد بالجوارح . والصيد بالآلة : هو الصيد بالسهم والرمح والسيف والبندقية والشبكة والفخ والحبالة ونحوها . والصيد بالجوارح : هو الصيد بالكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم ونحوها .

ظ : الكلب المعلم : هو الذي إذا أرسله صاحبه على الصيد انطلق وإذا زجره انزجر وإذا أخذ الصيد أمسك ولم يأكل منه شيئا . والفهد المعلم : هو الذي إذا أرسله صاحبه على الصيد انطلق وإذا زجره انزجر وإذا أخذ الصيد أمسك ولم يأكل منه شيئا . والصقر المعلم : هو الذي إذا أرسله صاحبه على الصيد انطلق وإذا زجره انزجر وإذا أخذ الصيد أمسك ولم يأكل منه شيئا . والبازي المعلم : هو الذي إذا أرسله صاحبه على الصيد انطلق وإذا زجره انزجر وإذا أخذ الصيد أمسك ولم يأكل منه شيئا .

ع : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون مسلما أو كتابيا . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد علم بنفسه أو علمه مسلم أو كتابي .

غ : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ف : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ق : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ر : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ش : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ت : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ث : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

خ : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ذ : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ض : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ظ : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

صلوم : ٠ .

١ : صلمت عجب حتم لمه لحا
حمدم . وصحتا قصفلا لمتا صلحا
لمه قحتا : وعجذ لعصفم : فلمه
لمه قحتا حمفذم : فلمه هتا : وصلا
٧٤٦١ حمت : لصلمذ .

٢ : حعلا حمكلا ٦٤٦١ قحا لمكحم :
وصحجم حنت قذمحم : وصحجم
حذحتلا وجحا : وصحنا ٦٤٦١ : وأما .

٣ : وم حمأ ١٤٥٩ وكت وعفا
مع حنت قذمحم : ٦٤٥٩ عذ حفعنا
حباذحم . وصلا ٦٤٥٩ عذ حما قذمحم .

٤ : وحمله كت كت عد عصه وجذه :
٥٧ ٧٩م قلتم لا قصه حقصه :
أمحنا نصح سم وقصه .

٥ : وحلمه ححتلا : وعلملا حفعنا :
قتحتم عجذه وجذه : وصا ٤٦٤١
هعتا ٧٤٦١ سم . حد وجذه أنا ك : ينحج . ولأنت لا
قصلجم سم ملم . حد وعفا حمنتم نحج .

٦ : وحلت لصا ٦٤٦١ حمتم أحتم
وجذه : ٦ حمه ١٤٥٩ : ولعلم عصم
١٤٥٩ : فحه ٦٤ حنت قذمحم : ٧٤٥٩
لم صمه لصا ٦٤٦١ لمحذم . وحنت
قلتا وقم حصم عجذه عجذم . وصحتا
قلتا حفعنا ٦٤٥٩ لصا .

٧ : وحه حلم ٦٤٦١ : ححه أحتم
صعتم وصلا : وحجها ٦٤٥٩ . وصحه
وقلتا : وحلمه ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه
٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه ٦٤٦١ .

٨ : وحلمه ٦٤٦١ : ٧٤٥٩ عجذ
٦٤٦١ عذ حمه ٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١
عذ حمه ٦٤٦١ . ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه
٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه ٦٤٦١ .

٩ : وحلمه ٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١
عذ حمه ٦٤٦١ . ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه
٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه ٦٤٦١ .

١٠ : وحلمه ٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١
عذ حمه ٦٤٦١ . ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه
٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه ٦٤٦١ .

ל: ויאמר יהוה אל יהוא יען היטב לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל:
לא: ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל.
לב: בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבולות ישראל.
לג: מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנון וגלעד והבשן.
לד: ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל.
לה: וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו.
לו: והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון.

א: ועתליה אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה.
ב: ותקח יהושבעת בת יהורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו מפני עתליה ולא הומת.
ג: ויהי עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליה מלכת על הארץ.
ד: ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך.
ה: ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית הבאים מכם בשבת ושמרי משמרת בית המלך.
ו: ושלשית בשער יסוד והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מבלעדי.
ז: ושני חלקי כל יוצאי השבת הם ישמרו משמרת בית יהוה על המלך.
ח: וסבותם את המלך איש נשקו בידו והבא אל התורות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו.
ט: ויעשו שרי המאות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבאו אל יהוידע הכהן.
י: ויתן הכהן לשרי המאות את חניתות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בבית יהוה.
יא: ויעמדו הרצים איש נשקו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של הבית על המזבח ועל הבית על המלך סביב.
יב: ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו את המלוכה ויסכו אתו וימלכו ויכו כפים ויאמרו יחי המלך.
יג: ותשמע עתליה את קול הרצים את העם מהללים את המלך ותבא אל העם בית יהוה.
יד: ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים ביד המשררים בכלי השיר ומגידים להלל ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר.
טו: ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות הפקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה מבית לשורותיה והמת אחריה בחרב כי אמר הכהן אל תמתוה בבית יהוה.
טז: וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסי בית המלך ושם הומתה.
יז: ויכרת יהוידע את הברית בינו ובין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה וגם בין המלך ובין העם.
יח: ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה.
יט: ויקח את שרי המאות והכרי והרצים וכל עם הארץ ויורדו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים.
כ: וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליה המיתו בחרב בבית המלך.
כא: בן שבע שנים יואש במלכו.

פרק ד .

א : ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליראה את יהוה והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים .

ב : ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן .

ג : ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך כלים רקים אל תמעיטי .

ד : ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך וצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי .

ה : ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא יצקת .

ו : ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן .

ז : ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך חיי אתם ובנותיך בשאר .

ח : ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו סר שמה לאכל לחם .

ט : ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד .

י : נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה .

יא : ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם .

יב : ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו .

יג : ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדבר לך אל המלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת .

יד : ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן .

טו : ויאמר קראה לה ויקרא לה ותעמד בפתח .

טז : ויאמר למועד הזה כעת חיה אתה חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך .

יז : ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע .

יח : ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים .

יט : ויאמר אל אביו פעמי פעמי אל הנער ויאמר אל הנערו שאהו אל אמו .

כ : וישאהו ויבאהו אל אמו ויישב על ברכיה עד הצהרים וימת .

כא : ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא .

כב : ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד מן הנערים ואחת מן האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה .

כג : ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום .

כד : ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי אליך .

כה : ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה לקראתה ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא .

כו : עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום .

כז : ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי .

כח : ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אותי .

כט : ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו ושמת את משענתי על פני הילד .

ל : ותאמר אם אלישע חי ונפשך חיה אם אעזבך ויקם וילך אחריה .

לא : וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד .

לב : ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב על מטתו .

לג : ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה .

לד : ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד .

לה : וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד את עיניו .

לו : ויקרא אל גחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך .

לז : ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא .

לח : ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים .

לט : ויצא אל השדה לקצר ויצא שם כגפן שדי ויקצר ממנו פקעת שדי מלא בגדו ויבא וישחת אל סיר הנזיד כי לא ידעו .

מ : ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל .

מא : ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה עוד דבר רע בסיר .

מב : ואיש בא מבעל שלשה ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים ויאכלו .

מג : ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר שה לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר השאיר .

מד : וישם לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר יהוה .

ויאמר אליהו: אם־איש אלהים אנכי ותצא־אש מן־השמים ותאכל אתו ואת־חמשיו. ויסף עוד ושלח אליו שר־חמשים שלישי ויעל השלישי וכרע על־ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו: איש האלהים אל־נא תקל בעיניך נפש חמשים עבדיך בעיניך. הנה ירדה־אש מן־השמים ותאכל את־שני שרי החמשים הראשנים ואתה תקל נפשי בעיניך. ויאמר מלאך יהוה אל־אליהו: רד אתו אל־תירא מפניו. ויקם וירד אתו אל־המלך. וידבר אליו: כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון הלא על־כי אין־אלהים בישראל לדרוש בדברו אתה לא תרד מן־המטה אשר עלית עליה כי־מות תמות. וילך כדבר יהוה אשר דבר אליהו ויאמר יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן־יהושפט מלך יהודה כי לא־היה לו בן. ויתר דברי אליהו אשר עשה הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל. ויהי בהעלות יהוה את־אליהו בסערה השמימה ואליהו והאלישע הלכים מן־הגלגל. ויאמר אליהו אל־אלישע: שב־נא פה כי יהוה שלחני עד־בית־אל. ויאמר אלישע: חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך. וירדו בית־אל. ויצאו בני־הנביאים אשר בבית־אל אל־אלישע ויאמרו אליו: הידעת כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך? ויאמר: גם־אני ידעתי השתקו. ויאמר אליהו אליו: אלישע שב־נא פה כי יהוה שלחני יריחו. ויאמר: חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך. ויבאו יריחו. ויגשו בני־הנביאים אשר ביריחו אל־אלישע ויאמרו אליו: הידעת כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך? ויאמר: גם־אני ידעתי השתקו. ויאמר אליו אליהו: שב־נא פה כי יהוה שלחני הירדנה. ויאמר: חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך. וילכו שניהם. וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד והם שניהם עמדו על־הירדן. ויקח אליהו את־מעילו ויגלם ויכו את־המים ויחלקו הלם ועברו שניהם ביבשה. והיה כעברם ואליהו אמר אל־אלישע: שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך. ויאמר אלישע: ויהי־נא פי שנים ברוחך אלי. ויאמר: הקשית לשאול אם־תראה אתי לקחת מעמך יהי־לך כן ואם־אין לא יהי. והם הלכים הלוך ודבר והנה רכב־אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים. ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו והוא לא ראהו ויחזק בבגדיו ויקרעם לשני קרעים. וירם את־מעיל אליהו אשר נפל ממנו וישב ויעמד על־שפת הירדן. ויקח את־מעיל אליהו אשר נפל ממנו ויכה את־המים ויאמר: איה יהוה אלהי אליהו גם־הוא? ויכה גם־הם הלם ויעבר אלישע. וירא בני־הנביאים אשר ביריחו ממול ויאמרו: נחה רוח אליהו על־אלישע ויבאו לקראתו ויחוו־לו ארצה. ויאמרו אליו: הנה־נא יש עם־עבדיך חמשים בני־חיל ילכו־נא ויבקשו את־אדניך פן־נשאו רוח יהוה ויהשלכהו על־אחד ההרים או אל־אחת הגאיות. ויאמר: לא תשלחו. ויפצרו־בו עד־בוש ויאמר: שלחו. וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאהו. וישבו אליו והוא־ישב ביריחו ויאמר אליהם: הלא אמרתי אליכם לא תלכו. ויאמרו אנשי־העיר אל־אלישע: הנה־נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת. ויאמר: קחו־לי צלוחית חדשה ושימו־שם מלח. ויקחו אליו. ויצא אל־מוצא המים וישלך־שם מלח ויאמר: כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא־יהיה משם עוד מות ומשכלת. ויברא המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר. ויעל משם בית־אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן־העיר ויתקלסו בו ויאמרו אליו: עלה קרח עלה קרח. ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה. ותצאנה שתי דובות מן־היער ותבקענה מהם ארבים ושנים ילדים. וילך משם אל־הר הכרמל וישב משם שמרון.

ح : حلاه ٧٥٣ حوف حلكا : ح : حلاه : س .

ح : حلاه ٧٥٣ حوف حلكا : ح : حلاه : س .

حلاه : س .

١ : حلبعد ؤبذ ؤاناها ؤاسب دؤه : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ح : حصفيه ؤاناها وحتيه أم ؤاسحه حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ى : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يا : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يب : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يد : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يه : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يو : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يز : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ك : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كا : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كب : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كد : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كه : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كو : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كز : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ل : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لا : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لب : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لد : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

له : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لو : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لز : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

م : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ما : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مب : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مد : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مه : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مو : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مز : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ن : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نا : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نب : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ند : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نه : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نو : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نز : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

س : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ܐܡܪ ܗܘ ܠܣܒܐ : ܚܙܝܬܘܢ ܕܫܕܪ ܒܪ ܩܛܘܠܐ
ܗܢܐ ܠܡܦܣܩ ܪܫܝ . ܚܙܘ ܡܐ ܕܐܬܐ ܐܝܙܓܕܐ :
ܐܚܘܕܘ ܬܪܥܐ : ܘܐܘܒܠܘܗܝ ܠܒܪ . ܡܛܠ
ܕܩܠܐ ܕܪܓܠܝ ܡܪܗ ܒܬܪܗ .

ܠܓ : ܘܥܕ ܗܘ ܡܡܠܠ ܥܡܗܘܢ : ܐܬܐ
ܐܝܙܓܕܐ ܠܘܬܗ : ܘܐܡܪ : ܗܐ ܗܕܐ ܒܝܫܬܐ
ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ . ܡܢܐ ܐܣܟܐ ܬܘܒ ܠܡܪܝܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝ .

ܐ : ܘܐܡܪ ܐܠܝܫܥ : ܫܡܥܘ ܦܬܓܡܗ
ܕܡܪܝܐ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ : ܡܚܪ ܠܗܕܐ
ܥܕܢܐ : ܣܐܬܐ ܕܣܡܝܕܐ ܒܡܬܩܠܐ : ܘܣܐܬܝܢ
ܬܪܬܝܢ ܕܣܥܪܐ ܒܡܬܩܠܐ : ܒܬܪܥܐ ܕܫܡܪܝܢ .

ܒ : ܘܥܢܐ ܬܠܝܬܝܐ : ܕܡܠܟܐ ܡܣܬܡܟ
ܥܠ ܐܝܕܗ : ܘܐܡܪ : ܐܢ ܡܪܝܐ ܢܥܒܕ ܟܘܐ
ܒܫܡܝܐ : ܢܗܘܐ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܝܫܥ :
ܗܐ ܚܙܐ ܐܢܬ ܒܥܝܢܝܟ : ܘܡܢܗ ܠܐ ܬܐܟܘܠ .

ܓ : ܘܐܪܒܥܐ ܓܒܪܝܢ ܓܪܒܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ
ܠܒܪ ܡܢ ܬܪܥܐ . ܘܐܡܪ ܓܒܪ ܠܚܒܪܗ : ܡܢܐ
ܝܬܒܝܢ ܚܢܢ ܗܪܟܐ ܥܕܡܐ ܕܢܡܘܬ .

ܕ : ܐܢ ܐܡܪܝܢ ܚܢܢ ܕܢܥܘܠ ܠܗ ܠܡܕܝܢܬܐ :
ܟܦܢܐ ܐܝܬ ܒܗ ܒܡܕܝܢܬܐ : ܘܡܝܬܝܢ ܚܢܢ
ܬܡܢ . ܘܐܢ ܝܬܒܝܢ ܚܢܢ ܗܪܟܐ : ܡܝܬܝܢ ܚܢܢ .
ܐܠܐ ܬܘ ܢܐܙܠ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܪܡܝܐ . ܐܢ ܢܚܝܘܢ :
ܢܚܐ . ܘܐܢ ܢܩܛܠܘܢ : ܢܡܘܬ .

ܗ : ܘܩܡܘ ܒܪܡܫܐ ܠܡܐܙܠ ܠܡܫܪܝܬܐ
ܕܐܪܡܝܐ : ܘܐܬܘ ܥܕܡܐ ܠܣܘܦܐ ܕܡܫܪܝܬܐ :
ܘܠܝܬ ܬܡܢ ܐܢܫ .

ܘ : ܘܡܪܢܐ ܐܫܡܥ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܪܡܝܐ ܩܠ
ܪܟܒܐ ܘܩܠ ܪܟܫܐ ܘܩܠ ܚܝܠܐ ܪܒܐ . ܘܐܡܪ
ܓܒܪ ܠܚܒܪܗ : ܗܐ ܐܓܪ ܥܠܝܢ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܠܡܠܟܐ ܕܚܬܝܐ : ܘܠܡܠܟܐ ܕܡܨܪܝܐ ܕܢܐܬܘܢ
ܥܠܝܢ .

ܙ : ܘܩܡܘ ܥܪܩܘ ܠܗܘܢ ܒܚܫܘܟܐ :
ܘܫܒܩܘ ܡܫܟܢܝܗܘܢ : ܘܪܟܫܝܗܘܢ :
ܘܚܡܪܝܗܘܢ : ܘܡܫܪܝܬܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗ .
ܘܥܪܩܘ ܒܢܦܫܗܘܢ .

ܚ : ܘܐܬܘ ܓܪܒܐ ܗܢܘܢ ܥܕܡܐ ܠܣܘܦܐ
ܕܡܫܪܝܬܐ : ܘܥܠܘ ܠܡܫܟܢܐ ܚܕ : ܘܐܟܠܘ
ܘܐܫܬܝܘ . ܘܫܩܠܘ ܡܢ ܬܡܢ ܟܣܦܐ ܘܕܗܒܐ
ܘܠܒܘܫܐ : ܘܐܙܠܘ ܘܛܫܘ . ܘܗܦܟܘ ܘܥܠܘ
ܠܡܫܟܢܐ ܐܚܪܢܐ : ܘܫܩܠܘ ܡܢ ܬܡܢ : ܘܐܙܠܘ
ܘܛܫܘ .

ܛ : ܘܐܡܪܘ ܓܒܪ ܠܚܒܪܗ : ܠܐ ܫܦܝܪ
ܥܒܕܝܢ ܚܢܢ : ܝܘܡܢܐ ܝܘܡܐ ܗܘ ܕܣܒܪܬܐ .
ܘܚܢܢ ܫܬܝܩܝܢ ܚܢܢ : ܘܡܣܟܝܢ ܚܢܢ ܥܕܡܐ
ܠܨܦܪܐ ܕܢܗܪ ܘܢܫܟܚܢ ܚܘܒܐ : ܘܗܫܐ ܬܘ ܢܐܙܠ .
ܢܐܙܠ ܘܢܚܘܐ ܒܒܝܬܗ ܕܡܠܟܐ .

ܝ : ܘܐܬܘ ܘܩܪܘ ܠܢܛܘܪܐ ܕܬܪܥܐ ܕܡܕܝܢܬܐ :
ܘܚܘܝܘ ܐܢܘܢ : ܘܐܡܪܘ : ܐܬܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ
ܕܐܪܡܝܐ . ܘܠܝܬ ܬܡܢ ܐܢܫ ܘܠܐ ܩܠܐ
ܕܒܪܢܫܐ : ܐܠܐ ܪܟܫܐ ܐܣܝܪܝܢ : ܘܚܡܪܐ ܐܣܝܪܝܢ
ܘܡܫܟܢܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ .

ܝܐ : ܘܩܪܘ ܢܛܘܪܐ ܘܚܘܝܘ ܠܒܝܬܐ ܕܡܠܟܐ .

ܝܒ : ܘܩܡ ܡܠܟܐ ܒܠܠܝܐ ܘܐܡܪ ܠܥܒܕܘܗܝ .
ܐܚܘܝܟܘܢ ܡܕܡ ܕܥܒܕܘ ܠܢ ܐܪܡܝܐ . ܝܕܥܝܢ
ܕܟܦܢܝܢ ܚܢܢ : ܘܢܦܩܘ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ ܠܡܛܫܝܘ
ܒܚܩܠܐ . ܘܐܡܪܝܢ : ܡܐ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ :
ܢܐܚܘܕ ܐܢܘܢ ܟܕ ܚܝܝܢ : ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܢܥܘܠ .

ܝܓ : ܘܥܢܐ ܚܕ ܡܢ ܥܒܕܘܗܝ : ܘܐܡܪ :
ܢܕܒܪܘܢ ܚܡܫܐ ܡܢ ܪܟܫܐ ܕܐܫܬܚܪܘ . ܗܢܘܢ
ܕܐܫܬܚܪܘ : ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܐܝܟ ܚܝܠܐ ܟܠܗ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܕܫܠܡ : ܘܢܫܕܪ ܘܢܚܙܐ .

ܝܓ : ܘܐܡܪ : ܙܠܘ ܚܙܘ ܐܝܟܐ ܐܫܕܪ
ܕܕܒܪܝܢܗ ܘܡܘܬܝܢܘܗܝ ܘܐܡܪܘ ܠܗ : ܗܐ
ܒܕܘܬܢ .

ܝܕ : ܘܫܕܪ ܠܬܡܢ ܣܘܣܘܬܐ ܘܪܟܒܬܐ ܘܚܝܠܐ
ܪܒܐ . ܘܐܬܐ ܒܠܠܝܐ : ܘܐܬܚܕܪܘܗ ܠܡܕܝܢܬܐ .

ܝܗ : ܘܩܕܡ ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܒܝܐ ܕܐܠܗܐ
ܠܨܦܪܐ . ܘܢܦܩ ܘܚܙܐ ܚܝܠܐ ܕܟܪܝܟ ܠܡܕܝܢܬܐ :
ܘܣܘܣܘܬܐ ܘܪܟܒܬܐ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܚܠܡܝܗ : ܐܘܗ
ܡܪܝ ܐܝܟܢܐ ܒܥܒܕܚ .

ܝܘ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܠܐ ܙܕܝܬ : ܡܛܠ ܕܗܢܝܢ
ܝܢܐ ܕܥܡܢ ܡܢ ܕܥܡܗܘܢ .

ܝܙ : ܘܨܠܝ ܐܠܝܫܥ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܐܡܪ :
ܡܪܝܐ ܦܬܚ ܥܝܢܘܗܝ : ܘܚܙܐ . ܘܦܬܚ ܡܪܝܐ
ܥܝܢܘܗܝ ܕܥܠܝܡܐ ܘܚܙܐ : ܘܗܐ ܛܘܪܐ ܡܠܝܐ ܣܘܣܘܬܐ :
ܘܪܟܒܬܐ ܕܢܘܪܐ ܚܕܪܢܘܗ ܕܐܠܝܫܥ .

ܝܚ : ܘܢܚܬܝ ܠܓܒܗܘܢ . ܘܨܠܝ ܐܠܝܫܥ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܐܡܪ : ܡܚܝ ܠܐܡܬܐ ܗܕܐ
ܒܣܡܝܘܬܐ . ܘܡܚܝܠܗ ܐܢܝ ܒܣܡܝܘܬܐ :
ܐܝܟ ܦܬܓܡܗ ܕܐܠܝܫܥ .

ܝܛ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܠܝܫܥ : ܠܐ ܗܘܝܐ ܗܕܐ
ܐܘܪܚܐ : ܘܠܐ ܗܘܝܐ ܗܕܐ ܡܕܝܢܬܐ . ܬܐܘ ܒܬܪܝ :
ܘܐܘܒܠܢܘܟܘܢ ܠܓܒܐ ܓܒܪܐ ܕܒܥܝܬܘܢ ܐܢܗܘܢ .
ܘܐܘܒܠ ܐܢܝ ܠܫܡܪܝܢ .

ܟ : ܘܟܕ ܥܠܠܗ ܠܫܡܪܝܢ : ܐܡܪ ܐܠܝܫܥ :
ܡܪܝܐ ܦܬܚ ܥܝܢܝܗܘܢ ܕܗܠܝܢ : ܘܚܙܘܢ .
ܘܦܬܚ ܡܪܝܐ ܥܝܢܝܗܘܢ : ܘܚܙܘ : ܘܗܐ ܓܘ
ܫܡܪܝܢ ܐܢܝ .

ܟܐ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ ܠܐܠܝܫܥ ܟܕ
ܚܙܐ ܐܢܝ : ܡܚܡܚܢܐ ܐܡܚܝܢܐ ܐܢܝ : ܐܒܝ .

ܟܒ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܠܐ ܡܡܚܝܬ ܐܢܝ :
ܕܫܒܝܠܗ ܒܣܝܦܝ : ܘܒܩܫܬܝ ܡܢܝܐ ܐܢܬ .
ܣܝܡ ܠܚܡܐ ܘܡܝܐ ܩܕܡܝܗܘܢ . ܕܐܟܠܝ
ܘܫܬܝ : ܘܐܙܠܝ ܠܓܒ ܡܪܘܗܝ .

ܟܓ : ܘܛܠܒ ܠܗܘܢ ܫܪܘܬܐ ܪܒܬܐ . ܘܐܟܠܘ
ܘܫܬܝܘ : ܘܫܪܝܠܗ ܐܢܝ . ܘܐܙܠܘ ܠܓܒ ܡܪܘܗܝ .
ܘܬܘܒ ܠܐ ܐܬܝܘ ܓܝܣܐ ܕܐܪܡ ܠܡܬܐ
ܕܐܝܣܪܐܝܠ .

ܟܕ : ܘܡܢ ܒܬܪ ܗܕܝܢ : ܟܢܫ ܒܪ ܗܕܕ
ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ ܟܠܗ ܡܫܪܝܬܗ : ܘܣܠܩ
ܘܚܕܪܗ ܥܠ ܫܡܪܝܢ : ܘܐܬܚܕܪܗ ܥܠܝܗ .

ܟܗ : ܘܗܘܝܐ ܟܦܢܐ ܪܒܐ ܒܫܡܪܝܢ ܟܕ ܗܘܘ
ܥܪܝܩ ܥܠܗ : ܥܕܡܐ ܕܗܘܝܠܗ ܪܫܐ ܕܚܡܪܐ ܕܡܙܒܢܐ
ܒܬܡܢܝܐ ܕܟܣܦܐ : ܘܪܘܒܥܐ ܕܩܒܐ ܕܚܪܝ
ܝܘܢܐ ܒܚܡܫܐ ܕܟܣܦܐ .

ܟܘ : ܘܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ ܥܒܪ ܗܘܐ ܥܠ
ܫܘܪܐ : ܘܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܡܨܘܚܝܬܐ ܒܩܠܗ
ܘܐܡܪܐ : ܦܪܘܩ ܡܪܝ ܡܠܟܐ .

ܟܙ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܐܢ ܦܪܩܝܢ ܡܪܝܐ : ܡܢ
ܐܝܟܐ ܐܦܪܩܝܢ : ܡܢ ܐܕܪܐ ܐܘ ܡܢ ܡܥܨܪܬܐ .

ܟܚ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܡܐ ܠܟܝ : ܐܡܪܐ
ܠܗ : ܐܢܬܬܐ ܗܕܐ ܐܡܪܐ ܠܝ : ܗܒ ܒܪܘܟܝ
ܕܐܟܠܚܝܘܗ ܝܘܡܢܐ : ܘܒܪܝ ܐܟܠܚܝܘܗ ܡܚܪ .

ܟܛ : ܘܒܫܠܢ ܒܪܝ ܘܐܟܠܢܝܘܗ : ܘܐܡܪܢܐ
ܠܗ ܠܝܘܡܐ ܐܚܪܢܐ : ܗܒ ܒܪܘܟܝ ܕܐܟܠܚܝܘܗ :
ܘܛܫܝܠܗ ܠܒܪܗ .

ܠ : ܘܟܕ ܫܡܥ ܡܠܟܐ ܡܠܘܗܝ ܕܐܢܬܬܐ
ܟܕ ܥܒܪ ܗܘܐ ܥܠ ܫܘܪܐ : ܨܪܝ ܠܟܘܬܝܢܘܗܝ .
ܘܚܙܐ ܥܡܐ ܕܣܩܐ ܠܒܝܫ ܥܠ ܓܘܫܡܗ ܡܢ ܠܓܘ .

ܠܐ : ܘܐܡܪ : ܗܟܢܐ ܥܒܕ ܠܝ ܐܠܗܐ : ܘܗܟܢܐ
ܢܘܣܦ ܠܝ : ܐܢ ܩܐܡ ܪܫܗ ܕܐܠܝܫܥ ܒܪ
ܫܦܛ ܥܠܘܗܝ ܝܘܡܢܐ .

ܠܒ : ܘܐܠܝܫܥ ܝܬܝܒ ܗܘܐ ܒܒܝܬܗ : ܘܣܒܐ
ܝܬܝܒܝ ܗܘܘ ܥܡܗ . ܘܫܕܪ ܓܒܪܐ ܡܢ
ܩܕܡܘܗܝ : ܘܩܕܡ ܕܐܬܐ ܐܝܠܚܐ ܥܠܘܗܝ :

ܕܐܠܗܐ : ܗܐ ܚܣܟܗ ܡܪܝ ܠܢܥܡܢ ܐܪܡܝܐ :
ܘܠܐ ܢܣܒ ܡܢ ܐܝܕܗ ܡܕܡ ܕܐܝܬܝ . ܚܝ ܗܘ ܡܪܝܐ :
ܐܠܐ ܪܗܛ ܐܢܐ ܒܬܪܗ : ܘܫܩܠ ܐܢܐ ܡܢܗ ܡܕܡ .
ܟܐ : ܘܪܗܛ ܓܝܚܙܝ ܒܬܪ ܢܥܡܢ . ܘܚܙܝܗܝ ܢܥܡܢ
ܕܪܗܛ ܒܬܪܗ : ܘܢܚܬ ܡܢ ܡܪܟܒܬܗ
ܠܐܘܪܥܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܫܠܡܐ ܐܝܬܝܟ .
ܟܒ : ܘܐܡܪ ܫܠܡܐ : ܡܪܝ ܫܕܪܢܝ : ܘܐܡܪ :
ܗܫܐ ܗܐ ܐܬܘ ܠܘܬܝ ܬܪܝܢ ܥܠܝܡܝܢ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܐܦܪܝܡ
ܡܢ ܒܢܝ ܢܒܝܐ . ܗܒ ܠܗܘܢ ܟܟܪܐ ܕܣܐܡܐ :
ܘܬܪܬܝܢ ܐܣܛܠܝܢ ܕܢܚܬܐ .
ܟܓ : ܘܐܡܪ ܢܥܡܢ : ܫܪܝ ܐܢܐ : ܣܒ ܬܪܝܢ
ܟܟܪܝܢ . ܘܐܠܨܗ . ܘܨܪ ܬܪܝܢ ܟܟܪܝܢ ܕܣܐܡܐ
ܒܬܪܝܢ ܟܝܣܝܢ : ܘܬܪܬܝܢ ܐܣܛܠܝܢ ܕܢܚܬܐ . ܘܝܗܒ
ܠܬܪܝܢ ܥܠܝܡܘܗܝ . ܘܫܩܠܘ ܩܕܡܘܗܝ .
ܟܕ : ܘܐܬܐ ܠܥܘܦܠܐ : ܘܫܩܠ ܡܢ ܐܝܕܝܗܘܢ : ܘܐܨܢܥ
ܒܒܝܬܐ . ܘܫܪܐ ܠܓܒܪܐ : ܘܐܙܠܘ .
ܟܗ : ܘܗܘ ܥܠ ܘܩܡ ܩܕܡ ܡܪܗ .
ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܝܫܥ : ܡܢܐܝܟܐ ܓܝܚܙܝ . ܘܐܡܪ :
ܠܐ ܐܙܠ ܥܒܕܟ ܠܐ ܠܟܐ ܘܠܐ ܠܟܐ .
ܟܘ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܠܒܝ ܡܗܠܟ ܗܘܐ ܥܡܟ ܟܕ ܗܦܟ
ܓܒܪܐ ܡܢ ܡܪܟܒܬܗ ܠܐܘܪܥܟ . ܗܫܐ ܢܣܒܬ
ܟܣܦܐ : ܘܢܣܒܬ ܠܒܘܫܐ : ܘܙܝܬܐ
ܘܟܪܡܐ : ܘܥܢܐ ܘܬܘܪܐ ܘܥܒܕܐ ܘܐܡܗܬܐ .
ܟܙ : ܘܓܪܒܗ ܕܢܥܡܢ ܢܕܒܩ ܒܟ :
ܘܒܙܪܥܟ ܠܥܠܡ . ܘܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ
ܟܕ ܓܪܝܒ ܐܝܟ ܬܠܓܐ .

ܦܨܠܐ : ܘ .

ܐ : ܘܐܡܪܘ ܒܢܝ ܢܒܝܐ ܠܐܠܝܫܥ : ܗܐ ܐܬܪܐ
ܕܝܬܒܝܢܢ ܬܡܢ ܩܕܡܝܟ : ܐܠܝܨ
ܗܘ ܠܢ .
ܒ : ܢܐܙܠ ܠܡܘܪܕܢܢ : ܘܢܦܣܘܩ ܡܢ ܬܡܢ
ܟܠ ܚܕ ܩܝܣܐ ܚܕ : ܘܢܥܒܕ ܠܢ ܐܬܪܐ ܠܡܬܒ
ܬܡܢ . ܘܐܡܪ : ܙܠܘ .
ܓ : ܘܐܡܪ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܘܐܡܪ : ܐܢ ܫܦܝܪ
ܐܢܬ : ܬܐ ܥܡ ܥܒܕܝܟ . ܘܐܡܪ : ܐܢܐ ܐܙܠ .
ܕ : ܘܐܙܠ ܥܡܗܘܢ : ܘܐܬܘ ܠܡܘܪܕܢܢ :
ܘܦܣܩܘ ܩܝܣܐ .
ܗ : ܘܚܕ ܡܢܗܘܢ ܟܕ ܦܣܩ ܩܝܣܐ : ܢܦܠ
ܦܪܙܠܗ ܒܡܝܐ . ܘܐܝܠܠ ܘܐܡܪ : ܟܐܒ ܐܢܐ
ܡܪܝ ܡܪܝ : ܡܫܐܠܐ ܫܐܝܠܐ ܠܒܥܠܗ .
ܘ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܢܒܝܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟܐ ܢܦܠ .
ܘܚܘܝܗ ܐܬܪܐ . ܘܦܣܩ ܩܝܣܐ : ܘܐܪܡܝ
ܬܡܢ : ܘܛܦ ܦܪܙܠܐ .
ܙ : ܘܐܡܪ : ܐܪܝܡ ܠܟ . ܘܐܘܫܛ ܐܝܕܗ :
ܘܢܣܒܗ .
ܚ : ܘܡܠܟܐ ܕܐܪܡ ܡܬܟܬܫ ܗܘܐ ܥܡ
ܐܝܣܪܝܠ . ܘܐܬܡܠܟ ܥܡ ܥܒܕܘܗܝ : ܘܐܡܪ :
ܠܐܬܪ ܦܠܢ ܘܦܠܢ ܘܐܬܛܫܘ .
ܛ : ܘܫܕܪ ܢܒܝܐ ܕܐܠܗܐ ܠܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܘܐܡܪ ܠܗ : ܐܙܕܗܪ : ܠܐ ܬܥܒܪ ܠܐܬܪܐ ܗܢܐ :
ܡܛܠ ܕܬܡܢ ܐܪܡܝܐ ܛܫܝܢ .
ܝ : ܘܫܕܪ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܠܐܬܪܐ ܕܐܡܪ
ܠܗ ܢܒܝܗ ܕܐܠܗܐ . ܘܙܗܪܗ ܕܢܙܕܗܪ ܡܢ
ܬܡܢ : ܠܐ ܚܕܐ ܘܠܐ ܬܪܬܝܢ .
ܝܐ : ܘܐܬܕܠܚ ܠܒܗ ܕܡܠܟܐ ܕܐܪܡ :
ܥܠ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ . ܘܩܪܐ ܠܥܒܕܘܗܝ ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ : ܠܐ ܬܚܘܘܢܢܝ ܡܢ ܡܢ ܕܝܠܢ ܠܘܬ
ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܝܒ : ܘܐܡܪ ܚܕ ܡܢ ܥܒܕܘܗܝ ܘܐܡܪ : ܠܐ
ܗܘܐ ܡܢ ܕܝܠܢ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܐܝܣܪܝܠ : ܐܠܐ ܐܠܝܫܥ
ܗܘ ܢܒܝܐ ܕܒܐܝܣܪܝܠ : ܡܚܘܐ ܠܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܡܠܐ ܕܐܡܪ ܐܢܬ ܒܬܘܢܐ ܕܡܫܟܒܟ .

ܓ : ܘܐܡܪܬ ܠܡܪܬܗ : ܐܘܟܝܬ ܠܡܪܝ
ܐܢ ܐܙܠ ܠܘܬ ܢܒܝܐ ܕܒܫܡܪܝܢ : ܡܣܝܐ
ܗܘܐ ܠܗ ܡܢ ܓܪܒܗ .

ܕ : ܘܥܠ ܘܚܘܝ ܠܡܪܗ : ܘܐܡܪܘ
ܠܗ : ܗܟܢܐ ܘܗܟܢܐ ܐܡܪܬ ܛܠܝܬܐ ܕܡܢ
ܐܪܥܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .

ܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ ܙܠ ܥܘܠ :
ܘܐܢܐ ܐܫܕܪ ܐܓܪܬܐ ܠܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ . ܘܐܙܠ
ܘܢܣܒ ܒܐܝܕܗ ܥܣܪ ܟܟܪܝܢ ܕܟܣܦܐ : ܘܫܬܐ
ܐܠܦܝܢ ܕܕܗܒܐ : ܘܥܣܪܐ ܙܘܓܝܢ ܕܢܚܬܐ .

ܘ : ܘܐܝܬܝ ܐܓܪܬܐ ܠܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܘܗܟܢܐ ܟܬܝܒ ܒܗ : ܕܟܕ ܬܡܛܐ ܐܓܪܬܐ
ܗܕܐ ܠܘܬܟ : ܗܐ ܫܕܪܬ ܠܘܬܟ ܠܢܥܡܢ
ܥܒܕܝ : ܕܬܐܣܝܘܗܝ ܡܢ ܓܪܒܗ .

ܙ : ܘܟܕ ܩܪܐ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܐܓܪܬܐ :
ܨܪܝ ܠܢܚܬܘܗܝ : ܘܐܡܪ : ܐܢܐ ܐܠܗܐ ܐܢܐ ܕܡܡܝܬ
ܘܡܚܐ : ܕܫܕܪ ܠܝ ܗܢܐ ܕܐܐܣܐ ܓܒܪܐ ܡܢ
ܓܪܒܗ . ܡܕܥ ܕܝܢ ܚܙܘ ܕܡܬܥܠܬܐ
ܡܬܥܠܬܐ ܒܥܐ .

ܚ : ܘܟܕ ܫܡܥ ܐܠܝܫܥ ܢܒܝܗ ܕܐܠܗܐ :
ܕܨܪܝ ܡܠܟܐ ܠܢܚܬܘܗܝ : ܫܕܪ ܠܡܠܟܐ :
ܘܐܡܪ ܠܗ : ܠܡܢܐ ܨܪܝܬ ܠܢܚܬܝܟ . ܢܐܬܐ
ܠܘܬܝ : ܘܢܕܥ ܕܐܝܬ ܢܒܝܐ ܒܐܝܣܪܝܠ .

ܛ : ܘܐܬܐ ܢܥܡܢ ܒܪܟܫܗ ܘܒܡܪܟܒܬܗ .
ܘܩܡ ܒܬܪܥ ܒܝܬܗ ܕܐܠܝܫܥ .

ܝ : ܘܫܕܪ ܠܗ ܐܠܝܫܥ ܒܝܕ ܡܠܐܟܐ : ܙܠ
ܣܚܝ ܫܒܥ ܙܒܢܝܢ ܒܝܘܪܕܢܢ : ܘܢܬܘܒ
ܒܣܪܟ ܥܠܝܟ : ܘܬܬܕܟܐ .

ܝܐ : ܘܪܓܙ ܢܥܡܢ ܘܐܙܠ : ܘܐܡܪ : ܐܢܐ ܐܡܪܬ
ܕܡܦܩ ܢܦܘܩ ܠܘܬܝ : ܘܢܩܘܡ ܘܢܩܪܐ
ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܗ : ܘܢܢܝܦ ܐܝܕܗ ܥܠ
ܕܘܟܬܐ : ܘܢܐܣܝܢܝ ܡܢ ܓܪܒܐ .

ܝܒ : ܠܐ ܗܘܐ ܛܒ ܐܡܢܐ ܘܦܪܦܪ ܢܗܪܘܬܐ
ܕܕܪܡܣܘܩ : ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܝܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܐܙܠ ܐܣܚܐ ܒܗܘܢ : ܘܐܬܕܟܐ ܐܢܐ . ܘܐܬܦܢܝ :
ܘܐܙܠ ܒܚܡܬܐ .

ܝܓ : ܘܩܪܒܘ ܥܒܕܘܗܝ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ :
ܡܪܢ : ܐܠܘ ܦܬܓܡܐ ܪܒܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܟ ܢܒܝܐ :
ܩܠܝܠܐ ܗܘܐ ܠܟ ܠܡܥܒܕܗ . ܐܠܐ ܗܘ ܦܬܓܡܐ ܗܘ
ܙܥܘܪܐ ܐܡܪ ܠܟ : ܙܠ ܣܚܝ ܘܬܬܕܟܐ

ܝܕ : ܘܐܙܠ ܣܚܐ ܒܝܘܪܕܢܢ ܫܒܥ ܙܒܢܝܢ :
ܐܝܟ ܦܬܓܡܗ ܕܢܒܝܐ ܕܐܠܗܐ . ܘܗܦܟ ܒܣܪܗ
ܐܝܟ ܒܣܪܐ ܕܛܠܝܐ ܙܥܘܪܐ : ܘܐܬܕܟܝ .

ܝܗ : ܘܗܦܟ ܠܘܬ ܢܒܝܗ ܕܐܠܗܐ : ܗܘ ܘܟܠܗ
ܡܫܪܝܬܗ : ܘܐܬܐ ܘܩܡ ܩܕܡܘܗܝ : ܘܐܡܪ
ܠܗ : ܗܐ ܗܘ ܝܕܥܬ ܕܠܝܬ ܐܠܗܐ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ :
ܐܠܐ ܐܢ ܒܐܝܣܪܝܠ . ܘܗܫܐ ܩܒܠ ܒܘܪܟܬܐ ܗܕܐ
ܡܢ ܥܒܕܟ .

ܝܘ : ܘܐܡܪ ܐܠܝܫܥ : ܚܝ ܗܘ ܡܪܝܐ ܕܩܝܡܬ
ܩܕܡܘܗܝ : ܕܠܐ ܐܣܒ . ܘܐܠܨܗ ܕܢܣܒ :
ܘܠܐ ܨܒܐ .

ܝܙ : ܘܐܡܪ ܢܥܡܢ : ܘܐܢ ܠܐ : ܢܬܝܗܒ
ܠܥܒܕܟ ܛܥܢܐ ܕܬܪܝܢ ܟܘܕܢܘܢ ܐܕܡܬܐ : ܡܛܠ
ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܥܒܕܟ ܥܠܬܐ ܘܕܒܚܬܐ ܠܐܠܗܐ
ܐܚܪܢܐ : ܐܠܐ ܐܢ ܠܡܪܝܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ .

ܝܚ : ܘܒܗܢܐ ܦܬܓܡܐ ܗܕܐ ܢܫܒܘܩ
ܡܪܝܐ ܠܥܒܕܟ : ܟܕ ܕܥܐܠ ܡܪܝ ܠܒܝܬ
ܪܡܘܢ ܠܡܣܓܕ ܬܡܢ : ܘܗܘ ܡܣܬܡܟ ܥܠ
ܐܝܕܝ : ܘܐܣܓܘܕ ܒܒܝܬ ܪܡܘܢ . ܘܟܕ ܕܣܓܕ
ܒܒܝܬ ܪܡܘܢ : ܢܫܒܘܩ ܡܪܝܐ ܠܥܒܕܟ ܥܠ
ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ .

ܝܛ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܙܠ ܒܫܠܡܐ . ܘܐܙܠ ܡܢ
ܠܘܬܗ ܐܝܟ ܦܪܣܚܐ ܕܐܪܥܐ .

ܟ : ܘܐܡܪ ܓܝܚܙܝ ܛܠܝܗ ܕܐܠܝܫܥ ܢܒܝܗ

ح : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

ح : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٠٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

صلوة : ٥ .

١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٠٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

ס : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל־נָא : וְיֹאמֶר לוֹ אִם־לֹא נָא
כִּי אִם־נָתוֹן יִנָּתֵן לִי : וַיִּפְצַר בּוֹ וַיֹּאבֶה :
ה : וַיֹּאמֶר נַעֲמָן אֲבָל יִתְּנָה־נָּא לְמַשָּׂא צֶמֶד
פְּרָדִים אַדְמָה כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֹלָה
וָזֶבַח לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם־לַיהוָה : ו : בַּדָּבָר
הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵּית־רִמּוֹן
לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁם וְהוּא נִשְׁעָן עַל־יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי
בֵּית רִמּוֹן בְּהִשְׁתַּחֲוֹתִי שָׁם יִסְלַח־נָא יְהוָה
לְעַבְדְּךָ בַּדָּבָר הַזֶּה : ז : וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם
וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרוֹת אֶרֶץ מְעַט : ח : וַיֹּאמֶר אֵלָיו
גֵּיחֲזִי נַעַר אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר הִנֵּה חָשַׂךְ אֲדֹנִי
אֶת־נַעֲמָן הָאֲרַמִּי הַזֶּה מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֵת אֲשֶׁר
הֵבִיא חַי יְהוָה כִּי אִם־רָצְתִּי אַחֲרָיו וְלָקַחְתִּי
מֵאִתּוֹ מְאוּמָה : ט : וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע אֵלְכָה לִבִּי
הֲלוֹא בְּלֶכֶת הָאִישׁ מֵעַל מֶרְכָּבָתוֹ לִקְרָאתֶךָ
וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם : י : וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה כִּי אִם־
רַצְתִּי אַחֲרָיו : יא : וַיַּעֲבֹר גֵּיחֲזִי עַל־פָּנֶיהָ
וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לָבוֹא עָמַדְתִּי מֵרְכָבָה לִקְרָאתִי
וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם בָּאתָ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדֹנִי שָׁלְחַנִי
לֵאמֹר הִנֵּה עַתָּה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי נְעָרִים מֵהַר
אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תְּנָה־נָּא לָהֶם כִּכַּר־כֶּסֶף
וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים : יב : וַיֹּאמֶר הֲלוֹא לֵבָב
הָלַךְ כַּאֲשֶׁר הָפַךְ הָאִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ
וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם : יג : וַיֹּאמֶר קַח
נָא כִּכָּר כָּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּפְצַר בּוֹ
וַיִּצְרֹר כִּכַּר־כֶּסֶף בִּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן
עַל־שְׁנֵי נְעָרָיו וַיִּשְׂאוּ לְפָנָיו : יד : וַיָּבֹא אֶל־
הָעֹפֶל וַיִּקָּחֵם מִיָּדָם וַיַּנַּח בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח אֶת־
הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ : טו : וְהוּא בָּא וַיַּעֲמֹד אֶל־אֲדֹנָיו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע אָנָה גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר לֹא־הָלַךְ
עַבְדְּךָ אָנָה וָאָנָה : טז : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא לִבִּי
הָלַךְ כַּאֲשֶׁר הָפַךְ הָאִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ
הַעֵת לָקַחַת אֶת־הַכֶּסֶף וְלָקַחַת בְּגָדִים וְזֵתִים
וְכִרְמִים וְצֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת : יז : וְצָרַעַת
נַעֲמָן תִּדְבַּק־בְּךָ וּבְזַרְעֲךָ לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו
מְצֹרָע כַּשָּׁלֶג : יח : וַיַּעַל מֵעַל בֵּית אֱלִישָׁע
וְהוּא הָלַךְ מְצֹרָע כַּשָּׁלֶג : יט : וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ
לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרוֹת אֶרֶץ מְעַט : כ : וַיֹּאמֶר
גֵּיחֲזִי נַעַר אִישׁ הָאֱלֹהִים הִנֵּה חָשַׂךְ אֲדֹנִי אֶת־
נַעֲמָן הָאֲרַמִּי הַזֶּה לְבִלְתִּי קַחַת מִיָּדוֹ אֵת אֲשֶׁר
הֵבִיא חַי־יְהוָה כִּי אִם־רָצְתִּי אַחֲרָיו וְלָקַחְתִּי
מֵאִתּוֹ מְאוּמָה : כא : וַיִּרְדֹּף גֵּיחֲזִי אַחֲרֵי נַעֲמָן
וַיַּרְא נַעֲמָן רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵרִכְבָּה לִקְרָאתוֹ
וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם : כב : וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדֹנִי שָׁלְחַנִי
לֵאמֹר הִנֵּה עַתָּה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי נְעָרִים מֵהַר
אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תְּנָה־נָּא לָהֶם כִּכַּר־כֶּסֶף
וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים : כג : וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוֹאֶל
קַח כִּכָּרָיִם וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּצְרֹר כִּכָּרַיִם כֶּסֶף
בִּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן עַל־שְׁנֵי נְעָרָיו
וַיִּשְׂאוּ לְפָנָיו : כד : וַיָּבֹא אֶל־הָעֹפֶל וַיִּקָּחֵם
מִיָּדָם וַיַּנַּח בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ :
כה : וְהוּא בָּא וַיַּעֲמֹד אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֱלִישָׁע אָנָה בָּאתָ גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר לֹא־הָלַךְ עַבְדְּךָ
אָנָה וָאָנָה : כו : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא לִבִּי הָלַךְ
כַּאֲשֶׁר הָפַךְ הָאִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ
הַעֵת לָקַחַת כֶּסֶף וְלָקַחַת בְּגָדִים זֵתִים וְכִרְמִים
וְצֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת : כז : וְצָרַעַת נַעֲמָן
תִּדְבַּק־בְּךָ וּבְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו
מְצֹרָע כַּשָּׁלֶג .

ו : וּבְנֵי הַנְּבִיאִים אָמְרוּ אֶל־אֱלִישָׁע הִנֵּה־נָא
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צַר
מִמֶּנּוּ : ב : נֵלְכָה־נָּא עַד־הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם
אִישׁ קוֹרָה אֶחָת וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שָׁם מָקוֹם לָשֶׁבֶת
שָׁם וַיֹּאמֶר לֵכוּ : ג : וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוֹאִילָה נָּא
וְלֵךְ עִם־עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֵלֵךְ : ד : וַיְהִי
הוּא הֹלֵךְ עִמָּהֶם וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּנָה וַיִּגְזְרוּ הָעֵצִים :
ה : וְהָאֶחָד מַפִּיל הַקּוֹרָה וְהַבַּרְזֶל נָפַל אֶל־הַמָּיִם
וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אֲהָהּ אֲדֹנִי וְהוּא שָׁאוּל הוּא :
ו : וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ אֶת־
הַמָּקוֹם וַיַּחְתֹּךְ עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ שָׁמָּה וַיָּצֶף הַבַּרְזֶל :
ז : וַיֹּאמֶר שָׂא־לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֵהוּ : ח : וּמֶלֶךְ
אֲרָם נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל־עֲבָדָיו לֵאמֹר
אֶל־מָקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי תַּחֲנֹתִי : ט : וַיִּשְׁלַח אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִשָּׁמֶר מֵעֲבֹר
בַּמָּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמָּה אֲרַם נַחֲתִים : י : וַיִּשְׁלַח
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ אִישׁ
הָאֱלֹהִים וְהִזְהִרֵהוּ וְנִשְׁמַר שָׁמָּה לֹא פַּעַם וְלֹא
פַּעֲמָיִם : יא : וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל־הַדָּבָר
הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל־עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא
תַּגִּידוּ לִי אֵי מִי מִשָּׁנֵינוּ אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל :
יב : וַיֹּאמֶר אַחַד מֵעֲבָדָיו לֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי
אֱלִישָׁע הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ :
יג : וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵיפֹה הוּא וְאֶשְׁלְחָה וְאֶקָּחֵהוּ
וַיַּגִּדוּ־לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְּדֹתָן : יד : וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה
סוּסִים וְרֶכֶב וְחַיִל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה וַיָּסֹבּוּ עַל־
הָעִיר : טו : וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם
בַּבֹּקֶר וַיֵּצֵא וְהִנֵּה צְבָא סוֹבֵב אֶת־הָעִיר וְסוּס
וְרֶכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אֵלָיו אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה :
טז : וַיֹּאמֶר אַל־תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר
אִתָּם : יז : וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּקַח־נָא
אֶת־עֵינָיו וְיִרְאֶה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינֵי הַנָּעַר
וַיַּרְא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סָבִיב
לֶאֱלִישָׁע : יח : וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל־
יְהוָה וַיֹּאמֶר הַךְ־נָא אֶת־הַגּוֹי הַזֶּה בַּסַּנְוֵרִים
וַיַּךְ כִּדְבַר אֱלִישָׁע : יט : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלִישָׁע
לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֹאת הָעִיר לְכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיכֵם
אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיּוֹלִכֵם שֹׁמְרוֹנָה :
כ : וַיְהִי כְּבוֹא אֶל־שֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְהוָה
פְּקַח אֶת־עֵינֵי הָאֵלֶּה וְיִרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־
עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹן הֵמָּה : כא : וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־אֱלִישָׁע הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי :
כב : וַיֹּאמֶר לֹא תַכֶּה הֲשִׁבֹתָ שִׁבִיתָ אֶת־אֲשֶׁר
לֹא־חַרְבְּךָ וְלֹא־קַשְׁתְּךָ אַתָּה לָקַחְתָּ בַּשִּׁבְיָם
שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לִפְנֵיהֶם וְיֹאכְלוּ וְיִשְׁתּוּ וְיֵלְכוּ
אֶל־אֲדֹנֵיהֶם : כג : וַיַּעַשׂ לָהֶם גְּדוֹלָה רַבָּה וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל־אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא־יָסְפוּ
עוֹד גְּדוּדֵי אֲרָם לָבוֹא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל :

صعدت عليه . الملك عن أقدامه . صعصعت عليه
عليه الملك وعلى عرشه عن يمينه : ٦ وقال
له سليمان .
٣٠ : صعصعت أملأه لي نصعصعت . عرش عرشي
عرش نصعصعت : عرش ملكه صعصعت عرشه .
٣٠ : ملبدة : صخرا أعدة عدنا : بصحيح
نسلا صنا صقرب صقرب .
٣٠ : صحلد عرشنا أعدة عدنا : لا يسوغ
ذمنا : لا يسوغ صحلدا . نسلا صنا بالصحيح
عدنا . صحيحا أيضا صستحق عجبه .
٣٠ : عجبه عن صنا كتبت عدنا .
صحيح لصعاجتنا حابتغى .
٣٠ : صحبعد حد صوعنا كتبتنا :
صد صوعنا عجتنا . صد أبلتا عجبه
بعدصي . صد عدكنا عجتنا بعلصعي .
صد نعامنا عجبه صعلوت حاقا .
٩ : عجلا كتبوا في هيكل صوعنا :
صها عدنا نهم في ناعنا عجبه :
صابعلنيه إذا عدنا .
٥ : صجلوي صعاجتنا بعضه عجلصه
عدتا لصعاكعه بصعوي : صجبره في
حد أهه عمكا ولد : صعصه كد اسعصا.
٥٥ : صعجصه كتبوا : صعصا عجب
كد عدنا . عسوه صعاجتنا في صحل لعدنا
عصعتب ام عدا .
٥٥ : صجدره : عدا عه عنا : صلاسجه
اسعجه عدتا : صعلله كبد عجبه :
عجد لحوا صعاب .
٥٥ : صجله لعجدبلا عصعد . صعصه
كبد بصعد : عسجه لصعاجتنا : عدتا
عصعتب . صجله لعوا صعاب لب .

٥ : صعلا صعاب : ٥ : صفرو : ٤٠ ٧٣٥

حه : صعوعنا عسعه . صحد نعامنا
عجبه : عجه كاقا عبد عجلاه : ٤
عجبنا صتبنا عجتنا علصعه . صحد ابلتا عجبه
إذعبه : عجدا عجلاحه كاقا كعامنا
كج صعتكب . صجاجدعه عجتم كعلتا :
صعدعه .
حه : عسوا عدلا كعاب : عجبع لم
عجبه عدتا . صعدنا عجلا أعصه لب .
صجاجتنا عجبه صعصعت عجبه عدتا . صعدنا
عجلا أعصه لب .

صفر : ٤٠

١ : صجاجا سوا مع بعد كبد عجتا :
عدعصا صجد لبعد : صجدا : عجدع كعلا
عجبه . صجا نجد أيا عجدع عبد عجا
مع عدنا : صعدا سعا أيا لصحدد ٧٣٥
كبد لم عجتا .
٥ : صجدد لم لبعد : عدنا إحجج إحد :
سجاسا : عدنا ابه إحد كعلا . صعدا :
كبه لصجاجا صجد كعلا : إلى أن
عدعجسجا كعسنا .
٥ : صجدد لم : ولد عاله إحد عدتا
مع عجا : مع حلصي عجتكب : عدتا
عجبع . لا يعدم .
٤ : ساجلا صجدد عجدا كاتكب
صجاتا كبتكب : عججه كعلا حلصي
عدتا . صعدنا عصلا أعصه لب .

حقلم : ٤ .

١ : حمقد خذ ٱمت اصلح بد بهشد
حمصم : خمكا الصنهقا لمهشكد ضلكا
ؤمسوؤا . ٱصلح بهشهقا عتم .

٢ : ضبقح دخب حقد هذا : دقد
لا ام اخمه ٱمه . ٱسبقد ضمصها
دخلا ؤسبقح اخمه .

٣ : خلسفح خملهمهه دمؤخبد خذ
نجد ؤامهب لبهشد ٱهؤخب : ٱلا هكا
حمصم .

٤ : حمشد ضلكا دمؤات نصا هؤا.
ضخهب هؤا لضلكا ؤبهشد هذا اقلم
عمسا ؤنتا : ضذا اقلم ؤدؤا دنمصا.

٥ : ضبقح ضلكا هذه دمصما ٥٥
مح عمضم : ضمنا لحلم بهشد .

٦ : ٱلزا ٥عؤذ لهه هعشكد ضلكا
ؤمسوؤا : ٱلهذ : ضلكا دمؤات ضؤذ
ملم : ٤٧ نمص ؤلزا لحشا بد دمؤات .

٧ : ٱلهذ لم ضلكا دمؤات ضؤذ
بد ضلا : ٤٧ لهه نجهه ؤاخوه :
نجتم ؤٱهلم . ٱلهذ لم ضلكا دبهشد :
بد هذا خم ضذا هذا كلالا ضلكا
ضلم : ؤنعد ٱلهذ ؤاذا دمؤات .

٨ : ٱلهذ ٱلمبد : نمم هه هذا نملالا
حمصم ؤنتا : ضذا ٱلقم ؤدؤا دنمصا.
ضخهب هؤا لضلكا ؤبهشد هذا ٱلقم
عمسا ؤنتا : ضذا ٱلقم ؤدؤا دنمصا.

٩ : ضبقح ضلكا هذه دمصما ٥٥
مح عمضم : ضمنا لحلم بهشد .

١٠ : ٱلزا ٥عؤذ لهه هعشكد ضلكا
ؤمسوؤا : ٱلهذ : ضلكا دمؤات ضؤذ
ملم : ٤٧ نمص ؤلزا لحشا بد دمؤات .

١١ : ٱلهذ لم ضلكا دمؤات ضؤذ
بد ضلا : ٤٧ لهه نجهه ؤاخوه :
نجتم ؤٱهلم . ٱلهذ لم ضلكا دبهشد :
بد هذا خم ضذا هذا كلالا ضلكا
ضلم : ؤنعد ٱلهذ ؤاذا دمؤات .

١٢ : ٱلهذ ٱلمبد : نمم هه هذا نملالا

ר: וְהַיְנוּ דְּבָעֵי מִשְׁתַּלֵּם וּמַשְׁלִים וְהַיְנוּ
דְּתַנְיָא: מִשּׁוּם לֹא הָיָה: אֵין לוֹ:
לֹא מִשּׁוּם .

ס: וְהַיְנוּ דְּאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אֵין
הַלְוָאָה לִשְׁנַיִם . מִשּׁוּם הֵיכָא דְּאִית
לֵיהּ לְהַאי וְלֵיכָּא לְהַאי . וְהָכָא
הָכִי נָמֵי דְּאִית לֵיהּ לְהַאי וְלֵיכָּא
לְהַאי . וְהָא דְּקָתָנֵי: אֵין מְשַׁלְּמִין
אֶלָּא לְבַעַל הַבַּיִת . מִשּׁוּם דְּאִית
לֵיהּ לְבַעַל הַבַּיִת לְמִיגְבֵּי מִינַּיְיהוּ .

ע: וְהַיְנוּ דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת
עַל הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה . וְהַיְנוּ
דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת עַל
הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה . וְהַיְנוּ
דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת עַל
הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה .

פ: וְהַיְנוּ דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת
עַל הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה . וְהַיְנוּ
דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת עַל
הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה .

צ: וְהַיְנוּ דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת
עַל הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה . וְהַיְנוּ
דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת עַל
הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה .

ק: וְהַיְנוּ דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת
עַל הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה . וְהַיְנוּ
דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת עַל
הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה .

ר: וְהַיְנוּ דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת
עַל הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה . וְהַיְנוּ
דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת עַל
הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה .

ש: וְהַיְנוּ דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת
עַל הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה . וְהַיְנוּ
דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת עַל
הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה .

ת: וְהַיְנוּ דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת
עַל הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה . וְהַיְנוּ
דְּתַנְיָא: הַיָּד לְבַעַל הַבַּיִת עַל
הָעֶלְיוֹנָה וְעַל הַתַּחְתּוֹנָה .

ולא יהיה לו בן ולא בת ונתן את נחלתו לאחיו
ונתן את נחלתו לאחי אביו : ונתן את נחלתו
לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה :
ו : ואם אין לאביו אחים ונתן את נחלתו
לאחי אביו הגדול ממנו שהוא קרוב אל אביו
יותר מכל שאר משפחתו וירש אותה והיתה
לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה . ז : ואם
אין לאביו אח ולא לאחי אביו ונתן את נחלתו
לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
ח : ואם אין לו שארים ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
ט : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
י : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יא : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יב : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יג : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יד : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
טו : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
טז : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יז : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יח : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יט : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כ : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כא : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כב : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כג : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כד : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כה : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כו : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כז : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כח : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כט : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
ל : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לא : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לב : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לג : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לד : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לה : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לו : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .

פרק : ב .

א : ואלה הדברים אשר דבר משה אל כל
ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף
בין פארן ובין תופל ולבן וחצרות ודי זהב :
ב : אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר עד
קדש ברנע : ג : ויהי בארבעים שנה באחד
עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה ה׳ אתו אליהם : ד :
אחרי הכותו את סיחון מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרות
בעבר הירדן בארץ מואב החל משה באר את
התורה הזאת לאמר : ה : ה׳ אלהינו דבר
אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה :
ו : פנו לכם וסעו אתם והלכתם הרה האמרי
ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב
ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדול נהר פרת : ז : ראה נתתי לפניכם את
הארץ בואו וירשו את הארץ אשר נשבע ה׳
לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם
ולזרעם אחריהם : ח : ואמר אליכם בעת
ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם :
ט : ה׳ אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
ככוכבי השמים לרב : י : ה׳ אלהי אבתיכם
יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם
כאשר דבר לכם : יא : איכה אשא לבדי
טרחכם ומשאכם וריבכם : יב : הבו לכם
אנשים חכמים ונבונים וידעים לשבטיכם
ואשימם בראשיכם : יג : ותענו אלי ותאמרו
טוב הדבר אשר דברת לעשות : יד : ואקח
את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים
ואתנם בראשיכם שרי אלפים ושרי מאות
ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם :
טו : ואצו את שפטיכם בעת ההוא לאמר
שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש
ובין אחיו ובין גרו : טז : לא תכירו פנים
במשפט כקטן כגדול תשמעון לא תגורו
מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר
אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו :
יז : ואצו אתכם בעת ההוא את כל הדברים
אשר תעשון : יח : ואלך בעת ההוא את כל
הדברים אשר תעשון : יט : ונסע מחורב
וילך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא
אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה ה׳
אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע : כ : ואמר
אליכם באתם עד ההר האמרי אשר ה׳ אלהינו
נתן לנו : כא : ראה נתן ה׳ אלהיך לפניך
את הארץ עלה רש כאשר דבר ה׳ אלהי
אבתיך לך אל תירא ואל תחת : כב : ותקרבון
אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
וחפרו לנו את הארץ ושבו אתנו דבר את
הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא
אליהן : כג : וייטב בעיני הדבר ואקח מכם
שנים עשר אנשים איש אחד משבט שבט :
כד : ויפנו וילכו ההרה ויבאו עד נחל אשכול
וירגלו אתה : כה : ויקחו בידם מפרי הארץ
וירידו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה
הארץ אשר ה׳ אלהינו נתן לנו : כו : ולא
אביתם לעלות ותמרו את פי ה׳ אלהיכם :
כז : ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת ה׳
אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
האמרי להשמידנו : כח : אנה אנחנו עלים
אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם
ממנו ערים גדלות ובצורות בשמים וגם בני
ענקים ראינו שם : כט : ואמר אליכם לא
ערצון ולא תיראון מהם : ל : ה׳ אלהיכם
ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה
אתכם לעיניכם במצרים : לא : ובמדבר אשר
ראית אשר נשאך ה׳ אלהיך כאשר ישא איש
את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד בואכם
עד המקום הזה : לב : ובדבר הזה אינכם
מאמינם בה׳ אלהיכם : לג : ההלך לפניכם
בדרך לתור לכם מקום לחניתכם באש לילה
לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם :
לד : וישמע ה׳ את קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר : לה : אם יראה אחד האנשים
האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר
נשבעתי לתת לאבתיכם : לו : זולתי כלב בן
יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר
דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי ה׳ :
לז : גם בי התאנף ה׳ בגללכם לאמר גם אתה
לא תבא שמה : לח : יהושע בן נון העמד
לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחילנה
את ישראל : לט : וטפכם אשר אמרתם לבז
יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע
המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה :
מ : ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף :
מא : ותענו ותאמרו אלי חטאנו לה׳ אנחנו
נעלה ונלחמנו ככל אשר צוה אתנו ה׳ אלהינו
ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות
ההרה : מב : ויאמר ה׳ אלי אמר להם לא
תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא
תנגפו לפני אויביכם : מג : ואדבר אליכם
ולא שמעתם ותמרו את פי ה׳ ותזדו ותעלו
ההרה : מד : ויצא האמרי היושב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים
ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה : מה : ותשבו
ותבכו לפני ה׳ ולא שמע ה׳ בקולכם ולא
האזין אליכם : מו : וישבתם בקדש ימים
רבים כימים אשר ישבתם :

פרק : ג .

א : ונסב ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר
דבר ה׳ אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים :
ב : ויאמר ה׳ אלי לאמר : ג : רב לכם סב
את ההר הזה פנו לכם צפונה : ד : ואת העם
צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו
הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד :
ה : אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם
עד מדרך כף רגל כי ירושה נתתי את הר
עשו לעשו : ו : אכל תשברו מאתם ואכלתם
ומים תכרו מאתם ושתיתם : ז : כי ה׳
אלהיך ברכך בכל מעשה ידיך ידע לכתך את
המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה ה׳ אלהיך
אתך לא חסרת דבר : ח : ונעבר מאת אחינו
בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת
ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב :
ט : ויאמר ה׳ אלי אל תצר את מואב ואל
תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירושה
כי לבני לוט נתתי את ער ירושה : י : האמים
לפנים ישבו בה עם גדול וקם וארוך כבני
ענקים : יא : רפאים גם הם יחשבו כענקים
ואמרים קרוים : יב : ובשעיר ישבו החרים
לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם
וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו
אשר נתן ה׳ להם : יג : עתה קומו לכם
ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד :
יד : והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד
אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה
עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
כאשר נשבע ה׳ להם : טו : וגם יד ה׳ היתה
בם להמם מקרב המחנה עד תמם : טז : ויהי
כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב
העם : יז : וידבר ה׳ אלי לאמר : יח : אתה
עבר היום את גבול מואב את ער : יט : וקרבת
מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא
אתן מארץ בני עמון לך ירושה כי לבני לוט
נתתיה ירושה : כ : ארץ רפאים תחשב אף
היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו
להם זמזמים : כא : עם גדול וקם וארוך
כבני ענקים וישמידם ה׳ מפניהם וירשום
וישבו תחתם : כב : כאשר עשה לבני עשו
הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם
וירשום וישבו תחתם עד היום הזה : כג :
והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים
היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם :
כד : קומו סעו ועברו את נחל ארנון ראה
נתתי בידך את סיחון האמרי מלך חשבון
והאמרי ואת ארצו החל רש וגר בו במלחמה :
כה : היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על
פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון
שמעך ורגזו וחלו מפניך : כו : ואשלח מלאכים
מקדמות מדבר אל סיחון מלך חשבון דברי
שלום לאמר : כז : אעברה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל : כח : אכל
בכסף תשברני ואכלתי ונתת לי במים בכסף
ושתיתי רק אעברה ברגלי : כט : כאשר עשו
לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים
בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר
ה׳ אלהינו נתן לנו : ל : ולא אבה סיחון
מלך חשבון הבתנו כי הקשה ה׳ אלהיך את
רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום
הזה : לא : ויאמר ה׳ אלי ראה החלתי תת
לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת
את ארצו : לב : ויצא סיחון לקראתנו הוא
וכל עמו למלחמה יהצה : לג : ויתנהו ה׳
אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בניו ואת כל
עמו : לד : ונלכד את כל ערים בעת ההוא
ונחרם את כל עיר מתם גברים ונשים וטף
לא השארנו שריד : לה : רק הבהמה בזזנו
לנו ושלל הערים אשר לכדנו : לו : מערוער
אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל
ועד הגלעד לא היתה קריה שגבה ממנו את
הכל נתן ה׳ אלהינו לפנינו : לז : רק אל
ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק
וערי ההר וכל אשר צוה ה׳ אלהינו :

פרק : ד .

א : ועתה שמע ישראל אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות
למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
ה׳ אלהי אבתיכם נתן לכם : ב : לא תספו
על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו
ממנו לשמר את מצות ה׳ אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם : ג : עיניכם הראת את אשר
עשה ה׳ בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך
אחרי בעל פעור השמידו ה׳ אלהיך מקרבך :
ד : ואתם הדבקים בה׳ אלהיכם חיים כלכם
היום : ה : ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים
כאשר צוני ה׳ אלהי לעשות כן בקרב הארץ
אשר אתם באים שמה לרשתה : ו : ושמרתם
ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני
העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה
ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה :
ז : כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כה׳ אלהינו בכל קראנו אליו : ח : ומי
גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום : ט : רק השמר לך ושמר נפשך מאד
פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן
יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך
ולבני בניך : י : יום אשר עמדת לפני ה׳
אלהיך בחורב באמר ה׳ אלי הקהל לי את
העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה
אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה
ואת בניהם ילמדון : יא : ותקרבון ותעמדון
תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים
חשך ענן וערפל : יב : וידבר ה׳ אליכם מתוך
האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם
ראים זולתי קול : יג : ויגד לכם את בריתו
אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם
על שני לחת אבנים : יד : ואתי צוה ה׳ בעת
ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם
אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה :
טו : ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם
כל תמונה ביום דבר ה׳ אליכם בחורב מתוך
האש : טז : פן תשחתון ועשיתם לכם פסל
תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה : יז :
תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור
כנף אשר תעוף בשמים : יח : תבנית כל
רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת
לארץ : יט : ופן תשא עיניך השמימה וראית
את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא
השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר
חלק ה׳ אלהיך אתם לכל העמים תחת כל
השמים : כ : ואתכם לקח ה׳ ויוצא אתכם
מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה
כיום הזה : כא : וה׳ התאנף בי על דבריכם
ונשבע בלתי עברי את הירדן ובלתי בואי
אל הארץ הטובה אשר ה׳ אלהיך נתן לך
נחלה : כב : כי אנכי מת בארץ הזאת איני
עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את
הארץ הטובה הזאת : כג : השמרו לכם פן
תשכחו את ברית ה׳ אלהיכם אשר כרת עמכם
ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה׳
אלהיך : כד : כי ה׳ אלהיך אש אכלה הוא
אל קנא : כה : כי תוליד בנים ובני בנים
ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת
כל ועשיתם הרע בעיני ה׳ אלהיך להכעיסו :
כו : העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ
כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן
ימים עליה כי השמד תשמדון : כז : והפיץ
ה׳ אתכם בעמים והנשתם מתי מספר בגוים
אשר ינהג ה׳ אתכם שמה : כח : ועבדתם שם
אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא
יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון :
כט : ומבקשתם משם את ה׳ אלהיך ומצאת
כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : ל : בצר
לך וימצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת עד ה׳ אלהיך ושמעת בקולו : לא : כי
אל רחום ה׳ אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך
ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם :
לב : כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו
לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על
הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה
כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו : לג :
השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר
שמעת אתה ויחי : לד : או הנסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה׳
אלהיכם במצרים לעיניך : לה : אתה הראת
לדעת כי ה׳ הוא האלהים אין עוד מלבדו :
לו : משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל
הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת
מתוך האש : לז : ותחת כי אהב את אבתיך
ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול
ממצרים : לח : להוריש גוים גדלים ועצומים
ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם
נחלה כיום הזה : לט : וידעת היום והשבת
אל לבבך כי ה׳ הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד : מ : ושמרת את
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים
על האדמה אשר ה׳ אלהיך נתן לך כל הימים :
מא : אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
מזרחה שמש : מב : לנוס שמה רוצח אשר
ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו
מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלה
וחי : מג : את בצר במדבר בארץ המישור
לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן למנשי : מד : וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל : מה : אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים : מו : בעבר הירדן
בגי בבית פעור בארץ סיחון מלך האמרי
אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני
ישראל בצאתם ממצרים : מז : וירשו את
ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש :
מח : מערוער אשר על שפת נחל ארנון עד
הר שיון הוא חרמון : מט : וכל הערבה עבר
הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות
הפסגה :

פרק : ה .

א : ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם
שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר
אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם
לעשתם : ב : ה׳ אלהינו כרת עמנו ברית
בחורב : ג : לא את אבתינו כרת ה׳ את
הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום
כלנו חיים : ד : פנים בפנים דבר ה׳ עמכם
בהר מתוך האש : ה : אנכי עמד בין ה׳
וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר ה׳
כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר :
ו : אנכי ה׳ אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים : ז : לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני : ח : לא תעשה לך פסל כל
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ : ט : לא תשתחוה
להם ולא תעבדם כי אנכי ה׳ אלהיך אל קנא
פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל
רבעים לשנאי : י : ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי : יא : לא תשא את
שם ה׳ אלהיך לשוא כי לא ינקה ה׳ את אשר
ישא את שמו לשוא : יב : שמור את יום
השבת לקדשו כאשר צוך ה׳ אלהיך : יג :
ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך : יד :
ויום השביעי שבת לה׳ אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך
וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען
ינוח עבדך ואמתך כמוך : טו : וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ויצאך ה׳ אלהיך משם
ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך ה׳
אלהיך לעשות את יום השבת : טז : כבד את
אביך ואת אמך כאשר צוך ה׳ אלהיך למען
יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר
ה׳ אלהיך נתן לך : יז : לא תרצח ולא
תנאף ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא :
יח : ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית
רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל
אשר לרעך : יט : את הדברים האלה דבר ה׳
אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל
קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת
אבנים ויתנם אלי : כ : ויהי כשמעכם את
הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון
אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם : כא : ותאמרו
הן הראנו ה׳ אלהינו את כבדו ואת גדלו
וקולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי
ידבר ה׳ את האדם וחי : כב : ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת אם יספים
אנחנו לשמע את קול ה׳ אלהינו עוד ומתנו :
כג : כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים
חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי : כד :
קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר ה׳ אלהינו
ואתה תדבר אל ה׳ אלהינו את כל אשר ידבר
אליך ה׳ אלהינו ושמענו ועשינו : כה : וישמע
ה׳ את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר ה׳
אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר
דברו אליך היטיבו כל אשר דברו : כו : מי
יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר
את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם
ולבניהם לעלם : כז : לך אמר להם שובו
לכם לאהליכם : כח : ואתה פה עמד עמדי
ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם
לרשתה : כט : ושמרתם לעשות כאשר צוה
ה׳ אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל :
ל : בכל הדרך אשר צוה ה׳ אלהיכם אתכם
תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים
בארץ אשר תירשון :

פרק : ו .

א : ואלה המצות החקים והמשפטים אשר צוה
ה׳ אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה : ב : למען תירא
את ה׳ אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו
אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך
ולמען יאריכן ימיך : ג : ושמעת ישראל
ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון
מאד כאשר דבר ה׳ אלהי אבתיך לך זבת
חלב ודבש : ד : שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳
אחד : ה : ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך : ו : והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ז :
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : ח : וקשרתם
לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : ט :
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : י : והיה
כי יביאך ה׳ אלהיך אל הארץ אשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים
גדלות וטובות אשר לא בנית : יא : ובתים
מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברות חצובות
אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת
ואכלת ושבעת : יב : השמר לך פן תשכח את
ה׳ אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים :
יג : את ה׳ אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו
תשבע : יד : לא תלכון אחרי אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר סביבותיכם : טו : כי אל
קנא ה׳ אלהיך בקרבך פן יחרה אף ה׳
אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה : טז :
לא תנסו את ה׳ אלהיכם כאשר נסיתם במסה :
יז : שמר תשמרון את מצות ה׳ אלהיכם
ועדתיו וחקיו אשר צוך : יח : והישר והטוב
בעיני ה׳ למען ייטב לך ובאת וירשת את
הארץ הטובה אשר נשבע ה׳ לאבתיך : יט :
להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר ה׳ : כ :
כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים
והמשפטים אשר צוה ה׳ אלהינו אתכם : כא :
ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים
ויוצאנו ה׳ ממצרים ביד חזקה : כב : ויתן
ה׳ אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים
בפרעה ובכל ביתו לעיננו : כג : ואתנו הוציא
משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר
נשבע לאבתינו : כד : ויצונו ה׳ לעשות את
כל החקים האלה ליראה את ה׳ אלהינו לטוב
לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה : כה :
וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל
המצוה הזאת לפני ה׳ אלהינו כאשר צונו :

פרק : ז .

א : כי יביאך ה׳ אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה והנשל גוים רבים מפניך
החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי
והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים
ממך : ב : ונתנם ה׳ אלהיך לפניך והכיתם
החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא
תחנם : ג : ולא תתחתן בם בתך לא תתן
לבנו ובתו לא תקח לבנך : ד : כי יסיר את
בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף ה׳
בכם והשמידך מהר : ה : כי אם כה תעשו
להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם
תגדעון ופסיליהם תשרפון באש : ו : כי עם
קדוש אתה לה׳ אלהיך בך בחר ה׳ אלהיך
להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על
פני האדמה : ז : לא מרבכם מכל העמים חשק
ה׳ בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים :
ח : כי מאהבת ה׳ אתכם ומשמרו את השבעה
אשר נשבע לאבתיכם הוציא ה׳ אתכם ביד
חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך
מצרים : ט : וידעת כי ה׳ אלהיך הוא האלהים
האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
מצותיו לאלף דור : י : ומשלם לשנאיו אל
פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם
לו : יא : ושמרת את המצוה ואת החקים ואת
המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשתם :
יב : והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה
ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה׳ אלהיך לך את
הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך : יג :
ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי
אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך
ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך
לתת לך : יד : ברוך תהיה מכל העמים לא
יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך : טו : והסיר
ה׳ ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר
ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך :
טז : ואכלת את כל העמים אשר ה׳ אלהיך
נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את
אלהיהם כי מוקש הוא לך : יז : כי תאמר
בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל
להורישם : יח : לא תירא מהם זכר תזכר את
אשר עשה ה׳ אלהיך לפרעה ולכל מצרים :
יט : המסת הגדלות אשר ראו עיניך והאתת
והמופתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר
הוציאך ה׳ אלהיך כן יעשה ה׳ אלהיך לכל
העמים אשר אתה ירא מפניהם : כ : וגם את
הצרעה ישלח ה׳ אלהיך בם עד אבד הנשארים
והנסתרים מפניך : כא : לא תערץ מפניהם כי
ה׳ אלהיך בקרבך אל גדול ונורא : כב :
ונשל ה׳ אלהיך את הגוים האלה מפניך מעט
מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית
השדה : כג : ונתנם ה׳ אלהיך לפניך והמם
מהומה גדולה עד השמדם : כד : ונתן מלכיהם
בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב
איש בפניך עד השמדך אתם : כה : פסילי
אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב
עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת ה׳
אלהיך הוא : כו : ולא תביא תועבה אל ביתך
והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו
כי חרם הוא :

פרק : ח .

א : כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם
את הארץ אשר נשבע ה׳ לאבתיכם : ב : וזכרת
את כל הדרך אשר הוליכך ה׳ אלהיך זה
ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת
את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא :
ג : ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא
ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא
על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא
פי ה׳ יחיה האדם : ד : שמלתך לא בלתה
מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה :
ה : וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את
בנו ה׳ אלהיך מיסרך : ו : ושמרת את מצות
ה׳ אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו : ז : כי
ה׳ אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי
מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר :
ח : ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ
זית שמן ודבש : ט : ארץ אשר לא במסכנת
תאכ

ܐܒܘܗܝ܆ ܘܠܐ ܣܛܐ ܡܢܗ. ܘܥܒܕ ܕܫܦܝܪ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ.
ܡܓ: ܒܪܡ ܒ̈ܝܬ ܕܚܠܬܐ ܠܐ ܐܥܒܪ. ܘܥܕܟ
ܥܡܐ ܡܕܒܚܝܢ: ܘܡܣܩܝܢ ܒܣ̈ܡܐ ܥܠ
ܒ̈ܝܬ ܕܚܠܬܐ.
ܡܕ: ܘܫܠܡ ܝܗܘܫܦܛ ܥܡ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ.
ܡܗ: ܘܫܪܟܐ ܕܦܬܓܡ̈ܘܗܝ ܕܝܗܘܫܦܛ
ܘܓܢܒܪܘܬܗ ܕܥܒܕ ܘܐܬܟܬܫ: ܗܐ
ܟܬܝܒܝܢ ܒܣܦܪ ܕܦܘܢܩܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ܕܝܗܘܕܐ.
ܡܘ: ܘܫܪܟܐ ܕܙܢܝܘܬܐ ܕܐܫܬܚܪܬ
ܒܝܘܡ̈ܘܗܝ ܕܐܣܐ ܐܒܘܗܝ ܐܥܒܪ ܡܢ ܐܪܥܐ.
ܡܙ: ܘܡܠܟܐ ܠܝܬ ܗܘܐ ܒܐܕܘܡ ܕܡܩܝܡ.
ܡܚ: ܘܝܗܘܫܦܛ ܥܒܕ ܐܠܦ̈ܐ ܠܬܪܫܝܫ
ܠܡܐܙܠ ܠܐܘܦܝܪ ܥܠ ܕܗܒܐ: ܘܠܐ ܐܙܠ: ܡܛܠ
ܕܐܬܬܒܪ ܐܠܦ̈ܐ ܒܥܨܝܘܢ ܓܒܪ.

ܡܛ: ܗܝܕܝܢ ܐܡܪ ܐܚܙܝܐ ܒܪ ܐܚܒ ܠܝܗܘܫܦܛ:
ܢܐܙܠܘܢ ܥܒ̈ܕܝ ܥܡ ܥܒ̈ܕܝܟ ܒܐܠܦ̈ܐ. ܘܠܐ
ܨܒܐ ܝܗܘܫܦܛ.
ܢ: ܘܫܟܒ ܝܗܘܫܦܛ ܥܡ ܐܒܗ̈ܘܗܝ:
ܘܐܬܩܒܪ ܥܡ ܐܒܗ̈ܘܗܝ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܕܘܝܕ
ܐܒܘܗܝ. ܘܐܡܠܟ ܝܘܪܡ ܒܪܗ ܚܠܦܘܗܝ.
ܢܐ: ܘܐܚܙܝܐ ܒܪ ܐܚܒ ܐܡܠܟ ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ
ܒܫܡܪܝܢ: ܒܫܢܬ ܫܒܥܣܪܐ ܠܝܗܘܫܦܛ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܐ. ܘܐܡܠܟ ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ ܬܪܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ.
ܢܒ: ܘܥܒܕ ܕܒܝܫ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܘܐܙܠ
ܒܐܘܪܚܗ ܕܐܒܘܗܝ ܘܒܐܘܪܚܗ ܕܐܡܗ:
ܘܒܐܘܪܚܗ ܕܝܘܪܒܥܡ ܒܪ ܢܒܛ ܕܐܚܛܝ
ܠܐܝܣܪܝܠ.
ܢܓ: ܘܦܠܚ ܠܒܥܠܐ ܘܣܓܕ ܠܗ. ܘܐܪܓܙ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ: ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܐܒܘܗܝ.

ܣܦܪ ܡܠܟܐ : ܒ :

ܩܦܠܐܘܢ : ܐ .

ܐ: ܘܡܪܕ ܡܘܐܒ ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܒܬܪ
ܕܡܝܬ ܐܚܒ.
ܒ: ܘܢܦܠ ܐܚܙܝܐ ܡܢ ܟܘܘܬܐ ܕܥܠܝܬܗ
ܕܒܫܡܪܝܢ: ܘܐܬܟܪܗ ܘܫܕܪ ܐܝܙܓܕ̈ܐ ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ: ܙܠܘ ܫܐܠܘ ܡܢ ܒܥܠܙܒܘܒ ܐܠܗܐ
ܕܥܩܪܘܢ: ܐܢ ܡܬܚܠܡ ܐܢܐ ܡܢ ܟܘܪܗܢܐ ܗܢܐ.
ܓ: ܘܡܠܐܟܗ ܕܡܪܝܐ ܐܡܪ ܠܐܠܝܐ ܕܡܢ
ܬܫܒܝ: ܩܘܡ ܣܩ ܠܐܘܪܥܐ ܕܐܝܙܓܕ̈ܘܗܝ
ܕܡܠܟܐ ܕܫܡܪܝܢ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܡܢ ܕܠܝܬ

ܟܓ: ܘܗܫܐ ܗܐ ܝܗܒ ܡܪܝܐ ܪܘܚܐ ܕܕܓܠܘܬܐ
ܒܦܘܡܐ ܕܟܠܗܘܢ ܢܒܝܝܟ ܗܠܝܢ : ܘܡܪܝܐ ܗܘ
ܐܡܪ ܥܠܝܟ ܒܝܫܬܐ.

ܟܕ: ܘܩܪܒ ܨܕܩܝܐ ܒܪ ܟܢܥܢܐ : ܘܡܚܝܗ
ܠܡܝܟܐ ܥܠ ܦܟܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܐܝܟܐ ܥܒܪܬ
ܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܘܡܠܠܬ ܥܡܟ.

ܟܗ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܝܟܐ : ܗܐ ܚܙܐ ܐܢܬ ܒܗܘ
ܝܘܡܐ : ܕܬܥܘܠ ܬܘܢܐ ܒܬܘܢܐ ܠܡܬܛܫܝܘ.

ܟܘ: ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܕܒܪܘܗܝ
ܠܡܝܟܐ : ܘܐܗܦܟܘܗܝ ܠܘܬ ܐܡܘܢ ܪܫܗ ܕܩܪܝܬܐ :
ܘܠܝܘܐܫ ܒܪ ܡܠܟܐ.

ܟܙ: ܘܐܡܪܘ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܠܟܐ : ܐܪܡܘܗ
ܠܗܢܐ ܒܒܝܬ ܐܣܝܪܐ : ܘܐܘܟܠܘܗܝ ܠܚܡܐ ܡܛܪܐ
ܢܘܚ : ܘܐܫܩܘܗܝ ܡܝܐ ܡܛܪܐ ܢܘܚ : ܥܕܡܐ
ܕܐܬܐ ܒܫܠܡܐ.

ܟܚ: ܘܐܡܪ ܡܝܟܐ : ܐܢ ܡܗܦܟ ܗܦܟܬ
ܒܫܠܡܐ : ܐܦ ܠܐ ܡܠܠ ܒܝ ܡܪܝܐ . ܘܐܡܪ.
ܫܡܥܘ ܥܡܡܐ ܟܠܟܘܢ.

ܟܛ: ܘܣܠܩ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܘܝܗܘܫܦܛ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܪܡܬ ܓܠܥܕ.

ܠ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܠܝܗܘܫܦܛ :
ܐܫܬܚܠܦ ܘܐܥܘܠ ܠܩܪܒܐ : ܘܐܢܬ ܠܒܫ ܠܒܘܫܝܟ.
ܘܐܫܬܚܠܦ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܘܥܠ ܠܩܪܒܐ.

ܠܐ : ܘܡܠܟܐ ܕܐܪܡ ܦܩܕ ܠܪܒܝ
ܡܪܟܒܬܐ ܕܝܠܗ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪܝܢ : ܘܐܡܪ ܠܐ
ܬܬܟܬܫܘܢ : ܠܐ ܥܡ ܙܥܘܪܐ ܘܠܐ ܥܡ ܪܒܐ :
ܐܠܐ ܥܡ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܒܠܚܘܕ.

ܠܒ : ܘܟܕ ܚܙܘ ܪܒܝ ܡܪܟܒܬܐ
ܠܝܗܘܫܦܛ : ܐܡܪܘ ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܕܐܝܣܪܝܠ.
ܘܐܬܦܢܝܘ ܥܠܘܗܝ ܕܢܬܟܬܫܘܢ ܥܡܗ. ܘܐܙܥܩ
ܝܗܘܫܦܛ.

ܠܓ: ܘܟܕ ܚܙܘ ܪܒܝ ܡܪܟܒܬܐ ܕܠܐ
ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܗܦܟܘ ܠܗܘܢ ܡܢܗ.

ܠܕ: ܘܓܒܪܐ ܚܕ ܢܓܕ ܗܘܐ ܒܩܫܬܐ ܠܬܘܡܠܗ
ܬܡܝܡܘܬܗ . ܘܡܚܝܗ ܠܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܒܝܬ ܕܒܩܐ ܕܫܪܝܢܐ . ܘܐܡܪ ܠܡܪܟܒܢܗ :
ܐܗܦܘܟ ܐܝܕܝܟ : ܘܐܦܩܢܝ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ : ܡܛܠ
ܕܡܬܟܪܗ ܐܢܐ ܛܒ.

ܠܗ : ܘܣܠܩ ܩܪܒܐ ܒܝܘܡܐ ܗܘ . ܘܡܠܟܐ
ܩܐܡ ܗܘܐ ܒܡܪܟܒܬܐ ܠܘܩܒܠ ܐܪܡܝܐ.
ܘܡܝܬ ܒܪܡܫܐ : ܘܕܡܐ ܕܡܚܘܬܗ
ܢܚܬ ܒܓܘܗ ܕܡܪܟܒܬܗ.

ܠܘ: ܘܥܒܪ ܩܠܐ ܒܡܫܪܝܬܐ ܟܕ ܥܪܒܬ
ܫܡܫܐ : ܘܐܡܪ ܟܠ ܓܒܪ ܠܡܕܝܢܬܗ : ܘܟܠ
ܠܐܪܥܗ.

ܠܙ : ܘܡܝܬ ܡܠܟܐ ܘܥܠ ܠܫܡܪܝܢ :
ܘܩܒܪܘܗ ܠܡܠܟܐ ܒܫܡܪܝܢ.

ܠܚ : ܘܐܫܝܓܘܗ ܠܡܪܟܒܬܐ ܒܪܡܬܐ
ܕܫܡܪܝܢ . ܘܠܚܟܘ ܟܠܒܐ ܕܡܗ . ܘܙܢܝܬܐ
ܣܚܝ : ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܕܐܡܪ.

ܠܛ: ܘܫܪܟܐ ܕܦܬܓܡܘܗܝ ܕܐܚܐܒ ܘܟܠܗܝܢ
ܕܥܒܕ : ܘܒܝܬܐ ܕܫܢܐ ܕܥܒܕ : ܘܟܠܗܝܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܒܢܐ : ܗܐ ܟܬܝܒܢ ܒܣܦܪܐ ܕܦܬܓܡܝ ܝܘܡܬܐ ܕܡܠܟܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ.

ܡ : ܘܫܟܒ ܐܚܐܒ ܥܡ ܐܒܗܘܗܝ . ܘܡܠܟ
ܐܚܙܝܐ ܒܪܗ ܚܠܦܘܗܝ.

ܡܐ : ܘܝܗܘܫܦܛ ܒܪ ܐܣܐ ܐܡܠܟ ܥܠ
ܝܗܘܕܐ : ܒܫܢܬ ܐܪܒܥ ܠܐܚܐܒ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ.

ܡܒ : ܘܝܗܘܫܦܛ ܒܪ ܬܠܬܝܢ ܗܘܐ ܘܚܡܫ
ܫܢܝܢ ܟܕ ܐܡܠܟ . ܘܥܣܪܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ
ܐܡܠܟ ܒܐܘܪܫܠܡ . ܘܫܡܗ ܕܐܡܗ ܥܙܘܒܐ
ܒܪܬ ܫܠܚܝ.

ܡܓ : ܘܐܙܠ ܒܟܠܗܝܢ ܐܘܪܚܬܗ ܕܐܣܐ

ح : ولجذ لصلكا : ولا انا نصب ولا لحذا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا اجلاك : ولجذ لم نجذ : ولجذ لم ذجنح .

ه : ولجذ صلكا لجذ دهذ : ولا نصلا لجذ لجذ . ولجذ لصلكا دهذ نجذ لم ولجذ : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

ز : ولجذ صلكا : لم لجذ نجذ ولجذ : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

ط : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

ي : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يا : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يب : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يج : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يد : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يه : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يو : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يز : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يح : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يط : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

ك : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كا : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كب : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كج : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كد : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كه : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كو : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كز : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كح : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كط : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

ل : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

מה : וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע : שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה : כֹּה אָמַר יְהוָה : כָּעֵת מָחָר סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן .

מו : וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נִשָּׁעַל עַל יָדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים : וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבֹּת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה . וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל .

מז : וַיְהִי כֵּן לוֹ הָעָם וַיִּרְמְסֻהוּ בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו .

מח : וַיְהִי אֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר : שְׁאָה וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל וְסָאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה כָּעֵת מָחָר בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן .

מט : וְהַשָּׁלִישׁ עָנָה אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר : וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבֹּת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה . וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל .

נ : וַיְהִי כֵּן לוֹ הָעָם וַיִּרְמְסֻהוּ בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת .

נא : וְאֶלִישָׁע דִּבֶּר אֶל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת בְּנָהּ לֵאמֹר : קוּמִי וְלֵכִי אַתְּ וּבֵיתֵךְ וְגוּרִי בַּאֲשֶׁר תָּגוּרִי שָׁם כִּי קָרָא יְהוָה לָרָעָב וְגַם בָּא עַל הָאָרֶץ שֶׁבַע שָׁנִים .

נב : וַתָּקָם הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ אִתָּהּ וּבֵיתָהּ וַתָּגָר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים שֶׁבַע שָׁנִים .

נג : וַיְהִי מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לְהַזְעִק אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָהּ וְעַל שָׂדָהּ .

נד : וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל גֵּחֲזִי נַעַר אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר : סַפְּרָה נָּא לִי אֵת כָּל הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלִישָׁע .

נה : וְהוּא מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת הַמֵּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת בְּנָהּ צֹעֶקֶת אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָהּ וְעַל שָׂדָהּ . וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה בְּנָהּ אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֱלִישָׁע .

נו : וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר לוֹ וַיִּתֶּן לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר : הָשֵׁב אֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֶת כָּל תְּבוּאוֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עָזְבָהּ אֶת הָאָרֶץ וְעַד עָתָּה .

נז : וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ אִתָּהּ וּבֵיתָהּ וַתָּגָר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים שֶׁבַע שָׁנִים .

נח : וַיְהִי בְּקֵץ שֶׁבַע שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לְהַזְעִק אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָהּ וְעַל שָׂדָהּ .

נט : וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל גֵּחֲזִי נַעַר אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר : סַפְּרָה נָּא לִי אֵת כָּל הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלִישָׁע .

ס : וְהוּא מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת הַמֵּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת בְּנָהּ צֹעֶקֶת אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָהּ וְעַל שָׂדָהּ . וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה בְּנָהּ אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֱלִישָׁע .

סא : וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר לוֹ וַיִּתֶּן לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר : הָשֵׁב אֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֶת כָּל תְּבוּאוֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עָזְבָהּ אֶת הָאָרֶץ וְעַד עָתָּה .

סב : וַיְהִי מָצָא אֶת הָאִשָּׁה וַתָּשָׁב אֶל בֵּיתָהּ וַתֵּצֵא אֶל שָׂדָהּ . וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה בְּנָהּ אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֱלִישָׁע .

סג : וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר לוֹ וַיִּתֶּן לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר : הָשֵׁב אֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֶת כָּל תְּבוּאוֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עָזְבָהּ אֶת הָאָרֶץ וְעַד עָתָּה .

פרק : ו .

א : וּבְנֵי הַנְּבִיאִים אָמְרוּ אֶל אֱלִישָׁע : הִנֵּה נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צַר מִמֶּנּוּ .

ב : נֵלְכָה נָּא עַד הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אֶחָת וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם . וַיֹּאמֶר לֵכוּ .

ג : וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוֹאִילָה נָּא וְלֵךְ עִם עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֵלֵךְ .

ד : וַיְהִי הוּא הֹלֵךְ עִמָּהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל הַיַּרְדֵּן וַיִּגְזְרוּ עֵצִים .

ה : וְהָאֶחָד מַפִּיל הַקּוֹרָה וְהַבַּרְזֶל נָפַל אֶל הַמָּיִם וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר : אֲהָהּ אֲדֹנָי וְהוּא נִכְמָר הוּא .

ו : וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ אֶת הַמָּקוֹם וַיִּכְרֹת עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ שָׁמָּה וַיָּצֶף הַבַּרְזֶל .

ז : וַיֹּאמֶר שָׂא לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֵהוּ .

ח : וּמֶלֶךְ אֲרָם הָיָה נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל עֲבָדָיו לֵאמֹר : אֶל מָקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי תָּחֳנוּ .

ט : וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר : הִשָּׁמֶר אַל תַּעֲבֹר אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמָּה אֲרָם נְחֻתִים .

י : וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ אִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִזְהִרֵהוּ וְנִסַּר שָׁמָּה לֹא פַּעַם וּשְׁנָיִם .

יא : וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם : הֲלוֹא תַּגִּידוּ לִי אֵת אֲשֶׁר שָׂם מִי מִמֶּנּוּ אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל .

יב : וַיֹּאמֶר אַחַד מֵעֲבָדָיו לֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אֱלִישָׁע הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ .

יג : וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵיפֹה הוּא וְאֶשְׁלְחָה וְאֶקָּחֵהוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר : הִנֵּה בְּדֹתָן .

יד : וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה סוּסִים וְרֶכֶב וְחֵיל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לָיְלָה וַיָּסֹבּוּ עַל הָעִיר .

טו : וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם בַּבֹּקֶר וַיֵּצֵא וְהִנֵּה צְבָא סוּסִים וְרֶכֶב סָבִיב לָעִיר וְנַעַר אָמַר אֵלָיו : אָהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה .

טז : וַיֹּאמֶר אַל תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אִתָּם .

יז : וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר : יְהוָה פְּקַח נָא אֶת עֵינָיו וְיִרְאֶה . וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵי הַנַּעַר וַיַּרְא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סָבִיב לֶאֱלִישָׁע .

יח : וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר : הַךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסַנְוֵרִים . וַיַּךְ כִּדְבַר אֱלִישָׁע .

יט : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלִישָׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֹאת הָעִיר לְכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיכֵם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים . וַיּוֹלִכֵם שֹׁמְרוֹנָה .

כ : וַיְהִי כְּבוֹא אֲנָשִׁים שֹׁמְרוֹנָה וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע : יְהוָה פְּקַח אֶת עֵינֵי הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה וְיִרְאוּ . וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹנָה .

כא : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אֱלִישָׁע כַּאֲשֶׁר רָאָה אֹתָם : הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי .

כב : וַיֹּאמֶר לֹא תַכֶּה הֲשִׁבֹתָ שְׁבוּי בְּחַרְבְּךָ וּבְקַשְׁתֶּךָ שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לִפְנֵיהֶם וְיֹאכְלוּ וְיִשְׁתּוּ וְיֵלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם .

כג : וַיָּכֶן לָהֶם מַכֹּל גָּדוֹל וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא יָסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אֲרָם לָבוֹא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל .

ויצעקו אנה : ויבכו .
לו : ויקבץ אסא את כל יהודה : ויעלו
ממשפה . ואת הבתים אשר בנה : ויקח .
לה : ויהי בעת זקנת אסא : חלו רגליו
כי גדל חליו : ויבקש את יהוה .
לה : ואת הרפאים הקים בדבריו אשר
דברו בפי חוזה : ויעל בעלת : הוא
רמת נגב . ויבן ערים בגבעון . ויבן
עזר ואת בית חורון הבית : ויבן חומות
ודלתים ובריח . בלי הפרזי הארץ לו היו
ישבים : ויהי בכל ימי אסא : לא היתה
עמו מלחמה .
כ : ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדויד
אביו : ויבער הקדשים מן הארץ . ויסר
את כל הגלולים אשר עשו אבתיו .
ג : וגם את מעכה אם אסא הסיר : מגבירה
כי עשתה מפלצת לאשרה . ויכרת אסא
את מפלצתה וישרף בנחל קדרון .
ד : ואת הבמות לא הסיר . רק לבב אסא
היה שלם כל ימיו .
ה : ויבא את קדשי אביו ואת קדשיו :
בית הכסף והזהב והכלים .
ו : ומלחמה לא היתה לו עד שנת שלשים
וחמש למלכות אסא .
ז : ויאמר לפני יהודה נבנה את הערים
האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים
ובריחים . עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו
את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב .
ויבנו ויצלחו .
ח : ויהי לאסא חיל נשאי צנה ורמחי
מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי
מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף
כל אלה גברי חיל .
ט : ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף
אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד
מרשה : ויצא אסא לקראתו ויערכו
מלחמה בגיא צפתה למרשה .
י : ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר
יהוה אין עמך לעזר בין רב לבין אין
כח . עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו
ובשמך באנו על ההמון הזה . יהוה אתה
אלהינו אל יעצר עמך אנוש .
יא : ויגף יהוה את הכושים לפני אסא
ולפני יהודה ויגסו הכושים . ויערכם
אסא והעם אשר עמו עד גרר הכושים :
ויפלו כושים לבלתי היות להם מחיה .
כי נשברו לפני יהוה ולפני מחניו .
ויבזו בזה רבה מאד : ויכו את כל הערים
סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם .
ויבזזו את כל הערים כי בז רב היה בהם .
ואת אהלי מקנה הכו וישבו צאן לאלפים
וגמלים למאות . וישבו ירושלם .

פרק : כ .

א : ורוח אלהים היתה על עזריהו בן עודד :
ב : ויצא לקראת אסא ויאמר אליו שמעוני
אסא וכל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם
עמו . ואם תדרשוהו ימצא לכם ואם תעזבוהו
יעזב אתכם .
ג : וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת
וללא כהן מורה וללא תורה . ויסר
בעתים ההם לא היה שלום לבא ולצאת
כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות .
ד : ונבעתו גוי בגוי וקריה בקריה כי
אלהים הבעיתם בכל צרה . ואתם חזקו
ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם .
ה : ויהי לא שלום לבא ולצאת כי
מהומות רבות על כל יושבי הארצות .
ו : ותכתת גוי בגוי וקריה בקריה כי
אלהים הבעיתם בכל צרה .
ז : ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש
שכר לפעלתכם .
ח : וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה
עודד הנביא התחזק ויעבר השקוצים
מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר
לכד מהר אפרים . ויחדש את מזבח יהוה
אשר לפני אולם יהוה .
ט : ויקהל את כל יהודה ובנימן והגרים
עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו
עליו לרב מישראל בראתו כי יהוה אלהיו
עמו .
י : ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת
חמש עשרה למלכות אסא .
יא : ויזבחו ליהוה ביום ההוא משללו
הביאו שבע מאות בקר ושבעת אלפים צאן .
יב : ויבאו בברית לדרש את יהוה אלהי
אבתיהם בכל לבבם ובכל נפשם .
יג : וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל
יומת למן קטן ועד גדול למן איש ועד אשה .
יד : וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה
ובחצצרות ובשופרות .
טו : וישמחו כל יהודה על השבועה כי
בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקשוהו
וימצא להם ויניח יהוה להם מסביב .
טז : וגם את מעכה אם אסא המלך הסירה
מגבירה כי עשתה מפלצת לאשרה . ויכרת
אסא את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון .
יז : והבמות לא סרו מישראל רק לבב
אסא היה שלם כל ימיו .
יח : ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית
האלהים כסף וזהב וכלים .
יט : ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים
וחמש למלכות אסא .

٩ : وهلل بذ بعذه : وهذه أذه .
وهذه بذ هلل . واهوهلل بذ
وهذه أبه بهذه . وهذه بذ
صلكا ذأذه بذ وهذه واهوهلل .
ده : وهذه صلكا بهذه : وهذه ذهذه
واهوهلل . وهبه أذهذه هسواه ذهذا
وهذهذهذا . وهبه أذهذه أذه
ذهذه .
هد : وهذه بهذا ذأهلا وهذه أهذه
صلكا بهذه : وهذه له : ٦ ١٨هبذ :
وذه وهبه ذهذه ذهذه إذه . هلله
ذهوهذا : صلكا ذأذه هلله سلم .
هه : وهذهذه وهذه أذه أهذه
له : أهلا هه ذهذه أهلا هذا :
وهذه أه هذا . وهذه أه هذا
هذا . وهذه أه هذا هذا : ذهذه
أه هذا .
هو : وهذه هذا ذه : هذا أه هذا
هذا أه هذا : أه هذا هذا أه
هذا . وهذه أه هذا هذا أه
هذا .
هز : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
هح : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
هط : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
ى : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
يا : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
يب : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
يج : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
يد : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
يه : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
يو : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
يز : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
يح : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
يط : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
ك : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .
كا : وهذه أه هذا هذا أه هذا
هذا أه هذا . وهذه أه هذا
هذا أه هذا هذا أه هذا .

صموئيل ١ : ٩ .

١ : ٥ بن ٢ ابن ٣ ابن ٤ ابن ٥ ابن ٦ ابن ٧ ابن ٨ ابن ٩ ابن ١٠ ابن ١١ ابن ١٢ ابن ١٣ ابن ١٤ ابن ١٥ ابن ١٦ ابن ١٧ ابن ١٨ ابن ١٩ ابن ٢٠ ابن ٢١ ابن

ومن يشاء انا اقتله : فقال له يهوياداع ٢٣
الملك . هكذا ناقم ناقم : حياة الملك
داود . هكذا افعل بيوم : حياة الملك
انا ان لم اجعل .

٣٤ : وجاء صادوق الكاهن وناثان النبي ٣٤
وبنايا بن يهوياداع : ومسحوا اياه هناك
الكاهن والنبي . ملكا على اسرائيل .
وضربتم بالبوق : وقلتم ليحي الملك ٣٥
سليمان . وانا اصعد خلفه : وهو يأتي
ويجلس على كرسيي . وهو يملك عوضا
عني : وانا اوصيته ان يكون رئيسا .
على اسرائيل وعلى يهوذا . فاجاب ٣٦
بنايا بن يهوياداع الملك : وقال آمين .
هكذا يقول الرب اله سيدي الملك .
كما كان الرب مع سيدي الملك : هكذا ٣٧
يكون مع سليمان . ويعظم كرسيه اكثر
من كرسي سيدي الملك داود .

٣٨ : فمضى صادوق الكاهن وناثان النبي ٣٨
وبنايا بن يهوياداع والكريتي والفلتي :
واركبوا سليمان على بغلة الملك داود .
وساروا به الى جيحون . فاخذ صادوق ٣٩
الكاهن القرن من الخيمة : ومسح
سليمان . وضربوا بالبوق : وقال جميع
الشعب ليحي الملك سليمان .

٤٠ : وصعد جميع الشعب خلفه : والشعب ٤٠
يزمرون بالمزامير : ويفرحون فرحا
عظيما . حتى تشقق الارض بصوتهم .

٤١ : وسمع ادونيا وجميع المدعوين معه ٤١
وقد فرغوا من الاكل . وسمع يوآب
صوت البوق : وقال لماذا صوت المدينة
مضطربة . هذا صوت ضجة .

٤٢ : وفيما هو يتكلم اذا يوناثان بن ٤٢
ابياثار الكاهن قد اقبل : فقال ادونيا
ادخل . فانك رجل شجاع : وتاتي
بخبر صالح .

٤٣ : فاجاب يوناثان وقال لادونيا . ٤٣
كلا . بل سيدنا الملك داود قد ملك
سليمان . وارسل معه صادوق الكاهن ٤٤
وناثان النبي وبنايا بن يهوياداع
والكريتي والفلتي : وركبوا على بغلة
الملك . وصادوق الكاهن وناثان النبي ٤٥
مسحا سليمان ملكا في جيحون . وصعدوا
من هناك فرحين : فارتجت المدينة .
هذا الصوت الذي سمعتم . وسليمان ٤٦
جالس على كرسي المملكة . وقد دخل ٤٧
عبيد الملك الى سيدنا الملك داود :
ليباركوه قائلين . ليجعل الله اسم
سليمان اشهر من اسمك . ويعظم كرسيه
اكثر من كرسيك . فسجد الملك على ٤٨
السرير . وقال ايضا هكذا قال الرب اله
اسرائيل . الذي اعطى اليوم جالسا على
كرسيي . وعيناي تريان ذلك .

٤٩ : فارتعد جميع المدعوين الذين مع ٤٩
ادونيا : وقاموا وذهب كل واحد في
طريقه . وادونيا خاف من وجه سليمان :
وقام وذهب وامسك بقرون المذبح .

٥٠ : وقيل لسليمان قائلا . ها ادونيا ٥٠
خائف من وجه الملك سليمان . وها هو
ممسك بقرون المذبح قائلا . يحلف لي
اليوم الملك سليمان انه لا يقتل عبده
بالسيف .

٥١ : فقال سليمان . ان كان هو رجل ٥١
صالح : فلا تسقط شعرة من رأسه على
الارض . وان وجد فيه شر : يموت .

٥٢ : فارسل الملك سليمان وانزلوه من ٥٢
المذبح . فاتى وسجد للملك سليمان :
وقال له سليمان اذهب الى بيتك .

٣ : وقد دنت ايام داود ان يموت : ٣
فاوصى سليمان ابنه قائلا . انا ذاهب
في طريق كل الارض . فتشدد وكن
رجلا . واحفظ شعائر الرب الهك ٤
بالسلوك في طرقه . وحفظ فرائضه
ووصاياه واحكامه وشهاداته . كما هو
مكتوب في شريعة موسى . لكي تفلح
في كل ما تعمل وحيثما تتوجه . ٥
لكي يقيم الرب كلامه الذي تكلم به
عني قائلا . ان حفظ بنوك طريقهم
ليسلكوا امامي بالحق . بكل قلوبهم
وبكل انفسهم . لا يعدم لك رجل على
كرسي اسرائيل . وايضا انت تعلم ما ٦
صنع بي يوآب بن صروية . ما صنع
بقائدي جيش اسرائيل . بابنير بن نير
وبعماسا بن يثر . اللذين قتلهما وسفك
دم الحرب بالسلم . وجعل دم الحرب
على منطقته التي في حقويه . وعلى
حذائه الذي في رجليه . فاصنع بحسب ٧
حكمتك . ولا تدع شيبته تنحدر بسلام
الى الهاوية . واما بنو برزلاي الجلعادي
فاصنع معهم رحمة . وليكونوا من
الآكلين على مائدتك . لانهم هكذا
تقدموا الي عند هربي من وجه ابشالوم
اخيك . وها عندك شمعي بن جيرا ٨
البنياميني من باحوريم . الذي شتمني
شتيمة موجعة يوم ذهابي الى محنايم .
ولكنه نزل للقائي على الاردن . فحلفت
له بالرب قائلا . لا اقتلك بالسيف .
فلا تدعه يتبرأ . لانك رجل حكيم .
وتعلم ما تفعل به . وتنزل شيبته
بالدم الى الهاوية .

٩ : فاضطجع داود مع آبائه ودفن في ٩
مدينة داود . والايام التي ملك فيها
داود على اسرائيل اربعون سنة . في
حبرون ملك سبع سنين . وفي اورشليم
ملك ثلاث وثلاثين سنة . وجلس ١٠
سليمان على كرسي داود ابيه . وتثبتت
مملكته جدا .

١١ : وجاء ادونيا بن حجيت الى بثشبع ١١
ام سليمان . فقالت له اسلام مجيئك .
فقال سلام . لي كلام معك . فقالت ١٢
تكلم . فقال انت تعلمين ان المملكة
كانت لي . وان جميع اسرائيل وجهوا
وجوههم نحوي لاملك . فتحولت
المملكة وصارت لاخي . لانها كانت له
من الرب . والآن اسألك سؤالا واحدا ١٣
لا ترديني . فقالت له بثشبع تكلم .
فقال له . تكلمي مع سليمان الملك ١٤
لانه لا يردك . ان يعطيني ابيشج
الشونمية زوجة . فقالت بثشبع حسنا ١٥
انا اتكلم عنك مع الملك . فدخلت
بثشبع على الملك سليمان لتكلمه عن
ادونيا . فقام الملك لاستقبالها وسجد ١٦
لها . وجلس على كرسيه . وجعل كرسيا
لام الملك . فجلست عن يمينه . فقالت ١٧
سؤالا صغيرا انا سائلة منك . لا ترد
وجهي . فقال له الملك سليمان سلي ١٨
يا امي . لانه لا يرد وجهك . فقالت
ليعط ابيشج الشونمية لادونيا اخيك
زوجة . فاجاب الملك سليمان وقال ١٩
لامه . ولماذا تسألين ابيشج الشونمية
لادونيا . اسألي له المملكة ايضا . لانه
هو اخي الاكبر مني . وله ابياثار ٢٠
الكاهن ويوآب بن صروية . فحلف
سليمان الملك بالرب قائلا . هكذا
يفعل بي الله وهكذا يزيد . انه على
نفسه قال ادونيا هذا الكلام . والآن ٢١
حي الرب الذي ثبتني وجلسني على
كرسي داود ابي . وعمل لي بيتا كما
تكلم . انه اليوم يقتل ادونيا . فارسل ٢٢
الملك سليمان بيد بنايا بن يهوياداع .
فوقع عليه فمات . وابياثار الكاهن ٢٣
قد هرب الى عناثوث الى حقله . لانه
رجل الموت هو . ولكن لا يقتله في
ذلك اليوم . لانه حمل تابوت السيد

ויקרא אל משה ויאמר אליו : כה תאמר אל בני ישראל קרבן מכם ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם .

ג : אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי .

ד : וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו .

ה : ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד .

ו : והפשיט את העולה וינתח אתה לנתחיה .

ז : ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש .

ח : וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח .

ט : וקרבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד .

י : ואם מן הצאן מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו .

יא : ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח .

יב : ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח .

יג : והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחח ליי .

יד : ואם מן העוף עולה קרבנו ליי והקריב מן התורים או מן בני היונה את קרבנו .

טו : והקריב אתו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח .

טז : והסיר את מוראתו בנוצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן .

יז : ושסע אתו בפדרתיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחח ליי .

פרק : ב .

א : ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה .

ב : והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליי .

ג : והנותרת ממנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי .

ד : וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן .

ה : ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת חלה בלולת בשמן מצה תהיה .

ו : פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא .

ז : ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה .

ח : והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליי והקריב אל הכהן והגישו אל המזבח .

ט : והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליי .

י : והנותרת ממנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי .

יא : כל המנחה אשר תקריבו ליי לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי .

יב : קרבן ראשית תקריבו אתם ליי והמה לא יעלו על המזבח לריח ניחח .

יג : וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח .

יד : וכי תקריב מנחת בכורים ליי אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך .

טו : ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה הוא .

טז : והקטיר המזבחה את אזכרתה מגרשה ואת כל לבונתה אשה ליי .

ܘܥܒܕܟ ܕܚܠ ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܢ ܛܠܝܘܬܗ.

ܝܓ: ܘܠܐ ܚܘܝܘܗܝ ܠܡܪܝ ܡܕܡ ܕܥܒܕܬ. ܟܕ ܩܛܠܬ ܐܝܙܒܠ ܠܢܒܝܘܗܝ ܕܐܠܗܐ: ܕܛܫܝܬ ܡܢ ܢܒܝܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܡܐܐ ܓܒܪܝܢ: ܘܣܝܒܪܬ ܐܢܘܢ ܚܡܫܝܢ ܚܡܫܝܢ ܓܒܪܝܢ ܒܡܥܪܬܐ: ܘܬܪܣܝܬ ܐܢܘܢ ܠܚܡܐ ܘܡܝܐ.

ܝܕ: ܘܗܫܐ ܐܡܪ ܐܢܬ ܠܝ: ܙܠ ܐܡܪ ܠܡܪܟ: ܕܗܐ ܐܠܝܐ: ܘܢܩܛܠܢܢܝ.

ܝܗ: ܘܐܡܪ ܐܠܝܐ: ܚܝ ܗܘ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܕܩܡܬ ܩܕܡܘܗܝ: ܕܝܘܡܢܐ ܐܬܚܙܐ ܠܗ.

ܝܘ: ܘܐܙܠ ܥܘܒܕܝܐ ܠܐܘܪܥܗ ܕܐܚܐܒ: ܘܚܘܝܗ ܠܐܚܐܒ. ܘܐܬܐ ܐܚܐܒ ܠܐܘܪܥܗ ܕܐܠܝܐ.

ܝܙ: ܘܟܕ ܚܙܝܗ ܐܚܐܒ ܠܐܠܝܐ: ܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܬ ܗܘ ܗܘ ܕܠܐܘܝܬܗ ܕܐܝܣܪܝܠ.

ܝܚ: ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܝܐ: ܠܐ ܕܠܚܬܗ ܐܢܐ ܠܐܝܣܪܝܠ. ܐܠܐ ܐܢܬ ܘܒܝܬ ܐܒܘܟ: ܕܫܒܩܬܘܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ: ܘܐܙܠܬܘܢ ܒܬܪ ܒܥܠܐ.

ܝܛ: ܘܗܫܐ ܫܕܪ ܟܢܘܫ ܠܝ ܠܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ ܠܛܘܪܐ ܕܟܪܡܠܐ: ܘܠܢܒܝܐ ܕܒܥܠܐ: ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ: ܘܠܢܒܝܐ ܕܐܫܪܬܐ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ: ܕܐܟܠܝܢ ܦܬܘܪܗ ܕܐܝܙܒܠ.

ܟ: ܘܫܕܪ ܐܚܐܒ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ: ܘܟܢܫ ܐܢܘܢ ܠܛܘܪܐ ܕܟܪܡܠܐ.

ܟܐ: ܘܩܪܒ ܐܠܝܐ ܠܘܬ ܟܠܗ ܥܡܐ: ܘܐܡܪ: ܥܕܡܐ ܠܐܡܬܝ ܦܠܝܓܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܬܪܬܝܢ ܦܠܓܘܬܐ. ܐܢ ܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܐ: ܙܠܘ ܒܬܪܗ. ܘܐܢ ܒܥܠܐ ܗܘ: ܙܠܘ ܒܬܪܗ. ܘܠܐ ܦܢܝܘ ܠܗ ܥܡܐ ܦܬܓܡܐ.

ܟܒ: ܘܐܡܪ ܐܠܝܐ: ܐܢܐ ܗܘ ܒܠܚܘܕܝ ܐܫܬܚܪܬ ܢܒܝܐ ܠܡܪܝܐ: ܘܢܒܝܘܗܝ ܕܒܥܠܐ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܓܒܪܝܢ.

ܟܓ: ܢܬܠܘܢ ܠܢ ܬܪܝܢ ܬܘܪܝܢ. ܘܢܓܒܘܢ ܠܗܘܢ ܚܕ ܬܘܪܐ. ܘܢܦܣܩܘܢܝܗܝ ܘܢܣܝܡܘܢ ܥܠ ܩܝܣܐ. ܘܢܘܪܐ ܠܐ ܢܣܝܡܘܢ. ܘܐܢܐ ܐܥܒܕ ܚܕ ܬܘܪܐ: ܘܐܣܝܡ ܥܠ ܩܝܣܐ: ܘܢܘܪܐ ܠܐ ܐܣܝܡ.

ܟܕ: ܘܩܪܘ ܒܫܡܐ ܕܐܠܗܝܟܘܢ. ܘܐܢܐ ܐܩܪܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܝ. ܘܐܠܗܐ ܕܥܢܐ ܒܢܘܪܐ: ܗܘ ܗܘ ܐܠܗܐ. ܘܥܢܘ ܟܠܗ ܥܡܐ: ܘܐܡܪܘ: ܫܦܝܪ ܐܡܪܬ.

ܟܗ: ܘܐܡܪ ܐܠܝܐ ܠܢܒܝܐ ܕܒܥܠܐ: ܓܒܘ ܠܟܘܢ ܚܕ ܬܘܪܐ: ܘܥܒܕܘ ܩܕܡܝܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܢܬܘܢ ܣܓܝܐܝܢ.

ܟܘ: ܘܢܣܒܘܗܝ ܠܬܘܪܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗܘܢ ܘܥܒܕܘܗܝ. ܘܩܪܘ ܒܫܡܗ ܕܒܥܠܐ: ܡܢ ܨܦܪܐ ܘܥܕܡܐ ܠܛܗܪܐ: ܒܥܠܐ ܥܢܝܢ. ܘܠܝܬ ܗܘܐ ܩܠܐ ܘܠܐ ܥܢܝܢܐ. ܘܡܬܚܦܛܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܕܥܒܕܘ.

ܟܙ: ܘܟܕ ܗܘܐ ܛܗܪܐ: ܡܒܙܚ ܗܘܐ ܒܗܘܢ ܐܠܝܐ ܘܐܡܪ: ܩܪܘ ܒܩܠܐ ܪܡܐ: ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܗܘ: ܕܠܡܐ ܪܢܝܐ ܐܝܬ ܠܗ: ܐܘ ܕܠܡܐ ܪܕܐ ܗܘ: ܐܘ ܕܠܡܐ ܒܐܘܪܚܐ ܐܝܬ ܠܗ: ܐܘ ܕܠܡܐ ܕܡܟ ܗܘ ܘܡܬܬܥܝܪ.

ܟܚ: ܘܩܪܘ ܒܩܠܐ ܪܡܐ. ܘܐܬܓܪܙܘ ܐܝܟ ܢܡܘܣܗܘܢ: ܒܣܟܝܢܐ ܘܒܪܘܡܚܐ: ܥܕܡܐ ܕܐܫܬܕܝ ܕܡܗܘܢ ܥܠܝܗܘܢ.

ܟܛ: ܘܟܕ ܥܒܪ ܛܗܪܐ: ܡܬܢܒܝܢ ܗܘܘ ܥܕܡܐ ܠܥܕܢܐ ܕܡܣܩܝܢ ܩܘܪܒܢܐ. ܘܠܝܬ ܗܘܐ ܩܠܐ ܘܠܐ ܥܢܝܢܐ. ܘܐܡܪ ܐܠܝܐ ܠܢܒܝܐ ܕܬܘܟܠܢܐ: ܫܢܘ ܡܢ ܗܫܐ. ܘܐܦ ܐܢܐ ܐܥܒܕ ܩܘܪܒܢܝ. ܘܫܢܝܘ ܘܐܙܠܘ.

ܠ: ܘܐܡܪ ܐܠܝܐ ܠܟܠܗ ܥܡܐ: ܩܪܘܒܘ ܠܘܬܝ. ܘܩܪܒܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܠܘܬܗ. ܘܐܬܩܢ ܡܕܒܚܗ ܕܡܪܝܐ: ܕܡܣܚܦ ܗܘܐ.

ܠܐ: ܘܢܣܒ ܐܠܝܐ ܬܪܬܥܣܪܐ ܟܐܦܝܢ:

ה : ויקח הלוקח ויתן : ד הלוקח ויתן
ויתן : ל ויתן ויתן ויתן : ואם
לוקח : ל ויתן ויתן ויתן ויתן
ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן .
ו : ויהי כאשר ראו בני הנביאים אשר
מנגד לו ויאמרו רוח אליהו נחה על
אלישע . ויבאו לקראתו וישתחוו לו
ארצה : ז ויאמרו אליו הנה נא יש
עמנו עבדיך חמשים אנשי חיל וילכו
נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה
ויהשלכהו על אחד ההרים או אל אחת
הגאיות . ויאמר לא תשלחו : ח וילחצו
בו עד בוש ויאמר שלחו : וישלחו
חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא
מצאהו : ט וישבו אליו והוא ישב
בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם
לא תלכו : י ויאמר אנשי העיר אל
אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר
אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת :
יא ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו
שם מלח . וילכו ויקחו אליו : יב ויצא
אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר
כה אמר יהוה רפאתי המים האלה לא
יהיה משם עוד מות ומשכלת : יג ותרפינה
המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר
דבר . יד ויעל משם בית אל והוא עלה
בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתקללהו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח :
טו ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם
יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער
ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים :
טז וילך משם אל הר הכרמל וישב שמרון .

פרק ג : יח .

א : ויהורם בן אחאב מלך על ישראל
בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה :
ב ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו
ואמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה
אביו : ג רק בחטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל דבק לא סר
ממנו . ד ומישע מלך מואב היה נקד
והשיב למלך ישראל מאה אלף כבשים
וצמר מאה אלף אילים : ה ויהי כמות
אחאב וימרד מלך מואב במלך ישראל :
ו ויצא יהורם המלך ביום ההוא משמרון
ויפקד את כל ישראל : ז וילך וישלח
אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב
פשע בי התלך אתי למלחמה אל מואב
ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך
כסוסי כסוסיך : ח ויאמר באי דרך
מדבר אדום ויאמר יהושפט דרך מדבר
אדום : ט וילך מלך ישראל ומלך יהודה
ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא
היה מים לצבא ולבהמה אשר ברגליהם :
י ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה
לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד
מואב : יא ויאמר יהושפט האין פה נביא
ליהוה ונדרש את יהוה מעמו ויען אחד
מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן
שפט אשר יצק מים על ידי אליהו :
יב ויאמר יהושפט עמו דבר יהוה וירדו
אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום :
יג ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי
ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך
ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה
לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד
מואב : יד ויאמר אלישע חי יהוה צבאות
אשר עמדתי לפניו אם לולי פני יהושפט
מלך יהודה אני נשא אתך ואליך לא
אביט : טו ועתה קחו לי מנגן והיה
כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה :
טז ויאמר כה אמר יהוה גאו גאים
הגיא הזה : יז כי כה אמר יהוה לא
תראו רוח ולא תראו גשם והגיא ההוא
מלא מים והשקיתם אתם ואת בעירכם
ואת חיתכם : יח ונקל זאת בעיני יהוה
ונתן את מואב בידכם : יט והכיתם כל
עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב
תכרתו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת
טובה תכאיבו באבנים : כ ויהי כעלות
המנחה כמקריב ויהי מים דרך אדום
ותמלא הארץ את המים : כא וכל מואב
שמעו כי עלו המלכים להלחם בם
ויזעקו כל חגר חגור ומעלה ויעמדו על
הגבול : כב וישכימו בבקר ויזרח השמש
על המים וירא מואב מנגד את המים
אדמים כדם : כג ויאמרו דם זה חרבו
נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה
למשלל מואב : כד ויבאו אל מחנה
ישראל וישראל קמו ויכו את מואב
ויגסו מפניהם ויבואו הכה להכות את
מואב : כה והערים יהרסו ואיש אבן
ישליך על כל חלקת טובה ויסתמו כל
מעיני מים וכל עץ טוב יכרתו עד
הותירה קיר אבניה בקיר ויסבו הקלעים
וכתתוה : כו וירא מלך מואב כי חזק
ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש
שלפי חרב להבקיע אל מלך אדום ולא
יכלו : כז ויקח את בנו הבכור אשר
ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה
ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו
וישובו לארצם .

ד : ואשת איש מן הנביאים צעקה
אל אלישע לאמר עבדך אישי מת
ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה
והנושה בא לקחת את שני ילדי לו
לעבדים : ב ויאמר אליה אלישע מה
אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית
ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם
אסוך שמן : ג ויאמר לכי שאלי לך
כלים מן החוץ מאת כל שכנתיך כלים
רקים אל תמעיטי : ד ובאת ובאת
סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת
אל כל הכלים האלה והמלא תסיעי :
ה ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד
בניה המה מגישים אליה והיא יצקת :
ו ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה
הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין
עוד כלי ויעמד השמן : ז ותבא
ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי
את השמן ושלמי את נשיכה ואת אתה
ובניך תחיי בנותר : ח ויהי היום
ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו
סר שמה לאכל לחם : ט ותאמר אל
אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים
קדוש הוא עבר עלינו תמיד : י נעשה
נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה
ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו
יסור שמה : יא ויהי היום ויבא שמה
ויסר אל העלית וישכב שם : יב ויאמר
אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת
ויקרא לה ותעמד לפניו : יג ויאמר
אליו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את
כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדברי
לך למלך או לשר הצבא ותאמר בתוך
עמי אנכי יושבת : יד ויאמר מה
לעשות לה ויאמר גחזי אכן בן אין לה
ואישה זקן : טו ויאמר קראה לה
ויקראה ותעמד בפתח : טז ויאמר
למועד הזה כעת חיה את חבקת בן
ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב
בשפחתך : יז ותהר האשה ותלד בן
למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה
אלישע : יח ויגדל הילד ויהי היום
ויצא אל אביו אל הקצרים : יט ויאמר
אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער
שאהו אל אמו : כ וישאהו ויביאהו אל
אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת :
כא ותעל ותשכב על מטת איש האלהים
ותסגר בעדו ותצא : כב ותקרא אל
אישה ותאמר שלחי נא לי אחד מן
הנערים ואחת האתנות וארצה עד איש
האלהים ואשובה : כג ויאמר מדוע את
הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת
ותאמר שלום : כד ותחבש האתון
ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי
רכיבה כי אם אמרתי אליך : כה ותלך
ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל
ויהי כראות איש האלהים אותה מנגד
ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית
הזאת : כו עתה רוץ נא לקראתה
ואמר אליה השלום לך השלום לאישך
השלום לילד ותאמר שלום : כז ותבא
אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו
ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים
הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים
ממני ולא הגיד לי : כח ותאמר
השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא
תשלה אותי : כט ויאמר אל גחזי חגר
מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא
איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא
תענהו ושמת משענתי על פני הילד :
ל ותאמר אם חי יהוה ואם חי נפשך אם
אעזבך ויקם וילך אחריה : לא וגחזי
עבר לפניהם וישם את המשענת על פני
הילד ואין קול ואין קשב וישב לקראתו
ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד : לב ויבא
אלישע הבית והנה הילד מת משכב על
מטתו : לג ויבא הבית ויסגר הדלת
בעדם שניהם ויתפלל אל יהוה : לד ויעל
ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו
על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו
ויחם בשר הילד : לה וישב וילך בבית
אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו
הילד עד שבע פעמים ויפקח הילד את
עיניו : לו ויקרא אל גחזי ויאמר קרא
לשונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו
ויאמר שאי בנך : לז ותבא ותפל על
רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה
ותצא : לח ואלישע שב הגלגלה והרעב
בארץ והבני הנביאים ישבים לפניו
ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל
נזיד לבני הנביאים : לט ויצא אל השדה
לקצר קציר וימצא גפן שדה ויקצר ממנו
פקעת שדה מלא בגדו ויבא וישר על
סיר הנזיד כי לא ידעו : מ ויצק לאכל
לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו
ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא
יכלו לאכל : מא ויאמר קחו קמח
וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים
ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר : מב ואיש
בא מבעל שלשה מבכורים לחם עשרים
שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים
ויאכלו : מג ויאמר משרתו מה אתן זה
לפני מאה איש ויאמר תן לאנשים ויאכלו
כי כה אמר יהוה אכול והותר השאיר :
מד ויתן לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר
יהוה .

פרק ה : כז .

א : ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש
גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן
יהוה תשועה לארם וגבור חיל היה
למצרע : ב וארם יצאו גדודים וישבו
מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני
אשת נעמן : ג ותאמר אל גברתה לו
אדני נגד לפני הנביא אשר בשמרון אז
יאסוף אתו מצרעתו : ד ויבא איש
ויגד לאדניו לאמר כזאת כזאת דברה
הנערה אשר מארץ ישראל : ה ויאמר
מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך
ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף
וששת אלפים זהב ועשרת חלפות בגדים :
ו ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר
ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי
אליך את נעמן עבדי ואספתו אליך
לאסוף מצרעתו : ז ויהי כקרא מלך
ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר
האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח
אלי לאסוף איש מצרעתו כי אך דעו נא
והתראו כי מתאנה הוא לי : ח ויהי
כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך
ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר
למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי
יש נביא בישראל : ט ויבא נעמן בסוסו
וברכבו ויעמד פתח בית אלישע :
י וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך
ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך
לך וטהר : יא ויקצף נעמן וילך ויאמר
הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא
בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום
והרפא המצרע : יב הלא טובים אבנה
ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל
הלא ארחץ בם וטהרתי ויפן וילך
בחמה : יג ויגשו עבדיו וידברו אליו
ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר
אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ
וטהר : יד וירד ויטבל בירדן שבע
פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו
כבשר נער טהר הוא : טו וישב אל איש
האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד
לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין
אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה
קח נא ברכה מאת עבדך : טז ויאמר חי
יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר
בו לקחת ויאבה : יז ויאמר נעמן ואם
לא לתן נתן נא לעבדך משא צמד פרדים
אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח
לאלהים אחרים כי אם ליהוה : יח לדבר
הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית
רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי
והשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית
רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה :
יט ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו
כברת ארץ : כ ויאמר גחזי נער אלישע
איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן
הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא
חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי
ממנו דבר : כא וירדף גחזי אחרי נעמן
וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה
לקראתו ויאמר השלום : כב ויאמר שלום
אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי
משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים
תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים :
כג ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר
בו ויצר ככרי כסף בשתי כלכות עם שתי
חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו
לפניו : כד ויבא אל העפל ויקח מידם
ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו :
כה והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו
אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך
אנה ואנה : כו ויאמר אליו הלא לבי
הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך
העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים
וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים
ושפחות : כז וצרעת נעמן תדבק בך
ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג .

ركوعها : ٥

١ : الٓرٰ ۚ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ۙ
الٓرٰ : حروف مقطعات ہیں ان کے معنی اللہ ہی جانتا ہے : یہ کتاب ہے کہ
اٰیٰتُهٗ : اس کی آیتیں ثُمَّ فُصِّلَتْ : پھر کھول کر بیان کی گئی ہیں مِنْ لَّدُنْ : اس کی
طرف سے حَكِيْمٍ : جو حکمت والا خَبِيْرٍ : سب کی خبر رکھنے والا ہے ۔

٢ : اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ۙ
اَلَّا تَعْبُدُوْٓا : کہ تم عبادت نہ کرو اِلَّا اللّٰهَ : اللہ کے سوا اِنَّنِيْ لَكُمْ : میں تمہارے
لئے مِّنْهُ : اس کی طرف سے نَذِيْرٌ : ڈر سنانے والا وَّبَشِيْرٌ : اور خوشخبری دینے والا ہوں ۔

٣ : وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى
اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ۭ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ۭ
وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا : اور یہ کہ تم بخشش مانگو رَبَّكُمْ : اپنے رب سے ثُمَّ تُوْبُوْٓا : پھر اس کی
طرف توبہ کرو اِلَيْهِ : اس کی طرف يُمَتِّعْكُمْ : وہ تمہیں فائدہ دے گا مَّتَاعًا حَسَنًا : اچھا
فائدہ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى : ایک مقرر وقت تک وَّيُؤْتِ : اور دے گا كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ : ہر
زیادہ عمل والے کو فَضْلَهٗ : اس کا زیادہ ثواب وَاِنْ تَوَلَّوْا : اور اگر تم منہ پھیرو گے
فَاِنِّيْٓ اَخَافُ : تو میں ڈرتا ہوں عَلَيْكُمْ : تم پر عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ : بڑے دن کے
عذاب سے ۔

٤ : اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۭ
اِلَى اللّٰهِ : اللہ کی طرف مَرْجِعُكُمْ : تمہارا لوٹنا ہے وَهُوَ : اور وہ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ : ہر چیز پر قدرت رکھتا ہے ۔

٥ : اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ۭ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ
ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝
اَلَآ اِنَّهُمْ : سنو وہ لوگ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ : اپنے سینوں کو موڑتے ہیں لِيَسْتَخْفُوْا
مِنْهُ : تاکہ اس سے چھپ جائیں اَلَا حِيْنَ : سنو جس وقت يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ : وہ اپنے
کپڑے لپیٹتے ہیں يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ : اللہ جانتا ہے جو وہ چھپاتے ہیں وَمَا يُعْلِنُوْنَ : اور
جو ظاہر کرتے ہیں اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ : بیشک وہ دلوں کی بات جانتا ہے ۔

٦ : وَمَا مِنْ دَاۗبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَي اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا ۭ كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝
وَمَا مِنْ دَاۗبَّةٍ : اور کوئی چلنے والا نہیں فِي الْاَرْضِ : زمین میں اِلَّا عَلَي اللّٰهِ رِزْقُهَا :
مگر اللہ کے ذمہ اس کا رزق ہے وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا : اور وہ جانتا ہے اس کے ٹھکانے کو
وَمُسْتَوْدَعَهَا : اور اس کے سونپے جانے کی جگہ کو كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ : سب کچھ
کھلی کتاب میں ہے ۔

٧ : وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَي
الْمَاۗءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۭ وَلَىِٕنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْۢ
بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝
وَهُوَ الَّذِيْ : اور وہ ہی ہے جس نے خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ : آسمان اور زمین کو پیدا کیا
فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ : چھ دن میں وَّكَانَ عَرْشُهٗ : اور اس کا عرش تھا عَلَي الْمَاۗءِ : پانی پر
لِيَبْلُوَكُمْ : تاکہ تمہیں آزمائے اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا : کہ تم میں کون اچھا عمل کرتا ہے
وَلَىِٕنْ قُلْتَ : اور اگر تو کہے اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ : کہ تم اٹھائے جاؤ گے مِنْۢ بَعْدِ الْمَوْتِ :
مرنے کے بعد لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا : تو کافر ضرور کہیں گے اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ :
یہ تو صاف جادو ہے ۔

٨ : وَلَىِٕنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهٗ ۭ
اَلَا يَوْمَ يَاْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝
وَلَىِٕنْ اَخَّرْنَا : اور اگر ہم ڈھیل دیں عَنْهُمُ الْعَذَابَ : ان سے عذاب کو اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ :
ایک گنتی کی مدت تک لَّيَقُوْلُنَّ : تو ضرور کہیں گے مَا يَحْبِسُهٗ : کون روکتا ہے اسے
اَلَا يَوْمَ يَاْتِيْهِمْ : سنو جس دن وہ آئے گا ان پر لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ : وہ ان سے ٹلنے
والا نہیں وَحَاقَ بِهِمْ : اور گھیر لے گا ان کو مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ : جس کی وہ ہنسی
اڑاتے تھے ۔

٩ : وَلَىِٕنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ اِنَّهٗ لَيَـُٔوْسٌ كَفُوْرٌ ۝
وَلَىِٕنْ اَذَقْنَا : اور اگر ہم چکھائیں الْاِنْسَانَ : آدمی کو مِنَّا رَحْمَةً : اپنی طرف سے
مہربانی ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ : پھر چھین لیں اس سے اِنَّهٗ لَيَـُٔوْسٌ كَفُوْرٌ : تو وہ ضرور
ناامید ناشکرا ہو جاتا ہے ۔

١٠ : وَلَىِٕنْ اَذَقْنٰهُ نَعْمَاۗءَ بَعْدَ ضَرَّاۗءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ۭ
اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ۝
وَلَىِٕنْ اَذَقْنٰهُ : اور اگر ہم چکھائیں اسے نَعْمَاۗءَ : نعمت بَعْدَ ضَرَّاۗءَ مَسَّتْهُ : تکلیف
کے بعد جو اسے پہنچی تھی لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ : تو ضرور کہے گا کہ برائیاں مجھ سے
دور ہو گئیں اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ : بیشک وہ خوشی کا اترانے والا ہے ۔

١١ : اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝
اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا : مگر جو صبر کرتے ہیں وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ : اور نیک کام کرتے ہیں
اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ : ان کے لئے بخشش ہے وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ : اور بڑا ثواب ہے ۔

١٢ : فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَضَاۗىِٕقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا
لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَاۗءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ۭ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي
كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۝
فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ : تو شاید تو چھوڑنے والا ہے کچھ اس میں سے
جو وحی کیا جاتا ہے تجھ کو وَضَاۗىِٕقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ : اور تنگ ہوتا ہے اس سے تیرا دل
اَنْ يَّقُوْلُوْا : اس لئے کہ وہ کہتے ہیں لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ : کیوں نہ اترا اس پر خزانہ
اَوْ جَاۗءَ مَعَهٗ مَلَكٌ : یا آیا اس کے ساتھ فرشتہ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌ : تو تو ڈر سنانے والا ہے
وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ : اور اللہ ہر چیز پر نگہبان ہے ۔

١٣ : اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا
مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝
اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ : کیا کہتے ہیں کہ اس نے بنا لیا ہے اسے قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ
مُفْتَرَيٰتٍ : تو کہہ پھر لاؤ تم دس سورتیں اس کی مانند بنائی ہوئی وَّادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ :
اور بلا لو جس کو تم بلا سکو مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ : اللہ کے سوا اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ : اگر تم سچے ہو ۔

١٤ : فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝
فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ : پھر اگر وہ نہ جواب دیں تمہارا فَاعْلَمُوْٓا : تو جان لو اَنَّمَآ اُنْزِلَ
بِعِلْمِ اللّٰهِ : کہ یہ اترا ہے اللہ کے علم سے وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ : اور یہ کہ نہیں کوئی
معبود مگر وہ ہی فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ : پھر کیا تم مسلمان ہوتے ہو ۔

١٥ : مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ
فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ۝
مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا : جو کوئی چاہتا ہے دنیا کی زندگی وَزِيْنَتَهَا : اور اس کی
رونق نُوَفِّ اِلَيْهِمْ : تو ہم پورا دیتے ہیں ان کو اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا : ان کے کام دنیا میں
وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ : اور وہ دنیا میں کمی نہیں کئے جاتے ۔

١٦ : اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۡ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا
وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝
اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ : یہ لوگ ہیں جن کے لئے لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ : نہیں ہے آخرت میں
اِلَّا النَّارُ : مگر آگ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا : اور اکارت ہوئے جو کام کئے انہوں نے دنیا میں
وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ : اور برباد ہوئے جو کرتے تھے ۔

١٧ : اَفَمَنْ كَانَ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ
مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ
فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۣ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝
اَفَمَنْ كَانَ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ : بھلا جو کوئی ہے اپنے رب کی طرف سے روشن دلیل پر
وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ : اور پڑھتا ہے اس کو ایک گواہ اس کی طرف سے وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ
مُوْسٰٓى : اور اس سے پہلے کتاب ہے موسیٰ کی اِمَامًا وَّرَحْمَةً : پیشوا اور رحمت اُولٰۗىِٕكَ
يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ : یہ لوگ ایمان لاتے ہیں اس پر وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ : اور جو کوئی
منکر ہو اس کا فرقوں میں سے فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ : تو آگ ہے اس کا ٹھکانا فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ
مِّنْهُ : پس تو نہ ہو شک میں اس سے اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ : بیشک وہ سچ ہے تیرے رب
کی طرف سے وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ : لیکن اکثر لوگ ایمان نہیں لاتے ۔

١٨ : وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُعْرَضُوْنَ عَلٰي
رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰي رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ
عَلَي الظّٰلِمِيْنَ ۝
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا : اور کون ہے زیادہ ظالم اس سے جو باندھے
اللہ پر جھوٹ اُولٰۗىِٕكَ يُعْرَضُوْنَ عَلٰي رَبِّهِمْ : یہ لوگ پیش ہوں گے اپنے رب کے سامنے
وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ : اور کہیں گے گواہ هٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰي رَبِّهِمْ : یہ ہیں جنہوں
نے جھوٹ باندھا اپنے رب پر اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَي الظّٰلِمِيْنَ : سنو لعنت ہے اللہ کی
ظالموں پر ۔

١٩ : الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۭ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
كٰفِرُوْنَ ۝
الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ : جو روکتے ہیں اللہ کی راہ سے وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا :
اور چاہتے ہیں اس میں کجی وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ : اور وہ آخرت کے منکر ہیں ۔

٢٠ : اُولٰۗىِٕكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
اَوْلِيَاۗءَ ۘ يُضٰعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۭ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوْا
يُبْصِرُوْنَ ۝
اُولٰۗىِٕكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ : یہ لوگ نہیں ہیں عاجز کرنے والے زمین میں
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاۗءَ : اور نہیں ہے ان کے لئے اللہ کے سوا کوئی
حمایتی يُضٰعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ : دونا ہو گا ان کو عذاب مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ :
نہیں تھا ان سے سنا جاتا وَمَا كَانُوْا يُبْصِرُوْنَ : اور نہیں تھا ان سے دیکھا جاتا ۔

٢١ : اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝
اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ : یہ لوگ ہیں جنہوں نے خراب کیا اپنا آپ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ : اور گم ہو گیا ان سے جو بناتے تھے ۔

٢٢ : لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ۝
لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ : بیشک وہ آخرت میں سب سے زیادہ
نقصان میں ہیں ۔

٢٣ : اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ ۙ اُولٰۗىِٕكَ
اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا : بیشک جو لوگ ایمان لائے وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ : اور نیک کام کئے
وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ : اور عاجزی کی اپنے رب کی طرف اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ :
یہ لوگ ہیں جنت والے هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ : وہ اس میں ہمیشہ رہیں گے ۔

٢٤ : مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ وَالسَّمِيْعِ ۭ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ
مَثَلًا ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝
مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ : حال ان دو فریقوں کا كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ وَالسَّمِيْعِ :
جیسے اندھا اور بہرا اور دیکھنے والا اور سننے والا هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا : کیا برابر ہیں حال میں
اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ : پھر کیا تم سمجھتے نہیں ۔

٢٥ : وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ ۡ اِنِّىْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا : اور ہم نے بھیجا نوح کو اِلٰى قَوْمِهٖٓ : اس کی قوم کی طرف اِنِّىْ لَكُمْ
نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ : میں تمہارے لئے ڈر سنانے والا ہوں صاف ۔

٢٦ : اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ۝
اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ : کہ تم عبادت نہ کرو اللہ کے سوا اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ اَلِيْمٍ : میں ڈرتا ہوں تم پر دکھ کے دن کے عذاب سے ۔

٢٧ : فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰىكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ
اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ۝
فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ : تو کہا سرداروں نے جو کافر تھے اس کی قوم میں سے
مَا نَرٰىكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا : کہ ہم تو تجھ کو نہیں دیکھتے مگر آدمی ہم جیسا وَمَا نَرٰىكَ
اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ اَرَاذِلُنَا : اور نہیں دیکھتے تیرے پیرو مگر ہمارے کمین لوگ
بَادِيَ الرَّاْيِ : سرسری نظر سے وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ : اور نہیں دیکھتے تم کو
ہم پر کچھ بڑائی بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ : بلکہ ہم سمجھتے ہیں تم کو جھوٹا ۔

٢٨ : قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِهٖ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ۭ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُوْنَ ۝
قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ : کہا اے قوم بھلا دیکھو تو اِنْ كُنْتُ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ : اگر میں ہوں
اپنے رب کی طرف سے روشن دلیل پر وَاٰتٰىنِيْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهٖ : اور دی ہو مجھ کو رحمت اپنی
طرف سے فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ : پھر وہ تم کو نہ سوجھی اَنُلْزِمُكُمُوْهَا : کیا ہم زبردستی کر دیں
تم پر اس کو وَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُوْنَ : اور تم اس سے بیزار ہو ۔

٢٩ : وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَي اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ۝
وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا : اور اے قوم نہیں مانگتا میں تم سے اس پر مال
اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَي اللّٰهِ : میرا ثواب نہیں ہے مگر اللہ کے ذمہ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا :
اور میں نہیں نکالنے والا ان کو جو ایمان لائے ہیں اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ : بیشک وہ ملنے
والے ہیں اپنے رب سے وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ : لیکن میں دیکھتا ہوں تم کو لوگ
نادان ۔

٣٠ : وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝
وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ : اور اے قوم کون مدد کرے گا میری اللہ سے
اِنْ طَرَدْتُّهُمْ : اگر میں نکال دوں ان کو اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ : پھر کیا تم سمجھتے نہیں ۔

٣١ : وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَاۗىِٕنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّىْ
مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۭ اَللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۚ اِنِّىْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝
وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَاۗىِٕنُ اللّٰهِ : اور نہیں کہتا میں تم سے میرے پاس ہیں خزانے
اللہ کے وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ : اور نہیں جانتا میں غیب کی بات وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّىْ مَلَكٌ : اور نہیں
کہتا میں کہ میں فرشتہ ہوں وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ : اور نہیں کہتا ان کو جن
کو حقیر سمجھتی ہیں تمہاری آنکھیں لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا : کہ ہرگز نہ دے گا ان کو اللہ
بھلائی اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ : اللہ خوب جانتا ہے جو ان کے دلوں میں ہے
اِنِّىْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ : اگر میں ایسا کہوں تو میں ظالموں میں ہوں گا ۔

٣٢ : قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ۝
قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا : کہا اے نوح تو جھگڑ چکا ہم سے فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا : اور بہت
جھگڑا کر چکا ہم سے فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ : اب لے آ ہم پر جس کا تو ہم سے وعدہ کرتا ہے
اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ : اگر تو سچوں میں ہے ۔

٣٣ : قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَاۗءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝
قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ : کہا نوح نے لائے گا تم پر اس کو اللہ اِنْ شَاۗءَ : اگر چاہے
وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ : اور تم عاجز کرنے والے نہیں ہو ۔

٣٤ : وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ
يُّغْوِيَكُمْ ۭ هُوَ رَبُّكُمْ ۣ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝
وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ : اور نہیں نفع دیتی تم کو میری خیر خواہی اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ :
اگر میں چاہوں کہ خیر خواہی کروں تمہاری اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ : اگر اللہ چاہے
کہ تم کو گمراہ کرے هُوَ رَبُّكُمْ : وہ تمہارا رب ہے وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ : اور اسی کی طرف
تم لوٹائے جاؤ گے ۔

٣٥ : اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْۗءٌ مِّمَّا
تُجْرِمُوْنَ ۝
اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ : کیا کہتے ہیں کہ اس نے بنا لیا ہے اسے قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ : تو کہہ اگر میں
نے بنا لیا ہے اسے فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ : تو میرا گناہ ہے مجھ پر وَاَنَا بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ :
اور میں بیزار ہوں تمہارے گناہ سے ۔

٣٦ : وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ
بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝
وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ : اور وحی بھیجی گئی نوح کو اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ : کہ ہرگز ایمان
نہ لائے گا تیری قوم میں سے اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ : مگر جو ایمان لا چکا فَلَا تَبْتَىِٕسْ : پس تو غم نہ کر
بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ : ان کے کاموں پر ۔

٣٧ : وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ
مُّغْرَقُوْنَ ۝
وَاصْنَعِ الْفُلْكَ : اور بنا کشتی بِاَعْيُنِنَا : ہماری آنکھوں کے سامنے وَوَحْيِنَا : اور ہمارے
حکم سے وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا : اور مت عرض کر مجھ سے ان کی بابت جنہوں نے
ظلم کئے اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ : بیشک وہ ڈبوئے جائیں گے ۔

٣٨ : وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۡ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوْا مِنْهُ ۭ قَالَ اِنْ
تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَ

ולחם ויין : ואכלו לפני יהוה . ויעמדו
בני הנביאים ויאמרו אל אליהו הנה נא
המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך
צר : יהוה ירחיב את יפת ויבא בשכני
ושם נעשה שם לקרתנו . ויאמר לכו :
ויאמר האחד הואל נא ובא עם עבדיך
ואנכי אבא . ויאמר אנכי אלך : ויהי
הוא הולך אחרי אליהו ויאמר אל בית
עד אשר נבוש מאד כי נער אנכי
ויאמר מי הוא האיש העלה לקראתכם
את העלה ואת הזבח ויאמרו אליו כאיש
הזה כדבר הזה . ויאמר איש שער הוא
ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליהו
התשבי . ויאמר אליו אחזיהו המלך
שלח שרי חמשים ואת חמשיו ויעל
אליו והנה יושב על ראש ההר ויאמר
אליו איש האלהים המלך דבר רד :
ויען אליהו ויאמר אל שרי החמשים
אם איש האלהים אנכי תרד אש מן
השמים ותאכל אותך ואת חמשיך .
ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת
חמשיו . וישב עוד אל שר חמשים
שלישי ויעל שר החמשים השלישי
ויבא ויכרע על ברכיו נגד אליהו
ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים
תיקר נא נפשי ונפש חמשים עבדיך
אלה בעיניך . הנה ירדה אש מן
השמים בשני השרים הראשונים
ואת חמשיהם ואתו ואת חמשיו
ועתה תיקר נפשי בעיניך . ויאמר
מלאך יהוה אל אליהו רד אתו אל
תירא מפניו ויקם וירד אתו אל
המלך . וידבר אליו כה אמר יהוה
יען אשר שלחת מלאכים לדרוש
בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין
אלהים בקרבך לדרשו בדברו על כן
המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו
כי מות תמות . וילך כדבר יהוה
אשר דבר אליהו ויאמר יהורם תחתיו
בשנת שתים ליהורם בן יהושפט
מלך יהודה כי לא היה לו בן .
והיתר דברי אחזיהו אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל . ויהי בהעלות
יהוה את אליהו בסערה השמים
ויהי אליהו והאלישע הלכים מן
הגלגל . ויאמר אליהו אל אלישע
שב נא פה כי יהוה שלחני עד
הירדן . ויאמר חי יהוה וחי נפשך
אם אעזבך וילכו שניהם . ושני
אנשים מבני הנביאים הלכו ויעמדו
מנגד והם עמדו על הירדן . ויקח
אליהו את מעילו ויגלם ויכה את
המים ויחצו הלם ועברו שניהם
ביבשה . ויהי כעברם ואליהו אמר
אל אלישע שאל מה אעשה לך
בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע
ויהי נא פי שנים ברוחך . ויאמר
הקשית לשאול אם תראני לקוח
מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהי .
והנה הם הלכים הלוך ודבר והנה
רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם
ויעל אליהו בסערה השמים . ואלישע
ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו
ויקרעם לשנים קרעים . וירם את
מעיל אליהו אשר נפל ממנו וישב
ויעמד על שפת הירדן . ויקח את
מעיל אליהו אשר נפל ממנו ויכה את
המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו
גם הוא ויכו את המים הלם ויעבר
אלישע . וירא בני הנביאים אשר
בירחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו
על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו
לו ארצה . ויאמרו אליו הנה נא
יש את עבדיך חמשים אנשי חיל
ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו
אתו רוח יהוה והשלכהו על אחד
ההרים ועל אחת הגבעות ויאמר לא
תשלחו . ויפצרו בו עד בוש ויאמר
שלחו . וישלחו חמשים איש ויבקשו
שלשת ימים ולא מצאהו . וישבו
אליו והוא ישב בירחו ויאמר אליהם
הלא אמרתי אליכם לא תלכו . ויאמרו
אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב
העיר טוב כאשר אדני רואה והמים
רעים והארץ משכלת . ויאמר קחו לי
צלוחית חדשה ושימו שם מלח
ויקחו אליו . ויצא אל מוצא המים
וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה
רפאתי למים האלה לא יהיה משם
עוד מות ומשכלת . ותרפינה המים
עד היום הזה כדבר אלישע אשר
דבר . ויעל משם בית אל והוא עלה
בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתקלסו בו ויאמרו אליו עלה קרח
עלה קרח . ויפן אחריו וירא אתם
ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי
דובות מן היער ותבקענה מהם
ארבעים ושנים ילדים . וילך משם
אל הר הכרמל וישב משם שמרון .
ויהורם בן אחאב מלך על ישראל
בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה .
ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו
ואמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה
אביו : רק בחטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל דבק לא סר
ממנו . ומישע מלך מואב היה נקד
והשיב למלך ישראל מאה אלף כבשים
וצמר מאה אלף אילים . ויהי כמות
אחאב ופשע מלך מואב במלך ישראל .
ויצא המלך יהורם בעת ההיא משמרון
ויפקד את כל ישראל . וילך וישלח
אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך
מואב פשע במלכי הילך אתי למלחמה
אל מואב ויאמר אעלה כמוני כמוך
כעמי כעמך כסוסי כסוסיך . ויאמר
באיזה דרך נעלה ויאמר דרך מדבר
אדום . וילך מלך ישראל ומלך יהודה
ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים
ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר
ברגליהם . ויאמר מלך ישראל אהה
כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה
לתת אותם ביד מואב . ויאמר יהושפט
האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה
מעמו ויען אחד מעבדי מלך ישראל
ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק
מים על ידי אליהו . ויאמר יהושפט
עמו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל
ויהושפט ומלך אדום . ויאמר אלישע
אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל
נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו
מלך ישראל אל כי יהוה קרא לשלשת
המלכים האלה לתת אותם ביד מואב .
ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר
עמדתי לפניו אם כי נשא אני פני
יהושפט מלך יהודה אם אביט אליך
ואם אראך . ועתה קחו לי מנגן והיה
כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה .
ויאמר כה אמר יהוה עשו הנחלים
האלה גבים גבים . כי כה אמר יהוה
לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל
ההוא ימלא מים ושתיתם אתם
ואתם ומקניכם ובהמתכם . וקל בעיני
יהוה הוא ונתן את מואב בידכם .
והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר
ועץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו
וכל חלקת טוב תכאיבו באבנים .
והיה בבקר כעלות המנחה והנה מים
באים דרך אדום ותמלא הארץ את
המים . וכל מואב שמעו כי עלו המלכים
להלחם בם ויזעקו כל כל ומעלה
ויתיצבו על הגבול . וישכמו בבקר
וישמש האלהים על המים ויראו מואב
מנגד את המים אדמים כדם . ויאמרו
דם זה חרבו נחרבו המלכים ויכו איש
את רעהו ועתה לשללה מואב . ויבאו
אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את
מואב וינסו מפניהם ויבאו הכה והכות
בארצו . והערים יתצו ואת כל חלקת
הטוב איש את אבניו השליכו ויכלאה
וכל מעיני המים סתמו וכל עץ טוב
הפילו עד הותירה קירה אבניה
בלבד ויסבו הקלעים וכתתוה . ויראו
מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה
ויקח אתו שבע מאות איש שלפי חרב
להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו .
ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו
ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול
על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם .
ואיש האלהים אליהו אמר אל אחאב
אתה עכרתני לעכור את הארץ . ועתה
הנה אנכי נתן את ארצך ברעב ואת
בניך ואת נשיך ואת מקניך ואת
בהמתך ואתה וכל אשר לך ברעב
גדול . ואת בתיך תמלא רעב ואת
בתי נשיך תמלא רעב ואת אוצרותיך
תמלא רעב . ואת מקניך ואת בהמתך
תכלא רעב ואתה וכל אשר לך תלכו
בשבי . ואת בניך ואת בנותיך תמלא
רעב ואת בתי נשיך תמלא רעב ואת
אוצרותיך תמלא רעב ואת מקניך ואת
בהמתך תכלא רעב ואתה וכל אשר לך
תלכו בשבי . ואת בניך ואת בנותיך
תמלא רעב ואת בתי נשיך תמלא רעב
ואת אוצרותיך תמלא רעב ואת מקניך
ואת בהמתך תכלא רעב ואתה וכל
אשר לך תלכו בשבי . ואת בניך ואת
בנותיך תמלא רעב ואת בתי נשיך
תמלא רעב ואת אוצרותיך תמלא רעב
ואת מקניך ואת בהמתך תכלא רעב
ואתה וכל אשר לך תלכו בשבי . ואת
בניך ואת בנותיך תמלא רעב ואת בתי
נשיך תמלא רעב ואת אוצרותיך תמלא
רעב ואת מקניך ואת בהמתך תכלא
רעב ואתה וכל אשר לך תלכו בשבי .
ואת בניך ואת בנותיך תמלא רעב ואת
בתי נשיך תמלא רעב ואת אוצרותיך
תמלא רעב ואת מקניך ואת בהמתך
תכלא רעב ואתה וכל אשר לך תלכו
בשבי . ואת בניך ואת בנותיך תמלא
רעב ואת בתי נשיך תמלא רעב ואת
אוצרותיך תמלא רעב ואת מקניך ואת
בהמתך תכלא רעב ואתה וכל אשר לך
תלכו בשבי . ואת בניך ואת בנותיך
תמלא רעב ואת בתי נשיך תמלא רעב
ואת אוצרותיך תמלא רעב ואת מקניך
ואת בהמתך תכלא רעב ואתה וכל
אשר לך תלכו בשבי . ואת בניך ואת
בנותיך תמלא רעב ואת בתי נשיך
תמלא רעב ואת אוצרותיך תמלא רעב
ואת מקניך ואת בהמתך תכלא רעב
ואתה וכל אשר לך תלכו בשבי . ואת
בניך ואת בנותיך תמלא רעב ואת בתי
נשיך תמלא רעב ואת אוצרותיך תמלא
רעב ואת מקניך ואת בהמתך תכלא
רעב ואתה וכל אשר לך תלכו בשבי .

ذكرهم عدد رؤوسهم : حسب عدد رؤوسهم .
٢٠ : وكان عدد الذين ماتوا بالوبا أربعة وعشرين الفا .
٢١ : وقال الرب لموسى ولألعازار بن هرون الكاهن قائلا .
٢٢ : احصوا عدد جميع جماعة بني اسرائيل من ابن عشرين سنة فصاعدا حسب بيوت آبائهم كل من يخرج للجندية في اسرائيل .
٢٣ : فكان جميع المعدودين ستمائة الف وواحد وسبعين الفا وثلثمائة وثلثين .
٢٤ : وأما اللاويون فلم يعدوا بينهم كما أمر الرب موسى .
٢٥ : وكان الذين عدوا من بني اسرائيل كما أمر الرب موسى وألعازار الكاهن فعدوا بني اسرائيل في برية سيناء .
٢٦ : ولم يكن بينهم رجل من الذين عدهم موسى وهرون الكاهن حين عدوا بني اسرائيل في برية سيناء .
٢٧ : لأن الرب كان قد قال لهم انهم يموتون موتا في البرية . فلم يبق منهم رجل الا يفنا بن يفنة وكالب بن يفنة .
٢٨ : وكانت بنات صلفحاد بن حافر بن جلعاد بن ماكير بن منسى من عشائر منسى بن يوسف . وهذه أسماء بناته مكلة ونوعة حجلة ملكة ترصة .
٢ : وقمن ووقفن امام موسى وألعازار الكاهن وامام الرؤساء وجميع الجماعة على باب خيمة الاجتماع قائلات .
٣ : ان أبانا مات في البرية وهو لم يكن في جماعة المجتمعين على الرب في جماعة قورح بل بخطيته مات ولم يكن له بنون .
٤ : لماذا ينقص اسم أبينا من بين عشيرته لأنه لم يكن له ابن . اعطنا ملكا بين اخوة أبينا .
٥ : فقرب موسى دعواهن امام الرب .
٦ : وقال الرب لموسى قائلا .
٧ : قد صارت بنات صلفحاد محقات . اعطهن ملكا بين اخوة أبيهن وحول ملك أبيهن اليهن .
٨ : وكلم بني اسرائيل قائلا . اذا مات رجل ولم يكن له ابن فحولوا ملكه الى بنته .
٩ : وان لم يكن له بنت فاعطوا ملكه لاخوته .
١٠ : وان لم يكن له اخوة فاعطوا ملكه لاخوة أبيه .
١١ : وان لم يكن لأبيه اخوة فاعطوا ملكه لأقرب انسبائه من عشيرته فيرثه . وهذا يكون لبني اسرائيل فريضة قضاء كما أمر الرب موسى .
١٢ : وقال الرب لموسى اصعد الى جبل عباريم هذا وانظر الارض التي اعطيت لبني اسرائيل .
١٣ : فاذا نظرتها تنضم أنت أيضا الى قومك كما انضم هرون أخوك .
١٤ : لأنكما عصيتما قولي في برية صين عند مشاجرة الجماعة اذ لم تقدساني عند الماء امام عيونهم . هي مياه مريبة قادش في برية صين .
١٥ : فقال موسى للرب .
١٦ : ليوكل الرب اله أرواح كل بشر رجلا على الجماعة .
١٧ : يخرج امامهم ويدخل امامهم ويخرجهم ويدخلهم لئلا تكون جماعة الرب كغنم لا راعي لها .
١٨ : فقال الرب لموسى خذ يشوع بن نون رجلا فيه روح وضع يدك عليه .
١٩ : وأوقفه امام ألعازار الكاهن وامام الجماعة كلها وأوصه امامهم .
٢٠ : وضع من كرامتك عليه لكي يسمع له كل جماعة بني اسرائيل .
٢١ : وعند ألعازار الكاهن يقف فيسأل له بحكم الاوريم امام الرب . فعلى قوله يخرجون وعلى قوله يدخلون هو وجميع بني اسرائيل معه وكل الجماعة .
٢٢ : ففعل موسى كما أمره الرب وأخذ يشوع وأوقفه امام ألعازار الكاهن وامام الجماعة كلها .
٢٣ : ووضع يديه عليه وأوصاه كما تكلم الرب بيد موسى .

الفصل : ٢٨ .

١ : وكلم الرب موسى قائلا .
٢ : أوص بني اسرائيل وقل لهم احفظوا تقديمتي وخبزي لذبائحي رائحة سروري فاحرصوا على تقديمها لي في وقتها .
٣ : وقل لهم هذه هي الذبيحة التي تقربونها للرب حملان حوليان صحيحان اثنان كل يوم محرقة دائمة .
٤ : الحمل الواحد تعمله في الصباح والحمل الثاني تعمله بين العشاءين .
٥ : وعشر من الايفة من دقيق سميذ عجين بربع الهين من زيت مرضوض .
٦ : هي محرقة دائمة التي عملت في جبل سيناء رائحة سرور ذبيحة للرب بوقود .
٧ : وسكيبها ربع الهين للحمل الواحد في القدس تسكب سكيب مسكر للرب .
٨ : والحمل الثاني تعمله بين العشاءين كتقدمة الصباح وكسكيبها تعمله ذبيحة وقود رائحة سرور للرب .
٩ : وفي يوم السبت حملان حوليان صحيحان اثنان وعشرا من الايفة من دقيق سميذ عجين بزيت وسكيبه .
١٠ : هي محرقة كل سبت على محرقة الدائمة وسكيبها .
١١ : وفي رؤوس شهوركم تقربون محرقة للرب ثورين ابنا بقر وكبشا واحدا وسبعة حملان حولية صحيحة .
١٢ : وثلاثة اعشار من الايفة من دقيق سميذ عجين بزيت تقدمة لكل ثور وعشران من الايفة من دقيق سميذ عجين بزيت تقدمة للكبش الواحد .
١٣ : وعشر من الايفة من دقيق سميذ عجين بزيت تقدمة لكل حمل هي محرقة رائحة سرور ذبيحة وقود للرب .
١٤ : وسكيبها نصف الهين من الخمر يكون للثور وثلث الهين للكبش الواحد وربع الهين للحمل الواحد من الخمر هي محرقة كل شهر في شهوره .
١٥ : وجدي معزى واحد للخطية للرب على المحرقة الدائمة تعمل وسكيبها .
١٦ : وفي الشهر الاول في اليوم الرابع عشر من الشهر فصح للرب .
١٧ : وفي اليوم الخامس عشر من هذا الشهر عيد . سبعة ايام يؤكل فطير .
١٨ : في اليوم الاول محفل مقدس لا تعملوا فيه عمل خدمة .
١٩ : وتقربون محرقة ذبيحة وقود للرب ثورين ابنا بقر وكبشا واحدا وسبعة حملان حولية صحيحة تكون لكم .
٢٠ : وتقدمتهم من دقيق سميذ عجين بزيت ثلاثة اعشار تعملون للثور وعشرين تعملون للكبش .
٢١ : وعشرا تعمل لكل حمل من الحملان السبعة .
٢٢ : وجدي معزى واحد للخطية لتكفير عليكم .
٢٣ : تعملون هذه غير محرقة الصباح التي للمحرقة الدائمة تعملون هذه .
٢٤ : هكذا تعملون كل يوم من الايام السبعة طعام ذبيحة وقود رائحة سرور للرب على المحرقة الدائمة تعمل وسكيبها .
٢٥ : وفي اليوم السابع تكون لكم محفل مقدس لا تعملوا عمل خدمة .
٢٦ : وفي يوم باكورات حصادكم اذ تقربون تقدمة جديدة للرب في عيد اسابيعكم يكون لكم محفل مقدس لا تعملوا عمل خدمة .
٢٧ : وتقربون محرقة رائحة سرور للرب ثورين ابنا بقر وكبشا واحدا وسبعة حملان حولية .
٢٨ : وتقدمتهم من دقيق سميذ عجين بزيت ثلاثة اعشار للثور الواحد وعشرين للكبش الواحد .
٢٩ : وعشرا لكل حمل من الحملان السبعة .
٣٠ : وجدي معزى واحد لتكفير عليكم .
٣١ : تعملون هذه غير محرقة الصباح وتقدمتها تعملون لكم صحاحا وسكيبها .

פרק : ח

א : ויאמר אלישע אל האשה אשר החיה את בנו לאמר קומי ולכי את ביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים .

ב : ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים .

ג : ויהי מקץ שבע השנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה .

ד : והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע .

ה : והוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע .

ו : וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה .

ז : ויבא אלישע דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה .

ח : ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ושאל את יהוה לאמר החיה אחיה מחלי זה .

ט : וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה אחיה מחלי זה .

י : ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה חיה והראני יהוה כי מות ימות .

יא : ויעמד פניו וישם עד בושה ויבך איש האלהים .

יב : ויאמר חזאל למה אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעתה שלחיהם תבקע והריותיהם תבקע ועלליהם תנפץ .

יג : ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם .

יד : וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה .

טו : ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו .

טז : ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה .

יז : בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם .

יח : וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה .

יט : ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים .

כ : בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך .

כא : ויעבר יורם צעירה ואת כל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסובב אליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליו .

כב : ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע לבנה בעת ההיא .

כג : ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה .

כד : וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויהי אחזיהו בנו תחתיו .

כה : בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה .

כו : בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל .

כז : וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא .

כח : וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו ארמים את יהורם .

כט : וישב המלך יהורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא .

בית אולם . ואת ההיכל בנה את דביר
ואת הקדש בית שתים לו : ד ועשה
לבית חלנות שקפים אטומים : ה ויבן
יציע על קיר הבית את הבתים סביב
את הקירות בית ואת הדביר ועשה צלעות
סביב : ו היציע התחתון חמש באמה
הרחב והאמצעי שש באמה הרחב והשלישי
שבע באמה הרחב כי מגרעות נתן לבית
סביב חוצה בלתי אחזו בקירות הבית :
ז והבית בבנתו אבן שלמה מסתת ומביא
ומקבת וכל כלי ברזל לא נשמע בבית
בהבנתו : ח פתח צלע התיכונה בכתף
הבית הימנית ועלו בלולים התיכונה
ומן התיכונה אל השלישית : ט ויבן
את הבית ויכלהו ויסף את הבית בקורות
וחפנות ארזים : י ויבן את היציע על כל
הבית חמש אמות קומתו וחבר לבית
בעצי ארז : יא ויהי דבר יהוה אל שלמה
לאמר : יב הבית הזה אשר אתה בונה
אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה
ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי
את דברי אתך אשר דברתי אל דויד אביך :
יג ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב
את עמי ישראל . יד ויבן שלמה את הבית
ויכלהו : טו ויבן את ירכתי הבית בקרשי
ארז מיריכות הבית ועד קירות התקרה
ויצף בית מבית ויצף את הבית בקרשי
ברוש : טז ויבן את עשרים אמה מירכתי
הבית בקרשי ארז מיסוד ועד קירות
ויבן להם בית לדביר לקדש הקדשים :
יז והבית היא ההיכל לפנים : יח וארז
הבית מבפנים פקעי מקשואי ופטרי
צצים הכל ארז לא אבן נראתה : יט והדביר
בתוך הבית למעלה להניח שם את ארון
ברית יהוה : כ ופני הדביר עשרים באמה
אורך ועשרים באמה רחב ועשרים באמה
קומתו ויצף אתו זהב סגור ויצף מזבח
ארז : כא ויצף שלמה את הבית בית
סגור ויעבר בדי הדביר וצפהו זהב :
כב וכל הבית צפה זהב עד תם כל הבית
וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב :
כג ויעש בדביר שני כרבים זית עשרה
אמות קומתם : כד וחמש אמות הכנף
האחת של הכרוב ועד קצה כנפו השנית
עשר אמות : כה ועשר אמות הכרוב
השני מדה אחת ומקשה אחת לשני
הכרובים : כו קומת הכרוב האחד עשר
אמות וכן הכרוב השני : כז ויתן את
הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו
כנפי הכרובים ותגע כנף האחת בקיר
האחד וכנף הכרוב השני תגע בקיר השני
וכנפיהם בתוך הבית תגענה כנף אל כנף :
כח ויצף את הכרובים זהב : כט וכל קירות
הבית סביב סביב פתח פתוחים ומגולפים
כרבים ותמרים ופטרי צצים לבדים
ומבית ומחוץ : ל ואת רצפת הבית צפה
זהב לבדים ומבית ומחוץ : לא ויעש
לפתח דביר דלתי עץ זית חמש אמות
אילות המזוזה רבעית : לב ושתים דלתות
עץ ברוש והדלת האחת שתי לחות
הדלתות מתקפות ויפתח עליהם כרבים
ותמרים ופטרי צצים ויצף זהב וצפה
את הכרובים ואת התמרים : לג וכן עשה
לפתח ההיכל מזוזת עץ זית רבעית
אילות : לד ושתים דלתות עץ ברוש
שתי הדלתות הדלת האחת מתקפת
שתים והדלת השנית מתקפת שתים :
לה וחקק כרבים ותמרים ופטרי צצים
ויצף זהב מתקן על החקוק : לו ויבן את
החצר הפנימית שלש שורות גזית
וסורת אחת של קורות ארזים : לז בשנת
ארבע לשלמה יסד בית יהוה בחדש זיו :
לח ובשנת אחת עשרה בחדש בול הוא
החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו
ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים :

ז ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה
שנה ויכל את כל ביתו : ב ויבן את בית
יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים
אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על
שלשה טורים של מכונות ארזים וקורות
ארזים על העמודים : ג וסופן ארז על
הקרש אשר על הלבנות ארבעים חמשים
עמוד חמשה עשר בטור : ד ומסגרות
שלש שורות וחלון אל חלון בשלש
פעמים : ה וכל הפתחים והמזוזות
מרבעות חלון אל חלון בשלש פעמים :
ו ואת אולם העמודים עשה אורך חמשים
אמה ורחב שלשים אמה ואולם לפניהם
ועמודים וסף לפניהם : ז ואת אולם
הכסא אשר ישפט שם את אולם המשפט
ויצף ארז מרצפת הקרקע ועד הקירות
בקרות : ח וביתו אשר ישב שם בחצר
אחרת מבית לאולם כמעשה זה עשה
שלמה בית לבת פרעה אשר לקח לאשה
כאולם הזה : ט כל אלה מאבני יקרות
כמדות גזית מסתת בפנימה ומחוץ
ומגדל עד היסוד ומחוץ אל הגדלה :
י והיסוד אבני אבנים יקרות אבני עשרה
ושמנה אמה : יא ומלמעלה אבנים יקרות
כמדות גזית ומזה ארז : יב והחצר הגדלה
סביב שלש שורות גזית וסורת ארזים
כחצר בית יהוה הפנימית ואולם הבית :
יג וישלח המלך שלמה וילקח את חירם
מצור : יד בן אשה אלמנה הוא ממטה
נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת
וימלא את החכמה ואת התבונה ואת
הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבא
אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו :
טו ויצר את שני עמודי נחשת שמנה עשרה
אמה קומת העמוד האחד ושתים עשרה
אמה תסב את העמוד השני : טז ושתי
כתרים יעשה מסכות על ראשי העמודים
חמש אמות קומת הכתר האחד וחמש
אמות קומת הכתר השני : יז שבכה
שבכה גבלות שרשרות לכתרים אשר על
ראש העמודים שבעה לכתר האחד ושבעה
לכתר השני : יח ויעש את העמודים
ושתי שורות סביב סביב על השבכה
האחת לכסות את הכתר אשר על הרמון
ועשה כן לכתר השני : יט והכתרים אשר
על ראש העמודים מעשה שושן באולם
ארבע אמות : כ וכתרים על שני העמודים
גם מלמעלה לעמת הבטן אשר מצד
השבכה ורמונים מאתים טורים סביב
סביב על הכתר השני : כא ויקם את
העמודים לאולם ההיכל ויקם את העמוד
הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את
העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז :
כב ועל ראש העמודים מעשה שושן
ותכל מלאכת העמודים : כג ויעש את
הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו
עגל סביב סביב וחמש באמה קומתו וקו
שלשים באמה יסב אתו סביב : כד ופקעים
תחת שפתו סובבים אתו עשרה באמה
מקיפים את הים שני טורי הפקעים יצוקים
במצקתו : כה הוא עמד על שנים עשר
בקר שלשה פנים צפון ושלשה פנים מערב
ושלשה פנים נגב ושלשה פנים מזרח
והים עליהם מלמעלה וכל מחוקיהם
לאחוריהם בית : כו ועביו טפח והשפה
כמעשה שפת כוס פרח שושן מחזיק
אלפים בת יכיל : כז ויעש את המכנות
עשר נחשת אמה ארך המכנה האחת
ואמה רחב המכנה האחת וקומתה שלשים
אמה : כח ומעשה המכנות כך להם
משקוף ומשקוף בין המסגרות : כט ואל
המשקוף אשר בין האריות ובין הבקר
לבנות ועל האריות ועל הכרובים מלמעלה
ובין המסגרות מעשה כן : ל וארבעה
גלגלי נחשת לכל מכנה ואופנים נחשת
ומכתפות לה ומתחת לכיור מכתפות
יצקות לעמת כל אחת : לא ופיו מבית
לכתר ולמעלה אמה והפיו עגל מעשה
כן אמה וחצי על פיו וגם על פיו מקדות
ומסגרותם מרבעות לא עגלות : לב
וארבעת האופנים מתחת למסגרות
ויתדות המכנה באופן האחד ויתדות
האופנים גלגלי המרכבה : לג ומעשה
האופנים כמעשה אופן מרכבה יתדותם
וחשוקיהם וחשוריהם ונבהיהם מסכות
כלם : לד וארבעה כתפות לארבעת
המכנות מן המכנה כתפותיה : לה ובראש
המכנה חצי האמה עגל סביב סביב
וכנניה ומסגרותיה ממנה : לו ויפתח על
לחות כנניה ועל מסגרותיה כרבים אריות
ותמרים כפי מקום לאחת ומסגרת סביב :
לז כמעשה זה עשה את המכנות יצוקה
אחת מדה אחת ומראה אחד לכלם :
לח ויעש עשר כיורות נחשת ארבעים בת
יכיל הכיור האחד ארבעה באמה הכיור
האחד על אחת המכנות לעשר המכנות :
לט ויתן את המכנות חמש על יד הבית
מימין וחמש על יד הבית משמאל ואת
הים נתן מימין הבית קדמה נגבה :
מ ויעש חירם את הדוד ואת היעים ואת
המזרקות ויכל חירם לעשות את כל
המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית
יהוה : מא עמודים שנים וגלת כתרים
על ראש שני העמודים ושתי שבכות
לכסות את שתי גלת הכתרים אשר על
ראש העמודים : מב וארבע מאות רמונים
לשתי השבכות שני טורים לשבכה האחת
לכסות את שתי גלת הכתרים אשר על
פני העמודים : מג ואת המכנות ואת
הכיורות על המכנות : מד ואת הים אחד
ושנים עשר בקר תחת הים : מה ואת
הסירות ואת היעים ואת המזלגות וכל
כליהם עשה חירם אביו למלך שלמה
לבית יהוה נחשת מרוק : מו במכתר
הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין
סכות ובין צרתן : מז ויתן שלמה את כל
הכלים מרב מאד לא נחקר משקל הנחשת :
מח ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית
יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר
עליו לחם הפנים : מט ואת המנרות
חמשים מזה וחמשים מזה לפני הדביר
זהב פז והפרחים והנרות והמלקחים זהב :
נ והכפות והמזמרות והמזרקות והכפות
והמחתות זהב סגור והפתות זהב לדלתות
בית קדש הקדשים לדלתות בית ההיכל
לבית זהב : נא ותכל כל המלאכה אשר
עשה שלמה את בית יהוה ויבא שלמה
את קדשי דויד אביו את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים נתן אל אוצרות בית יהוה :

ח אז יקהל שלמה את זקני ישראל
את כל ראשי המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל המלך שלמה בירושלם
להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד
היא ציון : ב ויקהלו אל המלך שלמה כל
איש ישראל בחג בירח האתנים הוא
החדש השביעי : ג ויבאו כל זקני ישראל
וישאו הכהנים את הארון : ד ויעלו את
ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל הכהנים והלוים
מעלים אתם : ה והמלך שלמה וכל עדת
ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון
מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא
יספרו מרב : ו ויבאו הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל
קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים :
ז כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום
הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל
בדיו מלמעלה : ח ויאריכו הבדים ויראו
ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר
ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה :
ט אין בארון רק שני לחות האבנים אשר
הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים :
י ויהי בצאת הכהנים את הקדש והענן
מלא את בית יהוה : יא ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד
יהוה את בית יהוה : יב אז אמר שלמה
יהוה אמר לשכן בערפל : יג בנה בנה
בית זבל לך מכון לשבתך עולמים :
יד ויסב המלך את פניו ויברך את כל
קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד :
טו ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
דבר בפיו את דויד אבי ובידותיו מלא
לאמר : טז למן היום אשר הוצאתי את
עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר
מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי
שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל :
יז ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי ישראל : יח ויאמר יהוה
אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך
לבנות בית לשמי הטבת כי היה עם לבבך :
יט רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך
היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי :
כ ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם
תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוה ואבן הבית לשם יהוה
אלהי ישראל : כא ואשם שם את המקום
אשר בו ברית יהוה אשר כרת עם אבתינו
בהוציאו אתם מארץ מצרים : כב ויעמד
שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו השמים : כג ויאמר
יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר
הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך
בכל לבם : כד אשר שמרת לעבדך דויד
אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך
ובידותיך מלאת כיום הזה : כה ועתה
יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי
את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על כסא ישראל רק
ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר
הלכת לפני : כו ועתה אלהי ישראל יאמן
נא דברך אשר דברת לעבדך לדויד אבי :
כז כי האמנם ישב אלהים על הארץ
הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר בניתי : כח ופנית
אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי
לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום : כט להיות עיניך
פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל
המקום אשר אמרת לשום שמי שם לשמע
אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום
הזה : ל ושמעת אל תחנת עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה
ושמעת אל מקום שבתך אל השמים
ושמעת וסלחת : לא אשר יחטא איש
לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה
לפני מזבחך בבית הזה : לב ואתה תשמע
השמים ועשית ושפטת את עבדיך
להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולצדק
צדיק לתת לו כצדקתו : לג בהנגף עמך
ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו
והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך
בבית הזה : לד אתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם
אל האדמה אשר נתתה לאבותם :
לה בעצר השמים ולא יהיה מטר כי
יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי
תענם : לו אתה תשמע השמים וסלחת
לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם
את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת
מטר על ארצך אשר נתתה לעמך נחלה :
לז רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו
צר לו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה :
לח כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל
האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש
נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה :
לט אתה תשמע השמים מכון שבתך
וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת
את לבב כל בני האדם : מ למען יראוך
כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה
אשר נתתה לאבתינו : מא וגם אל הנכרי
אשר לא מעמך ישראל הוא כי יבא
מארץ רחוקה למען שמך : מב כי ישמעון
את שמך הגדול ואת ידך החזקה ואת
זרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה :
מג אתה תשמע השמים מכון שבתך
ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען
ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה
אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא
על הבית הזה אשר בניתי : מד כי תצא
עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר
תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך :
מה ושמעת השמים את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם : מו כי יחטאו לך
כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם
ונתתם לפני אויב ושבוהם שביהם אל
ארץ האויב רחוקה או קרובה : מז והשיבו
אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו
והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
העוינו ורשענו : מח ושבו אליך בכל
לבבם ובכל נפשם בארץ אויביהם אשר
שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם
אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת
והבית אשר בניתי לשמך : מט ושמעת
השמים מכון שבתך את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם : נ וסלחת לעמך
אשר חטאו לך ואת כל פשעיהם אשר
פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם
ורחמו אתם : נא כי עמך ונחלתך הם
אשר הוצאת מארץ מצרים מתוך כור
הברזל : נב להיות עיניך פתחות אל
תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל
להקשיב אליהם בכל קראם אליך :
נג כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל
עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך
בהוציאך את אבתינו מצרים אדני יהוה :
נד והיה ככלות שלמה להתפלל את כל
התפלה והתחנה הזאת אל יהוה קם
מלפני מזבח יהוה מכרעה על ברכיו
ופרשיו כפיו השמים : נה ויעמד ויברך
את כל קהל ישראל קול גדול לאמר :
נו ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו
ישראל ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד
מכל דברו הטוב אשר דבר ביד משה
עבדו : נז יהי יהוה אלהינו עמנו כאשר
היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו :
נח להט לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו
ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר
צוה את אבתינו : נט והיו דברי אלה
אשר התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה
אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו
ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו :
ס למען דעת כל עמי הארץ כי יהוה הוא
האלהים אין עוד : סא ויהי לבבכם שלם
עם יהוה אלהינו ללכת בחקיו ולשמר
מצותיו כהיום הזה : סב והמלך ושלמה
עמו כל ישראל זבחים זבח לפני יהוה :
סג ויזבח שלמה זבח השלמים אשר זבח
ליהוה בקר עשרים ושתים אלף וצאן
מאה ועשרים אלף ויחנכו את בית יהוה
המלך וכל בני ישראל : סד ביום ההוא
קדש המלך את תוך החצר אשר לפני
בית יהוה כי עשה שם את העלה ואת
מנחה ואת חלבי השלמים כי מזבח הנחשת
אשר לפני יהוה קטן מהכיל את העלה
ואת המנחה ואת חלבי השלמים :
סה ויעש שלמה בעת ההיא את החג
וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת
עד נחל מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת
ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום :
סו ביום השמיני שלח את העם ויברכו
את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי
לב על כל הטובה אשר עשה יהוה לדויד
עבדו ולישראל עמו :

ט ויהי ככלות שלמה לבנות את בית
יהוה ואת בית המלך ואת כל חפץ
שלמה אשר חשק לעשות : ב וירא יהוה
אל שלמה פעם שנית כאשר נראה אליו
בגבעון : ג ויאמר יהוה אליו שמעתי את
תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת לפני
הקדשתי את הבית הזה אשר בנית לשום
שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל
הימים : ד ואתה אם תלך לפני כאשר
הלך דויד אביך בתם לבב וביושר לעשות
ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר :
ה והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל
עד עולם כאשר דברתי לדויד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל :
ו כי אם שוב תשובון אתם ובניכם מאחרי
ולא תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי
לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם : ז והכרתי את ישראל
מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת
הבית אשר הקדשתי לשמי אשר אשלח
מעל פני והיה ישראל למשל ולשנינה
בכל העמים : ח והבית הזה עליון היה
לכל עובר עליו ישרק ואמר על מה עשה
יהוה ככה לארץ הזאת ולבית הזה :
ט ואמרו על אשר עזבו את יהוה אלהיהם
אשר הוציא את אבותם מארץ מצרים
ויחזיקו באלהים אחרים וישתחוו להם
ויעבדום על כן הביא יהוה עליהם את כל
הרעה הזאת : י ויהי מקץ עשרים שנה
אשר בנה שלמה את שני הבתים את בית
יהוה ואת בית המלך : יא חירם מלך צר
עזר לשלמה בעצי ארזים ובעצי ברושים
ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך שלמה
לחירם עשרים ערי בארץ הגליל :
יב ויצא חירם מצור לראות את הערים
אשר נתן לו שלמה ולא ישרו בעיניו :
יג ויאמר מה הערים האלה אשר נתתה
לי אחי ויקרא להם ארץ כבול עד היום
הזה : יד ותשלח חירם למלך מאה
ועשרים ככר זהב : טו וזה דבר המס
אשר העלה המלך שלמה לבנות את בית
יהוה ואת ביתו ואת המלוא ואת חומת
ירושלם ואת חצור ואת מגדו ואת גזר :
טז פרעה מלך מצרים עלה ויתפש את
גזר ויצתה באש ואת הכנעני הישב בעיר
הרג ויתנה שלוחים לחתן לאשה לבת
שלמה : יז ויבן שלמה את גזר ואת בית
חורון התחתון : יח ואת בעלת ואת תדמר
במדבר בארץ : יט וכל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה וערי המרכבות וערי
הפרשים ואת כל חשק שלמה אשר חשק
לבנות בירושלם ובלבנון ובכל ארץ
ממשלתו : כ כל העם הנותר מן האמרי
החתי הפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני
ישראל המה : כא בניהם אשר נותרו
אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל
להחרים אותם ויעל שלמה מס עבד עד
היום הזה : כב ומבני ישראל לא נתן
שלמה עבדים כי המה אנשי מלחמה
ועבדיו ושריו ושלשיו ושרי רכבו ופרשיו :
כג אלה שרי הנצבים אשר על המלאכה
לשלמה חמשים וחמש מאות הרדים
בעם העשים במלאכה : כד ואולם בת
פרעה עלתה מעיר דויד לבתה אשר בנה
לה אז בנה את המלוא : כה ויעל שלמה
שלש פעמים בשנה עלות ושלמים על
המזבח אשר בנה ליהוה והקטיר אשר
לפני יהוה ויכל הבית : כו ויעש המלך
שלמה אניות עציון גבר אשר על אילת
על שפת ים סוף בארץ אדום : כז וישלח
חירם בספנים עבדים אנשי אניות ידעי
ים עם עבדי שלמה : כח ויבאו אופירה
ויקחו משם זהב ארבע מאות ועשרים
ככר ויבאו אל המלך שלמה :

י ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה
לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות :
ב ותבא לירושלם בחיל כבד מאד
וגמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד
ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו
את כל אשר היה עם לבבה : ג ויגד לה
שלמה את כל דבריה לא נעלם דבר
מהמלך אשר לא הגיד לה : ד ותרא מלכת
שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר
בנה : ה ואכל לחמו ומושב עבדיו ומעמד
משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ועלתו אשר
יעלה בבית יהוה ולא היתה עוד בה רוח :
ו ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר
שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך :
ז ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי
ותראינה עיני והנה לא הגידו לי חצי
הרבית חכמה ושוב על השמועה אשר
שמעתי : ח אשריך אשרי אנשיך אשרי
עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד
השמעים את חכמתך : ט יהי יהוה אלהיך
ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא
ישראל באהבת יהוה את ישראל
להעמידם לעולם ויתנך עליהם למלך
לעשות משפט וצדקה : י ותתן למלך
מאה ועשרים ככר זהב ובשמים רבים
מאד ואבן יקרה לא בא כבשמים הנה
אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה :
יא וגם אניות חירם אשר נשאו זהב מאופיר
הביאו מאופיר עצי אלמגים רבים מאד
ויעש המלך את העצים מסלות לבית יהוה
ולבית המלך וכנרות ונבלים לשרים
לא בא כן עצי אלמגים ולא נראו עד
היום הזה : יב והמלך שלמה נתן למלכת
שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד
אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן
ותלך לארצה היא ועבדיה : יג ויהי משקל
הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת ששת
מאות וששים ושש ככר זהב : יד מלבד
אנשי הרכלים וסחר הסחר וכל מלכי
הערב ופחות הארץ מביאים זהב וכסף
לשלמה : טו מאתים צנות זהב כתית
על הצנה האחת ששת מאות זהב יצא
בצנה האחת : טז ושלש מאות מגנים
זהב כתית על המגן האחד שלש מנים
זהב יצא במגן האחד ויתנם המלך בבית
יער הלבנון : יז ויעש המלך כסא שן גדול
ויצף אתו זהב טהור : יח ששה מעלות
לכסא וכבש לכסא עגל בראשו ושתי
ידות לזה ושתי ידות לזה עומדות על
יד המקום ושני אריות עמדים אצל ידות :
יט ושנים עשר אריות עמדים שם על
ששת המעלות מזה ומזה לא נעשה כן
לכל ממלכות הארץ : כ וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב ובית יער הלבנון זהב
סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה
למאומה : כא כי אניות למלך הלכות
תרשיש עם עבדי חירם אחת לשלש שנים
תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף
שן וקופים ותכיים : כב ויגדל המלך
שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה :
כג וכל מלכי הארץ מבקשים את פני
שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן
האלהים בלבבו : כד והמה מביאים איש
מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושמלות
ונשק ובשם סוסים ופרדים דבר שנה
בשנה : כה ויקבץ שלמה רכב ופרשים
ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים
עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב
ועם המלך בירושלם : כו ויהי שלט על
כל המלכים מן הנהר ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים : כז ויתן המלך את הכסף
בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן
כשקמים אשר בשפלה לרב : כח ומוצא
הסוסים אשר לשלמה ממצרים וקוה
סוחרי המלך מקוה יקחו מקוה במחיר :
כט ועלה ויצא מצרים במרכבה בשש
מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן
לכל מלכי החתים וארם יוציאו בידם :

יא והמלך שלמה אהב נשים נכריות
רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות
אדמיות צדניות חתיות : ב מן הגוים
אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו
בהם והם לא יבאו בכם אך אם יטו את
לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה
לאהבה : ג ויהי לו נשים שרות שבע מאות
ופלגשים שלש מאות ותטו נשיו את
לבבו : ד ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו
את לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה
לבבו שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד
אביו : ה וילך שלמה אחרי עשתרת
אלהי צדנים ואחרי מלכם שקוץ עמנים :
ו ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא
אחרי יהוה כדויד אביו : ז אז יבנה שלמה
במה לכמוש שקוץ מואב בהר אשר על
פני ירושלם ולמלך שקוץ בני עמון :
ח וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות
ומזבחות לאלהיהם : ט ויתאנף יהוה
בשלמה כי נטה לבבו מיהוה אלהי ישראל
הנראה אליו פעמים : י ואצו אליו על
הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים
אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה :
יא ויאמר יהוה אל שלמה יען כי היתה
זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר
צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה
מעליך ונתתיה לעבדך : יב אך בימיך לא
אעשנה למען דויד אביך מיד בנך אקרענה :
יג רק לא אקרע כל הממלכה שבט אחד
אתן לבנך למען דויד עבדי ולמען
ירושלם אשר בחרתי : יד ויקם יהוה
שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע
המלך הוא באדום : טו ויהי בהיות דויד
באדום ויעל יואב שר הצבא לקבר את
החללים ויך כל זכר באדום : טז כי שם
ישב יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר
באדום : יז ויברח הדד הוא ואנשים
אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים
והדד נער קטן : יח ויקמו ממדין ויבאו
פארן ויקחו אנשים עמם ויבאו מצרים
אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית
ויאמר לו לחם יעד ואף שדה יתן לו :
יט וימצא הדד חן גדול בעיני פרעה
ויתן לו אשה את אחות אשתו אחות
תחפנס הגבירה : כ ותלד אחות תחפנס
לו את גנובת בנו ותגמלה תחפנס בתוך
בית פרעה ותהי גנובת בבית פרעה
בתוך בני פרעה : כא והדד שמע במצרים
כי שכב דויד עם אבתיו וכי מת יואב שר
הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני
ואלכה לארצי : כב ויאמר לו פרעה כי
אם עמדי אתה חסר ולכן הנך מבקש
ללכת לארצך ויאמר לא כי שלחני נא
ואלכה : כג ויקם לו אלהים שטן את
רזון בן אלידע אשר ברח מאת אדרעזר
מלך צובה אדניו : כד ויקבץ עליו אנשים
ויהי שר גדוד בהרג דויד אותם ויהלכו
לדמשק וישבו בה וימלכו בדמשק :
כה ויהי שטן לישראל כל ימי שלמה
מלבד הרעה אשר הדד ויקץ בישראל
וימלך על ארם : כו וירבעם בן נבט
אפרתי מן הצרדתה ושם אמו צרועה
אשה אלמנה עבד לשלמה וירם יד במלך :
כז וזה הדבר אשר הרים יד במלך שלמה
בנה את המלוא סגר את פרץ עיר דויד
אביו : כח והאיש ירבעם גבור חיל ויאה
שלמה את הנער עשה מלאכה ויפקד את
כל סבל בית יוסף : כט ויהי בעת ההיא
וירבעם יצא מירושלם וימצא אתו אחיה
השלני הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה
חדשה והם שנים לבדם בשדה : ל ויתפש
אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה
שנים עשר קרעים : לא ויאמר לירבעם
קח לך עשרה קרעים כי כה אמר יהוה
אלהי ישראל הנני קרע את הממלכה
מיד שלמה ונתתי לך את עשרה השבטים :
לב והשבט האחד יהיה לו למען עבדי
דויד ולמען ירושלם העיר אשר בחרתי
בה מכל שבטי ישראל : לג יען אשר עזבני
וישתחו לעשתרת אלהי צדנים לכמוש
אלהי מואב ולמלכם ובדרכי לא הלכו
לעשות הישר בעיני ומשפטי וחקתי
כדויד אביו : לד ולא אקח את כל
הממלכה מידו כי נשיא אשים אתו כל
ימי חייו למען דויד עבדי אשר בחרתי
אתו אשר שמר מצותי וחקתי : לה ולקחתי
את הממלכה מיד בנו ונתתי לך את עשרת
השבטים : לו ולבנו אתן שבט אחד למען
היות נר לדויד עבדי כל הימים לפני
בירושלם העיר אשר בחרתי לשום שמי
שם : לז ואתך אקח ומלכת בכל אשר
תאוה נפשך והיית למלך על ישראל :
לח והיה אם תשמע אל כל אשר אצוך
והלכת בדרכי ועשית הישר בעיני לשמר
חקתי ומצותי כאשר עשה דויד עבדי
והייתי עמך ובניתי לך בית נאמן כאשר
בניתי לדויד ונתתי לך את ישראל :
לט ואענה את זרע דויד אך לא כל הימים :
מ ויבקש שלמה להמית את ירבעם
ויקם ירבעם וינס מצרימה אל שישק
מלך מצרים ויהי במצרים עד מות שלמה :
מא ויתר דברי שלמה וכל אשר עשה
וחכמתו הלא הם כתובים על ספר דברי
שלמה : מב והימים אשר מלך שלמה
בירושלם על כל ישראל ארבעים שנה :
מג וישכב שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר
דויד אביו וימלך רחבעם בנו תחתיו :

יב וילך רחבעם שכמה כי שכמה באו
כל ישראל להמליך אתו : ב ויהי כשמע
ירבעם בן נבט והוא עודנו במצרים אשר
ברח מפני המלך שלמה וישב ירבעם
במצרים : ג וישלחו ויקראו לו ויבא
ירבעם וכל קהל ישראל וידברו אל
רחבעם לאמר : ד אביך הקשה את עלנו
ועתה הקל מעבדת אביך הקשה ומעלו
הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך : ה ויאמר
אליהם עוד שלשת ימים לכו ושובו אלי
וילך העם : ו ויועץ המלך רחבעם את
הזקנים אשר היו עמדים את פני שלמה
אביו בהיותו חי לאמר איך אתם יועצים
להשיב את הדבר הזה אל העם הזה :
ז וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד
לעם הזה ועבדתם ועניתם אותם ודברת
אליהם דברים טובים והיו לך עבדים כל
הימים : ח ויעזב את עצת הזקנים אשר
יעצוהו וייעץ את הילדים אשר גדלו אתו
העמדים לפניו : ט ויאמר אליהם מה
אתם יועצים ונשיב דבר אל העם הזה
אשר דברו אלי לאמר הקל מן העל אשר
נתן אביך עלינו : י וידברו אתו הילדים
אשר גדלו אתו לאמר כה תאמר אל העם
הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד
את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר
אליהם קטני עבה ממתני אבי : יא ועתה
אבי העמיס עליכם עול כבד ואני אוסיף
על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני
בעקרבים : יב ויבא ירבעם וכל העם
אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר
המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי :
יג וידבר המלך אל העם קשה ויעזב
המלך רחבעם את עצת הזקנים :
יד וידבר אליהם כעצת הילדים לאמר
אבי הכביד את עלכם ואני אוסיף

ב : ויאמר המלך אל חולדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה ויקראו אליה :

ג : ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אל המלך :

ד : כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל הדברים אשר קראו ספר אשר קראו לפני מלך יהודה :

ה : תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה :

ו : ואל המלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרון אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת :

ז : יען רכה לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך אל המקום הזה ועל יושביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה :

ח : הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל יושביו וישבו את המלך דבר :

ט : ויאמר המלך שלחו וילכו ויקראו לכל זקני יהודה וירושלם :

י : ויעל המלך בית יהוה ואיש יהודה וכל יושבי ירושלם עמו הכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה :

יא : ויעמד המלך על העמוד וכרת הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר את מצותיו ואת עדותיו ואת חקותיו בכל לבבו ובכל נפשו להקים את דברי הברית הכתובים על הספר הזה ויתיצב כל העם בברית :

פרק : מ .

א : ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויצא אותם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ויישא את עפרם בית אל :

ב : והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה לקטר בבמות בערי יהודה ומסביבות ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים :

ג : ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ לירושלם אל נחל קדרון ויישרפה שם בנחל קדרון ויכתת עפרה ויטל את עפרה על קברי בני העם :

ד : וינתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה :

ה : ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע ויתץ את במות השערים אשר בפתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר :

ו : אך כהני הבמות לא יעלו אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם :

ז : וטמא את התופת אשר בגי בני הנם לבלתי העביר איש את בנו ואת בתו באש למלך :

ח : ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע ויתץ את במות השערים אשר בפתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר :

ט : אך כהני הבמות לא יעלו אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם :

י : וטמא את התופת אשר בגי בני הנם לבלתי העביר איש את בנו ואת בתו באש למלך :

ܙ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܓܒܪܗ ܕܐܠܗܐ : ܬܐ ܥܡܝ
ܠܒܝܬܐ ܘܐܣܬܥܕ : ܘܐܬܠ ܠܟ ܡܘܗܒܬܐ .
ܚ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܓܒܪܗ ܕܐܠܗܐ : ܐܢ ܬܬܠ
ܠܝ ܦܠܓܗ ܕܒܝܬܟ : ܠܐ ܐܥܘܠ ܥܡܟ ܠܒܝܬܐ :
ܘܠܐ ܐܟܘܠ ܠܚܡܐ : ܘܠܐ ܐܫܬܐ ܡܝܐ .
ܛ : ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܦܩܕܢܝ ܒܦܬܓܡܗ
ܕܡܪܝܐ ܘܐܡܪ ܠܝ : ܠܐ ܬܐܟܘܠ ܠܚܡܐ : ܘܠܐ
ܬܫܬܐ ܡܝܐ : ܘܠܐ ܬܗܦܘܟ ܒܐܘܪܚܐ
ܕܐܬܝܬ ܒܗ .
ܝ : ܘܐܙܠ ܠܗ ܒܐܘܪܚܐ ܐܚܪܬܐ : ܘܠܐ ܗܦܟ
ܒܐܘܪܚܐ ܕܐܬܐ ܒܗ : ܠܒܝܬ ܐܝܠ .
ܝܐ : ܘܢܒܝܐ ܚܕ ܣܒܐ ܝܬܒ ܗܘܐ ܒܒܝܬ ܐܝܠ :
ܘܐܬܘ ܒܢܘܗܝ ܘܐܫܬܥܝܘ ܠܗ ܟܠ ܥܒܕܐ ܕܥܒܕ
ܓܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܒܒܝܬ ܐܝܠ . ܘܦܬܓܡܐ
ܕܐܡܪ ܠܡܠܟܐ : ܐܫܬܥܝܘ ܒܢܘܗܝ ܠܐܒܘܗܘܢ .
ܝܒ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܒܘܗܘܢ : ܒܐܝܢܐ
ܐܘܪܚܐ ܐܙܠ : ܘܚܘܝܘܗܝ ܒܢܘܗܝ ܐܘܪܚܐ ܕܐܙܠ
ܒܗ ܓܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܝܗܘܕܐ .
ܝܓ : ܘܐܡܪ ܠܒܢܘܗܝ : ܐܣܪܘ ܠܝ ܥܠ
ܚܡܪܐ . ܘܐܣܪܘ ܠܗ ܥܠ ܚܡܪܐ : ܘܪܟܒ ܥܠܘܗܝ .
ܝܕ : ܘܐܙܠ ܒܬܪ ܓܒܪܗ ܕܐܠܗܐ : ܘܐܫܟܚܗ
ܟܕ ܝܬܒ ܬܚܝܬ ܒܛܡܬܐ . ܘܐܡܪ ܠܗ : ܐܢܬ
ܗܘ ܓܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝܬ ܡܢ ܝܗܘܕܐ . ܐܡܪ
ܠܗ : ܐܢܐ ܗܘ .
ܝܗ : ܐܡܪ ܠܗ : ܬܐ ܥܡܝ ܠܒܝܬܐ : ܘܐܟܘܠ ܠܚܡܐ .
ܝܘ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܕܐܗܦܘܟ
ܥܡܟ : ܘܐܥܘܠ ܠܒܝܬܟ : ܘܠܐ ܐܟܘܠ ܥܡܟ
ܠܚܡܐ : ܘܠܐ ܐܫܬܐ ܡܝܐ ܒܐܬܪܐ ܗܢܐ .
ܝܙ : ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܐܬܐܡܪ ܠܝ ܒܦܬܓܡܗ
ܕܡܪܝܐ : ܠܐ ܬܐܟܘܠ ܬܡܢ ܠܚܡܐ : ܘܠܐ ܬܫܬܐ
ܡܝܐ : ܘܠܐ ܬܗܦܘܟ ܒܐܘܪܚܐ ܕܐܬܝܬ ܒܗ .
ܝܚ : ܘܐܡܪ ܠܗ . ܐܦ ܐܢܐ ܢܒܝܐ ܐܢܐ ܐܝܟܘܬܟ :
ܘܡܠܐܟܐ ܐܡܪ ܠܝ ܒܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ :
ܕܐܗܦܟܝܗܝ ܥܡܟ ܠܒܝܬܐ : ܢܐܟܘܠ ܠܚܡܐ
ܘܢܫܬܐ ܡܝܐ . ܘܟܕܒ ܠܗ .
ܝܛ : ܘܗܦܟ ܥܡܗ : ܘܐܟܠ ܠܚܡܐ ܒܒܝܬܗ :
ܘܐܫܬܝ ܡܝܐ .
ܟ : ܘܟܕ ܝܬܒܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܦܬܘܪܐ :
ܗܘܐ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܢܒܝܐ ܕܐܗܦܟܗ .
ܟܐ : ܘܩܪܐ ܠܓܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܡܢ
ܝܗܘܕܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ :
ܚܠܦ ܕܡܪܡܪܬ ܡܠܬܗ ܕܦܘܡܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܠܐ
ܢܛܪܬ ܦܘܩܕܢܐ ܕܦܩܕܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ .
ܟܒ : ܘܗܦܟܬ ܘܐܟܠܬ ܠܚܡܐ : ܘܐܫܬܝܬ
ܡܝܐ : ܒܐܬܪܐ ܕܐܡܪ ܠܟ ܠܐ ܬܐܟܘܠ ܠܚܡܐ :
ܘܠܐ ܬܫܬܐ ܡܝܐ . ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܐ ܬܥܘܠ
ܢܒܠܬܟ ܠܩܒܪܐ ܕܐܒܗܝܟ .
ܟܓ : ܘܡܢ ܒܬܪ ܕܐܟܠ ܠܚܡܐ : ܘܡܢ ܒܬܪ
ܕܐܫܬܝ ܡܝܐ : ܐܣܪܘ ܠܗ ܥܠ ܚܡܪܐ ܠܢܒܝܐ
ܕܐܗܦܟܗ .
ܟܕ : ܘܐܙܠ . ܘܐܫܟܚܗ ܐܪܝܐ ܒܐܘܪܚܐ
ܘܩܛܠܗ . ܘܗܘܬ ܢܒܠܬܗ ܫܕܝܐ ܒܐܘܪܚܐ :
ܘܚܡܪܐ ܩܐܡ ܥܠ ܓܢܒܗ : ܘܐܪܝܐ ܩܐܡ ܥܠ
ܓܢܒ ܢܒܠܬܐ .
ܟܗ : ܘܗܐ ܓܒܪܐ ܥܒܪܝܢ . ܘܚܙܘ ܢܒܠܬܐ ܟܕ
ܫܕܝܐ ܒܐܘܪܚܐ : ܘܚܡܪܐ ܩܐܡ ܥܠ ܓܢܒܗ :
ܘܐܪܝܐ ܩܐܡ ܥܠ ܓܢܒ ܢܒܠܬܐ . ܘܐܬܘ ܘܐܡܪܘ
ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܢܒܝܐ ܣܒܐ ܝܬܒ ܒܗ .
ܟܘ : ܘܫܡܥ ܢܒܝܐ ܕܐܗܦܟܗ ܡܢ ܐܘܪܚܐ :
ܘܐܡܪ ܓܒܪܗ ܗܘ ܕܐܠܗܐ . ܟܠ ܕܡܪܡܪ ܡܠܬܗ
ܕܦܘܡܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܐܫܠܡܗ ܡܪܝܐ ܠܐܪܝܐ : ܘܬܒܪܗ
ܘܩܛܠܗ : ܐܝܟ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܕܐܡܪ ܠܗ .
ܟܙ : ܘܐܡܪ ܠܒܢܘܗܝ : ܐܣܪܘ ܠܝ ܥܠ ܚܡܪܐ .
ܘܐܣܪܘ ܠܗ .

ומהם בחרו ראשי הסנהדרין בחכמים.
ובחכמים בחרו ראשי הסנהדרין בנביאים.
ובנביאים בחרו ראשי הסנהדרין במשה.
ומשה בחר בראשי הסנהדרין בעצת יתרו.
שנאמר ויבחר משה אנשי חיל וגו׳ ויתן אותם
ראשים וגו׳ (שמות יח כה). ויתרו בחר בראשי
הסנהדרין בעצת יעקב. שנאמר ויאמר יתרו
אל משה לא טוב הדבר וגו׳ (שם שם יז).
יעקב בחר בראשי הסנהדרין בעצת שמעון
ולוי. שנאמר שמעון ולוי אחים כלי חמס
מכרתיהם (בראשית מט ה). שמעון בחר
בראשי הסנהדרין בעצת יוסף. שנאמר ויבחר
מאתם את שמעון (שם מב כד). יוסף בחר
בראשי הסנהדרין בעצת אביו. שנאמר ויאמר
אליהם אביהם אתי שכלתם את בניי (שם מג ו).
ומנין שאין ראשי הסנהדרין בחכמים אלא
בנביאים. שנאמר ויבחר ראשים לשבת על
העם שרי אלפים שרי מאות וגו׳ (שמות יח כה).
ומנין שאין ראשי הסנהדרין בנביאים אלא
במשה. שנאמר ויבחר משה אנשי חיל וגו׳
(שם שם). ומנין שאין ראשי הסנהדרין במשה
אלא בעצת יתרו. שנאמר ויתן אותם ראשים
וגו׳ (שם שם). ומנין שאין ראשי הסנהדרין
בעצת יתרו אלא בעצת יעקב. שנאמר ויאמר
יתרו אל משה לא טוב הדבר וגו׳ (שם שם יז).
ומנין שאין ראשי הסנהדרין בעצת יעקב אלא
בשמעון ולוי. שנאמר שמעון ולוי אחים כלי
חמס מכרתיהם (בראשית מט ה). ומנין שאין
ראשי הסנהדרין בשמעון ולוי אלא בעצת יוסף.
שנאמר ויבחר מאתם את שמעון (שם מב כד).
ומנין שאין ראשי הסנהדרין בעצת יוסף אלא
בעצת אביו. שנאמר ויאמר אליהם אביהם אתי
שכלתם את בניי (שם מג ו).

פרק : מ

א : אמר רבי יוחנן בן זכאי לתלמידיו:
יפה שעה אחת קודם מיתתו של אדם
לעשות תשובה. שמא יכוין אדם את שעתו
לעשות תשובה.
ב : אמר להם יהי רצון שיהא כל אימת
שלכם עליי כאימת בשר ודם. אמרו לו
כבר אמרת כך. אמר להם יהי רצון שיהא
כל אימת שלכם עליי כאימת שמים. שאין
לפניו לא עוון ולא שכחה ולא משוא פנים
ולא מקח שוחד. שהכל שלו. שנאמר כי לו
הים והוא עשהו (תהלים צה ה). ואם אתם
אומרים יש לנו זכיות הרבה. זכיותינו
מרובות מזכיותיו של משה. שזכיותיו של
משה חמש ושלנו הרבה. שזכיותיו של משה
חמש מנין. שנאמר זכר תורת משה עבדי
(מלאכי ג כב). ושלנו הרבה מנין. שנאמר
ויאמינו בה׳ ובמשה עבדו (שמות יד לא).
ג : אמר להם יהי רצון שיהא כל אימת
שלכם עליי כאימת שמים. עד כאן מועיל
לו שיעשה תשובה. משם ואילך אפילו
עושה תשובה אינו מועיל. שכבר נגזרה
גזירה על הדור ואי אפשר לבטלה.
ד : אמר להם תלמידיו לרבי יוחנן בן זכאי:
רבי ברכנו. אמר להם יהי רצון שתהא
יראת שמים עליכם כיראת בשר ודם.
שכשעבר אדם חטא אומר שלא יראוהו
עבירה בידו. ולא עוד אלא שמחפש לו
זכויות שיתלה לו. אמרו לו כבר אמרת
לנו כך. אמר להם יהי רצון שתהא יראת
שמים עליכם כיראת בשר ודם. שכשעבר
אדם חטא אומר שיראוהו עבירה בידו.
ולא עוד אלא שמחפש לו עבירות שיתלה
לו. אמרו לו כבר אמרת לנו כך.
ה : אמר להם יהי רצון שתהא חשיבות
מצוותיכם שקולה כנגד עבירותיכם. אמרו
לו כבר אמרת לנו כך. אמר להם יהי רצון
שתהא כל עבירותיכם שקולות כנגד כל
מצוותיכם. אמרו לו כבר אמרת לנו כך.
ו : אמר להם יהי רצון שתהא חשיבות
מצוותיכם שקולה כנגד עבירותיכם של
משה רבכם. אמרו לו כבר אמרת לנו כך.
אמר להם יהי רצון שתהא כל עבירותיכם
שקולות כנגד כל מצוותיכם של משה רבכם.
אמרו לו כבר אמרת לנו כך.

ه : والذين كانوا معه قد ساروا في طريق
كفرناحوم. ٣٤ وكان جميع المدينة مجتمعين
على الباب. ٣٥ فقام باكرا جدا وخرج
وذهب الى موضع خلاء وهناك كان يصلي.
٣٦ فتبعه سمعان والذين معه. ٣٧ فلما
وجدوه قالوا له ان الجميع يطلبونك.
٣٨ فقال لهم لنذهب الى القرى المجاورة
لكي اكرز هناك ايضا لانني لهذا قد خرجت.
٣٩ وكان يكرز في مجامعهم في جميع
الجليل ويخرج الشياطين.
٤٠ وجاء اليه ابرص يطلبه وجثا على
ركبتيه وقال له ان اردت تقدر ان تطهرني.
٤١ فتحنن يسوع ومد يده ولمسه وقال له
اريد فاطهر. ٤٢ وللوقت ذهب عنه البرص
وطهر. ٤٣ فانتهره يسوع للوقت وصرفه.
٤٤ وقال له انظر لا تقل لاحد شيئا بل
اذهب وارو نفسك للكاهن وقرب عن
تطهيرك ما امر به موسى شهادة لهم.
٤٥ فخرج وابتدأ ينادي كثيرا ويشيع
الامر حتى انه لم يكن يقدر يسوع بعد ان
يدخل المدينة جهارا بل كان خارجا في
اماكن قفر. وكانوا يأتون اليه من كل
موضع.

٢ ودخل ايضا كفرناحوم بعد ايام
فسمع انه في بيت. ٢ فللوقت اجتمع
كثيرون حتى لم يعد يسعهم ما حول الباب
ايضا. وكان يخاطبهم بالكلمة. ٣ واذا
قوم قد اتوا اليه يحملون مفلوجا محمولا
على اربعة. ٤ ولما لم يقدروا ان يقربوا
اليه من اجل الجمع كشفوا السقف حيث
كان وبعد ما نقبوه دلوا السرير الذي كان
المفلوج مضطجعا عليه. ٥ فلما رأى يسوع
ايمانهم قال للمفلوج يا بني مغفورة لك
خطاياك. ٦ وكان قوم من الكتبة جالسين
هناك يفكرون في قلوبهم. ٧ لماذا يتكلم
هذا هكذا بالتجاديف. من يقدر ان يغفر
الخطايا الا الله وحده. ٨ فللوقت علم
يسوع بروحه انهم هكذا يفكرون في
انفسهم فقال لهم ما بالكم تفكرون بهذا
في قلوبكم. ٩ ايما اسهل ان يقال للمفلوج
مغفورة لك خطاياك او ان يقال قم واحمل
سريرك وامش. ١٠ ولكن لكي تعلموا ان
لابن البشر سلطانا على الارض ان يغفر
الخطايا. ١١ قال للمفلوج لك اقول قم
واحمل سريرك واذهب الى بيتك. ١٢ فقام
للوقت وحمل السرير وخرج قدام الجميع
حتى بهت الجميع ومجدوا الله قائلين ما
رأينا قط هكذا.

ומקום מושבותיהם: ואת בתיהם ואת מגרשיהם: ואת
ערי החצרים אשר להם: ואת כל חיה אשר לכל
עיר ועיר אשר ישבו שם: ואת כל הארץ אשר
הלכו שם לפנים ויישבו את ערי שומרון תחתם:
ז: ויהי בראשית מלוכת יהושפט על יהודה:
ויהי בשנה הרביעית למלוכתו על ישראל מלך
אחאב על שומרון. ויהושפט מלך יהודה בשנת
חמש לאחאב: ויהושפט בן עשרים וחמש שנה
בהמלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלים:
ושם אמו עזובה בת שלחי: ויהושפט הלך בכל
דרכי אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה: אך הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות: וישלם יהושפט עם
מלך ישראל: ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר
עשה ומלחמותיו הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה: ויתר הקדשים אשר נשאר
בימי אסא אביו הוציא יהושפט מן הארץ:
ואין מלך בעת ההיא באדום נציב מלך: ויהושפט
עשה אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא
הלכו כי נשברו האניות בעציון גבר: אז אמר
אחזיה בן אחאב אל יהושפט יילכו עבדי עם
עבדיך באניות ויהושפט לא אבה: וישכב יהושפט
עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד אביו
וימלך יהורם בנו תחתיו: אחזיה בן אחאב מלך
על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים: ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויעבד
את הבעל וישתחו לו ויכעס את יהוה אלהי
ישראל ככל אשר עשה אביו: ב: ויפשע מואב
בישראל אחרי מות אחאב: ויפל אחזיה בשבכה
בעלייתו אשר לשמרון ויחל וישלח מלאכים
ויאמר אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון
אם אחיה מחלי זה: ומלאך יהוה דבר אל אליהו
התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שומרון
ודברת אליהם הלא על כי אין אלהים בישראל
אתם הולכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון:
לכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא
תרד ממנו כי מות תמות: וילך אליהו: וישובו
המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם:
ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו
לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם
אליו כה אמר יהוה הלא על כי אין אלהים
בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי
עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו
כי מות תמות: ויאמר אליהם מה מדת האיש
העלה לקראתכם ויאמרו אליו איש בעל שער
ואזור עור אזור במתניו: ויאמר הוא תשבי:
ויאמר אל חמשי שריו ויעל אליו והנה הוא יושב
על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך
דבר רד: ויען אליהו ויאמר אל שר החמשים
אם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים
ותאכל אותך ואת חמשיך: וירד אש מן השמים
ותאכל אותו ואת חמשיו: וישב עוד אל שר
חמשים שלישי ויעל וכרע על ברכיו נגד אליהו
ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים נא תיקר
נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך: הנה ירדה
אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים
הראשונים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך:
ויאמר מלאך יהוה אל אליהו רד עמו אל תירא
מפניו ויקם וירד עמו אל המלך: ויאמר אליו כה
אמר יהוה יען כי שלחת מלאכים לדרוש בבעל
זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל
לדרוש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא
תרד ממנו כי מות תמות: ויעש כדבר יהוה אשר
דבר אליהו ויאמר יהורם תחתיו בשנת שתים
ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן:
ויתר דברי אחזיה אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל:

פרק ו : ה .

ו: ויהי כהעלות יהוה את אליהו בסערה השמימה
ואליהו והאלישע הולכים מן הגלגל: ויאמר אליהו
אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד הירדן
ויאמר אלישע חי יהוה ונפשך אם אעזבך ויבאו
שניהם הירדנה: ב: ויאמר אליהו אל אלישע שב נא
פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר אלישע חי יהוה
ונפשך אם אעזבך ויבאו יריחו: ויגשו בני הנביאים
אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי
היום יהוה לוקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם
אני ידעתי השתקו: ג: ויאמר אליו אליהו אלישע
שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה
ונפשך אם אעזבך וילכו שניהם יחדו: ויבאו
חמשים איש מבני הנביאים ויעמדו מנגד והם
עומדים על הירדן: ד: ויקח אליהו את מעילו
ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה וזה ויעברו שניהם
ביבשה: ה: ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע
שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר
אלישע אלישע יהי נא פי שנים ברוחך: ו: ויאמר
הקשית לשאול אם תראה אותי לקוח מאתך יהי
לך כן ואם אין לא יהי: ז: והנה המה הולכים הלוך
ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרידו בין שניהם
ויעל אליהו בסערה השמים: ח: ואלישע ראה
ויצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו והוא לא ראהו
ויחזק בבגדיו ויקרעם לשני קרעים: ויקח את מעיל
אליהו אשר נפל ממנו וישב ויעמד על שפת
הירדן: ויקח את מעיל אליהו אשר נפל ממנו
ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו גם
הוא ויכו גם הם את המים ויחצו הנה וזה ויעבר
אלישע: ויראו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד
ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו
וישתחוו לו ארצה: ויאמרו אליו הנה נא יש עם
עבדיך חמשים איש בני חיל ילכו נא ויבקשו את
אדניך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו אחד ההרים או
אחת הגבעות ויאמר לא תשלחו: ויפצרו בו עד
בושו ויאמר שלחו: וישלחו חמשים איש ויבקשו
שלשת ימים ולא מצאוהו: וישבו אליו והוא יושב
ביריחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו:
ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר
טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת:
ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח
ויקחו אליו: ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח
ויאמר כה אמר יהוה רפאתי המים האלה לא יהיה
משם עוד מות ומשכלת: ויתרפאו המים עד היום
הזה כדבר אלישע אשר דבר: ויעל משם בית אל
והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתקלסו בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה קרח:
ויפן אחריו וירא אותם ויקללם בשם יהוה ותצאנה
שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבים ושנים
מהם: וילך משם אל הר הכרמל וישב משם שומרונה:

كعكة مثلثة : ٢ : كعكة ذات ثلاثة أركان .

٣ : كعكة مثلثة : ذات ثلاثة أركان .

٤ : كعكة مثلثة : ذات ثلاثة أركان . ٥ : كعكة مثلثة : ذات ثلاثة أركان .

٦ : كعكة مثلثة : ذات ثلاثة أركان .

פרק י

א : ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות .
ב : ותבא ירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה .
ג : ויגד שלמה לכל דבריה לא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה .
ד : ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה .
ה : ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היתה עוד בה רוח .
ו : ותאמר אל המלך שמע היתה דברי אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך .
ז : ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי הרבה חכמה ומוב יספת על השמעה אשר שמעתי .
ח : אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך .
ט : יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלמם ויתנך למלך לעשות משפט וצדקה .
י : ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם הנמה אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה .
יא : וגם אניות חירם אשר נשאו זהב מאופיר הביאו מאופיר עצי אלמגים הרבה מאד ויהי מסמכות לבית יהוה ולבתי המלך וכנרות ונבלים למשררים לא בא כן עצי אלמגים הרבה כזה עד היום הזה .
יב : ומלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה .
יג : ומשקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת ששים ושש מאות ככר זהב .
יד : מלבד אנשי הרכלים וסחר הסחרים וכל מלכי הערב ופחות הארץ .
טו : ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב שש מאות זהב יצא על הצנה האחת .
טז : ושלש מאות מגנות זהב שלש מנים זהב יתן על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון .
יז : ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מובחר .
יח : ששה מעלות לכסא וגב עגל לכסא מאחריו ושתי ידת מזה ומזה למקום השבת ושני אריות עמדים אצל הידת .
יט : ושנים עשר אריות עמדים שם על ששה המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות הארצות .
כ : וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית היער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה לדבר .
כא : כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חירם אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן וקופים ותכיים .
כב : וגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה .
כג : וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו .
כד : והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושמלות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה .
כה : ויקבץ שלמה רכב ופרשים וגו׳ אלף ומאתים רכב וארבעת אלפים סוסים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם .
כו : ויהי שלטון על כל המלכים מן הנהר וגו׳ ארץ פלשתים ועד גבול מצרים .
כז : ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב .
כח : ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים וקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר .
כט : ועלה ויצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים וארם יוציאו .

פרק י .

א : ואחאב היה שבעים בנים בשומרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרונה אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים לאחאב לאמר .

ב : ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב ומרכבות וערי מבצר וכלי נשק .

ג : וראיתם את הטוב ואת הישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמתם על בית אדניכם .

ד : ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו .

ה : וישלח אשר על הבית ואשר על העיר הזקנים ואמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש עשה הטוב בעיניך .

ו : ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ובקולי שמעתם קחו את ראשי אנשי בניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה . ושבעים אנשי המלך את גדלי העיר אשר גדלים אתם .

ז : ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה .

ח : ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבורים פתח השער עד הבקר .

ט : ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם אתם צדיקים הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה .

י : דעו עתה כי לא יפל דבר ה׳ ארצה אשר דבר ה׳ על בית אחאב ויהוה עשה אשר דבר ביד עבדו אליהו .

יא : ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד .

יב : ויקם ויבא וילך שמרונה הוא בית עקד הרעים בדרך .

יג : ויהוא מצא את אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה .

יד : ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם אל בור בית עקד הרעים ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם .

טו : וילך משם ויפגש את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו וישאלהו הישר לבבך ככל אשר לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויתן יהוא ידו אליו ויעלהו אליו המרכבה .

טז : ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי לה׳ ויעלהו ברכבו .

יז : ויבא שמרונה ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר ה׳ אשר דבר אל אליהו .

יח : ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יעבדנו יהוא הרבה .

יט : ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש לא יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל .

כ : ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו .

כא : וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה .

כב : ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויוצא להם המלבושים .

כג : ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעלה ויאמר לעבדי הבעל חפשו ובקרו פן יש פה אתכם מעבדי ה׳ כי אם עבדי הבעל לבדם .

כד : ויבאו לעשות זבחים ועלות והנה שמונים איש חוצה לו ויאמר האיש אשר יפלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו .

כה : ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בואו הכום אל יצא איש ויכו לפי חרב ויזרקו הרצים והשלשים ויאמרו עד עיר בית הבעל .

כו : ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו .

כז : ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה .

כח : וישמד יהוא את הבעל מישראל .

כט : רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן .

ל : ויאמר יהוה אל יהוא יען היטב לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל .

לא : ויהוא לא שמר ללכת בתורת ה׳ אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל .

לב : בימים ההם החל ה׳ להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל .

לג : מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן .

לד : ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל .

לה : וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו .

לו : והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון .

ד : מתרגמין את המגלה בכל לשון ושלא בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש ואם היה שם מתורגמן אחד קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שנים קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שלשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ארבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם חמשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ששה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שמונה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם תשעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם עשרה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם יותר על כן אפילו כולן בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש.

ה : מתרגמין את המגלה בכל לשון ושלא בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש ואם היה שם מתורגמן אחד קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שנים קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שלשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ארבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם חמשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ששה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שמונה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם תשעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם עשרה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם יותר על כן אפילו כולן בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש.

ו : מתרגמין את המגלה בכל לשון ושלא בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש ואם היה שם מתורגמן אחד קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שנים קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שלשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ארבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם חמשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ששה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שמונה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם תשעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם עשרה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם יותר על כן אפילו כולן בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש.

ז : מתרגמין את המגלה בכל לשון ושלא בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש ואם היה שם מתורגמן אחד קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שנים קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שלשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ארבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם חמשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ששה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שמונה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם תשעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם עשרה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם יותר על כן אפילו כולן בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש.

ח : מתרגמין את המגלה בכל לשון ושלא בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש ואם היה שם מתורגמן אחד קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שנים קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שלשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ארבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם חמשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ששה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שמונה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם תשעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם עשרה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם יותר על כן אפילו כולן בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש.

صلاة : ٢ .

١ : ٥ فِي غِنِّ عِلْمِ الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٠٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٠ : ٢٥ ... ١ : ٢٥ ... ٧٥٢

٢٥ : ١ ... ٣٠ : ٢٥ ... ٧٥٢

عبد الله .

٥١ : ولا بد ان يكون في اسم الله
شيء من : ٥١ ان يكون في اسم الله
تعالى .

٥٢ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٢ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٣ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٣ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٤ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٤ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٥ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٥ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٦ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٦ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٧ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٧ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٨ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٨ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٩ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٩ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٠ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٠ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦١ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦١ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٢ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٢ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٣ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٣ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٤ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٤ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٥ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٥ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٦ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٦ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٧ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٧ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٨ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٨ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٩ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٩ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٠ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٠ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧١ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧١ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٢ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٢ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٣ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٣ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٤ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٤ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٥ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٥ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٦ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٦ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٧ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٧ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٨ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٨ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٩ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٩ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٠ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٠ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨١ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨١ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٢ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٢ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٣ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٣ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٤ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٤ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٥ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٥ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٦ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٦ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٧ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٧ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٨ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٨ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٩ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٩ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٠ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٠ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩١ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩١ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٢ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٢ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٣ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٣ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٤ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٤ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٥ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٥ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٦ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٦ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٧ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٧ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٨ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٨ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٩ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٩ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

١٠٠ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ١٠٠ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

ܕܐܝܣܪܝܠ ܕܐܬܟܢܫܘ ܠܘܬܗ : ܩܝܡܝܢ ܥܡܗ
ܩܕܡ ܐܪܘܢܐ : ܘܡܕܒܚܝܢ ܥܢܐ ܘܬܘܪܐ ܕܠܐ
ܡܬܡܢܝܢ : ܘܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܡܢ ܣܓܝܐܘܬܗܘܢ .
ܘ : ܘܐܝܬܝܘ ܟܗܢܐ ܠܐܪܘܢܐ ܕܩܝܡܗ
ܕܡܪܝܐ ܠܐܬܪܗ ܠܒܝܬ ܡܡܠܠܐ : ܠܓܘܐ ܕܩܘܕܫ
ܩܘܕܫܐ : ܠܬܚܝܬ ܓܦܝܗܘܢ ܕܟܪܘܒܐ .
ܙ : ܡܛܠ ܕܟܪܘܒܐ ܦܪܝܣܝܢ ܓܦܝܗܘܢ
ܒܐܬܪܐ ܕܐܪܘܢܐ : ܘܡܛܠܠܝܢ ܒܓܦܝܗܘܢ ܥܠ
ܐܪܘܢܐ : ܘܥܠ ܩܘܦܘܗܝ ܡܢ ܠܥܠ .
ܚ : ܘܐܪܝܟܘ ܩܘܦܐ : ܘܡܬܚܙܝܢ
ܪܫܝܗܘܢ ܕܩܘܦܐ ܡܢ ܩܘܕܫܐ ܠܩܕܡ
ܒܝܬ ܡܡܠܠܐ : ܘܠܒܪ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܗܢܘܢ . ܘܗܘܘ
ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ .
ܛ : ܠܐ ܗܘܐ ܒܐܪܘܢܐ : ܐܠܐ ܐܢ ܬܪܬܝܢ ܠܘܚܐ
ܕܟܐܦܐ : ܕܣܡ ܬܡܢ ܡܘܫܐ ܒܚܘܪܒ : ܟܕ
ܐܩܝܡ ܡܪܝܐ ܩܝܡܐ ܥܡ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܟܕ
ܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ .
ܝ : ܘܟܕ ܢܦܩܘ ܟܗܢܐ ܡܢ ܩܘܕܫܐ : ܥܢܢܐ
ܐܬܡܠܝ ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .
ܝܐ : ܘܠܐ ܐܫܟܚܘ ܟܗܢܐ ܠܡܩܡ
ܘܠܡܫܡܫܘ ܡܢ ܩܕܡ ܥܢܢܐ : ܡܛܠ ܕܐܬܡܠܝ
ܐܝܩܪܗ ܕܡܪܝܐ ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .
ܝܒ : ܗܝܕܝܢ ܐܡܪ ܫܠܝܡܘܢ : ܡܪܝܐ ܐܢܬ
ܐܡܪܬ ܠܡܫܪܐ ܒܥܪܦܠܐ .
ܝܓ : ܘܐܢܐ ܡܒܢܐ ܒܢܝܬ ܒܝܬܐ ܡܥܡܪܐ
ܠܟ : ܡܬܩܢܐ ܠܡܘܬܒܟ ܠܥܠܡܝܢ .
ܝܕ : ܘܐܗܦܟ ܡܠܟܐ ܐܦܘܗܝ : ܘܒܪܟ ܠܟܠܗ
ܟܢܫܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܘܟܠܗ ܟܢܫܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܩܐܡܝܢ .
ܝܗ : ܘܐܡܪ : ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ : ܕܡܠܠ ܒܦܘܡܗ ܥܡ ܕܘܝܕ ܐܒܝ
ܘܒܐܝܕܘܗܝ ܫܠܡ : ܘܐܡܪ .

ܝܘ : ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܐܦܩܬ ܠܥܡܝ ܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܡܨܪܝܢ : ܠܐ ܓܒܝܬ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܢ
ܟܠܗܘܢ ܫܒܛܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܠܡܒܢܐ ܒܝܬܐ
ܕܢܗܘܐ ܫܡܝ ܬܡܢ . ܘܓܒܝܬ ܒܕܘܝܕ ܕܢܗܘܐ
ܥܠ ܥܡܝ ܐܝܣܪܝܠ .
ܝܙ : ܘܗܘܐ ܒܠܒܗ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝ : ܠܡܒܢܐ
ܒܝܬܐ ܠܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܝܚ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܕܘܝܕ ܐܒܝ : ܚܠܦ
ܕܗܘܬ ܒܠܒܟ ܠܡܒܢܐ ܒܝܬܐ ܠܫܡܝ : ܫܦܝܪ
ܥܒܕܬ ܕܗܘܬ ܒܠܒܟ .
ܝܛ : ܒܪܡ ܐܢܬ ܠܐ ܬܒܢܐ ܒܝܬܐ ܠܫܡܝ :
ܐܠܐ ܐܢ ܒܪܟ ܕܢܦܩ ܡܢ ܚܨܝܟ : ܗܘ ܢܒܢܐ
ܒܝܬܐ ܠܫܡܝ .
ܟ : ܘܐܩܝܡ ܡܪܝܐ ܦܬܓܡܗ ܕܐܡܪ :
ܘܩܡܬ ܚܠܦ ܕܘܝܕ ܐܒܝ : ܘܝܬܒܬ ܥܠ
ܟܘܪܣܝܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ : ܘܒܢܝܬ
ܒܝܬܐ ܠܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܟܐ : ܘܥܒܕܬ ܬܡܢ ܐܬܪܐ ܠܐܪܘܢܐ
ܕܡܪܝܐ : ܕܐܩܝܡ ܥܡ ܐܒܗܬܢ ܟܕ ܐܦܩ ܐܢܘܢ
ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ .
ܟܒ : ܘܩܡ ܫܠܝܡܘܢ ܩܕܡ ܡܕܒܚܗ
ܕܡܪܝܐ ܠܘܩܒܠ ܟܠܗ ܟܢܫܐ ܕܐܝܣܪܝܠ . ܘܦܪܣ
ܐܝܕܘܗܝ ܠܫܡܝܐ . ܘܨܠܝ : ܘܐܡܪ .
ܟܓ : ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܠܝܬ ܐܠܗܐ ܐܟܘܬܟ
ܒܫܡܝܐ ܡܢ ܠܥܠ : ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܡܢ ܠܬܚܬ .
ܕܢܛܪ ܐܢܬ ܩܝܡܐ ܘܛܝܒܘܬܐ ܠܥܒܕܝܟ
ܕܡܗܠܟܝܢ ܩܕܡܝܟ ܒܬܪܥܝܬܐ : ܒܟܠܗ ܠܒܗܘܢ
ܘܒܟܠܗ ܢܦܫܗܘܢ .
ܟܕ : ܕܢܛܪܬ ܠܥܒܕܟ ܕܘܝܕ ܐܒܝ ܡܕܡ
ܕܐܡܪܬ ܠܗ . ܕܡܠܠܬ ܒܦܘܡܟ : ܘܒܐܝܕܝܟ
ܫܡܠܝܬܗ ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ .
ܟܗ : ܘܗܫܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܛܪ

ܠܛ : ܘܝܗܒ ܐܝܟ ܠܐܟܘܢܐ : ܚܡܫܐ ܡܢ
ܣܛܪܗ ܕܒܝܬܐ ܡܢ ܝܡܝܢܐ : ܘܚܡܫܐ ܡܢ
ܣܛܪܗ ܕܒܝܬܐ ܡܢ ܣܡܠܐ . ܘܝܡܐ ܝܗܒ ܡܢ
ܣܛܪܗ ܕܒܝܬܐ : ܡܢ ܬܝܡܢ ܡܕܢܚ ܠܘܩܒܠ
ܬܝܡܢܐ .

ܡ : ܘܥܒܕ ܚܝܪܡ ܩܕܪܐ : ܘܡܓܪܦܬܐ :
ܘܐܒܪܐ : ܘܡܙܪܩܝܬܐ . ܘܫܠܡ ܚܝܪܡ ܠܡܥܒܕ
ܟܠܗ ܥܒܕܐ ܕܥܒܕ ܡܠܟܐ ܫܠܝܡܘܢ ܒܒܝܬܗ
ܕܡܪܝܐ .

ܡܐ : ܥܡܘܕܐ ܬܪܝܢ : ܘܐܟܘܢܐ ܕܥܠ ܪܝܫ
ܥܡܘܕܐ ܬܪܝܢ : ܘܫܒܟܐ ܬܪܬܝܢ : ܠܡܟܣܝܘ
ܬܪܬܝܢ ܐܟܘܢܐ ܕܥܠ ܪܝܫ ܥܡܘܕܐ .

ܡܒ : ܘܪܘܡܢܐ ܐܪܒܥܡܐܐ ܠܬܪܬܝܢ ܫܒܟܐ :
ܬܪܝܢ ܣܕܪܝܢ ܕܪܘܡܢܐ ܠܫܒܟܬܐ ܚܕܐ :
ܠܡܟܣܝܘ ܬܪܝܢ ܦܘܡܐ ܕܐܟܘܢܐ ܕܥܠ ܪܝܫ
ܥܡܘܕܐ .

ܡܓ : ܘܐܟܘܢܐ ܥܣܪܐ : ܘܟܘܪܐ ܥܣܪܐ ܕܥܠ
ܐܟܘܢܐ .

ܡܕ : ܘܝܡܐ ܚܕ : ܘܬܘܪܐ ܬܪܥܣܪ
ܬܚܝܬ ܝܡܐ .

ܡܗ : ܘܩܕܪܐ ܘܐܒܪܐ : ܘܡܙܪܩܝܬܐ :
ܘܟܠܗܘܢ ܡܐܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ : ܕܥܒܕ ܚܝܪܡ
ܠܡܠܟܐ ܫܠܝܡܘܢ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܕܢܚܫܐ
ܡܨܠܝܐ .

ܡܘ : ܒܟܟܪ ܕܝܘܪܕܢܢ ܕܐܝܬܘܗܝ : ܒܝܬ
ܚܠܬܐ ܡܕܢܚܝܐ ܢܚܫܐ ܐܫܘܕ ܡܠܟܐ : ܒܥܘܒܝܗ
ܕܐܪܥܐ : ܒܝܬ ܣܟܘܬ ܘܒܝܬ ܨܪܬܢ .

ܡܙ : ܘܥܒܕ ܫܠܝܡܘܢ ܟܠܗܘܢ ܡܐܢܐ
ܕܣܓܝܐܐ ܕܝܢ . ܠܐ ܗܘܐ ܡܬܩܠܐ ܠܡܬܩܠܗ
ܕܢܚܫܐ ܕܥܒܕ ܡܠܟܐ ܫܠܝܡܘܢ ܠܒܝܬܗ
ܕܡܪܝܐ .

ܡܚ : ܒܠܗܘܢ ܡܐܢܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ :
ܡܕܒܚܐ ܕܕܗܒܐ : ܘܦܬܘܪܐ ܕܕܗܒܐ :
ܕܥܠܘܗܝ ܠܚܡܐ ܕܐܦܐ .

ܡܛ : ܘܡܢܪܬܐ ܕܕܗܒܐ ܫܒܝܐ : ܚܡܫ
ܡܢ ܝܡܝܢܐ : ܘܚܡܫ ܡܢ ܣܡܠܐ ܩܕܡ
ܗܝܟܠܐ : ܘܫܪܓܐ : ܘܫܘܫܢܐ : ܘܡܠܩܛܐ ܕܕܗܒܐ .

ܢ : ܘܡܟܣܝܬܐ : ܘܙܡܪܬܐ : ܘܡܙܪܩܝܬܐ : ܘܟܦܐ :
ܘܡܚܬܝܬܐ ܕܕܗܒܐ ܫܒܝܐ : ܘܦܬܚܐ ܕܬܪܥܐ
ܓܘܝܐ ܕܩܘܕܫ ܩܘܕܫܐ : ܘܕܬܪܥܐ ܕܒܝܬܐ
ܕܗܝܟܠܐ : ܕܕܗܒܐ ܫܒܝܐ .

ܢܐ : ܘܫܠܡ ܟܠܗ ܥܒܕܐ ܕܥܒܕ ܡܠܟܐ
ܫܠܝܡܘܢ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ . ܘܐܝܬܝ ܫܠܝܡܘܢ
ܩܘܕܫܐ ܕܕܘܝܕ ܐܒܘܗܝ : ܟܣܦܐ : ܘܕܗܒܐ :
ܘܡܐܢܐ : ܐܚܬ ܒܓܙܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܚ .

ܐ : ܗܝܕܝܢ ܟܢܫ ܫܠܝܡܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܣܒܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܪܫܐ ܕܫܒܛܐ : ܘܪܘܪܒܢܐ
ܕܐܒܗܬܐ . ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܫܠܝܡܘܢ
ܠܐܘܪܫܠܡ : ܠܡܣܩܘ ܐܪܘܢܐ ܕܩܝܡܗ
ܕܡܪܝܐ : ܡܢ ܡܕܝܢܬܗ ܕܕܘܝܕ : ܕܗܝ ܗܝ
ܨܗܝܘܢ .

ܒ : ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܫܠܝܡܘܢ :
ܟܠܗܘܢ ܕܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ : ܒܝܪܚܐ ܕܐܝܬܢܝܢ
ܒܥܐܕܐ : ܗܘ ܝܪܚܐ ܫܒܝܥܝܐ .

ܓ : ܘܐܬܘ ܟܠܗܘܢ ܣܒܐ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܘܫܩܠܘܗ ܟܗܢܐ ܠܐܪܘܢܐ ܕܡܪܝܐ .

ܕ : ܘܐܣܩܘܗ ܠܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ :
ܘܠܡܫܟܢ ܙܒܢܐ : ܘܠܡܐܢܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܡܫܟܢܐ :
ܘܐܣܩܘ ܟܗܢܐ ܘܠܘܝܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .

ܗ : ܘܡܠܟܐ ܫܠܝܡܘܢ ܘܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ

ك : وجنّهذا دبذ ١٨٤ بصوبا : اك
مح لبذ مح لبصبذ بذا دلوصبذ حلحا :
وذوصنا ضلاس . ٨٤٨ هيدس خج سنذا
دنصلا سيا . وصخنا دنصلا ٦سنا .

حا : وحنج بصوبا دلهلحا دضحلا :
ولبصد لبصوبا دمج بصبنا : وحنا عصد
نجس . ولبصد لبصوبا دمج هصحا : وحنا
عصد ثنه .

حد : وبذ ذيا دبصوبا حجيے
دعنبلا . وحلصد حجوصي دبصوبا .

حه : وحنج بضا دهضاهے : دهذ
إنس : مح هوسا : وحنضا لهوسا : ملبذ
خج سنذ . وسحصد إنس ذوصد . وسولا
دلهلس إنس ذنج لس خج سنذ .

حو : وصتبذ لاسلا مح هوسا خج
سنذ دحبجس اس : دهذ إنس دحبجس لبضا
خج سنذ : ٨٤٨ هيدس ذصتبذ ذهضجس
دهضاهذا .

حس : وصلح بذ ٨٤٨ هذهذ لاوحبس .
الالا قيس لاذنبذا : ولالالا قيس لضبذنا :
ولالالا قيس لاصبذا : ولالالا قيس
لضبذسا . وبضا حلسوف لبذ جسوف مح
لبذ : وإسذاسوف لاه خلا .

حه : وحنج قيج سوهوس : إسے
هوسا دنجها : وصذبذ دعنبلا ٨٤٨
ألقس ضلاذس ٦سنج .

حو : وحنج ألنا دهذ ذسنذا . إذبد
إنس ٦وذنج ألنا سيا : وإذبد إنس
قلاش : ولالالا إنس ذوصنج .

حس : وحنجوس ألنا : حيقيا ابه
لوس .

ط : وبذ حيقيا دجله سنجے :

ز : وجنّهذا دبذ ١٨٤ بصوبا : اك
مح لبذ مح لبصبذ بذا دلوصبذ حلحا :
وذوصنا ضلاس . ٨٤٨ هيدس خج سنذا
دنصلا سيا . وصخنا دنصلا ٦سنا .

ح : وحنج بصوبا دلهلحا دضحلا :
ولبصد لبصوبا دمج بصبنا : وحنا عصد
نجس . ولبصد لبصوبا دمج هصحا : وحنا
عصد ثنه .

ت : وبذ ذيا دبصوبا حجيے
دعنبلا . وحلصد حجوصي دبصوبا .

ي : وحنج بضا دهضاهے : دهذ
إنس : مح هوسا : وحنضا لهوسا : ملبذ
خج سنذ . وسحصد إنس ذوصد . وسولا
دلهلس إنس ذنج لس خج سنذ .

يا : وصتبذ لاسلا مح هوسا خج
سنذ دحبجس اس : دهذ إنس دحبجس لبضا
خج سنذ : ٨٤٨ هيدس ذصتبذ ذهضجس
دهضاهذا .

يب : وصلح بذ ٨٤٨ هذهذ لاوحبس .
الالا قيس لاذنبذا : ولالالا قيس لضبذنا :
ولالالا قيس لاصبذا : ولالالا قيس
لضبذسا . وبضا حلسوف لبذ جسوف مح
لبذ : وإسذاسوف لاه خلا .

يج : وحنج قيج سوهوس : إسے
هوسا دنجها : وصذبذ دعنبلا ٨٤٨
ألقس ضلاذس ٦سنج .

يد : وحنج ألنا دهذ ذسنذا . إذبد
إنس ٦وذنج ألنا سيا : وإذبد إنس
قلاش : ولالالا إنس ذوصنج .

يه : وحنجوس ألنا : حيقيا ابه
لوس .

يو : وبذ حيقيا دجله سنجے :

حوكم : ١٠

١ : وكتبوه بنا عكسه بالكلاهجا عتم : واعاهجك حلم شما .

٢ : وجنا شا نجا دلجنم : ضلا أعم ثوذجه : مهدعم أعم قاهم : واكاهم أعم ؤصفا : بك إذكا هيدم دعفجا : دإذا : وجدضاها دإذا بك بعفجا .

٣ : وصاهاك دإذا هم لبد : بك ميا بك بعفجا إذكم مهدعم : مهضهجا لهجا .

٤ : واجهجا الكلا هيدم : ومعكل ميا لسا واكاهم أعتم .

٥ : وجلم وجدا وقيا وذكم : وضعكلم مج لمج : واكاهم أعتم .

٦ : واهاها دعفجا بجج : مهدعم أعم قاهم : واكاهم أعم ثوذجه : واكاهم بك إقمض دعفجا وذجا وصاهاها بك بعفجا .

٧ : واهاها دجوهنا ذإنا ه ضا الهم : ألهاها لمنا بجج . وضعكلم دإذا مج غلاهجه وضعكلم لمج : ومج بجج وضعكلم لمجا بك مج : ومج غلاهجه وضعكلم لمجا بك بعفجا . وضجنا لا لمعفجا أسجنا .

٨ : وكتبوه بجج لهجا : أسم صهجا وقهجا : وجنا ذهجا أعم : وجاقا ذهجا أعم وجهجا أعم .

٩ : مج لمج : جاقا هجتا : أسم صهجا وقهجا : واجا .

١٠ : وجنا ذجا ذجا مج سجا : الكلا هشقم وقهجا : واشكا وجهجا دإذا : واجهجا دجوا ضاكا ذهجا لهجا : واهاها دجوا .

١١ : وججا ضلجا علمعم : واجهم لسجه مج ؤجه .

١٢ : وصه ذج أنكا الكلا إذضلجا مج غجها وجلكا : واجهم بجج ؤنه ماضم جسجا . واكاهم معجلا وصجا دجسجا . لمعجج حد بجج ؤسجا . واكا لهم ضلجا علمعم : وججج حلم بججا .

١٣ : وبجه الا ذجا بعفجا ؤسجے . ؤصجا ذجعفجا مج : الهضاهجا أعم . سهكا ذاهاهجا أعم ذجج اے . وضجنا لمعفجا أسجنا .

١٤ : واكاهم حضكا بجج لصهجه بك ججا ذجعفجا : ذاهججا ؤسجے . سجا : مهدعم أعم ؤصهج ؤجضجا سجا : وضعكلم أعم ؤصهج ؤجضجا أسجنا .

١٥ : وكتبوه بجج : وكتبوا لجنا . وججج بجج لجنا فجهاب ؤجهاب : بجج عجنكا لجضجا ذك بعفجا : بجج ضجنا الا ذجا بعفجا . وضجنا لا لمعفجا أسجنا .

١٦ : وجضجا ذك بعفجا لججا : ذهججا ذاهاها أجد أعم .

ܘܓܘܗ : ܕܐܪܙܐ ܗܘܐ . ܘܟܐܦܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ
ܗܘܬ ܒܗ .

ܝܛ : ܘܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܬܩܢ ܒܝܬܐ ܡܢ ܠܓܘ
ܠܓܘ : ܠܡܣܡ ܬܡܢ ܩܒܘܬܐ ܕܩܝܡܗ
ܕܡܪܝܐ .

ܟ : ܘܩܕܡ ܒܝܬ ܡܩܕܫܐ : ܥܣܪܝܢ ܐܡܝܢ
ܐܘܪܟܗ : ܘܥܣܪܝܢ ܐܡܝܢ ܦܬܝܗ : ܘܥܣܪܝܢ
ܐܡܝܢ ܪܘܡܗ . ܘܚܦܝܗ ܕܗܒܐ ܚܠܝܨܐ .
ܘܥܒܕ ܠܡܕܒܚܐ ܕܐܪܙܐ .

ܟܐ : ܘܚܦܝܗ ܫܠܝܡܘܢ ܠܒܝܬܐ ܡܢ ܠܓܘ
ܒܕܗܒܐ ܚܠܝܨܐ . ܘܥܒܕ ܦܪܘܣܬܐ ܕܕܗܒ
ܩܕܡ ܡܩܕܫܐ : ܘܚܦܝܗ ܕܗܒܐ .

ܟܒ : ܘܠܟܠܗ ܒܝܬܐ ܚܦܐ ܕܗܒܐ :
ܥܕܡܐ ܕܫܠܡ ܟܠܗ ܒܝܬܐ . ܘܟܠܗ ܡܕܒܚܐ
ܕܩܕܡ ܡܩܕܫܐ ܚܦܝܗ ܕܗܒܐ .

ܟܓ : ܘܥܒܕ ܒܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܬܪܝܢ ܟܪܘܒܝܢ
ܕܩܝܣܐ . ܡܫܘܚܬܐ ܚܕܐ ܥܣܪ ܐܡܝܢ ܪܘܡܗ :
ܘܚܡܫ ܐܡܝܢ ܦܬܝܗ : ܕܟܪܘܒܐ ܚܕ .

ܟܕ : ܘܚܡܫ ܐܡܝܢ ܓܦܗ ܕܟܪܘܒܐ ܚܕ :
ܘܚܡܫ ܐܡܝܢ ܓܦܗ ܕܟܪܘܒܐ ܐܚܪܢܐ .
ܥܣܪ ܐܡܝܢ ܡܢ ܪܫ ܓܦܘܗܝ ܘܥܕܡܐ
ܠܪܫ ܓܦܘܗܝ .

ܟܗ : ܘܥܣܪ ܐܡܝܢ ܟܪܘܒܐ ܐܚܪܢܐ :
ܡܫܘܚܬܐ ܚܕܐ ܘܬܘܩܢܐ ܚܕ ܠܬܪܝܗܘܢ
ܟܪܘܒܐ .

ܟܘ : ܘܪܘܡܗ ܕܟܪܘܒܐ ܚܕ : ܥܣܪ
ܐܡܝܢ . ܘܗܟܢܐ ܟܪܘܒܐ ܐܚܪܢܐ .

ܟܙ : ܘܣܡ ܟܪܘܒܐ ܒܓܘ ܒܝܬܐ ܓܘܝܐ :
ܘܦܪܣ ܓܦܝܗܘܢ ܕܟܪܘܒܐ . ܘܢܩܦܬ ܓܦܗ
ܕܚܕ ܒܫܘܪܐ : ܘܓܦܗ ܕܟܪܘܒܐ ܐܚܪܢܐ
ܕܢܩܦܐ ܒܫܘܪܐ ܐܚܪܬܐ . ܘܓܦܝܗܘܢ
ܕܒܡܨܥܬܗ ܕܒܝܬܐ ܢܩܝܦܢ ܚܕ ܠܚܕ .

ܟܚ : ܘܚܦܐ ܐܢܘܢ ܠܟܪܘܒܐ ܕܗܒܐ
ܚܠܝܨܐ .

ܟܛ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܫܘܪ̈ܘܗܝ ܕܒܝܬܐ ܐܚܕܪ
ܦܬܚ̈ܐ . ܘܓܠܦ ܨܘܪ̈ܬܐ : ܕܟܪܘܒܐ : ܘܕܩܠܐ :
ܘܦܬܚ̈ܐ : ܡܢ ܠܓܘ ܘܡܢ ܠܒܪ .

ܠ : ܘܠܐܪܥܗ ܕܒܝܬܐ ܚܦܐ ܕܗܒܐ :
ܡܢ ܠܓܘ ܘܡܢ ܠܒܪ .

ܠܐ : ܘܠܬܪܥܐ ܕܒܝܬ ܡܩܕܫܐ : ܥܒܕ
ܬܪ̈ܥܐ ܕܩܝܣܐ ܕܡܫܘܚܬܐ : ܡܪܒܥܝܢ
ܦܬܘܪ̈ܘܗܝ ܘܡܬܪ̈ܒܥܝܢ .

ܠܒ : ܘܠܬܪܝܢ ܬܪ̈ܥܐ ܕܩܝܣܐ ܕܡܫܘܚܬܐ .
ܘܓܠܦ ܥܠܝܗܘܢ ܨܘܪ̈ܬܐ : ܕܟܪܘܒܐ : ܘܕܩܠܐ :
ܘܦܬܚ̈ܐ . ܘܚܦܐ ܐܢܘܢ ܕܗܒܐ :
ܘܐܫܕ ܥܠ ܟܪܘܒܐ ܘܥܠ ܕܩܠܐ ܕܗܒܐ .

ܠܓ : ܘܗܟܢܐ ܥܒܕ ܠܬܪܥܐ ܕܗܝܟܠܐ :
ܦܬܘܪ̈ܘܗܝ ܕܩܝܣܐ ܕܡܫܘܚܬܐ : ܡܪܒܥܝܢ
ܘܡܬܪ̈ܒܥܝܢ .

ܠܕ : ܘܬܪܝܢ ܬܪ̈ܥܝܢ ܕܩܝܣܐ ܕܫܘܪܒܝܢܐ :
ܬܪܝܢ ܡܬܦܬܚܝܢ ܗܘܘ ܕܚܕ ܬܪܥܐ ܠܥܠܡܝܢ . ܘܬܪܝܢ
ܡܬܦܬܚܝܢ ܗܘܘ ܕܬܪܥܐ ܐܚܪܢܐ ܠܥܠܡܝܢ .

ܠܗ : ܘܓܠܦ ܟܪܘܒܐ : ܘܕܩܠܐ : ܘܦܬܚ̈ܐ :
ܘܫܘܫܢܐ . ܘܚܦܐ ܕܗܒܐ ܦܫܝܛ ܥܠ ܓܠܦܐ .

ܠܘ : ܘܒܢܐ ܠܕܪܬܐ ܓܘܝܬܐ : ܬܠܬܐ
ܣܕܪ̈ܝܢ ܕܦܣܝܠܬܐ : ܘܣܕܪܐ ܚܕ
ܕܩܝܣܐ ܕܐܪܙܐ .

ܠܙ : ܒܫܢܬܐ ܕܐܪܒܥ ܐܬܫܬܐܣ ܒܝܬܐ
ܕܡܪܝܐ ܒܝܪܚܐ ܕܐܝܪ .

ܠܚ : ܘܒܫܢܬܐ ܕܚܕܥܣܪܐ ܒܝܪܚܐ ܕܡܪܚܫܘܢ
ܐܝܬܘܗܝ ܝܪܚܐ ܬܡܝܢܝܐ : ܫܠܡ ܒܝܬܐ
ܒܟܠܗܝܢ ܡܠ̈ܘܗܝ ܘܒܟܠܗܘܢ ܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ .
ܘܒܢܝܗ ܒܫܒܥ ܫܢܝܢ .

ܠܒܝܬܐ ܒܟܐܦܐ ܦܣܝܠܬܐ .

ܚ : ܘܦܣܠܘ ܒܢܝ̈ܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܘܒܢܝ̈ܐ
ܕܚܝܪܡ : ܘܐܪܘܕܝ̈ܐ : ܘܐܬܩܝܢܘ ܟܐܦ̈ܐ ܘܩܝ̈ܣܐ
ܠܒܢܝܢܐ ܕܒܝܬܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܘ .

ܐ : ܘܗܘܐ ܒܫܢܬ ܐܪܒܥ ܡܐܐ ܘܬܡܢܝܢ
ܫܢܝܢ : ܠܡܦܩܬܗܘܢ ܕܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܕܡܨܪܝܢ : ܒܫܢܬܐ ܕܐܪܒܥܬܐ ܒܝܪܚܐ ܐܝܪ
ܕܗܘܝܘ ܝܪܚܐ ܬܪܝܢܐ : ܕܐܡܠܟ ܫܠܝܡܘܢ ܥܠ
ܐܝܣܪܝܠ : ܫܪܝ ܠܡܒܢܐ ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ .

ܒ : ܘܒܝܬܐ ܕܒܢܐ ܫܠܝܡܘܢ ܠܡܪܝܐ :
ܫܬܝܢ ܐܡܝܢ ܐܘܪܟܗ : ܘܥܣܪܝܢ ܐܡܝܢ ܦܬܝܗ :
ܘܬܠܬܝܢ ܐܡܝܢ ܪܘܡܗ .

ܓ : ܘܐܣܛܘܐ ܕܩܕܡ ܗܝܟܠܐ ܕܒܝܬܐ :
ܥܣܪܝܢ ܐܡܝܢ ܐܘܪܟܗ ܠܘܩܒܠ ܦܬܝܗ
ܕܒܝܬܐ : ܘܥܣܪ ܐܡܝܢ ܦܬܝܗ ܠܘܩܒܠ ܐܘܪܟܗ
ܕܒܝܬܐ .

ܕ : ܘܥܒܕ ܠܒܝܬܐ ܟܘ̈ܐ ܫܒܝܟܬܐ
ܘܐܛܝܡܬܐ .

ܗ : ܘܒܢܐ ܥܠ ܐܣܛܘܐ ܕܒܝܬܐ ܕܝܪܬܐ
ܟܕ ܚܕܪ . ܐܣܛܘ̈ܐ ܕܒܝܬܐ ܐܚܕܪ ܠܗܝܟܠܐ
ܘܠܒܝܬ ܩܘܕܫܐ .

ܘ : ܘܕܝܪܬܐ ܬܚܬܝܬܐ ܚܡܫ
ܐܡܝܢ ܦܬܝܗ : ܘܡܨܥܝܬܐ ܫܬ ܐܡܝܢ ܦܬܝܗ :
ܘܬܠܝܬܝܬܐ ܫܒܥ ܐܡܝܢ ܦܬܝܗ : ܡܛܠ
ܕܡܓܘܢܝܬܐ ܝܗܒ ܠܒܝܬܐ ܚܕܪ ܡܢ ܠܒܪ :
ܕܢܗܘܐ ܐܣܝܪ ܐܚܕ ܒܟܬܠܐ .

ܙ : ܘܒܝܬܐ ܟܕ ܡܬܒܢܐ : ܒܟܐܦ̈ܐ
ܫܠܝܡܬܐ ܕܡܬܩܢܢ ܐܬܒܢܝ . ܘܐܪܙܦܬܐ
ܘܩܘܪܢܣܐ ܘܟܠ ܡܐܢ ܕܦܪܙܠܐ : ܠܐ ܐܫܬܡܥ
ܒܒܝܬܐ ܟܕ ܡܬܒܢܐ .

ܚ : ܘܬܪܥܐ ܕܣܛܪܐ ܡܨܥܝܐ :
ܠܣܛܪܗ ܕܒܝܬܐ ܝܡܝܢܝܐ . ܘܒܕܪ̈ܓܐ
ܣܠܩܝܢ ܠܡܨܥܝܬܐ : ܘܡܢ ܡܨܥܝܬܐ ܣܠܩܝܢ
ܠܬܠܝܬܝܬܐ .

ܛ : ܘܒܢܝܗ ܠܒܝܬܐ ܘܫܟܠܠܗ : ܘܛܠܠܗ
ܠܒܝܬܐ ܒܩܘܪ̈ܝܐ ܘܣܕܪ̈ܐ ܕܐܪܙܐ .

ܝ : ܘܒܢܐ ܕܝܪܬܐ ܥܠ ܟܠܗ ܒܝܬܐ :
ܚܡܫ ܐܡܝܢ ܪܘܡܗܝܢ : ܘܐܘܚܕܗ ܠܒܝܬܐ
ܒܩܝ̈ܣܐ ܕܐܪܙܐ .

ܝܐ : ܘܗܘܐ ܦܬܓܡܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠ
ܫܠܝܡܘܢ ܠܡܐܡܪ .

ܝܒ : ܒܝܬܐ ܗܢܐ ܕܒܢܐ ܐܢܬ : ܐܢ ܬܗܠܟ
ܒܢܡܘܣܝ : ܘܕܝܢܝ ܬܥܒܕ : ܘܬܛܪ ܟܠܗܘܢ
ܦܘܩܕܢܝ : ܘܬܗܠܟ ܒܗܘܢ : ܐܩܝܡ ܦܬܓܡܝ
ܥܡܟ ܕܐܡܠܠܬ ܠܕܘܝܕ ܐܒܘܟ .

ܝܓ : ܘܐܫܪܐ ܒܝܢܬ ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܠܐ
ܐܫܒܘܩ ܠܥܡܝ ܐܝܣܪܝܠ .

ܝܕ : ܘܒܢܝܗ ܫܠܝܡܘܢ ܠܒܝܬܐ ܘܫܟܠܠܗ .

ܝܗ : ܘܒܢܐ ܟܘܬܠܝ̈ ܕܒܝܬܐ ܡܢ ܠܓܘ
ܒܕܦ̈ܐ ܕܐܪܙܐ . ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܒܝܬܐ ܘܥܕܡܐ
ܠܬܛܠܝܠܗ : ܚܦܝܗܝ ܩܝܣܐ ܡܢ ܠܓܘ . ܘܚܦܐ
ܐܪܥܗ ܕܒܝܬܐ ܒܕܦ̈ܐ ܕܒܪܘܬܐ .

ܝܘ : ܘܒܢܐ ܫܠܝܡܘܢ ܥܣܪܝܢ ܐܡܝܢ ܡܢ
ܣܘܦܗ ܕܒܝܬܐ ܒܕܦ̈ܐ ܕܐܪܙܐ : ܘܡܢ
ܐܪܥܗ ܘܥܕܡܐ ܠܬܛܠܝܠܗ : ܘܒܢܐ ܡܢ
ܠܓܘ ܠܒܝܬ ܩܘܕܫ ܩܘܕܫܐ .

ܝܙ : ܐܪܒܥܝܢ ܐܡܝܢ ܗܘܐ ܒܝܬܐ : ܗܝܟܠܐ
ܗܘ ܩܕܡܝܐ .

ܝܚ : ܘܐܪܙܐ ܕܒܝܬܐ ܗܘܐ ܡܢ ܠܓܘ :
ܘܓܠܝܦ ܗܘܐ ܦܩܘ̈ܥܐ ܘܦܬ̈ܚܐ ܘܫܘܫ̈ܢܐ .

٢ ملوك ٥ : ٥ .

١ : ٥ ويقع سيف ملك ارام في يديه وهو
يعظم امام سيده: لانه بواسطته اعطى
الرب خلاصا لارام. وكان الرجل ايضا
جبارا في بأس مصابا بالبرص .
٢ : ٥ وقد خرج ارام غزاة
وسبى من ارض اسرائيل سبية صغيرة
فكانت تخدم امرأة نعمان .
٣ : ٥ فقالت لسيدتها: ليت سيدي
امام النبي الذي في السامرة فانه كان
يشفيه من برصه .
٤ : ٥ فدخل نعمان وأخبر سيده
قائلا: هكذا وهكذا تكلمت الفتاة التي
من ارض اسرائيل .
٥ : ٥ فقال ملك ارام: اذهب الآن
وسأرسل رسالة الى ملك اسرائيل. فذهب
وأخذ في يده عشرة قناطير من الفضة
وستة آلاف من الذهب وعشر حلل من
الثياب .
٦ : ٥ وأتى بالرسالة الى ملك اسرائيل
قائلا: والآن عندما تأتيك هذه الرسالة
فاعلم اني قد أرسلت اليك نعمان عبدي
لتشفيه من برصه .
٧ : ٥ فلما قرأ ملك اسرائيل الرسالة
مزق ثيابه وقال: هل انا الله لأميت
واحيي حتى ان هذا يرسل الي لأشفي
رجلا من برصه. فاعلموا الآن وانظروا
كيف انه يتعرض لي .
٨ : ٥ فلما سمع اليشع رجل الله
ان ملك اسرائيل قد مزق ثيابه أرسل
الى الملك قائلا: لماذا مزقت ثيابك؟
ليأت الآن اليّ ويعلم ان في اسرائيل
نبيا .
٩ : ٥ فأتى نعمان بخيله ومركباته
ووقف على باب بيت اليشع .
١٠ : ٥ فأرسل اليشع اليه رسولا قائلا:
اذهب واغتسل سبع مرات في الاردن
فيعود جسدك اليك وتطهر .
١١ : ٥ فغضب نعمان ومضى قائلا:
كنت اظن انه يخرج اليّ ويقف ويدعو
باسم الرب الهه ويلمس بيده الموضع
ويشفي البرص .
١٢ : ٥ أليست ابارة ونهر فرفر دمشق
خيرا من جميع مياه اسرائيل؟ أفلا
اغتسل فيهما واطهر؟ فانصرف ومضى
بغيظ .
١٣ : ٥ فتقدم اليه عبيده وكلموه
قائلين: يا ابانا لو كان النبي قد أمرك
بأمر عظيم أفلا كنت تفعله؟ فكم بالحري
اذ قال لك اغتسل فتطهر .
١٤ : ٥ فنزل ودخل الاردن وغطس
فيه سبع مرات حسب قول رجل الله
فعاد جسده كجسد غلام صغير وطهر .
١٥ : ٥ فرجع الى رجل الله هو
وجميع رفقته ووقف امامه وقال: هوذا
الآن علمت انه ليس في كل الارض
الا في اسرائيل. فالآن خذ بركة من
عبدك .
١٦ : ٥ فقال: حي هو الرب الذي
انا واقف امامه لا آخذ. وألح عليه
ليأخذ فأبى .
١٧ : ٥ فقال نعمان: فان لم يكن
فليعط عبدك حمل بغل تراب لانه لا
يعمل عبدك بعد محرقة او ذبيحة
لآلهة اخرى بل للرب .
١٨ : ٥ في هذا الامر يغفر الرب
لعبدك: عندما يدخل سيدي بيت رمون
ليسجد هناك وهو متكئ على يدي
فأسجد في بيت رمون عندما اسجد في
بيت رمون يغفر الرب لعبدك هذا الامر .
١٩ : ٥ فقال له: اذهب بسلام. فلما
ذهب عنه مسافة من الارض

ه : ثنا بن سعد حدثني حجاج .

٩ : سفيان بن عيينة .

س : عبد بن ألا تعبدوا .

هـ : إنني بن زيد ابن أسلم : إذا بعضهم ظلمة : بعضا بمعنى بعض .

ع : ضموا بعضهم بعض جازما .

ح : أم منا بل بلسان أم منا بل بعد هؤلاء بمعنى : أجمل معناه منكم .

ط : أعلمه غلط حجاج فأعلمه فلانا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف . أعلمه بقوة بيده .

ك : أعلمه بالسيف ط فأعلمه بعد هؤلاء بمعنى أجمل معناه منكم .

ل : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم : بل بعضا ط بن فلان بعضهم بعضا .

م : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ن : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف . أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

س : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ع : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ف : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ص : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ق : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ر : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ش : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ت : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ث : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

خ : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ذ : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ض : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ظ : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

غ : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ܐܢܐ ܡܝܬܐ ܗܘ . ܘܐܬܒܩܝܬ ܒܗ ܒܨܦܪܐ : ܘܠܐ ܗܘܐ ܗܘ ܒܪܝ ܕܝܠܕܬ .

ܟܒ : ܘܐܡܪܬ ܐܢܬܬܐ ܗܝ ܐܚܪܬܐ : ܠܐ ܗܘܐ ܗܟܢܐ : ܒܪܝ ܗܘ ܚܝܐ : ܘܒܪܟܝ ܗܘ ܡܝܬܐ .

ܟܓ : ܘܗܝ ܐܡܪܐ : ܠܐ ܗܘܐ ܗܟܢܐ : ܒܪܟܝ ܗܘ ܡܝܬܐ : ܘܒܪܝ ܗܘ ܚܝܐ . ܘܢܨܝܢ ܗܘܝ ܩܕܡ ܡܠܟܐ .

ܟܕ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ : ܐܝܬܘ ܠܝ ܣܦܣܪܐ . ܘܐܝܬܝܘ ܣܦܣܪܐ ܩܕܡ ܡܠܟܐ .

ܟܗ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ : ܦܠܓܘܗܝ ܠܛܠܝܐ ܕܚܝ ܠܬܪܬܝܢ : ܘܗܒܘ ܦܠܓܗ ܠܚܕܐ : ܘܦܠܓܗ ܠܚܕܐ .

ܟܘ : ܘܐܡܪܬ ܐܢܬܬܐ ܗܝ ܕܒܪܗ ܚܝ ܠܡܠܟܐ : ܡܛܠ ܕܐܬܚܡܘ ܪ̈ܚܡܝܗ ܥܠ ܒܪܗ . ܘܐܡܪܬ ܒܒܥܘ ܡܪܝ : ܗܒܘ ܠܗ ܠܛܠܝܐ ܚܝܐ : ܘܡܡܬ ܠܐ ܬܡܝܬܘܢܝܗܝ . ܘܗܝ ܐܡܪܐ : ܠܐ ܠܝ ܢܗܘܐ ܐܦܠܐ ܠܟܝ : ܦܠܓܘܗܝ .

ܟܙ : ܘܥܢܐ ܡܠܟܐ ܘܐܡܪ : ܗܒܘ ܠܗ ܛܠܝܐ ܚܝܐ : ܘܡܡܬ ܠܐ ܬܡܝܬܘܢܝܗܝ . ܗܝ ܗܝ ܐܡܗ .

ܟܚ : ܘܫܡܥܘ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ ܕܝܢܐ ܕܕܢ ܡܠܟܐ : ܘܕܚܠܘ ܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ . ܡܛܠ ܕܚܙܘ ܕܚܟܡܬܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬ ܒܗ ܠܡܥܒܕ ܕܝܢܐ .

ܩܦܠܐܘܢ ܕ .

ܐ : ܘܗܘܐ ܫܠܝܡܘܢ ܡܠܟܐ ܥܠ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ .

ܒ : ܘܗܠܝܢ ܪ̈ܘܪܒܢܐ ܕܝܠܗ : ܥܙܪܝܐ ܒܪ ܨܕܘܩ ܟܗܢܐ .

ܓ : ܐܠܝܚܘܪܦ ܘܐܚܝܐ ܒܢ̈ܝ ܫܝܫܐ ܣܦܪ̈ܐ : ܘܝܗܘܫܦܛ ܒܪ ܐܚܝܠܘܕ ܡܥܗܕܢܐ .

ܕ : ܘܒܢܝܐ ܒܪ ܝܗܘܝܕܥ ܥܠ ܚܝܠܐ : ܘܨܕܘܩ ܘܐܒܝܬܪ ܟܗ̈ܢܐ .

ܗ : ܘܥܙܪܝܐ ܒܪ ܢܬܢ ܥܠ ܩܝܘܡܐ : ܘܙܒܘܕ ܒܪ ܢܬܢ ܟܗܢܐ ܪܚܡܗ ܕܡܠܟܐ .

ܘ : ܘܐܚܝܫܪ ܪܒ ܒܝܬܐ : ܘܐܕܘܢܝܪܡ ܒܪ ܥܒܕܐ ܥܠ ܡܟܣܐ .

ܙ : ܘܠܫܠܝܡܘܢ ܬܪܥܣܪ ܦܩܝܕܝܢ ܥܠ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ . ܘܡܬܪܣܝܢ ܠܡܠܟܐ ܘܠܒܝܬܗ . ܝܪܚܐ ܒܫܢܬܐ ܢܦܠ ܥܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܠܡܬܪܣܝܘ .

ܚ : ܘܗܠܝܢ ܫܡܗܝܗܘܢ : ܒܪ ܚܘܪ ܒܛܘܪܐ ܕܐܦܪܝܡ .

ܛ : ܒܪ ܕܩܪ ܒܡܩܨ ܘܒܫܥܠܒܝܡ : ܘܒܒܝܬ ܫܡܫ ܘܒܐܝܠܘܢ ܒܝܬ ܚܢܢ .

ܝ : ܒܪ ܚܣܕ ܒܐܪܘܒܘܬ : ܕܝܠܗ ܣܘܟܘ ܘܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܚܦܪ .

ܝܐ : ܒܪ ܐܒܝܢܕܒ ܒܟܠܗ ܢܦܬ ܕܘܪ : ܛܦܬ ܒܪܬ ܫܠܝܡܘܢ ܗܘܬ ܠܗ ܐܢܬܬܐ .

ܝܒ : ܒܥܢܐ ܒܪ ܐܚܝܠܘܕ ܒܬܥܢܟ ܘܒܡܓܕܘ : ܘܒܟܠܗ ܒܝܬ ܫܐܢ ܕܠܘܬ ܨܪܬܢ ܬܚܝܬ ܝܙܪܥܠ : ܡܢ ܒܝܬ ܫܐܢ ܘܥܕܡܐ ܠܐܒܠ ܡܚܘܠܐ : ܘܥܕܡܐ ܠܥܒܪܐ ܕܝܩܡܥܡ .

ܝܓ : ܒܪ ܓܒܪ ܒܪܡܬ ܓܠܥܕ : ܕܝܠܗ ܚܒܠ ܐܪܓܘܒ ܕܒܡܬܢܢ . ܫܬܝܢ ܩܘܪܝܢ ܪ̈ܘܪܒܬܐ : ܕܐܝܬ ܠܗܝܢ ܫܘܪܐ ܘܡܘܟܠܐ ܕܢܚܫܐ .

ܝܕ : ܐܚܝܢܕܒ ܒܪ ܥܕܘ ܒܡܚܢܝܡ .

ܝܗ : ܐܚܝܡܥܨ ܒܢܦܬܠܝ : ܐܦ ܗܘ ܢܣܒ ܠܒܣܡܬ ܒܪܬ ܫܠܝܡܘܢ ܐܢܬܬܐ .

ܒܝܬܐ ܠܫܡܗ ܕܡܪܝܐ: ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ.

ܓ : ܘܪܚܡ ܫܠܝܡܘܢ ܠܡܪܝܐ: ܠܡܗܠܟܘ ܒܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܕܘܝܕ ܐܒܘܗܝ: ܒܠܚܘܕ ܥܠ ܪ̈ܡܬܐ ܡܕܒܚ ܗܘܐ: ܘܡܣܩ ܒܣ̈ܡܐ.

ܕ : ܘܐܙܠ ܡܠܟܐ ܠܓܒܥܘܢ ܠܡܕܒܚܘ ܬܡܢ: ܡܛܠ ܕܗܝ ܗܘܬ ܪܡܬܐ ܪܒܬܐ. ܐܠܦ ܥܠܘܢ ܡܕܒܚ ܗܘܐ ܫܠܝܡܘܢ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܗܘ ܕܒܓܒܥܘܢ.

ܗ : ܘܐܬܚܙܝ ܡܪܝܐ ܠܫܠܝܡܘܢ ܒܚܠܡܐ ܕܠܠܝܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ: ܫܐܠ ܡܢܐ ܐܬܠ ܠܟ.

ܘ : ܘܐܡܪ ܫܠܝܡܘܢ: ܐܢܬ ܥܒܕܬ ܥܡ ܥܒܕܟ ܕܘܝܕ ܐܒܝ ܛܝܒܘܬܐ ܪܒܬܐ: ܐܝܟ ܕܗܠܟ ܩܕܡܝܟ. ܒܩܘܫܬܐ ܘܒܙܕܝܩܘܬܐ: ܘܒܬܪܝܨܘܬܐ ܕܠܒܐ: ܗܠܟ ܩܕܡܝܟ. ܘܢܛܪܬ ܠܗ ܗܕܐ ܛܝܒܘܬܐ ܪܒܬܐ: ܘܝܗܒܬ ܠܗ ܒܪܐ. ܕܝܬܒ ܥܠ ܟܘܪܣܝܗ ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ.

ܙ : ܘܗܫܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ: ܐܢܬ ܐܡܠܟܬ ܠܥܒܕܟ ܚܠܦ ܕܘܝܕ ܐܒܝ. ܘܐܢܐ ܛܠܝܐ ܐܢܐ ܙܥܘܪܐ. ܘܠܐ ܝܕܥ ܐܢܐ ܠܡܦܩ ܘܠܡܥܠ: ܒܝܢ ܥܡܟ ܕܓܒܝܬ.

ܚ : ܥܡܐ ܣܓܝܐܐ ܕܠܐ ܡܬܡܢܐ: ܘܠܐ ܡܬܚܫܒ ܡܢ ܣܘܓܐܗ.

ܛ : ܗܒ ܠܥܒܕܟ ܠܒܐ ܫܡܘܥܐ ܠܡܕܢ ܠܥܡܟ: ܘܠܡܦܪܫܘ ܒܝܬ ܛܒܬܐ ܠܒܝܫܬܐ. ܡܢܘ ܓܝܪ ܡܫܟܚ ܠܡܕܢ ܠܥܡܟ ܗܢܐ ܪܒܐ.

ܝ : ܘܫܦܪ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܒܥܝܢ̈ܝ ܡܪܝܐ: ܕܫܐܠ ܫܠܝܡܘܢ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ.

ܝܐ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܫܠܝܡܘܢ: ܚܠܦ ܕܫܐܠܬ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ: ܘܠܐ ܫܐܠܬ ܠܟ ܚܝ̈ܐ ܢܓܝܪ̈ܐ: ܘܠܐ ܫܐܠܬ ܠܟ ܢܦܫܐ ܕܒܥܠܕܒܒ̈ܝܟ: ܘܠܐ ܫܐܠܬ ܠܟ ܥܘܬܪܐ: ܘܫܐܠܬ ܠܟ ܚܟܡܬܐ ܠܡܫܡܥ ܕܝܢܐ.

ܝܒ : ܗܐ ܥܒܕܬ ܠܟ ܐܝܟ ܦܬܓܡܟ: ܗܐ ܝܗܒܬ ܠܟ ܠܒܐ ܚܟܝܡܐ ܘܡܣܬܟܠܢܐ: ܕܐܟܘܬܟ ܠܐ ܗܘܐ ܩܕܡܝܟ: ܘܒܬܪܟ ܠܐ ܢܩܘܡ ܐܟܘܬܟ.

ܝܓ : ܘܐܦ ܡܕܡ ܕܠܐ ܫܐܠܬ ܝܗܒܬ ܠܟ: ܐܦ ܥܘܬܪܐ: ܐܦ ܐܝܩܪܐ. ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܟܘܬܟ: ܐܢܫ ܒܡܠܟܐ: ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܝܟ.

ܝܕ : ܘܐܢ ܬܗܠܟ ܒܐܘܪܚܬܝ ܠܡܛܪ ܦܘܩܕܢܝ ܘܢܡܘܣܝ ܐܝܟ ܕܗܠܟ ܕܘܝܕ ܐܒܘܟ: ܐܘܪܟ ܝܘܡܝܟ.

ܝܗ : ܘܐܬܬܥܝܪ ܫܠܝܡܘܢ: ܘܚܙܐ ܕܚܠܡܐ ܗܘ. ܘܐܬܐ ܫܠܝܡܘܢ ܠܐܘܪܫܠܡ: ܘܩܡ ܩܕܡ ܐܪܘܢܐ ܕܩܝܡܗ ܕܡܪܝܐ: ܘܐܣܩ ܥܠܘܬܐ: ܘܥܒܕ ܢܟܣ̈ܬܐ. ܘܥܒܕ ܡܫܬܘܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܒܕ̈ܘܗܝ.

ܝܘ : ܗܝܕܝܢ ܐܬܝ̈ ܬܪܬܝܢ ܢܫ̈ܐ ܙܢܝ̈ܬܐ ܘܩܡ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܫܠܝܡܘܢ.

ܝܙ : ܘܐܡܪܬ ܐܢܬܬܐ ܚܕܐ ܡܢܗܘܢ: ܒܒܥܘ ܐܢܐ ܡܪܝ ܡܠܟܐ: ܐܢܐ ܘܗܕܐ ܐܢܬܬܐ ܝܬܒܢ ܗܘܝܢ ܒܒܝܬܐ ܚܕ: ܘܝܠܕܬ ܠܘܬܗ ܒܒܝܬܐ.

ܝܚ : ܘܡܢ ܒܬܪ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝ̈ܢ ܕܝܠܕܬ: ܝܠܕܬ ܐܦ ܗܕܐ ܐܢܬܬܐ. ܘܚܢܢ ܚܢܢ ܐܟܚܕܐ: ܘܠܝܬ ܐܢܫ ܢܘܟܪܝܐ ܥܡܢ: ܐܠܐ ܐܢ ܬܪܬܝܢ ܚܢܢ ܒܒܝܬܐ.

ܝܛ : ܘܡܝܬ ܒܪܗ ܕܗܕܐ ܐܢܬܬܐ ܒܠܠܝܐ: ܕܕܡܟܬ ܥܠܘܗܝ.

ܟ : ܘܩܡܬ ܒܦܠܓܗ ܕܠܠܝܐ: ܘܫܩܠܬܗ ܠܒܪܝ ܡܢ ܠܘܬܝ: ܘܐܡܬܟ ܕܡܟܐ ܗܘܬ. ܘܐܪܡܝܬܗ ܒܥܘܒܗ. ܘܠܒܪܗ ܡܝܬܐ ܐܪܡܝܬܗ ܒܥܘܒܝ.

ܟܐ : ܘܩܡܬ ܒܨܦܪܐ ܕܐܝܢܩ ܠܒܪܝ: ܘܗܐ

ولا يقبل الله إلا الصدقة من الطيب.
٥ : فمن يعمل الصالحات من ذكر أو أنثى
وهو مؤمن فأولئك يدخلون الجنة
ولا يظلمون نقيرا.
٦ : ومن أحسن دينا ممن أسلم وجهه لله
وهو محسن واتبع ملة إبراهيم حنيفا
واتخذ الله إبراهيم خليلا.
٧ : ولله ما في السماوات وما في الأرض
وكان الله بكل شيء محيطا.
٨ : ويستفتونك في النساء قل الله يفتيكم
فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب في
يتامى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما
كتب لهن وترغبون أن تنكحوهن والمستضعفين
من الولدان وأن تقوموا لليتامى بالقسط
وما تفعلوا من خير فإن الله كان به عليما.
٩ : وإن امرأة خافت من بعلها نشوزا
أو إعراضا فلا جناح عليهما أن يصلحا
بينهما صلحا والصلح خير وأحضرت
الأنفس الشح وإن تحسنوا وتتقوا فإن
الله كان بما تعملون خبيرا.
١٠ : ولن تستطيعوا أن تعدلوا بين النساء
ولو حرصتم فلا تميلوا كل الميل فتذروها
كالمعلقة وإن تصلحوا وتتقوا فإن الله
كان غفورا رحيما.
١١ : وإن يتفرقا يغن الله كلا من سعته
وكان الله واسعا حكيما.
١٢ : ولله ما في السماوات وما في الأرض
ولقد وصينا الذين أوتوا الكتاب من
قبلكم وإياكم أن اتقوا الله وإن تكفروا
فإن لله ما في السماوات وما في الأرض
وكان الله غنيا حميدا.
١٣ : ولله ما في السماوات وما في الأرض
وكفى بالله وكيلا.
١٤ : إن يشأ يذهبكم أيها الناس ويأت
بآخرين وكان الله على ذلك قديرا.
١٥ : من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله
ثواب الدنيا والآخرة وكان الله سميعا
بصيرا.

الجزء : ٦.

١ : يا أيها الذين آمنوا كونوا قوامين
بالقسط شهداء لله ولو على أنفسكم
أو الوالدين والأقربين إن يكن غنيا
أو فقيرا فالله أولى بهما فلا تتبعوا
الهوى أن تعدلوا وإن تلووا أو تعرضوا
فإن الله كان بما تعملون خبيرا.
٢ : يا أيها الذين آمنوا آمنوا بالله
ورسوله والكتاب الذي نزل على رسوله
والكتاب الذي أنزل من قبل ومن يكفر
بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم
الآخر فقد ضل ضلالا بعيدا.
٣ : إن الذين آمنوا ثم كفروا ثم آمنوا
ثم كفروا ثم ازدادوا كفرا لم يكن الله
ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا.
٤ : بشر المنافقين بأن لهم عذابا أليما.
٥ : الذين يتخذون الكافرين أولياء من
دون المؤمنين أيبتغون عندهم العزة
فإن العزة لله جميعا.
٦ : وقد نزل عليكم في الكتاب أن إذا
سمعتم آيات الله يكفر بها ويستهزأ بها
فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا في حديث
غيره إنكم إذا مثلهم إن الله جامع
المنافقين والكافرين في جهنم جميعا.
٧ : الذين يتربصون بكم فإن كان لكم
فتح من الله قالوا ألم نكن معكم وإن
كان للكافرين نصيب قالوا ألم نستحوذ
عليكم ونمنعكم من المؤمنين فالله يحكم
بينكم يوم القيامة ولن يجعل الله
للكافرين على المؤمنين سبيلا.
٨ : إن المنافقين يخادعون الله وهو
خادعهم وإذا قاموا إلى الصلاة قاموا
كسالى يراءون الناس ولا يذكرون الله
إلا قليلا.
٩ : مذبذبين بين ذلك لا إلى هؤلاء
ولا إلى هؤلاء ومن يضلل الله فلن
تجد له سبيلا.
١٠ : يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا
الكافرين أولياء من دون المؤمنين
أتريدون أن تجعلوا لله عليكم سلطانا
مبينا.
١١ : إن المنافقين في الدرك الأسفل من
النار ولن تجد لهم نصيرا.
١٢ : إلا الذين تابوا وأصلحوا واعتصموا
بالله وأخلصوا دينهم لله فأولئك مع
المؤمنين وسوف يؤت الله المؤمنين
أجرا عظيما.
١٣ : ما يفعل الله بعذابكم إن شكرتم
وآمنتم وكان الله شاكرا عليما.
١٤ : لا يحب الله الجهر بالسوء من القول
إلا من ظلم وكان الله سميعا عليما.
١٥ : إن تبدوا خيرا أو تخفوه أو تعفوا
عن سوء فإن الله كان عفوا قديرا.

مح : ٥أهذ كن : حلكا ابه لب دأهذ أحب . أهذا كن إهذ .

مد : أهذ كن : أنه هجنا أنه دلب هذا هؤنا ضلحهنا : ضلب ضهه حلب بهؤند إقتصف دأصوا لصف ضلحب . ٥أنهنهجنا ضلحهنا حس : ضهؤنا دسم صحلد دهج هذنا هؤه أس .

مه : ٥هسنا جنالا سؤا غزل أنا أحب : لا هصقهب إقت . ٥أهذا أس إهذ .

مو : أهذ كن : إهذه لضلحا علصف دلا نس هؤه إقتص : ٥هؤد لب لأجبغب علهضهوا أنهوا .

مز : ٥أصؤنه هذه عجد : غؤهذ : إنا إهذ حلم لضلحا .

مح : ٥أنهنه هذه عجد لهه ضلحا علصف دأهذ أس بد أؤهنا . ٥هنب ضلحا لأهذنه ضهؤنه كن : ٥هنب بد حهؤهس . ٥أؤهنه حهؤهنا لأحب دضلحا : ٥أهؤنه هجنا .

مط : ٥أصؤنه : هؤأهؤب أجبغب علهضهوا لأؤهنا أسوم أنهوا .

ن : ضجنا ضلحا علصف ٥أهذ لأحب : لضنا جالاه أس أجبغب علهضهوا دأؤهنا : أنا جاله أس ضلحهوا . حلم أصؤنه أم دهجنب حس : ٥أس أجبغ دسنا : ٥هؤنب بد مؤهنا .

نا : ٥أنهنه أنه هجنا أنه دلب ضلحهوا : ضلب ضهه حلب إهذنا بد ضهؤنا ضهؤنا ضلحا علصف . ٥أهذ كن : ضجنا إهذ ضلحا : قهت . ٥أهذ لا تهقب أنا : أنا هؤنا ضؤأه أنا . ٥هب جنا ضلحا قؤأهنا ضلحا : ٥أهذ : هجنا ضؤنا ٥هؤنب : ٥هجنا سنب .

نا : ٥أهذ ضلحا : حجج أس أه هؤنه ٥أهذ : هؤند تب ضهؤأهس : ٥أحجغ أهذ بد هجنا ضلحا علصف دهذنے ٥أهذ : ضجنا بحجج لب أنصا ٥هجنا نهؤك لب : لا جنؤنا ضؤنكب ضلحا أهذنا قؤأهنا هؤنا .

نب : ٥أهذ كن : إهذه لضلحا علصف دهذنے ٥أهذ : ضجنا بحجج لب أنصا ٥هجنا نهؤك لب : لا جنؤنا ضؤنكب ضلحا أهذنا قؤأهنا هؤنا .

نج : ٥هسنا جنالا سؤا غزل أنا أحب : لا هصقهب إقت . ٥أهذا أس إهذ .

نح : ٥أهذ كن : إهذه لضلحا علصف دهذنے ٥أهذ : ضجنا بحجج لب أنصا ٥هجنا نهؤك لب : لا جنؤنا ضؤنكب ضلحا أهذنا قؤأهنا هؤنا .

ד: ויאמר ואם אין כן תגיד נא לי
ואדעה. ויאמר אליו הנה אמרתי
אל אדוני. הנה נא נשי חולה
ואכלה לחמו ושתה יינו ועתה
אמרת הנה נא נשי ויולד לי בן.
ה: ועתה אם יש בידך הגידה נא
לי ואדעה כי לא תכזב את אדוניך.
ו: ויאמר אליו אלישע לך עלה
לקראתו ושמת משענתי בידך
והלכת כי תמצא איש לא תברכנו
ואם יברכך איש לא תענהו ושמת
משענתי על פני הנער. ז: ותאמר
אם חי יהוה ואם חי נפשך אם
אעזבך ויקם וילך אחריה. ח: וגחזי
עבר לפניהם וישם את המשענת
על פני הנער ואין קול ואין קשב
ויחזר לקראתו ויגד לו לאמר לא
הקיץ הנער. ט: ויבא אלישע הבית
והנה הנער מת משכב על מטתו.
י: ויבא ויסגר הדלת בעדו ובעד
הנער ויתפלל אל יהוה. יא: ויעל
ושכב על הילד וישם פיו על פיו
ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו
ויגהר עליו ויחם בשר הילד.
יב: וישב וילך בבית אחד הנה
והנה ויעל ויגהר עליו ויזר הילד
עד שבע פעמים ויפקח הילד את
עיניו. יג: ויקרא אל גחזי ויאמר
קרא אל השונמית הזאת ותקרא
לו ותבא אליו ויאמר שאי בנך.
יד: ותבא ותפל על רגליו ותשתחו
ארצה ותשא את בנה ותצא.
טו: וגחזי דבר אל לאמר הנה
הנערה פקחה ויקרא לה ותקרא
לו ותבא אליו ויאמר שאי בנך.
טז: ותבא ותפל על רגליו ותשתחו
ארצה ותשא את בנה ותצא.
יז: ואלישע שב הגלגלה והרעב
בארץ והבני הנביאים ישבים לפניו
ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול
ובשל נזיד לבני הנביאים. יח: ואחד
יצא השדה ללקט ומצא גפן שדה
וילקט ממנו פקעת שדה מלא
בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד
כי לא ידעו. יט: ויצקו לאכל
לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד
ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש
האלהים ולא יכלו לאכל. כ: ויאמר
קחו סלת ויזרק אל הסיר ויאמר
צק לעם ויאכלו ואין עוד דבר
רע בסיר. כא: ואיש בא מבעל
שלשה ויביא לאיש האלהים לחם
בכורים עשרים לחם שעורים
וכרמל בצקלנו ויאמר תן לעם
ויאכלו. כב: ויאמר משרתו מה
אתן זה לפני מאה איש ויאמר
תן לעם ויאכלו כי כה אמר יהוה
אכול והותר השאיר. כג: ויתן
לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה.
כד: ונעמן יצא ארם על גדודים
ויבא מארץ ישראל שבי קטנה
ותהי לפני אשת נעמן. כה: ותאמר
אל גברתה לו אדני נגד הנביא
אשר בשמרון אז יאסף את מצרעתו.
כו: ויבא איש ויגד לאדניו לאמר
כזאת וכזאת דברה הנערה אשר
מארץ ישראל. כז: ויאמר ארם לך
בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל
וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף
וששת אלפים זהב ועשרת חלפות
בגדים. כח: ויביא הספר אל מלך
ישראל לאמר ועתה כבוא הספר
הזה אליך הנה שלחתי אליך את
נעמן עבדי ואספתו מצרעתו.
כט: ויהי כקרא מלך ישראל את
הספר ויקרע בגדיו ויאמר הכלהים
אני להמית ולהחיות כי זה שלח
אלי לאסף איש מצרעתו כי אך
דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי.
ל: ויהי כשמע אלישע איש האלהים
כי קרע מלך ישראל את בגדיו
וישלח אל המלך לאמר למה קרעת
בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש
נביא בישראל. לא: ויבא נעמן
בסוסיו וברכבו ויעמד פתח בית
אלישע. לב: וישלח אליו אלישע
מלאך לאמר הלך ורחצת שבע
פעמים בירדן ושב בשרך לך
וטהר. לג: ויקצף נעמן וילך ויאמר
הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד
וקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו
אל המקום ואסף המצרע. לד: הלא
טובו אבנה ופרפר נהרות דמשק
מכל מימי ישראל הלא ארחצ בם
וטהרתי ויפן ויצא בחמה. לה: ויגשו
עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי
דבר גדול היה הנביא דבר אליך
הלא תעשה ואף כי אמר אליך
רחץ וטהר. לו: וירד ויטבל בירדן
שבע פעמים כדבר איש האלהים
וישב בשרו כבשר נער טהר.
לז: וישב אל איש האלהים הוא
ומחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר
הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל
הארץ כי אם בישראל ועתה קח
נא ברכה מאת עבדך. לח: ויאמר
חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם
אקח ויפצר בו לקחת ויאבה.
לט: ויאמר נעמן אם לא יתן נא
לעבדך משא צמד פרדים אדמה
כי לא יעשה עוד עבדך עלה
וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה.
מ: בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך
בבוא אדוני בית רמון להשתחות
שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי
בבית רמון בהשתחותי בבית רמון
יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה.
מא: ויאמר לו לך לשלום וילך
מאתו כברת ארץ. מב: ויאמר גחזי
נער אלישע איש האלהים הנה
חשך אדוני את נעמן הארמי הזה
מקחת מידו את אשר הביא וחי יהוה
כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו
משהו. מג: ויעבר גחזי אחרי נעמן
וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל
המרכבה לקראתו ויאמר השלום.
מד: ויאמר שלום אדני שלחני לאמר
הנה עתה באו אלי שני נערים מהר
אפרים מבני הנביאים תן נא להם
ככר כסף ושתי חלפות בגדים.
מה: ויאמר נעמן הוה קח כפלים
ויפצר בו ויצר שתי ככרי כסף
בשתי חלפות בגדים ושני עשרת
לחמו ויתן לפני שנים נעריו וישאו
לפניו. מו: ויבא אל העפל ויקח
מידם ויניחם בבית ויאחר את
האנשים וילכו. מז: והוא בא ויעמד
אל אדוניו ויאמר אליו אלישע אי
מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך
אנה ואנה. מח: ויאמר אליו הלא
לבי הלך כאשר הפך איש מרכבתו
לקראתך לקחת את הכסף ולקחת
את הבגדים ואת זיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות.
מט: וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך
לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג.
נ: ויעבר אלישע אל חלקת שדה
ויבא שמה ואבני הנביאים ישבים
לפניו ויאמר אל גיחזי קח לך
לחם שעורים עשרים ואכלו לפני
העם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה.
נא: ויעבר אלישע אל חלקת שדה
ויבא שמה ואבני הנביאים ישבים
לפניו ויאמר אל גיחזי קח לך
לחם שעורים עשרים ואכלו לפני
העם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה.

פרק ב׳

א: ויהי כהעלות יהוה את אליהו
בסערה השמימה ואליהו הלך
מגלגל ואלישע. ב: ויאמר אליהו
אל אלישע שב נא פה כי יהוה
שלחני עד בית אל ויאמר אלישע
חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך
וירדו בית אל. ג: ויצאו בני הנביאים
אשר בבית אל אל אלישע ויאמרו
אליו הידעת כי היום יהוה לקח
את אדניך מעל ראשך ויאמר גם
אני ידעתי השתקו. ד: ויאמר אליו
אליהו אלישע שב נא פה כי יהוה
שלחני יריחו ויאמר חי יהוה וחי
נפשך אם אעזבך ויבאו יריחו.
ה: ויגשו בני הנביאים אשר ביריחו
אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי
היום יהוה לקח את אדניך מעל
ראשך ויאמר גם אני ידעתי השתקו.
ו: ויאמר אליו אליהו שב נא פה
כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי
יהוה וחי נפשך אם אעזבך וילכו
שניהם. ז: וחמשים איש מבני
הנביאים הלכו ויעמדו מנגד והם
שניהם עמדו על הירדן. ח: ואליהו
לקח את מעילו ויגלם ויכו את
המים הנה והנה ויעברו שניהם
ביבשה. ט: ויהי כעברם ואליהו
אמר אל אלישע שאל מה אעשה
לך בטרם אלקח מעמך ויאמר
אלישע יהי נא פי שנים ברוחך.
י: ויאמר הקשית לשאול אם תראני
לקוח מאתך יהי לך כן ואם אין
לא יהי. יא: ויהי המה הלכים הלוך
ודבר והנה רכב אש וסוסי אש
ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו
בסערה השמים. יב: ואלישע ראה
ויצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו
ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו
ויקרעם לשנים קרעים. יג: ויקח
את מעיל אליהו אשר נפל ממנו
וישב ויעמד על שפת הירדן.
יד: ויקח את מעיל אליהו אשר נפל
ממנו ויכה את המים ויאמר איה
יהוה אלהי אליהו אף הוא ויכו גם
הם הנה והנה ויעבר אלישע.
טו: וירא בני הנביאים אשר יריחו
מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו על
אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו
לו ארצה. טז: ויאמרו אליו הנה נא
יש את עבדיך חמשים איש בני חיל
ילכו נא ויבקשו את אדניך פן
נשאו רוח יהוה ויטלהו אל אחד
ההרים ואל אחד הגבעות ויאמר
לא תשלחו. יז: ויפצרו בו עד בוש
ויאמר שלחו ושלחו חמשים איש
ויבקשו שלשת ימים ולא מצאהו.
יח: וישבו אליו והוא יושב ביריחו
ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם
לא תלכו. יט: ואנשי העיר אמרו
אל אלישע הנה נא מושב העיר
טוב כאשר אדני רואה והמים רעים
והארץ משכלת. כ: ויאמר קחו לי
צלוחית חדשה ושימו שם מלח
ויקחו אליו. כא: ויצא אל מוצא
המים וישלך שם מלח ויאמר כה
אמר יהוה רפאתי למים האלה לא
יהיה משם עוד מות ומשכלת.
כב: ויגרו המים עד היום הזה
כדבר אלישע אשר דבר. כג: ויעל
משם בית אל והוא עלה בדרך
ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתלוצצו בו ויאמרו אליו עלה
קרח עלה קרח. כד: ויפן אחריו
וירא אתם ויקללם בשם יהוה
ותצאנה שתי דובות מן היער
ותבקענה מהם ארבעים ושנים
ילדים. כה: וילך משם אל הר הכרמל
ומשם שב שמרון.

لا : وحيئذ ذهب عبد إقليس إلى
إدرا : وهيّأ لطلبا : وأحضرا بما ذهب
طلبا ذهب لنلك .
لب : وأخذ طلبا صنه لب لمرحب .
صنا : فلنهي بنيا : وكبنيا بذ مؤيد .
وأبلو عبّد طلبا .
لج : وأخذ لص طلبا : صعصه وذهب
بعجف لبتيا وضخم : وأذهب
كعلصف بذه بذ حوّرياے ذبه :
وأوصلوه لعبلهسا .
لد : وبصعسوب هوّم مؤمن صنا
وبلهي بنيا : دبصلح بذ بهؤيد . وضرب
صنبوّيا : وأخذه : بما طلبا علصف .
لم : وهصه ذهلا : وأبلو بلهي بذ
حوذهب : وصه بصلح ذهلا . لم فيّلا
ذهبوا طلبا بذ بهؤيد وبذ بسوّيا .
لو : وضبا بنيا بذ مؤيد : وأخذ
عبّد طلبا : أعب : وضبا بمجح ضدنا
إذهر .
لز : وأم ذهبوا ضدنا بذ ضد طلبا :
وضبا بنيا ذهبوا بذ علصف : وأخذ
حوذهب هي حوذهب ضد طلبا
ذهبو .
لس : ضبيل مؤمن صنا : وبلهي بنيا :
وضبا بذ مؤيد : وصبتيا : ومؤمسم
صعبا . وأخذ كعلصف بذ حوّرياا
طلبا ذهبو : وأبصلوه لعبلهسا .
لط : وضهب مؤمن صنا : وبلهي
بنيا : ضدنا ذهبوا هي ضعبنا . وصعسوب
كعلصف . وضبو صعبوّيا : وأخذه حلو
بحبا ضبا طلبا علصف .
م : وهلبه حلو بحبا ذهب . وبحبا
ذهبو لضدنا : وصهب وأخذ لمحذوب .

وصه لضدنا : وصهب وأخذ لمحذوب .
مب : وبلهي بنيا : وكبنيا بذ مؤيد .
ذبحم ضدنا : ومؤمن مبوبا ذبحا .
وأسلهذبا إدنا صلصف .
مج : وعهد أدنا ده ضمصب
ذهو لم ضج بضبو لطلا . وضج عهد
مبلا ضلا دعبوّيا : أهبو ضلا ضنا :
ضدبا إعلاجا .
مد : وبه ضو صطلا : وصا بلهي بذ
أجلا ضنا أبا . وأهبو لم أدنا : ومل
طلا ذبحا سلا أبه : وطلبا صطبذ
أبه .
مه : ضبا بلهي وأهبو لأدنا :
ضدبا بلهي ضلا طلبا ضبو إطلع كعلصف .
مو : وضدبا بهلا طلبا : لمرحب
ضبا : فلنهي بنيا : وكبنيا بذ مؤيد :
طلبّيا : وكضدبم صطبا . وأذهبو
كعلصف بذ حوّرياا دطلبا .
مز : وصطسوب هوّم مؤمن صنا :
وبلهي بنيا : دبصلح بذ بهؤيد . وضرب
صنبوّيا : وأخذه حلو بحبا ضبا طلبا
علصف . وضبو صعبوّيا : وأخذه حلو
بحبا ضبا طلبا علصف .
مح : وضبا بلهي بذ حوذهب
دطلبوبا .
مط : أك بلهي بحبوه دطلبے
إصدبوبا ضلا طلبا ضبو : وأهبو :
بلهي ضدبا إذهر عهد كعلصف هي
عهد : وصهب حوذهب هي حوذهب .
وهلبه طلبا بذ مصحب .
ن : وأك طلبا ضبا أهبو : ذهب
ضدبا أبلو دهؤيد : دبهب لم ذبا
ومهبا دلبي بذ حوذهب : وبلهي سلم .
مك : وضبلو حلو بحبا ضلصلم
ذهو لأدنا : وصهب وأبلو بحبا لأوسم .

ולמקדש דביר . והכתפת אשר לו
בית .

ז : והבית בנוי שלמה בנותו אבן
גמורה : כי מחצבה בנאוהו : ועץ
ומזבח לא בנה .

ח : פתח יכו לצלע התיכנה : והלכו
בתוכה ועלו בתיכנה : ומן התיכנה
אל השלישי .

ט : וישלם את הבית ויכלהו : וסקפן
בתים וארזים .

י : ויבן את הצלע על הבית חמש
אמות : ונחו לבית בעצי ארז .

יא : ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר :

יב : הבית הזה אשר אתה בונה אם
תלך בחקותי ומשפטי תעשה ושמרת
את כל מצותי ללכת בהם והקמתי
את דברי עמך אשר דברתי אל דויד
אביך .

יג : ושכנתי בתוך בני ישראל ולא
אעזוב את עמי ישראל .

יד : ויבן שלמה את הבית ויכלהו :

טו : ויבן את קירות הבית מבית
מבפנים לחפי הארז מרצפת הבית
ועד קירות התקרה ויחפו מבפנים
עץ ויצף את הרצפת בלוחות ברושים :

טז : ויבן את עשרים אמה מירכתי
הבית בלוחות ארז מיסד ועד קירות
ויבן להם מבפנים לדביר לקדש
קדשים .

יז : והבית היא ההיכל לפנים :

יח : וארז הבית פקעי מקשות
ופטרות השדה הכל ארז לא אבן נראה .

יט : והדביר בתוך הבית להכין שם
את ארון ברית יהוה .

כ : ופני הדביר עשרים באמה אורך
ועשרים באמה רחב ועשרים באמה
קומתו ויצף אתו זהב סגור ויצף
מזבח ארז .

כא : ויצף שלמה את הבית זהב סגור
ויעבר בדברי זהב לפני הדביר
ויצף אתו זהב .

כב : ואת כל הבית צפה זהב עד
תם כל הבית וגם כל המזבח אשר
לדביר צפה זהב .

כג : ויעש בדביר שני כרבים זית
עשר אמה קומתם .

כד : וחמש אמות הכנף האחת של
הכרוב ועד קצה כנפו השנית עשר
אמות .

כה : ועשר אמות הכרוב השני שני
הכרובים מדה אחת ותבנית אחת
לשני הכרובים .

כו : קומת הכרוב האחד עשר אמות
וכן הכרוב השני .

כז : ויתן את הכרובים בתוך הבית
הפנימית ויפרשו כנפי הכרובים
ותגע כנף האחת בקיר האחד וכנף
הכרוב השני תגע בקיר השני וכנפיהם
אל כנפים בתוך הבית תגענה .

כח : ויצף את הכרובים זהב .

כט : וכל קירות הבית סביב לדביר
והיכל פתח פתוחים כרובים ותמרות
ופטרות השדה .

ל : ואת רצפת הבית זהב לדביר
ולהיכל .

לא : ויעש לפתח הדביר דלתות
עצי זית חמש אמות אזוז המשקוף
וגלפיו חמש .

לב : ושתי דלתות עצי זית וגלף
עליהם גלפי כרובים ותמרות
ופטרות השדה ויצף זהב ויט על
הכרובים ועל התמרות .

לג : ויעש לפתח ההיכל מזוזות עצי
זית רבוע המשקוף .

לד : ושתי דלתות עצי ברוש שתי
הדלתות הדלת האחת שתי דפתות
מתקפלות והדלת השנית שתי דפתות
מתקפלות .

לה : וגלף כרובים ותמרות ופטרות
השדה ויצף זהב מרקם על הגלף .

לו : ויבן את החצר הפנימית שלש
שורות גזית וסורת ארז .

לז : בשנת ארבע עשרה לחדש זיו
יסדו בית יהוה .

לח : ובשנת עשתי עשרה לחדש בול
הוא החדש השמיני כלה הבית על כל
דבריו וככל משפטו ויבנהו שבע
שנים .

سورة الحج : ٢٢

الجزء : ١٧

١ : اتقوا ربكم واخشوا يوما لا يجزي والد عن ولده ولا مولود هو جاز عن والده شيئا . ان وعد الله حق فلا تغرنكم الحياة الدنيا ولا يغرنكم بالله الغرور . ٢ : انما الشيطان لكم عدو فاتخذوه عدوا انما يدعو حزبه ليكونوا من اصحاب السعير . ٣ : الذين كفروا لهم عذاب شديد والذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة وأجر كبير . ٤ : أفمن زين له سوء عمله فرآه حسنا فان الله يضل من يشاء ويهدي من يشاء فلا تذهب نفسك عليهم حسرات ان الله عليم بما يصنعون . ٥ : والله الذي ارسل الرياح فتثير سحابا فسقناه الى بلد ميت فاحيينا به الارض بعد موتها كذلك النشور . ٦ : من كان يريد العزة فلله العزة جميعا اليه يصعد الكلم الطيب والعمل الصالح يرفعه والذين يمكرون السيئات لهم عذاب شديد ومكر اولئك هو يبور . ٧ : والله خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم جعلكم ازواجا وما تحمل من انثى ولا تضع الا بعلمه وما يعمر من معمر ولا ينقص من عمره الا في كتاب ان ذلك على الله يسير . ٨ : وما يستوي البحران هذا عذب فرات سائغ شرابه وهذا ملح اجاج ومن كل تاكلون لحما طريا وتستخرجون حلية تلبسونها وترى الفلك مواخر فيه لتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون . ٩ : يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري لاجل مسمى ذلكم الله ربكم له الملك والذين تدعون من دونه ما يملكون من قطمير . ١٠ : ان تدعوهم لا يسمعوا دعاءكم ولو سمعوا ما استجابوا لكم ويوم القيامة يكفرون بشركم ولا ينبئك مثل خبير .

ܐܡܢܛܪܢܐ ܐܠܦܝ ܐܒܒܐ ܐܬܕܪܐ ܫܒܠܐ: ܥܡ ܟܠܗܘܢ
ܥܒܕܐ. ܘܐܢܝܗܝ ܕܒܝܬܐ ܗܘܝܠܗ ܫܒܝܩܬܐ ܐܠܦܝ
ܐܒܒܝ .

ܝ : ܘܗܘܝܐ ܡܚܒܪܐ ܕܘܝܕ ܒܠܒܬܗ: ܡܢ
ܬܚܬ ܕܡܢܐ ܠܒܝܬܐ. ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܩܕܡ ܡܪܢܐ
ܫܠܡܐ ܒܥܕܢܐ ܕܢܚܬܐ: ܐܦ ܗܕܐ ܐܬܐ
ܐܢܐ ܡܢܘ ܕܐܙܠܠܗ ܠܒܝܬ .

ܝܐ : ܘܩܪܐ ܕܘܝܕ ܒܫܘܩܐ: ܘܡܠܟܗ
ܕܡܪܢܐ ܗܘܝܐ ܥܠ ܐܒܝ ܢܒܝܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ .

ܝܒ : ܘܠܐ ܝܐܡܪ ܠܐܘܪܝܐ: ܗܘܝܐ ܐܡܪ
ܡܪܢܐ: ܐܢܬ ܒܒܝܬܐ ܡܚܡܐ ܐܢܐ ܒܠܝܠ: ܠܒܝܬ
ܠܝ ܘܐܬܒܝܬ ܠܝ .

ܝܓ : ܘܐܬܐ ܐܒܝ ܢܒܝܐ ܠܗܘܢ ܕܘܝܕ ܘܐܡܪ
ܠܗ: ܡܫܘܬܐ ܡܝܬܘܬܐ ܕܐܬܐ ܒܠܝܠ:
ܗܘܝܢ ܥܒܕ ܥܡܝ ܟܠܢܐ ܒܐܬܪܢܝ: ܐܘ ܐܬܝܬܐ
ܢܕܚܝ ܐܬܡܩܒܠ ܩܕܡ ܒܠܘܟܝ: ܘܗܘܝ
ܝܗܘܐ ܕܝܪܟ ܠܝ: ܐܘ ܕܝܗܘܐ ܠܐܬܝܬܐ ܢܩܘܡ
ܡܘܬܢܐ ܒܐܪܢܝ. ܐܦ ܗܕܐ ܚܕ ܡܢܝܢܐ
ܦܬܓܡܐ ܡܬܝܒ ܐܢܗ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܥܕܪܝܢ
ܠܗܘܢ .

ܝܕ : ܒܢܐ ܕܘܝܕ ܘܐܡܪ ܠܐܒܝ ܢܒܝܐ: ܚܒܠܗ
ܠܒ ܛܠܒ ܦܬܚܣ ܠܟ ܕܝܬܡܩܒܠ ܒܐܝܕܘܗܝ
ܕܡܪܢܐ ܐܠܗܝ: ܕܦܠܝܛܝܢ ܕܫܡܥܘܗܝ: ܘܒܐܝܕܐ
ܕܒܢܝܢܫܐ ܠܐ ܝܬܡܩܒܠ .

ܝܗ : ܘܢܩܒ ܡܪܢܐ ܡܘܬܢܐ ܒܝܫܪܝܠ:
ܡܢ ܨܦܪܐ ܘܥܕܡܐ ܠܥܕܢ ܪܡܫܐ. ܘܡܝܬܝ ܡܢ ܥܡܐ
ܘܥܕܡܐ ܠܒܐܪ ܫܒܥ: ܫܒܥܝܢ ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ .

ܝܘ : ܘܐܘܫܛ ܐܝܕܗ ܡܠܐܟܐ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܠܡܚܒܠܘܬܗ. ܘܡܪܢܐ ܒܠܐ ܠܡܠܐܟܐ ܡܘܬܐ
ܕܗܘܐ ܚܕܒ ܠܥܡܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ: ܗܒ ܚܕܒܠܐ
ܗܫܐ: ܡܦܘܩ ܐܝܕܟ. ܘܡܠܐܟܗ ܕܡܪܢܐ ܩܐܡ
ܗܘܐ ܠܘܬ ܐܕܪܗ ܕܐܪܘܢ ܝܒܘܣܝܐ .

ܝܙ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܩܕܡ ܡܪܢܐ: ܟܕ ܚܙܐ
ܠܡܠܐܟܐ ܕܡܚܐ ܠܥܡܐ: ܒܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܡܠܐܟܐ
ܗܘ: ܐܢܐ ܐܢܐ ܚܛܝܬ ܘܐܥܘܝܬ: ܗܠܝܢ ܥܢܐ
ܡܢܝܗܝܢ ܡܢܐ ܥܒܕ. ܗܘܝܐ ܠܗ ܐܝܕܟ ܥܠ
ܘܥܠ ܒܝܬ ܐܒܝ .

ܝܚ : ܘܐܬܐ ܓܕ ܢܒܝܐ ܠܗܘܢ ܕܘܝܕ ܒܗ
ܒܝܘܡܐ ܗܘ: ܘܐܡܪ ܠܗ: ܣܩ ܥܒܕ ܡܕܒܚܐ
ܠܡܪܢܐ ܒܐܕܪܗ ܕܐܪܘܢ ܝܒܘܣܝܐ .

ܝܛ : ܘܣܠܩ ܕܘܝܕ ܒܡܠܬܗ ܕܓܕ: ܐܝܟ
ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢܐ .

ܟ : ܘܐܬܚܙܝ ܐܪܘܢ: ܘܚܙܐ ܠܡܠܟܐ ܕܘܝܕ
ܘܠܥܒܕܘܗܝ ܕܐܬܝܢ ܠܘܬܗ: ܘܢܦܩ ܐܪܘܢ
ܘܣܓܕ ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܥܠ ܐܪܥܐ ܩܕܡ ܡܠܟܐ.

ܟܐ : ܘܐܡܪ: ܡܛܠ ܡܢܐ ܐܬܐ ܡܪܝ ܡܠܟܐ
ܠܘܬ ܥܒܕܗ. ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ: ܠܡܙܒܢ ܡܢܟ
ܐܕܪܐ ܠܡܒܢܐ ܡܕܒܚܐ ܠܡܪܢܐ: ܘܬܬܟܠܐ
ܡܘܬܢܐ ܡܢ ܥܡܐ .

ܟܒ : ܘܐܡܪ ܐܪܘܢ ܠܕܘܝܕ: ܢܣܒ ܡܪܝ
ܡܠܟܐ: ܘܢܣܩ ܬܘܪܐ ܕܫܦܝܪ: ܘܚܙܝ ܬܘܪܐ
ܠܥܠܬܐ .

ܟܓ : ܗܢܐ ܟܠܗ ܝܗܒ ܐܪܘܢ ܠܡܠܟܐ ܕܘܝܕ.
ܘܐܡܪ ܐܪܘܢ ܠܡܠܟܐ ܕܘܝܕ: ܡܪܢܐ ܐܠܗܟ
ܢܪܥܐ ܒܟ .

ܟܕ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܠܐܪܘܢ: ܡܙܒܢ ܙܒܢ ܐܢܐ
ܡܢܟ ܒܕܡܝܐ: ܘܠܐ ܡܣܩ ܐܢܐ ܠܡܪܢܐ
ܐܠܗܝ ܥܠܘܬܐ ܕܡܓܢ. ܘܙܒܢ ܕܘܝܕ ܐܕܪܐ ܕܬܘܪܐ
ܘܬܘܪܐ ܒܚܡܫܝܢ ܡܬܩܠܝܢ .

ܟܗ : ܘܒܢܐ ܬܡܢ ܕܘܝܕ ܡܕܒܚܐ ܠܡܪܢܐ:
ܘܐܣܩ ܥܠܘܬܐ ܘܢܟܣܬܐ. ܘܐܬܬܟܝܠ ܡܪܢܐ
ܥܠ ܐܪܥܐ: ܘܐܬܟܠܝ ܡܘܬܢܐ ܡܢ ܥܠ
ܐܝܣܪܝܠ .

ܟܕ : ܥܣܗܐܝܠ ܐܚܘܢܐ ܕܝܘܐܒ ܒܬ̈ܠܬܝܢ
ܓܒܪ̈ܐ .
ܟܗ : ܫܡܥܐ ܕܡܢ ܚܪܘܕ ܐܠܝܩܐ .
ܟܘ : ܚܠܨ ܕܡܢ ܦܠܛ : ܥܝܪܐ ܒܪ ܥܩܫ
ܕܡܢ ܬܩܘܥ .
ܟܙ : ܐܒܝܥܙܪ ܕܡܢ ܥܢܬܘܬ : ܡܒܘܢܝ ܕܡܢ
ܚܘܫܬ .
ܟܚ : ܨܠܡܘܢ ܕܡܢ ܐܚܘܚ ܡܬܐ : ܡܗܪܝ
ܕܡܢ ܢܛܘܦܐ .
ܟܛ : ܚܠܒ ܒܪ ܒܥܢܐ ܕܡܢ ܢܛܘܦܐ .
ܐܬܝ ܒܪ ܪܝܒܝ ܡܢ ܓܒܥܬܐ ܕܒܢ̈ܝ ܒܢܝܡܝܢ .
ܠ : ܒܢܝܐ ܒܪ ܦܪܥܬܘܢ ܕܡܢ ܥܦܪܬ : ܗܕܝ
ܕܡܢ ܢܚ̈ܠܝ ܓܥܫ .
ܠܐ : ܐܒܝ ܒܪ ܐܒܝܥܠܒܘܢ ܕܡܢ ܥܪܒܬ :
ܥܙܡܘܬ ܕܡܢ ܒܪܚܘܡ .
ܠܒ : ܐܠܝܚܒܐ ܕܡܢ ܫܥܠܒܘܢ : ܒܢܝ ܕܡܢ
ܒܝܬ ܝܫܢ .
ܠܓ : ܫܡܥܐ ܕܡܢ ܚܪܘܕ ܝܘܢܬܢ : ܐܚܝܐܡ ܒܪ
ܐܫܪܪ ܕܡܢ ܐܪܪܝ .
ܠܕ : ܐܠܝܦܠܛ ܒܪ ܐܚܣܒܝ ܕܡܢ ܡܥܟܬܐ :
ܐܠܝܥܡ ܒܪ ܐܚܝܬܘܦܠ ܓܝܠܘܢܝܐ .
ܠܗ : ܚܨܪܝ ܕܡܢ ܟܪܡܠܐ : ܦܥܪܝ
ܕܡܢ ܐܪܒ .
ܠܘ : ܝܓܐܠ ܒܪ ܢܬܢ ܕܡܢ ܨܘܒܐ : ܒܢܝ
ܕܡܢ ܓܕ .
ܠܙ : ܨܠܩ ܕܡܢ ܥܡܘܢ : ܢܚܪܝ ܕܡܢ
ܒܐܪܘܬ : ܫܩܘܠ ܡܐ̈ܢܐ ܕܝܘܐܒ ܒܪ
ܨܪܘܝܐ .
ܠܚ : ܥܝܪܐ ܕܡܢ ܝܬܝܪ : ܓܪܒ ܕܡܢ ܝܬܝܪ .
ܠܛ : ܐܘܪܝܐ ܚܬܝܐ . ܟܠܗܘܢ ܓܒܪ̈ܘܗܝ
ܕܕܘܝܕ ܒܡܢܝܢܐ ܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥܐ .

ܦܨܠܐ : ܟܕ .

ܐ : ܘܐܘܣܦܠܗ ܚܡܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܡܬܠܗܒܐ
ܒܐܝܣܪܐܝܠ : ܘܙܘܥܠܗ ܒܗܘܢ ܠܕܘܝܕ : ܘܐܡܪ ܠܗ :
ܙܠ ܡܢܝ ܠܐܝܣܪܐܝܠ ܘܠܝܗܘܕܐ .
ܒ : ܘܐܡܪܠܗ ܕܘܝܕ ܠܝܘܐܒ ܪܒ ܚܝܠܐ
ܕܥܡܗ : ܦܘܫ ܒܟܠܗܘܢ ܫܒ̈ܛܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ :
ܡܢ ܕܢ ܘܗܕܡܐ ܠܒܪ ܫܒܥ : ܘܡܢܝ ܠܗ ܥܡܐ :
ܘܐܝܕܥܢ ܡܢܝܢܗܘܢ ܘܚܘܫܒܢܗ ܕܥܡܐ .
ܓ : ܘܐܡܪܠܗ ܝܘܐܒ ܠܡܠܟܐ : ܢܘܣܦ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܘܟ ܥܠ ܥܡܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܐܐ ܐܥܦܝܢ :
ܘܥܝܢ̈ܘܗܝ ܕܡܪܝ ܡܠܟܐ ܚܙܝܢ : ܘܡܪܝ ܡܠܟܐ
ܠܡܢܐ ܨܒܐ ܒܗܕܐ ܡܠܬܐ ܗܘܐ .
ܕ : ܘܓܒܪܬ ܡܠܬܗ ܕܡܠܟܐ ܥܠ ܝܘܐܒ :
ܘܥܠ ܪ̈ܒܝ ܚܝܠܐ . ܘܢܦܩ ܝܘܐܒ ܘܪ̈ܒܝ
ܚܝܠܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܠܟܐ : ܠܡܡܢܝܐ ܠܥܡܐ
ܕܐܝܣܪܐܝܠ .
ܗ : ܘܥܒܪܘ ܝܘܪܕܢܢ : ܘܫܪܘ ܒܥܪܘܥܝܪ
ܕܝܡܝܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ : ܕܒܓܘ ܢܚܠܐ ܕܓܕ
ܘܠܝܥܙܝܪ .
ܘ :
ܘܐܬܘ ܥܕܡܐ ܠܓܠܥܕ ܘܠܬܚܬܝܡ : ܠܐܪܥܐ
ܕܚܕܫܝ : ܘܐܬܘ ܠܕܢ ܝܥܢ : ܘܠܐܪܥܐ
ܕܨܝܕܘܢܝܐ .
ܙ : ܘܐܬܘ ܠܚܨܢܐ ܕܨܘܪ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܕܝ̈ܢܬܐ
ܕܚܘܝ̈ܐ : ܘܕܟܢܥܢ̈ܝܐ . ܘܦܠܛܘ
ܠܬܝܡܢܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܒܪ ܫܒܥ : ܘܦܪܣܘ ܒܟܠܗ
ܐܪܥܐ : ܘܐܬܘ ܠܫܘܠܡܐ ܕܬܫܥܐ ܝܪ̈ܚܐ ܘܥܣܪܝܢ
ܝܘܡܢ ܠܐܘܪܫܠܡ .
ܛ : ܘܝܗܒܠܗ ܝܘܐܒ ܡܢܝܢܐ ܘܚܘܫܒܢܐ
ܕܥܡܐ ܠܡܠܟܐ : ܘܗܘܐ ܡܢܝܢܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ

ה : ראה למדתי אתכם חקים. כשם שלמדתי אתכם
כך למדו אתכם.
ו : חקים אלו הגזרות שאין לשטן ולאומות העולם
עליהם תשובה. ומשפטים אלו הדינין שאם היה
הגיון לב אדם יודע טעמן.
ז : כאשר צוני ה' אלהי. כשם שצוני ה' אלהי
כך למדתי אתכם. ללמדכם שאין לדיין רשות
לדון אלא כפי מה שעיניו רואות.
ח : לעשות כן בקרב הארץ. בקרב הארץ אתם
עושים כן ואי אתם עושים כן בחוצה לארץ.
ט : רק השמר לך ושמר נפשך מאד. אין לי אלא
שומר נפשו. שומר נפש חבירו מנין. תלמוד לומר
רק השמר לך ושמר נפשך מאד. הא כיצד. אם
ראה חבירו שהוא מתעלף או שנפלה עליו
קורה או שנפל לים או לנהר הרי זה יכול לומר
לו אל תהי מתיירא שכבר נתיירא אבי אבא
מפני אבי אבי אבא ואבי אבי אבא מפני אבא
ואבא מפני. ואני מפני מה אתיירא שכך
מצאתי בתורה ושכך שנו חכמים בתלמוד.
י : ופן יסורו מלבבך. אין לי אלא שיסורו מלבו
מלבבו מנין. תלמוד לומר ופן יסורו מלבבך.
הא כיצד. אם ראה חבירו שהוא עושה דבר
שאינו הגון או הולך בדרך שאינה הגונה הרי זה
יכול לומר לו אל תהי עושה כך שכבר נתיירא
אבי אבא מפני אבי אבי אבא ואבי אבי אבא
מפני אבא ואבא מפני. ואני מפני מה אתיירא
שכך מצאתי בתורה ושכך שנו חכמים בתלמוד.
יא : כל הימים אשר הם חיים על האדמה. מלמד
שאין לו לאדם בעולם הזה אלא כימים הללו.
יב : והודעתם לבניכם ולבני בניכם. מלמד שהיה
עומד ומודיע לבניו ולבני בניו.
יג : יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב. מה
ענין חורב אצל הר סיני. אלא ללמדך שכל
המקומות נתקללו על שנתנו כבוד לעבודה זרה
ועתידין ליפרע מהם לעתיד לבא.
יד : ויצוני ה' בעת ההיא ללמד. מלמד שהיה
עומד ומודיע לבניו ולבני בניו.
טו : ולעשות אתכם חקים ומשפטים. מלמד
שהיה עומד ומודיע לבניו ולבני בניו.
טז : פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל. מלמד
שהיה עומד ומודיע לבניו ולבני בניו.

ܠܒ : ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܐܠܗܐ ܠܒܪ ܡܢ ܡܪܝܐ: ܘܠܝܬ ܕܬܩܝܦ ܐܠܐ ܐܢ ܐܠܗܢ .

ܠܓ : ܐܠܗܐ ܕܡܚܝܠܢܝ ܚܝܠܐ: ܘܫܘܝܬ ܕܠܐ ܡܘܡ ܐܘܪܚܝ .

ܠܕ : ܫܘܝ ܪ̈ܓܠܝ ܐܝܟ ܕܐܝܠܐ: ܘܥܠ ܪ̈ܘܡܐ ܐܩܝܡܢܝ .

ܠܗ : ܕܐܠܦܬ ܐܝ̈ܕܝ ܠܩܪܒܐ : ܘܬܒܪ ܐܝܟ ܩܫܬܐ ܕܢܚܫܐ ܕܪ̈ܥܝ .

ܠܘ : ܘܝܗܒܬ ܠܝ ܬܪܣܐ ܕܦܘܪܩܢܟ: ܝܡܝܢܟ ܣܡܟܬܢܝ ܘܡܟܝܟܘܬܟ ܪܒܝܢܝ .

ܠܙ : ܐܪܘܚܬ ܦܣ̈ܥܬܝ ܬܚܬܝ : ܘܠܐ ܙܥܘ ܥܩ̈ܒܝ .

ܠܚ : ܐܪܕܘܦ ܠܒܥܠܕܒ̈ܒܝ ܘܐܕܪܟ ܐܢܘܢ: ܘܠܐ ܐܬܗܦܟ ܥܕܡܐ ܕܐܓܡܪ ܐܢܘܢ .

ܠܛ : ܐܚܒܠ ܐܢܘܢ ܘܠܐ ܢܫܟܚܘܢ ܠܡܩܡ : ܘܢܦܠܘܢ ܬܚܝܬ ܪ̈ܓܠܝ .

ܡ : ܐܚܝܠܬܢܝ ܚܝܠܐ ܠܩܪܒܐ : ܘܐܟܦܬ ܠܕܩܝܡܝܢ ܥܠܝ ܬܚܬܝ .

ܡܐ : ܘܒܥܠܕܒ̈ܒܝ ܝܗܒܬ ܠܝ ܩܕܠܐ: ܘܠܣ̈ܢܐܝ ܐܓܡܪܬ ܐܢܘܢ .

ܡܒ : ܢܩܥܘܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ : ܘܠܐ ܦܪܘܩܐ ܠܗܘܢ ܦܪܘܩܐ : ܘܩܥܘ ܡܢ ܡܪܝܐ ܘܠܐ ܥܢܐ ܐܢܘܢ .

ܡܓ : ܐܫܚܩ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܥܦܪܐ ܥܠ ܐܦ̈ܝ ܪܘܚܐ : ܘܐܝܟ ܛܝܢܐ ܕܫܘ̈ܩܐ ܐܕܘܫ ܐܢܘܢ .

ܡܕ : ܬܦܨܝܢܢܝ ܡܢ ܕܝܢܗ ܕܥܡܐ . ܬܩܝܡܢܝ ܪܫܐ ܠܥܡ̈ܡܐ : ܥܡܐ ܕܠܐ ܝܕܥܬ ܦܠܚܘܢܝ .

ܡܗ : ܘܒܡܫܡܥ ܐܕܢܐ ܫܡܥܘܢܝ . ܒ̈ܢܝ ܢܘܟܪܝܐ ܢܬܟܕܒܘܢ ܠܝ .

ܡܘ : ܒ̈ܢܝ ܢܘܟܪܝܐ ܢܬܚܒܠܘܢ ܘܢܬܚܝܢܘܢ ܡܢ ܫܒ̈ܝܠܝܗܘܢ .

ܡܙ : ܚܝ ܗܘ ܡܪܝܐ : ܘܒܪܝܟ ܗܘ ܥܫܝܢܐ . ܢܬܬܪܝܡ ܐܠܗܐ ܦܪܘܩܢ .

ܡܚ : ܐܠܗܐ ܕܝܗܒ ܠܝ ܬܒܥܬܐ : ܘܫܥܒܕ ܥܡ̈ܡܐ ܬܚܝܬܝ .

ܡܛ : ܘܦܨܝܢܝ ܡܢ ܒܥܠܕܒ̈ܒܝ : ܘܐܦ ܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܩܝܡܝܢ ܥܠܝ ܐܪܝܡܬܢܝ : ܘܡܢ ܓܒܪܐ ܥܠܘܒܐ ܬܦܨܝܢܢܝ .

ܢ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܘܕܐ ܠܟ ܒܥܡ̈ܡܐ ܡܪܝܐ : ܘܠܫܡܟ ܐܙܡܪ .

ܢܐ : ܡܪܒܐ ܦܘܪܩܢܐ ܕܡܠܟܗ : ܘܥܒܕ ܛܝܒܘܬܐ ܠܡܫܝܚܗ : ܠܕܘܝܕ ܘܠܙܪܥܗ ܥܕܡܐ ܠܥܠܡ .

ܡܙܡܘܪܐ : ܝܛ .

ܐ : ܫܡܝܐ ܡܫܬܥܝܢ ܫܘܒܚܗ ܕܐܠܗܐ . ܘܥܒܕ̈ܐ ܕܐܝ̈ܕܘܗܝ ܡܚܘܐ ܪܩܝܥܐ : ܝܘܡܐ ܠܝܘܡܐ ܢܒܥ ܡܠܬܐ : ܘܠܠܝܐ ܠܠܠܝܐ ܡܚܘܐ ܝܕܥܬܐ .

ܒ : ܠܝܬ ܡܡܠܠܐ ܘܠܝܬ ܡ̈ܠܐ : ܘܠܐ ܡܫܬܡܥ ܩܠܗܘܢ .

ܓ : ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܢܦܩ ܣܘܟܗܘܢ : ܘܠܣܘܦܝ̈ܗ ܕܬܒܝܠ ܡ̈ܠܝܗܘܢ : ܘܠܫܡܫܐ ܣܡ ܡܫܟܢܐ ܒܗܘܢ .

ܕ : ܐܝܟ ܚܬܢܐ ܕܢܦܩ ܡܢ ܓܢܘܢܗ : ܘܚܕܐ ܐܝܟ ܓܢܒܪܐ ܕܪܗܛ ܒܐܘܪܚܗ .

ܗ : ܡܢ ܪ̈ܝܫܝ ܫܡܝܐ ܡܦܩܢܗ : ܘܡܦܢܝܬܗ ܥܠ ܪ̈ܝܫܝܗܘܢ : ܘܠܝܬ ܕܡܛܫܐ ܡܢ ܚܡܝܡܘܬܗ .

ד: וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:
ה: רְאֵה לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי
יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים
שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָהּ: וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם
וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל הַחֻקִּים
הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה:
ז: כִּי מִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו: וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן
לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם:
ח: רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וְשָׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי
חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לִבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ:
ט: יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר
יְהוָה אֵלַי הַקְהֶל לִי אֶת הָעָם וְאַשְׁמִיעֵם אֶת דְּבָרָי אֲשֶׁר
יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאֲדָמָה
וְאֶת בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן:
י: וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ עַד
לֵב הַשָּׁמָיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל:
יא: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם
שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זוּלָתִי קוֹל:
יב: וַיַּגֶּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים:
יג: וְאֹתִי צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ:
יד: וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל
תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ:
טו: פֶּן תַּשְׁחִתוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל
סָמֶל תַּבְנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה:
טז: תַּבְנִית כָּל בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תַּבְנִית כָּל צִפּוֹר כָּנָף
אֲשֶׁר תָּעוֹף בַּשָּׁמָיִם:
יז: תַּבְנִית כָּל רֹמֵשׂ בָּאֲדָמָה תַּבְנִית כָּל דָּג מִכֹּל מַיִם
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת:
יח: וּפֶן תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ
וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם:
יט: וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצִא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרַיִם
לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה:
כ: וַיהוָה הִתְאַנַּף בִּי עַל דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי
אֶת הַיַּרְדֵּן וּלְבִלְתִּי בֹּאִי אֶל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה:
כא: כִּי אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן וְאֵינֶנִּי בָּא אֶל הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה:
כב: כִּי אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן
וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת:
כג: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן תִּשְׁכְּחוּ אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר
צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
כד: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא:
כה: כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם

ואת־כל־הכלי אשר עשה שלמה למלאכת בית־יהוה׃
ה : ואת־מזבח הזהב ואת־השלחנות אשר־עליהם לחם הפנים׃
ו : ואת־המנרות ואת־נרותיהם לבערם כמשפט לפני הדביר
פז־זהב ואת־הפרחים והנרות והמלקחים זהב׃
ז : ואת־הכפות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב
סגור ואת־הפתחים לבית הפנימי לקדש הקדשים ולפתחי
בית־ההיכל דלתות׃
ח : ויכל כל־המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא
שלמה את־קדשי דויד אביו את־הכסף ואת־הזהב ואת־
הכלים נתן אוצרות בית־יהוה׃
ט : אז יקהיל שלמה את־זקני ישראל ואת־כל־ראשי
המטות נשיאי האבות לבני ישראל ירושלם להעלות את־
ארון ברית־יהוה מעיר דויד היא ציון׃
י : ויקהלו אל־המלך שלמה כל־איש ישראל בירח האתנים
בחג הוא החדש השביעי׃
יא : וכל־זקני ישראל באו ויקחו הכהנים את־הארון׃
יב : ויעלו את־הארון ואת־אהל מועד וכל־כלי הקדש אשר
באהל הכהנים והלוים העלום׃
יג : והמלך שלמה והעדה כל־ישראל הנועדים אליו לפני
הארון זבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא יספרו מרב׃
יד : ויבאו הכהנים את־ארון ברית־יהוה אל־מקומו אל־
דביר הבית אל־קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים׃
טו : כי הכרובים פרשים כנפים על־מקום הארון ויסכו
הכרובים על־הארון ועל־בדיו מלמעלה׃
טז : ויוצאו הבדים ויראו ראשי הבתרים מעל הקדש על־
פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד־היום הזה׃
יז : אין בארון רק שני לחות האבן אשר הניח שם משה
בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים׃
יח : ויהי כצאת הכהנים מן־הקדש כי כל־הכהנים הנמצאים
התקדשו לא על־משמרות היו׃
יט : והלוים המשוררים לכל־אלה לאסף להימן לידותון
לבניהם ולאחיהם לבושי בוץ במצלתים ובנבלים ובכנרות
עמדים מזרח למזבח והם כהנים מאה ועשרים מחצצרים׃
כ : ויהי כאחד המחצצרים והמשוררים כאחד להשמיע קול
אחד להלל ולהודות ליהוה וכי־טוב כי לעולם חסדו ובית
יהוה מלא ענן׃
כא : ולא־יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא
כבוד־יהוה את־בית האלהים׃
כב : אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל׃
כג : ואנכי בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים׃
כד : ויסב המלך את־פניו ויברך את־כל־קהל ישראל וכל־
קהל ישראל עמד׃
כה : ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו אל־
דויד אבי ובידיו מלא לאמר׃
כו : למן־היום אשר־הוצאתי את־עמי את־ישראל ממצרים
לא־בחרתי בעיר מכל־שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי
שם ולא־בחרתי באיש לנגיד על־עמי ישראל׃
כז : ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות
על־עמי ישראל׃
כח : ויהי בלבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי
ישראל׃
כט : ויאמר יהוה אל־דויד אבי יען אשר היה בלבבך לבנות
בית לשמי הטבת כי היה בלבבך׃
ל : רק אתה לא תבנה הבית כי אם־בנך היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי׃
לא : ויקם יהוה את־דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי
ואשב על־כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם
יהוה אלהי ישראל׃
לב : ואשם שם את־הארון אשר כרת יהוה את־ברית בני
ישראל׃
לג : ויעמד על־המזבח יהוה נגד כל־קהל ישראל ויפרש
כפיו׃
לד : כי שלמה עשה כיור נחשת ואת־הכן נחשת עשה
ויתנהו בתוך העזרה גדול בעבור להתפלל בו ולהעלות
עליו עולות׃
לה : ויצק שלמה את־עמודי הנחשת אשר עשה ויתנם על־
הכן׃
לו : ויתפלל שלמה ויאמר יהוה אלהי ישראל מי־אל כמוך
בשמים ובארץ שומר הברית והחסד לעבדיך׃

פרק : לה.

א : ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו את־הפסח
בארבעה עשר לחדש הראשון׃
ב : ויעמד הכהנים על־משמרתם ויחזקו בעבודת בית־יהוה׃
ג : ויאמר ללוים המבינים לכל־ישראל הקדושים ליהוה
תנו את־ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן־דויד מלך
ישראל אין־לכם משא עתה עבדו את־יהוה אלהיכם ואת־
עמו ישראל׃
ד : והכינו לבתי אבותיכם למחלקותיכם כמכתב דויד מלך
ישראל ובמכתב שלמה בנו׃
ה : ועמדו בקדש לפלגי בית־אבות לאחיכם בני־העם
ולחלק בית־אב ללוים׃
ו : ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר
יהוה ביד־משה׃
ז : ויתן יאשיהו לבני־העם כבשים ובני עזים מספר כלם
לכל־הנמצאים לפסחות לשלשים אלף ושלשת אלפים מבקר
אלה מרכוש המלך׃
ח : ושריו נדבה לעם לכהנים ולמחלקות נדבו חלקיהו
וזכריהו ויחיאל נגידי בית־האלהים לכהנים נתנו לפסחות
אלפים ושבע מאות וגדליהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו
ויעיאל ויוזבד שרי הלוים לוים נדבו לפסחות חמשת אלפים
וחמש מאות׃
ט : וכנניהו ושמעי ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד
ראשי הלוים לוים נדבו לפסחות חמשת אלפים וחמש מאות׃
י : ותכן העבודה ויעמדו הכהנים על־עמדם והלוים על־
מחלקותם כמצות המלך׃
יא : וישחטו הפסח ויזו הכהנים מידם והלוים מפשטים׃
יב : ויסירו העלות לתת לפלגי בית־אבות לבני העם
להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר׃
יג : ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות
ובדודים ובצלחות וירוצו לכל־בני העם׃
יד : ואחרי כן הכינו לעצמם ולכהנים כי בני אהרן הכהנים
בהעלה העולות והחלבים עד־הלילה ולכן הלוים הכינו
לעצמם ולבני אהרן הכהנים׃
טו : והמשוררים בני אסף על־מעמד כמצות דויד ואסף
והימן וידותון חוזה המלך ושוערים לכל־שער אין להם
לסור מעל עבודתם כי אחיהם הלוים הכינו להם׃
טז : ותכן כל־עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח
והעלות מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו׃
יז : ויעשו בני־ישראל הנמצאים את־הפסח בעת ההיא
וחג המצות שבעת ימים׃
יח : ולא־נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא
וכל־מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים
והלוים וכל־יהודה וישראל הנמצא וישבי ירושלם׃
יט : בשנת שמונה עשרה למלכות יאשיהו נעשה הפסח
הזה׃
כ : אחרי כל־זאת אשר הכין יאשיהו את־הבית עלה נכו
מלך־מצרים להלחם בכרכמיש על־פרת ויצא יאשיהו לקראתו׃
כא : וישלח אליו מלאכים לאמר מה־לי ולך מלך יהודה
לא עליך אתה היום כי אל־בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני
חדל־לך מאלהים אשר עמי ואל־ישחיתך׃
כב : ולא־הסב יאשיהו פניו ממנו כי אם־להלחם עמו ולא
שמע אל־דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו׃
כג : ויורו המורים אל־המלך יאשיהו ויאמר המלך אל־
עבדיו העבירוני כי החליתי מאד ויעבירוהו עבדיו מן־
המרכבה׃
כד : ויעבירוהו במרכבת המשנה אשר־לו וישימוהו בירושלם
וימת ויקברו בקברות אבותיו ויתאבלו כל־יהודה וירושלם
על־יאשיהו׃
כה : ויקונן ירמיהו על־יאשיהו ויאמרו כל־השרים והשרות
בקינותיהם על־יאשיהו עד־היום הזה ויתנום לחק על־
ישראל והנם כתובים על־הקינות׃
כו : ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה׃
כז : ודבריו הראשונים והאחרונים הנם כתובים על־ספר
מלכי ישראל ויהודה׃

פרשה : ה .

א : ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אותם ושמרתם לעשתם .

ב : יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב :

ג : לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים .

ד : פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש .

ה : אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר .

ו : אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים .

ז : לא יהיה לך אלהים אחרים על פני :

ח : לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ .

ט : לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי .

י : ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי .

יא : לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא .

יב : שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך .

יג : ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך .

יד : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך .

טו : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת .

טז : כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך .

יז : לא תרצח ולא תנאף ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא .

יח : ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך .

יט : את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי .

כ : ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם .

כא : ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי .

כב : ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו .

כג : כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים מתוך האש כמנו ויחי .

כד : קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו .

כה : וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו .

כו : מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם .

כז : לך אמר להם שובו לכם לאהליכם .

כח : ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה .

כט : ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל .

ל : בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון .

بمد ڤوبع: ونالا ذهمؤما بمد دبۋ-ح ءۆ ڤوبع: ونالا ذهمؤما بمد دبۋ-ح ءۆ
ڤبۋب. ولم ژمد لهمدخم. ڤبۋب. ولم ژمد لهمدخم.

د: وڤم حلمو ڤبمم بهڤبل هي د: وڤم حلمو ڤبمم بهڤبل هي
ڤمم ڤوبع: ونالا ذهمؤما بمد دبۋ-ح ڤمم ڤوبع: ونالا ذهمؤما بمد دبۋ-ح
ههوڤا: ونؤبذ هي وٰلهٰا ڤبوبم. ههوڤا: ونؤبذ هي وٰلهٰا ڤبوبم.

ه: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ه: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

ز: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ز: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

ح: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ح: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

ط: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ط: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

ي: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ي: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

يا: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: يا: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܕܐܪܥܐ: ܘܐܦܠܐ ܕܐܩܥܐ ܩܕܡ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ.

ܟܛ : ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܠܡܢܐ ܬܘܒ ܡܡܠܠܬ
ܡܠܝܢ: ܐܡܪܬ ܕܐܢܬ ܘܨܝܒܐ ܬܦܠܓܘܢ
ܚܩܠܐ.

ܠ : ܐܡܪ ܠܗ ܡܦܝܒܘܫܬ ܠܡܠܟܐ: ܐܦ ܟܠܗ
ܢܣܒ ܢܣܒ: ܡܛܠ ܕܐܬܐ ܡܪܝ ܡܠܟܐ
ܒܫܠܡܐ ܠܒܝܬܗ.

ܠܐ : ܘܒܪܙܠܝ ܓܠܥܕܝܐ ܢܚܬ ܡܢ ܪܘܓܠܝܡ:
ܘܥܒܪ ܥܡ ܡܠܟܐ ܝܘܪܕܢܢ ܕܢܫܕܪܝܘܗܝ ܡܢ
ܬܡܢ.

ܠܒ : ܘܒܪܙܠܝ ܣܒܐ ܗܘܐ ܛܒ: ܘܒܪ
ܬܡܢܐܢ ܗܘܐ ܫܢܝܢ. ܘܗܘ ܬܪܣܝ ܗܘܐ
ܠܡܠܟܐ ܟܕ ܝܬܒ ܗܘܐ ܒܡܚܢܝܡ: ܡܛܠ
ܕܥܬܝܪܐ ܗܘܐ ܛܒ.

ܠܓ : ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܠܒܪܙܠܝ: ܐܦ ܐܢܬ
ܥܒܪ ܥܡܝ: ܘܐܬܪܣܝܟ ܥܡܝ ܒܐܘܪܫܠܡ.

ܠܕ : ܐܡܪ ܒܪܙܠܝ ܠܡܠܟܐ: ܟܡܐ ܐܝܬ
ܫܢܝܐ ܕܚܝܝ: ܕܐܣܩ ܥܡ ܡܠܟܐ ܠܐܘܪܫܠܡ.

ܠܗ : ܒܪ ܬܡܢܐܢ ܐܢܐ ܫܢܝܢ ܝܘܡܢܐ: ܘܠܐ
ܝܕܥ ܐܢܐ ܒܝܬ ܛܒ ܠܒܝܫ. ܘܡܛܥܡ ܕܐܟܘܠ
ܥܒܕܟ ܘܡܕܡ ܕܐܫܬܐ: ܠܐ ܡܬܛܥܡ ܠܗ:
ܘܐܦܠܐ ܫܡܥ ܡܫܟܚ ܐܢܐ ܕܐܫܡܥ ܒܩܠ
ܡܙܡܪܢܐ ܘܡܙܡܪܢܝܬܐ. ܠܡܢܐ ܗܘܐ ܬܘܒ
ܥܒܕܟ ܝܬܝܪܐ ܠܡܪܝ ܡܠܟܐ.

ܠܘ : ܠܡܥܒܪ ܩܠܝܠ ܥܒܪ ܥܒܕܟ ܝܘܪܕܢܢ
ܥܡ ܡܪܝ ܡܠܟܐ: ܠܐ ܢܦܪܥܢܝ ܡܪܝ ܡܠܟܐ
ܦܘܪܥܢܐ ܗܢܐ.

ܠܙ : ܢܗܦܘܟ ܥܒܕܟ ܘܐܡܘܬ ܒܡܕܝܢܬܝ:
ܥܠ ܩܒܪܐ ܕܐܒܝ ܘܕܐܡܝ. ܗܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܟܡܗܡ ܥܒܕܟ ܗܘ: ܢܥܒܪ ܥܡ ܡܪܝ
ܡܠܟܐ: ܘܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ ܕܫܦܝܪ ܒܥܝܢܝܟ.

ܠܚ : ܐܡܪ ܡܠܟܐ: ܥܡܝ ܢܥܒܪ ܟܡܗܡ:
ܘܐܢܐ ܐܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ ܕܫܦܝܪ ܒܥܝܢܝܟ. ܘܟܠ
ܕܬܒܥܐ ܡܢܝ: ܐܥܒܕ ܠܟ.

ܠܛ : ܘܥܒܪܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܝܘܪܕܢܢ: ܘܐܦ
ܡܠܟܐ ܥܒܪ: ܘܢܫܩܗ ܡܠܟܐ ܠܒܪܙܠܝ:
ܘܒܪܟܗ: ܘܗܦܟ ܠܐܬܪܗ.

ܡ : ܘܥܒܪ ܡܠܟܐ ܠܓܠܓܠܐ: ܘܥܒܪ
ܟܡܗܡ ܥܡܗ. ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܕܝܗܘܕܐ ܥܒܪ
ܥܡ ܡܠܟܐ: ܘܐܦ ܦܠܓܗ ܕܥܡܐ ܕܐܝܣܪܝܠ.

ܡܐ : ܘܗܐ ܟܠܗܘܢ ܓܒܪܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܐܬܝܢ ܠܘܬ ܡܠܟܐ:
ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܠܡܠܟܐ: ܠܡܢܐ ܓܢܒܘܟ ܐܚܝܢ
ܐܢܫܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܘܐܥܒܪܘܗܝ ܝܘܪܕܢܢ ܠܡܠܟܐ
ܘܠܒܝܬܗ ܥܡ ܒܢܝ ܒܝܬܗ: ܘܠܟܠܗܘܢ ܕܥܡܗ
ܓܒܪܘܗܝ ܥܡܗ.

ܡܒ : ܘܥܢܘ ܟܠܗܘܢ ܕܝܗܘܕܐ ܒܢܝ ܝܗܘܕܐ:
ܘܐܡܪܝܢ ܠܐܝܣܪܝܠ ܒܢܝ ܝܗܘܕܐ: ܡܛܠ ܕܩܪܝܒ ܠܢ
ܡܠܟܐ: ܠܡܢܐ ܐܬܚܡܬܘܢ ܠܟܘܢ ܥܠ ܗܕܐ ܡܠܬܐ.
ܕܐܟܠܐ ܡܐܟܘܠܬܐ ܐܟܠܢ ܡܢ ܡܠܟܐ: ܐܘ ܡܘܗܒܬܐ
ܐܬܝܗܒܬ ܠܢ.

ܡܓ : ܘܥܢܘ ܓܒܪܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܘܐܡܪܝܢ
ܠܓܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ: ܕܥܣܪ ܡܢܘܢ ܐܝܬ ܠܢ ܒܡܠܟܐ:
ܘܐܦ ܒܕܘܝܕ ܝܬܝܪ ܡܢܟܘܢ: ܠܡܢܐ ܐܨܥܪܬܘܢ
ܠܢ ܗܘ ܕܠܐ ܗܘܬ ܡܠܬܢ ܩܕܡܝܬܐ
ܕܢܗܦܟ ܠܡܠܟܐ. ܘܐܬܩܫܝܬ ܡܠܬܐ ܕܓܒܪܐ ܕܝܗܘܕܐ
ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܓܒܪܐ ܕܐܝܣܪܝܠ.

ܩܦܠܐܘܢ : ܟ .

ܐ : ܘܐܫܬܟܚ ܬܡܢ ܓܒܪܐ ܒܪ ܒܠܝܥܠ:
ܘܫܡܗ ܫܒܥ ܒܪ ܒܟܪܝ ܡܢ ܒܢܝܡܝܢ.
ܘܩܪܐ ܒܫܝܦܘܪܐ ܘܐܡܪ: ܠܝܬ ܠܢ ܡܢܬܐ

ולבית מי ילד עלמות. ולכל
ה: ולכל ויקרא לבית הגלגל: לא ימצאו
עוד בגדיהם: ולא יתאזרו עוד
בחגורות: ולא יסירו מצנפותם
מראשיהם: ולא יקרעו את בגדיהם
ולא ימותו פן יקצוף על כל העדה
הזאת: כי אנשים המה אשר חטאו
את נפשם: ויעשו לי מזבח אדמה
וזבחו עליו את צאנם ואת בקרם
בכל המקום אשר אזכיר את שמי
אבוא אליך וברכתיך: ואם מזבח
אבנים תעשה לי לא תבנם גזית
כי חרבך הנפת עליה ותחללה:
ולא תעלה במעלות על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו:
ואלה המשפטים אשר תשים
לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש
שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי
חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא
אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו
עמו: אם אדניו יתן לו אשה
וילדה לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא
בגפו: ואם אמר יאמר העבד
אהבתי את אדני את אשתי ואת
בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו
אל האלהים והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו
במרצע ועבדו לעלם: ואיש כי
ימכר את בתו לאמה לא תצא
כצאת העבדים: אם רעה בעיני
אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם
נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה:
ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות
יעשה לה: אם אחרת יקח לו
שארה כסותה ועונתה לא יגרע:
ואם שלש אלה לא יעשה לה
ויצאה חנם אין כסף: מכה איש
ומת מות יומת: ואשר לא צדה
והאלהים אנה לידו ושמתי לך
מקום אשר ינוס שמה: והאיש
כי יזד על רעהו להרגו בערמה
מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה
אביו ואמו מות יומת: וגנב איש
ומכרו ונמצא בידו מות יומת:
ומקלל אביו ואמו מות יומת:
וכי ינצו אנשים ונגף איש את
רעהו באבן או באגרף ולא ימות
ונפל למשכב: אם יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ירפא:
והכה איש את עבדו או את
אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם
ינקם: אך אם יום או יומים
יעמד לא יקם כי כספו הוא:
וכי ינצו אנשים והנגפו אשה
הרה והיו לה ילדיה ואסון לא
יהיה ענוש יענש כאשר ישית
עליו בעל האשה ונתן בפללים:
ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת
נפש: ועין תחת עין שן תחת
שן יד תחת יד רגל תחת רגל:
כויה תחת כויה פצע תחת פצע
חבורה תחת חבורה: וכי יכה איש
את עין עבדו או את עין אמתו
ושחתה לחפשו ישלחנו: ואם שן
עבדו או שן אמתו יפיל לחפשו
ישלחנו: וכי יגח שור את איש
או את אשה ומת סקול יסקל
השור ולא יאכל את בשרו ובעל
השור נקי: ואם שור נגח הוא
מתמל שלשם והועד בבעליו ולא
ישמרנו והמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו יומת:
אם כפר יושת עליו ונתן פדון
נפשו ככל אשר יושת עליו:
או בן יגח או בת יגח כמשפט
הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור
או אמה כסף שלשים שקלים
יתן לאדניו והשור יסקל: וכי
יפתח איש בור או כי יכרה איש
בור ולא יכסנו והפל שמה שור
או חמור: בעל הבור ישלם כסף
ישיב לבעליו והמת יהיה לו:
ושור איש את שור רעהו ומת
והמכרו את השור החי וחצו את
כספו וגם את המת יחצון: או
נודע כי שור נגח הוא מתמל
שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם
ישלם שור תחת השור והמת יהיה
לו: כי יגנב איש שור או שה
וטבחו או מכרו חמשה בקר
ישלם תחת השור וארבע צאן
תחת השה: אם במחתרת ימצא
הגנב והכה ומת אין לו דמים:
אם זרחה השמש עליו דמים לו
שלם ישלם אם אין לו ונמכר
בגנבתו: אם המצא תמצא בידו
מן השור עד חמור עד שה חיים
שנים ישלם: כי יבער איש שדה
או כרם ושלח את בעירה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב
כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה
קצים ונאכל גדיש או הקמה או
השדה כי יבער הבוער את הבערה
ישלם: וכי יגנה איש את כסף או
כלים לשמר ונגנב מבית האיש
אם ימצא הגנב ישלם שנים:
אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל
הבית אל האלהים אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו: על כל דבר
פשע על שור על חמור על שה
על כסות על כל אבדה אשר יאמר
כי הוא זה עד האלהים יבוא
דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים
ישלם שנים לרעהו: כי יתן איש
אל רעהו חמור או שור או שה
וכל בהמה לשמר ומת או נשבר
או נשבה אין ראה: שבועת יהוה
תהיה בין שניהם אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו
לא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו
ישלם לבעליו: אם טרף יטרף
יביאהו עד הטרפה לא ישלם:
וכי יזד איש על בתולה אשר לא
ארשה וישכב עמה מהר ימהרנה
לו לאשה: אם מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולות: מכשפה לא תחיה:
כל שכב עם בהמה מות יומת:
הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה
לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו
כי גרים הייתם בארץ מצרים:
כל אלמנה ויתום לא תענון:
אם ענה תענה אתו כי אם צעק
יצעק אלי שמע אשמע צעקתו:
וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב
והיו נשיכם אלמנות ובניכם
יתומים: אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא תהיה לו כנשה
לא תשימון עליו נשך: אם חבל
תחבל שלמת רעך עד בא השמש
תשיבנו לו: כי היא כסתה לבדה
היא שמלתו לעורו במה ישכב
והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי
חנון אני: אלהים לא תקלל
ונשיא בעמך לא תאר: בכורי
בניך תתן לי כן תעשה לשורך
לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו
ביום השמיני תתנו לי: ואנשי
קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה
לא תאכלו לכלב תשלכון אתו:
לא תשא שמע שוא אל תשת ידך
עם רשע להיות עד חמס: לא
תהיה אחרי רבים לרעת ולא
תענה על ריב לנטת אחרי רבים
להטת: ודל לא תהדר בריבו:
כי תפגע שור אויבך או חמרו
תעה השב תשיב לו: כי תראה
חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת
מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו:
לא תטה משפט אביונך בריבו:
מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק
אל תהרג כי לא אצדיק רשע:
ושחד לא תקח כי השחד יעור
פקחים ויסלף דברי צדיקים:
וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את
נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
מצרים: ושש שנים תזרע את
ארצך ואספת את תבואתה:
ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו
אביני עמך ויתרם תאכל חית
השדה כן תעשה לכרמך לזיתך:
ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למען ינוח שורך
וחמרך ויפש בן אמתך והגר:
ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
ושם אלהים אחרים לא תזכירו
לא ישמע על פיך: שלש רגלים
תחג לי בשנה: את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות
כאשר צויתיך למועד חדש האביב
כי בו יצאת ממצרים ולא יראו
פני ריקם: וחג הקצר בכורי
מעשיך אשר תזרע בשדה וחג
האסיף בצאת השנה באספך את
מעשיך מן השדה: שלש פעמים
בשנה יראה כל זכורך את פני
האדון יהוה: לא תזבח על חמץ
דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד
בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי
בחלב אמו: הנה אנכי שלח מלאך
לפניך לשמרך בדרך ולהביאך
אל המקום אשר הכנתי: השמר
מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי
לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו:
כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית
כל אשר אדבר ואיבתי את איביך
ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי
לפניך והביאך אל האמרי והחתי
והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי
והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם
כי הרס תהרסם ושבר תשבר
מצבותיהם: ועבדתם את יהוה
אלהיכם וברך את לחמך ואת
מימיך והסרתי מחלה מקרבך:
לא תהיה משכלה ועקרה בארצך
את מספר ימיך אמלא: את אימתי
אשלח לפניך והמותי את כל עם
אשר תבוא בהם ונתתי את כל
אויביך אליך עורף: ושלחתי את
הצרעה לפניך וגרשה את החוי
את הכנעני ואת החתי מלפניך:
לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת
פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך
חית השדה: מעט מעט אגרשנו
מלפניך עד אשר תפרה ונחלת
את הארץ: ושתי את גבולך מים
סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד
הנהר כי אתן בידכם את יושבי
הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת
להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו
בארצך פן יחטיאו אתך לי כי
תעבד את אלהיהם כי יהיה לך
למוקש: כי אתם עלים היום
הנה אנכי גרש מפניכם אמרי
והחתי והפרזי והכנעני והחוי
והיבוסי: השמר לך פן תכרת
ברית ליושב הארץ אשר אתה בא
עליה פן יהיה למוקש בקרבך:
כי את מזבחתם תתצון ואת
מצבתם תשברון ואת אשריו
תכרתון: כי לא תשתחוה לאל
אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא
הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ
וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת
מבנתיו לבניך ובנתיו הזנות
אחרי אלהיהם והזנו את בניך
אחרי אלהיהם: אלהי מסכה לא
תעשה לך: את חג המצות תשמר
שבעת ימים אכל מצות אשר
צויתיך למועד חדש האביב כי
בחדש האביב יצאת ממצרים:
כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר
פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה
בשה ואם לא תפדה וערפתו כל
בכור בניך תפדה ולא יראו פני
ריקם: ששת ימים תעבד וביום
השביעי תשבת בחריש ובקציר
תשבת: וחג שבעות תעשה לך
בכורי קציר חטים וחג האסיף
תקופת השנה: שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני האדון
יהוה אלהי ישראל: כי אורישׁ
גוים מפניך והרחבתי את גבולך
ולא יחמד איש את ארצך בעלתך
לראות את פני יהוה אלהיך
שלש פעמים בשנה: לא תשחט על
חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר
זבח חג הפסח: ראשית בכורי
אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו:
ויאמר יהוה אל משה כתב לך את
הדברים האלה כי על פי הדברים
האלה כרתי אתך ברית ואת
ישראל: ויהי שם עם יהוה ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכל
ומים לא שתה ויכתב על הלחת
את דברי הברית עשרת הדברים:
וירד משה מהר סיני ושני לחת
העדת ביד משה ברדתו מן ההר
ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני
ישראל את משה והנה קרן עור
פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא
אליהם משה וישבו אליו אהרן
וכל הנשאים בעדה וידבר משה
אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני
ישראל ויצו אתם את כל אשר
דבר יהוה אתו בהר סיני:
ויכל משה מדבר אתם ויתן על
פניו מסוה: ובבא משה לפני יהוה
לדבר אתו יסיר את המסוה עד
צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל
את אשר יצוה: וראו בני ישראל
את פני משה כי קרן עור פני
משה והשיב משה את המסוה על
פניו עד בואו לדבר אתו: ויקהל
משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אלהם אלה הדברים אשר
צוה יהוה לעשת אתם: ששת ימים
תעשה מלאכת וביום השביעי
יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה
כל העשה בו מלאכה יומת:
לא תבערו אש בכל מושבתיכם
ביום השבת: וידבר משה אל כל
עדת בני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם
תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה
את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת:
ותכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים: ועורת אילם מאדמים
ועורת תחשים ועצי שטים:
שמן למאור בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני
מלואים לאפד ולחשן: וכל חכם
לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר
צוה יהוה: את המשכן את אהלו
ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו
את בריחו את עמדיו ואת אדניו:
את הארון ואת בדיו את הכפרת
ואת פרכת הסך: את השלחן ואת
בדיו ואת כל כליו ואת לחם
הפנים: וגם את מנורת המאור
ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן
המאור: ואת מזבח הקטרת ואת
בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים ואת מסך הפתח לפתח
המשכן: את מזבח העלה ואת
מכבר הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כל כליו את הכיור ואת כנו:
את קלעי החצר את עמדיו ואת
אדניו ואת המסך לשער החצר:
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר
ואת מיתריהם: את בגדי השרד
לשרת בקדש את בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל
מלפני משה: ויבאו כל איש אשר
נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו
אתו הביאו את תרומת יהוה
למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש: והאנשים על
הנשים באו כל נדיב לב הביאו
חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי
זהב וכל איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה: וכל אשר נמצא אתו
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועורת אילם מאדמים
ועורת תחשים הביאו: כל מרים
תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו
עצי שטים לכל מלאכת עבדת
הקדש הביאו: וכל אשה חכמת לב
בידיה טוו ויביאו מטוה את
התכלת ואת הארגמן את תולעת
השני ואת השש: וכל הנשים אשר
נשא לבן אתן בחכמה טוו את
העזים: והנשאם הביאו את אבני
השהם ואת אבני המלואים לאפד
ולחשן: ואת הבשם ואת השמן
למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים: כל איש ואשה אשר נדב
לבם להביא לכל המלאכה אשר
צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו
בני ישראל נדבה ליהוה: ויאמר
משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה
בשם בצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה: וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכת מחשבת:
ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב
בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם
חכמת לב לעשות את כל מלאכת
חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
בתולעת השני ובשש וארג עשי כל
מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה
בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה ותבונה
בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת
עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה:
ויקרא משה אל בצלאל ואל
אהליאב ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל
אשר נשא לבו אל הקרב אל
המלאכה לעשתה: ויקחו את כל
התרומה אשר הביאו בני ישראל
אל מלאכת עבדת הקדש לעשת
אתה והם הביאו אליו עוד נדבה
בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר הם עשים:
ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה
אשר צוה יהוה לעשת אתה:
ויצו משה ויעבירו קול במחנה
לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא: והמלאכה היתה
דים לכל המלאכה לעשת אתה
והותר: ויעש כל חכם לב בעשי
המלאכה את המשכן עשר יריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת
שני כרבים מעשה חשב עשה אתם:
ורך האחת שמנה ועשרים באמה
והיריעה האחת ארבע באמות
המדה ליריעה האחת: ויחבר את
חמש היריעות לבד ואת חמש
היריעות חבר לבד: ויעש לולאת
תכלת על שפת היריעה האחת
מקצה בחברת כן עשה בשפת
היריעה הקיצונה במחברת השנית:
חמשים לולאת עשה ביריעה האחת
וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבלת
הלולאת אחת אל אחת: ויעש
חמשים קרסי זהב ויחבר את
היריעות אחת אל אחת בקרסים
והיה המשכן אחד: ויעש יריעות
עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעות עשה אתם: אורך
היריעה האחת שלשים באמה
והיריעה האחת ארבע באמות
המדה ליריעה האחת: ויחבר את
חמש היריעות לבד ואת שש
היריעות לבד: ויעש חמשים
לולאת על שפת היריעה הקיצונה
במחברת ויעש חמשים לולאת על
שפת היריעה השנית במחברת:
ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר
את האהל להיות אחד: ויעש מכסה
לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה
עורת תחשים מלמעלה: ויעש את
הקרשים למשכן עצי שטים עמדים:
עשר באמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד:
שתי ידות לקרש האחד משלבת
אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי
המשכן: ויעש את הקרשים למשכן
עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
ואת מכבר הנחשת אשר לו את
בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת
כנו: את קלעי החצר את עמדיו
ואת אדניו ואת המסך לשער החצר:
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר
ואת מיתריהם: את בגדי השרד
לשרת בקדש את בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל
מלפני משה: ויבאו כל איש אשר
נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו
אתו הביאו את תרומת יהוה
למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש: והאנשים על
הנשים באו כל נדיב לב הביאו
חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי
זהב וכל איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה: וכל אשר נמצא אתו
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועורת אילם מאדמים
ועורת תחשים הביאו: כל מרים
תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו
עצי שטים לכל מלאכת עבדת
הקדש הביאו: וכל אשה חכמת לב
בידיה טוו ויביאו מטוה את
התכלת ואת הארגמן את תולעת
השני ואת השש: וכל הנשים אשר
נשא לבן אתן בחכמה טוו את
העזים: והנשאם הביאו את אבני
השהם ואת אבני המלואים לאפד
ולחשן: ואת הבשם ואת השמן
למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים: כל איש ואשה אשר נדב
לבם להביא לכל המלאכה אשר
צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו
בני ישראל נדבה ליהוה: ויאמר
משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה
בשם בצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה: וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכת מחשבת:
ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב
בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם
חכמת לב לעשות את כל מלאכת
חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
בתולעת השני ובשש וארג עשי כל
מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה
בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה ותבונה
בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת
עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה:
ויקרא משה אל בצלאל ואל
אהליאב ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל
אשר נשא לבו אל הקרב אל
המלאכה לעשתה: ויקחו את כל
התרומה אשר הביאו בני ישראל
אל מלאכת עבדת הקדש לעשת
אתה והם הביאו אליו עוד נדבה
בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר הם עשים:
ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה
אשר צוה יהוה לעשת אתה:
ויצו משה ויעבירו קול במחנה
לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא: והמלאכה היתה
דים לכל המלאכה לעשת אתה
והותר: ויעש כל חכם לב בעשי
המלאכה את המשכן עשר יריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת
שני כרבים מעשה חשב עשה אתם:
ורך האחת שמנה ועשרים באמה
והיריעה האחת ארבע באמות
המדה ליריעה האחת: ויחבר את
חמש היריעות לבד ואת חמש
היריעות חבר לבד: ויעש לולאת
תכלת על שפת היריעה האחת
מקצה בחברת כן עשה בשפת
היריעה הקיצונה במחברת השנית:
חמשים לולאת עשה ביריעה האחת
וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבלת
הלולאת אחת אל אחת: ויעש
חמשים קרסי זהב ויחבר את
היריעות אחת אל אחת בקרסים
והיה המשכן אחד: ויעש יריעות
עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעות עשה אתם: אורך
היריעה האחת שלשים באמה
והיריעה האחת ארבע באמות
המדה ליריעה האחת: ויחבר את
חמש היריעות לבד ואת שש
היריעות לבד: ויעש חמשים
לולאת על שפת היריעה הקיצונה
במחברת ויעש חמשים לולאת על
שפת היריעה השנית במחברת:
ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר
את האהל להיות אחד: ויעש מכסה
לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה
עורת תחשים מלמעלה: ויעש את
הקרשים למשכן עצי שטים עמדים:
עשר באמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד:
שתי ידות לקרש האחד משלבת
אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי
המשכן: ויעש את הקרשים למשכן
עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:

ד : וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃
ה : רְאֵה לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
ו : וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃
ז : כִּי מִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃
ח : וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃
ט : רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ׃
י : יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר יְהוָה אֵלַי הַקְהֶל לִי אֶת הָעָם וְאַשְׁמִיעֵם אֶת דְּבָרָי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאֲדָמָה וְאֶת בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן׃
יא : וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל׃
יב : וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זוּלָתִי קוֹל׃
יג : וַיַּגֶּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים׃
יד : וְאֹתִי צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
טו : וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃
טז : פֶּן תַּשְׁחִתוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל סָמֶל תַּבְנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה׃
יז : תַּבְנִית כָּל בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תַּבְנִית כָּל צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תָּעוּף בַּשָּׁמָיִם׃
יח : תַּבְנִית כָּל רֹמֵשׂ בָּאֲדָמָה תַּבְנִית כָּל דָּגָה אֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
יט : וּפֶן תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם׃
כ : וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃
כא : וַיהוָה הִתְאַנַּף בִּי עַל דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע בִּלְתִּי עָבְרִי אֶת הַיַּרְדֵּן וּבִלְתִּי בֹּאִי אֶל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃
כב : כִּי אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃
כג : הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן תִּשְׁכְּחוּ אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
כד : כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא׃
כה : כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ׃
כו : הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ כִּי אָבֹד תֹּאבְדוּן מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן׃
כז : וְהֵפִיץ יְהוָה אֶתְכֶם בָּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְנַהֵג יְהוָה אֶתְכֶם שָׁמָּה׃
כח : וַעֲבַדְתֶּם שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחֻן׃
כט : וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃
ל : בַּצַּר לְךָ וּמְצָאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ׃
לא : כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃
לב : כִּי שְׁאַל נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קְצֵה הַשָּׁמַיִם הֲנִהְיָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ׃
לג : הֲשָׁמַע עָם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּה אַתָּה וַיֶּחִי׃
לד : אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃
לה : אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ׃
לו : מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת קֹלוֹ לְיַסְּרֶךָּ וְעַל הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ אֶת אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃
לז : וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם׃
לח : לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֵת לְךָ אֶת אַרְצָם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃
לט : וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃
מ : וְשָׁמַרְתָּ אֶת חֻקָּיו וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל הַיָּמִים׃

סדרה : ד׳

א : אָז יַבְדִּיל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃
ב : לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל אַחַת הֶעָרִים הָאֵל וָחָי׃
ג : בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר לָרֻאוּבֵנִי וְאֶת רָמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי׃
ד : וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
ה : אֵלֶּה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃
ו : בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכּוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַכֹּתָם מִמִּצְרָיִם׃
ז : וַיִּירְשׁוּ אֶת אַרְצוֹ וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שָׁמֶשׁ׃
ח : מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנוֹן וְעַד הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן׃

ויאמר אליה מה לי לעשות לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אמתך אין כל בבית כי אם אסוך שמן׃ ג ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך כלים רקים אל תמעיטי׃ ד ובאת ובאת דלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי׃ ה ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המגשים אליה והם מגשים אליה והיא יצקת׃ ו ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃ ז ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך ואת יתרי בשמן׃ ח ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ומדי עברו היה סר שמה לאכל לחם׃ ט ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עלינו תמיד׃ י נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה׃ יא ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם׃ יב ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃ יג ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הידבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃ יד ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃ טו ויאמר קרא לה ותקרא לה ותעמד בפתח׃ טז ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב באמתך׃ יז ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע׃ יח ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים׃ יט ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו׃ כ וישאהו ויבא אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת׃ כא ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃ כב ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה׃ כג ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃ כד ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכבה כי אם אמרתי אליך׃ כה ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה מנגד ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא׃ כו עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום׃ כז ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי׃ כח ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי אל תשלה אותי׃ כט ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו והנחת את משענתי על פני הילד׃ ל ותאמר אם אל הילד חי נפשך ואם אעזבך ויקם ויהלך אחריה׃ לא וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב ויחזר לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד׃ לב ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב על מטתו׃ לג ויבא הבית ויסגר הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל יהוה׃ לד ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפות עליו ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃ לה וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד את עיניו׃ לו ויקרא אל גחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך׃ לז ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא׃ לח ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ והבני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים׃ לט ויצא אל השדה לקשט קשות וימצא גפן שדה ויקטף ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא וישחת לתוך סיר הנזיד כי לא ידעו׃ מ ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל׃ מא ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר׃ מב ואיש בא מבעל שלשה ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו בשקו ויאמר תן לאנשים ויאכלו׃ מג ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר שנו תן לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר׃ מד ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה׃

ה ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה בארם והאיש היה גבור חיל מצרע׃ ב וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ ג ותאמר אל גברתה לו אדני נעמד לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃ ד ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ ה ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשרת חלפי מחלצות׃ ו ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו אליך מצרעתו׃ ז ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר הכאלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי׃ ח ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל׃ ט ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע׃ י וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃ יא ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ורפא המצרע׃ יב הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ יג ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ יד וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן וטהר׃ טו וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃ טז ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב׃ יז ויאמר נעמן ואם לא לתן נתן לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עלה ומזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃ יח לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃ יט ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ׃ כ ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא לפנים חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו דבר׃ כא וירדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃ כב ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפי מחלצות׃ כג ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשתים חלפי מחלצות ויתן על שני נערים מבניו וישאו לפניו׃ כד ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו׃ כה והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃ כו ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ כז וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃ א ובני הנביאים אמרו אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו׃ ב נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו׃ ג ויען האחד ויאמר הואל נא ובא עם עבדיך ואנכי אלך׃ ד ויאמר אלך אנכי ויהי הולך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו עצים׃ ה והנה בהפלו את הקורה ויפל ברזל הגרזן במים ויזעק ויאמר אהה אדני והוא חשוב׃ ו ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויכרת עץ וישלך שמה ויצף הברזל׃ ז ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו׃ ח ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנתי׃ ט וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר מעבר למקום פלני כי שמה ארם נחתים׃ י וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירהו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים׃ יא ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר לנו מי אל מלך ישראל׃ יב ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך׃ יג ויאמר לכו וראו אי זה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן׃ יד וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר׃ טו וישכם משרת איש האלהים לצאת בבקר ויצא והנה חיל סבב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה׃ טז ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם׃ יז ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע׃ יח וירדו אליו וויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע׃ יט ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זו העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אותם שמרון׃ כ ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה וירא והנה בתוך שמרון׃ כא ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אותם אבי אכה אבי אכה׃ כב ויאמר לא תכה הישבים אשר לא שבית בחרבך ובקשתך אתה תכה להם ושים לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם׃ כג ויכן להם כן גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל׃ כד ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון׃ כה ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף׃ כו ומלך ישראל עבר על החומה ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני המלך׃ כז ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אקח לך מן הגרן ומן היקב׃ כח ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר׃ כט ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה מחר תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה׃ ל ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה השק על בשרו מבית׃ לא ויאמר אסף אלהים כה יעשה לי וכה יוסיף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום׃ לב ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא שלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי ראו פן יבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו׃ לג עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו והנה זאת הרעה מעם יהוה מה אקוה ליהוה עוד׃ א ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון׃ ב וישלש השלישי אשר נשען על ידו את המלך על הפתח ויען השר את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרומים הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ ג וארבעה אנשים מצרעים היו פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו׃ ד אם אמרנו נבא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיתנו ונחיה ואם ימיתנו ונמות׃ ה ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין איש שם׃ ו ואדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול לאמר הנה שכר עלינו מלך ישראל את החתים ואת מצרים לבוא עלינו׃ ז ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמורם את המחנה כאשר הוא ויברחו אל נפשם׃ ח ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו ויבאו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃ ט ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשורה אנחנו מחשים ואם נחכה עד אור הבקר ומצאנו עון עתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך׃ י ויבאו ויקראו אל שוער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוס אסור והחמור אסור והאהלים כאשר המה׃ יא ויקרא השוערים ויגידו בית המלך פנימה׃ יב ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להסתר בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונחזיקם חיים ואל העיר נבוא׃ יג ויען אחד עבדיו ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה המה ככל המון ישראל אשר נשארו בה הנה המה ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה׃ יד ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו׃ טו וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך׃ טז ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל כדבר יהוה׃ יז והמלך הפקיד את השר אשר נשען על ידו על הפתח וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בהרדת המלך אליו׃ יח ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתי סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון׃ יט וענה השר את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרומים הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ כ ויהי לו כן וירמסהו העם בשער וימת׃ א ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים׃ ב ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים׃ ג ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה משדה פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה׃ ד והמלך מדבר אל גחזי נער האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃ ה ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע׃ ו וישאל המלך לאשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה׃ ז ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הלם׃ ח ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ושאל את יהוה לאמר החיה מחלי זה׃ ט וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה מחלי זה׃ י ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות׃ יא וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים׃ יב ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח ואת בחוריהם בחרב תהרג ואת עוליהם תרטש והרותיהם תבקע׃ יג ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם׃ יד וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי חיה תחיה׃ טו ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃ טז ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך יהודה ויהורם בן יהושפט מלך יהודה החל׃ יז בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם׃ יח וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃ יט ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים׃ כ בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך׃ כא ויעבר יורם צעירה ואת כל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב ויפלו העם לאהליהם׃ כב ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא׃ כג ויתר דברי יורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ כד וישכב יורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויהי אחזיהו בנו תחתיו׃ כה בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃ כו בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל׃ כז וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא׃ כח וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד ויכו ארם את יורם׃ כט וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃ ט ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעד׃ ב ובאת שמה וראית שם את יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והבאת אותו חדר בחדר׃ ג ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃ ד וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד׃ ה ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר אלי אליך שר ויאמר יהוא לאי אל כלנו ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל׃ ז והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל׃ ח והאבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ ט ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה׃ י ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס׃ יא ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר אליו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו׃ יב ויאמרו שקר הגד לנו ועתה הגידה נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל׃ יג וימהרו ויקחו איש את בגדו וישימו תחתיו על גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ יד ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי על יהורם והוא שמר ברמות גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם׃ טו וישב המלך יורם להתרפא ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארם בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם אל תצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל׃ טז ויהוא רכב ויסע יזרעאלה כי יורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות ביורם׃ יז והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את כת יהוא בבאו ויאמר כת אני רואה ויאמר יורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום׃ יח וילך רכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב׃ יט וישלח רכב שני וילך אליהם ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי׃ כ ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג׃ כא ויאמר יורם אסר רכבו ויאסר רכבו ויצא יורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויפגעו אתו בחלקת נבות היזרעאלי׃ כב ויהי כראות יורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ כג וישב יורם את ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו׃ כד ויהוא מלא כח בידו ויך את יורם בין זרועתיו ויצא החץ מלב בו ויכרע ברכבו׃ כה ויאמר יהוא אל בדקר שליש שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אביו אחאב ויהוה נשא עליו את המשא הזה׃ כו אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא והשלכהו בחלקה כדבר יהוה׃ כז וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם אתו הכו במרכבתו בעלה גור אשר ליבלעם ויברח מגדו וימת שם׃ כח וירכבו אתו עבדיו על המרכבה וישאו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דויד׃ כט ובשנת עשתי עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה׃ ל ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון׃ לא ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃ לב וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים׃ לג ויאמר שאוה שאוה ותפל מן הגג ותזה מדמה על הסוסים ועל הרכב ותרמס׃ לד ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא׃ לה וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים והכפות ידיה׃ לו וישבו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃ לז והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃ א ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויכתוב אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים על שמרון לאמר׃ ב ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ ג וראיתם את הטוב ואת הישר שבבני אדניכם ושמתם על כסא אביו ונלחמתם על בית אדניכם׃ ד ויראו מאד מאד ויאמרו הנה לא עמדו שני המלכים לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ ה וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה׃ ו ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ובקולי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה והמלכים שבעים נפש אתי אשר גדלי העיר מאמנים אתם׃ ז ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים נפש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה׃ ח ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבתים בפתח השער עד הבקר׃ ט ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי עלי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה׃ י דעו עתה כי לא יפל מדבר יהוה אל הארץ אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו׃ יא ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד׃ יב ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך׃ יג יהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו ונרד לשלום גבירות המלך ולגבירת׃ יד ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם על בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם׃ טו וילך משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה׃ טז ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי ליהוה ויושיבו במרכבתו׃ יז ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו׃ יח ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃ יט ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל׃ כ ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃ כא וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה׃ כב ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה׃ כג ויבא יהוא ויהונדב בן רכב הבית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם׃ כד ויבאו לעשות זבחים ועלות והוא שם לו בחוץ שמנים ויאמר האיש אשר ימלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפש תחת נפשו׃ כה ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בא הכום אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויצאו עד עיר בית הבעל׃ כו ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו׃ כז וישברו את מצבת הבעל וינתצו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה׃ כח וישמד יהוא את הבעל מישראל׃ כט רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם את עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן׃ ל ויאמר יהוה אל יהוא יען היטב לעשות הישר בעיני כאשר כל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעי ישבו לך עד רבעים לישראל׃ לא ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל׃ לב בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל׃ לג מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן׃ לד ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ לה וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃ לו וימי אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון׃ א ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה׃ ב ויהושבעת בת יהורם אחות אחזיהו לקחה את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתרהו מפני עתליהו ולא הומת׃ ג והיה עמה נסתר בבית יהוה שש שנים ועתליהו מלכת על הארץ׃ ד ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח שרי מאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך׃ ה ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון שלשית הבאים בשבת מכם שמרי משמרת בית המלך׃ ו ושלשית בשער סור ושלשית בשער מאחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסכה׃ ז ושני פרצי כל יוצאי השבת בבית יהוה ושמרו את משמרת בית המלך׃ ח וסבותם איש נשקו בידו והבא אל התוכות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו׃ ט ויעשו שרי המאות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבאו אל יהוידע הכהן׃ י ויתן הכהן לשרי המאות חניתות ושלטים אשר למלך דויד אשר בבית יהוה׃ יא ויעמדו הרצים איש נשקו בידו מן הכתף ימין הבית אל הכתף שמאל הבית אל המזבח ואל הבית על המלך סביב׃ יב ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו אתו למלך ויסכו אתו וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך׃ יג ותשמע עתליהו את קול הרצים את העם ותבא אל העם בית יהוה׃ יד ותרא והנה המלך עמד על העמד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח ותקע בחצצרות ועתליהו קרעה בגדיה ותקרא קשר קשר על המלך׃ טו ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל מבית לשורות והמבאה אחריה המתו בחרב כי אמר הכהן אל תמתוה בבית יהוה׃ טז וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ושם המיתו׃ יז ויכרת יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם׃ יח ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפקדים על בית יהוה׃ יט ויקח את שרי המאות ואת הכרי ואת הרצים ואת כל עם הארץ ויורדו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים׃ כ וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בבית המלך׃ כא בן שבע שנים יואש במלכו׃ א בשנת שבע למלכות יהוא מלכה יואש ושם אמו צבעת מבאר שבע׃ ב ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ ג רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ ד ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה׃ ה יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ ו ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יוא

صفحة : ٣٠

١ : ضمائر للمفرد المذكر : أنا : أنت للمخاطب : هو للغائب .

٢ : ٧ للأفعال : ٨ للأسماء : ٩ للحروف : أنت للمخاطبة : هي للغائبة .

٣ : ضمائر للمفرد المؤنث : أنتِ للمخاطبة : هي للغائبة .

٤ : ضمائر للمثنى المذكر : أنتما للمخاطبين : هما للغائبين .

٥ : ضمائر للمثنى المؤنث : أنتما للمخاطبتين : هما للغائبتين .

٦ : ضمائر للجمع المذكر : أنتم للمخاطبين : هم للغائبين .

٧ : ضمائر للجمع المؤنث : أنتن للمخاطبات : هن للغائبات .

٨ : ضمائر للمتكلم : أنا : نحن .

٩ : ضمائر للمتكلمة : أنا : نحن .

١٠ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة : نحن .

١١ : ضمائر للمخاطب والمخاطبة : أنتما .

١٢ : ضمائر للمخاطبين والمخاطبات : أنتم : أنتن .

١٣ : ضمائر للمخاطب والغائب : أنتما .

١٤ : ضمائر للمخاطبين والغائبين : أنتم .

١٥ : ضمائر للمخاطبات والغائبات : أنتن .

١٦ : ضمائر للمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة : أنتما .

١٧ : ضمائر للمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : أنتم : أنتن .

١٨ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة : نحن .

١٩ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٠ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢١ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٢ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٣ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٤ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٥ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٦ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٧ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٨ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٩ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٣٠ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

טז : בשנת שבע עשרה שנה למלך פקח בן רמליהו מלך יהודה מלך אחז בן יותם מלך יהודה׃

יז : בראשית עתליהו מלך ארם את רצין ואת פקח בן רמליהו מלך ישראל עלו ירושלם למלחמה וצרו על אחז ולא יכלו להלחם עליו׃

יח : בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם ואת היהודים גרש מאילת ואדומים באו באילת וישבו שם עד היום הזה׃

יט : ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

כ : וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ומלך יהוקים בנו תחתיו׃

יז א : בשנת שתים עשרה שנה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה על שמרון על ישראל תשע שנים׃

ב : ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו׃

ג : עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי הושע לו עבד וישב לו מנחה׃

ד : וימצא מלך אשור בהושע כי שלח מלאכים אל סו מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כעת מדי שנה בשנה ועצרו מלך אשור ויאסרהו בבית כלא׃

ה : ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים׃

ו : בשנת התשע להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה ויושב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃

ז : ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים׃

ח : וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל וחקות מלכי ישראל אשר עשו׃

ט : ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם מצפה מגדל עד עיר מבצר׃

י : ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה רמה ותחת כל עץ רענן׃

יא : ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה׃

יב : ויעבדו את הגלולים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה׃

יג : ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שובו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים׃

יד : ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם׃

טו : וימאסו את חקותיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבותיהם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כמוהם׃

טז : ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה עגלים שנים ועשו אשרה והשתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל׃

יז : והעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש וקסמו קסמים ונחשו ונמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃

יח : ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסר אתם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו׃

יט : גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו׃

כ : וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מעל פניו׃

כא : כי קרע ישראל מבית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידח ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה׃

כב : ויתהלכו בני ישראל בכל חטאת ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה׃

כג : עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה׃

כד : ויבא מלך אשור מבבל וכותה ועוא ועוא וספרוים וישב בארי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה׃

כה : ויהי בראשית שבתם שם את יהוה ולא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות ויהיו ממיתים בהם׃

כו : ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את האריות והנה ממיתים אותם כאשר לא ידעו את משפט אלהי הארץ׃

כז : ויצו מלך אשור לאמר שמו שם אחד מן הכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וילמד אתם את משפט אלהי הארץ׃

כח : ויבא אחד מן הכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל והוא היה מלמד אתם איך יראו את יהוה׃

כט : ויהי כל גוי וגוי עשו אלהיהם ויניחו בבתי הבמות אשר עשו שמרנים כל גוי וגוי בעריהם אשר הם יושבים שם׃

ל : ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא׃

לא : והעוים עשו את נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים את אדרמלך וענמלך אלהי ספרוים׃

לב : ויהי את יהוה יראים ויעשו להם מקצותם כהני במות ויעשו להם בבתי הבמות׃

לג : את יהוה יראו ואת אלהיהם יעבדו כמשפט הגוים אשר הגלו משם׃

לד : עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשונים לא יראים הם את יהוה ולא הם עשים כחקותם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם את שמו ישראל׃

לה : ויכרת יהוה אתם ברית ויצו עליהם לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃

לו : כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ואתו תשתחוו ולו תזבחו׃

לז : והחקים והמשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים׃

לח : והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים׃

לט : כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יצל אתכם מיד כל אויביכם׃

מ : ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים׃

מא : ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה׃

יח א : ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל במלך חזקיהו בן אחז מלך יהודה׃

ב : בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריהו׃

ג : ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו׃

ד : הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבות וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההם היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן׃

ה : ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו׃

ו : ויהי דבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה׃

ז : ויהי יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל ויפרד במלך אשור ולא יעבדנו׃

ח : הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים ועד עיר מבצר׃

ט : ויהי בשנת הרבעית למלך חזקיהו היא שנת השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון וילחם עליה׃

י : ויתקצה מקצה שלש שנים בשנת הששית להושע היא שנת התשיעית להושע מלך ישראל נלכדה שמרון׃

יא : ויגל מלך אשור את ישראל אשורה ויניחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃

יב : תחת אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה לא שמעו ולא עשו׃

יג : ובשנת ארבע עשרה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם׃

יד : וישלח חזקיהו מלך יהודה אל מלך אשור לכיש לאמר חטאתי שוב מעלי אשר תתן עלי אשא ויתן מלך אשור על חזקיהו מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב׃

טו : ויתן חזקיהו את כל הכסף הנמצא בבית יהוה ובאוצרות בית המלך׃

טז : בעת ההיא קצץ חזקיהו את דלתות היכל יהוה ואת האסקופות אשר צפה חזקיהו מלך יהודה ויתנם למלך אשור׃

יז : וישלח מלך אשור את תרתן ואת רבסריס ואת רבשקה מלכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד על ירושלם ויעלו וילכו וירדו ויבאו וישבו בתעלת הברכה העליונה אשר בשדה כבס׃

יח : ויקראו אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר׃

יט : ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת׃

כ : אמרת אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי׃

כא : ועתה הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליה ובאה בכפו ונקבה אם כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו׃

כב : ואם תאמרו אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם׃

כג : ועתה התערב נא את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם׃

כד : ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים׃

כה : ועתה הבלעדי יהוה עלית על המקום הזה להשחיתו יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחת אתה׃

כו : ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית אנחנו שמעים ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה׃

כז : ויאמר אליהם רבשקה האל אדני ואליך שלחני אדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חריהם ולשתות את מימיהם אתכם׃

כח : ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול ויאמר יהודית ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור׃

כט : כה אמר המלך אל יתל לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו׃

ל : ואל יבטח חזקיהו אתכם על יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃

לא : אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו׃

לב : עד אשר אבוא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו׃

לג : הצילו הצילו איש את ארצו מיד מלך אשור׃

לד : איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ואיה אלהי עוא וחלח ויצילו את שמרון מידי׃

לה : מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי׃

לו : וישתקו ולא ענהו דבר כי מצות המלך היתה לאמר לא תענהו׃

לז : ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרעי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה׃

יט א : ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃

ב : וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא׃

ג : ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר ואין כח ללדת׃

ד : אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף את אלהים חיים והוכיח על הדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאת׃

ה : ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו׃

ו : ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפוני נערי מלך אשור׃

ז : הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו׃

ח : וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש׃

ט : וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר׃

י : כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח עליו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃

יא : הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל׃

יב : ההצלום אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר׃

יג : איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנע ועוא וחלח׃

יד : וילך חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקרא אתם וילך בית יהוה ויפרשם חזקיהו לפני יהוה׃

טו : ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ׃

טז : הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף את אלהים חיים׃

יז : אמת יהוה החרבות מלכי אשור את הגוים ואת ארצותם׃

יח : ויתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃

יט : ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה האלהים לבדך׃

כ : וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי על סנחריב מלך אשור שמעתי׃

כא : זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה לך בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם׃

כב : את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל׃

כג : ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת מבחר ארזיו ברוש מבחריו ואבוא מלון קצו יער כרמלו׃

כד : אני קרתי ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל יארי מצור׃

כה : הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה מימי קדם ועתה הבאתיה ותהי להשות גלים עיר מבצר׃

כו : ויושביהם קצרי יד חתו ובושו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה שדופה׃

כז : ושבתך וצאתך ידעתי ותרגזך אלי׃

כח : יען רגזך אלי ושאנן עלה באזני ואשים חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבותיך בדרך אשר באת׃

כט : וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריהם׃

ל : והיתה הפלטה שארית בית יהודה הנשאר יעשה שרש למטה ועשה פרי למעלה׃

לא : כי מירושלם תצא שארית ופלטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃

לב : לכן כה אמר יהוה על מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה׃

לג : בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה׃

לד : וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דויד עבדי׃

לה : ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים׃

לו : ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וילך וישב בנינוה׃

לז : ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארצה אררט וימלך אסרחדון בנו תחתיו׃

כ א : בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה׃

ב : ויסב חזקיהו את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה׃

ג : ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃

ד : ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכונה ודבר יהוה היה אליו לאמר׃

ה : שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה׃

ו : והוספתי על ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען דויד עבדי׃

ז : ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו ויניחו על השחין ויחי׃

ח : ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לי וכי אעלה ביום השלישי בית יהוה׃

ט : ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הנה אעשה את הצל הולך בה עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות׃

י : ויאמר חזקיהו נקל הוא לצל לנטות עשר מעלות לא כי אם ישוב הצל אחור עשר מעלות׃

יא : ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחור עשר מעלות׃

יב : בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים וברכה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו׃

יג : וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתו את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל הנמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃

יד : ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר לו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל׃

טו : ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרותי׃

טז : ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות׃

יז : הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה׃

יח : ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו וסרסו בהיכל מלך בבל׃

יט : ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלא אם שלום ואמת יהיה בימי׃

כ : ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה והבא המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

כא : וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו׃

כא א : בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה׃

ב : ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃

ג : וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבדם׃

ד : ויבן מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי׃

ה : ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה׃

ו : והעביר את בנו באש וינחש וישם אבות ואובות הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃

ז : ויתן את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם׃

ח : ולא אוסיף להניע את רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אותם עבדי משה׃

ט : ולא שמעו ויתע אותם מנשה לעשות הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל׃

י : וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר׃

יא : יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התועבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו׃

יב : לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו׃

יג : ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כמחה את הצלחת מחה והפך על פניה׃

יד : ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל אויביהם׃

טו : יען אשר עשו הרע בעיני ויהיו מכעיסים אתי מיום צאת אבותם ממצרים ועד היום הזה׃

טז : גם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה אל פה מלבד חטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה׃

יז : ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

יח : וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגנת ביתו בגנת עזא וימלך אמון בנו תחתיו׃

יט : בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מיטבתה׃

כ : ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו׃

כא : וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגלולים אשר עבד אביו וישתחו להם׃

כב : ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה׃

כג : ויקשרו עבדי אמון על אמון וימיתו את המלך בביתו׃

כד : ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו׃

כה : ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

כו : ויקברו אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו׃

כב א : בן שמנה שנים יאשיהו במלכו ואחת ושלשים שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת׃

ב : ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דויד אביו ולא סר ימין ושמאול׃

ג : ויהי בשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הסופר בית יהוה לאמר׃

ד : עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם׃

ה : ויתנהו אל יד עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה ויתנהו הם לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק את בדק הבית׃

ו : אל חרשים ובנים ועצבים וקדשי הבית לחזק את בדק הבית׃

ז : אך לא יחשב את אתם הכסף אשר יתן אל ידם כי באמונה הם עשים׃

ח : ויאמר חלקיהו הכהן הגדול אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו׃

ט : ויבא שפן הסופר אל המלך וישב את המלך דבר לאמר כספו עבדיך אשר נמצא בבית ויתנהו אל יד עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה׃

י : ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא שפן בו לפני המלך׃

יא : ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו׃

יב : ויצו המלך את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיהו ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר׃

יג : לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר נצתה בנו על אשר לא שמרו אבתינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה׃

יד : וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה ותדבר אליה׃

טו : ותאמר לה כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי׃

טז : כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל ישביו את כל דברי הספר אשר קראו לפני מלך יהודה׃

יז : תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה׃

יח : ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת׃

יט : יען רך לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך את אשר דברתי על המקום הזה ועל ישביו לשמה והיות לחרבה ותקרע את בגדיך ותבך לפני ואף אני שמעתי נאם יהוה׃

כ : לכן הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ויתנו את דבר המלך׃

כג א : וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם׃

ב : ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם עמו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה׃

ג : ויעמד המלך על העמוד וכרת הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו ועדותיו וחקתיו בכל לבב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתובים על הספר הזה ויתיצבו כל העם בברית׃

ד : ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויעלם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃

ה : והשבית את כמרים אשר נתנו מלכי יהודה לקטר בבמות בערי יהודה ומסביבות ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים׃

ו : ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרפה שם בנחל קדרון ויכתת עד דק ויזרק את עפרה על קברות בני העם׃

ז : ויתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה׃

ח : ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים משגב לאדון פתח איש על שער יהושע שר העיר אשר על שמאל איש על שער העיר׃

ט : אך לא עלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם׃

י : ויטמא את התפת אשר בגי בן הנם למען לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך׃

יא : ויסר את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש לפתח בית יהוה אל לשכת נתן המלך אשר בפרוורים ואת מרכבות השמש שרף באש׃

יב : ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם ויזרק את עפרם אל נחל קדרון׃

יג : ואת הבמות אשר לפני ירושלם אשר על ימין הר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקוץ הצדנים ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך׃

יד : וישבר את המצבות וגדע את האשרים וימלא את מקומם את עצמות אדם׃

טו : גם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה יָרָבְעָם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ שרף את הבמה שרף לעפר ויצרף את האשרה׃

טז : ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים ויצרף על המזבח ויטמא אתו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה׃

יז : ויאמר מה הציון אשר אני רואה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים אשר עשית על מזבח בית אל׃

יח : ויאמר הניחו לו אל יניע איש את עצמותיו ויפלטו את עצמותיו ואת עצמות הנביא אשר בא משמרון׃

יט : וגם כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל׃

כ : וישחט את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות ושרף עצמות אדם עליהם וישב ירושלם׃

כא : ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה׃

כב : כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה׃

כג : כי אם בשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם׃

כד : גם את האבות ואת הידעונים ואת התרפים ואת הגלולים ואת כל השקוצים הנראים בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתובים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה׃

כה : וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו׃

כו : אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה׃

כז : ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל והזנחתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם׃

כח : ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

כט : בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו ויהרגהו במגדו כראתו אתו׃

ל : ויסעו עבדיו מת עליו מן המרכבה וירכבהו על המרכבה השנית וישבו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו וימליכו תחת אביו׃

לא : בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה׃

לב : ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃

לג : ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלכו בירושלם ויתן ארגז על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב׃

לד : ויפקד פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו וימלך את יהויקים ואת שמו שב ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם׃

לה : ואת הכסף ואת הזהב נתן יהויקים לפרעה רק כי העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף מעם הארץ לתת לפרעה נכה׃

לו : בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת פדיה מרומה׃

לז : ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃

כד א : בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל והיה לו יהויקים שלש שנים ושב וימרד בו׃

ב : וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים׃

ג : אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאות מנשה ככל אשר עשה׃

ד : וגם את דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח׃

ה : ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

ו : וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו׃

ז : ולא יסף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים׃

ח : בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם׃

ט : ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו׃

י : בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור׃

יא : ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה׃

יב : ויצא יהויכין מלך יהודה אל מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו וישלם מלך בבל בשנת שמנה למלכו׃

יג : ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ויקץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כדבר יהוה׃

יד : וגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרת אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולתי דלת עם הארץ׃

טו : ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אילי הארץ הוליך גלות מירושלם בבלה׃

טז : ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף כל עשי מלחמה והביא מלך בבל גלות בבלה׃

יז : וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחת יהויכין ויסב את שמו צדקיהו׃

יח : בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם וש

ישמעאל: ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום: ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעו את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב בהר חורב באמר ה' אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים: ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר ה' אליכם בחרב מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל רומש בארץ תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק ה' אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: וה' התאנף בי על דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי באתי אל הארץ הטובה אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה' אלהיך: כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו: העידותי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון: והפיץ ה' אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג ה' אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ומבקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: בצר לך וימצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו: כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו: השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו: משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך כל הימים: אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי: פן ירדף גואל הדם אחר הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והיה כי ירחיב ה' אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשותה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה ויהי עליך דמים: ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת מן הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני ה' לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי ה' אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי ה' אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: והוסיפו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: אחרי אל תאריכון אפך ואל תזנחנו כי אל רחום אתה: לא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו: השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו: משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך כל הימים: אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי: פן ירדף גואל הדם אחר הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והיה כי ירחיב ה' אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשותה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה ויהי עליך דמים: ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת מן הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני ה' לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי ה' אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי ה' אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: והוסיפו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: אחרי

פרשת : ו׳

א : ואלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים: ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה' ואלה מסעיהם למוצאיהם: ב : ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: ומצרים מקברים את אשר הכה ה' בהם כל בכור ובאלהיהם עשה ה' שפטים: ג : ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכות: ויסעו מסכות ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם: ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף: ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה: ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא היה שם מים לשתות העם: ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני: ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאוה: ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות: ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה: ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ: ויסעו מרמון פרץ ויחנו בלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת: ויסעו ממקהלת ויחנו בהר שפר: ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו במתקה: ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה: ויסעו מחשמונה ויחנו במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה: ויסעו מיטבתה ויחנו בעברונה: ויסעו מעברונה ויחנו בעציון גבר: ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש: ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי ה' וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במותו בהר ההר: ויסע מהר ההר ויחן בצלמנה: ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: ויסעו מפונן ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד: ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמון דבלתימה: ויסעו מעלמון דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: ויסעו מהרי עברים ויחנו בערבות מואב על ירדן יריחו: ויחנו על הירדן מבית הישמות עד אבל השטים בערבות מואב: ויאמר ה' אל משה בערבות מואב על ירדן יריחו לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיותם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו: והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה: ותתנחלו את הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו איש למקומו אשר יצא שמה גורלו לו למטות אבתיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה: והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיותם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו: והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה: ותתנחלו את הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו איש למקומו אשר יצא שמה גורלו לו למטות אבתיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה: והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיותם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו: והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה: ותתנחלו את הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו איש למקומו אשר יצא שמה גורלו לו למטות אבתיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה: והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם:

ܩܒܘܬܐ ܠܐܬܪܗ ܕܐܠܗܐ ܠܐܘܪܫܠܡ : ܘܝܬܒܘ
ܬܡܢ .

ܠ : ܘܕܘܝܕ ܣܠܩ ܒܡܣܩܬܐ ܕܙܝܬܐ :
ܒܟܐ ܘܗܠܟ ܘܪܝܫܗ ܡܟܣܝ ܘܚܦܝ . ܘܟܠܗ
ܥܡܐ ܕܥܡܗ ܡܟܣܝܢ ܪ̈ܝܫܝܗܘܢ : ܘܒܟܝܢ
ܘܣܠܩܝܢ .

ܠܐ : ܘܚܘܝܘ ܠܕܘܝܕ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ : ܕܐܦ
ܠܗ ܐܚܝܬܘܦܠ ܥܡ ܐܒܫܠܘܡ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ :
ܡܪܝܐ ܣܟܠܝܗ ܬܪܥܝܬܗ ܕܐܚܝܬܘܦܠ .

ܠܒ : ܘܕܘܝܕ ܡܛܐ ܠܪܘܡܬܐ ܗܝ ܐܝܟܐ
ܕܣܓܕ ܗܘܐ ܠܐܠܗܐ . ܘܢܦܩ ܠܐܘܪܥܗ ܚܘܫܝ
ܐܪܟܝܐ ܚܒܪܗ ܒܙܝܥܝܢ ܡܐܢܘܗܝ : ܘܥܦܪܐ ܥܠ ܪܝܫܗ .

ܠܓ : ܐܡܪ ܠܗ ܕܘܝܕ : ܐܢ ܥܒܪܬ ܐܢܬ
ܥܡܝ : ܗܘܐ ܐܢܬ ܠܝ ܛܥܢܐ .

ܠܕ : ܐܠܐ ܗܦܘܟ ܠܡܕܝܢܬܐ : ܘܐܡܪ
ܠܐܒܫܠܘܡ : ܥܒܕܟ ܐܢܐ ܡܠܟܐ : ܘܥܒܕܐ
ܕܐܒܘܟ ܡܢ ܩܕܝܡ . ܘܗܫܐ ܐܢܐ ܡܠܟܐ ܥܒܕܟ
ܐܢܐ ܡܢܟ ܘܬܣܟܠ ܬܪܥܝܬܗ ܕܐܚܝܬܘܦܠ .

ܠܗ : ܗܐ ܐܝܬ ܬܡܢ ܠܘܬܟ ܨܕܘܩ
ܘܐܒܝܬܪ ܟܗܢܐ : ܟܠ ܡܠܬܐ ܕܫܡܥ ܐܢܬ ܡܢ
ܒܝܬ ܡܠܟܐ : ܚܘܝ ܠܨܕܘܩ ܘܠܐܒܝܬܪ ܟܗܢܐ .

ܠܘ : ܗܐ ܐܝܬ ܬܡܢ ܬܪ̈ܝܢ ܒܢܝܗܘܢ :
ܐܚܝܡܥܨ ܒܪܗ ܕܨܕܘܩ : ܘܝܘܢܬܢ ܒܪ ܐܒܝܬܪ :
ܫܕܪܘ ܠܝ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܫܡܥܝܢ
ܐܢܬܘܢ .

ܠܙ : ܘܥܠ ܚܘܫܝ ܪܚܡܗ ܕܕܘܝܕ ܠܡܕܝܢܬܐ :
ܘܐܒܫܠܘܡ ܥܠ ܠܐܘܪܫܠܡ .

ܦܣܘܩܐ : ܝܘ .

ܐ : ܘܕܘܝܕ ܥܒܪ ܩܠܝܠ ܡܢ ܪܘܡܬܐ
ܐܝܟܐ ܕܣܓܕ ܗܘܐ . ܘܨܝܒܐ ܥܠܝܡܗ ܕܡܦܝܒܘܫܬ
ܢܦܩ ܠܐܘܪܥܗ . ܘܐܝܬܝ ܙܘܓܐ ܕܚܡܪ̈ܐ ܣܡܝܟܝܢ
ܥܡ ܛܥܝܢܝܢ : ܘܐܝܬܝ ܥܠܝܗܘܢ ܡܐܬܝܢ ܓܪ̈ܝܨܢ :
ܘܡܐܐ ܕܩܛܝܦܐ : ܘܡܐܐ ܕܬܐܢܐ : ܘܙܩܐ ܕܚܡܪܐ .

ܒ : ܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܠܨܝܒܐ : ܗܠܝܢ ܡܢ
ܐܝܟܐ ܠܟ . ܐܡܪ ܠܗ ܨܝܒܐ : ܚܡܪ̈ܐ ܕܢܪܟܒܘܢ
ܒܢܝ ܒܝܬܗ ܕܡܠܟܐ : ܘܠܚܡܐ ܘܩܝܛܐ
ܕܢܐܟܠܘܢ ܛܠܝ̈ܐ : ܘܚܡܪܐ ܕܢܫܬܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܫܬܪܚܝܢ ܒܡܕܒܪܐ .

ܓ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ : ܐܝܟܘ ܒܪ ܡܪܟ .
ܐܡܪ ܠܗ ܨܝܒܐ : ܗܐ ܝܬܒ ܒܐܘܪܫܠܡ : ܘܐܡܪ :
ܝܘܡܢܐ ܢܗܦܟܘܢ ܠܝ ܒܝܬ ܝܣܪܝܠ ܡܠܟܘܬܗ
ܕܫܐܘܠ ܐܒܝ .

ܕ : ܐܡܪ ܠܗ ܕܘܝܕ ܠܨܝܒܐ : ܗܐ ܗܘܝ ܠܟ ܟܠ
ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܡܦܝܒܘܫܬ : ܘܐܡܪ ܨܝܒܐ :
ܣܓܕܬ ܐܝܟ ܠܝ : ܘܐܢܐ ܐܫܟܚ ܪ̈ܚܡܐ ܒܥܝܢܝܟ
ܡܪܝ ܡܠܟܐ .

ܗ : ܘܐܬܐ ܡܠܟܐ ܕܘܝܕ ܥܕܡܐ ܠܒܝܬ
ܚܘܪܝܡ . ܘܢܦܩ ܡܢ ܬܡܢ ܓܒܪܐ ܚܕ ܡܢ
ܫܪܒܬܐ ܕܒܝܬ ܫܐܘܠ : ܘܫܡܗ ܫܡܥܝ ܒܪ
ܓܪܐ : ܢܦܩ ܘܡܨܛܠܐ ܗܘܐ ܠܕܘܝܕ .

ܘ : ܘܪܓܡ ܗܘܐ ܒܟܐܦܐ : ܠܗ ܘܠܟܠܗܘܢ
ܥܒܕܘܗܝ : ܘܠܟܠܗ ܥܡܐ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܓܢܒܪܐ
ܕܡܢ ܝܡܝܢܗ ܘܡܢ ܣܡܠܗ .

ܙ : ܘܗܟܢܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܫܡܥܝ ܠܕܘܝܕ
ܟܕ ܡܨܛܠܐ ܗܘܐ ܠܗ : ܦܘܩ ܦܘܩ ܓܒܪܐ
ܐܢܫ ܕܡܐ ܘܓܒܪܐ ܕܒܠܝܥܠ .

ܚ : ܢܦܪܥܟ ܡܪܝܐ ܕܡܐ ܕܒܝܬ

مع ابشالم : وأيشالم امضطجع مع
سريات ابيه .

٢٢ : وعبيد اجيثوفل جد اسباوعل
المشئنا : ضلع صلخي دبوبي . وعبيد مع
صابع مع يلمه جع ذبح قيسار :
وعبيد ازل عوا ونبع . وبعل هاب هنيا
عوا جد جبل اجيثوفل .

٢٣ : وايشا صهيدنى لهاب ذوبي :
وايشا لم : اعلوب لحصوى بقيع بعيد
ذاب اجيثوفل .

٢٤ : وايشا ذوبي لجلوى بجيعوى
دبعيد حلوشلم : وعوى بيدوى لم :
ذلوا لا يعجب لصاوقلهب مع صيد
اجيثوفل . جيك ازل لم : ذلوا بهاذهب
وبيدي وبيعا ملم دبعيا : وبعيسو
لصابا حقوصا دبيدي .

٢٥ : وايشا بجيعوى دهلوا لهلوا :
دد صيد ذبي ازاه مدي هلوا : وجيا
نجيوم بجيعي .

٢٦ : ذبيعد هلوا : وجلوى قيد جاه
لهيلم : ذبيعد هلوا حهد بقا دوهيا
دبالي جاه .

٢٧ : ذبيعد هلوا وجلو بعا لهيلم :
وصعوى حذوسا .

٢٨ : وجلوى بجيعوى نجيوم ملوى :
وجلوى ساوعوى : وجلوى قلسقوى :
وجلوى بكيا دبالو لهيلم مع كم
نجيوم صيد هلوا .

٢٩ : ايشا لم هلوا لكاب بكاب :
لعيا ازل ازاه اك ازاه بعي . وعد لم مع
هلوا : حهد ذوجيا ازاه : اك صيلم
لمكم مع ابالي .

٣٠ : وايشا صهيدنى لهاب ذوبي :
وايشا لم : اعلوب لحصوى بقيع بعيد
ذاب اجيثوفل . جيك ازل لم : ذلوا بهاذهب
وبيدي وبيعا ملم دبعيا : وبعيسو
لصابا حقوصا دبيدي .

٣١ : وايشا بجيعوى دهلوا لهلوا :
دد صيد ذبي ازاه مدي هلوا : وجيا
نجيوم بجيعي .

٣٢ : ذبيعد هلوا : وجلوى قيد جاه
لهيلم : ذبيعد هلوا حهد بقا دوهيا
دبالي جاه .

٣٣ : ذبيعد هلوا وجلو بعا لهيلم :
وصعوى حذوسا .

٣٤ : وجلوى بجيعوى نجيوم ملوى :
وجلوى ساوعوى : وجلوى قلسقوى :
وجلوى بكيا دبالو لهيلم مع كم
نجيوم صيد هلوا .

٣٥ : ايشا لم هلوا لكاب بكاب :
لعيا ازل ازاه اك ازاه بعي . وعد لم مع
هلوا : حهد ذوجيا ازاه : اك صيلم
لمكم مع ابالي .

ذلك فليصل ركعتين .

فصل : ٢٥ .

١ : من ذكر فائتة وهو في صلاة فإن كان في وقت الثانية : فإن كان قد ضاق وقت الثانية بحيث لو اشتغل بالفائتة خرج وقت الثانية قبل أن يفرغ منها قطع الثانية وصلى الفائتة ثم الثانية ، وإن كان لو اشتغل بالفائتة لا يخرج وقت الثانية فإنه يتمها ثم يصلي الفائتة ثم يعيد الثانية .

٢ : وإن كان في الثانية : فإن كان قد صلى ركعة من الثانية قبل أن يذكر الفائتة أتم الثانية ركعتين ثم صلى الفائتة ثم أعاد الثانية ، وإن كان ذكر الفائتة قبل أن يتم ركعة من الثانية قطع الثانية وصلى الفائتة ثم أعاد الثانية .

٣ : وإن كان في الثالثة : فإن كان قد صلى ركعتين من الثالثة قبل أن يذكر الفائتة أتم الثالثة ثم صلى الفائتة ثم أعاد الثالثة ، وإن كان ذكر الفائتة قبل أن يتم ركعتين من الثالثة قطع الثالثة وصلى الفائتة ثم أعاد الثالثة .

٤ : وإن كان في الرابعة : فإن كان قد صلى ركعتين من الرابعة قبل أن يذكر الفائتة قعد في الثانية وتشهد ثم قام فأتم الرابعة ثم صلى الفائتة ، وإن كان ذكر الفائتة قبل أن يتم ركعتين من الرابعة قطع الرابعة وصلى الفائتة ثم أعاد الرابعة .

٥ : ومن فاتته صلاة واحدة لا يعلم عينها : فإنه يصلي صلاة يوم وليلة بنية ما عليه في الوقت .

٦ : ومن فاتته صلوات كثيرة لا يعلم عددها : فإنه يصلي حتى يتيقن أنه قد قضى ما عليه .

٧ : ومن فاتته صلوات كثيرة وعلم عددها : فإنه يصلي حتى يتيقن أنه قد قضى ما عليه .

٨ : ومن فاتته صلوات كثيرة وعلم عددها وعلم أنه قد ضيع بعضها : فإنه يصلي حتى يتيقن أنه قد قضى ما عليه .

٩ : ومن فاتته صلوات كثيرة وعلم عددها وعلم أنه قد ضيع بعضها وعلم أنه قد قضى بعضها : فإنه يصلي حتى يتيقن أنه قد قضى ما عليه .

١٠ : ومن فاتته صلوات كثيرة وعلم عددها وعلم أنه قد ضيع بعضها وعلم أنه قد قضى بعضها وعلم أنه قد قضى بعضها : فإنه يصلي حتى يتيقن أنه قد قضى ما عليه .

لا يكتب من حيث ابتدأ إذا أحب.
س : فإذا طلع الفجر الثاني
وجب عليه صلاة الصبح.وهذا إجماع لا خلاف فيه.
ش : قوله طلع الفجر الثاني يريد به الفجر المعترض في الأفق.وقوله وجب عليه صلاة الصبح يريد به الصلاة المفروضة.
ص : وإن طلعت الشمس بعد ذلك وهو في صلاة الصبح فقد أدرك الصلاة.
ش : يريد أن من أدرك ركعة من الصلاة قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس قبل أن يركع فقد فاتته الصلاة.
ش : يريد أن من لم يدرك ركعة من الصلاة قبل طلوع الشمس فقد فاتته الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد ركع ركعة أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك ركعة من الصلاة قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد سجد سجدة أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك سجدة من الصلاة قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد سجد سجدتين أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك سجدتين من الصلاة قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد جلس في آخر صلاته قدر التشهد أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك قدر التشهد من آخر الصلاة قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد سلم الإمام وبقي السلام أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك الإمام وقد بقي عليه السلام من صلاته قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد سلم الإمام وبقي السلام أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك الإمام وقد بقي عليه السلام من صلاته قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.

المادة : ٥٠

١ : مدة حق المخترع في اختراعه هي خمس عشرة سنة تبتدئ من تاريخ تسليم طلب الاختراع .

٢ : مدة حق المخترع في اختراعه هي عشر سنين تبتدئ من تاريخ تسليم طلب الاختراع اذا كان المخترع قد سبق له الحصول على براءة اختراع في بلد آخر ، وكان قد تقدم بطلب الاختراع في مصر قبل انقضاء سنة من تاريخ تقديمه في ذلك البلد .

٣ : لا يجوز تجديد حق المخترع في اختراعه : ولا يجوز تمديد مدة حق المخترع في اختراعه بأي حال من الأحوال . ويسقط الحق بانقضاء المدة المعينة في الفقرة السابقة .

٤ : يجوز للمخترع أن يتنازل عن حقه في اختراعه كله أو بعضه ، ويجوز أن يكون التنازل بمقابل أو بغير مقابل . ويجب أن يكون التنازل مكتوبا . ولا يكون التنازل حجة على الغير الا من تاريخ قيده في سجل الاختراعات .

٥ : يجوز للمخترع أن يرهن حقه في اختراعه كله أو بعضه ، ويجب أن يكون الرهن مكتوبا . ولا يكون الرهن حجة على الغير الا من تاريخ قيده في سجل الاختراعات .

٦ : يجوز للمخترع أن يتنازل عن حقه في اختراعه كله أو بعضه ، ويجوز أن يكون التنازل بمقابل أو بغير مقابل . ويجب أن يكون التنازل مكتوبا . ولا يكون التنازل حجة على الغير الا من تاريخ قيده في سجل الاختراعات .

٧ : يجوز للمخترع أن يرهن حقه في اختراعه كله أو بعضه ، ويجب أن يكون الرهن مكتوبا . ولا يكون الرهن حجة على الغير الا من تاريخ قيده في سجل الاختراعات .

٨ : يجوز للمخترع أن يتنازل عن حقه في اختراعه كله أو بعضه ، ويجوز أن يكون التنازل بمقابل أو بغير مقابل . ويجب أن يكون التنازل مكتوبا . ولا يكون التنازل حجة على الغير الا من تاريخ قيده في سجل الاختراعات .

٩ : يجوز للمخترع أن يرهن حقه في اختراعه كله أو بعضه ، ويجب أن يكون الرهن مكتوبا . ولا يكون الرهن حجة على الغير الا من تاريخ قيده في سجل الاختراعات .

١٠ : يجوز للمخترع أن يتنازل عن حقه في اختراعه كله أو بعضه ، ويجوز أن يكون التنازل بمقابل أو بغير مقابل . ويجب أن يكون التنازل مكتوبا . ولا يكون التنازل حجة على الغير الا من تاريخ قيده في سجل الاختراعات .

ܡܕܟܘܪܗ : ܘܠܐ ܢܨܒܐ ܠܡܠܟܐ : ܐܡܪ ܐܒܫܠܘܡ :
ܢܩܘܡ ܟܠܗܘܢ ܐܢܬܐ ܡܢ ܠܘܬܝ : ܘܢܣܝܒܘ
ܟܠܗܘܢ ܐܢܬܐ ܡܢ ܠܘܬܗ .

ܝ : ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܫܠܘܡ ܠܐܚܝܬܘܦܠ : ܐܙܠ ܠܝ
ܡܐܟܘܠܬܐ ܠܚܝܘܬܐ : ܘܐܠܝܗ ܡܢ ܐܒܕܬܟܘܢ .
ܘܢܣܒܝܗ ܬܘܕܝܬܐ ܠܝܚܝܘܬܐ ܕܒܝܬܗ : ܘܐܙܠܝ
ܐܒܫܠܘܡ ܐܝܟ ܠܚܝܘܬܐ .

ܝܐ : ܘܫܕܪ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܗܘ : ܘܐܙܠ
ܘܐܡܪ ܠܗ : ܙܠ ܒܫܠܡ ܐܒܝ ܟܝܢ .

ܝܒ : ܐܡܪܝܢ ܠܗ : ܠܐ ܐܝܬ : ܠܐ ܬܫܬܪܐ :
ܠܐ ܗܘܐ ܕܢܬܩܕܡ ܗܘܢܐ ܒܡܕܒܪܐ .

ܝܓ : ܐܬܐ ܠܐܒܝܠܐ ܐܬܪ ܕܝܢ : ܘܐܬܐ ܚܡܝ
ܡܢ ܚܝܘܬܐ ܐܬܐ ܒܡܕܒܪܐ ܐܝܟ ܚܕܐ ܡܢ ܫܘܠܛܢܐ :
ܗܘܐ ܐܡܪ ܠܡܠܟܐ ܘܠܐ ܒܡܠܐ ܠܝ ܡܢܗ .

ܝܕ : ܘܠܐ ܢܨܒܐ ܠܡܫܡܫܢܘܗܝ : ܘܐܙܠܘ
ܘܢܚܘܬܘܢ : ܘܢܓܒܘܢ ܓܒܪܐ ܘܢܡܠܟܘܢܗ .

ܝܗ : ܘܫܡܥܘ ܐܒܫܠܘܡ ܘܐܝܬܝ ܕܝܠܗ :
ܘܫܡܥܘ ܘܐܝܬܝ ܕܫܡܥܘ : ܕܐܬܐ ܡܢ ܕܝܠܗ
ܕܐܝܬܘܗܝ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܫܠܘܡ ܒܫܠܡ ܙܠ .

ܝܘ : ܐܡܪܐ ܠܗ : ܡܠܟܐ ܕܫܠܡܐ ܗܘܐ
ܒܥܠܬܐ ܗܕܐ ܕܐܝܬܝ : ܡܬܥܒܕ ܐܝܟ ܠܝ . ܘܠܐ
ܢܨܒܐ ܠܡܫܡܫܢܘܗܝ .

ܝܙ : ܘܢܦܩܘ ܠܡܠܟܐ ܡܫܡܫܢܘܗܝ : ܘܐܡܪ ܠܗ :
ܐܬܝܗ ܠܗܕܐ ܡܢ ܠܘܬܝ ܠܟܪܐ : ܘܐܦܩܝ ܠܟܪܟܐ
ܕܐܦܬܗ .

ܝܚ :

ܝܛ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܠܐܝܬܝ ܘܐܟܪܝܗ
ܕܓܬܝܐ : ܘܐܦ ܐܢܬ ܡܬܚܪܝܬܐ ܕܠܡܠܟܐ ܗܘܝܬ
ܢܘܟܪܝܐ : ܘܫܢܝܬ ܐܢܬ ܡܢ ܐܬܪܟ ܘܡܬܥܠܠ
ܐܢܬ .

ܟ : ܐܡܪ ܠܗ ܐܒܫܠܘܡ ܐܙܠܗ : ܐܝܬܝ
ܐܙܠ ܕܝܢ ܠܗܘܢ : ܘܠܐ ܐܝܬ ܐܢܐ ܥܡܟ ܐܙܠܘ
ܠܟܢ ܐܙܠܘ ܐܢܬ : ܠܐ ܐܝܬ ܐܢܬ ܥܡܟ ܫܝܐ
ܕܡܠܟܐ ܐܙܠܘ ܠܗ : ܘܢܣܝܒܘ ܗܘܝܬ ܐܙܠ
ܐܢܬ ܐܙܠܘ .

ܟܐ : ܘܐܡܪ ܐܝܬܝ ܗܘ : ܠܐ ܐܝܬܝ ܥܡܟ ܚܘܪ
ܕܡܝܬ ܒܗ . ܘܥܡܗ ܐܝܬܝ ܗܘܐ ܐܒܫܠܘܡ .

ܟܒ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܫܠܘܡ ܠܐ ܐܝܬ ܗܘ ܠܐܬܪܐ
ܕܡܠܟܐ ܥܠ ܠܘܬܝ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܫܠܘܡ ܠܐ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ .

ܟܓ : ܘܐܬܝܬ ܐܒܫܠܘܡ ܠܘܬ ܐܝܬܝ ܓܬܝܐ : ܘܐܙܠ
ܐܝܬܝ ܓܬܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܐ . ܐܝܬܝ ܐܒܫܠܘܡ .

ܟܕ : ܘܐܙܠ ܐܒܫܠܘܡ ܠܐܚܝܬܘܦܠ ܢܣܒ ܡܠܟܐ : ܘܐܡܪ
ܠܗ : ܐܚܝܬܘܦܠ ܠܐܒܫܠܘܡ : ܐܓܒܐ ܬܪܥܣܪ
ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ .

ܟܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܠܐ ܬܗܘܐ : ܠܐ ܢܐܙܠ ܟܠܗ
ܕܠܐ ܢܐܙܠ ܟܠܗ . ܘܐܠܝܘܗܝ : ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܐܙܠ
ܥܡܗ . ܘܒܪܟܗ .

ܟܘ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܫܠܘܡ : ܘܡܢܘ ܕܠܐ ܢܐܙܠ
ܥܡܗ ܚܘܫܝ ܐܪܟܝܐ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ : ܠܡܢܐ
ܐܙܠ ܥܡܟ .

ܟܙ : ܘܐܠܝܘܗܝ ܐܒܫܠܘܡ : ܘܫܕܪ ܥܡܗ
ܠܚܘܫܝ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܥܒܕܐ ܡܠܟܐ .

ܟܚ : ܘܩܪܐ ܐܒܫܠܘܡ ܠܥܒܕܘܗܝ : ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ : ܡܢܐ ܕܡܬܡܠܟܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܚܘܫܝ ܕܚܘܫܝܐ :
ܘܐܡܪܬ ܠܟܘܢ : ܡܬܒܛܠܝܢ ܠܚܘܫܝ
ܘܡܬܕܠܝܢ : ܠܐ ܬܫܬܡܥܘܢ : ܐܢܐ ܗܘ
ܦܩܕܬ ܠܟܘܢ : ܐܬܒܠܠܘ ܘܗܘܘ ܓܒܪܐ .

ܟܛ : ܘܐܬܒܘ ܥܒܕܘܗܝ ܕܐܒܫܠܘܡ ܐܝܟ
ܕܦܩܕ ܐܒܫܠܘܡ . ܘܩܡܘ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ
ܡܠܟܐ : ܘܪܟܒܘ ܟܠ ܚܕ ܥܠ ܟܘܕܢܗ ܘܥܪܩܘ .

ܠ : ܘܟܕ ܗܢܘܢ ܒܐܘܪܚܐ : ܫܡܥܐ ܐܬܬ
ܠܕܘܝܕ : ܕܩܛܠ ܐܒܫܠܘܡ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ

ܥܣܝ ܢܓܕ ܐܢ ܡܢ ܝܪܚܡܢܝ ܐܠܪܒ :
ܘܝܚܝܐ ܐܠܨܒܝ .

ܟܓ : ܡܢ ܚܝܬ ܕܡܢܝܬ ܠܗ : ܠܡܐܕܐ ܨܐܝܡ ܐܢܐ :
ܠܥܠ ܡܩܬܕܪ ܕܐܪܕܗ ܐܝܨܐ . ܐܢܐ ܐܡܨܝ ܐܢܐ
ܠܥܢܕܗ : ܘܗܘ ܠܐ ܡܩܬܕܪ ܕܝܐܬܝ ܠܥܢܕܝ .

ܟܕ : ܘܥܙܝ ܕܐܘܕ ܠܒܬܫܒܥ ܐܡܪܐܬܗ
ܘܕܟܠ ܠܥܢܕܗܐ ܘܢܐܡ ܡܥܗܐ : ܘܘܠܕܬ ܒܢܐ :
ܦܣܡܬܗ ܫܡܗ ܣܠܝܡܢ . ܘܐܚܒܗ ܐܠܪܒ
ܬܥܐܠܝ .

ܟܗ : ܘܐܪܣܠ ܠܢܬܢ ܢܒܝܐ : ܘܣܡܝ ܐܣܡܗ
ܝܕܝܕܝܐ : ܡܢ ܐܓܠ ܕܐܠܪܒ ܐܚܒܗ .

ܟܘ : ܘܚܐܪܒ ܝܘܐܒ ܪܒܬ ܕܒܢܝ
ܥܡܘܢ : ܘܐܟܕ ܡܕܝܢܗ ܕܐܠܡܠܟܗ .

ܟܙ : ܘܐܪܣܠ ܝܘܐܒ ܐܪܣܐܠܝܗ ܠܕܐܘܕ
ܘܩܐܠ : ܩܕ ܚܐܪܒܬ ܒܪܒܬ : ܘܐܟܕܬ ܢܐܟܕܬ
ܠܡܕܝܢܗ ܕܡܡܠܟܬܗ :

ܟܚ : ܦܐܢܬ ܐܓܡܥ ܒܩܝܗ ܕܐܠܫܥܒ : ܘܐܢܙܠ
ܥܠܝ ܐܠܡܕܝܢܗ ܘܐܟܕܗܐ . ܠܐܠܐ ܐܟܕܗܐ
ܐܢܐ ܠܡܕܝܢܗ : ܘܝܬܣܡܝ ܐܣܡܝ ܥܠܝܗ .

ܟܛ : ܘܓܡܥ ܕܐܘܕ ܟܠܗ ܫܥܒ ܘܐܬܝ
ܥܠܝ ܪܒܗ : ܘܚܐܪܒܗ ܒܗܐ ܘܐܟܕܗܐ .

ܠ : ܘܢܙܥ ܬܐܓ ܡܠܟܗܡ ܡܢ ܪܐܣܗ :
ܕܐܠܕܝ ܟܐܢ ܘܙܢܗ ܩܢܛܐܪ ܕܗܒ : ܘܦܝܗ ܚܓܪ
ܓܘܗܪ ܟܪܝܡ : ܘܟܐܢ ܥܠܝ ܪܐܣ ܕܐܘܕ .
ܘܓܢܝܡܗ ܕܐܠܡܕܝܢܗ ܐܟܪܓ ܟܬܝܪܗ ܓܕܐ .

ܠܐ : ܘܐܠܫܥܒ ܐܠܕܝ ܟܐܢ ܒܗܐ ܐܟܪܓ : ܘܘܛܥ
ܥܠܝܗ ܡܢܐܫܝܪ ܕܚܕܝܕ ܘܢܘܪܓ ܚܕܝܕ : ܘܐܓܐܙ
ܥܠܝܗ ܡܥܡܠܬܗ . ܘܗܟܕܐ ܥܡܠ ܠܓܡܝܥ
ܡܕܢ ܒܢܝ ܥܡܘܢ . ܘܪܓܥ ܕܐܘܕ ܘܟܠ
ܫܥܒ ܐܠܝ ܐܘܪܫܠܝܡ .

ܦܨܠ : ܝܓ .

ܐ : ܘܡܢ ܒܥܕ ܗܕܐ ܐܢܗ ܟܐܢ ܐܚܬ ܠܐܒܫܠܘܡ
ܒܢ ܕܐܘܕ : ܘܐܣܡܗܐ ܬܐܡܐܪ . ܘܐܚܒܗܐ ܐܡܢܘܢ
ܒܢ ܕܐܘܕ .

ܒ : ܘܐܫܬܕ ܐܠܚܙܢ ܠܐܡܢܘܢ ܥܠܝ ܐܟܬ
ܬܐܡܐܪ ܐܚܬܗ ܕܒܬܘܠܐ ܟܐܢܬ : ܘܠܐ ܡܟܢ
ܟܐܢ ܐܡܢܘܢ ܕܝܥܡܠ ܠܗ ܡܟܪܘܗ .

ܓ : ܘܠܐܡܢܘܢ ܟܐܢ ܨܕܝܩ : ܘܐܣܡܗ
ܝܘܢܕܒ ܒܢ ܫܡܥܐ ܐܟܘ ܕܐܘܕ . ܘܝܘܢܕܒ
ܪܓܠܐ ܟܐܢ ܚܟܝܡ ܓܕܐ .

ܕ : ܦܩܐܠ ܠܗ ܠܐܡܢܘܢ ܒܢ ܡܠܟܐ : ܡܐ ܠܗ
ܕܗܟܕܐ ܐܢܬ ܡܢ ܝܘܡ ܠܝܘܡ : ܠܐ ܬܩܘܠ
ܐܢܬ ܠܝ . ܦܩܐܠ ܠܗ ܐܡܢܘܢ : ܠܬܐܡܐܪ ܐܚܬ
ܕܐܒܫܠܘܡ ܐܟܝ ܐܚܒ ܐܢܐ .

ܗ : ܦܩܐܠ ܠܗ ܝܘܢܕܒ : ܐܪܩܕ ܥܠܝ ܦܪܫܟ
ܘܬܡܐܪܨ : ܘܐܕܐ ܕܐܬܐ ܐܒܘܟ ܠܝܢܨܪܟ ܦܩܘܠ
ܠܗ : ܬܐܬܝ ܬܐܡܐܪ ܐܚܬܝ ܘܬܛܥܡܢܝ ܠܩܡܗ :
ܘܬܥܡܠ ܠܝ ܛܥܐܡܐ : ܕܐܪܐܗ ܘܐܟܠܗ ܡܢ
ܝܕܝܗܐ .

ܘ : ܦܪܩܕ ܐܡܢܘܢ ܘܬܡܐܪܨ : ܘܐܬܝ
ܐܠܡܠܟ ܠܝܢܨܪܗ . ܘܩܐܠ ܠܗ ܐܡܢܘܢ ܠܠܡܠܟ :
ܬܐܬܝ ܬܐܡܐܪ ܐܚܬܝ : ܘܬܥܡܠ ܠܝ ܠܩܡܬܝܢ
ܩܕܐܡܝ ܠܛܥܐܡܝ : ܘܐܟܠܗ ܡܢ ܝܕܝܗܐ .

ܙ : ܦܐܪܣܠ ܕܐܘܕ ܠܬܐܡܐܪ : ܘܩܐܠ ܠܗܐ : ܐܡܨܝ
ܠܒܝܬ ܐܡܢܘܢ ܐܟܝܟܝ : ܘܐܥܡܠܝ ܠܗ
ܛܥܐܡܐ .

ܚ : ܦܡܨܬ ܬܐܡܐܪ ܠܒܝܬ ܐܡܢܘܢ ܐܟܝܗܐ :
ܘܗܘ ܪܐܩܕ ܗܘܐ : ܘܐܟܕܬ ܥܓܝܢ : ܘܠܬܬܗ
ܘܥܡܠܬܗ ܠܩܡܬܗܐ .

ܛ : ܘܐܟܕܬ ܠܩܡܬܗܐ ܘܩܕܡܬܗ

ה : ראו למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר
צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ
אשר אתם באים שמה לרשתה . ו שמרתם
ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני
העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה
והאמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה .
ז : כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו . ח ומי
גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום . ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד
פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם
לבניך ולבני בניך . י יום אשר עמדת לפני
יהוה אלהיך בחרב בהר האל אמר יהוה אלי
הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים
על האדמה ואת בניהם ילמדון . יא ותקרבון
ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב
השמים חשך ענן וערפל . יב וידבר יהוה
אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים
ותמונה אינכם ראים זולתי קול . יג ויגד
לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות את
עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים .
יד ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה . טו ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה
ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש .
טז פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל
סמל תבנית זכר או נקבה . יז תבנית כל
בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר
תעוף בשמים . יח תבנית כל רמש בארמה
תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ .
יט ופן תשא עיניך השמימה וראית את
השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא
השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם
אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
תחת כל השמים . כ ואתכם לקח יהוה ויוצא
אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם
נחלה כיום הזה . כא ויהוה התאנף בי על
דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן
ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה . כב כי אנכי מת בארץ
הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים
ורשתם את הארץ הטובה הזאת . כג השמרו
לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר
כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל
אשר צוך יהוה אלהיך . כד כי יהוה אלהיך
אש אכלה הוא אל קנא . כה כי תוליד בנים
ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם
פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
אלהיך להכעיסו . כו העידתי בכם היום את
השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר
מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד
תשמדון . כז והפיץ יהוה אתכם בעמים
והנשאתם מספר במתי בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה . כח ועבדתם שם אלהים מעשה
ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון
ולא יאכלון ולא יריחון . כט ובקשתם משם
את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל
לבבך ובכל נפשך . ל בצר לך ומצאוך כל
הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד
יהוה אלהיך ושמעת בקלו . לא כי אל רחום
יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
את ברית אבתיך אשר נשבע להם . לב כי
שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך
למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה
כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו . לג
השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה ויחי . לד או הנסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים לעיניך . לה אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו .
לו משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש . לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר
בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול
ממצרים . לח להוריש גוים גדלים ועצמים
ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם
נחלה כיום הזה . לט וידעת היום והשבת אל
לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד . מ ושמרת את
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים
על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל
הימים . מא אז הבדיל משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה שמש . מב לנוס שמה רוצח
אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא
לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים
האל וחי . מג את בצר במדבר בארץ המישר
לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן לגלעני . מד וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל . מה אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים . מו בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי
אשר ישב בחשבון אשר משה והבני ישראל
הכום בצאתם ממצרים . מז וירשו את ארצו
ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מזרחה שמש . מח מערוער
אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא
חרמון . מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה
ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה .

ד א ועתה ישראל שמע אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות
למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם . ב לא תספו
על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו
ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם . ג עיניכם הראת את אשר
עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר
הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך
מקרבך . ד ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם
חיים כלכם היום . ה ראה למדתי אתכם
חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה .
ו ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם
לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים
האלה והאמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול
הזה . ז כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו . ח ומי
גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום . ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד
פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם
לבניך ולבני בניך . י יום אשר עמדת לפני
יהוה אלהיך בחרב בהר האל אמר יהוה אלי
הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים
על האדמה ואת בניהם ילמדון . יא ותקרבון
ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב
השמים חשך ענן וערפל . יב וידבר יהוה
אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים
ותמונה אינכם ראים זולתי קול . יג ויגד
לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות את
עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים .
יד ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה . טו ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה
ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש .
טז פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל
סמל תבנית זכר או נקבה . יז תבנית כל
בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר
תעוף בשמים . יח תבנית כל רמש בארמה
תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ .
יט ופן תשא עיניך השמימה וראית את
השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא
השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם
אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
תחת כל השמים . כ ואתכם לקח יהוה ויוצא
אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם
נחלה כיום הזה . כא ויהוה התאנף בי על
דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן
ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה . כב כי אנכי מת בארץ
הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים
ורשתם את הארץ הטובה הזאת . כג השמרו
לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר
כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל
אשר צוך יהוה אלהיך . כד כי יהוה אלהיך
אש אכלה הוא אל קנא . כה כי תוליד בנים
ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם
פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
אלהיך להכעיסו . כו העידתי בכם היום את
השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר
מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד
תשמדון . כז והפיץ יהוה אתכם בעמים
והנשאתם מספר במתי בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה . כח ועבדתם שם אלהים מעשה
ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון
ולא יאכלון ולא יריחון . כט ובקשתם משם
את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל
לבבך ובכל נפשך . ל בצר לך ומצאוך כל
הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד
יהוה אלהיך ושמעת בקלו . לא כי אל רחום
יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
את ברית אבתיך אשר נשבע להם . לב כי
שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך
למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה
כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו . לג
השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה ויחי . לד או הנסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים לעיניך . לה אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו .
לו משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש . לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר
בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול
ממצרים . לח להוריש גוים גדלים ועצמים
ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם
נחלה כיום הזה . לט וידעת היום והשבת אל
לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד . מ ושמרת את
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים
על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל
הימים . מא אז הבדיל משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה שמש . מב לנוס שמה רוצח
אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא
לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים
האל וחי . מג את בצר במדבר בארץ המישר
לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן לגלעני . מד וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל . מה אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים . מו בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי
אשר ישב בחשבון אשר משה והבני ישראל
הכום בצאתם ממצרים . מז וירשו את ארצו
ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מזרחה שמש . מח מערוער
אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא
חרמון . מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה
ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה .

ܝܒ : ܘܠܥܡܣܐ ܐܣܝܪܐ : ܒܕܡܗ ܕܘܝܕ
ܘܠܝܗ ܒܕܡܘܗ : ܘܚܙܝܠܗ ܓܒܪܐ : ܘܫܩܠ
ܒܫܡܫܐ . ܘܕܪܐ ܥܠ ܚܩܠܐ ܓܠܝܡܐ ܕܩܡܬܗ :
ܘܠܟܢܬܗ ܠܐ ܟܫܗ .

ܝܓ : ܘܟܕ ܫܩܠܐ ܒܠܒ ܕܘܝܕ ܬܪܥܘܬܐ ܠܝܘܐܒ :
ܘܫܪܝ ܒܐܝܕܗ ܕܐܘܪܚܐ .

ܝܕ : ܘܥܒܪ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܫܒܛܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܠܐܒܠ
ܕܒܝܬ ܡܥܟܐ : ܘܟܠܗܘܢ ܒܚܝܪܐ ܟܢܫܘ ܡܢ ܒܬܪܗ .
ܕܝܢܝܠܗ ܘܥܒܪܘ .

ܝܗ : ܘܐܬܘ ܟܪܟܘ ܥܠ ܥܠܝܡܐ ܐܒܠ ܒܝܬ
ܡܥܟܐ ܕܥܒܕܘ ܣܘܟܐ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܩܡܬ
ܒܫܘܪܐ .

ܝܘ : ܘܩܥܬ ܐܢܬܬܐ ܚܟܝܡܬܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܡܢ
ܒܝܬ ܫܘܪܐ : ܘܫܡܥܘ ܫܡܥܘ ܡܢ ܟܡܐ ܡܢ
ܒܝܬ ܕܘܝܕ : ܘܐܡܪܐ ܐܢܬܬܐ ܚܟܝܡܬܐ .

ܝܙ : ܘܩܪܒ ܗܘܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܝܘܐܒ ܠܐ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܗܘܐ ܒܡܕܝܢܬܐ .

ܝܚ : ܘܐܡܪܐ ܠܗ ܡܐ ܕܐܡܪܝܬ ܠܐܡܪܐ ܠܡܠܟܐ ܠܐ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܗܘܐ ܒܡܕܝܢܬܐ .

ܝܛ : ܐܢܐ ܗܘ ܕܫܠܡܢܐ ܡܗܝܡܢܐ ܕܡܠܟܐ
ܘܐܡܪ ܠܝ : ܠܡܢܐ ܐܬܦܬܚܬܘܢ ܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܠܡܬܚܡܬܘ ܟܠܗ : ܠܐ ܢܚܡܝܢ ܗܘܝܬܘܢ :
ܕܢܣܒܝܢ ܡܢ ܥܘܕܐ .

ܟ : ܡܛܘ ܡܫܠܚܘ ܠܐܬܚܡܠܢ ܒܪ ܢܘܡܢܝܢ :
ܠܐ ܗܘܐ ܐܢܬܘܢ ܥܡܠܐ ܚܠܘܗ ܐܚܪܢܐ ܕܒܪܝܬܐ
ܕܐܢܫܐ ܡܢ ܥܘܕܐ ܘܡܝܬ . ܠܡܢܐ ܐܬܚܒܪܬܘܢ
ܠܗܘܢ ܥܘܕܐ . ܐܢ ܗܘ ܕܐܡܪ ܠܝ ܗܘܠܝܢ : ܐܡܪ
ܠܗ : ܐܦ ܥܒܕܘ . ܐܘܪܚܐ ܚܝܬܐ ܡܝܬܐ .

ܟܐ : ܘܐܙܠ ܡܠܟܐ : ܘܚܙܝ ܠܕܘܝܕ ܒܠ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܩܡܝܗ ܐܘܪܚ .

ܟܒ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܠܕܘܝܕ : ܒܝܬܗ
ܚܝܠܐ ܐܢܬܐ : ܘܩܛܠܗ ܚܝܠܐ ܠܐܒܪܐ : ܘܐܬܬܩܒܠ
ܚܝܠܘܗܝ ܚܙܝܐ ܠܐܬܐ ܕܡܕܝܢܬܐ .

ܟܓ : ܘܫܩܠܘ ܪܝܫܐ ܕܫܒܥ ܒܪ ܒܟܪܝ ܥܠ ܥܘܕܐ :
ܘܫܩܠܘ ܡܢ ܒܬܪܗ ܡܠܟܐ : ܘܐܦ ܒܥܒܕܘܗܝ
ܐܘܪܚܐ ܚܝܬܐ ܡܝܬܐ .

ܟܕ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܠܡܠܟܐ : ܐܡܪ ܠܝܘܐܒ :
ܠܐ ܝܬܒܪܟ ܕܟܝܢܘܬܐ ܥܠ ܗܕܐ : ܐܦ ܗܕܐ
ܐܦ ܗܕܐ ܐܢܫܐ ܕܡܕܝܢܬܐ . ܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܥܠ
ܡܕܝܢܬܐ : ܘܐܣܘܪܝܗ ܘܐܣܘܦܗ .

ܟܗ : ܘܫܡܥܝܗ ܐܢܬܬܗ ܕܐܘܪܚܐ ܚܝܬܐ
ܕܡܝܬܐ ܒܠܠܗ : ܘܐܬܚܒܪ ܥܠ ܒܠܠܗ .

ܟܘ : ܘܥܒܕܘ ܢܩܡܬܐ ܕܐܒܠܗ . ܘܫܩܠ
ܕܘܝܕ ܘܐܒܠܗ ܠܒܝܬܗ : ܘܩܡܬ ܠܗ ܐܝܬܝܐ :
ܘܝܠܕܬ ܠܗ ܒܪܐ : ܘܐܬܐܒܠܬ ܥܠ ܒܪܬܐ ܕܒܝܬ
ܕܘܝܕ ܒܝܘܡ ܡܪܕܐ .

ܦܨܠܐ : ܟܐ .

ܐ : ܘܗܘܐ ܟܦܢܐ ܠܬܠܬ ܫܢܝܢ ܠܗܘܢ ܕܘܝܕ .
ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܡܪܝܐ ܐܢܫܐ ܐܢܐ
ܗܘܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܫܐܘܠ : ܥܡ ܒܝܬܗ ܘܥܡ
ܡܕܡܝܢ .

ܒ : ܠܓܒܥܘܢܝܐ ܐܢܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܢܝܐ : ܘܐܡܪ
ܗܘܝܬܐ ܕܠܝܬ .

ܓ : ܘܠܡܕܡܝܢܐ ܠܗ ܗܘܐ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ : ܠܐ
ܐܢ ܩܕܡܝܬܐ ܚܝܐ ܘܚܕܐ ܕܒܝܬ ܗܘܐ : ܘܚܝܐ
ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܘܡܝܬ ܒܝܬ ܩܘܕܫܐ ܗܘܐ : ܘܠܐ ܒܪܬܐ
ܗܘܐ ܠܗ : ܘܡܚܝܠܘܗܝ ܗܘܐ : ܘܐܢܐ ܒܪܬܐ
ܒܟܡܝܐ ܗܘܐ ܠܗ .

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : ו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ז ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : ח וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : ט וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך :

פרשה : ו .

א : ולמדתי אתכם לעשות חקים ומשפטים בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה : ב למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך : ג ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש : ד שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ה ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : ו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ז ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : ח וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : ט וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך :

א : ולמדתי אתכם לעשות חקים ומשפטים בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה : ב למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך : ג ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש : ד שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ה ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : ו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ז ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : ח וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : ט וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך :

ואת הגר אשר בשעריך : כי
ו : תאכל לנכרי תתננה ואכלה
או מכר לנכר כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו : כי תזרע
את זרע שדך השנה היצא
השדה שנה שנה : ושמרת
את חקת הדבר הזה ולבניך
עד עולם כאשר צויתיך
במועד חדש האביב כי בו
יצאת ממצרים : והיה כי
יביאך יהוה אל ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך ולאבתיך
ונתנה לך : והעברת כל
פטר רחם ליהוה וכל פטר
שגר בהמה אשר יהיה לך
הזכרים ליהוה : וכל בכור
חמור תפדה בשה ואם לא
תפדה וערפתו וכל בכור
אדם בבניך תפדה : והיה
כי ישאלך בנך מחר לאמר
מה זאת ואמרת אליו בחזק
יד הוציאנו יהוה ממצרים
מבית עבדים : ויהי כי
הקשה פרעה לשלחנו ויהרג
יהוה כל בכור בארץ מצרים
מבכר אדם ועד בכור בהמה
על כן אני זבח ליהוה כל
פטר רחם הזכרים וכל בכור
בני אפדה : והיה לאות על
ידך ולטטפת בין עיניך כי
בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים :

פרשה : ה

א : ויהי כי יביאך יהוה
אל ארץ הכנעני כאשר נשבע
לך ולאבתיך ונתנה לך :
ב : והעברת כל פטר רחם
ליהוה וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ליהוה :
וכל בכור חמור תפדה בשה
ואם לא תפדה וערפתו וכל
בכור אדם בבניך תפדה :
ג : והיה כי ישאלך בנך
מחר לאמר מה זאת ואמרת
אליו בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים מבית עבדים : ויהי
כי הקשה פרעה לשלחנו
ויהרג יהוה כל בכור בארץ
מצרים מבכר אדם ועד בכור
בהמה על כן אני זבח ליהוה
כל פטר רחם הזכרים וכל
בכור בני אפדה : והיה
לאות על ידך ולטוטפת בין
עיניך כי בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים :
ד : ויהי כי הקשה פרעה
לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור
בארץ מצרים מבכר אדם ועד
בכור בהמה על כן אני זבח
ליהוה כל פטר רחם הזכרים
וכל בכור בני אפדה : והיה
לאות על ידך ולטוטפת בין
עיניך כי בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים :
ה : והיה כי יביאך יהוה
אל ארץ הכנעני כאשר נשבע
לך ולאבתיך ונתנה לך :

٢٠ : ...

١ : ... ٢ : ... ٣ : ... ٤ : ... ٥ : ... ٦ : ... ٧ : ... ٨ : ... ٩ : ... ١٠ : ... ١١ : ... ١٢ : ... ١٣ : ... ١٤ : ... ١٥ : ... ١٦ : ... ١٧ : ... ١٨ : ... ١٩ : ... ٢٠ : ... ٢١ : ... ٢٢ : ... ٢٣ : ... ٢٤ : ... ٢٥ : ... ٢٦ : ... ٢٧ : ... ٢٨ : ... ٢٩ : ... ٣٠ : ... ٣١ : ... ٣٢ : ... ٣٣ : ... ٣٤ : ... ٣٥ : ... ٣٦ : ... ٣٧ : ... ٣٨ : ... ٣٩ : ... ٤٠ : ... ٤١ : ... ٤٢ : ... ٤٣ : ... ٤٤ : ... ٤٥ : ... ٤٦ : ... ٤٧ : ... ٤٨ : ... ٤٩ : ... ٥٠ : ... ٥١ : ... ٥٢ : ... ٥٣ : ... ٥٤ : ... ٥٥ : ... ٥٦ : ... ٥٧ : ... ٥٨ : ... ٥٩ : ... ٦٠ : ... ٦١ : ... ٦٢ : ... ٦٣ : ... ٦٤ : ... ٦٥ : ... ٦٦ : ... ٦٧ : ... ٦٨ : ... ٦٩ : ... ٧٠ : ... ٧١ : ... ٧٢ : ... ٧٣ : ... ٧٤ : ... ٧٥ : ... ٧٦ : ... ٧٧ : ... ٧٨ : ... ٧٩ : ... ٨٠ : ... ٨١ : ... ٨٢ : ... ٨٣ : ... ٨٤ : ... ٨٥ : ... ٨٦ : ... ٨٧ : ... ٨٨ : ... ٨٩ : ... ٩٠ : ... ٩١ : ... ٩٢ : ... ٩٣ : ... ٩٤ : ... ٩٥ : ... ٩٦ : ... ٩٧ : ... ٩٨ : ... ٩٩ : ... ١٠٠ : ... ١٠١ : ... ١٠٢ : ... ١٠٣ : ... ١٠٤ : ... ١٠٥ : ... ١٠٦ : ... ١٠٧ : ... ١٠٨ : ... ١٠٩ : ... ١١٠ : ... ١١١ : ... ١١٢ : ... ١١٣ : ... ١١٤ : ... ١١٥ : ... ١١٦ : ... ١١٧ : ... ١١٨ : ... ١١٩ : ... ١٢٠ : ... ١٢١ : ... ١٢٢ : ... ١٢٣ : ... ١٢٤ : ... ١٢٥ : ... ١٢٦ : ... ١٢٧ : ... ١٢٨ : ... ١٢٩ : ... ١٣٠ : ... ١٣١ : ... ١٣٢ : ... ١٣٣ : ... ١٣٤ : ... ١٣٥ : ... ١٣٦ : ... ١٣٧ : ... ١٣٨ : ... ١٣٩ : ... ١٤٠ : ... ١٤١ : ... ١٤٢ : ... ١٤٣ : ... ١٤٤ : ... ١٤٥ : ... ١٤٦ : ... ١٤٧ : ... ١٤٨ : ... ١٤٩ : ... ١٥٠ : ... ١٥١ : ... ١٥٢ : ... ١٥٣ : ... ١٥٤ : ... ١٥٥ : ... ١٥٦ : ... ١٥٧ : ... ١٥٨ : ... ١٥٩ : ... ١٦٠ : ... ١٦١ : ... ١٦٢ : ... ١٦٣ : ... ١٦٤ : ... ١٦٥ : ... ١٦٦ : ... ١٦٧ : ... ١٦٨ : ... ١٦٩ : ... ١٧٠ : ... ١٧١ : ... ١٧٢ : ... ١٧٣ : ... ١٧٤ : ... ١٧٥ : ... ١٧٦ : ... ١٧٧ : ... ١٧٨ : ... ١٧٩ : ... ١٨٠ : ... ١٨١ : ... ١٨٢ : ... ١٨٣ : ... ١٨٤ : ... ١٨٥ : ... ١٨٦ : ... ١٨٧ : ... ١٨٨ : ... ١٨٩ : ... ١٩٠ : ... ١٩١ : ... ١٩٢ : ... ١٩٣ : ... ١٩٤ : ... ١٩٥ : ... ١٩٦ : ... ١٩٧ : ... ١٩٨ : ... ١٩٩ : ... ٢٠٠ : ... ٢٠١ : ... ٢٠٢ : ... ٢٠٣ : ... ٢٠٤ : ... ٢٠٥ : ... ٢٠٦ : ... ٢٠٧ : ... ٢٠٨ : ... ٢٠٩ : ... ٢١٠ : ... ٢١١ : ... ٢١٢ : ... ٢١٣ : ... ٢١٤ : ... ٢١٥ : ... ٢١٦ : ... ٢١٧ : ... ٢١٨ : ... ٢١٩ : ... ٢٢٠ : ... ٢٢١ : ... ٢٢٢ : ... ٢٢٣ : ... ٢٢٤ : ... ٢٢٥ : ... ٢٢٦ : ... ٢٢٧ : ... ٢٢٨ : ... ٢٢٩ : ... ٢٣٠ : ... ٢٣١ : ... ٢٣٢ : ... ٢٣٣ : ... ٢٣٤ : ... ٢٣٥ : ... ٢٣٦ : ... ٢٣٧ : ... ٢٣٨ : ... ٢٣٩ : ... ٢٤٠ : ... ٢٤١ : ... ٢٤٢ : ... ٢٤٣ : ... ٢٤٤ : ... ٢٤٥ : ... ٢٤٦ : ... ٢٤٧ : ... ٢٤٨ : ... ٢٤٩ : ... ٢٥٠ : ... ٢٥١ : ... ٢٥٢ : ... ٢٥٣ : ... ٢٥٤ : ... ٢٥٥ : ... ٢٥٦ : ... ٢٥٧ : ... ٢٥٨ : ... ٢٥٩ : ... ٢٦٠ : ... ٢٦١ : ... ٢٦٢ : ... ٢٦٣ : ... ٢٦٤ : ... ٢٦٥ : ... ٢٦٦ : ... ٢٦٧ : ... ٢٦٨ : ... ٢٦٩ : ... ٢٧٠ : ... ٢٧١ : ... ٢٧٢ : ... ٢٧٣ : ... ٢٧٤ : ... ٢٧٥ : ... ٢٧٦ : ... ٢٧٧ : ... ٢٧٨ : ... ٢٧٩ : ... ٢٨٠ : ... ٢٨١ : ... ٢٨٢ : ... ٢٨٣ : ... ٢٨٤ : ... ٢٨٥ : ... ٢٨٦ : ... ٢٨٧ : ... ٢٨٨ : ... ٢٨٩ : ... ٢٩٠ : ... ٢٩١ : ... ٢٩٢ : ... ٢٩٣ : ... ٢٩٤ : ... ٢٩٥ : ... ٢٩٦ : ... ٢٩٧ : ... ٢٩٨ : ... ٢٩٩ : ... ٣٠٠ : ... ٣٠١ : ... ٣٠٢ : ... ٣٠٣ : ... ٣٠٤ : ... ٣٠٥ : ... ٣٠٦ : ... ٣٠٧ : ... ٣٠٨ : ... ٣٠٩ : ... ٣١٠ : ... ٣١١ : ... ٣١٢ : ... ٣١٣ : ... ٣١٤ : ... ٣١٥ : ... ٣١٦ : ... ٣١٧ : ... ٣١٨ : ... ٣١٩ : ... ٣٢٠ : ... ٣٢١ : ... ٣٢٢ : ... ٣٢٣ : ... ٣٢٤ : ... ٣٢٥ : ... ٣٢٦ : ... ٣٢٧ : ... ٣٢٨ : ... ٣٢٩ : ... ٣٣٠ : ... ٣٣١ : ... ٣٣٢ : ... ٣٣٣ : ... ٣٣٤ : ... ٣٣٥ : ... ٣٣٦ : ... ٣٣٧ : ... ٣٣٨ : ... ٣٣٩ : ... ٣٤٠ : ... ٣٤١ : ... ٣٤٢ : ... ٣٤٣ : ... ٣٤٤ : ... ٣٤٥ : ... ٣٤٦ : ... ٣٤٧ : ... ٣٤٨ : ... ٣٤٩ : ... ٣٥٠ : ... ٣٥١ : ... ٣٥٢ : ... ٣٥٣ : ... ٣٥٤ : ... ٣٥٥ : ... ٣٥٦ : ... ٣٥٧ : ... ٣٥٨ : ... ٣٥٩ : ... ٣٦٠ : ... ٣٦١ : ... ٣٦٢ : ... ٣٦٣ : ... ٣٦٤ : ... ٣٦٥ : ... ٣٦٦ : ... ٣٦٧ : ... ٣٦٨ : ... ٣٦٩ : ... ٣٧٠ : ... ٣٧١ : ... ٣٧٢ : ... ٣٧٣ : ... ٣٧٤ : ... ٣٧٥ : ... ٣٧٦ : ... ٣٧٧ : ... ٣٧٨ : ... ٣٧٩ : ... ٣٨٠ : ... ٣٨١ : ... ٣٨٢ : ... ٣٨٣ : ... ٣٨٤ : ... ٣٨٥ : ... ٣٨٦ : ... ٣٨٧ : ... ٣٨٨ : ... ٣٨٩ : ... ٣٩٠ : ... ٣٩١ : ... ٣٩٢ : ... ٣٩٣ : ... ٣٩٤ : ... ٣٩٥ : ... ٣٩٦ : ... ٣٩٧ : ... ٣٩٨ : ... ٣٩٩ : ... ٤٠٠ : ... ٤٠١ : ... ٤٠٢ : ... ٤٠٣ : ... ٤٠٤ : ... ٤٠٥ : ... ٤٠٦ : ... ٤٠٧ : ... ٤٠٨ : ... ٤٠٩ : ... ٤١٠ : ... ٤١١ : ... ٤١٢ : ... ٤١٣ : ... ٤١٤ : ... ٤١٥ : ... ٤١٦ : ... ٤١٧ : ... ٤١٨ : ... ٤١٩ : ... ٤٢٠ : ... ٤٢١ : ... ٤٢٢ : ... ٤٢٣ : ... ٤٢٤ : ... ٤٢٥ : ... ٤٢٦ : ... ٤٢٧ : ... ٤٢٨ : ... ٤٢٩ : ... ٤٣٠ : ... ٤٣١ : ... ٤٣٢ : ... ٤٣٣ : ... ٤٣٤ : ... ٤٣٥ : ... ٤٣٦ : ... ٤٣٧ : ... ٤٣٨ : ... ٤٣٩ : ... ٤٤٠ : ... ٤٤١ : ... ٤٤٢ : ... ٤٤٣ : ... ٤٤٤ : ... ٤٤٥ : ... ٤٤٦ : ... ٤٤٧ : ... ٤٤٨ : ... ٤٤٩ : ... ٤٥٠ : ... ٤٥١ : ... ٤٥٢ : ... ٤٥٣ : ... ٤٥٤ : ... ٤٥٥ : ... ٤٥٦ : ... ٤٥٧ : ... ٤٥٨ : ... ٤٥٩ : ... ٤٦٠ : ... ٤٦١ : ... ٤٦٢ : ... ٤٦٣ : ... ٤٦٤ : ... ٤٦٥ : ... ٤٦٦ : ... ٤٦٧ : ... ٤٦٨ : ... ٤٦٩ : ... ٤٧٠ : ... ٤٧١ : ... ٤٧٢ : ... ٤٧٣ : ... ٤٧٤ : ... ٤٧٥ : ... ٤٧٦ : ... ٤٧٧ : ... ٤٧٨ : ... ٤٧٩ : ... ٤٨٠ : ... ٤٨١ : ... ٤٨٢ : ... ٤٨٣ : ... ٤٨٤ : ... ٤٨٥ : ... ٤٨٦ : ... ٤٨٧ : ... ٤٨٨ : ... ٤٨٩ : ... ٤٩٠ : ... ٤٩١ : ... ٤٩٢ : ... ٤٩٣ : ... ٤٩٤ : ... ٤٩٥ : ... ٤٩٦ : ... ٤٩٧ : ... ٤٩٨ : ... ٤٩٩ : ... ٥٠٠ : ... ٥٠١ : ... ٥٠٢ : ... ٥٠٣ : ... ٥٠٤ : ... ٥٠٥ : ... ٥٠٦ : ... ٥٠٧ : ... ٥٠٨ : ... ٥٠٩ : ... ٥١٠ : ... ٥١١ : ... ٥١٢ : ... ٥١٣ : ... ٥١٤ : ... ٥١٥ : ... ٥١٦ : ... ٥١٧ : ... ٥١٨ : ... ٥١٩ : ... ٥٢٠ : ... ٥٢١ : ... ٥٢٢ : ... ٥٢٣ : ... ٥٢٤ : ... ٥٢٥ : ... ٥٢٦ : ... ٥٢٧ : ... ٥٢٨ : ... ٥٢٩ : ... ٥٣٠ : ... ٥٣١ : ... ٥٣٢ : ... ٥٣٣ : ... ٥٣٤ : ... ٥٣٥ : ... ٥٣٦ : ... ٥٣٧ : ... ٥٣٨ : ... ٥٣٩ : ... ٥٤٠ : ... ٥٤١ : ... ٥٤٢ : ... ٥٤٣ : ... ٥٤٤ : ... ٥٤٥ : ... ٥٤٦ : ... ٥٤٧ : ... ٥٤٨ : ... ٥٤٩ : ... ٥٥٠ : ... ٥٥١ : ... ٥٥٢ : ... ٥٥٣ : ... ٥٥٤ : ... ٥٥٥ : ... ٥٥٦ : ... ٥٥٧ : ... ٥٥٨ : ... ٥٥٩ : ... ٥٦٠ : ... ٥٦١ : ... ٥٦٢ : ... ٥٦٣ : ... ٥٦٤ : ... ٥٦٥ : ... ٥٦٦ : ... ٥٦٧ : ... ٥٦٨ : ... ٥٦٩ : ... ٥٧٠ : ... ٥٧١ : ... ٥٧٢ : ... ٥٧٣ : ... ٥٧٤ : ... ٥٧٥ : ... ٥٧٦ : ... ٥٧٧ : ... ٥٧٨ : ... ٥٧٩ : ... ٥٨٠ : ... ٥٨١ : ... ٥٨٢ : ... ٥٨٣ : ... ٥٨٤ : ... ٥٨٥ : ... ٥٨٦ : ... ٥٨٧ : ... ٥٨٨ : ... ٥٨٩ : ... ٥٩٠ : ... ٥٩١ : ... ٥٩٢ : ... ٥٩٣ : ... ٥٩٤ : ... ٥٩٥ : ... ٥٩٦ : ... ٥٩٧ : ... ٥٩٨ : ... ٥٩٩ : ... ٦٠٠ : ... ٦٠١ : ... ٦٠٢ : ... ٦٠٣ : ... ٦٠٤ : ... ٦٠٥ : ... ٦٠٦ : ... ٦٠٧ : ... ٦٠٨ : ... ٦٠٩ : ... ٦١٠ : ... ٦١١ : ... ٦١٢ : ... ٦١٣ : ... ٦١٤ : ... ٦١٥ : ... ٦١٦ : ... ٦١٧ : ... ٦١٨ : ... ٦١٩ : ... ٦٢٠ : ... ٦٢١ : ... ٦٢٢ : ... ٦٢٣ : ... ٦٢٤ : ... ٦٢٥ : ... ٦٢٦ : ... ٦٢٧ : ... ٦٢٨ : ... ٦٢٩ : ... ٦٣٠ : ... ٦٣١ : ... ٦٣٢ : ... ٦٣٣ : ... ٦٣٤ : ... ٦٣٥ : ... ٦٣٦ : ... ٦٣٧ : ... ٦٣٨ : ... ٦٣٩ : ... ٦٤٠ : ... ٦٤١ : ... ٦٤٢ : ... ٦٤٣ : ... ٦٤٤ : ... ٦٤٥ : ... ٦٤٦ : ... ٦٤٧ : ... ٦٤٨ : ... ٦٤٩ : ... ٦٥٠ : ... ٦٥١ : ... ٦٥٢ : ... ٦٥٣ : ... ٦٥٤ : ... ٦٥٥ : ... ٦٥٦ : ... ٦٥٧ : ... ٦٥٨ : ... ٦٥٩ : ... ٦٦٠ : ... ٦٦١ : ... ٦٦٢ : ... ٦٦٣ : ... ٦٦٤ : ... ٦٦٥ : ... ٦٦٦ : ... ٦٦٧ : ... ٦٦٨ : ... ٦٦٩ : ... ٦٧٠ : ... ٦٧١ : ... ٦٧٢ : ... ٦٧٣ : ... ٦٧٤ : ... ٦٧٥ : ... ٦٧٦ : ... ٦٧٧ : ... ٦٧٨ : ... ٦٧٩ : ... ٦٨٠ : ... ٦٨١ : ... ٦٨٢ : ... ٦٨٣ : ... ٦٨٤ : ... ٦٨٥ : ... ٦٨٦ : ... ٦٨٧ : ... ٦٨٨ : ... ٦٨٩ : ... ٦٩٠ : ... ٦٩١ : ... ٦٩٢ : ... ٦٩٣ : ... ٦٩٤ : ... ٦٩٥ : ... ٦٩٦ : ... ٦٩٧ : ... ٦٩٨ : ... ٦٩٩ : ... ٧٠٠ : ... ٧٠١ : ... ٧٠٢ : ... ٧٠٣ : ... ٧٠٤ : ... ٧٠٥ : ... ٧٠٦ : ... ٧٠٧ : ... ٧٠٨ : ... ٧٠٩ : ... ٧١٠ : ... ٧١١ : ... ٧١٢ : ... ٧١٣ : ... ٧١٤ : ... ٧١٥ : ... ٧١٦ : ... ٧١٧ : ... ٧١٨ : ... ٧١٩ : ... ٧٢٠ : ... ٧٢١ : ... ٧٢٢ : ... ٧٢٣ : ... ٧٢٤ : ... ٧٢٥ : ... ٧٢٦ : ... ٧٢٧ : ... ٧٢٨ : ... ٧٢٩ : ... ٧٣٠ : ... ٧٣١ : ... ٧٣٢ : ... ٧٣٣ : ... ٧٣٤ : ... ٧٣٥ : ... ٧٣٦ : ... ٧٣٧ : ... ٧٣٨ : ... ٧٣٩ : ... ٧٤٠ : ... ٧٤١ : ... ٧٤٢ : ... ٧٤٣ : ... ٧٤٤ : ... ٧٤٥ : ... ٧٤٦ : ... ٧٤٧ : ... ٧٤٨ : ... ٧٤٩ : ... ٧٥٠ : ... ٧٥١ : ... ٧٥٢ : ... ٧٥٣ : ... ٧٥٤ : ... ٧٥٥ : ... ٧٥٦ : ... ٧٥٧ : ... ٧٥٨ : ... ٧٥٩ : ... ٧٦٠ : ... ٧٦١ : ... ٧٦٢ : ... ٧٦٣ : ... ٧٦٤ : ... ٧٦٥ : ... ٧٦٦ : ... ٧٦٧ : ... ٧٦٨ : ... ٧٦٩ : ... ٧٧٠ : ... ٧٧١ : ... ٧٧٢ : ... ٧٧٣ : ... ٧٧٤ : ... ٧٧٥ : ... ٧٧٦ : ... ٧٧٧ : ... ٧٧٨ : ... ٧٧٩ : ... ٧٨٠ : ... ٧٨١ : ... ٧٨٢ : ... ٧٨٣ : ... ٧٨٤ : ... ٧٨٥ : ... ٧٨٦ : ... ٧٨٧ : ... ٧٨٨ : ... ٧٨٩ : ... ٧٩٠ : ... ٧٩١ : ... ٧٩٢ : ... ٧٩٣ : ... ٧٩٤ : ... ٧٩٥ : ... ٧٩٦ : ... ٧٩٧ : ... ٧٩٨ : ... ٧٩٩ : ... ٨٠٠ : ... ٨٠١ : ... ٨٠٢ : ... ٨٠٣ : ... ٨٠٤ : ... ٨٠٥ : ... ٨٠٦ : ... ٨٠٧ : ... ٨٠٨ : ... ٨٠٩ : ... ٨١٠ : ... ٨١١ : ... ٨١٢ : ... ٨١٣ : ... ٨١٤ : ... ٨١٥ : ... ٨١٦ : ... ٨١٧ : ... ٨١٨ : ... ٨١٩ : ... ٨٢٠ : ... ٨٢١ : ... ٨٢٢ : ... ٨٢٣ : ... ٨٢٤ : ... ٨٢٥ : ... ٨٢٦ : ... ٨٢٧ : ... ٨٢٨ : ... ٨٢٩ : ... ٨٣٠ : ... ٨٣١ : ... ٨٣٢ : ... ٨٣٣ : ... ٨٣٤ : ... ٨٣٥ : ... ٨٣٦ : ... ٨٣٧ : ... ٨٣٨ : ... ٨٣٩ : ... ٨٤٠ : ... ٨٤١ : ... ٨٤٢ : ... ٨٤٣ : ... ٨٤٤ : ... ٨٤٥ : ... ٨٤٦ : ... ٨٤٧ : ... ٨٤٨ : ... ٨٤٩ : ... ٨٥٠ : ... ٨٥١ : ... ٨٥٢ : ... ٨٥٣ : ... ٨٥٤ : ... ٨٥٥ : ... ٨٥٦ : ... ٨٥٧ : ... ٨٥٨ : ... ٨٥٩ : ... ٨٦٠ : ... ٨٦١ : ... ٨٦٢ : ... ٨٦٣ : ... ٨٦٤ : ... ٨٦٥ : ... ٨٦٦ : ... ٨٦٧ : ... ٨٦٨ : ... ٨٦٩ : ... ٨٧٠ : ... ٨٧١ : ... ٨٧٢ : ... ٨٧٣ : ... ٨٧٤ : ... ٨٧٥ : ... ٨٧٦ : ... ٨٧٧ : ... ٨٧٨ : ... ٨٧٩ : ... ٨٨٠ : ... ٨٨١ : ... ٨٨٢ : ... ٨٨٣ : ... ٨٨٤ : ... ٨٨٥ : ... ٨٨٦ : ... ٨٨٧ : ... ٨٨٨ : ... ٨٨٩ : ... ٨٩٠ : ... ٨٩١ : ... ٨٩٢ : ... ٨٩٣ : ... ٨٩٤ : ... ٨٩٥ : ... ٨٩٦ : ... ٨٩٧ : ... ٨٩٨ : ... ٨٩٩ : ... ٩٠٠ : ... ٩٠١ : ... ٩٠٢ : ... ٩٠٣ : ... ٩٠٤ : ... ٩٠٥ : ... ٩٠٦ : ... ٩٠٧ : ... ٩٠٨ : ... ٩٠٩ : ... ٩١٠ : ... ٩١١ : ... ٩١٢ : ... ٩١٣ : ... ٩١٤ : ... ٩١٥ : ... ٩١٦ : ... ٩١٧ : ... ٩١٨ : ... ٩١٩ : ... ٩٢٠ : ... ٩٢١ : ... ٩٢٢ : ... ٩٢٣ : ... ٩٢٤ : ... ٩٢٥ : ... ٩٢٦ : ... ٩٢٧ : ... ٩٢٨ : ... ٩٢٩ : ... ٩٣٠ : ... ٩٣١ : ... ٩٣٢ : ... ٩٣٣ : ... ٩٣٤ : ... ٩٣٥ : ... ٩٣٦ : ... ٩٣٧ : ... ٩٣٨ : ... ٩٣٩ : ... ٩٤٠ : ... ٩٤١ : ... ٩٤٢ : ... ٩٤٣ : ... ٩٤٤ : ... ٩٤٥ : ... ٩٤٦ : ... ٩٤٧ : ... ٩٤٨ : ... ٩٤٩ : ... ٩٥٠ : ... ٩٥١ : ... ٩٥٢ : ... ٩٥٣ : ... ٩٥٤ : ... ٩٥٥ : ... ٩٥٦ : ... ٩٥٧ : ... ٩٥٨ : ... ٩٥٩ : ... ٩٦٠ : ... ٩٦١ : ... ٩٦٢ : ... ٩٦٣ : ... ٩٦٤ : ... ٩٦٥ : ... ٩٦٦ : ... ٩٦٧ : ... ٩٦٨ : ... ٩٦٩ : ... ٩٧٠ : ... ٩٧١ : ... ٩٧٢ : ... ٩٧٣ : ... ٩٧٤ : ... ٩٧٥ : ... ٩٧٦ : ... ٩٧٧ : ... ٩٧٨ : ... ٩٧٩ : ... ٩٨٠ : ... ٩٨١ : ... ٩٨٢ : ... ٩٨٣ : ... ٩٨٤ : ... ٩٨٥ : ... ٩٨٦ : ... ٩٨٧ : ... ٩٨٨ : ... ٩٨٩ : ... ٩٩٠ : ... ٩٩١ : ... ٩٩٢ : ... ٩٩٣ : ... ٩٩٤ : ... ٩٩٥ : ... ٩٩٦ : ... ٩٩٧ : ... ٩٩٨ : ... ٩٩٩ : ... ١٠٠٠ : ...

ܟܒ : ܡܛܠ ܗܕܐ ܪܒ ܐܝܬܘܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ :
ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܐܟܘܬܘܟ : ܘܠܝܬ ܐܠܗܐ ܠܒܪ ܡܢܘܟ :
ܕܫܡܥܠܢ ܒܐܕܢܢ .
ܟܓ : ܘܡܢܝ ܐܝܟ ܥܡܘܟ ܐܝܣܪܝܠ ܥܡܐ ܚܕ
ܒܐܪܥܐ : ܕܐܙܠ ܐܠܗܐ ܠܡܦܪܩܐ ܠܗ ܥܡܐ :
ܘܠܡܣܝܡܐ ܠܗ ܫܡܐ : ܘܠܡܥܒܕܐ ܠܗ ܪܒܘܬܐ
ܘܕܚܝܠܬܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܡܢ ܩܕܡ : ܥܠ ܥܡܘܟ
ܕܦܪܩܠܘܟ ܠܝ ܡܢ ܡܨܪܝܢ : ܥܡܐ ܕܐܝܬܐ ܐܠܗܐ .
ܟܕ : ܘܡܬܩܢܠܘܟ ܠܝ ܠܥܡܘܟ ܐܝܣܪܝܠ : ܕܗܘܝܐ
ܠܝ ܥܡܐ ܒܕܝܡܐ ܠܥܠܡ . ܘܐܢܬ ܡܪܝܐ ܗܘܝܬ
ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ .
ܟܗ : ܘܗܫܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ . ܡܠܬܐ ܕܡܠܠܘܟ
ܥܠ ܥܒܕܘܟ ܘܥܠ ܒܝܬܗ : ܐܩܝܡ ܒܕܝܡܐ ܠܥܠܡ :
ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܕܡܠܠܘܟ .
ܟܘ : ܘܪܒܐ ܫܡܘܟ ܒܕܝܡܐ ܠܥܠܡ : ܐܡܝܪ
ܕܐܡܪܝܢ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܘܒܝܬܗ ܕܥܒܕܘܟ ܕܘܝܕ : ܗܘܝܐ ܡܬܩܢܐ
ܩܕܡܘܟ ܒܕܝܡܐ ܠܥܠܡ .
ܟܙ : ܡܛܠ ܕܐܢܬ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ : ܓܠܝܠܗ ܠܐܕܢܗ ܕܥܒܕܘܟ : ܘܐܡܪܠܗ
ܕܒܢܝܐ ܠܝ ܒܝܬܐ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܫܟܚ ܥܒܕܘܟ
ܒܠܒܗ : ܠܡܨܠܝܐ ܩܕܡܘܟ : ܨܠܘܬܐ ܗܕܐ .
ܟܚ : ܘܗܫܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ : ܐܢܬ ܝܘܬ ܐܠܗܐ :
ܘܡܠܝܟ ܝܗܘܢ ܫܪܝܪܐ : ܘܡܠܠܘܟ ܥܠ ܥܒܕܘܟ
ܛܒܬܐ ܗܕܐ .
ܟܛ : ܘܗܫܐ ܫܪܝ ܘܒܪܟ ܒܝܬܗ ܕܥܒܕܘܟ :
ܕܗܘܝܐ ܩܕܡܘܟ ܠܥܠܡ . ܡܛܠ ܕܐܢܬ ܝܘܬ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܐ ܡܠܠܘܟ : ܘܡܢ ܒܘܪܟܬܘܟ ܒܪܝܟ ܗܘܝܐ ܒܝܬܗ
ܕܥܒܕܘܟ ܒܕܝܡܐ ܠܥܠܡ .

ܦܨܚܐ : ܚ .

ܐ : ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܗܕܐ : ܘܡܚܝܠܗ ܕܘܝܕ
ܠܦܠܫܬܝܐ : ܘܐܟܒܫ ܐܢܘܢ . ܘܫܩܠ ܕܘܝܕ ܠܡܬܓ
ܐܡܬܐ ܡܢ ܦܠܫܬܝܐ .
ܒ : ܘܡܚܝܠܗ ܠܡܘܐܒܝܐ : ܘܟܝܠܠܗ ܐܢܘܢ
ܒܚܒܠܐ : ܘܐܡܪܠܗ ܠܗܘܢ ܕܫܟܒܝ ܥܠ ܐܪܥܐ . ܘܟܝܠ
ܬܪܝܢ ܚܒܠܐ ܠܡܩܛܠܐ : ܘܟܝܠ ܚܕ ܚܒܠܐ ܠܡܚܝܘ .
ܘܗܘܘ ܡܘܐܒܝܐ ܥܒܕܐ ܠܕܘܝܕ ܡܩܪܒܝܢ
ܬܘܕܝܬܐ .
ܓ : ܘܡܚܝܠܗ ܕܘܝܕ ܠܗܕܕܥܙܪ ܒܪ ܪܚܘܒ
ܡܠܟܐ ܕܨܘܒܐ : ܟܕ ܐܙܠ ܕܡܦܢܝ ܐܝܕܗ ܒܢܗܪܐ
ܦܪܬ .
ܕ : ܘܫܩܠ ܕܘܝܕ ܡܢܗ ܐܠܦ ܘܫܒܥܡܐ
ܡܪܟܒܬܐ : ܘܫܒܥܡܐ ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܐ ܪܓܠܝܐ .
ܘܦܣܩ ܕܘܝܕ ܥܩܪܝ ܕܟܠܗܘܢ ܡܪܟܒܬܐ : ܘܫܒܩ
ܡܢܗܘܢ ܡܐܐ ܡܪܟܒܬܐ .
ܗ : ܘܐܬܐ ܐܪܡ ܕܕܪܡܣܘܩ ܠܡܥܕܪܘ
ܠܗܕܕܥܙܪ ܡܠܟܐ ܕܨܘܒܐ . ܘܡܚܝܠܗ ܕܘܝܕ
ܒܐܪܡ : ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ .
ܘ : ܘܐܩܝܡ ܕܘܝܕ ܢܛܘܪܐ ܒܐܪܡ
ܕܕܪܡܣܘܩ : ܘܗܘܘ ܐܪܡܝܐ ܥܒܕܐ
ܠܕܘܝܕ : ܡܩܪܒܝܢ ܬܘܕܝܬܐ . ܘܦܪܩ ܡܪܝܐ
ܠܕܘܝܕ ܠܟܠ ܕܐܙܠ .
ܙ : ܘܫܩܠ ܕܘܝܕ ܫܠܛܐ ܕܕܗܒܐ ܕܐܝܬ
ܗܘܘ ܥܠ ܥܒܕܘܗܝ ܕܗܕܕܥܙܪ .
ܚ : ܘܫܩܠ ܡܠܟܐ ܕܘܝܕ ܢܚܫܐ ܣܓܝܐܐ
ܕܝܢܐ : ܘܡܢ ܒܛܚ ܘܡܢ ܒܪܘܬܝ : ܡܢ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܗܕܕܥܙܪ .
ܛ : ܘܫܡܥ ܬܘܥܝ ܡܠܟܐ ܕܚܡܬ :
ܕܡܚܝܠܗ ܕܘܝܕ ܠܟܠܗ ܚܝܠܐ ܕܗܕܕܥܙܪ .

פרשה י

א : ואתחנן אל יי בעת ההיא : פתוחה
אשר לא אל בשמים ובארץ :
ב ואמרת אליהם : אשר אנכי מצוה אתכם
היום תשמרון לעשות למען
תחיון וירשתם את הארץ
הטובה .
ג : ואמר אלהים לנח : קץ כל בשר
בפני כי מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את
הארץ .
ד : ואמר יי אל משה בהר סיני : עלה
אלי ההרה והיה שם ואתנה
לך את לחת האבן והתורה
והמצוה אשר כתבתי להורותם .
ה : ואל תקח מאתי כסף וזהב : ואין
פתוח : אין לו לעשות לפסילים .
ו : וכתב על הלחת כתב אשר היה על
הלחת הראשנים אשר שברת
ושמתם בארון : ויהי שם כאשר
צוני יי .
ז : וכתב כתוב בלוחות : ואלה
הדברים אשר דבר יי אל כל
קהלכם בהר מתוך האש
ביום הקהל : ויתן יי אלי את
שני לוחות האבנים כתובים
באצבע אלהים : ובהם ככל
הדברים אשר דבר יי עמכם
בהר מתוך האש ביום הקהל .
ח : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה : ויתן יי אלי את שני
לוחות האבנים : לוחות הברית .
ט : ויאמר יי אלי : קום רד מהר
כי שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים : סרו מהר מן הדרך
אשר צויתים : עשו להם מסכה .
י : ויאמר יי אלי לאמר : ראיתי את
העם הזה : והנה עם קשה
עורף הוא : הנח לי וישמד
את שמו : ואעשה אותך לגוי
עצום ורב ממנו .
יא : ואמר יי אלי : קום לך לפני
המסע : ויבאו וירשו את
הארץ אשר נשבע יי לאבתם
לתת להם : לאברהם ליצחק
וליעקב : לתת להם ולזרעם
אחריהם .
יב : ועתה ישראל מה יי אלהיך שאל
מעמך : כי אם ליראה את יי
אלהיך : ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו : ולעבד את יי
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך .
יג : לשמר את מצות יי : וחקתיו
אשר אנכי מצוך היום : לטוב
לך .
יד : הן ליי אלהיך השמים ושמי
השמים : הארץ וכל אשר בה .
טו : רק באבתיך חשק יי לאהבה
אתם : ויבחר בזרעם אחריהם
בכם : מכל העמים כיום הזה .
טז : ומלתם את ערלת לבבכם :
וערפכם לא תקשו עוד .
יז : כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים
ואדני האדנים : האל הגדל
הגבור והנורא : אשר לא ישא
פנים ולא יקח שחד .
יח : עשה משפט יתום ואלמנה :
ואהב גר לתת לו לחם ושמלה .
יט : ואהבתם את הגר : כי גרים
הייתם בארץ מצרים .
כ : את יי אלהיך תירא : אתו תעבד
ובו תדבק : ובשמו תשבע .
כא : הוא תהלתך והוא אלהיך :
אשר עשה אתך את הגדלות
והנוראות האלה אשר ראו
עיניך .
כב : בשבעים נפש ירדו אבתיך
מצרים : ועתה שמך יי אלהיך
ככוכבי השמים לרב .

פרשה י

א : ואהבת את יי אלהיך : ושמרת
משמרתו ומחקיו ומשפטיו
ומצותיו כל הימים .
ב : וידעתם היום : כי לא את בניכם
אשר לא ידעו ולא ראו : את
מוסר יי אלהיכם : גדלו את
גדלו ואת ידו החזקה : וזרעו
הנטויה .
ג : ואת אתותיו ומעשיו אשר עשה
בתוך מצרים : לפרעה מלך
מצרים ולכל ארצו .
ד : ואשר עשה לחיל מצרים : לסוסיו
ולרכבו : אשר הציף את מי
ים סוף על פניהם ברדפם
אחריכם : ויאבדם יי עד היום
הזה .
ה : ואשר עשה לכם במדבר : עד
באכם עד המקום הזה .
ו : ואשר עשה לדתן ולאבירם בני
אליאב בן ראובן : אשר פצתה
הארץ את פיה : ותבלע אתם
ואת בתיהם ואת אהליהם ואת
כל היקום אשר ברגליהם :
בקרב כל ישראל .
ז : כי עיניכם הרואות את כל מעשה
יי הגדול אשר עשה .
ח : ושמרתם את כל המצוה אשר
אנכי מצוך היום : למען
תחזקו ובאתם וירשתם את
הארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה .
ט : ולמען תאריכו ימים על האדמה :
אשר נשבע יי לאבתיכם לתת
להם ולזרעם : ארץ זבת חלב
ודבש .
י : כי הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה : לא כארץ מצרים
הוא אשר יצאתם משם : אשר
תזרע את זרעך והשקית ברגלך
כגן הירק .
יא : והארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה : ארץ הרים ובקעות
למטר השמים תשתה מים .
יב : ארץ אשר יי אלהיך דרש אתה
תמיד : עיני יי אלהיך בה
מרשית השנה ועד אחרית
שנה .
יג : והיה אם שמע תשמעו : אל
מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום : לאהבה את יי אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם .
יד : ונתתי מטר ארצכם בעתו : יורה
ומלקוש : ואספת דגנך ותירשך
ויצהרך .
טו : ונתתי עשב בשדך לבהמתך :
ואכלת ושבעת .
טז : השמרו לכם פן יפתה לבבכם :
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם .
יז : וחרה אף יי בכם : ועצר את
השמים ולא יהיה מטר : והאדמה
לא תתן את יבולה : ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה אשר
יי נתן לכם .
יח : ושמתם את דברי אלה על
לבבכם ועל נפשכם : וקשרתם
אתם לאות על ידכם : והיו
לטטפת בין עיניכם .
יט : ולמדתם אתם את בניכם :
לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך .
כ : וכתבתם על מזזות ביתך
ובשעריך .
כא : למען ירבו ימיכם וימי בניכם :
על האדמה אשר נשבע יי
לאבתיכם לתת להם כימי
השמים על הארץ .
כב : כי אם שמר תשמרון את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
אתכם לעשתה : לאהבה את יי
אלהיכם ללכת בכל דרכיו
ולדבקה בו .
כג : והוריש יי את כל הגוים האלה
מלפניכם : וירשתם גוים
גדלים ועצומים ממכם .
כד : כל המקום אשר תדרך כף רגלכם
בו לכם יהיה : מן המדבר
והלבנון מן הנהר נהר פרת
ועד הים האחרון יהיה גבלכם .
כה : לא יתיצב איש בפניכם : פחדכם
ויראתכם יתן על פני כל הארץ
אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם .
כו : ראה אנכי נתן לפניכם היום
ברכה וקללה .
כז : את הברכה אשר תשמעו אל
מצות יי אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום .
כח : והקללה אם לא תשמעו אל
מצות יי אלהיכם : וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה
אתכם היום : ללכת אחרי
אלהים אחרים אשר לא ידעתם .
כט : והיה כי יביאך יי אלהיך אל
הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה : ונתת את הברכה על
הר גרזים ואת הקללה על הר
עיבל .
ל : הלא המה בעבר הירדן אחרי
דרך מבוא השמש : בארץ
הכנעני הישב בערבה מול
הגלגל אצל אלוני מורה .
לא : כי אתם עברים את הירדן
לבוא לרשת את הארץ אשר
יי אלהיכם נתן לכם : וירשתם
אתה וישבתם בה .
לב : ושמרתם לעשות את כל החקים
ואת המשפטים אשר אנכי נתן
לפניכם היום .

ܙ : ܘܐܬܚܡܬ ܪܘܓܙܗ ܕܡܪܝܐ ܒܥܘܙܐ :
ܘܡܚܝܗ ܬܡܢ ܡܪܝܐ : ܥܠ ܕܐܘܫܛ ܐܝܕܗ .
ܘܡܝܬ ܬܡܢ ܠܘܬ ܐܪܘܢܗ ܕܐܠܗܐ .
ܚ : ܘܐܬܟܪܝ ܠܕܘܝܕ ܥܠ ܕܦܪܨ ܡܪܝܐ
ܦܪܨܬܐ ܒܥܘܙܐ : ܘܩܪܘܗܝ ܠܐܬܪܐ ܗܘ :
ܦܪܨܬܐ ܕܥܘܙܐ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ .
ܛ : ܘܕܚܠ ܕܘܝܕ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܒܝܘܡܐ ܗܘ : ܘܐܡܪ : ܐܝܟܢܐ ܐܥܠ ܠܘܬܝ
ܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ .
ܝ : ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܘܝܕ ܠܡܥܠܘ ܠܘܬܗ
ܐܪܘܢܗ ܕܐܠܗܐ : ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܕܘܝܕ : ܘܐܨܠܝܗ
ܕܘܝܕ ܠܒܝܬ ܥܘܒܕ ܐܕܘܡ ܓܬܝܐ .
ܝܐ : ܘܝܬܒ ܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ ܒܒܝܬ ܥܘܒܕ
ܐܕܘܡ ܓܬܝܐ ܬܠܬܐ ܝܪܚܝܢ . ܘܒܪܟܗ ܡܪܝܐ
ܠܥܘܒܕ ܐܕܘܡ ܓܬܝܐ : ܘܠܟܠܗ ܒܝܬܗ : ܡܛܠ
ܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ .
ܝܒ : ܘܚܘܝܘ ܠܡܠܟܐ ܕܘܝܕ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ :
ܕܒܪܟܗ ܡܪܝܐ ܠܥܘܒܕ ܐܕܘܡ : ܘܠܟܠ ܕܐܝܬ
ܠܗ : ܡܛܠ ܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ . ܘܐܙܠ ܕܘܝܕ
ܘܐܣܩ ܠܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܒܝܬ ܥܘܒܕ
ܐܕܘܡ : ܠܡܕܝܢܬܗ ܕܕܘܝܕ ܒܚܕܘܬܐ .
ܝܓ : ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܗܠܟܘ ܫܩܘܠܝ ܐܪܘܢܗ
ܕܡܪܝܐ ܫܬܐ ܦܣܥܝܢ : ܕܒܚ ܬܘܪܐ ܘܡܦܛܡܬܐ .
ܝܕ : ܘܕܘܝܕ ܡܫܒܚ ܒܟܠ ܚܝܠܗ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ . ܘܕܘܝܕ ܠܒܝܫ ܗܘܐ ܦܕܬܐ ܕܒܘܨܐ .
ܝܗ : ܘܕܘܝܕ ܘܟܠܗ ܐܝܣܪܐܝܠ : ܡܣܩܝܢ
ܠܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ : ܒܫܘܒܚܐ ܘܒܩܠܐ ܕܫܝܦܘܪܐ .
ܝܘ : ܘܗܘܐ ܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ ܕܥܐܠ ܠܡܕܝܢܬܗ
ܕܕܘܝܕ : ܘܡܝܟܠ ܒܪܬ ܫܐܘܠ ܐܕܝܩܬ ܡܢ
ܟܘܬܐ : ܘܚܙܬ ܠܡܠܟܐ ܕܘܝܕ ܕܡܫܘܪ ܘܡܛܦܚ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܫܛܬܗ ܒܠܒܗ .
ܝܙ : ܘܐܥܠܘܗܝ ܠܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ :
ܘܐܩܝܡܘܗܝ ܒܓܘ ܡܫܟܢܐ ܕܦܪܣ ܠܗ ܕܘܝܕ .
ܘܐܣܩ ܕܘܝܕ ܥܠܘܬܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܘܢܟܣܬܐ .
ܝܚ : ܘܟܕ ܫܠܡ ܕܘܝܕ ܠܡܣܩܘ ܥܠܘܬܐ
ܘܢܟܣܬܐ : ܒܪܟ ܠܥܡܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ
ܚܝܠܬܢܐ .
ܝܛ : ܘܦܠܓ ܠܟܠܗ ܥܡܐ ܠܟܠܗ ܟܢܫܐ
ܕܐܝܣܪܐܝܠ : ܡܢ ܓܒܪܐ ܘܥܕܡܐ ܠܐܢܬܬܐ :
ܠܚܕ ܚܕ ܓܪܝܨܬܐ ܚܕܐ ܕܠܚܡܐ : ܘܢܬܚܐ ܚܕ :
ܘܫܦܝܚܬܐ ܚܕ . ܘܐܙܠ ܟܠܗ ܥܡܐ ܐܢܫ
ܠܒܝܬܗ .
ܟ : ܘܗܦܟ ܕܘܝܕ ܠܡܒܪܟܘ ܠܒܝܬܗ .
ܘܢܦܩܬ ܡܝܟܠ ܒܪܬ ܫܐܘܠ ܠܐܘܪܥܗ
ܕܕܘܝܕ : ܘܐܡܪܬ : ܡܐ ܡܝܩܪ ܝܘܡܢܐ ܡܠܟܐ
ܕܐܝܣܪܐܝܠ : ܕܐܬܓܠܝ ܝܘܡܢܐ ܠܥܝܢ ܐܡܗܬܐ
ܕܥܒܕܘܗܝ . ܐܝܟ ܡܐ ܕܡܬܓܠܐ ܚܕ ܡܢ
ܣܪܝܩܐ .
ܟܐ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܠܡܝܟܠ : ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܕܓܒܢܝ ܡܢ ܐܒܘܟܝ ܘܡܢ ܟܠܗ ܒܝܬܗ :
ܘܦܩܕܢܝ ܕܐܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ ܥܠ ܥܡܗ
ܕܡܪܝܐ : ܥܠ ܐܝܣܪܐܝܠ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܘ ܐܚܘܟ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ .
ܟܒ : ܘܐܬܒܣܪ ܝܬܝ ܝܬܝܪ ܡܢ ܗܕܐ .
ܘܐܗܘܐ ܫܦܠ ܒܥܝܢܝ : ܘܥܡ ܐܡܗܬܐ
ܕܐܡܪܬܝ : ܥܡܗܘܢ ܐܬܝܩܪ .
ܟܓ : ܘܠܡܝܟܠ ܒܪܬ ܫܐܘܠ ܠܐ ܗܘܐ ܠܗ
ܝܠܕܐ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ ܕܡܝܬܬ .

وَكَانَ يَهُوذَا الْجَلِيلِيُّ قَدْ قَامَ فِي أَيَّامِ الْإِكْتِتَابِ وَاسْتَمَالَ شَعْبًا كَثِيرًا وَرَاءَهُ. فَهَذَا أَيْضًا هَلَكَ وَتَبَدَّدَ كُلُّ الَّذِينَ انْقَادُوا لَهُ.

٣٨ وَالْآنَ أَقُولُ لَكُمْ: تَنَحَّوْا عَنْ هَؤُلَاءِ النَّاسِ وَاتْرُكُوهُمْ. لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ هَذَا الرَّأْيُ أَوْ هَذَا الْعَمَلُ مِنَ النَّاسِ فَسَيَنْقَرِضُ.

٣٩ وَلَكِنْ إِنْ كَانَ مِنَ اللهِ فَلَا تَقْدِرُونَ أَنْ تُبْطِلُوهُ، لِئَلَّا تُوجَدُوا مُحَارِبِينَ لِلهِ أَيْضًا».

٤٠ فَانْقَادُوا لَهُ، وَدَعَوُا الرُّسُلَ وَجَلَدُوهُمْ، وَأَوْصَوْهُمْ أَنْ لَا يَتَكَلَّمُوا بِاسْمِ يَسُوعَ، ثُمَّ أَطْلَقُوهُمْ.

٤١ فَذَهَبُوا هُمْ فَرِحِينَ مِنْ أَمَامِ الْمَجْمَعِ لِأَنَّهُمْ حُسِبُوا مُسْتَأْهِلِينَ أَنْ يُهَانُوا مِنْ أَجْلِ اسْمِهِ.

٤٢ وَكَانُوا كُلَّ يَوْمٍ فِي الْهَيْكَلِ وَفِي الْبُيُوتِ لَا يَفْتُرُونَ عَنِ التَّعْلِيمِ وَالْبِشَارَةِ بِيَسُوعَ الْمَسِيحِ.

الأصحاح ٦

١ وَفِي هَذِهِ الْأَيَّامِ إِذْ تَكَاثَرَ التَّلَامِيذُ حَدَثَ تَذَمُّرٌ مِنَ الْيُونَانِيِّينَ عَلَى الْعِبْرَانِيِّينَ، لِأَنَّ أَرَامِلَهُمْ كُنَّ يُغْفَلْنَ فِي الْخِدْمَةِ الْيَوْمِيَّةِ.

٢ فَدَعَا الِاثْنَا عَشَرَ جُمْهُورَ التَّلَامِيذِ وَقَالُوا: «لَيْسَ مَرْضِيًّا أَنْ نَتْرُكَ نَحْنُ كَلِمَةَ اللهِ وَنَخْدِمَ الْمَوَائِدَ.

٣ فَانْتَخِبُوا أَيُّهَا الْإِخْوَةُ سَبْعَةَ رِجَالٍ مِنْكُمْ مَشْهُودًا لَهُمْ وَمَمْلُوئِينَ مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَحِكْمَةٍ، فَنُقِيمَهُمْ عَلَى هَذِهِ الْحَاجَةِ.

٤ وَأَمَّا نَحْنُ فَنُواظِبُ عَلَى الصَّلَاةِ وَخِدْمَةِ الْكَلِمَةِ».

٥ فَحَسُنَ الْكَلَامُ أَمَامَ الْجُمْهُورِ كُلِّهِ، فَاخْتَارُوا اسْتَفَانُوسَ رَجُلًا مَمْلُوءًا مِنَ الْإِيمَانِ وَالرُّوحِ الْقُدُسِ، وَفِيلُبُّسَ وَبُرُوخُرَسَ وَنِيكَانُورَ وَتِيمُونَ وَبَرْمِينَاسَ وَنِيقُولَاوُسَ دَخِيلًا أَنْطَاكِيًّا.

٦ الَّذِينَ أَقَامُوهُمْ أَمَامَ الرُّسُلِ، فَصَلَّوْا وَوَضَعُوا عَلَيْهِمُ الْأَيَادِيَ.

٧ وَكَانَ كَلِمَةُ اللهِ تَنْمُو، وَعَدَدُ التَّلَامِيذِ يَتَكَاثَرُ فِي أُورُشَلِيمَ جِدًّا، وَجَمْعٌ كَثِيرٌ مِنَ الْكَهَنَةِ كَانُوا يُطِيعُونَ الْإِيمَانَ.

٨ وَأَمَّا اسْتَفَانُوسُ فَإِذْ كَانَ مَمْلُوءًا إِيمَانًا وَقُوَّةً كَانَ يَصْنَعُ عَجَائِبَ وَآيَاتٍ عَظِيمَةً فِي الشَّعْبِ.

٩ فَقَامَ قَوْمٌ مِنَ الْمَجْمَعِ الَّذِي يُقَالُ لَهُ مَجْمَعُ اللِّيبَرْتِينِيِّينَ وَالْقَيْرَوَانِيِّينَ وَالْإِسْكَنْدَرِيِّينَ، وَالَّذِينَ مِنْ كِيلِيكِيَّةَ وَآسِيَّا، يُحَاوِرُونَ اسْتَفَانُوسَ.

١٠ وَلَمْ يَقْدِرُوا أَنْ يُقَاوِمُوا الْحِكْمَةَ وَالرُّوحَ الَّذِي كَانَ يَتَكَلَّمُ بِهِ.

١١ فَدَسُّوا رِجَالًا يَقُولُونَ: «نَحْنُ سَمِعْنَاهُ يَتَكَلَّمُ بِكَلِمَاتٍ تَجْدِيفٍ عَلَى مُوسَى وَعَلَى اللهِ».

١٢ فَهَيَّجُوا الشَّعْبَ وَالشُّيُوخَ وَالْكَتَبَةَ، وَقَامُوا وَخَطَفُوهُ وَأَتَوْا بِهِ إِلَى الْمَجْمَعِ،

١٣ وَأَقَامُوا شُهُودَ زُورٍ يَقُولُونَ: «هَذَا الرَّجُلُ لَا يَفْتُرُ عَنِ التَّكَلُّمِ بِكَلِمَاتٍ عَلَى هَذَا الْمَكَانِ الْمُقَدَّسِ وَالنَّامُوسِ،

١٤ لِأَنَّنَا سَمِعْنَاهُ يَقُولُ: إِنَّ يَسُوعَ هَذَا النَّاصِرِيَّ سَيَنْقُضُ هَذَا الْمَكَانَ وَيُغَيِّرُ الْعَوَائِدَ الَّتِي سَلَّمَنَا إِيَّاهَا مُوسَى».

١٥ فَشَخَصَ إِلَيْهِ جَمِيعُ الَّذِينَ كَانُوا جَالِسِينَ فِي الْمَجْمَعِ وَرَأَوْا وَجْهَهُ كَأَنَّهُ وَجْهُ مَلَاكٍ.

الفرض : ٥ .

١ : الأول الصلاة بحضرة الماء وهو الطهور
الذي يجزئ به : ما : الطاهر المطهر
غير المكروه .

٢ : إذا لم الماء أو كان في معه
غيره ولا يقدر عليه : تيمم بما يقع عليه
اسم الصعيد . وإن وجد الماء بعد
ما صلى في الوقت لم يعد .

٣ : وإن وجد الماء بعد ما خرج الوقت
وهو في الصلاة مضى فيها ولا شيء
عليه . وإن وجده بعد ما فرغ من
الصلاة توضأ وأعاد الصلاة .

٤ : وإن وجد الماء وهو في الصلاة
قطعها وتوضأ واستأنف الصلاة .

٥ : وإن كان الماء في رحله فلم يعلم
به حتى صلى أعاد الصلاة .

٦ : وإن كان الماء قريبا منه لا يعلم
به أعاد الصلاة .

٧ : وإن كان الماء في رحله فعلم به
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

٨ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

٩ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٠ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١١ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٢ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٣ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٤ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٥ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٦ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٧ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٨ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٩ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

٢٠ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

כל : וילכדנו את כל ערי : ויחרם את כל עיר מתים וגו' : ובהמה
ערי הלכדנו בזזנו לנו : ושללי הערים : שהיו ראויין לשלל :
הרגנו בכולם .

ו : ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג : שהיה מלך גדול
ומפורסם : כי בעבורו נכתבה כל המלחמה
הזאת בספרים .

ז : ויכתוב את הדברים האלה בספר : כל המלחמות שעשה
משה : ואת התורה הזאת : שנתן לישראל
בסיני .

פרשה : ג .

א : ונסב ונעבר דרך הבשן : ונסב ונלך לנו : ויצא עוג מלך
הבשן לקראתנו . הוא ועמו כל עמו : ויצא
לקראתנו למלחמה : ויפגשו אותנו בכל מקום שנלך .

ב : ויאמר יהוה אלי אל תירא אותו : אל תפחד ממנו : כי
בידך נתתי אותו : גם את עמו : ואת ארצו : ועשית לו כאשר
עשית לסיחון מלך האמרי : אשר יושב בחשבון . שהיה
מושל בכל ארץ סיחון : ומלך בחשבון : ועוג מלך הבשן :
ומלך בעשתרות : שהיו שני מלכים גדולים : ומושלים בכל
ארץ הבשן .

ג : ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן : ואת כל
עמו : ונכה אותו עד בלתי השאיר לו שריד : ואת כל עמו .
שלא נשאר מכל עמו אחד : שלא הכינוהו .

ד : ונלכד את כל ערי הבשן : ונתפוס את כל ערי הבשן :
ולא היתה עיר אשר לא לקחנו מידם : ולא הרגנו בה : שלא
נשארה עיר שלא נלכדה בידינו : ולא נהרגו בה אנשים .
ששים עיר כל חבל ארגב ממלכות עוג בבשן : ששים ערים
היו בכל ארץ עוג שנלכדו בידינו . ולא נשארה עיר שלא
נלכדה : חוץ מערי המבצר : שהיו מבוצרות בחומות
גבוהות ובדלתים ובריחים : ומלבד הערים הפרזי הרבה
מאד : שהיו בלתי מבוצרות : שהיו הרבה מאד : ולא היו
מבוצרות .

ה : כל הערים האלה בצורות בחומות גבוהות : דלתים
ובריח : מלבד ערי הפרזי הרבה מאד : שהיו בלתי מבוצרות .

ו : ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון : החרמנו
אותם : כל עיר מתים נשים וטף : ובהמה לשלל .

ז : וכל הבהמה ושלל הערים : בזזנו לנו .

ח : ונקח בעת ההיא את הארץ מיד שני מלכי האמרי : אשר
בעבר הירדן . מנחל ארנון עד הר חרמון .

ט : ציון יקראו לחרמון שריון : והאמרי יקראו לו שניר .

ולא אבור אתכם מעל פני האדמה הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : כב כי אנכי מת בארצי איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת : כג השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך : כד כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא : כה כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו : כו העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון : כז והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה : כח ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון : כט ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : ל בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו : לא כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם : לב כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו : לג השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה וחי : לד או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך : לה אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו : לו משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש : לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים : לח להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כהיום הזה : לט וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד : מ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים : מא אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש : מב לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי : מג את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי : מד וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : מה אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים : מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים : מז וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש : מח מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון : מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה :

ה א ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם : ב יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב : ג לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים : ד פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש : ה אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר : ו אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : ז לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : ח לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : ט לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי : י ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : יא לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא : יב שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך : יג ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך : יד ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך : טו וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת : טז כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך : יז לא תרצח ולא תנאף ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא : יח ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך : יט את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי : כ ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם : כא ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי : כב ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו : כג כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי : כד קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו : כה וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו : כו מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם : כז לך אמר להם שובו לכם לאהליכם : כח ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה : כט ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל : ל בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון : לא וזאת התורה המצוה והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה : לב למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך : לג ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש : לד שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : לה ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : לו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : לז ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : לח וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : לט וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך :

מ ויהי כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית : מא ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברות חצובות אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת : מב השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים : מג את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע : מד לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם : מה כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה : מו לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה : מז שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך : מח והישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבתיך : מט להדף את כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה : נ כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם : נא ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה : נב ויתן יהוה אתת גדלות ורעות במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיננו : נג ואתנו הוציא משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו : נד ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה : נה וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו :

ו א כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצמים ממך : ב ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם : ג ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך : ד כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר : ה כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש : ו כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה : ז לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים : ח כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים : ט וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור : י ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו : יא ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשתם : יב והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך : יג ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך : יד ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך : טו והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך : טז ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך : יז כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם : יח לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים : יט המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם : כ וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך : כא לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא : כב ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה : כג ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם : כד ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם : כה פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא : כו ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא :

ז א כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם : ב וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא : ג וענתך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם : ד שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה : ה וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך : ו ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו : ז כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר : ח ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש : ט ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת : י ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך : יא השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום : יב פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת : יג ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה : יד ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים : טו המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש : טז המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך : יז ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה : יח וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה : יט והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון : כ כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם :

ח א כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם : ב וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא : ג וענתך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם : ד שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה : ה וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך : ו ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו : ז כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר : ח ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש : ט ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת : י ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך : יא השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום : יב פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת : יג ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה : יד ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים : טו המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש : טז המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך : יז ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה : יח וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה : יט והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון : כ כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם :

ﻣﻘﺎﻟﺔ : ٦ .

١ : ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺴﻤﻴﻬﺎ ﺍﻟﻤﻨﺠﻤﻮﻥ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻄﺎﺕ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺴﻤﻴﻬﺎ ﺍﻟﻤﻨﺠﻤﻮﻥ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻄﺎﺕ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ .

٢ : ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻮﺳﻂ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﻘﺮﺏ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺮﻛﺰ ﻭﺍﻟﺘﻲ ﺗﺒﻌﺪ ﻋﻨﻪ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﻘﺮﺏ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺮﻛﺰ ﻭﺍﻟﺘﻲ ﺗﺒﻌﺪ ﻋﻨﻪ .

٣ : ﻭﻫﺬﻩ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ : ﻓﻲ ﺟﻤﻴﻊ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻓﻲ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻧﺒﺘﺪﺉ ﺑﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻧﺒﺘﺪﺉ ﺑﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٤ : ﻭﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٥ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺒﺘﺪﺉ ﺑﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٦ : ﻭﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٧ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٨ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٩ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٠ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١١ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٢ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٣ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٤ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٥ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٦ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٧ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٨ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٩ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٢٠ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

ב : אלהינו אתנו רעים : ואנחנו
ואתם רעתנו הרעה .
ג : ויענו אחינו הלוים ואמרו הנה
אנחנו משעבדים בכל עבדות קשה
ומרה אשר עשינו .
ד : ועתה אלהינו שמע נא את תפלת
עבדיך ואת תחנוניהם אשר הם
מתחננים לפניך היום .
ה : ויהי בשמוע אלהינו את זעקתם
ואת צעקתם ואת תחנוניהם ויזכור
את בריתו אשר כרת עם אבותינו .
ו : ויעש אלהינו נקמה בכל אויבינו
ובכל שונאינו אשר עשו רעה לנו
ולזרענו ולכל אחינו הלוים ולכל
עבדיו ישראל .
ז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
י : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
טו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
טז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ל : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ס : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ע : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ק : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קי : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קטו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קטז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קל : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קנ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .

وَاعْبُرُوا أَمَامَ إِخْوَتِكُمْ بَنِي إِسْرَائِيلَ.

١ : وَهٰذِهِ بَرَكَةُ مُوسَى رَجُلِ اللهِ الَّتِي بَارَكَ بِهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَبْلَ مَوْتِهِ.
٢ : فَقَالَ: جَاءَ الرَّبُّ مِنْ سِينَاءَ، وَأَشْرَقَ لَهُمْ مِنْ سَعِيرَ. تَلَأْلَأَ مِنْ جَبَلِ فَارَانَ، وَأَتَى مِنْ رِبْوَاتِ الْقُدْسِ، وَعَنْ يَمِينِهِ نَارُ شَرِيعَةٍ لَهُمْ.
٣ : نَعَمْ، مُحِبُّ الشُّعُوبِ. جَمِيعُ قِدِّيسِيهِ فِي يَدِكَ، وَهُمْ جَالِسُونَ عِنْدَ قَدَمَيْكَ. كُلُّ وَاحِدٍ يَحْمِلُ مِنْ كَلِمَاتِكَ.
٤ : أَوْصَانَا مُوسَى شَرِيعَةً مِيرَاثًا لِجَمَاعَةِ يَعْقُوبَ.
٥ : وَكَانَ فِي يَشُورُونَ مَلِكٌ، عِنْدَمَا اجْتَمَعَ رُؤَسَاءُ الشَّعْبِ مَعَ أَسْبَاطِ إِسْرَائِيلَ جَمِيعًا.
٦ : لِيَحْيَ رَأُوبَيْنُ وَلَا يَمُتْ، وَلْيَكُنْ رِجَالُهُ قَلِيلِينَ.
٧ : وَهٰذِهِ لِيَهُوذَا، فَقَالَ: اسْمَعْ يَا رَبُّ صَوْتَ يَهُوذَا، وَأَدْخِلْهُ إِلَى شَعْبِهِ. يَدَاهُ تُقَاتِلَانِ عَنْهُ، وَأَنْتَ عَوْنٌ عَلَى أَعْدَائِهِ.
٨ : وَلِلَاوِي قَالَ: تُمُّومُكَ وَأُورِيمُكَ لِرَجُلِ أَتْقِيَائِكَ، الَّذِي جَرَّبْتَهُ فِي مَسَّةَ، وَخَاصَمْتَهُ عِنْدَ مَاءِ مَرِيبَةَ.
٩ : الَّذِي قَالَ عَنْ أَبِيهِ وَعَنْ أُمِّهِ: لَمْ أَرَهُمَا. وَإِخْوَتَهُ لَمْ يَعْرِفْهُمْ، وَبَنِيهِ لَمْ يَعْلَمْهُمْ. لِأَنَّهُمْ حَفِظُوا كَلِمَتَكَ، وَعَهْدَكَ حَرَسُوا.
١٠ : يُعَلِّمُونَ أَحْكَامَكَ يَعْقُوبَ، وَشَرِيعَتَكَ إِسْرَائِيلَ. يَضَعُونَ بَخُورًا فِي أَنْفِكَ، وَمُحْرَقَةً عَلَى مَذْبَحِكَ.
١١ : بَارِكْ يَا رَبُّ قُدْرَتَهُ، وَاقْبَلْ عَمَلَ يَدَيْهِ. اضْرِبْ حَقَوَيْ مُقَاوِمِيهِ وَمُبْغِضِيهِ، فَلَا يَقُومُوا.
١٢ : وَلِبِنْيَامِينَ قَالَ: حَبِيبُ الرَّبِّ يَسْكُنُ لَدَيْهِ آمِنًا. يَسْتُرُهُ طُولَ النَّهَارِ، وَبَيْنَ مَنْكِبَيْهِ يَسْكُنُ.
١٣ : وَلِيُوسُفَ قَالَ: مُبَارَكَةٌ مِنَ الرَّبِّ أَرْضُهُ، مِنْ نَدَى السَّمَاءِ، وَمِنَ الْغَمْرِ الرَّابِضِ تَحْتُ.
١٤ : وَمِنْ غَلَّةِ الشَّمْسِ، وَمِنْ غَلَّةِ الْقَمَرِ.
١٥ : وَمِنْ رُؤُوسِ جِبَالِ الْقِدَمِ، وَمِنْ أَثْمَارِ التِّلَالِ الدَّهْرِيَّةِ.
١٦ : وَمِنْ غَلَّةِ الْأَرْضِ وَمِلْئِهَا، وَرِضَا السَّاكِنِ فِي الْعُلَّيْقَةِ. لِتَأْتِ عَلَى رَأْسِ يُوسُفَ، وَعَلَى قِمَّةِ رَأْسِ الْمَمْرُورِ بَيْنَ إِخْوَتِهِ.
١٧ : بِكْرُ ثَوْرِهِ لَهُ جَلَالٌ، وَقَرْنَا رِئْمٍ قَرْنَاهُ. بِهِمَا يَنْطَحُ الشُّعُوبَ جَمِيعًا إِلَى أَقَاصِي الْأَرْضِ. هُمَا رِبْوَاتُ أَفْرَايِمَ، وَهُمَا أُلُوفُ مَنَسَّى.
١٨ : وَلِزَبُولُونَ قَالَ: افْرَحْ يَا زَبُولُونُ بِخُرُوجِكَ، وَيَا يَسَّاكَرُ بِخِيَامِكَ.
١٩ : يَدْعُونَ شُعُوبًا إِلَى الْجَبَلِ. هُنَاكَ يَذْبَحُونَ ذَبَائِحَ بِرٍّ، لِأَنَّهُمْ يَمْتَصُّونَ وَفْرَةَ الْبِحَارِ، وَالْكُنُوزَ الْمَطْمُورَةَ فِي الرَّمْلِ.
٢٠ : وَلِجَادَ قَالَ: مُبَارِكُ مَنْ وَسَّعَ جَادًا. سَاكِنٌ كَلَبْوَةٍ، وَيَفْتَرِسُ ذِرَاعًا وَهَامَةً.
٢١ : وَنَظَرَ الْبَاكُورَةَ لَهُ، لِأَنَّ هُنَاكَ انْتَدَبَ نَصِيبُ الْمُشَرِّعِ. وَجَاءَ مَعَ رُؤُوسِ الشَّعْبِ، وَأَجْرَى عَدْلَ الرَّبِّ وَأَحْكَامَهُ مَعَ إِسْرَائِيلَ.
٢٢ : وَلِدَانَ قَالَ: دَانُ جَرْوُ أَسَدٍ، يَثِبُ مِنَ الْبَاشَانِ.
٢٣ : وَلِنَفْتَالِي قَالَ: يَا نَفْتَالِي، شَبْعَانَ مِنَ الرِّضَا، وَمَمْلُوءٌ مِنْ بَرَكَةِ الرَّبِّ، رِثْ الْبَحْرَ وَالْجَنُوبَ.
٢٤ : وَلِأَشِيرَ قَالَ: مُبَارَكٌ مِنَ الْبَنِينَ أَشِيرُ. لِيَكُنْ مَقْبُولًا عِنْدَ إِخْوَتِهِ، وَلْيَغْمِسْ فِي الزَّيْتِ رِجْلَهُ.
٢٥ : مَزَالِيجُ حَدِيدٍ وَنُحَاسٍ حِذَاؤُكَ، وَكَأَيَّامِكَ قُوَّتُكَ.
٢٦ : لَا أَحَدَ كَإِلٰهِ يَشُورُونَ، رَاكِبُ السَّمَاوَاتِ عَوْنُكَ، وَفِي فَخَامَتِهِ السَّحَابُ.
٢٧ : مَلْجَأٌ إِلٰهُ الْقِدَمِ، وَتَحْتَهُ ذِرَاعَا الدَّهْرِ. وَيَطْرُدُ مِنْ أَمَامِكَ الْعَدُوَّ، وَيَقُولُ: أَهْلِكْ.
٢٨ : فَيَسْكُنُ إِسْرَائِيلُ آمِنًا، وَحْدَهُ عَيْنُ يَعْقُوبَ، فِي أَرْضِ حِنْطَةٍ وَمِسْطَارٍ، وَسَمَاؤُهُ أَيْضًا تَقْطُرُ نَدًى.
٢٩ : طُوبَاكَ يَا إِسْرَائِيلُ! مَنْ مِثْلُكَ، يَا شَعْبًا مُخَلَّصًا بِالرَّبِّ، تُرْسُ مَعُونَتِكَ، وَسَيْفُ فَخْرِكَ؟ فَيَتَذَلَّلُ لَكَ أَعْدَاؤُكَ، وَأَنْتَ تَدُوسُ مُرْتَفَعَاتِهِمْ.

الفصل : ٣٤

١ : وَصَعِدَ مُوسَى مِنْ عَرَبَاتِ مُوآبَ إِلَى جَبَلِ نَبُو، رَأْسِ الْفِسْجَةِ الَّذِي تُجَاهَ أَرِيحَا، فَأَرَاهُ الرَّبُّ كُلَّ الْأَرْضِ: جِلْعَادَ إِلَى دَانَ،
٢ : وَكُلَّ نَفْتَالِي، وَأَرْضَ أَفْرَايِمَ وَمَنَسَّى، وَكُلَّ أَرْضِ يَهُوذَا إِلَى الْبَحْرِ الْغَرْبِيِّ،
٣ : وَالْجَنُوبَ، وَالْبِقْعَةَ، وَوَادِيَ أَرِيحَا مَدِينَةِ النَّخْلِ، إِلَى صُوعَرَ.
٤ : وَقَالَ لَهُ الرَّبُّ: هٰذِهِ الْأَرْضُ الَّتِي حَلَفْتُ لِإِبْرَاهِيمَ وَلِإِسْحَاقَ وَلِيَعْقُوبَ قَائِلًا: لِنَسْلِكَ أُعْطِيهَا. قَدْ أَرَيْتُكَ إِيَّاهَا بِعَيْنَيْكَ، وَإِلَى هُنَاكَ لَا تَعْبُرُ.
٥ : فَمَاتَ هُنَاكَ مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ فِي أَرْضِ مُوآبَ، حَسَبَ قَوْلِ الرَّبِّ.
٦ : وَدَفَنَهُ فِي الْجَوَاءِ فِي أَرْضِ مُوآبَ تُجَاهَ بَيْتِ فَغُورَ، وَلَمْ يَعْرِفْ إِنْسَانٌ قَبْرَهُ إِلَى هٰذَا الْيَوْمِ.
٧ : وَكَانَ مُوسَى ابْنَ مِئَةٍ وَعِشْرِينَ سَنَةً لَمَّا مَاتَ. لَمْ تَكِلَّ عَيْنُهُ وَلَا ذَهَبَتْ نَضَارَتُهُ.
٨ : وَبَكَى بَنُو إِسْرَائِيلَ مُوسَى فِي عَرَبَاتِ مُوآبَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا، وَتَمَّتْ أَيَّامُ بُكَاءِ نَوْحِ مُوسَى.
٩ : وَيَشُوعُ بْنُ نُونَ امْتَلَأَ رُوحَ حِكْمَةٍ، لِأَنَّ مُوسَى وَضَعَ يَدَيْهِ عَلَيْهِ، فَسَمِعَ لَهُ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَعَمِلُوا كَمَا أَوْصَى الرَّبُّ مُوسَى.
١٠ : وَلَمْ يَقُمْ بَعْدُ نَبِيٌّ فِي إِسْرَائِيلَ مِثْلُ مُوسَى، الَّذِي عَرَفَهُ الرَّبُّ وَجْهًا لِوَجْهٍ،
١١ : فِي جَمِيعِ الْآيَاتِ وَالْعَجَائِبِ الَّتِي أَرْسَلَهُ الرَّبُّ لِيَعْمَلَهَا فِي أَرْضِ مِصْرَ بِفِرْعَوْنَ وَبِجَمِيعِ عَبِيدِهِ وَبِكُلِّ أَرْضِهِ،
١٢ : وَبِكُلِّ الْيَدِ الشَّدِيدَةِ وَبِكُلِّ الْمَخَاوِفِ الْعَظِيمَةِ الَّتِي صَنَعَ مُوسَى أَمَامَ أَعْيُنِ جَمِيعِ إِسْرَائِيلَ.

ספר בראשית

פרק א׳.

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ ב והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃ ג ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃ ד וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ה ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃ ו ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ז ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃ ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ י ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ יא ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ יג ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ יד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ טו והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ טז ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ יז ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ יט ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃ כא ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ כב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ כג ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ כד ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ כה ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ כו ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ כז ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ כח ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ כט ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ל ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ לא וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃

פרק ב׳.

א ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ב ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ג ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ ד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ ה וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ ו ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ז ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ח ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ט ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ י ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ יא שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ יב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ יג ושם נהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ יד ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ טו ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ טז ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ יז ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ יח ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ יט ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ כ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ כא ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ כב ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ כג ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ כד על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ כה ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

وَلْتَكُنْ عَلَامَاتٍ لِلْأَزْمِنَةِ وَالْأَيَّامِ وَالسِّنِينَ ١٥
وَتَكُونَ أَنْوَارًا فِي جَلَدِ السَّمَاءِ لِتُنِيرَ عَلَى الْأَرْضِ. ١٦
وَكَانَ كَذَلِكَ. فَصَنَعَ اللهُ النُّورَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ: النُّورَ الْأَكْبَرَ
لِحُكْمِ النَّهَارِ، وَالنُّورَ الْأَصْغَرَ لِحُكْمِ اللَّيْلِ، وَالْكَوَاكِبَ. ١٧
وَجَعَلَهَا اللهُ فِي جَلَدِ السَّمَاءِ لِتُنِيرَ عَلَى الْأَرْضِ، ١٨
وَلِتَحْكُمَ عَلَى النَّهَارِ وَاللَّيْلِ، وَلِتُفَرِّقَ بَيْنَ النُّورِ وَالظُّلْمَةِ.
وَرَأَى اللهُ أَنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ. ١٩
وَكَانَ مَسَاءٌ وَكَانَ صَبَاحٌ: الْيَوْمُ الرَّابِعُ.
وَقَالَ اللهُ: لِتَزْخَرِ الْمِيَاهُ زَخْرًا بِالْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ، ٢٠
وَلْيَطِرْ طَيْرٌ فَوْقَ الْأَرْضِ أَمَامَ جَلَدِ السَّمَاءِ.
فَخَلَقَ اللهُ الْحِيتَانَ الْكَبِيرَةَ، وَكُلَّ كَائِنٍ حَيٍّ يَدِبُّ، ٢١
زَخَرَتْ بِهِ الْمِيَاهُ زَخْرًا، وَكُلَّ طَيْرٍ ذِي جَنَاحٍ.
وَرَأَى اللهُ أَنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ. ٢٢
فَبَارَكَهَا اللهُ قَائِلًا: أَثْمِرُوا وَاكْثُرُوا وَامْلَأُوا الْمِيَاهَ فِي الْبِحَارِ،
وَلْيَكْثُرِ الطَّيْرُ عَلَى الْأَرْضِ.
وَكَانَ مَسَاءٌ وَكَانَ صَبَاحٌ: الْيَوْمُ الْخَامِسُ. ٢٣
وَقَالَ اللهُ: لِتُخْرِجِ الْأَرْضُ كَائِنَاتٍ حَيَّةً كَأَجْنَاسِهَا:
بَهَائِمَ وَدَبَّابَاتٍ وَوُحُوشًا كَأَجْنَاسِهَا.
فَكَانَ كَذَلِكَ. ٢٤
وَصَنَعَ اللهُ وُحُوشَ الْأَرْضِ كَأَجْنَاسِهَا، وَالْبَهَائِمَ كَأَجْنَاسِهَا،
وَكُلَّ دَبَّابَاتِ الْأَرْضِ كَأَجْنَاسِهَا.
وَرَأَى اللهُ أَنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ. ٢٥
وَقَالَ اللهُ: لِنَصْنَعِ الْإِنْسَانَ عَلَى صُورَتِنَا وَشَبَهِنَا، ٢٦

الفصل ٢.

١ فَأَكْمَلَ اللهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَكُلَّ جُنْدِهَا.
٢ وَفَرَغَ اللهُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ مِنْ عَمَلِهِ الَّذِي عَمِلَ،
فَاسْتَرَاحَ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ مِنْ كُلِّ عَمَلِهِ الَّذِي عَمِلَ.
٣ وَبَارَكَ اللهُ الْيَوْمَ السَّابِعَ وَقَدَّسَهُ،
لِأَنَّهُ فِيهِ اسْتَرَاحَ مِنْ كُلِّ عَمَلِهِ الَّذِي ابْتَدَأَ اللهُ أَنْ يَعْمَلَهُ.
٤ هَذَا تَارِيخُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حِينَ خُلِقَتْ،
يَوْمَ عَمِلَ الرَّبُّ اللهُ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ.
٥ وَلَمْ يَكُنْ بَعْدُ فِي الْأَرْضِ شَجَرُ الْبَرِّيَّةِ، وَلَمْ يَكُنْ بَعْدُ
عُشْبُ الْبَرِّيَّةِ قَدْ نَبَتَ، لِأَنَّ الرَّبَّ اللهَ لَمْ يُمْطِرْ عَلَى الْأَرْضِ،
وَلَمْ يَكُنْ إِنْسَانٌ لِيَفْلَحَ الْأَرْضَ.
٦ وَكَانَ يَصْعَدُ مِنَ الْأَرْضِ بُخَارٌ فَيَسْقِي كُلَّ وَجْهِ الْأَرْضِ.
٧ وَجَبَلَ الرَّبُّ اللهُ الْإِنْسَانَ تُرَابًا مِنَ الْأَرْضِ،
وَنَفَخَ فِي أَنْفِهِ نَسَمَةَ حَيَاةٍ، فَصَارَ الْإِنْسَانُ نَفْسًا حَيَّةً.
٨ وَغَرَسَ الرَّبُّ اللهُ جَنَّةً فِي عَدْنٍ شَرْقِيًّا،
وَوَضَعَ هُنَاكَ الْإِنْسَانَ الَّذِي جَبَلَهُ.
٩ وَأَنْبَتَ الرَّبُّ اللهُ مِنَ الْأَرْضِ كُلَّ شَجَرٍ بَهِيٍّ لِلنَّظَرِ
وَجَيِّدٍ لِلطَّعَامِ، وَشَجَرَةَ الْحَيَاةِ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ،
وَشَجَرَةَ مَعْرِفَةِ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ.
١٠ وَنَهْرٌ يَخْرُجُ مِنْ عَدْنٍ لِيَسْقِيَ الْجَنَّةَ،
وَمِنْ هُنَاكَ يَنْقَسِمُ فَيَصِيرُ أَرْبَعَةَ رُؤُوسٍ.
١١ اسْمُ الْوَاحِدِ فِيشُونُ، هُوَ الْمُحِيطُ بِكُلِّ أَرْضِ حَوِيلَةَ
حَيْثُ الذَّهَبُ،
١٢ وَذَهَبُ تِلْكَ الْأَرْضِ جَيِّدٌ. هُنَاكَ الْبُدَلْحُ وَحَجَرُ الْجَزْعِ.
١٣ وَاسْمُ النَّهْرِ الثَّانِي جِيحُونُ، هُوَ الْمُحِيطُ بِكُلِّ أَرْضِ كُوشَ.
١٤ وَاسْمُ النَّهْرِ الثَّالِثِ حِدَقَلُ، هُوَ الْجَارِي شَرْقِيَّ أَشُّورَ.
وَالنَّهْرُ الرَّابِعُ هُوَ الْفُرَاتُ.
١٥ وَأَخَذَ الرَّبُّ اللهُ الْإِنْسَانَ وَوَضَعَهُ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ
لِيَفْلَحَهَا وَيَحْرُسَهَا.
١٦ وَأَوْصَى الرَّبُّ اللهُ الْإِنْسَانَ قَائِلًا: مِنْ كُلِّ شَجَرِ الْجَنَّةِ
تَأْكُلُ أَكْلًا،
١٧ وَأَمَّا شَجَرَةُ مَعْرِفَةِ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ فَلَا تَأْكُلْ مِنْهَا،
لِأَنَّكَ يَوْمَ تَأْكُلُ مِنْهَا مَوْتًا تَمُوتُ.
١٨ وَقَالَ الرَّبُّ اللهُ: لَيْسَ جَيِّدًا أَنْ يَكُونَ آدَمُ وَحْدَهُ،
فَأَصْنَعُ لَهُ مُعِينًا نَظِيرَهُ.
١٩ وَجَبَلَ الرَّبُّ اللهُ مِنَ الْأَرْضِ كُلَّ وَحْشِ الْبَرِّيَّةِ،
وَكُلَّ طَيْرِ السَّمَاءِ، وَأَتَى بِهَا إِلَى آدَمَ لِيَرَى مَاذَا يَدْعُوهَا.
وَكُلُّ مَا دَعَا بِهِ آدَمُ ذَاتَ نَفْسٍ حَيَّةٍ فَهُوَ اسْمُهَا.
٢٠ وَدَعَا آدَمُ بِأَسْمَاءٍ لِكُلِّ الْبَهَائِمِ وَطَيْرِ السَّمَاءِ
وَلِكُلِّ وَحْشِ الْبَرِّيَّةِ، وَلَكِنْ لِآدَمَ لَمْ يُوجَدْ مُعِينٌ نَظِيرُهُ.
٢١ فَأَوْقَعَ الرَّبُّ اللهُ سُبَاتًا عَلَى آدَمَ فَنَامَ،
فَأَخَذَ وَاحِدَةً مِنْ أَضْلَاعِهِ وَمَلَأَ مَكَانَهَا لَحْمًا.
٢٢ وَبَنَى الرَّبُّ اللهُ الضِّلْعَ الَّتِي أَخَذَهَا مِنْ آدَمَ امْرَأَةً،
وَأَتَى بِهَا إِلَى آدَمَ.
٢٣ فَقَالَ آدَمُ: هَذِهِ الْآنَ عَظْمٌ مِنْ عِظَامِي وَلَحْمٌ مِنْ لَحْمِي.
هَذِهِ تُدْعَى امْرَأَةً لِأَنَّهَا مِنِ امْرِئٍ أُخِذَتْ.
٢٤ لِذَلِكَ يَتْرُكُ الرَّجُلُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ وَيَلْتَصِقُ بِامْرَأَتِهِ،
وَيَكُونَانِ جَسَدًا وَاحِدًا.
٢٥ وَكَانَا كِلَاهُمَا عُرْيَانَيْنِ: آدَمُ وَامْرَأَتُهُ، وَلَا يَخْجَلَانِ.

אשר דבר ה׳ אליהם: אפי׳ לא דברו אלא אליו בלבד. ה׳ אלהינו דבר אלינו בחורב: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. ה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. רב אומר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. ו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. ז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. ח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. ט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. י : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. יא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. יב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. יג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. יד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. טו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. טז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. יז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. יח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. יט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. כ : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. כא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. כב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. כג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. כד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. כה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. כו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. כז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. כח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. כט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. ל : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. לא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. לב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. לג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. לד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. לה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. לו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. לז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. לח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. לט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. מ : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. מא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. מב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. מג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. מד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. מה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. מו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. מז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. מח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. מט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. נ : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. נא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. נב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. נג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. נד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. נה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. נו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. נז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. נח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. נט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. ס : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. סא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. סב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. סג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. סד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. סה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. סו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. סז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. סח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. סט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. ע : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. עא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. עב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. עג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. עד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. עה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. עו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. עז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. עח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. עט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. פ : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. פא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. פב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. פג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. פד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. פה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. פו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. פז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. פח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. פט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. צ : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. צא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. צב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. צג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. צד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. צה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. צו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. צז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. צח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. צט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. ק : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קי : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קיא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קיב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קיג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קיד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קטו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קטז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קיז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קיח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קיט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קכ : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קכא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קכב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קכג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קכד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קכה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קכו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קכז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קכח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קכט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קל : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קלא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קלב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קלג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קלד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קלה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קלו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קלז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קלח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קלט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קמ : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קמא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קמב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קמג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קמד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קמה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קמו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קמז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קמח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קמט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קנ : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קנא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קנב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קנג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קנד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קנה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קנו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קנז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קנח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קנט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קס : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קסא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קסב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קסג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קסד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קסה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קסו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קסז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קסח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קסט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קע : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קעא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קעב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קעג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קעד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קעה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קעו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קעז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קעח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קעט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קפ : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קפא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קפב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קפג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קפד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קפה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קפו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קפז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קפח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קפט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קצ : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קצא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קצב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קצג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קצד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קצה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קצו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קצז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קצח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. קצט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. ר : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. רא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. רב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. רג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. רד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. רה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. רו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. רז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. רח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. רט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. ש : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. שא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. שב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. שג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. שד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. שה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. שו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. שז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. שח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. שט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. ת : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. תא : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. תב : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. תג : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. תד : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. תה : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. תו : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. תז : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. תח : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד. תט : ואומר אלי בעת ההיא לאמר: אף על פי שלא נאמר אלא אל משה בלבד.

صلاة : ك .

١ : وجب القيام على المصلي
الاقتداء : بالمأموم .

٢ : ولا يجوز ان يكون
امام الجمعة : الا رجلا .

٣ : ولا يجب الجمعة : على
امرأة : ولا على خنثى : ولا
على مسافر : ولا على عبد :
ولا على اعمى : ولا على
مقعد : ولا على مريض :
ولا على من به علة تمنعه
من حضور الجماعة .

٤ : ولا تجب الجمعة : على
من كان منزله على اكثر من
فرسخين : من موضع اقامته
الا ان يكون له منزل
يبيت فيه في احد الفرسخين
فتجب عليه الجمعة في
المنزل الذي يبيت فيه .

٥ : ولا تجب الجمعة : على
من كان منزله على اكثر من
فرسخين : من موضع اقامته
الا ان يكون له منزل
يبيت فيه في احد الفرسخين
فتجب عليه الجمعة في
المنزل الذي يبيت فيه .

٦ : ولا تجب الجمعة : على
من كان منزله على اكثر من
فرسخين : من موضع اقامته
الا ان يكون له منزل
يبيت فيه في احد الفرسخين
فتجب عليه الجمعة في
المنزل الذي يبيت فيه .

صلاة : ل .

١ : ويجب على المسافر
اذا دخل وقت الجمعة :
ان يصلي الجمعة : ولا
يجوز له ان يصلي الظهر
قبل الجمعة : ولا بعدها .

٢ : ولا يجوز ان يصلي
الجمعة : الا في مصر :
او في موضع : قد جرت
العادة : ان يجتمع فيه
الناس : ويقيمون فيه
الجمعة : ولا يجوز ان
يصلي الجمعة : في موضع
لا يجتمع فيه الناس :
ولا يقيمون فيه الجمعة .

٣ : ويجوز ان يصلي
الجمعة : في موضعين
من المصر : اذا كان
المصر كبيرا : ولا يجوز
ان يصلي الجمعة : في
اكثر من موضعين .

س : إذ لا يجب حلق الرأس :
لمن لبّد شعره .
ع : ولبّد الرجل شعره : إذا
ضفره وجعل فيه صمغا .
ف : ولا يجب الحلق إلا على
من له شعر .
ص : ويجب على المحرم إذا
حلق رأسه أو قلّم أظفاره أو
لبس أو تطيب أو جامع قبل
التحلل الأول أن يهدي هديا .
ق : والهدي الإبل والبقر :
والجمع أهداء : وقد أهدى
يهدي إهداء : وهو ما أهدي
إلى بيت الله تعالى : والهدية
ما أهدي إلى غير بيت الله
تعالى .
ر : وإن لم يجد هديا صام
ثلاثة أيام في الحج : وسبعة
إذا رجع إلى أهله : وتلك
عشرة كاملة .
ش : وإن فاته الحج تحلل
بعمرة : وعليه الحج من قابل
والهدي .
ت : والهدي الذي يجب
بالفوات هو هدي التمتع :
وهو أن يحرم بالحج في أشهره
من عامه ثم يعتمر في أشهر
الحج قبل أن يحرم بالحج
من عامه الذي اعتمر فيه .
ث : وإن أحرم بالحج بعد
ما فاته الحج تحلل بعمرة
ولا هدي عليه .
خ : وإن أحرم بالحج بعد
ما فاته الحج فعليه الهدي
والحج من قابل .
ذ : وإن فاته الحج وكان
قارنا فعليه هديان هدي
القران وهدي الفوات .
ض : وإن أحرم بالحج بعد
ما فاته الحج فعليه الهدي
والحج من قابل .
ظ : وإن فاته الحج وكان
قارنا فعليه هديان هدي
القران وهدي الفوات .
غ : وإن أحرم بالحج بعد
ما فاته الحج فعليه الهدي
والحج من قابل .

ܗ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܠܐܟܝܫ : ܐܢ ܐܫܟܚܬ
ܪܚܡܐ ܒܥܝܢܝܟ : ܢܬܠܘܢ ܠܝ ܕܘܟܬܐ ܒܚܕܐ ܡܢ
ܩܘܪܝܐ ܕܒܡܕܝܢܬܐ : ܘܐܬܒ ܬܡܢ : ܘܠܐ ܢܬܒ
ܥܒܕܟ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܥܡܟ .
ܘ : ܘܝܗܒ ܠܗ ܐܟܝܫ ܒܝܘܡܐ ܗܘ
ܠܨܩܠܓ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܗܘܬ ܨܩܠܓ ܠܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܐ : ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ .
ܙ : ܘܗܘܐ ܡܢܝܢܐ ܕܝܘܡܬܐ ܕܝܬܒ ܕܘܝܕ
ܒܐܪܥܐ ܕܦܠܫܬܝܐ : ܫܢܬܐ ܚܕܐ ܘܐܪܒܥܐ ܝܪܚܝܢ .
ܚ : ܘܣܠܩܘ ܕܘܝܕ ܘܓܒܪܘܗܝ ܘܓܙܘ
ܥܠ ܓܫܘܪ : ܘܥܠ ܓܙܪܝܐ : ܘܥܠ ܥܡܠܝܩ :
ܡܛܠ ܕܥܡܪܝܢ ܗܘܘ ܒܐܪܥܐ ܕܡܢ ܥܠܡ :
ܘܥܠܬܗ ܥܠ ܫܘܪ ܘܥܕܡܐ ܠܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ .
ܛ : ܘܡܚܐ ܕܘܝܕ ܠܐܪܥܐ : ܘܠܐ ܐܚܝ
ܓܒܪܐ ܘܐܢܬܬܐ . ܘܢܣܒ ܥܢܐ : ܘܬܘܪܐ :
ܘܚܡܪܐ : ܘܓܡܠܐ : ܘܡܐܢܐ . ܘܗܦܟ ܕܘܝܕ
ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܐܟܝܫ .
ܝ : ܘܐܡܪ ܐܟܝܫ ܠܕܘܝܕ : ܐܝܟܐ ܦܫܛܬܘܢ
ܝܘܡܢܐ . ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ : ܥܠ ܬܝܡܢ ܕܝܗܘܕܐ :
ܘܥܠ ܬܝܡܢ ܕܝܪܚܡܐܝܠ : ܘܥܠ ܬܝܡܢ ܕܩܝܢܝܐ .
ܝܐ : ܘܓܒܪܐ ܘܐܢܬܬܐ ܠܐ ܐܚܝ ܕܘܝܕ
ܕܢܝܬܐ ܠܓܬ ܠܡܐܡܪ : ܕܠܐ ܢܚܘܘܢ ܥܠܝܢ
ܘܢܐܡܪܘܢ : ܗܟܢܐ ܥܒܕ ܕܘܝܕ . ܘܗܟܢܐ ܗܘܐ
ܢܡܘܣܗ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ ܕܝܬܒ ܒܐܪܥܐ
ܕܦܠܫܬܝܐ .
ܝܒ : ܘܗܝܡܢ ܐܟܝܫ ܠܕܘܝܕ : ܘܐܡܪ :
ܡܒܐܫܘ ܐܒܐܫ ܒܥܡܗ ܒܐܝܣܪܝܠ : ܘܢܗܘܐ
ܠܝ ܥܒܕܐ ܠܥܠܡ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܚ .

ܐ : ܘܗܘܐ ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ : ܘܟܢܫܘ
ܦܠܫܬܝܐ ܡܫܪܝܬܗܘܢ ܠܩܪܒܐ ܠܡܩܪܒ :
ܠܡܬܟܬܫܘ ܥܡ ܐܝܣܪܝܠ . ܘܐܡܪ ܐܟܝܫ
ܠܕܘܝܕ : ܡܕܥ ܝܕܥ ܐܢܬ ܕܥܡܝ ܬܦܘܩ
ܠܡܫܪܝܬܐ : ܐܢܬ ܘܓܒܪܝ ܕܥܡܟ .
ܒ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܠܐܟܝܫ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܢܬ
ܬܕܥ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܥܒܕܟ : ܘܐܡܪ ܐܟܝܫ
ܠܕܘܝܕ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܢܛܘܪܐ ܐܥܒܕܟ ܠܪܫܝ
ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ .
ܓ : ܘܫܡܘܐܝܠ ܡܝܬ : ܘܐܪܩܕܘܗܝ ܟܠܗ
ܐܝܣܪܝܠ : ܘܩܒܪܘܗܝ ܒܪܡܬܐ ܒܩܪܝܬܗ .
ܘܫܐܘܠ ܐܥܒܪ ܐܚܘܕܐ ܘܝܕܘܥܐ ܡܢ ܐܪܥܐ .
ܕ : ܘܐܬܟܢܫܘ ܦܠܫܬܝܐ : ܘܐܬܘ ܘܫܪܘ
ܒܫܘܢܡ . ܘܟܢܫ ܫܐܘܠ ܠܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܫܪܘ
ܒܓܠܒܘܥ .
ܗ : ܘܚܙܐ ܫܐܘܠ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܦܠܫܬܝܐ
ܘܕܚܠ : ܘܙܥ ܠܒܗ ܛܒ .
ܘ : ܘܫܐܠ ܫܐܘܠ ܒܡܪܝܐ ܘܠܐ ܥܢܝܗܝ : ܘܠܐ
ܒܚܠܡܐ : ܘܠܐ ܒܢܘܗܪܐ : ܘܠܐ ܒܢܒܝܐ .
ܙ : ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ ܠܥܒܕܘܗܝ : ܒܥܘ ܠܝ
ܐܢܬܬܐ ܕܡܫܐܠܐ ܒܐܘܒܐ : ܘܐܙܠ ܠܘܬܗ :
ܘܐܫܐܠ ܒܗ . ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܥܒܕܘܗܝ : ܗܐ ܐܝܬ
ܐܢܬܬܐ ܕܡܫܐܠܐ ܒܐܘܒܐ ܒܥܝܢܕܘܪ .
ܚ : ܘܐܫܬܢܝ ܫܐܘܠ ܘܠܒܫ ܢܚܬܐ
ܐܚܪܢܐ : ܘܐܙܠ ܗܘ ܘܬܪܝܢ ܓܒܪܝܢ ܥܡܗ
ܘܐܬܘ ܠܘܬ ܐܢܬܬܐ ܒܠܠܝܐ . ܘܐܡܪ
ܠܗ ܫܐܘܠ : ܩܘܣܡܝ ܠܝ ܒܐܘܒܐ : ܘܐܣܩܝ
ܠܝ ܠܡܢ ܕܐܡܪ ܐܢܐ .

ܝܓ : ܘܥܒܪ ܕܘܝܕ ܡܢ ܠܘܬ ܫܐܘܠ : ܘܩܡ
ܥܠ ܪܝܫܗ ܕܛܘܪܐ ܡܢ ܪܘܚܩܐ ܣܓܝܐܐ .
ܝܕ : ܘܩܪܐ ܕܘܝܕ ܠܥܡܐ : ܘܠܐܒܢܝܪ ܒܪ
ܢܪ : ܘܐܡܪ ܠܐ ܥܢܐ ܐܢܬ ܐܒܢܝܪ . ܘܥܢܐ ܐܒܢܝܪ
ܘܐܡܪ : ܡܢ ܐܢܬ ܕܩܥܐ ܐܢܬ ܠܡܠܟܐ .
ܝܗ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܠܐܒܢܝܪ : ܗܐ ܓܒܪܐ
ܐܢܬ : ܘܡܢܘ ܐܟܘܬܟ ܒܐܝܣܪܝܠ . ܠܡܢܐ
ܠܐ ܢܛܪܬ ܠܡܪܟ ܡܠܟܐ : ܕܥܠ ܚܕ ܡܢ ܥܡܐ
ܕܢܚܒܠܝܘܗܝ ܠܡܠܟܐ ܡܪܟ .
ܝܘ : ܠܐ ܫܦܝܪ ܦܬܓܡܐ . ܚܝ ܗܘ ܡܪܝܐ
ܕܒܢܝ ܡܘܬܐ ܐܢܬܘܢ : ܕܠܐ ܢܛܪܬܘܢ ܠܡܪܟܘܢ
ܠܡܫܝܚܗ ܕܡܪܝܐ . ܘܗܫܐ ܚܙܝ ܐܝܟܐ ܗܝ
ܡܘܪܢܝܬܗ ܕܡܠܟܐ : ܘܩܘܠܬܐ ܕܡܝܐ
ܕܐܣܝܪܬܗ .
ܝܙ : ܘܐܫܬܘܕܥ ܫܐܘܠ ܩܠܗ ܕܕܘܝܕ : ܘܐܡܪ
ܠܗ : ܩܠܟ ܗܘ ܗܢܐ : ܒܪܝ ܕܘܝܕ . ܘܐܡܪ :
ܩܠܝ ܗܘ ܡܪܝ ܡܠܟܐ .
ܝܚ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ : ܠܡܢܐ ܪܕܦ ܐܢܬ
ܡܪܝ ܒܬܪ ܥܒܕܟ : ܡܢܐ ܥܒܕܬ : ܘܡܢܐ ܗܘܐ
ܒܐܝܕܝ ܕܒܝܫܬܐ .
ܝܛ : ܘܗܫܐ ܢܫܡܥ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܡܠܘܗܝ
ܕܥܒܕܗ . ܐܢ ܡܪܝܐ ܐܓܪܓܟ ܒܝ : ܢܬܪܚ
ܩܘܪܒܢܐ . ܘܐܢ ܒܢܝܢܫܐ : ܠܝܛܝܢ ܐܢܘܢ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ : ܡܛܠ ܕܛܪܕܘܢܝ ܕܠܐ ܐܬܢܩܦ
ܒܝܪܬܘܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܠܡܐܡܪ ܙܠ ܦܠܘܚ
ܠܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ .
ܟ : ܘܗܫܐ ܠܐ ܢܦܠ ܕܡܝ ܥܠ ܐܪܥܐ ܡܢ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܡܛܠ ܕܢܦܩ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܠܡܒܥܐ ܠܦܪܥܘܢܐ ܚܕ : ܐܝܟ ܕܪܕܦ ܢܩܝܦܐ
ܒܛܘܪܐ .
ܟܐ : ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ ܠܕܘܝܕ : ܚܛܝܬ : ܗܦܘܟ
ܒܪܝ ܕܘܝܕ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܒܐܫ ܠܟ ܬܘܒ .
ܚܠܦ ܕܝܩܪܬ ܢܦܫܝ ܒܥܝܢܝܟ ܝܘܡܢܐ : ܗܐ
ܐܣܟܠܬ ܘܛܥܝܬ ܛܒ ܛܒ .
ܟܒ : ܘܥܢܐ ܕܘܝܕ ܘܐܡܪ ܗܐ ܡܘܪܢܝܬܗ
ܕܡܠܟܐ : ܢܥܒܪ ܚܕ ܡܢ ܛܠܝܐ ܘܢܣܒܝܗ .
ܟܓ : ܘܡܪܝܐ ܢܦܪܘܥ ܠܓܒܪܐ ܙܕܝܩܘܬܗ
ܘܗܝܡܢܘܬܗ . ܕܐܫܠܡܟ ܡܪܝܐ ܝܘܡܢܐ
ܒܐܝܕܝ : ܘܠܐ ܨܒܝܬ ܠܡܘܫܛܘ ܐܝܕܝ ܒܡܫܝܚܗ
ܕܡܪܝܐ .
ܟܕ : ܐܝܟ ܕܝܩܪܬ ܢܦܫܟ ܝܘܡܢܐ ܒܥܝܢܝ :
ܗܟܢܐ ܬܬܝܩܪ ܢܦܫܝ ܒܥܝܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ .
ܟܗ : ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ ܠܕܘܝܕ : ܒܪܝܟ ܐܢܬ
ܒܪܝ : ܐܦ ܡܥܒܕ ܬܥܒܕ : ܐܦ ܡܙܟܐ ܬܙܟܐ .
ܘܐܙܠ ܕܘܝܕ ܠܐܘܪܚܗ : ܘܐܦ ܫܐܘܠ ܗܦܟ
ܠܐܬܪܗ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܙ .

ܐ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܒܠܒܗ : ܗܫܐ ܐܦ
ܐܬܡܣܪ ܚܕ ܝܘܡ ܒܐܝܕܘܗܝ ܕܫܐܘܠ : ܠܝܬ ܠܝ
ܛܒܬܐ : ܐܠܐ ܕܐܬܦܠܛ ܠܝ ܠܐܪܥܐ ܕܦܠܫܬܝܐ .
ܘܢܠܐܐ ܫܐܘܠ ܠܡܒܥܝܢܝ ܬܘܒ : ܒܟܠܗ ܬܚܘܡܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ : ܘܐܬܦܨܐ ܡܢ ܐܝܕܘܗܝ .
ܒ : ܘܩܡ ܕܘܝܕ ܘܥܒܪ ܗܘ ܘܫܬܡܐܐ
ܓܒܪܝܢ ܕܥܡܗ : ܠܘܬ ܐܟܝܫ ܒܪ ܡܥܟܐ ܡܠܟܐ
ܕܓܬ .
ܓ : ܘܝܬܒ ܕܘܝܕ ܥܡ ܐܟܝܫ ܒܓܬ ܗܘ
ܘܓܒܪܘܗܝ ܘܐܢܫ ܒܝܬܗ ܕܕܘܝܕ : ܘܬܪܬܝܢ
ܢܫܘܗܝ : ܐܚܝܢܥܡ ܕܡܢ ܝܙܪܥܝܠ : ܘܐܒܝܓܝܠ
ܐܢܬܬܗ ܕܢܒܠ ܡܢ ܟܪܡܠܐ .
ܕ : ܘܐܬܚܘܝ ܠܫܐܘܠ ܕܥܪܩ ܕܘܝܕ ܠܓܬ :
ܘܠܐ ܐܘܣܦ ܬܘܒ ܠܡܒܥܝܗ .

ومن الأولاد على الصدقة .
٢ : وهذا على الخارجين عن
الجماعة : وهم الذين قد
خرجوا من الجماعة .
ط : والأولاد : هم الذين
لم يبلغوا الحلم .
ى : وهذه الصدقة قد أقيمت
إذن : والصدقة : هي الأموال
التي تعطى
للفقراء وهذه .
يا : وهذه الصدقة إنما
تعطى : للفقراء والمساكين :
وهم الذين لا يسألون
الناس : وهم على الحقيقة
فقراء .
يب : والمؤلفة قلوبهم
الذين : هم ناس يعطون على
الإسلام : وهم الذين
يرجى : من إسلامهم خير
للمسلمين . والمؤلفة قلوبهم :
هم ناس من
العرب : كانوا يأتون
النبي عليه السلام .
يج : وفي الرقاب الذين
يعتقون : وهم العبيد الذين
يشترون : ويعتقون .
يد : والغارمون : هم الذين
يستدينون : في غير معصية
الله : ثم يعجزون عن
قضائها .
يه : وفي سبيل الله : هم
الغزاة : الذين يغزون
ويجاهدون : في سبيل الله .
يو : وابن السبيل : هو
الغريب : الذي يمر بالبلد .

حاشية : حه .

١ : والذين يلمزون النبي :
والذين : هم يعيبون النبي
ويطعنون عليه : في قسمته
الصدقات .
٢ : وهو رجل من
المنافقين : يقال له ذو
الخويصرة .
٣ : ومن لم يرض منها
يسخط : أي لم يرض
بقسمته .
٤ : وإذا هم يسخطون :
أي يغضبون .
٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦ : والجواظ : هو الكثير
اللحم .
٧ : والزنيم : هو الدعي :
الذي يدعى إلى قوم
وليس منهم .
٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٠٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .

وعبيا لا تعتبه لم مع يقدم .

٥٥ : وعبيه وهوشنا لمعلا : هكم
دعوتا لمحد وعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا . ٥٥ : وعبيه
دعوتا لمعلا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

٥٥ : وعبيه دعوتا لمعلا : دعد
هلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

٥٥ : وعبيه دعوتا لمعلا : دعد
هلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

٥٥ : وعبيه دعوتا لمعلا : دعد
هلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

٥٥ : وعبيه دعوتا لمعلا : دعد
هلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

٥٥ : وعبيه دعوتا لمعلا : دعد
هلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

طقوس : ٢٥ .

١ : وقال الرب لموسى : ٢ كلم بني اسرائيل وقل لهم اذا قرب احدكم قربانا للرب فمن البهائم من البقر او من الغنم تقربون قربانكم . ٣ ان كان قربانه محرقة من البقر فليقرب ذكرا صحيحا الى باب خيمة الاجتماع يقربه عن رضاه امام الرب . ٤ ويضع يده على رأس المحرقة فترضى عنه للتكفير عنه . ٥ ويذبح العجل امام الرب ويقرب بنو هرون الكهنة الدم ويرشون الدم مستديرا على المذبح الذي عند باب خيمة الاجتماع . ٦ ويسلخ المحرقة ويقطعها قطعا . ٧ ويجعل بنو هرون الكاهن نارا على المذبح ويرتبون حطبا على النار . ٨ ويرتب بنو هرون الكهنة القطع والرأس والشحم على الحطب الذي على النار التي على المذبح . ٩ واما الكرش والاكارع فيغسلها بالماء ويحرق الكاهن الكل على المذبح محرقة وقودها رائحة سرور للرب . ١٠ وان كان قربانه من الغنم من الخراف او من المعز لمحرقة فليقرب ذكرا صحيحا . ١١ ويذبحه عن رضاه امام الرب شمالي المذبح ويرش بنو هرون الكهنة دمه على المذبح مستديرا . ١٢ ويقطعه قطعا ورأسه وشحمه ويرتبها الكاهن على الحطب الذي على النار التي على المذبح . ١٣ واما الكرش والاكارع فيغسلها بالماء ويقرب الكاهن الكل ويحرقه على المذبح محرقة وقودها رائحة سرور للرب . ١٤ وان كان قربانه للرب من الطير محرقة فليقرب من اليمام او من فراخ الحمام قربانه . ١٥ ويقربه الكاهن الى المذبح ويقرص رأسه ويحرقه على المذبح ويعصر دمه على حائط المذبح . ١٦ ويشق حوصلته مع ريشها ويطرحها عند المذبح شرقي المكان حيث الرماد . ١٧ ويشقه شقا بين جناحيه لا يفصله ويحرقه الكاهن على المذبح على الحطب الذي على النار محرقة وقودها رائحة سرور للرب .

٢ وان قرب احد تقدمة للرب فليكن قربانه سميذ فطير يصب عليه زيتا ويجعل عليه لبونة . ٢ ويأتي به الى بني هرون الكهنة فيقبض منه ملء قبضته من سميذه الفطير ومن زيته مع كل لبونته ويحرق الكاهن تذكاره على المذبح وقودا رائحة سرور للرب . ٣ والباقي من التقدمة لهرون وبنيه قدس اقداس من وقائد الرب . ٤ وان قربت قربانا تقدمة مطبوخة في تنور فليكن سميذا فطيرا من فطائر ملتوتة بالزيت او رقاقا فطيرا مدهونة بالزيت . ٥ وان كان قربانك تقدمة على الصاج فليكن سميذا فطيرا ملتوتا بالزيت . ٦ تقسمه قطعا وتصب عليه زيتا فهو تقدمة . ٧ وان كان قربانك تقدمة على المقلاة فليعمل من سميذ بالزيت . ٨ وتأتي بالتقدمة التي تعمل من هذه للرب ويقدمها للكاهن فيأتي بها الى المذبح . ٩ ويرفع الكاهن من التقدمة تذكارها ويحرقه على المذبح وقودا رائحة سرور للرب . ١٠ والباقي من التقدمة لهرون وبنيه قدس اقداس من وقائد الرب . ١١ كل التقدمة التي تقربون للرب لا تعملوا خميرا لان كل خمير وكل عسل لا تحرقون منه وقودا للرب . ١٢ قربان باكورة تقربونه للرب واما على المذبح فلا يصعدان رائحة سرور . ١٣ وكل قربان تقدمتك تملحه بالملح ولا تعدم ملح عهد الهك عن تقدمتك على كل قربانك تقرب ملحا . ١٤ وان قربت تقدمة باكورة للرب فمن السنبل المحمص بالنار من رضوض الحنطة تقرب تقدمة باكورتك . ١٥ وتجعل عليه زيتا وتضع عليه لبونة فهو تقدمة . ١٦ ويحرق الكاهن تذكاره من رضوضه ومن زيته مع كل لبونته وقودا للرب .

٣ وان كان قربانه ذبيحة سلامة ان قرب من البقر ذكرا او انثى صحيحا يقربه امام الرب . ٢ ويضع يده على رأس قربانه ويذبحه على باب خيمة الاجتماع ويرش بنو هرون الكهنة الدم على المذبح مستديرا . ٣ ويقرب من ذبيحة السلامة وقودا للرب الشحم المغشي الجوف وكل الشحم الذي على الجوف . ٤ والكليتين وكل الشحم الذي عليهما الذي على الخاصرتين والزيادة على الكبد مع الكليتين ينزعها . ٥ ويحرقها بنو هرون على المذبح على المحرقة التي على الحطب الذي على النار وقودا رائحة سرور للرب . ٦ وان كان قربانه من الغنم للذبيحة سلامة للرب ذكرا او انثى صحيحا يقربه . ٧ ان كان خروفا قرب قربانه امام الرب . ٨ ويضع يده على رأس قربانه ويذبحه امام خيمة الاجتماع ويرش بنو هرون دمه على المذبح مستديرا . ٩ ويقرب من ذبيحة السلامة وقودا للرب شحمها الالية كلها عند العجز يقطعها قريبا من عصعص والشحم المغشي الجوف وكل الشحم الذي على الجوف . ١٠ والكليتين وكل الشحم الذي عليهما الذي على الخاصرتين والزيادة على الكبد مع الكليتين ينزعها . ١١ ويحرقها الكاهن على المذبح وقودا رائحة سرور للرب . ١٢ وان كان قربانه معزا قربه امام الرب . ١٣ ويضع يده على رأسه ويذبحه امام خيمة الاجتماع ويرش بنو هرون دمه على المذبح مستديرا . ١٤ ويقرب منه قربانا وقودا للرب الشحم المغشي الجوف وكل الشحم الذي على الجوف . ١٥ والكليتين وكل الشحم الذي عليهما الذي على الخاصرتين والزيادة على الكبد مع الكليتين ينزعها . ١٦ ويحرقها الكاهن على المذبح وقودا رائحة سرور للرب . كل شحم للرب . ١٧ فريضة دهرية في اجيالكم في كل مساكنكم لا تأكلوا شحما ولا دما .

דבר: אלה דברים שאמר משה לכל ישראל
בעבר הירדן: משה אמר להם לישראל
ג : בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל
ולבן וחצרות וידי זהב: בערבה מול סוף
שהיו ישראל חונים בערבה מול סוף.
ד : ואמרו רבותינו לבין פארן ובין
תפל שבעה מקומות שנתקצפו שם
אבותינו לפני המקום.
ה : ואמרו רבותינו לבין לבן ובין
חצרות שלשה מקומות שנתקצפו שם
אבותינו לפני המקום.
ו : ואמרו רבותינו לבין חצרות לבין
די זהב שנים עשר מיל. ידי זהב
שמו של מקום: ואמרו רבותינו
שהיו שם מלכי ארם ומלכי יון
מתקבצים ובאים עליהם למלחמה
ונפלה להם שם פחדה גדולה
ואמרו זה לזה ידי זהב ידי זהב
ונקרא שמו ידי זהב.
ז : ואמרו רבותינו שלשה מקומות
נתקצפו שם אבותינו לפני המקום
בחורב ואלו הן: במסה ובמריבה
ובקברות התאוה.
ח : במסה ובמריבה כתיב בפרשת
חקת: ויאמר ה' אל משה ואל אהרן
יען לא האמנתם בי להקדישני
לעיני בני ישראל לכן לא תביאו
את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי
להם. ואמרו רבותינו ז"ל שלשה
דברים נאמרו במשה ואהרן שלא
יכנסו לארץ ישראל: אחד שהכה
את הסלע ואחד שנשבעו בשמו
לשקר ואחד שראו את המת ונטמאו
לו. כיצד שמעו שהמת נקבר
בהר ההר. ואמרו רבותינו ז"ל
שלשה מקומות נתקצפו שם אבותינו
לפני המקום בחורב ואלו הן: בתבערה
ובמסה ובמריבה. בתבערה שנאמר
ובמסה ובמריבה כתיב בפרשת חקת.
ט : ואמרו רבותינו שלשה מקומות
נתקצפו שם אבותינו לפני המקום
בקברות התאוה ואלו הן: בתבערה
ובמסה ובמריבה. בתבערה שנאמר
ובמסה ובמריבה כתיב בפרשת חקת.
י : ואמרו רבותינו שלשה מקומות
נתקצפו שם אבותינו לפני המקום
בקברות התאוה ואלו הן: בתבערה
ובמסה ובמריבה. בתבערה שנאמר
ובמסה ובמריבה כתיב בפרשת חקת.
יא : ואמרו רבותינו שלשה מקומות
נתקצפו שם אבותינו לפני המקום
בקברות התאוה ואלו הן: בתבערה
ובמסה ובמריבה. בתבערה שנאמר
ובמסה ובמריבה כתיב בפרשת חקת.
יב : ואמרו רבותינו שלשה מקומות
נתקצפו שם אבותינו לפני המקום
בקברות התאוה ואלו הן: בתבערה
ובמסה ובמריבה. בתבערה שנאמר
ובמסה ובמריבה כתיב בפרשת חקת.
יג : ואמרו רבותינו שלשה מקומות
נתקצפו שם אבותינו לפני המקום
בקברות התאוה ואלו הן: בתבערה
ובמסה ובמריבה. בתבערה שנאמר
ובמסה ובמריבה כתיב בפרשת חקת.

ܒܐܬܪܐ ܐܚܪܢܐ: ܘܢܦܩܘ ܡܢ ܩܥܝܠܐ. ܘܗܠܟܘ
ܘܐܬܚܘܝ ܠܫܐܘܠ ܕܥܪܩ ܕܘܝܕ ܡܢ ܩܥܝܠܐ:
ܘܟܠܐ ܠܗ ܡܢ ܕܠܡܦܩ .

ܝܕ : ܘܝܬܒ ܕܘܝܕ ܒܡܕܒܪܐ ܕܚܣܝܢܘܬܐ:
ܘܝܬܒ ܒܛܘܪܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܙܝܦ: ܘܒܥܝܗܝ
ܫܐܘܠ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ: ܘܠܐ ܐܫܠܡܗ ܐܠܗܐ
ܒܐܝܕܗ .

ܝܗ : ܘܚܙܐ ܕܘܝܕ ܕܢܦܩ ܫܐܘܠ ܠܡܒܥܝܗ
ܢܦܫܗ: ܘܕܘܝܕ ܒܡܕܒܪܐ ܕܙܝܦ ܒܚܘܪܫܐ .

ܝܘ : ܘܩܡ ܝܘܢܬܢ ܒܪ ܫܐܘܠ : ܘܐܙܠ
ܠܘܬ ܕܘܝܕ ܠܚܘܪܫܐ: ܘܚܝܠܗ ܐܝܕܘܗܝ ܒܐܠܗܐ.

ܝܙ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܐ ܬܕܚܠ: ܡܛܠ ܕܠܐ
ܡܫܟܚܐ ܠܟ ܐܝܕܗ ܕܫܐܘܠ ܐܒܝ: ܘܐܢܬ ܬܡܠܟ
ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ: ܘܐܢܐ ܐܗܘܐ ܠܟ ܬܢܝܢܐ. ܘܐܦ
ܫܐܘܠ ܐܒܝ ܝܕܥ ܕܗܟܢܐ ܗܘ .

ܝܚ : ܘܐܩܝܡܘ ܬܪܝܗܘܢ ܩܝܡܐ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ: ܘܝܬܒ ܕܘܝܕ ܒܚܘܪܫܐ. ܘܝܘܢܬܢ ܐܙܠ
ܠܒܝܬܗ .

ܝܛ : ܘܣܠܩܘ ܙܝܦܝܐ ܠܘܬ ܫܐܘܠ ܠܓܒܥܬ:
ܘܐܡܪܘ ܠܗ: ܗܐ ܕܘܝܕ ܡܬܛܫܐ ܥܡܢ
ܒܚܣܝܢܘܬܐ: ܒܚܘܪܫܐ ܒܓܒܥܬܐ ܕܚܟܝܠܐ ܕܡܢ
ܝܡܝܢܐ ܕܝܫܝܡܘܢ .

ܟ : ܘܗܫܐ ܐܝܟ ܟܠ ܪܓܬܐ ܕܢܦܫܟ ܡܠܟܐ
ܚܘܬ: ܘܥܠܝܢ ܢܫܠܡܝܘܗܝ ܒܐܝܕܝܐ ܕܡܠܟܐ .

ܟܐ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܫܐܘܠ: ܒܪܝܟܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܠܡܪܝܐ ܕܚܣܬܘܢ ܥܠܝ .

ܟܒ : ܙܠܘ ܗܟܝܠ ܛܝܒܘ ܬܘܒ: ܘܕܥܘ
ܘܚܙܘ ܕܘܟܬܗ: ܕܐܝܟܐ ܗܘܬ ܪܓܠܗ ܕܡܢ
ܚܙܝܗܝ ܬܡܢ: ܡܛܠ ܕܐܡܪܝܢ ܠܝ ܕܥܪܝܡܘ
ܥܪܝܡ .

ܟܓ : ܘܕܥܘ ܘܚܙܘ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܛܫܝܬܐ
ܕܡܬܛܫܐ ܬܡܢ: ܘܗܦܘܟܘ ܠܘܬܝ
ܠܡܬܩܢܘܬܝ: ܘܐܙܠ ܥܡܟܘܢ. ܘܐܢ ܐܝܬܘܗܝ
ܒܐܪܥܐ: ܐܒܨܝܘܗܝ ܒܟܠܗܘܢ ܐܠܦܐ ܕܝܗܘܕܐ .

ܟܕ : ܘܩܡܘ ܘܐܙܠܘ ܠܙܝܦ: ܩܕܡ ܫܐܘܠ:
ܘܕܘܝܕ ܘܓܒܪܘܗܝ ܒܡܕܒܪܐ ܕܡܥܘܢ:
ܒܥܪܒܐ ܥܠ ܝܡܝܢ ܐܝܫܝܡܘܢ .

ܟܗ : ܘܐܙܠ ܫܐܘܠ ܘܓܒܪܘܗܝ ܠܡܒܥܝܗ
ܠܕܘܝܕ: ܘܐܬܚܘܝ ܠܕܘܝܕ ܘܢܚܬ ܠܗ ܠܫܘܥܐ:
ܘܝܬܒ ܒܡܕܒܪܐ ܕܡܥܘܢ: ܘܫܡܥ ܫܐܘܠ
ܘܪܕܦ ܒܬܪ ܕܘܝܕ ܠܡܕܒܪܐ ܕܡܥܘܢ .

ܟܘ : ܘܐܙܠ ܫܐܘܠ ܡܢ ܓܒܗ ܕܛܘܪܐ:
ܘܕܘܝܕ ܘܓܒܪܘܗܝ ܡܢ ܓܒܗ ܐܚܪܢܐ. ܘܗܘܐ
ܕܘܝܕ ܡܬܬܪܗܒ ܠܡܐܙܠ ܡܢ ܩܕܡ
ܫܐܘܠ: ܘܫܐܘܠ ܘܓܒܪܘܗܝ ܡܚܕܪܝܢ ܥܠ
ܕܘܝܕ ܘܥܠ ܓܒܪܘܗܝ ܠܡܐܚܕ ܐܢܘܢ .

ܟܙ : ܘܐܬܐ ܐܝܙܓܕܐ ܠܘܬ ܫܐܘܠ ܘܐܡܪ
ܠܗ : ܦܢܝ ܬܐ : ܡܛܠ ܕܦܫܛܘ ܦܠܫܬܝܐ
ܒܐܪܥܐ .

ܟܚ : ܘܗܦܟ ܫܐܘܠ ܡܢ ܒܬܪ ܕܘܝܕ :
ܘܐܙܠ ܠܐܘܪܥܐ ܕܦܠܫܬܝܐ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܩܪܘܗܝ
ܠܐܬܪܐ ܗܘ ܫܘܥܐ ܦܠܝܓܬܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܕ .

ܐ : ܘܣܠܩ ܕܘܝܕ ܡܢ ܬܡܢ ܘܝܬܒ
ܒܚܣܝܢܘܬܐ ܕܥܝܢܓܕܝ .

ܒ : ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܗܦܟ ܫܐܘܠ ܡܢ ܒܬܪ
ܦܠܫܬܝܐ : ܚܘܝܘܗܝ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ : ܗܐ ܕܘܝܕ
ܒܡܕܒܪܐ ܕܥܝܢܓܕܝ .

ܓ : ܘܕܒܪ ܫܐܘܠ ܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ
ܓܒܝܐ ܡܢ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܐܙܠ ܠܡܒܥܝܗ
ܠܕܘܝܕ ܘܠܓܒܪܘܗܝ ܥܠ ܐܦܝ ܫܘܥܐ ܕܝܥܠܐ .

ܕ : ܘܐܬܐ ܠܓܙܪܬܐ ܕܥܢܐ ܕܥܠ ܐܘܪܚܐ .

ܝܙ : ܘܐܡܪ ܡܠܐܟܐ ܠܓܕ ܚܙܝܐ ܕܢܐܡܪ ܠܕܘܝܕ
ܕܢܣܩ : ܢܬܒܢܐ ܡܕܒܚܐ ܐܢܬ ܠܡܪܝܐ
ܒܐܕܪܗ ܕܐܪܢܢ : ܡܛܠ ܕܐܬܒܣܝ ܗܘ ܕܘܝܕ : ܘܣܠܩ
ܕܘܝܕ ܗܘܐ ܘܠܐ ܐܙܠ ܠܗ . ܘܟܕ ܚܙܐ ܡܠܐܟܐ
ܡܠܟܐ ܕܢܘܗܪܐ ܐܒܝܕܘܗܝ ܘܐܬܩܪܒ
ܠܡܕܒܚܐ ܕܐܠܗܐ .

ܝܚ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܠܐܪܢܢ : ܗܒ ܠܝ ܐܕܪܐ
ܘܐܒܢܐ ܒܗ ܡܕܒܚܐ . ܘܐܬܠ ܒܟܣܦܐ ܕܡܠܐ :
ܘܐܦܫܬ ܡܘܬܢܐ ܗܢܐ ܡܢ ܥܡܐ ܘܡܚܘܬܐ ܕܡܬܚܒܠܝܢ
ܕܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܦܬܘܪܐ ܕܒܝܬܐ .

ܝܛ : ܘܝܗܒ ܠܗ ܕܘܝܕ ܟܣܦܐ ܕܕܗܒܐ : ܘܩܛܠ
ܒܡܘܬܐ ܕܢܒܝܐ : ܡܢ ܓܒܪܐ ܘܥܕܡܐ ܠܐܢܬܬܐ :
ܘܡܢ ܛܠܝܐ ܘܥܕܡܐ ܠܣܒܐ : ܘܐܬܒܛܠ
ܘܢܦܠܘ ܘܡܝܬܘ : ܒܡܘܬܐ ܕܢܒܝܐ .

ܟ : ܘܐܬܦܢܝ ܒܪܐ ܚܕܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܟܕ
ܐܬܬܘܒ : ܘܚܙܐ ܐܒܝܬܪ : ܘܚܙܐ ܠܗ ܡܠܐܟܐ
ܕܡܪܝܐ .

ܟܐ : ܘܩܪܐ ܐܒܝܬܪ ܠܕܘܝܕ : ܕܢܣܩ ܢܬܒܢܐ
ܡܕܒܚܐ ܠܡܪܝܐ ܕܐܠܗܐ .

ܟܒ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܠܐܒܝܬܪ : ܢܬܒܢܐ ܗܘܐ
ܒܢܘܡܐ ܗܘ ܕܐܬܐܡܪ ܗܘܐ ܕܒܐܪܥ ܐܕܘܡܝܐ :
ܕܡܫܝܚܘ ܡܫܚܐ ܠܫܐܘܠ : ܘܐܢܐ ܐܬܦܢܝܬ
ܒܚܠܦ ܢܦܫܐ ܕܒܝܬ ܐܒܘܟ .

ܟܓ : ܠܐܒ ܠܗܠܝܢ ܘܠܐ ܐܬܒܢܝ : ܡܛܠ ܕܡܢ
ܕܒܢܐ ܢܦܫܐ : ܫܢܝܐ ܐܦ ܢܦܫܐ : ܡܛܠ ܕܢܬܬܒܢܐ
ܐܢܬ ܒܝܬܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܒ .

ܐ : ܘܫܡܥ ܠܕܘܝܕ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ : ܗܢܐ
ܦܠܚܘܬܐ ܡܬܚܙܝܐ ܒܡܕܒܚܐ : ܘܒܝܬ ܕܗܒܐ
ܢܬܒܢܐ .

ܒ : ܘܦܩܕ ܕܘܝܕ ܒܡܕܝܢܬܐ : ܘܐܡܪ : ܢܬܠ
ܐܢܫܘܬ ܟܠ ܡܬܚܙܝܢ ܩܕܡܝ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢܐ :
ܘܠܐ ܣܓܘܬ ܐܦܠܚܘܬܐ : ܘܦܪܘܩ ܐܢܫܐ .

ܓ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܐܢܫܘܗܝ ܠܕܘܝܕ : ܡܢ
ܡܠܟܐ ܚܕ ܗܘܐ : ܚܕ ܕܫܠܝܡܘܢ : ܐܡܪܐ ܢܬܐܠ
ܐܢܫܐ ܠܡܬܒܢܐ ܕܦܠܚܘܬܐ .

ܕ : ܘܐܬܘܗܝ ܗܘܐ ܕܘܝܕ ܠܡܬܒܢܐ
ܕܐܠܗܐ : ܘܩܪܗܘܢ ܡܪܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ : ܒܢܘ
ܣܓܝ ܐܢܫܐ : ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܡܬܢܝܚ ܐܢܐ ܠܗܘܢ
ܐܦܠܚܘܬܐ ܒܐܒܕܬܡ .

ܗ : ܘܐܙܠ ܕܘܝܕ ܘܩܪܒܘܗܝ ܐܢܫܐ :
ܘܐܬܟܢܫܘ ܟܕ ܦܠܚܘܬܐ : ܘܣܒܠܘ ܒܐܝܕܗܘܢ .
ܘܡܢܝܢܐ ܒܗܘܢ ܡܫܚܬܐ ܕܟܬܒܐ : ܘܦܩܕ
ܕܘܝܕ ܠܐܦܘܛܪܘܦܐ ܕܡܠܟܐ .

ܘ : ܘܟܕ ܚܙܐ ܐܒܝܬܪ ܟܕ ܐܣܝܪܝܢ ܠܗܘܢ
ܕܘܝܕ ܠܡܠܟܐ : ܦܬܓܡܐ ܝܗܒܘ ܒܐܝܕܗ .

ܙ : ܘܫܡܥ ܠܫܠܘܡ ܕܟܕ ܕܘܝܕ ܠܡܠܟܐ :
ܘܐܡܪ ܫܠܘܡ ܐܝܠܝܢ ܐܠܗܐ ܒܐܝܕܝ : ܡܛܠ
ܕܐܬܚܙܝܢ ܕܟܕ ܠܡܕܒܚܐ ܕܐܬܒܢܐ ܘܡܦܠܚܢܐ .

ܚ : ܘܐܬܦܩܕ ܫܠܘܡ ܠܒܢܝܗ ܒܢܝܐ ܠܡܕܒܚܐ
ܠܡܬܒܢܐ ܠܡܠܟܐ : ܠܡܫܡܫܘ ܠܕܘܝܕ : ܘܠܒܢܝܐ
ܕܒܝܬܗ .

ܛ : ܘܒܪܟ ܕܘܝܕ ܕܢܚܬ ܫܠܘܡ ܒܠܒܗ
ܒܫܠܡܐ : ܘܐܡܪ ܠܐܒܝܬܪ ܒܪܝ : ܒܢܝ ܠܝ ܦܠܚܘܬܐ .

ܝ : ܘܐܡܪ ܕܘܝܕ ܡܪܢܐ ܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ :
ܡܫܡܫ ܫܡܫ ܐܒܕܢܝ : ܕܒܢܐ ܫܠܘܡ ܠܡܕܒܚܐ
ܠܡܠܟܐ : ܠܡܢܝܢܗ ܠܡܕܒܚܐ ܡܬܠܝܗ .

ܝܐ : ܡܫܠܡܝܢ ܠܝ ܡܪܢܗ ܕܡܕܒܚܐ
ܘܠܒܢܝܐ ܕܐܢܫ ܒܐܒܕܗ ܕܫܠܘܡ .

ܝܒ : ܘܐܡܪ ܡܪܢܐ ܡܫܠܡܝܢ ܠܝ : ܒܢܘܢ
ܦܠܚ ܡܢ ܒܡܕܒܚܐ .

ܝܓ : ܘܫܡܥ ܕܘܝܕ ܘܐܒܢܐ ܕܐܒܕܗ ܐܦ

وَاشَرُّوا عَلَيْهِمْ مُرَاقِبِينَ لِكَيْ يُذِلُّوهُمْ بِأَثْقَالِهِمْ. فَبَنَوْا لِفِرْعَوْنَ مَدِينَتَيْ مَخَازِنَ فِيثُومَ وَرَعَمْسِيسَ. ١٢ وَكَمَا كَانُوا يُذِلُّونَهُمْ هَكَذَا كَانُوا يَكْثُرُونَ وَيَمْتَدُّونَ حَتَّى كَرِهُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ. ١٣ فَاسْتَعْبَدَ الْمِصْرِيُّونَ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِعُنْفٍ. ١٤ وَمَرَّرُوا حَيَاتَهُمْ بِعُبُودِيَّةٍ قَاسِيَةٍ فِي الطِّينِ وَاللَّبِنِ وَفِي كُلِّ عَمَلٍ فِي الْحَقْلِ. كُلُّ عَمَلِهِمْ بِهِ اسْتَعْبَدُوهُمْ بِعُنْفٍ. ١٥ ثُمَّ كَلَّمَ مَلِكُ مِصْرَ قَابِلَةَ الْعِبْرِيَّاتِ الَّتِي اسْمُ الْوَاحِدَةِ شِفْرَةُ وَاسْمُ الثَّانِيَةِ فُوعَةُ ١٦ وَقَالَ: «عِنْدَمَا تُوَلِّدَانِ الْعِبْرِيَّاتِ وَتَرَيَانِهِنَّ عَلَى الْمِخَضَّةِ، إِنْ كَانَ ابْنًا فَاقْتُلَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ بِنْتًا فَتَحْيَا». ١٧ وَلَكِنَّ الْقَابِلَتَيْنِ خَافَتَا اللهَ وَلَمْ تَفْعَلَا كَمَا كَلَّمَهُمَا مَلِكُ مِصْرَ، بَلْ أَحْيَتَا الأَوْلاَدَ. ١٨ فَدَعَا مَلِكُ مِصْرَ الْقَابِلَتَيْنِ وَقَالَ لَهُمَا: «لِمَاذَا فَعَلْتُمَا هَذَا الأَمْرَ وَأَحْيَيْتُمَا الأَوْلاَدَ؟» ١٩ فَقَالَتِ الْقَابِلَتَانِ لِفِرْعَوْنَ: «لأَنَّ النِّسَاءَ الْعِبْرِيَّاتِ لَسْنَ كَالْمِصْرِيَّاتِ، لأَنَّهُنَّ قَوِيَّاتٌ يَلِدْنَ قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَ إِلَيْهِنَّ الْقَابِلَةُ». ٢٠ فَأَحْسَنَ اللهُ إِلَى الْقَابِلَتَيْنِ، وَكَثُرَ الشَّعْبُ وَعَظُمَ جِدًّا. ٢١ وَلأَنَّ الْقَابِلَتَيْنِ خَافَتَا اللهَ صَنَعَ لَهُمَا بُيُوتًا. ٢٢ فَأَوْصَى فِرْعَوْنُ جَمِيعَ شَعْبِهِ قَائِلاً: «كُلُّ ابْنٍ يُولَدُ فَاطْرَحُوهُ فِي النَّهْرِ، وَكُلُّ بِنْتٍ فَاسْتَحْيُوهَا».

الإصحاح ٢

٢ ١ وَذَهَبَ رَجُلٌ مِنْ بَيْتِ لاَوِي وَأَخَذَ بِنْتَ لاَوِي. ٢ فَحَبِلَتِ الْمَرْأَةُ وَوَلَدَتِ ابْنًا، وَلَمَّا رَأَتْهُ أَنَّهُ جَيِّدٌ خَبَّأَتْهُ ثَلاَثَةَ أَشْهُرٍ. ٣ وَلَمَّا لَمْ تَقْدِرْ أَنْ تُخَبِّئَهُ بَعْدُ أَخَذَتْ لَهُ تَابُوتَ بَرْدِيٍّ وَطَلَتْهُ بِالْحُمَرِ وَالزِّفْتِ، وَوَضَعَتِ الْوَلَدَ فِيهِ وَوَضَعَتْهُ بَيْنَ الأَسْلِ عَلَى حَافَةِ النَّهْرِ. ٤ وَوَقَفَتْ أُخْتُهُ مِنْ بَعِيدٍ لِتَعْرِفَ مَاذَا يُفْعَلُ بِهِ. ٥ وَنَزَلَتِ ابْنَةُ فِرْعَوْنَ لِتَغْتَسِلَ فِي النَّهْرِ، وَكَانَتْ جَوَارِيهَا تَتَمَشَّى عَلَى يَدِ النَّهْرِ، فَرَأَتِ التَّابُوتَ بَيْنَ الأَسْلِ فَأَرْسَلَتْ أَمَتَهَا وَأَخَذَتْهُ. ٦ وَفَتَحَتْهُ فَرَأَتْهُ الْوَلَدَ، وَإِذَا الصَّبِيُّ يَبْكِي. فَرَقَّ لَهُ وَقَالَ: «هَذَا مِنْ أَوْلاَدِ الْعِبْرِيِّينَ». ٧ فَقَالَتْ أُخْتُهُ لابْنَةِ فِرْعَوْنَ: «أَأَذْهَبُ وَأَدْعُو لَكِ امْرَأَةً مُرْضِعَةً مِنَ الْعِبْرِيَّاتِ فَتُرْضِعَ لَكِ الْوَلَدَ؟» ٨ فَقَالَتْ لَهَا ابْنَةُ فِرْعَوْنَ: «اذْهَبِي». فَذَهَبَتِ الْفَتَاةُ وَدَعَتْ أُمَّ الْوَلَدِ. ٩ فَقَالَتْ لَهَا ابْنَةُ فِرْعَوْنَ: «اذْهَبِي بِهَذَا الْوَلَدِ وَأَرْضِعِيهِ لِي وَأَنَا أُعْطِي أُجْرَتَكِ». فَأَخَذَتِ الْمَرْأَةُ الْوَلَدَ وَأَرْضَعَتْهُ. ١٠ فَلَمَّا كَبِرَ الْوَلَدُ أَتَتْ بِهِ إِلَى ابْنَةِ فِرْعَوْنَ فَصَارَ لَهَا ابْنًا، وَدَعَتِ اسْمَهُ مُوسَى وَقَالَتْ: «لأَنِّي مِنَ الْمَاءِ مَسَحْتُهُ». ١١ وَكَانَ فِي تِلْكَ الأَيَّامِ لَمَّا كَبِرَ مُوسَى أَنَّهُ خَرَجَ إِلَى إِخْوَتِهِ وَنَظَرَ تَعَايُشَهُمْ، وَرَأَى مِصْرِيًّا يَضْرِبُ عِبْرِيًّا مِنْ إِخْوَتِهِ. ١٢ فَالْتَفَتَ هَهُنَا وَهُنَاكَ وَرَأَى أَنْ لَيْسَ أَحَدٌ، فَقَتَلَ الْمِصْرِيَّ وَطَمَرَهُ فِي الرَّمْلِ. ١٣ وَخَرَجَ فِي الْيَوْمِ الثَّانِي وَإِذَا رَجُلاَنِ عِبْرِيَّانِ يَتَخَاصَمَانِ، فَقَالَ لِلظَّالِمِ: «لِمَاذَا تَضْرِبُ صَاحِبَكَ؟» ١٤ فَقَالَ: «مَنْ جَعَلَكَ رَئِيسًا وَقَاضِيًا عَلَيْنَا؟ أَلَعَلَّكَ تَقْتُلُنِي كَمَا قَتَلْتَ الْمِصْرِيَّ؟» فَخَافَ مُوسَى وَقَالَ: «لَقَدْ عُرِفَ الأَمْرُ». ١٥ وَسَمِعَ فِرْعَوْنُ هَذَا الأَمْرَ فَطَلَبَ أَنْ يَقْتُلَ مُوسَى. فَهَرَبَ مُوسَى مِنْ وَجْهِ فِرْعَوْنَ وَأَقَامَ فِي أَرْضِ مِدْيَانَ، وَجَلَسَ عَلَى بِئْرٍ. ١٦ وَكَانَ لِكَاهِنِ مِدْيَانَ سَبْعُ بَنَاتٍ، فَأَتَيْنَ وَاسْتَقَيْنَ وَمَلأْنَ الأَجْرَانَ لِسَقْيِ غَنَمِ أَبِيهِنَّ. ١٧ فَجَاءَ الرُّعَاةُ وَطَرَدُوهُنَّ، فَقَامَ مُوسَى وَأَنْصَفَهُنَّ وَسَقَى غَنَمَهُنَّ. ١٨ فَلَمَّا أَتَيْنَ إِلَى رَعُوئِيلَ أَبِيهِنَّ قَالَ: «مَا بَالُكُنَّ أَسْرَعْتُنَّ الْمَجِيءَ الْيَوْمَ؟» ١٩ فَقُلْنَ: «رَجُلٌ مِصْرِيٌّ أَنْقَذَنَا مِنْ يَدِ الرُّعَاةِ، وَاسْتَقَى لَنَا أَيْضًا وَسَقَى الْغَنَمَ». ٢٠ فَقَالَ لِبَنَاتِهِ: «وَأَيْنَ هُوَ؟ لِمَاذَا تَرَكْتُنَّ الرَّجُلَ؟ ادْعُوهُ لِيَأْكُلَ خُبْزًا». ٢١ فَرَضِيَ مُوسَى أَنْ يُقِيمَ عِنْدَ الرَّجُلِ، فَزَوَّجَ مُوسَى صَفُّورَةَ ابْنَتَهُ. ٢٢ فَوَلَدَتِ ابْنًا فَدَعَا اسْمَهُ جَرْشُومَ، لأَنَّهُ قَالَ: «كُنْتُ نَزِيلاً فِي أَرْضٍ غَرِيبَةٍ».

الآية : ٥ .

١ : هذه الآية بدل الآية السابقة .

٢ : الآية ٥ بدل الآية ٤ أسقطها الناسخ : ذلك هو الذين يسيرون على هدى من ربهم وأولئك هم الفائزون .

٣ : الآية ٥ بدل الآية ٤ أسقطها الناسخ : الذين يسيرون على هدى من ربهم وأولئك هم الفائزون .

٤ : هذه الآية بدل الآية ٥ : إن الذين كفروا سواء عليهم أأنذرتهم أم لم تنذرهم لا يؤمنون .

٥ : هذه الآية بدل الآية ٦ : ما كفروا بآياتنا ولا جحدوا بها إلا ظلما وعلوا .

٦ : الآية ٦ بدل الآية ٧ : ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى أبصارهم غشاوة ولهم عذاب عظيم .

٧ : الآية ٧ بدل الآية ٨ : ومن الناس من يقول آمنا بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين .

٨ : هذه الآية بدل الآية ٩ : يخادعون الله والذين آمنوا وما يخدعون إلا أنفسهم وما يشعرون .

٩ : الآية ٩ بدل الآية ١٠ : في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب أليم بما كانوا يكذبون .

١٠ : الآية ١٠ بدل الآية ١١ : وإذا قيل لهم لا تفسدوا في الأرض قالوا إنما نحن مصلحون .

١١ : الآية ١١ بدل الآية ١٢ : ألا إنهم هم المفسدون ولكن لا يشعرون .

١٢ : الآية ١٢ بدل الآية ١٣ : وإذا قيل لهم آمنوا كما آمن الناس قالوا أنؤمن كما آمن السفهاء ألا إنهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون .

١٣ : الآية ١٣ بدل الآية ١٤ : وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا وإذا خلوا إلى شياطينهم قالوا إنا معكم إنما نحن مستهزئون .

١٤ : هذه الآية بدل الآية ١٥ : الله يستهزئ بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون .

١٥ : الآية ١٥ بدل الآية ١٦ : أولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين .

ואמר : אחת שהיו לו לאדם הראשון בתחלה.
יב : ואמרתם אליו זה מה אלהינו : אמרו לו
אלהינו שבשמים הוא אלהינו שבשמים הוא.
יג : ואמרנו אליהם כאשר דבר ה' אלהינו
אלינו : כאשר אמר לנו אלהינו שבשמים הוא
אלהינו שבשמים הוא.
יד : ויצו ה' אתי בעת ההיא ללמד אתכם
חקים ומשפטים : ללמד אתכם חקים ומשפטים.
לעשתכם בארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה : לעשותכם בארץ ישראל שאתם עתידים
לרשתה.
טו : ושמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם
כל תמונה : ביום אשר דבר ה' אליכם בחרב
מתוך האש : ביום שנתן לכם את התורה.
טז : פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת
כל סמל : פן תשחתון ותעשו לכם פסל תמונת
כל סמל.
תבנית זכר או נקבה : תבנית זכר או תבנית
נקבה.
יז : תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל
צפור כנף אשר תעוף בשמים : תבנית כל בהמה
אשר בארץ תבנית כל עוף אשר יעוף בשמים.
יח : תבנית כל רמש בארץ תבנית כל דגה
אשר במים מתחת לארץ : תבנית כל רמש בארץ
תבנית כל דג אשר במים מתחת לארץ.
יט : ופן תשא עיניך השמימה וראית את
השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
ונדחת והשתחוית להם ועבדתם : ופן תשא עיניך
השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים
כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם.
אשר חלק ה' אלהיך אתם לכל העמים תחת
כל השמים : אשר חלק ה' אלהיך אתם לכל העמים
תחת כל השמים.
כ : ואתכם לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל
ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה : ואתכם
לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות
לו לעם נחלה כיום הזה.
כא : וה' התאנף בי על דבריכם ולא נשבע
לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בוא אל הארץ
הטובה אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה : וה' התאנף
בי על דבריכם ולא נשבע לבלתי עברי את הירדן
ולבלתי בוא אל הארץ הטובה אשר ה' אלהיך נתן
לך נחלה.
כב : כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את
הירדן : כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את
הירדן.
כג : השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה'
אלהיכם אשר כרת עמכם : השמרו לכם פן תשכחו
את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם.
ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה'
אלהיך : ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה
אתכם ה' אלהיכם.
כד : כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא :
כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא.
כה : כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם
בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו : כי תוליד בנים
ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל
תמונת כל ועשיתם הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו.
כו : העידתי בכם היום את השמים ואת
הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים
עליה כי השמד תשמדון : העידתי בכם היום את
השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא
תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון.
כז : והפיץ ה' אתכם בעמים ונשארתם
מתי מספר בגוים אשר ינהג ה' אתכם שמה :
והפיץ ה' אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר
בגוים אשר ינהג ה' אתכם שמה.
כח : ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ
ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחון : ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ
ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחון.
כט : ובקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי
תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : ובקשתם משם את
ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך.
ל : בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת
בקולו : בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת
בקולו.
לא : כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא
ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע
להם : כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא
ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע
להם.
לב : כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו
לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר
הגדול הזה או הנשמע כמהו : כי שאל נא לימים
ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים
הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו.
לג : השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה ויחי : השמע עם קול אלהים
מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי.
לד : או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
מקרב גוי במסת באתת במופתים ובמלחמה וביד
חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר
עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך : או הנסה
אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם
במצרים לעיניך.
לה : אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים
אין עוד מלבדו : אתה הראת לדעת כי ה' הוא
האלהים אין עוד מלבדו.
לו : משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל
הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש : משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש.
לז : ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו
אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים : ותחת
כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך
בפניו בכחו הגדול ממצרים.
לח : להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך
להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה :
להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך
לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה.
לט : וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה'
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
עוד : וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא
האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד.
מ : ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי
מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען
תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך
כל הימים : ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר
אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך
ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן
לך כל הימים.
מא : אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
מזרחה שמש : אז יבדיל משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה שמש.
מב : לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו
בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל
אחת מן הערים האל וחי : לנוס שמה רוצח אשר
ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול
שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי.
מג : את בצר במדבר בארץ המישר לראובני
ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לבנימני :
את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמות
בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לבנימני.
מד : וזאת התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל : וזאת התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל.
מה : אלה העדות והחקים והמשפטים אשר
דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים : אלה
העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים.
מו : בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ
סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ומכה משה
ובני ישראל אתו בצאתם ממצרים : בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ומכה משה ובני ישראל אתו בצאתם
ממצרים.
מז : וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך
הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה
שמש : וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן
שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש.
מח : מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד
הר שיאן הוא חרמון : מערוער אשר על שפת נחל
ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון.
מט : וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים
הערבה תחת אשדת הפסגה : וכל הערבה עבר
הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה.

פרק ו .

א : בני לוי גרשון קהת ומררי .
ב : ואלה שמות בני גרשון לבני ושמעי .
ג : ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל .
ד : ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות הלוי לבתיהם .
ה : לגרשון יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו .
ו : בני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל .
ז : ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר .
ח : אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע .
ט : ואבישוע הוליד את בוקי ובוקי הוליד את עזי .
י : ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מרימות .
יא : ומרימות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב .
יב : ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום .
יג : ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה .
יד : ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק .
טו : ויהוצדק הלך בגלות בהגלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבוכדנצר .
טז : בני לוי גרשום קהת ומררי .
יז : ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי .
יח : בני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל .
יט : בני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות הלוי לאבותם .
כ : לגרשום יחת בנו זמה בנו .
כא : יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו .
כב : בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו .
כג : אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו .
כד : תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו .
כה : ובני אלקנה עמשי ואחימות .
כו : אלקנה בני צופי בנו נחת בנו .
כז : אליאב בנו ירוחם בנו אלקנה בנו .
כח : ובני שמואל הבכור ואביה והשני אביה .
כט : בני מררי מחלי לבני שמעי עזה בנו .
ל : אוזה בנו שמעא בנו חגיה בנו עשיה בנו .
לא : ואלה אשר העמיד דוד על שיר בית יהוה מן הנוח הארון .
לב : וישרתו לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו על משמרתם כמשפטם .
לג : ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן יואל בן שמואל .
לד : בן אלקנה בן יראם בן אליאל בן תוח .
לה : בן צוף בן אלקנה בן מחת בן עמשי .
לו : בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה .
לז : בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח .
לח : בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל .
לט : ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיה בן שמעא .
מ : בן מיכאל בן בעסיה בן מלכיה .
מא : בן אתני בן זרח בן עדיה .
מב : בן אתן בן זמה בן שמעי .
מג : בן יחת בן גרשום בן לוי .
מד : ואחיהם בני מררי לשמאל עמדו אתן בן קישי בן עבדי בן מלוך .
מה : בן חשביה בן אמציה בן חלקיה .
מו : בן אמצי בן בני בן שמר .
מז : בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי .
מח : ואחיהם הלוים נתונים לכל עבדת משכן בית האלהים .
מט : ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים .
נ : ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו .
נא : בנוקי בנו עזי בנו זרחיה בנו .
נב : מרימות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו .
נג : צדוק בנו אחימעץ בנו .
נד : ואלה מושבותם בטירותם לגבולותם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל .
נה : ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבותיה .
נו : ואת שדי העיר וחצריה נתנו ליפנה בן יפונה .
נז : ולבני אהרן נתנו את ערי מקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתיר ואת אשתמוע ואת מגרשיה .
נח : ואת חילן ואת מגרשיה ואת דבר ואת מגרשיה .
נט : ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה .
ס : ומן שבט בנימין את גבעון ואת מגרשיה ואת גבע ואת מגרשיה .
סא : ואת ענתות ואת מגרשיה ואת עלמון ואת מגרשיה ערים שלש .
סב : לכל בני גרשון למשפחותם מן שבט יששכר ומן שבט אשר ומן שבט נפתלי ומן שבט מנשה בבשן שלש ערים .
סג : לבני מררי למשפחותם מן שבט ראובן ומן שבט גד ומן שבט זבולן בגורל שתים עשרה ערים .
סד : ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מגרשיהן .
סה : ויתנו בגורל מן שבט בני יהודה ומן שבט בני שמעון ומן שבט בני בנימין את הערים האלה אשר נקראו בשמות .
סו : ולמשפחות בני קהת היו ערי גבולם משבט אפרים .
סז : ויתנו להם את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים עיר מקלט לרוצח ואת גזר ואת מגרשיה .
סח : ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה .
סט : ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה .
ע : ומן חצי שבט מנשה את תענך ואת מגרשיה ואת יבלעם ואת מגרשיה לבני משפחת קהת הנשארים .
עא : לבני גרשון ממשפחת חצי שבט מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה .
עב : ומן שבט יששכר את קדש ואת מגרשיה את דברת ואת מגרשיה .
עג : ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענם ואת מגרשיה .
עד : ומן שבט אשר את משאל ואת מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה .
עה : ואת חוקוק ואת מגרשיה ואת רחוב ואת מגרשיה .
עו : ומן שבט נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת קרתן ואת מגרשיה .
עז : ומן שבט זבולן את רמונו ואת מגרשיה ואת תבור ואת מגרשיה .
עח : ומעבר לירדן יריחו מקדמת הירדן נתנו מן שבט ראובן ואת בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה .
עט : ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת מגרשיה .
פ : ומן שבט גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה .
פא : ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזר ואת מגרשיה .

ה : והוא העמיד את אחיו לפניו: אם
יפרוץ בו פרוץ : אם יפרוץ בו
אחד מן הגדולים, ואחיו
ו : הפנים יעמוד לפניו: אם
מלך הוא. ואחיו הם הפנים
לפניו. ואין אחיו אלא
ז : אחיו מן האב: ואחיו
מן האם. ואחיו הם בניו
ואחיותיו. ואחיו אחיו
ח : ואחיו הם בני אחיו.
ואחיו הם בני אחיותיו.
ט : ואחיו אחיותיו הם
אחיותיו מן האב: ואחיו
אחיותיו הם אחיותיו מן
האם. ואחיו הם בניו
ואחיותיו. ואחיו אחיותיו
י : הם בני אחיו ואחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
טו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
טז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
ל : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
ס : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
ע : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
ק : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קי : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קטו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קטז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קל : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קס : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קע : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו

٢ : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك في صلوته : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ع : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ف : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ص : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ق : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ر : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ش : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ت : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ث : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

فصل : ٢ .

١ : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ب : وسمى بعض العلماء هذا النوع : فرض عين العلم : وسمى بعض العلماء هذا النوع : فرض العين .

ج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

د : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

و : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ي : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

يا : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

يب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

يج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

يد : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

يه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

يو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

يز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

يح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

يط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ك : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

كا : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

كب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

كج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

كد : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

كه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

كو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

كز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

كح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

كط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ل : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

لا : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

لب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

لج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

لد : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

له : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

لو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

لز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

لح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

لط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

م : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ما : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

مب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

مج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

مد : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

مه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

مو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

مز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

مح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

مط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ن : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

نا : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

نب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

نج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

نه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

نو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

نز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

نح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

نط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

س : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

سا : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

سب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

سج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

سد : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

سه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

سو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

سز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

سح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

سط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ع : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

٣ : والأمير على سبط يساكر : نثنئيل بن صوغر .
٥ : هؤلاء دعوة الجماعة رؤساء أسباط آبائهم رؤوس
٦ : ألوف إسرائيل . ٧ : وكان موسى وهرون مع
٨ : رؤساء إسرائيل اثني عشر رجلا رجلا عن بيت
٩ آبائهم . ١٠ : وكان جميع المعدودين من بني
١١ إسرائيل بحسب بيوت آبائهم من ابن عشرين
١٢ سنة فصاعدا كل خارج للجند في إسرائيل
١٣ فكان معدودوهم لسبط يهوذا أربعة وسبعين
١٤ ألفا وستمائة . ١٥ : من بني شمعون شلوميئيل
١٦ بن صوريشداي . ١٧ : من بني جاد اليسافن بن
١٨ دعوئيل . ١٩ : من بني يهوذا نحشون بن عميناداب
٢٠ من سبط يساكر نثنئيل بن صوغر . ٢١ : الذين
٢٢ عدوا منهم لسبط زبولون أربعة وخمسين ألفا
٢٣ وأربعمائة . ٢٤ : من بني يوسف من بني افرايم
٢٥ اليشمع بن عميهود . من بني منسى جملئيل بن
٢٦ فدهصور . ٢٧ : من بني بنيامين أبيدن بن جدعوني
٢٨ ٢٩ : من بني دان أخيعزر بن عميشداي . ٣٠ : من
٣١ بني أشير فجعيئيل بن عكران . ٣٢ : من بني
٣٣ نفتالي أخيرع بن عينان . ٣٤ : هؤلاء المعدودون
٣٥ من بني إسرائيل رؤساء آبائهم اثني عشر رجلا
٣٦ رجلا عن بيت آبائهم . ٣٧ : وكان جميع
٣٨ المعدودين من بني إسرائيل بحسب بيوت آبائهم
٣٩ من ابن عشرين سنة فصاعدا كل خارج للجند في
٤٠ إسرائيل . ٤١ : كان جميع المعدودين ستمائة
٤٢ ألف وثلاثة آلاف وخمسمائة وخمسين . ٤٣ : وأما
٤٤ اللاويون فلم يعدوا في وسط بني إسرائيل كما
٤٥ أمر الرب موسى . ٤٦ : وكان جميع المعدودين
٤٧ اللاويين الذين عدوا موسى وهرون ورؤساء
٤٨ إسرائيل اثنا عشر رجلا رجلا عن بيت آبائهم .
٤٩ ٥٠ : وكان جميعهم اثنين وعشرين ألفا كل ذكر
٥١ من ابن شهر فصاعدا . ٥٢ : وأما اللاويون فلم
٥٣ يعدوا في وسط بني إسرائيل كما أمر الرب موسى .
٥٤ ٥٥ : وقال الرب لموسى قل لبني إسرائيل أن
٥٦ يعسكروا كل واحد على رايته بحسب علامات
٥٧ بيوت آبائهم . ٥٨ : وأما اللاويون فيعسكرون
٥٩ حول خيمة الشهادة . ٦٠ : ولا يسخط غضب على
٦١ جماعة بني إسرائيل . ٦٢ : وأما اللاويون فيحرسون
٦٣ شعائر خيمة الشهادة . ٦٤ : ففعل بنو إسرائيل
٦٥ بحسب كل ما أمر الرب موسى هكذا عسكروا
٦٦ على رايتهم . ٦٧ : وهكذا رحلوا كل واحد في
٦٨ مخيمه وكل واحد على رايته بحسب عشائرهم
٦٩ بحسب بيوت آبائهم .

العدد : ٣٠

١ : وكلم الرب موسى في برية سيناء في خيمة
٢ الاجتماع في اليوم الأول من الشهر الثاني في
٣ السنة الثانية لخروجهم من أرض مصر قائلا .
٤ ٢ : احصوا رؤوس جماعة بني إسرائيل بحسب
٥ عشائرهم بيوت آبائهم بعدد الأسماء كل ذكر
٦ ٣ : من ابن عشرين سنة فصاعدا كل خارج للجند
٧ في إسرائيل تعدونهم أنت وهرون بجنودهم .
٨ ٤ : ويكون معكما من كل سبط رجل رجل رأس
٩ بيت آبائه . ٥ : وهذه أسماء الرجال الذين يقومون
١٠ معكما من الرأوبينيين اليصور بن شدیئور .
١١ ٦ : من شمعون شلوميئيل بن صوريشداي .
١٢ ٧ : من يهوذا نحشون بن عميناداب . ٨ : من
١٣ يساكر نثنئيل بن صوغر . ٩ : من زبولون
١٤ اليآب بن حالون . ١٠ : من بني يوسف من
١٥ افرايم اليشمع بن عميهود من منسى جملئيل
١٦ بن فدهصور . ١١ : من بنيامين أبيدن بن جدعوني .
١٧ ١٢ : من دان أخيعزر بن عميشداي . ١٣ : من
١٨ أشير فجعيئيل بن عكران . ١٤ : من نفتالي
١٩ أخيرع بن عينان . ١٥ : هؤلاء المدعوون من
٢٠ الجماعة رؤساء أسباط آبائهم وهم رؤوس ألوف
٢١ إسرائيل . ١٦ : فأخذ موسى وهرون هؤلاء
٢٢ الرجال المسمين بأسمائهم . ١٧ : وجمعا كل
٢٣ الجماعة في اليوم الأول من الشهر الثاني
٢٤ فأعلنوا بحسب قبائلهم بحسب بيوت آبائهم
٢٥ بعدد الأسماء من ابن عشرين سنة فصاعدا
٢٦ برؤوسهم . ١٨ : كما أمر الرب موسى فعدهم في
٢٧ برية سيناء . ١٩ : وكان بنو رأوبين بكر إسرائيل
٢٨ بحسب مواليدهم بحسب بيوت آبائهم بعدد
٢٩ الأسماء برؤوسهم كل ذكر من ابن عشرين سنة
٣٠ فصاعدا كل خارج للجند . ٢٠ : فكان معدودوهم
٣١ لسبط رأوبين بكر إسرائيل ستة وأربعين ألفا
٣٢ وخمسمائة . ٢١ : من بني شمعون كان معدودوهم
٣٣ لسبط شمعون تسعة وخمسين ألفا ومائتين .
٣٤ ٢٢ : من بني جاد كان معدودوهم لسبط جاد
٣٥ خمسة وأربعين ألفا وستمائة وخمسين . ٢٣ : من
٣٦ بني يهوذا كان معدودوهم لسبط يهوذا أربعة
٣٧ وسبعين ألفا وستمائة . ٢٤ : من بني يساكر كان
٣٨ معدودوهم لسبط يساكر أربعة وخمسين ألفا
٣٩ وأربعمائة . ٢٥ : من بني زبولون كان معدودوهم
٤٠ لسبط زبولون سبعة وخمسين ألفا وأربعمائة .
٤١ ٢٦ : من بني يوسف من بني افرايم كان معدودوهم
٤٢ لسبط افرايم أربعين ألفا وخمسمائة . ٢٧ : من
٤٣ بني منسى كان معدودوهم لسبط منسى اثنين
٤٤ وثلاثين ألفا ومائتين . ٢٨ : من بني بنيامين كان
٤٥ معدودوهم لسبط بنيامين خمسة وثلاثين ألفا
٤٦ وأربعمائة . ٢٩ : من بني دان كان معدودوهم
٤٧ لسبط دان اثنين وستين ألفا وسبعمائة . ٣٠ : من
٤٨ بني أشير كان معدودوهم لسبط أشير واحدا
٤٩ وأربعين ألفا وخمسمائة . ٣١ : من بني نفتالي
٥٠ كان معدودوهم لسبط نفتالي ثلاثة وخمسين
٥١ ألفا وأربعمائة . ٣٢ : هؤلاء المعدودون من بني
٥٢ إسرائيل رؤساء آبائهم اثني عشر رجلا رجلا عن
٥٣ بيت آبائهم . ٣٣ : وكان جميع المعدودين من بني
٥٤ إسرائيل بحسب بيوت آبائهم من ابن عشرين
٥٥ سنة فصاعدا كل خارج للجند في إسرائيل .
٥٦ ٣٤ : وكان جميع المعدودين ستمائة ألف وثلاثة
٥٧ آلاف وخمسمائة وخمسين . ٣٥ : وأما اللاويون
٥٨ فلم يعدوا في وسط بني إسرائيل كما أمر الرب
٥٩ موسى . ٣٦ : وكان بنو لاوي بحسب مواليدهم
٦٠ بحسب عشائرهم بحسب بيوت آبائهم بعدد
٦١ الأسماء من ابن شهر فصاعدا كل ذكر من ابن
٦٢ شهر فصاعدا اثنين وعشرين ألفا . ٣٧ : وقال
٦٣ الرب لموسى أحص كل بكر ذكر من بني إسرائيل
٦٤ من ابن شهر فصاعدا واحص عدد أسمائهم .
٦٥ ٣٨ : وتأخذ اللاويين لي أنا الرب عوضا عن كل
٦٦ بكر من بني إسرائيل وبهائم اللاويين عوضا عن
٦٧ كل بكر من بهائم بني إسرائيل . ٣٩ : فأحصى
٦٨ موسى كما أمره الرب كل بكر من بني إسرائيل
٦٩ ٤٠ : وكان كل بكر ذكر من ابن شهر فصاعدا
٧٠ بحسب عدد أسمائهم معدودوهم اثنين وعشرين
٧١ ألفا ومائتين وثلاثة وسبعين . ٤١ : وقال الرب
٧٢ لموسى خذ اللاويين لي أنا الرب عوضا عن كل
٧٣ بكر من بني إسرائيل وبهائم اللاويين عوضا عن
٧٤ بهائمهم . ٤٢ : وأحصى موسى كما أمره الرب
٧٥ كل بكر من بني إسرائيل . ٤٣ : وكان كل بكر
٧٦ ذكر من ابن شهر فصاعدا بحسب عدد أسمائهم
٧٧ معدودوهم اثنين وعشرين ألفا ومائتين وثلاثة
٧٨ وسبعين . ٤٤ : وقال الرب لموسى قائلا .
٧٩ ٤٥ : خذ اللاويين عوضا عن كل بكر من بني
٨٠ إسرائيل وبهائم اللاويين عوضا عن بهائمهم
٨١ فيكون اللاويون لي أنا الرب . ٤٦ : وفداء
٨٢ المائتين والثلاثة والسبعين الذين زادوا على
٨٣ عدد اللاويين من بكور بني إسرائيل . ٤٧ : تأخذ
٨٤ لكل رأس خمسة شواقل بشاقل القدس تأخذ
٨٥ عشرين جيرة الشاقل . ٤٨ : وتعطي الفضة
٨٦ لهرون وبنيه فداء الزائدين عليهم . ٤٩ : فأخذ
٨٧ موسى فضة الفداء من الزائدين على فداء
٨٨ اللاويين . ٥٠ : من بكور بني إسرائيل أخذ
٨٩ الفضة ألفا وثلاثمائة وخمسة وستين شاقلا
٩٠ بشاقل القدس . ٥١ : وأعطى موسى فضة
٩١ الفداء لهرون وبنيه بقول الرب كما أمر الرب
٩٢ موسى .

لم : واليكم عليه ليؤمنن به : فالتفت
يوشع بن نون وكالب : واللذين
هما من الذين تجسسوا الارض .

لد : وايها تموت هناك انت ومن
معك . لان ابراهيم واسحق ويعقوب
ابوا : وقالوا نموت في خيمنا .

ه : وتموت في مدينة اخرى التي
تعطيها لك انت ومن معك : لانكم
لم تتبعوني تماما .

وا : واما اطفالكم الذين قلتم
يكونون غنيمة . واولادكم الذين
لا يعرفون اليوم خيرا من شر
هم يدخلون اليها . واليها اعطيها
فترثها .

وب : واما انتم فارجعوا وانطلقوا
في البرية طريق بحر سوف .

وج : فاجاب بنو اسرائيل وقالوا
لموسى : قد اخطأنا الى الرب .
نحن نصعد ونقاتل كما امرنا الرب
الهنا . فلما تسلحوا كل واحد منهم
بسلاحه وظنوا انهم يسهل عليهم
الصعود الى الجبل .

وح : لم يبرح تابوت عهد الرب
وموسى من وسط المحلة .

وط : فنزل العمالقة والكنعانيون
الساكنون في ذلك الجبل وكسروهم
وطردوهم الى حرمة .

ي : فرجع بنو اسرائيل وبكوا امام
الرب . فلم يسمع الرب صوتهم ولم
يصغ اليهم .

يا : فمكثتم في قادش اياما كثيرة
بحسب الايام التي مكثتموها هناك .

ܝܒ : ܘܫܐܘܠ ܘܚܠܘܦ ܓܪܕܐ ܕܡܨܪܝܢ:
ܠܡܘܡܠܐ ܕܦܠܚܢܐ ܡܣܠܩܝܢ ܥܠ ܦܠܚܢܐ.
ܝܓ : ܘܡܪܝܡ ܡܘܫܐ ܚܘܛܪܗ: ܘܫܕܪ ܡܪܝܐ
ܥܠ ܐܪܥܐ: ܘܫܕܪ ܘܪܘܚ ܐܢܫܐ ܕܩܕܡܝܐ
ܐܢܝ. ܘܐܬܐ ܠܡܕܒܪܬܐ ܠܒܣܠܐ ܕܝܘܡܐ
ܠܓܘܢܐ: ܘܒܨܒܘ ܐܡܪܐ.
ܝܕ : ܘܣܠܩܘ ܓܪܕܐ ܘܦܠܚܢܐ ܓܘܢܐ
ܠܘܡܛܐ ܓܘܢܐ.
ܝܗ : ܘܟܣܐ ܠܗ ܠܐ ܐܪܥܐ ܡܢܗ ܟܠ
ܐܦܐ ܐܪܥܐ: ܘܚܫܟ ܠܓܘܢܐ: ܘܐܟܠ ܟܠܗܘܢ
ܕܐܪܥܐ.
ܝܘ : ܘܩܪܐ ܗܘ ܦܪܥܘܢ ܠܡܘܫܐ: ܘܐܗܪܘܢ
ܐܡܪܐ ܐܢܐ ܚܛܝܬ: ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܘܠܟܘܢ
ܡܢ ܟܠ: ܡܢ ܓܘܢܐ ܕܦܠܚܢܐ: ܘܐܡܪ ܡܛܠ
ܗܠܝܢ: ܘܫܒܘܩ ܠܡܘܫܐ.
ܝܙ : ܘܫܒܘܩ ܐܡܪܐ ܕܒܚܛܗܝ: ܐܦܝ
ܚܕܐ ܠܚܛܝܬܐ: ܕܒܠܐ ܘܓܒܪܐ ܡܢ
ܡܘܬܐ.
ܝܚ : ܘܐܡܪܗ ܐܡܪܐ ܕܒܚܛܗܝ: ܣܓܝܐܬܘܢ
ܐܡܪܐ ܗܘܐ ܕܐܬܚܢܢܘܬܐ ܠܒܚܛܗܝ ܗܠܝܢ.
ܐܡܪܐ ܕܡܨܪܝܢ: ܢܦܩܘ ܡܢ ܟܠܗ
ܓܘܢܐ ܕܟܠ: ܘܒܪܟܘ ܢܦܠ ܠܗ: ܘܠܐ ܐܫܬܒܩ
ܐܦܢ ܢܚܬܝܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܒܡܨܪܝܢ.
ܝܛ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܐܡܪܐ ܕܦܪܥܘܢ
ܠܗܘܢ: ܗܐ ܢܦܩܝܢ ܠܐܡܪܐ ܕܡܨܪܝܢ
ܠܦܠܚܢܐ ܗܘܐ ܓܘܢܐ: ܘܐܡܪ ܢܦܩܐ ܡܢ
ܒܚܛܗܝ: ܡܛܠ ܕܐܡܪܐ ܗܘ ܦܠܚܢܐ ܗܘܐ
ܓܘܢܐ: ܕܡܢܗܘܢ ܠܡܪܝܐ ܕܐܠܗܐ ܗܢܐ.
ܟ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬܐ ܐܝܟ ܡܠܬܐ ܗܕܐ:
ܕܗܘܢܐ ܢܦܩܝܢ ܠܐܡܪܐ ܕܡܨܪܝܢ.
ܟܐ : ܘܫܕܪ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܚܫܘܟܐ ܒܟ
ܐܡܪܐ ܠܗܘܢ ܠܐܡܪܐ : ܘܐܬܐ ܢܦܩܘ ܕܒܚܛܗܝ

ܕܐܠܗܐ ܟܠ ܕܒܚܛܗܝ: ܘܐܡܪ ܠܗ: ܡܢܐ ܒܥܠܬܐ:
ܘܥܠ ܡܢ ܫܢܬܗ ܓܘܢܐ ܓܠܝܐ ܚܫܘܟܐ ܟܠܗ
ܕܡܨܪܝܢ ܒܝܘܡܬܐ. ܐܢܐ ܢܦܩܐ ܐܢܐ ܡܚܪܫܘܬܐ
ܘܒܥܝܢܐ ܠܟܘܢ: ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܗܘܐ ܒܝܘܡܬܐ.
ܟܒ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܡܢܐ ܕܒܚܛܗܝ: ܗܘܐ
ܗܘܐ ܡܠܬܐ ܗܘܝ.
ܟܓ : ܘܐܬܦܩܝ ܡܢ ܠܦܬܗ ܠܦܪܥܘܢ ܐܫܪܢܐ:
ܘܐܡܪ ܐܝܟ ܡܠܬܐ ܗܘܝܐ: ܘܐܬ ܒܓܘܗ ܒܥܒܕܐ
ܘܐܬܐܡܪ ܐܝܟ ܦܬܐܡܪ ܒܝܬܡܢܐ.
ܟܕ : ܘܐܬܚܙܩ ܡܪܝܐ ܕܡܠܟܐ ܕܒܚܛܗܝ ܣܓܝܐ
ܫܠܘܠ : ܘܒܪܬܗ.
ܟܗ : ܘܐܡܪ ܕܒܚܛܗܝ ܠܫܠܘܠ : ܠܐ ܢܦܩ
ܠܒܢܝ ܕܐܢܫܐ ܚܠܘܗܝ : ܒܪܬܐ ܐܦܠ ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܥܡ ܦܠܚܢܐ ܗܘܐ.
ܟܘ : ܘܐܡܪ ܫܠܘܠ ܠܕܒܚܛܗܝ : ܠܐ ܡܫܟܚ
ܐܢܐ ܠܡܦܩܘܠ ܥܠ ܦܠܚܢܐ ܗܘܐ ܠܡܬܝܚܘܬܐ
ܐܝܟܢܐ: ܡܛܠ ܕܒܠܢܐ ܐܢܬ: ܘܗܝ ܐܡܪܐ ܗܘ
ܡܕܒܪܐ ܡܢ ܠܘܬܗ.
ܟܙ : ܘܐܡܪ ܕܒܚܛܗܝ ܠܫܠܘܠ : ܕܒܪܐ ܗܘܐ
ܒܪܬܐ ܠܐܒܘ ܟܬܒܐ : ܘܐܬܐ ܐܪܥܐ ܘܐܪܒܐ:
ܘܫܒܩܘܗ ܐܡܪܐ ܡܢ ܚܪܬܐ.
ܟܚ : ܘܢܦܩܬ ܒܪܬܗ ܘܡܢܚܬܗ:
ܘܐܚܪܢܬܗ ܡܢ ܦܘܡܗ. ܘܐܬܐܡܪ ܥܠ:
ܘܫܒܩܬܗ ܠܒܢܝܗ ܘܡܢܚܬܗ: ܘܡܠܝܬܗ.
ܟܛ : ܘܐܦ ܐܪܥܐ ܘܐܦ ܕܐܪܒܐ ܒܗܠܠ
ܒܪܬܗ: ܝܗܘܐ ܦܠܚܢܐ ܗܘܐ ܚܘܕܠܐ ܐܝܟ ܢܒܝ
ܡܢܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܢܦܩܝ ܠܒܚܛܗܝ ܕܐܠܗܐ
ܢܝܫܐ.
ܠ : ܘܐܡܪ ܕܒܚܛܗܝ: ܡܪܢܐ ܕܦܣܝܚ ܡܢ
ܐܒܪܐ ܕܐܪܥܐ ܘܡܢ ܐܒܪܐ ܕܕܪܒܐ: ܗܘܝ ܢܦܣܝܚ
ܡܢ ܐܒܪܘܗܝ ܕܦܠܚܢܐ ܗܘܐ ܚܘܕܠܐ. ܘܐܡܪ
ܫܠܘܠ ܠܕܒܚܛܗܝ. ܘܠ ܡܪܢܐ ܝܗܘܐ ܐܡܪܢ.

حکایت : ٣ .

١ : خبیث قتلانا مخیلة صیاد لصیدنا:
مانعة حبه حبوبا صیدها : هذه حبه
صیدا لحبه بذرنا تأخذهم .

٢ : هزار مجدنا بهذه الاخبته:
هذه حبوب تحملها . هذه حبوب
صیدا لحبه بذرنا تأخذهم .

٣ : هذه قتلانا: انا منعنا لهذه حبوب
بهذه نمضنا: هذه لم نجدنا بالحبه
اجتنا .

٤ : هذه قتلانا: انا منعنا لهذه حبوب
لصیاد: انما نقصر اولا لصیاد نجدنا:
ما انا قتلانا: اولا بذرنا هزار
حبه لحبه بذرنا تأخذهم .

٥ . ٦ انجس لصیاد بحبه نصر:
اصطاد: سوا لحبه بذرنا . ولا انر
تأخذهم: هزار حبوب لم بذرنا
صیاد . ولا انجس لصیاد بحبه نصر
حبه : هذه قتلانا مخیلة صیاد لصیدنا:
مانعة حبه حبوبا صیدها : هذه حبه
صیدا لحبه بذرنا تأخذهم .

٦ : هذه قتلانا: انا منعنا لهذه حبوب
لصیاد: انما نقصر اولا لصیاد نجدنا:
ما انا قتلانا: اولا بذرنا هزار
حبه لحبه بذرنا تأخذهم .

٧ : هذه قتلانا: انا منعنا لهذه حبوب
لصیاد: انما نقصر اولا لصیاد نجدنا:
ما انا قتلانا: اولا بذرنا هزار
حبه لحبه بذرنا تأخذهم .

٨ : هذه قتلانا: انا منعنا لهذه حبوب
لصیاد: انما نقصر اولا لصیاد نجدنا:
ما انا قتلانا: اولا بذرنا هزار
حبه لحبه بذرنا تأخذهم .

ܡܫܚܐ : ܘܬܐ ܐܫܕܪܟ ܠܘܬ ܐܝܫܝ ܕܡܢ ܒܝܬ ܠܚܡ : ܡܛܠ ܕܚܙܝܬ ܠܝ ܒܒܢܘܗܝ ܡܠܟܐ .

ܒ : ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ : ܐܝܟܢܐ ܐܙܠ : ܘܫܡܥ ܫܐܘܠ ܘܩܛܠܢܝ . ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܫܡܘܐܝܠ : ܥܓܠܬܐ ܕܬܘܪܐ ܐܘܒܠ ܒܐܝܕܝܟ : ܘܐܡܪ ܠܡܕܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܐܬܝܬ .

ܓ : ܘܩܪܝ ܠܐܝܫܝ ܠܕܒܚܐ : ܘܐܢܐ ܐܘܕܥܟ ܡܕܡ ܕܬܥܒܕ . ܘܬܡܫܘܚ ܠܝ ܠܡܢ ܕܐܡܪ ܠܟ .

ܕ : ܘܥܒܕ ܫܡܘܐܝܠ ܐܝܟ ܕܡܠܠܗ ܡܪܝܐ . ܘܐܬܐ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ : ܘܙܥܘ ܣܒܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܠܐܘܪܥܗ .

ܗ : ܘܐܡܪܘ ܫܠܡ ܡܐܬܝܟ . ܘܐܡܪ ܫܠܡ : ܠܡܕܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܐܬܝܬ : ܐܬܩܕܫܘ ܘܬܘ ܥܡܝ ܠܕܒܚܐ . ܘܩܕܫ ܠܐܝܫܝ ܘܠܒܢܘܗܝ : ܘܩܪܐ ܐܢܘܢ ܠܕܒܚܐ .

ܘ : ܘܟܕ ܐܬܘ ܚܙܐ ܠܐܠܝܐܒ : ܘܐܡܪ ܐܟܒܪ ܗܘ ܕܩܕܡ ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܗ .

ܙ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܫܡܘܐܝܠ : ܠܐ ܬܚܘܪ ܒܚܙܘܗ ܘܒܪܘܡܐ ܕܩܘܡܬܗ . ܡܛܠ ܕܐܣܠܝܬܗ . ܠܐ ܗܘܐ ܓܝܪ ܐܝܟ ܕܚܙܐ ܒܪܢܫܐ : ܡܛܠ ܕܒܪܢܫܐ ܚܙܐ ܒܥܝܢܐ : ܘܡܪܝܐ ܚܙܐ ܒܠܒܐ .

ܚ : ܘܩܪܐ ܐܝܫܝ ܠܐܒܝܢܕܒ : ܘܐܥܒܪܗ ܩܕܡ ܫܡܘܐܝܠ : ܘܐܡܪ ܠܐ ܓܒܝܗ ܡܪܝܐ ܠܗܢܐ .

ܛ : ܘܐܥܒܪ ܐܝܫܝ ܠܫܡܥܐ : ܘܐܡܪ ܐܦܠܐ ܠܗܢܐ ܓܒܝܗ ܡܪܝܐ .

ܝ : ܘܐܥܒܪ ܐܝܫܝ ܠܫܒܥܐ ܒܢܘܗܝ ܩܕܡ ܫܡܘܐܝܠ . ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܐܝܫܝ : ܠܐ ܓܒܝܗ ܡܪܝܐ ܒܗܠܝܢ .

ܝܐ : ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܐܝܫܝ ܫܠܡܘ ܛܠܝܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܥܘܕ ܙܥܘܪܐ ܐܫܬܚܪ : ܘܗܐ ܪܥܐ ܥܢܐ . ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܐܝܫܝ : ܫܕܪ ܕܒܪܘܗܝ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܣܬܡܟ ܥܕܡܐ ܕܐܬܐ ܠܗܪܟܐ .

ܝܒ : ܘܫܕܪ ܐܝܬܝܗ : ܘܗܘ ܣܘܡܩܢܐ : ܘܫܦܝܪ ܒܥܝܢܘܗܝ : ܘܫܦܝܪ ܚܙܘܗ . ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܫܡܘܐܝܠ : ܩܘܡ ܡܫܘܚܝܗܝ ܡܛܠ ܕܗܢܘ ܗܘ .

ܝܓ : ܘܢܣܒ ܫܡܘܐܝܠ ܩܪܢܐ ܕܡܫܚܐ : ܘܡܫܚܗ ܒܝܢܝ ܐܚܘܗܝ . ܘܐܨܠܚܬ ܪܘܚܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܕܘܝܕ ܡܢ ܗܘ ܝܘܡܐ . ܘܩܡ ܫܡܘܐܝܠ ܘܐܙܠ ܠܪܡܬܐ ܠܒܝܬܗ .

ܝܕ : ܘܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܥܒܪܬ ܡܢ ܫܐܘܠ . ܘܡܕܒܪܐ ܠܗ ܪܘܚܐ ܒܝܫܬܐ : ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ .

ܝܗ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܥܒܕܘܗܝ ܠܫܐܘܠ .

ܝܘ : ܗܐ ܥܒܕܝܟ ܩܕܡܝܟ : ܢܒܥܘܢ ܓܒܪܐ ܕܝܕܥ ܠܡܙܡܪܘ ܒܟܢܪܐ . ܘܡܐ ܕܗܘܬ ܥܠܝܟ ܪܘܚܐ ܒܝܫܬܐ : ܢܙܡܪ ܒܐܝܕܗ ܘܢܬܬܢܝܚ ܠܟ .

ܝܙ : ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ ܠܥܒܕܘܗܝ : ܚܙܘ ܠܝ ܓܒܪܐ ܕܫܦܝܪ ܢܩܫ : ܘܐܝܬܘܗܝ ܠܘܬܝ .

ܝܚ : ܘܥܢܐ ܚܕ ܡܢ ܥܠܝܡܐ ܘܐܡܪ . ܗܐ ܚܙܝܬ ܒܪܐ ܠܐܝܫܝ ܕܡܢ ܒܝܬ ܠܚܡ : ܘܝܕܥ ܠܡܙܡܪܘ : ܘܓܢܒܪ ܚܝܠܐ : ܘܓܒܪܐ ܩܪܒܬܢܐ ܗܘ : ܘܚܟܝܡ ܒܡܠܬܐ : ܘܫܦܝܪ ܚܙܘܗ : ܘܡܪܝܐ ܥܡܗ .

ܝܛ : ܘܫܕܪ ܫܐܘܠ ܡܠܐܟܐ ܠܘܬ ܐܝܫܝ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܫܕܪ ܠܝ ܠܕܘܝܕ ܒܪܟ : ܕܥܡ ܥܢܐ .

ܟ : ܘܕܒܪ ܐܝܫܝ ܚܡܪܐ : ܘܐܛܥܢ ܠܚܡܐ : ܘܙܩܐ ܕܚܡܪܐ : ܘܓܕܝܐ ܚܕ ܕܥܙܐ : ܘܫܕܪ ܒܐܝܕܝ ܕܘܝܕ ܒܪܗ ܠܫܐܘܠ .

ܟܐ : ܘܐܬܐ ܕܘܝܕ ܠܘܬ ܫܐܘܠ : ܘܩܡ ܩܕܡܘܗܝ . ܘܪܚܡܗ ܛܒ : ܘܗܘܐ ܠܗ ܫܩܠ ܡܐܢܘܗܝ .

٤٣ : عاصم بن ثابت الصحابي الجليل : هاجر
إلى المدينة وشهد بدرا وأحدا والخندق
وغيرها من المشاهد مع رسول الله ﷺ .
وهو الذي قتل سفيان بن خالد الهذلي
وبعث رأسه إلى النبي ﷺ .

٤٤ : عامر بن فهيرة الصحابي الجليل : مولى
أبي بكر الصديق رضي الله عنه وعنهما
وأحد السابقين الأولين إلى الإسلام .
وكان يرعى غنم أبي بكر وغنم عبد الله
ابن الطفيل أخي عائشة أم المؤمنين
رضي الله عنها وعنهما .

٤٥ : عامر بن ربيعة العنزي الصحابي : من
السابقين الأولين إلى الإسلام . هاجر
الهجرتين جميعا وشهد بدرا وأحدا
والخندق وسائر المشاهد مع رسول الله ﷺ .
وهو زوج الصحابية الجليلة ليلى العدوية
رضي الله عنها وعنهما .

٤٦ : عامر بن فهيرة الصحابي : مولى أبي
بكر الصديق رضي الله عنه وعنهما .
وأحد السابقين الأولين إلى الإسلام .
وكان يرعى غنم أبي بكر وغنم عبد الله
ابن الطفيل أخي عائشة أم المؤمنين
رضي الله عنها وعنهما .

٤٧ : عامر بن فهيرة الصحابي الجليل : مولى
أبي بكر الصديق رضي الله عنه وعنهما .
وأحد السابقين الأولين إلى الإسلام .
وكان يرعى غنم أبي بكر وغنم عبد الله
ابن الطفيل أخي عائشة أم المؤمنين
رضي الله عنها وعنهما .

٤٨ : عامر بن لدين الصحابي : من السابقين
الأولين إلى الإسلام . هاجر الهجرتين
جميعا وشهد بدرا وأحدا والخندق
وسائر المشاهد مع رسول الله ﷺ .

٤٩ : عامر بن مالك الصحابي : من السابقين
الأولين إلى الإسلام . هاجر الهجرتين
جميعا وشهد بدرا وأحدا والخندق
وسائر المشاهد مع رسول الله ﷺ .

٥٠ : عامر بن مالك الصحابي : من السابقين
الأولين إلى الإسلام . هاجر الهجرتين
جميعا وشهد بدرا وأحدا والخندق
وسائر المشاهد مع رسول الله ﷺ .

الجزء : ٥٠

١ : عامر بن هبيرة الصحابي : من السابقين
الأولين إلى الإسلام . هاجر الهجرتين
جميعا وشهد بدرا وأحدا والخندق
وسائر المشاهد مع رسول الله ﷺ .

אבל אבותיכם .

יב : ועתה ישראל מה ה׳ אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה׳ אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך .

פרק : ט .

א : שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים .

ב : עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק .

ג : וידעת היום כי ה׳ אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם אתם והאבדתם אתם מהר כאשר דבר ה׳ לך .

ד : אל תאמר בלבבך בהדף ה׳ אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני ה׳ לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה ה׳ מוריש אתם מפניך .

ה : לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה ה׳ אלהיך מוריש אתם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע ה׳ לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב .

ו : וידעת כי לא בצדקתך ה׳ אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה .

ז : זכר אל תשכח את אשר הקצפת את ה׳ אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה׳ .

ח : וגם בחרב הקצפתם את ה׳ ויתאנף ה׳ בכם להשמיד אתכם .

ט : בעלתי ההרה לקחת לוחות האבן לוחות הברית אשר כרת ה׳ עמכם וארשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי .

י : ויתן ה׳ אלי את שני לוחות האבן כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה׳ עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל .

יא : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן ה׳ אלי את שני לוחות האבן לוחות הברית .

יב : ויאמר ה׳ אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה .

יג : ויאמר ה׳ אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא .

יד : הנח לי וארם את שמם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו .

טו : ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי .

טז : וארא והנה חטאתם לה׳ אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה ה׳ אתכם .

יז : ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם .

יח : ואתנפל לפני ה׳ כראשנה את ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני ה׳ להכעיסו .

יט : כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף ה׳ עליכם להשמיד אתכם ויענני ה׳ גם בפעם ההוא .

כ : ובאהרן התאנף ה׳ מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא .

כא : ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתשהו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר .

כב : ובתבערה מקצפים היתם את ה׳ גם במסה ובקברות התאוה .

כג : ובשלח ה׳ אתכם מקדש ברנע לאמר עלו וירשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי ה׳ אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו .

כד : ממרים הייתם עם ה׳ מיום דעתי אתכם .

כה : ואתנפל לפני ה׳ את ארבעים היום וארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר ה׳ להשמיד אתכם .

כו : ואתפלל אל ה׳ ואמר אדני ה׳ אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה .

כז : זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו .

ܘܐܬܠܝܘ ܚܕܐ ܥܠ ܕܡܐ .
ܠܓ : ܘܫܘܒܗ ܠܬܪܥܐ ܘܐܬܥܒܕܘ ܠܗ : ܗܘܐ
ܚܕܐ ܣܛܪܗ ܠܡܕܢܚܐ ܘܐܬܠܝܘ ܥܠ ܕܡܐ : ܘܥܒܕ
ܬܪܥܐ ܐܚܪܢܝܐ : ܦܘܪܗ ܠܗ ܢܘܡܐ ܕܐܦܐ
ܕܬܪܬܐ .
ܠܕ : ܘܥܒܕ ܬܪܥܐ : ܐܬܓܕܪܘ ܒܚܕܐ
ܘܥܒܕܗ ܠܗܘܢ : ܚܙܒܗ ܐܚܪ ܦܬܘܪܗ : ܘܥܒܕ
ܓܕܒܗ . ܘܓܘܫܡܗ ܗܕܪܐ : ܘܠܐ ܐܫܟܚܘ ܠܡܕܢܚܐ :
ܘܐܬܠܝܘ ܥܠ ܕܡܐ . ܘܚܙܒܗ ܚܠܝܗ ܚܕܐ ܐܚܪ
ܦܬܘܪܗ ܟܠܒܝܗ ܟܠܝܠܐ : ܘܢܚܫܗ ܦܬܝܡ .
ܠܗ : ܘܪܒܬܐ ܐܚܡ ܬܪܥܐ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܕܢܚܐ :
ܘܢܚܕܝ ܠܡܥܒܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܕܢܚܐ .
ܠܘ : ܘܥܒܕ ܬܪܥܐ : ܢܣܒܐ ܟܠܗ ܦܠܚܘܬܐ :
ܘܢܩܦܘ ܒܗܘܢ : ܚܘܡܐ ܕܢܘܗܪ ܢܘܪܐ : ܘܠܐ
ܢܫܬܘܩ ܡܢܗܘܢ ܚܕܐ . ܘܥܒܕܗ : ܟܠ ܕܫܦܝܪ
ܟܢܫܬܐ ܢܟܝܢ .
ܠܙ : ܘܥܒܕ ܬܪܥܐ ܠܐܠܗܐ : ܢܣܒܬ ܟܠܗ
ܦܠܚܘܬܐ : ܡܥܠܝܢ ܐܢܘܢ ܠܗܘܢ ܟܠܒܝܬܐ ܕܫܠܝܡܘܢ .
ܘܠܐ ܚܙܝܬ ܡܕܢܚܐ ܒܢܘܡܐ ܗܘ .
ܠܚ : ܘܥܒܕ ܬܪܥܐ : ܡܥܒܕܗ ܠܗ ܠܡܕܢܚܐ
ܠܓܠܝܗܘܢ ܥܣܪܬܗ ܕܚܕܐ . ܘܪܚܡ ܦܬܘܗ
ܒܚܕܐ ܗܕܐ ܣܛܪܬ ܗܘܝܐ ܢܘܡܐ :
ܠܛ : ܡܛܠ ܕܚܙܐ ܗܘ ܡܕܢܚܐ ܕܦܪܕ
ܠܫܠܝܡܘܢ : ܕܟܠ ܐܝܟ ܒܗܘܢܝܢ ܟܕܘ : ܐܠܐ ܡܥܒܕܢ
ܢܚܫܐ . ܘܠܗ ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܚܠܝܗ ܚܕܐ .
ܡ : ܘܥܒܕ ܠܓܠܝܗ ܫܠܝܡܘܢ : ܐܬܠܝܘ ܗܘܘ
ܒܫܢܬܐ ܚܕܐ : ܘܐܪܐ ܘܦܬܘܪܐ ܟܕܘ ܢܗܘܐ
ܒܫܢܬܐ ܚܕܐ . ܘܥܒܕ ܚܕܐ ܠܬܪܥܐ : ܟܠ ܕܫܦܝܪ
ܟܢܫܬܐ ܠܡܥܒܕ ܚܕܐ .
ܡܐ : ܘܥܒܕ ܬܪܥܐ ܡܕܢܚܐ ܐܠܗܐ ܕܫܠܝܡܘܢ :
ܗܘ ܫܘܠܛܢܐ . ܘܐܬܬܚܝܕ ܬܪܥܐ ܘܦܬܘܪܐ :
ܘܢܚܫܗ ܚܕܐ .

ܡܒ : ܘܥܒܕ ܬܪܥܐ : ܐܪܒܥܐ ܕܢܚܫܐ
ܘܠܡܕܢܚܐ ܕܒܝܬ : ܘܐܬܬܚܝܕ ܡܕܢܚܐ .
ܡܓ : ܘܥܒܕ ܬܪܥܐ ܠܡܕܢܚܐ : ܚܘܝ ܡܢܐ
ܚܕܬܐ . ܘܚܘܝܗ ܡܕܢܚܐ : ܘܥܒܕ ܠܗ : ܒܬܪܥ
ܣܘܛܪܐ ܕܐܝܬܝܗ ܩܠܝܠ ܦܬܘܪܗ ܕܚܕܐ : ܡܛܠ
ܗܘ ܡܕܢܚܐ ܐܬܐ .
ܡܕ : ܘܥܒܕ ܬܪܥܐ : ܗܘܢܐ ܢܚܫܐ ܠܗ
ܐܠܗܐ ܘܗܘܢܐ ܢܘܦܩ ܠܗ : ܕܡܥܒܕܐ ܠܡܥܒܕ
ܡܕܢܚܐ .
ܡܗ : ܘܥܒܕܘ ܚܕܐ ܠܬܪܥܐ : ܡܕܢܚܐ ܢܚܫܐ
ܕܚܕܐ ܦܘܪܩܢܐ ܠܫܠܝܡܘܢ : ܫܡܫ : ܚܝ ܗܘ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܫܠܝܡܘܢ : ܐܝܟ ܢܦܩ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܪܚܡܗ ܥܠ ܐܪܥܐ : ܡܛܠ ܕܚܙܝܗ ܕܐܠܗܐ
ܦܪܕ ܢܘܡܐ . ܘܐܬܩܝܡܗ ܚܕܐ ܠܡܕܢܚܐ . ܘܠܐ
ܡܢܗ .
ܡܘ : ܘܗܘܐ ܬܪܥܐ ܡܢ ܟܠܗ ܦܠܚܘܬܐ .
ܘܦܠܚܘܬܐ ܐܪܒܥ ܠܐܬܪܗܘܢ .
ܡܙ : ܘܐܚܝܕ ܬܪܥܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܠܝܡܘܢ :
ܘܐܬܚܙܝܬ ܒܫܘܠܛܢܗ : ܘܒܡܠܟܘܬܗ
ܒܠܒܒܬܗ : ܒܡܥܠܢ ܘܡܦܩܢ ܚܝܠܗ :
ܘܐܬܝܗܒܬ : ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܝܘܩܪܐ : ܘܦܠܚܘܬܐ .
ܘܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܗܘܐ : ܘܪܒܐ ܗܘܐ .
ܡܚ : ܘܐܝܬ ܚܝܠܐ : ܘܣܓܝ ܠܡܠܟܗ :
ܘܩܪܒ ܠܫܠܝܡܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ .
ܡܛ : ܘܫܠܡ ܗܘܐ ܒܢܘܗܪ ܕܬܪܥܐ :
ܡܕܢܚܐ : ܘܡܥܒܕ : ܘܡܠܟܘܬܗ : ܘܐܬܚܝܠ .
ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܐܬܪܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ : ܫܠܡܬ ܕܡܕܝܢܬܐ
ܢܛܪ : ܘܫܠܡܬ ܕܐܢܘܢ ܡܠܟܐ .
ܢ : ܘܫܠܡܬ ܕܐܬܚܙܝ ܕܬܪܥܐ ܐܠܗܐ
ܒܪܬ ܐܠܗܐ . ܘܒܢܐ ܒܝܬ ܚܕܐ : ܐܝܟ ܒܪ
ܚܕ ܕܪܝܐ ܕܬܪܥܐ .
ܢܐ : ܘܩܪܒ ܐܒܘܗܝ ܕܬܪܥܐ : ܘܚܕ ܒܪ

ܪ̈ܓܠܘܗܝ: ܘܫܩܠ ܡܐܢܘܗܝ ܒܬܪܗ. ܘܢܦܠ
ܥܡܐ ܕܦܠܫ̈ܬܝܐ ܩܕܡ ܝܘܢܬܢ: ܘܫܩܠ
ܡܐܢܘܗܝ ܡܩܛܠ ܗܘܐ ܒܬܪܗ.
ܝܕ: ܘܗܘܬ ܡܚܘܬܐ ܩܕܡܝܬܐ ܕܡܚܐ
ܝܘܢܬܢ ܘܫܩܠ ܡܐܢܘܗܝ: ܐܝܟ ܥܣܪܝܢ ܓܒܪܝܢ:
ܐܝܟ ܦܠܓܘܬܐ ܘܐܝܟ ܕܒܪܐ ܦܕ̈ܢܐ ܒܚܩܠܐ.
ܝܗ: ܘܗܘܬ ܙܘܥܬܐ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ
ܕܒܚܩܠܐ: ܘܒܟܠܗ ܥܡܐ ܕܬܡܢ. ܘܡܚܒ̈ܠܢܐ
ܙܥܘ ܐܦ ܗܢܘܢ: ܘܙܥܬ ܐܪܥܐ. ܘܗܘܬ
ܠܗܘܢ ܕܚܠܬܗ ܕܡܪܝܐ.
ܝܘ: ܘܚܙܘ ܕܘ̈ܩܐ ܕܫܐܘܠ ܕܒܓܒܥܬܐ
ܕܒܢܝܡܝܢ. ܘܗܐ ܡܫܪܝܬܐ ܕܦܠܫ̈ܬܝܐ ܙܥ ܘܐܙܠ
ܘܐܬܬܒܪ.
ܝܙ: ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ ܠܥܡܐ ܕܥܡܗ: ܦܩܘܕܘ
ܘܚܙܘ ܡܢܘ ܐܙܠ ܡܢܢ. ܘܦܩܕܘ ܘܚܙܘ: ܘܗܐ
ܠܝܬ ܝܘܢܬܢ ܘܫܩܠ ܡܐܢܘܗܝ.
ܝܚ: ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ ܠܐܚܝܐ: ܩܪܒ ܐܪܘܢܗ
ܕܐܠܗܐ. ܡܛܠ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܬ ܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ:
ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܥܡ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ.
ܝܛ: ܘܗܘܐ ܕܥܕ ܡܡܠܠ ܫܐܘܠ ܠܟܗܢܐ:
ܚܝܠܐ ܕܒܡܫܪܝܬܐ ܕܦܠܫ̈ܬܝܐ ܐܙܠ ܣܓܐ.
ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ ܠܟܗܢܐ ܟܢܘܫ ܐܝܕܟ.
ܟ: ܘܩܥܐ ܫܐܘܠ ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܕܥܡܗ:
ܘܐܬܘ ܥܕܡܐ ܠܩܪܒܐ: ܘܗܐ ܗܘܬ ܚܪܒܐ
ܕܐܢܫ ܒܚܒܪܗ: ܫܓܘܫܝܐ ܪܒܬܐ
ܛܒ.
ܟܐ: ܘܥܒܪ̈ܝܐ ܕܦܠܫ̈ܬܝܐ: ܐܝܟ ܕܐܬܡܠܝ
ܘܐܝܟ ܕܡܢ ܩܕܡ ܐܬܡܠܝ. ܘܣܠܩܘ ܥܡܗܘܢ
ܠܡܫܪܝܬܐ: ܘܗܦܟܘ ܐܦ ܗܢܘܢ ܠܡܗܘܐ
ܥܡ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܕܥܡ ܫܐܘܠ ܘܥܡ ܝܘܢܬܢ.
ܟܒ: ܘܟܠܗܘܢ ܓܒܪ̈ܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܕܡܛܫܝܢ
ܒܛܘܪܐ ܕܐܦܪܝܡ: ܫܡܥܘ ܕܥܪܩܘ ܦܠܫ̈ܬܝܐ
ܡܢ ܩܕܡ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ: ܘܪܕܦܘ ܐܦ ܗܢܘܢ
ܒܬܪܗܘܢ ܠܩܪܒܐ.
ܟܓ: ܘܦܪܩ ܡܪܝܐ ܠܐܝܣܪܝܠ ܒܝܘܡܐ ܗܘ.
ܘܩܪܒܐ ܥܒܪ ܠܗܘܢ ܒܝܬ ܐܘܢ ܠܒܝܬ ܚܘܪܢ
ܕܐܦܪܝܡ.
ܟܕ: ܘܚܛܐ ܫܐܘܠ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܘܐܡܪ
ܠܥܡܐ: ܠܝܛ ܗܘ ܓܒܪܐ ܕܢܐܟܘܠ ܠܚܡܐ ܥܕܡܐ
ܠܪܡܫܐ: ܥܕܡܐ ܕܐܬܦܪܥ ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܝ.
ܘܠܐ ܛܥܡܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܠܚܡܐ.
ܟܗ: ܘܥܠܘ ܒܥܒ̈ܐ ܐܪܥܐ: ܘܐܝܬܘ ܚܩܠܐ.
ܘܗܘܐ ܕܒܫܐ ܒܥܒܐ ܥܠ ܐܦ̈ܝ ܚܩܠܐ: ܘܥܠܘ
ܥܡܐ ܒܥܒܐ. ܘܕܪܐ ܗܘܐ ܕܒܫܐ.
ܟܘ: ܘܠܝܬ ܕܐܘܫܛ ܐܝܕܗ ܠܦܘܡܗ:
ܡܛܠ ܕܕܚܠܘ ܥܡܐ ܡܢ ܡܘܡܬܐ.
ܟܙ: ܘܝܘܢܬܢ ܠܐ ܫܡܥ ܟܕ ܐܘܡܝ ܐܒܘܗܝ
ܠܥܡܐ: ܘܐܘܫܛ ܪܫܐ ܕܫܒܛܐ ܕܒܐܝܕܗ:
ܘܨܒܥܗ ܒܚܠܬܐ ܕܕܒܫܐ. ܘܐܗܦܟ ܐܝܕܗ
ܠܦܘܡܗ: ܘܢܗܪ ܥܝܢܘܗܝ.
ܟܚ: ܘܥܢܐ ܓܒܪܐ ܡܢ ܥܡܐ ܘܐܡܪ
ܠܝܘܢܬܢ: ܡܘܡܝܘ ܐܘܡܝ ܐܒܘܟ ܠܥܡܐ ܘܐܡܪ:
ܠܝܛ ܗܘ ܓܒܪܐ ܕܢܐܟܘܠ ܠܚܡܐ ܝܘܡܢܐ:
ܘܐܬܡܚܠ ܥܡܐ.
ܟܛ: ܘܐܡܪ ܝܘܢܬܢ: ܕܠܒܟܗ ܐܒܝ ܠܐܪܥܐ:
ܚܙܘ ܕܢܗܪ ܥܝܢܝ ܕܛܥܡܬ ܩܠܝܠ ܡܢ ܕܒܫܐ
ܗܢܐ.
ܠ: ܘܐܦ ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܟܠ ܥܡܐ ܝܘܡܢܐ
ܡܢ ܒܙܬܐ ܕܒܥܠܕܒܒܘܗܝ ܕܐܫܟܚ: ܡܛܠ
ܗܘ ܠܐ ܣܓܝܐܐ ܡܚܘܬܐ ܒܦܠܫ̈ܬܝܐ.
ܠܐ: ܘܡܚܘ ܝܘܡܢܐ ܒܦܠܫ̈ܬܝܐ ܡܢ ܡܟܡܫ
ܐܝܠܘܢ. ܘܐܬܡܚܠ ܥܡܐ ܛܒ.
ܠܒ: ܘܐܬܚܦܛ ܥܡܐ ܥܠ ܒܙܬܐ: ܘܢܣܒܘ
ܥܢܐ: ܘܬܘܪܐ: ܘܥܓܠܐ: ܘܢܟܣܘ ܥܠ ܐܪܥܐ:

ذو قعس في رجليه وهو أن تقبل صدور قدميه وتدبر عراقيبه : ع . أقعس الرجل اذا لزم مكانه فلم يبرح : ع . ق : رجل قعسي وامرأة قعساء : ع . ق : القعس ثبات الشيء في مكانه : ع . ق : القعس أن يتأخر الرجل عن أصحابه في الحرب : ع . ق : القعس أن يتأخر الرجل عن أصحابه في الحرب : ع . ق : القعس أن يتأخر الرجل عن أصحابه في الحرب : ع . ق : القعس أن يتأخر الرجل عن أصحابه في الحرب : ع .

باب الهاء : ع .

١ : هاء التنبيه : هاء تلحق أول الكلام لتنبيه المخاطب : ع . ق : هاء التنبيه هاء تلحق أول الكلام لتنبيه المخاطب . وهاء التنبيه لا تلحق الا مع ذا وتا وأولاء : ع . ق : هاء التنبيه هاء تلحق أول الكلام لتنبيه المخاطب . وهاء التنبيه لا تلحق الا مع ذا وتا وأولاء : ع . ق : هاء التنبيه هاء تلحق أول الكلام لتنبيه المخاطب . وهاء التنبيه لا تلحق الا مع ذا وتا وأولاء : ع . ق : هاء التنبيه هاء تلحق أول الكلام لتنبيه المخاطب . وهاء التنبيه لا تلحق الا مع ذا وتا وأولاء : ع .

٢ : هاء الاستراحة : هاء تلحق آخر الكلمة للوقف : ع . ق : هاء الاستراحة هاء تلحق آخر الكلمة للوقف : ع . ق : هاء الاستراحة هاء تلحق آخر الكلمة للوقف : ع . ق : هاء الاستراحة هاء تلحق آخر الكلمة للوقف : ع .

٣ : هاء السكت : هاء تلحق آخر الكلمة في الوقف لبيان الحركة : ع . ق : هاء السكت هاء تلحق آخر الكلمة في الوقف لبيان الحركة : ع . ق : هاء السكت هاء تلحق آخر الكلمة في الوقف لبيان الحركة : ع . ق : هاء السكت هاء تلحق آخر الكلمة في الوقف لبيان الحركة : ع .

٤ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر الغائب : ع .

٥ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث الغائب : ع .

٦ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر المخاطب : ع .

٧ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث المخاطب : ع .

٨ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع .

٩ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع .

١٠ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع .

٢٢ : إلا ربنا المشركون : والله ربنا ما كنا مشركين :
٢٣ انظر كيف كذبوا على أنفسهم وضل عنهم ما كانوا
٢٤ يفترون .

الجزء : ٨ .

١ : ولو ترى إذ وقفوا على ربهم قال أليس هذا
بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما
٢ كنتم تكفرون : قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله
حتى إذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يا حسرتنا على
٣ ما فرطنا فيها وهم يحملون أوزارهم على ظهورهم
ألا ساء ما يزرون . وما الحياة الدنيا إلا لعب
٤ ولهو وللدار الآخرة خير للذين يتقون أفلا
٥ تعقلون . قد نعلم إنه ليحزنك الذي يقولون
فإنهم لا يكذبونك ولكن الظالمين بآيات الله
٦ يجحدون . ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا
على ما كذبوا وأوذوا حتى أتاهم نصرنا ولا
٧ مبدل لكلمات الله ولقد جاءك من نبأ المرسلين .
وإن كان كبر عليك إعراضهم فإن استطعت أن
تبتغي نفقا في الأرض أو سلما في السماء فتأتيهم
٨ بآية ولو شاء الله لجمعهم على الهدى فلا تكونن
٩ من الجاهلين . إنما يستجيب الذين يسمعون
والموتى يبعثهم الله ثم إليه يرجعون . وقالوا
لولا نزل عليه آية من ربه قل إن الله قادر على
١٠ أن ينزل آية ولكن أكثرهم لا يعلمون . وما من
دابة في الأرض ولا طائر يطير بجناحيه إلا أمم
أمثالكم ما فرطنا في الكتاب من شيء ثم إلى
١١ ربهم يحشرون . والذين كذبوا بآياتنا صم وبكم
في الظلمات من يشأ الله يضلله ومن يشأ يجعله
١٢ على صراط مستقيم . قل أرأيتكم إن أتاكم عذاب
الله أو أتتكم الساعة أغير الله تدعون إن كنتم
١٣ صادقين . بل إياه تدعون فيكشف ما تدعون إليه
إن شاء وتنسون ما تشركون . ولقد أرسلنا إلى
١٤ أمم من قبلك فأخذناهم بالبأساء والضراء لعلهم
يتضرعون . فلولا إذ جاءهم بأسنا تضرعوا ولكن
١٥ قست قلوبهم وزين لهم الشيطان ما كانوا يعملون .
فلما نسوا ما ذكروا به فتحنا عليهم أبواب كل
شيء حتى إذا فرحوا بما أوتوا أخذناهم بغتة
١٦ فإذا هم مبلسون . فقطع دابر القوم الذين ظلموا
والحمد لله رب العالمين . قل أرأيتم إن أخذ الله
سمعكم وأبصاركم وختم على قلوبكم من إله غير
١٧ الله يأتيكم به انظر كيف نصرف الآيات ثم هم
١٨ يصدفون . قل أرأيتكم إن أتاكم عذاب الله بغتة
أو جهرة هل يهلك إلا القوم الظالمون . وما
نرسل المرسلين إلا مبشرين ومنذرين فمن آمن
١٩ وأصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون . والذين
يمسهم العذاب بما كانوا يفسقون . قل لا أقول
لكم عندي خزائن الله ولا أعلم الغيب ولا أقول
لكم إني ملك إن أتبع إلا ما يوحى إلي قل هل
يستوي الأعمى والبصير أفلا تتفكرون . وأنذر به
الذين يخافون أن يحشروا إلى ربهم ليس لهم من
دونه ولي ولا شفيع لعلهم يتقون . ولا تطرد
الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه
ما عليك من حسابهم من شيء وما من حسابك
عليهم من شيء فتطردهم فتكون من الظالمين .
وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا أهؤلاء من الله
عليهم من بيننا أليس الله بأعلم بالشاكرين .
وإذا جاءك الذين يؤمنون بآياتنا فقل سلام عليكم
كتب ربكم على نفسه الرحمة أنه من عمل منكم
سوءا بجهالة ثم تاب من بعده وأصلح فأنه غفور
رحيم . وكذلك نفصل الآيات ولتستبين سبيل
المجرمين . قل إني نهيت أن أعبد الذين تدعون
من دون الله قل لا أتبع أهواءكم قد ضللت إذا
وما أنا من المهتدين . قل إني على بينة من ربي
وكذبتم به ما عندي ما تستعجلون به إن الحكم
إلا لله يقص الحق وهو خير الفاصلين . قل لو
أن عندي ما تستعجلون به لقضي الأمر بيني وبينكم
والله أعلم بالظالمين . وعنده مفاتح الغيب لا
يعلمها إلا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط
من ورقة إلا يعلمها ولا حبة في ظلمات الأرض
ولا رطب ولا يابس إلا في كتاب مبين . وهو الذي
يتوفاكم بالليل ويعلم ما جرحتم بالنهار ثم يبعثكم
فيه ليقضى أجل مسمى ثم إليه مرجعكم ثم ينبئكم
بما كنتم تعملون . وهو القاهر فوق عباده ويرسل
عليكم حفظة حتى إذا جاء أحدكم الموت توفته
رسلنا وهم لا يفرطون . ثم ردوا إلى الله مولاهم
الحق ألا له الحكم وهو أسرع الحاسبين . قل من
ينجيكم من ظلمات البر والبحر تدعونه تضرعا
وخفية لئن أنجانا من هذه لنكونن من الشاكرين .
قل الله ينجيكم منها ومن كل كرب ثم أنتم تشركون .
قل هو القادر على أن يبعث عليكم عذابا من فوقكم
أو من تحت أرجلكم أو يلبسكم شيعا ويذيق بعضكم
بأس بعض انظر كيف نصرف الآيات لعلهم يفقهون .
وكذب به قومك وهو الحق قل لست عليكم بوكيل .
لكل نبأ مستقر وسوف تعلمون . وإذا رأيت الذين
يخوضون في آياتنا فأعرض عنهم حتى يخوضوا في
حديث غيره وإما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد
الذكرى مع القوم الظالمين . وما على الذين

فأجابه : ما نفع لهن ولدنا هذا .
٢٠ : وقالت ما هذه لهن ؟ فأجابوها
أصحابها : لا هذه ولدنا ؛ وقد ماتت
ولدها : فأجابها : لا ولدنا حي ؛ وولدك
هو الميت . فقالت لا ؛ بل ولدك هو
الميت ، وولدي هو الحي . فتكلموا
بين يدي الملك .
٢٣ : فقال الملك : هذه تقول ولدي
حي وولدك الميت ؛ وتلك تقول كذلك :
ولدك الميت وولدي الحي .
٢٤ : فقال الملك : ائتوني بسيف .
فأتوا بسيف بين يدي الملك .
٢٥ : فقال الملك : اقسموا الولد الحي
قسمين ، وأعطوا نصفا لهذه ونصفا
لهذه .
٢٦ : فقالت المرأة التي ولدها حي
للملك ، لأن أحشاءها حميت على ابنها :
استحلفك يا سيدي أن تعطوها الولد
الحي ، ولا تقتلوه . وأما هذه فقالت :
لا يكون لي ولا لها ، بل اقسموه .
٢٧ : فأجاب الملك وقال : أعطوا
الولد الحي للمرأة التي قالت : لا تقتلوه ،
فهي أمه .
٢٨ : فسمع جميع بني إسرائيل بالقضاء
الذي قضى به الملك ، فخافوا الملك ،
لأنهم رأوا أن حكمة الله فيه ليجري
القضاء .

ܥܝܢܝܟܘܢ ܕܝܡܝܢܐ. ܘܐܣܝܡܝܗ̇ ܚܣܕܐ ܥܠ
ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ.
ܓ: ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܣܒ̈ܐ ܕܝܒܝܫ: ܐܪܦܐ ܠܢ
ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ ܘܢܫܕܪ ܐܝܙܓܕܐ ܒܟܠܗ ܬܚܘܡܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ: ܘܢܚܙܐ ܐܢ ܐܝܬ ܠܢ ܦܪܘܩܐ. ܘܐܢ ܠܐ:
ܢܦܩܝܢ ܢܦܘܩ ܠܘܬܟ.
ܕ: ܘܐܬܘ ܐܝܙܓܕܐ ܠܓܒܥܬܐ ܕܫܐܘܠ:
ܘܡܠܠܘ ܡܠܐ ܗܠܝܢ ܩܕܡ ܥܡܐ: ܘܐܪܝܡܘ
ܟܠܗ ܥܡܐ ܩܠܗܘܢ ܘܒܟܘ.
ܗ: ܘܗܐ ܫܐܘܠ ܐܬܐ ܒܬܪ ܬܘܪܐ ܡܢ
ܚܩܠܐ. ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ: ܡܐ ܠܗ ܠܥܡܐ ܕܒܟܝܢ.
ܘܐܫܬܥܝܘ ܠܗ ܡܠܐ ܕܐܢܫ̈ܐ ܕܝܒܝܫ.
ܘ: ܘܐܬܠܒܫܬ ܪܘܚܗ ܕܐܠܗܐ ܥܠ ܫܐܘܠ:
ܟܕ ܫܡܥ ܡܠܐ ܗܠܝܢ: ܘܐܬܚܡܬ ܪܘܓܙܗ ܛܒ.
ܙ: ܘܢܣܒ ܬܪܝܢ ܬܘܪ̈ܐ ܘܦܫܚ ܐܢܘܢ.
ܘܫܕܪ ܒܟܠܗ ܬܚܘܡܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܒܝܕ ܐܝܙܓܕܐ
ܠܡܐܡܪ: ܟܠ ܕܠܐ ܢܦܘܩ ܒܬܪ ܫܐܘܠ ܘܒܬܪ
ܫܡܘܐܝܠ: ܗܟܢܐ ܢܬܥܒܕ ܠܬܘܪ̈ܘܗܝ. ܘܢܦܠܬ
ܕܚܠܬܗ ܕܐܠܗܐ ܥܠ ܥܡܐ: ܘܢܦܩܘ ܟܠܗܘܢ
ܐܝܟ ܓܒܪܐ ܚܕ.
ܚ: ܘܡܢܐ ܐܢܘܢ ܒܒܙܩ: ܘܗܘܘ ܒܢ̈ܝ
ܐܝܣܪܝܠ ܬܠܬܡܐܐ ܐܠܦܝܢ: ܘܓܒܪ̈ܐ ܕܝܗܘܕܐ
ܬܠܬܝܢ ܐܠܦܝܢ.
ܛ: ܘܐܡܪ ܠܐܝܙܓܕܐ ܕܐܬܘ ܡܢ ܝܒܝܫ:
ܐܡܪܘ ܠܓܒܪ̈ܐ ܕܝܒܝܫ ܓܠܥܕ: ܡܚܪ ܢܗܘܐ
ܠܟܘܢ ܦܘܪܩܢܐ ܟܕ ܚܡܐ ܫܡܫܐ. ܘܐܬܘ
ܐܝܙܓܕܐ ܘܚܘܝܘ ܠܐܢܫ̈ܐ ܕܝܒܝܫ: ܘܚܕܝܘ.
ܝ: ܘܐܡܪܘ ܐܢܫ̈ܐ ܕܝܒܝܫ: ܡܚܪ ܢܦܘܩ
ܠܘܬܟܘܢ: ܘܬܥܒܕܘܢ ܠܢ ܟܠ ܕܫܦܪ
ܒܥܝܢܝܟܘܢ.
ܝܐ: ܘܗܘܐ ܠܝܘܡܐ ܕܒܬܪܗ: ܘܦܠܓ
ܫܐܘܠ ܠܥܡܐ ܠܬܠܬܐ ܪ̈ܫܝܢ. ܘܥܠܘ ܒܓܘ
ܡܫܪܝܬܐ ܒܡܛܪܬܐ ܕܨܦܪܐ: ܘܩܛܠܘ ܠܒ̈ܢܝ
ܥܡܘܢ ܥܕܡܐ ܕܚܡ ܝܘܡܐ. ܘܕܐܫܬܚܪܘ
ܐܬܒܕܪܘ: ܘܠܐ ܐܫܬܚܪܘ ܒܗܘܢ ܬܪܝܢ ܐܟܚܕܐ.
ܝܒ: ܘܐܡܪܘ ܥܡܐ ܠܫܡܘܐܝܠ: ܡܢܘ
ܐܡܪ ܕܫܐܘܠ ܠܐ ܢܡܠܘܟ ܥܠܝܢ: ܗܒ ܠܢ ܓܒܪ̈ܐ
ܢܩܛܘܠ ܐܢܘܢ.
ܝܓ: ܘܐܡܪ ܫܐܘܠ: ܠܐ ܢܬܩܛܠ ܓܒܪ
ܒܝܘܡܐ ܗܢܐ: ܡܛܠ ܕܝܘܡܢܐ ܥܒܕ ܡܪܝܐ
ܦܘܪܩܢܐ ܠܐܝܣܪܝܠ.
ܝܕ: ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܥܡܐ: ܬܘ ܢܐܙܠ
ܠܓܠܓܠܐ: ܘܢܚܕܬ ܬܡܢ ܡܠܟܘܬܐ.
ܝܗ: ܘܐܙܠ ܟܠܗ ܥܡܐ ܠܓܠܓܠܐ: ܘܐܡܠܟܘ
ܬܡܢ ܠܫܐܘܠ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܒܓܠܓܠܐ: ܘܕܒܚܘ
ܬܡܢ ܕܒ̈ܚܐ ܫܠܡ̈ܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܘܚܕܝܘ
ܬܡܢ ܫܐܘܠ ܘܟܠܗܘܢ ܐܢܫ̈ܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܛܒ.

ܩܦܠܐܘܢ: ܝܒ.

ܐ: ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ: ܗܐ
ܫܡܥܬ ܒܩܠܟܘܢ ܒܟܠ ܕܐܡܪܬܘܢ ܠܝ:
ܘܐܡܠܟܬ ܥܠܝܟܘܢ ܡܠܟܐ.
ܒ: ܘܗܫܐ ܗܐ ܡܠܟܐ ܡܗܠܟ ܩܕܡܝܟܘܢ. ܘܐܢܐ
ܣܒܬ ܘܣܝܒܬ: ܘܒܢܝ ܗܐ ܥܡܟܘܢ. ܘܐܢܐ
ܗܠܟܬ ܩܕܡܝܟܘܢ: ܡܢ ܛܠܝܘܬܝ ܘܥܕܡܐ
ܠܝܘܡܢܐ.
ܓ: ܗܐ ܩܐܡ ܐܢܐ ܩܕܡܝܟܘܢ. ܣܗܕܘ
ܒܝ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܘܩܕܡ ܡܫܝܚܗ: ܬܘܪܐ
ܕܡܢ ܕܒܪܬ: ܘܚܡܪܐ ܕܡܢ ܕܒܪܬ: ܐܘ ܠܡܢ
ܛܠܡܬ: ܐܘ ܠܡܢ ܐܠܨܬ: ܐܘ ܡܢ ܐܝܕܐ ܕܡܢ
ܢܣܒܬ ܫܘܚܕܐ ܘܐܪܟܢܬ ܥܝܢܝ ܒܗ: ܐܡܪܘ
ܠܝ ܘܐܢܐ ܐܦܪܥܟܘܢ.
ܕ: ܐܡܪܝܢ ܠܗ: ܠܐ ܛܠܡܬܢ: ܘܠܐ

٢ : وهيا دجد دنيد ورا ام مح
ابهرم : ومنه ورا نبد صنابرم : ابرا
ابرم مح صنابرم : ومنه ورا نبد
ورا ام ه ورا ذهيا لبد صبد : دهيا اف
ورا ضبيا .

ت : ضبا ابدا مح بهر وابضد :
ضبه ابضه : حلد ورا وهيا ابضلا :
دهيا اف ورا ضبيا .

ث : ضبضه لصابضه . وابا ورا
مح ضبد .

ج : وابضد لصابضه لصابضه :
لابرا ابابهر . وابضد لصبدا ابرا :
ضبهم دلها وابهس ربا صعوابد .

ح : وابضد ام ذهد لدورا : ومهم
ضبا ابضد لجر صعوابد .

ه : وابضد ورا لدهد : ومهم ومنم
دابهجس ابابا . ضبضه دهيا دهلحبها لـ
مهم : وابضد ام صعوابد .

و : وضبد صعوابد لبضا ههد ضبا
لضبوا .

ز : وابضد لبضد هضبد : ورضا ابضد
ضبا ابرا دهضبد : ابا ابهضه لبضبد
مبا ابرا دصبرم : وكسابهجر مح ابضا
مح ابرا دصبرم : وابضد لبضد مح
ابابتلا : وهد ابضا دجلحس دهلحبها
دابتسي لجر .

ط : وابلاه ههضا ابهلاه لابصجر :
دهه ههد لجر مح حلحم دضابجهس
وضبلجر : وابضداه ل ورضا : ابا دهلحا
ابهد رلم . ورا صعوصه ههد ضبا
ابهد ابضبا لضبد . ورا ابضد لصابضه
لضبد : ابهد ك ههضا وهلشم .

ى : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ابهد : وابضداه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ
ابهد : وابضداه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ك : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ل : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

م : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ن : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

س : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ع : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ف : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ص : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ق : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ر : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ش : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ت : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ث : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

خ : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ذ : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ض : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ظ : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

غ : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

صفرة : ٢ .

١ : وهيا ضبد ضعوضا : وهيا مح
لجر دابهج . وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ضبد : ابهد ك ههضا وهلشم .

٢ : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

فصل : ٣٠

١ : وهذه الوصية الفرائض والاحكام التي اوصى
الرب ان يعلمكم اياها لتعملوا بها في الارض
التي انتم عابرون اليها لترثوها . ٢ : لكي
تتقي الرب الهك لتحفظ جميع فرائضه
واحكامه التي انا اوصيك انت وابنك وابن
ابنك كل ايام حياتك ولكي تطول ايامك .
٣ : واسمع يا اسرائيل واحرص لتعمل
كما يعدك الرب اله آبائك ان يعطيك ارضا
تفيض لبنا وعسلا . ٤ : اسمع يا اسرائيل
الرب الهنا رب واحد . ٥ : فتحب الرب
الهك من كل قلبك ومن كل نفسك ومن
كل قوتك . ٦ : وتكون هذه الكلمات التي
انا اوصيك اليوم على قلبك . ٧ : وتكررها
على بنيك وتتكلم بها حين تجلس في بيتك
وحين تمشي في الطريق وحين تنام وحين
تقوم . ٨ : وتربطها علامة على يدك
وتكون عصائب بين عينيك . ٩ : وتكتبها
على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك .
١٠ : ويكون متى ادخلك الرب الهك الى
الارض التي حلف لآبائك ابراهيم واسحق
ويعقوب ان يعطيك مدنا عظيمة وجيدة لم
تبنها ١١ : وبيوتا مملوة كل خير لم تملأها
وآبارا محفورة لم تحفرها وكروما وزيتونا
لم تغرسها فاكلت وشبعت ١٢ : فاحذر
لنفسك لئلا تنسى الرب الذي اخرجك من
ارض مصر من بيت العبودية . ١٣ : الرب
الهك تتقي واياه تعبد وباسمه تحلف .

מלך לא נראה אפו יקום ויאמר: מלך
לבית המשתה: והמן נפל על המטה.
אשר אסתר עליה: ויאמר המלך הגם
לכבוש המלכה עמדי בבית: הדבר
יצא מפי המלך ופני המן חפו .
ט : ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים:
לפני המלך: הנה גם העץ אשר עשה
המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך:
עומד בבית המן גבה חמשים אמה:
ויאמר המלך תלוהו עליו .
י : ויתלו את המן על העץ אשר הכין
למרדכי: וחמת המלך שככה .
יא : וספר אסתר ואחשורוש המלך
ומרדכי היהודי: ויאמר אל אסתר
הנה בית המן נתתי לאסתר: ואתו
תלו על העץ: כי שלח ידו ביהודים .
יב : ואתה כתבו על היהודים: כטוב
בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת
המלך: כי כתב הנכתב בשם המלך
ונחתם בטבעת המלך: איש לא יוכל
להשיב .
יג : ויהי בהיום ההוא נתן המלך
אחשורוש לאסתר המלכה: את בית
המן צורר היהודים: ומרדכי בא לפני
המלך: כי הגידה אסתר מה הוא לה:
ויסר המלך את טבעתו אשר העביר
מהמן: ויתנה למרדכי: ותשם אסתר
את מרדכי על בית המן .
יד : ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך:
ותפל לרגליו ותבך ותתחנן לפניו:
להעביר את רעת המן האגגי: ואת
מחשבתו אשר חשב על היהודים .
טו : ויושט המלך לאסתר את שרביט
הזהב: ותקם אסתר ותעמד לפני
המלך .
טז : ותאמר אם על המלך טוב: ואם
מצאתי חן לפניו: ונכתב להשיב את
הספרים מחשבת המן בן המדתא:
האגגי אשר כתב לאבד את היהודים
אשר בכל מדינות המלך .
יז : כי איכה אוכל וראיתי ברעה
אשר ימצא את עמי: ואיכה אוכל
וראיתי באבדן מולדתי .
יח : ויאמר המלך אחשורוש לאסתר
המלכה: והנני נתתי לאסתר את בית
המן: ואתו תלו על העץ: יען שלחו
ידו ביהודים .
יט : ואתם כתבו על היהודים: כטוב
בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת
המלך: כי כתב הנכתב בשם המלך
ונחתם בטבעת המלך: איש לא יוכל
להשיב .
כ : ויקראו ספרי המלך בעת ההיא:

ولا يؤذن لهم فيعتذرون : لجد فيضرب لهم فلا يؤذن لهم
فيعتذرون . ١٣ لا لب أهلبه ألم أعلم بالصواب .
١٤ : أم هو سخرية فجئتهم به من عند أنفسنا
فأهلكناه إنما جئناكم بالحق أمرنا .
فهو : وعجبت وقلبه لأنك أمرتنا .
وإذا ذكروا فيما نجدهم لم يذكروا .
١٥ : وإذا رأوا علامة تصديقك يستهزئون :
وإذا رأوا علامة تصديقك يستهزئون :
١٦ : وقالوا ما هذا إلا سحر ظاهر .
وقالوا أئذا متنا وكنا ترابا وعظاما
أئنا لمبعوثون . ١٧ أو آباؤنا الأولون .
١٨ : قل نعم وأنتم داخرون . ١٩ فإنما هي
زجرة واحدة فإذا هم ينظرون .
٢٠ : وقالوا يا ويلنا هذا يوم الدين .
٢١ : هذا يوم الفصل الذي كنتم به تكذبون .
٢٢ : احشروا الذين ظلموا وأزواجهم وما
كانوا يعبدون . ٢٣ من دون الله فاهدوهم إلى
صراط الجحيم . ٢٤ : وقفوهم إنهم مسئولون :
٢٥ : ما لكم لا تناصرون . ٢٦ بل هم اليوم
مستسلمون . ٢٧ : وأقبل بعضهم على بعض
يتساءلون . ٢٨ : قالوا إنكم كنتم تأتوننا عن
اليمين . ٢٩ قالوا بل لم تكونوا مؤمنين .
٣٠ : وما كان لنا عليكم من سلطان بل كنتم
قوما طاغين . ٣١ : فحق علينا قول ربنا إنا
لذائقون . ٣٢ فأغويناكم إنا كنا غاوين .
٣٣ : فإنهم يومئذ في العذاب مشتركون .
٣٤ : إنا كذلك نفعل بالمجرمين . ٣٥ إنهم
كانوا إذا قيل لهم لا إله إلا الله يستكبرون .
٣٦ : ويقولون أئنا لتاركو آلهتنا لشاعر
مجنون . ٣٧ : بل جاء بالحق وصدق
المرسلين . ٣٨ : إنكم لذائقو العذاب الأليم .
٣٩ : وما تجزون إلا ما كنتم تعملون .
٤٠ : إلا عباد الله المخلصين . ٤١ أولئك
لهم رزق معلوم . ٤٢ : فواكه وهم مكرمون .
٤٣ : في جنات النعيم . ٤٤ على سرر
متقابلين . ٤٥ : يطاف عليهم بكأس من معين .
٤٦ : بيضاء لذة للشاربين . ٤٧ لا فيها غول
ولا هم عنها ينزفون . ٤٨ : وعندهم قاصرات
الطرف عين . ٤٩ كأنهم بيض مكنون .
٥٠ : فأقبل بعضهم على بعض يتساءلون .
٥١ : قال قائل منهم إني كان لي قرين .
٥٢ يقول أئنك لمن المصدقين . ٥٣ أإذا متنا
وكنا ترابا وعظاما أئنا لمدينون . ٥٤ : قال
هل أنتم مطلعون . ٥٥ فاطلع فرآه في سواء
الجحيم . ٥٦ : قال تالله إن كدت لتردين .
٥٧ ولولا نعمة ربي لكنت من المحضرين .
٥٨ : أفما نحن بميتين . ٥٩ إلا موتتنا الأولى
وما نحن بمعذبين . ٦٠ إن هذا لهو الفوز
العظيم . ٦١ : لمثل هذا فليعمل العاملون .

ركوع : ٥ .

١ : أذلك خير نزلا أم شجرة الزقوم :
٢ : إنا جعلناها فتنة للظالمين . ٣ إنها شجرة
تخرج في أصل الجحيم . ٤ : طلعها كأنه رؤوس
الشياطين . ٥ فإنهم لآكلون منها فمالئون منها
البطون . ٦ ثم إن لهم عليها لشوبا من حميم .
٧ ثم إن مرجعهم لإلى الجحيم . ٨ إنهم ألفوا
آباءهم ضالين . ٩ فهم على آثارهم يهرعون .
١٠ ولقد ضل قبلهم أكثر الأولين . ١١ ولقد
أرسلنا فيهم منذرين . ١٢ فانظر كيف كان
عاقبة المنذرين . ١٣ إلا عباد الله المخلصين .
١٤ ولقد نادانا نوح فلنعم المجيبون . ١٥ ونجيناه
وأهله من الكرب العظيم . ١٦ وجعلنا ذريته هم
الباقين . ١٧ وتركنا عليه في الآخرين . ١٨ سلام
على نوح في العالمين . ١٩ إنا كذلك نجزي
المحسنين . ٢٠ إنه من عبادنا المؤمنين .
٢١ ثم أغرقنا الآخرين . ٢٢ وإن من شيعته
لإبراهيم . ٢٣ إذ جاء ربه بقلب سليم .
٢٤ إذ قال لأبيه وقومه ماذا تعبدون . ٢٥ أئفكا
آلهة دون الله تريدون . ٢٦ فما ظنكم برب
العالمين . ٢٧ فنظر نظرة في النجوم . ٢٨ فقال
إني سقيم . ٢٩ فتولوا عنه مدبرين . ٣٠ فراغ
إلى آلهتهم فقال ألا تأكلون . ٣١ ما لكم لا
تنطقون . ٣٢ فراغ عليهم ضربا باليمين .
٣٣ فأقبلوا إليه يزفون . ٣٤ قال أتعبدون ما
تنحتون . ٣٥ والله خلقكم وما تعملون .

لأنه : فاستقبلهم . وكلم فرنا لهؤلاء
في هؤلاء لهؤلاء : في حضرة فريق
ثقيل فاتحة فرنا لهؤلاء : حلف
إخوتنا فرنا . وكلم إخوتنا
٤ : فاجتمع فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء : فاستقبلهم فريق فرنا
هؤلاء لهؤلاء فرنا . وكلم
٣ : فاجتمع فرنا لإخوتنا . لا
يستطيع في لهم لهم فرنا أنهم :
فيقتلني في إياه فرنا .
٢ : فرنا لإخوتنا إخوتنا مع فرنا :
فاستقبلهم فرنا لهؤلاء . وكلم
فاتحة فرنا لإخوتنا مع هؤلاء :
فرنا فرنا لهؤلاء فرنا أن فرنا
لا يعرفون أنه فرنا . وكلم
١ : فاستقبلهم فرنا لهؤلاء :
فاتحة فرنا لإخوتنا مع فرنا :
لا يعرفون أنه فرنا .

صلاح : ٣ .

١ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا : فرنا
فرنا : في هؤلاء .
٢ : فاستقبلهم فرنا لهم فرنا :
فاستقبلهم فرنا لهم فرنا . وكلم
٣ : فاستقبلهم فرنا لهم فرنا :
فاستقبلهم فرنا لهم فرنا .
٤ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
٥ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
٦ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
٧ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
٨ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
٩ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
١٠ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .

ܝܒ : ܘܐܬܬܪܝܨ ܬܘܪ̈ܬܐ ܒܐܘܪܚܐ ܕܥܠ
ܠܐܘܪܥܐ ܕܒܝܬ ܫܡܫ: ܒܫܒܝܠܐ ܚܕܐ ܡܗܠܟܢ
ܘܓܥܝܢ ܗܘܝ: ܘܠܐ ܣܛܝ ܠܝܡܝܢܐ ܘܠܣܡܠܐ.
ܘܪ̈ܒܢܐ ܕܦܠܫ̈ܬܝܐ ܐܙܠܝܢ ܒܬܪܗܝܢ: ܥܕܡܐ
ܠܬܚܘܡܐ ܕܒܝܬ ܫܡܫ.

ܝܓ : ܘܐܢܫܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܒܝܬ ܫܡܫ:
ܚܨܕܝܢ ܗܘܘ ܚܨܕܐ ܕܚܛܐ ܒܥܘܡܩܐ.
ܘܐܪܝܡܘ ܥܝܢܝܗܘܢ ܘܚܙܐܘܗܝ ܠܐܪܘܢܐ:
ܘܚܕܝܘ ܟܕ ܚܙܐܘܗܝ.

ܝܕ : ܘܥܓܠܬܐ ܐܬܬ ܠܚܩܠܗ ܕܝܗܘܫܥ
ܕܡܢ ܒܝܬ ܫܡܫ: ܘܩܡܬ ܬܡܢ. ܘܬܡܢ
ܟܐܦܐ ܪܒܬܐ: ܘܨܠܚܘ ܩܝ̈ܣܐ ܕܥܓܠܬܐ:
ܘܬܘܪ̈ܬܐ ܐܣܩܘ ܥܠܬܐ ܠܡܪܝܐ.

ܝܗ : ܘܠܘܝ̈ܐ ܐܚܬܘ ܠܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ:
ܘܐܪܓܙܐ ܕܥܡܗ: ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܐܢ̈ܐ ܕܕܗܒܐ:
ܘܣܡܘ ܥܠ ܟܐܦܐ ܪܒܬܐ. ܘܐܢܫܐ ܕܒܝܬ
ܫܡܫ ܐܣܩܘ ܥܠܘܬܐ: ܘܢܟܣܘ ܕܒܚ̈ܐ ܒܝܘܡܐ
ܗܘ ܠܡܪܝܐ.

ܝܘ : ܘܚܡܫܐ ܛܘܪ̈ܢܐ ܕܦܠܫ̈ܬܝܐ ܚܙܘ:
ܘܗܦܟܘ ܠܥܩܪܘܢ ܒܝܘܡܐ ܗܘ.

ܝܙ : ܘܗܠܝܢ ܥܘܦ̈ܠܐ ܕܕܗܒܐ ܕܐܝܬܝܘ
ܦܠܫ̈ܬܝܐ ܩܘܪܒܢܐ ܠܐܫܡܐ. ܕܐܫܕܘܕ ܚܕ:
ܘܕܥܙܐ ܚܕ: ܘܕܐܫܩܠܘܢ ܚܕ: ܘܕܓܬ ܚܕ:
ܘܕܥܩܪܘܢ ܚܕ.

ܝܚ : ܘܥܘܟܒܪ̈ܐ ܕܕܗܒܐ ܠܡܢܝܢܐ ܕܡܕܝܢ̈ܬܐ:
ܕܚܡܫܐ ܛܘܪ̈ܢܐ ܕܦܠܫ̈ܬܝܐ: ܘܡܢ ܩܘܪܝܐ
ܡܢ ܡܕܝܢ̈ܬܐ ܚܣܝܢ̈ܬܐ: ܘܥܕܡܐ ܠܟܦܪ̈ܐ
ܕܦܪ̈ܙܝܐ: ܘܥܕܡܐ ܠܐܒܠ ܪܒܬܐ. ܘܣܡܘ
ܥܠܝܗ ܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ:
ܒܚܩܠܗ ܕܝܗܘܫܥ ܕܡܢ ܒܝܬ ܫܡܫ.

ܝܛ : ܘܡܚܐ ܡܪܝܐ ܠܐܢܫܐ ܕܒܝܬ ܫܡܫ:
ܥܠ ܕܚܙܘ ܒܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ. ܘܡܚܐ ܡܪܝܐ
ܒܥܡܐ: ܚܡܫܝܢ ܐܠܦܝܢ ܘܫܒܥܝܢ ܓܒܪܝܢ: ܘܐܬܐܒܠܘ
ܥܡܐ ܥܠ ܕܡܚܐ ܡܪܝܐ ܒܥܡܐ ܡܚܘܬܐ
ܪܒܬܐ.

ܟ : ܘܐܡܪܘ ܐܢܫܐ ܕܒܝܬ ܫܡܫ: ܡܢܘ
ܡܫܟܚ ܠܡܩܡ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܩܕܝܫܐ
ܗܢܐ: ܘܠܡܢܘ ܢܣܬܠܩ ܡܢܢ ܐܪܘܢܐ.

ܟܐ : ܘܫܕܪܘ ܐܝܙܓܕܐ ܠܘܬ ܥܡܪ̈ܝ ܩܪܝܬ
ܝܥܪܝܢ: ܘܐܡܪܘ: ܐܗܦܟܘ ܦܠܫ̈ܬܝܐ ܐܪܘܢܗ
ܕܡܪܝܐ: ܣܩܘ ܐܣܩܘܗܝ ܠܘܬܟܘܢ.

ܩܦܠܐܘܢ : ܙ .

ܐ : ܘܐܬܘ ܐܢܫܐ ܕܩܪܝܬ ܝܥܪܝܢ: ܘܐܣܩܘܗܝ
ܠܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ: ܘܐܥܠܘܗܝ ܠܒܝܬ ܐܒܝܢܕܒ
ܕܒܓܒܥܬܐ. ܘܩܕܫܘ ܠܐܠܥܙܪ ܒܪܗ: ܘܢܛܪ
ܐܪܘܢܗ ܕܡܪܝܐ.

ܒ : ܘܗܘܐ ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܝܬܒ ܐܪܘܢܐ
ܒܩܪܝܬ ܝܥܪܝܢ: ܘܣܓܝܘ ܝܘܡܬܐ: ܘܗܘܝ
ܐܝܟ ܥܣܪܝܢ ܫܢܝܢ: ܘܐܬܬܢܝܚܘ ܟܠܗܘܢ ܕܒܝܬ
ܐܝܣܪܝܠ ܒܬܪ ܡܪܝܐ.

ܓ : ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ ܠܟܠܗ ܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ:
ܐܢ ܒܟܠܗ ܠܒܟܘܢ ܡܬܦܢܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܘܬ
ܡܪܝܐ: ܐܥܒܪܘ ܐܠܗ̈ܐ ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܡܢ ܒܝܢܬܟܘܢ
ܘܥܫܬܪ̈ܘܬܐ: ܘܬܩܢܘ ܠܒܟܘܢ ܠܘܬ ܡܪܝܐ.
ܘܦܠܚܘܗܝ ܠܗ ܒܠܚܘܕܘܗܝ: ܘܢܦܨܝܟܘܢ
ܡܢ ܐܝܕܐ ܕܦܠܫ̈ܬܝܐ.

ܕ : ܘܐܥܒܪܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܒܥܠܐ ܘܥܫܬܪ̈ܘܬܐ:
ܘܦܠܚܘ ܠܡܪܝܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ.

ܗ : ܘܐܡܪ ܫܡܘܐܝܠ: ܟܢܫܘ ܠܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ
ܠܡܨܦܝܐ: ܘܐܨܠܐ ܥܠܝܟܘܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ.

ܘ : ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܡܨܦܝܐ: ܘܡܠܘ ܡܝ̈ܐ

الفصل : ٥ .

١ : في حالة الحكم بعدم صحة الدعوى الاصلية او بسقوط الحق فيها او بتركها يحكم في الدعوى الفرعية بمقتضى القواعد العامة .

٢ : اذا حكم بصحة الدعوى الاصلية : فان كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه .

٣ : اذا حكم بصحة الدعوى الاصلية : فان كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه . الا اذا ثبت المدعي ان بينة المدعى عليه قد شهدت بالزور . فلا تسمع بينة المدعى عليه : اذا كان المدعي قد اقام بينة على دعواه الاصلية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه . الا اذا ثبت المدعى عليه ان بينة المدعي قد شهدت بالزور . فلا تسمع بينة المدعي : اذا كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه .

٤ : اذا حكم بصحة الدعوى الاصلية : فان كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه . الا اذا ثبت المدعي ان بينة المدعى عليه قد شهدت بالزور . فلا تسمع بينة المدعي : اذا كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه .

٥ : اذا حكم بصحة الدعوى الاصلية : فان كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه . الا اذا ثبت المدعي ان بينة المدعى عليه قد شهدت بالزور . فلا تسمع بينة المدعي : اذا كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه .

٦ : اذا حكم بصحة الدعوى الاصلية : فان كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه . الا اذا ثبت المدعي ان بينة المدعى عليه قد شهدت بالزور . فلا تسمع بينة المدعي : اذا كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه .

פרשה : ה .

א : ויקרא משה אל כל ישראל: ראשי פרשיות הן ראשי פרשיות הן: ב : ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום: אמר להם אין כחי היום כשהיה בן מאה ועשרים שנה: לא אוכל עוד לצאת ולבוא. אין יכול לילך ולבא כמו שהיה יכול מקודם לכן: ויי אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: אמר לי הקב"ה לא תעבור את הירדן הזה: ג : יי אלהיך הוא עובר לפניך: הוא בעצמו עובר לפניך: הוא ישמיד את הגוים האלה מפניך. הוא בעצמו יכלה את האומות האלה מפניך: וירשתם אותם. ואתם תירשו את ארצם: יהושע הוא עובר לפניך כאשר דבר יי. כאשר אמר לך הקב"ה שתירש את ארצם של שבעה עממין: ד : ועשה יי להם כאשר עשה לסיחון ולעוג: כאשר עשה הקב"ה לסיחון ולעוג שני מלכי האמורי שהיו בעבר הירדן: ולארצם אשר השמיד אותם: ולארצם שהשמיד אותם: ה : ונתנם יי לפניכם: הקב"ה יתן אותם לפניכם: ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: ועשיתם להם ככל המצוה שצויתי אתכם: ו : רק לא תירא מפניהם: אל תירא מפניהם: כי יי אלהיך הוא הנלחם לכם: כי הקב"ה הוא הנלחם לכם: ז : ואתחנן אל יי בעת ההיא לאמר: ואני התפללתי לפני הקב"ה בעת ההיא לאמר: ח : אדני יי אתה החלות להראות את עבדך את גדלך: אדוני הקב"ה אתה התחלת להראות לעבדך את גדולתך: ואת ידך החזקה: ואת מדותיך החזקות: אשר מי אל בשמים ובארץ: אשר אין אל בשמים ובארץ: אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך: ט : אעברה נא ואראה את הארץ הטובה: אעבור נא ואראה את ארץ ישראל: אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: י : ויתעבר יי בי למענכם: ויתעבר הקב"ה בי למענכם: ולא שמע אלי: ולא קבל תפלתי: ויאמר יי אלי רב לך: ויאמר הקב"ה אלי רב לך: אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: אל תוסף לדבר אלי עוד בדבר הזה: יא : עלה ראש הפסגה: עלה לראש הפסגה: ושא עיניך ימה וצפנה: ושא עיניך ימה וצפונה: ותימנה ומזרחה: ותימנה ומזרחה: וראה בעיניך: וראה בעיניך: כי לא תעבר את הירדן הזה: כי לא תעבור את הירדן הזה: יב : וצו את יהושע: וצה את יהושע: וחזקהו ואמצהו: וחזקהו ואמצהו: כי הוא יעבר לפני העם הזה: כי הוא יעבור לפני העם הזה: והוא ינחיל אותם: והוא יחלק להם: את הארץ אשר תראה: את הארץ אשר תראה בעיניך: יג : וישב בגיא מול בית פעור: וישב בגיא מול בית פעור: ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: ולא ידע איש את קברו עד היום הזה: יד : ויאמר יי אלי: ויאמר הקב"ה אלי: הן קרבו ימיך למות: הן קרבו ימיך שתמות: וקרא את יהושע: וקרא את יהושע: והתיצבו באהל מועד: והתיצבו באהל מועד: ואצונו יי: ואצוהו הקב"ה: ויתיצבו משה ויהושע באהל מועד: ויתיצבו משה ויהושע באהל מועד: טו : וירא יי באהל בעמוד ענן: וירא הקב"ה באהל בעמוד ענן: ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: טז : ויאמר יי אל משה: ויאמר הקב"ה אל משה: הנך שכב עם אבתיך: הנך שוכב עם אבותיך: וקם העם הזה וזנה: וקם העם הזה וזנה: אחרי אלהי נכר הארץ: אחרי אלהי נכר הארץ: אשר הוא בא שמה בקרבו: אשר הוא בא שמה בקרבו: ועזבני והפר את בריתי: ועזבני והפר את בריתי: אשר כרתי אתו: אשר כרתי אתו: יז : וחרה אפי בו ביום ההוא: וחרה אפי בו ביום ההוא: ועזבתים והסתרתי פני מהם: ועזבתים והסתרתי פני מהם: והיה לאכל: והיה לאכל: ומצאהו רעות רבות וצרות: ומצאהו רעות רבות וצרות: ואמר ביום ההוא: ואמר ביום ההוא: הלא על כי לא בקרבי: הלא על כי לא בקרבי: מצאוני הרעות האלה: מצאוני הרעות האלה: יח : ואנכי הסתר אסתיר פני: ואנכי הסתר אסתיר פני: ביום ההוא: ביום ההוא: על כל הרעה אשר עשה: על כל הרעה אשר עשה: כי פנה אל אלהים אחרים: כי פנה אל אלהים אחרים: יט : ועתה כתבו לכם את השירה הזאת: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת: ולמדה את בני ישראל: ולמדה את בני ישראל: שימה בפיהם: שימה בפיהם: למען תהיה לי השירה הזאת לעדה: למען תהיה לי השירה הזאת לעדה: בבני ישראל: בבני ישראל: כ : כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותיו: זבת חלב ודבש: זבת חלב ודבש: ואכל ושבע ודשן: ואכל ושבע ודשן: ופנה אל אלהים אחרים: ופנה אל אלהים אחרים: ועבדום: ועבדום: ונאצוני והפר את בריתי: ונאצוני והפר את בריתי: כא : והיה כי תמצאהו רעות וצרות: והיה כי תמצאהו רעות וצרות: וענתה השירה הזאת לפניו לעד: וענתה השירה הזאת לפניו לעד: כי לא תשכח מפי זרעו: כי לא תשכח מפי זרעו: כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום: כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום: בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: כב : ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא: וילמדה את בני ישראל: וילמדה את בני ישראל: כג : ויצו את יהושע בן נון ויאמר: וצה את יהושע בן נון ויאמר: חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל: חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל: אל הארץ אשר נשבעתי להם: אל הארץ אשר נשבעתי להם: ואנכי אהיה עמך: ואנכי אהיה עמך: כד : ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת: ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת: על ספר עד תמם: על ספר עד תמם: כה : ויצו משה את הלוים: וצה משה את הלוים: נושאי ארון ברית יי לאמר: נושאי ארון ברית יי לאמר:

س : وسمّى معدلها حلوم جلّه : ٥ : وهذا يدلّ : فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ع : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ف : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ص : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ق : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ر : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ش : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ت : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ث : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

فصل : د .

ا : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ب : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ج : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

د : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ه : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

و : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ز : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ح : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ط : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ي : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يا : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يب : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يج : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يد : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يه : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يو : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يز : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يح : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يط : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ك : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كا : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كب : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كج : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كد : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كه : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كو : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كز : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كح : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كط : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ل : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لا : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لب : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لج : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لد : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

له : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لو : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لز : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لح : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لط : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

م : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ما : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مب : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مج : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مد : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مه : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مو : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مز : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مح : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مط : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

١ : وامرأة من بيت لاوي ذهبت
وأخذت بنت لاوي : ٢ فحبلت المرأة
وولدت ابنا ورأته أنه جيد ،
فخبأته ثلاثة أشهر . ٣ ولما لم تقدر
أن تخبئه بعد أخذت له سفطا من
بردي ، وطينته بالحمر والزفت ،
ووضعت الولد فيه ، ووضعته بين
الحلفاء على حافة النهر . ٤ ووقفت
أخته من بعيد لتعلم ماذا يفعل به .
٥ فنزلت ابنة فرعون لتغتسل في
النهر ، وجواريها ماشيات على يد
النهر ، فرأت السفط بين الحلفاء
فأرسلت أمتها فأخذته . ٦ ولما
فتحته رأت الولد ، وإذا الصبي
يبكي ، فرقت له وقالت : هذا من
أولاد العبرانيين . ٧ فقالت أخته
لابنة فرعون : أأذهب وأدعو لك
من العبرانيات مرضعة فترضع لك
الولد ؟ ٨ فقالت لها ابنة فرعون :
اذهبي . فذهبت الفتاة ودعت أم
الولد . ٩ فقالت لها ابنة فرعون :
اذهبي بهذا الولد وأرضعيه لي ،
وأنا أعطيك أجرتك . فأخذت المرأة
الولد وأرضعته . ١٠ ولما كبر الولد
أتت به إلى ابنة فرعون ، فصار لها
ابنا ، ودعت اسمه موسى ، وقالت :
لأني من الماء انتشلته .

١١ وكان في تلك الأيام لما كبر
موسى أنه خرج إلى إخوته ونظر
أثقالهم ، ورأى رجلا مصريا يضرب
رجلا عبرانيا من إخوته . ١٢ فالتفت
هنا وهناك ورأى أنه ليس أحد ،
فقتل المصري وطمره في الرمل .
١٣ وخرج في اليوم الثاني وإذا
رجلان عبرانيان يتخاصمان ، فقال
للمذنب : لماذا تضرب صاحبك ؟
١٤ فقال : من جعلك رئيسا ومدبرا
علينا ؟ أتريد أن تقتلني كما قتلت
المصري ؟ فخاف موسى وقال :
حقا قد ذاع الأمر . ١٥ وسمع فرعون
هذا الأمر فطلب أن يقتل موسى ،
فهرب موسى من وجه فرعون ،
وأقام في أرض مديان ، وجلس عند
البئر . ١٦ وكان لكاهن مديان سبع
بنات ، فأتين واستقين وملأن
الأجران ليسقين غنم أبيهن .
١٧ فجاء الرعاة وطردوهن ، فقام
موسى وأغاثهن وسقى غنمهن .
١٨ فلما أتين إلى رعوئيل أبيهن
قال : ما بالكن أتيتن اليوم سريعا ؟
١٩ فقلن : رجل مصري خلصنا من
أيدي الرعاة ، واستقى لنا أيضا
وسقى الغنم . ٢٠ فقال لبناته :
وأين هو ؟ لماذا تركتن الرجل ؟
ادعونه ليأكل خبزا . ٢١ فرضي
موسى أن يسكن عند الرجل ،
فزوج موسى صفورة ابنته . ٢٢ فولدت
ابنا ودعا اسمه جرشوم ، لأنه قال :
صرت نزيلا في أرض غريبة .

٢٣ وحدث بعد تلك الأيام الكثيرة
أن ملك مصر مات ، وتنهد بنو
إسرائيل من العبودية وصرخوا ،
وارتفع صراخهم إلى الله من
العبودية . ٢٤ فسمع الله أنينهم ،
وذكر الله ميثاقه مع إبراهيم
وإسحاق ويعقوب . ٢٥ ونظر الله
بني إسرائيل ، وعلم الله .

כה : ואלו הרשעים אין נזקקין לה:
לקבל פרעון לעתיד לבא.
כו : ואלו הן הרשעים: אלו שאין
להם בתיקון. ואין הרשעים נקראים
מתים: אלא לשון בזיון. כמו
שנאמר (שמואל ב ו) ומי מי בית
אבי כי הושמתני. ואין מתים
חיים: שאין להם תקנה לעתיד.

כז : ואלו הן הרשעים: אלו שאין
להם בתיקון. ואין הרשעים נקראים
מתים: אלא לשון בזיון. כמו
שנאמר (שמואל ב ו) ומי מי בית
אבי כי הושמתני. ואין מתים
חיים: שאין להם תקנה לעתיד.

כח : ואלו הן הרשעים: אלו שאין
להם בתיקון. ואין הרשעים נקראים
מתים: אלא לשון בזיון. כמו
שנאמר (שמואל ב ו) ומי מי בית
אבי כי הושמתני. ואין מתים
חיים: שאין להם תקנה לעתיד.

כט : ואלו הן הרשעים: אלו שאין
להם בתיקון. ואין הרשעים נקראים
מתים: אלא לשון בזיון. כמו
שנאמר (שמואל ב ו) ומי מי בית
אבי כי הושמתני. ואין מתים
חיים: שאין להם תקנה לעתיד.

ל : ואלו הן הרשעים: אלו שאין
להם בתיקון. ואין הרשעים נקראים
מתים: אלא לשון בזיון. כמו
שנאמר (שמואל ב ו) ומי מי בית
אבי כי הושמתני. ואין מתים
חיים: שאין להם תקנה לעתיד.

ܟܗ : ܘܢܟܣܘ ܬܘܪܐ: ܘܐܝܬܝܘ ܠܛܠܝܐ ܠܥܠܝ.
ܟܘ : ܘܐܡܪܬ ܚܢܐ ܠܥܠܝ: ܒܥܘܬܐ ܐܢܐ ܡܢܟ
ܡܪܝ: ܚܝܐ ܗܝ ܢܦܫܟ ܡܪܝ: ܐܢܐ ܗܝ ܐܢܬܬܐ
ܕܩܝܡܬܐ ܗܘܝܬ ܥܡܟ ܗܪܟܐ: ܠܡܨܠܝܘ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ ܥܠ ܛܠܝܐ ܗܢܐ.
ܟܙ : ܘܨܠܝܬ ܘܝܗܒ ܠܝ ܡܪܝܐ ܫܐܠܬܝ
ܕܫܐܠܬ ܡܢܗ.
ܟܚ : ܘܐܦ ܐܢܐ ܐܫܐܠܬܗ ܠܡܪܝܐ: ܟܠܗܘܢ
ܝܘ̈ܡܬܐ ܕܚܝܐ ܗܘ: ܕܫܐܝܠ ܠܗ ܡܢ ܡܪܝܐ.
ܘܣܓܕܘ ܬܡܢ ܠܡܪܝܐ.

ܩܦܠܐܘܢ : ܒ .

ܐ : ܘܨܠܝܬ ܚܢܐ ܘܐܡܪܬ: ܚܕܝ ܠܒܝ
ܒܡܪܝܐ: ܘܐܬܬܪܝܡ ܩܪܢܝ: ܘܐܬܦܬܚ
ܦܘܡܝ ܥܠ ܒܥܠܕܒܒܝ: ܡܛܠ ܕܚܕܝܬ
ܒܦܘܪܩܢܟ.
ܒ : ܠܝܬ ܕܩܕܝܫ ܐܝܟ ܡܪܝܐ: ܡܛܠ
ܕܠܝܬ ܠܒܪ ܡܢܟ: ܘܠܝܬ ܕܥܫܝܢ ܐܝܟ ܐܠܗܢ.
ܓ : ܠܐ ܬܣܓܘܢ ܠܡܡܠܠܘ ܪ̈ܘܪܒܬܐ: ܘܠܐ
ܢܦܘܩ ܫܘܒܗܪܐ ܡܢ ܦܘܡܟܘܢ. ܡܛܠ
ܕܝܕܥܬܐ ܗܘ ܡܪܝܐ: ܘܠܐ ܡܬܩܢܢ ܨܒܝܢܬܐ
ܩܕܡܘܗܝ.
ܕ : ܩܫܬܐ ܕܓܢܒܪ̈ܐ ܐܬܬܒܪܬ: ܘܟܪ̈ܝܗܐ
ܐܬܚܝܠܘ ܒܚܝܠܐ.
ܗ : ܘܣ̈ܒܥܐ ܒܠܚܡܐ ܐܬܐܓܪܘ: ܘܟܦܢ̈ܐ
ܐܬܪܘ. ܥܩܪܬܐ ܝܠܕܬ ܫܒܥܐ: ܘܣܓܝܐܬ
ܒ̈ܢܝܐ ܐܬܟܪܝܬ.
ܘ : ܡܪܝܐ ܗܘ ܡܡܝܬ ܘܡܚܐ: ܘܡܚܬ
ܠܫܝܘܠ ܘܡܣܩ.
ܙ : ܡܪܝܐ ܗܘ ܡܡܟܢ ܘܡܥܬܪ: ܘܡܫܦܠ
ܘܐܦ ܡܪܝܡ.
ܚ : ܡܩܝܡ ܡܢ ܥܦܪܐ ܠܡܣܟܢܐ: ܘܡܢ
ܩܩܠܬܐ ܡܪܝܡ ܠܒܝܫܐ: ܠܡܘܬܒܘܬܗ ܥܡ
ܪ̈ܘܪܒܢܐ: ܘܟܘܪܣܝܐ ܕܐܝܩܪܐ ܢܘܪܬܗ ܐܢܘܢ.
ܡܛܠ ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܫ̈ܬܐܣܝܗ ܕܐܪܥܐ: ܘܣܡ
ܥܠܝܗܘܢ ܬܒܝܠ.
ܛ : ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܕܙܕܝܩܘ̈ܗܝ ܢܛܪ: ܘܪ̈ܫܝܥܐ
ܒܚܫܘܟܐ ܢܫܬܬܩܘܢ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܒܚܝܠܗ
ܡܬܓܢܒܪ ܓܒܪܐ.
ܝ : ܡܪܝܐ ܢܬܒܪ ܒܥܠܕܒܒܘ̈ܗܝ:
ܘܥܠܝܗܘܢ ܒܫܡܝܐ ܢܪܥܡ. ܡܪܝܐ ܢܕܘܢ
ܠܣܘ̈ܦܝܗ ܕܐܪܥܐ: ܘܢܬܠ ܚܝܠܐ ܠܡܠܟܗ:
ܘܢܪܝܡ ܩܪܢܐ ܕܡܫܝܚܗ.
ܝܐ : ܘܐܙܠ ܐܠܩܢܐ ܠܪܡܬܐ ܠܒܝܬܗ: ܘܗܘ
ܛܠܝܐ ܐܬܬܣܝܡ. ܘܛܠܝܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫ
ܗܘܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܩܕܡ ܥܠܝ ܟܗܢܐ.
ܝܒ : ܘܒ̈ܢܘܗܝ ܕܥܠܝ ܒ̈ܢܝ ܥܘܠܐ: ܠܐ ܝܕܥܝܢ
ܗܘܘ ܠܡܪܝܐ.
ܝܓ : ܘܕܝܢܐ ܕܟܗ̈ܢܐ ܠܘܬ ܥܡܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ.
ܘܕܝܢܐ ܕܟܗ̈ܢܐ ܢܟܣܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܥܡܐ: ܡܢ
ܟܠ ܓܒܪ ܕܕܒܚ ܕܒܚܬܐ. ܘܐܬܐ ܗܘܐ ܛܠܝܐ
ܕܟܗܢܐ ܟܕ ܡܬܒܫܠ ܒܣܪܐ: ܘܡܫܠܬܐ ܕܬܠܬ
ܫ̈ܢܝܢ ܒܐܝܕܗ.
ܝܕ : ܘܡܫܩܠ ܗܘܐ ܠܟܘܪܐ: ܐܘ ܠܩܕܪܐ:
ܐܘ ܠܩܕܝܚܬܐ: ܐܘ ܠܦܣܝܬܐ. ܘܟܠ ܕܣܠܩܐ
ܡܫܠܬܐ: ܢܣܒ ܠܗ ܟܗܢܐ. ܗܟܢܐ ܥܒܕܝܢ
ܗܘܘ ܠܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ: ܕܐܬܝܢ ܗܘܘ ܠܬܡܢ
ܠܫܝܠܘ.
ܛܘ : ܘܐܦ ܥܕܠܐ ܢܣܩܘܢ ܬܪ̈ܒܐ
ܕܕܒܚܬܐ: ܐܬܐ ܗܘܐ ܛܠܝܐ ܕܟܗܢܐ: ܘܐܡܪ
ܠܓܒܪܐ ܕܕܒܚ: ܗܒ ܒܣܪܐ ܠܡܛܘܝܘ ܠܟܗܢܐ.
ܠܐ ܢܣܒ ܐܢܐ ܡܢܟ ܒܣܪܐ ܡܒܫܠܐ: ܐܠܐ ܚܝܐ.
ܝܘ : ܐܡܪ ܠܗ ܓܒܪܐ: ܡܣܩܘ ܢܣܩܘܢ

ه : ابنا بنو الاصفية لها: لا تقل
لها: اذهبي بعجلة واجلبي
الي ابنا. ٣ : ابنا لها: اجلبي
لي هنا. وابنا تحمل ابنا
وتجلبها الي ابنا. ٤ : وابنا
تجلب ابنا وتقف امام
الملك. ٥ : والملك يقول
لابنا: اجلبي لي ابنا
الشونمية. فابنا تجلبها.
٦ : وتدخل ابنا على الملك
وتقف امامه. والملك يقول:
سلي لك طلبة او طلبتين
فاعطيك. ٧ : وابنا تقول
للملك: طلبتي يا سيدي
الملك وانت عبدتك
اعطيتني. فاسألني نفسي
بطلبتي وطلبة ابني
واعطيك. ٨ : فالملك يقول
لابنا: ها انا قد اعطيتك
طلبتك. ٩ : وابنا تقول
للملك: ليحيا الملك
سيدي الملك الى الابد.
١٠ : والملك يقول: ها
ابنا قد اعطيتك طلبتك.
١١ : وابنا تقول للملك:
طلبتي يا سيدي الملك
وانت عبدتك اعطيتني.
فاسألني نفسي بطلبتي
وطلبة ابني واعطيك.
١٢ : فالملك يقول: ها
ابنا قد اعطيتك طلبتك.
١٣ : وابنا تقول للملك:
طلبتي يا سيدي الملك
وانت عبدتك اعطيتني.
فاسألني نفسي بطلبتي
وطلبة ابني واعطيك.
١٤ : فالملك يقول: ها
ابنا قد اعطيتك طلبتك.
١٥ : وابنا تقول للملك:
طلبتي يا سيدي الملك
وانت عبدتك اعطيتني.
فاسألني نفسي بطلبتي
وطلبة ابني واعطيك.
١٦ : فالملك يقول: ها
ابنا قد اعطيتك طلبتك.

٣ : وَأَتَى مُوسَى وَهَارُونُ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَالَا لَهُ هٰكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلٰهُ الْعِبْرِيِّينَ: إِلَى مَتَى تَأْبَى أَنْ تَتَذَلَّلَ أَمَامِي؟ أَطْلِقْ شَعْبِي لِيَعْبُدُونِي.
٤ : وَإِنْ كُنْتَ تَأْبَى أَنْ تُطْلِقَ شَعْبِي فَهَا أَنَا آتِي غَدًا بِجَرَادٍ إِلَى تُخُومِكَ.
٥ : وَيُغَطِّي وَجْهَ الْأَرْضِ فَلَا يُقْدَرُ أَحَدٌ أَنْ يَرَى الْأَرْضَ، وَيَأْكُلُ بَقِيَّةَ الْمَنْجُوِّ الَّتِي نَجَتْ لَكُمْ مِنَ الْبَرَدِ، وَيَأْكُلُ كُلَّ شَجَرَةٍ تُنْبِتُ لَكُمْ فِي الْحَقْلِ.
٦ : وَتَمْتَلِئُ بُيُوتُكَ وَبُيُوتُ جَمِيعِ عَبِيدِكَ وَبُيُوتُ جَمِيعِ الْمِصْرِيِّينَ، مَا لَمْ يَرَ آبَاؤُكَ وَلَا آبَاءُ آبَائِكَ مُنْذُ يَوْمِ وُجُودِهِمْ عَلَى الْأَرْضِ إِلَى هٰذَا الْيَوْمِ». ثُمَّ انْصَرَفَ وَخَرَجَ مِنْ عِنْدِ فِرْعَوْنَ.
٧ : فَقَالَ عَبِيدُ فِرْعَوْنَ لَهُ: «إِلَى مَتَى يَكُونُ هٰذَا لَنَا فَخًّا؟ أَطْلِقِ الرَّجُلَ لِيَعْبُدَ الرَّبَّ إِلٰهَهُ. أَلَمْ تَعْلَمْ بَعْدُ أَنَّ مِصْرَ قَدْ بَادَتْ؟»
٨ : فَرُدَّ مُوسَى وَهَارُونُ إِلَى فِرْعَوْنَ، فَقَالَ لَهُمَا: «اذْهَبَا اعْبُدَا الرَّبَّ إِلٰهَكُمَا. مَنْ هُمَا الذَّاهِبَانِ؟»
٩ : فَقَالَ مُوسَى: «بِفِتْيَانِنَا وَبِشُيُوخِنَا نَذْهَبُ، بِبَنِينَا وَبَنَاتِنَا، بِغَنَمِنَا وَبَقَرِنَا نَذْهَبُ، لِأَنَّ لَنَا عِيدَ الرَّبِّ».
١٠ : فَقَالَ لَهُمَا: «هٰكَذَا يَكُونُ الرَّبُّ مَعَكُمَا إِنْ أُطْلِقُكُمْ وَأَطْفَالَكُمْ! انْظُرَا إِنَّ الشَّرَّ أَمَامَ وُجُوهِكُمَا.

الضربة الثامنة: الجراد

١١ : لَيْسَ هٰكَذَا! اذْهَبُوا أَنْتُمُ الرِّجَالُ وَاعْبُدُوا الرَّبَّ، لِأَنَّكُمَا إِيَّاهُ كُنْتُمَا تَطْلُبَانِ». ثُمَّ طُرِدَا مِنْ لَدُنْ فِرْعَوْنَ.
١٢ : فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: «مُدَّ يَدَكَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِالْجَرَادِ، فَيَصْعَدَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ وَيَأْكُلَ كُلَّ عُشْبِ الْأَرْضِ، كُلَّ مَا أَبْقَاهُ الْبَرَدُ».
١٣ : فَمَدَّ مُوسَى عَصَاهُ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ، فَجَلَبَ الرَّبُّ رِيحًا شَرْقِيَّةً عَلَى الْأَرْضِ كُلَّ ذٰلِكَ النَّهَارِ وَكُلَّ اللَّيْلِ. وَلَمَّا كَانَ الصَّبَاحُ حَمَلَتِ الرِّيحُ الشَّرْقِيَّةُ الْجَرَادَ.
١٤ : فَصَعِدَ الْجَرَادُ عَلَى كُلِّ أَرْضِ مِصْرَ وَحَلَّ فِي كُلِّ تُخُومِ مِصْرَ، ثَقِيلًا جِدًّا. قَبْلَهُ لَمْ يَكُنْ هٰكَذَا جَرَادٌ مِثْلُهُ، وَبَعْدَهُ لَا يَكُونُ هٰكَذَا.
١٥ : وَغَطَّى وَجْهَ كُلِّ الْأَرْضِ فَأَظْلَمَتِ الْأَرْضُ، وَأَكَلَ كُلَّ عُشْبِ الْأَرْضِ وَكُلَّ ثَمَرِ الشَّجَرِ الَّذِي تَرَكَهُ الْبَرَدُ، فَلَمْ يَبْقَ أَخْضَرُ فِي الشَّجَرِ وَلَا فِي عُشْبِ الْحَقْلِ فِي كُلِّ أَرْضِ مِصْرَ.
١٦ : فَأَسْرَعَ فِرْعَوْنُ وَدَعَا مُوسَى وَهَارُونَ وَقَالَ: «قَدْ أَخْطَأْتُ إِلَى الرَّبِّ إِلٰهِكُمَا وَإِلَيْكُمَا.
١٧ : وَالْآنَ اصْفَحْ عَنْ خَطِيَّتِي هٰذِهِ الْمَرَّةَ فَقَطْ، وَتَضَرَّعَا إِلَى الرَّبِّ إِلٰهِكُمَا أَنْ يَرْفَعَ عَنِّي هٰذَا الْمَوْتَ فَقَطْ».
١٨ : فَخَرَجَ مِنْ عِنْدِ فِرْعَوْنَ وَتَضَرَّعَ إِلَى الرَّبِّ.
١٩ : فَرَدَّ الرَّبُّ رِيحًا غَرْبِيَّةً شَدِيدَةً جِدًّا فَحَمَلَتِ الْجَرَادَ وَطَرَحَتْهُ فِي بَحْرِ سُوفٍ. لَمْ يُبْقِ جَرَادَةً وَاحِدَةً فِي كُلِّ تُخُومِ مِصْرَ.
٢٠ : وَلٰكِنَّ الرَّبَّ قَسَّى قَلْبَ فِرْعَوْنَ فَلَمْ يُطْلِقْ بَنِي إِسْرَائِيلَ.

תהלים : ב .

א : למה רגשו גוים: ולאמים יהגו ריק: ב : יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד: על יהוה ועל משיחו: ג : ננתקה את מוסרותימו ונשליכה מעלינו עבותימו: ד : יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו: ה : אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו: ו : ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי: ז : אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך: ח : שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ: ט : תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם: י : ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ: יא : עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה: יב : נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אשריו כל חוסי בו .

תפלה : ג .

א : מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו: ב : יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי: ג : רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ד : ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: ה : קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: ו : אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: ז : לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי: ח : קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת: ט : ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: י : אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: יא : לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי: יב : קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת: יג : ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה:

פרשה : ד׳

א : ואתחנן אל יי בעת ההיא לאמר: ב אדני יי אתה החילות לראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך. ג אעברה נא ואראה את ארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון. ד ויתעבר יי בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יי אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה. ה עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה. ו ואצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה. ז וישב בגיא מול בית פעור: ח ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יי אלהי אבתיכם נתן לכם. ט לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יי אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם. י עיניכם הרואות את אשר עשה יי בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יי אלהיך מקרבך. יא ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום. יב ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יי אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה. יג ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה. יד כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיי אלהינו בכל קראנו אליו. טו ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום. טז רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך. יז יום אשר עמדת לפני יי אלהיך בחרב בהר החרב באמר יי אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון. יח ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל. יט וידבר יי אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אין אתם ראים זולתי קול. כ ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים. כא ואתי צוה יי בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. כב לא תיראון מפניהם כי יי אלהיכם הוא הנלחם לכם. כג ואתם השמרו לכם פן תשכחו את ברית יי אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יי אלהיך. כד כי יי אלהיך אש אכלה הוא אל קנא. כה כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יי אלהיך להכעיסו. כו העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון. כז והפיץ יי אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יי אתכם שמה. כח ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון. כט ומבקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך. ל בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יי אלהיך ושמעת בקולו. לא כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם. לב כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו. לג השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי. לד או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך. לה אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו. לו משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש. לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים. לח להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה. לט וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד. מ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך כל הימים.

מא אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: מב לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלה וחי: מג את בצר במדבר בארץ המישור לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לשבטי המנשי: מד וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: מה אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: מז וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: מח מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון: מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה:

ד א ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יי אלהי אבתיכם נתן לכם. ב לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יי אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם. ג עיניכם הרואות את אשר עשה יי בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יי אלהיך מקרבך. ד ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום. ה ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יי אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה. ו ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה. ז כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיי אלהינו בכל קראנו אליו. ח ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום. ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך. י יום אשר עמדת לפני יי אלהיך בחרב בהר החרב באמר יי אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון. יא ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל. יב וידבר יי אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אין אתם ראים זולתי קול. יג ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים. יד ואתי צוה יי בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. טו ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יי אליכם בחרב מתוך האש. טז פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה. יז תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים. יח תבנית כל רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ. יט ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יי אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים. כ ואתכם לקח יי ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה. כא ויי התאנף בי על דבריכם ולא נשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי אבוא אל הארץ הטובה אשר יי אלהיך נתן לך נחלה. כב כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת. כג השמרו לכם פן תשכחו את ברית יי אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יי אלהיך. כד כי יי אלהיך אש אכלה הוא אל קנא. כה כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יי אלהיך להכעיסו. כו העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון. כז והפיץ יי אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יי אתכם שמה. כח ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון. כט ומבקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך. ל בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יי אלהיך ושמעת בקולו. לא כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם. לב כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו. לג השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי. לד או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך. לה אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו. לו משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש. לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים. לח להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה. לט וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד. מ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך כל הימים.

מא אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: מב לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלה וחי: מג את בצר במדבר בארץ המישור לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לשבטי המנשי: מד וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: מה אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: מז וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: מח מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון: מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה:

ح : وأخذ ثم الآلة وضرب بد قتله :
ط : وأخذ ثم الآلة وضرب بد قتله
ي : وبنا الله وأخذ في : إنكا في
ضد الأعداء في .
ك : وبنا الله وأخذ في : إنكا في
صواتها : ص ذاتها بد نصب مع إذا
تصوات .
ل : وإذا انصب الله ذكر قتله .
الصلاة مع مؤذا ضرفت لنسوا .
م : وأخذ ثم إذهب : ذهاب : لـ
عصب لم حفظه : فجنصا في دلم ل
الصلاة : حلم ثنا هو وجاء وأ
بد الليل .
ن : وهوش مؤنا أخا سؤذب :
ضوش إذا ثعبا ذكر إذا وهبتا
ع : وهاك بد إتى بد إذا وهبتا
ف : وأخذ ك : حلم ذعصا ذسا تنبتا
لصخر ذجهنا إذا .
ص : ذبح ك ثم : حلم ذعصا ذسا
ذهب ذجهنا ذسا . وأخذ ك : ذبح
ذسا ذسا ذهب ذجهنا ذسا . وأخذ
ك : ذبح ك ثم عصب لنجا ذلصلا هوا
تنبتا نوسا .
ق : وأخذ نصب لخلاه : ذبح هو
هوا ذا أخذ معتا مع سؤا وهب
صلا . وأخذ ك نصب : ذهبا هو
لجنا : وهب سؤا بجنا ذا .
ر : وأخذ ذهاه لسهاه : وأخذ
لم وهب : ذجهنا لنجا نوسا ذلوا
سؤا حلم .
ت : وأخذ ذهاه لسهاه : وأخذ
ذهاه ذجهنا لنتهاه : ول
إذا ذجهنا تنبتا ذا هجاه .
ث : إذا ستهاه ذهاه ذجهنا
لصلاة : نوا ذهاه سؤا ذهنا
ذعتا .

ذا سؤا : وأخذ ك غسلاه : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم ذهاه ذجهنا
ذا سؤا مع إذهاه .
ه : وأخذ ك ثم ذهاه ذجهنا :
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
و : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ز : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ح : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ط : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ي : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ك : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ل : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
م : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ن : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ع : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ف : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ص : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ق : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ر : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ت : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ث : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .

ه : وانت لا : الا تجد الا
لاذ بالحجر .
٦ : وانت لم تصم بعد : وقت
آتيك : هنا اذا كان بعد . فلما وجد
بعض لم تأت الا لم
ت : وقت آتيك : مثل اذا جاء
لم يمض الا قليل : اذا
بعد الا قليل الا وانت
آتيه .
ث : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ج : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ح : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
خ : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
د : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ذ : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ر : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ز : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
س : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ش : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ص : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ض : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ط : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ظ : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ع : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
غ : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ف : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ق : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ك : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ل : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
م : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ن : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ه : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
و : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ى : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .

فصل : ت .

١ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٣ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٤ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٥ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٦ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٧ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٨ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٩ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٠ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١١ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٢ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٣ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٤ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٥ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٦ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٧ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٨ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٩ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٠ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢١ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٢ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٣ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٤ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٥ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٦ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٧ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٨ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٩ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٣٠ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .

سورة الفرقان

مكية : ٧٠

١ : تبارك تعالى : تزايد خيره وعظم ، والذي نزل الفرقان على عبده محمد ﷺ ليكون للناس نذيرا ، أي : مخوفا من عذاب الله إن لم يؤمنوا به .

٢ : الذي له ملك السموات والأرض ، وهو خالقهما ومالكهما ، ولم يتخذ ولدا ، ولا شريك له في الملك ، وخلق كل شيء فقدره تقديرا ، فلا يحتاج إلى معين ولا وزير ولا ظهير .

٣ : واتخذ المشركون من دون الله آلهة لا تخلق شيئا ، وهم يخلقون ، أي : يصورون ويعملون ، ولا تملك لعابديها ضرا ولا نفعا ، ولا تملك موتا ولا حياة ولا نشورا ، أي : بعثا بعد الموت .

٤ : وقال الذين جحدوا توحيد الله : ما هذا القرآن إلا كذب افتراه محمد ، وأعانه على ذلك قوم آخرون ، فقد جاءوا ظلما وكذبا .

٥ : وقالوا هي أكاذيب كتبها محمد ، فهي تملى عليه بكرة وأصيلا ، أي : دائما .

٦ : قل لهم يا محمد : أنزله الذي يعلم السر في السموات والأرض ، إنه كان غفورا لمن تاب ، رحيما بمن آمن .

٧ : وقال المشركون : ما لهذا الرسول يأكل الطعام كما نأكل ، ويمشي في الأسواق كما نمشي ، هلا أنزل إليه ملك فيكون معه نذيرا .

لمأم ذاعلاجه ذا بتا: صلم ذاعلاجه:
٥ : ٥أجذه هتا دحصا: هنا يتحج
ذحتج هذنا هوذاعا صتحتا دهؤذ.
٦ : ٥أجذه صتا صتحتا: صلم
ذا ٥أجذه: ٥أجذه ذا ٥أجذه.
٧ : ٥أجذه: هنا يتحج لمنه ذاعلاجه
ذا بتا: جسم بهم حصذنا ذا ٥أد لمه
بتا .
٨ : ٥أجذه: هم مج مع غتحا دهؤذ
ذا هلم صتح هذنا لمسحنا. ٥ا إلاه
لمحذهبا: مع نهتت نحب ذاننج.
٩ : ٥أعلاجس لأم بهذ: ٥ا إعلاجس
أنه هؤم مع نهتت نحب ذاننج .
١٠ : ٥أجذه للأم بهذ: لاجذهذ إلقم
لمحتم مع تنه سنا. ٥كحده إلم: ٥أجذه
لمه: إله سؤجه لنهتت نحب ذاننج
حكوهذ دهذنا: ٥بتا هلتا .
١١ : هجنا حتحه لمد لمحذا. هلحد
إنهبا دهجهنت لمحذ سؤجه .
١٢ : ٥أجذه مع نلاتت نحب ذاننج:
إذهنصا حتصلا حتلاتا ذا سجده إم
لمحتا. ٥أعلاجه إم لمحذهبا لمباه جذنا
جذنا .
١٣ : ٥أجذه حلم بهذ: ٥أجذه لجسنحس
دهسهبا دؤهه: هجذه إم علهذ .
١٤ : ٥أبا جسنحس دهذا هه: ٥هجحه
لمه بتا هأسه مع بتا هنحب ذاننج.
٥ا قلم لمه .
١٥ : ٥بهذ إبهبه بد جسنحس: حلم
هؤجنا هوذاعا صتحتا دهؤذ. هتحتا مع
لمه بتا مع تأبا. حلم هجه تنه
بهؤذ: ٥أجذه: لمم مه ه٥ إبهبا إنلابا
لجسنحس .
١٦ : ٥أجذه: ٥ا سبا هنذنا ٥ؤا
حمله مع بؤم لبؤم: مع بذنا هجا إد:
مع هنتنبت عصا مع عجبا هؤلم مع
حله إد لعجس: مع بهصنا ذلحهنا .
١٧ : ٥ؤجهه لتنب جسنحس: ٥أجذه
لمه: إله حصه حجهنا .
١٨ : ٥ؤا نهنبه هنا مع تنا حمله لمحتم تحتلا: ٥ؤصه مع جهنا:
ؤهسلاه لجه بذ إنلابا مع تنا حمله:
٥إله لإذبا جسنحس .
١٩ : ٥ا إلاه إذحتوم ٢٥ إبتوم
لمؤم مؤجس: ٢هذم سم لمه: ؤحصه
حلسه: حلم ذا دجذه بذ إنهبا
دحذذا. ٢ا ٥ؤا إنهبه نؤجلاه إم لمه
ديسلاه .
٢٠ : ؤججه ٥ذبا تنب جسنحس:
ؤهجحه لمه بتا لجلمه مع نؤحلاه
قلتا ؤسلجه. ؤحؤجه ٥أإله لنذلاؤلمه:
ؤجنه حؤنا ٥ؤجحه حؤم.
٢١ : ٥أبا مع إلاه قنب بهؤذ ذؤجنا
ه٥ه: إنه لجحلم ؤلتذذاه: ؤهجحه مع
إلاه لنذلاؤلمه.
٢٢ : ؤجنؤهبا ه٥نه: إلم ؤ٥ا ذلتا
حتا بهؤذ. ٥جد إنه إم ؤجؤجذ جسنؤه:
ه٥ه نتحج ؤ٥ا .

صلاة : ح .

١ : ولجذا ذهلا بقه دصلوني : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١١ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢١ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣١ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤١ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥١ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٦٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

بد تنس حسم : وهيزه تنس بهؤد
ديزا حصوم بد بحد .

ر : وزلبه تنس حسم مع بحد :
ولهوزه لمحد بهؤد . ولاهب مع
بهؤد حسم وه ديزه : بهؤم وزلم
ألقم بحزم بد إدنا .

حد : ولاسبله ٧٥٠ تنس بهؤد :
ولاهبه لمحهؤد حزيا حوزه
حسم مدهنا .

حد : وهلبه تنس بهؤد : وحبه حزم
هدنا حزمنا لزمنا : وزلبه حصدنا :
ولهدم : ٧٥٠ لمحهؤد حزيا
بد تنس حسم أسم . ولهذ هدنا هده
ملاه .

حد : ولهزه تنس بهؤد بد تنس
حسم لمحسا أسزنا .

حه : وهلبه تنس حسم لمحلصوه
مع بحد حسم وهزم . ولهنه ٧٥٠
تنس حسم مع بهؤد : ٧هسلا بهؤد
ألقم بحزم بد إدنا : حلصوه ولم عضلت
هنكا .

حه : وهلبه حلصوه تنس بهؤد :
وحبه نهنا . ولاهب لحا بد : وحبه :
ولهنه نهنا لزمنا : ولهنه حسم
ولهزه ٧٥٠ مع حزم هدنا : ولهنه حسم
هو حزمنا لزمنا : ولهنه حلصوه
ولهلصا حزم هدنا .

ر : وزلبه تنس بهؤد حصدنے :
ولاهب مع حزمنا حزمنا حسم
ولهنه .

حس : وحسم بد ألبلز بد إصوه
حسنا : ولاب مع حزمنا حسم ٧٥٠ لمححب
ولهنه . ولهدم نهنا ٧٥٠ لمححب
حسم مع بهؤد : ٧هسلا بهؤد
ألقم بحزم بد إدنا : حلصوه ولم عضلت
هنكا .

حه : وهلبه تنس بهؤد بد تنس
حسم لمحسا أسزنا .

حه : وزلبه تنس حسم لمحلصوه
مع بحد حسم وهزم . ولهنه ٧٥٠
تنس حسم مع بهؤد : ٧هسلا بهؤد
ألقم بحزم بد إدنا : حلصوه ولم عضلت
هنكا .

حه : وهلبه حلصوه تنس بهؤد :
وحبه نهنا . ولاهب لحا بد : وحبه :
ولهنه نهنا لزمنا : ولهنه حسم
ولهزه ٧٥٠ مع حزم هدنا : ولهنه حسم
هو حزمنا لزمنا : ولهنه حلصوه
ولهلصا حزم هدنا .

ر : وزلبه تنس بهؤد حصدنے :
ولاهب مع حزمنا حزمنا حسم
ولهنه .

حس : وحسم بد ألبلز بد إصوه
حسنا : ولاب مع حزمنا حسم ٧٥٠ لمححب
ولهنه . ولهدم نهنا ٧٥٠ لمححب
حسم مع بهؤد : ٧هسلا بهؤد
ألقم بحزم بد إدنا : حلصوه ولم عضلت
هنكا .

لـ : وهنه تنس حسم ولاسبله :
ولهنه تنس بهؤد ألبلز لمحزا حسم :
ولهنه نهنا بهؤد حسم أسم : ٧٥ بحلے .
ولهدم نهنا هده : حلاد حسم حلاے
لمحزا بد تنس حسم أسم : ٧٥ بحلے .
ولهدم نهنا هده : حلاد حسم حلاے
ألبلز لمحزا بد تنس حسم أسم : ٧٥ بحلے .

حد : ولهزه تنس بهؤد حصاا بد
بحد : ولهنه .

ر : وهلبه تنس بهؤد بد تنس حسم
حسنا ٧٥٠ لمححب : ولاهب لمحزا بد بحد أم
ولهجلے .

ك : وهلبه تنس حسم لمحزے
ولهنه : ولاسبله مع ههبا . ولهذه
ولهنه : ولهنه مع نهنا حلاا : أم ولهجلے :
ولهنه مع نهنا حلاا : أم ولهجلے :
حسمنا : مع لحا ألبلز : ولهنه لحا أم
حسمنا : أم ٧٥٠ بحلے مع بهؤد .

لـ : ولهزه تنس حسم حلاألبلز
أم مع ههبا أم ولهجلے . ولهنه
بهؤد ألهزه : ههزه ولهنه أم مع
ههبا لهنكا .

لد : وحلصوه تنس بهؤد ضعه مع
حلاصوه : ولاهب لحزا بحد ٧٥٠ :
ولهلصا ولهؤد مهبه ولم مع حلاے
ولهنكا لهنكا .

لـ : ولهبه مع لمحزا بحد : حهزا
ألقم بحزم بحزا مع حلم بهؤد : ولهزه
حسم : ولهنه لا بحبه ولهلصا حلصوه
حسنا .

لـ : ولاهب ولهزه لحسم ههبا
بهؤد . ولهنه لحا مع حسم ولهنه
حسم حسنا وه : حهزم ولهنا ألقم :
ألبلز بحزم : حلصوه ولم عضلت
هنكا .

لـ : ولهزه تنس حسم ألبلز لمحزا حسم :
ولهنه تنس بهؤد ألبلز لمحزا حسم :

صلاة : ٩ .

١ : وبقيه حاضر تنه بهذا : والاخبه
حبوءا أم منه هذا : مع في وحدها لهذ
عند : لأذنا دالنع صلا صدنا : حضرنا .

٢ : وهنه عقبا دحلت بعض
حاضر عقبا دبهذا : خبيعا بعض
دالنا : أذخدا القبر قبلس عنصلت
هكا .

٣ : وعضه تنه جنعس وهلبه تنه
بهذا لضرنا : والمذه تنه بهذا :
أهذه كر أمنا صوبا حبوا صدا .

٤ : هنا لهب خلف دالاهالا دالاهالا
والمذ لحاه : لايند دجنعس خلبه انے
وحدخاه لصبه .

٥ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاخذخاه حلب خبا حالنا . لب حنه
لصحلا : والحدخاه مرهذه وحبوبا .

٦ : والمنبا لحدخاه : وقعسا : وعنبا
حجلم سقلا دنبوبا وحبوبا : كذ قبضه سابا وحولے
دبهذا .

٧ : صا حلجف تنه بهذا : وجه قالاخذا
وحلاخا كذ صدا .

٨ : وهنه حلب خضا أم لهذا منه :
والمذه : لا أنت بأذ لضحكے : ولے
بهلا أنت لحبا .

٩ : صنا صخنا يتجع لم ايند : بذها
حالت قبا .

١٠ : يتجذ هذا لهذب لضا : لحاصه
غبقا دبهذا : صدا لالك : والك لهذه :
دبهجم ره قا لضا قنجذب : دبالاهم
كذ لهذ دجنعس : أم حلب نحول قبضه
دبهذا .

١١ . والاخبه حاضر أنتا دبهذا كذ
حدبا : أم لهذا منه هج عوم .

١٢ : وهنه حاضر عقبا قبنه
بهذا : لهذا لها حاضر دبنا جنعس :
لصاهذ : ضنا صا حبوا صدا قبوبا لهف .

١٣ : صنا هذه لهذا تنه نحول دابا
قبند بقلا ابف : وهقند حبوا هج
بهذا . ولا مقه تنه جنعس قعصلم
حضا دامتصه : تنه بهذا .

١٤ : والاخبه حاضر تنه جنعس هج
حدقصه لايند : لحكم ولحدخاه
هد تنه بهذا .

١٥ : وهنه تنه بهذا لحدخاه
والاخذ : والمذه تنه بهذا : هنه بهد
كر قنا لحدخاه هد تنه جنعس .
والمذ ضنا : صوبا حقوصوا .

١٦ : وهنه تنه بهذا حلقا : هذه
كذ لهذ .

١٧ : وبقيه تنه بهذا لحدخاه

ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܕܠܐ ܗܘܝܐ ܡܢ ܕܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ:
ܐܠܐ ܢܥܒܪ ܥܕܡܐ ܠܓܒܥܐ .
ܝܓ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܠܥܠܝܡܗ: ܬܐ ܢܬܩܪܒ ܠܚܕ
ܡܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ: ܘܢܒܘܬ ܒܓܒܥܐ ܐܘ ܒܪܡܬܐ .
ܝܕ : ܘܥܒܪܘ ܘܐܙܠܘ: ܘܥܪܒ ܠܗܘܢ
ܫܡܫܐ ܥܠ ܓܢܒ ܓܒܥܐ ܕܒܢܝܡܝܢ .
ܝܗ : ܘܣܛܘ ܠܬܡܢ ܠܡܥܠ. ܘܥܠܘ ܠܡܒܬ.
ܘܝܬܒܘ ܒܫܘܩܐ ܕܡܕܝܢܬܐ: ܘܠܝܬ ܐܢܫ ܕܡܥܠ
ܠܗܘܢ ܠܒܝܬܐ ܠܡܒܬ .
ܝܘ : ܘܗܐ ܓܒܪܐ ܣܒܐ ܐܬܐ ܡܢ ܥܒܕܗ
ܡܢ ܚܩܠܐ ܒܪܡܫܐ: ܘܓܒܪܐ ܡܢ ܛܘܪܐ ܗܘܐ
ܕܐܦܪܝܡ: ܘܬܘܬܒ ܗܘܐ ܒܓܒܥܐ ܕܒܢܝܡܝܢ .
ܘܐܢܫܘܗ̇ ܕܐܬܪܐ ܗ̇ܘ ܒܢܝ̈ ܝܡܝܢܐ: ܒܢܝܡܝܢ ܗܘܘ
ܚܕ̈ܝܢܗܘܢ ܗܘܐ .
ܝܙ : ܘܐܪܝܡ ܥܝܢ̈ܘܗܝ ܓܒܪܐ ܣܒܐ: ܘܚܙܐ
ܐܪܚܐ ܒܫܘܩܐ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܓܒܪܐ
ܣܒܐ: ܠܐܝܟܐ ܐܙܠ ܐܢܬ: ܘܡܢ ܐܝܟܐ ܐܬܝܬ.
ܝܚ : ܐܡܪ ܠܗ: ܡܥܒܪܝܢ ܚܢܢ ܫܢܝܢ ܡܢ
ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ: ܠܛܘܪܐ ܕܐܦܪܝܡ ܠܣܘܦܗ.
ܘܡܢ ܬܡܢ ܐܢܐ. ܘܐܙܠܬ ܥܕܡܐ ܠܒܝܬ ܠܚܡ
ܕܝܗܘܕܐ. ܘܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ ܐܙܠ ܐܢܐ: ܘܠܝܬ
ܐܢܫ ܕܡܥܠ ܠܝ ܠܒܝܬܐ .
ܝܛ : ܐܦ ܬܒܢܐ ܐܦ ܟܣܬܐ ܐܝܬ ܠܚܡܪ̈ܝܢ:
ܘܐܦ ܠܚܡܐ ܘܚܡܪܐ ܐܝܬ ܠܝ ܘܠܐܡܬܟ
ܘܠܥܠܝܡܐ ܥܒܕܟ: ܘܡܕܡ ܠܐ ܚܣܝܪ .
ܟ : ܐܡܪ ܠܗ ܓܒܪܐ ܣܒܐ: ܫܠܡܐ ܠܟ:
ܟܠܡܕܡ ܕܡܚܣܪ ܠܟ ܥܠܝ ܢܗܘܐ: ܒܠܚܘܕ
ܒܫܘܩܐ ܠܐ ܬܒܘܬ .
ܟܐ : ܘܐܥܠܗ ܠܒܝܬܗ ܘܐܪܡܝ ܠܚܡܪ̈ܘܗܝ:
ܘܐܫܝܓܘ ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ: ܘܠܥܣܘ ܘܐܫܬܝܘ .
ܟܒ : ܘܟܕ ܛܐܒ ܠܒܗܘܢ: ܘܗܐ ܐ̈ܢܫܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܓܒܪ̈ܐ ܒܢ̈ܝ ܥܘܠܐ ܐܬܟܪܟܘܗ ܠܒܝܬܐ:
ܘܥܠ ܬܪܥܐ ܡܬܛܪܦܝܢ: ܘܐܡܪܝܢ ܠܓܒܪܐ
ܣܒܐ ܡܪܗ ܕܒܝܬܐ: ܐܦܩ ܠܓܒܪܐ ܕܥܠ
ܠܒܝܬܟ ܕܢܕܥܝܘܗܝ .
ܟܓ : ܘܢܦܩ ܠܘܬܗܘܢ ܓܒܪܐ ܣܒܐ ܡܪܗ
ܕܒܝܬܐ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܠܐ ܐܚܝ̈ ܠܐ ܬܒܐܫܘܢ
ܗܕܐ: ܡܛܠ ܕܥܠ ܓܒܪܐ ܗܢܐ ܠܒܝܬܝ. ܠܐ
ܬܥܒܕܘܢ ܣܟܠܘܬܐ ܗܕܐ .
ܟܕ : ܗܐ ܒܪܬܝ ܒܬܘܠܬܐ: ܘܦܠܓܫܬܗ:
ܐܦܩ ܐܢܝܢ ܠܟܘܢ: ܘܫܥܒܕܘ ܐܢܝܢ: ܘܥܒܕܘ
ܠܗܝܢ ܡܕܡ ܕܫܦܝܪ ܒܥܝ̈ܢܝܟܘܢ: ܘܠܓܒܪܐ
ܗܢܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܣܟܠܘܬܐ ܗܕܐ .
ܟܗ : ܘܠܐ ܨܒܘ ܓܒܪ̈ܐ ܗܢܘܢ ܠܡܫܡܥܗ .
ܘܐܚܕ ܓܒܪܐ ܒܦܠܓܫܬܗ. ܘܐܦܩܗ̇ ܠܗܘܢ ܠܒܪ:
ܘܚܟܡܘܗ̇: ܘܐܬܥܠܠܘ ܒܗ̇ ܟܠܗ̇ ܠܠܝܐ ܥܕܡܐ
ܠܨܦܪܐ: ܘܫܒܩܘܗ̇ ܟܕ ܣܠܩ ܨܦܪܐ .
ܟܘ : ܘܐܬܬ ܐܢܬܬܐ ܠܡܦܢܝ ܨܦܪܐ: ܘܢܦܠܬ
ܒܬܪܥܐ ܕܒܝܬܐ ܕܓܒܪܐ ܕܡܪܗ̇ ܬܡܢ: ܥܕܡܐ
ܕܢܗܪ .
ܟܙ : ܘܩܡ ܡܪܗ̇ ܒܨܦܪܐ: ܘܦܬܚ ܬܪ̈ܥܐ
ܕܒܝܬܐ. ܘܢܦܩ ܕܢܐܙܠ ܠܐܘܪܚܗ: ܘܚܙܐ
ܕܦܠܓܫܬܗ ܕܢܦܠܐ ܥܠ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬܐ: ܘܐܝ̈ܕܝܗ̇
ܥܠ ܐܣܟܘܦܬܐ .
ܟܚ : ܐܡܪ ܠܗ̇: ܩܘܡܝ ܢܐܙܠ: ܘܠܐ ܥܢܬܐ
ܗܘܬ ܠܗ. ܘܫܩܠܗ̇ ܥܠ ܚܡܪܗ: ܘܩܡ
ܓܒܪܐ ܘܐܙܠ ܠܐܬܪܗ .
ܟܛ : ܘܥܠ ܠܒܝܬܗ: ܘܢܣܒ ܣܟܝܢܐ:
ܘܦܠܓܗ̇ ܠܦܠܓܫܬܗ ܠܬܪܥܣܪ̈ ܗܕ̈ܡܝܢ:
ܘܫܕܪܗ̇ ܒܟܠܗܘܢ ܬܚܘܡܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܠ : ܘܟܠܡܢ ܕܚܙܐ: ܐܡܪ: ܠܐ ܗܘܬ ܘܠܐ
ܐܬܚܙܝܬ ܐܟ ܗܕܐ: ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܣܠܩܘ ܒܢܝ̈
ܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܘܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ:
ܐܬܪܥܘ ܒܗ ܥܠܝܗ̇: ܘܐܬܡܠܟܘ ܘܡܠܠܘ .

ܚܙܐ ܡܝܟܐ ܕܚܝܠܬܢܝܢ ܐܝܢܢ ܡܢܘܗ: ܐܗܦܟ
ܘܐܬܐ ܠܒܝܬܗ .

ܟܙ : ܘܫܩܠܘ ܢܦܫܗܘܢ ܠܡܕܝ ܕܥܒܕ
ܡܝܟܐ: ܘܠܟܘܡܪܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܠܗ:
ܘܐܬܘ ܠܠܝܫ ܥܠ ܥܡܐ ܫܠܝܐ ܘܬܟܝܠܐ: ܘܡܚܝܘܗ
ܐܝܟ ܒܦܘܡܐ ܕܣܝܦܐ: ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܐܘܩܕܘ
ܒܢܘܪܐ .

ܟܚ : ܘܠܝܬ ܗܘܐ ܡܢ ܕܦܨܝܐ: ܡܛܠ ܕܪܚܝܩܬܐ
ܗܘܬ ܡܢ ܨܝܕܘܢ: ܘܡܠܬܐ ܠܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܥܡ ܐܢܫ. ܘܗܝ ܒܦܩܥܬܐ ܗܘܬ ܕܒܝܬ
ܪܚܘܒ: ܘܒܢܝܘܗ̇ ܠܡܕܝܢܬܐ: ܘܝܬܒܘ ܒܗ̇ .

ܟܛ : ܘܩܪܝܘ ܫܡܗ̇ ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܢ: ܒܫ
ܫܡܐ ܕܐܒܘܗܘܢ: ܕܐܬܝܠܕ ܠܐܝܣܪܐܝܠ. ܒܪܡ
ܠܝܫ ܫܡܗ̇ ܗܘܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܡܢ ܩܕܡ .

ܠ : ܘܐܩܝܡܘ ܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܕܢ ܨܠܡܐ .
ܘܝܘܢܬܢ ܒܪ ܓܪܫܘܡ: ܒܪ ܡܢܫܐ: ܗܘ ܘܒܢܘܗܝ
ܗܘܘ ܟܘܡܪ̈ܐ ܠܫܒܛܐ ܕܕܢ: ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܐ
ܕܐܫܬܒܝܬ ܐܪܥܐ .

ܠܐ : ܘܫܘܝܘ ܠܗܘܢ ܨܠܡܐ ܕܡܝܟܐ
ܕܥܒܕ: ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ ܕܗܘܐ ܒܝܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܒܫܝܠܘ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܛ .

ܐ : ܘܗܘܐ ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܝ: ܘܡܠܟܐ ܠܝܬ
ܗܘܐ ܒܐܝܣܪܐܝܠ. ܘܗܘܐ ܓܒܪܐ ܠܘܝܐ ܥܡܪ ܗܘܐ
ܒܥܩܒܐ ܕܛܘܪܐ: ܘܢܣܒ ܠܗ ܐܢܬܬܐ
ܕܡܝܟܬܐ ܡܢ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ :

ܒ : ܘܙܢܝܬ ܥܠܘܗܝ ܕܡܝܟܬܗ: ܘܫܒܩܬܗ
ܘܐܙܠܬ ܡܢ ܠܘܬܗ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗ̇ ܠܒܝܬ ܠܚܡ
ܕܝܗܘܕܐ: ܘܗܘܬ ܬܡܢ ܝܘܡܬܐ ܐܪܒܥܐ
ܝܪ̈ܚܝܢ .

ܓ : ܘܩܡ ܓܒܪܗ̇ ܘܐܙܠ ܒܬܪܗ̇: ܕܢܡܠܠ
ܥܠ ܠܒܗ̇ ܘܢܦܢܝܗ̇: ܘܛܠܝܗ ܘܬܪܝܢ ܚܡܪ̈ܝܢ
ܥܡܗ. ܘܐܥܠܬܗ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗ̇: ܘܚܙܝܗ
ܐܒܘܗ̇ ܕܥܠܝܡܬܐ ܘܚܕܝ ܠܩܘܒܠܗ .

ܕ : ܘܐܚܕܗ ܚܡܘܗܝ ܐܒܘܗ̇ ܕܥܠܝܡܬܐ:
ܘܝܬܒ ܠܘܬܗ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ: ܘܐܟܠܘ
ܘܫܬܝܘ ܘܒܬܘ ܬܡܢ .

ܗ : ܘܒܝܘܡܐ ܕܐܪܒܥܐ: ܩܕܡܘ ܒܨܦܪܐ
ܠܡܐܙܠ: ܘܐܡܪ ܐܒܘܗ̇ ܕܥܠܝܡܬܐ ܠܚܬܢܗ.
ܣܡܘܟ ܠܒܟ ܒܦܬܬܐ ܕܠܚܡܐ: ܘܒܬܪܟܢ
ܐܙܠܘܢ ܘܬܐܙܠ .

ܘ : ܘܝܬܒܘ ܘܐܟܠܘ ܬܪ̈ܘܝܗܘܢ ܐܟܚܕܐ
ܘܐܫܬܝܘ. ܘܐܡܪ ܐܒܘܗ̇ ܕܥܠܝܡܬܐ: ܠܓܒܪܐ:
ܠܝ ܦܝܫ ܐܢܬ: ܒܘܬ ܘܢܝܚ ܠܒܟ .

ܙ : ܘܩܡ ܓܒܪܐ ܠܡܐܙܠ: ܘܐܠܨܗ ܚܡܘܗܝ:
ܘܒܬ ܠܗ ܬܡܢ .

ܚ : ܘܩܕܡ ܒܨܦܪܐ ܒܝܘܡܐ ܕܚܡܫܐ
ܠܡܐܙܠ: ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܒܘܗ̇ ܕܥܠܝܡܬܐ:
ܣܡܘܟ ܠܒܟ: ܘܐܬܟܪܟܘ ܥܕܡܐ ܕܢܦܠ ܝܘܡܐ:
ܘܐܟܠܘ ܬܪ̈ܘܝܗܘܢ ܘܫܬܝܘ .

ܛ : ܘܩܡ ܓܒܪܐ ܠܡܐܙܠ: ܗܘ ܘܕܡܝܟܬܗ
ܘܛܠܝܗ. ܘܐܡܪ ܠܗ ܚܡܘܗܝ ܐܒܘܗ̇
ܕܥܠܝܡܬܐ: ܗܐ ܢܦܠ ܠܗ ܝܘܡܐ: ܒܘܬ ܗܪܟܐ
ܘܢܝܚ ܠܒܟ: ܘܩܕܡܘ ܡܚܪ ܘܙܠܘ ܠܡܫܟܢܟܘܢ .

ܝ : ܘܠܐ ܨܒܐ ܓܒܪܐ ܠܡܒܬ: ܘܩܡ ܘܐܙܠ.
ܘܡܛܐ ܠܩܘܒܠ ܝܒܘܣ ܕܗܝ ܗܝ ܐܘܪܫܠܡ:
ܘܥܡܗ ܬܪܝܢ ܚܡܪ̈ܝܢ ܣܪ̈ܝܓܝܢ: ܘܕܡܝܟܬܗ
ܥܡܗ .

ܝܐ : ܘܗܢܘܢ ܥܠ ܩܪܝܒ ܝܒܘܣ: ܘܝܘܡܐ
ܢܦܠ ܠܗ ܩܪܝܒ. ܘܐܡܪ ܛܠܝܐ ܠܡܪܗ: ܬܐ
ܢܗܦܟ ܠܡܕܝܢܬܐ ܗܕܐ ܕܝܒܘܣܝܐ: ܘܢܒܘܬ ܒܗ̇ .

ܝܒ : ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܗ: ܠܐ ܢܗܦܟ ܠܡܕܝܢܬܐ

ܠܒܢܝܐ ܕܢܦܩܬ ܒܟܦܘܗܝ : ܕܢܦܩܬܝܢ ܒܟܠܢܐ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܕܡܬܬܕܒܪܐ : ܥܠܝܡ ܘܕܡܘܬܝܢ : ܘܠܟܠܗ ܕܡܢܘܪ ܒܐܪܥܐ : ܐܦܠܐ ܕܐܠܝܢ ܘܡܬܒܨܐ : ܘܕܣܢܩܝܢ ܢܦܫ ܡܢ ܡܬܬܕܒܪܝܢ : ܘܡܠܟܘܬܐ ܠܒܬ ܠܗܘܢ ܥܡ ܟܪܣܛ .

ܚ : ܘܐܝܬܝܗ ܠܗܝ ܐܢܫܘܬܐ ܠܡܬܒܪܟܐ ܘܐܬܬܩܝܡܬ : ܘܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܐܢܫܘܬܐ : ܐܣܝܟܐ ܐܝܬܝܗܘܢ .

ܛ : ܘܐܡܪܝܢ ܡܢ ܠܒܪ : ܡܘܡܐ ܗܢܐ ܢܦܫ ܚܝܘܗܝ : ܡܛܠ ܕܡܬܢܛܪ ܠܐܕܪܐ : ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܛܒ . ܘܐܢܗܘܢ ܠܐ ܡܬܬܡܟܘܢ : ܐܦ ܠܐ ܠܡܬܚܙܝܘ ܠܡܬܪܘܪ ܘܠܡܛܝܒ ܠܡܬܕܟܪܐ ܐܕܪܐ .

ܝ : ܒܡܬܒܪܟܘܬܗܘܢ ܟܕ ܐܝܬ ܐܠܗܐ ܥܠ ܟܠܡܐ ܕܡܢܝܢܐ : ܘܐܪܥܐ ܕܡܢܬܐ ܕܐܬܝܕܥܬ ܡܛܠ ܕܐܬܥܠܡܘ ܐܠܗܐ ܒܡܬܝܕܥܢܘܬܗܘܢ : ܕܠܐ ܡܫܬܪܝܢ ܡܛܠ ܐܕܪܐ .

ܝܐ : ܘܡܬܒܥܠܐ ܡܢ ܗܕܡ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܕܝܢ : ܡܢ ܫܘܕܥܐ ܘܡܢ ܐܬܬܩܝܡܬ : ܡܬܚܫܒܐ ܐܟܝܢ ܕܡܬܦܪܫܝܢ ܒܟܠܡܬܐ ܡܕܝܢܬܐ .

ܝܒ : ܘܫܡܥܘ ܘܥܒܕܘ ܒܡܘܕܝܬܐ ܢܦܫܢ ܕܡܘܕܝܐ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܬܕܪܫܝܢ ܠܐܘܕܐ ܗܘ : ܡܬܒܪܟܬܐ ܕܕܝܢ ܚܕܡܐ ܠܢܘܡܘܣܐ : ܗܘ ܐܦ ܕܡܫܬܘܕ ܡܘܕܝܬܐ ܢܦܫܢ .

ܝܓ : ܘܡܬܒܪܟܘ ܡܢ ܗܕܡ ܠܘܬ ܐܘܕܐ ܕܐܬܦܪܫܬ : ܘܐܡܪܘ ܚܕܡܐ ܠܓܒܗ ܡܕܝܢܬܐ .

ܝܕ : ܘܡܢܗ ܢܦܫܐ ܐܒܕܝ ܕܐܡܪܘ ܠܡܕܝܢܬܐ ܐܕܪܐ ܕܠܒܪ : ܘܐܬܒܪܟܘ ܠܐܢܫܘܬܗܘܢ : ܢܬܝܕܥܘܢ ܐܠܗܝ ܕܐܝܬ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܚܠܝܡ ܦܓܪܐ ܘܦܪܘܫܘܬܐ : ܘܡܬܢܛܪܐ ܚܠܝܡܐ ܘܢܦܫܐ . ܘܗܢܐ ܕܝܢ ܡܢܗ ܚܕܡܐ ܐܝܬܝܗܘܢ .

ܝܗ : ܘܫܡܥܘ : ܘܐܡܪܘ ܠܓܒܗ ܕܐܟܬܒ ܠܗܘܢ :

ܝܘ : ܠܓܒܗ ܡܕܝܢܬܐ : ܘܥܒܕܘ ܒܟܠܗܘܢ .

ܝܙ : ܘܡܬܦܩܕܐ ܐܒܕܝ ܕܡܢܘܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܬܢܛܪܐ : ܦܢܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܕܪܟܐ ܡܢ ܩܢܝܢ ܠܝ .

ܝܚ : ܘܗܠܝܢ ܢܦܫܐ ܐܒܕܝ ܕܐܡܪܘ ܠܡܕܝܢܬܐ ܐܕܪܐ : ܘܡܢܗ ܠܐܢܫܝܢ . ܘܢܦܫܗ ܢܬܠܘܟ ܡܬܢܛܪܐ ܘܦܪܘܫܘܬܐ : ܘܡܬܒܪܟܬܐ : ܘܡܘܢܕܐ ܒܕ ܡܬܒܪܟܬܐ ܕܡܬܢܛܪܐ .

ܝܛ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܣܓܝܐ ܘܐܬܦܪܫ : ܗܢܘܢ ܐܒܕܝ ܥܠ ܦܘܠܚܢ : ܘܐܠܐ ܐܒܕܝ . ܘܗܘܝܬ ܠܝ ܐܢܐ ܘܡܘܕܝܐ . ܐܢܐ ܠܝ ܠܝ : ܕܡܬܢܛܪܐ ܘܡܘܕܝܐ ܠܓܒܗ ܐܒܕܐ ܘܒܕܗ ܕܐܬܢܛܪܐ ܘܡܘܕܝܐ ܠܡܬܢܛܪܐ ܘܠܒܪ ܡܬܢܛܪܐ ܕܡܬܟܪܝܐ .

ܟ : ܘܡܬܦܪܫ ܠܒܪܗ ܕܡܘܕܝܐ : ܘܡܬܒܪܟ ܢܦܫܐ . ܘܐܢܬ ܐܒܕ ܢܦܫܐ .

ܟܐ : ܘܐܬܦܩܕܘ ܘܡܬܦܪܫܘ ܘܐܡܪܘ : ܘܡܬܒܪܟܬܐ : ܘܡܢܝܢܐ : ܘܡܬܢܛܪܐ ܡܬܒܪܟܝܢ .

ܟܒ : ܘܐܬܐ ܐܬܦܪܫܘ ܡܢ ܓܒܗ ܡܕܝܢܬܐ : ܘܐܬܢܛܪܐ ܕܐܝܬ ܒܡܬܢܛܪܐ ܥܠ ܦܓܪܐ ܓܒܝ ܡܕܝܢܬܐ : ܓܒܐ ܘܕܓܒ ܦܬܚ ܩܢܝܢ ܠܝ .

ܟܓ : ܘܡܬܢܛܪܐ ܠܟܢܫܐ ܠܝ : ܘܐܬܦܩܕܘ ܘܐܡܪܘ ܠܡܕܝܢܬܐ : ܡܢܐ ܠܝ ܕܡܢܝܢܐ ܐܝܬܗ .

ܟܕ : ܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܐܠܗܐ ܕܓܕܢܐ ܒܫܠܘܛܘܢ : ܘܐܦ ܠܓܘܡܕܐ ܕܓܒܪܬܗܘܢ ܘܐܬܒܪܟܘܢ . ܘܡܢܗ ܐܢܬ ܠܝ ܬܘܒ : ܕܐܡܪܝܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܠܝ ܡܢܐ ܠܝ .

ܟܗ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܩܢܝܢ ܠܝ : ܠܐ ܬܬܟܬܫ ܥܠܡ ܠܥܠܡ : ܕܒܠܫܢܐ ܢܦܫܢ ܟܕ ܐܢܫܐ ܡܬܕܒܪܢ ܢܦܫܐ : ܘܬܘܕܝ ܢܦܫܢ ܘܢܦܫܐ ܕܒܢܝܢ .

ܟܘ : ܘܐܡܪܘ ܩܢܝܢ ܠܝ ܠܬܘܕܝܬܗܘܢ . ܘܒܝܕ

صلاح : ٢٩ .

١ : ضوا لحذا بنع مح هوا دفزنه: ضعصه معجا .

٢ : ولهذ لاهه: ألك ضلا دحكا ذهوا لحذا بنع مح. ولنا ولا ضلا لحذا أحذا دحتحه ألا .

٣ : ولهذ لم حبا لمنه ذسوضا: لهنا ألا مح حبا لمنه ذسوضا: ولهذ لم حبا معجا أحذا ألا ألا. ولهذ لم حبا لمنه ذسوضا: لحذا لحذا أحذا دحتحه ألا .

٤ : ضوا لحذا بنع مح هوا دفزنه: ضعصه معجا .

٥ : تنهضا هنم: لنه وا ضلا لحذا دحكا بهذ. ولحذا لحذا أحذا دحتحه ألا .

٦ : ولهذ لم حبا لمنه ذسوضا: لحذا لحذا أحذا دحتحه ألا .

٧ : ولهذ لم حبا لمنه ذسوضا: لحذا لحذا أحذا دحتحه ألا .

٨ : ولهذ لم حبا لمنه ذسوضا: لحذا لحذا أحذا دحتحه ألا .

ܕܪ̈ܚܡܬܟܝ : ܘܠܒܟ ܠܐ ܗܘܐ ܠܘܬܝ : ܕܗܐ
ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ ܒܙܚܬ ܒܝ : ܘܠܐ ܚܘܝܬܢܝ ܒܡܢܐ
ܪܒ ܚܝܠܟ .

ܝܘ : ܘܟܕ ܐܥܝܩܬ ܠܗ ܒܡ̈ܠܝܗ ܟܠܗܘܢ
ܝܘܡܬܐ ܘܐܠܨܬܗ : ܐܬܬܥܝܩܬ ܢܦܫܗ ܥܕܡܐ
ܠܡܘܬܐ .

ܝܙ : ܘܓܠܐ ܠܗ ܟܠܗ ܠܒܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ :
ܡܣܪܦܬܐ ܠܐ ܣܠܩܬ ܥܠ ܪܫܝ : ܡܛܠ ܕܢܙܝܪܐ ܐܢܐ
ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܟܪܣܗ ܕܐܡܝ . ܐܢܘ ܕܓܠܚܬܢܝ :
ܦܪܩ ܠܗ ܡܢܝ ܚܝܠܝ : ܘܡܬܡܟܟ ܐܢܐ
ܘܗܘܐ ܐܢܐ ܐܝܟ ܚܕ ܐܢܫ .

ܝܚ : ܘܟܕ ܚܙܬ ܕܠܝܠܐ ܕܓܠܐ ܠܗ ܟܠܗ
ܠܒܗ : ܫܕܪܬ ܩܪܬ ܠܛܘܪ̈ܢܐ ܕܦܠܫܬܝ̈ܐ :
ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ : ܣܩܘ ܡܟܝܠ : ܡܛܠ ܕܓܠܐ ܠܝ
ܟܠܗ ܠܒܗ . ܘܣܠܩܘ ܠܘܬܗ ܛܘܪ̈ܢܐ ܕܦܠܫܬܝ̈ܐ
ܘܐܣܩܘ ܟܣܦܐ ܒܐܝܕܝܗܘܢ .

ܝܛ : ܘܐܪܕܡܬܗ ܥܠ ܒܘܪ̈ܟܝܗ : ܘܩܪܬ
ܠܓܒܪܐ : ܘܓܠܚܬ ܫܒܥ ܦܪ̈ܘܥܬܐ ܕܪܫܗ : ܘܫܪܝܬ
ܠܡܫܥܒܕܘܬܗ : ܘܦܪܩ ܠܗ ܚܝܠܗ ܡܢܗ .

ܟ : ܘܐܡܪܬ ܠܗ : ܦܠܫܬܝ̈ܐ ܐܬܘ ܥܠܝܟ
ܫܡܫܘܢ : ܘܐܬܬܥܝܪ ܡܢ ܫܢܬܗ ܘܐܡܪ : ܐܦܩ
ܐܝܟ ܕܒܟܠ ܙܒܢ ܘܐܬܦܨܐ : ܘܗܘ ܠܐ ܝܕܥ
ܕܡܪܝܐ ܦܪܩ ܠܗ ܡܢܗ .

ܟܐ : ܘܐܚܕܘܗܝ ܦܠܫܬܝ̈ܐ ܘܥܘܪܘ ܥܝܢ̈ܘܗܝ :
ܘܐܚܬܘܗܝ ܠܥܙܐ ܘܐܣܪܘܗܝ ܒܫܫܠ̈ܬܐ . ܘܗܘܐ
ܛܚܢ ܒܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ .

ܟܒ : ܘܫܪܝ ܣܥܪܐ ܕܪܫܗ ܠܡܪܒܐ ܡܢ
ܒܬܪ ܕܐܬܓܠܚ .

ܟܓ : ܘܛܘܪ̈ܢܐ ܕܦܠܫܬܝ̈ܐ ܐܬܟܢܫܘ ܠܡܕܒܚܘ
ܕܒܚܐ ܪܒܐ ܠܕܓܘܢ ܐܠܗܗܘܢ ܘܠܡܚܕܝܘ :
ܘܐܡܪܝܢ : ܐܫܠܡ ܐܠܗܢ ܒܐܝܕܝܢ ܠܫܡܫܘܢ
ܒܥܠܕܒܒܢ .

ܟܕ : ܘܟܕ ܚܙܐܘܗܝ ܥܡܐ ܫܒܚܘ ܠܐܠܗܗܘܢ :
ܡܛܠ ܕܐܡܪܝܢ : ܕܐܫܠܡ ܐܠܗܢ ܒܐܝܕܝܢ
ܠܒܥܠܕܒܒܢ : ܘܠܡܚܪܒ ܐܪܥܢ : ܘܠܕܐܣܓܝ
ܩܛܝܠܝܢ .

ܟܗ : ܘܟܕ ܫܦܪ ܠܒܗܘܢ : ܐܡܪܝܢ : ܩܪܘ
ܠܫܡܫܘܢ ܡܢ ܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ . ܘܩܪܘ ܠܫܡܫܘܢ
ܡܢ ܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ : ܘܡܒܙܚ ܗܘܐ ܩܕܡܝܗܘܢ :
ܘܐܩܝܡܘܗܝ ܒܝܬ ܥܡܘܕ̈ܐ .

ܟܘ : ܘܐܡܪ ܫܡܫܘܢ ܠܛܠܝܐ ܕܐܚܝܕ ܒܐܝܕܗ :
ܫܒܘܩܝܢܝ ܘܐܓܫܫ ܥܡܘܕ̈ܐ ܕܒܝܬܐ
ܩܝܡ ܥܠܝܗܘܢ : ܘܐܣܬܡܟ ܥܠܝܗܘܢ .

ܟܙ : ܘܒܝܬܐ ܡܠܐ ܗܘܐ ܓܒܪ̈ܐ ܘܢܫ̈ܐ :
ܘܬܡܢ ܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܛܘܪ̈ܢܐ ܕܦܠܫܬܝ̈ܐ . ܘܥܠ
ܐܓܪܐ ܐܝܬ ܗܘܘ ܐܝܟ ܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ ܓܒܪ̈ܐ ܘܢܫ̈ܐ :
ܘܚܙܝܢ ܗܘܘ ܟܕ ܡܒܙܚ ܫܡܫܘܢ .

ܟܚ : ܘܩܪܐ ܫܡܫܘܢ ܠܡܪܝܐ : ܘܐܡܪ :
ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ : ܐܬܕܟܪܢܝ : ܘܚܝܠܢܝ
ܒܠܚܘܕ ܗܕܐ ܙܒܢܬܐ : ܐܠܗܐ : ܕܐܬܒܥܐ ܢܩܡܬܐ
ܕܚܕܐ ܡܢ ܬܪܬܝܢ ܥܝܢ̈ܝ ܡܢ ܦܠܫܬܝ̈ܐ .

ܟܛ : ܘܐܚܕ ܫܡܫܘܢ ܬܪ̈ܝܢ ܥܡܘܕ̈ܐ
ܡܨܥ̈ܝܐ ܕܒܝܬܐ ܩܝܡ ܥܠܝܗܘܢ : ܘܐܬܬܟܝܠ
ܥܠܝܗܘܢ : ܚܕ ܒܝܡܝܢܗ ܘܚܕ ܒܣܡܠܗ .

ܠ : ܘܐܡܪ ܫܡܫܘܢ : ܬܡܘܬ ܢܦܫܝ ܥܡ
ܦܠܫܬܝ̈ܐ : ܘܐܬܟܦܝ ܒܚܝܠܗ : ܘܢܦܠ ܒܝܬܐ ܥܠ
ܛܘܪ̈ܢܐ : ܘܥܠ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܒܗ . ܘܗܘܘ
ܡܝ̈ܬܐ ܕܡܝܬܘ ܒܡܘܬܗ ܕܫܡܫܘܢ : ܣܓܝܐܝܢ
ܡܢ ܕܡܝܬܘ ܒܚܝ̈ܘܗܝ .

ܠܐ : ܘܢܚܬܘ ܟܠܗܘܢ ܐܚ̈ܘܗܝ : ܘܟܠܗ ܒܝܬ
ܐܒܘܗܝ : ܘܫܩܠܘܗܝ ܘܐܣܩܘܗܝ ܒܝܬ ܨܪܥܐ :
ܘܒܝܬ ܐܫܬܐܘܠ ܒܩܒܪܗ ܕܡܢܘܚ ܐܒܘܗܝ .
ܘܗܘ ܕܢ ܠܝܣܪܝܠ ܥܣܪܝܢ ܫܢܝܢ .

سورة الحجرات مدنية وهي ثمان عشرة آية وفيها ركوعان .

١ يا أيها الذين آمنوا لا تقدموا بين يدي الله ورسوله واتقوا الله إن الله سميع عليم .

٢ يا أيها الذين آمنوا لا ترفعوا أصواتكم فوق صوت النبي ولا تجهروا له بالقول كجهر بعضكم لبعض أن تحبط أعمالكم وأنتم لا تشعرون .

٣ إن الذين يغضون أصواتهم عند رسول الله أولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم مغفرة وأجر عظيم .

٤ إن الذين ينادونك من وراء الحجرات أكثرهم لا يعقلون .

٥ ولو أنهم صبروا حتى تخرج إليهم لكان خيرا لهم والله غفور رحيم .

٦ يا أيها الذين آمنوا إن جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا أن تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا على ما فعلتم نادمين .

٧ واعلموا أن فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير من الأمر لعنتم ولكن الله حبب إليكم الإيمان وزينه في قلوبكم وكره إليكم الكفر والفسوق والعصيان أولئك هم الراشدون .

٨ فضلا من الله ونعمة والله عليم حكيم .

٩ وإن طائفتان من المؤمنين اقتتلوا فأصلحوا بينهما فإن بغت إحداهما على الأخرى فقاتلوا التي تبغي حتى تفيء إلى أمر الله فإن فاءت فأصلحوا بينهما بالعدل وأقسطوا إن الله يحب المقسطين .

ركوع : ٥ .

١ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٢ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٣ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٤ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٥ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٦ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٧ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٨ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٩ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

الزمر : ٣٩ .

١ : الآية مكية وهي خمس وسبعون آية وألف وثمانمائة وأربعة وسبعون حرفا وأربع مائة وتسع وثلاثون كلمة وأربع مائة وتسع وثلاثون كلمة . ٢ : الآية مدنية وهي إحدى وسبعون آية . ٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية .

ت : وأخبره أن لا تحدث بها أحدا .
ث : وقد أخبرني أبو الحسن بن أبي الفرج قال : حدثنا أبو بكر محمد بن القاسم الأنباري قال : حدثنا أبو العباس أحمد بن يحيى قال : حدثنا سلمة عن الفراء قال : حدثني رجل من بني أسد قال : حدثني رجل من بني عامر قال : حدثني رجل من بني كلب قال : حدثني رجل من بني عقيل قال : حدثني رجل من بني سليم قال : حدثني رجل من بني هلال قال : حدثني رجل من بني عامر قال : حدثني رجل من بني أسد قال : حدثني رجل من بني تميم قال : حدثني رجل من بني ضبة قال : حدثني رجل من بني عدي قال : حدثني رجل من بني عبد مناف قال : حدثني رجل من بني هاشم قال : حدثني رجل من بني عبد المطلب قال : حدثني رجل من بني أبي طالب قال : حدثني رجل من بني علي قال : حدثني رجل من بني الحسن قال : حدثني رجل من بني الحسين قال : حدثني رجل من بني زيد قال : حدثني رجل من بني عمرو قال : حدثني رجل من بني خالد قال : حدثني رجل من بني بكر قال : حدثني رجل من بني وائل قال : حدثني رجل من بني شيبان قال : حدثني رجل من بني ذهل قال : حدثني رجل من بني تيم قال : حدثني رجل من بني عكل قال : حدثني رجل من بني ثعلبة قال : حدثني رجل من بني عجل قال : حدثني رجل من بني ربيعة قال : حدثني رجل من بني مضر قال : حدثني رجل من بني نزار قال : حدثني رجل من بني معد قال : حدثني رجل من بني عدنان قال : حدثني رجل من بني إسماعيل قال : حدثني رجل من بني إبراهيم قال : حدثني رجل من بني تارح قال : حدثني رجل من بني ناحور قال : حدثني رجل من بني ساروغ قال : حدثني رجل من بني فالغ قال : حدثني رجل من بني عابر قال : حدثني رجل من بني شالخ قال : حدثني رجل من بني قينان قال : حدثني رجل من بني أرفخشذ قال : حدثني رجل من بني سام قال : حدثني رجل من بني نوح قال : حدثني رجل من بني لمك قال : حدثني رجل من بني متوشلخ قال : حدثني رجل من بني أخنوخ قال : حدثني رجل من بني يارد قال : حدثني رجل من بني مهلائيل قال : حدثني رجل من بني قينان قال : حدثني رجل من بني أنوش قال : حدثني رجل من بني شيث قال : حدثني رجل من بني آدم قال : حدثني رجل من بني الله قال : حدثني رجل من بني الخالق قال : حدثني رجل من بني الرازق قال : حدثني رجل من بني المحيي قال : حدثني رجل من بني المميت قال : حدثني رجل من بني الباعث قال : حدثني رجل من بني الوارث قال : حدثني رجل من بني الحي قال : حدثني رجل من بني القيوم قال : حدثني رجل من بني الواجد قال : حدثني رجل من بني الماجد قال : حدثني رجل من بني الواحد قال : حدثني رجل من بني الصمد قال : حدثني رجل من بني القادر قال : حدثني رجل من بني المقتدر قال : حدثني رجل من بني المقدم قال : حدثني رجل من بني المؤخر قال : حدثني رجل من بني الأول قال : حدثني رجل من بني الآخر قال : حدثني رجل من بني الظاهر قال : حدثني رجل من بني الباطن قال : حدثني رجل من بني الوالي قال : حدثني رجل من بني المتعالي قال : حدثني رجل من بني البر قال : حدثني رجل من بني التواب قال : حدثني رجل من بني المنتقم قال : حدثني رجل من بني العفو قال : حدثني رجل من بني الرؤوف قال : حدثني رجل من بني مالك الملك قال : حدثني رجل من بني ذو الجلال والإكرام قال : حدثني رجل من بني المقسط قال : حدثني رجل من بني الجامع قال : حدثني رجل من بني الغني قال : حدثني رجل من بني المغني قال : حدثني رجل من بني المانع قال : حدثني رجل من بني الضار قال : حدثني رجل من بني النافع قال : حدثني رجل من بني النور قال : حدثني رجل من بني الهادي قال : حدثني رجل من بني البديع قال : حدثني رجل من بني الباقي قال : حدثني رجل من بني الوارث قال : حدثني رجل من بني الرشيد قال : حدثني رجل من بني الصبور .

ج : وأما الذي في الحديث فإنه .

فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : ٦٣
٦٤ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ : ٦٥ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ : ٦٦ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ : ٦٧ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ : ٦٨ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ : ٦٩ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ : ٧٠ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ : ٧١ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ : ٧٢ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ : ٧٣ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ : ٧٤ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ : ٧٥ فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ : ٧٦ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ : ٧٧ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ : ٧٨ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : ٧٩ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ : ٨٠ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ : ٨١ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ : ٨٢ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ : ٨٣ وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ : ٨٤ وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ : ٨٥ وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ : ٨٦ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ : ٨٧ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ : ٨٨ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ : ٨٩ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : ٩٠ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ : ٩١ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ : ٩٢ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ : ٩٣ يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ : ٩٤ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ : ٩٥ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ : ٩٦ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ : ٩٧ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ : ٩٨ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ : ٩٩ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ : ١٠٠ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ : ١٠١ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ : ١٠٢ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ : ١٠٣ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ : ١٠٤ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ : ١٠٥ وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ : ١٠٦ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ : ١٠٧ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ : ١٠٨ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ : ١٠٩ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ : ١١٠ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ : ١١١ التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ : ١١٢ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ : ١١٣ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ : ١١٤ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ : ١١٥ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ : ١١٦ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ : ١١٧ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ : ١١٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ : ١١٩ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ : ١٢٠ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ : ١٢١ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ : ١٢٢ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ : ١٢٣ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ : ١٢٤ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ : ١٢٥ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ : ١٢٦ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ : ١٢٧ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ : ١٢٨ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ : ١٢٩

سورة يونس : مكية .

١ الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ : ٢ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ : ٣ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ : ٤ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ : ٥ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ : ٦ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : ٧ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ : ٨ أُولَئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ : ٩ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ : ١٠ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ : ١١ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ : ١٢ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرٍّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ : ١٣ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ : ١٤ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ : ١٥ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ : ١٦ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ : ١٧ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ : ١٨ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ : ١٩ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ : ٢٠ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ : ٢١ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ : ٢٢ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ : ٢٣ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ : ٢٤ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ : ٢٥ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ : ٢٦ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَ

سورة النبأ : ٤٠

١ : عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ
٢ : الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ
٣ : كَلَّا سَيَعْلَمُونَ
٤ : ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ
٥ : أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا
٦ : وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا
٧ : وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا
٨ : وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا
٩ : وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا
١٠ : وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا
١١ : وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا
١٢ : وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا
١٣ : وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا
١٤ : لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا
١٥ : وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا
١٦ : إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا
١٧ : يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا
١٨ : وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا
١٩ : وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا
٢٠ : إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا
٢١ : لِلطَّاغِينَ مَآبًا
٢٢ : لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا
٢٣ : لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
٢٤ : إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا
٢٥ : جَزَاءً وِفَاقًا
٢٦ : إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا
٢٧ : وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا
٢٨ : وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا
٢٩ : فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا
٣٠ : إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا
٣١ : حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا
٣٢ : وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا
٣٣ : وَكَأْسًا دِهَاقًا
٣٤ : لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا
٣٥ : جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا
٣٦ : رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا
٣٧ : يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا
٣٨ : ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا
٣٩ : إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا
٤٠ : إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

س : ولا يجد ذلك فيتيمم بصعيد
الصلاة ويقيم فيصلي ثم :
ص : وإذا رأى الماء بعد الدخول في الصلاة
فيما هو فيه : فإن كان قد صلى ركعة
أو ركعتين : فإنه يتم صلاته ويقيم
ويصلي ركعتين أخريين ثم يتوضأ
ويعيد الصلاة التي كان فيها .
ك : وإذا رأى الماء بعد الصلاة : أو
في صلاته على الجنب بصعيد أجزته :
لا : في ثوبه أو في بدنه من النجاسة
الأولى : أو الثانية فحلها في ثوبه
بصعيد : أو لصلاة : أو بصعيد للثالثة :
ت : فإنه يقيم على تلك بصعيد :
الصلاة فيصلي بصعيد : وأجلت إن شاء
الله .
ث : وصلى إن في ذلك فرقة فإنه
الصلاة فيصلي بصعيد : وهذه صلاة
الأخرى بصعيد : وأجلت إن شاء الله .
ج : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه : ولا يجزيه أن يتيمم بصعيد
ولا بغيره ما دام يجد الماء في رحله
أو قريبا منه .
ح : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
خ : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
د : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ذ : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ر : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ز : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
س : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ش : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ص : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ض : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .

صفحة : ٣٠ .

ا : وهذه أجزأ أجزته : وجزته
الأخرى : وأجزته للماء : لغتان جيدتان
لصاحبهما عند كل بصعيد : لم أر
هذه لغة أحد بضم. كما هو مذهب سيبويه
والخليل رحمهما الله .
ب : وأجزته لغة ربيعة : تميم
وغنم إنما معنى عند كل بصعيد :
وهذا هو الذي يقتضيه في الجنب .
ج : وجد سائر ذلك فقد له : فهذا
أيضا مما يقتضيه : وأجزته عند كل بصعيد :
أجلت إن شاء الله صلاة الأخرى .
د : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ذ : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ر : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ز : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
س : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ش : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ص : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ض : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .

ܝ : ܘܐܘܨܐܗ ܠܗ ܦܝ ܗܕܐ ܐܠܐܡܪ : ܐܢ ܠܐ
ܝܬܒܥ ܐܠܗܐ ܐܚܪܝ : ܦܠܡ ܝܚܦܛ ܡܐ
ܐܘܨܐܗ ܒܗ .

ܝܐ : ܘܩܐܠ ܐܠܪܒ ܠܣܠܝܡܐܢ : ܡܢ ܐܓܠ ܐܢܗ ܥܡܠ ܗܕܐ ܘܠܡ ܝܚܦܛ ܥܗܕܝ ܘܦܪܐܝܨܝ ܐܠܬܝ ܐܘܨܝܬܗ ܒܗܐ
ܦܐܢܝ ܐܡܙܩ ܐܠܡܡܠܟܗ ܡܢܗ
ܘܐܥܛܝܗܐ ܠܥܒܕܗ .

ܝܒ : ܐܠܐ ܐܢܝ ܠܐ ܐܦܥܠ ܕܠܟ ܦܝ ܐܝܐܡܟ
ܡܢ ܐܓܠ ܕܐܘܕ ܐܒܝܟ : ܒܠ ܡܢ ܝܕ ܐܒܢܟ
ܐܡܙܩܗܐ .

ܝܓ : ܥܠܝ ܐܢܝ ܠܐ ܐܡܙܩ ܡܢܗ ܐܠܡܡܠܟܗ
ܟܠܗܐ : ܒܠ ܐܥܛܝ ܣܒܛܐ ܘܐܚܕܐ ܠܐܒܢܟ
ܡܢ ܐܓܠ ܕܐܘܕ ܥܒܕܝ : ܘܡܢ ܐܓܠ ܐܘܪܫܠܝܡ
ܐܠܬܝ ܐܚܬܪܬܗܐ .

ܝܕ : ܘܐܩܐܡ ܐܠܪܒ ܥܕܘܐ ܠܣܠܝܡܐܢ ܗܕܕ ܐܠܐܕܘܡܝ : ܗܘ ܡܢ ܢܣܠ ܐܠܡܠܟ ܦܝ ܐܕܘܡ .

ܝܗ : ܘܠܡܐ ܟܐܢ ܕܐܘܕ ܦܝ ܐܕܘܡ ܥܢܕ ܨܥܘܕ ܝܘܐܒ ܪܝܝܣ ܐܠܓܝܫ ܠܕܦܢ ܐܠܩܬܠܝ : ܘܩܬܠ ܟܠ ܕܟܪ ܦܝ ܐܕܘܡ .

ܝܘ : ܠܐܢ ܝܘܐܒ ܘܟܠ ܐܣܪܐܝܠ ܐܩܐܡܘܐ ܗܢܐܟ ܣܬܗ ܐܫܗܪ ܚܬܝ ܐܦܢܘܐ ܟܠ ܕܟܪ ܦܝ ܐܕܘܡ .

ܝܙ : ܐܢ ܗܕܕ ܗܪܒ ܗܘ ܘܪܓܐܠ ܐܕܘܡܝܘܢ ܡܢ ܥܒܝܕ ܐܒܝܗ ܡܥܗ ܠܝܐܬܘܐ ܐܠܝ ܡܨܪ : ܘܟܐܢ ܗܕܕ ܓܠܐܡܐ ܨܓܝܪܐ .

ܝܚ : ܘܩܐܡܘܐ ܡܢ ܡܕܝܢ ܘܐܬܘܐ ܐܠܝ ܦܐܪܐܢ : ܘܐܚܕܘܐ ܡܥܗܡ ܪܓܐܠܐ ܡܢ ܦܐܪܐܢ ܘܐܬܘܐ ܐܠܝ ܡܨܪ ܐܠܝ ܦܪܥܘܢ ܡܠܟ ܡܨܪ : ܦܐܥܛܐܗ ܒܝܬܐ ܘܥܝܢ ܠܗ ܛܥܐܡܐ ܘܐܥܛܐܗ ܐܪܨܐ .

ܝܛ : ܘܘܓܕ ܗܕܕ ܢܥܡܗ ܦܝ ܥܝܢܝ ܦܪܥܘܢ ܓܕܐ : ܘܐܥܛܐܗ ܐܡܪܐܬܐ ܐܚܬ ܐܡܪܐܬܗ ܐܚܬ ܬܚܦܢܝܣ ܐܠܡܠܟܗ .

ܟ : ܦܘܠܕܬ ܠܗ ܐܚܬ ܬܚܦܢܝܣ ܓܢܘܒܬ ܐܒܢܗ ܘܦܛܡܬܗ ܬܚܦܢܝܣ ܦܝ ܘܣܛ ܒܝܬ ܦܪܥܘܢ : ܘܟܐܢ ܓܢܘܒܬ ܦܝ ܒܝܬ ܦܪܥܘܢ ܒܝܢ ܒܢܝ ܦܪܥܘܢ .

ܟܐ : ܦܠܡܐ ܣܡܥ ܗܕܕ ܦܝ ܡܨܪ ܐܢ ܕܐܘܕ ܩܕ ܢܐܡ ܡܥ ܐܒܐܝܗ : ܘܐܢ ܝܘܐܒ ܪܝܝܣ ܐܠܓܝܫ ܩܕ ܡܐܬ : ܩܐܠ ܗܕܕ ܠܦܪܥܘܢ ܐܛܠܩܢܝ ܦܐܢܛܠܩ ܐܠܝ ܐܪܨܝ .

ܟܒ : ܦܩܐܠ ܠܗ ܦܪܥܘܢ ܡܐܕܐ ܐܢܬ ܡܥܘܙ ܥܢܕܝ ܚܬܝ ܐܢܟ ܬܛܠܒ ܐܠܕܗܐܒ ܐܠܝ ܐܪܨܟ : ܦܩܐܠ ܠܐ ܒܠ ܐܛܠܩܢܝ .

ܟܓ : ܘܐܩܐܡ ܐܠܠܗ ܠܗ ܥܕܘܐ ܐܚܪ ܪܙܘܢ ܒܢ ܐܠܝܕܥ ܐܠܕܝ ܗܪܒ ܡܢ ܥܢܕ ܗܕܪܥܙܪ ܡܠܟ ܨܘܒܐ ܣܝܕܗ .

ܟܕ : ܦܓܡܥ ܐܠܝܗ ܪܓܐܠܐ ܘܨܐܪ ܪܝܝܣ ܓܝܫ ܥܢܕ ܩܬܠ ܕܐܘܕ ܐܝܐܗܡ : ܘܐܢܛܠܩܘܐ ܐܠܝ ܕܡܫܩ ܘܐܩܐܡܘܐ ܒܗܐ ܘܡܠܟܘܐ ܦܝ ܕܡܫܩ .

ܟܗ : ܘܟܐܢ ܥܕܘܐ ܠܐܣܪܐܝܠ ܟܠ ܐܝܐܡ ܣܠܝܡܐܢ ܡܥ ܫܪ ܗܕܕ : ܘܟܪܗ ܐܣܪܐܝܠ ܘܡܠܟ ܥܠܝ ܐܪܡ .

ܟܘ : ܘܝܪܒܥܡ ܒܢ ܢܒܐܛ ܐܦܪܐܝܡܝ ܡܢ ܨܪܕܐ ܘܐܣܡ ܐܡܗ ܨܪܘܥܗ ܐܡܪܐܗ ܐܪܡܠܗ ܥܒܕ ܠܣܠܝܡܐܢ ܪܦܥ ܝܕܗ ܥܠܝ ܐܠܡܠܟ .

פרשה : ו .

١ : ויאמר יהוה אל משה : ٢ : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם : איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר לה׳ .

ג : מיין ושכר יזיר חומץ יין וחומץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל .

ד : כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל .

ה : כל ימי נדר תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר לה׳ קדש יהיה גדל פרע שער ראשו .

ו : כל ימי הזירו על נפש מת לא יבא : ז : לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במותם כי נזר אלהיו על ראשו .

ח : כל ימי נזרו קדש הוא לה׳ : ט : וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא נזר ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו : י : וביום השמיני יביא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד : יא : ועשה הכהן את האחד לחטאת ואת השני לעלה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש ביום ההוא וקדש את ראשו : יב : והזיר לה׳ את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו .

יג : וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יובא אל פתח אהל מועד : יד : והקריב את קרבנו לה׳ כבש בן שנתו תמים אחד לעלה וכבשה בת שנתה אחת לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים : טו : וסל מצות סלת חלות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם : טז : והקריב הכהן לפני ה׳ ועשה את חטאתו ואת עלתו : יז : ואת האיל יעשה זבח שלמים לה׳ על סל המצות והקריב הכהן את מנחתו ואת נסכו .

יח : וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים : יט : ולקח הכהן את הזרוע בשלה מן האיל ומצה חלה אחת מן הסל ורקיק מצה אחד ונתן על כפי הנזיר אחר הגלחו את נזרו : כ : והניף אתם הכהן תנופה לפני ה׳ קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין .

כא : זאת תורת הנזיר אשר ידר קרבנו לה׳ על נזרו מלבד אשר תשיג ידו ככל אשר ידר כן יעשה על תורת נזרו .

כב : וידבר יהוה אל משה לאמר : כג : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם :

כד : יברכך יהוה וישמרך : כה : יאר יהוה פניו אליך ויחנך : כו : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : כז : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם .

صفحه ٥٠

١ : وصف مع شاه اسفندیار صفحه
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٣ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٤ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٥ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٦ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٧ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٨ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٩ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٠ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١١ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٢ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٣ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٤ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٥ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٦ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٧ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٨ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٩ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٠ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢١ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٢ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٣ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٤ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٥ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٦ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٧ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٨ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٩ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٣٠ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

ر : ونهبك بند ونهد لنجد: ما بهدا
انجد: لالما هو دهوكا سنا أنا أم أنتا .
ز : ونبا بند بهدا ونهد لنجد: ما
بهدا نسلم هو ذهب هوكا. ونهد لم
أنتا سعدة أنهم ذهنم: فلم
لنجد. ونجد ذهب قوصرم: فلم
أنتا سعدة أنهم ذهنم: دهد ما
بلسمهم سم .
حد: هم ذم أعلمم لبهدا سنا دانتا:
ونهنكهم لأنجلم. ونهد لأنجلم:
أهدا سلم: حلم .
ط: ونهد أنجد ذهلما ذهدنا حلمم
بند بكد: ونهدنا دهدم .
ك: ونهد ابقنا لهنا أنجلم ديتا:
ونهد: ما بند ذه بكد هو نسمم ألما
لهنم: ما سهدنا بهدنا حلم .
لا : ونهد بند بكد: ونهد أنجلم ونهد
دهدنا ذهدنا: همم لهنا ونهد
ونهد: ونهنكهم لهنا .
لب : ونهد لبهدا: ونهد دهدم .
لج : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
لد : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
له : ونهد بند بكد: ونهد أنجلم ونهد
دهدنا ذهدنا: ونهد أنجلم ونهد
دهدم هم دهدنا .
لو : ونهد بند بكد: ونهد أنجلم
دهدنا: ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
لز : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
لح : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
لط : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
م : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
مب : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
مج : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
مد : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
مه : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
مو : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
مز : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
مح : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
مط : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
ن : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
نب : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
نج : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .

ואתון לא חכמתא דאלהי בידכון הוא׃
כ׃ ענה דניאל ואמר קדם מלכא מלכא לעלמין חיי׃
כא׃ הוא משנא עדנין וזמנין מהעדי מלכין ומקים מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה׃
כב׃ הוא גלא עמיקתא וטמירתא ידע מה בחשוכא ונהורא עמה שרא׃
כג׃ לכי אלהא אבהתי מהודא ומשבחא אנה קרצא ושבחא די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא׃
כד׃ על כן דניאל די מנה אריוך מלכא להובדא לחכימי בבל עלל ואמר כן לה להובדא לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא׃
כה׃ אדין אריוך בבהילו הנעל דניאל קדם מלכא וכן לה אמר השכחת גבר מן בני גלותא די פשרא למלכא יהודעינה׃
כו׃ ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר הלהן אנתה יכיל להודעותני חלמא די חזיתי ופשרה׃
כז׃ ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזא די מלת מלכא לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחויה למלכא׃
כח׃ אלהא בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוין באחרית יומיא חלמך וחזוי רישך על משכבך׃
כט׃ אנתה מלכא על משכבך סלקו רעיונך מה די להוא אחרי דנה ומגלא רזין הודע לך מה די להוא׃
ל׃ ואנה לא ברזא דנה די לי על כל חכמתא די בכל חיין אשתכחת לי אלהין אלהא דנה די פשרא למלכא יהודעון ודי רעיונא לבך תנדע׃
לא׃ אנתה מלכא חזית והא צלם חד רב צלם דנה שגיא ויקרה שגיא דקם לקבלך וחזוהי דחיל׃
לב׃ דנה צלמא רישה דהב טב חדוהי וזרעוהי כספא מעוהי ופרזלא׃
לג׃ שקוהי פרזל פחרוהי מן חד מנהון וחד מן חספא׃
לד׃ חזה הוית עד די התגזרת אבן די לא בידין ומחת לצלמא על פרזלא וחספא שקוהי ודקתנון׃
לה׃ אדין דקו כחדא פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו כקוצי אדר דיפי ונשא רוחא ולא אשתכח להון אתר ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא׃
לו׃ דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא׃
לז׃ אנתה מלכא מלכיא די אלהא שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יהב לך׃
לח׃ ודי כל אתר די בני אנשא חיוון ברא דרא שמיא יהב בידך והשלטך בכלהון אנתה רישא די דהבא אנתה׃
לט׃ ובתרך תקום מלכותא אחרא זעירא מנך ומלכותא תלתיתא אחרא די נחשא די תשלט בכל ארעא׃
מ׃ ומלכותא רביעאה תהוי תקיפא כפרזלא כל די פרזלא מדקא וסדר כל אלין ומדק תדק ותרעע כל אלין׃
מא׃ ודי חזית רגלין ואצבען מנהון חספא די פחר וחספא די פרזל בה מלכותא פלגא תהוי ומן תקפא דפרזלא בה תהוי כדי חזית פרזלא מעורבל בטינא חספא׃
מב׃ ואצבען רגלא מנהון חספא די פחר וחספא די פרזל בה מלכותא פלגא תהוי ומן תקפא דפרזלא בה תהוי כדי חזית פרזלא מעורבל בטינא חספא׃
מג׃ ואצבען רגלא מנהון חספא די פחר וחספא די פרזל בה מלכותא פלגא תהוי ומן תקפא דפרזלא בה תהוי כדי חזית פרזלא מעורבל בטינא חספא׃
מד׃ ובימי מלכיא אלך אקים אלהא שמיא מלכו דלעלם לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תתשבק תדק ותסיים כל אלין מלכיותא והיא תקום לעלם׃
מה׃ כדי חזית די מן טורא אתגזרת אבן די לא בידין ודקת לפרזלא לנחשא לחספא לכספא ולדהבא אלהא רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה וציבא הלמא ומהימן פשרה׃
מו׃ אדין נבוכדנצר מלכא נפל על אנפוהי וקדם דניאל סגד ומנחה וניחוחין אמר לנסכו לה׃
מז׃ ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרה מלכין וגלה רזין די יכלת למגלא רזא דנה׃
מח׃ אדין מלכא לדניאל רבא יהב ומתנן שגיאן רבן שגיאן יהב לה ושלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל׃
מט׃ ודניאל בעא מן מלכא ומן על עבדת מדינת בבל שדרך ומשך ואבד נגו על חכימי בבל ודניאל בתרע מלכא׃

ג׃ נבוכדנצר מלכא עבד צלם דהב די רומה אמתין שתין פתיה הקים בבקעת דורא במדינת בבל׃
ב׃ ונבוכדנצר מלכא שלח לכנשא לחטרפנייא סגניא ופחותא ושלטניא אדרגזריא גדבריא תבעי דתתא כל פקידי מדינתא למתו לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא׃
ג׃ אדין כנשו לחטרפנייא סגניא ופחותא ושלטניא אדרגזריא גדבריא תבעי דתתא כל פקידי מדינתא למתו לחנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקמו קדם צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא׃
ד׃ והרוז קרא חילא לכון עממיא אמיא ולשניא׃
ה׃ בעדנא דתשמעון קל קרנא משרוקיתא כנרא סבכא פסנתרין סומפניה וכל זני זמרא תפלון למסגד לצלמא דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא׃
ו׃ ומן לא יפל וסגד בעדנא ההיא יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא׃
ז׃ על כן כעדנא דנה כל עממיא כד שמעין קל קרנא משרוקיתא כנרא סבכא פסנתרין וכל זני זמרא כל עממיא אמיא ולשניא סגדין לצלמא דהבא די הקים נבוכדנצר מלכא׃
ח׃ על כן בעדנא ההיא גברין כשדאין קריבו ואכלו קרצהון דיהודאין׃
ט׃ ענו ואמרין למלכא נבוכדנצר מלכא לעלמין חיי׃
י׃ אנתה מלכא שמת טעם דכל אנש די כד שמע קל קרנא משרוקיתא כנרא סבכא פסנתרין וכל זני זמרא יפל וסגד לצלמא דהבא׃
יא׃ ומן לא יפל וסגד יתרמא לגוא אתון נורא יקדתא׃
יב׃ אית גברין יהודאין די מנית יתהון על עבדת מדינת בבל שדרך ומשך ואבד נגו אנתה מלכא לא שמו טעם עלך מלכא אלהכא לפלחין וצלמא דהבא די הקמת לא סגדין׃
יג׃ אדין נבוכדנצר בתקף ורגז אמר לאתיתא לשדרך משך ואבד נגו אדין גברין האלך הנעלו קדם מלכא׃
יד׃ ענה נבוכדנצר ואמר להון הקדמיא שדרך משך ואבד נגו לאלהי לא אתון פלחין ולצלמא דהבא די הקמת לא סגדין׃
טו׃ כען אם אנתון עתדין די בעדנא דתשמעון קל קרנא משרוקיתא כנרא סבכא פסנתרין וכל זני זמרא תפלון וסגדין לצלמא די עבדת והוי טב ואם לא סגדין בעדנא ההיא תתרמון לגוא אתון נורא יקדתא ומן הו אלהא דיצל יתכון מן ידי׃
טז׃ ענו שדרך משך ואבד נגו ואמרין קדם נבוכדנצר מלכא לא חסירין אנחנא לתבותך על דנה פתגמא׃
יז׃ הא אלהנא דאנחנא פלחין יכל לשזבותנא מן אתון נורא יקדתא ומן ידך מלכא יפרקנא׃
יח׃ ואם לא ידיע להוא לך מלכא דלהך לא אלהך אנחנא פלחין ולצלמא דהבא די הקמת לא סגדין׃
יט׃ אדין נבוכדנצר התמלי חמה ותארה דצלמיה על שדרך משך ואבד נגו אתמלי על כן ענה ואמר שבעתא חד מן דחזו למשחנה כדי שלחו לשדרך משך ואבד נגו למתו לאתונא נורא יקדתא׃
כ׃ וגברין גבורין בחילא דילה הוו לכפתא לשדרך משך ואבד נגו למתו לאתונא נורא יקדתא׃
כא׃ אדין גברין האלך כפתין הנעלו בסרבליהון ובמדורהון ובכובעיהון ולבושיהון אחרנין אתון נורא יקדתא׃
כב׃ על כן מלת מלכא תקיפא ואתונא שגיאה לחדא דנורא קטלת גברין דסלקו לשדרך משך ואבד נגו׃
כג׃ ותלתהון גברין האלך שדרך משך ואבד נגו נפלו לגוא אתון נורא יקדתא כפתין׃
כד׃ אדין נבוכדנצר מלכא תמה וקם בהתבהלה ענה ואמר להדבריו הלא גברין תלתה שדרך משך ואבד נגו נפלו לגוא נורא כפתין ענו ואמרין קדם מלכא יציב מלכא׃
כה׃ ענה ואמר הא אנה חזה גברין תרין שרין מהלכין בגוא נורא ולא חבלא בהון ורוא דרגה דרביעאה דמה לבר אלהין׃
כו׃ אדין קרב נבוכדנצר לתרע אתון נורא יקדתא ענה ואמר שדרך משך ואבד נגו עבדי אלהא עלאה פקו ואתו אדין שדרך משך ואבד נגו מן גוא נורא׃
כז׃ וכנשו סגניא פחותא ושלטניא אדרגזריא גדבריא תבעי דתתא חזו לגברין האלך דנורא לא שלטת בגויתהון ושער רישהון לא אתלהט וסרבליהון לא שנו וריח נורא לא עדא בהון׃
כח׃ ענה נבוכדנצר ואמר ברוך אלההון דשדרך משך ואבד נגו דשלח מלאכה ושזב לעבדוהי דהימנו עלוהי ומלת מלכא שנו ומסרו גשמיהון דלא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה לבר מאלההון׃
כט׃ ומני שים טעם אנה דכל עם אמה ולשן די אמר שלו על אלההון דשדרך משך ואבד נגו קרצהון יתעבד ובית מדבלהון יתשוי דלא איתי אלה אחרן דיכל להכדנה לשזבא כגוותה׃
ל׃ אדין מלכא הצלח לשדרך משך ואבד נגו במדינת בבל׃
לא׃ נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אמיא ולשניא דיתבין בכל ארעא שלמכון יתרבא׃
לב׃ אתין ואתוהי דמן קדמי שים טעם קדם אלהא עלאה דעבד עמי׃
לג׃ אתוהי רברבוהי ותקיפוהי מה שגיאן הון ומלכותה מלכות לעלם ושלטנה עם דר ודר׃
לד׃ אנה נבוכדנצר הוית משבח ומרומם ומיקר למלכא דכל מעבדוהי קשט ואורחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה׃
לה׃ אדין דניאל די שמה בלטשאצר כהנא רבא יהב ומתנן שגיאן רבן שגיאן יהב לה ושלטה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל׃
לו׃ ודניאל בעא מן מלכא ומן על עבדת מדינת בבל שדרך ומשך ואבד נגו על חכימי בבל ודניאל בתרע מלכא׃

ت : وَجَّهَ مَعَهُ الْجَرَادَ : حَمَلَهُ عَلَى الْمَشْيِ مَعَهُ .
أَجَّجَ : أَوْقَدَ نَارًا شَدِيدَةً .
الْمُؤْتَفِكَةُ : الْقُرَى الَّتِي ائْتَفَكَتْ بِأَهْلِهَا أَيْ انْقَلَبَتْ .
ث : وَأَتْفَكَ الْبَيْتُ : انْهَدَمَ .
ج : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : افْتَقَرَ .
ح : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْإِفْكِ .
خ : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْكَذِبِ .
د : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْبَاطِلِ .
ذ : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْمُنْكَرِ .
ر : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْقَبِيحِ .
ز : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالسَّيِّئِ .
س : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْخَطَأِ .
ش : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْعَجَبِ .
ص : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْغَرِيبِ .
ض : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْعَظِيمِ .
ط : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْحَسَنِ .
ظ : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْقَبِيحِ .
ع : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْغَرِيبِ .
غ : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْعَجَبِ .
ف : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْمُنْكَرِ .
ق : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْبَاطِلِ .
ك : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْكَذِبِ .
ل : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْإِفْكِ .
م : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْخَطَأِ .
ن : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالسَّيِّئِ .
هـ : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْقَبِيحِ .
و : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْحَسَنِ .
ي : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْعَظِيمِ .

سورة النبأ : ٧٨ .

١ : وَأَنْزَلَ الْمُعْصِرَاتِ مِنَ السَّحَابِ مَاءً ثَجَّاجًا :
الْمُعْصِرَاتُ : السَّحَابُ الَّتِي أَعْصَرَتْ بِالْمَطَرِ .
ثَجَّاجًا : مُنْصَبًّا .
٢ : وَأَخْرَجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا :
حَبًّا : الْحِنْطَةَ وَالشَّعِيرَ وَنَحْوَهُمَا .
نَبَاتًا : الْعُشْبَ وَالْبُقُولَ .
٣ : وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا :
جَنَّاتٍ : بَسَاتِينَ .
أَلْفَافًا : مُلْتَفَّةً بِالشَّجَرِ .
٤ : إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا :
الْفَصْلِ : الْقَضَاءِ بَيْنَ الْخَلْقِ .
مِيقَاتًا : وَقْتًا مَعْلُومًا .
٥ : يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا .
الصُّورِ : قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيهِ .
أَفْوَاجًا : زُمَرًا زُمَرًا .
٦ : وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا .
فُتِحَتِ : انْشَقَّتْ لِنُزُولِ الْمَلَائِكَةِ .
أَبْوَابًا : طُرُقًا .
٧ : وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا .
سُيِّرَتِ : أُزِيلَتْ عَنْ أَمَاكِنِهَا .
سَرَابًا : هَبَاءً مُنْبَثًّا .
٨ : إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا .
مِرْصَادًا : مُعَدَّةً لِلْكَافِرِينَ .
٩ : لِلطَّاغِينَ مَآبًا .
الطَّاغِينَ : الْكَافِرِينَ .
مَآبًا : مَرْجِعًا .
١٠ : لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا .
لَابِثِينَ : مُقِيمِينَ .
أَحْقَابًا : دُهُورًا لَا انْقِطَاعَ لَهَا .
١١ : لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا .
بَرْدًا : رَوْحًا .
شَرَابًا : مَاءً .
١٢ : إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا .
حَمِيمًا : مَاءً حَارًّا يَقْطَعُ أَمْعَاءَهُمْ .
غَسَّاقًا : صَدِيدَ أَهْلِ النَّارِ .
١٣ : جَزَاءً وِفَاقًا .
جَزَاءً : ثَوَابًا .
وِفَاقًا : مُوَافِقًا لِأَعْمَالِهِمْ .
١٤ : إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا .
لَا يَرْجُونَ : لَا يَخَافُونَ .
١٥ : وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا .
كِذَّابًا : تَكْذِيبًا .
١٦ : وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا .
أَحْصَيْنَاهُ : عَلِمْنَاهُ .
كِتَابًا : فِي اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ .
١٧ : فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا .
فَذُوقُوا : فَقَالَ لَهُمْ خَزَنَةُ جَهَنَّمَ .
فَلَنْ نَزِيدَكُمْ : فَمَا نَزِيدُهُمْ .
إِلَّا عَذَابًا : إِلَّا عَذَابًا .

ܦܠܓܘܬܐ ܢܣܒ ܠܗ : ܡܢ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ .

ܒ : ܘܐܬܦܠܓܬ ܥܠܘܗܝ ܦܠܓܘܬܗ : ܘܐܙܠܬ ܡܢ ܠܘܬܗ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗ̇ : ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ : ܘܗܘܬ ܬܡܢ ܐܪܒܥܐ ܝܪ̈ܚܝܢ .

ܓ : ܘܩܡ ܓܒܪܗ̇ ܘܐܙܠ ܒܬܪܗ̇ : ܠܡܡܠܠܘ ܥܡ ܠܒܗ̇ ܘܠܡܗܦܟܘܬܗ̇ : ܘܥܠܝܡܗ ܥܡܗ ܘܨܡܕܐ ܕܚܡܪ̈ܐ : ܘܐܥܠܬܗ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗ̇ : ܘܚܙܝܗ ܐܒܘܗ̇ ܕܥܠܝܡܬܐ ܘܚܕܝ ܠܐܘܪܥܗ .

ܕ : ܘܐܚܕܗ ܚܡܘܗܝ ܐܒܘܗ̇ ܕܥܠܝܡܬܐ : ܘܟܬܪ ܥܡܗ ܬܠܬܐ ܝܘ̈ܡܝܢ : ܘܐܟܠܘ ܘܐܫܬܝܘ ܘܒܬܘ ܬܡܢ .

ܗ : ܘܗܘܐ ܒܝܘܡܐ ܕܐܪܒܥܐ ܘܩܕܡܘ ܒܨܦܪܐ : ܘܩܡ ܠܡܐܙܠ : ܘܐܡܪ ܐܒܘܗ̇ ܕܥܠܝܡܬܐ ܠܚܬܢܗ : ܣܥܘܕ ܠܒܟ ܒܦܬܐ ܕܠܚܡܐ : ܘܒܬܪܟܢ ܬܐܙܠܘܢ .

ܘ : ܘܝܬܒܘ ܘܐܟܠܘ ܘܐܫܬܝܘ ܬܪܝܗܘܢ ܐܟܚܕܐ : ܘܐܡܪ ܐܒܘܗ̇ ܕܥܠܝܡܬܐ ܠܓܒܪܐ : ܩܘܡ ܒܘܬ ܘܢܛܐܒ ܠܒܟ .

ܙ : ܘܩܡ ܓܒܪܐ ܠܡܐܙܠ : ܘܐܠܨܗ ܚܡܘܗܝ : ܘܗܦܟ ܘܒܬ ܬܡܢ .

ܚ : ܘܩܕܡ ܒܨܦܪܐ ܒܝܘܡܐ ܕܚܡܫܐ ܠܡܐܙܠ : ܘܐܡܪ ܐܒܘܗ̇ ܕܥܠܝܡܬܐ : ܣܥܘܕ ܠܒܟ : ܘܐܬܟܬܪܘ ܥܕܡܐ ܕܢܓܗ ܝܘܡܐ : ܘܐܟܠܘ ܬܪܝܗܘܢ .

ܛ : ܘܩܡ ܓܒܪܐ ܠܡܐܙܠ ܗܘ ܘܦܠܓܘܬܗ ܘܥܠܝܡܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܚܡܘܗܝ ܐܒܘܗ̇ ܕܥܠܝܡܬܐ : ܗܐ ܪܦܐ ܝܘܡܐ ܘܪܡܫ : ܒܘܬܘ ܗܪܟܐ ܘܢܛܐܒ ܠܒܟ : ܘܬܩܕܡܘܢ ܠܡܚܪ ܠܐܘܪܚܟܘܢ : ܘܬܐܙܠ ܠܡܫܟܢܟ .

ܝ : ܘܠܐ ܨܒܐ ܓܒܪܐ ܠܡܒܬ : ܘܩܡ ܘܐܙܠ ܘܐܬܐ ܠܩܘܒܠ ܝܒܘܣ ܗܝ ܐܘܪܫܠܡ : ܘܥܡܗ ܨܡܕܐ ܕܚܡܪ̈ܐ ܛܥܝܢܝܢ : ܘܦܠܓܘܬܗ ܥܡܗ .

ܝܐ : ܘܟܕ ܗܘܘ ܠܘܬ ܝܒܘܣ ܢܚܬ ܗܘܐ ܝܘܡܐ ܛܒ : ܘܐܡܪ ܥܠܝܡܐ ܠܡܪܗ : ܬܐ ܢܣܛܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܗܕܐ ܕܝܒܘܣܝ̈ܐ ܘܢܒܘܬ ܒܗ̇ .

ܝܒ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܗ : ܠܐ ܢܣܛܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܢܘܟܪܝܬܐ ܕܠܐ ܗܘܬ ܡܢ ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ : ܐܠܐ ܢܥܒܪ ܥܕܡܐ ܠܓܒܥܬܐ .

ܝܓ : ܘܐܡܪ ܠܥܠܝܡܗ : ܬܐ ܢܬܩܪܒ ܠܚܕ ܡܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܘܢܒܘܬ ܒܓܒܥܬܐ ܐܘ ܒܪܡܬܐ .

ܝܕ : ܘܥܒܪܘ ܘܐܙܠܘ : ܘܥܪܒܬ ܠܗܘܢ ܫܡܫܐ ܠܘܬ ܓܒܥܬܐ ܕܒܢܝܡܝܢ .

ܝܗ : ܘܣܛܘ ܬܡܢ ܠܡܥܠ ܘܠܡܒܬ ܒܓܒܥܬܐ : ܘܥܠ ܘܝܬܒ ܒܫܘܩܐ ܕܡܕܝܢܬܐ : ܘܠܐ ܗܘܐ ܐܢܫ ܕܟܢܫ ܐܢܘܢ ܠܒܝܬܐ ܠܡܒܬ .

ܝܘ : ܘܗܐ ܓܒܪܐ ܣܒܐ ܐܬܐ ܡܢ ܥܒܕܗ ܡܢ ܚܩܠܐ ܒܪܡܫܐ : ܘܓܒܪܐ ܗܘ ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܐܦܪܝܡ : ܘܥܡܪ ܗܘܐ ܒܓܒܥܬܐ : ܘܐܢܫ̈ܐ ܕܐܬܪܐ ܒܢܝ̈ ܒܢܝܡܝܢ .

ܝܙ : ܘܐܪܝܡ ܥܝܢ̈ܘܗܝ ܘܚܙܐ ܓܒܪܐ ܐܪܚܐ ܒܫܘܩܐ ܕܡܕܝܢܬܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܣܒܐ : ܠܐܝܟܐ ܐܙܠ ܐܢܬ ܘܡܢ ܐܝܟܐ ܐܬܝܬ .

ܝܚ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܥܒܪܝܢ ܚܢܢ ܡܢ ܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ ܠܣܛܪ̈ܝ ܛܘܪܐ ܕܐܦܪܝܡ : ܡܢ ܬܡܢ ܐܢܐ : ܘܐܙܠܬ ܠܒܝܬ ܠܚܡ ܕܝܗܘܕܐ : ܘܠܒܝܬܐ ܕܡܪܝܐ ܐܙܠ ܐܢܐ : ܘܠܝܬ ܐܢܫ ܕܟܢܫ ܠܝ ܠܒܝܬܐ .

ܝܛ : ܘܐܦ ܬܒܢܐ ܘܟܣܬܐ ܐܝܬ ܠܚܡܪ̈ܝܢ : ܘܐܦ ܠܚܡܐ ܘܚܡܪܐ ܐܝܬ ܠܝ ܘܠܐܡܬܟ ܘܠܥܠܝܡܐ ܕܥܡ ܥܒܕܝ̈ܟ : ܘܠܝܬ ܚܘܣܪܢܐ ܕܡܕܡ .

ܟ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܣܒܐ : ܫܠܡܐ ܠܟ : ܒܪܡ ܟܠ ܚܘܣܪܢܟ ܥܠܝ : ܒܠܚܘܕ ܒܫܘܩܐ ܠܐ ܬܒܘܬ .

ܟܐ : ܘܐܥܠܗ ܠܒܝܬܗ ܘܪܡܐ ܟܣܬܐ ܠܚܡܪ̈ܐ : ܘܐܫܝܓܘ ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܘܐܟܠܘ ܘܐܫܬܝܘ .

ܟܒ : ܘܐܢܘܢ ܟܕ ܡܛܝܒܝܢ ܠܒܗܘܢ : ܘܗܐ ܐܢܫ̈ܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܒܢܝ̈ ܒܠܝܥܠ ܚܕܪܘܗܝ ܠܒܝܬܐ ܘܢܩܫܘ ܒܬܪܥܐ : ܘܐܡܪܘ ܠܣܒܐ ܡܪܗ ܕܒܝܬܐ : ܐܦܩ ܠܓܒܪܐ ܕܥܠ ܠܒܝܬܟ ܕܢܕܥܝܘܗܝ .

ܟܓ : ܘܢܦܩ ܠܘܬܗܘܢ ܓܒܪܐ ܡܪܗ ܕܒܝܬܐ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܠܐ ܐܚ̈ܝ ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ ܠܟܘܢ : ܘܠܐ ܬܒܐܫܘܢ ܡܬܠ

دحا دلسما ذهذا صلاطلا دصعبلا
دحيم : وضاب ىذما لصحنا : حقرح
ابا ذبلا دصحنا .

٣٤ : بنا مبذح ماذه لـ : ل ابلا
صحا : ابا ا مبذح دحيما حذ مهاح
بتحا دهشد : ذاعلا ألـا ىابـح
لصعبلا دحيم .

٣٥ : وجح عمد ليحم اعلطلا دسلصا
ماذه : هيح ذ حقرح لصعبلا دهشد :
ماذه دعمه : حلا ذاعلا صذا ىابترح
لصعبلا دحيم .

٣٦ : وقلا ولاصذا بجنب : لاـلا
ذعب : ٢٠ مع عذلا ىابترح دجلص :
دحقا هذبلا ماصقلا ذه حقا .

٣٧ : ماذه لصف : ب سه وصحنا حجه :
ا زلا ابا ذه صعبلا : ابصا دنحح
ابا وحنا حجه .

٣٨ : وضذا ابا دعبقذا : ابا وجلـ
نصا دنعب : وحده اك ابلاف دعبقذا
خسؤ حلـ صعبلا : ماذه : بذحـ
لصذا ذليحم .

٣٩ : ونك ليحم : وصا بجنب دنعب :
دذ صعبلا دصلخلا حسـلا :
وسعصه ابعب لنلاؤا .

٤٠ : وحده ولاصذا ذعب عذلا :
ماذبحه حقا : ماسحه دهضلتـاف
اصقتا وجنعبتاف عذلا دعبقف :
وحده عذا لصذا ذليحم .

٤١ : وعبه ابذ حوحلاه سؤ
صعبلا : وحلاك حلـ صعبلا ماجحه
ذعذه .

٤٢ : وصف ولاصذا عذ : وعبد
لاـلا ذوجحا دحيم : لهذب : ذلابـ .
وصا ابعنلا ذليحم اجلاجه . وعذ
ماذه : ابا ا مبذح دحيما حذ مهاح
بتحا دهشد : ذاعلا ألـا ىابـح
لصعبلا دحيم .

٤٣ : وعبه ابذ حوحلاه سؤ
صعبلا : وحلاك حلـ صعبلا ماجحه
ذعذه .

٤٤ : وصف ولاصذا عذ : وعبد
لاـلا ذوجحا دحيم : لهذب : ذلابـ .
وصا ابعنلا ذليحم اجلاجه . وعذ

حقلف : ٣٠

١ : ماصعبم ذ دحيما ابذحه : لصذا مبذحا
وحنا : لا عبذلا حج ابا لصلاحاوحه
مبذ حيم . ونسم وحه مجه صعبلا .

٢ : ابعذ لصف : صذا مبذحا وحنـا
ابحلاجه : ل وحا ذاب حمذح ذابذحه
ع حقلف دابذحسا .

٣ : ومبذحا ىابترح ابعتحا ابلا
لاـلا ذوجحا دحيم : لهذب : ذلابـ .
وصا ابعنلا ذليحم اجلاجه . وعذ

لم يرض البائع ولم يرض المشتري : فالبيع فاسد ولا شيء لواحد منهما على صاحبه . ب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . د : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . و : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ي : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ك : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ل : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . له : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . م : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ما : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ن : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ند : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . س : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ع : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ف : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ص : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ق : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ر : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . را : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ره : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ش : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ت : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ته : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد .

باب ثمن : مكوك ١٠

١ : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . د : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . و : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ي : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ك : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ل : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . له : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . م : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ما : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ن : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ند : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . س : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ع : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ف : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ص : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ق : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ر : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . را : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ره : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ش : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ت : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ته : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد .

ٱلْمَرْءُ مِنْ أَجْلِ ٱلْمَالِ يَتْعَبُ ثُمَّ يَتْرُكُهُ لِلْوَارِثِ.

١٩ فَرَأَيْتُ أَنَا أَيْضًا كُلَّ ٱلتَّعَبِ ٱلَّذِي أَتْعَبُ فِيهِ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ، أَنِّي أَتْرُكُهُ لِلرَّجُلِ ٱلَّذِي يَكُونُ بَعْدِي.

٢٠ وَمَنْ يَعْلَمُ أَيَكُونُ حَكِيمًا أَمْ جَاهِلًا؟ وَمَعَ ذٰلِكَ يَتَسَلَّطُ عَلَى كُلِّ تَعَبِي ٱلَّذِي تَعِبْتُ فِيهِ وَبِهِ تَحَكَّمْتُ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ.

٢١ فَطَفِقْتُ أَنَا أَتَيَأَّسُ بِقَلْبِي مِنْ كُلِّ ٱلتَّعَبِ ٱلَّذِي تَعِبْتُ فِيهِ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ.

٢٢ لِأَنَّهُ يُوجَدُ إِنْسَانٌ تَعِبُهُ بِٱلْحِكْمَةِ وَبِٱلْعِلْمِ وَبِٱلْكَمَالِ، وَلِإِنْسَانٍ لَمْ يَتْعَبْ فِيهِ يَتْرُكُهُ قِسْمَهُ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ وَشَرٌّ كَثِيرٌ.

٢٣ لِأَنَّهُ مَاذَا يَحْصُلُ لِلْإِنْسَانِ مِنْ كُلِّ تَعَبِهِ وَقَلَقِ قَلْبِهِ ٱلَّذِي هُوَ تَاعِبٌ فِيهِ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ؟

٢٤ لِأَنَّ كُلَّ أَيَّامِهِ أَحْزَانٌ وَكَدَرٌ تَعَبُهُ، حَتَّى فِي ٱللَّيْلِ لَا يَسْتَرِيحُ قَلْبُهُ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ.

٢٥ لَيْسَ شَيْءٌ أَحْسَنَ لِلْإِنْسَانِ مِنْ أَنْ يَأْكُلَ وَيَشْرَبَ وَيُعَرِّفَ نَفْسَهُ ٱلْخَيْرَ فِي تَعَبِهِ. رَأَيْتُ أَنَا أَيْضًا أَنَّ هٰذَا مِنْ يَدِ ٱللّٰهِ.

٢٦ لِأَنَّ مَنْ يَأْكُلُ وَمَنْ يَتَلَذَّذُ بِدُونِهِ؟ ٢٦ لِأَنَّهُ لِلْإِنْسَانِ ٱلصَّالِحِ قُدَّامَهُ أَعْطَى حِكْمَةً وَعِلْمًا وَفَرَحًا، وَلِلْخَاطِئِ أَعْطَى ٱلتَّعَبَ أَنْ يَجْمَعَ وَيَكْنِزَ لِيُعْطِيَ لِمَنْ هُوَ صَالِحٌ قُدَّامَ ٱللّٰهِ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ وَقَبْضُ ٱلرِّيحِ.

٣ لِكُلِّ شَيْءٍ زَمَانٌ، وَلِكُلِّ أَمْرٍ تَحْتَ ٱلسَّمَاوَاتِ وَقْتٌ:

٢ لِلْوِلَادَةِ وَقْتٌ، وَلِلْمَوْتِ وَقْتٌ؛ لِلْغَرْسِ وَقْتٌ، وَلِقَلْعِ ٱلْمَغْرُوسِ وَقْتٌ؛

٣ لِلْقَتْلِ وَقْتٌ، وَلِلشِّفَاءِ وَقْتٌ؛ لِلْهَدْمِ وَقْتٌ، وَلِلْبِنَاءِ وَقْتٌ؛

٤ لِلْبُكَاءِ وَقْتٌ، وَلِلضَّحِكِ وَقْتٌ؛ لِلنَّوْحِ وَقْتٌ، وَلِلرَّقْصِ وَقْتٌ؛

٥ لِرَمْيِ حِجَارَةٍ وَقْتٌ، وَلِجَمْعِ حِجَارَةٍ وَقْتٌ؛ لِلْعِنَاقِ وَقْتٌ، وَلِلِٱمْتِنَاعِ عَنِ ٱلْعِنَاقِ وَقْتٌ؛

٦ لِلطَّلَبِ وَقْتٌ، وَلِلْإِضَاعَةِ وَقْتٌ؛ لِلْحِفْظِ وَقْتٌ، وَلِلطَّرْحِ وَقْتٌ؛

٧ لِلتَّمْزِيقِ وَقْتٌ، وَلِلْخِيَاطَةِ وَقْتٌ؛ لِلسُّكُوتِ وَقْتٌ، وَلِلتَّكَلُّمِ وَقْتٌ؛

٨ لِلْمَحَبَّةِ وَقْتٌ، وَلِلْبُغْضَةِ وَقْتٌ؛ لِلْحَرْبِ وَقْتٌ، وَلِلسَّلَامِ وَقْتٌ.

٩ مَا ٱلْفَائِدَةُ لِلْعَامِلِ مِمَّا يَتْعَبُ فِيهِ؟

١٠ قَدْ رَأَيْتُ ٱلتَّعَبَ ٱلَّذِي أَعْطَى ٱللّٰهُ بَنِي ٱلْبَشَرِ لِيَتَعَبُّوا بِهِ.

١١ صَنَعَ ٱلْكُلَّ حَسَنًا فِي وَقْتِهِ، وَأَيْضًا جَعَلَ ٱلْعَالَمَ فِي قَلْبِهِمْ، بِدُونِ أَنْ يُدْرِكَ ٱلْإِنْسَانُ ٱلْعَمَلَ ٱلَّذِي عَمِلَهُ ٱللّٰهُ مِنَ ٱلْبَدْءِ إِلَى ٱلْمُنْتَهَى.

١٢ عَلِمْتُ أَنْ لَيْسَ خَيْرٌ فِيهِمْ إِلَّا أَنْ يَفْرَحَ ٱلْإِنْسَانُ وَيَعْمَلَ صَالِحًا فِي حَيَاتِهِ.

١٣ وَأَيْضًا كُلُّ إِنْسَانٍ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ وَيَرَى خَيْرًا فِي كُلِّ تَعَبِهِ، هُوَ عَطِيَّةُ ٱللّٰهِ.

١٤ عَلِمْتُ أَنَّ كُلَّ مَا يَعْمَلُ ٱللّٰهُ يَكُونُ إِلَى ٱلدَّهْرِ. لَا يُسْتَطَاعُ أَنْ يُزَادَ عَلَيْهِ وَلَا يُنْقَصُ مِنْهُ، وَٱللّٰهُ يَعْمَلُ لِكَيْ يَخَافُوا مِنْ قُدَّامِهِ.

١٥ مَا كَانَ فَهُوَ ٱلْآنَ، وَٱلَّذِي يَكُونُ قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلُ، وَٱللّٰهُ يَطْلُبُ ٱلْمَطْرُودَ.

١٦ وَأَيْضًا رَأَيْتُ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ مَكَانَ ٱلْحَقِّ ٱلشَّرُّ هُنَاكَ، وَمَكَانَ ٱلْبِرِّ ٱلشَّرُّ هُنَاكَ.

١٧ قُلْتُ فِي قَلْبِي: ٱلصِّدِّيقَ وَٱلشِّرِّيرَ يَدِينُ ٱللّٰهُ، لِأَنَّ لِكُلِّ أَمْرٍ وَلِكُلِّ عَمَلٍ هُنَاكَ وَقْتٌ.

١٨ قُلْتُ فِي قَلْبِي مِنْ جِهَةِ أَمْرِ بَنِي ٱلْبَشَرِ: إِنَّ ٱللّٰهَ يُمَحِّصُهُمْ لِيُرِيَهُمْ أَنَّهُمْ هُمْ بَهَائِمُ فِي ذَوَاتِهِمْ.

١٩ لِأَنَّ مَصِيرَ بَنِي ٱلْبَشَرِ وَمَصِيرَ ٱلْبَهَائِمِ مَصِيرٌ وَاحِدٌ لَهُمْ. كَمَوْتِ هٰذَا هٰكَذَا مَوْتُ ذَاكَ، وَنَسَمَةٌ وَاحِدَةٌ لِٱلْكُلِّ، وَلَيْسَ لِلْإِنْسَانِ مَزِيَّةٌ عَلَى ٱلْبَهَائِمِ، لِأَنَّ ٱلْكُلَّ بَاطِلٌ.

٢٠ ٱلْكُلُّ إِلَى مَكَانٍ وَاحِدٍ. ٱلْكُلُّ كَانَ مِنَ ٱلتُّرَابِ وَٱلْكُلُّ إِلَى ٱلتُّرَابِ يَعُودُ.

٢١ مَنْ يَعْلَمُ رُوحَ بَنِي ٱلْبَشَرِ ٱلصَّاعِدَةَ هِيَ إِلَى فَوْقُ، وَرُوحَ ٱلْبَهِيمَةِ ٱلنَّازِلَةَ هِيَ إِلَى أَسْفَلُ إِلَى ٱلْأَرْضِ؟

٢٢ فَرَأَيْتُ أَنْ لَيْسَ شَيْءٌ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَفْرَحَ ٱلْإِنْسَانُ بِأَعْمَالِهِ، لِأَنَّ ذٰلِكَ نَصِيبُهُ. لِأَنَّ مَنْ يَأْتِي بِهِ لِيَنْظُرَ مَا يَكُونُ بَعْدَهُ؟

٤ ثُمَّ رَجَعْتُ أَنَا وَنَظَرْتُ كُلَّ ٱلظُّلْمِ ٱلَّذِي يُعْمَلُ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ، وَإِذَا دُمُوعُ ٱلْمَظْلُومِينَ وَلَا مُعَزِّيَ لَهُمْ، وَمِنْ يَدِ ظَالِمِيهِمْ قُوَّةٌ وَلَا مُعَزِّيَ لَهُمْ.

٢ فَمَدَحْتُ أَنَا ٱلْأَمْوَاتَ ٱلَّذِينَ هُمْ مَاتُوا مُنْذُ زَمَانٍ أَكْثَرَ مِنَ ٱلْأَحْيَاءِ ٱلَّذِينَ هُمْ حَيُّونَ ٱلْآنَ.

٣ وَأَحْسَنُ مِنْ كِلَيْهِمَا ٱلَّذِي لَمْ يَكُنْ بَعْدُ، ٱلَّذِي لَمْ يَرَ ٱلْعَمَلَ ٱلرَّدِيءَ ٱلَّذِي عُمِلَ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ.

٤ ثُمَّ رَأَيْتُ أَنَا كُلَّ تَعَبٍ وَكُلَّ إِجَادَةِ عَمَلٍ أَنَّ ذٰلِكَ غَيْرَةُ ٱلْإِنْسَانِ مِنْ قَرِيبِهِ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ وَقَبْضُ ٱلرِّيحِ.

٥ ٱلْجَاهِلُ يَضُمُّ يَدَيْهِ وَيَأْكُلُ لَحْمَهُ.

٦ كَفٌّ مَمْلُوءَةٌ رَاحَةً مَعَ تَعَبٍ وَقَبْضُ ٱلرِّيحِ خَيْرٌ مِنْ كِلْتَا ٱلْكَفَّيْنِ مَمْلُوءَتَيْنِ تَعَبًا وَقَبْضَ ٱلرِّيحِ.

٧ ثُمَّ رَجَعْتُ أَنَا وَرَأَيْتُ بَاطِلًا تَحْتَ ٱلشَّمْسِ.

٨ هُنَاكَ وَاحِدٌ وَلَيْسَ ثَانٍ، وَلَا ٱبْنٌ وَلَا أَخٌ لَهُ، وَلَا نِهَايَةَ لِكُلِّ تَعَبِهِ، وَلَا تَشْبَعُ عَيْنُهُ مِنَ ٱلْغِنَى، وَلَا يَقُولُ: لِمَنْ أَنَا أَتْعَبُ وَأَحْرِمُ نَفْسِي مِنَ ٱلْخَيْرِ؟ هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ وَشُغْلٌ رَدِيءٌ.

٩ ٱلِٱثْنَانِ خَيْرٌ مِنَ ٱلْوَاحِدِ، إِذْ لَهُمَا أَجْرٌ جَيِّدٌ فِي تَعَبِهِمَا.

١٠ لِأَنَّهُ إِنْ سَقَطَ أَحَدُهُمَا يُقِيمُ رَفِيقَهُ. وَلٰكِنْ وَيْلٌ لِوَحِيدٍ إِذَا سَقَطَ وَلَيْسَ ثَانٍ لِيُقِيمَهُ.

١١ أَيْضًا إِنِ ٱضْطَجَعَ ٱثْنَانِ فَيَدْفَآنِ، وَأَمَّا وَاحِدٌ فَكَيْفَ يَدْفَأُ؟

١٢ وَإِنْ قَهَرَ أَحَدٌ ٱلْوَاحِدَ فَٱثْنَانِ يُقَاوِمَانِهِ، وَٱلْخَيْطُ ٱلْمُثَلَّثُ لَا يُقْطَعُ سَرِيعًا.

١٣ اَلْفَتَى ٱلْمِسْكِينُ ٱلْحَكِيمُ خَيْرٌ مِنَ ٱلْمَلِكِ ٱلشَّيْخِ ٱلْجَاهِلِ ٱلَّذِي لَا يَعْرِفُ أَنْ يُحْذَرَ بَعْدُ.

١٤ لِأَنَّهُ مِنْ بَيْتِ ٱلسُّجُونِ خَرَجَ لِيَمْلِكَ، وَأَيْضًا فِي مَمْلَكَتِهِ وُلِدَ مِسْكِينًا.

١٥ رَأَيْتُ كُلَّ ٱلْأَحْيَاءِ ٱلَّذِينَ يَتَمَشَّوْنَ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ مَعَ ٱلْفَتَى ٱلثَّانِي ٱلَّذِي يَقُومُ عِوَضَهُ.

١٦ لَا نِهَايَةَ لِكُلِّ ٱلشَّعْبِ، لِكُلِّ ٱلَّذِينَ كَانُوا قُدَّامَهُ. وَٱلْأَخِيرُونَ أَيْضًا لَا يَفْرَحُونَ بِهِ، لِأَنَّ هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ وَقَبْضُ ٱلرِّيحِ.

١٧ اِحْفَظْ رِجْلَكَ عِنْدَ ذَهَابِكَ إِلَى بَيْتِ ٱللّٰهِ، وَٱقْتَرِبْ لِلسَّمَاعِ أَكْثَرَ مِنْ إِعْطَاءِ ٱلْجَاهِلِينَ ذَبِيحَةً، لِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّهُمْ يَعْمَلُونَ شَرًّا.

٥ لَا تَعْجَلْ بِفَمِكَ وَلَا يُسْرِعْ قَلْبُكَ إِلَى ٱلنُّطْقِ بِأَمْرٍ قُدَّامَ ٱللّٰهِ، لِأَنَّ ٱللّٰهَ فِي ٱلسَّمَاءِ وَأَنْتَ عَلَى ٱلْأَرْضِ، لِذٰلِكَ لِتَكُنْ أَقْوَالُكَ قَلِيلَةً.

٢ لِأَنَّ ٱلْحُلْمَ يَأْتِي بِكَثْرَةِ ٱلْهَمِّ، وَٱلصَّوْتُ ٱلْجَاهِلُ بِكَثْرَةِ ٱلْكَلَامِ.

٣ إِذَا نَذَرْتَ نَذْرًا لِلّٰهِ فَلَا تُؤَخِّرْ أَنْ تُوفِيَهُ، لِأَنَّهُ لَا مَسَرَّةَ بِٱلْجَاهِلِينَ. فَوَفِّ مَا نَذَرْتَ.

٤ اَلْخَيْرُ أَنْ لَا تَنْذُرَ مِنْ أَنْ تَنْذُرَ وَلَا تَفِيَ.

٥ لَا تَدَعْ فَمَكَ يُخْطِئُ بِجَسَدِكَ، وَلَا تَقُلْ قُدَّامَ ٱلْمَلَاكِ: إِنَّهُ سَهْوٌ. لِمَاذَا يَغْضَبُ ٱللّٰهُ مِنْ أَجْلِ صَوْتِكَ وَيُفْسِدُ عَمَلَ يَدَيْكَ؟

٦ لِأَنَّهُ حَيْثُ كَثْرَةُ ٱلْأَحْلَامِ وَٱلْبَاطِلِ فَكَثْرَةُ ٱلْكَلَامِ. بَلْ خَفْ أَنْتَ ٱللّٰهَ.

٧ إِنْ رَأَيْتَ ٱلظُّلْمَ عَلَى ٱلْفَقِيرِ وَٱغْتِصَابَ ٱلدِّينِ وَٱلْحَقِّ فِي ٱلْبِلَادِ، فَلَا تَتَعَجَّبْ مِنَ ٱلْأَمْرِ، لِأَنَّ فَوْقَ ٱلْعَالِي يُلَاحِظُ، وَفَوْقَهُمَا عَالُونَ.

٨ وَزِيَادَةُ ٱلْأَرْضِ فِي ٱلْكُلِّ هِيَ مَلِكٌ لِلْحَقْلِ.

٩ مُحِبُّ ٱلْفِضَّةِ لَا يَشْبَعُ مِنَ ٱلْفِضَّةِ، وَمُحِبُّ ٱلثَّرْوَةِ لَا يَشْبَعُ مِنْ رِبْحٍ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ.

١٠ حَيْثُ كَثُرَ ٱلْخَيْرُ كَثُرَ ٱلْآكِلُونَ لَهُ، فَمَا هُوَ لِصَاحِبِهِ سِوَى رُؤْيَةِ عَيْنَيْهِ؟

١١ لَذِيذٌ نَوْمُ ٱلْعَامِلِ سَوَاءٌ قَلَّ أَوْ كَثُرَ، وَأَمَّا ٱلشِّبَعُ لِلْغَنِيِّ فَلَا يَدَعُهُ يَنَامُ.

١٢ يُوجَدُ شَرٌّ كَثِيرٌ رَأَيْتُهُ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ: ثَرْوَةٌ مَحْفُوظَةٌ لِصَاحِبِهَا لِشَرِّهِ.

١٣ وَتَضِيعُ تِلْكَ ٱلثَّرْوَةُ بِعَمَلٍ رَدِيءٍ، فَيَلِدُ ٱبْنًا وَلَيْسَ فِي يَدِهِ شَيْءٌ.

١٤ كَمَا خَرَجَ عُرْيَانًا مِنْ بَطْنِ أُمِّهِ يَرْجِعُ لِيَذْهَبَ كَمَا جَاءَ، وَلَا يَأْخُذُ شَيْئًا مِنْ تَعَبِهِ يَحْمِلُهُ بِيَدِهِ.

١٥ وَهٰذَا أَيْضًا شَرٌّ كَثِيرٌ: فِي كُلِّ مَا جَاءَ هٰكَذَا يَذْهَبُ، فَأَيُّ فَائِدَةٍ لَهُ ٱلَّذِي يَتْعَبُ لِلرِّيحِ؟

١٦ وَأَيْضًا كُلُّ أَيَّامِهِ يَأْكُلُ فِي ظُلْمَةٍ، وَيُكْثِرُ ٱلْغَمَّ وَٱلْمَرَضَ وَٱلسَّخَطَ.

١٧ هُوَذَا مَا رَأَيْتُهُ أَنَا: حَسَنٌ وَجَمِيلٌ أَنْ يَأْكُلَ ٱلْإِنْسَانُ وَيَشْرَبَ وَيَرَى خَيْرًا فِي كُلِّ تَعَبِهِ ٱلَّذِي يَتْعَبُ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِهِ ٱلَّتِي أَعْطَاهُ ٱللّٰهُ، لِأَنَّ هٰذَا هُوَ نَصِيبُهُ.

١٨ وَأَيْضًا كُلُّ إِنْسَانٍ أَعْطَاهُ ٱللّٰهُ غِنًى وَأَمْوَالًا وَسَلَّطَهُ عَلَى أَكْلِهَا وَعَلَى ٱلْأَخْذِ بِنَصِيبِهِ وَعَلَى ٱلتَّنَعُّمِ فِي تَعَبِهِ، هٰذَا هُوَ عَطِيَّةُ ٱللّٰهِ.

١٩ لِأَنَّهُ لَا يُكْثِرُ تَذَكُّرَ أَيَّامِ حَيَاتِهِ، لِأَنَّ ٱللّٰهَ يُشْغِلُ قَلْبَهُ بِفَرَحِ قَلْبِهِ.

פרשת : ה׳

א : ואתחנן אל יהוה בעת ההיא לאמר: ב : אלהים אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: ג : אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: ד : ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: ה : עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: ו : וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה: ז : וישב בגיא מול בית פעור: ח : ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם: ט : לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: י : עיניכם הרואות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: יא : ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: יב : ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: יג : ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: יד : כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: טו : ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: טז : רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יז : יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אשר אמר אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: יח : ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: יט : וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: כ : ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחת אבנים: כא : ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: כב : כי אם אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת: כג : השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך: כד : כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: כה : כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: כו : העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון: כז : והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: כח : ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: כט : ומבקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: ל : בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: לא : כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: לב : כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: לג : השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: לד : או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: לה : אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: לו : משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: לז : ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: לח : להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: לט : וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: מ : ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: מא : אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: מב : לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי: מג : את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי: מד : וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: מה : אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: מו : בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: מז : וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: מח : מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון: מט : וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה:

ٮ : ٥ڏڃڊ ٱڀڏا ٻڏڏا : ٥ٮٰڊڃٮ
ڃڃٮٰا : ٥ڊڊڏڃٮ ڃڏڏٮٰا .
ٯ : ڏٮه ٻڊ ٻڃٮٰا ڏڃٮٰٮٰا ڏڃٮٰا :
ٻڊ ٻٰٮٰا ٱڏٻڊڊ ڏڃٮٰا : ٱڏٻڊڊ ڏڃٮٰا
ڊڏڃڊ ٱڏڃڊ ڏڃٮٰا . ڏڃٮٰا ٻڊ ڏڃٮٰا
ڊڏڃڊ ڏڃٮٰا .
ٮٮ : ٱڀڀڀڀ : ٱڀڀڀڀ : ڊڃڀڀ : ٱڀڀڀڀ
ٱڀڀڀڀ : ٥ٱٱڏڃ ٱڀڀڀڀ ٱڀڀڀڀ .
ٮٯ : ڏڃٮٰا ٻڊ ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا : ڏڃٮٰا
ڏڃٮٰا : ٥ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا : ڏڃٮٰا
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٮٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٮ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .

٥ : فاذا هذا لهما الجلوس
فقط : الجلوس هذا هو الفرض
الواجب : فيه هما في
هذا : فاذا قدر .

٥ : وقد ذكر ان هذا
وقت : الجلوس هذا : وقد
ذكر ان هذا الجلوس
هذا : انه لا يكفي في .

٦ : وهما هذا الجلوس
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
انما هو في نحو
هذا .

٧ : وقد ذكر لهما
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٨ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٩ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

١٠ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

صلاة : ٥ .

١ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٢ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٣ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٤ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٥ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٦ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

أم هذا القرآن يفترى : قل فأتوا بسورة مثله سلفي : ولا تأكلوا أنتم .

٤ : وأوحينا موسى وأخيه هارون أن تبوءا لقومكما بمصر بيوتا : جعلنا أبنية وهارون عليهما السلام .

٨٧ : واجعلوا بيوتكم قبلة : جعلنا قبلتنا وبيوتنا بمصر في قبلة القبلة : وقبلة كل نبي لبني إسرائيل .

سورة يونس : ١٠

١ : الر هذه تلك آيات الكتاب المحكم : فصل بين الحق والباطل .

٢ : أكان للناس عجبا أن أوحينا إلى رجل منهم : محمد صلى الله عليه وسلم : أن أنذر الناس : كفار مكة . وبشر الذين آمنوا : بالله وبمحمد صلى الله عليه وسلم : أن لهم قدم صدق عند ربهم : أن لهم عملا صالحا قدموه لأنفسهم . قال الكافرون : قال أبو جهل وأصحابه : إن هذا لساحر مبين : بين السحر .

٣ : إن ربكم الله الذي خلق السماوات والأرض في ستة أيام : من أيام الدنيا . ثم استوى على العرش : ارتفع على العرش . يدبر الأمر : أمر الخلق . ما من شفيع إلا من بعد إذنه : ما من أحد يشفع لأحد إلا بعد أن يأذن الله له في الشفاعة . ذلكم الله ربكم فاعبدوه : وحدوه . أفلا تذكرون : أفلا تتعظون .

٤ : إليه مرجعكم جميعا : بعد الموت . وعد الله حقا : وعد الله وعدا حقا . إنه يبدأ الخلق : إنه يخلق الخلق في الدنيا . ثم يعيده : بعد الموت . ليجزي الذين آمنوا وعملوا الصالحات بالقسط : بالعدل . والذين كفروا لهم شراب من حميم : ماء حار قد انتهى حره . وعذاب أليم : وجيع . بما كانوا يكفرون : بما كانوا يجحدون .

٥ : هو الذي جعل الشمس ضياء : ذات ضياء . والقمر نورا : ذا نور . وقدره منازل : قدر مسير القمر منازل . لتعلموا عدد السنين والحساب : حساب الشهور والأيام . ما خلق الله ذلك إلا بالحق : ما خلق الله ذلك إلا ليدل على قدرته . يفصل الآيات : يبين الآيات . لقوم يعلمون : يوحدون .

٦ : إن في اختلاف الليل والنهار : بذهاب هذا ومجيء هذا . وما خلق الله في السماوات والأرض : من الشمس والقمر والنجوم والملائكة وآدم وحواء وعيسى وعزير . لآيات : لعلامات . لقوم يتقون : يوحدون .

٧ : إن الذين لا يرجون لقاءنا : لا يخافون لقاءنا . ورضوا بالحياة الدنيا : بالمقام فيها . واطمأنوا بها : وسكنوا إليها . والذين هم عن آياتنا غافلون : عن القرآن لا يتفكرون فيه .

٨ : أولئك مأواهم النار : مصيرهم النار . بما كانوا يكسبون : بما كانوا يعملون من الشرك .

٩ : إن الذين آمنوا وعملوا الصالحات يهديهم ربهم بإيمانهم : يثيبهم بإيمانهم . تجري من تحتهم الأنهار في جنات النعيم : في بساتين النعيم .

١٠ : دعواهم فيها سبحانك اللهم : تنزيها لك اللهم . وتحيتهم فيها سلام : يحيي بعضهم بعضا بالسلام . وآخر دعواهم أن الحمد لله رب العالمين : أن الشكر لله رب العالمين .

ܕ : ܘܥܢܐ ܡܠܟܗ ܕܐܝܣܪܝܠ ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܝܟ ܡܠܬܟ ܡܪܝ ܡܠܟܐ ܕܝܠܟ ܐܢܐ ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܝ .

ܗ : ܘܬܘܒ ܐܬܘ ܐܝܙܓܕܐ ܘܐܡܪܘ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܒܪܗܕܕ ܕܫܕܪܬ ܠܘܬܟ ܘܐܡܪܬ: ܣܐܡܟ ܘܕܗܒܟ ܘܢܫܝܟ ܘܒܢܝܟ ܠܝ ܬܬܠ .

ܘ : ܡܚܪ ܗܟܢܐ ܐܫܕܪ ܥܒܕܝ ܠܘܬܟ .

ܙ : ܘܩܪܐ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܠܟܠܗܘܢ ܣܒܐ ܕܐܪܥܐ ܘܐܡܪ ...

ܟ : ܘܩܛܠܘ ܓܒܪ ܓܒܪܐ ܠܒܥܠܕܒܒܗ: ܘܥܪܩܘ ܐܪܡܝܐ: ܘܪܕܦ ܒܬܪܗܘܢ ܐܝܣܪܝܠ: ܘܐܫܬܘܙܒ ܒܪܗܕܕ ܡܠܟܐ ܕܐܪܡ ܥܠ ܣܘܣܝܐ ܥܡ ܦܪܫܐ .

ܟܐ : ܘܢܦܩ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܘܡܚܐ ...

פרשה : ד .

א : ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה
ברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלהיכם
וקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלהיכם
וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום
ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם .

ב : והיה כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה ונתת את הברכה על
הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל הלא המה
בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ
הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני
מורה .

ג : כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת
את הארץ אשר ה' אלהיכם נתן לכם וירשתם
אותה וישבתם בה . ושמרתם לעשות את כל
החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם
היום .

ד : אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
לעשות בארץ אשר נתן ה' אלהי אבתיך לך
לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה .
ה : אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו
שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם
על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן .

ו : ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם
ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון
ואבדתם את שמם מן המקום ההוא .

ז : לא תעשון כן לה' אלהיכם . כי אם אל
המקום אשר יבחר ה' אלהיכם משבטיכם לשום
את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה .

ח : והבאתם שמה עולתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם
ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות
בקרכם וצאנכם .

ט : ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם ושמחתם
בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך ה'
אלהיך .

י : לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום
איש כל הישר בעיניו . כי לא באתם עד עתה
אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה' אלהיך נתן לך .

יא : והיה המקום אשר יבחר ה' אלהיכם בו
לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי
מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם
ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו
לה' .

יב : ושמחתם לפני ה' אלהיכם אתם ובניכם
ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם
כי אין לו חלק ונחלה אתכם .

יג : השמר לך פן תעלה עולתיך בכל מקום
אשר תראה .

יד : כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך
שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל אשר אנכי
מצוך .

טו : אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר
כברכת ה' אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך
הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל .

טז : רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו
כמים .

יז : לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך
תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך
אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך .

יח : כי אם לפני ה' אלהיך תאכלנו במקום
אשר יבחר ה' אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך
ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני ה'
אלהיך בכל משלח ידך .

יט : השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך
על אדמתך .

כ : כי ירחיב ה' אלהיך את גבולך כאשר דבר
לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל
בשר בכל אות נפשך תאכל בשר .

כא : כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה'
אלהיך לשום שמו שם זבחת מבקרך ומצאנך
אשר נתן ה' לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך
בכל אות נפשך .

כב : אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן
תאכלנו הטמא והטהור יאכלו כאחד .

כג : רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא
הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר .

כד : לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים .

כה : לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך
כי תעשה הישר בעיני ה' .

כו : רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא
ובאת אל המקום אשר יבחר ה' .

כז : ועשית עולתיך הבשר והדם על מזבח
ה' אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח ה'
אלהיך והבשר תאכל .

כח : שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר
אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד

ܐܪܥܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܘܒܕܝ ܐܝܢܝ.

ܠܓ: ܘܢܦܬܠܝ ܠܐ ܐܘܒܕܝ ܠܝܬܘܒܐ ܕܒܝܬ
ܫܡܫ: ܘܠܝܬܘܒܐ ܕܒܝܬ ܥܢܬ: ܘܝܬܒܗ ܒܝܬ
ܟܢܥܢܝܐ ܝܬܘܒܐ ܐܪܥܐ: ܘܝܬܘܒܐ ܕܒܝܬ ܫܡܫ:
ܘܝܬܘܒܐ ܕܒܝܬ ܥܢܬ: ܘܗܘܐ ܡܟܪܝܒܘ ܠܗܘܢ
ܒܡܟܪܐܝܬܐ.

ܠܕ: ܘܐܪܝܩܘ ܐܝܢܝ ܐܡܘܪܝܐ ܒܢܝ ܕܢ
ܠܛܘܪܐ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܫܒܩܘ ܐܝܢܝ ܠܡܚܬܐ
ܠܦܩܥܬܐ.

ܠܗ: ܘܐܬܚܫܒܘ ܐܡܘܪܝܐ ܠܝܬܒܐ
ܒܐܪܥܐ ܕܚܪܣ ܒܛܘܪܐ: ܒܐܝܠܘܢ ܘܒܫܥܠܒܝܢ:
ܘܡܫܝܢ ܐܝܕܐ ܕܒܝܬܐ ܕܝܘܣܦ: ܘܐܬܟܪܝܒܘ
ܒܡܟܪܐܝܬܐ.

ܠܘ: ܘܬܚܘܡܐ ܕܐܡܘܪܝܐ: ܡܢ ܡܣܩܬܐ
ܕܥܩܪܒܐ ܡܢ ܫܘܥܐ ܘܠܥܠ.

ܦܨܠܐ: ܒ.

ܐ: ܘܣܠܩ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܓܠܓܠܐ
ܠܒܟܝܡ: ܘܐܡܪ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ: ܗܕܟܐ ܐܡܪ
ܡܪܝܐ: ܐܢܐ ܐܣܩܬܠܘܟܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ:
ܘܐܬܝܬܠܘܟܘܢ ܠܐܪܥܐ ܕܝܡܝܠܝ ܠܐܒܗܬܘܟܘܢ:
ܘܐܡܪܝ ܕܠܐ ܦܪܝܩܢ ܩܝܡܝ ܕܥܡܘܟܘܢ ܠܥܠܡ.

ܒ: ܘܐܢܬܘܢ ܠܐ ܬܩܝܡܘܢ ܩܝܡܐ
ܠܝܬܒܐ ܐܪܥܐ ܗܕܐ: ܡܕܒܚܝܗܘܢ ܬܦܪܘܢ.
ܘܠܐ ܫܡܥܬܘܢ ܠܩܠܝ: ܠܡܢܐ ܗܕܟܐ ܥܒܕܬܘܢ.

ܓ: ܐܦ ܐܢܐ ܗܕܟܐ ܐܡܪܝ: ܕܠܐ ܐܘܒܕܝ
ܐܢܝ ܡܢ ܩܕܡܝܟܘܢ: ܘܗܘܝ ܠܟܘܢ
ܠܣܘܪܩܬܐ: ܘܐܠܗܝܗܘܢ ܗܘܝ ܠܟܘܢ
ܠܬܘܩܠܬܐ.

ܕ: ܘܟܕ ܐܡܪ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܗܠܝܢ
ܟܠܝܗ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ: ܐܪܝܡܘ ܥܡܐ ܟܠܝܗ ܩܠܗܘܢ
ܘܒܟܘ.

ܗ: ܘܫܡܐ ܥܡܐ ܫܡܗ ܕܐܬܪܐ ܗܘ ܒܟܝܡ:
ܘܕܒܚܘ ܬܡܢ ܠܡܪܝܐ.

ܘ: ܘܫܕܪ ܝܫܘܥ ܠܥܡܐ: ܘܐܙܠܗ ܒܢܝ
ܐܝܣܪܐܝܠ ܟܠ ܚܕ ܠܝܪܬܘܬܗ ܠܡܐܪܬ ܐܪܥܐ.

ܙ: ܘܦܠܚܘ ܥܡܐ ܠܡܪܝܐ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܗ
ܕܝܫܘܥ: ܘܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ ܕܣܒܐ ܕܐܪܝܟܘ
ܝܘܡܐ ܒܬܪ ܝܫܘܥ: ܘܚܙܘ ܟܠܗܘܢ ܥܒܕܐ ܕܡܪܝܐ:
ܪܘܪܒܐ ܕܥܒܕܗ ܠܐܝܣܪܐܝܠ.

ܚ: ܘܡܝܬ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܥܒܕܗ ܕܡܪܝܐ:
ܒܪ ܡܐܐ ܘܥܣܪ ܫܢܝܢ.

ܛ: ܘܩܒܪܘܗܝ ܒܬܚܘܡܐ ܕܝܪܬܘܬܗ
ܒܬܡܢܬܚܪܣ ܒܛܘܪܐ ܕܐܦܪܝܡ: ܡܢ ܓܪܒܝܐ
ܠܛܘܪܐ ܕܓܥܫ.

ܝ: ܘܐܦ ܟܠܗ ܕܪܐ ܗܘ ܐܬܟܢܫܘ ܠܘܬ
ܐܒܗܬܗܘܢ: ܘܩܡ ܕܪܐ ܐܚܪܢܐ ܒܬܪܗܘܢ ܕܠܐ
ܝܕܥܘ ܠܡܪܝܐ: ܘܐܦ ܠܐ ܠܥܒܕܐ ܕܥܒܕ
ܠܐܝܣܪܐܝܠ.

ܝܐ: ܘܥܒܕܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ ܕܒܝܫ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ: ܘܦܠܚܘ ܠܒܥܠܐ.

ܝܒ: ܘܫܒܩܘ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܬܗܘܢ:
ܕܐܦܩ ܐܢܝ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ: ܘܐܙܠܗ ܒܬܪ
ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܕܥܡܡܐ ܕܚܕܪܢܝܗܘܢ: ܘܣܓܕܘ
ܠܗܘܢ: ܘܐܪܓܙܘ ܠܡܪܝܐ.

ܝܓ: ܘܫܒܩܘ ܠܡܪܝܐ: ܘܦܠܚܘ ܠܒܥܠܐ
ܘܠܥܫܬܪܬܐ.

ܝܕ: ܘܐܬܚܡܬ ܡܪܝܐ ܥܠ ܐܝܣܪܐܝܠ: ܘܐܫܠܡ
ܐܢܝ ܒܐܝܕܐ ܕܒܙܘܙܐ ܘܒܙܘ ܐܢܝ: ܘܐܫܠܡ
ܐܢܝ ܒܐܝܕܐ ܕܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ ܕܚܕܪܢܝܗܘܢ:
ܘܠܐ ܐܫܟܚܘ ܬܘܒ ܠܡܩܡ ܩܕܡ
ܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ.

ו : ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אלישור בן שדיאור׃
ז : לשמעון שלומיאל בן צורישדי׃
ח : ליהודה נחשון בן עמינדב׃
ט : ליששכר נתנאל בן צוער׃
י : לזבולן אליאב בן חלון׃
יא : לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור׃
יב : לבנימן אבידן בן גדעוני׃
יג : לדן אחיעזר בן עמישדי׃
יד : לאשר פגעיאל בן עכרן׃
טו : לנפתלי אחירע בן עינן׃
טז : אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבותם ראשי אלפי ישראל המה׃
יז : ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות׃
יח : ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם׃
יט : כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני׃
כ : ויהיו בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
כא : פקודיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות׃
כב : לבני שמעון תולדתם למשפחותם לבית אבותם פקודיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
כג : פקודיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות׃
כד : לבני גד תולדתם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
כה : פקודיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים׃
כו : לבני יהודה תולדתם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
כז : פקודיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות׃
כח : לבני יששכר תולדתם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
כט : פקודיהם למטה יששכר ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
ל : לבני זבולן תולדתם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
לא : פקודיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות׃
לב : לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
לג : פקודיהם למטה אפרים מאה אלף ושלשים אלף וחמש מאות׃
לד : לבני מנשה תולדתם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
לה : פקודיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים׃
לו : לבני בנימן תולדתם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
לז : פקודיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות׃
לח : לבני דן תולדתם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
לט : פקודיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות׃
מ : לבני אשר תולדתם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
מא : פקודיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות׃
מב : לבני נפתלי תולדתם למשפחותם לבית אבותם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא׃
מג : פקודיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות׃
מד : אלה הפקודים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש לבית אבותם היו׃
מה : ויהי כל פקודי בני ישראל לבית אבותם מבן עשרים שנה ומעלה כל יוצא צבא בישראל׃
מו : ויהי כל הפקודים ששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמשת מאות וחמשים׃
מז : והלוים למטה אבותם לא התפקדו בתוכם׃
מח : וידבר יהוה אל משה לאמר׃
מט : אך את מטה לוי לא תפקד וראשם לא תשא בתוך בני ישראל׃
נ : והפקדת את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אותו וסביב למשכן יחנו׃
נא : ובנסע המשכן יורידו אתו הלוים ובהקים המשכן יקימו אתו הלוים והזר הקרב יומת׃
נב : ובנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם׃
נג : והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות׃
נד : ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו׃

هوشع

النبوة بالزنا بجومر

الأصحاح ١ .

١ : كلام الرب الذي صار الى هوشع بن بئيري في ايام عزيا ويوثام وآحاز وحزقيا ملوك يهوذا وفي ايام يربعام بن يوآش ملك اسرائيل .

٢ : اول كلام الرب بهوشع وقال الرب لهوشع اذهب خذ لنفسك امرأة زنى وأولاد زنى لان الارض قد زنت زنى تاركة الرب .

٣ : فمضى وأخذ جومر بنت دبلايم فحبلت وولدت له ابنا .

٤ : فقال الرب له ادع اسمه يزرعيل لاني بعد قليل أعاقب بيت ياهو على دماء يزرعيل وأبطل ملك بيت اسرائيل .

٥ : ويكون في ذلك اليوم اني اكسر قوس اسرائيل في وادي يزرعيل .

٦ : وحبلت ايضا وولدت بنتا فقال له ادع اسمها لورحامة لاني لا أعود بعد أرحم بيت اسرائيل بل أرفعهم رفعا .

٧ : واما بيت يهوذا فأرحمهم وأخلصهم بالرب الههم ولا أخلصهم بالقوس ولا بالسيف ولا بالحرب ولا بالخيل ولا بالفرسان .

٨ : وفطمت لورحامة وحبلت وولدت ابنا .

٩ : فقال ادع اسمه لوعمي لانكم انتم لستم شعبي وانا لست لكم .

١٠ : ويكون عدد بني اسرائيل كرمل البحر الذي لا يكال ولا يعد ويكون في المكان الذي قيل لهم فيه لستم شعبي يقال لهم بنو الله الحي .

١١ : ويجتمع بنو يهوذا وبنو اسرائيل معا ويجعلون لانفسهم رأسا واحدا ويصعدون من الارض لان يوم يزرعيل يكون عظيما .

ح : وأيضا بعد لما : لا يأكل
فولس أسقم : إلا لصدنا هو ألما قليلا.
ط : وأيضا بعد لما : هنري
أيام حزقيا : فإنه مرض لجي
ليعاش لصدنا. وأصدق أن هنري مات .
ك : أيضا بعد هذا : حزيل أحبه
إلهنا يوجد فيناجي : فإنه يحي
لله صدنا ألما فهذا .
ل : وأيضا بعد لما : لصدنا
أكل قليلا عنصب مات : فجلس عنصب
س : وأيضا بعد فإنها لما ت
نهض هو : وأكل إنى قوته : وبقي
فجة .
ع : فجاب بعد حلّ ألم حكيا
فصرف فصرة . فبقي حاكا ذكرا :
وأصبح ٧ سنة جالسا في فجة
صدنا .
م : وأيضا بعد لجل لما : ما حاكا
هي صرف لما : جالسا في
عنك حلو فجة صدنا : لما ٧ سنة
لجي نهض : لما ٧ سنة
قولس أسقم : إلا لصدنا هو ألما قليلا.
ن : وأيضا بعد لما : لا يأكل
أيام حزقيا : فإنه مرض لجي
ليعاش لصدنا. وأصدق أن هنري مات .
س : وأيضا بعد لما : صدنا بعد
فجة صدنا : فجاب صدنا فصرف.
ع : وأيضا بعد لما : صدنا بعد
أكل قليلا عنصب مات : فجلس عنصب
ف : وأيضا بعد فإنها لما ت
نهض هو : وأكل إنى قوته : وبقي
فجة .
ص : وأيضا بعد لما : لصدنا
أكل قليلا عنصب مات : فجلس عنصب
ق : وأيضا بعد فإنها لما ت
نهض هو : وأكل إنى قوته : وبقي
فجة .
ر : وأيضا بعد لما : لصدنا
أكل قليلا عنصب مات : فجلس عنصب
ش : وأيضا بعد فإنها لما ت
نهض هو : وأكل إنى قوته : وبقي
فجة .
ت : وأيضا بعد لما : لصدنا
أكل قليلا عنصب مات : فجلس عنصب

لصوم : صلاة الجنازة الجنازة صلاة :
صلاة الجمعة .

٥ : والقعدة الأخيرة من صوم : والاثنا إن لم : فريضة صوم ذلك أخيرة : حمدوها وجوبها لم هكذا .

١ : وإنه أخيرة لم ندا : وجنة سعوها صلاة لصوم . وكل ندا صلاة لم هذا : لم هذا . والاثنا فريضة صلاة الجمعة : والاثنا صلاة الجمعة : والاثنا صلاة الجمعة .

٣ : والاثنا الجمعة لأدنا الصوم : صلاة الجنازة : والاثنا صلاة الجمعة : والاثنا إن لم . والاثنا صلاة الجمعة : والاثنا صلاة الجمعة .

٢ : صلاة كل من وقوف صلاة : الصوم الجنازة : والاثنا صلاة الجمعة : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

٠ : كل صلاة لصوم الجنازة : صلاة الجمعة الجنازة والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

١ : الجنازة صلاة : والاثنا صلاة الجمعة . والاثنا صلاة الجمعة : الجنازة : صلاة : صلاة الجمعة : والاثنا صلاة الجمعة . والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

٢ : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة . والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

٣ : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة . والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

٤ : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة . والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

٥ : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة . والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

٦ : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة . والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

٧ : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة . والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

٨ : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة . والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

٩ : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة . والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

١٠ : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة : والاثنا صلاة الجمعة الجنازة . والاثنا صلاة الجمعة الجنازة .

لا تنبغي ولا تصلح .

و : ولا يستطاع تعبير ما لا يتكلم به : فإنه لا يعلم : ولا يدرى : ولا يقيس : ولا يجيء : ولا يعلم له أصل .

س : إلا أن يدرى أصل الحديث : فإنما يجتزأ برده لنعرفه .

ح : ومن درى ما هو تأويل نحو ذلك فليس له أن يتكلم به إلا أن يكون عالما بالحديث : فإن لم يكن عالما بالحديث فليس له أن يتكلم به .

ط : ولا يعبر الرؤيا إلا عالم بالحديث : عالم بالقرآن : عالم بالفقه : عالم بالعربية : عالم بلغات العرب : عالم بالشعر : عالم بالعروض : عالم بالفرائض : عالم بالحساب : عالم بالطب : عالم بالعلم الذي يعرف به الحلال من الحرام : عالم بالعلم الذي يعرف به الخير من الشر : عالم بالعلم الذي يعرف به الصدق من الكذب : عالم بالعلم الذي يعرف به الشك من اليقين : عالم بالعلم الذي يعرف به الخطأ من الصواب : عالم بالعلم الذي يعرف به الجهل من العلم : عالم بالعلم الذي يعرف به الحق من الباطل : عالم بالعلم الذي يعرف به الحسن من القبيح : عالم بالعلم الذي يعرف به الحسد من الغبطة : عالم بالعلم الذي يعرف به الرحمة من القسوة : عالم بالعلم الذي يعرف به الرأفة من الغلظة : عالم بالعلم الذي يعرف به الرغبة من الزهد : عالم بالعلم الذي يعرف به الحرص من القنوع : عالم بالعلم الذي يعرف به الكبر من التواضع : عالم بالعلم الذي يعرف به الشكر من الكفر : عالم بالعلم الذي يعرف به الخشوع من الكبر : عالم بالعلم الذي يعرف به الخوف من الأمن : عالم بالعلم الذي يعرف به الرجاء من اليأس : عالم بالعلم الذي يعرف به الصبر من الجزع : عالم بالعلم الذي يعرف به الشدة من الرخاء : عالم بالعلم الذي يعرف به الصحة من السقم : عالم بالعلم الذي يعرف به الجوع من الشبع : عالم بالعلم الذي يعرف به الفقر من الغنى : عالم بالعلم الذي يعرف به الحزن من السرور : عالم بالعلم الذي يعرف به الضيق من السعة : عالم بالعلم الذي يعرف به الخوف من الأمن : عالم بالعلم الذي يعرف به الرجاء من اليأس : عالم بالعلم الذي يعرف به الصبر من الجزع : عالم بالعلم الذي يعرف به الشدة من الرخاء : عالم بالعلم الذي يعرف به الصحة من السقم : عالم بالعلم الذي يعرف به الجوع من الشبع : عالم بالعلم الذي يعرف به الفقر من الغنى : عالم بالعلم الذي يعرف به الحزن من السرور : عالم بالعلم الذي يعرف به الضيق من السعة .

فصل : حج .

١ : وذكر بعض العلماء عبارة الرؤيا بعضها : فقال : الرؤيا ثلاثة : فرؤيا الخير : ورؤيا الشر : ورؤيا مما يحدث المرء نفسه .

٢ : وذكر بعض العلماء أن الرؤيا على ثلاثة أوجه : فرؤيا الخير : ورؤيا الشر : ورؤيا مما يحدث المرء نفسه .

٣ : وذكر بعض العلماء أن الرؤيا على ثلاثة أوجه : فرؤيا الخير : ورؤيا الشر : ورؤيا مما يحدث المرء نفسه .

حكم : هو ما يحكم به القاضي ونحوه .

١ : مع كل واحد من هؤلاء الثلاثة اسم مذكور في حكم يختص به . ٢ : هذا بعد الجار والمجرور : الذهاب مع الأول والمجيء مع الثاني . ٣ : هذا بعد الجار والمجرور : الذهاب مع الأول والمجيء مع الثاني . ٤ : هذا بعد الجار والمجرور : الذهاب مع الأول والمجيء مع الثاني .

حكم : حد .

١ : مع كل واحد من هؤلاء الثلاثة اسم مذكور في حكم يختص به . ٢ : هذا بعد الجار والمجرور : الذهاب مع الأول والمجيء مع الثاني . ٣ : هذا بعد الجار والمجرور : الذهاب مع الأول والمجيء مع الثاني . ٤ : هذا بعد الجار والمجرور : الذهاب مع الأول والمجيء مع الثاني .

٥ : جملة اسمية خبر : مكان هذه الجملة حد يجب تطبيقه على من ارتكب جريمة السرقة : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

٦ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

٧ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

٨ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

٩ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

١٠ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

١١ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

١٢ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

١٣ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

١٤ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

١٥ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

١٦ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

١٧ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

١٨ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

١٩ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

٢٠ : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد : هذه الجملة في محل نصب صفة لـ حد .

ذبیحه‌ها: بخور دهند بر مذبح تو و گوشت را بخورند.
١١ و از شراب او نیاشامند و هدیهٔ آردی او نخورند.
١٢ و از هر چیز پاک بخور و از هر چیز ناپاک مخور.
١٣ و از هر چیز که دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
١٤ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
١٥ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
١٦ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
١٧ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
١٨ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
١٩ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٢٠ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٢١ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٢٢ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٢٣ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٢٤ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٢٥ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٢٦ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٢٧ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٢٨ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٢٩ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٣٠ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٣١ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٣٢ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٣٣ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٣٤ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٣٥ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٣٦ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٣٧ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٣٨ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٣٩ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٤٠ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٤١ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٤٢ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٤٣ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٤٤ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٤٥ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٤٦ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٤٧ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٤٨ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٤٩ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٥٠ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٥١ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٥٢ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٥٣ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٥٤ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٥٥ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٥٦ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٥٧ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٥٨ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٥٩ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٦٠ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٦١ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٦٢ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٦٣ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٦٤ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٦٥ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٦٦ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٦٧ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٦٨ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٦٩ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٧٠ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٧١ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٧٢ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٧٣ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٧٤ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٧٥ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٧٦ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٧٧ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٧٨ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٧٩ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٨٠ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٨١ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٨٢ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٨٣ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٨٤ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٨٥ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٨٦ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٨٧ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٨٨ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٨٩ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٩٠ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٩١ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٩٢ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٩٣ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٩٤ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٩٥ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٩٦ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٩٧ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
٩٨ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.
٩٩ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف است و نشخوار میکند بخور.
١٠٠ و از هر چیز که نشخوار میکند و دو سم دارد و شکاف شکاف نیست مخور.

ܕܫܘܠܛܢܐ : ܕܣܢܐܐ ܝܠܗܘܢ ܘܐܬܡܟܟܘ : ܘܫܒܩܝܠܗ ܘܐܬܡܟܟܘ .

ܡܒ : ܘܟܡܐ ܙܒܢܝ̈ܢ ܘܦܪܩܠܗ ܠܗܘܢ : ܘܐܢܝ̈ ܡܪܡܪܝܠܗ ܒܡܠܟܐ ܕܝܠܗܘܢ : ܘܐܬܡܟܟܘ ܒܥܘܠܝܗܘܢ .

ܡܓ : ܘܚܙܝܠܗ ܡܪܝܐ ܥܠ ܐܘܠܨܢܐ ܕܝܠܗܘܢ : ܟܕ ܫܡܥܠܗ ܩܠܐ ܕܨܠܘܬܗܘܢ .

ܡܕ : ܘܥܗܕܠܗ ܡܪܝܐ ܩܝܡܐ ܕܝܠܗ ܥܡܗܘܢ : ܘܦܝܫܠܗ ܦܘܫܡܢܐ ܒܣܘܓܐܐ ܕܚܘܣܕܗ .

ܡܗ : ܘܝܗܒܠܗ ܠܗܘܢ ܪܚܡܐ ܩܕܡ ܟܠ ܕܫܒܝܠܗ ܠܗܘܢ .

ܡܘ : ܦܪܘܩ ܠܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܝܠܢ : ܘܟܢܘܫ ܠܢ ܡܢ ܒܝܢܝ̈ ܥܡܡ̈ܐ : ܕܡܘܕܝܚ ܠܫܡܐ ܕܩܘܕܫܘܬܘܟ : ܘܡܫܬܒܗܪܚ ܒܬܫܒܘܚܬܘܟ .

ܡܙ : ܒܪܝܟܐ ܝܠܗ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܥܕܡܐ ܠܥܠܡܐ : ܘܐܡܪܝ ܟܠܗ ܥܡܐ ܐܡܝܢ : ܗܠܠܘܝܐ .

ܡܚ : ܘܠܐ ܫܒܩܠܗ ܚܕ̈ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܘܗܒ̈ܬܐ ܛܒ̈ܐ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܐܡܪܠܗ ܒܐܝܕܐ ܕܡܘܫܐ ܥܒܕܗ : ܐܠܐ ܟܠܗܘܢ ܗܘܝܘ .

ܡܙܡܘܪܐ : ܩܙ .

ܐ : ܘܕܝܘܢ ܠܡܪܝܐ ܡܛܠ ܕܛܒܐ ܝܠܗ : ܘܠܥܠܡ ܝܠܗ ܚܘܣܕܗ .

ܒ : ܘܐܡܪܝ ܠܗܘܢ ܦܪܝ̈ܩܐ ܕܡܪܝܐ ܕܦܪܩܠܗ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܝܕܐ ܕܥܩܘܪܐ ܕܡܥܩܘܪܐ : ܘܟܢܫܠܗ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܪ̈ܥܬܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܘܡܥܪܒܐ ܡܢ ܓܪܒܝܐ ܘܬܝܡܢܐ .

ܓ : ܘܐܬܝܠܗܘܢ ܒܡܕܒܪܐ : ܒܐܘܪܚܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܒܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܬܒܐ ܠܐ ܡܨܝܠܗܘܢ .

ܕ : ܟܦܢܐ ܘܨܗܝܐ ܗܘܝܘ : ܘܢܦܫܗܘܢ ܦܝܫܠܗ ܡܚܘܫܝܐ ܒܓܘܝܗܘܢ .

ܗ : ܘܩܪܝܠܗܘܢ ܠܡܪܝܐ ܒܐܘܠܨܢܐ ܕܝܠܗܘܢ : ܘܡܢ ܥܩܘܬܗܘܢ ܦܪܩܠܗ ܠܗܘܢ .

ܘ : ܘܕܒܪܠܗ ܠܗܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܬܪܝܨܬܐ : ܕܐܬܝ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܝܬܒܐ .

ܙ : ܘܡܘܕܝܢ ܠܡܪܝܐ ܚܘܣܕܗ ܘܬܕܡܪ̈ܬܗ ܠܒܢܝ̈ ܐܢܫܐ .

ܚ : ܡܛܠ ܕܣܒܥܠܗ ܠܢܦܫܐ ܡܫܬܘܩܬܐ : ܘܢܦܫܐ ܟܦܝܢܬܐ ܡܠܝܠܗ ܒܛܒܬܐ .

ܛ : ܕܝܬܒܝܢ ܒܚܫܘܟܐ ܘܒܛܠܠܐ ܕܡܘܬܐ : ܐܣܝܪ̈ܐ ܒܫܝܫܠ̈ܬܐ ܕܦܪܙܠܐ .

ܝ : ܡܛܠ ܕܡܪܡܪܝܠܗܘܢ ܥܠ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ : ܘܫܘܬܐܣܐ ܕܪܡܐ ܒܣܪܝܠܗܘܢ .

مح : ولي الكتابة : الاعتماد
الكتابة .
مد : ولي البلد الكتابة : ولي
الكتابة .
مه : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي بعد الكتابة .
مو : ولي بعد الكتابة ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
مز : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
مح : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
مط : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
ن : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
نا : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
نب : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
نج : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
نح : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
نه : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
نو : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
نز : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
نح : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
نط : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
س : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
سا : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
سب : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
سج : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
سح : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
سه : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
سو : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
سز : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
سح : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
سط : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
ع : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
عا : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
عب : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
عج : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
عح : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
عه : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
عو : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
عز : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
عح : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
عط : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
ف : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
فا : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
فب : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
فج : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
فح : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
فه : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
فو : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
فز : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
فح : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
فط : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
ص : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
صا : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
صب : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
صج : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
صح : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
صه : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
صو : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
صز : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
صح : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .
صط : ولي الكتابة : ولي
الكتابة : ولي الكتابة .

٤ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

٣ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

٢ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

١ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

باب : ٥١ .

١ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

٢ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

٣ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

٤ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

٥ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

٦ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

٧ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

٨ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

٩ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

١٠ : وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى . وعكسه قبض اليد اليسرى على اليمنى : وهو قبض اليمنى على اليسرى . وعكسه قبض اليد اليمنى على اليسرى : وهو قبض اليسرى على اليمنى .

ثم ابتدأ فقال : لأصنعن حجابا
لا : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
٢ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
٣ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
٤ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
٥ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
٦ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
٧ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
٨ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
٩ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
١٠ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
١١ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
١٢ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
١٣ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
١٤ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .
١٥ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا .

تفسير : ١٥

١ : أن حائلا فوقهم فقيل .
٢ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا : أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
٣ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
٤ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
٥ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
٦ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
٧ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
٨ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
٩ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
١٠ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
١١ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
١٢ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
١٣ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
١٤ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .
١٥ : أن حائلا فوقهم فقيل : نجعله
لهم سقفا . أن حائلا فوقهم فقيل
لهم سقفا .

٥ : وهذه قراءة نافع وابن كثير وحفص
عن عاصم . وقرأ الباقون ملك يوم الدين .
٦ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ حمزة والكسائي وخلف : مالك يوم
الدين . وقرأ الباقون ملك يوم الدين .
٧ : وهذه قراءة حمزة : وقرأ ابن عامر
وحده : ملك يوم الدين : بغير ألف .
وقرأ الباقون : مالك يوم الدين .
٨ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل تكذبون بالتاء .
٩ : وهذه قراءة حمزة والكسائي وخلف :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
١٠ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
١١ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
١٢ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
١٣ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
١٤ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
١٥ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
١٦ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
١٧ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
١٨ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
١٩ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
٢٠ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
٢١ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
٢٢ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
٢٣ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
٢٤ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
٢٥ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
٢٦ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
٢٧ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
٢٨ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
٢٩ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .
٣٠ : وهذه قراءة أبي بكر عن عاصم :
وقرأ الباقون : بل كذبوا بالتاء .

ضوء الشمس : ٢٠ .

ضوء : ٢٠ .

١ : ما يضيء فيه الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
٢ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
٣ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
٤ : الضوء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
٥ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
٦ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
٧ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
٨ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
٩ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
١٠ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
١١ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
١٢ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
١٣ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
١٤ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
١٥ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
١٦ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
١٧ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
١٨ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
١٩ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .
٢٠ : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد في الظلام .
ج : أضواء : ما يضيء به الإنسان ليجد ما يريد .

ص : وأخذ يعبد الله حتى مات رحمه الله تعالى .

حكاية : ص .

١ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله : فإنه حلف على أن لا يعبد الله ، فلما تاب ندم على يمينه .

٢ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٣ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٤ : الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٥ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٦ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٧ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٨ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٩ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

١٠ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

١١ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

١٢ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

١٣ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

١٤ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

١٥ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

١٦ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

١٧ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

١٨ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

١٩ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٢٠ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٢١ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٢٢ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٢٣ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٢٤ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٢٥ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٢٦ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٢٧ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٢٨ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٢٩ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٣٠ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٣١ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٣٢ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٣٣ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٣٤ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٣٥ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٣٦ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٣٧ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٣٨ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٣٩ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٤٠ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٤١ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٤٢ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٤٣ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٤٤ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٤٥ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٤٦ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٤٧ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٤٨ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٤٩ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٥٠ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٥١ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٥٢ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٥٣ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٥٤ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٥٥ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٥٦ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٥٧ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٥٨ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٥٩ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٦٠ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٦١ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٦٢ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٦٣ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٦٤ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٦٥ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٦٦ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٦٧ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٦٨ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٦٩ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٧٠ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٧١ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٧٢ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٧٣ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٧٤ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٧٥ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٧٦ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٧٧ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٧٨ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٧٩ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٨٠ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٨١ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٨٢ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٨٣ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٨٤ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٨٥ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٨٦ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٨٧ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٨٨ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٨٩ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٩٠ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٩١ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٩٢ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٩٣ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٩٤ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٩٥ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٩٦ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٩٧ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٩٨ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

٩٩ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

١٠٠ : وأما الذي حلف على أن لا يعبد الله تعالى ، فلما تاب ندم على يمينه .

פרשה : ו׳

א : וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ : וְנָתַן מִפְּנֶיךָ גּוֹיִם רַבִּים : הַחִתִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי שִׁבְעָה גוֹיִם רַבִּים וַעֲצוּמִים מִמֶּךָּ :

ב : וּבְתִתָם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהִכִּיתָם : הַחֲרֵם תַּחֲרִים אוֹתָם : לֹא תִכְרֹת לָהֶם בְּרִית : וְלֹא תְחָנֵּם : לֹא תִתְחַתֵּן אֵלָיו : בִּתְּךָ לֹא תִתֵּן לִבְנוֹ : וּבִתּוֹ לֹא תִקַּח לִבְנֶךָ :

ד : כִּי יָסִיר אֶת בִּנְךָ מֵאַחֲרַי : וְעָבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים : וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם : וְהִשְׁמִידְךָ מַהֵר : וְאִם כֹּה תַעֲשׂוּ לָהֶם : מִזְבְּחֹתֵיהֶם תִּתֹּצוּן : וּמַצֵּבֹתָם תְּשַׁבֵּרוּן : וַאֲשֵׁרֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן : וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ :

ו : כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַייָ אֱלֹהֶיךָ : בְּךָ בָחַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה : מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה :

ז : לֹא מֵרֻבְּכֶם מִכָּל הָעַמִּים חָשַׁק יְיָ בָּכֶם וַיִּבְחַר בָּכֶם : כִּי אַתֶּם הַמְעַט מִכָּל הָעַמִּים :

ח : כִּי מֵאַהֲבַת יְיָ אֶתְכֶם : וּמִשָּׁמְרוֹ אֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיכֶם : הוֹצִיא יְיָ אֶתְכֶם בְּיָד חֲזָקָה : וַיִּפְדְּךָ מִבֵּית עֲבָדִים : מִיַּד פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרָיִם :

ט : וְיָדַעְתָּ כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא הָאֱלֹהִים : הָאֵל הַנֶּאֱמָן שֹׁמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד לְאֹהֲבָיו וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָיו לְאֶלֶף דּוֹר :

י : וּמְשַׁלֵּם לְשֹׂנְאָיו אֶל פָּנָיו לְהַאֲבִידוֹ : לֹא יְאַחֵר לְשֹׂנְאוֹ אֶל פָּנָיו יְשַׁלֶּם לוֹ :

יא : וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַמִּצְוָה וְאֶת הַחֻקִּים וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם :

יב : וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם : וְשָׁמַר יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ :

יג : וְאֲהֵבְךָ וּבֵרַכְךָ וְהִרְבֶּךָ : וּבֵרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֵת לָךְ :

יד : בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ :

טו : וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל חֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל שֹׂנְאֶיךָ :

טז : וְאָכַלְתָּ אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תָחוֹס עֵינְךָ עֲלֵיהֶם : וְלֹא תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי מוֹקֵשׁ הוּא לָךְ :

יז : כִּי תֹאמַר בִּלְבָבֶךָ רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוּכַל לְהוֹרִישָׁם : לֹא תִירָא מֵהֶם : זָכוֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְפַרְעֹה וּלְכָל מִצְרָיִם :

יח : הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וְהָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים וְהַיָּד הַחֲזָקָה וְהַזְּרוֹעַ הַנְּטוּיָה אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ כֵּן יַעֲשֶׂה יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְכָל הָעַמִּים אֲשֶׁר אַתָּה יָרֵא מִפְּנֵיהֶם :

יט : וְשָׁלַח יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת הַצִּרְעָה בָּם עַד אֲבֹד הַנִּשְׁאָרִים וְהַנִּסְתָּרִים מִפָּנֶיךָ : לֹא תַעֲרֹץ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ אֵל גָּדוֹל וְנוֹרָא :

כ : וְנָשַׁל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת הַגּוֹיִם הָאֵל מִפָּנֶיךָ מְעָט מְעָט לֹא תוּכַל כַּלֹּתָם מַהֵר פֶּן תִּרְבֶּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה :

כא : וּנְתָנָם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָמָם מְהוּמָה גְּדֹלָה עַד הִשָּׁמְדָם : וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדֶךָ וְהַאֲבַדְתָּ אֶת שְׁמָם מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא יִתְיַצֵּב אִישׁ בְּפָנֶיךָ עַד הַשְׁמִדְךָ אֹתָם :

כב : פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ לֹא תַחְמֹד כֶּסֶף וְזָהָב עֲלֵיהֶם וְלָקַחְתָּ לָךְ פֶּן תִּוָּקֵשׁ בּוֹ כִּי תוֹעֲבַת יְיָ אֱלֹהֶיךָ הוּא :

כג : וְלֹא תָבִיא תוֹעֵבָה אֶל בֵּיתֶךָ וְהָיִיתָ חֵרֶם כָּמֹהוּ שַׁקֵּץ תְּשַׁקְּצֶנּוּ וְתַעֵב תְּתַעֲבֶנּוּ כִּי חֵרֶם הוּא :

כד : כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּן וְרָבִיתֶם וּבָאתֶם וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֵיכֶם :

כה : וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לְמַעַן עַנֹּתְךָ לְנַסֹּתְךָ לָדַעַת אֶת אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הֲתִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו אִם לֹא :

כו : וַיְעַנְּךָ וַיַּרְעִבֶךָ וַיַּאֲכִלְךָ אֶת הַמָּן אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ וְלֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן הוֹדִיעֲךָ כִּי לֹא עַל הַלֶּחֶם לְבַדּוֹ יִחְיֶה הָאָדָם כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִי יְיָ יִחְיֶה הָאָדָם :

כז : שִׂמְלָתְךָ לֹא בָלְתָה מֵעָלֶיךָ וְרַגְלְךָ לֹא בָצֵקָה זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה :

כח : וְיָדַעְתָּ עִם לְבָבֶךָ כִּי כַּאֲשֶׁר יְיַסֵּר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ :

כט : וְשָׁמַרְתָּ אֶת מִצְוֹת יְיָ אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ :

ל : כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל אֶרֶץ טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים בָּבִקְעָה וּבָהָר :

לא : אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ :

לב : אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחוֹשֶׁת :

לג : וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ :

לד : הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקָּתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם :

לה : פֶּן תֹּאכַל וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טוֹבִים תִּבְנֶה וְיָשָׁבְתָּ :

לו : וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה לָּךְ וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ יִרְבֶּה :

לז : וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים :

לח : הַמּוֹלִיכֲךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא נְחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ :

לט : הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ :

מ : וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחַיִל הַזֶּה :

מא : וְזָכַרְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה :

מב : וְהָיָה אִם שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן :

מג : כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְיָ מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהֵיכֶם :

كوكم : ٥٠

١ : ٥يقبه ٥ناا ڤنب ٥٥ك : ٥ك
٥ڤنڤ دنابسه : ٥ننا دنابسه : ٥ك
ڤنڤنت ڤنڤا ڤنكم ٥ك نابسه :
ڤنڤا ٥ناا ڤنكم ننه نار .
٢ : ٥نڤه ٥ك ٥نه نار ٥ناا : ٥نڤه
٥ناا ڤنڤا ڤنڤا .
٣ : ٥ناا ٥ك ٥نه نار ٥ناا ڤنسا
ڤنڤا : ٥ه٥ ڤنڤنت ٥نڤا . ٥ڤا
٥ڤكڤ : ٥لابسه . ٥نڤت ٥ك ٥ڤه٥
ننڤڤن .
٤ : ٥نسه ٥ك ٥له٥ ٥ناهڤه : ٥نننڤا :
ڤنڤا ٥ناا ڤنڤا . ٥ننا ٥ك ٥نسه
ڤنسا ٥ننا ٥ك ٥نسه ڤنله .
٥ : ٥نڤت ٥ه٥ڤا ٥ننڤا ننحنڤ
ٱك ٥ننا ٥ه٥ڤا ٥ننڤا ڤنسا
ننڤڤن . ٥ناا٥ننه ننڤڤناا .
٦ : ٥نا ٥ڤنه ٥ننننا ٥نابنم ٥ڤڤڤ .
ننه ڤنب ٥ه٥ڤا ٥ننڤا ننه٥ا .
ٱ ٥ڤنه ڤنب ٥ه٥ڤا ٥ننڤا ننڤڤ :
ننڤڤنا ٥ناهڤه ٥ننڤا ٥ننڤا .
٧ : ٥ننا ٥ڤنه ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
٨ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
٩ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
١٠ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
١١ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
١٢ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
١٣ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
١٤ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
١٥ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
١٦ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
١٧ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
١٨ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
١٩ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .
٢٠ : ٥ننا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا :
٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا ٥ننڤا .

ܦܠܝܘܬܐ ܒܢܬܐ ܩܢܝܢ ܒܗܘܕܝܐ: ܐܝܟ ܡܠܬܐ ܦܘܡܗ
ܕܡܕܢܚܐ. ܘܐܡܪ ܕܠܟ ܠܡܫܘܚ: ܩܪܒ ܠܟ ܗܕܝܐ
ܕܘܪܫܐ ܐܪܒܥ ܕܐܪܒܘܗܝ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܘܢܩܪܒ
ܡܫܘܚ ܠܟܠܟ ܕܘܪܫܐ ܐܪܒܥ ܕܐܪܒܘܗܝ
ܕܐܠܗܘܬܐ: ܕܗܘܝ ܩܪܝܒ ܡܢܗܘܢ.

ܝܓ : ܘܢܣܒܢ ܡܢ ܐܬܪܐ ܟܠܟ ܬܠܬܐ ܩܢܝܢ
ܐܠܗܘܬܐ : ܠܥܒܕܝܢ ܘܠܐܣܝܢ : ܘܠܐܘܠܦܢ ܩܢܝܢ
ܐܠܗܘܬܐ .

ܝܕ : ܘܢܦܠܘܢ ܡܢ ܐܬܪܗ ܥܠ ܥܡܘܕܐ
ܕܪܕܝܐ : ܘܡܫܘܢ ܕܪܕܝܐ ܡܢ ܡܠܝܐ ܡܘܪܫܐ
ܦܘܪܐ .

ܝܗ : ܘܐܡܪ ܟܠܟ : ܒܠܫܢ ܕܝܠܟܘܢ
ܠܡܘܪܫܐ ܦܘܪܐ ܘܢܣܒܘܢ : ܢܐܬܐ ܠܗ ܠܢܒܝܐ
ܒܪܗ ܐܢܬܬܐ .

ܝܘ : ܘܡܩܒܠܗ ܚܠܝܡܘܬ ܟܪ ܥܒܕ ܐܣܘܪܐ
ܕܟܠܟ : ܘܢܩܪܒ ܠܗ ܠܢܒܝܐ ܒܪܗ ܐܢܬܬܐ .

ܝܙ : ܘܡܢ ܗܢܘܢ ܠܗ : ܢܬܒܪܟܢ ܕܡܫܝܚ
ܡܢ ܐܒܘܗ ܢܗܘܪܬܐ ܕܢܘܗܪܐ : ܘܢܬܒܪܟܢ ܡܢ
ܣܓܝܐܐ . ܐܡܪ ܠܗ ܟܠܟ : ܟܠ ܠܟ ܒܪܝ .

ܝܚ : ܐܝܟܢܐ ܠܗ ܩܪܒ ܡܘܪܫܐ : ܡܢܬܐ
ܕܐܪܥܐ ܕܡܫܝܚܐ ܢܩܪܒܬܗ : ܩܪܒܬ ܚܕܬܐ
ܗܢܐ ܕܡܕܢܚܐ . ܘܢܩܪܒ ܠܗ ܟܠܟ ܚܕܬܐ ܕܠܘܬܐ :
ܘܚܕܬܐ ܡܫܝܚܝܐ .

ܝܛ : ܗܕܝܐ ܗܘܐ ܢܗܘܪܬܐ ܕܫܒܝܠܐ ܕܩܢܝܢ
ܒܗܘܕܝܐ ܠܫܒܝܚܘܬܗܘܢ .

ܟ : ܘܗܝܗܝ ܡܘܕܝܢ ܕܫܒܝܠܐ ܕܩܢܝܢ
ܒܗܘܕܝܐ : ܟܠ ܬܫܘܒܚܬܐ ܕܐܪܥܐ ܡܢ ܐܝܬܝܐ .

ܟܐ : ܘܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܫܒܚܘܬܐ ܕܡܘܕܝܢ ܩܢܝܢ ܒܗܘܕܝܐ :
ܡܕܝܢܬܐ : ܘܦܪܕܐ : ܘܢܬܐܘܐ .

ܟܒ : ܘܡܝܢܐ : ܘܢܕܪܫܘܢ : ܘܐܬܟܠܝܐ .

ܟܓ : ܘܫܘܪܐ : ܘܚܪܘܪ : ܘܢܬܦܢ .

ܟܕ : ܘܙܒܢ : ܘܐܬܠܝܟ : ܘܡܠܘܟܐ .

ܟܗ : ܘܚܘܪܘܪ : ܘܚܕܬܐ : ܘܡܘܕܝܢܐ
ܕܝܠܟܘܢ .

ܟܘ : ܘܐܡܪ : ܘܐܬܡܪ : ܘܡܘܠܕܐ .

ܟܙ : ܘܫܘܪ ܐܪܥܐ : ܘܢܚܫܘܢ : ܘܥܒܪ ܟܠܟ .

ܟܚ : ܘܩܕܝܫ ܬܫܒܚܬܐ : ܘܩܕܡ ܥܒܕ :
ܘܩܕܡܘܬܐ .

ܟܛ : ܘܦܪܝܫ : ܘܡܠܝܢ : ܘܦܪܝܩܝܢ .

ܠ : ܘܐܬܬܠܕ : ܘܐܬܬܩܢ : ܘܢܕܡܐ .

ܠܐ : ܘܢܬܦܠܓ : ܘܡܕܡܝܐ : ܘܦܘܡܬܐ .

ܠܒ : ܘܠܐܬܘܬܐ : ܘܫܠܘܚ : ܘܡܕܡܝܢ .
ܚܠܘܦ ܡܘܕܝܢ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪܬܝܢ : ܘܐܬܘܕܝܢ
ܒܫܘܒܚܐ .

ܠܓ : ܘܐܬܚܬܘܬܐ : ܘܢܬܕܪܟܢ : ܘܐܬܚܬܝܬܐ .

ܠܕ : ܘܚܘܚ : ܘܚܝܠ ܢܦܫܗ : ܘܦܬܘܚ :
ܘܚܝܠܐ .

ܠܗ : ܘܢܕܡܘܬܐ : ܘܢܕܪܝܢ : ܘܦܘܩܕܢܐ : ܘܚܘܒܐ .

ܠܘ : ܘܫܒܝܚ : ܘܡܫܒܚܢ : ܘܫܒܚ :
ܘܡܠܐܟܝܢ : ܡܘܕܝܢ ܢܡܘܣܝܐ : ܘܐܬܘܕܝܘܢ .

ܠܙ : ܘܢܬܠܝܡ : ܘܢܕܪܫܐ : ܘܡܬܝܕܥܝܢ .

ܠܚ : ܘܕܠܝܚ : ܘܡܫܪܝܐ : ܘܢܬܒܪܟ .

ܠܛ : ܘܠܒܫܢ ܘܡܘܬܒ : ܘܡܠܝܢ .

ܡ : ܘܡܒܥܝܢ : ܘܐܣܟܡ : ܘܡܬܠܒܟ .

ܡܐ : ܘܡܕܝܢܬܐ : ܘܩܘܬ ܕܝܠܢ : ܘܢܫܡܥ :
ܘܢܫܡܥ . ܡܘܕܝܢ ܫܒܝܚܘܬܐ : ܘܐܬܘܕܝܘܢ .

ܡܒ : ܘܠܟܘܢ : ܘܥܒܕ : ܘܢܣܬܟܠ .

ܡܓ : ܘܚܟܡ : ܘܐܡܪܐ : ܘܢܬܒܢܝܢ .

ܡܕ : ܘܫܒܝܠܐ : ܘܐܬܒܪܟ : ܘܡܕܪܫܐ . ܡܘܕܝܢ
ܬܫܒܚ : ܘܐܬܘܕܝܘܢ .

ܡܗ : ܘܡܫܒܚܘܢ : ܘܡܦܩܕܘܢ : ܘܐܬܘܕܝܘܢ
ܡܢ ܡܕܒܪܢܐ .

ܡܘ : ܘܟܠܗ ܐܬܪܐ ܕܐܬܚܙܝ :
ܘܐܬܘܕܝܘܢ .

ولا يحل لأحد أن يحتج بما يفعله بعض الناس من الاستهانة بالصلاة وتركها أو التكاسل عنها .

ت : ليس هذا بعذر لأن الله تعالى قد ذم المنافقين بالتكاسل عن الصلاة . وأيضا فإن الله تعالى قد أمر بالصلاة في جماعة : أما في الخوف فقال تعالى : وإذا كنت فيهم فأقمت لهم الصلاة ، وأما في الأمن فقال تعالى : وإذا قمت فيهم فأقمت لهم الصلاة ، وقال تعالى : واركعوا مع الراكعين .

ث : فإن قال قائل : إن الصلاة في جماعة قد صارت شعارا للمبتدعة فكيف نصنع ؟

ج : نقول له : إن الله تعالى قد أمرنا بالصلاة في جماعة ، ولم يأمرنا بتركها لأن المبتدعة يصلون في جماعة ، فإن ترك الصلاة في جماعة من أجل أن المبتدعة يصلون في جماعة فهو بدعة ، لأن الله تعالى قد أمرنا بالصلاة في جماعة ، ولم يأمرنا بتركها لأن المبتدعة يصلون في جماعة .

ح : فإن قال قائل : إن الصلاة في جماعة قد صارت شعارا للمبتدعة فكيف نصنع ؟

خ : نقول له : إن الله تعالى قد أمرنا بالصلاة في جماعة ، ولم يأمرنا بتركها لأن المبتدعة يصلون في جماعة ، فإن ترك الصلاة في جماعة من أجل أن المبتدعة يصلون في جماعة فهو بدعة ، لأن الله تعالى قد أمرنا بالصلاة في جماعة ، ولم يأمرنا بتركها لأن المبتدعة يصلون في جماعة .

د : فإن قال قائل : إن الصلاة في جماعة قد صارت شعارا للمبتدعة فكيف نصنع ؟

ذ : نقول له : إن الله تعالى قد أمرنا بالصلاة في جماعة ، ولم يأمرنا بتركها لأن المبتدعة يصلون في جماعة ، فإن ترك الصلاة في جماعة من أجل أن المبتدعة يصلون في جماعة فهو بدعة ، لأن الله تعالى قد أمرنا بالصلاة في جماعة ، ولم يأمرنا بتركها لأن المبتدعة يصلون في جماعة .

ر : فإن قال قائل : إن الصلاة في جماعة قد صارت شعارا للمبتدعة فكيف نصنع ؟

ز : نقول له : إن الله تعالى قد أمرنا بالصلاة في جماعة ، ولم يأمرنا بتركها لأن المبتدعة يصلون في جماعة ، فإن ترك الصلاة في جماعة من أجل أن المبتدعة يصلون في جماعة فهو بدعة ، لأن الله تعالى قد أمرنا بالصلاة في جماعة ، ولم يأمرنا بتركها لأن المبتدعة يصلون في جماعة .

س : فإن قال قائل : إن الصلاة في جماعة قد صارت شعارا للمبتدعة فكيف نصنع ؟

ش : نقول له : إن الله تعالى قد أمرنا بالصلاة في جماعة ، ولم يأمرنا بتركها لأن المبتدعة يصلون في جماعة ، فإن ترك الصلاة في جماعة من أجل أن المبتدعة يصلون في جماعة فهو بدعة ، لأن الله تعالى قد أمرنا بالصلاة في جماعة ، ولم يأمرنا بتركها لأن المبتدعة يصلون في جماعة .

فائدة : ٥ .

١ : ينبغي على المسلم أن يحذر من الاستماع إلى أهل البدع : لأن الاستماع إليهم يؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

ب : ينبغي للمسلم أن يحذر من مجالسة أهل البدع : لأن مجالستهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

ت : ينبغي للمسلم أن يحذر من مخالطة أهل البدع : لأن مخالطتهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

ث : ينبغي للمسلم أن يحذر من مناظرة أهل البدع : لأن مناظرتهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

ج : ينبغي للمسلم أن يحذر من مجادلة أهل البدع : لأن مجادلتهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

ح : ينبغي للمسلم أن يحذر من مصاحبة أهل البدع : لأن مصاحبتهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

خ : ينبغي للمسلم أن يحذر من مرافقة أهل البدع : لأن مرافقتهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

د : ينبغي للمسلم أن يحذر من مسافرة أهل البدع : لأن مسافرتهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

ذ : ينبغي للمسلم أن يحذر من مزاملة أهل البدع : لأن مزاملتهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

ر : ينبغي للمسلم أن يحذر من مؤاكلة أهل البدع : لأن مؤاكلتهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

ز : ينبغي للمسلم أن يحذر من مشاربة أهل البدع : لأن مشاربتهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

س : ينبغي للمسلم أن يحذر من مصاهرة أهل البدع : لأن مصاهرتهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

ش : ينبغي للمسلم أن يحذر من معاملة أهل البدع : لأن معاملتهم تؤدي إلى محبتهم : ومحبتهم تؤدي إلى الوقوع في بدعهم .

ולא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו׃
ט : כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
י : ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח׃
יא : והיה המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליהוה׃
יב : ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם׃
יג : השמר לך פן תעלה עולתיך בכל מקום אשר תראה׃
יד : כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך׃
טו : רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃
טז : רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים׃
יז : לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃
יח : כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך׃
יט : השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך׃
כ : כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר׃
כא : כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך׃
כב : אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא ובטהור יאכלנו כאחד׃
כג : רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר׃
כד : לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים׃
כה : לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה׃
כו : רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובא אל המקום אשר יבחר יהוה׃
כז : ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך יישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל׃
כח : שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך׃
כט : כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת בארצם׃
ל : השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני׃
לא : לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם׃
לב : את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו׃

פרק : יג .

א : כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת׃
ב : ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם׃
ג : לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם׃
ד : אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃
ה : והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃
ו : כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃
ז : מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃
ח : לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו׃
ט : כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה׃
י : וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃
יא : וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃
יב : כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃
יג : יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושב עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃
יד : ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃
טו : הכה תכה את יושב העיר ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃
טז : וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃
יז : ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃
יח : כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך׃

ملك الشعب الذي اسمه يوسف : ٥ ليوسف ان يعبر الرؤيا : ٦ فاجاب
يوسف : ليس هذا بي : الله يجيب جواب السلام : ٧ فقص الملك
الرؤيا على يوسف : ٨ فقال يوسف : رؤيا الملك واحدة : الله
اظهر للملك ما هو صانع : ٩ السبع البقرات الحسنة المنظر هي
سبع سنين : والسنابل السبع الحسنة هي سبع سنين : الرؤيا
واحدة : ١٠ والبقرات السبع الدميمة المنظر الصاعدة بعد تلك
هي سبع سنين : والسنابل الفارغة الملفوحة بالريح الشرقية
تكون سبع سنين جوع : ١١ هذا هو الامر الذي كلمت به الملك :
الله اظهر للملك ما هو صانع : ١٢ ها سبع سنين شبع عظيم
تاتي في كل ارض مصر : ١٣ ويقوم بعدها سبع سنين جوع فتنسى
كل الشبع في ارض مصر : والجوع يكمل الارض : ١٤ ولا يعرف
الشبع في الارض من اجل ذلك الجوع بعده لانه يكون شديدا
جدا : ١٥ واما تكرار الرؤيا على فرعون مرتين فلان الامر مقرر
من قبل الله : والله مسرع ليصنعه : ١٦ والان فلينظر الملك
رجلا فهما حكيما ويجعله على ارض مصر : ١٧ يفعل الملك هذا
ويولي وكلاء على الارض ويتسلم ارض مصر في سبع سنين الشبع :
١٨ ويجمعون كل طعام هذه السنين الجيدة القادمة ويخزنون
قمحا تحت يد فرعون طعاما في المدن ويحفظونه : ١٩ فيكون
الطعام ذخيرة لارض مصر لسبع سنين الجوع التي تكون في ارض
مصر : ولا تفنى الارض من الجوع : ٢٠ فقال فرعون ليوسف :
بما ان الله قد اعلمك كل هذا فليس احد فهما وحكيما مثلك :
٢١ انت تكون على بيتي وعلى فمك يقبل كل شعبي : انما
الكرسي اكون اعظم منك : ٢٢ وقال فرعون ليوسف : انظر قد
جعلتك على كل ارض مصر : ٢٣ ونزع فرعون خاتمه من يده
وجعله في يد يوسف والبسه ثياب بوص وجعل قلادة من ذهب في
عنقه : ٢٤ واركبه في المركبة الثانية التي له فنادوا قدامه
اركع : وجعله على كل ارض مصر : ٢٥ وقال فرعون ليوسف :
انا فرعون وبدوني لا يرفع احد يده او رجله في كل ارض مصر :
٢٦ ودعا فرعون اسم يوسف صفنات فعنيح : وزوجه اسنات بنت
فوطي فارع كاهن عون : فخرج يوسف على ارض مصر : ٢٧ وكان
يوسف ابن ثلاثين سنة حين وقف امام فرعون ملك مصر : وخرج
يوسف من عند فرعون وطاف في كل ارض مصر : ٢٨ وصنعت الارض
في السنين السبع الشبع حفنات حفنات : فجمع كل طعام السنين
السبع التي كانت في ارض مصر وجعل الطعام في المدن : طعام
حقل المدينة التي حولها جمع في وسطها : ٢٩ وجمع يوسف حنطة
كالرمل على البحر كثيرة جدا حتى كف عن العد لانه لم يكن
له عدد : ٣٠ وقبل ان تاتي سنين الجوع ولد ليوسف ابنان
اللذان ولدتهما له اسنات بنت فوطي فارع كاهن عون : ٣١ ودعا
يوسف اسم بكره منسى : لان الله قد انساني كل تعبي وكل بيت
ابي : ٣٢ ودعا اسم الثاني افرايم : لان الله قد اثمرني في
ارض مذلتي : ٣٣ وانقضت سبع سنين الشبع التي كانت في ارض
مصر : ٣٤ وابتدات سبع سنين الجوع كما قال يوسف : وكان
الجوع في كل الاراض واما في كل ارض مصر فكان الخبز : ٣٥ ثم
جاعت كل ارض مصر فصرخ الشعب الى فرعون من اجل الخبز :
فقال فرعون لكل المصريين : اذهبوا الى يوسف واصنعوا ما
يقول لكم : ٣٦ وكان الجوع على كل وجه الارض ففتح يوسف
كل ما فيه وباع للمصريين : واشتد الجوع في ارض مصر : ٣٧ وكل
الارض جاءت الى مصر لتشتري من يوسف : لان الجوع اشتد في
كل الارض .

ا : ٥هلم ملكتا دأذنا ڤبڤت بعمد
ڤڤت مهذبل ديجذا دمذڤم : مع نڤذا :
٥٥ مع ٢لمكا ڤڤصدا دلجم : مديڤما
لمؤذا ڤذلل ٥هلك لهبد ، ٥بڤح
بعمد لتجلما دمهذبل لموذاتے
ڤڤلمذا٥ف .

س : ٢هموذا ڤجڤذا٥ا : ڤجنڤے :
٥جاعڤڤ : ڤجمڤڤذا : ڤجلاصذا : ٥ستلاا :
٥أمهڤبا : ڤجنشتا : ٥ڤڤذا : ٥سڤتا :
منجذهتا .

٤ : ٥هلم ملكتا دأذنا ڤبڤت
بعمد : ملكا مع دابڤسه : ملكا مع
دلس : ڤبذ ٢تت ٢ما ٢مد .

٥ : ملكا مع داهڤعلت : ملكا مع
دمجڤه .

٦ : ملكا مع دڤذصوا : ملكا مع
ڤلجت .

٧ : ملكا مع دڤيلم : ملكا مع ڤبڤذ .

٨ : ملكا مع ڤڤجبذ : ملكا مع ڤبڤذ .

٩ : ملكا مع دمذما : ملكا مع ڤڤذ .

١٠ : ملكا مع دلجنا : ملكا مع
ڤبڤذلت :

١١ : ملكا مع ڤڤصذه : ملكا مع ٢ما .

١٢ : ملكا مع ڤاڤسم : ملكا مع دمڤڤ .

١٣ : ملكا مع ڤاڤت : ملكا مع
ڤبڤه .

١٤ : ملكا مع ڤصڤه : ملكا مع
دمڤه .

١٥ : ملكا مع ڤعصڤس ڤڤصڤه :
ملكا مع ڤاجڤك .

١٦ : ملكا مع ڤاهڤم : ملكا مع
ڤڤڤيه .

١٧ : ملكا مع ڤذصت : ملكا مع
ڤيعصبت ڤڤڤذمكا .

١٨ : ملكا مع ڤڤذا : ملكا مع ڤيعصبت
ڤڤصڤه : ڤجمڤما لمؤذا ڤسڤما .

١٩ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٢٠ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٢١ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٢٢ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٢٣ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٢٤ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٢٥ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٢٦ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٢٧ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٢٨ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٢٩ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٣٠ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٣١ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٣٢ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٣٣ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٣٤ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٣٥ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٣٦ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٣٧ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٣٨ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٣٩ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٤٠ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٤١ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٤٢ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٤٣ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٤٤ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٤٥ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٤٦ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٤٧ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٤٨ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٤٩ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٥٠ : ٥هلم ڤبڤذا ڤجنشتا : مع ٢تم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

ملكوم : مد .

ا : ٥مهد مد ملد ٥مد ٥ڤتا : ٥ڤذد
٢م ڤذا : ما ٢تا مد٥ا ٥ملك ٥ڤتا :
٥ڤذا دڤاهسڤا ڤلتا ٥م ٢ما
لمذاڤه .

ت : ٥م ٢ما ڤذا دڤاهسڤا ڤلتا
ملتا ڤڤلمڤتا ڤجلت ٢ما ڤمڤذد .

ت : مع ٥مهد ڤمڤت ڤمڤم : ڤڤڤما
٢لاسما دمهذبل ڤجڤذا : ڤجنشتا
مهبعا : ٥مهذا ٢هموذا ڤڤلمڤا :
٢ما٢تا : ٥ڤذا٢تا : ٥ڤهلاتا : ٥ڤا٢تا :
٥مهڤذا : ٥ڤذتا دمع ٢ما .

د : ٥ملم ڤذا ڤجنشتا : ڤصڤما
ڤڤڤتا : ڤڤما لمؤذ : ڤڤما ٢لاسما
ڤمڤبا .

ه : ٥ڤذا ڤاجد ٥ڤلم ڤجنا : مع
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤاسما ٢موذا
ڤجمڤما : ٢مڤما لمؤذا ڤسڤما .

٥ : ٥هلم ڤهڤذا دهموذا : مع ڤجم
ڤڤذنشت ڤعصا ڤجلمكا : ڤلجلم
ڤڤڤما ٢لاسما ڤمنشتا ڤصڤڤكا :
ڤڤڤتا : ٢ذا ڤذنا ٥مڤج ٢ما مع ڤڤڤت
ڤمنا ٥هڤذ . ڤلسڤم ڤم ڤجنا ٥هڤذ
٢مجنا ڤڤمڤذلا .

ܐܓܪܐ ܥܡܪܗ ܡܘܬܐ ܠܫܘܠܚ : ܘܐܓܪܐ ܠܓܒܪ
ܫܘܠܚ : ܘܠܐ ܟܠܗ ܡܠܬܐ ܡܢ ܒܠܥܕܝܗ ܕܥܡܝܪ
ܡܪܢܐ ܠܡܘܬܐ .

ܗ : ܘܢܫܒܚܗ ܫܘܠܚ ܠܟܠܗ ܐܪܒܐ ܐܓܪܐ
ܕܛܘܪܐ : ܘܠܟܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ : ܘܠܟܠܗ ܐܪܒܥܐ
ܕܦܩܝܕܬܐ : ܘܠܛܘܪܐ ܒܠܗܘܢ : ܘܠܦܩܝܕܬܗܘܢ .

ܘ : ܡܢ ܛܘܪܐ ܕܦܠܝܓ ܘܗܠܝܢ ܠܗܝܢ:
ܘܡܪܘܡܐ ܠܓܒܪܝܢ ܕܦܩܝܕܬܐ ܕܠܓܒܝ ܕܬܫܒܚ
ܛܘܪܐ ܕܫܪܝܪܝ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܠܟܝܗܘܢ
ܓܒܪ : ܘܡܛܠ ܐܢܘܢ ܫܘܠܚ .

ܙ : ܘܢܩܘܡܬܐ ܦܫܝܛܬܐ ܓܒܪ ܫܘܠܚ
ܒܪܢܐ : ܟܕ ܡܠܟܐ ܒܠܗܘܢ ܐܘܠܝ .

ܚ : ܘܠܐ ܐܫܬܟܚܬ ܒܪܝܬܐ ܕܠܐ ܐܫܬܠܡܬ
ܠܒܢܝ ܫܡܝܐ ܘܢܦܩܘܗܝ : ܐܠܐ ܐܢ ܢܘܗܪܐ
ܕܢܬܒܥ ܒܝܢܬܗܘܢ : ܕܐܝܟ ܐܢܘܢ ܫܘܠܚ:
ܘܥܒܕ ܐܢܘܢ ܫܘܠܚ ܕܝܠܝܗܘܢ ܠܫܡܝܐ.
ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܐܘܠܝ ܥܒܕܐ ܐܢܫ ܫܘܠܚ
ܘܢܩܕܫ ܐܢܫ .

ܛ : ܡܛܠ ܕܡܢ ܒܪܝܬ ܡܪܢܐ ܗܘܐ ܐܓܪܐ:
ܕܝܬܒܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܕܝܠܗܘܢ ܠܡܪܢܐ ܟܕ
ܫܘܠܚ : ܡܛܠ ܕܢܬܪܒܘܢ ܐܢܘܢ ܘܠܐ ܢܗܘܐ
ܥܠܝܗܘܢ ܬܫܒܘܚܬܐ : ܡܛܠ ܕܐܘܟܝ ܐܢܘܢ ܐܦܢܐ
ܕܦܩܝܕ ܡܪܢܐ ܠܡܘܬܐ .

ܝ : ܘܐܝܬܐ ܫܘܠܚ ܒܪܝܬܐ ܗܘ : ܘܢܩܕܫ
ܠܛܒܬܐ ܕܒܛܘܪܐ : ܡܢ ܢܗܪܘ : ܘܡܢ ܕܒܪܐ:
ܘܡܢ ܓܒܪ : ܘܡܢ ܟܠܗ ܛܘܪܐ ܕܢܘܗܪܐ : ܘܡܢ
ܟܠܗ ܛܘܪܐ ܕܫܘܠܚ. ܟܕ ܡܢܝܢܬܗܘܢ ܢܩܕܫ
ܐܢܘܢ ܫܘܠܚ .

ܝܐ : ܘܠܐ ܐܫܬܠܡܘ ܠܛܒܬܐ ܒܐܪܒܐ ܕܒܢܝ
ܫܘܠܚ : ܐܠܐ ܐܢ ܒܪܐܘ : ܘܕܝܢܐ : ܘܒܐܫܬܪܝ
ܐܫܬܠܡܘ .

ܝܒ : ܘܢܫܒܚܗ ܫܘܠܚ ܠܟܠܗ ܐܪܒܐ : ܐܢܫ
ܕܐܬܡܪ ܡܪܢܐ ܠܡܘܬܐ : ܘܢܩܕܫܗ ܫܘܠܚ
ܡܘܬܢܐ ܠܫܘܠܚ ܕܫܒܝܚܘܬܐ ܠܓܒܪܝܗܘܢ.
ܘܐܪܒܐ ܐܬܬܢܝܚܘ ܡܢ ܡܪܢܐ.

ܡܐܡܪܐ : ܡܕ.

ܐ : ܘܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܐܪܒܐ ܕܢܗܪܘ ܬܢܝ
ܫܘܠܚ : ܘܢܗܪܘ ܐܬܡܠܠܗܘܢ : ܕܢܒܪܐ ܕܡܢܗܪܐ
ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܥܡܝܩܐ : ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܕܐܪܒܥܐ
ܘܡܪܘܡܐ ܠܛܘܪܐ ܕܫܪܝܪܝ : ܘܟܠܗ ܦܩܝܕܬܐ
ܕܒܡܕܝܢܬܐ .

ܒ : ܗܝܡܢ ܡܠܟܐ ܕܐܬܩܪܝ ܕܢܬܒ
ܗܘܐ ܒܝܫܬܐ : ܘܫܠܝܚ ܗܘܐ ܡܢ ܥܒܕܘܗܝ
ܒܟܠ ܗܦܟܬܐ ܕܢܘܗܪܐ ܕܐܪܒܥ : ܘܢܘܗܪܗ ܕܢܘܗܪܐ:
ܘܦܠܛܗ ܕܠܓܒܝ : ܘܡܪܘܡܐ ܠܐܦܝ ܢܘܗܪܐ
ܕܐܫܬܠܡܘ ܕܒܢܝ ܢܫܡܐ .

ܓ : ܘܦܩܝܕܬܐ ܒܪܘܡܐ ܠܢܦܫܐ ܕܒܝܬܗ:
ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ : ܘܡܪܘܡܐ ܠܢܦܫܐ ܕܦܩܝܕܬܐ ܢܦܫܐ
ܕܡܠܟܐ : ܕܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܘܪܚܐ ܕܒܝܬ
ܐܫܬܟܚܘ : ܘܡܢ ܬܫܒܘܚ ܕܫܪܝܪܝ ܐܫܬܘܬ
ܕܫܒܝܬܐ .

ܕ : ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܪܝܬ ܡܠܟܐ ܕܓܒܪܝ ܡܢ
ܥܒܕܝܬܐ ܕܐܬܚܕܬܐ ܕܢܬܒ ܗܘܐ ܒܬܫܡܫܬܐ:
ܘܐܬܪܚܒ .

ܗ : ܘܫܠܝܚ ܗܘܐ ܒܛܘܪܐ ܕܐܫܬܡܥ:
ܘܒܫܠܡܐ : ܘܒܓܠܝܢ ܓܒܪ : ܒܪܘܡܐ ܐܬܬܘܡܐ
ܕܒܢܝܗܘܢ ܘܕܡܠܟܘܬܗ : ܘܦܩܝܕܬܗ ܕܫܪܝܪܝ:
ܘܬܫܒܘܚܗ ܕܗܝܡܢ ܡܠܟܐ ܕܫܒܝܚܘ .

ܘ : ܕܡܫܠܡܝܢ ܡܘܬܐ ܥܒܕܝܢ ܕܡܪܢܐ:
ܘܢܩܕܫ ܫܘܠܚܢܐ ܠܐܘܪܚܐ : ܘܠܟܝܢ : ܘܠܛܒܬܗ
ܕܥܒܕܬܐ ܕܫܒܝܚܐ .

حكاية : ٢٠

١ : حجج عجد نجب خلخا جسوة: عيذ بد ههت خلخا حصيو : ٥بد خلخا حعصيم ٥بد خلخا ديجك .

٢ : ٥بد خلخا ذلينتا حيسه: ذحلوبا : وجهسا : ٥حقبنا وجيبا: وحقبنا حسوة حوة ٥بد خلخا دحم حنيذا .

٣ : ولجنتا حم حنيسا حم حنيذا: ٥لصوبا : ٥سبا : ٥ققبا : ٥جحوتا : ذحلوبا: ٥لسوة ذبا سبة هلوبا حيصو: حنيذا حنوبا .

٤ : ونقبه حبو ٥جلخ ٥جنبلاصو حصو هلبلم أم سا جبد هحلا ٥جلخ. حيذا : ٥ذجنا ٥حنوبا هوبا ذهب. ٥ : ٥لابنجه حلصو خلخا ٥لم : وجنبه إجسبا بد حتنا حيذو: ٥لابنجه لمنجح حقبا بد بهذد .

٦ : ٥لبذ حنا لمحمد: لا ابنبد حسو: حهل حسنة لما ذبنا : نجح ٥لم لجلصو جح سذجب حبه تنه أنا لصو ذجنح حنا بهذد .

حكاية : ٢٠

١ : حجج عجد نجب خلخا جسوة: عيذ بد ههت خلخا حصيو : ٥بد خلخا حعصيم ٥بد خلخا ديجك .

٢ : ٥بد خلخا ذلينتا حيسه: ذحلوبا : ٥حقبنا وجيبا: ٥حقبنا حسوة حوة ٥بد خلخا دحم حنيذا .

٣ : ولجنتا حم حنيسا حم حنيذا: ٥لسوة ذبا سبة هلوبا حيصو: حنيذا حنوبا : ٥سبا : ٥ققبا : ٥جحوتا : ذحلوبا: ٥لصوبا : ٥لابنجه حلصو خلخا ٥لم : وجنبه إجسبا بد حتنا حيذو: ٥لابنجه لمنجح حقبا بد بهذد .

٤ : ونقبه حبو ٥جلخ ٥جنبلاصو حصو هلبلم أم سا جبد هحلا ٥جلخ. حيذا : ٥ذجنا ٥حنوبا هوبا ذهب.

٥ : ٥لبذ حنا لمحمد: لا ابنبد حسو: حهل حسنة لما ذبنا : نجح ٥لم لجلصو جح سذجب حبه تنه أنا لصو ذجنح حنا بهذد .

٦ : ٥لبذ حنا لمحمد: لا ابنبد حسو: حهل حسنة لما ذبنا : نجح ٥لم لجلصو جح سذجب حبه تنه أنا لصو ذجنح حنا بهذد .

تجارة وغيرها بغير : وأما قوله تعالى
لكم : وهذه الآية وإن كانت في الحج
فإن المراد بها الأعم من الحج والعمرة
جميعا لأن الحج والعمرة يجتمعان
في الإحرام ويفترقان في الأفعال .

ح : وأما قوله بعد : لا إحرام
ولا إيجاب : فإنما هو تأكيد : يعني
أن الحج لا يكون إلا بإحرام وإيجاب
فيلزم من ذلك أن لا يكون إلا عن
نية .

ط : وقوله بعد : ولا يكون إلا
بوقت : فإن الوقت شرط : وهو
معلوم عند الفقهاء .

ي : وقوله بعد : فيجب بعضها :
أي بعض أفعال الحج : وأما قوله
بعد : وأيها أتى به في وقتها أجزأه :
فإنه أراد بعض الأفعال التي تجب
في وقتها دون بعضها الآخر .

يا : وقوله بعد : ولا يجب في
العمر إلا مرة واحدة : فإنه أراد
أن الحج لا يجب في العمر إلا مرة
واحدة .

يب : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به .

يج : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به .

يد : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به .

يه : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

يو : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

يز : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

يح : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

يط : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ك : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

كا : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

كب : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

كج : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

كد : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

كه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

كو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

كز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

كح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

كط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ل : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

لا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

لب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

لج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

لد : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

له : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

لو : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

لز : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

لح : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

لط : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

مأ : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

مب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

مج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

مد : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

مه : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

مو : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

مز : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

مح : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

مط : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

نأ : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

نب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

نج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

نه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

نو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

نز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

نح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

نط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

س : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

سا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

سب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

سج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

سه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

سو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

سز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

سح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

سط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ع : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

عا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

عب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

عج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

عه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

عو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

عز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

عح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

عط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

غ : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

غا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

غب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

غج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

غه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

غو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

غز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

غح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

غط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ف : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

فا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

فب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

فج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

فه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

فو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

فز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

فح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

فط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ص : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

صا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

صب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

صج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

صه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

صو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

صز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

صح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

صط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ض : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ضا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ضب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ضج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ضه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ضو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ضز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ضح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ضط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ط : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

طا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

طب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

طج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

طه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

طو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

طز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

طح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

طط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ظ : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ظا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ظب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ظج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ظه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ظو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ظز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ظح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ظط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ع : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

عا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

عب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

عج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

عه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

عو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

عز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

عح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

عط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

غ : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

غا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

غب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

غج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

غه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

غو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

غز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

غح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

غط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ف : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

فا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

فب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

فج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

فه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

فو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

فز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

فح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

فط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ص : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

صا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

صب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

صج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

صه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

صو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

صز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

صح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

صط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ض : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ضا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ضب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ضج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ضه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ضو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ضز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ضح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ضط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ط : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

طا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

طب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

طج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

طه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

طو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

طز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

طح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

طط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ظ : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ظا : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ظب : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ظج : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ظه : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ظو : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ظز : وقوله بعد : وأما الحج
الفاسد : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في بعض
أفعاله دون بعض .

ظح : وقوله بعد : وأما الحج
الصحيح : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على الوجه المأمور به في جميع
أفعاله .

ظط : وقوله بعد : وأما الحج
الباطل : فإنه يريد به الحج الذي
يقع على غير الوجه المأمور به في
جميع أفعاله .

ܥܡܐ ܕܩܪܒܐ ܕܥܡܗ : ܘܟܠܗܘܢ ܓܢܒܪ̈ܐ
ܚܝܠܐ .

ܚ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܝܫܘܥ : ܠܐ ܬܕܚܠ
ܡܢܗܘܢ : ܡܛܠ ܕܒܐܝܕܝܟ ܐܫܠܡܬ ܐܢܘܢ :
ܘܐܢܫ ܡܢܗܘܢ ܠܐ ܢܩܘܡ ܠܩܘܕܡܝܟ .

ܛ : ܘܐܬܐ ܥܠܝܗܘܢ ܝܫܘܥ ܡܢ ܫܠܝܐ :
ܟܠܗ ܠܠܝܐ ܣܠܩ ܗܘܐ ܡܢ ܓܠܓܠܐ .

ܝ : ܘܕܠܚ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܩܕܡ ܝܣܪܝܠ :
ܘܡܚܘ ܐܢܘܢ ܡܚܘܬܐ ܪܒܬܐ ܒܓܒܥܘܢ ܕܒܝܬ
ܚܘܪܘܢ : ܘܪܕܦܘ ܐܢܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܕܡܣܩܬܐ
ܕܒܝܬ ܚܘܪܘܢ : ܘܡܚܘ ܐܢܘܢ ܥܕܡܐ ܠܥܙܝܩܐ :
ܘܥܕܡܐ ܠܡܩܕܐ .

ܝܐ : ܘܟܕ ܥܪܩܘ ܡܢ ܩܕܡ ܝܣܪܝܠ :
ܘܢܚܬܝܢ ܗܘܘ ܒܡܚܕܬܐ ܕܒܝܬ ܚܘܪܘܢ :
ܘܡܪܝܐ ܫܕܐ ܥܠܝܗܘܢ ܟܐܦܐ ܪܘܪܒܬܐ ܡܢ
ܫܡܝܐ : ܥܕܡܐ ܠܥܙܝܩܐ ܘܡܝܬܘ . ܘܣܓܝܐܝܢ ܗܘܘ
ܕܡܝܬܘ ܒܟܐܦܐ ܕܒܪܕܐ : ܡܢ ܗܢܘܢ ܕܩܛܠܘ
ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ ܒܚܪܒܐ .

ܝܒ : ܗܝܕܝܢ ܡܠܠ ܝܫܘܥ ܩܕܡ ܡܪܝܐ :
ܒܝܘܡܐ ܕܐܫܠܡ ܡܪܝܐ ܠܐܡܘܪܝܐ ܩܕܡ ܒܢܝ
ܝܣܪܝܠ . ܘܐܡܪ ܝܫܘܥ ܩܕܡ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ :
ܫܡܫܐ ܒܓܒܥܘܢ ܢܩܘܡ : ܘܣܗܪܐ ܒܥܘܡܩܐ
ܕܐܝܠܘܢ .

ܝܓ : ܘܩܡ ܫܡܫܐ : ܘܣܗܪܐ ܩܡ :
ܥܕܡܐ ܕܐܬܦܪܥ ܥܡܐ ܡܢ ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ :
ܗܐ ܟܬܝܒ ܒܣܦܪܐ ܕܐܫܝܪܬܐ : ܘܩܡ
ܫܡܫܐ ܒܦܠܓܗ ܕܫܡܝܐ : ܘܠܐ ܐܬܪܗܒ ܠܡܥܪܒ :
ܐܝܟ ܝܘܡܐ ܫܠܡܐ .

ܝܕ : ܘܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܝܘܡܐ ܗܘ ܩܕܡܘܗܝ
ܐܘ ܒܬܪܗ : ܐܝܟܢܐ ܕܢܫܡܥ ܡܪܝܐ ܒܩܠܗ
ܕܐܢܫ : ܡܛܠ ܕܡܪܝܐ ܐܬܟܬܫ ܗܘܐ ܩܪܒܐ
ܠܝܣܪܝܠ .

ܛܘ : ܘܗܦܟ ܝܫܘܥ ܘܟܠܗ ܝܣܪܝܠ ܥܡܗ
ܠܡܫܪܝܬܐ ܠܓܠܓܠܐ .

ܝܘ : ܘܥܪܩܘ ܚܡܫܐ ܡܠܟܝܢ ܗܠܝܢ :
ܘܐܬܛܫܝܘ ܒܡܥܪܬܐ ܕܡܩܕܐ .

ܝܙ : ܘܐܫܬܥܝܘ ܠܝܫܘܥ ܘܐܡܪܘ ܠܗ :
ܕܐܫܬܟܚܘ ܚܡܫܐ ܡܠܟܝܢ ܗܠܝܢ : ܟܕ ܡܛܫܝܢ
ܒܡܥܪܬܐ ܕܡܩܕܐ .

ܝܚ : ܘܐܡܪ ܝܫܘܥ : ܥܓܠܘ ܟܐܦܐ
ܪܘܪܒܬܐ : ܘܐܪܡܘ ܥܠ ܬܪܥܗ ܕܡܥܪܬܐ :
ܘܐܩܝܡܘ ܥܠܝܗ ܓܒܪܐ ܕܢܛܪܘܢ ܐܢܘܢ .

ܝܛ : ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܠܐ ܬܩܘܡܘܢ : ܐܠܐ
ܪܕܘܦܘ ܒܬܪ ܒܥܠܕܒܒܝܟܘܢ ܘܡܚܘ ܐܢܘܢ :
ܘܠܐ ܬܫܒܩܘܢ ܐܢܘܢ ܕܢܥܠܘܢ ܠܡܕܝܢܬܗܘܢ :
ܡܛܠ ܕܐܫܠܡ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ
ܒܐܝܕܝܟܘܢ .

ܟ : ܘܟܕ ܫܠܡ ܝܫܘܥ ܘܒܢܝ ܝܣܪܝܠ
ܠܡܡܚܝܘ ܐܢܘܢ ܡܚܘܬܐ ܪܒܬܐ : ܥܕܡܐ ܕܫܠܡܘ :
ܘܦܠܝܛܐ ܠܐ ܐܫܬܚܪ ܡܢܗܘܢ : ܘܐܬܠܗܘ ܠܗܘܢ
ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܚܝ̈ܠܐ ܠܡܕܝܢ̈ܬܗܘܢ .

ܟܐ : ܘܗܦܟܘ ܥܡܐ ܠܘܬ ܝܫܘܥ ܠܡܫܪܝܬܐ
ܠܡܩܕܐ ܒܫܠܡܐ : ܘܠܐ ܐܦܪܩ ܐܢܫ ܡܢ
ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ ܠܫܢܗ .

ܟܒ : ܘܐܡܪ ܝܫܘܥ : ܦܬܚܘ ܬܪܥܗ
ܕܡܥܪܬܐ : ܘܐܦܩܘ ܠܝ ܚܡܫܬܗܘܢ ܡܠܟ̈ܐ
ܗܠܝܢ ܡܢ ܡܥܪܬܐ .

ܟܓ : ܘܥܒܕܘ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ :
ܘܐܦܩܘ ܠܗ ܠܚܡܫܬܗܘܢ ܡܠܟ̈ܐ ܗܠܝܢ
ܡܢ ܡܥܪܬܐ : ܠܡܠܟܐ ܕܐܘܪܫܠܡ : ܘܠܡܠܟܐ
ܕܚܒܪܘܢ : ܘܠܡܠܟܐ ܕܝܪܡܘܬ : ܘܠܡܠܟܐ
ܕܠܟܝܫ : ܘܠܡܠܟܐ ܕܥܓܠܘܢ .

ܟܕ : ܘܟܕ ܐܦܩܘ ܐܢܘܢ ܠܡܠܟ̈ܐ ܗܠܝܢ
ܠܘܬ ܝܫܘܥ : ܩܪܐ ܝܫܘܥ ܠܟܠܗܘܢ ܝܣܪܝܠܝ̈ܐ

פרק א׳

א : בארבעה ראשי שנים העולם נידון ואלו הן באחד בניסן ראש השנה לרגלים באחד באלול ראש השנה לבהמה ובאחד בתשרי שתי ראשי שנים באחד בתשרי לשנים ושמיטין וליובלות ובאחד בתשרי ראש השנה לשנה לנטיעים ובאחד בשבט בית שמאי אומרים בחמשה עשר בו ראש השנה לאילן ובית הלל אומרים בראשון בו ראש השנה לאילן.

ב : בשלשה פרקים העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן וביום הכפורים הכל עוברין לפניו כבני מרון שנאמר היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם.

ג : בשלשה ספרים נפתחין בראש השנה ספר רשעים גמורים וספר צדיקים גמורים וספר בינונים בינונים עומדין ותלויין מראש השנה ועד יום הכפורים זכו נכתבין לחיים לא זכו נכתבין למיתה אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק מכאן אמרו אין מוחלין לאדם ביום הכפורים עד שיפייס את חבירו.

ד : ארבעה פרקים בשנה ובארבעתן העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון שנאמר היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם ובחג נידונין על המים.

ה : ארבעה פרקים בשנה ובארבעתן דנין את השלוחים על החרבן על הרעבון על הדבר ועל הגשמים על החרבן מנין שנאמר ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם ועל הרעבון מנין שנאמר הנה שבע שנים באות ועל הדבר מנין שנאמר ויאמר ה׳ אל משה בבא אל פרעה ועל הגשמים מנין שנאמר ויהי בשבעה ימים ויהי מי המבול.

ו : שלשה מפתחות בידי הגבורה ולא נמסרו ביד שליח אלו הן מפתח הגשמים ומפתח התחיה ומפתח העקרה מפתח הגשמים מנין שנאמר יפתח ה׳ לך את אוצרו הטוב ומפתח התחיה מנין שנאמר וידעתם כי אני ה׳ בפתחי את קבריכם ומפתח העקרה מנין שנאמר ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה.

ז : שלשה ספרים נפתחין בראש השנה ספר צדיקים גמורים וספר רשעים גמורים וספר בינונים בינונים עומדין ותלויין מראש השנה ועד יום הכפורים זכו נכתבין לחיים לא זכו נכתבין למיתה אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק מכאן אמרו אין מוחלין לאדם ביום הכפורים עד שיפייס את חבירו.

ח : ארבעה פרקים בשנה ובארבעתן העולם נידון בפסח על התבואה בעצרת על פירות האילן בראש השנה כל באי העולם עוברין לפניו כבני מרון שנאמר היוצר יחד לבם המבין אל כל מעשיהם ובחג נידונין על המים.

ט : בשלשה פרקים בשנה שליח בית דין יוצא ותוקע בפסח בעצרת ובחג בראש השנה יוצא שלשתן ותוקע בעיר ובדרך בעיר כדי שיכנסו עניים ויטלו מתנותיהם בדרך כדי שיהו עוברי דרכים יכולין לשמוע ולא יהו צריכין לחזור ולתקוע בעיר.

י : בשלשה פרקים בשנה בית דין מודיעין את הרבים בפסח בעצרת ובחג בראש השנה מודיעין בכל מקום ובכל זמן בזמן שבית דין קבועין בירושלים ובזמן שאין בית דין קבועין בירושלים אין מודיעין אלא בזמן שבית דין קבועין בירושלים ובזמן שאין בית דין קבועין בירושלים אין מודיעין אלא בחדש שבית דין יושבין בו.

פרשה ד׳

א כי יבא אליך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה יי׳ אלהינו אתכם: ואמרת אליו עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו יי׳ ממצרים ביד חזקה: ויתן יי׳ אותות ומופתים גדולים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו: ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו: ויצונו יי׳ לעשות את כל החקים האלה ליראה את יי׳ אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה: וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יי׳ אלהינו כאשר צונו: כי תשמע את כל המצוה הזאת לעשות הטוב והישר בעיני יי׳ אלהיך לטובת לך ולזרעך אחריך כל הימים ולמען תאריך ימים על האדמה אשר נשבע יי׳ לאבותיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש: אלה המצות והחקים והמשפטים אשר צוה יי׳ אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: למען תירא את יי׳ אלהיך לשמר את כל חקותיו ומצותיו אשר אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יאריכון ימיך: ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יי׳ אלהי אבותיך לך ארץ זבת חלב ודבש: שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ואהבת את יי׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את יי׳ אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם: וחרה אף יי׳ בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר יי׳ נתן לכם: ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם: ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי׳ לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ: כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את יי׳ אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש יי׳ את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם: כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבולכם: לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן יי׳ אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו אל מצות יי׳ אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אם לא תשמעו אל מצות יי׳ אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יבאך יי׳ אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מורה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יי׳ אלהיכם נתן לכם וירשתם אותה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יי׳ אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליי׳ אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יי׳ אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ומעשרותיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יי׳ אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יי׳ אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יי׳ אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יי׳ אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם לבטח: והיה המקום אשר יבחר יי׳ אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולותיכם וזבחיכם מעשרותיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו ליי׳: ושמחתם לפני יי׳ אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יי׳ באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יי׳ אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך: כי אם לפני יי׳ אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יי׳ אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יי׳ אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יי׳ אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יי׳ אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יי׳ לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יי׳: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יי׳: ועשית עולותיך הבשר והדם על מזבח יי׳ אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יי׳ אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יי׳ אלהיך: כי יכרית יי׳ אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרוש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליי׳ אלהיך כי כל תועבת יי׳ אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יי׳ אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יי׳ אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יי׳ אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יי׳ אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי׳ אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך: מאלהי העמים אשר סביבותיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יי׳ אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר יי׳ אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחובה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליי׳ אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יי׳ מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחם עליך והרבך כאשר נשבע לאבותיך: כי תשמע בקול יי׳ אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יי׳ אלהיך: בנים אתם ליי׳ אלהיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה ליי׳ אלהיך ובך בחר יי׳ להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב עז כבש ואיל: איל וצבי ויחמור ודישון ואקו ותאו וזמר: וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא ושסע שסע פרסה הוא וגרה לא יגר טמא הוא לכם: מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו טמאים הם לכם: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כל עוף טהור תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה ואת כל עורב למינו: ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו: את הכוס והינשוף והתנשמת: והקאת והרחמה והשלך: והחסידה האנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליי׳ אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני יי׳ אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יי׳ אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יי׳ אלהיך לשום שמו שם כי ברכך יי׳ אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יי׳ אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יי׳ אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה אתך: מקצה שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגוש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליי׳: את הנכרי תגוש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יי׳ בארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול יי׳ אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי יי׳ אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבוט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יי׳ אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל יי׳ והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יי׳ אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי יימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יי׳ אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יי׳ אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך: ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך יי׳ אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליי׳ אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יי׳ אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יי׳ אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליי׳ אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: שמר את חדש האביב ועשית פסח ליי׳ אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יי׳ אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליי׳ אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יי׳ לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבעת ימים: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יי׳ אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יי׳ אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יי׳ אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליי׳ אלהיך לא תעשה מלאכה: ספר לך שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות: ועשית חג שבעות ליי׳ אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יי׳ אלהיך: ושמחת לפני יי׳ אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יי׳ אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליי׳ אלהיך במקום אשר יבחר יי׳ כי יברכך יי׳ אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יי׳ אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יי׳ ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יי׳ אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יי׳ אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יי׳ אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יי׳ אלהיך: לא תזבח ליי׳ אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יי׳ אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יי׳ אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יי׳ אלהיך לעבור בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש ולירח לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יי׳ אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השופט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יי׳ והשמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העומד לשרת שם את יי׳ אלהיך או אל השופט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל הארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבותי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יי׳ אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויי׳ אמר לכם לא תוספון לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו לו: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יי׳ אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשותם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי חלק ונחלה לא יהיה לו עם ישראל אשי יי׳ ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יי׳ הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יי׳ אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יי׳: ושרת בשם יי׳ אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יי׳: חלק כחלק יאכלון לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבות הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קוסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחובר חבר ושואל אוב וידעוני ודורש אל המתים: כי תועבת יי׳ כל עושה אלה ובגלל התועבות האלה יי׳ אלהיך מוריש אותם מפניך: תמים תהיה עם יי׳ אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אותם אל מעוננים ואל קוסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יי׳ אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יי׳ אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת מעם יי׳ אלהיך בחורב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול יי׳ אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר יי׳ אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי דבר אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יי׳: אשר ידבר הנביא בשם יי׳ ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יי׳ בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי יכרית יי׳ אלהיך את הגוים אשר יי׳ אלהיך נתן את ארצם לך וירשתה וישבת בעריהם ובבתיהם: שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יי׳ אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יי׳ אלהיך מנחילך והיה לנוס שמה כל רוצח: וזה דבר הרוצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום: ובא את רעהו ביער לחטב עצים ונדף ידו בגרזן לכרות העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא יגלה אל אחת הערים האל וחי: פן ירדף גואל הדם אחרי הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכה נפש ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והאם ירחיב יי׳ אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבותיך: כי ישמר את כל המצוה הזאת לעשותה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יי׳ אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יוסף לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יי׳ אלהיך נתן לך נחלה ויהיה עליך דמים: ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יי׳ אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יי׳ לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יי׳ אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יי׳ אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: וספו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה כאשר יכלו השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: ונתנה יי׳ אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יי׳ אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יי׳ אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יי׳ אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליי׳ אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתו: כי יימצא חלל באדמה אשר יי׳ אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך וזקנתיך ומדדו אל הערים אשר סביב החלל: והיה העיר הקרובה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: וקרבו הכהנים בני לוי כי בם בחר יי׳ אלהיך לשרתו ולברך בשם יי׳ ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית יי׳ ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יי׳: כי תצא מחנה על אויביך ונתנו יי׳ אלהיך בידך ושבית שביו: וראית בשביו אשת יפת תאר ונחמת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שביה מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיית לה לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: לא יהיה לאיש בכורה לשנואה וילדה לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה: והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בכור השנואה הבכור: כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה: כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה שמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקולנו זולל וסבא: ורגמוהו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ: לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יי׳ אלהיך נתן לך נחלה: לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: וכי לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: וכן תעשה לחמורו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יי׳ אלהיך כל עושה אלה: כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ורבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו: לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: לא תחרש בשור ובחמר יחדו: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה לו: וישם לה עלילות דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים: ולקח אבי הנערה ואמה ולקחו את בתולי הנערה אל זקני העיר השערה: ואמר אבי הנערה אל הזקן את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה: והנה הוא שם עלילות דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: ולקחו זקני העיר ההוא את האיש והיסרו אתו: וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל והיתה לו לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה: והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך: כי ימצא איש שכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל: כי יארש איש בתולה ומצאה איש בעיר ושכב עמה: והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא ורגמתם אתם באבנים ומתו את הנערה על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: ואם בשדה ימצא האיש את הנערה המארשה ואחזה בה ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: כי בשדה מצאה צעקה הנערה המארשה ואין מושיע לה: כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו: ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה אותה לא יוכל שלחה כל ימיו: לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל יי׳: לא יבא ממזר בקהל יי׳ גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יי׳: לא יבא עמוני

ئەگەر بڕێک لێبدەن : چەند لێدانێک.
س : ئایا بەرد شتێکە بۆ : بڕێک.
وەڵامی : بەڵێ بەرد شتێکە بۆ بڕێک.
ج : ئەگەر ئاو بەرد بڕێک بکات : ئەوا ئاو
بەرد دەکات.
ح : بەرد جڵەو بکات : ئەو
ڕێگرییە لەبەردەم ئاوەکە : ئاوەکە
ناتوانێت بڕوات. ئەگەر ئاو بڕێک
بەرد بکات : ئەوا ئاوەکە ناتوانێت
بڕوات.
ت : ئایا بەرد بڕێک ئاو دەکات :
وەڵامی : بەڵێ بەرد بڕێک ئاو دەکات.
ی : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ک : ئەو بڕێکە بەردە ئاوەکە
ناتوانێت بڕوات : ئەو بڕێکە چییە
دەوترێت : بڕێکە ئاوەکە نەتوانێت
بڕوات.
ل : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
م : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ن : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
س : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ع : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ف : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ص : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ق : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ر : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ش : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ت : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ث : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
خ : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ذ : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ض : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
ظ : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.
غ : ئەگەر بەرد بڕێک ئاو بکات :
ئەوا ئاوەکە ناتوانێت بڕوات.

ܕܥܝܬܐ ܘܟܢܒܪܐ ܒܦܘܘ ܠܟܘܢ: ܘܐܕܡܝܘ ܠܟܘܢ
ܒܡܪܐ ܡܢ ܒܗܬܪܗ ܕܡܨܪ̈ܝܐ .

ܓ : ܘܦܬܝܚ ܡܘܫܐ ܘܗܪܘܢ ܐܦܢ ܢܒܪܝܬ
ܡܪܒܐ ܠܡܦܠܛ ܠܗ . ܘܡܚܝܐ ܡܘܫܐ ܐܬܟܐ
ܐܠܩܝ ܐܒܪܝܢ ܕܐܬܪܝܢ ܒܚܝܠܗܘܢ : ܘܡܥܒܕ
ܐܝܟ ܒܠܠܐ .

ܕ : ܘܩܪܝ ܐܝܟ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܣܘ ܡܢܐ
ܕܦܫܝܡ ܐܢܬܘܢ ܥܠ ܡܨܪ̈ܝܬܐ: ܡܢ ܒܗܘܠܪܗ
ܕܡܨܪ̈ܝܬܐ: ܠܐ ܬܪܚܡܘܢ ܒܬܪ ܡܢܗ ܡܢ
ܡܨܪ̈ܝܐ: ܘܗܘܝܬܘܢ ܡܣܬܒܝܢ ܒܠܒܟܘܢ .

ܗ : ܘܐܢܐ ܘܡܠܟܐ ܕܐܒܗ ܐܢܫ ܡܫܬܕܪ
ܠܡܨܪ̈ܝܬܐ . ܘܟܠܐ ܕܢܦܩܘ ܠܐܘܪܚܝ ܐܡܘ
ܕܒܝܕܥܬܐ: ܗܐ ܐܪܟܝܢ ܡܢܗ ܡܢ ܒܝܬܝܗܘܢ .

ܘ : ܘܢܦܩܝܢ ܟܬܒܝ ܘܪܕܝܦܝܢ ܠܗ ܡܢ
ܡܨܪ̈ܝܐ: ܡܛܠ ܕܐܡܪܝܢ: ܕܪܚܡܝܢ ܐܝܟ ܡܢ
ܒܝܬܝܗ ܐܝܟ ܕܒܝܬܝܗܘܢ. ܘܚܝܢ ܗܐ ܪܚܡܝܢ
ܚܝܢ ܡܢ ܒܝܬܝܗܘܢ .

ܙ : ܘܐܢܝܗܝ ܒܘܫܘ ܡܢ ܒܡܐܪܥܝܗܘܢ:
ܘܦܘܪܩܘܗ ܠܡܨܪ̈ܝܬܐ : ܘܢܬܠܡܝܗ ܩܪܒܐ
ܐܠܗܟܘܢ ܒܐܝܕܬܟܘܢ .

ܚ : ܘܟܠܐ ܕܐܝܬܘܬܗ ܠܡܨܪ̈ܝܬܐ:
ܐܘܡܝܘܗ ܒܚܘܪܐ: ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܒܝܕܗ:
ܘܚܙܘ ܕܝܢ ܕܦܘܩܕܢܟܘܢ .

ܛ : ܘܡܥܒܕ ܐܝܟ ܡܘܫܐ: ܘܐܙܠܘ ܠܒܝܬ
ܒܡܪܐ: ܘܒܝܬܗ ܟܠܗ ܐܝܟ ܐܬܪ ܠܗ: ܡܢ
ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܨܪ̈ܝܬܐ. ܘܡܬܐ ܡܘܫܐ ܒܠܠܐ
ܗܘ ܒܝܘ ܐܝܟܢܐ .

ܝ : ܘܡܥܒܕ ܡܘܫܐ ܒܚܘܒܐ ܘܡܒܝܫܐ
ܠܟܠܐ: ܘܡܚܙܝܘ ܗܘ ܘܩܢܝܢ ܕܒܫܪܝܪ ܠܗ
ܒܝܘ ܐܝܟܢܐ .

ܝܐ : ܘܟܠܗܘܢ ܐܒܕܐ ܒܪܟܬܐ ܕܒܝܬܗ
ܡܠܟܗ: ܘܦܬܓܡ ܠܡܘܟܠܬܗ ܕܡܨܪ̈ܝܬܐ: ܘܒܪܗ

ܡܢ ܐܪ̈ܥܢܝܬܗ ܕܟܠܗ : ܘܢܣܠܐ ܐܝܟ ܐܝܟ ܗܘܐ
ܕܒܢܬܐ ܠܗ .

ܝܒ : ܘܡܥܒܕ ܡܘܫܐ ܢܦܩܐ ܐܠܩܝ ܐܒܪܝܢ:
ܘܐܘܬܒ ܐܝܟ ܒܡܘܪܢܐ ܒܢܬܗ ܒܝܬܗ ܐܝܟ
ܠܗ: ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܨܪ̈ܝܬܐ .

ܝܓ : ܘܡܥܒܕܗ ܠܒܝܬܗ ܘܠܟܠܗ ܡܦܩܢܗ
ܡܢ ܐܪ̈ܥܢܝܬܗ ܕܡܨܪ̈ܝܬܐ: ܘܢܛܪܘ ܒܥܒܕܐ ܡܢ
ܡܠܟܘܬܗ ܕܡܨܪ̈ܝܬܐ. ܘܐܙܠ ܡܘܫܐ ܒܠܠܐ
ܗܘ ܒܝܘ ܐܝܟܢܐ .

ܝܕ : ܘܟܕ ܚܙܐ ܦܠܚܐ ܕܟܠܗ ܐܬܚܪܒ .
ܘܟܠܗ ܢܦܩܘ ܐܘܪ̈ܚܬܗ ܕܡܨܪ̈ܝܬܐ ܠܐܘܪܚܗ
ܕܒܗܪܝܠ: ܘܗܘܘ ܒܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܟܠܗ ܒܦܬܓܡܐ:
ܘܐܝܟܢܐ ܠܐ ܢܦܠ ܗܘܐ ܕܒܡܪܐ ܐܝܟ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ ܡܢ ܒܗܬܪܗ ܕܡܨܪ̈ܝܬܐ .

ܛܘ : ܘܐܬܟܪܝ ܡܘܫܐ ܘܒܠܗ ܒܦܬܓܡ ܡܢ
ܒܝܬܝܗܘܢ ܠܡܣܪܩ ܒܐܘܪܚܐ ܕܡܕܒܪܐ .

ܝܘ : ܘܡܛܐ ܒܠܗ ܐܝܟܢܐ ܕܟܠܗ ܠܡܣܪܩ
ܟܬܪܗܘܢ: ܘܪܕܝܦܘ ܟܬܪ ܡܘܫܐ: ܘܐܬܚܪܒܘ
ܠܗܘܢ ܡܢ ܡܨܪ̈ܝܐ .

ܝܙ : ܘܠܐ ܐܫܬܒܩ ܐܢܫ ܒܟܠܗ : ܘܒܝܬܗ
ܐܝܟ: ܕܠܐ ܢܦܩܘ ܟܬܪ ܒܦܬܓܡ . ܘܡܥܒܕܘܗ
ܠܡܨܪ̈ܝܬܐ ܟܕ ܦܬܝܚܐ: ܘܪܕܝܦܘ ܟܬܪ
ܒܦܬܓܡ .

ܝܚ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ: ܐܪܝܡ ܒܚܘܛܪܐ
ܕܐܝܬܝܟ ܥܠ ܝܡܐ: ܡܛܠ ܕܐܝܬܝܟ ܐܝܠܦܠܐܗ.
ܘܐܪܝܡ ܡܘܫܐ ܒܚܘܛܪܐ ܕܐܚܝܕ ܗܘܐ ܒܐܝܕܗ
ܥܠ ܡܨܪ̈ܝܐ .

ܝܛ : ܘܟܠܗ ܥܠܡ ܡܫܬܥܒܕܝܢ ܡܢ
ܕܘܟܬܗ: ܘܪܗܛܘ ܣܒܝܠܝܢ ܐܝܟ ܡܦܩܢܐ
ܐܝܟ . ܘܟܠܗ ܠܡܨܪ̈ܝܬܐ ܘܐܚܪ̈ܢܐ:
ܘܫܬܪܘܗ ܘܐܡܪܘܗ ܠܡܨܪ̈ܝܐ ܒܚܘܪܐ.

ܟ : ܘܐܬܦܩܝܘ ܐܢܫܐ ܕܟܠܗ ܠܒܝܬܗܘܢ:

ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܡܩܡ ܩܕܡ ܒܥܠܕܒܒܝܟܘܢ :
ܥܕܡܐ ܕܬܥܒܪܘܢ ܚܪܡܐ ܡܢ ܒܝܢܬܟܘܢ .

ܝܕ : ܘܬܬܩܪܒܘܢ ܒܨܦܪܐ ܠܫܒܛܝܟܘܢ . ܘܫܒܛܐ
ܕܢܬܚܕ ܡܪܝܐ : ܢܬܩܪܒ ܠܫܪ̈ܒܬܐ .
ܘܫܪܒܬܐ ܕܢܬܚܕ ܡܪܝܐ : ܬܬܩܪܒ
ܠܒ̈ܬܐ . ܘܒܝܬܐ ܕܢܬܚܕ ܡܪܝܐ : ܢܬܩܪܒ
ܠܓܒ̈ܪܐ .

ܝܗ : ܘܡܢ ܕܡܬܬܚܕ ܒܗ ܒܚܪܡܐ :
ܢܐܩܕ ܒܢܘܪܐ ܗܘ ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ :
ܥܠ ܕܥܒܪ ܥܠ ܩܝܡܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܥܒܕ
ܨܘܚܠܐ ܒܐܝܣܪܝܠ .

ܝܘ : ܘܐܩܕܡ ܝܫܘܥ ܒܨܦܪܐ : ܘܩܪܒܗ
ܠܐܝܣܪܝܠ ܠܫܒܛܝܗܘܢ : ܘܐܬܐܚܕ ܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ .

ܝܙ : ܘܩܪܒ ܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܫܪ̈ܒܬܐ :
ܘܐܬܐܚܕܬ ܫܪܒܬܐ ܕܙܪܚ . ܘܩܪܒ
ܫܪܒܬܐ ܕܙܪܚ ܠܓܒ̈ܪܐ : ܘܐܬܐܚܕ ܙܒܕܝ .

ܝܚ : ܘܩܪܒ ܒܝܬܗ ܠܓܒ̈ܪܐ : ܘܐܬܐܚܕ
ܥܟܪ : ܒܪ ܟܪܡܝ : ܒܪ ܙܒܕܝ : ܒܪ ܙܪܚ : ܡܢ
ܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ .

ܝܛ : ܘܐܡܪ ܝܫܘܥ ܠܥܟܪ : ܒܪܝ ܗܒ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܘܗܒ ܠܗ ܬܘܕܝܬܐ :
ܘܚܘܝܢܝ ܡܢܐ ܥܒܕܬ . ܘܠܐ ܬܟܣܐ ܡܢܝ .

ܟ : ܘܥܢܐ ܥܟܪ ܘܐܡܪ ܠܝܫܘܥ : ܫܪܝܪܐܝܬ
ܐܢܐ ܚܛܝܬ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܘܗܟܢܐ
ܘܗܟܢܐ ܥܒܕܬ .

ܟܐ : ܚܙܝܬ ܒܒܙܬܐ : ܐܣܛܠܐ ܚܕܐ ܫܦܝܪܬܐ :
ܘܡܐܬܝܢ ܙܘܙܝܢ ܕܣܐܡܐ : ܘܠܫܢܐ ܚܕ ܕܕܗܒܐ
ܕܚܡܫܝܢ ܡܬܩܠܝܢ ܡܬܩܠܗ . ܘܪܓܒܬ ܐܢܘܢ
ܘܢܣܒܬ ܐܢܘܢ : ܘܗܐ ܛܡܝܪܝܢ ܒܐܪܥܐ ܒܓܘ
ܡܫܟܢܝ : ܘܣܐܡܐ ܠܬܚܬ ܡܢܗܘܢ .

ܟܒ : ܘܫܕܪ ܝܫܘܥ ܐܝܙܓܕܐ : ܘܪܗܛܘ
ܠܡܫܟܢܗ : ܘܐܫܟܚܘ ܕܛܡܝܪ ܒܡܫܟܢܗ :
ܘܣܐܡܐ ܡܢ ܠܬܚܬ .

ܟܓ : ܘܐܦܩܘ ܐܢܘܢ ܡܢ ܡܫܟܢܗ . ܘܐܝܬܝܘ
ܐܢܘܢ ܠܘܬ ܝܫܘܥ : ܘܠܘܬ ܟܠܗ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .
ܘܫܕܘ ܐܢܘܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ .

ܟܕ : ܘܕܒܪܗ ܝܫܘܥ ܠܥܟܪ ܒܪ ܙܪܚ .
ܘܕܒܪ ܠܣܐܡܐ : ܘܠܐܣܛܠܐ : ܘܠܠܫܢܐ ܕܕܗܒܐ .
ܘܠܒܢ̈ܘܗܝ ܘܠܒ̈ܢܬܗ : ܘܠܬܘܪ̈ܘܗܝ : ܘܠܚܡܪ̈ܘܗܝ :
ܘܠܥܢܗ : ܘܠܡܫܟܢܗ : ܘܠܟܠܡܕܡ
ܕܐܝܬ ܠܗ : ܘܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ ܥܡܗ : ܘܐܣܩܘ
ܐܢܘܢ ܠܥܘܡܩܐ ܕܥܟܪ .

ܟܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ : ܠܡܢܐ ܕܠܚܬܢ :
ܢܕܠܚܟ ܡܪܝܐ ܒܝܘܡܐ ܗܢܐ . ܘܪܓܡܘܗܝ
ܒܟܐܦ̈ܐ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ : ܠܗ ܘܠܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ :
ܘܐܘܩܕܘ ܐܢܘܢ ܒܢܘܪܐ .

ܟܘ : ܘܐܩܝܡܘ ܥܠܘܗܝ ܝܓܪܐ ܕܟܐܦ̈ܐ
ܪܘܪܒܬܐ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ . ܘܐܬܦܢܝ ܡܪܝܐ
ܡܢ ܚܡܬܐ ܕܪܘܓܙܗ . ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܬܩܪܝ
ܫܡܗ ܕܐܬܪܐ ܗܘ : ܥܘܡܩܐ ܕܥܟܪ ܥܕܡܐ
ܠܝܘܡܢܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܚ .

ܐ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܝܫܘܥ : ܠܐ ܬܕܚܠ : ܘܠܐ
ܬܙܘܥ : ܕܒܪ ܥܡܟ ܠܟܠܗ ܥܡܐ ܕܦܠܚܝ
ܩܪܒܐ : ܘܩܘܡ ܣܩ ܠܥܝ . ܚܙܝ ܕܐܫܠܡܬܗ
ܒܐܝܕܝܟ ܠܡܠܟܐ ܕܥܝ : ܘܠܥܡܗ : ܘܠܡܕܝܢܬܗ :
ܘܠܐܪܥܗ .

ܒ : ܘܥܒܕ ܠܥܝ ܘܠܡܠܟܗ : ܐܝܟܢܐ
ܕܥܒܕܬ ܠܐܝܪܝܚܘ : ܘܠܡܠܟܗ . ܒܠܚܘܕ ܕܝܢ

ܕܝܠܗ̇ : ܘܕܟܠܗ̇ : ܐܦܩܘ ܐܢܘܢ ܠܒܪ ܡܢ
ܡܫܪܝܬܐ .

ܟܕ : ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܐܘܩܕܘ : ܘܠܟܠܗ̇ ܐܝܟ ܕܐܡܪ
ܘܠܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ̇ ܐܝܟ ܝܫܘܥ : ܘܐܚܪܒܘ ܟܠܗ̇
ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܒܚܪܒܐ ܠܡܕܝܢܬܐ : ܡܛܠ ܕܚܪܡܘܗ̇
ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܝܫܘܥ ܠܡܠܐܟܐ ܠܐܝܪܝܚܘ .

ܟܗ : ܘܠܪܚܒ ܙܢܝܬܐ : ܘܠܒܝܬ ܐܒܘܗ̇
ܘܠܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ̇ ܐܚܝ ܝܫܘܥ : ܘܝܬܒܬ ܒܝܢܝ
ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ : ܡܛܠ ܕܛܫܬ
ܐܝܙܓܕܐ ܕܫܕܪ ܝܫܘܥ ܠܡܪܓܠܘ ܠܐܝܪܝܚܘ .

ܟܘ : ܘܐܘܡܝ ܝܫܘܥ ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܘܐܡܪ :
ܠܝܛ ܗܘ ܓܒܪܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܕܢܩܘܡ
ܘܢܒܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܗܕܐ ܐܝܪܝܚܘ . ܒܒܘܟܪܗ
ܢܫܬܬܝܗ̇ : ܘܒܙܥܘܪܗ ܢܩܝܡ ܬܪܥܝܗ̇ .

ܟܙ : ܘܗܘܐ ܡܪܝܐ ܥܡ ܝܫܘܥ . ܘܫܡܥܗ
ܐܙܠ ܗܘܐ ܒܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܙ .

ܐ : ܘܐܥܠܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܥܘܠܐ ܒܚܪܡܐ :
ܘܢܣܒ ܥܟܪ ܒܪ ܟܪܡܝ : ܒܪ ܙܒܕܝ : ܒܪ
ܙܪܚ : ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܡܢ ܚܪܡܐ ܘܐܛܫܝ .
ܘܐܬܚܡܬ ܪܘܓܙܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .

ܒ : ܘܫܕܪ ܝܫܘܥ ܓܒܪܐ ܡܢ ܐܝܪܝܚܘ
ܠܥܝ : ܕܥܠ ܓܢܒ ܒܝܬ ܐܘܢ : ܡܢ ܡܕܢܚܗ̇
ܕܒܝܬ ܐܝܠ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܣܩܘ ܐܠܠܘ
ܐܪܥܐ . ܘܣܩܘ ܓܒܪܐ ܘܐܠܠܘ ܠܥܝ .

ܓ : ܘܗܦܟܘ ܠܘܬ ܝܫܘܥ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ :
ܠܐ ܢܣܩ ܟܠܗ ܥܡܐ : ܐܠܐ ܐܝܟ ܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ
ܐܘ ܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ ܢܣܩܘܢ ܘܢܡܚܘܢ ܠܥܝ . ܠܐ
ܬܠܐܐ ܠܟܠܗ ܥܡܐ : ܡܛܠ ܕܒܨܝܪܝܢ ܐܢܘܢ .

ܕ : ܘܣܠܩܘ ܡܢ ܥܡܐ ܠܬܡܢ : ܐܝܟ ܬܠܬܐ
ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ : ܘܥܪܩܘ ܠܗܘܢ ܡܢ ܩܕܡ
ܐܢܫܐ ܕܥܝ .

ܗ : ܘܩܛܠܘ ܐܢܫܐ ܕܥܝ ܡܢܗܘܢ ܐܝܟ
ܬܠܬܝܢ ܘܫܬܐ ܓܒܪܝܢ : ܘܪܕܦܘ ܐܢܘܢ ܩܕܡ
ܬܪܥܐ ܥܕܡܐ ܠܫܒܪܝܡ : ܘܡܚܘ ܐܢܘܢ ܒܡܚܕܪܐ
ܡܚܘܪܬܐ . ܘܐܬܡܣܝ ܠܒܗ ܕܥܡܐ : ܘܗܘܐ ܐܝܟ
ܡܝܐ .

ܘ : ܘܒܙܥ ܝܫܘܥ ܢܚܬܘܗܝ : ܘܢܦܠ ܥܠ
ܐܦܘܗܝ ܥܠ ܐܪܥܐ : ܩܕܡ ܩܒܘܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܥܕܡܐ ܠܪܡܫܐ : ܗܘ ܘܩܫܝܫܐ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܘܐܪܡܝܘ ܥܦܪܐ ܥܠ ܪܫܝܗܘܢ .

ܙ : ܘܐܡܪ ܝܫܘܥ : ܐܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ : ܠܡܢܐ
ܐܥܒܪܬܗ ܠܥܡܐ ܗܢܐ ܝܘܪܕܢܢ : ܕܬܫܠܡܢܢ
ܒܐܝܕܐ ܕܐܡܘܪܝܐ . ܐܠܘ ܝܬܒܝܢ ܗܘܝܢ ܠܢ ܟܕ
ܒܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ .

ܚ : ܡܪܝܐ ܡܛܠ ܡܢܐ : ܕܐܗܦܟ ܐܝܣܪܝܠ
ܩܕܠܗ ܩܕܡ ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ .

ܛ : ܘܢܫܡܥܘܢ ܟܢܥܢܝܐ ܘܟܠܗܘܢ ܥܡܡܘܗ̇
ܕܐܪܥܐ : ܘܢܬܟܪܟܘܢ ܥܠܝܢ : ܘܢܘܒܕܘܢ ܫܡܢ
ܡܢ ܐܪܥܐ . ܘܡܢܐ ܗܝܕܝܢ ܬܥܒܕ ܠܫܡܟ
ܪܒܐ .

ܝ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܝܫܘܥ : ܩܘܡ ܠܟ :
ܠܡܢܐ ܢܦܠ ܐܢܬ ܥܠ ܐܦܝܟ ܥܠ ܐܪܥܐ .

ܝܐ : ܚܛܐ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܥܒܪܘ ܥܠ ܩܝܡܐ
ܕܦܩܕܬ ܐܢܘܢ : ܘܢܣܒܘ ܡܢ ܚܪܡܐ : ܐܦ ܓܢܒܘ :
ܐܦ ܟܕܒܘ : ܘܣܡܘ ܒܡܐܢܝܗܘܢ .

ܝܒ : ܘܠܐ ܢܫܟܚܘܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܠܡܩܡ
ܩܕܡ ܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ : ܐܠܐ ܩܕܠܗܘܢ ܢܗܦܟܘܢ
ܩܕܡ ܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ : ܡܛܠ ܕܗܘܘ ܠܚܪܡܐ .
ܘܠܐ ܐܘܣܦ ܠܡܗܘܐ ܥܡܟܘܢ : ܐܠܐ ܐܢ ܬܘܒܕܘܢ
ܚܪܡܐ ܡܢ ܒܝܢܬܟܘܢ .

ܝܓ : ܩܘܡ ܩܕܫܝܗܝ ܠܥܡܐ ܗܢܐ : ܘܐܡܪ :
ܐܬܩܕܫܘ ܠܡܚܪ : ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܚܪܡܐ ܒܝܢܬܟ ܐܝܣܪܝܠ : ܠܐ ܬܘܒ

ܒܙܡܪܐ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܥܕ ܒܢܐ : ܘܡܬܩܝܡܝܢ
ܗܘܘ ܩܕܡ ܬܫܡܫܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܩܝܡܝܢ ܗܘܘ
ܒܡܫܟܢܐ : ܘܬܫܡܫܬܐ ܕܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܐܝܬܝܗ ܗܘܬ ܒܐܝܕܝܗܘܢ .

ܠܓ : ܘܕܡܬܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܐܝܠܝܢ ܗܘܘ ܩܕܡ
ܟܗܢܐ ܕܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܒܡܫܟܢܐ : ܘܕܡܫܡܫܝܢ
ܐܝܠܝܢ ܗܘܘ ܟܠܗ ܬܫܡܫܬܐ : ܘܡܫܠܡܝܢ ܗܘܘ
ܘܩܝܡܝܢ ܒܡܫܟܢܐ .

ܠܕ : ܘܠܒܢܝܐ ܩܗܬ ܒܢܘܗܝ : ܘܐܡܪ : ܠܐ
ܬܗܘܘܢ ܘܠܐ ܬܫܡܫܘܢ ܩܠܝܠ : ܘܟܠ ܠܐ
ܬܦܩܘܢ ܡܢ ܦܘܩܕܢܝ : ܡܛܪܬܐ ܠܢܡܘܣܐ
ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܡܢܗ : ܘܥܒܕܝܢ ܬܗܘܘܢ .

ܠܗ : ܘܐܬܦܪܫܬ ܬܫܡܫܬܗ ܕܡܪܝܐ ܠܡܕܒܚܐ
ܘܦܪܫܬܐ ܣܓܝܐ : ܘܐܬܝܘ ܠܡܕܒܚܐ : ܘܩܪܒܘ
ܒܡܕܒܚܐ .

ܠܘ : ܘܡܫܡܫܝܢ ܒܩܠܐ ܒܙܡܪܐ : ܘܡܫܒܚܝܢ
ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܪܝܐ .

ܠܙ : ܘܩܝܡܝܢ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܥܕ
ܒܢܐ : ܘܐܝܠܝܢ ܗܘܘ ܒܩܝܡܐ ܬܫܡܫܬܗ
ܕܡܪܝܐ : ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܘܩܝܡܝܢ ܒܡܫܟܢܐ .
ܘܐܝܠܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ .
ܘܕܡܬܚܫܚܝܢ ܗܘܘ ܐܝܠܝܢ ܗܘܘ ܟܠܗ ܬܫܡܫܬܗ
ܕܡܪܝܐ : ܘܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܒܡܫܟܢܐ .

ܠܚ : ܘܐܬܦܪܫܘ ܠܡܕܒܚܐ ܗܘ ܕܩܘܕܫܐ
ܕܒܝܬ ܩܘܕܫܐ ܣܓܝܐ : ܘܦܪܫܘ ܠܗܘܢ
ܠܡܕܒܚܐ : ܗܢܘܢ ܡܩܪܒܝܢ ܗܘܘ ܥܠܬܐ ܘܕܒܚܐ
ܢܟܣܬܐ .

ܠܛ : ܘܒܢܘܗܝ ܕܐܗܪܘܢ : ܩܪܒܘ ܒܡܕܒܚܐ
ܘܐܬܦܪܫܘ ܠܡܕܒܚܐ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܗܢܐ
ܥܕ ܝܘܡܢܐ . ܒܠܚܘܕ ܕܝܢ ܒܗ ܒܗܘ ܢܡܘܣܐ
ܐܬܦܪܫܘ ܥܕ ܝܘܡܢܐ :

ܡ : ܘܒܢܝܐ ܗܢܘܢ ܕܥܒܕ : ܥܒܕܘ ܟܗܢܐ
ܒܡܫܟܢܐ . ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܟܗܢܐ ܗܢܘ : ܡܛܠ
ܕܐܬܚܫܒܘ ܠܟܘܢ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܕܒܚܐ .

ܡܐ : ܘܬܗܘܐ ܡܕܒܚܐ ܗܕܐ ܘܟܠ ܕܐܝܬ
ܒܗ ܚܕܡܬܐ ܠܩܘܪܒܢܐ . ܒܠܚܘܕ ܠܐܗܪܘܢ ܘܒܢܘܗܝ
ܐܢܘܢ ܠܗ ܘܠܟܠ ܕܐܝܬ ܒܡܫܟܢܐ ܕܒܝܬܐ : ܡܛܠ
ܕܢܛܪܝܢ ܠܗܘܢ ܡܛܪܬܐ ܕܩܘܕܫܐ .

ܡܒ : ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܝܢ ܡܚܘܝܢ ܘܡܘܕܝܢ ܡܢ
ܚܕܡܐ : ܕܠܐ ܢܬܬܫܡܫܘܢ ܘܢܚܣܪܘܢ ܡܢ ܚܕܡܐ :
ܘܢܬܩܪܒܘܢ ܠܡܕܒܚܐ ܕܒܣܡܐ ܚܕܡܐ :
ܘܬܬܩܕܫܘܢ .

ܡܓ : ܟܠ ܫܠܡܐ : ܘܕܒܚܐ : ܘܩܘܪܒܢܐ
ܕܚܛܗܐ : ܘܕܩܘܪܒܢܐ : ܕܡܩܪܒܝܢ ܐܢܘܢ ܠܡܕܒܚܐ .
ܠܟܗܢܐ ܗܘܐ ܕܡܕܒܚܐ ܢܗܘܐ .

ܡܕ : ܘܡܢܗ ܟܗܢܐ : ܘܡܢܗ ܒܡܫܟܢܐ .
ܘܡܢ ܡܫܚܐ ܟܗܢܐ ܟܠܗ ܕܡܫܟܢܐ : ܡܢ ܟܗܢܐ
ܡܢܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܕܡܕܒܚܐ : ܘܢܣܒ ܫܘܦܐ ܟܠ
ܕܩܘܪܒܢ : ܘܣܝܡܘ ܟܗܢܐ ܠܡܕܒܚܐ ܐܝܟ
ܠܡܘܬܒܗ : ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܡܕܒܚܐ .

ܡܗ : ܘܣܕܪܘ ܠܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܟܘܠ : ܡܢ ܚܒܪܐ
ܘܡܢܬܐ ܠܝܘܡܐ : ܘܡܢ ܛܠܠܐ ܘܡܢܬܐ ܠܫܒܬܐ :
ܘܡܢܬܐ ܠܝܪܚܐ : ܘܡܢܬܐ ܠܫܢܝܐ ܘܠܥܐܕܐ :
ܣܕܪܘ ܒܩܘܪܒܢܐ ܕܩܘܕܫܐ .

ܡܘ : ܘܐܬܩܪܝ ܐܢܝܢ ܗܘܢ ܕܒܢܘܗܝ
ܐܗܪܘܢ ܐܡܪ ܡܪܝܐ : ܗܘܠܘ ܠܟܘܢ ܐܝܬܝܗ
ܗܝ ܘܒܢܝܐ : ܘܐܦܩܘܗ ܡܢ ܩܕܡ ܟܠܗ ܠܐܪܥܐ
ܘܠܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ : ܐܝܟ ܕܦܩܕܬ ܠܗ .

ܡܙ : ܘܐܙܠܘ ܟܗܢܐ ܘܐܦܩܘܗ ܠܒܪܐ :
ܘܐܟܠܘܗ : ܘܐܫܬܝܘܗ : ܘܐܫܬܒܩܘ : ܘܠܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ :
ܘܠܟܠܗ ܫܒܛܐ ܐܦܩܘ : ܘܐܥܒܪܘ ܐܢܘܢ ܠܒܪ
ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ ܕܡܫܟܢܐ .

ܡܚ : ܘܠܡܫܟܢܐ ܐܘܥܕܘ ܒܥܘܕܪܐ ܘܠܟܠ
ܕܐܝܬ ܒܗ : ܒܠܚܘܕ ܠܩܘܪܒܐ : ܘܠܦܬܘܪܐ : ܘܠܡܢܪܬܐ

ويقال لهم : ادخلوا الباب سجدا ، وقولوا حطة ، نغفر لكم خطاياكم ، سنزيد المحسنين . ٥٩ فبدل الذين ظلموا منهم قولا غير الذي قيل لهم ، فأنزلنا على الذين ظلموا رجزا من السماء بما كانوا يفسقون . ٦٠ وإذ استسقى موسى لقومه ، فقلنا اضرب بعصاك الحجر ، فانفجرت منه اثنتا عشرة عينا ، قد علم كل أناس مشربهم ، كلوا واشربوا من رزق الله ، ولا تعثوا في الأرض مفسدين . ٦١ وإذ قلتم يا موسى لن نصبر على طعام واحد ، فادع لنا ربك يخرج لنا مما تنبت الأرض من بقلها وقثائها وفومها وعدسها وبصلها ، قال أتستبدلون الذي هو أدنى بالذي هو خير ، اهبطوا مصرا فإن لكم ما سألتم ، وضربت عليهم الذلة والمسكنة وباءوا بغضب من الله ، ذلك بأنهم كانوا يكفرون بآيات الله ويقتلون النبيين بغير الحق ، ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون . ٦٢ إن الذين آمنوا والذين هادوا والنصارى والصابئين ، من آمن بالله واليوم الآخر وعمل صالحا ، فلهم أجرهم عند ربهم ، ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون . ٦٣ وإذ أخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور ، خذوا ما آتيناكم بقوة واذكروا ما فيه لعلكم تتقون . ٦٤ ثم توليتم من بعد ذلك ، فلولا فضل الله عليكم ورحمته لكنتم من الخاسرين . ٦٥ ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت ، فقلنا لهم كونوا قردة خاسئين . ٦٦ فجعلناها نكالا لما بين يديها وما خلفها وموعظة للمتقين . ٦٧ وإذ قال موسى لقومه إن الله يأمركم أن تذبحوا بقرة ، قالوا أتتخذنا هزوا ، قال أعوذ بالله أن أكون من الجاهلين . ٦٨ قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما هي ، قال إنه يقول إنها بقرة لا فارض ولا بكر ، عوان بين ذلك ، فافعلوا ما تؤمرون . ٦٩ قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما لونها ، قال إنه يقول إنها بقرة صفراء فاقع لونها تسر الناظرين . ٧٠ قالوا ادع لنا ربك يبين لنا ما هي إن البقر تشابه علينا وإنا إن شاء الله لمهتدون . ٧١ قال إنه يقول إنها بقرة لا ذلول تثير الأرض ولا تسقي الحرث ، مسلمة لا شية فيها ، قالوا الآن جئت بالحق ، فذبحوها وما كادوا يفعلون . ٧٢ وإذ قتلتم نفسا فادارأتم فيها ، والله مخرج ما كنتم تكتمون . ٧٣ فقلنا اضربوه ببعضها ، كذلك يحيي الله الموتى ويريكم آياته لعلكم تعقلون . ٧٤ ثم قست قلوبكم من بعد ذلك فهي كالحجارة أو أشد قسوة ، وإن من الحجارة لما يتفجر منه الأنهار ، وإن منها لما يشقق فيخرج منه الماء ، وإن منها لما يهبط من خشية الله ، وما الله بغافل عما تعملون . ٧٥ أفتطمعون أن يؤمنوا لكم وقد كان فريق منهم يسمعون كلام الله ثم يحرفونه من بعد ما عقلوه وهم يعلمون . ٧٦ وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا ، وإذا خلا بعضهم إلى بعض قالوا أتحدثونهم بما فتح الله عليكم ليحاجوكم به عند ربكم ، أفلا تعقلون . ٧٧ أولا يعلمون أن الله يعلم ما يسرون وما يعلنون . ٧٨ ومنهم أميون لا يعلمون الكتاب إلا أماني وإن هم إلا يظنون . ٧٩ فويل للذين يكتبون الكتاب بأيديهم ثم يقولون هذا من عند الله ليشتروا به ثمنا قليلا ، ويل لهم مما كتبت أيديهم وويل لهم مما يكسبون . ٨٠ وقالوا لن تمسنا النار إلا أياما معدودة ، قل أتخذتم عند الله عهدا فلن يخلف الله عهده ، أم تقولون على الله ما لا تعلمون . ٨١ بلى من كسب سيئة وأحاطت به خطيئته فأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون . ٨٢ والذين آمنوا وعملوا الصالحات أولئك أصحاب الجنة هم فيها خالدون . ٨٣ وإذ أخذنا ميثاق بني إسرائيل لا تعبدون إلا الله وبالوالدين إحسانا وذي القربى واليتامى والمساكين وقولوا للناس حسنا وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة ثم توليتم إلا قليلا منكم وأنتم معرضون . ٨٤ وإذ أخذنا ميثاقكم لا تسفكون دماءكم ولا تخرجون أنفسكم من دياركم ثم أقررتم وأنتم تشهدون . ٨٥ ثم أنتم هؤلاء تقتلون أنفسكم وتخرجون فريقا منكم من ديارهم تظاهرون عليهم بالإثم والعدوان وإن يأتوكم أسارى تفادوهم وهو محرم عليكم إخراجهم أفتؤمنون ببعض الكتاب وتكفرون ببعض فما جزاء من يفعل ذلك منكم إلا خزي في الحياة الدنيا ويوم القيامة يردون إلى أشد العذاب وما الله بغافل عما تعملون . ٨٦ أولئك الذين اشتروا الحياة الدنيا بالآخرة فلا يخفف عنهم العذاب ولا هم ينصرون . ٨٧ ولقد آتينا موسى الكتاب وقفينا من بعده بالرسل وآتينا عيسى ابن مريم البينات وأيدناه بروح القدس أفكلما جاءكم رسول بما لا تهوى أنفسكم استكبرتم ففريقا كذبتم وفريقا تقتلون . ٨٨ وقالوا قلوبنا غلف بل لعنهم الله بكفرهم فقليلا ما يؤمنون . ٨٩ ولما جاءهم كتاب من عند الله مصدق لما معهم وكانوا من قبل يستفتحون على الذين كفروا فلما جاءهم ما عرفوا كفروا به فلعنة الله على الكافرين . ٩٠ بئسما اشتروا به أنفسهم أن يكفروا بما أنزل الله بغيا أن ينزل الله من فضله على من يشاء من عباده فباءو بغضب على غضب وللكافرين عذاب مهين . ٩١ وإذا قيل لهم آمنوا بما أنزل الله قالوا نؤمن بما أنزل علينا ويكفرون بما وراءه وهو الحق مصدقا لما معهم قل فلم تقتلون أنبياء الله من قبل إن كنتم مؤمنين . ٩٢ ولقد جاءكم موسى بالبينات ثم اتخذتم العجل من بعده وأنتم ظالمون . ٩٣ وإذ أخذنا ميثاقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ما آتيناكم بقوة واسمعوا قالوا سمعنا وعصينا وأشربوا في قلوبهم العجل بكفرهم قل بئسما يأمركم به إيمانكم إن كنتم مؤمنين . ٩٤ قل إن كانت لكم الدار الآخرة عند الله خالصة من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم صادقين . ٩٥ ولن يتمنوه أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين . ٩٦ ولتجدنهم أحرص الناس على حياة ومن الذين أشركوا يود أحدهم لو يعمر ألف سنة وما هو بمزحزحه من العذاب أن يعمر والله بصير بما يعملون . ٩٧ قل من كان عدوا لجبريل فإنه نزله على قلبك بإذن الله مصدقا لما بين يديه وهدى وبشرى للمؤمنين . ٩٨ من كان عدوا لله وملائكته ورسله وجبريل وميكال فإن الله عدو للكافرين . ٩٩ ولقد أنزلنا إليك آيات بينات وما يكفر بها إلا الفاسقون . ١٠٠ أوكلما عاهدوا عهدا نبذه فريق منهم بل أكثرهم لا يؤمنون . ١٠١ ولما جاءهم رسول من عند الله مصدق لما معهم نبذ فريق من الذين أوتوا الكتاب كتاب الله وراء ظهورهم كأنهم لا يعلمون . ١٠٢ واتبعوا ما تتلو الشياطين على ملك سليمان وما كفر سليمان ولكن الشياطين كفروا يعلمون الناس السحر وما أنزل على الملكين ببابل هاروت وماروت وما يعلمان من أحد حتى يقولا إنما نحن فتنة فلا تكفر فيتعلمون منهما ما يفرقون به بين المرء وزوجه وما هم بضارين به من أحد إلا بإذن الله ويتعلمون ما يضرهم ولا ينفعهم ولقد علموا لمن اشتراه ما له في الآخرة من خلاق ولبئس ما شروا به أنفسهم لو كانوا يعلمون . ١٠٣ ولو أنهم آمنوا واتقوا لمثوبة من عند الله خير لو كانوا يعلمون .

ركوع : ٥ .

١ : ٥١ يا أيها الذين آمنوا لا تقولوا راعنا وقولوا انظرنا واسمعوا ، وللكافرين عذاب أليم . ٢ : ١٠٥ ما يود الذين كفروا من أهل الكتاب ولا المشركين أن ينزل عليكم من خير من ربكم ، والله يختص برحمته من يشاء ، والله ذو الفضل العظيم . ٣ : ١٠٦ ما ننسخ من آية أو ننسها نأت بخير منها أو مثلها ، ألم تعلم أن الله على كل شيء قدير . ٤ : ١٠٧ ألم تعلم أن الله له ملك السماوات والأرض ، وما لكم من دون الله من ولي ولا نصير . ٥ : ١٠٨ أم تريدون أن تسألوا رسولكم كما سئل موسى من قبل ، ومن يتبدل الكفر بالإيمان فقد ضل سواء السبيل . ٦ : ١٠٩ ود كثير من أهل الكتاب لو يردونكم من بعد إيمانكم كفارا حسدا من عند أنفسهم من بعد ما تبين لهم الحق ، فاعفوا واصفحوا حتى يأتي الله بأمره ، إن الله على كل شيء قدير . ٧ : ١١٠ وأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة ، وما تقدموا لأنفسكم من خير تجدوه عند الله ، إن الله بما تعملون بصير . ٨ : ١١١ وقالوا لن يدخل الجنة إلا من كان هودا أو نصارى ، تلك أمانيهم ، قل هاتوا برهانكم إن كنتم صادقين . ٩ : ١١٢ بلى من أسلم وجهه لله وهو محسن فله أجره عند ربه ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون . ١٠ : ١١٣ وقالت اليهود ليست النصارى على شيء وقالت النصارى ليست اليهود على شيء وهم يتلون الكتاب ، كذلك قال الذين لا يعلمون مثل قولهم ، فالله يحكم بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون . ١١ : ١١٤ ومن أظلم ممن منع مساجد الله أن يذكر فيها اسمه وسعى في خرابها ، أولئك ما كان لهم أن يدخلوها إلا خائفين ، لهم في الدنيا خزي ولهم في الآخرة عذاب عظيم . ١٢ : ١١٥ ولله المشرق والمغرب فأينما تولوا فثم وجه الله ، إن الله واسع عليم . ١٣ : ١١٦ وقالوا اتخذ الله ولدا سبحانه ، بل له ما في السماوات والأرض ، كل له قانتون . ١٤ : ١١٧ بديع السماوات والأرض ، وإذا قضى أمرا فإنما يقول له كن فيكون . ١٥ : ١١٨ وقال الذين لا يعلمون لولا يكلمنا الله أو تأتينا آية ، كذلك قال الذين من قبلهم مثل قولهم ، تشابهت قلوبهم ، قد بينا الآيات لقوم يوقنون . ١٦ : ١١٩ إنا أرسلناك بالحق بشيرا ونذيرا ولا تسأل عن أصحاب الجحيم . ١٧ : ١٢٠ ولن ترضى عنك اليهود ولا النصارى حتى تتبع ملتهم ، قل إن هدى الله هو الهدى ، ولئن اتبعت أهواءهم بعد الذي جاءك من العلم ، ما لك من الله من ولي ولا نصير . ١٨ : ١٢١ الذين آتيناهم الكتاب يتلونه حق تلاوته ، أولئك يؤمنون به ، ومن يكفر به فأولئك هم الخاسرون . ١٩ : ١٢٢ يا بني إسرائيل اذكروا نعمتي التي أنعمت عليكم وأني فضلتكم على العالمين . ٢٠ : ١٢٣ واتقوا يوما لا تجزي نفس عن نفس شيئا ولا يقبل منها شفاعة ولا يؤخذ منها عدل ولا هم ينصرون . ٢١ : ١٢٤ وإذ ابتلى إبراهيم ربه بكلمات فأتمهن ، قال إني جاعلك للناس إماما ، قال ومن ذريتي ، قال لا ينال عهدي الظالمين . ٢٢ : ١٢٥ وإذ جعلنا البيت مثابة للناس وأمنا ، واتخذوا من مقام إبراهيم مصلى ، وعهدنا إلى إبراهيم وإسماعيل أن طهرا بيتي للطائفين والعاكفين والركع السجود . ٢٣ : ١٢٦ وإذ قال إبراهيم رب اجعل هذا بلدا آمنا وارزق أهله من الثمرات من آمن منهم بالله واليوم الآخر ، قال ومن كفر فأمتعه قليلا ثم أضطره إلى عذاب النار ، وبئس المصير . ٢٤ : ١٢٧ وإذ يرفع إبراهيم القواعد من البيت وإسماعيل ، ربنا تقبل منا ، إنك أنت السميع العليم . ٢٥ : ١٢٨ ربنا واجعلنا مسلمين لك ومن ذريتنا أمة مسلمة لك وأرنا مناسكنا وتب علينا ، إنك أنت التواب الرحيم . ٢٦ : ١٢٩ ربنا وابعث فيهم رسولا منهم يتلو عليهم آياتك ويعلمهم الكتاب والحكمة ويزكيهم ، إنك أنت العزيز الحكيم . ٢٧ : ١٣٠ ومن يرغب عن ملة إبراهيم إلا من سفه نفسه ، ولقد اصطفيناه في الدنيا ، وإنه في الآخرة لمن الصالحين . ٢٨ : ١٣١ إذ قال له ربه أسلم ، قال أسلمت لرب العالمين . ٢٩ : ١٣٢ ووصى بها إبراهيم بنيه ويعقوب ، يا بني إن الله اصطفى لكم الدين فلا تموتن إلا وأنتم مسلمون . ٣٠ : ١٣٣ أم كنتم شهداء إذ حضر يعقوب الموت إذ قال لبنيه ما تعبدون من بعدي ، قالوا نعبد إلهك وإله آبائك إبراهيم وإسماعيل وإسحاق إلها واحدا ونحن له مسلمون . ٣١ : ١٣٤ تلك أمة قد خلت ، لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ، ولا تسألون عما كانوا يعملون . ٣٢ : ١٣٥ وقالوا كونوا هودا أو نصارى تهتدوا ، قل بل ملة إبراهيم حنيفا وما كان من المشركين . ٣٣ : ١٣٦ قولوا آمنا بالله وما أنزل إلينا وما أنزل إلى إبراهيم وإسماعيل وإسحاق ويعقوب والأسباط وما أوتي موسى وعيسى وما أوتي النبيون من ربهم ، لا نفرق بين أحد منهم ونحن له مسلمون . ٣٤ : ١٣٧ فإن آمنوا بمثل ما آمنتم به فقد اهتدوا ، وإن تولوا فإنما هم في شقاق ، فسيكفيكهم الله وهو السميع العليم . ٣٥ : ١٣٨ صبغة الله ومن أحسن من الله صبغة ونحن له عابدون . ٣٦ : ١٣٩ قل أتحاجوننا في الله وهو ربنا وربكم ولنا أعمالنا ولكم أعمالكم ونحن له مخلصون . ٣٧ : ١٤٠ أم تقولون إن إبراهيم وإسماعيل وإسحاق ويعقوب والأسباط كانوا هودا أو نصارى ، قل أأنتم أعلم أم الله ، ومن أظلم ممن كتم شهادة عنده من الله ، وما الله بغافل عما تعملون . ٣٨ : ١٤١ تلك أمة قد خلت ، لها ما كسبت ولكم ما كسبتم ، ولا تسألون عما كانوا يعملون .

ܝܓ : ܐܪܒܥܝܢ ܐܠܦ̈ܝܢ ܟܡ ܡܙܘܚܝܢ ܒܚܝܠܐ :
ܥܒܪܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܠܩܪܒܐ ܒܦܩܥܬܐ
ܕܐܝܪܝܚܘ .
ܝܕ : ܒܝܘܡܐ ܗܘ : ܐܘܪܒ ܡܪܝܐ
ܠܝܫܘܥ ܒܥܝܢ̈ܐ ܕܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܕܚܠܝܠܗ ܡܢܗ
ܐܝܟܢܐ ܕܕܚܠܝܠܗ ܗܘܘ ܡܢ ܡܘܫܐ : ܟܠܗܘܢ
ܝܘܡܬ̈ܐ ܕܚܝܘܗܝ .
ܝܗ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܝܫܘܥ .
ܝܘ : ܦܩܘܕ ܠܟܗ̈ܢܐ ܕܫܩܝܠܝܢ ܩܒܘܬܐ
ܕܣܗܕܘܬܐ : ܘܣܠܩܝ ܡܢ ܝܘܪܕܢܢ .
ܝܙ : ܘܦܩܕ ܝܫܘܥ ܠܟܗ̈ܢܐ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ :
ܣܩܘ ܡܢ ܝܘܪܕܢܢ .
ܝܚ : ܘܟܕ ܣܠܩܝ ܗܘܘ ܟܗ̈ܢܐ ܕܫܩܝܠܝܢ
ܩܒܘܬܐ ܕܩܝܡܬܐ ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܓܘ ܝܘܪܕܢܢ :
ܣܡܟܝ ܦܣ̈ܬܐ ܕܪܓܠܗܘܢ ܕܟܗ̈ܢܐ ܒܝܒܫܐ .
ܘܗܦܟܝ ܡܝ̈ܐ ܕܝܘܪܕܢܢ ܠܕܘܟܬܗܘܢ :
ܘܐܙܠܝ ܐܝܟ ܕܡܢ ܩܕܡ ܥܠ ܟܠܗܘܢ
ܣܦ̈ܬܗ ܕܝܘܪܕܢܢ .
ܝܛ : ܘܥܡܐ ܣܠܩ ܡܢ ܓܘ ܝܘܪܕܢܢ :
ܒܥܣܪܐ ܒܝܪܚܐ ܩܕܡܝܐ : ܘܫܪܘ ܒܓܠܓܠ
ܒܣܘܦܐ ܡܕܢܚܝܐ ܕܐܝܪܝܚܘ .
ܟ : ܘܬܪܬܥܣܪܐ ܟܐܦ̈ܐ ܗܠܝܢ ܕܫܩܠܝܗ
ܡܢ ܓܘ ܝܘܪܕܢܢ : ܐܩܝܡ ܝܫܘܥ ܒܓܠܓܠ .
ܟܐ : ܘܐܡܪ ܠܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ : ܟܕ
ܫܐܠܝ ܒܢܝ̈ܟܘܢ ܡܢ ܡܚܪ ܠܐܒܗ̈ܬܗܘܢ : ܘܐܡܪܝ
ܠܟܘܢ : ܡܢܐ ܐܝܢ ܟܐܦ̈ܐ ܗܠܝܢ .
ܟܒ : ܚܘܘ ܐܝܢ ܠܒܢܝ̈ܟܘܢ : ܘܐܡܪܝܬܘܢ
ܠܗܘܢ : ܕܒܝܒܫܐ ܥܒܪܘ ܐܝܣܪܝܠ ܝܘܪܕܢܢ
ܗܢܐ .
ܟܓ : ܘܐܘܒܫ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟܘܢ ܡܝ̈ܐ
ܕܝܘܪܕܢܢ ܡܢ ܩܕܡܝܟܘܢ ܥܕܡܐ ܕܥܒܪܬܘܢ :
ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟܘܢ ܠܝܡܐ ܕܣܘܦ :
ܘܐܘܒܫܗ ܡܢ ܩܕܡܝܢ ܥܕܡܐ ܕܥܒܪܢ .
ܟܕ : ܕܢܕܥܘܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܕܐܪܥܐ :
ܐܝܕܗ ܕܡܪܝܐ ܕܚܝܠܬܢܐ ܗܝ : ܘܕܢܕܚܠܘܢ
ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬ̈ܐ .

ܨܚܚܐ : ܗ .

ܐ : ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܟܠܗܘܢ ܡܠܟ̈ܐ ܕܐܡܘܪ̈ܝܐ
ܕܒܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ ܕܡܥܪܒܐ : ܘܟܠܗܘܢ ܡܠܟ̈ܐ
ܕܟܢܥܢ ܕܥܠ ܝܕ ܝܡܐ : ܕܐܘܒܫ ܡܪܝܐ ܡܝ̈ܐ
ܕܝܘܪܕܢܢ ܡܢ ܩܕܡ ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ ܥܕܡܐ
ܕܥܒܪܘ : ܐܬܒܪ ܠܒܗܘܢ : ܘܠܐ ܐܫܬܐܪܬ ܒܗܘܢ
ܪܘܚܐ ܡܢ ܩܕܡ ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ .
ܒ : ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܗܘ : ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܝܫܘܥ :
ܥܒܕ ܠܟ ܣܟܝ̈ܢܐ ܕܛܪܢܐ : ܘܗܦܘܟ ܓܙܘܪ
ܐܢܘܢ ܠܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ ܬܢܝܢܘܬ .
ܓ : ܘܥܒܕ ܠܗ ܝܫܘܥ ܣܟܝ̈ܢܐ ܕܛܪܢܐ :
ܘܓܙܪ ܐܢܘܢ ܠܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ ܒܪܡܬܐ ܕܥܘܪ̈ܠܬܐ
ܕܓܒܥܬܐ .
ܕ : ܘܗܕܐ ܐܝܬܝ ܕܓܙܪ ܝܫܘܥ : ܠܟܠ ܥܡܐ
ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܕܟܪ̈ܐ : ܟܠܗܘܢ
ܓܒܪ̈ܐ ܕܩܪܒܐ ܡܝܬܘ ܒܡܕܒܪܐ : ܒܐܘܪܚܐ
ܟܕ ܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ .
ܗ : ܡܛܠ ܕܓܙܝܪܝܢ ܗܘܘ ܟܠ ܥܡܐ
ܕܢܦܩܘ : ܘܟܠ ܥܡܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܡܕܒܪܐ .
ܒܐܘܪܚܐ ܟܕ ܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܠܐ ܓܙܝܪܝܢ ܗܘܘ .
ܘ : ܡܛܠ ܕܐܪܒܥܝܢ ܫܢܝ̈ܢ ܗܠܟܘ ܒܢܝ̈
ܐܝܣܪܝܠ ܒܡܕܒܪܐ : ܥܕܡܐ ܕܚܣܠ ܟܠܗ ܥܡܐ
ܕܓܒܪ̈ܐ ܕܩܪܒܐ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ :
ܕܠܐ ܫܡܥܘ ܒܩܠܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܗܘܢ .

ܗ̇ܘܐ ܡܠܝܐ ܐܨܛܒܥ ܒܣܦܬܗ ܡ̈ܝܐ :
ܘܝܘܪܕܢܢ ܡܠܐ ܗ̇ܘܐ ܥܠ ܟܐܦ̈ܘܗܝ ܟܠܗܘܢ
ܝܘܡ̈ܬܐ ܕܚܨܕܐ .

ܝܘ : ܘܩܡܘ ܡ̈ܝܐ ܕܢܚܬܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܠܥܠ
ܩܡܘ ܐܝܟ ܕܒܘܩܐ ܚܕܐ ܠܚܠܐ ܣܓܝ : ܐܪܚܩܘ
ܛܒ ܡܢ ܐܕܡ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܥܠ ܓܢܒ
ܨܪܬܢ . ܘܕܢܚܬܝܢ ܠܝܡܐ ܕܥܪܒܬܐ ܝܡܐ
ܕܡܠܚܐ : ܫܠܡܘ ܘܐܬܦܣܩܘ . ܥܡܐ ܕܝܢ ܥܒܪܘ
ܠܘܩܒܠ ܐܝܪܝܚܘ .

ܝܙ : ܘܩܡܘ ܟܗ̈ܢܐ ܕܫܩܠܝܢ ܩܒܘܬܐ
ܕܩܝܡܗ ܕܡܪܝܐ ܒܝܒܫܐ ܒܓܘ ܝܘܪܕܢܢ :
ܘܐܝܣܪܝܠ ܟܠܗܘܢ ܕܥܒܪܘ ܒܝܒܫܐ ܥܒܪܝܢ
ܒܝܒܫܐ : ܥܕܡܐ ܕܫܠܡܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܠܡܥܒܪ
ܝܘܪܕܢܢ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܕ.

ܐ : ܘܟܕ ܫܠܡܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܠܡܥܒܪ
ܝܘܪܕܢܢ : ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܝܫܘܥ .

ܒ : ܕܒܪ ܠܟܘܢ ܡܢ ܥܡܐ ܬܪܥܣܪ
ܓܒܪܝܢ : ܚܕ ܚܕ ܓܒܪܐ ܡܢ ܫܒܛܐ .

ܓ : ܘܦܩܘܕ ܐܢܘܢ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܫܩܘܠܘ
ܠܟܘܢ ܡܟܐ ܡܢ ܓܘ ܝܘܪܕܢܢ ܡܢ ܬܚܝܬ
ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ ܕܟܗ̈ܢܐ : ܬܪܬܥܣܪܐ ܟܐ̈ܦܝܢ :
ܘܐܥܒܪܘ ܐܢܝܢ ܥܡܟܘܢ : ܘܫܒܘܩܘ ܐܢܝܢ ܒܒܝܬ
ܡܒܝܬܐ ܕܒܝܬܘܢ ܬܡܢ ܒܗ ܒܠܠܝܐ .

ܕ : ܘܩܪܐ ܝܫܘܥ ܠܬܪܥܣܪ ܓܒܪܝܢ ܕܐܬܩܢܝ
ܕܐܩܝܡ ܡܢ ܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܚܕ ܚܕ ܓܒܪܐ ܡܢ
ܫܒܛܐ .

ܗ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܝܫܘܥ : ܥܒܪܘ ܩܕܡ
ܩܒܘܬܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܠܓܘ ܝܘܪܕܢܢ :
ܘܫܩܘܠܘ ܟܠ ܓܒܪ ܟܐܦܐ ܥܠ ܟܬܦܗ : ܠܡܢܝܢܐ
ܕܫܒ̈ܛܐ ܕܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ .

ܘ : ܡܛܠ ܕܬܗܘܐ ܐܬܐ ܗܕܐ ܒܝܢܬܟܘܢ :
ܕܟܕ ܢܫܐܠܘܢܟܘܢ ܒܢ̈ܝܟܘܢ ܡܚܪ : ܘܢܐܡܪܘܢ
ܠܟܘܢ : ܡܢܐ ܐܢܝܢ ܟܐ̈ܦܐ ܗܠܝܢ .

ܙ : ܐܡܪܘ ܠܗܘܢ : ܕܐܬܦܠܓܘ ܡ̈ܝܐ
ܕܝܘܪܕܢܢ ܡܢ ܩܕܡ ܩܒܘܬܐ ܕܩܝܡܗ
ܕܡܪܝܐ : ܟܕ ܥܒܪܐ ܒܝܘܪܕܢܢ : ܐܬܦܠܓܘ ܡ̈ܝܐ
ܕܝܘܪܕܢܢ . ܘܢܗܘܝܢ ܗܠܝܢ ܟܐ̈ܦܐ ܕܘܟܪܢܐ ܠܒܢ̈ܝ
ܐܝܣܪܝܠ ܠܥܠܡ .

ܚ : ܘܥܒܕܘ ܗܟܢܐ ܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ ܐܝܟ
ܕܦܩܕ ܐܢܘܢ ܝܫܘܥ : ܘܫܩܠܘ ܬܪܬܥܣܪܐ
ܟܐ̈ܦܝܢ ܡܢ ܓܘ ܝܘܪܕܢܢ : ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܠܝܫܘܥ : ܠܡܢܝܢܐ ܕܫܒ̈ܛܐ ܕܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ :
ܘܐܥܒܪܘ ܐܢܝܢ ܥܡܗܘܢ ܠܒܝܬ ܡܒܝܬܐ : ܘܫܒܩܘ
ܐܢܝܢ ܬܡܢ .

ܛ : ܘܐܩܝܡ ܝܫܘܥ ܬܪܬܥܣܪܐ ܟܐ̈ܦܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ :
ܕܢܣܒܘ ܡܢ ܓܘ ܝܘܪܕܢܢ : ܡܢ ܐܬܪܐ ܕܩܡܘ ܒܗ
ܪ̈ܓܠܝ ܟܗ̈ܢܐ ܕܫܩܠܝܢ ܩܒܘܬܐ ܕܩܝܡܗ ܕܡܪܝܐ .
ܘܗܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܬܡܢ ܥܕܡܐ ܠܝܘܡܢܐ .

ܝ : ܘܟܗ̈ܢܐ ܕܫܩܠܝܢ ܗܘܘ ܩܒܘܬܐ
ܩܝܡܝܢ ܗܘܘ ܒܓܘ ܝܘܪܕܢܢ : ܥܕܡܐ ܕܫܠܡܘ
ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡ̈ܐ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܝܫܘܥ :
ܠܡܐܡܪ ܠܥܡܐ : ܐܝܟܢܐ ܕܦܩܕܗ ܡܘܫܐ
ܠܝܫܘܥ . ܘܐܣܬܪܗܒܘ ܥܡܐ ܘܥܒܪܘ .

ܝܐ : ܘܟܕ ܫܠܡܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܠܡܥܒܪ :
ܥܒܪܬ ܩܒܘܬܐ ܕܡܪܝܐ : ܘܟܗ̈ܢܐ ܩܕܡ
ܥܡܐ .

ܝܒ : ܘܥܒܪܘ ܒܢ̈ܝ ܪܐܘܒܝܢ : ܘܒܢ̈ܝ ܓܕ :
ܘܦܠܓܗ ܕܫܒܛܐ ܕܡܢܫܐ : ܟܕ ܡܙܪܙܝܢ ܩܕܡ
ܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܘܫܐ .

١ : وأخذ هذا العدد من مصنا
٢ : وقيد بعد تحريك. وعجله من
عليه : وأبو يعلى الموصلي
حدثنا بهز : وحدثنا عبد
الصمد : ثنا أبي عن
الأعمش عن أبي
إسحاق عن عمرو بن
ميمون عن عبد الله
قال : قال رسول الله
ﷺ : من حافظ على
هؤلاء الصلوات
المكتوبات لم يدع
منهن شيئا استخفافا
بحقهن كان له عند
الله عهد أن يدخله
الجنة ومن لقيه
قد انتقص منهن
شيئا استخفافا بحقهن
جاء ولا عهد له
إن شاء عذبه وإن
شاء أدخله الجنة .

حديث : ٢ .

١ : وقيد بعد تحريك. وعجله من
عليه : وأبو يعلى الموصلي
حدثنا بهز : وحدثنا حماد
ابن سلمة عن ثابت
البناني عن أنس بن
مالك أن رسول الله
ﷺ : قال : ما
أصاب أحدا من
المسلمين في الدنيا
من مصيبة إلا كان
لله عز وجل عليه
فيها نعمة تغمر
تلك المصيبة أو
تجلل تلك المصيبة
أو كما قال رسول
الله ﷺ .
٣ : وأبو كريب قالا ثنا
المحاربي عن
الأعمش عن أبي
سفيان عن جابر
قال : قال رسول
الله ﷺ : لا
يتمنين أحدكم
الموت إما محسنا
فلعله أن يزداد
خيرا وإما مسيئا
فلعله أن يستعتب
منه .
٤ : وقيد عجله أبو
كريب عن
المحاربي وأبو
كريب : ثنا
المحاربي عن
الأعمش عن
أبي سفيان
عن جابر

ذهبوا إليه . فقد كان أبو حنيفة : حدثنا
عبد الله بن أبي زياد قال .

٥ : ثنا أبو الربيع : ثنا أبو عوانة عن
أبي حصين عن أبي صالح عن أبي
هريرة قال .

٦ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

٧ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

٨ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

٩ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

١٠ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

١١ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

١٢ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

١٣ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

١٤ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

١٥ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

١٦ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

١٧ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

١٨ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

١٩ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

٢٠ : ثنا أبو كريب : ثنا وكيع عن سفيان
عن أبي حصين عن أبي صالح عن
أبي هريرة .

ܘܠܡܥܒܕ ܒܟܠܗ ܢܡܘܣܐ ܕܦܩܕܟ ܡܘܫܐ ܥܒܕܝ: ܠܐ ܬܣܛܐ ܡܢܗ ܠܐ ܠܝܡܝܢܐ ܘܠܐ ܠܣܡܠܐ: ܡܛܠ ܕܬܬܟܫܪ ܒܟܠ ܕܬܥܒܕ.

ܚ : ܘܠܐ ܢܥܢܕ ܗܢܐ ܣܦܪܐ ܕܢܡܘܣܐ ܡܢ ܦܘܡܟ: ܐܠܐ ܗܘܐ ܗܓܐ ܒܗ ܒܐܝܡܡܐ ܘܒܠܠܝܐ: ܕܬܛܪ ܘܬܥܒܕ ܐܝܟ ܟܠ ܕܟܬܝܒ ܒܗ. ܕܗܝܕܝܢ ܬܨܠܚ ܘܬܬܟܫܪ.

ܛ : ܗܐ ܦܩܕܬܟ: ܐܬܚܝܠ ܘܐܬܥܫܢ: ܠܐ ܬܕܚܠ ܘܠܐ ܬܬܒܪ: ܡܛܠ ܕܥܡܟ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܒܟܠ ܕܐܙܠ ܐܢܬ.

ܝ : ܘܦܩܕ ܝܫܘܥ ܠܣܦܪܘܗܝ ܕܥܡܐ: ܘܠܫܘܛܪܘܗܝ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ.

ܝܐ : ܥܒܪܘ ܒܓܘ ܡܫܪܝܬܐ: ܘܦܩܕܘ ܠܥܡܐ: ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ: ܛܝܒܘ ܠܟܘܢ ܙܘܕܐ: ܡܛܠ ܕܡܢ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܐܢܬܘܢ ܥܒܪܝܢ ܝܘܪܕܢܢ ܗܢܐ: ܠܡܐܬܐ ܠܡܐܪܬ ܐܪܥܐ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܝܗܒ ܠܟܘܢ ܠܡܐܪܬܗ.

ܝܒ : ܘܠܪܘܒܝܠ: ܘܠܓܕ: ܘܠܦܠܓܗ ܕܫܒܛܐ ܕܡܢܫܐ ܐܡܪ ܝܫܘܥ:

ܝܓ : ܐܬܕܟܪܘ ܦܬܓܡܐ ܕܦܩܕܟܘܢ ܡܘܫܐ ܥܒܕܗ ܕܡܪܝܐ: ܘܐܡܪ ܠܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܡܢܝܚ ܠܟܘܢ: ܘܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܪܥܐ ܗܕܐ.

ܝܕ : ܢܫܝܟܘܢ ܘܒܢܝܟܘܢ: ܘܩܢܝܢܟܘܢ: ܢܬܒܘܢ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܘܫܐ: ܒܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ. ܘܐܢܬܘܢ ܥܒܪܘ ܟܕ ܡܙܪܙܝܢ ܩܕܡ ܐܚܝܟܘܢ: ܟܠܟܘܢ ܓܢܒܪܐ ܚܝܠܐ: ܘܥܕܪܘ ܐܢܘܢ.

ܝܗ : ܥܕܡܐ ܕܢܢܝܚ ܡܪܝܐ ܠܐܚܝܟܘܢ ܐܝܟܘܬܟܘܢ: ܘܢܐܪܬܘܢ ܐܦ ܗܢܘܢ ܐܪܥܐ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܝܗܒ ܠܗܘܢ: ܘܬܗܦܟܘܢ ܠܐܪܥܐ ܕܝܪܘܬܘܬܟܘܢ: ܘܬܐܪܬܘܢܗ: ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܘܫܐ ܥܒܕܗ ܕܡܪܝܐ ܒܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ: ܡܢ ܡܕܢܚ ܫܡܫܐ.

ܝܘ : ܘܥܢܘ ܟܠܗܘܢ ܠܝܫܘܥ: ܘܐܡܪܘ ܠܗ: ܟܠ ܕܦܩܕܬܢ ܢܥܒܕ: ܘܠܟܠ ܐܬܪ ܕܫܕܪܬܢ ܢܐܙܠ.

ܝܙ : ܘܐܝܟ ܕܫܡܥܢ ܠܡܘܫܐ: ܗܟܢܐ ܢܫܡܥ ܠܟ: ܒܠܚܘܕ ܢܗܘܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܥܡܟ: ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܥܡ ܡܘܫܐ.

ܝܚ : ܘܟܠ ܐܢܫ ܕܢܡܪܚ ܥܠ ܡܠܬܟ: ܘܠܐ ܢܫܡܥ ܡܠܝܟ ܠܟܠ ܡܕܡ ܕܬܦܩܘܕܝܘܗܝ: ܢܬܩܛܠ. ܒܠܚܘܕ ܐܬܚܝܠ ܘܐܬܥܫܢ.

ܩܦܠܐܘܢ : ܒ.

ܐ : ܘܫܕܪ ܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܡܢ ܫܛܝܡ ܬܪܝܢ ܓܒܪܝܢ ܕܢܓܫܘܢ ܠܐܪܥܐ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܙܠܘ ܚܙܘ ܠܐܪܥܐ ܘܠܐܝܪܝܚܘ. ܘܐܙܠܘ ܘܥܠܘ ܠܒܝܬܗ ܕܐܢܬܬܐ ܙܢܝܬܐ ܕܫܡܗ ܪܚܒ: ܘܫܪܘ ܬܡܢ.

ܒ : ܘܐܬܐܡܪ ܠܡܠܟܐ ܕܐܝܪܝܚܘ: ܕܗܐ ܓܒܪܐ ܐܬܘ ܠܗܪܟܐ ܒܠܠܝܐ ܡܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܠܡܓܫܘ ܐܪܥܐ.

ܓ : ܘܫܕܪ ܡܠܟܐ ܕܐܝܪܝܚܘ ܠܘܬ ܪܚܒ: ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܦܩܝ ܠܓܒܪܐ ܕܥܠܘ ܠܒܝܬܟܝ: ܡܛܠ ܕܠܡܓܫܘ ܐܪܥܐ ܐܬܘ.

ܕ : ܘܕܒܪܬ ܐܢܬܬܐ ܠܬܪܝܗܘܢ ܓܒܪܐ ܘܛܫܬ ܐܢܘܢ: ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ ܟܕ ܥܡܐ ܐܝܬ ܗܘܐ ܠܘܬܝ ܓܒܪܐ: ܘܠܐ ܝܕܥܬ ܡܢ ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ.

ܗ : ܘܟܕ ܗܘܐ ܬܪܥܐ ܕܡܬܐܚܕ

ה : בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּאֶרֶץ מוֹאָב הוֹאִיל מֹשֶׁה בֵּאֵר אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת לֵאמֹר :

ו : יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דִּבֶּר אֵלֵינוּ בְּחֹרֵב לֵאמֹר רַב לָכֶם שֶׁבֶת בָּהָר הַזֶּה :

ז : פְּנוּ וּסְעוּ לָכֶם וּבֹאוּ הַר הָאֱמֹרִי וְאֶל כָּל שְׁכֵנָיו בָּעֲרָבָה בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבַנֶּגֶב וּבְחוֹף הַיָּם אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַלְּבָנוֹן עַד הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת :

ח : רְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת הָאָרֶץ בֹּאוּ וּרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם וּלְזַרְעָם אַחֲרֵיהֶם :

ט : וָאֹמַר אֲלֵכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר לֹא אוּכַל לְבַדִּי שְׂאֵת אֶתְכֶם :

י : יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב :

יא : יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם :

יב : אֵיכָה אֶשָּׂא לְבַדִּי טָרְחֲכֶם וְמַשַּׂאֲכֶם וְרִיבְכֶם :

יג : הָבוּ לָכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וּנְבֹנִים וִידֻעִים לְשִׁבְטֵיכֶם וַאֲשִׂימֵם בְּרָאשֵׁיכֶם :

יד : וַתַּעֲנוּ אֹתִי וַתֹּאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת :

טו : וָאֶקַּח אֶת רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם אֲנָשִׁים חֲכָמִים וִידֻעִים וָאֶתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם שָׂרֵי אֲלָפִים וְשָׂרֵי מֵאוֹת וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת וְשֹׁטְרִים לְשִׁבְטֵיכֶם :

טז : וָאֲצַוֶּה אֶת שֹׁפְטֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא לֵאמֹר שָׁמוֹעַ בֵּין אֲחֵיכֶם וּשְׁפַטְתֶּם צֶדֶק בֵּין אִישׁ וּבֵין אָחִיו וּבֵין גֵּרוֹ :

יז : לֹא תַכִּירוּ פָנִים בַּמִּשְׁפָּט כַּקָּטֹן כַּגָּדוֹל תִּשְׁמָעוּן לֹא תָגוּרוּ מִפְּנֵי אִישׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא וְהַדָּבָר אֲשֶׁר יִקְשֶׁה מִכֶּם תַּקְרִבוּן אֵלַי וּשְׁמַעְתִּיו :

יח : וָאֲצַוֶּה אֶתְכֶם בָּעֵת הַהִוא אֵת כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :

יט : וַנִּסְעוּ מֵחֹרֵב וַנֵּלֶךְ אֵת כָּל הַמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַהוּא אֲשֶׁר רְאִיתֶם דֶּרֶךְ הַר הָאֱמֹרִי כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַנָּבֹא עַד קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ :

כ : וָאֹמַר אֲלֵכֶם בָּאתֶם עַד הַר הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ :

כא : רְאֵה נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְפָנֶיךָ אֶת הָאָרֶץ עֲלֵה רֵשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ אַל תִּירָא וְאַל תֵּחָת :

כב : וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כֻּלְּכֶם וַתֹּאמְרוּ נְשַׁלְּחָה אֲנָשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ לָנוּ אֶת הָאָרֶץ וְיָשִׁבוּ אֹתָנוּ דָּבָר אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נַעֲלֶה בָּהּ וְאֶת הֶעָרִים אֲשֶׁר נָבוֹא אֲלֵיהֶן :

כג : וַיִּיטַב בְּעֵינַי הַדָּבָר וָאֶקַּח מִכֶּם שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים אִישׁ אֶחָד מִשָּׁבֶט :

כד : וַיִּפְנוּ וַיַּעֲלוּ הָהָרָה וַיָּבֹאוּ עַד נַחַל אֶשְׁכֹּל וַיְרַגְּלוּ אֹתָהּ :

כה : וַיִּקְחוּ בְיָדָם מִפְּרִי הָאָרֶץ וַיּוֹרִדוּ אֵלֵינוּ וַיָּשִׁבוּ אֹתָנוּ דָּבָר וַיֹּאמְרוּ טוֹבָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נֹתֵן לָנוּ :

כו : וְלֹא אֲבִיתֶם לַעֲלוֹת וַתַּמְרוּ אֶת פִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

כז : וַתֵּרָגְנוּ בְּאָהֳלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ בְּשִׂנְאַת יְהוָה אֹתָנוּ הוֹצִיאָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת אֹתָנוּ בְּיַד הָאֱמֹרִי לְהַשְׁמִידֵנוּ :

כח : אָנָה אֲנַחְנוּ עֹלִים אַחֵינוּ הֵמַסּוּ אֶת לְבָבֵנוּ לֵאמֹר עַם גָּדוֹל וָרָם מִמֶּנּוּ עָרִים גְּדֹלוֹת וּבְצוּרוֹת בַּשָּׁמָיִם וְגַם בְּנֵי עֲנָק רָאִינוּ שָׁם :

כט : וָאֹמַר אֲלֵכֶם לֹא אֲרֹצֻּן וְלֹא תִירְאוּן מֵהֶם :

ל : יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם הוּא יִלָּחֶם לָכֶם כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה אִתָּכֶם לְעֵינֵיכֶם בְּמִצְרָיִם :

לא : וּבַמִּדְבָּר אֲשֶׁר רָאִיתָ אֲשֶׁר נְשָׂאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר יִשָּׂא אִישׁ אֶת בְּנוֹ בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר הֲלַכְתֶּם עַד בֹּאֲכֶם עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה :

לב : וּבַדָּבָר הַזֶּה אֵינְכֶם מַאֲמִינִם בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם :

לג : הַהֹלֵךְ לִפְנֵיכֶם בַּדֶּרֶךְ לָתוּר לָכֶם מָקוֹם לַחֲנֹתְכֶם בָּאֵשׁ לָיְלָה לְרָאוֹתְכֶם בַּדֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָהּ וּבֶעָנָן יוֹמָם :

לד : וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹל דִּבְרֵיכֶם וַיִּקְצֹף וַיִּשָּׁבַע לֵאמֹר :

לה : אִם יִרְאֶה אִישׁ בָּאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה הַדּוֹר הָרָע הַזֶּה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לָתֵת לַאֲבֹתֵיכֶם :

לו : זוּלָתִי כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה הוּא יִרְאֶנָּה וְלוֹ אֶתֵּן אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר דָּרַךְ בָּהּ וְלִבָנָיו יַעַן אֲשֶׁר מִלֵּא אַחֲרֵי יְהוָה :

לז : גַּם בִּי הִתְאַנַּף יְהוָה בִּגְלַלְכֶם לֵאמֹר גַּם אַתָּה לֹא תָבוֹא שָׁמָּה :

לח : יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן הָעֹמֵד לְפָנֶיךָ הוּא יָבֹא שָׁמָּה אֹתוֹ חַזֵּק כִּי הוּא יַנְחִילֶנָּה אֶת יִשְׂרָאֵל :

לט : וְטַפְּכֶם אֲשֶׁר אָמַרְתֶּם לָבַז יִהְיֶה וּבְנֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הַיּוֹם טוֹב וָרָע הֵמָּה יָבֹאוּ שָׁמָּה וְלָהֶם אֶתְּנֶנָּה וְהֵם יִירָשׁוּהָ :

מ : וְאַתֶּם פְּנוּ לָכֶם וְסַעוּ הַמִּדְבָּרָה דֶּרֶךְ יַם סוּף :

מא : וַתַּעֲנוּ וַתֹּאמְרוּ אֵלַי חָטָאנוּ לַיהוָה אֲנַחְנוּ נַעֲלֶה וְנִלָּחַמְנוּ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וַתַּחְגְּרוּ אִישׁ אֶת כְּלֵי מִלְחַמְתּוֹ וַתָּהִינוּ לַעֲלוֹת הָהָרָה :

מב : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֱמֹר לָהֶם לֹא תַעֲלוּ וְלֹא תִלָּחֲמוּ כִּי אֵינֶנִּי בְקִרְבְּכֶם וְלֹא תִנָּגְפוּ לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם :

מג : וָאֲדַבֵּר אֲלֵכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּמְרוּ אֶת פִּי יְהוָה וַתָּזִדוּ וַתַּעֲלוּ הָהָרָה :

מד : וַיֵּצֵא הָאֱמֹרִי הַיּוֹשֵׁב בָּהָר הַזֶּה לִקְרַאתְכֶם וַיִּרְדְּפוּ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂינָה הַדְּבֹרִים וַיַּכּוּ אֶתְכֶם בְּשֵׂעִיר עַד חָרְמָה :

מה : וַתָּשֻׁבוּ וַתִּבְכּוּ לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא שָׁמַע יְהוָה בְּקֹלְכֶם וְלֹא הֶאֱזִין אֲלֵיכֶם :

מו : וַתֵּשְׁבוּ בְקָדֵשׁ יָמִים רַבִּים כַּיָּמִים אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם :

ܝܗ : ܘܡܢ ܕܟ ܠܘܬܝ ܡܕܝܢܬܐ : ܘܡܢ ܐܬܐ
ܕܟܠܗܝܢ ܕܥܠܡܐ .

ܝܘ : ܘܡܢ ܐܬܐ ܕܐܪܥܐ ܟܠܗ̇ : ܘܡܢ ܒܢܝܐ
ܕܡܢ ܕܥܒܕܐ ܟܠܢܐ . ܒܐܠܗܐ ܟܠ ܕܥܡܗ ܕܢܘܩܦ
ܘܟܠ ܕܥܠ ܚܠܒܐ ܕܐܢܫܘܗܝ .

ܝܙ : ܟܘܒܕܐ ܕܐܬܘܪܐ ܩܕܘܫܐ ܠܗ : ܘܡܕܒܪܢܐ
ܕܕܝܢܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ : ܟܘܠ ܢܦܫܐ ܢܩܒܠ
ܐܦܣܢܐ ܠܚܝܠܐ ܠܒܪܢܫܐ ܕܐܪܥܐ . ܘܠܝܬ
ܕܢܦܫܐ ܕܐܦܪܘܣ : ܘܠܝܬ ܐܠܗܐ ܕܡܢܗ .

ܝܚ : ܘܠܡܠܘܟ ܐܡܪ : ܚܕ ܘܕܡܠܘܟ
ܟܡܠܟܝܢ : ܘܐܢܫܐ ܟܡܫܝܚܐ .

ܝܛ : ܢܦܫܢ ܠܐܠܗܐ ܢܫܒܘܚ : ܘܐܝܟ
ܢܦܫܘܢ ܕܝܗܒܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ : ܥܠ ܕܩܪܝܢ
ܕܢܦܫܢ ܢܛܪܝܢ : ܘܐܠܗܐ ܕܡܬܝܒ ܟܠܢܐ .

ܟ : ܘܠܐܝܢ ܐܡܪ : ܟܠܢܫ ܡܢ ܕܐܢܫ
ܠܝܢ : ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܥܡܐ : ܘܫܬܐ ܕܟܠܐ ܥܡ ܕܓܠܐ .

ܟܐ : ܘܫܘܐ ܡܕܡܘܢܐ ܠܗ : ܥܠ ܕܡܛܠ ܕܐܝܬ
ܠܡܠܟܐ ܦܠܚܘܬܗ ܕܡܫܒܚܢܐ : ܕܢܩܦ ܩܘܐ
ܟܕܝܢ ܕܡܠܐ . ܘܕܝܢܘܬܗ ܕܡܪܢܐ ܠܟܝܢ :
ܘܕܝܬܗ ܥܡ ܫܡܝܐ .

ܟܒ : ܘܠܝܢ ܐܡܪ : ܕܝ ܚܘܪܢܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܢܩܦ ܡܢ ܡܬܝܚ .

ܟܓ : ܘܠܢܦܬܠܒ ܐܡܪ : ܢܦܬܠܒ ܗܒܝܠ
ܦܪܝܫܬܐ : ܘܡܠܐ ܟܘܪܟܬܗ ܕܡܪܢܐ . ܠܡܕܝܢܬܐ
ܘܠܬܡܢܐ ܒܐܪܥܗ .

ܟܕ : ܘܠܐܫܪ ܐܡܪ : ܟܪܝܟ ܡܢ ܒܢܝܢܐ
ܐܫܪ : ܢܗܘܐ ܦܪܝܫܐ ܠܐܚܘܗܝ : ܘܢܨܒܥ ܒܡܫܚܐ
ܪܓܠܗ .

ܟܗ : ܦܪܙܠܐ ܘܢܚܫܐ ܡܥܢܠܟ : ܘܐܝܟ
ܝܘܡܬܟ ܚܘܣܢܟ .

ܟܘ : ܠܝܬ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܕܝܫܘܪܘܢ : ܕܪܟܒ ܒܫܡܝܐ
ܒܥܘܕܪܢܟ : ܘܒܫܘܒܚܗ ܒܥܢܢܐ .

ܟܙ : ܒܫܘܦܐ ܥܦܪܐ ܡܥܡܪܗ ܕܐܠܗܐ ܡܢ
ܩܕܝܡ : ܘܠܬܚܬ ܕܪܥܐ ܥܠܡܐ . ܘܢܛܪܕ ܡܢ
ܩܕܡܝܟ ܒܥܠܕܒܒܐ ܕܐܡܪ ܐܘܒܕ .

ܟܚ : ܘܢܫܪܐ ܐܝܣܪܝܠ ܒܬܘܟܠܢܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ .
ܡܥܝܢܗ ܕܝܥܩܘܒ ܒܐܪܥܐ ܕܥܒܘܪܐ :
ܘܕܡܫܚܐ : ܘܕܚܡܪܐ : ܘܐܦ ܫܡܝܐ ܢܛܦܘܢ
ܛܠܐ .

ܟܛ : ܛܘܒܝܟ ܐܝܣܪܝܠ ܡܢܘ ܐܝܟܘܬܟ :
ܥܡܐ ܕܦܪܩܗ ܠܡܪܝܐ ܡܓܢܐ : ܕܥܘܕܪܢܟ
ܐܠܗܐ ܘܠܐ ܚܪܒܐ ܕܫܘܒܚܐ ܫܘܟܝܢܟ .
ܢܬܟܕܒܘܢ ܠܟ ܒܥܠܕܒܒܝܟ : ܘܐܢܬ ܥܠ ܪܡܬܗܘܢ
ܬܕܪܘܟ .

ܡܙܡܘܪܐ : ܠܕ .

ܐ : ܘܣܠܩ ܡܘܫܐ ܡܢ ܥܪܒܘܬܗ ܕܡܘܐܒ
ܠܛܘܪܐ ܕܢܒܘ : ܠܪܫ ܪܡܬܐ ܕܠܘܩܒܠ
ܐܝܪܝܚܘ : ܘܚܘܝܗ ܡܪܝܐ ܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ ܕܓܠܥܕ :
ܘܕܢ : ܘܥܕܡܐ ܠܕܢ .

ܒ : ܘܟܠܗ ܢܦܬܠܝ : ܘܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ
ܕܐܦܪܝܡ : ܘܡܢܫܐ : ܘܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ :
ܥܕܡܐ ܠܝܡܐ ܐܚܪܝܐ ܘܠܬܝܡܢܐ .

ܓ : ܘܠܓܪܒܐ ܕܦܩܥܬܐ ܕܐܝܪܝܚܘ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܕܩܠܐ : ܥܕܡܐ ܠܨܥܪ .

ܕ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ : ܗܕܐ ܗܝ ܐܪܥܐ
ܕܝܡܝܬ ܠܐܒܪܗܡ : ܘܠܐܝܣܚܩ : ܘܠܝܥܩܘܒ :
ܘܐܡܪܬ ܕܠܙܪܥܟ ܐܬܠܝܗ̇ . ܚܘܝܬܟ ܠܟ
ܒܥܝܢܝܟ : ܘܠܬܡܢ ܠܐ ܬܥܒܘܪ .

ܗ : ܘܡܝܬ ܬܡܢ ܡܘܫܐ ܥܒܕܗ ܕܡܪܝܐ
ܒܐܪܥܐ ܕܡܘܐܒ : ܒܡܠܬܗ ܦܘܡܗ ܕܡܪܝܐ .

ר : וּבְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּבְכָל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל :
ס מֵאֵת עֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל . ס
ת : אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל :
ב : אַתֶּם רְאִיתֶם אֶת כָּל הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ
לְעֵינֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ :
ג : הַמַּכּוֹת הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים
הַגְּדֹלִים הָהֵם : וְלֹא נָתַן יְיָ לָכֶם לֵב לָדַעַת וְעֵינַיִם
לִרְאוֹת וְאָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
ד : וָאוֹלִיךְ אֶתְכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לֹא בָלוּ שַׂלְמֹתֵיכֶם
מֵעֲלֵיכֶם וְנַעֲלְךָ לֹא בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךָ :
ה : לֶחֶם לֹא אֲכַלְתֶּם וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שָׁתִיתֶם לְמַעַן
תֵּדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם :
ו : וַתָּבֹאוּ עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן
וְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ לַמִּלְחָמָה וַנַּכֵּם :
ז : וַנִּקַּח אֶת אַרְצָם וַנִּתְּנָה אֹתָהּ לְנַחֲלָה לָרְאוּבֵנִי
וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי :
ח : וְשָׁמַרְתֶּם אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
לְמַעַן תַּשְׂכִּילוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :
ט : אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כֻּלְּכֶם לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵׁיכֶם
שִׁבְטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל :
י : טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מֵחֹטֵב עֵצֶיךָ
עַד שֹׁאֵב מֵימֶיךָ :
יא : לְעָבְרְךָ בִּבְרִית יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּבְאָלָתוֹ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
כֹּרֵת עִמְּךָ הַיּוֹם :
יב : לְמַעַן הָקִים אֹתְךָ הַיּוֹם לוֹ לְעָם וְהוּא יִהְיֶה לְךָ
לֵאלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ
לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב :
יג : וְלֹא אִתְּכֶם לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת
וְאֶת הָאָלָה הַזֹּאת :
יד : כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם :
טו : כִּי אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר יָשַׁבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְאֵת אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם :
טז : וַתִּרְאוּ אֶת שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֶת גִּלֻּלֵיהֶם עֵץ וָאֶבֶן כֶּסֶף
וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם :
יז : פֶּן יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אוֹ אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ שֵׁבֶט
אֲשֶׁר לְבָבוֹ פֹנֶה הַיּוֹם מֵעִם יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת לַעֲבֹד
אֶת אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ
וְלַעֲנָה :
יח : וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת דִּבְרֵי הָאָלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ
בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה לִי כִּי בִּשְׁרִרוּת לִבִּי אֵלֵךְ
לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה אֶת הַצְּמֵאָה :
יט : לֹא יֹאבֶה יְיָ סְלֹחַ לוֹ כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף יְיָ וְקִנְאָתוֹ
בָּאִישׁ הַהוּא וְרָבְצָה בּוֹ כָּל הָאָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה
וּמָחָה יְיָ אֶת שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם :
כ : וְהִבְדִּילוֹ יְיָ לְרָעָה מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אָלוֹת
הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה :
כא : וְאָמַר הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם
וְהַנֵּכָר אֲשֶׁר יָבוֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת מַכּוֹת הָאָרֶץ
הַהִוא וְאֶת תַּחֲלֻאֶיהָ אֲשֶׁר חִלָּה יְיָ בָּהּ :
כב : גָּפְרִית וָמֶלַח שְׂרֵפָה כָּל אַרְצָהּ לֹא תִזָּרַע וְלֹא תַצְמִיחַ
וְלֹא יַעֲלֶה בָהּ כָּל עֵשֶׂב כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה אַדְמָה
וּצְבוֹיִם אֲשֶׁר הָפַךְ יְיָ בְּאַפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ :
כג : וְאָמְרוּ כָּל הַגּוֹיִם עַל מָה עָשָׂה יְיָ כָּכָה לָאָרֶץ הַזֹּאת
מָה חֲרִי הָאַף הַגָּדוֹל הַזֶּה :
כד : וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת בְּרִית יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם
אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם :
כה : וַיֵּלְכוּ וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם
אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם :
כו : וַיִּחַר אַף יְיָ בָּאָרֶץ הַהִוא לְהָבִיא עָלֶיהָ אֶת כָּל
הַקְּלָלָה הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה :
כז : וַיִּתְּשֵׁם יְיָ מֵעַל אַדְמָתָם בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל
וַיַּשְׁלִכֵם אֶל אֶרֶץ אַחֶרֶת כַּיּוֹם הַזֶּה :
כח : הַנִּסְתָּרוֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד
עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת :

פרשה : לד .

א : וְהָיָה כִּי יָבֹאוּ עָלֶיךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה
וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ
בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדִּיחֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה :
ב : וְשַׁבְתָּ עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אַתָּה וּבָנֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ :
ג : וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ וְשָׁב וְקִבֶּצְךָ
מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה :
ד : אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ :
ה : וְהֵבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יָרְשׁוּ אֲבֹתֶיךָ
וִירִשְׁתָּהָ וְהֵיטִבְךָ וְהִרְבְּךָ מֵאֲבֹתֶיךָ :
ו : וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה
אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ :
ז : וְנָתַן יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל הָאָלוֹת הָאֵלֶּה עַל אוֹיְבֶיךָ
וְעַל שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּךָ :
ח : וְאַתָּה תָּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְיָ וְעָשִׂיתָ אֶת כָּל
מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם :
ט : וְהוֹתִירְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ בִּפְרִי בִטְנְךָ
וּבִפְרִי בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי אַדְמָתְךָ לְטוֹבָה כִּי יָשׁוּב יְיָ
לָשׂוּשׂ עָלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר שָׂשׂ עַל אֲבֹתֶיךָ :
י : כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו
הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי תָשׁוּב אֶל יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ :
יא : כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לֹא נִפְלֵאת
הִוא מִמְּךָ וְלֹא רְחֹקָה הִוא :
יב : לֹא בַשָּׁמַיִם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה
וְיִקָּחֶהָ לָנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה :
יג : וְלֹא מֵעֵבֶר לַיָּם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲבָר לָנוּ אֶל עֵבֶר
הַיָּם וְיִקָּחֶהָ לָנוּ וְיַשְׁמִעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה :
יד : כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשׂתוֹ :
טו : רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב
וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרָע :
טז : אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו
וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ וּבֵרַכְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה
בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
יז : וְאִם יִפְנֶה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם :
יח : הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן לֹא תַאֲרִיכֻן
יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה
לָבוֹא לָרֶשֶׁת אֹתָהּ :
יט : הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ
בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אַתָּה וְזַרְעֶךָ :
כ : לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה בוֹ
כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת
לָהֶם :

ܟܕ : ܘܐܬܪܕܦܘ ܒܟܦܢܐ ܘܒܫܒܝܬܐ ܠܗܘܢ
ܕܘܪܐ ܒܝܫܬܐ : ܘܡܛܠܗܕܐ ܐܥܠܬ ܐܢܘܢ :
ܘܚܙܘܗ ܥܝܢܐ ܙܟܝܬܐ ܒܗܘܢ : ܟܕ ܚܙܝܬܐ
ܕܫܘܩܬܐ ܕܡܠܟܝܢ ܒܐܬܪܐ .

ܟܗ : ܡܢ ܠܒܪ ܬܐܬܐ ܚܪܒܐ : ܘܡܢ ܬܘܒ
ܕܣܝܦܐ : ܐܦ ܥܕܘܕܐ ܘܒܬܘܠܬܐ : ܘܠܐ ܫܒܩ
ܥܒܕܐ ܗܢܐ .

ܟܘ : ܐܡܪܬ ܐܢܐ ܐܢܐ : ܐܬܠܠ ܡܢ ܒܢܝܢܐ
ܕܘܒܪܗܘܢ .

ܟܙ : ܐܠܘܠܐ ܕܘܓܙܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ ܕܚܝܠ :
ܕܠܐ ܢܬܢܟܪܘܢ ܐܠܗܝܗܘܢ : ܘܢܐܡܪܘܢ
ܕܐܝܕܝܢ ܗܘ ܐܬܬܪܝܡܬ : ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܪܝܐ
ܥܒܕ ܗܠܝܢ .

ܟܚ : ܡܛܠ ܕܥܡܐ ܗܘ ܕܐܒܕ ܐܠܝܐ ܠܗ :
ܘܠܝܬ ܒܗܘܢ ܣܘܟܠܐ .

ܟܛ : ܐܠܘ ܚܟܡܘ ܘܐܣܬܟܠܘ ܒܗܕܐ :
ܘܐܬܒܝܢܘ ܒܚܪܬܗܘܢ .

ܠ : ܐܝܟ ܗܘܐ ܚܕ ܠܐܠܦܐ : ܘܬܪܝܢ
ܡܥܪܩܝܢ ܗܘܘ ܪܒܘܬܐ : ܐܠܐ ܕܡܫܠܡ ܗܘܘ
ܐܠܗܗܘܢ : ܘܡܪܝܐ ܚܒܫ ܐܢܘܢ .

ܠܐ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܬܩܝܦܐ
ܬܩܝܦܗܘܢ : ܘܒܥܠܕܒܒܝܢ ܕܝܢܝܢ .

ܠܒ : ܡܛܠ ܕܡܢ ܓܦܬܐ ܕܣܕܘܡ
ܓܦܬܗܘܢ : ܘܡܢ ܚܩܠܬܐ ܕܥܡܘܪܐ . ܥܢܒܝܗܘܢ
ܥܢܒܝܢ ܡܪܝܪܐ : ܘܣܓܘܠܝܗܘܢ ܡܪܝܪܐ ܠܗܘܢ .

ܠܓ : ܚܡܬܐ ܕܬܢܝܢܐ ܚܡܬܗܘܢ : ܘܪܫܐ
ܕܦܬܢܐ ܟܐܒܐ .

ܠܕ : ܗܐ ܗܢܐ ܓܢܝܙ ܠܘܬܝ ܘܚܬܝܡ ܒܓܙܝܢܝ .

ܠܗ : ܠܝܘܡܐ ܗܘ ܕܦܘܪܥܢܐ ܐܦܪܘܥ
ܐܢܘܢ : ܒܙܒܢܐ ܕܬܬܡܘܛ ܪܓܠܗܘܢ : ܡܛܠ
ܕܩܪܝܒ ܗܘ ܝܘܡܐ ܕܬܒܪܗܘܢ : ܘܡܣܬܪܗܒ
ܡܕܡ ܕܥܬܝܕ ܠܗܘܢ .

ܠܘ : ܡܛܠ ܕܢܕܘܢ ܡܪܝܐ ܠܥܡܗ : ܘܥܠ ܥܒܕܘܗܝ
ܢܬܒܥܐ : ܡܛܠ ܕܢܚܙܐ ܕܐܙܠܬ ܐܝܕܐ : ܘܫܠܡ
ܕܐܚܝܕ ܘܕܫܒܝܩ .

ܠܙ : ܘܢܐܡܪ ܐܝܟܐ ܐܢܘܢ ܐܠܗܝܗܘܢ ܕܬܟܝܠܝܢ :
ܗܘܘ ܕܬܟܝܠܝܢ ܗܘܘ ܥܠܝܗܘܢ .

ܠܚ : ܕܬܪܒܐ ܕܕܒܚܝܗܘܢ ܐܟܠܝܢ ܗܘܘ :
ܘܫܬܝܢ ܗܘܘ ܚܡܪܐ ܕܢܘܩܝܗܘܢ . ܢܩܘܡܘܢ
ܗܫܐ ܘܢܥܕܪܘܢܟܘܢ : ܘܢܗܘܘܢ ܠܟܘܢ
ܡܥܕܪܢܐ .

ܠܛ : ܚܙܘ ܗܫܐ ܕܐܢܐ ܐܢܐ : ܘܠܝܬ ܐܠܗ
ܠܒܪ ܡܢܝ : ܐܢܐ ܡܡܝܬ ܐܢܐ ܘܐܢܐ ܡܚܐ ܐܢܐ :
ܐܢܐ ܡܚܝܬ ܐܢܐ ܘܐܢܐ ܡܐܣܐ ܐܢܐ : ܘܠܝܬ
ܕܡܦܨܐ ܡܢ ܐܝܕܝ .

ܡ : ܡܛܠ ܕܐܪܝܡܬ ܠܫܡܝܐ ܐܝܕܝ :
ܘܐܡܪܬ ܚܝ ܐܢܐ ܠܥܠܡ .

ܡܐ : ܐܠܛܫ ܐܝܟ ܒܪܩܐ ܣܝܦܝ : ܘܬܐܚܘܕ
ܒܕܝܢܐ ܐܝܕܝ : ܘܐܦܢܐ ܬܘܪܥܢܐ
ܠܒܥܠܕܒܒܝ : ܘܠܣܢܐܝ ܐܦܪܘܥ .

ܡܒ : ܐܪܘܐ ܓܐܪܝ ܡܢ ܕܡܐ : ܘܣܝܦܝ
ܬܐܟܘܠ ܒܣܪܐ : ܡܢ ܕܡܐ ܕܩܛܝܠܐ ܘܕܫܒܝܐ :
ܘܡܢ ܪܫܐ ܕܪܫܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ .

ܡܓ : ܡܛܠ ܕܐܬܪܫܐ ܕܥܒܕܘܗܝ ܢܬܒܥ :
ܡܛܠ ܕܕܡܐ ܕܥܒܕܘܗܝ ܡܬܦܪܥ :
ܘܦܘܪܥܢܐ ܢܦܪܘܥ ܠܣܢܐܘܗܝ : ܘܢܚܣܐ ܥܠ
ܐܪܥܗ ܘܥܠ ܥܡܗ .

ܡܕ : ܘܐܬܐ ܡܘܫܐ : ܘܐܡܪ ܠܥܡܐ
ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܗܕܐ ܩܕܡ ܥܡܐ :
ܗܘ ܘܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ .

ܡܗ : ܘܟܕ ܫܠܡ ܡܘܫܐ ܠܡܡܠܠܘ ܦܬܓܡܐ
ܗܠܝܢ ܠܟܠܗ ܝܣܪܐܝܠ .

ܡܘ : ܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܣܝܡܘ ܠܒܟܘܢ
ܒܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ ܗܠܝܢ : ܕܡܣܗܕ ܐܢܐ ܒܟܘܢ

פרשה : נד ·

א : אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר ערבה מול סוף בין פארן ובין תפל ולבן וחצרות וידי זהב . ב : אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע . ג : ויהי בארבעים שנה באחד עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יי אתו אליהם . ד : אחר הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרות באדרעי . ה : בעבר הירדן בארץ מואב החל משה באר את התורה הזאת לאמר . ו : יי אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה . ז : פנו לכם ובאו לכם הרה האמרי וכל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדול נהר פרת . ח : ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יי לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם . ט : ואומר אליכם בעת ההיא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם . י : יי אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב . יא : יי אלהי אבתיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם . יב : איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם . יג : הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וידעים לשבטיכם ואשימם בראשיכם . יד : ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר אשר דברת לעשות . טו : ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים ואתן אתם בראשיכם שרי אלפים ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם . טז : ואצו את שפטיכם בעת ההיא לאמר שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש ובין אחיו ובין גרו . יז : לא תכירו פנים במשפט כקטן כגדול לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון אלי ושמעתיו . יח : ואצוה אתכם בעת ההוא את כל הדברים אשר תעשון . יט : ונסע מחורב וילכו את כל המדבר הגדול והנורא ההוא אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה יי אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע . כ : ואמר אליכם באתם עד הר האמרי אשר יי אלהינו נתן לנו . כא : ראה נתן יי אלהיך לפניך את הארץ עלה רש כאשר דבר יי אלהי אבתיך לך אל תירא ואל תחת . כב : ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו וחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא אליהן . כג : וייטב בעיני הדבר ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחד איש אחד לשבט . כד : ויפנו וילכו ההרה ויבאו עד נחל אשכול וירגלו אתה . כה : ויקחו בידם מפרי הארץ וירידו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יי אלהינו נתן לנו . כו : ולא אביתם לעלות ותמרו את פי יי אלהיכם .

وجد ذنبه مؤخرا مهموزا : نحو آخر فعول ذؤابة : حكم ذنب أنثى مسيلة : فعيلة ذنوب : فعول ذهب : فعل .

م : ذكر الذئب وتصغيره وجمعه وتأنيثه وتأنيث تصغيره وجمعه وتصغير جمعه وجمع تصغيره وتأنيث جمعه وتصغير جمع تصغيره وتأنيث تصغير جمعه .

ن : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

س : ذكر الذراع وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ع : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ف : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ص : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ق : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ر : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ش : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ت : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ث : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

خ : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ذ : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ض : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ظ : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

غ : ذكر الذرة وتصغيرها وجمعها وتصغير جمعها وتأنيث تصغيرها وتأنيث جمعها وتصغير جمع تصغيرها وتأنيث تصغير جمعها .

ܐܢܬܘܢ : ܘܠܐ ܡܐܪܟܝܬܘܢ ܝܘܡܬܟܘܢ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܥܒܪܝܬܘܢ
ܐܢܬܘܢ ܝܘܪܕܢܢ : ܠܡܐܙܠ ܠܬܡܢ ܠܡܝܪܬܘܬܗ .
ܝܛ : ܡܣܗܕܢܐ ܒܟܘܢ ܝܘܡܢܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ :
ܕܚܝܐ ܘܡܘܬܐ ܝܗܒܠܗ ܩܕܡܝܟܘܢ ܒܘܪܟܬܐ
ܘܠܘܛܬܐ . ܓܒܝ ܠܟ ܚܝܐ : ܕܚܝܐ ܐܢܬ ܘܙܪܥܟ .
ܟ : ܠܡܚܒܒ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ : ܘܠܡܫܡܥ
ܒܩܠܗ ܘܠܡܠܒܟ ܒܗ : ܣܒܒ ܕܗܘܝܘ ܚܝܝܟ
ܘܐܘܪܟܐ ܕܝܘܡܬܘܟ : ܕܝܬܒܬ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܘܡܐ
ܡܪܝܐ ܠܐܒܗܬܘܟ : ܠܐܒܪܗܡ : ܘܠܐܝܣܚܩ :
ܘܠܝܥܩܘܒ ܠܡܬܠ ܠܗ .

ܦܨܠܐ : ܠܐ .

ܐ : ܘܐܙܠ ܡܘܫܐ : ܘܡܠܝܠ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ
ܦܬܓܡܐ ܥܡ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ .
ܒ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܒܪ ܡܐܐ ܐܢܐ ܘܥܣܪܝܢ
ܫܢܝܢ ܝܘܡܢܐ : ܘܠܐ ܡܨܝܢ ܐܢܐ ܠܡܦܩ
ܘܠܡܥܠ : ܘܡܪܝܐ ܐܡܪ ܠܝ : ܕܠܐ ܥܒܪܬ ܝܘܪܕܢܢ
ܗܢܐ .
ܓ : ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܗܘ ܥܒܪ ܩܕܡܝܟ :
ܘܗܘ ܡܘܒܕ ܠܥܡܡܐ ܗܠܝܢ ܡܢ ܩܕܡܝܟ :
ܘܝܪܬܬ ܐܢܘܢ . ܝܫܘܥ ܗܘ ܥܒܪ ܩܕܡܝܟ
ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ .
ܕ : ܘܥܒܕ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܕܥܒܕ
ܠܣܝܚܘܢ ܘܠܥܘܓ ܡܠܟܐ ܕܐܡܘܪܝܐ :
ܘܠܐܪܥܗܘܢ : ܕܐܘܒܕ ܐܢܘܢ .
ܗ : ܘܢܫܠܡ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܩܕܡܝܟܘܢ :
ܘܬܥܒܕܘܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܟܠܗ ܦܘܩܕܢܐ
ܕܦܩܕܬܟܘܢ .
ܘ : ܐܬܚܝܠܘ ܘܐܬܥܫܢܘ : ܠܐ ܬܕܚܠܘܢ ܘܠܐ
ܬܪܗܒܘܢ ܘܠܐ ܬܙܘܥܘܢ ܡܢ ܩܕܡܝܗܘܢ :
ܣܒܒ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܗܘ ܐܙܠ ܥܡܟ : ܠܐ
ܫܒܩ ܠܟ ܘܠܐ ܢܛܥܝܟ .
ܙ : ܘܩܪܐ ܡܘܫܐ ܠܝܫܘܥ : ܘܐܡܪ ܠܗ
ܩܕܡ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ : ܐܬܚܝܠ ܘܐܬܥܫܢ ܣܒܒ
ܕܐܢܬ ܥܐܠ ܐܢܬ ܥܡ ܥܡܐ ܗܢܐ : ܠܐܪܥܐ
ܕܝܡܐ ܡܪܝܐ ܠܐܒܗܬܗܘܢ ܠܡܬܠ ܠܗܘܢ : ܘܐܢܬ
ܬܘܪܬ ܠܗܘܢ .
ܚ : ܘܡܪܝܐ ܗܘ ܐܙܠ ܩܕܡܝܟ : ܘܗܘ
ܗܘܐ ܥܡܟ : ܘܠܐ ܫܒܩ ܠܟ ܘܠܐ ܢܛܥܝܟ : ܠܐ
ܬܕܚܠ ܘܠܐ ܬܪܗܒ ܘܠܐ ܬܙܘܥ .
ܛ : ܘܟܬܒ ܡܘܫܐ ܢܡܘܣܐ ܗܢܐ ܘܝܗܒܗ
ܠܟܗܢܐ ܒܢܝ ܠܘܝ : ܕܫܩܠܝܢ ܩܒܘܬܐ :
ܕܩܝܡܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܣܒܐ ܕܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ .
ܝ : ܘܦܩܕ ܐܢܘܢ ܡܘܫܐ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ :
ܡܢ ܣܘܦ ܫܒܥ ܫܢܝܢ : ܒܙܒܢܐ ܕܫܢܬܐ
ܕܫܘܒܩܢܐ : ܒܥܐܕܐ ܕܡܛܠܠܐ .
ܝܐ : ܡܐ ܕܐܬܐ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ ܠܡܬܚܙܝܐ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ : ܒܐܬܪܐ ܕܓܒܐ : ܩܪܝ
ܢܡܘܣܐ ܗܢܐ ܩܕܡ ܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ ܒܐܕܢܝܗܘܢ .
ܝܒ : ܟܢܘܫܘ ܠܥܡܐ ܓܒܪܐ ܘܢܫܐ :
ܘܝܠܘܕܐ : ܘܬܘܬܒܐ ܕܒܩܘܪܝܟ : ܕܢܫܡܥܘܢ
ܘܢܝܠܦܘܢ : ܘܢܕܚܠܘܢ ܡܢ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܟܘܢ : ܘܢܛܪܘܢ ܘܢܥܒܕܘܢ ܟܠܗܘܢ
ܦܬܓܡܘܗܝ ܕܢܡܘܣܐ ܗܢܐ .
ܝܓ : ܘܒܢܝܗܘܢ ܕܠܐ ܝܕܥܘ ܢܫܡܥܘܢ :
ܘܢܝܠܦܘܢ ܠܡܕܚܠ ܡܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ :
ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ ܕܚܝܝܢ ܐܢܬܘܢ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܕܥܒܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܝܘܪܕܢܢ ܠܡܝܪܬܘܬܗ .
ܝܕ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܗܐ ܩܪܒܘ
ܝܘܡܝܟ ܠܡܡܬ : ܩܪܝ ܠܝܫܘܥ : ܘܩܘܡܘ
ܒܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܘܐܦܩܕܝܘܗܝ . ܘܐܙܠ ܡܘܫܐ

ܟܙ : ܘܐܫܬܩܠ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܡܢ ܐܪܥܗܘܢ:
ܒܚܡܬܐ ܘܒܪܘܓܙܐ ܪܒܐ: ܘܫܕܐ ܐܢܘܢ ܠܐܪܥܐ
ܐܚܪܬܐ ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ.
ܟܚ : ܗܟܣܝܬܐ ܕܡܪܝܐ ܐܝܬ ܐܠܗܢ:
ܘܓܠܝܬܐ ܕܝܠܢ ܘܕܒܢܝܢ ܠܥܠܡ: ܘܢܥܒܕ ܟܠܗܘܢ
ܦܬܓܡܘܗܝ ܕܢܡܘܣܐ ܗܢܐ.

ܦܣܘܩܐ : ܠ.

ܐ : ܘܢܗܘܐ ܕܡܐ ܕܢܐܬܘܢ ܥܠܝܟ ܗܠܝܢ
ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ: ܒܘܪܟܬܐ ܘܠܘܛܬܐ ܕܝܗܒܬ
ܩܕܡܝܟ: ܘܬܬܦܢܐ ܠܠܒܟ ܒܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ:
ܕܒܕܪܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܠܬܡܢ.
ܒ : ܘܬܬܦܢܐ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ: ܘܬܫܡܥ
ܒܩܠܗ ܐܝܟ ܟܠܡܕܡ ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ ܝܘܡܢܐ:
ܐܢܬ ܘܒܢܝܟ: ܒܟܠܗ ܠܒܟ: ܘܒܟܠܗ ܢܦܫܟ.
ܓ : ܢܗܦܘܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܫܒܝܬܟ: ܘܢܪܚܡ
ܥܠܝܟ: ܘܢܗܦܘܟ ܘܢܟܢܫܟ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ:
ܕܒܕܪܟ ܬܡܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ.
ܕ : ܘܐܢ ܢܗܘܘܢ ܡܒܕܪܝܟ ܒܣܘܦܗ
ܕܫܡܝܐ: ܡܢ ܬܡܢ ܢܟܢܫܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ:
ܘܡܢ ܬܡܢ ܢܕܒܪܟ.
ܗ : ܘܢܥܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܠܐܪܥܐ ܕܝܪܬܘ
ܐܒܗܬܟ: ܘܬܐܪܬܝܗ̇: ܘܢܛܐܒ ܠܟ: ܘܢܣܓܝܟ
ܝܬܝܪ ܡܢ ܐܒܗܬܟ.
ܘ : ܘܢܓܙܘܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܠܒܟ: ܘܠܒܐ
ܕܙܪܥܟ ܠܡܚܒ: ܘܬܪܚܡ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܡܢ
ܟܠܗ ܠܒܟ ܘܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܟ: ܡܛܠ ܕܬܚܐ.
ܙ : ܘܢܬܠ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܗܠܝܢ ܠܘܛܬܐ
ܟܠܗܝܢ: ܥܠ ܒܥܠܕܒܒܝܟ: ܘܥܠ ܣܢܐܝܟ
ܕܪܕܦܘܟ.
ܚ : ܘܐܢܬ ܬܬܦܢܐ ܘܬܫܡܥ ܒܩܠܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟ: ܘܬܥܒܕ ܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ
ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ ܝܘܡܢܐ.
ܛ : ܘܢܥܬܪܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܒܟܠܗ ܥܒܕܐ
ܕܐܝܕܝܟ: ܒܦܐܪܐ ܕܟܪܣܟ: ܘܒܦܐܪܐ
ܕܒܥܝܪܟ: ܘܒܦܐܪܐ ܕܐܪܥܟ ܠܛܒܬܐ: ܡܛܠ
ܕܢܬܦܢܐ ܡܪܝܐ ܠܡܚܕܐ ܥܠܝܟ ܠܛܒܬܐ: ܐܝܟ
ܕܚܕܝ ܥܠ ܐܒܗܬܟ.
ܝ : ܐܢ ܬܫܡܥ ܒܩܠܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟ:
ܘܬܛܪ ܦܘܩܕܢܘܗܝ: ܘܢܡܘܣܘܗܝ ܕܟܬܝܒܝܢ
ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ: ܘܬܬܦܢܐ ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ
ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܟ: ܘܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܟ.
ܝܐ : ܡܛܠ ܕܦܘܩܕܢܐ ܗܢܐ ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ
ܠܟ ܝܘܡܢܐ: ܠܐ ܗܘܐ ܟܣܐ ܗܘ ܡܢܟ: ܘܠܐ ܗܘܐ
ܪܚܝܩ.
ܝܒ : ܠܐ ܗܘܐ ܒܫܡܝܐ ܗܘ: ܕܬܐܡܪ
ܡܢܘ ܢܣܩ ܠܢ ܠܫܡܝܐ ܘܢܣܒܝܘܗܝ ܠܢ:
ܘܢܫܡܥ ܘܢܥܒܕܝܘܗܝ.
ܝܓ : ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܥܒܪܐ ܕܝܡܐ: ܕܬܐܡܪ
ܡܢܘ ܢܥܒܪ ܠܢ ܠܥܒܪܐ ܕܝܡܐ: ܘܢܣܒܝܘܗܝ ܠܢ:
ܘܢܫܡܥ ܘܢܥܒܕܝܘܗܝ.
ܝܕ : ܐܠܐ ܩܪܝܒ ܗܘ ܠܟ ܦܬܓܡܐ ܛܒ:
ܒܦܘܡܟ ܘܒܠܒܟ ܠܡܥܒܕܗ.
ܝܗ : ܚܙܝ: ܕܝܗܒܬ ܩܕܡܝܟ ܝܘܡܢܐ ܚܝܐ
ܘܛܒܬܐ: ܘܡܘܬܐ ܘܒܝܫܬܐ.
ܝܘ : ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ ܝܘܡܢܐ: ܕܬܪܚܡ
ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ: ܘܬܗܠܟ ܒܐܘܪܚܬܗ: ܘܬܛܪ
ܦܘܩܕܢܘܗܝ: ܘܢܡܘܣܘܗܝ: ܘܕܝܢܘܗܝ: ܘܬܚܐ
ܘܬܣܓܐ ܛܒ. ܘܢܒܪܟܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܒܐܪܥܐ
ܕܥܐܠ ܐܢܬ ܠܬܡܢ ܠܡܐܪܬܗ̇.
ܝܙ : ܘܐܢ ܢܣܛܐ ܠܒܟ ܘܠܐ ܬܫܡܥ: ܘܬܛܥܐ
ܘܬܣܓܘܕ ܠܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ: ܘܬܦܠܘܚ ܐܢܘܢ.
ܝܚ : ܚܘܝܬܟܘܢ ܝܘܡܢܐ ܕܡܐܒܕ ܐܒܕܝܢ

ܝ : ܐܢܬܘܢ ܩܝܡܝܢ ܐܢܬܘܢ ܝܘܡܢܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ : ܟܠܟܘܢ ܪܫܝ ܫܒܛܝܟܘܢ : ܘܣܒܝܟܘܢ : ܘܣܦܪܝܟܘܢ : ܟܠܗܘܢ ܓܒܪܐ ܕܝܣܪܝܠ .

ܝܐ : ܘܒܢܝܟܘܢ : ܘܢܫܝܟܘܢ : ܘܬܘܬܒܐ ܕܒܝܢܬ ܡܫܪܝܬܟ : ܡܢ ܠܩܛ ܩܝܣܝܟ : ܘܥܕܡܐ ܠܡܠܐ ܡܝܟ .

ܝܒ : ܕܬܥܒܪܘܢ ܒܩܝܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ : ܘܒܡܘܡܬܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ : ܕܓܙܪ ܥܡܟܘܢ ܝܘܡܢܐ .

ܝܓ : ܡܛܠ ܕܢܩܝܡܟ ܠܗ ܝܘܡܢܐ ܠܥܡܐ : ܘܗܘ ܢܗܘܐ ܠܟ ܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟ : ܘܐܝܟ ܕܝܡܐ ܠܐܒܗܝܟ : ܠܐܒܪܗܡ : ܘܠܐܝܣܚܩ : ܘܠܝܥܩܘܒ .

ܝܕ : ܠܐ ܗܘܐ ܥܡܟܘܢ ܒܠܚܘܕܝܟܘܢ ܡܩܝܡ ܐܢܐ ܩܝܡܐ ܗܢܐ ܘܡܘܡܬܐ ܗܕܐ .

ܝܗ : ܐܠܐ ܥܡ ܟܠܡܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܪܟܐ : ܘܥܡܢ ܩܐܡ ܝܘܡܢܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ : ܘܥܡ ܟܠ ܡܢ ܕܠܐ ܗܘܐ ܥܡܢ ܗܪܟܐ ܝܘܡܢܐ .

ܝܘ : ܡܛܠ ܕܐܢܬܘܢ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ : ܕܝܬܒܢ ܒܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ : ܘܕܥܒܪܢ ܒܝܬ ܥܡܡܐ ܕܥܒܪܬܘܢ .

ܝܙ : ܘܚܙܝܬܘܢ ܛܢܦܘܬܗܘܢ : ܘܦܬܟܪܝܗܘܢ ܕܩܝܣܐ : ܘܕܟܐܦܐ : ܘܕܣܐܡܐ : ܘܕܕܗܒܐ : ܕܥܡܗܘܢ .

ܝܚ : ܕܠܡܐ ܐܝܬ ܒܟܘܢ ܓܒܪܐ : ܐܘ ܐܢܬܬܐ : ܐܘ ܫܪܒܬܐ : ܐܘ ܫܒܛܐ : ܕܠܒܗ ܦܢܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ : ܠܡܐܙܠ ܠܡܦܠܚ ܠܐܠܗܐ ܕܥܡܡܐ ܗܢܘܢ : ܕܠܡܐ ܐܝܬ ܒܟܘܢ ܥܩܪܐ ܕܡܘܥܝܐ ܡܪܪܬܐ ܘܐܦܣܢܬܝܢ .

ܝܛ : ܘܡܢ ܕܢܫܡܥ ܦܬܓܡܐ ܕܡܘܡܬܐ ܗܕܐ : ܢܬܒܪܟ ܒܠܒܗ : ܘܢܐܡܪ : ܫܠܡܐ ܢܗܘܐ ܠܝ ܕܒܫܪܝܪܘܬ ܠܒܝ ܐܙܠ ܐܢܐ : ܕܢܘܣܦ ܪܘܝܐ ܥܠ ܨܗܝܐ .

ܟ : ܠܐ ܢܨܒܐ ܡܪܝܐ ܠܡܫܒܩ ܠܗ : ܐܠܐ ܗܝܕܝܢ ܢܬܚܡܛ ܪܘܓܙܗ ܕܡܪܝܐ ܘܛܢܢܗ ܒܓܒܪܐ ܗܘ : ܘܬܬܢܩܦ ܠܗ ܟܠܗܝܢ ܠܘܛܬܐ ܕܟܬܝܒܢ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ : ܘܢܥܛܐ ܡܪܝܐ ܫܡܗ ܡܢ ܬܚܝܬ ܫܡܝܐ .

ܟܐ : ܘܢܦܪܫܝܘܗܝ ܡܪܝܐ ܠܒܝܫܬܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܫܒܛܐ ܕܝܣܪܝܠ : ܐܝܟ ܟܠܗܝܢ ܠܘܛܬܐ ܕܩܝܡܐ ܕܟܬܝܒܢ ܒܟܬܒܐ ܕܢܡܘܣܐ ܗܢܐ .

ܟܒ : ܘܢܐܡܪ ܕܪܐ ܐܚܪܢܐ : ܒܢܝܟܘܢ ܕܢܩܘܡܘܢ ܒܬܪܟܘܢ : ܘܢܘܟܪܝܐ ܕܢܐܬܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܪܚܝܩܬܐ : ܘܢܚܙܘܢ ܡܚܘܬܗ ܕܐܪܥܐ ܗܝ : ܘܟܘܪܗܢܝܗ ܕܐܡܪܥ ܒܗ ܡܪܝܐ .

ܟܓ : ܟܒܪܝܬܐ : ܘܡܠܚܐ ܝܩܕܬܐ : ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܠܐ ܬܙܕܪܥ : ܘܠܐ ܬܨܡܚ : ܘܠܐ ܬܣܩ ܒܗ ܟܠ ܥܣܒ : ܐܠܐ ܬܗܘܐ ܐܝܟ ܗܦܟܬܐ ܕܣܕܘܡ : ܘܐܝܟ ܥܡܘܪܐ : ܘܐܝܟ ܐܕܡܐ : ܘܐܝܟ ܨܒܘܝܡ ܕܗܦܟ ܐܢܝܢ ܡܪܝܐ ܒܪܘܓܙܗ ܘܒܚܡܬܗ .

ܟܕ : ܘܢܐܡܪܘܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ : ܥܠ ܡܢܐ ܥܒܕ ܡܪܝܐ ܗܟܢܐ ܠܐܪܥܐ ܗܕܐ : ܘܥܠ ܡܢܐ ܐܬܚܡܬ ܪܘܓܙܗ ܗܢܐ ܪܒܐ .

ܟܗ : ܘܢܐܡܪܘܢ : ܥܠ ܕܫܒܩܘ ܩܝܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܝܗܘܢ : ܕܐܩܝܡ ܥܡܗܘܢ ܟܕ ܐܦܩ ܐܢܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ .

ܟܘ : ܘܐܙܠܘ ܘܦܠܚܘ ܠܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ : ܘܣܓܕܘ ܠܗܘܢ : ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܝܕܥܘ ܐܢܘܢ : ܘܠܐ ܐܬܦܠܓܘ ܠܗܘܢ .

ܟܙ : ܘܐܬܚܡܬ ܪܘܓܙܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܗܝ : ܕܢܝܬܐ ܥܠܝܗ ܟܠܗܝܢ ܠܘܛܬܐ ܕܟܬܝܒܢ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ .

صقرم : حم .

ا : ولم قوقنوسم تصهقها ضنا: ضذا صقرم ذصنح ذقصح ضذا ذحتجه ابو : ذصهقها ضهها لزح حد صقح ذرذجم ابوم .

ب : ضذا صوها لجلم هقذا : ضنضذ ضذا لنسقح : ذصهزم ذسذا ذصسم : لقذقح ضذا لنسقح : ضلجلم نصح : ضلجلم ضجقوس : ضذا ذرذا .

ت : ضنضذ ضذا لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ابوم سهوم حد صقح ذرذجم ابوم .

ث : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ج : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ح : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

خ : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

د : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ذ : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ر : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ز : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

س : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ش : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ص : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ض : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ط : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ظ : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ع : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

غ : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ف : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ق : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ك : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ل : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

م : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ن : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ه : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

و : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ى : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

لا : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ء : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ة : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ى : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ال : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ل : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

م : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ن : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ه : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

و : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

ى : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم : ضذا صقرم لجلم هقذا : ضنضذ ابوم .

مك : مَنصورة بِمَعنى مَنصور لِلمذكر
لِلمؤنث : مَأخوذ مِن الفِعل نَصَرَ .
مل : مَنصور : مَأخوذ مِن نَصَرَ يَنصُرُ .
مم : مَنصور : مَأخوذ مِن نَصَرَ يَنصُرُ
لِلمفعول : مَعناه مَن وَقَعَ عَلَيهِ نَصرُ
إلهٍ : لا مَفرَّ مِن قَضائِهِ وَقَدَرِهِ .
مه : مَرحَباً بِكَ : مَعناه صادَفتَ رَحباً
وَسَعَةً : مَعناه لا تَجِدُ عِندَنا ما
يُؤذِيكَ : مَعناه لا تَجِدُ عِندَنا
إلّا ما يَسُرُّكَ .
مو : مَرحَباً بِكُم : مَعناه صادَفتُم
رَحباً لَنا .
مز : بِكَ أَنا فَرِحٌ : مَعناه أَنا
مَسرُورٌ بِكَ .
مح : بِسمِ اللهِ مَدارُ مَجراها
وَمُرساها : أَي جَرَيانُ السَّفينَةِ
وَوُقوفُها .
مط : مَدارُ الأَمرِ عَلَيهِ : أَي
الأَمرُ مَوقوفٌ عَلَيهِ .
ن : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
نا : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
نب : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
نت : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
نث : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
نج : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
نح : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
نخ : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
ند : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
نذ : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
نر : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
نز : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
نس : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
نش : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
نص : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
نض : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
نط : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
نظ : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
نع : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
نغ : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
نف : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
نق : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
نك : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
نل : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
نم : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
نه : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
نو : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
نى : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
هـ : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
هء : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
هب : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
هت : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
هث : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
هج : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
هح : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
هخ : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
هد : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
هذ : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
هر : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
هز : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
هس : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
هش : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
هص : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
هض : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
هط : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
هظ : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
هع : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
هغ : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
هف : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
هق : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
هك : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
هل : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
هم : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
هن : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
هو : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
هى : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
وء : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
وب : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
وت : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
وث : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
وج : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
وح : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
وخ : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
ود : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
وذ : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
ور : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
وز : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
وس : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
وش : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
وص : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
وض : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
وط : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
وظ : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
وع : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
وغ : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
وف : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
وق : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
وك : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
ول : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
وم : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
ون : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
وه : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
وو : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
وى : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
ىء : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
يب : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
يت : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
يث : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
يج : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
يح : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
يخ : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
يد : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
يذ : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
ير : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
يز : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
يس : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
يش : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
يص : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
يض : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
يط : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
يظ : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
يع : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
يغ : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
يف : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
يق : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
يك : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
يل : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
يم : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .
ين : مَجرى الدَّمعِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمعِ .
يه : مَجرى الدَّمِ : مَعناه
مَسيلُ الدَّمِ .
يو : مَجرى الماءِ : مَعناه
مَسيلُ الماءِ .
يى : مَجرى الوادي : مَعناه
مَسيلُ الوادي .

ثم يذكرون في أثناء الدرس المصطلحات .

ح : يصرف هذا الفعل : فعل ماض : فعل مضارع : فعل أمر : فعل مبني للمعلوم : فعل مبني للمجهول : فعل متعد : فعل لازم : فعل ناقص : فعل تام : فعل مجرد : فعل مزيد فيه : فعل صحيح : فعل معتل .

ط : يقول المعلم للتلاميذ : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ماض . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مضارع . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل أمر . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمعلوم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمجهول . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل متعد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل لازم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل تام . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ناقص . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مجرد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مزيد فيه . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل صحيح . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل معتل .

ي : يقول المعلم للتلاميذ : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ماض . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مضارع . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل أمر . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمعلوم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمجهول . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل متعد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل لازم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل تام . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ناقص . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مجرد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مزيد فيه . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل صحيح . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل معتل .

يا : يقول المعلم للتلاميذ : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ماض . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مضارع . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل أمر . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمعلوم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمجهول . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل متعد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل لازم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل تام . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ناقص . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مجرد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مزيد فيه . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل صحيح . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل معتل .

يب : يقول المعلم للتلاميذ : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ماض . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مضارع . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل أمر . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمعلوم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمجهول . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل متعد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل لازم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل تام . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ناقص . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مجرد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مزيد فيه . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل صحيح . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل معتل .

يج : يصرف هذا الفعل : فعل ماض : فعل مضارع : فعل أمر : فعل مبني للمعلوم : فعل مبني للمجهول : فعل متعد : فعل لازم : فعل ناقص : فعل تام : فعل مجرد : فعل مزيد فيه : فعل صحيح : فعل معتل .

يد : يقول هذا المعلم لتلاميذه : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ماض . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مضارع . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل أمر . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمعلوم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمجهول . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل متعد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل لازم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل تام . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ناقص . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مجرد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مزيد فيه . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل صحيح . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل معتل .

يه : يقول المعلم للتلاميذ : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ماض . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مضارع . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل أمر . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمعلوم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمجهول . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل متعد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل لازم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل تام . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ناقص . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مجرد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مزيد فيه . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل صحيح . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل معتل .

يو : يصرف هذا الفعل : فعل ماض : فعل مضارع : فعل أمر : فعل مبني للمعلوم : فعل مبني للمجهول : فعل متعد : فعل لازم : فعل ناقص : فعل تام : فعل مجرد : فعل مزيد فيه : فعل صحيح : فعل معتل .

يز : يقول المعلم للتلاميذ : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ماض . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مضارع . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل أمر . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمعلوم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمجهول . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل متعد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل لازم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل تام . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ناقص . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مجرد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مزيد فيه . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل صحيح . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل معتل .

يح : يصرف هذا الفعل : فعل ماض : فعل مضارع : فعل أمر : فعل مبني للمعلوم : فعل مبني للمجهول : فعل متعد : فعل لازم : فعل ناقص : فعل تام : فعل مجرد : فعل مزيد فيه : فعل صحيح : فعل معتل .

يط : يقول المعلم للتلاميذ : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ماض . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مضارع . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل أمر . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمعلوم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مبني للمجهول . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل متعد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل لازم . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل تام . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل ناقص . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مجرد . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل مزيد فيه . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل صحيح . ثم يقول المعلم : ما هذا الفعل ؟ فيقول التلميذ : هذا فعل معتل .

حكم : حس .

١ : ولا العبد حكم حضرة ألهي : ولا
معه حكم حس ولا حكم حس
ولا لم نعلم : يتبين حضرة
الله لك مع حس عبد حضرة .

٢ : ولا الله حس حس حضرة : ولا
ولا حضرة حكم حضرة ألهي .

٣ : ولا أنه ذهب : ولا أنه
ذهب .

٤ : ولا ذهب ولا حضرة : ولا
ولا : ولا ذهب ولا : ولا
ولا حتم .

٥ : ولا علم : ولا .

٦ : ولا أنه حكم : ولا أنه
حضرة .

٧ : ولا ذهب حضرة ولا حضرة
الله : ولا ولا ولا ذهب حس
ولا حضرة ولا حضرة ولا
نعلم : ولا الله حس لا ولا
ولا .

٨ : ولا لا عبد حضرة حضرة ولا
الله : ولا ولا ذهب حس
ولا حضرة ولا حضرة ولا
نعلم : ولا الله حس لا ولا
ولا .

٩ : ولا أنه ذهب : ولا أنه
ذهب .

١٠ : ولا علم : ولا .

١١ : ولا ولا ولا حضرة ولا
ولا حضرة ولا حضرة ولا
نعلم : ولا الله حس لا ولا
ولا .

١٢ : ولا أنه ذهب : ولا أنه
ذهب .

١٣ : ولا علم : ولا .

١٤ : ولا ولا ولا حضرة ولا
ولا حضرة ولا حضرة ولا
نعلم : ولا الله حس لا ولا
ولا .

١٥ : ولا أنه ذهب : ولا أنه
ذهب .

١٦ : ولا علم : ولا .

١٧ : ولا ولا ولا حضرة ولا
ولا حضرة ولا حضرة ولا
نعلم : ولا الله حس لا ولا
ولا .

١٨ : ولا أنه ذهب : ولا أنه
ذهب .

١٩ : ولا علم : ولا .

٢٠ : ولا ولا ولا حضرة ولا
ولا حضرة ولا حضرة ولا
نعلم : ولا الله حس لا ولا
ولا .

بعيدة قعلا ذمن .
٣ : ومنه واحدة للمذ حتى
٤ : والكلام .
٥ : ذكر : وأنثى : وجمع
ذكر : ذكور : وأنثى : إناث
٦ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى .
٧ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٨ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٩ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
١٠ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
١١ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
١٢ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
١٣ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
١٤ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
١٥ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
١٦ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
١٧ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
١٨ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
١٩ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٢٠ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٢١ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٢٢ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٢٣ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٢٤ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٢٥ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٢٦ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٢٧ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٢٨ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٢٩ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٣٠ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٣١ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٣٢ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٣٣ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٣٤ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٣٥ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٣٦ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٣٧ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٣٨ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٣٩ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع
٤٠ : ولم يجمع لمذكر
وأنثى : وحكى : وجمع

ה : וְאַתֶּם עֲמַדְתֶּם בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם בָּעֵת הַהִוא
לְהַגִּיד לָכֶם אֶת דְּבַר יְיָ כִּי יְרֵאתֶם מִפְּנֵי
הָאֵשׁ וְלֹא עֲלִיתֶם בָּהָר לֵאמֹר :

ו : אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים : לֹא יִהְיֶה
לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פָּנָי :

ז : לֹא תַעֲשֶׂה לְךָ פֶּסֶל כָּל תְּמוּנָה אֲשֶׁר
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר
בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ :

ח : לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי
אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת
עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי :

ט : וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי
מִצְוֹתָי : לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ
לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְיָ אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת
שְׁמוֹ לַשָּׁוְא :

י : שָׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר
צִוְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ : וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי
שַׁבָּת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה
אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְשׁוֹרְךָ
וַחֲמֹרֶךָ וְכָל בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ
לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ : וְזָכַרְתָּ
כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִאֲךָ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה עַל
כֵּן צִוְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת :

יב : כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ
יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ וּלְמַעַן יִיטַב
לָךְ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ :

יג : לֹא תִרְצָח : וְלֹא תִנְאָף : וְלֹא תִגְנֹב :
וְלֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא : וְלֹא תַחְמֹד
אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְלֹא תִתְאַוֶּה בֵּית רֵעֶךָ שָׂדֵהוּ
וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ שׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ :

יד : אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבֶּר יְיָ אֶל כָּל
קְהַלְכֶם בָּהָר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הֶעָנָן וְהָעֲרָפֶל
קוֹל גָּדוֹל וְלֹא יָסָף וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחוֹת
אֲבָנִים וַיִּתְּנֵם אֵלָי :

טו : וַיְהִי כִּשְׁמַעֲכֶם אֶת הַקּוֹל מִתּוֹךְ
הַחֹשֶׁךְ וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ וַתִּקְרְבוּן אֵלַי כָּל
רָאשֵׁי שִׁבְטֵיכֶם וְזִקְנֵיכֶם : וַתֹּאמְרוּ הֵן
הֶרְאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת כְּבֹדוֹ וְאֶת גָּדְלוֹ וְאֶת
קוֹלוֹ שָׁמַעְנוּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הַיּוֹם הַזֶּה רָאִינוּ
כִּי יְדַבֵּר יְיָ אֶת הָאָדָם וָחָי : וְעַתָּה לָמָּה
נָמוּת כִּי תֹאכְלֵנוּ הָאֵשׁ הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת אִם
יֹסְפִים אֲנַחְנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת קוֹל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עוֹד
וָמָתְנוּ : כִּי מִי כָל בָּשָׂר אֲשֶׁר שָׁמַע קוֹל
אֱלֹהִים חַיִּים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כָּמוֹנוּ
וַיֶּחִי : קְרַב אַתָּה וּשְׁמַע אֵת כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר
יְדַבֵּר יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶיךָ וְשָׁמַעְנוּ וְעָשִׂינוּ :

טז : וַיִּשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹל דִּבְרֵיכֶם בְּדַבֶּרְכֶם
אֵלָי וַיֹּאמֶר יְיָ אֵלַי שָׁמַעְתִּי אֶת קוֹל דִּבְרֵי
הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבְּרוּ אֵלֶיךָ הֵיטִיבוּ כָּל
אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ : מִי יִתֵּן וְהָיָה לְבָבָם זֶה לָהֶם
לְיִרְאָה אֹתִי וְלִשְׁמֹר אֶת כָּל מִצְוֹתַי כָּל הַיָּמִים
לְמַעַן יִיטַב לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם לְעֹלָם : לֵךְ אֱמֹר
לָהֶם שׁוּבוּ לָכֶם לְאָהֳלֵיכֶם : וְאַתָּה פֹּה עֲמֹד
עִמָּדִי וַאֲדַבְּרָה אֵלֶיךָ אֶת כָּל הַמִּצְוָה וְהַחֻקִּים
וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תְּלַמְּדֵם וְעָשׂוּ בָּאָרֶץ
אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָהֶם לְרִשְׁתָּהּ : וּשְׁמַרְתֶּם
לַעֲשׂוֹת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לֹא
תָסוּרוּ יָמִין וּשְׂמֹאל : בְּכָל הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוָּה
יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם תֵּלֵכוּן לְמַעַן תִּחְיוּן וְטוֹב
לָכֶם וְהַאֲרַכְתֶּם יָמִים בָּאָרֶץ אֲשֶׁר תִּירָשׁוּן :

פרשה : ו.

א : וְזֹאת הַמִּצְוָה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵיכֶם לְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ :
ב : לְמַעַן תִּירָא אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת כָּל
חֻקֹּתָיו וּמִצְוֹתָיו אֲנֹכִי מְצַוֶּךָּ אַתָּה וּבִנְךָ
וּבֶן בִּנְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וּלְמַעַן יַאֲרִכֻן יָמֶיךָ :
ג : וְשָׁמַעְתָּ יִשְׂרָאֵל וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת אֲשֶׁר
יִיטַב לְךָ וַאֲשֶׁר תִּרְבּוּן מְאֹד כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ
אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ :

ד : שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :
ה : וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ
וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ : ו : וְהָיוּ הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ :
ז : וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ :
ח : וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֶיךָ : ט : וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ
וּבִשְׁעָרֶיךָ :

י : וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לְךָ עָרִים גְּדֹלוֹת וְטֹבוֹת אֲשֶׁר
לֹא בָנִיתָ : יא : וּבָתִּים מְלֵאִים כָּל טוּב אֲשֶׁר
לֹא מִלֵּאתָ וּבֹרוֹת חֲצוּבִים אֲשֶׁר לֹא חָצַבְתָּ
כְּרָמִים וְזֵיתִים אֲשֶׁר לֹא נָטָעְתָּ וְאָכַלְתָּ
וְשָׂבָעְתָּ : יב : הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת יְיָ
אֲשֶׁר הוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים :
יג : אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֹתוֹ תַעֲבֹד וּבִשְׁמוֹ
תִּשָּׁבֵעַ : יד : לֹא תֵלְכוּן אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים
מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֵיכֶם : טו : כִּי
אֵל קַנָּא יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבֶּךָ פֶּן יֶחֱרֶה אַף
יְיָ אֱלֹהֶיךָ בָּךְ וְהִשְׁמִידְךָ מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה :
טז : לֹא תְנַסּוּן אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם כַּאֲשֶׁר נִסִּיתֻהוּ
בְּמַסָּה : יז : שָׁמוֹר תִּשְׁמְרוּן אֶת מִצְוֹת יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם וְעֵדֹתָיו וְחֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּךְ : יח : וְהַיָּשָׁר
וְהַטּוֹב בְּעֵינֵי יְיָ לְמַעַן יִיטַב לָךְ וּבָאתָ
וְיָרַשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ
לַאֲבֹתֶיךָ : יט : לְהַדֹּף כָּל אֹיְבֶיךָ מִפָּנֶיךָ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר יְיָ : כ : כִּי יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר
מָה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם : כא : וְאָמַרְתָּ לִבְנְךָ עֲבָדִים
הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרָיִם וַיּוֹצִיאֵנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה : כב : וַיִּתֵּן יְיָ אוֹתֹת וּמוֹפְתִים
גְּדֹלִים וְרָעִים בְּמִצְרַיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל בֵּיתוֹ
לְעֵינֵינוּ : כג : וְאֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן
הָבִיא לָתֵת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לַאֲבֹתֵינוּ : כד : וַיְצַוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְטוֹב
לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיֹּתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה : כה :
וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל
הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ :

٥ : فهل أخبرت بأن ضدنا
لم ضدنا ألف .
٦ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٧ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٨ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٩ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٠ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١١ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٢ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٣ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٤ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٥ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٦ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٧ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٨ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٩ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٠ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢١ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٢ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٣ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٤ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٥ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٦ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٧ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٨ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٩ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٠ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣١ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٢ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٣ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٤ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٥ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٦ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٧ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٨ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٩ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٠ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤١ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٢ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٣ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٤ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٥ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٦ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٧ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٨ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٩ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥٠ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥١ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥٢ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥٣ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥٤ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥٥ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .

فصل : ٥٥ .

١ : وما ذكرنا أيضا ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف : ٢ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف : ٣ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٦ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٧ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٨ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٩ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٠ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١١ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٢ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٣ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٤ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٥ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٦ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٧ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٨ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
١٩ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٠ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢١ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٢ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٣ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٤ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٥ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٦ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٧ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٨ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٢٩ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٠ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣١ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٢ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٣ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٤ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٥ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٦ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٧ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٨ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٣٩ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٠ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤١ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٢ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٣ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٤ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٥ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٦ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٧ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٨ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٤٩ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥٠ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥١ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥٢ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥٣ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥٤ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .
٥٥ : أنا لا أعلم ضدنا ألف
ولا أعلم ضدنا ألف .

ד : ולא יעלה חבל על גבך בהמתך: ה : לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: ו : וכי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ואם רובצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: ז : שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: ח : כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו: ט : כרמך לא תזרע כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: י : לא תחרש בשור ובחמר יחדו: יא : לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: יב : גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: יג : כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה לו: יד : וישם לה עלילות דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים: טו : ולקח אבי הנערה ואמה ולקחו את בתולי הנערה אל זקני העיר השערה: טז : ואמר נערתי נתתי את האיש הזה לאשה ויתעבה: יז : והנה הוא שם עלילות דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: יח : ולקחו זקני העיר ההוא את האיש והיסרו אתו: יט : וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלח אתה כל ימיו: כ : ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה: כא : והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך: כב : כי ימצא איש שכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם גם האיש השכב עם האשה וגם האשה ובערת הרע מישראל: כג : כי יהיה נער בתולה מאורשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה: כד : והוצאתם את שניהם אל שער העיר ההוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעק בעיר והאשה על דבר אשר ענתה את רעהו ובערת הרע מקרבך: כה : ואם בשדה ימצא האיש את הנערה המאורשה ואחזה בה ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: כו : ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו וירצחנו נפש כן הדבר הזה: כז : כי בשדה מצאה צעק הנערה המאורשה ואין מושיע לה: כח : כי ימצא איש נער בתולה אשר לא אורשה ותפש בה ושכב עמה ונמצאו: כט : ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה אותה לא יוכל שלחה כל ימיו: ל : לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו:

פרשה : כה .

א : לא יקרב פצוע דכא וכרות שפכה לא יבא בקהל יי: ב : לא יבא ממזר בקהל יי גם דורו לא יבא לו בקהל יי: ג : עמוני ומואבי לא יבא בקהל יי גם דורם לא יבא להם בקהל יי עד עולם: ד : על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר על בלעם בן בעור מפתור פתור ארם נהרים לקללך: ה : ולא אבה יי אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יי אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יי אלהיך: ו : לא תדרש שלמם וטובתם כל ימיך לעולם: ז : לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו: ח : בנים אשר יולד להם דור שלישי יבא להם בקהל יי: ט : כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע: י : כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: יא : והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: יב : ומחוץ למחנה תהיה ויצאת שמה אל החוצה: יג : ויתד תהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוצה וחפרת בה ושבת והכסית את צאתך: יד : כי יי אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: טו : לא תסגיר עבד אל אדניו אשר יבא אליך מעם אדניו: טז : עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תונה אתו: יז : לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: יח : לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יי אלהיך לכל נדר כי תועבת יי אלהיך גם שניהם: יט : לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר: כ : לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יי אלהיך בכל משלח ידך על האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה: כא : כי תדר נדר ליי אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרוש ידרשנו יי אלהיך מעמך והיה בך חטא: כב : וכי תחדל לנדר אין בך חטא: כג : מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליי אלהיך נדבה אשר דברת בפיך: כד : כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כליך לא תתן: כה : כי תבא בקמת רעך וקטפת שבלים בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך:

ضعذبا: وصوص لهضم لهت قبلسم .

مد : وصحيا لاصوا لم بيد أسم: وصا دنهت إنها لهت قبلسم: سؤسة سؤيد ثم: ضؤسا صذهها لاجاه .

مه : صحل دهذنا أنهاه صفاو دبه ضعذبا: قبؤكسا وسعلسه دبلؤتتبا ضؤسا: ضؤصم: ولاصوا ضعذبا قبؤبنا: دلا بسا ثم مجنبا قصؤهنا: وصوفاه لم حنجف .

مو : لا هعلسه بجذا لهذه دنذه لهؤاه هم هذه .

مه : أنا بضم بهت حاهذا دؤجا: جسؤا هم صوتم أهذ دؤهنا لم. ولا الحلجمه .

م : لا لاصوا أنبا هم قنه بهؤيد: ولؤلا سوا قصؤبا هم تنه بهؤيد .

مس : لا بهيد أيد أنبا ؤجت جلؤا لنجاه دهذنا أنهاه لجد نؤد : صحل دصلبم أبؤ هؤه هؤيد أنهاه لاجوه .

مح : لا وؤجا بد أسوه ؤجبا دحهؤا: وؤجبا قحلجا: وؤجبا قحلجؤا: دصلبؤه ؤجا .

ع : بد سوجنا ؤجا: وبد أسوه لا وؤجا: ؤنجذم هذنا أنهاه دصلبؤه دهوجمد أنه ابؤه: حاؤنا ؤنذ أنه لهذاوه .

حا : ولم نؤد أنه بؤا لهذنا أنهاه: لا وؤهنه لهؤجذه: صحل دصلبؤه وسعلسه هم هذنا أنهاه سلهاا. ولا هذ أه هذنا صنم: وصا لم سلهاا .

حب : ولم لا ؤجا إنا لهؤد: لا وصا سلهاا .

حد : هؤه ؤنؤه هم هؤوهاه أه

ضعذبا: وصوص لهضم لهت قبلسم .

مد : وصحيا لاصوا لم بيد أسم: وصا دنهت إنها لهت قبلسم: سؤسة سؤيد ثم: ضؤسا صذهها لاجاه .

مه : صحل دهذنا أنهاه صفاو دبه ضعذبا: قبؤكسا وسعلسه دبلؤتتبا ضؤسا: ضؤصم: ولاصوا ضعذبا قبؤبنا: دلا بسا ثم مجنبا قصؤهنا: وصوفاه لم حنجف .

مو : لا هعلسه بجذا لهذه دنذه لهؤاه هم هذه .

مه : أنا بضم بهت حاهذا دؤجا: جسؤا هم صوتم أهذ دؤهنا لم. ولا الحلجمه .

م : لا لاصوا أنبا هم قنه بهؤيد: ولؤلا سوا قصؤبا هم تنه بهؤيد .

مس : لا بهيد أيد أنبا ؤجت جلؤا لنجاه دهذنا أنهاه لجد نؤد : صحل دصلبم أبؤ هؤه هؤيد أنهاه لاجوه .

مح : لا وؤجا بد أسوه ؤجبا دحهؤا: وؤجبا قحلجا: وؤجبا قحلجؤا: دصلبؤه ؤجا .

ع : بد سوجنا ؤجا: وبد أسوه لا وؤجا: ؤنجذم هذنا أنهاه دصلبؤه دهوجمد أنه ابؤه: حاؤنا ؤنذ أنه لهذاوه .

حا : ولم نؤد أنه بؤا لهذنا أنهاه: لا وؤهنه لهؤجذه: صحل دصلبؤه وسعلسه هم هذنا أنهاه سلهاا. ولا هذ أه هذنا صنم: وصا لم سلهاا .

حب : ولم لا ؤجا إنا لهؤد: لا وصا سلهاا .

حد : هؤه ؤنؤه هم هؤوهاه أه

صؤكرو : حد .

ا : ولم يهت بجذا أنهاه: وبؤصم صوهؤه: أم لا بعنبه ؤسحر هؤهؤه: بد ؤاجهس ده وجؤا ؤصؤهنا: بنهؤه لم حهؤا دهوجنا: وبهد لم وجؤه.

د : ولاصوا هم جسؤا. ولم هاز ولاصوا لؤجذا أسؤا: وصوسه بجذا أسؤا .

ح : وبجوبه لم حهؤا دهوجنا: أه أم سوه لم: وصؤا هم ؤسوه: أه أم سوه بجذا أسؤا ؤهوجه .

ه : لا هعلسه لم لؤسه ؤجؤسه: ؤهوجه: ؤسؤه يهجبه هؤه ؤاهلجلا: صحل دصلبا هم هذه هذنا. ولا بسلا لؤسا دنؤه لم هذنا أنهاه سؤلا .

و : وؤجه يهت بجذا أنهاه سؤلا: لا بهوه جسلا: ولم هاز لجد هذه: أنا لاصوا جهاه سؤلا: وبسؤا بد أنهاه ؤبهت .

ز : لا لاهت ؤسا وؤجؤه ؤهنا: بهؤا هو بد سوجه أنه .

فصل : ٤٥

١ : لا يجوز الاقتداء بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض.

٢ : لا يجوز اقتداء المفترض بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض.

٣ : لا يجوز اقتداء المتنفل بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل.

٤ : لا يجوز اقتداء المفترض بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض.

٥ : لا يجوز اقتداء المتنفل بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل.

٦ : لا يجوز اقتداء المفترض بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض.

٧ : لا يجوز اقتداء المتنفل بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل.

٨ : لا يجوز اقتداء المفترض بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض.

٩ : لا يجوز اقتداء المتنفل بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل.

١٠ : لا يجوز اقتداء المفترض بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض.

١١ : لا يجوز اقتداء المتنفل بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل.

١٢ : لا يجوز اقتداء المفترض بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض.

١٣ : لا يجوز اقتداء المتنفل بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل.

١٤ : لا يجوز اقتداء المفترض بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض.

١٥ : لا يجوز اقتداء المتنفل بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل.

١٦ : لا يجوز اقتداء المفترض بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض.

١٧ : لا يجوز اقتداء المتنفل بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل.

١٨ : لا يجوز اقتداء المفترض بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض.

١٩ : لا يجوز اقتداء المتنفل بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل.

٢٠ : لا يجوز اقتداء المفترض بالمتنفل ولا بالمفترض ولا بالمتنفل ولا بالمفترض.

ت : تبتلا معجم بد إذبد حقيقة إنكا . ث : لا ألبس قولا ذميما ولا مذمة إنكا . ج : لا ألبس قولا ذميما ولا مذمة إنكا . ح : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . خ : أصل الكلمة ذبذب إذا تحرك وتردد . د : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ذ : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ر : أصل الكلمة ذبذب إذا تحرك وتردد . ز : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . س : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ش : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ص : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ض : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ط : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ظ : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ع : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . غ : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ف : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ق : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ك : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ل : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . م : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ن : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ه : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . و : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا . ي : لا أدري ما أصل هذه الكلمة إنكا .

כמוהו .

ו : כי אתה יודע את אשר עשה לך עמלק : אין פסוק זה מסור לישראל .

פרשה : כה .

א : כי יהיה ריב בין אנשים : אין פסוק זה מסור לישראל .

ב : ונתנו השופט והכהו לפניו : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

ג : ארבעים יכנו לא יוסיף : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

ד : לא תחסם שור בדישו : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

ה : כי ישבו אחים יחדו : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

ו : והיה הבכור אשר תלד : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

ז : ואם לא יחפץ האיש : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

ח : ואמרו לו מה אמרו : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

ט : וחלצה נעלו : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

י : ונקרא שמו בישראל : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

יא : כי ינצו אנשים יחדו : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

יב : ואת כפה : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

יג : לא יהיה לך בכיסך : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

יד : לא תעשה לך פסל : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

טו : אבן שלמה : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

טז : כי תועבת יי' : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

יז : זכור את אשר עשה לך עמלק : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

יח : אשר קרך בדרך : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

יט : והיה בהניח יי' : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

כ : ועשית הישר והטוב : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

כא : לא תטה משפט : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

כב : לא תקים לך אשרה : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

כג : לא תזבח ליי' אלהיך : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

כד : כי ימצא בקרבך : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

כה : כי יקח איש אשה : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

כו : כי יבנה בתים חדשים : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

כז : כי יקח איש אשה : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

כח : כי יצא איש : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

כט : כי יגנב איש : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

ל : השמר בנגע הצרעת : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

לא : זכור את אשר עשה יי' : כי יגעה לשון הכאה בדיין .

ܘ : ܘܡܢܘ ܓܒܪܐ ܕܢܨܒ ܟܪܡܐ ܘܠܐ
ܚܠܗ ܡܢܗ : ܢܐܙܠ ܢܗܦܘܟ ܠܒܝܬܗ : ܕܠܡܐ
ܢܡܘܬ ܒܩܪܒܐ : ܘܓܒܪܐ ܐܚܪܢܐ ܢܚܠܝܘܗܝ.

ܙ : ܘܡܢܘ ܓܒܪܐ ܕܡܟܒ ܐܢܬܬܐ ܘܠܐ
ܢܣܒܗ̇ : ܢܐܙܠ ܢܗܦܘܟ ܠܒܝܬܗ : ܕܠܡܐ ܢܡܘܬ
ܒܩܪܒܐ : ܘܓܒܪܐ ܐܚܪܢܐ ܢܣܒܝܗ̇.

ܚ : ܘܢܘܣܦܘܢ ܣܦܪܐ ܘܢܐܡܪܘܢ ܠܥܡܐ :
ܡܢܘ ܓܒܪܐ ܕܕܚܠ ܘܬܒܝܪ ܠܒܗ : ܢܐܙܠ
ܢܗܦܘܟ ܠܒܝܬܗ : ܕܠܡܐ ܢܬܬܒܪ ܠܒܐ ܕܐܚܘܗܝ
ܐܝܟ ܕܠܒܗ.

ܛ : ܘܡܐ ܕܫܠܡܘ ܣܦܪܐ ܠܡܡܠܠܘ ܠܥܡܐ :
ܢܦܩܕܘܢ ܪܒܝ ܚܝܠܘܬܐ ܒܪܫ ܥܡܐ.

ܝ : ܘܡܐ ܕܩܪܒܬ ܐܢܬ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܠܡܬܟܬܫܘ ܥܠܝܗ̇ : ܐܩܪܐ ܥܠܝܗ̇ ܫܠܡܐ.

ܝܐ : ܘܐܢ ܫܠܡܐ ܐܦܢܝܬ ܘܐܬܦܬܚܬ ܠܟ : ܟܠ
ܥܡܐ ܕܡܫܬܟܚ ܒܗ̇ : ܢܗܘܘܢ ܠܟ ܡܟܣܐ
ܡܫܥܒܕܝܢ ܡܕܝܢܬܐ : ܘܢܦܠܚܘܢܟ.

ܝܒ : ܘܐܢ ܠܐ ܬܫܠܡ ܠܟ : ܘܬܥܒܕ ܥܡܟ
ܩܪܒܐ : ܐܠܨܝܗ̇.

ܝܓ : ܘܢܫܠܡܝܗ̇ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܒܐܝܕܝܟ.
ܘܬܡܚܐ ܟܠܗܘܢ ܕܟܪܝܗ̇ ܒܦܘܡܐ ܕܣܝܦܐ.

ܝܕ : ܒܠܚܘܕ ܢܫܐ : ܘܛܦܠܐ : ܘܒܥܝܪܐ :
ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܒܡܕܝܢܬܐ : ܘܟܠ ܒܙܬܗ̇ ܒܘܙ ܠܟ :
ܘܬܐܟܘܠ ܡܢ ܒܙܬܐ ܕܒܥܠܕܒܒܝܟ ܕܝܗܒ ܠܟ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ.

ܝܗ : ܗܟܢܐ ܬܥܒܕ ܠܟܠܗܝܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܪܚܝܩܢ ܡܢܟ ܛܒ : ܕܠܐ ܗܘܝ̈ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܥܡܡܐ ܗܠܝܢ.

ܝܘ : ܒܠܚܘܕ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܥܡܡܐ ܗܠܝܢ ܕܝܗܒ
ܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܝܘܪܬܢܐ ܠܐ ܬܐܚܐ
ܟܠ ܢܦܫܐ.

ܝܙ : ܐܠܐ ܡܚܪܡܘ ܬܚܪܡ ܐܢܘܢ ܠܚܬܝܐ :
ܘܠܐܡܘܪܝܐ : ܘܠܟܢܥܢܝܐ : ܘܠܦܪܙܝܐ : ܘܠܚܘܝܐ :
ܘܠܝܒܘܣܝܐ : ܐܝܟ ܕܦܩܕܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ.

ܝܚ : ܕܠܐ ܢܠܦܘܢ ܠܟܘܢ ܠܡܥܒܕ ܐܝܟ ܟܠܗ̇
ܛܢܦܘܬܗܘܢ ܕܥܒܕܝܢ ܗܘܘ ܠܐܠܗܝܗܘܢ :
ܘܬܚܛܘܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ.

ܝܛ : ܘܟܕ ܬܐܠܨܝܗ̇ ܠܡܕܝܢܬܐ ܝܘܡܬܐ
ܣܓܝܐܐ ܠܡܬܟܬܫܘ ܥܠܝܗ̇ ܘܠܡܟܒܫܗ̇ : ܠܐ
ܬܚܒܠ ܐܝܠܢܝܗ̇ : ܘܠܐ ܬܪܡܐ ܥܠܝܗܘܢ ܦܪܙܠܐ :
ܡܛܠ ܕܡܢܗܘܢ ܐܟܠ ܐܢܬ : ܘܠܗܘܢ ܠܐ ܬܦܣܘܩ
ܐܢܬ : ܡܛܠ ܕܐܝܠܢܐ ܕܒܚܩܠܐ ܠܐ ܗܘܐ ܐܝܟ
ܒܪܢܫܐ ܕܢܥܘܠ ܡܢ ܩܕܡܝܟ ܒܐܘܠܨܢܐ.

ܟ : ܒܠܚܘܕ ܕܝܢ ܐܝܠܢܐ ܐܝܢܐ ܕܝܕܥ ܐܢܬ
ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܝܠܢܐ ܕܡܐܟܘܠܬܐ : ܠܗ ܬܚܒܠ
ܘܬܦܣܘܩ : ܘܬܒܢܐ ܚܘܠܡܐ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ
ܕܥܒܕܐ ܥܡܟ ܩܪܒܐ : ܥܕܡܐ ܕܬܬܟܒܫ.

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܐ.

ܐ : ܘܟܕ ܢܫܬܟܚ ܩܛܝܠܐ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܒ
ܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܠܡܐܪܬܗ̇ : ܪܡܐ ܒܚܩܠܐ
ܘܠܐ ܝܕܝܥ ܡܢܘ ܩܛܠܗ.

ܒ : ܢܦܩܘܢ ܣܒܝܟ : ܘܕܝܢܝܟ : ܘܢܡܫܚܘܢ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܚܕܪܝܗ̇ ܕܩܛܝܠܐ.

ܓ : ܘܡܕܝܢܬܐ ܕܩܪܝܒܐ ܠܩܛܝܠܐ : ܢܕܒܪܘܢ
ܣܒܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗ̇ܝ ܥܓܠܬܐ ܕܬܘܪܐ : ܕܠܐ
ܐܬܦܠܚ ܒܗ̇ : ܘܠܐ ܢܓܕܬ ܒܢܝܪܐ.

ܕ : ܘܢܚܬܘܢܗ̇ ܣܒܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗ̇ܝ
ܠܥܓܠܬܐ ܠܢܚܠܐ ܥܢܕܐ : ܕܠܐ ܐܬܦܠܚ ܒܗ ܘܠܐ
ܐܙܕܪܥ : ܘܢܩܛܠܘܢܗ̇ ܬܡܢ ܠܥܓܠܬܐ ܒܢܚܠܐ.

ܗ : ܘܢܬܩܪܒܘܢ ܟܗܢܐ ܒܢܝ ܠܘܝ : ܕܠܗܘܢ

ישמעאל.

ג : ויענך וירעבך וגו׳ שלא היה להם לא לחם ולא מים: ויאכלך את המן. שלא היו יודעים מה הוא: אשר לא ידעת. שלא ראו מעולם: ואבותיך לא ידעו. שלא ראו מעולם: למען הודיעך. שלא יאמרו מקרה היה לנו: כי לא על הלחם לבדו. שלא יאמרו לא היה לנו לחם: כי אם על כל מוצא פי ה׳. שיאמרו לו ויעשו:

ד : לא בלתה שמלתך. שלא היו בגדיהם בלין: ורגלך לא בצקה. שלא היו נפצעות: זה ארבעים שנה. שלא היו נפצעות בארבעים שנה:

ה : וידעת עם לבבך. שלא יאמר בלבו: כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה: כי כאשר יסר איש את בנו. כשם שהאב מיסר את בנו: ה׳ אלהיך מיסרך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

ו : ושמרת את מצות ה׳ אלהיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ללכת בדרכיו. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: וליראה אותו. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

ז : כי ה׳ אלהיך מביאך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אל ארץ טובה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ארץ נחלי מים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: עינות ותהמת. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: יוצאים בבקעה ובהר. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

ח : ארץ חטה ושעורה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: וגפן ותאנה ורמון. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ארץ זית שמן ודבש. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

ט : ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: לא תחסר כל בה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ארץ אשר אבניה ברזל. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ומהרריה תחצב נחושת. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

י : ואכלת ושבעת. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: וברכת את ה׳ אלהיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: על הארץ הטובה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אשר נתן לך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

יא : השמר לך פן תשכח את ה׳ אלהיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: לבלתי שמר מצותיו. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ומשפטיו. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: וחקתיו. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אשר אנכי מצוך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: היום. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

יב : פן תאכל ושבעת. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ובתים טובים תבנה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ושבת. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

יג : ובקרך וצאנך ירבין. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: וכסף וזהב. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ירבה לך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

יד : ורם לבבך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ושכחת את ה׳ אלהיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: המוציאך מארץ מצרים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: מבית עבדים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

טו : המוליכך במדבר הגדול. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ונחשים שרפים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ועקרב. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: וצמאון. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אשר אין מים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: המוציא לך מים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: מצור החלמיש. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

טז : המאכלך מן במדבר. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אשר לא ידעון אבתיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: למען ענתך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ולמען נסתך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: להיטיב אחריתך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

יז : ואמרת בלבבך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה: ואזכרת את ה׳ אלהיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כי הוא הנתן לך כח. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: לעשות חיל. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: למען הקים את בריתו. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אשר נשבע לאבתיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כיום הזה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

יח : והיה אם שכח תשכח את ה׳ אלהיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: והלכת אחרי אלהים אחרים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ועבדתם. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: והשתחוית להם. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

יט : העדתי בכם היום. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כי אבד תאבדון. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כגוים אשר ה׳ מאביד מפניכם. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כן תאבדון. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: עקב לא תשמעון. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: בקול ה׳ אלהיכם. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

כ : כי ה׳ אלהיך מביאך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אל ארץ טובה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ארץ נחלי מים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: עינות ותהמת. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: יוצאים בבקעה ובהר. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

כא : ארץ חטה ושעורה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: וגפן ותאנה ורמון. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ארץ זית שמן ודבש. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

כב : ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: לא תחסר כל בה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ארץ אשר אבניה ברזל. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ומהרריה תחצב נחושת. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

כג : ואכלת ושבעת. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: וברכת את ה׳ אלהיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: על הארץ הטובה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אשר נתן לך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

כד : השמר לך פן תשכח את ה׳ אלהיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: לבלתי שמר מצותיו. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ומשפטיו. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: וחקתיו. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אשר אנכי מצוך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: היום. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

כה : פן תאכל ושבעת. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ובתים טובים תבנה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ושבת. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

כו : ובקרך וצאנך ירבין. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: וכסף וזהב. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ירבה לך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

כז : ורם לבבך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ושכחת את ה׳ אלהיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: המוציאך מארץ מצרים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: מבית עבדים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

כח : המוליכך במדבר הגדול. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ונחשים שרפים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ועקרב. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: וצמאון. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אשר אין מים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: המוציא לך מים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: מצור החלמיש. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

כט : המאכלך מן במדבר. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אשר לא ידעון אבתיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: למען ענתך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ולמען נסתך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: להיטיב אחריתך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

ל : ואמרת בלבבך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה: ואזכרת את ה׳ אלהיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כי הוא הנתן לך כח. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: לעשות חיל. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: למען הקים את בריתו. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: אשר נשבע לאבתיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כיום הזה. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

לא : והיה אם שכח תשכח את ה׳ אלהיך. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: והלכת אחרי אלהים אחרים. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: ועבדתם. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: והשתחוית להם. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

לב : העדתי בכם היום. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כי אבד תאבדון. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כגוים אשר ה׳ מאביד מפניכם. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: כן תאבדון. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: עקב לא תשמעון. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך: בקול ה׳ אלהיכם. שלא יאמר בלבו: אלהים אחרים עשו לי כך:

פרשה : ו׳.

א : ועתה ישראל מה ה׳ אלהיך שואל מעמך: ב : ועתה ישראל מה ה׳ אלהיך שואל מעמך: מעמך : לא מאבד מעמך: שואל מעמך : לא מחסר מעמך: ג : כי אם ליראה. יראה ולא אימה: ד : הן לה׳ אלהיך השמים. שמים ושמי השמים: ארץ וכל אשר בה. ארץ ומלואה: ה : רק באבתיך חשק ה׳ לאהבה אותם. לאהבה אותם ולא לשנאה אותם: ויבחר בזרעם אחריהם. בזרעם ולא בזרע אחרים: בכם מכל העמים. בכם ולא בעמים אחרים: כיום הזה. כיום הזה ולא ביום אחר:

ו : ומלתם את ערלת לבבכם. ומלתם ולא מגרתם: וערפכם לא תקשו עוד. וערפכם ולא ערף אחרים: ז : כי ה׳ אלהיכם הוא אלהי האלהים. אלהי האלהים ולא אלהי אחרים: ואדני האדנים. ואדני האדנים ולא אדני אחרים: האל הגדול הגבור והנורא. הגדול ולא קטן: הגבור ולא חלש: והנורא ולא נמוך: אשר לא ישא פנים. ולא יקבל שוחד: ח : עשה משפט יתום ואלמנה. משפט יתום ולא משפט אלמנה: ואהב גר. ולא שונא גר: לתת לו לחם ושמלה. לחם ולא מים: ושמלה ולא עירום:

ט : ואהבתם את הגר. ולא שנאתם את הגר: כי גרים הייתם בארץ מצרים. ולא בארץ אחרת: י : את ה׳ אלהיך תירא. ולא את אלהים אחרים: אותו תעבד. ולא עבודה זרה: ובו תדבק. ולא בעבודה זרה: ובשמו תשבע. ולא בשם עבודה זרה: יא : הוא תהלתך. ולא תהלה לאחרים: והוא אלהיך. ולא אלהים אחרים: אשר עשה אתך. ולא אחרים: את הגדלות. ולא את הקטנות: והנוראות האלה. ולא אחרות: אשר ראו עיניך. ולא עיני אחרים:

יב : בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה. ולא בשבעים נפש אחרים: ועתה שמך ה׳ אלהיך ככוכבי השמים לרב. ולא ככוכבי אחרים:

יג : ואהבת את ה׳ אלהיך. ולא את אלהים אחרים: ושמרת משמרתו. ולא משמרת אחרים: וחקתיו. ולא חקות אחרים: ומשפטיו. ולא משפטי אחרים: ומצותיו. ולא מצות אחרים: כל הימים. ולא ימים אחרים:

יד : וידעת היום. ולא אתמול: כי לא את אבתיך דברתי. ולא את אחרים: ואת בניהם. ולא את בני אחרים: אשר לא ידעו. ולא יודעים: ולא ראו. ולא רואים: את מוסר ה׳ אלהיכם. ולא מוסר אחרים: את גדלו. ולא גדולת אחרים: את ידו החזקה. ולא יד אחרים: ובזרעו החזקה. ולא זרוע אחרים: ואת מוסרו. ולא מוסר אחרים: ואת מצותיו. ולא מצות אחרים: אשר עשה בתוך מצרים. ולא בתוך ארץ אחרת: לפרעה מלך מצרים. ולא למלך אחר: ולכל ארצו. ולא לארץ אחרת:

טו : ואשר עשה לחיל מצרים. ולא לחיל אחרים: לסוסיו ולרכבו. ולא לסוסי אחרים: ולא לרכב אחרים: אשר הציף את מי ים סוף. ולא מי אחרים: על פניהם. ולא פני אחרים: ברדפם אחריכם. ולא אחרי אחרים: ויאבדם ה׳ עד היום הזה. ולא אחרים:

טז : ואשר עשה לכם במדבר. ולא לאחרים: עד באכם עד המקום הזה. ולא עד מקום אחר:

יז : ואשר עשה לדתן ולאבירם. ולא לאחרים: בני אליאב בן ראובן. ולא בני אחרים: אשר פצתה הארץ. ולא ארץ אחרת: את פיה. ולא פי אחרים: ותבלע אותם. ולא אחרים: ואת בתיהם. ולא בתי אחרים: ואת אהליהם. ולא אהלי אחרים: ואת כל היקום. ולא יקום אחרים: אשר ברגליהם. ולא ברגלי אחרים: בקרב כל ישראל. ולא בקרב אחרים:

יח : כי עיניכם הרואות. ולא עיני אחרים: את כל מעשה ה׳ הגדול. ולא מעשה אחרים: אשר עשה. ולא אחרים:

יט : ושמרתם את כל המצוה. ולא מצות אחרים: אשר אנכי מצוך היום. ולא אחרים: למען תחזקו. ולא יחזקו אחרים: ובאתם. ולא יבאו אחרים: ורשתם. ולא ירשו אחרים: את הארץ. ולא ארץ אחרת: אשר אתם עברים שמה. ולא אחרים: לרשתה. ולא לאחרים:

כ : ולמען תאריכו ימים. ולא ימים אחרים: על האדמה. ולא על אדמת אחרים: אשר נשבע ה׳ לאבתיכם. ולא לאחרים: לתת להם. ולא לאחרים: ולזרעם. ולא לזרע אחרים: ארץ זבת חלב ודבש. ולא ארץ אחרת:

כא : כי ארץ אשר אתה בא שמה. ולא ארץ אחרת: לרשתה. ולא לאחרים: לא כארץ מצרים היא. ולא כארץ אחרת: ממנה יצאתם. ולא מארץ אחרת: אשר תזרע את זרעך. ולא זרע אחרים: והשקית ברגלך. ולא ברגלי אחרים: כגן הירק. ולא כגן אחרים:

כב : והארץ אשר אתם עברים שמה. ולא אחרים: לרשתה. ולא לאחרים: ארץ הרים ובקעת. ולא ארץ אחרת: למטר השמים תשתה מים. ולא מים אחרים:

כג : ארץ אשר ה׳ אלהיך דרש אתה. ולא אחרים: תמיד עיני ה׳ אלהיך בה. ולא עיני אחרים: מרשית השנה. ולא אחרית: ועד אחרית שנה. ולא אחרית אחרים:

כד : והיה אם שמע תשמעו. ולא אחרים: אל מצותי. ולא מצות אחרים: אשר אנכי מצוה אתכם היום. ולא אחרים: לאהבה את ה׳ אלהיכם. ולא את אלהים אחרים: ולעבדו. ולא עבודה זרה: בכל לבבכם. ולא בלב אחרים: ובכל נפשכם. ולא בנפש אחרים:

כה : ונתתי מטר ארצכם בעתו. ולא מטר ארץ אחרת: יורה ומלקוש. ולא יורה ומלקוש אחרים: ואספת דגנך. ולא דגן אחרים: ותירשך. ולא תירוש אחרים: ויצהרך. ולא יצהר אחרים:

כו : ונתתי עשב בשדך לבהמתך. ולא עשב בשדה אחרים: ואכלת ושבעת. ולא אכלו ושבעו אחרים:

כז : השמרו לכם פן יפתה לבבכם. ולא לב אחרים: וסרתם. ולא יסורו אחרים: ועבדתם. ולא עבודה זרה: והשתחויתם להם. ולא לאחרים:

כח : וחרה אף ה׳ בכם. ולא באחרים: ועצר את השמים. ולא שמים אחרים: ולא יהיה מטר. ולא מטר אחרים: והאדמה לא תתן את יבולה. ולא יבול אחרים: ואבדתם מהרה. ולא אחרים: מעל הארץ הטובה. ולא ארץ אחרת: אשר ה׳ נתן לכם. ולא אחרים:

כט : ושמתם את דברי אלה. ולא דברי אחרים: על לבבכם. ולא על לב אחרים: ועל נפשכם. ולא על נפש אחרים: וקשרתם אותם לאות. ולא אחרים: על ידכם. ולא על יד אחרים: והיו לטוטפת. ולא לאחרים: בין עיניכם. ולא בין עיני אחרים:

ל : וכתבתם על מזוזות. ולא על מזוזות אחרים: ביתך. ולא בתי אחרים: ובשעריך. ולא בשערי אחרים:

לא : למען ירבו ימיכם. ולא ימים אחרים: וימי בניכם. ולא ימי בני אחרים: על האדמה. ולא על אדמת אחרים: אשר נשבע ה׳ לאבתיכם. ולא לאחרים: לתת להם. ולא לאחרים: כימי השמים על הארץ. ולא כימי אחרים:

לב : כי אם שמור תשמרון. ולא אחרים: את כל המצוה. ולא מצות אחרים: הזאת אשר אנכי מצוה אתכם. ולא אחרים: לעשותה. ולא לאחרים: לאהבה את ה׳ אלהיכם. ולא את אלהים אחרים: ללכת בכל דרכיו. ולא בדרכי אחרים: ולדבקה בו. ולא בעבודה זרה: לא תוסף את הדבר הזה. ולא אחרים: ולא תגרע ממנו. ולא אחרים: ושמרתם את מצות ה׳ אלהיכם. ולא מצות אחרים: אשר אנכי מצוה אתכם. ולא אחרים:

יא : כי ארץ אשר אתה בא שמה. ולא ארץ אחרת: לרשתה. ולא לאחרים: לא כארץ מצרים היא. ולא כארץ אחרת: ממנה יצאתם. ולא מארץ אחרת: אשר תזרע את זרעך. ולא זרע אחרים: והשקית ברגלך. ולא ברגלי אחרים: כגן הירק. ולא כגן אחרים:

יב : והארץ אשר אתם עברים שמה. ולא אחרים: לרשתה. ולא לאחרים: ארץ הרים ובקעת. ולא ארץ אחרת: למטר השמים תשתה מים. ולא מים אחרים:

יג : ארץ אשר ה׳ אלהיך דרש אתה. ולא אחרים: תמיד עיני ה׳ אלהיך בה. ולא עיני אחרים: מרשית השנה. ולא אחרית: ועד אחרית שנה. ולא אחרית אחרים:

יד : והיה אם שמע תשמעו. ולא אחרים: אל מצותי. ולא מצות אחרים: אשר אנכי מצוה אתכם היום. ולא אחרים: לאהבה את ה׳ אלהיכם. ולא את אלהים אחרים: ולעבדו. ולא עבודה זרה: בכל לבבכם. ולא בלב אחרים: ובכל נפשכם. ולא בנפש אחרים:

טו : ונתתי מטר ארצכם בעתו. ולא מטר ארץ אחרת: יורה ומלקוש. ולא יורה ומלקוש אחרים: ואספת דגנך. ולא דגן אחרים: ותירשך. ולא תירוש אחרים: ויצהרך. ולא יצהר אחרים:

טז : ונתתי עשב בשדך לבהמתך. ולא עשב בשדה אחרים: ואכלת ושבעת. ולא אכלו ושבעו אחרים:

יז : השמרו לכם פן יפתה לבבכם. ולא לב אחרים: וסרתם. ולא יסורו אחרים: ועבדתם. ולא עבודה זרה: והשתחויתם להם. ולא לאחרים:

יח : וחרה אף ה׳ בכם. ולא באחרים: ועצר את השמים. ולא שמים אחרים: ולא יהיה מטר. ולא מטר אחרים: והאדמה לא תתן את יבולה. ולא יבול אחרים: ואבדתם מהרה. ולא אחרים: מעל הארץ הטובה. ולא ארץ אחרת: אשר ה׳ נתן לכם. ולא אחרים:

יט : ושמתם את דברי אלה. ולא דברי אחרים: על לבבכם. ולא על לב אחרים: ועל נפשכם. ולא על נפש אחרים: וקשרתם אותם לאות. ולא אחרים: על ידכם. ולא על יד אחרים: והיו לטוטפת. ולא לאחרים: בין עיניכם. ולא בין עיני אחרים:

כ : וכתבתם על מזוזות. ולא על מזוזות אחרים: ביתך. ולא בתי אחרים: ובשעריך. ולא בשערי אחרים:

כא : למען ירבו ימיכם. ולא ימים אחרים: וימי בניכם. ולא ימי בני אחרים: על האדמה. ולא על אדמת אחרים: אשר נשבע ה׳ לאבתיכם. ולא לאחרים: לתת להם. ולא לאחרים: כימי השמים על הארץ. ולא כימי אחרים:

כב : כי אם שמור תשמרון. ולא אחרים: את כל המצוה. ולא מצות אחרים: הזאת אשר אנכי מצוה אתכם. ולא אחרים: לעשותה. ולא לאחרים: לאהבה את ה׳ אלהיכם. ולא את אלהים אחרים: ללכת בכל דרכיו. ולא בדרכי אחרים: ולדבקה בו. ולא בעבודה זרה: לא תוסף את הדבר הזה. ולא אחרים: ולא תגרע ממנו. ולא אחרים: ושמרתם את מצות ה׳ אלהיכם. ולא מצות אחרים: אשר אנכי מצוה אתכם. ולא אחרים:

مَعَ : مع .

١ : حرف يجيء لمعنى الصحبة الحسية : كقولك : جاءني زيد مع عمرو : ولمعنى الصحبة المعنوية : كقولك : هو معي في هذا الأمر : ولمعنى المصاحبة : كقولك : هو معي في الدار .

٢ : ظرف لمكان القرب : كقولك : زيد معك : ولمعنى الزمان : كقولك : جئتك مع طلوع الشمس .

٣ : اسم يُضاف إلى مفرد : كقولك : جاءني مع زيد : ولمثنى : كقولك : جاءني مع الزيدين : ولجمع : كقولك : جاءني مع الزيدين .

٤ : ظرف لما فيه معنى الجمع : كقولك : جاءني القوم معاً : أي مجتمعين .

٥ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم جميعاً : أي مجتمعين .

٦ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم كلهم : أي مجتمعين .

٧ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم عامتهم : أي مجتمعين .

٨ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم خاصتهم : أي مجتمعين .

٩ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أجمعون : أي مجتمعين .

١٠ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أكتعون : أي مجتمعين .

١١ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

١٢ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

١٣ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

١٤ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

١٥ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

١٦ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

١٧ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

١٨ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

١٩ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٢٠ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٢١ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٢٢ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٢٣ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٢٤ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٢٥ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٢٦ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٢٧ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٢٨ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٢٩ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٣٠ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٣١ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٣٢ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٣٣ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٣٤ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٣٥ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٣٦ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٣٧ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٣٨ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٣٩ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٤٠ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٤١ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٤٢ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٤٣ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٤٤ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٤٥ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٤٦ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٤٧ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٤٨ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٤٩ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٥٠ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٥١ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٥٢ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٥٣ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٥٤ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٥٥ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٥٦ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٥٧ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٥٨ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٥٩ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٦٠ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٦١ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٦٢ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٦٣ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٦٤ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٦٥ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٦٦ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٦٧ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٦٨ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٦٩ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٧٠ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٧١ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٧٢ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٧٣ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٧٤ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٧٥ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٧٦ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٧٧ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٧٨ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٧٩ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٨٠ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٨١ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٨٢ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٨٣ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٨٤ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٨٥ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٨٦ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٨٧ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٨٨ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٨٩ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٩٠ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٩١ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٩٢ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٩٣ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٩٤ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٩٥ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٩٦ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٩٧ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

٩٨ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

٩٩ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبصعون : أي مجتمعين .

١٠٠ : ظرف لما فيه معنى الاجتماع : كقولك : جاءني القوم أبتعون : أي مجتمعين .

ح : وإن كان له أصل في الشرع
١ : كالنذر المعلق بالغرض كقوله
إن شفى الله مريضي أو رد غائبي
فلله علي كذا . ٢ : وكالنذر بالتصدق
بما يملكه عند مجيء الغائب أو
الشفاء . ٣ : وكالنذر بالصوم
والصلاة والاعتكاف والحج والعمرة
والمشي إلى بيت الله تعالى .

باب الأيمان : ٣٠

١ : الأيمان التي تنعقد بها
الأيمان ثلاثة : ٢ : يمين الله
تعالى وصفاته . ٣ : ويمين النذر .
٤ : ويمين الغموس . ٥ : فأما
يمين الله تعالى وصفاته فهي
قوله والله وتالله وبالله . ٦ : وأما
يمين النذر فهي قوله علي نذر
وعلي عهد الله . ٧ : وأما يمين
الغموس فهي قوله والله لقد
فعلت كذا وما فعلته وهو يعلم
أنه كاذب فيه .

ح : وأما اليمين اللغو فهي
١ : أن يحلف على شيء يظن
أنه كما حلف عليه ثم يتبين
أنه بخلافه . ٢ : وقيل هي
قول الرجل في كلامه لا والله
وبلى والله . ٣ : وقيل هي
يمين المكره والناسي . ٤ : وقيل
هي يمين الصبي والمجنون .

ط : وأما اليمين المنعقدة
فهي ١ : أن يحلف على أمر في
المستقبل أن يفعله أو لا يفعله
ثم يحنث فيه . ٢ : فعليه
الكفارة . ٣ : وهي عتق رقبة
مؤمنة سليمة من العيوب . ٤ :
فإن لم يجد فصيام شهرين
متتابعين . ٥ : فإن لم يستطع
فإطعام ستين مسكينا كل
مسكين نصف صاع من بر أو
صاع من تمر أو شعير .

ܝܛ : ܠܐ ܬܨܠܐ ܕܝܢܐ : ܘܠܐ ܬܣܒ ܒܐܦܐ : ܘܠܐ ܬܣܒ ܫܘܚܕܐ : ܡܛܠ ܕܫܘܚܕܐ ܡܥܘܪ ܥܝܢܝܗܘܢ ܕܡܬܚܟܡܝܢ ܒܕܝܢܐ : ܘܡܗܦܟ ܡܠܝܗܘܢ ܕܙܕܝܩܐ .

ܟ : ܐܠܐ ܒܟܐܢܘܬܐ ܕܘܟ ܬܪܕܘܦ : ܕܬܐܚܐ : ܘܬܐܚܘܕ ܘܬܐܪܬܝܗ ܐܪܥܐ ܕܝܗܒ ܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ .

ܟܐ : ܠܐ ܬܢܨܒ ܠܟ ܐܫܝܪܬܐ ܕܟܠ ܐܝܠܢ ܥܠ ܓܢܒ ܡܕܒܚܐ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܕܬܥܒܕ ܠܟ .

ܟܒ : ܘܠܐ ܬܩܝܡ ܠܟ ܩܝܡܬܐ ܡܕܡ ܕܣܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܙ .

ܐ : ܠܐ ܬܕܒܚ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ : ܬܘܪܐ ܐܘ ܐܡܪܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܘܡܐ : ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܝܫ : ܡܛܠ ܕܛܢܦܐ ܗܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ .

ܒ : ܘܐܢ ܢܫܬܟܚ ܒܝܢܬܟܘܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܩܘܪܝܟܘܢ ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ : ܓܒܪܐ ܐܘ ܐܢܬܬܐ : ܕܢܥܒܕ ܕܒܝܫ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ : ܘܢܥܒܪ ܥܠ ܩܝܡܗ .

ܓ : ܘܢܐܙܠ ܘܢܦܠܘܚ ܠܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ : ܘܢܣܓܘܕ ܠܗܘܢ : ܐܘ ܠܫܡܫܐ : ܐܘ ܠܣܗܪܐ : ܐܘ ܠܟܠ ܚܝܠܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܐ ܦܩܕܬ .

ܕ : ܘܢܫܬܘܥܘܢ : ܘܬܫܡܥ : ܘܬܬܒܥ ܛܒܐܝܬ ܐܢ ܫܪܝܪܐ ܗܘ ܡܠܬܐ : ܘܐܬܥܒܕܬ ܛܢܦܘܬܐ ܗܕܐ ܒܐܝܣܪܝܠ .

ܗ : ܐܦܩܘܗܝ ܠܓܒܪܐ ܗܘ : ܐܘ ܠܐܢܬܬܐ ܗܝ : ܕܥܒܕܘ ܛܢܦܘܬܐ ܗܕܐ ܒܬܪܥܝܟܘܢ : ܠܓܒܪܐ ܗܘ ܐܘ ܐܢܬܬܐ : ܘܪܓܘܡܘ ܐܢܘܢ ܒܟܐܦܐ : ܘܢܡܘܬܘܢ .

ܘ : ܥܠ ܦܘܡ ܬܪܝܢ ܣܗܕܝܢ : ܐܘ ܥܠ ܦܘܡ ܬܠܬܐ ܣܗܕܝܢ : ܢܬܩܛܠ ܡܢ ܕܡܝܬ ܡܘܬܐ : ܠܐ ܢܬܩܛܠ ܥܠ ܦܘܡܐ ܕܣܗܕܐ ܚܕ .

ܙ : ܘܐܝܕܐ ܕܣܗܕܐ ܬܗܘܐ ܒܗ ܒܩܕܡܝܬܐ ܠܡܩܛܠܗ : ܘܐܝܕܐ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܒܐܚܪܝܬܐ : ܘܐܘܒܕܘ ܒܝܫܬܐ ܡܢ ܒܝܢܬܟܘܢ .

ܚ : ܘܐܢ ܢܬܟܣܐ ܡܢܟ ܦܬܓܡܐ ܕܕܝܢܐ : ܒܝܢ ܕܡܐ ܠܕܡܐ : ܘܒܝܢ ܕܝܢܐ ܠܕܝܢܐ : ܘܒܝܢ ܡܚܘܬܐ ܕܟܘܪܗܢܐ ܠܡܚܘܬܐ ܕܟܘܪܗܢܐ : ܦܬܓܡܐ ܕܚܪܝܢܐ ܒܩܘܪܝܟܘܢ : ܘܬܩܘܡ ܘܬܐܙܠ ܠܐܬܪܐ ܕܢܓܒܐ ܠܗ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ .

ܛ : ܘܬܐܙܠ ܠܘܬ ܟܗܢܐ : ܐܘ ܠܘܬ ܠܘܝܐ : ܐܘ ܠܘܬ ܕܝܢܐ ܕܢܗܘܐ ܒܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ : ܘܬܫܐܠ : ܘܢܚܘܘܢܟ ܦܬܓܡܐ ܕܕܝܢܐ .

ܝ : ܘܬܥܒܕ ܡܢ ܦܘܡ ܦܬܓܡܐ ܕܢܚܘܘܢܟ ܡܢ ܐܬܪܐ ܗܘ : ܐܝܟ ܕܢܓܒܐ ܡܪܝܐ : ܘܬܛܪ ܘܬܥܒܕ ܐܝܟ ܕܢܠܦܘܢܟ .

ܝܐ : ܥܠ ܦܘܡ ܢܡܘܣܐ ܕܢܚܘܘܢܟ : ܘܥܠ ܦܘܡ ܕܝܢܐ ܕܢܐܡܪܘܢ ܠܟ ܬܥܒܕ . ܘܠܐ ܬܣܛܐ ܡܢ ܦܘܡ ܦܬܓܡܐ ܕܢܚܘܘܢܟ : ܠܐ ܠܝܡܝܢܐ ܘܠܐ ܠܣܡܠܐ .

ܝܒ : ܘܓܒܪܐ ܕܢܥܒܕ ܒܡܪܚܘܬܐ : ܘܠܐ ܢܫܡܥ ܠܟܗܢܐ ܕܩܐܡ ܠܡܫܡܫܘ ܬܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ : ܐܘ ܠܕܝܢܐ : ܢܬܩܛܠ ܓܒܪܐ ܗܘ : ܘܐܘܒܕܘ ܒܝܫܬܐ ܡܢ ܐܝܣܪܝܠ .

ܝܓ : ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܢܫܡܥܘܢ ܘܢܕܚܠܘܢ : ܘܬܘܒ ܠܐ ܢܡܪܚܘܢ .

ܝܕ : ܘܡܐ ܕܥܠܬ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܒ ܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ : ܘܝܪܬܬܗ ܘܝܬܒܬ ܒܗ : ܘܬܐܡܪ

פרק י"ב

א : אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יי אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה.

ב : אבד תאבדון את כל המקומות אשר גוים אשר אתם יורשים אותם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן.

ג : ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא.

ד : לא תעשון כן ליי אלהיכם.

ה : כי אם אל המקום אשר יבחר יי אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה.

ו : והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ומעשרותיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם.

ז : ואכלתם שם לפני יי אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יי אלהיך.

ח : לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו.

ט : כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יי אלהיך נתן לך.

י : ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יי אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם לבטח.

יא : והיה המקום אשר יבחר יי אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולותיכם וזבחיכם מעשרותיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו ליי.

יב : ושמחתם לפני יי אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם.

יג : השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה.

יד : כי אם במקום אשר יבחר יי באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך.

טו : אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יי אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל.

טז : רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים.

יז : לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך.

יח : כי אם לפני יי אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יי אלהיך בך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יי אלהיך בכל משלח ידך.

יט : השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך.

כ : כי ירחיב יי אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר.

כא : כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יי אלהיך לשום שמו שם זבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יי לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך.

כב : אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלנו.

כג : רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר.

כד : לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים.

כה : לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יי.

כו : רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יי.

כז : ועשית עולותיך הבשר והדם על מזבח יי אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יי אלהיך והבשר תאכל.

כח : שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יי אלהיך.

כט : כי יכרית יי אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך וירשתם וישבת בארצם.

ל : השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמד אותם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני.

לא : לא תעשה כן ליי אלהיך כי כל תועבת יי אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם.

לב : את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו.

ܠܟ ܠܘܬܘܟ ܐܚܘܟ ܫܒܘܩ.
ܕ : ܕܠܐ ܗܘܐ ܒܝܢܬܘܟܘܢ ܡܣܟܢܐ : ܡܛܠ
ܕܡܒܪܟܘ ܡܒܪܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ : ܒܐܪܥܐ
ܕܝܗܒ ܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܠܝܪܬܘܬܗ.
ܗ : ܘܐܢ ܫܡܥܬ ܒܩܠܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ :
ܘܢܛܪܬ ܘܥܒܕܬ ܗܢܐ ܟܠܗ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܦܩܕ
ܐܢܐ ܠܟ ܝܘܡܢܐ.
ܘ : ܡܒܪܟܠܗ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟ.
ܗܘܝܬ ܠܝܙܦܐ ܥܡܡܐ ܣܓܝܐܐ ܘܐܢܬ ܠܐ ܗܘܝܬ ܝܙܦ.
ܘܫܠܝܛ ܗܘܝܬ ܒܥܡܡܐ ܣܓܝܐܐ : ܘܥܠܟ ܠܐ ܫܠܝܛܝ.
ܙ : ܘܐܢ ܗܘܐ ܒܝܢܬܘܟܘܢ ܡܣܟܢܐ ܚܕ ܡܢ
ܐܚܘܢܘܟ : ܒܚܕܐ ܡܢ ܬܪܥܘܟ : ܒܐܪܥܐ
ܕܝܗܒ ܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ : ܠܐ ܡܩܫܐ ܠܒܘܟ :
ܘܠܐ ܩܦܨ ܐܝܕܘܟ ܡܢ ܐܚܘܟ ܡܣܟܢܐ.
ܚ : ܐܠܐ ܦܬܚ ܠܗ ܐܝܕܘܟ : ܘܐܘܙܦܗ
ܡܢܝܢ ܕܡܣܢܩ ܠܗ.
ܛ : ܙܗܪ ܕܠܐ ܗܘܐ ܦܬܓܡܐ
ܕܒܝܫܐ ܒܠܒܘܟ : ܘܐܡܪ . ܩܪܝܒܐ ܫܢܬܐ
ܕܫܒܥܐ ܫܢܬܐ ܕܫܘܒܩܢܐ : ܘܒܝܫܐ ܥܝܢܘܟ
ܒܐܚܘܟ ܡܣܟܢܐ ܘܠܐ ܝܗܒܬ ܠܗ : ܘܩܪܝܐ ܥܠܝܟ
ܠܡܪܝܐ : ܘܗܘܐ ܥܠܟ ܚܛܝܬܐ.
ܝ : ܐܠܐ ܗܒ ܠܗ : ܘܠܐ ܒܐܫ ܠܒܘܟ ܥܠ
ܕܝܗܒ ܐܢܬ ܠܗ . ܕܡܛܠ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ :
ܡܒܪܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܒܟܠܗܘܢ ܥܒܕܐܝܟ ܘܒܟܠ
ܡܕܡ ܕܡܘܫܛ ܐܝܕܘܟ ܠܗ.
ܝܐ : ܠܐ ܒܛܠ ܡܣܟܢܐ ܡܢ ܓܘ ܐܪܥܐ :
ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ ܘܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ :
ܕܦܬܚ ܐܝܕܘܟ ܠܐܚܘܟ ܡܣܟܢܐ ܘܠܡܣܟܢܐ
ܕܐܪܥܟ.
ܝܒ : ܘܐܢ ܡܙܕܒܢ ܠܟ ܐܚܘܟ ܥܒܪܝܐ ܐܘ
ܥܒܪܝܬܐ : ܫܬ ܫܢܝܢ ܦܠܚܝܢ : ܘܒܫܢܬܐ ܕܫܒܥܐ
ܫܒܘܩܝܗ ܒܪ ܚܐܪܐ ܡܢ ܠܘܬܘܟ.

ܝܓ : ܘܐܡܐ ܕܫܒܩܬ ܐܢܬ ܠܗ ܒܪ ܚܐܪܐ
ܡܢ ܠܘܬܘܟ : ܠܐ ܫܒܩܝܬܘܗ ܣܪܝܩܐܝܬ.
ܝܕ : ܐܠܐ ܦܪܘܣ ܘܗܒ ܠܗ ܡܢ ܥܢܢܘܟ : ܘܡܢ
ܬܘܪܝܢ : ܘܡܢ ܐܕܪܘܟ : ܘܡܢ ܡܥܨܪܬܘܟ . ܡܢ
ܡܕܡ ܕܒܪܟ ܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܗܒ ܠܗ.
ܝܗ : ܘܕܟܪ ܕܥܒܕܐ ܗܘܝܬ ܒܡܨܪܝܢ :
ܘܦܪܩܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܡܦܩܕ
ܐܢܐ ܠܟ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܝܘܡܢܐ.
ܝܘ : ܘܐܢ ܐܡܪ ܠܟ ܠܐ ܢܦܩܢ ܐܢܐ ܡܢ
ܠܘܬܘܟ : ܡܛܠ ܕܪܚܡܠܗ ܘܠܒܝܬܘܟ : ܘܛܒܐ
ܠܗ ܥܡܘܟ.
ܝܙ : ܫܩܘܠ ܡܩܒܐ ܘܢܩܘܒ ܐܕܢܗ ܥܠ ܬܪܥܐ
ܘܗܘܐ ܠܟ ܥܒܕܐ ܠܥܠܡ . ܘܐܦ ܠܐܡܬܘܟ ܗܟܢܐ
ܥܒܕ ܠܗ.
ܝܚ : ܘܠܐ ܢܩܫܐ ܒܥܝܢܘܟ ܡܐ ܕܫܒܩܬ
ܐܢܬ ܠܗ ܒܪ ܚܐܪܐ ܡܢ ܠܘܬܘܟ : ܡܛܠ ܕܐܝܟ
ܬܪܬܝܢ ܒܐܓܪܐ ܕܐܓܝܪܐ ܦܠܚܠܗ ܫܬ ܫܢܝܢ :
ܘܡܒܪܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܒܟܠܗܘܢ ܕܥܒܕܬ ܐܢܬ.
ܝܛ : ܟܠ ܒܘܟܪܐ ܕܡܬܝܠܕ ܒܬܘܪܘܟ
ܘܒܥܢܢܘܟ ܕܟܪܐ : ܩܕܫ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ : ܠܐ
ܦܠܚܬ ܒܒܘܟܪܐ ܕܬܘܪܘܟ : ܘܠܐ ܓܙܙܬ
ܒܘܟܪܐ ܕܥܢܢܘܟ.
ܟ : ܐܠܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܫܢܬܐ ܒܫܢܬܐ
ܟܠܘܢ : ܒܐܬܪܐ ܕܓܒܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ : ܐܟܠܬ ܘܒܝܬܘܟ.
ܟܐ : ܘܐܢ ܗܘܐ ܒܗ ܡܘܡܐ : ܐܘ ܚܓܝܪܐ
ܐܘ ܥܘܝܪܐ : ܐܘ ܟܠ ܡܘܡ ܒܝܫܐ : ܠܐ
ܕܒܚܬܘܗ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ.
ܟܒ : ܐܠܐ ܒܬܪܥܘܟ ܐܟܘܠܝܗ : ܛܡܐܐ
ܘܕܟܝܐ ܐܟܚܕܐ : ܐܝܟ ܛܒܝܐ ܘܐܝܟ ܐܝܠܐ
ܐܟܠܬܘܗ.
ܟܓ : ܒܠܚܘܕ ܕܡܐ ܠܐ ܐܟܠܬ : ܥܠ ܐܪܥܐ
ܐܫܘܕܝܗ ܐܝܟ ܡܝܐ.

ܙ: ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ: ܡܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܣܩܢ ܓܪܬܐ: ܘܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܦܪܣܢ ܦܪ̈ܣܬܗܘܢ
ܬܪ̈ܠܦܢ: ܓܡܠܐ: ܘܐܪܢܒܐ: ܘܫܦܢܐ:
ܕܡܣܩܝܢ ܓܪܬܐ ܘܦܪ̈ܣܬܗܘܢ ܠܐ ܦܪ̈ܣܢ: ܛܡܐܝܢ
ܐܢܘܢ ܠܟܘܢ.
ܚ: ܘܚܙܝܪܐ ܕܦܪܣܐ ܦܪܣܬܗ ܘܠܐ
ܡܣܩ ܓܪܬܐ: ܛܡܐ ܗܘ ܠܟܘܢ. ܡܢ ܒܣܪܗܘܢ
ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ: ܘܒܢܒܠܬܗܘܢ ܠܐ ܬܬܩܪܒܘܢ.
ܛ: ܘܗܠܝܢ ܐܟܘܠܘ ܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܡܝ̈ܐ:
ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܓܦ̈ܐ ܘܩܠܦ̈ܐ ܐܟܘܠܘ.
ܝ: ܘܟܠ ܕܠܝܬ ܠܗ ܓܦ̈ܐ ܘܩܠܦ̈ܐ ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ:
ܛܡܐ ܗܘ ܠܟܘܢ.
ܝܐ: ܘܟܠ ܦܪܚܬܐ ܕܕܟܝܐ ܐܟܘܠܘ.
ܝܒ: ܘܗܠܝܢ ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ ܡܢܗܘܢ: ܢܫܪܐ
ܘܕܝܬܐ ܘܢܦܩܐ ܠܓܢܣܗܘܢ.
ܝܓ: ܘܢܦܠܐ: ܘܢܫܪܐ ܠܓܢܣܗܘܢ.
ܝܕ: ܘܥܘܪܒܐ: ܘܢܥܡܬܐ ܚܘܪܬܐ: ܘܩܩܘܦܐ.
ܝܗ: ܘܟܘܟܒܐ: ܘܩܩܐ: ܘܥܪܘܕܐ.
ܝܘ: ܘܚܘܪܒܐ: ܘܐܢܩܐ ܠܓܢܣܗܘܢ.
ܝܙ: ܘܬܪܢܓܘܠ ܒܪܐ: ܘܝܘܢܐ.
ܝܚ: ܘܟܠܗ ܪܚܫܐ ܕܦܪܚܬܐ ܗܕܐ ܛܡܐ
ܗܘ ܠܟܘܢ: ܠܐ ܢܬܐܟܠܘܢ.
ܝܛ: ܘܟܠ ܦܪܚܬܐ ܕܕܟܝܐ ܐܟܘܠܘ.
ܟ: ܘܠܐ ܬܐܟܠܘܢ ܟܠ ܕܡܝܬܐ: ܐܠܐ
ܠܬܘܬܒܐ ܕܒܩܘܪܝܟ ܗܒܝܗܝ ܢܐܟܠܝܗ.
ܟܐ: ܐܘ ܙܒܢܝܗܝ ܠܢܘܟܪܝܐ: ܡܛܠ ܕܥܡܐ
ܐܢܬ ܩܕܝܫܐ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ. ܠܐ ܬܒܫܠ ܓܕܝܐ
ܒܚܠܒܐ ܕܐܡܗ.
ܟܒ: ܡܥܣܪܘ ܬܥܣܪܘܢ ܟܠܗ ܥܠܠܬܐ
ܕܙܪܥܟܘܢ ܕܡܦܩܐ ܐܪܥܟܘܢ ܫܢܐ ܒܫܢܐ.
ܟܓ: ܘܐܟܘܠ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ:
ܒܐܬܪܐ ܕܢܓܒܐ ܠܡܫܪܝܘ ܫܡܗ ܬܡܢ: ܡܥܣܪܐ
ܕܥܒܘܪܟ ܘܕܡܪܬܟ: ܘܕܡܫܚܟ: ܘܒܘܟܪܐ
ܕܬܘܪܝܟ ܘܕܥܢܟ: ܘܬܐܠܦ ܠܡܕܚܠ ܡܢ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܒܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ.
ܟܕ: ܘܐܢ ܢܣܓܐ ܥܠܝܟ ܐܘܪܚܐ: ܘܠܐ
ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܠܡܫܩܠܗ: ܡܛܠ ܕܪܚܝܩ ܥܠܝܟ
ܐܬܪܐ ܕܢܓܒܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܠܡܫܪܝܘ
ܫܡܗ ܬܡܢ: ܡܐ ܕܒܪܟܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ.
ܟܗ: ܙܒܢܝܗܝ ܒܟܣܦܐ: ܘܨܪܘܪ ܟܣܦܐ
ܒܐܝܕܟ: ܘܙܠ ܠܐܬܪܐ ܕܢܓܒܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ.
ܟܘ: ܘܙܒܢ ܒܟܣܦܐ ܟܠ ܕܨܒܝܐ ܢܦܫܟ: ܡܢ
ܬܘܪܐ: ܘܡܢ ܥܢܐ: ܘܡܢ ܚܡܪܐ ܘܡܢ ܫܟܪܐ:
ܘܡܢ ܟܠ ܕܫܐܠܐ ܠܟ ܢܦܫܟ: ܘܐܟܘܠ ܬܡܢ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ: ܘܚܕܝ ܐܢܬ ܘܒܝܬܟ.
ܟܙ: ܘܠܠܘܝܐ ܕܒܩܘܪܝܟ ܠܐ ܬܫܒܩܝܘܗܝ:
ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܠܗ ܡܢܬܐ ܘܝܪܬܘܬܐ ܥܡܟ.
ܟܚ: ܘܡܢ ܣܘܦ ܬܠܬ ܫܢܝܢ: ܐܦܩ ܟܠܗ
ܡܥܣܪܐ ܕܥܠܠܬܟ ܒܫܢܬܐ ܗܝ: ܘܐܚܘܬ
ܒܩܘܪܝܟ.
ܟܛ: ܘܢܐܬܐ ܠܘܝܐ ܕܠܝܬ ܠܗ ܡܢܬܐ
ܘܝܪܬܘܬܐ ܥܡܟ: ܘܐܟܣܢܝܐ ܕܡܬܬܘܬܒܝܢ ܠܘܬܟ:
ܘܝܬܡܐ: ܘܐܪܡܠܬܐ ܕܒܩܘܪܝܟ: ܘܢܐܟܠܘܢ
ܘܢܣܒܥܘܢ. ܕܢܒܪܟܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܒܟܠܗ
ܥܒܕܐ ܕܐܝܕܝܟ ܕܬܥܒܕ.

ܦܣܩܐ: ܝܗ.

ܐ: ܘܬܥܒܕ ܥܒܕ ܫܒܥ ܫܢܝܢ ܫܘܒܩܢܐ.
ܒ: ܘܗܢܘ ܦܬܓܡܗ ܕܫܘܒܩܢܐ: ܢܫܒܘܩ
ܟܠ ܓܒܪܐ ܡܪܐ ܚܘܒܐ ܕܡܚܝܒ ܠܗ ܚܒܪܗ:
ܠܐ ܢܬܒܥ ܡܢ ܚܒܪܗ ܘܡܢ ܐܚܘܗܝ: ܡܛܠ
ܕܐܬܩܪܝ ܫܘܒܩܢܐ ܠܡܪܝܐ.
ܓ: ܘܡܢ ܢܘܟܪܝܐ ܬܬܒܥ: ܘܡܕܡ ܕܐܝܬ

ܘܦܪܩܟܘܢ ܡܢ ܒܝܬ ܥܒܕܘܬܐ : ܕܢܛܥܝܟ ܡܢ
ܐܘܪܚܐ ܕܦܩܕܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܠܡܐܙܠ ܒܗ :
ܘܬܥܒܪ ܒܝܫܬܐ ܡܢ ܓܘܟ .
ܘ : ܘܐܢ ܢܛܥܝܟ ܐܚܘܟ ܒܪ ܐܡܟ : ܐܘ
ܒܪܟ : ܐܘ ܒܪܬܟ : ܐܘ ܐܢܬܬܐ ܕܥܘܒܟ : ܐܘ
ܪܚܡܟ ܕܐܝܟ ܢܦܫܟ : ܒܛܘܫܝܐ : ܘܢܐܡܪ ܠܟ :
ܢܐܙܠ ܢܦܠܘܚ ܠܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܝܕܥܬ
ܐܢܬ ܘܐܒܗܬܟ .
ܙ : ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܥܡܡܐ ܕܚܕܪܝܟܘܢ :
ܕܩܪܝܒܝܢ ܠܟ ܐܘ ܕܪܚܝܩܝܢ ܡܢܟ ܡܢ
ܪܝܫܗ ܕܐܪܥܐ ܘܥܕܡܐ ܠܪܝܫܗ ܕܐܪܥܐ .
ܚ : ܠܐ ܬܬܛܦܝܣ ܠܗ : ܘܠܐ
ܬܫܡܥܝܘܗܝ : ܘܠܐ ܬܚܘܣ ܥܝܢܟ ܥܠܘܗܝ : ܘܠܐ
ܬܪܚܡ : ܘܠܐ ܬܟܣܐ ܥܠܘܗܝ .
ܛ : ܐܠܐ ܡܩܛܠ ܬܩܛܠܝܘܗܝ : ܐܝܕܟ ܬܗܘܐ
ܒܗ ܠܘܩܕܡ ܠܡܩܛܠܗ ܘܐܝܕܐ ܕܟܠܗ ܥܡܐ
ܒܐܚܪܝܬܐ .
ܝ : ܘܬܪܓܡܝܘܗܝ ܒܟܐܦܐ ܘܢܡܘܬ : ܡܛܠ
ܕܒܥܐ ܠܡܛܥܝܘܬܟ ܡܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ : ܕܐܦܩܟ
ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ : ܡܢ ܒܝܬ ܥܒܕܘܬܐ .
ܝܐ : ܘܟܠܗܘܢ ܕܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ ܢܫܡܥܘܢ
ܘܢܕܚܠܘܢ : ܘܠܐ ܢܘܣܦܘܢ ܠܡܥܒܕ ܐܝܟ
ܨܒܘܬܐ ܗܕܐ ܒܝܫܬܐ ܒܝܢܬܟܘܢ .
ܝܒ : ܘܐܢ ܬܫܡܥ ܕܐܡܪܝܢ ܒܚܕܐ ܡܢ ܩܘܪܝܟ
ܕܝܗܒ ܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܠܡܬܒ ܬܡܢ :
ܘܐܡܪܝܢ ܠܟ .
ܝܓ : ܢܦܩܘ ܓܒܪܐ ܒܢܝ ܥܘܠܐ ܡܢ ܓܘܟ :
ܘܐܛܥܝܘ ܠܥܡܪܐ ܕܩܘܪܝܗܘܢ : ܘܐܡܪܘ ܢܐܙܠ
ܢܦܠܘܚ ܠܐܠܗܐ ܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܝܕܥܬܘܢ .
ܝܕ : ܬܒܥܐ ܘܬܒܨܐ ܘܬܫܐܠ ܫܦܝܪ :
ܐܢ ܫܪܝܪܐ ܗܘ ܦܬܓܡܐ : ܘܐܬܥܒܕܬ
ܛܢܦܘܬܐ ܗܕܐ ܒܝܢܬܟܘܢ .

ܝܗ : ܡܡܚܐ ܬܡܚܐ ܠܥܡܘܪܝܗ̇ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗܝ
ܒܦܘܡܐ ܕܣܝܦܐ : ܚܪܘܡܝܗ̇ ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ̇ :
ܘܠܒܥܝܪܗ̇ ܒܦܘܡܐ ܕܣܝܦܐ .
ܝܘ : ܘܟܠܗ̇ ܕܘܒܪܗ̇ ܟܢܘܫ ܠܓܘ ܫܘܩܝܗ̇ :
ܘܐܘܩܕ ܒܢܘܪܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܘܠܟܠܗ̇ ܕܘܒܪܗ̇
ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ : ܘܬܗܘܐ ܬܠܐ
ܠܥܠܡ : ܘܬܘܒ ܠܐ ܬܬܒܢܐ .
ܝܙ : ܘܠܐ ܢܬܕܒܩ ܒܐܝܕܟ ܡܕܡ ܡܢ
ܚܪܡܐ : ܕܢܬܦܢܐ ܡܪܝܐ ܡܢ ܚܡܬܐ ܕܪܘܓܙܗ :
ܘܢܬܠ ܠܟ ܪܚܡܐ ܘܢܪܚܡ ܥܠܝܟ : ܘܢܪܚܡܟ
ܘܢܣܓܝܟ ܐܝܟ ܕܝܡܐ ܠܐܒܗܬܟ .
ܝܚ : ܐܢ ܬܫܡܥ ܒܩܠܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟ :
ܘܬܛܪ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ ܝܘܡܢܐ :
ܘܬܥܒܕ ܕܫܦܝܪ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܕ .

ܐ : ܒܢܝܐ ܐܢܬܘܢ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ : ܠܐ
ܬܬܓܪܕܘܢ ܘܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܩܪܚܘܬܐ ܒܝܬ
ܥܝܢܝܟܘܢ ܥܠ ܡܝܬܐ .
ܒ : ܡܛܠ ܕܥܡܐ ܐܢܬ ܩܕܝܫܐ ܠܡܪܝܐ
ܐܠܗܟ : ܘܠܟ ܓܒܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܕܬܗܘܐ ܠܗ
ܥܡܐ ܚܒܝܒܐ : ܝܬܝܪ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܥܠ
ܐܦܝ ܐܪܥܐ .
ܓ : ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ ܟܠ ܛܢܦܐ .
ܕ : ܗܠܝܢ ܚܝܘܬܐ ܕܬܐܟܠܘܢ : ܬܘܪܐ :
ܘܐܡܪܐ : ܘܥܙܐ : ܘܓܕܝܐ .
ܗ : ܘܐܝܠܐ : ܘܛܒܝܐ : ܘܝܚܡܘܪܐ : ܘܝܥܠܐ :
ܘܪܝܡܐ : ܘܕܝܫܐ : ܘܐܪܢܐ .
ܘ : ܘܟܠ ܒܥܝܪܐ ܕܡܦܪܣܐ ܦܪܣܬܗ ܘܡܣܛܩܐ
ܠܬܪܬܝܢ ܘܡܣܩܐ ܓܪܬܐ : ܗܝ ܬܐܟܠܘܢ .

ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗ : ܘܐܡܪ ܐܪܥܐ ܕܒܝܬܐ : ܡܛܠ
ܕܥܒܕܬ ܨܥܪܐ ܠܡܙܢܝܘ ܒܒܝܬܐ : ܘܬܥܒܪܘܢ
ܒܝܫܬܐ ܕܒܥܝܢ ܐܝܟ ܒܝܬܐ .

ܟܒ : ܘܐܢ ܕܫܟܚ ܗܘ ܓܒܪ ܐܢܬܬܐ ܕܢܦܠܬ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܕܢܣܒ ܥܡܗ ܐܢܬܬܐ : ܘܡܘܬ
ܢܡܘܬܘܢ : ܘܡܢ ܬܪܝܗܘܢ : ܕܢܣܒ ܠܗ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܟ ܐܝܟ ܕܥܒܕ : ܘܐܥܒܪ ܒܝܫܬܐ
ܡܢ ܒܝܢܬܟܘܢ ܕܐܝܣܪܝܠ .

ܟܓ : ܘܐܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܡܬܬܪܝܨ ܥܠܝܡܬܐ
ܘܐܡܪܐ : ܒܬܘܠܬܐ ܠܓܒܪܐ : ܕܐܡܪܐ ܘܢܦܠ
ܐܢܫܐ ܠܓܒܪܗ .

ܟܕ : ܬܦܩܘܢ ܠܬܪܝܗܘܢ ܠܬܪܥܐ ܠܓܒܪܐ
ܕܡܪܐ : ܡܛܠ ܕܐܡܪܐ ܙܢܝܬ ܗܝ . ܠܐ ܬܓܒܠ
ܙܢܝܬܐ ܥܡ ܒܝܬܐ .

ܟܗ : ܠܐ ܬܓܠܘܢ : ܕܠܐ ܐܢܫ ܢܣܒ ܥܠ
ܐܪܥܐ ܐܝܟ ܡܫܬܐ .

ܟܘ : ܠܐ ܬܓܠܘܢ : ܕܝܗܒ ܠܟ ܘܠܒܢܝܟ
ܡܢ ܬܪܥܐ : ܟܕ ܬܥܒܕ ܕܦܩܕ ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܟ .

ܟܙ : ܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܝܟ ܕܢܛܪܘܢ ܠܗ :
ܘܢܥܒܕܘܢ : ܘܬܚܘܒ ܘܬܬܒܪ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܒ ܡܪܝܐ .

ܟܚ : ܘܟܕ ܬܥܒܕ ܫܠܡܐ ܕܒܝܬܐ ܘܕܡܐ
ܥܠ ܡܕܒܚܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟ : ܘܕܡܐ ܕܕܒܚܝܟ
ܢܬܐܫܕ ܥܠ ܡܕܒܚܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟ : ܘܒܣܪܐ
ܐܟܘܠ .

ܟܛ : ܛܪ ܘܫܡܥ ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ
ܕܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ ܝܘܡܢܐ : ܕܝܛܐܒ ܠܟ ܘܠܒܢܝܟ
ܡܢ ܒܬܪܟ ܠܥܠܡ : ܟܕ ܬܥܒܕ ܕܫܦܝܪ
ܘܕܬܪܝܨ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ .

ܠ : ܘܟܕ ܢܫܩܘܠ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ ܠܥܡܡܐ
ܕܐܬܐ ܐܢܬ ܠܡܐܪܬܗܘܢ : ܘܬܫܩܘܠ ܐܢܘܢ ܡܢ
ܩܕܡܝܟ : ܘܬܐܪܬ ܐܢܘܢ ܘܬܬܒ ܒܐܪܥܗܘܢ .

ܠ : ܐܙܕܗܪ ܕܠܐ ܬܬܬܩܠ ܒܬܪܗܘܢ : ܡܢ
ܒܬܪ ܕܢܫܬܩܠܘܢ ܡܢ ܩܕܡܝܟ : ܘܠܐ ܬܒܥܐ ܥܠ ܐܠܗܝܗܘܢ : ܘܬܐܡܪ ܐܝܟܢܐ
ܦܠܚܝܢ ܗܘܘ ܥܡܡܐ ܗܠܝܢ ܠܐܠܗܝܗܘܢ :
ܕܐܥܒܕ ܐܦ ܐܢܐ ܐܟܘܬܗܘܢ .

ܠܐ : ܐܠܐ ܕܝܢ ܠܐ ܬܥܒܕ ܗܟܢܐ ܠܡܪܝܐ
ܐܠܗܟ : ܡܛܠ ܕܟܠ ܕܣܢܐ ܘܐܣܠܝ ܡܪܝܐ
ܥܒܕܘ ܠܐܠܗܝܗܘܢ . ܘܐܦ ܠܒܢܝܗܘܢ
ܘܒܢܬܗܘܢ ܐܘܩܕܘ ܒܢܘܪܐ ܠܐܠܗܝܗܘܢ .

ܠܒ : ܟܠ ܦܬܓܡܐ ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟܘܢ :
ܐܘ ܛܪ ܘܥܒܕ : ܠܐ ܬܘܣܦ ܥܠܘܗܝ : ܘܠܐ
ܬܒܨܪ ܡܢܗ .

ܨܚܚܐ : ܟܓ .

ܐ : ܘܟܕ ܢܩܘܡ ܒܝܢܬܟܘܢ ܢܒܝܐ ܐܘ ܚܠܡ
ܚܠܡܐ : ܘܢܬܠ ܠܟ ܐܬܐ ܘܬܕܡܘܪܬܐ .

ܒ : ܘܬܐܬܐ ܐܬܐ ܘܬܕܡܘܪܬܐ ܕܐܡܪ
ܠܟ : ܘܢܐܡܪ ܠܟ ܕܢܐܙܠ ܒܬܪ ܐܠܗܐ
ܐܚܪܢܐ : ܕܠܐ ܝܕܥܬ ܐܢܘܢ : ܘܢܦܠܘܚ ܐܢܘܢ .

ܓ : ܠܐ ܬܫܡܥ ܠܦܬܓܡܘܗܝ ܕܢܒܝܐ ܗܘ :
ܐܘ ܕܚܠܡ ܚܠܡܐ ܗܘ : ܡܛܠ ܕܡܢܣܐ
ܡܢܣܐ ܠܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ : ܕܢܕܥ ܐܢ
ܪܚܡܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ : ܡܢ
ܟܠܗ ܠܒܟܘܢ : ܘܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܟܘܢ .

ܕ : ܒܬܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܗܠܟܘ : ܘܠܗ
ܕܚܠܘ : ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ ܛܪܘ : ܘܠܗ ܫܡܥܘ :
ܘܠܗ ܦܠܘܚܘ : ܘܒܗ ܐܬܢܩܦܘ .

ܗ : ܘܢܒܝܐ ܗܘ : ܐܘ ܚܠܡ ܚܠܡܐ ܗܘ :
ܢܬܩܛܠ : ܡܛܠ ܕܡܠܠ ܛܥܝܘܬܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܟܘܢ : ܕܐܦܩܟܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ :

ت : أوثان حلف أبا قبيلة : قبائل
بعض : بعض أسماء لهن :
ولكن تصغير : بل هو اسم له :
قضاء : فاسم له أبلغ وأحكم .

ث : عالمهن فيختبئن :
وعاقبهن : وعقابهن عن
أعمالهن السيئة : وأثبتهن الملائكة
وكاتبهن : وأثبتهن فيه :
وأحصاهن : وعدهن .

ج : فإنهن لا يحضرن شيئا لهذا
الحجر .

ح : إلا أن يكون أحد منهن
حائضا أو جنبا : فإنه يغتسل
ثم يأتي الحجر . وكذلك الحائض
إذا طهرت : فإنها تغتسل ثم
تأتي الحجر .

خ : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الملائكة :
ثم يجعلن بعدد الحرس الذين
يحرسون الكعبة : وهم ثلاثمائة
وستون رجلا . وقد كان بعض
أهل العلم يقول : هن يعدن بعدد
الشهور : اثنا عشر شهرا .

د : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام :
ثلاثمائة وستون يوما : ويعدن
بعدد الأيام الزائدة في السنة .

ذ : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة . وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة . وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة .

ر : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة .

ز : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة .

س : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة .

ش : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة .

ص : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة .

ض : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة .

ط : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة .

ظ : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة .

ع : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة .

غ : وقد كان بعض أهل العلم
يقول : هن يعدن بعدد الأيام
والليالي : ثلاثمائة وستون يوما
وليلة .

ܝܙ : ܘܢܬܚܡܬ ܪܘܓܙܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝܟܘܢ :
ܘܢܐܚܘܕ ܫܡܝܐ ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܡܛܪܐ : ܘܐܪܥܐ ܠܐ
ܬܬܠ ܥܠܠܬܗ : ܘܬܐܒܕܘܢ ܒܥܓܠ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܛܒܬܐ ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ .

ܝܚ : ܘܣܝܡܘ ܗܠܝܢ ܦܬܓܡ̈ܝ
ܒܠܒܟܘܢ : ܘܒܢܦܫܟܘܢ . ܘܩܛܘܪܘ ܐܢܘܢ ܐܬܐ
ܥܠ ܐܝ̈ܕܝܟܘܢ : ܘܢܗܘܘܢ ܬܦܠܝܢ ܒܝܬ
ܥܝ̈ܢܝܟܘܢ .

ܝܛ : ܘܐܠܦܘ ܐܢܘܢ ܠܒܢ̈ܝܟܘܢ : ܕܢܡܠܠܘܢ
ܒܗܘܢ : ܡܐ ܕܝܬܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܒ̈ܬܝܟܘܢ : ܘܡܐ
ܕܐܙܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܐܘܪܚܐ : ܘܡܐ ܕܕܡܟܝܢ
ܐܢܬܘܢ : ܘܡܐ ܕܩܝܡܝܢ ܐܢܬܘܢ .

ܟ : ܘܟܬܘܒܘ ܐܢܘܢ ܥܠ ܣܩܘ̈ܦܬܐ
ܕܒ̈ܬܝܟܘܢ : ܘܥܠ ܬܪ̈ܥܝܟܘܢ .

ܟܐ : ܕܢܣܓܘܢ ܝܘ̈ܡܝܟܘܢ : ܘܝܘ̈ܡܝ
ܒ̈ܢܝܟܘܢ : ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܝܡܐ ܡܪܝܐ
ܠܐܒܗ̈ܬܟܘܢ ܠܡܬܠ ܠܗܘܢ : ܐܝܟ ܝܘ̈ܡܝ ܫܡܝܐ
ܥܠ ܐܪܥܐ .

ܟܒ : ܘܐܢ ܡܛܪ ܬܛܪܘܢ ܟܠܗܘܢ
ܦܘ̈ܩܕܢܐ ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܠܡܥܒܕ :
ܘܬܥܒܕܘܢ ܐܢܘܢ : ܘܬܪܚܡܘܢ ܠܡܪܝܐ
ܐܠܗܟܘܢ : ܘܬܗܠܟܘܢ ܒܟܠܗܝܢ ܐܘܪ̈ܚܬܗ :
ܘܬܬܩܪܒܘܢ ܠܗ .

ܟܓ : ܢܬܪܟ ܡܪܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ
ܡܢ ܩܕ̈ܡܝܟܘܢ : ܘܬܐܪܬܘܢ ܠܥܡ̈ܡܐ
ܕܪ̈ܘܪܒܝܢ ܘܥܫܝ̈ܢܝܢ ܡܢܟܘܢ .

ܟܕ : ܟܠ ܐܬܪܐ ܕܬܕܪܘܟ ܒܗ ܦܣܬܐ
ܕܪ̈ܓܠܝܟܘܢ : ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ . ܡܢ ܡܕܒܪܐ ܘܠܒܢܢ :
ܘܡܢ ܢܗܪܐ ܪܒܐ ܦܪܬ : ܘܥܕܡܐ ܠܝܡܐ
ܐܚܪܝܐ ܢܗܘܐ ܬܚܘܡܟܘܢ .

ܟܗ : ܘܠܐ ܢܩܘܡ ܐܢܫ ܩܕ̈ܡܝܟܘܢ :
ܕܚܠܬܟܘܢ ܘܐܝܡܬܟܘܢ ܢܪܡܐ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܟܘܢ ܥܠ ܐܦ̈ܝ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܬܬܕܪܟܘܢ ܒܗ :
ܐܝܟ ܕܡܠܠ ܠܟܘܢ ܡܪܝܐ .

ܟܘ : ܚܙܘ ܕܝܗܒ ܐܢܐ ܩܕ̈ܡܝܟܘܢ ܝܘܡܢܐ
ܒܘܪܟܬܐ ܘܠܘܛܬܐ .

ܟܙ : ܒܘܪܟܬܐ ܐܢ ܬܫܡܥܘܢ ܦܘ̈ܩܕܢܘܗܝ
ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ : ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܝܘܡܢܐ .

ܟܚ : ܘܠܘܛܬܐ ܐܢ ܠܐ ܬܫܡܥܘܢ
ܦܘ̈ܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ : ܘܬܣܛܘܢ ܡܢ
ܐܘܪܚܐ ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܝܘܡܢܐ :
ܘܬܐܙܠܘܢ ܒܬܪ ܐܠܗ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܠܐ ܝܕܥܬܘܢ
ܐܢܘܢ ܠܗܘܢ .

ܟܛ : ܘܡܐ ܕܢܥܠܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܠܐܪܥܐ
ܕܥܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܬܡܢ ܠܡܐܪܬܗ : ܬܬܠܘܢ ܒܘܪܟܬܐ
ܥܠ ܛܘܪܐ ܕܓܪܙܝܡ : ܘܠܘܛܬܐ ܥܠ ܛܘܪܐ
ܕܥܝܒܠ .

ܠ : ܗܐ ܗܢܘܢ ܒܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ ܒܬܪ
ܐܘܪܚܐ ܕܡܥܪ̈ܒܝ ܫܡܫܐ : ܒܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢܝ̈ܐ
ܕܝܬܒܝܢ ܒܥܪܒܬܐ ܠܘܩܒܠ ܓܠܓܠܐ : ܘܠܘܬ
ܒܠܘܛܐ ܕܡܘܪܐ .

ܠܐ : ܡܛܠ ܕܥܒܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܝܘܪܕܢܢ : ܠܡܥܠ
ܠܡܐܪܬ ܐܪܥܐ ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ :
ܘܬܐܪܬܘܢܝܗ ܘܬܬܒܘܢ ܒܗ .

ܠܒ : ܘܛܪܘ ܘܥܒܕܘ ܟܠܗܘܢ
ܢܡܘ̈ܣܐ ܘܕܝ̈ܢܐ ܕܝܗܒ ܐܢܐ ܩܕ̈ܡܝܟܘܢ ܝܘܡܢܐ .

ܦܨܠܐ : ܝܒ .

ܐ : ܗܠܝܢ ܢܡܘ̈ܣܐ ܘܕܝ̈ܢܐ ܕܬܛܪܘܢ
ܠܡܥܒܕ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܐ ܕܐܒܗ̈ܬܟܘܢ ܠܡܐܪܬܗ : ܟܠܗܘܢ ܝܘ̈ܡܬܐ
ܕܚܝܝܢ ܐܢܬܘܢ ܒܐܪܥܐ .

على الباب : فتحه بعصا .
ح : قاسمه الاعتماد : قاسمه إليه
الشك : كتب بقلم رؤوس
الحروف : صغرها أو أعلمها ضد الشك أي
كتابة فصيحة .

كلمة : ٢ .

١ : ذهب لغة الشك : هلك بالموت :
مضاهة : مشابهة : مقاربة :
على نقيض .

ب : الإدغام نعته : أن يجتمع
أن يجيء : أن مع ضد ضد
الجر : مقابل : مجاور : ضد
ضد .

ج : مجاز ضد : حقيقة كتب
الحروف : للفرق بين الحروف :
أدق .

د : كتب الشيء الجمع : الجمع :
المجتمعة : الجماعة : أهلك فتنا
فيها كفاك أن اقتصر في كتبه
الأدق : الأصح ابن ضد الغموض.

ه : حد كتب الجر تعريف : ضد
الإبهام الإيضاح أن .

و : معنى كتب الجر الجيد
قبل الذي : قد قاسه : الجر المجتمع :
الجماعة : الجماعة الجر الجيد
الجر .

ز : الجر الجيد الجر الجيد :
الجماعة : الجماعة الجر الجيد :
الجيد .

ح : الجر الجيد الجر الجيد :
الجيد : الجيد الجر الجيد :
الجيد .

ط : الجر الجيد الجر الجيد :
الجيد : الجيد الجر الجيد :
الجيد .

ي : الجر الجيد الجر الجيد :
الجيد : الجيد الجر الجيد :
الجيد .

يا : الجر الجيد الجر الجيد :
الجيد : الجيد الجر الجيد :
الجيد .

يب : الجر الجيد الجر الجيد :
الجيد : الجيد الجر الجيد :
الجيد .

פרק י.

א : כה היתה עת אמר ה׳ אלי פסל לך שני לחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃ ב : ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון׃ ג : ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי׃ ד : ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר ה׳ אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם ה׳ אלי׃ ה : ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני ה׳׃ ו : ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ ז : משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים׃ ח : בעת ההיא הבדיל ה׳ את שבט הלוי לשאת את ארון ברית ה׳ לעמד לפני ה׳ לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ ט : על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו ה׳ הוא נחלתו כאשר דבר ה׳ אלהיך לו׃ י : ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע ה׳ אלי גם בפעם ההוא לא אבה ה׳ השחיתך׃ יא : ויאמר ה׳ אלי קום לך לפני המסע בראש העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ יב : ועתה ישראל מה ה׳ אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה׳ אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃ יג : לשמר את מצות ה׳ וחקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ יד : הן לה׳ אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה׃ טו : רק באבתיך חשק ה׳ לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כהיום הזה׃ טז : ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד׃ יז : כי ה׳ אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד׃ יח : עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה׃ יט : ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ כ : את ה׳ אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃ כא : הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך׃ כב : בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך ה׳ אלהיך ככוכבי השמים לרב׃

פרק י.

א : כה היתה עת אמר ה׳ אלי פסל לך שני לחת אבנים כראשנים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃ ב : ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת ושמתם בארון׃ ג : ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל ההרה ושני הלחת בידי׃ ד : ויכתב על הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר ה׳ אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם ה׳ אלי׃ ה : ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני ה׳׃ ו : ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ ז : משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים׃ ח : בעת ההיא הבדיל ה׳ את שבט הלוי לשאת את ארון ברית ה׳ לעמד לפני ה׳ לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ ט : על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו ה׳ הוא נחלתו כאשר דבר ה׳ אלהיך לו׃ י : ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע ה׳ אלי גם בפעם ההוא לא אבה ה׳ השחיתך׃ יא : ויאמר ה׳ אלי קום לך לפני המסע בראש העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ יב : ועתה ישראל מה ה׳ אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה׳ אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃ יג : לשמר את מצות ה׳ וחקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ יד : הן לה׳ אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה׃ טו : רק באבתיך חשק ה׳ לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כהיום הזה׃ טז : ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד׃ יז : כי ה׳ אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד׃ יח : עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה׃ יט : ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ כ : את ה׳ אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃ כא : הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האלה ואת הנוראות האלה אשר ראו עיניך׃ כב : בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך ה׳ אלהיך ככוכבי השמים לרב׃

ז : כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו׃
ח : ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום׃
ט : רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך׃
י : יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב בהר החרם לי העם ואשמיעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון׃
יא : ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל׃
יב : וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול׃
יג : ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים׃
יד : ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃
טו : ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש׃
טז : פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה׃
יז : תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים׃
יח : תבנית כל רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ׃
יט : ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים׃
כ : ואתכם לקח יהוה ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה׃
כא : ויהוה התאנף בי על דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃
כב : כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת׃
כג : השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך׃
כד : כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא׃
כה : כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו׃
כו : העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון׃
כז : והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה׃
כח : ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון׃
כט : ומבקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך׃
ל : בצר לך וימצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו׃
לא : כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם׃
לב : כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו׃
לג : השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי׃
לד : או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך׃
לה : אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו׃
לו : משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש׃
לז : ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים׃
לח : להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה׃
לט : וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד׃
מ : ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים׃
מא : אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש׃
מב : לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי׃
מג : את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לבנימני׃
מד : וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל׃
מה : אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים׃
מו : בעבר הירדן בגי בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים׃
מז : וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש׃
מח : מערוער אשר על שפת נחל ארנון עד הר שיאן הוא חרמון׃
מט : וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה׃

ב : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, אֵינוֹ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת עַד שֶׁיַּגִּיעַ לָהֶן זְמַן הַפְרָשָׁה. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ. וְאֵין הַלּוֹקֵחַ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מִן הַמּוּכָן עַל הַשָּׁתוּי וְלֹא מִן הַטְּהוֹרוֹת עַל הַטְּמֵאוֹת, אֶלָּא אִם כֵּן הִפְרִישׁ בִּפְנֵי הַמּוֹכֵר וְהַמּוֹכֵר שׁוֹתֵק.

ג : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, אֵינוֹ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת בְּיוֹם טוֹב, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ד : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, אֵינוֹ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת בְּיוֹם הַמְּעוֹנָן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ה : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, אֵינוֹ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת בְּיוֹם הַמְּעוֹנָן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ו : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, אֵינוֹ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת בְּיוֹם הַמְּעוֹנָן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ז : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, אֵינוֹ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת בְּיוֹם הַמְּעוֹנָן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ח : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, אֵינוֹ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת בְּיוֹם הַמְּעוֹנָן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ט : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, אֵינוֹ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת בְּיוֹם הַמְּעוֹנָן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

י : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, אֵינוֹ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת בְּיוֹם הַמְּעוֹנָן, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

פרק ל'

א : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, וְלֹא הִגִּיעַ זְמַן הַפְרָשָׁה, וְנִתְקַלְקְלוּ, אֵין הַלּוֹקֵחַ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ב : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, וְהִגִּיעַ זְמַן הַפְרָשָׁה, וְלֹא הִפְרִישׁ, וְנִתְקַלְקְלוּ, אֵין הַלּוֹקֵחַ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ג : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, וְהִגִּיעַ זְמַן הַפְרָשָׁה, וְהִפְרִישׁ, וְנִתְקַלְקְלוּ, אֵין הַלּוֹקֵחַ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ד : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, וְהִגִּיעַ זְמַן הַפְרָשָׁה, וְלֹא הִפְרִישׁ, וְנִתְקַלְקְלוּ, אֵין הַלּוֹקֵחַ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ה : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, וְהִגִּיעַ זְמַן הַפְרָשָׁה, וְלֹא הִפְרִישׁ, וְנִתְקַלְקְלוּ, אֵין הַלּוֹקֵחַ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ו : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, וְהִגִּיעַ זְמַן הַפְרָשָׁה, וְלֹא הִפְרִישׁ, וְנִתְקַלְקְלוּ, אֵין הַלּוֹקֵחַ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ז : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, וְהִגִּיעַ זְמַן הַפְרָשָׁה, וְלֹא הִפְרִישׁ, וְנִתְקַלְקְלוּ, אֵין הַלּוֹקֵחַ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ח : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, וְהִגִּיעַ זְמַן הַפְרָשָׁה, וְלֹא הִפְרִישׁ, וְנִתְקַלְקְלוּ, אֵין הַלּוֹקֵחַ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ט : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, וְהִגִּיעַ זְמַן הַפְרָשָׁה, וְלֹא הִפְרִישׁ, וְנִתְקַלְקְלוּ, אֵין הַלּוֹקֵחַ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

י : הַמּוֹכֵר פֵּרוֹת לַחֲבֵרוֹ, וְהִגִּיעַ זְמַן הַפְרָשָׁה, וְלֹא הִפְרִישׁ, וְנִתְקַלְקְלוּ, אֵין הַלּוֹקֵחַ רַשַּׁאי לְהַפְרִישׁ מֵהֶן תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת, מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמַפְרִישׁ מִן הַחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ. וְאִם הִפְרִישׁ, תְּרוּמָתוֹ תְּרוּמָה וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְהַקֹּדֶשׁ שֶׁהִפְרִישׁ, הֲרֵי הֵן כְּמִי שֶׁלֹּא הִפְרִישׁ.

ح : لا يمد صوته : حتى تعلو إقامة غيره إذا كان يسمعه .

حا : ومن أذن جنبا : فليعد الأذان والإقامة .

حب : ويجزئ أذان الأعمى إذا كان معه بصير يخبره بدخول الوقت .

حج : ويستحب أن يكون المؤذن : عدلا أمينا صيتا عالما بالوقت .

حد : ويستحب أن يكون المؤذن : عالما بالسنة .

حه : ويستحب أن يكون : على مكان عال .

حو : ويستحب أن يكون : جهوري الصوت .

ز : ويستحب أن يكون : بصيرا .

حز : ويستحب أن يكون : عالما بالأوقات : فإن كان أعمى فله من يخبره بالوقت : وإن كان بصيرا فله أن يؤذن قبل الوقت : ويستحب أن يكون : له راتب .

ط : ويستحب أن يكون : له مؤذنان فصاعدا : فإن كان له مؤذن واحد : أذن بعد الفجر الثاني .

فصل : ٣ .

١ : حتى يستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : قدر ما يتوضأ المتوضئ : ويصلي المصلي : ركعتين خفيفتين : بعد المغرب .

٢ : ويستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : في الصبح : قدر ما يقرأ الرجل عشر آيات .

٣ : ويستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : في الظهر : قدر ما يقرأ الرجل ثلاثين آية .

٤ : ويستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : في العصر : قدر ما يقرأ الرجل خمس عشرة آية .

٥ : ويستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : في المغرب : قدر ما يقرأ الرجل خمس آيات .

٦ : ويستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : في العشاء الآخرة : قدر ما يقرأ الرجل ثلاثين آية .

٧ : ويستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : في الجمعة : قدر ما يخرج الإمام من بيته حتى يصعد المنبر .

٨ : ويستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : في العيدين : قدر ما يخرج الإمام من بيته حتى يصعد المنبر .

٩ : ويستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : في الكسوف : قدر ما يقرأ الرجل مائة آية .

١٠ : ويستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : في الاستسقاء : قدر ما يقرأ الرجل مائتي آية .

١١ : ويستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : في التراويح : قدر ما يقرأ الرجل خمسين آية .

١٢ : ويستحب أن يكون بين الأذان والإقامة : في الجنازة : قدر ما يقرأ الرجل مائة آية .

ת : מן העתיד ניתן לומר: ליראה ולעבוד. ר׳ יהודה אומר: לעבוד ולירא.
ר׳ נחמיה אומר: לעבוד ולירא. ר׳ עקיבא אומר: לירא ולעבוד.
ד : כל האומר לעבוד מה: עבודה שאין אחריה לא עבודה ולא מתן שכר.
לירא מה: יראה שאין אחריה לא יראה ולא עונש.
ה : כל שאין לו לעבוד מה: עבודה שאין אחריה לא עבודה ולא מתן שכר.
לירא מה: יראה שאין אחריה לא יראה ולא עונש. ללמוד: שהוא מתחיל
ללמוד ומשלים ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
ו : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
ז : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
ח : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
ט : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
י : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
יא : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
יב : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
יג : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
יד : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
טו : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
טז : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
יז : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
יח : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
יט : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
כ : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
כא : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
כב : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
כג : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
כד : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
כה : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
כו : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
כז : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
כח : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
כט : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
ל : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
לא : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
לב : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
לג : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
לד : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
לה : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.
לו : כל שאין לו ללמוד מה: שאין לו לקבל שכר על לימודו. לעשות מה:
שאין לו לקבל שכר על עשייתו. ללמוד: שהוא מתחיל ללמוד ומשלים
ללמוד. לעשות: שהוא מתחיל לעשות ומשלים לעשות.

ܥܠ ܐܝܕܘܟ: ܘܗܘܝ ܕܪܫܝܡܝ ܐܢܝ: ܘܗܘܝ ܕܥܝܢ̈ܐ ܐܢܝ.
ܛ : ܘܟܬܘܒ ܐܢܝ ܥܠ ܩܝܡܬܐ ܕܒܝܬܘܟ:
ܘܥܠ ܬܪ̈ܥܐ ܕܚܨܪ̈ܘܟ.
ܝ : ܘܟܕ ܡܥܠܐ ܠܘܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܠܐܪܥܐ
ܕܝܡܐ ܠܐܒ̈ܗܬܘܟ ܠܡܬܠ ܠܘܟ: ܠܐܒܪܗܡ:
ܘܠܐܝܣܚܩ: ܘܠܝܥܩܘܒ: ܠܡܬܠ ܠܘܟ ܡܕܝܢ̈ܬܐ
ܓ̈ܘܪܬܐ ܘܫ̈ܦܝܪܐ ܕܠܐ ܒܢܝܬܘܢ.
ܝܐ : ܘܒ̈ܬܐ ܕܡܠܝܐ ܒܟܠ ܛܝܒܘܬܐ ܕܠܐ ܡܠܝܬܘܢ:
ܘܓܘ̈ܒܐ ܚܦܝܪ̈ܐ ܕܠܐ ܚܦܪܬܘܢ: ܘܟܪ̈ܡܐ ܘܙܝܬ̈ܐ
ܕܠܐ ܢܨܒܬܘܢ: ܘܐܟܠܬ ܘܣܒܥܬ.
ܝܒ : ܗܘܝ ܙܗܝܪ ܕܠܐ ܡܢܫܝܬ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ:
ܕܐܦܩܠܘܟ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ: ܡܢ ܒܝܬܐ
ܕܥܒܕܘܬܐ.
ܝܓ : ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܕܚܠܬ: ܘܠܗ ܦܠܚܬ:
ܘܒܫܡܗ ܝܡܝܬ.
ܝܕ : ܠܐ ܐܙܠܝܬܘܢ ܒܬܪ ܐܠܗ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܕܡܢ ܐܠܗ̈ܐ ܕܥܡ̈ܡܐ ܕܚܕܪ̈ܢܝܟܘܢ.
ܝܗ : ܣܒܒ ܕܐܠܗܐ ܛܢܢܐ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ
ܒܝܢܬܘܟ. ܕܠܐ ܢܬܚܡܐ ܪܘܓܙܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ
ܥܠܘܟ: ܘܡܒܛܠ ܠܘܟ ܡܢ ܐܦ̈ܐ ܕܐܪܥܐ.
ܝܘ : ܠܐ ܢܣܝܬܘܢ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟܘܢ: ܐܝܟ
ܕܢܣܝܬܘܢ ܒܡܣܝܬܐ.
ܝܙ : ܢܛܪܐ ܢܛܪܝܬܘܢ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܡܪܝܐ
ܐܠܗܘܟܘܢ: ܘܣܗܕ̈ܘܬܗ: ܘܢܡܘ̈ܣܗ
ܕܦܩܕ ܠܘܟ.
ܝܚ : ܘܥܒܕ ܕܬܪܝܨܐ ܘܛܒܐ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܕܛܒ ܠܘܟ: ܘܥܐܠܬ ܘܝܪܬܬ
ܐܪܥܐ ܛܒܬܐ ܕܝܡܐ ܡܪܝܐ ܠܐܒ̈ܗܬܘܟ.
ܝܛ : ܘܡܛܪܕ ܠܟܠܗܘܢ ܒܥܠܕܒ̈ܒܝܟ ܡܢ
ܩܕܡܘܟ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ.

ܟ : ܘܐܡܬܝ ܕܫܐܠ ܠܘܟ ܒܪܘܟ ܡܚܪ: ܘܐܡܪ
ܠܘܟ: ܡܢܐ ܐܢܝ ܣܗܕ̈ܘܬܐ: ܘܢܡܘ̈ܣܐ: ܘܕܝ̈ܢܐ
ܕܦܩܕܠܘܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ.
ܟܐ : ܐܡܪܬ ܠܒܪܘܟ: ܕܥܒ̈ܕܐ ܗܘܝܘܚ ܕܦܪܥܘܢ
ܒܡܨܪܝܢ. ܘܐܦܩܠܢ ܡܪܝܐ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܒܐܝܕܐ
ܬܩܝܦܬܐ.
ܟܒ : ܘܝܗܒܠܗ ܡܪܝܐ ܐܬ̈ܘܬܐ: ܘܬܕܡܪ̈ܬܐ
ܓܘ̈ܪܬܐ: ܘܒܝ̈ܫܬܐ ܒܡܨܪܝܢ: ܒܦܪܥܘܢ
ܘܒܟܠܗ ܒܝܬܗ ܠܥܝܢܢ.
ܟܓ : ܘܠܢ ܐܦܩܠܗ ܡܪܝܐ ܡܢ ܬܡܢ: ܕܡܥܠ
ܘܝܗܒܠܢ ܐܪܥܐ ܕܝܡܐ ܠܐܒ̈ܗܬܢ.
ܟܕ : ܘܦܩܕܠܢ ܡܪܝܐ ܠܡܥܒܕ ܟܠܗܘܢ
ܢܡܘ̈ܣܐ: ܠܡܕܚܠ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ:
ܕܛܒ ܠܢ ܟܠܗܘܢ ܝܘ̈ܡܬܐ: ܘܡܚܝܐ ܐܝܟ
ܕܝܘܡܢܐ.
ܟܗ : ܘܙܕܝܩܘܬܐ ܗܘܝܐ ܠܢ ܡܐ ܕܢܛܪܚ
ܘܥܒܕܚ ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܗܢܐ ܟܠܗ ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܢ ܐܝܟ ܕܦܩܕܠܢ.

ܨܚܚܐ : ܙ.

ܐ : ܘܡܐ ܕܐܬܝܠܗ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܠܐܪܥܐ
ܕܥܐܠܬ ܐܢܬ ܠܬܡܢ ܠܝܪܬܬܗ: ܘܡܛܪܕܠܗ ܥܡ̈ܡܐ
ܣܓܝ̈ܐܐ ܡܢ ܩܕܡܘܟ: ܚܬܝܐ: ܘܓܪܓܫܝܐ:
ܘܐܡܘܪܝܐ: ܘܟܢܥܢܝܐ: ܘܦܪܙܝܐ: ܘܚܘܝܐ:
ܘܝܒܘܣܝܐ: ܫܒܥܐ ܐܡ̈ܘܬܐ ܓܘ̈ܪܬܐ ܘܥܫܝ̈ܢܐ
ܡܢܘܟ.
ܒ : ܘܡܫܠܡ ܐܢܝ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟ ܒܐܝܕܘܟ:
ܘܡܚܝܬ ܐܢܝ: ܘܡܚܪܡ ܐܢܝ ܡܚܪܡܘ
ܐܢܝ: ܠܐ ܩܝܡܬ ܥܡܗܘܢ ܩܝܡܐ: ܘܠܐ ܡܪܚܡܬ

ܟܓ : ܘܟܕ ܫܡܥܠܘܟܘܢ ܩܠܐ ܡܢ ܓܘ ܚܫܘܟܐ : ܘܛܘܪܐ ܡܝܩܕܐ ܗܘܐ ܒܢܘܪܐ : ܩܪܒܠܘܟܘܢ ܠܓܒܝ ܟܠܗܘܢ ܪܫܢܐ ܕܫܒܛܘܟܘܢ : ܘܣܒܐܘܟܘܢ .

ܟܕ : ܘܐܡܪܠܘܟܘܢ : ܗܐ ܚܘܝܠܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ ܫܘܒܚܗ : ܘܪܒܘܬܗ : ܘܩܠܗ ܫܡܥܠܢ ܡܢ ܓܘ ܢܘܪܐ . ܐܕܝܘܡ ܚܙܝܠܢ ܕܡܡܠܠ ܐܠܗܐ ܥܡ ܐܢܫܐ ܘܚܝܐ .

ܟܗ : ܡܢܝܕ ܠܡܘܕܝ ܡܝܬܝܚ : ܘܐܟܠ ܢܘܪܐ ܗܕܐ ܪܒܬܐ . ܐܢ ܡܘܣܦܝܚ ܫܡܥ ܠܩܠܐ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܢ ܡܝܬܝܚ .

ܟܘ : ܡܢܝܘ ܐܝܬ ܟܠ ܒܣܪܐ ܕܫܡܥܠܗ : ܩܠܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܕܡܡܠܠ ܡܢ ܓܘ ܢܘܪܐ ܘܚܝܐ .

ܟܙ : ܩܪܘܒ ܐܢܬ ܘܫܡܘܥ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ : ܘܐܢܬ ܡܡܠܠ ܥܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ : ܘܫܡܥܚ ܘܥܒܕܚ .

ܟܚ : ܘܫܡܥܠܗ ܡܪܝܐ ܩܠܐ ܕܡܠܬܘܟܘܢ : ܐܝܟ ܕܡܡܠܠܘܟܘܢ ܥܡܝ : ܘܐܡܪܠܝ ܡܪܝܐ : ܫܡܥܠܝ ܩܠܗ ܕܥܡܐ ܗܢܐ ܕܡܡܠܠܘ ܥܡܟ : ܫܦܝܪ ܟܠ ܡܕܡ ܕܡܠܠܘ .

ܟܛ : ܐܝܟܘܬ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܒܐ ܗܢܐ ܠܡܕܚܠ ܡܢܝ : ܘܠܡܛܪ ܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܝ ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ : ܕܛܒ ܠܗܘܢ ܘܠܒܢܝܗܘܢ ܠܥܠܡ .

ܠ : ܙܠ ܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܕܗܦܟܘܢ ܠܟܘܢ ܠܡܫܟܢܝܟܘܢ .

ܠܐ : ܘܐܢܬ ܗܪܟܐ ܩܘܡ ܥܡܝ : ܘܐܡܪ ܠܟ ܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ : ܘܢܡܘܣܐ : ܘܕܝܢܐ . ܕܡܠܦ ܐܢܘܢ : ܘܥܒܕܝ ܒܐܪܥܐ ܕܝܗܒ ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܠܝܪܬܘܬܗ .

ܠܒ : ܢܛܘܪܘ ܘܥܒܕܘ ܐܝܟ ܕܦܩܕܠܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܠܐ ܣܛܝܬܘܢ ܠܐ ܠܝܡܝܢܐ ܘܠܐ ܠܣܡܠܐ .

ܠܓ : ܒܟܠܗ ܐܘܪܚܐ ܕܦܩܕܠܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܙܠܘ : ܕܚܝܝܬܘܢ ܘܛܒ ܠܟܘܢ ܘܡܘܪܟܬܘܢ ܝܘܡܬܐ ܒܐܪܥܐ ܕܝܪܬܝܬܘܢ .

ܨܚܚܐ : ܘ .

ܐ : ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܘܢܡܘܣܐ ܘܕܝܢܐ ܕܦܩܕܠܗ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ : ܕܡܠܦܢܟܘܢ : ܕܥܒܕܝܬܘܢ ܒܐܪܥܐ ܕܥܒܪܝܬܘܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗ ܠܝܪܬܘܬܗ .

ܒ : ܘܕܕܚܠܝܬ ܡܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟ : ܘܛܪܝܬ ܟܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ : ܘܢܡܘܣܘܗܝ : ܘܕܝܢܘܗܝ ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ : ܐܢܬ ܘܒܪܘܟ : ܘܒܪ ܒܪܘܟ : ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܐ ܚܝܝܟ : ܕܡܘܪܟܝ ܝܘܡܬܘܟ .

ܓ : ܫܡܥ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܛܪ ܘܥܒܕ : ܕܛܐܒ ܠܟ ܘܕܣܓܝ ܛܒ : ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܟ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܬܘܟ : ܕܝܗܒ ܠܟ ܐܪܥܐ ܕܡܪܕܝܐ ܚܠܒܐ ܘܕܒܫܐ .

ܕ : ܫܡܥ ܐܝܣܪܝܠ : ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ ܡܪܝܐ ܚܕ ܝܠܗ .

ܗ : ܘܚܘܒ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟ : ܡܢ ܟܠܗ ܠܒܟ : ܘܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܘܟ : ܘܡܢ ܟܠܗ ܚܝܠܟ .

ܘ : ܘܗܘܝܢ ܗܠܝܢ ܦܬܓܡܐ ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ ܐܕܝܘܡ ܥܠ ܠܒܘܟ .

ܙ : ܘܬܢܝ ܐܢܝ ܠܒܢܝܟ : ܘܡܡܠܠ ܒܗܘܢ ܟܕ ܝܬܝܒ ܐܢܬ ܒܒܝܬܘܟ : ܘܟܕ ܐܙܠ ܐܢܬ .

משפטים : ס .

א : ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם : ב : כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם : ג : אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו : ד : אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו : ה : ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי : ו : והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם : ז : וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים : ח : אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה : ט : ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה : י : אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע : יא : ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאת חנם אין כסף : יב : מכה איש ומת מות יומת : יג : ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה : יד : וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות : טו : ומכה אביו ואמו מות יומת : טז : וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת : יז : ומקלל אביו ואמו מות יומת : יח : וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב : יט : אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא : כ : והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם : כא : אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא : כב : וכי ינצו אנשים והנגפו אשה הרה וילדו ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים : כג : ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש : כד : עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל תחת רגל : כה : כויה תחת כוי פצע תחת פצע חבורה תחת חבורה : כו : וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו : כז : ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו : כח : וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי : כט : ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת : ל : אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו : לא : או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו : לב : אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל : לג : וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והנפל שמה שור או חמור : לד : בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו : לה : וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון : לו : או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו : לז : כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה : לח : אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים : לט : אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו : מ : אם החיה תמצא בידו משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם : מא : כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם : מב : כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה הבער ישלם המבעיר את הבערה : מג : כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים : מד : אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו : מה : על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על כסות על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יקלע לרעהו שנים לו : מו : כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה : מז : שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו לא ישלם : מח : ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו : מט : אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם את הטרפה : נ : וכי יגנב איש מעם רעהו ונאשן אם לא מת או נשבר או נשבה לא ישלם : נא : כי יהיה לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה והיה הבן הבכור לשנואה : נב : והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר את בן האהובה על פני בן השנואה הבכור : נג : כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה : נד : כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא יאבה שמע אליהם : נה : ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו : נו : ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקולנו זולל וסבא : נז : ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו : נח : וכי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ : נט : לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : ס : לא תרצח לא תנאף : סא : לא תגנב לא תענה ברעך עד שקר : סב : לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך : סג : וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק : סד : ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות : סה : ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו : סו : ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים : סז : ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם : סח : לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם : סט : מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך : ע : ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה : עא : ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו :

ܠܒ : ܐܠܐ ܫܐܠܘ ܗܫܐ ܝܘܡܬܐ ܩܕܡܝܬܐ
ܕܗܘܘ ܩܕܡܝܟܘܢ : ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܒܪܐ ܐܠܗܐ
ܠܐܢܫܐ ܥܠ ܐܪܥܐ : ܡܢ ܣܘܦܝ ܫܡܝܐ ܘܥܕܡܐ
ܠܣܘܦܝ ܫܡܝܐ : ܐܢ ܗܘܐ ܐܝܟ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ
ܪܒܐ : ܐܘ ܐܫܬܡܥ ܐܟܘܬܗ .
ܠܓ : ܐܢ ܫܡܥ ܥܡܐ ܐܚܪܢܐ ܩܠܗ ܕܐܠܗܐ
ܕܡܡܠܠ ܡܢ ܓܘ ܢܘܪܐ : ܐܝܟ ܕܫܡܥܬܘܢ ܐܢܬܘܢ
ܘܚܝܝܬܘܢ .
ܠܕ : ܐܘ ܢܣܐ ܠܐܠܗܐ ܕܢܐܬܐ ܘܢܣܒ ܠܗ
ܥܡܐ ܡܢ ܓܘ ܥܡܐ : ܒܢܣܝܘܢܐ : ܘܒܐܬܘܬܐ :
ܘܒܬܕܡܪܬܐ : ܘܒܩܪܒܐ : ܘܒܐܝܕܐ ܚܝܠܬܢܝܬܐ :
ܘܒܕܪܥܐ ܪܡܐ : ܘܒܚܙܘܢܐ ܪܘܪܒܐ : ܐܝܟ ܟܠ
ܕܥܒܕ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܠܟܘܢ ܒܡܨܪܝܢ ܠܥܝܢܝܟܘܢ :
ܠܗ : ܐܢܬܘܢ ܚܙܝܬܘܢ ܘܬܕܥܘܢ
ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܐ : ܘܠܝܬ ܬܘܒ ܐܚܪܝܢ ܣܛܪ ܡܢܗ .
ܠܘ : ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܫܡܥܟܘܢ ܩܠܗ ܠܡܪܕܘܬܟܘܢ :
ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܚܘܝܟܘܢ ܢܘܪܗ ܪܒܬܐ :
ܘܦܬܓܡܘܗܝ ܫܡܥܬܘܢ ܡܢ ܓܘ ܢܘܪܐ .
ܠܙ : ܘܒܕܪܚܡ ܠܐܒܗܝܟܘܢ ܓܒܐ ܠܙܪܥܗܘܢ
ܒܬܪܗܘܢ : ܘܐܦܩܟܘܢ ܒܦܪܨܘܦܗ ܒܚܝܠܗ
ܪܒܐ ܡܢ ܡܨܪܝܢ .
ܠܚ : ܠܡܘܪܬܘ ܡܢ ܩܕܡܝܟܘܢ ܥܡܡܐ
ܪܘܪܒܐ ܘܥܫܝܢܐ ܡܢܟܘܢ : ܕܢܥܠܟܘܢ ܘܢܬܠ
ܠܟܘܢ ܐܪܥܗܘܢ ܝܪܬܘܬܐ ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ .
ܠܛ : ܘܬܕܥܘܢ ܝܘܡܢܐ ܘܬܦܢܘܢ
ܠܠܒܟܘܢ : ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ ܡܢ
ܠܥܠ : ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܡܢ ܠܬܚܬ : ܘܠܝܬ ܬܘܒ
ܠܒܪ ܡܢܗ .
ܡ : ܘܛܪܘ ܢܡܘܣܘܗܝ . ܘܦܘܩܕܢܘܗܝ .
ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܝܘܡܢܐ : ܕܢܛܐܒ ܠܟܘܢ :
ܘܠܒܢܝܟܘܢ ܒܬܪܟܘܢ : ܘܬܘܪܟܘܢ ܝܘܡܬܐ
ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ
ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ .
ܡܐ : ܗܝܕܝܢ ܦܪܫ ܡܘܫܐ ܬܠܬ ܩܘܪܝܢ
ܒܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ : ܡܢ ܡܕܢܚ ܫܡܫܐ .
ܡܒ : ܕܢܥܪܘܩ ܠܬܡܢ ܩܛܘܠܐ ܕܢܩܛܘܠ
ܠܚܒܪܗ ܕܠܐ ܒܝܕܥܬܗ : ܘܠܐ ܣܢܐ ܗܘܐ ܠܗ
ܡܢ ܐܬܡܠܝ ܘܡܢ ܩܕܡܬܗ ܬܠܬܐ : ܘܢܥܪܘܩ
ܠܚܕܐ ܡܢ ܗܠܝܢ ܩܘܪܝܐ : ܘܢܚܐ .
ܡܓ : ܠܒܨܪ ܒܡܕܒܪ ܕܡܝܫܪܐ
ܒܐܪܥܐ ܕܦܫܝܛܬܐ ܕܪܘܒܝܠ : ܘܪܡܬܐ ܕܓܠܥܕ
ܕܓܕܝ : ܘܓܘܠܢ ܕܒܡܬܢܢ ܕܡܢܫܐ .
ܡܕ : ܗܢܐ ܢܡܘܣܐ ܕܣܡ ܡܘܫܐ ܩܕܡ
ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .
ܡܗ : ܗܠܝܢ ܣܗܕܘܬܐ : ܘܢܡܘܣܐ : ܘܕܝܢܐ :
ܕܡܠܠ ܡܘܫܐ ܥܡ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܟܕ ܢܦܩܘ
ܡܢ ܡܨܪܝܢ .
ܡܘ : ܒܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ : ܒܚܝܠܐ ܠܘܩܒܠ
ܒܝܬ ܦܥܘܪ : ܒܐܪܥܐ ܕܣܝܚܘܢ ܡܠܟܐ ܕܐܡܘܪܝܐ
ܕܝܬܒ ܗܘܐ ܒܚܫܒܘܢ : ܕܡܚܝܗܝ ܡܘܫܐ
ܘܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܟܕ ܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ .
ܡܙ : ܘܝܪܬܘ ܐܪܥܗ : ܘܐܪܥܐ ܕܥܘܓ
ܡܠܟܐ ܕܡܬܢܢ : ܬܪܝܢ ܡܠܟܝܢ ܕܐܡܘܪܝܐ
ܕܒܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ : ܡܢ ܡܕܢܚ ܫܡܫܐ .
ܡܚ : ܡܢ ܥܪܘܥܝܪ ܕܥܠ ܣܦܬܐ ܕܢܚܠܐ
ܕܐܪܢܘܢ : ܘܥܕܡܐ ܠܛܘܪܐ ܕܣܪܝܘܢ ܗܘܝܘ
ܚܪܡܘܢ .
ܡܛ : ܘܟܠܗ ܥܪܒܬܐ ܕܥܒܪܐ ܕܝܘܪܕܢܢ
ܡܢ ܡܕܢܚܐ : ܘܥܕܡܐ ܠܝܡܐ ܕܥܪܒܬܐ ܕܬܚܝܬ
ܐܫܕܘܗܝ ܕܦܣܓܐ .

ܐܠܐ ܟܕ ܫܡܥܬܘܢ ܠܒܪܬ ܩܠܐ .
ܝܓ : ܘܚܘܝ ܩܝܡܗ ܡܪܝܐ ܒܚܘܪܒ ܗ̇ܘ :
ܕܐܦܩܕܟܘܢ ܠܡܥܒܕ ܥܣܪܐ : ܕܐܠܗܝܢ ܐܢܘܢ
ܥܠ ܬܪܝܢ ܠܘܚܝܢ ܕܟܐܦܐ ܟܬܒ ܐܢܘܢ :
ܝܕ : ܘܠܝ ܦܩܕ ܡܪܝܐ ܒܙܒܢܐ ܗ̇ܘ ܕܐܠܦ
ܐܢܘܢ ܠܟܘܢ ܢܡܘܣܐ ܘܕܝܢܐ : ܕܬܥܒܕܘܢ ܐܢܘܢ
ܒܐܪܥܐ ܕܥܒܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܬܡܢ ܠܡܐܪܬܗ̇ .
ܝܗ : ܐܙܕܗܪܘ ܛܒ ܒܢܦܫܬܟܘܢ ܡܛܠ ܕܠܐ
ܚܙܝܬܘܢ ܕܡܘܬܐ : ܒܝܘܡܐ ܕܡܠܠ ܡܪܝܐ
ܥܡܟܘܢ ܒܚܘܪܒ ܡܢ ܓܘ ܢܘܪܐ .
ܝܘ : ܕܠܐ ܬܚܒܠܘܢ ܘܬܥܒܕܘܢ ܠܟܘܢ
ܨܠܡܐ ܘܕܡܘܬܐ ܕܟܠ ܦܬܟܪ : ܕܡܘܬܐ
ܕܕܟܪܐ ܐܘ ܕܢܩܒܬܐ .
ܝܙ : ܕܡܘܬܐ ܕܟܠ ܒܥܝܪܐ ܕܒܐܪܥܐ :
ܕܡܘܬܐ ܕܟܠ ܦܪܚܬܐ ܕܓܦܐ ܕܦܪܚܐ
ܒܫܡܝܐ .
ܝܚ : ܕܡܘܬܐ ܕܟܠ ܪܚܫܐ ܕܐܪܥܐ :
ܕܡܘܬܐ ܕܟܠ ܢܘܢܐ ܕܒܡܝܐ ܕܠܬܚܬ ܡܢ
ܐܪܥܐ .
ܝܛ : ܘܕܠܐ ܬܕܝܩܘܢ ܠܫܡܝܐ : ܠܫܡܫܐ
ܘܠܣܗܪܐ ܘܠܟܘܟܒܐ : ܘܠܟܠܗ ܚܝܠܐ
ܘܒܟܠܗܘܢ ܚܝܠܘܬܗ ܕܫܡܝܐ . ܘܬܛܥܘܢ
ܘܬܣܓܕܘܢ ܠܗܘܢ : ܘܬܦܠܚܘܢ ܐܢܘܢ : ܕܦܠܓ
ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܬܚܝܬ
ܫܡܝܐ .
ܟ : ܘܠܟܘܢ ܕܒܪ ܡܪܝܐ : ܘܐܦܩܟܘܢ ܡܢ
ܟܘܪܐ ܕܦܪܙܠܐ ܡܢ ܡܨܪܝܢ : ܕܬܗܘܘܢ ܠܗ
ܥܡܐ ܘܝܪܬܘܬܐ ܐܝܟ ܕܝܘܡܢܐ .
ܟܐ : ܘܪܓܙ ܥܠܝ ܡܪܝܐ ܡܛܠ ܦܬܓܡܝܟܘܢ :
ܘܝܡܐ ܕܠܐ ܐܥܒܪ ܝܘܪܕܢܢ : ܘܠܐ ܐܥܘܠ
ܠܐܪܥܐ ܛܒܬܐ ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܟܘܢ ܝܘܪܬܢܐ .
ܟܒ : ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܡܐܬ ܐܢܐ ܒܐܪܥܐ ܗܕܐ :
ܘܠܐ ܥܒܪ ܐܢܐ ܝܘܪܕܢܢ : ܐܢܬܘܢ
ܕܝܢ ܥܒܪܝܢ ܐܢܬܘܢ : ܘܝܪܬܝܢ ܐܢܬܘܢ ܐܪܥܐ
ܗܕܐ ܛܒܬܐ ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ .
ܟܓ : ܐܙܕܗܪܘ ܕܠܐ ܬܛܥܘܢ ܩܝܡܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܕܐܩܝܡ ܥܡܟܘܢ : ܘܠܐ ܬܥܒܕܘܢ
ܘܬܥܒܕܘܢ ܠܟܘܢ ܨܠܡܐ ܘܕܡܘܬܐ : ܕܟܠܡܕܡ
ܕܦܩܕܟܘܢ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ .
ܟܕ : ܡܛܠ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܢܘܪܐ ܗ̇ܘ
ܐܟܘܠܬܐ : ܘܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܛܢܢܐ .
ܟܗ : ܘܟܕ ܬܘܠܕܘܢ ܒܢܝܐ : ܘܒܢܝ
ܒܢܝܐ : ܘܬܥܬܩܘܢ ܒܐܪܥܐ : ܘܬܚܒܠܘܢ
ܘܬܥܒܕܘܢ ܨܠܡܐ ܘܕܡܘܬܐ ܕܟܠܡܕܡ :
ܘܬܥܒܕܘܢ ܕܒܝܫ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ
ܘܬܪܓܙܘܢܝܗܝ .
ܟܘ : ܡܣܗܕ ܐܢܐ ܒܟܘܢ ܝܘܡܢܐ ܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ : ܕܡܘܒܕܘ ܬܐܒܕܘܢ ܥܓܠ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܕܥܒܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܝܘܪܕܢܢ ܠܬܡܢ ܠܡܐܪܬܗ̇ .
ܘܠܐ ܬܘܪܟܘܢ ܝܘܡܬܐ ܥܠܝܗ̇ : ܐܠܐ ܡܘܒܕܘ
ܬܐܒܕܘܢ .
ܟܙ : ܘܢܒܕܪܟܘܢ ܡܪܝܐ ܒܝܬ ܥܡܡܐ :
ܘܬܫܬܚܪܘܢ ܩܠܝܠ ܒܡܢܝܢܐ : ܒܝܬ ܥܡܡܐ :
ܕܢܒܕܪܟܘܢ ܡܪܝܐ ܠܬܡܢ .
ܟܚ : ܘܬܦܠܚܘܢ ܬܡܢ ܠܐܠܗܐ ܥܒ̈ܕ
ܐܝܕܝܐ ܕܒܢܝܢܫܐ : ܕܩܝܣܐ ܘܕܟܐܦܐ : ܕܠܐ
ܚܙܝܢ ܘܠܐ ܫܡܥܝܢ : ܘܠܐ ܐܟܠܝܢ : ܘܠܐ ܡܪܝܚܝܢ
ܟܛ : ܘܬܒܥܘܢ ܬܡܢ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ :
ܘܬܫܟܚܘܢܝܗܝ : ܟܕ ܬܒܥܘܢܝܗܝ ܡܢ ܟܠܗ
ܠܒܟܘܢ ܘܡܢ ܟܠܗ ܢܦܫܟܘܢ .
ܠ : ܟܕ ܕܐܠܨ ܠܟܘܢ : ܘܢܫܟܚܘܢܟܘܢ ܟܠܗܝܢ
ܗܠܝܢ ܦܬܓܡܐ ܒܚܪܬܐ ܕܝܘܡܬܐ : ܘܬܬܦܢܘܢ
ܠܘܬ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܘܬܫܡܥܘܢ ܒܩܠܗ .
ܠܐ : ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܡܪܚܡܢܐ ܡܪܝܐ
ܐܠܗܟܘܢ : ܠܐ ܢܫܒܩܟܘܢ : ܘܠܐ ܢܚܒܠܟܘܢ : ܘܠܐ
ܢܛܥܐ ܩܝܡܐ ܕܐܒܗܝܟܘܢ ܕܝܡܐ ܠܗܘܢ .

פרק : ד׳

א : ועתה ישראל: אחרי שקבלתם עליכם כל התורה כולה: שמע אל החקים ואל המשפטים: שלמדתי אתכם לעשות: ולעשותם. ב : לא תוסיפו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם: ולא תגרעו ממנו. לומר שאין לשנות דבר מכל מה שנצטוו: לשמור את מצות ה׳ אלהיכם: שאני מצוה אתכם היום. ג : עיניכם הרואות את אשר עשה ה׳ בבעל פעור: שכל האנשים אשר הלכו אחרי הבעל פעור: השמיד ה׳ אלהיך מקרבך. ד : ואתם הדבקים בה׳ אלהיכם: שלא נמשכו אחר הבעל פעור: חיים כולכם היום: שלא מתו כמותם. ה : ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים: שאני מצוה אתכם לעשות: כן בתוך הארץ: שאתם עתידים לבא ולרשת אותה: אשר אתם באים שמה לרשתה. ו : ושמרתם ועשיתם: כי היא חכמתכם: שעל ידי שתעשו אותם: ובינתכם: שעל ידי שתעשו אותם: לעיני העמים: שיראו שאתם עושים מצות המלך: אשר ישמעון את כל החקים האלה: שיהיו מפורסמים בכל העולם: ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: שאין אומה שיש לה חכמה ובינה כזו. ז : כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו: כאלהינו בכל קראנו אליו: שהוא קרוב לכל קוראיו. ח : ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם: שהם מיושרים ואמתיים: ככל התורה הזאת אשר אנכי נותן לפניכם היום: שהיא מיושרת ואמתית. ט : רק השמר לך ושמור נפשך מאד: שלא תשכח את אשר ראו עיניך: ואשר לא יסורו מלבבך: שלא תשכחם: כל ימי חייך: שלא תשכחם: והודעתם לבניך ולבני בניך: שתלמדו אותם לבניכם ולבני בניכם. י : יום אשר עמדת לפני ה׳ אלהיך בחורב: שנתן לכם את התורה: באמרו לי הקהל לי את העם: שאמר לי משה: ואשמיעם את דברי: שאני אלמדם: אשר ילמדון ליראה אותי: שיקבלו עליהם מורא שמים: כל הימים אשר הם חיים על האדמה: שלא ישכחו: ואת בניהם ילמדון: שיקבלו עליהם מורא שמים. יא : ותקרבון ותעמדון תחת ההר: שהיה נטוי עליכם כגיגית: וההר בוער באש: שהיה מתלהט ומתלקח: עד לב השמים: שהיה מגיע עד לב השמים: חשך ענן וערפל: שהיה מכסה את ההר. יב : וידבר ה׳ אליכם מתוך האש: שהיה מדבר מתוך האש: קול דברים אתם שומעים: שהיה יוצא מפיו ומגיע לאזניכם: ותמונה אינכם רואים: שלא ראיתם את הקב״ה: כי אם קול דברים אתם שומעים: שהיה יוצא מפיו ומגיע לאזניכם. יג : ויגד לכם את בריתו: שהיה מדבר עמכם: אשר צוה אתכם לעשות: שהיה מצוה אתכם: עשרת הדברות: שהיה מדבר עמכם: ויכתבם על שני לוחות אבנים: שהיה כותבם על שני לוחות אבנים. יד : ואתי צוה ה׳ בעת ההיא: שהיה מצוה אותי: ללמד אתכם חקים ומשפטים: שהיה מצוה אותי ללמדכם חקים ומשפטים: לעשותכם אותם: שהיה מצוה אותי לעשותכם אותם: בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: שהיה מצוה אותי לעשותכם אותם בארץ ישראל. טו : ונשמרתם מאד לנפשותיכם: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: כי לא ראיתם כל תמונה: שלא ראיתם את הקב״ה: ביום דבר ה׳ אליכם בחורב: שהיה מדבר עמכם: מתוך האש. טז : פן תשחתון: שלא תשכחו: ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל סמל: תבנית זכר או נקבה. יז : תבנית כל בהמה אשר בארץ: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל בהמה אשר בארץ: תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל צפור כנף אשר תעוף בשמים. יח : תבנית כל רמש בארץ: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל רמש בארץ: תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל דגה אשר במים מתחת לארץ. יט : ופן תשא עיניך השמימה: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל סמל: וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל סמל: כל צבא השמים: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל סמל: ונדחת והשתחוית להם: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל סמל: ועבדתם: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל סמל: אשר חלק ה׳ אלהיך אתם לכל העמים: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל סמל: תחת כל השמים. כ : ואתכם לקח ה׳ ויוצא אתכם מכור הברזל: שהיה מוציא אתכם מכור הברזל: מעבדים: שהיה מוציא אתכם מכור הברזל: מעבדים: להיות לו לעם נחלה: שהיה מוציא אתכם מכור הברזל: מעבדים: להיות לו לעם נחלה: כיום הזה: שהיה מוציא אתכם מכור הברזל: מעבדים: להיות לו לעם נחלה: כיום הזה: שאתם עתידים לבא ולרשת אותה. כא : וה׳ התאנף בי על דבריכם: שהיה מדבר עמכם: ונשבע בלתי עברי את הירדן: שהיה מדבר עמכם: ובלתי בא אל הארץ הטובה: שהיה מדבר עמכם: אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה: שהיה מדבר עמכם: שאתם עתידים לבא ולרשת אותה. כב : כי אנכי מת בארץ: שהיה מדבר עמכם: לא עבר את הירדן: שהיה מדבר עמכם: כי אתם עברים: שהיה מדבר עמכם: ואתם באים: שהיה מדבר עמכם: ותרשו את הארץ הטובה הזאת: שהיה מדבר עמכם: שאתם עתידים לבא ולרשת אותה. כג : השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה׳ אלהיכם: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר כרת עמכם: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה׳ אלהיך: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל סמל: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל סמל. כד : כי ה׳ אלהיך אש אכלה הוא: שהוא מכלה את עובדי עבודה זרה: אל קנא: שהוא נוקם את עובדי עבודה זרה. כה : כי תוליד בנים ובני בנים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ונושנתם בארץ: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל סמל: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל סמל: ועשיתם הרע בעיני ה׳ אלהיך: שלא תעשו לכם פסל תמונת כל סמל: להכעיסו. כו : העידותי בכם היום: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: את השמים ואת הארץ: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: לא תאריכון ימים עליה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: כי השמד תשמדון: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. כז : והפיץ ה׳ אתכם בעמים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ונשארתם מתי מספר: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: בגוים אשר ינהג ה׳ אתכם שמה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. כח : ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: עץ ואבן: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר לא יראון ולא ישמעון: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ולא יאכלון ולא יריחון. כט : ומשם תבקשתם את ה׳ אלהיך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ומצאת כי תדרשנו: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: בכל לבבך ובכל נפשך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. ל : בצר לך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ומצאוך כל הדברים האלה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: באחרית הימים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ושבת עד ה׳ אלהיך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ושמעת בקולו: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. לא : כי אל רחום ה׳ אלהיך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: לא ירפך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ולא ישחיתך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ולא ישכח את ברית אבתיך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר נשבע להם: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. לב : כי שאל נא לימים ראשונים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר היו לפניך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ולמקצה השמים ועד קצה השמים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: הנהיה כדבר הגדול הזה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: או הנשמע כמוהו: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. לג : השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: כאשר שמעת אתה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ויחי. לד : או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: במסת באתת ובמופתים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ובמלחמה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: וביד חזקה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ובזרוע נטויה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ובמוראים גדלים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ככל אשר עשה לכם ה׳ אלהיכם: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: במצרים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: לעיניך. לה : אתה הראת לדעת: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: כי ה׳ הוא האלהים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אין עוד מלבדו. לו : משמים השמיעך את קולו: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ליסרך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ועל הארץ הראך את אשו הגדולה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ודבריו שמעת מתוך האש: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. לז : ותחת כי אהב את אבתיך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ויבחר בזרעו אחריו: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ויוצאך בפניו: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: בכחו הגדול ממצרים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. לח : להוריש גוים גדלים ועצומים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ממך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: מפניך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: להביאך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: לתת לך את ארצם נחלה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: כיום הזה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. לט : וידעת היום: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: והשבת אל לבבך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: כי ה׳ הוא האלהים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: בשמים ממעל: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ועל הארץ מתחת: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אין עוד. מ : ושמרת את חקיו ואת מצותיו: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר אנכי מצוך היום: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אתה ובניך אחריך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ולמען תאריך ימים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: על האדמה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר ה׳ אלהיך נתן לך: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: כל הימים. מא : אז הבדיל משה שלש ערים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: בעבר הירדן: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: מזרחה שמש: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. מב : לנוס שמה רוצח: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר ירצח את רעהו: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: בבלי דעת: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: והוא לא שנא לו: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: מתמול שלשום: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. מג : וגלה אל אחת מן הערים האל: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: וחי. מד : וזאת התורה אשר שם משה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: לפני בני ישראל: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. מה : אלה העדות והחקים והמשפטים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר דבר משה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אל בני ישראל: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: בצאתם ממצרים: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. מו : בעבר הירדן: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: בגיא מול בית פעור: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: בארץ סיחון מלך האמרי: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר יושב בחשבון: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר הכו משה ובני ישראל: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: בצאתם ממצרים. מז : וירשו את ארצו: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ואת ארץ עוג מלך הבשן: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: שני מלכי האמרי: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר בעבר הירדן: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: מזרחה שמש. מח : מערוער: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: אשר על שפת נחל ארנון: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ועד הר שיאן הוא חרמון: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם. מט : וכל הערבה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: עבר הירדן מזרחה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: ועד ים הערבה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: תחת אשדות הפסגה: שלא תשכחו את אשר ראו עיניכם: מזרחה שמש.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל .

ל : וְאַתֶּם תִּהְיוּן לִי אַנְשֵׁי קֹדֶשׁ : וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ .

א : וְכִי יִגֹּף שׁוֹר אִישׁ אֶת שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת הַמֵּת יֶחֱצוּן : ב : אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה לוֹ : ג : כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה : ד : אִם בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים : ה : אִם זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ : ו : אִם הַגְּנֵבָה תִּמָּצֵא בְיָדוֹ מִשּׁוֹר עַד חֲמוֹר עַד שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם : ז : כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת בְּעִירָה וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם : ח : כִּי תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קֹצִים וְנֶאֱכַל גָּדִישׁ אוֹ הַקָּמָה אוֹ הַשָּׂדֶה שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִר אֶת הַבְּעֵרָה : ט : כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְגֻנַּב מִבֵּית הָאִישׁ אִם יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם : י : אִם לֹא יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְנִקְרַב בַּעַל הַבַּיִת אֶל הָאֱלֹהִים אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ : יא : עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל שַׂלְמָה עַל כָּל אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבוֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ : יב : כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וְכָל בְּהֵמָה לִשְׁמֹר וּמֵת אוֹ נִשְׁבַּר אוֹ נִשְׁבָּה אֵין רֹאֶה : יג : שְׁבֻעַת יְיָ תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בִּמְלֶאכֶת רֵעֵהוּ וְלָקַח בְּעָלָיו לֹא יְשַׁלֵּם : יד : וְאִם גָּנֹב יִגָּנֵב מֵעִמּוֹ יְשַׁלֵּם לִבְעָלָיו : טו : אִם מֵת יָמוּת בְּעָלָיו לֹא יְשַׁלֵּם אִם שָׂכִיר הוּא בָּא בִּשְׂכָרוֹ : טז : וְכִי יְפַתֶּה אִישׁ בְּתוּלָה אֲשֶׁר לֹא אֹרָשָׂה וְשָׁכַב עִמָּהּ מָהֹר יִמְהָרֶנָּה לּוֹ לְאִשָּׁה : יז : אִם מָאֵן יְמָאֵן אָבִיהָ לְתִתָּהּ לוֹ כֶּסֶף יִשְׁקֹל כְּמֹהַר הַבְּתוּלֹת : יח : מְכַשֵּׁפָה לֹא תְחַיֶּה : יט : כָּל שֹׁכֵב עִם בְּהֵמָה מוֹת יוּמָת : כ : זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיְיָ לְבַדּוֹ : כא : וְגֵר לֹא תוֹנֶה וְלֹא תִלְחָצֶנּוּ כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם : כב : כָּל אַלְמָנָה וְיָתוֹם לֹא תְעַנּוּן : כג : אִם עַנֵּה תְעַנֶּה אֹתוֹ כִּי אִם צָעֹק יִצְעַק אֵלַי שָׁמֹעַ אֶשְׁמַע צַעֲקָתוֹ : כד : וְחָרָה אַפִּי וְהָרַגְתִּי אֶתְכֶם בַּחֶרֶב וְהָיוּ נְשֵׁיכֶם אַלְמָנוֹת וּבְנֵיכֶם יְתֹמִים : כה : אִם כֶּסֶף תַּלְוֶה אֶת עַמִּי אֶת הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא תָשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ : כו : אִם חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ : כז : כִּי הִוא כְסֻתָּתוֹ לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי חַנּוּן אָנִי : כח : אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר : כט : בְּכֹרְךָ תִּתֶּן לִי כֵּן תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוּ לִי : ל : וְאַנְשֵׁי קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ :

א : לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל תָּשֶׁת יָדְךָ עִם רָשָׁע לִהְיוֹת עֵד חָמָס : ב : לֹא תִהְיֶה אַחֲרֵי רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא תַעֲנֶה עַל רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת : ג : וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ : ד : כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ : ה : כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׂנַאֲךָ רֹבֵץ תַּחַת מַשָּׂאוֹ וְחָדַלְתָּ מֵעֲזֹב לוֹ עָזֹב תַּעֲזֹב עִמּוֹ : ו : לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט אֶבְיֹנְךָ בְּרִיבוֹ : ז : מִדְּבַר שֶׁקֶר תִּרְחָק וְנָקִי וְצַדִּיק אַל תַּהֲרֹג כִּי לֹא אַצְדִּיק רָשָׁע : ח : וְשֹׁחַד לֹא תִקָּח כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר פִּקְחִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִים : ט : וְגֵר לֹא תִלְחָץ וְאַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת נֶפֶשׁ הַגֵּר כִּי גֵרִים הֱיִיתֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם : י : וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת אַרְצֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ : יא : וְהַשְּׁבִיעִת תִּשְׁמְטֶנָּה וְנָטַשְׁתָּהּ וְאָכְלוּ אֶבְיֹנֵי עַמֶּךָ וְיִתְרָם תֹּאכַל חַיַּת הַשָּׂדֶה כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכַרְמְךָ לְזֵיתֶךָ : יב : שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹרֶךָ וְיִנָּפֵשׁ בֶּן אֲמָתְךָ וְהַגֵּר : יג : וּבְכֹל אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲלֵכֶם תִּשָּׁמֵרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תַזְכִּירוּ לֹא יִשָּׁמַע עַל פִּיךָ : יד : שָׁלֹשׁ רְגָלִים תָּחֹג לִי בַּשָּׁנָה : טו : אֶת חַג הַמַּצּוֹת תִּשְׁמֹר שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בוֹ יָצָאתָ מִמִּצְרָיִם וְלֹא יֵרָאוּ פָנַי רֵיקָם : טז : וְחַג הַקָּצִיר בִּכּוּרֵי מַעֲשֶׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה וְחַג הָאָסִף בְּצֵאת הַשָּׁנָה בְּאָסְפְּךָ אֶת מַעֲשֶׂיךָ מִן הַשָּׂדֶה : יז : שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָּל זְכוּרְךָ אֶל פְּנֵי הָאָדוֹן יְיָ : יח : לֹא תִזְבַּח עַל חָמֵץ דַּם זִבְחִי וְלֹא יָלִין חֵלֶב חַגִּי עַד בֹּקֶר : יט : רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ : כ : הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ בַּדָּרֶךְ וְלַהֲבִיאֲךָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִינוֹתִי : כא : הִשָּׁמֶר מִפָּנָיו וּשְׁמַע בְּקֹלוֹ אַל תַּמֵּר בּוֹ כִּי לֹא יִשָּׂא לְפִשְׁעֲכֶם כִּי שְׁמִי בְּקִרְבּוֹ : כב : כִּי אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקֹלוֹ וְעָשִׂיתָ כְּכֹל אֲשֶׁר אֲדַבֵּר וְאָיַבְתִּי אֶת אֹיְבֶיךָ וְצַרְתִּי אֶת צֹרְרֶיךָ : כג : וְהָלַךְ מַלְאָכִי לְפָנֶיךָ וְהֵבִיאֲךָ אֶל הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַכְּנַעֲנִי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי וְהִכְחַדְתִּיו : כד : לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם וְלֹא תַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיהֶם כִּי הָרֵס תֶּהֶרְסֵם וְשַׁבֵּר תְּשַׁבֵּר מַצֵּבֹתֵיהֶם : כה : וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ : כו : לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֶּלֶת וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא : כז : אֶת אֵימָתִי אֲשַׁלַּח לְפָנֶיךָ וְהַמֹּתִי אֶת כָּל הָעָם אֲשֶׁר תָּבוֹא בָהֶם וְנָתַתִּי אֶת כָּל אֹיְבֶיךָ אֵלֶיךָ עֹרֶף : כח : וְשָׁלַחְתִּי אֶת הַצִּרְעָה לְפָנֶיךָ וְגֵרְשָׁה אֶת הַחִוִּי אֶת הַכְּנַעֲנִי וְאֶת הַחִתִּי מִלִּפָנֶיךָ : כט : לֹא אֲגָרְשֶׁנּוּ מִלִּפָנֶיךָ בְּשָׁנָה אַחַת פֶּן תִּהְיֶה הָאָרֶץ שְׁמָמָה וְרָבָּה עָלֶיךָ חַיַּת הַשָּׂדֶה : ל : מְעַט מְעַט אֲגָרְשֶׁנּוּ מִפָּנֶיךָ עַד אֲשֶׁר תִּפְרֶה וְנָחַלְתָּ אֶת הָאָרֶץ : לא : וְשַׁתִּי אֶת גְּבֻלְךָ מִיַּם סוּף וְעַד יָם פְּלִשְׁתִּים וּמִמִּדְבָּר עַד הַנָּהָר כִּי אֶתֵּן בְּיָדְכֶם אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגֵרַשְׁתָּם מִפָּנֶיךָ : לב : לֹא תִכְרֹת לָהֶם וְלֵאלֹהֵיהֶם בְּרִית : לג : לֹא יֵשְׁבוּ בְּאַרְצְךָ פֶּן יַחֲטִיאוּ אוֹתְךָ לִי כִּי תַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵיהֶם כִּי יִהְיֶה לְךָ לְמוֹקֵשׁ :

א : וְאֶל מֹשֶׁה אָמַר עֲלֵה אֶל יְיָ אַתָּה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם מֵרָחֹק : ב : וְנִגַּשׁ מֹשֶׁה לְבַדּוֹ אֶל יְיָ וְהֵם לֹא יִגָּשׁוּ וְהָעָם לֹא יַעֲלוּ עִמּוֹ : ג : וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיְסַפֵּר לָעָם אֵת כָּל דִּבְרֵי יְיָ וְאֵת כָּל הַמִּשְׁפָּטִים וַיַּעַן כָּל הָעָם קוֹל אֶחָד וַיֹּאמְרוּ כָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה : ד : וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֵת כָּל דִּבְרֵי יְיָ וַיַּשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ תַּחַת הָהָר וּשְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מַצֵּבָה לִשְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל : ה : וַיִּשְׁלַח אֶת נַעֲרֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וַיִּזְבְּחוּ זְבָחִים שְׁלָמִים לַיְיָ פָּרִים : ו : וַיִּקַּח מֹשֶׁה חֲצִי הַדָּם וַיָּשֶׂם בָּאַגָּנֹת וַחֲצִי הַדָּם זָרַק עַל הַמִּזְבֵּחַ : ז : וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע : ח : וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת הַדָּם וַיִּזְרֹק עַל הָעָם וַיֹּאמֶר הִנֵּה דַם הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת יְיָ עִמָּכֶם עַל כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה : ט : וַיַּעַל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא וְשִׁבְעִים מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל : י : וַיִּרְאוּ אֶת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר וּכְעֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר : יא : וְאֶל אֲצִילֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא שָׁלַח יָדוֹ וַיֶּחֱזוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ : יב : וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֵלַי הָהָרָה וֶהְיֵה שָׁם וְאֶתְּנָה לְךָ לֻחֹת הָאֶבֶן וְהַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי לְהוֹרֹתָם : יג : וַיָּקָם מֹשֶׁה וִיהוֹשֻׁעַ מְשָׁרְתוֹ וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הַר הָאֱלֹהִים : יד : וְאֶל הַזְּקֵנִים אָמַר שְׁבוּ לָנוּ בָזֶה עַד אֲשֶׁר נָשׁוּב אֲלֵיכֶם וְהִנֵּה אַהֲרֹן וְחוּר עִמָּכֶם מִי בַעַל דְּבָרִים יִגַּשׁ אֲלֵהֶם : טו : וַיַּעַל מֹשֶׁה אֶל הָהָר וַיְכַס הֶעָנָן אֶת הָהָר : טז : וַיִּשְׁכֹּן כְּבוֹד יְיָ עַל הַר סִינַי וַיְכַסֵּהוּ הֶעָנָן שִׁשֶּׁת יָמִים וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִתּוֹךְ הֶעָנָן : יז : וּמַרְאֵה כְּבוֹד יְיָ כְּאֵשׁ אֹכֶלֶת בְּרֹאשׁ הָהָר לְעֵינֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל : יח : וַיָּבֹא מֹשֶׁה בְּתוֹךְ הֶעָנָן וַיַּעַל אֶל הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה :

א : וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : ב : דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ לִי תְּרוּמָה מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ תִּקְחוּ אֶת תְּרוּמָתִי : ג : וְזֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחוּ מֵאִתָּם זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת : ד : וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים : ה : וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים : ו : שֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים : ז : אַבְנֵי שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן : ח : וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם : ט : כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנִי מַרְאֶה אֹתְךָ אֶת תַּבְנִית הַמִּשְׁכָּן וְאֶת תַּבְנִית כָּל כֵּלָיו וְכֵן תַּעֲשׂוּ : י : וְעָשׂוּ אָרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ : יא : וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ תְּצַפֶּנּוּ וְעָשִׂיתָ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב : יב : וְיָצַקְתָּ לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּה עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית : יג : וְעָשִׂיתָ בַדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב : יד : וְהֵבֵאתָ אֶת הַבַּדִּים בַּטַּבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרוֹן לָשֵׂאת אֶת הָאָרוֹן בָּהֶם : טו : בַּטַּבָּעוֹת הָאָרוֹן יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יָסֻרוּ מִמֶּנּוּ : טז : וְנָתַתָּ אֶל הָאָרוֹן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ : יז : וְעָשִׂיתָ כַפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ : יח : וְעָשִׂיתָ שְׁנַיִם כְּרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת : יט : וַעֲשֵׂה כְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו : כ : וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרֻבִים : כא : וְנָתַתָּ אֶת הַכַּפֹּרֶת עַל הָאָרוֹן מִלְמָעְלָה וְאֶל הָאָרוֹן תִּתֵּן אֶת הָעֵדֻת אֲשֶׁר אֶתֵּן אֵלֶיךָ : כב : וְנוֹעַדְתִּי לְךָ שָׁם וְדִבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֹתְךָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : כג : וְעָשִׂיתָ שֻׁלְחַן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ : כד : וְצִפִּיתָ אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר וְעָשִׂיתָ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב : כה : וְעָשִׂיתָ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וְעָשִׂיתָ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב : כו : וְעָשִׂיתָ לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֶת הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו : כז : לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת תִּהְיֶינָה הַטַּבָּעוֹת מְקֹמוֹת לְבַדִּים לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן : כח : וְעָשִׂיתָ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וְצִפִּיתָ אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת הַשֻּׁלְחָן : כט : וְעָשִׂיתָ קְעָרֹתָיו וְכַפֹּתָיו וְקַשָּׂוָתָיו וְמִנְקִיֹּתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶם לִבְנֹת זָהָב טָהוֹר תַּעֲשֶׂה אֹתָם : ל : וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד : לא : וְעָשִׂיתָ מְנוֹרַת זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה יִהְיוּ : לב : וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי : לג : שְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנוֹרָה : לד : וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ : לה : וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנוֹרָה : לו : כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה יִהְיוּ כֻּלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר : לז : וְעָשִׂיתָ אֶת נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְהֶעֱלָה אֶת נֵרֹתֶיהָ וְהֵאִיר עַל עֵבֶר פָּנֶיהָ : לח : וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר : לט : כִּכַּר זָהָב טָהוֹר יַעֲשֶׂה אֹתָהּ אֶת כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה : מ : וּרְאֵה וַעֲשֵׂה בְּתַבְנִיתָם אֲשֶׁר אַתָּה מָרְאֶה בָּהָר :

א : וְאֶת הַמִּשְׁכָּן תַּעֲשֶׂה עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב תַּעֲשֶׂה אֹתָם : ב : אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעֹת : ג : חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת תִּהְיֶינָה חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ וְחָמֵשׁ יְרִיעֹת חֹבְרֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ : ד : וְעָשִׂיתָ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֹבָרֶת וְכֵן תַּעֲשֶׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית : ה : חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת תַּעֲשֶׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת תַּעֲשֶׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ : ו : וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וְחִבַּרְתָּ אֶת הַיְרִעֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ בַּקְּרָסִים וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד : ז : וְעָשִׂיתָ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם : ח : אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע אַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת : ט : וְחִבַּרְתָּ אֶת חֲמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַלְתָּ אֶת הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל : י : וְעָשִׂיתָ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּחֹבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית : יא : וְעָשִׂיתָ קַרְסֵי נְחֹשֶׁת חֲמִשִּׁים וְהֵבֵאתָ אֶת הַקְּרָסִים בַּלֻּלְאֹת וְחִבַּרְתָּ אֶת הָאֹהֶל וְהָיָה אֶחָד : יב : וְהַנּוֹתֶרֶת בַּיְרִיעֹת הָאֹהֶל חֲצִי הַיְרִיעָה הַנּוֹתֶרֶת תִּסַּח עַל אֲחוֹרֵי הַמִּשְׁכָּן : יג : וְהָאַמָּה מִזֶּה וְהָאַמָּה מִזֶּה בָּעֹדֵף בְּאֹרֶךְ יְרִיעֹת הָאֹהֶל יִהְיֶה סָךְ עַל צִדֵּי הַמִּשְׁכָּן מִזֶּה וּמִזֶּה לְכַסֹּתוֹ : יד : וְעָשִׂיתָ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה : טו : וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים : טז : עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וָחֵצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד : יז : שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן : יח : וְעָשִׂיתָ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קָרָשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה : יט : וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף תַּעֲשֶׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו : כ : וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לַמִּשְׁכָּן לִפְאַת צָפוֹן עֶשְׂרִים קָרָשׁ : כא : וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד : כב : וּלְיַרְכְּתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה תַּעֲשֶׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים : כג : וּשְׁנֵי קְרָשִׁים תַּעֲשֶׂה לִמְקֻצַעֹת הַמִּשְׁכָּן בַּיַּרְכָתָיִם : כד : וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְמַטָּה וְיַחַד יִהְיוּ תַמִּים עַל רֹאשׁוֹ אֶל הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כָּכָה יִהְיֶה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת יִהְיוּ : כה : וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד : כו : וְעָשִׂיתָ בְרִיחִם עֲצֵ

ואיש: ואפילו בשביל להנצל
מהם לא יעשה כן: לא תעשון
כן לה׳ אלהיכם. כל מה שאתם
עושים לשם ה׳ אלהיכם:

יד: כי את ה׳ בחר לכם להיות
לו לעם סגולה. מכל העמים
אשר על פני האדמה:

טו: ויהי בישורון מלך. כשהיו
ישראל ישרים בדרכיהם ובמעשיהם
נקראו בשם ישורון. ע״ש
שהיו מתנהגים בדרך הישר:
בהתאסף ראשי עם. כשהיו
ישראל מתאספים לעשות רצון
אביהם שבשמים: יחד שבטי
ישראל. כולם היו מתאספים
ובאים יחד:

טז: יחי ראובן ואל ימת. שיחיה
לעולם הבא: ויהי מתיו מספר.
שלא ימותו כולם ביום אחד
ויהיו מתיו מספר:

יז: וזאת ליהודה. ברכה זו
נתן משה ליהודה בפרידתו
מישראל: שמע ה׳ קול יהודה.
שתפלתו של יהודה נשמעת
לפני המקום יותר מכל שאר
השבטים: ואל עמו תביאנו.
שיביא את יהודה אל עמו
ישראל לארץ ישראל:

יח: ולשבט לוי אמר. ברכה זו
נתן משה ללוי בפרידתו
מישראל: תמיך. לשון משען
וסעד: חסידך. זה אהרן
שנקרא חסיד ה׳:

כ: ולגד אמר. ברכה זו נתן
משה לגד בפרידתו מישראל:
כלביא. כאריה: שכן. לשון
משכן ומקום: טרף. לשון
טרפה ונבלה:

כא: וירא ראשית לו. ברכה זו
נתן משה ליהושע בפרידתו
מישראל: ראשית לו. שהוא
ראוי לו: חלקת מחוקק. שהוא
ראוי לחלוק לישראל את
הארץ:

כב: ולדן אמר. ברכה זו נתן
משה לדן בפרידתו מישראל:
מבשן. שהיה מושבו של דן
בגלות: יזנק. לשון קפיצה
וזינוק:

פרק ד׳.

א: ועתה ישראל שמע. לאחר
שהוכיחם משה על כל מעשיהם
הרעים: אל החקים ואל
המשפטים. שלא תוסיפו ולא
תגרעו מהם כלום:

ב: לא תוסיפו על הדבר. שלא
תוסיפו מדעתכם דברים שלא
צויתי אתכם: ולא תגרעו
ממנו. שלא תגרעו מדברי
תורה כלום:

ג: עיניכם הרואות. שהיו
עיניכם רואות: בעל פעור.
שהלכו אחריו ישראל לזנות
עמו: כי כל האיש. כל
האנשים שהלכו אחרי בעל
פעור: השמידם ה׳ אלהיך
מקרבך. שהרגם ה׳ אלהיך
מתוכך:

ד: ואתם הדבקים. שלא
הלכתם אחרי בעל פעור:
חיים כולכם היום. שלא
מתתם כמותם:

ה: ראה למדתי אתכם. שכבר
למדתי אתכם: חקים
ומשפטים. שלא תוסיפו ולא
תגרעו מהם כלום: כאשר
צוני ה׳ אלהי. שכך צוני
ה׳ אלהי:

ו: ושמרתם ועשיתם. שתשמרו
ותעשו את כל המצות:
כי היא חכמתכם. שהיא
חכמתכם: ובינתכם. שהיא
בינתכם: לעיני העמים. שכל
העמים יראו אותה ויאמרו:
רק עם חכם ונבון הגוי הגדול
הזה. שאין עם גדול כזה
שיש לו חכמה ובינה כמו
ישראל:

ז: כי מי גוי גדול. שאין עם
גדול כמו ישראל: אשר לו
אלהים קרובים אליו. שאין
לו אלהים קרובים אליו כמו
ישראל: כה׳ אלהינו בכל
קראנו אליו. שכל זמן שאנו
קוראים אליו הוא קרוב אלינו:

ח: וכל גוי גדול. שאין עם
גדול כמו ישראל: אשר לו
חקים ומשפטים צדיקים. שלא
נתן לשום עם חקים ומשפטים
צדיקים כמו ישראל:

ט: רק השמר לך. שלא תשכח
את כל הדברים שראו עיניך:
ופן יסורו מלבבך. שלא
יסורו מלבבך: והודעתם
לבניך ולבני בניך. שתודיעו
לבניכם ולבני בניכם את כל
הדברים שראו עיניכם:

יא: ותקרבון ותעמדון. שהיו
ישראל מתקרבים ועומדים:
תחת ההר. שהיו עומדים
למטה מן ההר: וההר בוער
באש. שהיה ההר בוער באש:
עד לב השמים. שהיה האש
עולה עד לב השמים:

יב: ויהי מתיו מספר. שלא
ימותו כולם ביום אחד ויהיו
מתיו מספר:

ه : حجة ، ابن عسر الحكم : الجوزي : الجوزية : ك ابن ، ابن عسر الحكم الجوزي .

ز : حمل ضمن الكبير بخيمة : حجة الجوزي : حجة ابن تيمية : ضمن الكبير ك ابن الكبير حجة : ضمن الكبير : ك سعيد لجي حجة .

س : خبيث في ابنا ابنة تبن حمد ضمن الكبير حجة : ه في اوسا خبيث : ه في اسا : ه في حسبه خبيث الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في اوسا خبيث : ه في حسبه خبيث الكبير : ك حجة الجوزي .

ط : ابن حجة في ضمن . ك الكبير الصواب : ك الكبير حجة : حمل خبيث لهم ضمن . ك الكبير حجة : ك الكبير حجة : حمل خبيث لهم ضمن .

ي : ابن في الحجة ابنه ضمن : خبيث ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

يا : الكبير ابن حجة : ه في ابن الكبير : ك الكبير ابن الكبير حجة .

يب : خبيث ابنه سوى في الحجة : خبيث ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

يج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

يد : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

يه : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

يو : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

يز : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

يح : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

يط : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ك : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

كا : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

كب : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

كج : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

كد : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

كه : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

كو : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

كز : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

كح : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

كط : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ل : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

لا : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

لب : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

لج : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

لد : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

له : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

لو : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

لز : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

لح : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

لط : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

م : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ما : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

مب : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

مج : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

مد : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

مه : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

مو : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

مز : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

مح : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

مط : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ن : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

نا : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

نب : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

نج : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

نه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

نو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

نز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

نح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

نط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

س : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

سا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

سب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

سج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

سد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

سه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

سو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

سز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

سح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

سط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ع : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

عا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

عب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

عج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

عد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

عه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

عو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

عز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

عح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

عط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ف : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

فا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

فب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

فج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

فد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

فه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

فو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

فز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

فح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

فط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ص : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

صا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

صب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

صج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

صد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

صه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

صو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

صز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

صح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

صط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ق : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

قا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

قب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

قج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

قد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

قه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

قو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

قز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

قح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

قط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ر : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

را : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

رب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

رج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

رد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ره : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

رو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

رز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

رح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

رط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ش : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

شا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

شب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

شج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

شد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

شه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

شو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

شز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

شح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

شط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ت : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

تا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

تب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

تج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

تد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ته : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

تو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

تز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

تح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

تط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ث : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ثا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ثب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ثج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ثد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ثه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ثو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ثز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ثح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ثط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

خ : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

خا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

خب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

خج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

خد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

خه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

خو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

خز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

خح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

خط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ذ : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ذا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ذب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ذج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ذد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ذه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ذو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ذز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ذح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ذط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ض : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ضا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ضب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ضج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ضد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ضه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ضو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ضز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ضح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ضط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ظ : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ظا : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ظب : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ظج : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ظد : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ظه : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ظو : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ظز : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ظح : خبيث ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

ظط : حجة ابن ابنه ضمن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة : ه في ابن الكبير : ك ابن الكبير حجة .

لد : وأن تتوضأ لصلاة
الفرض إذا دخل وقته : ت : ثبت
من وجه الدارقطني .

لو : وعند مالك كل مختلف :
فإنه مبطل واجب .

لز : كل سهو سجد له إذا لم
يكن قبله : إذ قد يجب
لعلة لا يتحقق .

لح : أن لا يكلم بعد سلامه :
ولو ناسيا إذا قرب : ش : ولقنه :
سلك بخصلة خاف فقدانه .

لط : وأن يكف فمه فيها :
واجب لا : وأن لا يعبث لغير
ضرورة .

م : أن يتحرى بقدر قصره :
ولو بعد لغير : ش بعد . حمل على
تعذره لبعده .

مب : واجب بقدر الإمكان :
ولو بعد لغير : وأن لا يعبث
لغير ضرورة .

مج : وأن لا يتكلم لغير
مصلحة الصلاة . ش : ولو
نادى لغير ضرورة .

مد : وأن لا يتعمد ترك
واجب لغير عذر : ولو سجد
للسهو .

مه : واجب لغير عذر :
ولو سجد للسهو : وأن لا يتعمد
ترك سنة لغير عذر : ولو
سجد للسهو .

مو : واجب بقدر ما
يتأتى : أو نقص يسير .

صلاة : ت .

ا : والكلام بعمل لمصلحة
فيها : كفتح على إمامه : أو
بقول كثير . والإكراه
كالنسيان .

ت : واجب لغير عذر .

ح : كلب لغير ما لم تجر العادة
بالإتيان لغير لعذر .

خ : وأمر كبير : واجب لغير
ذي خشوع : كأمر بإسكات
صبي : وإجابة مجيب .

د : ولا يجب بالإشارة
المفهمة لغير عذر : ولا
بالمفهمة بحرفين .

ملائكة : بقرة تجلس عليها
الملائكة : ٢٠ ٢٥ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

ספר בראשית

פרשה ז׳.

א׳: ויאמר יי׳ אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה: כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: ב׳: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו: ומן הבהמה אשר איננה טהורה שנים איש ואשתו: ג׳: גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה: לחיות זרע על פני כל הארץ: ד׳: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ: ארבעים יום וארבעים לילה: ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: ה׳: ויעש נח ככל אשר צוהו יי׳: ו׳: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: ז׳: ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה: מפני מי המבול: ח׳: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה: ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה: ט׳: שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה: כאשר צוה אלהים את נח: י׳: ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ:

א׳: ויאמר יי׳ אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה: כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה: ב׳: מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו: ומן הבהמה אשר איננה טהורה שנים איש ואשתו: ג׳: גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה: לחיות זרע על פני כל הארץ: ד׳: כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ: ארבעים יום וארבעים לילה: ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה: ה׳: ויעש נח ככל אשר צוהו יי׳: ו׳: ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ: ז׳: ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה: מפני מי המבול: ח׳: מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהורה: ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה: ט׳: שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה: כאשר צוה אלהים את נח: י׳: ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ:

ܐܠܘܦ ܪܫܐ. ܡܛܠ ܫܒܛܐ ܗܘ ܦܕܗܐܝܠ ܠܒܪܢܐ
ܘܒܪܢܐ ܫܒܛܐ ܐܚܝܕ ܪܫܐ : ܟܠ ܒܢܝܫܐ ܚܠܝܗ :
ܟܠ ܐܝ ܝܗܒܝܕ ܪܫܐ ܕܫܡܐ ܕܗܘܐ ܡܢ ܕܐܫܝܪܗ .
ܟܛ : ܘܐܠܐ ܐܝܠܗܘܢ ܠܒܪܢܐ ܕܫܡܥܝܢ
ܐܝܠܗܘܢ ܪܫܐ ܕܫܒܛܐ ܐܢܐ ܒܝܫܗ : ܡܛܠ ܕܐܝܬ
ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܕܫܒܛܐ ܐܢܐ ܒܢܝܗ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ .

ܨܚܚܐ : ܠܗ .

ܐ : ܘܡܢܕܪܘ ܕܟܝ ܐܚܘܬܐ ܕܡܫܪܝܬܐ ܕܒܢܝ
ܡܘܐܒ : ܥܠ ܝܪܕܢ : ܥܠ ܝܪܝܚܐ : ܡܢ ܡܕܢܚܐ
ܕܝܪܕܢ ܥܠ ܢܗܪ . ܘܡܠܠܗ ܡܪܝܐ ܡܘܫܐ :
ܘܡܪܝܐ ܐܠܝܢܐ ܟܡܢܐ : ܘܡܪܝܐ ܟܘܬܒܐ
ܕܝܘܬܐ : ܕܟܠ ܕܐܚܘܬܐ ܕܒܢܝ ܒܣܪܐܝܠ .
ܒ : ܘܐܡܪܘ . ܠܡܪܝ ܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܝܗܒ
ܐܪܥܐ ܠܝܪܬܘܬܐ ܒܦܣܐ ܠܒܢܝ ܒܣܪܐܝܠ : ܘܡܪܝ
ܝܗܦܩܕ ܡܢ ܡܪܝܐ : ܕܝܗܒ ܢܚܠܬܗ
ܕܨܠܦܚܕ ܐܚܘܢ ܠܒܢܬܗ .
ܓ : ܘܐܢ ܗܘܝܢ ܠܚܕ ܡܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝ
ܒܣܪܐܝܠ ܒܓܠܐ : ܝܗܒܝܬܘܢ ܢܚܠܬܗܘܢ ܡܢ
ܢܚܠܬܐ ܕܐܒܘܗܘܢ : ܘܝܬܘܣܦ ܥܠ
ܢܚܠܬܐ ܕܫܒܛܐ ܕܗܘܝܢ ܠܗܘܢ : ܡܢ ܦܣܐ
ܕܢܚܠܬܢ ܝܗܒܝܬܗ .
ܕ : ܘܐܢ ܗܘܐ ܝܘܒܠܐ ܠܒܢܝ ܒܣܪܐܝܠ :
ܝܬܘܣܦ ܢܚܠܬܗܘܢ ܥܠ ܢܚܠܬܐ
ܕܫܒܛܐ ܕܗܘܝܢ ܠܗܘܢ : ܡܢ ܢܚܠܬܐ ܕܫܒܛܐ
ܕܐܒܘܗܘܢ ܝܗܒܝܬܗ ܢܚܠܬܗܘܢ .
ܗ : ܘܦܩܕ ܡܘܫܐ ܠܒܢܝ ܒܣܪܐܝܠ ܥܠ
ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܘܐܡܪ : ܫܪܝܪܐܝܬ
ܡܡܠܠܝܢ ܫܒܛܐ ܕܒܢܝ ܝܘܣܦ .

ܘ : ܗܢܐ ܦܬܓܡܐ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܥܠ ܒܢܬܗ
ܕܨܠܦܚܕ : ܘܐܡܪ : ܕܠܛܒ ܕܫܦܪ ܒܥܝܢܝܗܘܢ
ܢܗܘܝܢ ܢܫܐ : ܒܪܡ ܠܫܒܛܐ ܕܫܪܒܬܐ ܕܐܒܘܗܘܢ
ܢܗܘܝܢ .
ܙ : ܘܠܐ ܬܬܦܢܐ ܢܚܠܬܐ ܕܒܢܝ ܒܣܪܐܝܠ
ܡܢ ܫܒܛܐ ܠܫܒܛܐ ܐܚܪܢܐ : ܐܠܐ ܟܠ ܚܕ ܒܢܚܠܬܐ
ܕܫܒܛܐ ܕܐܒܘܗܝ ܢܬܢܩܦܘܢ ܒܢܝ ܒܣܪܐܝܠ .
ܚ : ܘܟܠ ܒܪܬܐ ܕܝܪܬܐ ܝܪܬܘܬܐ ܡܢ
ܫܒܛܐ ܕܒܢܝ ܒܣܪܐܝܠ : ܠܚܕ ܡܢ ܫܒܛܐ
ܕܫܪܒܬܐ ܕܐܒܘܗ ܬܗܘܐ ܐܢܬܬܐ : ܘܢܐܪܬܘܢ
ܒܢܝ ܒܣܪܐܝܠ ܐܢܫ ܢܚܠܬܐ ܕܐܒܘܗܝ .
ܛ : ܘܠܐ ܬܬܦܢܐ ܢܚܠܬܐ ܡܢ ܫܒܛܐ
ܠܫܒܛܐ ܐܚܪܢܐ : ܐܠܐ ܟܠ ܚܕ ܒܢܚܠܬܗ ܢܬܢܩܦܘܢ
ܫܒܛܐ ܕܒܢܝ ܒܣܪܐܝܠ .
ܝ : ܘܐܝܟܢܐ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܗܟܢܐ
ܥܒܕ ܒܢܬܗ ܕܨܠܦܚܕ .
ܝܐ : ܘܗܘܝ ܡܚܠܐ : ܘܬܪܨܐ : ܘܚܓܠܐ :
ܘܡܠܟܐ : ܘܢܘܥܐ : ܒܢܬܗ ܕܨܠܦܚܕ : ܠܒܢܝ
ܕܕܝܗܝܢ .
ܝܒ : ܠܫܪܒܬܐ ܕܒܢܝ ܡܢܫܐ ܒܪ ܝܘܣܦ
ܗܘܝ : ܘܗܘܬ ܢܚܠܬܗܝܢ ܥܠ ܫܒܛܐ
ܕܫܪܒܬܐ ܕܐܒܘܗܝܢ .
ܝܓ : ܗܠܝܢ ܦܘܩܕܢܐ ܘܢܡܘܣܐ ܕܦܩܕ
ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܐ ܕܡܘܫܐ ܥܠ ܒܢܝ
ܒܣܪܐܝܠ : ܒܥܪܒܘܬ ܡܘܐܒ ܥܠ ܝܪܕܢܐ
ܕܐܝܪܝܚܘ .

ܝܒ : ܘܝܗܒܝܢ ܠܟܘܢ ܗܠܝܢ ܡܘܗܒܬܐ
ܠܒܝܬ ܓܙܐ : ܡܢ ܐܬܪ ܐܚܪܢܐ ܕܥܒ̈ܕܐ :
ܘܠܐ ܝܬܩܒܠ ܚܐܪܘܬܐ : ܚܕܝܐ ܕܥܪܩ ܡܢ ܡܪܗ
ܡܘܗܒܬܐ ܒܥܝܢܐ .

ܝܓ : ܘܡܘܬܐ ܕܢܨܪ̈ܝܐ ܐܝܟܢ : ܒܝܬ
ܡܘܬܐ ܕܒܝܬ ܓܙܐ ܝܗܒܝܢ ܠܟܘܢ .

ܝܕ : ܐܠܐ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܒܓܢܐ ܕܡܗܕܝܢ :
ܐܬܠܝܬ ܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܪܥܐ ܕܓܢܒܝܢ : ܡܘܬܐ
ܕܒܝܬ ܓܙܐ ܝܗܒܝܢ : ܠܟܢܝܫ ܒܥܕܬܐ .

ܝܗ : ܘܐܢܫܐ ܕܡܬܦܠܓ ܠܗܘܢ : ܘܐܠܐ
ܕܢܦܩܝܢ ܒܢܝܬܟܘܢ : ܘܝܗܒܝܢ ܠܟܘܢ ܗܠܝܢ
ܟܠ ܡܘܬܐ ܠܒܝܬ ܓܙܐ : ܕܢܫܬܟܚ ܠܡܘܢ
ܥܠ ܕܚܐܪܘܬܐ ܢܦܫܐ ܕܠܘܬܗܘܢ .

ܝܘ : ܘܐܢ ܥܒܕܐ ܕܟܬܒܐ ܡܫܚܠܦ
ܐܝܟ ܕܢܡܘܣܐ ܘܩܢܘܢܐ : ܚܐܪܘܬܐ ܗܘ . ܡܛܠ ܫܠܝܛ
ܝܬܝܪ ܚܐܪܘܬܐ ܗܘ .

ܝܙ : ܘܐܢ ܥܒܕܐ ܕܐܢܬܐ ܡܫܚܠܦ ܐܝܟ
ܕܢܡܘܣܐ ܘܩܢܘܢܐ : ܡܛܠ ܫܠܝܛܘ ܝܬܝܪ
ܚܐܪܘܬܐ ܗܘ .

ܝܚ : ܐܘ ܥܒܕܐ ܕܡܫܡܫܐ ܠܐܢܫܐ
ܡܫܚܠܦ ܐܝܟ ܕܢܡܘܣܐ ܘܩܢܘܢܐ : ܚܐܪܘܬܐ ܗܘ .
ܡܛܠ ܫܠܝܛܘ ܝܬܝܪ ܚܐܪܘܬܐ ܗܘ .

ܝܛ : ܐܚܪܢ ܐܚܪܢܐ ܕܥܒܕܐ : ܗܘ
ܝܬܝܪܘܬܗ ܠܚܐܪܘܬܐ ܗܝ ܕܩܢܝܢ ܒܗ .

ܟ : ܘܐܢ ܒܥܠܕܒܒܐ ܡܫܚܠܦ : ܐܘ ܥܒܕܐ
ܒܗ ܒܥܠܬܐ ܘܩܢܘܢܐ : ܚܐܪܘܬܐ ܗܘ .

ܟܐ : ܟܠܕܝܩܝܘܬܐ ܡܫܚܠܦ ܐܝܟ ܕܢܡܘܣܐ ܐܘ
ܕܢܡܘܣܐ ܘܩܢܘܢܐ : ܚܐܪܘܬܐ ܗܘ ܡܛܠ ܫܠܝܛܘ
ܝܬܝܪ . ܐܚܪܢ ܐܚܪܢܐ ܕܥܒܕܐ ܗܘ ܝܬܝܪܘܬܗ
ܠܚܐܪܘܬܐ ܗܝ ܕܩܢܝܢ ܒܗ .

ܟܒ : ܘܐܢ ܡܢ ܥܠܬܐ ܕܠܐ ܒܥܠܕܒܒܘܬܐ
ܡܫܚܠܦ : ܐܘ ܥܒܕܐ ܒܗ ܒܠ ܡܕܡ ܕܠܐ ܒܥܠܬܐ .

ܟܓ : ܐܘ ܟܬܒ ܫܛܪ ܕܚܐܪܘܬܐ : ܢܦܩ ܠܗ
ܚܐܪܐ : ܥܒܕܐ ܕܝܠܗ ܘܥܒܕܗ : ܘܠܐ ܗܘܐ
ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ : ܘܠܐ ܢܦܩ ܗܘܐ ܠܒܢܝ̈ܢܝܗ .

ܟܕ : ܐܬܬܘܝܘ ܒܡܫܚܠܦܘܬܐ ܒܝܬ ܚܐܪܘܬܐ
ܠܐܚܪܢ ܐܚܪܢܝܐ ܕܥܒܕܐ ܥܠ ܕܒܢܐ ܐܝܬܝܗ .

ܟܗ : ܦܘܪܩܢܗܘܢ ܒܡܫܚܠܦܘܬܐ ܠܚܐܪܘܬܐ
ܡܢ ܐܚܪܢ ܐܚܪܢܐ ܕܥܒܕܐ : ܦܘܪܩܢܗܘܢ
ܒܡܫܚܠܦܘܬܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܝܬ ܓܙܐ ܕܥܒܕܘܗܝ
ܗܘܐ ܠܗ : ܘܢܬܝܗܒ ܠܗ ܥܒܕܐ ܕܢܡܘܣܐ
ܟܘܢܫܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܡܫܚܠܦܘܬܐ ܕܡܘܕܝܢܐ .

ܟܘ : ܘܐܢ ܢܦܩ ܚܐܪܘܬܐ ܠܥܒܕܐ ܡܢ
ܐܘܪܚܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܝܬ ܓܙܐ ܕܥܒܕܘܗܝ ܠܗ .

ܟܙ : ܘܢܬܚܫܒܘܢ ܐܚܪܢ ܐܚܪܢܐ ܕܥܒܕܐ
ܠܥܒܕܐ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܝܬ ܓܙܐ :
ܘܢܬܦܠܓ ܐܚܪܢ ܐܚܪܢܐ ܕܥܒܕܐ ܠܚܐܪܘܬܐ :
ܐܝܬ ܠܗ ܐܚܪܢܐ .

ܟܚ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܝܬ
ܓܙܐ ܢܬܒ : ܥܒܕܐ ܕܢܡܘܣܐ ܟܘܢܫܐ ܕܥܒܕܐ .
ܘܥܒܕܐ ܕܩܢܝܬ ܟܘܢܫܐ ܕܥܒܕܐ : ܢܦܩܘܢ ܚܐܪܘܬܐ
ܠܐܪܥܐ ܕܐܚܪܢܘܬܗ .

ܟܛ : ܘܢܣܒܘܢ ܠܟܘܢ ܗܠܝܢ ܢܡܘܣܐ
ܠܟܠ ܠܥܒܕܝܗܘܢ ܕܥܠܘܗܝ ܕܒܝܬ ܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ .

ܠ : ܟܠ ܕܢܣܬܢܘܢ ܢܡܘܣܐ : ܥܠ ܦܘܪ
ܦܘܪܩܢܐ ܒܝܬ ܡܛܠ ܚܐܪܘܬܐ : ܘܦܘܪܩܢܐ ܢܦܩ ܠܗ
ܢܫܬܘܕܥ ܥܠ ܢܡܘܣܐ ܕܒܝܬ ܡܘܬܐ .

ܠܐ : ܘܠܐ ܐܫܬܠܡܘ ܡܘܕܝܢܐ ܥܠ ܢܡܘܣܐ
ܕܚܐܪܘܬܐ ܕܢܫܒܩ ܡܘܬܐ : ܐܠܐ ܡܛܠ ܫܠܝܛܘ
ܝܬܝܪ .

ܠܒ : ܘܠܐ ܐܬܚܫܒܘ ܡܘܕܝܢܐ ܕܢܣܒܘܢ
ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܒܝܬ ܓܙܐ : ܘܢܬܪܘܢ ܘܢܬܦܣ
ܒܐܪܥܐ ܚܐܪܘܬܐ ܕܥܒܕܐ ܟܘܢܫܐ ܕܥܒܕܐ .

ܠܓ : ܠܐ ܐܫܬܟܚܘܢ ܠܐܪܥܐ ܕܚܐܪܘܬܐ

مد: ٥هلم عضتا دكما دكجتا: مع عجلا دمصوتا: خلت بذ هكنا.

هم: مع عجلا دحصف: غلصوامد بذ غصبهة.

ما: مع عجلا دحنصم الكة بذ حهلف.

حت: مع عجلا دكي: خصب بذ بلب.

حد: مع عجلا دنهف: مع عجلا دصنتا: إسلامد بذ أفة.

حة: ٥مع عجلا دافكمد: غصوامد بذ عقل.

حه: مع عجلا دوحهلف الإسلام بذ كذم.

حه: مع عجلا دابهتة: قلامدكذهة.

ح: مع عجلا داعمة: إسهة بذ غلهصب.

حس: مع عجلا دكقلب: قزامد بذ غصبهة.

حد: لهلم قيح هذا دنهذلا كتنب بهذا داذا دجنب.

هقلة: لد.

١: ٥هتلد هذا بد صوا كتكتلا صوات: دبد هذكن دابذسة: ٥اهذ لد.

ح: قيح كتنب بهذا: ٥بلهو للكة مع هذانا داهسهف صوتا لصاب: ٥اهكلا دصوتا دكسكهوم بلهو للكة.

د: ٥هوتن لهف صوتا: دصوتن دنكتب ايلف للكة: هذا دهلهد هكتا هوتن لجف: دهذا نكتد لهلم ضلهلا دهلد لهتجة دا حكجتم: ٥لكلم إذهه إذهب ٥هذلم صوتا.

ه: حلهم صوتا دنهكب ايلف للكة: إذهب ٥لهذا صوتا: دبم ٥حلهتهم. س: ٥صوتا دنهكب ايلف مع هذا كتنب بهذا: مع هكتا لهذا: ٥مع ٥هكا الإيذهم. ايت أم لهلا هذا دنهذا: بلا مع صوتا للكة.

ل: ٥هتلد هذا بد صوتا: ٥اهذ لهف. ٥ما كجتكلهم هكتا لأذا كجنب.

ا: هتبه لجف صوتا لجا هلا دصوتن لجف: دبدهد لهلم ضلهلا أما دهلهد هكتا حلهنب.

مد: ٥هلم عضتا دكما دكجتا: مع عجلا دمصوتا: خلت بذ هكنا.

هم: مع عجلا دحصف: غلصوامد بذ غصبهة.

ما: مع عجلا دحنصم الكة بذ حهلف.

حت: مع عجلا دكي: خصب بذ بلب.

حد: مع عجلا دنهف: مع عجلا دصنتا: إسلامد بذ أفة.

حة: ٥مع عجلا دافكمد: غصوامد بذ عقل.

حه: مع عجلا دوحهلف الإسلام بذ كذم.

حه: مع عجلا دابهتة: قلامدكذهة.

ح: مع عجلا داعمة: إسهة بذ غلهصب.

حس: مع عجلا دكقلب: قزامد بذ غصبهة.

حد: لهلم قيح هذا دنهذلا كتنب بهذا داذا دجنب.

هقلة: لد.

١: ٥هتلد هذا بد صوا كتكتلا صوات: دبد هذكن دابذسة: ٥اهذ لد.

ح: قيح كتنب بهذا: ٥بلهو للكة مع هذانا داهسهف صوتا لصاب: ٥اهكلا دصوتا دكسكهوم بلهو للكة.

د: ٥هوتن لهف صوتا: دصوتن دنكتب ايلف للكة: هذا دهلهد هكتا هوتن لجف: دهذا نكتد لهلم ضلهلا دهلد لهتجة دا حكجتم: ٥لكلم إذهه إذهب ٥هذلم صوتا.

ه: حلهم صوتا دنهكب ايلف للكة: إذهب ٥لهذا صوتا: دبم ٥حلهتهم. س: ٥صوتا دنهكب ايلف مع هذا كتنب بهذا: مع هكتا لهذا: ٥مع ٥هكا الإيذهم. ايت أم لهلا هذا دنهذا: بلا مع صوتا للكة.

ل: ٥هتلد هذا بد صوا كتكتلا صوات: دبد هذكن دابذسة: ٥اهذ لد.

ا: هتبه لجف صوتا لجا هلا دصوتن لجف: دبدهد لهلم ضلهلا أما دهلهد هكتا حلهنب.

حكم : لج .

١ : حكم هذا بخط صاحبها : هذه لج .
٢ : كتب اثنين بهذا : هذه لج :
انه ذلك انه لهذا فجر : اذا
اذا الاكل لجج حمراء : اذا
فجر بها سوقها .
٣ : هي لجج هذا ايضا :
في فجرا في بد السوط فهذه .
هي لجج السوط لهذا فجر
لهذا في جسمها .
٤ : هي خذه السوط في
ايضا لهذه فجرة بها في
لجة لم : هي حكم في
ايضا كتب هنا : هي قد سيء
اذا : هي لجة لسعه .
٥ : فالسوط فجر السوط في
لسنا فجرة : هي حكم
لهذا .
٦ : فالسوط فجر هي لجج : هذا
اذا فالسوط : انا هي لجج السوط
فجر .
٧ : هذا لجج السوط
لجج : هذا فالسوط لجج
لهذا اذا : هي حكم فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
٨ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
٩ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
١٠ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
١١ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
١٢ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
١٣ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
١٤ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
١٥ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
١٦ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
١٧ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
١٨ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
١٩ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .
٢٠ : هي بيع فجر في لجة فجر
لجج اذا : انبذ ضرا : هي قد فجر .

ل : ةعبطلا مع ءصصقنا : ةبذه
حصصةة :
ك : ةعبطلا مع دهشةا : ةبذه
كتبك بهش .
لت : ةعبطلا مع قبك بهش : ةبذه
حسة يتيك .
لد : ةعبطلا مع سة يتيك ةبذه
حلبطة .
له : ةعبطلا مع ملبكا : ةبذه كبجةةنا :
لو : ةعبطلا مع بجةةنا : ةبذه
كسمبة بتد .
لز : ةعبطلا مع حسمبة بتد : ةبذه
حصيتةا دمم كس مح عتد .
لح : ةعبطلا مع عتد : ةبذه تصةة
هؤيا ةجصةكم إذنا ةإذنة .
لط : ةهلت إصةة خسنا حصلة
قصصة دهنا تصة هؤيا ةصصا ؤكم :
ةعبك إذكب ةكبصة تبك بهشد مع
إذنا دصيةم : دنسا ةيصنا تسيح
دنسا .
مك : ةإصةة تة ةنا ةبا مصهشم
ةإلك عتب : تة صصا تصة هؤيا .
ن : ةعصد حنسنا صلحا دكسة
دنصة كهصنا داذا ةجند : حج إية
قبك بهشد .
نا : ةعبطلا مع تصة هؤيا : ةبذه
حسلصةنا .
نب : ةعبطلا مع ءلصةنا : ةبذه
كصبة .
نج : ةعبطلا مع قبك : ةبذه ةجةنا .
نح : ةعبطلا مع أجةك : ةبذه كسنا
دجةنا : كلاسصنا دصوات .

ل : ةعبطلا مع مصصقنا : ةبذه
حصصةة :
ك : ةعبطلا مع دهشةا : ةبذه
كتبك بهش .
لت : ةعبطلا مع قبك بهش : ةبذه
حسة يتيك .
لد : ةعبطلا مع سة يتيك ةبذه
حلبطة .
له : ةعبطلا مع ملبكا : ةبذه كبجةةنا :
لو : ةعبطلا مع بجةةنا : ةبذه
كسمبة بتد .
لز : ةعبطلا مع حسمبة بتد : ةبذه
حصيتةا دمم كس مح عتد .
لح : ةعبطلا مع عتد : ةبذه تصةة
هؤيا ةجصةكم إذنا ةإذنة .
لط : ةهلت إصةة خسنا حصلة
قصصة دهنا تصة هؤيا ةصصا ؤكم :
ةعبك إذكب ةكبصة تبك بهشد مع
إذنا دصيةم : دنسا ةيصنا تسيح
دنسا .
مك : ةإصةة تة ةنا ةبا مصهشم
ةإلك عتب : تة صصا تصة هؤيا .
ن : ةعصد حنسنا صلحا دكسة
دنصة كهصنا داذا ةجند : حج إية
قبك بهشد .
نا : ةعبطلا مع تصة هؤيا : ةبذه
حسلصةنا .
نب : ةعبطلا مع ءلصةنا : ةبذه
كصبة .
نج : ةعبطلا مع قبك : ةبذه ةجةنا .
نح : ةعبطلا مع أجةك : ةبذه كسنا
دجةنا : كلاسصنا دصوات .

حكاية : لد .

١ : وكان ضعيفا جدا بهذه الجزيرة
في ايام قسوس النسطوريين : حتى
ضعفا وذليلا .
٢ : فجاء مرة واحدة فاختاروا :
واختاروا : فجلس قوس قزح :
وكان فاختاروا : واختاروا .
٣ : فجاءه في الحدهما : فاخذه
الذي فيها في الجانب الاخر :
فاخذ فيها : فاخذه في الجانب
الاخر .
٤ : فجاءه في الجانب الاخر :
فاخذ فيها في الجانب الذي فيه
هو .
٥ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٦ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٧ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٨ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٩ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
١٠ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
١١ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
١٢ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
١٣ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
١٤ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
١٥ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
١٦ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
١٧ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
١٨ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
١٩ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٢٠ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٢١ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٢٢ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٢٣ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٢٤ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٢٥ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٢٦ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٢٧ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٢٨ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٢٩ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٣٠ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٣١ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٣٢ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٣٣ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٣٤ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٣٥ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٣٦ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٣٧ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٣٨ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٣٩ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .
٤٠ : فجاءه في الجانب الذي فيه
هو : فاخذ فيها في الجانب الذي
فيه هو .

حو : ةاهَذ لـــه صهجـــا : ل نْجذب ةَاهْضا ثنا : ةصدْهَـــب ةاهَه صذْم صذْنا اهدُبْا .

ح : ةنْجذم ةاهَه هذْبْن حلجه جِ صذْم ةاهَه صذْنا اهدُبْا: ةهْصا دُنهَجِ حلجْبْجْبْ هج صذْصه.

حت : ةالاخجت إذْنا صذْم صذْنا: ةالانهضه هج صذْنا: ةصذْجه: ةالاهصا لجه إذْنا ثنا ةهْصا بهذْب : ةالاصا لجه إذْنا لنهاهْا: صذْم صذْنا .

حد : ةاْ لا نْجذْباهَه ثْجْنا: سْلْب ةاهَه لصذْنا: ةذْه ةسلْتكه صذْجه لجه .

حه : تنه لجه صهْنا لبْجذاجه: ةلْنْزا لنْتجه: ةصذْم ةْبكْـــه هج ةصصجه صجْه .

حو : ةاْهذه قنب ذهجد ةْجْنب لج لصهجا: نْجْتم بنْجْه إم دهْذ ةْصج .

ه : بْجذاْ : ةبْتب : ةصْنْب : ةجْلْ حلبْ : بصه صصهْنا دْلْنْج .

ه : ةنْجْتم بنْجْه جِ صذْمب حسْلا صذْم صذْنا اهدُبْا إم دهْذ إهْذ.

حس : ةاْصْج بْد حلـــه صهجـــا: لْلْبْذ ثصا : ةلبعْد جْذْف : ةلْزج دْبْجْلا ةاْجْتا ةْجْنب بهذْب .

حل : ةاْهذ لـه صهجـا : ل نْجذب قنب ذهجد : ةْجْنب لج نْصجف ةهْذْن جِ صذْمب صذْم اهدُبْا: ةالاخجت إذْنا صذْم صذْنا دْلْنْج ةهذْنا .

ل : ةاْ لا نْجْهْ نْصجف جِ صذْمب: ةاْهذْه نْصجف إذْنا ةْجْنب .

لا : ةْبْنه قنب ذهجد : ةْجْنب لج: ةاهَذه لصهجا: إم ةاهَذ صذْنا لنْجْتم ثصا نْجْج .

لت : سْم نْجذ جِ صذْمب سْم صذْم صذْنا لإذْنا ةْجْنب : ةهْبْل ةاهسْنا ةنْاهَاهْا نْجذْا نهذْبْن .

لد : ةاْهْجْ لـه صهجا لْجْنب ذهجد : ةلْلْتْب لج: ةلْجْنب ةْجْجْا ةْجْنب لصْبْا: ةلْجْقْاهْب : ةهْبْن ةْجْصه نْجْم .

لو : ةاهَذ لـه صهجـا : ل نْجذب قنب ذهجد : ةْجْنب لج نْصجف ةهْذْن جِ صذْمب صذْم اهدُبْا: ةالاخجت إذْنا صذْم صذْنا دْلْنْج ةهذْنا .

لح : ةاْ لا نْجْهْ نْصجف جِ صذْمب: ةاْهذْه نْصجف إذْنا ةْجْنب .

م : ةاْهذ لـه صهجـا : ل نْجذب قنب ذهجد : ةْجْنب لج نْصجف ةهْذْن جِ صذْمب صذْم اهدُبْا: ةالاخجت إذْنا صذْم صذْنا دْلْنْج ةهذْنا .

مح : ةاْهذ لـه صهجـا : ل نْجذب قنب ذهجد : ةْجْنب لج نْصجف ةهْذْن جِ صذْمب صذْم اهدُبْا: ةالاخجت إذْنا صذْم صذْنا دْلْنْج ةهذْنا .

مد : ةاْهذ لـه صهجـا : ل نْجذب قنب ذهجد : ةْجْنب لج نْصجف ةهْذْن جِ صذْمب صذْم اهدُبْا: ةالاخجت إذْنا صذْم صذْنا دْلْنْج ةهذْنا .

مه : ةاْهذ لـه صهجـا : ل نْجذب قنب ذهجد : ةْجْنب لج نْصجف ةهْذْن جِ صذْمب صذْم اهدُبْا: ةالاخجت إذْنا صذْم صذْنا دْلْنْج ةهذْنا .

مو : ةاْهذ لـه صهجـا : ل نْجذب قنب ذهجد : ةْجْنب لج نْصجف ةهْذْن جِ صذْمب صذْم اهدُبْا: ةالاخجت إذْنا صذْم صذْنا دْلْنْج ةهذْنا .

نح : ةاْهذ لـه صهجـا : ل نْجذب قنب ذهجد : ةْجْنب لج نْصجف ةهْذْن جِ صذْمب صذْم اهدُبْا: ةالاخجت إذْنا صذْم صذْنا دْلْنْج ةهذْنا .

وجب على الإمام : صلاة الجنب وحده
بهذا حكم هذا .

صلاة : لد .

١ : صلاة ذات ركوع للجنب وجوب :
والجنب يجب : وضوء لندبه :
والذكر جهلا : إذا كان لجنب جنبا .

٢ : والله تبارك وتعالى لجنب يجب :
والحدث لصغرى والكبرى هما : فالوضوء
وجوبها .

٣ : الجنابة : والجنب : والجمع : والجنب :
والجنابة : والجنب .

٤ : إذا كان جنب هذا حكم تجب
بهذا : إذا كان على كان لجنب جنبا :
فالجنب إذا جنب .

٥ : والجنب : إن أجنب وسط حكم :
الإجنب إذا كان الجنب مؤكدا :
ولا يحتلم يقذف .

٦ : والجنب صوم الجنب وجب :
والجنب يجب : استحق نقص العدد : والله
تعالى أعلم .

٧ : لهذا يجب لا يستحق لا إذا كان
تب بهذا لا بحكم إذا كان وجب
صلاة هذا .

٨ : والله تعالى لا يستحق جب
وجب تعالى الجنب : والجنب صوم
صلاة هذا .

٩ : والله تعالى هذا صلاة
جنب هو : والجنب .

١٠ : لا يسع الجنب هذا حكم في
جميع ما يجب عليه فرض إذا كان بعضه
والبعض : جهل لا يعلمه كذا .

١١ : إلا أن كان به عذر هذا :
والعذر يذهب : يعلمه كذا هذا .

١٢ : والله تعالى هذا كان لا
بهذا : والجنب إن صحيحا إذا
يجب : يجب دخل دخل إذا يجب
جميعا صلاة هذا .

١٣ : هل يصلي أن إلى سلك
سلك إجتهد بحكمها يجب : والله
تعالى أعلم هذا كان لا
بهذا .

١٤ : لا يصح هذا : والجنب
أن يجب يصح لصلاة : والجنب
في هذا .

ههج ٥٥٥٤ : ٥هج سحذا : ٥هج ىتنا .

حد : ٥هج كلكوها وهت : ٥هج لزلبذ ىحنا قوذغنا دهذنا .

ل : ٥هج كلكوها وجنب بهذبد : وهت نع هج سحصب هج زنتا : ٥هج ٥٥٥٤ : ٥هج سحذا : ٥هج ىتنا : ٥هج حلث حنبذا : ٥هج إنف للوتا دنهذب ضلهذها دصحنب دهذنا .

لا : وجنجه صوعا ٥إلبذ ىحنا : إم دكحج هذنا لصوعا .

لت : وهوها دجذها وعجبها دجنه نضا ٥سكا : ىتنا عهضا ٥عجبب ٥سحضا إلقب .

لد : ٥هج٥٤ عجبب وهذب إلقب .

لح : ٥سحذا عهب ٥سج إلقب .

لو : ٥وقتها دأنتا هج بتا دلا بجد ضحصبا دجدنا : حلوب وقتها ٨لهب وهذب إلقب .

له : وهوها كلكوها نحضها دإلب دجنصه حسكا : ىتنا ٨لهضا وهلهب ٥عجنا إلقب ٥سحضا .

لز : وهوا ضجها لهذنا هج ىتنا : عها إلقب وعجضا ٥سحصب .

لس : ٥هج٥٤ ٨لهب وعها إلقب : ٥ضجهص لهذنا عجضا ٥دهذب .

لهـ : ٥سحذا ٨لهب إلقب ٥سحضا : ٥ضجهص لهذنا عهضا ٥دهذا .

م : ٥وقتها دأنتا عهاهذهذ إلقب : ٥ضجهص لهذنا ٨لهضا ٥دهذب وقتم .

ما : ٥وجنب صوعا ضجها دقوذغنا دهذنا لزلبذ ىحنا : إم دكحج هذنا لصوعا .

مد : هج كلكوها وجنب بهذبد : دكلا لصوه صوعا هج هجذا وجنجه حسكا .

مه : وهوها كلكوها وجنوعها هج نتنا : ٨لهضا ٨لهب وعجنب إلقب ٥سحصب هذا .

مد : ٥هج٥٤ ٨لهب وعها إلقب .

مه : ٥سحذا ٨لاب إلقب ٥سحضا .

مه : ٥وقتها دأنتا عهاهذهذ إلقب .

مم : وجنب صوعا هج كلكوها وجنتنا بهذبد : نع هج سحصب هج حنتنا ٥هج حلث : ٥وجنب إنف للوتا دنهذب ضلهذها دصحنب دهذنا : إم دكحج هذنا لصوعا .

مس : وحوجه لهه صوعا هجذا وكحصبع هذ إلقا دسكا : وجنب إلقا : ٥وجنب ضلاها .

مد : ٥إلبذه لصوعا : هجوتم ضجله سوعتنا دهجذا دسكا نجوت حذجب دنضب : ٥لا ٨لبا هنب هجذ .

ن : ٥وجنب صوحنب دهذنا : هجذا دإعجب ضلاتا دوجنا : أقلبا : ٥عهاا : ٥حتضها : وقتها : ٥وصتجا : وسهها هذ وقتها صوجح هذنب .

نا : وهوها صوعا ٥إلبذ ىحنا دجوجنا : حلوب ضلاتا دهجذا .

نت : وهوا حلب دجنا دقوذغنا دإقوجه لهذنا : عهاهذهذ إلقب وعجد ضلا ٥سحصب ضلاقلب : هج وجنب إلقا : ٥هج وجنب ضلاها .

نح : هجذا دس دسكا : ضبه لوه أنت لنقوب .

نه : وهوها صوعا ٥إلبذ ىحنا :

ܕܩܘܕܫܐ ܘܩܪ̈ܢܬܐ ܕܝܘܒܒܐ ܒܐܝܕܗ.
ܙ : ܘܐܬܟܬܫܘ ܥܠ ܡܕܝܢ ܐܝܟ ܕܦܩܕ
ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܘܩܛܠܘ ܟܠ ܕܟܪܐ.
ܚ : ܘܠܡܠܟ̈ܐ ܕܡܕܝܢ ܩܛܠܘ ܥܡ
ܩܛܝܠܝܗܘܢ : ܠܐܘܝ ܘܠܪܩܡ : ܘܠܨܘܪ :
ܘܠܚܘܪ : ܘܠܪܒܥ : ܚܡܫܐ ܡܠܟ̈ܐ ܡܕܝܢܝ̈ܐ :
ܘܠܒܠܥܡ ܒܪ ܒܥܘܪ ܩܛܠܘ ܒܣܝܦܐ.
ܛ : ܘܫܒܘ ܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ ܠܢܫ̈ܐ ܕܡܕܝܢ :
ܘܠܛܦܠܝܗܘܢ : ܘܠܟܠܗ ܒܥܝܪܗܘܢ : ܘܠܟܠܗ
ܩܢܝܢܗܘܢ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܢܟܤ̈ܝܗܘܢ ܒܙܘ.
ܝ : ܘܠܟܠܗܝܢ ܩܘܪ̈ܝܐ ܕܒܝܬ ܡܥܡܪܗܘܢ :
ܘܠܟܠܗܝܢ ܛܝܪ̈ܬܗܘܢ ܐܘܩܕܘ ܒܢܘܪܐ.
ܝܐ : ܘܕܒܪܘ ܠܟܠܗ ܥܕܝܬܐ : ܘܠܟܠܗ
ܕܒܪܬܐ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ : ܘܕܒܥܝܪܐ.
ܝܒ : ܘܐܝܬܝܘ ܠܘܬ ܡܘܫܐ : ܘܠܘܬ
ܐܠܥܙܪ ܟܗܢܐ : ܘܠܘܬ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܕܒܢܝ̈
ܐܝܣܪܝܠ : ܫܒܝܬܐ : ܘܕܒܪܬܐ : ܘܥܕܝܬܐ :
ܠܡܫܪܝܬܐ : ܠܥܪ̈ܒܬܐ ܕܡܘܐܒ ܕܥܠ ܝܘܪܕܢ
ܕܐܝܪܝܚܘ.
ܝܓ : ܘܢܦܩܘ ܡܘܫܐ ܘܐܠܥܙܪ ܟܗܢܐ :
ܘܟܠܗܘܢ ܪ̈ܫܐ ܕܟܢܘܫܬܐ ܠܐܘܪܥܗܘܢ
ܠܒܪ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ.
ܝܕ : ܘܪܓܙ ܡܘܫܐ ܥܠ ܦܩܘܕ̈ܐ ܕܚܝܠܐ :
ܪ̈ܒܝ ܐܠܦ̈ܐ : ܘܪ̈ܒܝ ܡܐܘ̈ܬܐ : ܕܐܬܘ ܡܢ
ܚܝܠܐ ܕܩܪܒܐ.
ܝܗ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܘܫܐ : ܠܡܢܐ ܐܚܝܬܘܢ
ܟܠܗܝܢ ܢܩܒ̈ܬܐ.
ܝܘ : ܕܗܠܝܢ ܗܘ̈ܝ ܬܘܩܠܬܐ ܠܒܢܝ̈
ܐܝܣܪܝܠ ܒܡܠܬܗ ܕܒܠܥܡ : ܘܡܪܕܘ ܘܐܥܠܘ
ܠܡܪܝܐ ܥܠ ܦܥܘܪ : ܘܗܘܐ ܡܘܬܢܐ
ܕܡܢ ܥܠܬܐ ܒܟܢܘܫܬܗ ܕܡܪܝܐ.
ܝܙ : ܘܗܫܐ ܩܛܘܠܘ ܟܠܗܘܢ ܛܠܝ̈ܐ

ܕܕܟܪ̈ܐ. ܘܟܠ ܐܢܬܬܐ ܕܝܕܥܐ ܡܫܟܒܐ
ܕܕܟܪܐ : ܩܛܘܠܘ.
ܝܚ : ܘܟܠ ܛܠܝܬܐ ܕܢܫ̈ܐ ܕܠܐ ܝܕܥ
ܡܫܟܒܐ ܕܕܟܪܐ ܐܚܘ ܠܟܘܢ.
ܝܛ : ܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܫܪܘ ܠܒܪ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ
ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ : ܟܠ ܕܩܛܠ ܢܦܫܐ ܘܟܠ
ܕܩܪܒ ܠܩܛܝܠܐ : ܬܬܕܟܘܢ ܒܝܘܡܐ
ܕܬܠܬܐ : ܘܒܝܘܡܐ ܕܫܒܥܐ : ܐܢܬܘܢ
ܘܫܒܝܟܘܢ.
ܟ : ܘܟܠܗ ܠܒܘܫܐ : ܘܟܠ ܡܐܢܐ
ܕܡܫܟܐ : ܘܟܠ ܡܐܢܐ ܕܥܡܪܐ : ܘܟܠ ܡܐܢܐ
ܕܩܝܤܐ ܬܕܟܘܢ ܐܢܘܢ.
ܟܐ : ܘܐܡܪ ܐܠܥܙܪ ܟܗܢܐ ܠܓܒܪ̈ܐ ܕܚܝܠܐ
ܕܐܬܘ ܡܢ ܩܪܒܐ : ܗܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܢܡܘܤܐ
ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ.
ܟܒ : ܒܪܡ ܕܝܢ ܕܗܒܐ : ܘܤܐܡܐ : ܘܢܚܫܐ :
ܘܦܪܙܠܐ : ܘܐܢܟܐ : ܘܐܒܪܐ.
ܟܓ : ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܥܐܠ ܠܢܘܪܐ :
ܐܥܒܪܘܗܝ ܒܢܘܪܐ : ܘܢܬܕܟܐ : ܘܒܡܝ̈ܐ ܕܕܘܝܐ
ܢܬܕܟܐ : ܘܟܠ ܕܠܐ ܥܐܠ ܒܢܘܪܐ
ܐܥܒܪܘܗܝ ܒܡܝ̈ܐ.
ܟܕ : ܘܚܘܪܘ ܠܒܘܫܝܟܘܢ ܒܝܘܡܐ ܕܫܒܥܐ
ܘܬܬܕܟܘܢ : ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܬܥܠܘܢ ܠܡܫܪܝܬܐ.
ܟܗ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ.
ܟܘ : ܩܒܠ ܡܢܝܢܐ ܕܕܒܪܬܐ ܕܫܒܝܬܐ :
ܒܒܢܝ̈ܢܫܐ : ܘܒܒܥܝܪܐ : ܐܢܬ ܘܐܠܥܙܪ ܟܗܢܐ :
ܘܪ̈ܫܝ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܟܢܘܫܬܐ.
ܟܙ : ܘܦܠܓܗ ܠܕܒܪܬܐ ܒܝܬ ܓܒܪ̈ܐ
ܕܩܪܒܐ ܕܢܦܩܘ ܠܚܝܠܐ : ܘܒܝܬ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ.
ܟܚ : ܘܐܦܪܫ ܡܟܤܐ ܠܡܪܝܐ ܡܢ ܓܒܪ̈ܐ
ܕܩܪܒܐ ܕܢܦܩܘ ܠܚܝܠܐ ܡܢ ܟܠܗ
ܟܢܘܫܬܐ : ܚܕܐ ܢܦܫܐ ܡܢ ܚܡܫܡܐܐ ܡܢ ܒܢܝ̈ܢܫܐ :

وأما تحويله: فأن يحول بدنه. حتى يصير في القبلة: لا بخطوة. ولا خطوتين. فصاعدا.

ج : فأما في أي وقت يؤدي النفل: فإنه يجوز في كل وقت. إلا في أوقات الكراهة. التي نذكرها بعد هذا.

م : وأما في أي شيء يجوز النفل: فإنه يجوز في الراحلة. وعلى الأرض. وفي المحمل.

ن : وأما في أي شيء لا يجوز النفل: فإنه لا يجوز في الفريضة. ولا في الوتر. ولا في ركعتي الفجر. ولا في الصلاة على الجنازة. ولا في سجدة التلاوة. ولا في سجدة الشكر.

س : وأما في أي وقت يجوز النفل: فإنه يجوز في الليل. وفي النهار. إلا في الأوقات. التي نذكرها بعد هذا.

ع : وأما في أي وقت لا يجوز النفل: فإنه لا يجوز في الوقت. الذي تغرب فيه الشمس. حتى تغيب. وفي الوقت. الذي تطلع فيه الشمس. حتى ترتفع. وفي الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. حتى تزول الشمس. إلا يوم الجمعة. فإنه يجوز في الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. يوم الجمعة. وفي الوقت. الذي تغرب فيه الشمس. حتى تغيب. وفي الوقت. الذي تطلع فيه الشمس. حتى ترتفع. وفي الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. حتى تزول الشمس. في كل يوم. من أيام السنة. إلا يوم الجمعة. فإنه لا يجوز في الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. يوم الجمعة. حتى تزول الشمس.

ف : وأما في أي وقت يجوز النفل: فإنه يجوز في الوقت. الذي تغرب فيه الشمس. حتى تغيب. وفي الوقت. الذي تطلع فيه الشمس. حتى ترتفع. وفي الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. حتى تزول الشمس. في كل يوم. من أيام السنة. إلا يوم الجمعة. فإنه لا يجوز في الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. يوم الجمعة. حتى تزول الشمس.

صلاة : ٢ .

١ : وأما في أي وقت يجوز: فإنه لا يجوز. في الوقت. الذي تغرب فيه الشمس. حتى تغيب. وفي الوقت. الذي تطلع فيه الشمس. حتى ترتفع. وفي الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. حتى تزول الشمس. في كل يوم. من أيام السنة. إلا يوم الجمعة. فإنه يجوز في الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. يوم الجمعة. حتى تزول الشمس.

٢ : وأما في أي وقت لا يجوز: فإنه لا يجوز. في الوقت. الذي تغرب فيه الشمس. حتى تغيب. وفي الوقت. الذي تطلع فيه الشمس. حتى ترتفع. وفي الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. حتى تزول الشمس. إلا يوم الجمعة. فإنه يجوز في الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. يوم الجمعة. وفي الوقت. الذي تغرب فيه الشمس. حتى تغيب. وفي الوقت. الذي تطلع فيه الشمس. حتى ترتفع. وفي الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. حتى تزول الشمس. في كل يوم. من أيام السنة. إلا يوم الجمعة. فإنه لا يجوز في الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. يوم الجمعة. حتى تزول الشمس.

٣ : وأما في أي شيء يجوز: فإنه يجوز في الفريضة. وفي النفل. وفي الوتر. وفي ركعتي الفجر. وفي الصلاة على الجنازة. وفي سجدة التلاوة. وفي سجدة الشكر.

٤ : وأما في أي شيء لا يجوز: فإنه لا يجوز في الراحلة. ولا على الأرض. ولا في المحمل.

٥ : وأما في أي شيء يجوز: فإنه يجوز في الليل. وفي النهار. إلا في الأوقات. التي نذكرها بعد هذا.

٦ : وأما في أي شيء لا يجوز: فإنه لا يجوز في الوقت. الذي تغرب فيه الشمس. حتى تغيب. وفي الوقت. الذي تطلع فيه الشمس. حتى ترتفع. وفي الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. حتى تزول الشمس. إلا يوم الجمعة. فإنه يجوز في الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. يوم الجمعة. وفي الوقت. الذي تغرب فيه الشمس. حتى تغيب. وفي الوقت. الذي تطلع فيه الشمس. حتى ترتفع. وفي الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. حتى تزول الشمس. في كل يوم. من أيام السنة. إلا يوم الجمعة. فإنه لا يجوز في الوقت. الذي يقوم فيه قائم الظهيرة. يوم الجمعة. حتى تزول الشمس.

ل : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

لا : مفرد قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

لب : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

لج : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

لد : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

لهـ : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

لو : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

لز : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

لح : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

لط : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

مفرد قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

مب : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

مج : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

مد : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

مهـ : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

مو : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

مز : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

مح : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

مط : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

نفرد قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

نب : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

نج : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

نهـ : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

نو : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

نز : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

نح : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

نط : فصيلة الحلزونيات : جنس أم قرن : واحدها قرن : وهي حيوانات رخوة ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

حلزون : ل .

١ : فصيلة صغيرة من الحيوانات الرخوة : ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

٢ : فصيلة صغيرة من الحيوانات الرخوة : ذات أرجل قصيرة على بطونها : وهي مع بعضها على هيئة أعمدة مخروطية .

حم .

١ : وجميع ذلك الجبل : هذا صفتها الجبل كر
الوادي : عد حتى تقولنا له
الحجر : نهض وخرجنا يوما لحي .
٢ : وحتى بقيا عليها : لرئيس
كهولها لهذا : يوسا بن بة بصا :
وحيا بن : واصبا تين عليا عجبا :
ذلك صوت صوفا .
٣ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٤ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٥ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٦ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٧ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٨ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٩ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
١٠ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
١١ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
١٢ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
١٣ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
١٤ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
١٥ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
١٦ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
١٧ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
١٨ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
١٩ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٢٠ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٢١ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٢٢ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٢٣ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٢٤ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٢٥ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٢٦ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٢٧ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٢٨ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٢٩ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٣٠ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٣١ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٣٢ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٣٣ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٣٤ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٣٥ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٣٦ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٣٧ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٣٨ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .
٣٩ : وصوتا بن لهذا بن : وحتى
لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
تين عليا إذخاذهة ذلك صوت
صوفا .
٤٠ : وصوتوس سكا ذكر صبوا :
يوسا لهذا بن : وحتى بقيا عليها :
كاكاذهة يوسا : واذى لهذا صوت
لحيا بن : وحتى ذاذى حيى .

ڑڈڑا ڈلہ حہ ہڈڑہ : ڈاڑڑ دھڈہ ہڈ
ہڈڑا ڈھڈڑا ڈڈ حصسا : ہڈھڑ .
ہ : ہڈڑا ڑلہا ڈڑڑا ڈڑڑا : ہڈ
ہڈڑا ڑلہا اصہا ہا : ہڈھڑ .
ا : ڈحڑڑ ہڈسڑہ : ڈڑڑہ ہڑڑا
ڑلڑا لھڈہا : ٨٥٤١ ڑہ ڑصڈا ٨ڑڑ :
ہڈڑا ہڈ : ہاصڑا ڑہ ڑڑا ڑحہا ڈلہ
حہ ہڈڑہ .
ت : ڈاڑڑا دھڈہ ہڑڑا ڈھڈڑہ
ڈڈ حصسا ڑلہا ہڈ : ڈاڑڑ دھڈہ
ہڑڑا ڈڈ حصسا لڑڈا ہڈ .
ث : ہڑھڈہا ہڈ ہڑڑا ڈھڈڑہ
ڈڈ حصسا لڑصا ہڈ : ہڈڑا ڑلہا
لڑس ھڈڑا لھڈہا .
ج : ہڑڑہ ہڈصا : ڑلڑہ ڈھصہا
ہڈ ٥٥٤١ : ٨٥٤١ ڑلہا ڈڑڑا
لڑڈا : ہڑڑہ ڈھصہا لڑصا : ہڈڑا
ڑلہا ڑڑڑ دھڈہ ہڈڑا ڑلہا
ہڑڑا ڑلہا اصہا ہا : ہڑڑہ .
ح : ہڑڑہ ہڈصا ڈڑڑا ہڈڑہ
ڑڈ ڑحہا : ہڈ ہڈڑا ڑلہا ڈڑڑا
ہڑڑا ڈڈ حصسا لڑڈا ہڈ .
ہ : ہڑڑہ ہڈصا ڈڑڑا ڈڑڑا
ڑڈ ڑحہا : ہڈ ہڈڑا ڑلہا ڈڑڑا
ہڑڑا ڈڈ حصسا لڑڈا ہڈ .
ا : ہڑڑہ ہڈصا ڈڑڑا ڈڑڑا
ڑڈ ڑحہا : ہڈ ہڈڑا ڑلہا ڈڑڑا
ہڑڑا ڈڈ حصسا لڑڈا ہڈ .
ب : ہڑڑہ ہڈصا ڈڑڑا ڈڑڑا
ڑڈ ڑحہا : ہڈ ہڈڑا ڑلہا ڈڑڑا
ہڑڑا ڈڈ حصسا لڑڈا ہڈ .
ت : ہڑڑہ ہڈصا ڈڑڑا ڈڑڑا
ڑڈ ڑحہا : ہڈ ہڈڑا ڑلہا ڈڑڑا
ہڑڑا ڈڈ حصسا لڑڈا ہڈ .
ث : ہڑڑہ ہڈصا ڈڑڑا ڈڑڑا
ڑڈ ڑحہا : ہڈ ہڈڑا ڑلہا ڈڑڑا
ہڑڑا ڈڈ حصسا لڑڈا ہڈ .
ج : ہڑڑہ ہڈصا ڈڑڑا ڈڑڑا
ڑڈ ڑحہا : ہڈ ہڈڑا ڑلہا ڈڑڑا
ہڑڑا ڈڈ حصسا لڑڈا ہڈ .
ح : ہڑڑہ ہڈصا ڈڑڑا ڈڑڑا
ڑڈ ڑحہا : ہڈ ہڈڑا ڑلہا ڈڑڑا
ہڑڑا ڈڈ حصسا لڑڈا ہڈ .
ہ : ہڑڑہ ہڈصا ڈڑڑا ڈڑڑا
ڑڈ ڑحہا : ہڈ ہڈڑا ڑلہا ڈڑڑا
ہڑڑا ڈڈ حصسا لڑڈا ہڈ .

ܝܐ : ܘܐܢ ܠܝܬ ܠܗ ܐܚ̈ܐ : ܗܒܘ ܝܪܬܘܬܗ
ܠܐܢܐ ܕܩܪܝܒ ܠܗ ܡܢ ܫܪܒܬܗ ܘܝܪܬܐ ܠܗ :
ܘܗܘܝܐ ܠܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ ܢܡܘܣܐ ܕܕܝܢܐ :
ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ .

ܝܒ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܣܩ ܠܛܘܪܐ
ܗܢܐ ܕܥܒܪ̈ܝܐ : ܘܚܙܝ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܒܢ ܕܝܗܒ
ܐܢܐ ܠܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ .

ܝܓ : ܘܚܙܝܬ ܘܡܬܟܢܫܬ ܐܦ ܐܢܬ ܠܥܡܟ
ܥܡܡ̈ܝ : ܐܝܟ ܕܡܬܟܢܫ ܐܗܪܘܢ ܐܚܘܟ .

ܝܕ : ܥܠ ܕܡܪܪܬܘܢ ܡܠܬܝ ܒܡܕܒܪܐ
ܕܨܝܢ ܒܚܪܝܢܐ ܕܟܢܘܫܬܐ : ܘܠܐ
ܩܕܫܬܘܢܝ ܒܡܝ̈ܐ ܠܥܝ̈ܢܝܗܘܢ . ܗܢܘܢ ܐܢܘܢ
ܡܝ̈ܐ ܕܡܨܘܬܐ : ܕܪܩܡ ܒܡܕܒܪܐ ܕܨܝܢ .

ܝܗ : ܘܡܠܠ ܡܘܫܐ ܥܡ ܡܪܝܐ : ܘܐܡܪ .

ܝܘ : ܢܦܩܘܕ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܪ̈ܘܚܐ
ܕܟܠܗ ܒܣܪ ܓܒܪܐ ܚܕ ܥܠ ܟܢܘܫܬܐ .

ܝܙ : ܕܢܦܘܩ ܩܕܡܝܗܘܢ : ܘܕܢܥܘܠ
ܩܕܡܝܗܘܢ : ܘܕܢܦܩ ܐܢܘܢ : ܘܕܢܥܠ ܐܢܘܢ : ܘܠܐ
ܬܗܘܐ ܟܢܘܫܬܗ ܕܡܪܝܐ ܐܝܟ ܥܢܐ ܕܠܝܬ ܠܗ
ܪܥܝܐ .

ܝܚ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܕܒܪ ܠܟ
ܠܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ܓܒܪܐ ܕܪܘܚܐ ܒܗ : ܘܣܝܡ
ܐܝܕܟ ܥܠܘܗܝ .

ܝܛ : ܘܐܩܝܡܝܗܝ ܩܕܡ ܐܠܥܙܪ ܟܗܢܐ :
ܘܩܕܡ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ : ܘܦܩܕܝܗܝ ܠܥܝ̈ܢܝܗܘܢ .

ܟ : ܘܗܒ ܡܢ ܫܘܒܚܟ ܥܠܘܗܝ :
ܕܢܫܡܥܘܢ ܡܢܗ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܕܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ .

ܟܐ : ܘܩܕܡ ܐܠܥܙܪ ܟܗܢܐ ܢܩܘܡ :
ܘܢܫܐܠ ܠܗ ܢܘܗܪܐ ܕܐܘܪܝܡ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ . ܥܠ ܡܠܬܗ ܢܦܩܘܢ ܢܦܩܝܢ :
ܘܥܠ ܡܠܬܗ ܢܥܠܘܢ ܥܠܝܠܝܢ : ܗܘ ܘܟܠܗܘܢ
ܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ ܥܡܗ : ܘܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ .

ܟܒ : ܘܥܒܕ ܡܘܫܐ ܐܝܟ ܕܦܩܕܗ ܡܪܝܐ :
ܘܕܒܪ ܠܝܫܘܥ : ܘܐܩܝܡܗ ܩܕܡ ܐܠܥܙܪ
ܟܗܢܐ : ܘܩܕܡ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ :

ܟܓ : ܘܣܡ ܐܝܕܗ ܥܠܘܗܝ : ܘܦܩܕܗ :
ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܠ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܐ ܕܡܘܫܐ .

ܦܨܚܐ : ܟܚ .

ܐ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ :

ܒ : ܦܩܘܕ ܠܒ̈ܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ :
ܩܘܪܒܢܝ : ܘܠܚܡܐ ܕܩܘܪܒܢܝ : ܘܕܪܝܚܐ
ܕܒܣܝܡܘܬܐ : ܢܛܪܘܢ ܕܡܩܪܒܝܢ ܠܝ
ܒܙܒܢܝܗܘܢ .

ܓ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܗܢܐ ܩܘܪܒܢܐ ܕܐܝܬܝܘܢ
ܡܩܪܒܝܢ ܠܡܪܝܐ : ܐܡܪ̈ܐ ܒܢ̈ܝ ܫܢܬܐ ܕܠܐ
ܒܗܘܢ ܡܘܡܐ : ܬܪܝܢ ܒܝܘܡܐ ܠܥܠܬܐ
ܐܡܝܢܬܐ .

ܕ : ܐܡܪܐ ܚܕ ܥܒܕ ܒܨܦܪܐ : ܘܐܡܪܐ
ܐܚܪܢܐ ܥܒܕ ܒܝܢ ܪ̈ܡܫܐ .

ܗ : ܘܚܕ ܡܢ ܥܣܪܐ ܠܐܝܦܬܐ ܣܡܝܕܐ :
ܠܩܘܪܒܢܐ ܕܦܝܠܐ : ܒܪܘܒܥܐ ܕܗܝܢܐ ܕܡܫܚܐ
ܕܟܬܝܫܐ .

ܘ : ܥܠܬܐ ܐܡܝܢܬܐ ܗܝ : ܕܐܬܥܒܕܬ
ܒܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ : ܠܪܝܚܐ ܕܒܣܝܡܘܬܐ ܩܘܪܒܢܐ
ܠܡܪܝܐ .

ܙ : ܘܢܟܣܬܗ ܪܘܒܥܐ ܕܗܝܢܐ : ܠܐܡܪܐ ܚܕ :
ܒܩܘܕܫܐ ܢܬܢܣܟ ܚܡܪܐ : ܢܟܣܬܐ ܕܚܡܪܐ
ܠܡܪܝܐ .

ܚ : ܘܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ ܥܒܕ ܒܝܢ ܪ̈ܡܫܐ : ܐܝܟ

٣٥

١ : وكلم موسى كل جماعة بني اسرائيل وقال لهم هذا الامر الذي امر الرب ان تعملوه.
٢ : ستة ايام تعمل الاعمال واليوم السابع يكون لكم مقدسا سبت عطلة للرب. كل من عمل فيه عملا يقتل.
٣ : لا توقدوا نارا في جميع مساكنكم يوم السبت.
٤ : وكلم موسى كل جماعة بني اسرائيل قائلا هذا هو الامر الذي امر الرب قائلا.
٥ : خذوا من عندكم تقدمة للرب. كل منتدب القلب يأتي بها تقدمة الرب ذهبا وفضة ونحاسا.
٦ : واسمانجونيا وارجوانا وقرمزا وبزا ومعزا.
٧ : وجلود كباش محمرة وجلود تخس وخشب السنط.
٨ : وزيتا للسراج وبلسما لدهن المسحة وللبخور العطر.
٩ : وحجارة جزع وحجارة ترصيع للافود وللصدرة.
١٠ : وكل حكيم القلب منكم يأتي ويعمل كل ما امر الرب.
١١ : المسكن خيمته وغطاءه وعقاصه وألواحه وعوارضه وأجاره وقواعده.
١٢ : التابوت وعصيه والغطاء وستر الحجاب.
١٣ : المائدة وعصيها وكل آنيتها والخبز الوجوه.
١٤ : وشمعدان المنارة وآنيته وسرجه وزيت الوقود.
١٥ : ومذبح البخور وعصيه ودهن المسحة وبخور العطر وستر باب المدخل لباب المسكن.
١٦ : ومذبح المحرقة وكبكبه النحاس الذي له وعصيه وكل آنيته والمرحضة وقاعدته.
١٧ : وستور الدار وأعمدتها وقواعدها وستر باب الدار.
١٨ : واوتاد المسكن واوتاد الدار وأطنابها.
١٩ : والثياب المنسوجة للخدمة في القدس ثياب هرون المقدسة لكهانته وثياب بنيه للكهانة.
٢٠ : فخرج كل جماعة بني اسرائيل من امام موسى.
٢١ : وجاء كل من حركه قلبه وكل من سخت روحه وأتوا بتقدمة الرب لعمل خيمة الاجتماع ولكل خدمتها ولاثواب القدس.
٢٢ : فجاء الرجال مع النساء كل منتدب القلب وأتوا بحلق وخزائم وخواتم وقلائد كل متاع ذهب وكل من قدم قربانا ذهبا للرب.
٢٣ : وكل من وجد عنده اسمانجونيا وارجوانا وقرمزا وبزا ومعزا وجلود كباش محمرة وجلود تخس احضرها.
٢٤ : كل مقدم فضة ونحاس قدم تقدمة الرب وكل من وجد عنده خشب السنط لكل عمل الخدمة احضره.
٢٥ : وكل امرأة حكيمة القلب غزلت بيديها وأتت بالمغزول الاسمانجوني والارجوان والقرمز والبز.
٢٦ : وكل النساء اللواتي سخت قلوبهن بحكمة غزلن المعز.
٢٧ : والرؤساء أتوا بحجارة الجزع وحجارة الترصيع للافود وللصدرة.
٢٨ : والبلسم والزيت للسراج ولدهن المسحة وللبخور العطر.
٢٩ : كل رجل وامرأة منتدبي القلب ليأتوا بشيء لكل العمل الذي امر الرب ان يعمل بيد موسى قدم بنو اسرائيل تقدمة طوعية للرب.
٣٠ : وقال موسى لبني اسرائيل انظروا قد دعا الرب باسم بصلئيل بن اوري بن حور من سبط يهوذا.
٣١ : وملأه روح الله بحكمة وفهم وعلم وكل صنعة.
٣٢ : ليبتكر ابتكارات ويعمل في الذهب والفضة والنحاس.
٣٣ : وفي صنعة الحجارة للترصيع وفي صنعة الخشب ليعمل كل عمل ابتكار.
٣٤ : وقد ألقى في قلبه ان يعلم هو واهولياب بن اخيسماك من سبط دان.
٣٥ : وملأهما حكمة القلب ليعملا كل عمل النجار والمبتكر والمطرز بالاسمانجوني والارجوان والقرمز والبز والحائك عاملين كل عمل ومبتكرين ابتكارات.

٣٦

١ : فعمل بصلئيل واهولياب وكل رجل حكيم القلب الذين جعل الرب فيهم حكمة وفهما لمعرفة كيف يعملون كل عمل خدمة القدس حسب كل ما امر الرب.
٢ : ودعا موسى بصلئيل واهولياب وكل رجل حكيم القلب الذين جعل الرب في قلوبهم حكمة كل من حركه قلبه ان يتقدم الى العمل ليعمله.
٣ : واخذوا من امام موسى كل التقدمة التي اتى بها بنو اسرائيل لعمل خدمة القدس ليعملوها. وهم جاءوا اليه بعد بالتطوع صباحا صباحا.
٤ : فجاء كل الحكماء الذين كانوا يعملون كل عمل القدس كل واحد من العمل الذي كان يعمله.
٥ : وكلموا موسى قائلين يكثر الشعب من الاتيان اكثر مما يلزم للعمل الذي امر الرب ان يعمل.
٦ : فأمر موسى فنادوا في المحلة قائلين لا يعمل رجل ولا امرأة بعد عملا لتقدمة القدس. فكف الشعب عن الاتيان.
٧ : والعمل كان لهم كفاية لكل العمل وفضل.
٨ : وكل حكيم القلب بين العاملين عمل المسكن عشر شقق من بز مفتول واسمانجوني وارجوان وقرمز بكروبيم صنعة حاذق عملها.
٩ : طول الشقة الواحدة ثمانية وعشرون ذراعا وعرض الشقة الواحدة اربعة اذرع. مقدار واحد لكل الشقق.
١٠ : ووصل خمس شقق بعضها الى بعض والخمس الشقق الاخر وصل بعضها الى بعض.
١١ : وعمل عراوي من اسمانجوني على حرف الشقة الواحدة من طرف الوصل وكذلك عمل على حرف الشقة الطرفية في الوصل الثاني.
١٢ : خمسين عراوي عمل في الشقة الواحدة وخمسين عراوي عمل على حرف الشقة التي في الوصل الثاني. العراوي متقابلة بعضها لبعض.
١٣ : وعمل خمسين مشبك ذهب ووصل الشقق بعضها الى بعض بالمشابك فصار المسكن واحدا.
١٤ : وعمل شقق من شعر معز خيمة على المسكن. احدى عشرة شقة عملها.
١٥ : طول الشقة الواحدة ثلاثون ذراعا وعرض الشقة الواحدة اربعة اذرع. مقدار واحد لاحدى عشرة شقة.
١٦ : ووصل خمس شقق على حدة وست شقق على حدة.
١٧ : وعمل خمسين عراوي على حرف الشقة الطرفية في الوصل وخمسين عراوي عمل على حرف الشقة الثانية في الوصل الثاني.
١٨ : وعمل خمسين مشبك نحاس ليصل الخيمة فصارت واحدا.
١٩ : وعمل للخيمة غطاء من جلود كباش محمرة وغطاء من جلود تخس فوق.
٢٠ : وعمل للمسكن الواحات منصوبة من خشب السنط.
٢١ : عشر اذرع طول الواحة واحد ونصف ذراع عرض الواحة الواحدة.
٢٢ : لواحة واحدة لسانان متقابلان. هكذا عمل لكل واحات المسكن.
٢٣ : وعمل واحات المسكن. عشرين واحة للجانب الجنوبي نحو التيمن.
٢٤ : وعمل اربعين قاعدة فضة تحت العشرين واحة. قاعدتان تحت الواحة الواحدة لسانيها وقاعدتان تحت الواحة الواحدة لسانيها.
٢٥ : وللجانب الثاني من المسكن الذي نحو الشمال عمل عشرين واحة.
٢٦ : واربعين قاعدتهم فضة. قاعدتان تحت الواحة الواحدة وقاعدتان تحت الواحة الواحدة.
٢٧ : وللجانب الغربي من المسكن عمل ستة واحات.
٢٨ : واثنتين واحات عملهما للزاويتين في المسكن في المؤخر.
٢٩ : وكانتا مضاعفتين من اسفل ومعا تكونان كاملتين الى رأسها الى العروة الواحدة. هكذا عمل لكليهما للزاويتين.
٣٠ : فكانت ثمان واحات وقواعدها فضة ستة عشر قاعدة. قاعدتان تحت الواحة الواحدة وقاعدتان تحت الواحة الواحدة.
٣١ : وعمل عوارض من خشب السنط. خمسا لواحات الجانب الواحد من المسكن.
٣٢ : وخمسا لعوارض الجانب الثاني من المسكن وخمسا لعوارض الجانب الغربي من المسكن نحو المؤخر.
٣٣ : وعمل العارض الاوسط يتوسط الواحات من الطرف الى الطرف.
٣٤ : وغشى الواحات بذهب وعمل حلقاتها من ذهب مجاري للعوارض وغشى العوارض بذهب.
٣٥ : وعمل الحجاب من اسمانجوني وارجوان وقرمز وبز مفتول بكروبيم صنعة حاذق عملها.
٣٦ : وعمل له اربعة اعمدة من خشب السنط وغشاها ذهبا وخطافها من ذهب وسبك لها اربع قواعد فضة.
٣٧ : وعمل سترا لباب الخيمة من اسمانجوني وارجوان وقرمز وبز مفتول صنعة حائك.
٣٨ : وخطافها وتغشية رؤوسها وطوقها ذهب وقواعدها خمسة نحاس.

حد : فتح صبّا : ضجة : غناء الضجة . ضجة أو لغط : لغط : غناء لغط .

ك : ضم تنوين لغط : بدء : غناء بدء . سكت : غناء سكت .

كا : أغاثوا : غناء أغاثوا . عجت : غناء عجت .

كب : عصيّد : غناء عصيّد . سكة : غناء سكة .

كج : ضم القاف من سكة : كما ضم تاء أنتنا : إلا قليلا . وعضة فتحة ضم القاف : فسل : ضبا : ضبّا : صحاح : ضاغوا .

كد : ضم غناء غنوا : صنعوا ضم الغين وعينها .

كه : فتح أوله لغة صاحوا : غناء صاحوا . ثغة : غناء ثغة . ثاغ : غناء ثاغ .

كو : ضم غناء نعق : نعق . نعيق : غناء نعيق . نعاق : غناء نعاق . نعاء : غناء نعاء . نعيب : غناء نعيب . نعاب : غناء نعاب .

كز : فتح أوله لغة صاحوا : صوت : صوت الغراب أو البوم .

كح : فتح ثم لغة هؤلاء هؤلاء أيضا : هؤلاء هؤلاء . ضم الغين من غناء غنوا : أيضا ضم الغين وعينها .

كط : ضم غناء صاحوا : صاحوا ضم الحاء وعينها .

ل : ضم غناء صاحوا : صاحوا ضم الحاء وعينها .

لا : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

لب : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

لج : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

لد : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

له : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

لو : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

لز : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

لح : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

لط : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

م : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

مب : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

مج : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

مد : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

مه : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

مو : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

مز : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

مح : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

مط : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

ن : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

نب : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

نج : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

ند : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

نه : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

نو : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

نز : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

نح : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

نط : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

س : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

سب : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

سج : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

سد : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

سه : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

سو : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

سز : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

سح : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

سط : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

ع : فتح أوله لغة صاحوا : صاحوا . صوت : غناء صوت . صات : غناء صات .

ل : وضليله صوتها والبئر خسأ
بصوف : بخيط صوف بين مؤخر
ذابسه .

ع : وصنا ابن صوتها مع بنو هذه
متبع ولد : أم دكحج ضدنا لصوتها : وتبن
بهذه ترتجه مع أذنا وصيرخ .

ص : ذوجد حوجز وبهذه : قبر
ذوجد : سفر : بخاب ترسفر . وكله :
بخاب دكله .

ه : سرج : بخاب دسرج . بخصب .
بخاب دخصب .

ا : ولم بخاب دذوجد . وصوا
جسرا : أذكر وانكا القم وصيد ضدا
وانكلا .

س : وتبن كله : ابنت .

ك : وتبن ابنت : بجوارد : وتبا :
وابن بين تجنبا : وانكاليه بين
صوتها مين اسرى تجنبا دصوف
وانكاليه بين ضدنا .

ن : وكانبا أذنا قوضد : وجليه
ابن : والصوف صوتها تجنبا : بين
اجلي بوا لضانم وصيد بخيم وصوا
لنا .

ع : وتبن صوف بين صبله .

ف : وتبن صوف لبخاص :
بصوارد : بخاب دبصوارد . بصب : بخاب
دبصب . نجم : بخاب دنجم .

ص : أرس : بخاب دأرس . غارد :
بخاب دغارد .

ق : ولم بخاب دصوف : دهب
وانبا القم وضلاس .

ر : وتبن بين لبخاص : برقع :
بخاب دبرقع . بكب : بخاب دبكب .
بخاب دبرقع . بكب : بخاب دبكب .
بخاب : بخاب دبخاب .

ش : أرس : بخاب دأرس . بكب : بخاب
دبكب .

ت : أذوكب : بخاب دأذوكب . أدبد :
بخاب دأدبد .

ث : ولم بخاب ترتبن بين لصوص :
أذكر القم وضيد ضدا .

خ : وتبن بصوف : حبة وانبا .
وصبوه حبة وانبا دأدنا تجنبا .

ذ : وتبن قوص قبن بصوف لبخاص :
بخا : بخاب دبخا . كرم : بخاب دكرم .
أرس : بخاب دأرس .

ض : وتبن قوص قبن كرم : سرج : بخاب
دسرج . سعد : بخاب دسعد .

ظ : ولم بخاب ترتبن بصوف
لصوص : بخب وعا القم وضيد
ضدا .

غ : وتبن ابهجة لبخاص :
وهكد : بخاب دهكد . وبا : بخاب
دوبا .

ف : نعب : بخاب دنعب . بصوف :
بخاب دبصوف .

ق : ولم بخاب دابهجة لصوص :
بخب وأذكر القم وانكا ضدا .

ك : وتبن وجله لبخاص : هجر :
بخاب دهجر . أله : بخاب دأله .
أسرارد : بخاب دأسرارد .

ل : ولم بخاب ترجله لصوص :
بخب القم وضيد .

م : وتبن نهك لبخاص : صبر :
وانبا .

פרשה : פה .

א : ראה אנכי נתן לפניכם : פתוח
ב : ואבדתם את כל המקומות
אשר עבדו שם הגוים .
ג : והרסתם את מזבחתם
ושברתם את מצבתם .
ד : ואשריהם תשרפון באש
ופסילי אלהיהם תגדעון .
ה : ואבדתם את שמם מן
המקום ההוא .
ו : לא תעשון כן ליי אלהיכם :
ז : כי אם אל המקום אשר
יבחר יי אלהיכם מכל שבטיכם
לשום שמו שם לשכנו תדרשו
ובאת שמה .
ח : והבאתם שמה עולותיכם
וזבחיכם ומעשרותיכם
ותרומת ידכם ונדריכם
ונדבותיכם ובכרות בקרכם
וצאנכם .
ט : ואכלתם שם לפני יי
אלהיכם ושמחתם בכל משלח
ידכם אתם ובתיכם אשר
ברכך יי אלהיך .
י : לא תעשון ככל אשר אנחנו
עושים פה היום איש כל הישר
בעיניו .
יא : כי לא באתם עד עתה
אל המנוחה ואל הנחלה אשר
יי אלהיך נתן לך .
יב : ועברתם את הירדן וישבתם
בארץ אשר יי אלהיכם מנחיל
אתכם והניח לכם מכל אויביכם
מסביב וישבתם לבטח .
יג : והיה המקום אשר יבחר
יי אלהיכם לשכן שמו שם
שמה תביאו את כל אשר אנכי
מצוה אתכם עולותיכם וזבחיכם
מעשרותיכם ותרומת ידכם וכל
מבחר נדריכם אשר תדרו ליי .
יד : ושמחתם לפני יי אלהיכם
אתם ובניכם ובנותיכם
ועבדיכם ואמהותיכם והלוי
אשר בשעריכם כי אין לו חלק
ונחלה אתכם .
טו : השמר לך פן תעלה עולותיך
בכל מקום אשר תראה :
כי אם במקום אשר יבחר יי
באחד משבטיך שם תעלה
עולותיך ושם תעשה כל אשר
אנכי מצוך .

פרשה : פו .

א : רק בכל אות נפשך תזבח
ותאכל בשר כברכת יי אלהיך
אשר נתן לך בכל שעריך הטמא
והטהור יאכלנו כצבי וכאיל .
ב : רק הדם לא תאכל על הארץ
תשפכנו כמים .
ג : לא תאכל לא מעשר דגנך
תירושך ויצהרך ובכרות בקרך
וצאנך וכל נדריך אשר תדור
ונדבותיך ותרומת ידך .
ד : כי אם לפני יי אלהיך תאכלנו
במקום אשר יבחר יי אלהיך
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך
והלוי אשר בשעריך ושמחת
לפני יי אלהיך בכל משלח
ידך .
ה : השמר לך פן תעזב את הלוי
כל ימיך על אדמתך .
ו : כי אם מעשר תעשר את כל
תבואת זרעך היוצא השדה
שנה שנה .
ז : ואכלת לפני יי אלהיך במקום
אשר יבחר לשכן שמו שם
מעשר דגנך תירושך ויצהרך
ובכרות בקרך וצאנך למען
תלמד ליראה את יי אלהיך כל
הימים .
ח : וכי ירבה ממך הדרך כי לא
תוכל שאתו כי ירחק ממך
המקום אשר יבחר יי אלהיך
לשום שמו שם כי ברכך יי
אלהיך .
ט : ונתת בכספך וצרת הכסף
בידך והלכת אל המקום אשר
יבחר יי אלהיך בו :
י : ונתת הכסף בכל אות נפשך
בבקר ובצאן ביין ובשכר
ובכל אות נפשך תשאלך
נפשך ואכלת שם לפני יי
אלהיך ושמחת אתה וביתך .
יא : והלוי אשר בשעריך לא
תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה
אתך .
יב : מקץ שלש שנים תוציא את
כל מעשר תבואתך בשנה
ההוא והנחת בשעריך :
יג : ובא הלוי כי אין לו חלק
ונחלה אתך והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך ואכלו
ושבעו למען יברכך יי אלהיך
בכל מעשה ידך אשר תעשה .

פרשה : פז .

א : מקץ שבע שנים תעשה
שמטה :
ב : וזה דבר השמטה שמוט כל
בעל משה ידו אשר ישה ברעהו
לא יגש את רעהו ואת אחיו כי
קרא שמטה ליי .
ג : את הנכרי תגוש ואשר יהיה
לך את אחיך תשמט ידך :
ד : אפס כי לא יהיה בך אביון
כי ברך יברכך יי בארץ אשר
יי אלהיך נתן לך נחלה לרשתה :
ה : רק אם שמע תשמע בקול יי
אלהיך לשמר לעשות את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוך
היום .
ו : כי יי אלהיך ברכך כאשר
דבר לך והעבטת גוים רבים
ואתה לא תעבוט ומשלת בגוים
רבים ובך לא ימשלו .
ז : כי יהיה בך אביון מאחד
אחיך באחד שעריך בארצך
אשר יי אלהיך נתן לך לא
תאמץ את לבבך ולא תקפץ את
ידך מאחיך האביון :
ח : כי פתח תפתח את ידך לו
והעבט תעביטנו דיו מחסרו
אשר יחסר לו .
ט : השמר לך פן יהיה דבר עם
לבבך בליעל לאמר קרבה שנת
השבע שנת השמטה והרע עינך
באחיך האביון ולא תתן לו
וקרא עליך אל יי והיה בך חטא .
י : נתון תתן לו ולא ירע לבבך
בתתך לו כי בגלל הדבר הזה
יברכך יי אלהיך בכל מעשך
ובכל משלח ידך .
יא : כי לא יחדל אביון מקרב
הארץ על כן אנכי מצוך לאמר
פתח תפתח את ידך לאחיך
לעניך ולאביונך בארצך .

ס : ואשר בחשבון : ואזנח : ואבד
ואשבית מהם איש ואשה וטף
ובהמה ושלל ערים בזזנו לנו .
ע : ואת שני מלכי האמרי אשר
בעבר הירדן מנחל ארנון עד
הר חרמון : ואת כל ערות הירדן
מזרחה : ואת כל הים ערבה
ומתחת לאשדות הפסגה :
פ : ויתן אותם יהושע לשבטי
ישראל : ואת כל הארץ אשר
יהושע נתן לשבטי ישראל
כחלקותם : ואת הארץ שקטה
ושוקטת מן המלחמה :
צ : ויהושע זקן בא בימים :
ויאמר יהושע אל כל ישראל :
אל זקניו ואל ראשיו ואל שפטיו
ואל שוטריו : ויאמר אליהם
אני זקנתי באתי בימים :
ואתם ראיתם את כל אשר עשה
יהוה אלהיכם לכל הגוים האלה
מפניכם : כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם : ואראה אתכם
את הגוים הנשארים האלה
נחלה לשבטיכם מן הירדן
וכל הגוים אשר הכרתי
והים הגדול מבוא השמש :
ויהוה אלהיכם הוא יהדפם
מפניכם והורישם מלפניכם
וירשתם את ארצם כאשר
דבר יהוה אלהיכם לכם :
ק : ואתם חזקו מאד לשמור
ולעשות את כל הכתוב בספר
תורת משה : לבלתי סור ממנו
ימין ושמאל : לבלתי בא בגוים
האלה האלה אתכם : ובשם
אלהיהם לא תזכירו לא ישבע
בהם ולא יעבדם ולא תשתחוו
להם : כי אם בהוה אלהיכם
תדבקון כאשר עשיתם עד היום
הזה : ויורש יהוה מפניכם
גוים גדלים ועצומים ואתם
לא עמד איש בפניכם עד היום
הזה : איש אחד מכם ירדף
אלף כי יהוה אלהיכם הוא
הנלחם לכם כאשר דבר לכם :
ר : ונשמרתם מאד לנפשתיכם
לאהבה את יהוה אלהיכם :
כי אם השוב תשובו ודבקתם
בשארית הגוים האלה האלה
אתכם וחתנת בם ובאתם בהם
והם בכם : ידוע תדעו כי לא
יוסיף יהוה אלהיכם להוריש
את הגוים האלה מלפניכם
והיו לכם לפח ולמוקש ולשוט
בצדיכם ולשכים בעיניכם עד
אבדכם מעל האדמה הטובה
הזאת אשר נתן לכם יהוה
אלהיכם : ש : הנה אנכי הולך
היום בדרך כל הארץ וידעתם
בכל לבבכם ובכל נפשכם כי
לא נפל דבר אחד מכל הדברים
הטובים אשר דבר יהוה אלהיכם
עליכם הכל באו לכם לא נפל
ממנו דבר אחד : ת : והיה
כאשר בא עליכם כל הדבר
הטוב אשר דבר יהוה אלהיכם
אליכם כן יביא יהוה עליכם
את כל הדבר הרע עד השמידו
אתכם מעל האדמה הטובה
אשר נתן לכם יהוה אלהיכם :
בעברכם את ברית יהוה
אלהיכם אשר צוה אתכם
והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם : וחרה אף
יהוה בכם ואבדתם מהרה
מעל הארץ הטובה אשר נתן
לכם : א : ויקרא יהושע את
כל שבטי ישראל שכמה
ואל זקניה ואל ראשיה ואל
שפטיה ואל שוטריה ויתיצבו
לפני האלהים : ויאמר יהושע
אל כל העם כה אמר יהוה
אלהי ישראל בעבר הנהר
ישבו אבותיכם מעולם תרח
אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו
אלהים אחרים : ואקח את
אביכם את אברהם מעבר
הנהר ואולך אתו בכל ארץ
כנען וארב את זרעו ואתן לו
את יצחק : ואתן ליצחק את
יעקב ואת עשו ואתן לעשו
את הר שעיר לרשת אתו
ויעקב ובניו ירדו מצרימה :
ואשלח את משה ואת אהרן
ואגף את מצרים כאשר עשיתי
בקרבו ואחרי כן הוצאתי
אתכם : ואוציא את אבותיכם
ממצרים ותבאו הים וירדפו
מצרים אחרי אבותיכם ברכב
ובפרשים ים סוף : ויצעקו
אל יהוה וישם מאפל בינכם
ובין המצרים ויבא עליהם את
הים ויכסם ותראינה עיניכם
את אשר עשיתי במצרים
ותשבו במדבר ימים רבים :
ואביא אתכם אל ארץ האמרי
היושב בעבר הירדן וילחמו
אתכם ואתן אתם בידכם
ותרשו את ארצם ואשמידם
מפניכם : ויקם בלק בן צפור
מלך מואב וילחם בישראל
וישלח ויקרא לבלעם בן בעור
לקלל אתכם : ולא אבה יהוה
אלהיכם לשמוע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיכם לך את
הקללה לברכה כי אהבך יהוה
אלהיכם : ותעברו את הירדן
ותבאו אל יריחו וילחמו בכם
בעלי יריחו האמרי והפרזי
והכנעני והחתי והגרגשי
החוי והיבוסי ואתן אתם
בידכם : ואשלח לפניכם את
הצרעה ותגרש אתם מפניכם
את שני מלכי האמרי לא
בחרבך ולא בקשתך : ואתן
לכם ארץ אשר לא יגעת בה
וערים אשר לא בניתם וישבתם
בהם כרמים וזיתים אשר לא
נטעתם אתם אכלים :
ר : ועתה יראו את יהוה
והעבדו אתו בתמים ובאמת
והסירו את אלהים אשר עבדו
אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים
ועבדו את יהוה : ואם רע
בעיניכם לעבד את יהוה
בחרו לכם היום את מי תעבדו
אם את אלהים אשר עבדו
אבותיכם אשר מעבר לנהר
ואם את אלהי האמרי אשר
אתם ישבים בארצו ואני
וביתי נעבד את יהוה :
ויען העם ויאמר חלילה לנו
מעזבנו את יהוה לעבד אלהים
אחרים : כי יהוה אלהינו הוא
המעלה אתנו ואת אבותינו
מארץ מצרים מבית עבדים
ואשר עשה לעינינו את האתות
הגדולות האלה וישמרנו בכל
הדרך אשר הלכנו בה ובכל
העמים אשר עברנו בקרבם :
וגרש יהוה את כל העמים
את האמרי יושב הארץ מפנינו
גם אנחנו נעבד את יהוה כי
הוא אלהינו : ויאמר יהושע
אל העם לא תוכלו לעבד את
יהוה כי אלהים קדשים הוא
אל קנא הוא לא ישא לפשעכם
וחטאתיכם : כי תעזבו את
יהוה ועבדתם אלהי נכר
ושב והרע לכם וכלה אתכם
אחרי אשר הטיב עמכם :
ויאמר העם אל יהושע לא כי
את יהוה נעבד : ויאמר יהושע
אל העם עדים אתם בכם כי
אתם בחרתם לכם את יהוה
לעבד אתו ויאמרו עדים :
ועתה הסירו את אלהי הנכר
אשר בקרבכם והטו את לבבכם
אל יהוה אלהי ישראל :
ויאמר העם אל יהושע את
יהוה אלהינו נעבד ובקולו
נשמע : ויכרת יהושע ברית
לעם ביום ההוא וישם לו חק
ומשפט בשכם : ויכתב יהושע
את הדברים האלה בספר תורת
אלהים ויקח אבן גדולה ויקימה
שם תחת האלה אשר במקדש
יהוה : ויאמר יהושע אל כל
העם הנה האבן הזאת תהיה
בנו לעדה כי היא שמעה את
כל אמרי יהוה אשר דבר עמנו
והיתה בכם לעדה פן תכחשון
באלהיכם : וישלח יהושע את
העם איש לנחלתו : ויהי אחרי
הדברים האלה וימת יהושע
בן נון עבד יהוה בן מאה
ועשר שנים : ויקברו אתו
בגבול נחלתו בתמנת סרח
אשר בהר אפרים מצפון להר
געש : ועצמות יוסף אשר
העלו בני ישראל ממצרים
קברו בשכם בחלקת השדה
אשר קנה יעקב מאת בני חמור
אבי שכם בקשיטה מאה
ויהיו לבני יוסף לנחלה :
ואלעזר בן אהרן מת ויקברו
אתו בגבעת פינחס בנו אשר
נתן לו בהר אפרים : ב : ויעל
בני יהודה בראשונה ויאמר
יהוה הנה נתתי את הארץ
בידו : ויאמר יהודה לשמעון
אחיו עלה אתי בגורלי והלחמה
בכנעני והלכתי גם אני אתך
בגורלך וילך שמעון אתו :
ויעל יהודה ויתן יהוה את
הכנעני והפרזי בידם ויכו
אתם בבזק עשרת אלפים איש :
ויפגעו את אדני בזק בבזק
וילחמו בו ויכו את הכנעני
והפרזי : ויברח אדני בזק
וירדפו אחריו ויאחזו אתו
ויקצצו את בהנות ידיו ורגליו :
ויאמר אדני בזק שבעים מלכים
בהנות ידיהם ורגליהם כרתים
היו מלקטים תחת שלחני כאשר
עשיתי כן שלם לי אלהים
ויביאהו ירושלם וימת שם :
ויעשו בני יהודה בירושלם
וילכדוה ויכו אתה לפי חרב
ואת העיר שלחו באש :
ואחרי כן ירדו בני יהודה
להלחם בכנעני יושב ההר
והנגב והשפלה : וילך יהודה
אל הכנעני היושב בחברון
ושם חברון לפנים קרית ארבע
ויכו את ששי ואת אחימן
ואת תלמי : ויעל משם אל
יושבי דביר ושם דביר לפנים
קרית ספר : ויאמר כלב אשר
יכה את קרית ספר ולכדה
ונתתי לו את עכסה בתי לאשה :
וילכדה עתניאל בן קנז אחי
כלב הקטן ממנו ויתן לו את
עכסה בתו לאשה : ותסיתהו
בבואה ותדבר אל אביה שדה
ותצנח מעל החמור ויאמר לה
כלב מה לך : ותאמר תנה לי
ברכה כי ארץ הנגב נתתני
ונתתה לי גלת מים ויתן לה
את גלת עליות ואת גלת תחתות :
ובני הקיני חותן משה עלו
מעיר התמרים את בני יהודה
אל מדבר יהודה אשר בנגב
ערד וילך וישב את העם :
וילך יהודה את שמעון אחיו
וילחמו את הכנעני יושב צפת
ויחרימו אתה ויקרא את שם
העיר חרמה : ויסע יהודה
את עזה ואת גבולה ואת
אשקלון ואת גבולה ואת עקרון
ואת גבולה : ויהי יהוה את
יהודה וירש את ההר כי לא
הוריש את יושבי העמק כי
רכב ברזל להם : ויתנו לכלב
את חברון כאשר דבר משה
וירש משם את שלשת בני ענק :
והיבוסי יושב ירושלם לא
הורישו בני בנימין וישב
היבוסי את בני בנימין
בירושלם עד היום הזה :
ויעלו בית יוסף גם הם בבית
אל ויהי יהוה אתם : ויתורו
בית יוסף בבית אל ושם העיר
לפנים לוז : ויראו השומרים
איש יוצא מן העיר ויאמרו
אליו הראנא את מבוא העיר
ועשינו עמך חסד : ויראם את
מבוא העיר ויכו את העיר
לפי חרב ואת האיש ואת כל
משפחתו שלחו : וילך האיש
ארץ החתים ויבן עיר ויקרא
שמה לוז הוא שמה עד היום
הזה : ולא הוריש מנשה את
יושבי בית שאן ואת בנותיה
ואת יושבי תענך ואת יושבי
דור ואת יושבי יבלעם ואת
יושבי מגדו ואת יושבי נפת
כי הואיל הכנעני לשבת בארץ
הזאת : ויהי כי חזקו בני
ישראל וישימו את הכנעני
למס ולא הורישו הורש :
ואפרים לא הוריש את הכנעני
היושב בגזר ויהי הכנעני
בקרבו בגזר : זבולן לא
הוריש את יושבי קטרון ואת
יושבי נהלול ויהי הכנעני
בקרבו ויהי למס : אשר לא
הוריש את יושבי עכו ואת
יושבי צידון ואת אחלב ואת
אכזיב ואת חלבה ואת אפיק
ואת רחב : ויגר האשרי את
יושבי צר ואת יושבי צידון
ואת אחלב ואת אכזיב ואת
חלבה ואת אפיק ואת רחב :
וישב האשרי בקרב הכנעני
יושב הארץ כי לא הורישו :
ונפתלי לא הוריש את יושבי
בית שמש ואת יושבי בית
ענת ויהי בקרב הכנעני יושב
הארץ ויושבי בית שמש ובית
ענת היו להם למס : ויגרשו
בני דן את האמרי את יושבי
עיר החרס ואת יושבי אילון
ואת יושבי שעלבים ותכבד
יד בית יוסף ויהי להם למס :
וגבול האמרי מעלה עקרבים
מסלע ומעלה : ויעל מלאך
יהוה מן הגלגל אל הבכים
ויאמר אעלה אתכם ממצרים
ואבא אתכם אל הארץ אשר
נשבעתי לאבותיכם ואמר לא
אפר בריתי אתכם לעולם :
ואתם לא תכרתו ברית ליושבי
הארץ הזאת מזבחתיהם תתצו
ולא שמעתם בקולי מה זאת
עשיתם : ואמר גם אני לא
אגרשם מפניכם והיו לכם
לצדים ואלהיהם יהיו לכם
למוקש : ויהי כדבר מלאך
יהוה את הדברים האלה אל
כל בני ישראל וישא העם את
קולם ויבכו : ויקראו שם
המקום ההוא בכים ויזבחו שם
ליהוה : וישלח יהושע את
העם ויהלכו בני ישראל איש
לנחלתו לרשת את הארץ :
ויעבדו העם את יהוה כל ימי
יהושע וכל ימי הזקנים אשר
האריכו ימים אחרי יהושע
אשר ראו את כל מעשה יהוה
הגדול אשר עשה לישראל :
ויהי כל הדור ההוא גם הם
אל אבותיו ויקם דור אחר
אחריהם אשר לא ידעו את
יהוה וגם את המעשה אשר
עשה לישראל : ויעשו בני
ישראל את הרע בעיני יהוה
ויעבדו את הבעלים : ויעזבו
את יהוה אלהי אבותם המוציא
אותם מארץ מצרים וילכו
אחרי אלהים אחרים מאלהי
העמים אשר סביבותיהם
וישתחוו להם ויכעיסו את יהוה :
ויעזבו את יהוה ויעבדו לבעל
ולעשתרות : ויחר אף יהוה
בישראל ויתנם ביד שסים
ויבזזום ויתנם ביד אויביהם
מסביב ולא יכלו עוד לעמד
לפני אויביהם : בכל אשר
יצאו יד יהוה היתה בם לרעה
כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע
יהוה להם ויצר להם מאד :
ויקם יהוה שפטים ויושיעום
מיד שוסיהם : וגם אל שפטיהם
לא שמעו כי זנו אחרי אלהים
אחרים וישתחוו להם סרו
מהר מן הדרך אשר הלכו
אבותם לשמע מצות יהוה לא
עשו כן : וכי הקים יהוה להם
שפטים והיה יהוה עם השפט
והושיעם מיד אויביהם כל
ימי השפט כי נחם יהוה מנאקתם
מפני לחציהם ורעיהם :
והיה במות השפט ישובו
וישחיתו מאבותם ללכת אחרי
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות
להם לא הפילו ממעלליהם
ומדרכם הקשה : ויחר אף יהוה
בישראל ויאמר יען אשר עברו
הגוי הזה את בריתי אשר
צויתי את אבותם ולא שמעו
לקולי : גם אני לא אוסיף
להוריש איש מפניהם מן הגוים
אשר עזב יהושע וימת :
למען נסות בם את ישראל
השמרים הם את דרך יהוה
ללכת בם כאשר שמרו אבותם
אם לא : ויניח יהוה את הגוים
האלה בלתי הורישם מהר ולא
נתנם ביד יהושע : ואלה הגוים
אשר הניח יהוה לנסות בם את
ישראל את כל אשר לא ידעו
את כל מלחמות כנען : רק
בעבור דעת דעת בני ישראל
ללמדם מלחמה רק אשר לפנים
לא ידעום : חמשת סרני
פלשתים וכל הכנעני והצידני
והחוי יושב הר הלבנון מהר
בעל חרמון עד לבוא חמת :
ויהי להנסות בם את ישראל
לדעת הישמעו את מצות יהוה
אשר צוה את אבותם ביד משה :
ובני ישראל ישבו בתוך הכנעני
החתי והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי : ויקחו את בנותיהם
להם לנשים ואת בנותיהם
יתנו לבניהם ויעבדו את
אלהיהם : ויעשו בני ישראל
את הרע בעיני יהוה וישכחו
את יהוה אלהיהם ויעבדו את
הבעלים ואת האשרות :
ויחר אף יהוה בישראל
וימכרם ביד כושן רשעתים
מלך ארם נהרים ויעבדו בני
ישראל את כושן רשעתים
שמנה שנים : ויזעקו בני
ישראל אל יהוה ויקם יהוה
מושיע לבני ישראל ויושיעם
את עתניאל בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו : ותהי עליו רוח
יהוה וישפט את ישראל ויצא
למלחמה ויתן יהוה בידו את
כושן רשעתים מלך ארם
ותעז ידו על כושן רשעתים :
ותשקט הארץ ארבעים שנה
וימת עתניאל בן קנז :
ויוסיפו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ויחזק יהוה
את עגלון מלך מואב על
ישראל כי עשו את הרע בעיני
יהוה : ויאסף אליו את בני
עמון ועמלק וילך ויך את
ישראל ויירשו את עיר התמרים :
ויעבדו בני ישראל את עגלון
מלך מואב שמנה עשרה שנה :
ויזעקו בני ישראל אל יהוה
ויקם יהוה להם מושיע את
אהוד בן גרא בן הימיני איש
אטר יד ימינו : וישלחו בני
ישראל ביד מנחה לעגלון מלך
מואב : ויעש לו אהוד חרב
ופיה שנים גמד אמתו ויחגר
אתה תחת בגדו על ירך ימינו :
ויגש אהוד ומנחה לעגלון מלך
מואב ועגלון איש שמן מאד :
ויהי כהגישו את המנחה
וישלח את העם נושא המנחה
לעגלון מלך מואב : והוא שב
מן הפסילים אשר בגלגל
ויאמר דבר סתר לי אליך
המלך ויאמר הס ויצאו מעליו
כל העמדים עליו : ויבא אליו
והנה הוא יושב בעלית המקרה
אשר לו לבדו ויאמר אהוד
דבר אלהים לי אליך ויקם
מעל הכסא : ויושט אהוד את
יד שמאלו ויקח את החרב
מעל ירכו ימינו ויתקעה בבטנו :
וגם הנצב בעקב בנצבה ויצא
הפרשדנה בעדה ולא שלף את
החרב יצא הפרשדנה בעדה :
ויצא אהוד המסדרונה וישגר
דלתות העלית בעדו וינעל :
והוא יצא ועבדיו באו וירא
והנה דלתות העלית נעולות
ויאמרו אך מסיך הוא את רגליו
בחדר המקרה : ויחילו עד בוש
והנה אינו פתח דלתות העלית
ויקחו את המפתח ויפתחו
והנה אדונם נפל ארצה מת :
ואהוד נמלט בעת שהותם
ויעבר את הפסילים וינצל
שעירתה : ויהי בבואו ויתקע
בשופר בהר אפרים וירדו
עמו בני ישראל מן ההר והוא
לפניהם : ויאמר אלהם רדפו
אחרי כי נתן יהוה את אויביכם
את מואב בידכם וירדו אחריו
וילכדו את מעברות הירדן
למואב ולא נתנו איש לעבר :
ויכו את מואב בעת ההיא כעשרת
אלפים איש כל שמן וכל איש
חיל ולא נמלט איש : ותכנע
מואב ביום ההוא תחת יד
ישראל ותשקט הארץ שמנים
שנה : ואחריו היה שמגר בן
ענת ויך את פלשתים ששים
איש במלמד הבקר וגם הוא
הושיע את ישראל : ויהי אחרי
אהוד וימכרו בני ישראל ביד
יבין מלך כנען אשר מלך
בחצור ושר צבאו סיסרא והוא
יושב בחרשת הגוים :
ויזעקו בני ישראל אל יהוה
כי תשע מאות רכב ברזל לו
ועשרים שנה לחץ את בני
ישראל בחזקה : ודבורה אשת
לפידות היא נביאה שפטה את
ישראל בעת ההיא : והיא
יושבת תחת תמר דבורה בין
הרמה ובין בית אל בהר
אפרים ויעלו אליה בני ישראל
למשפט : ותשלח ותקרא לברק
בן אבינעם ממקדש נפתלי
ותאמר אליו הלא צוה יהוה
אלהי ישראל לך ומשכת בהר
תבור ולקחת עמך עשרת אלפים
איש מבני נפתלי ומבני זבולן :
והמשכתי אליך אל נחל קישון
את סיסרא שר צבא יבין
ואת רכבו ואת המונו ונתתיו
בידך : ויאמר אליה ברק אם
תלכי עמי והלכתי ואם לא
תלכי עמי לא אלך : ותאמר
הלך אלך עמך אפס כי לא
תהיה תפארתך על הדרך אשר
אתה הולך כי ביד אשה ימכר
יהוה את סיסרא ותקם דבורה
ותלך עם ברק קדשה : ויזעק
ברק את זבולן ואת נפתלי
קדשה ויעל ברגלו עשרת אלפים
איש ותעל עמו דבורה :
וחבר הקיני נפרד מבני קין
מבני חובב חתן משה ויט אהלה
עד אלון בצענים אשר אצל
קדש : ויגידו לסיסרא כי עלה
ברק בן אבינעם הר תבור :
ויזעק סיסרא את כל רכבו
תשע מאות רכב ברזל ואת כל
העם אשר עמו מחרשת הגוים
אל נחל קישון : ותאמר דבורה
אל ברק קום כי זה היום אשר
נתן יהוה את סיסרא בידך
הלא יהוה יצא לפניך וירד
ברק מן הר תבור ועשרת אלפים
איש אחריו : ויהם יהוה את
סיסרא ואת כל רכבו ואת כל
המחנה לפי חרב לפני ברק
וירד סיסרא מעל המרכבה
וינס ברגליו : וברק רדף
אחרי הרכבות ואחרי המחנה
עד חרשת הגוים ויפל כל
מחנה סיסרא לפי חרב לא
נשאר עד אחד : וסיסרא נס
ברגליו אל אהל יעל אשת חבר
הקיני כי שלום בין יבין מלך
חצור ובין בית חבר הקיני :
ותצא יעל לקראת סיסרא
ותאמר אליו סור אדני סור
אלי אל תירא ויסר אליה
האהלה ותכסהו בשמיכה :
ויאמר אליה השקיני נא מעט
מים כי צמאתי ותפתח את
נאד החלב ותשקהו ותכסהו :
ויאמר אליה עמד פתח האהל
והיה אם איש יבא ושאלך
ואמר היש פה איש ואמרת אין :
ותקח יעל אשת חבר את יתד
האהל ותשם את המקבת בידה
ותבא אליו בלאט ותתקע את
היתד ברקתו ותצנח בארץ
והוא נרדם ויעף וימת :
והנה ברק רדף את סיסרא
ותצא יעל לקראתו ותאמר
אליו לך ואראך את האיש
אשר אתה מבקש ויבא אליה
והנה סיסרא נפל מת והיתד
בקרתו : ויכנע אלהים ביום
ההוא את יבין מלך כנען
לפני בני ישראל : ותלך יד
בני ישראל הלוך וקשה על
יבין מלך כנען עד אשר הכרית
את יבין מלך כנען : ותשר
דבורה וברק בן אבינעם ביום
ההוא לאמר : בפרוע פרעות
בישראל בהתנדב עם ברכו
יהוה : שמעו מלכים האזינו
רוזנים אנכי ליהוה אנכי
אשירה אזמר ליהוה אלהי
ישראל : יהוה בצאתך משעיר
בצעדך משדה אדום ארץ רעשה
אף שמים נטפו אף עבים נטפו
מים : הרים נזלו מפני יהוה
זה סיני מפני יהוה אלהי
ישראל : בימי שמגר בן ענת
בימי יעל חדלו ארחות והלכי
נתיבות יעלו אורחות : חדלון
פרזון בישראל חדלו עד
שקמתי דבורה שקמתי אם
בישראל : בחרו אלהים חדשים
אז לחם שער אם מגן יראה
ורמח בארבעים אלף בישראל :
לבי לחוקקי ישראל המתנדבים
בעם ברכו יהוה : רכבי אתנות
צחרות ישבי על מדין והלכי
על דרך שיחו : מקול מחצצים
בין משאבים שם יתנו צדקות
יהוה צדקות פרזונו בישראל
אז ירדו לשערים עם יהוה :
עורי עורי דבורה עורי עורי
דברי שיר קום ברק ושבה
שביך בן אבינעם : אז ירד
שריד לאדירים עם יהוה ירד
לי בגבורים : מאפרים שרשם
בעמלק אחריך בנימין בעמיך
מכיר ירדו מחקקים ומזבלון
משכים בשבט סופר : ושרי
יששכר עם דבורה וישכר כן
ברק שלח בעמק רגליו בפלגות
ראובן גדלים חקרי לב : למה
ישבת בין שפתים לשמע שרקות
עדרים פלגות ראובן גדלים
חקרי לב : גלעד בעבר הירדן
שכן ודן למה יגור אניות
אשר ישכון על חופי ים ועל
מפרציו ישכון : זבולן עם
חרף נפשו למות ונפתלי על
מרומי שדה : באו מלכים
נלחמו אז נלחמו מלכי כנען
בתענך על מי מגדו בצע כסף
לא לקחו : מן השמים נלחמו
הכוכבים ממסלותם נלחמו עם
סיסרא : נחל קישון גרפם
נחל קדומים נחל קישון תדכם
נפשי עז : אז הלמו עקבי סוס
מדהרות מדהרות אבירו :
ארורו מרוז אמר מלאך יהוה
ארור ארור יושביה כי לא
באו לעזרת יהוה בעזרת יהוה
בגבורים : ברוכה מנשים יעל
אשת חבר הקיני מנשים באהל
תברך : מים חלב נתנה בסף
חמאה הקריבה : ידה ליתד
תשלחנה וימינה להלמות
עמלים והלמה סיסרא מחקה
ראשו ומחצה וחלפה רקתו :
בין רגליה כרע נפל שכב בין
רגליה כרע נפל באשר כרע
שם נפל שדוד : בעד החלון
נשקפה ותיבב אם סיסרא
בעד האשנב אם תאחר רכבו
לבוא מדוע בששו רכבותיו
לבוא : חכמות שריותיה
תענה אף היא תשיב אמריה
לה : הלא ימצאו יחלקו שלל
רחם רחמתים לראש גבר שלל
צבעים לסיסרא שלל צבעים
רקמה צבעים רקמתים לצואר
שלל : כן יאבדו כל אויביך
יהוה ואהביו כצאת השמש
בגבורתו : ותשקט הארץ
ארבעים שנה : ויעשו בני
ישראל הרע בעיני יהוה
ויתנם יהוה ביד מדין שבע
שנים : ותעז יד מדין על
ישראל מפני מדין עשו להם
בני ישראל את המחלות אשר
בהרים ואת המערות ואת
המצודות : והיה אם זרע
ישראל ועלה מדין ועמלק
ובני קדם ועלו עליו : וחנו
עליהם ושחתו את יבול הארץ
עד בואך עזה ולא ישאירו
מחיה בישראל וצאן ושור
וחמור לא ישאירו : כי הם
ומקניהם יעלו ואהליהם יבאו
כמוך ארבה לרב והם ולגמליהם
אין מספר ויבאו בארץ
לשחתה : וידל מאד ישראל
מפני מדין ויזעקו בני ישראל
אל יהוה : ויהי כי זעקו בני
ישראל אל יהוה על אודות
מדין : וישלח יהוה איש נביא
אל בני ישראל ויאמר להם כה
אמר יהוה אלהי ישראל אנכי
העליתי אתכם ממצרים
והוצאתי אתכם מבית עבדים :
ואציל אתכם מיד מצרים ומיד
כל לחציכם ואגרש אותם
מפניכם ואתן לכם את ארצם :
ואמר אליכם אנכי יהוה
אלהיכם לא תיראו את אלהי
האמרי אשר אתם יושבים
בארצו ולא שמעתם בקולי :
ויבא מלאך יהוה וישב תחת
האלה אשר בעפרה אשר ליואש
אבי העזרי וגדעון בנו חבט
חטים בגת להניס מפני מדין :
וירא אליו מלאך יהוה ויאמר
אליו יהוה עמך גבור החיל :
ויאמר אליו גדעון בי אדני
ויש יהוה עמנו ולמה מצאתנו
כל זאת ואיה כל נפלאתיו
אשר ספרו לנו אבותינו לאמר
הלא ממצרים העלנו יהוה
ועתה נטשנו יהוה ויתנו
בכף מדין : ויפן אליו יהוה
ויאמר לך בכחך זה והושעת
את ישראל מכף מדין הלא
שלחתיך : ויאמר אליו בי
אדני במה אושיע את ישראל
הנה אלפי הדלה במנשה
ואנכי הצעיר בבית אבי :
ויאמר אליו כי אהיה עמך
והכית את מדין כאיש אחד :
ויאמר אליו אם נא מצאתי חן
בעיניך ועשית לי אות שאתה
מדבר עמי אל תמש נא מזה עד
בואי אליך והוצאתי את מנחתי
והנחתי לפניך ויאמר אנכי
אשב עד שובך : ויבא גדעון
ועשה גדי עזים ואיפת קמח
מצות הבשר שם בסל ומרקו
שם בפרור והמרק הוציא
אליו תחת האלה והגש :
ויאמר אליו מלאך האלהים
קח את הבשר ואת המצות
והנח אל הצור הזה ומרק שפך
ויעש כן : וישלח יהוה את
קצה המטה אשר בידו ויגע
בבשר ובמצות ותעל אש מן
הצור ותאכל את הבשר ואת
המצות ומלאך יהוה הלך מעיניו :
וירא גדעון כי מלאך יהוה הוא
ויאמר גדעון אהה אדני יהוה
כי על כן ראיתי מלאך יהוה
פנים אל פנים : ויאמר לו
יהוה שלום לך אל תירא לא
תמות : ויבן שם גדעון מזבח
ליהוה ויקרא לו יהוה שלום
עד היום הזה עודנו בעפרת
האבי העזרי : ויהי בלילה
ההוא ויאמר אליו יהוה קח
את פר השור לאביך ופר שור
שני שבע שנים והרסת את
מזבח הבעל אשר לאביך
ואת האשרה אשר עליו תכרת :
ובנית מזבח ליהוה אלהיך על
ראש המעוז הזה במערכה
ולקחת את פר השני והעלית
עולה בעצי האשרה אשר
תכרת : ויקח גדעון עשרה
אנשים מעבדיו ויעש כאשר
דבר יהוה אליו ויהי כי ירא
את בית אבותיו ואת אנשי
העיר מעשות יומם ויעש לילה :
וישכימו אנשי העיר בבקר
והנה נתץ מזבח הבעל וכי
כרתה האשרה אשר עליו
ופר השור הוקרב על המזבח
הנבנה : ויאמרו איש אל רעהו
מי עשה הדבר הזה ויבקשו
וידרשו ויאמרו גדעון בן יואש
עשה הדבר הזה : ויאמרו
אנשי העיר אל יואש הוצא את
בנך וימת כי נתץ את מזבח
הבעל וכי כרת האשרה אשר
עליו : ויאמר יואש לכל הנצבים
עליו התריבון אתם לבעל אם
אתם תושיעון אתו הנלחם לו
עד הבקר בטרם יומת עוד
הבעל אם אלהים הוא כי נתץ
איש את מזבחו : ויקרא ביום
ההוא לגדעון ירובעל לאמר
ישב בו הבעל כי נתץ את
מזבחו : וכל מדין ועמלק
ובני קדם נאספו יחדו ויעברו
וחנו בעמק יזרעאל : ורוח
יהוה לבשה את גדעון ויתקע
בשופר ויזעק אביעזר אחריו :
ומלאכים שלח בכל מנשה
ויזעק גם הוא אחריו ואשר
ושבולן ונפתלי ויעלו לקראתם :
ויאמר גדעון אל אלהים אם
מושיע אתה את ישראל בידי
כאשר דברת : הנה אנכי מניח
גיזת הצמר בגרן אם טל יהיה
על הגיזה לבדה ויבש על כל
הארץ ויעש אלהים כן ביום
ההוא ויהי טל על הגיזה לבדה
ויבש על כל הארץ : ויאמר
גדעון אל אלהים אל יחר אפך
בי ואדברה אך אנסה נא אך
בגיזה לבדה יהי יבש ועל כל
הארץ יהי טל : ויעש אלהים
כן בלילה ההוא ויהי יבש על
הגיזה לבדה ועל כל הארץ היה
טל : וישכם ירובעל הוא
גדעון וכל העם אשר עמו
ויחנו על עין חרוד ומחנה
מדין היה לו צפונה מגבעת
המורה בעמק : ויאמר יהוה
אל גדעון רב העם אשר עמך
מתתי את מדין בידם פן תפאר
עלי ישראל לאמר ידי הושיעה
לי : ועתה קרא נא באזני העם
לאמר מי הירא ורך הלבב ישב
וצפר מהר הגלעד וישבו מן
העם עשרים ושנים אלף ויותר
עשרת אלפים נשארו : ויאמר
יהוה אל גדעון עוד העם רב
הורד אתם אל המים ואצרף
לך שם ואשר אמר אליך זה
ילך אתך הוא ילך אתך וכל
אשר אמר אליך זה לא ילך
אתך הוא לא ילך : ויורד את
העם אל המים ויאמר יהוה אל
גדעון כל אשר ילקק בלשונו
מן המים כאשר ילקק הכלב
אותו תעמיד לבדו וכל אשר
יכרע על ברכיו לשתות :
ויהי מספר הלקים ידם אל
פיהם שלש מאות איש וכל
יתר העם כרעו על ברכיהם
לשתות מים : ויאמר יהוה אל
גדעון בשלש מאות האנשים
הלקים אושיע אתכם ואתן את
מדין בידך וכל העם ילכו איש
למקומו : ויקחו צדה בידם
ושופריהם ויתר איש ישראל
שלח איש לאהליו ואת שלש
מאות האנשים חזק ומחנה
מדין היתה לו מתחתיו בעמק :
ויהי בלילה ההוא ויאמר יהוה
אליו קום רד במחנה כי נתתיו
בידך : ואם ירא אתה לרדת
רד אתה ופרה נערך אל המחנה
ושמעת מה ידברון ואחר
תחזקנה ידיך וירדת במחנה :
וירד הוא ופרה נערו אל קצה
החמושים אשר במחנה : ומדין
ועמלק וכל בני קדם נפלים
בעמק כארבה לרב וגמליהם
אין מספר כחול אשר על שפת
הים לרב : ויבא גדעון והנה
מספר לחם לרעהו חלום ויאמר
הנה חלמתי חלום והנה צלול
שעורים מתהפך במחנה מדין
ויבא עד האהל ויכהו ויפל
וישתחו ויאמר איש אל רעהו
אין זאת כי אם חרב גדעון בן
יואש איש ישראל נתן אלהים
בידו את מדין ואת כל המחנה :
ויהי כשמע גדעון את ספר
החלום ושברו וישתחו וישב
אל מחנה ישראל ויאמר קומו
כי נתן יהוה בידכם את מחנה
מדין : ויחלק שלש מאות
האנשים שלשה ראשים ויתן
שופרות ביד כל אחד מהם
וכדים ריקם ולפידים בתוך
הכדים : ויאמר אלהם אלי
תראו ועשו כן והנה אני בא
בקצה המחנה והיה כאשר אעשה
כן תעשו : ואתקע אני ובכל
אשר אתי בשופר ותקעתם גם
אתם בשופרות סביב לכל
המחנה ואמרתם לגדעון ולמען
יהוה : ויבא גדעון ומאה
האנשים אשר אתו בקצה
המחנה בראשת האשמרת
התיכונה אך העירו את השמרים
ויתקעו בשופרות ויכתו את
הכדים אשר בידם : ותקעו
שלשת הראשים בשופרות
וישברו את הכדים ויחזקו
בשמאלם בלפידים וימינם
בשופרות לתקע ויקראו חרב
ליהוה ולגדעון : ויעמדו איש
תחתיו סביב למחנה ויראו כל
המחנה וירעו וינסו : ויתקעו
שלש מאות התקעים והשם
יהוה חרב איש ברעהו בכל
המחנה וינס המחנה עד בית
השטה צרתה עד שפת אבל
מחולה על טבת : ויזעקו איש
אפרים לאמר רדו לקראת מדין
ולכדו להם את המים עד בית
ברה והירדן ויזעק כל איש
אפרים וילכדו את המים עד
בית ברה והירדן : ויתפשו את
שני שרי מדין את עורב ואת
זאב ויהרגו את עורב בצור
עורב ואת זאב הרגו ביקב זאב
וירדפו את מדין וראש עורב
וזאב הביאו אל גדעון מעבר
לירדן : ויאמרו אליו אפרים
מה הדבר הזה עשית לנו לבלתי
קראתנו כי הלכת להלחם
במדין ויריבו אתו בחזקה :
ויאמר אליהם מה עתה עשיתי
כמכם הלא טוב עללת אפרים
מבצר אביעזר בידכם נתן
אלהים את שרי מדין את עורב
ואת זאב ומה יכלתי עשות
כמכם אז רפתה רוחם מעליו
בדברו את הדבר הזה :
ויבא גדעון הירדנה עברה הוא
ושלש מאות האנשים אשר אתו
עיפים ורדפים : ויאמר לאנשי
סכות תנו נא לחם לעם אשר
ברגלי כי עיפים הם ואנכי
רדף אחרי זב

لمصطلح .

مد : ولمذ ام كلم : لا يصد لالا
أمزنا دالمسوصد مح لهم : حزم ح
مزلا لا مسا : ولمهم لا لمسا : وجلم لا
لم مح لهم .

مج : ولجزم أسجل ةوها لزح ومللا
ولجنا غجنا ضجتسم : ولهصد لا
ولجزا بل ضجتنا .

مه : ولمذ جلنم لجلم : صوم هذا
لهلا تلهلا : ولنا لحلا نجما هذا .

مو : ولمذ جلنم لجلم : صوم
جلنا صوصوم : ولمذ ام : ار لها كلم
ولهزا لمذ ام .

مز : ولالا لهلا : ولمذ مزلم هنا
لهلا تلهلا : ولجزم ومحلم نجم :
ولمذ ام كلم : هنا لمذ هذا .

مس : ولمذم حضلم : ولمذ : صوم
كلم هعضد ولهلا لهصةوهلا جزلهوه .

مح : ولا لصجنا غجنا لمذا جزلجل : ولقلا
جزنتا دلهملم . صه لمذ ولجنا : ولصلاه
هنضا لنلصتم .

حم : ام لصجنحه لاجزلجه . ولصوخلا
لا لمقم .

حا : لا منا لنا نهلا نصصت : ولا
ملا نا جلنا حصلد . هذا لمذا نصم :
ولجزلجل ولصضلله .

حب : لمذا دلقم لجلم مح صجلم :
نصوم ولجنحه ولصوصم .

حد : ولمذ لم كلم : لا لمصم لالا
أمزنا دالمسوصد مح لهم : حزم ح
مزلا لا مسا : ولمهم لا لمسا : وجلم لا
لم مح لهم .

حه : ولجزم أسجل ةوها لزح ومللا
ولجنا غجنا ضجتسم : ولهصد لا
ولجزا بل ضجتنا .

حو : ولمذ جلنم لجلم : صوم هذا
لهلا تلهلا : ولنا لحلا نجما هذا .

حز : ولمذ جلنم لجلم : صوم
جلنا صوصوم : ولمذ ام : ار لها كلم
ولهزا لمذ ام .

حس : ولالا لهلا : ولمذ مزلم هنا
لهلا تلهلا : ولجزم ومحلم نجم :
ولمذ ام كلم : هنا لمذ هذا .

ن : ولمذ جلنم لجلم : صوم هذا
لهلا تلهلا : ولنا لحلا نجما هذا .

صلاح : حج .

١ : ولمذا جلنم جلجلم مح لمنم هذا
لصجنحه لمهذا : ولا لمذ ام جلجل
غجنا لمجلد لمهذا : ولمنم لمجلنا لمقم .

٢ : ولمذم لصلاه : ولمذ : ولمذ جلنم
جلم جلجل : ولمذ لجلا لجلا نمنم .

٣ : ولمذ لصلاه : ولمذ : ولمذ جلنم
جلم جلجل : ولمذ لجلا لجلا نمنم .

٤ : ولمذ جلنم لجلم : صوم
جلنا صوصوم : ولمذ ام : ار لها كلم
ولهزا لمذ ام .

٥ : ولمذ جلنم لجلم : صوم هذا
لهلا تلهلا : ولنا لحلا نجما هذا .

٦ : ولمذ لصلاه : ولمذ : ولمذ جلنم
جلم جلجل : ولمذ لجلا لجلا نمنم .

٧ : ولمذ لصلاه : ولمذ : ولمذ جلنم
جلم جلجل : ولمذ لجلا لجلا نمنم .

٨ : ولمذ لصلاه : ولمذ : ولمذ جلنم
جلم جلجل : ولمذ لجلا لجلا نمنم .

٩ : ولمذ لصلاه : ولمذ : ولمذ جلنم
جلم جلجل : ولمذ لجلا لجلا نمنم .

١٠ : ولمذ لصلاه : ولمذ : ولمذ جلنم
جلم جلجل : ولمذ لجلا لجلا نمنم .

פרשת : כד .

א : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . ב : ושחט כהן את זבח השלמים : ולא אמר ישחטו הכהנים : ואמר את זבח השלמים ולא אמר את העולה . ג : והקטיר הכהן את הכל : ולא אמר הכהנים : ואמר הכהן את הכל ולא אמר את העולה . ד : ואמר כהן את אחד הכהנים : ולא אמר הכהנים : ואמר הכהן את הכל ולא אמר את העולה . ה : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . ו : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . ז : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . ח : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . ט : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . י : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . יא : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . יב : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . יג : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . יד : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . טו : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . טז : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . יז : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . יח : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . יט : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . כ : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . כא : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . כב : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . כג : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . כד : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . כה : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . כו : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . כז : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . כח : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . כט : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה . ל : וזאת תורת הזבח : זה הוא הזבח שנזבח לשם שלמים : ואמר זבח ולא אמר עולה : ואמר תורת הזבח ולא אמר תורת העולה .

حد : وقيد طلاق فعلها بحيث
لا وطء .
هـ : وقيد طلاق كل : وقيد
لا بد منه لصحة الإيقاع فيما
إذا لم يقيد بكل أو ما في معناها .
و : وقيد الطلاق بالمنكوحة :
لأن الطلاق لا يلحق الأجنبية
إلا إذا علقه بالنكاح كما مر .
ز : وقيد الطلاق بالمنكوحة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء شبهة أو فاسد إلا إذا
نواه أو قال أردت به الطلاق
السابق أو أردت به أن عصمتي
عليك قوية فإنه يقبل قوله
بيمينه لاحتمال كلامه .
ح : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء شبهة كما مر .
ط : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء فاسد كما مر .
ي : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
يا : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
يب : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
يج : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
يد : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
يه : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
يو : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
يز : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
يح : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
يط : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
ك : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
كا : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
كب : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
كج : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
كد : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
كه : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
كو : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
كز : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
كح : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
كط : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
ل : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
لا : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
لب : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
لج : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
لد : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
له : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
لو : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
لز : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
لح : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
لط : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
م : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
ما : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
مب : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
مج : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
مد : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
مه : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
مو : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
مز : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
مح : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
مط : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
ن : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
نا : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
نب : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
نج : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
نه : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
نو : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
نز : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
نح : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
نط : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
س : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
سا : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
سب : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
سج : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
سد : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
سه : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
سو : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
سز : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
سح : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
سط : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
ع : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
عا : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
عب : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
عج : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
عد : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
عه : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
عو : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
عز : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
عح : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
عط : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
ف : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
فا : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
فب : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
فج : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
فد : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
فه : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
فو : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
فز : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
فح : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
فط : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
ص : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
صا : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
صب : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
صج : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
صد : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
صه : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
صو : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .
صز : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء حرام كما مر .
صح : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مندوب كما مر .
صط : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مباح كما مر .
ض : وقيد الطلاق بالمعتدة :
لأن الطلاق لا يلحق المعتدة
عن وطء مكروه كما مر .

ܠ : ܘܡܫܬܠܡܐ ܕܝܗܘܫܦܛ ܐܚܪܢܐ ܚܒܝܫܐ
ܠܒܒܗܘܢ : ܘܩܪܝܒܐ ܚܒܘܫܐ ܠܐܚܐ ܕܡܫܒܚܬܐ .
ܠܐ : ܘܝܬܒ ܝܗܘܫܦܛ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܘܪܫܠܡ .
ܠܒ : ܘܥܒܕ ܗܘܐ ܫܦܝܪ ܩܕܡ ܡܪܝܐ :
ܘܒܬܪ ܚܛܗܝ ܕܐܚܐܒ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܝܠܗ .
ܠܓ : ܘܡܠܟܘ ܗܠܝܢ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܘܕܐ :
ܘܢܩܫ ܚܘܝܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܐܘܚܙܝܐ :
ܗܘ ܘܝܬܒ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܒܗܬܗ .
ܠܕ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܠܐ ܬܣܝܒ
ܡܢܗ : ܡܛܠ ܕܐܬܚܫܒܬ ܡܠܟܐ ܐܢܐ ܠܗ :
ܘܠܒܢܝܗ ܟܠܗܘܢ : ܘܠܒܢܘܗܝ ܐܒܗܐ . ܘܥܒܕ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܥܒܕܬ ܠܚܝܘܬܐ ܡܠܟܐ ܕܐܡܘܪܝܐ
ܕܩܕܡ ܗܘܐ ܒܝܘܡܬܗ .
ܠܗ : ܘܫܟܒ ܥܡ ܐܒܗܘܗܝ : ܘܐܬܩܒܪ ܥܡ
ܐܒܗܘܗܝ : ܘܡܠܟ ܚܠܦܘܗܝ ܐܚܙܝܐ : ܘܒܪܗ
ܐܚܪܢܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܓ .

ܐ : ܘܡܪܕܘ ܡܘܐܒ ܒܝܣܪܐܝܠ : ܘܒܬܪ ܕܡܝܬ ܐܚܐܒ
ܡܠܟܐ ܕܝܣܪܐܝܠ ܡܢ ܕܒܬܪ ܕܡܝܬ ܐܚܐܒ .
ܒ : ܘܢܦܠ ܐܚܙܝܐ ܡܢ ܟܘܬܐ : ܗܘ ܕܒܥܠܝܬܗ
ܕܒܫܡܪܝܢ ܘܐܬܟܪܗ .
ܓ : ܘܫܕܪ ܐܝܙܓܕܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܚܙܝܐ
ܡܠܟܐ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܙܠܘ ܫܐܠܘ
ܠܗܘܢ ܠܒܥܠܙܒܘܒ ܐܠܗܐ ܕܥܩܪܘܢ ܐܢ ܚܝܐ ܐܢܐ .
ܕ : ܘܐܡܪ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܐܠܝܐ ܬܫܒܝܐ :
ܩܘܡ ܣܩ ܠܐܘܪܥܐ ܠܐܝܙܓܕܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܡܪܝܢ
ܐܝܟ ܕܬܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܕܠܐ ܐܝܬ ܐܠܗܐ ܒܝܣܪܐܝܠ . ܘܐܙܠܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܠܡܫܐܠ ܠܒܥܠܙܒܘܒ ܐܠܗܐ ܕܥܩܪܘܢ .
ܗ : ܘܐܡܪ ܐܠܝܐ ܠܐܝܙܓܕܐ ܗܠܝܢ ܠܡܠܟܐ ܕܒܥܠ
ܕܝܢܐ ܠܐܝܕܐ ܡܢ ܕܐܪܥܐ ܕܡܢ ܚܪܝܢ ܐܢܐ : ܠܐܪܥܐ ܕܢܦܠܬ
ܟܦܢܐ ܠܡܫܐܠܬܗ : ܘܠܡܫܬܐܠܘ ܠܗ : ܗܐ ܕܒܩܠܐ
ܒܝܬ ܡܢ ܡܫܟܒܐ : ܘܐܬܗܘܢ ܐܡܝܢ ܕܐܪܥܐ :
ܘܗܘܐ ܚܝܐ ܠܐܘܣܦܢܐ .
ܘ : ܘܩܡܘ ܠܡܠܟܐ ܕܒܥܠ ܡܢ ܩܕܡ ܐܚܙܝܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ :
ܡܢ ܩܡ ܐܢܬ ܕܡܫܟܒܐ : ܘܚܒܪܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܣܪܐܝܠ :
ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܕܡܠܟܐ ܕܫܡܪܝܢ .
ܙ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܐܝܟ ܗܘ ܕܢܦܩ ܠܘܩܒܠܟܘܢ :
ܘܐܡܪ ܠܟܘܢ ܗܠܝܢ ܦܬܓܡܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܝ ܡܠܟܐ :
ܘܐܡܪܘ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܠܗ ܡܠܟܐ .
ܚ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ : ܓܒܪܐ ܗܘ ܕܡܫܝܚ ܒܐܘܠܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ :
ܡܢ ܐܝܟ ܗܘ ܐܚܝܕ ܕܡܠܟܐ .
ܛ : ܘܫܕܪ ܡܠܟܐ ܠܐܠܝܐ : ܪܒ ܚܡܫܝܢ ܘܚܡܫܝܢ ܕܝܠܗ
ܡܠܟܐ ܕܡܘܐܒ ܥܡܗ ܚܠܦ : ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܝ : ܐܢܐ ܓܒܪܐ ܢܦܩ ܡܢ ܫܡܝܐ : ܘܢܟܠ
ܐܫܬܐ ܕܐܪܥܐ : ܗܝ ܐܢܬ ܠܘ ܐܠܗܐ ܗܘ : ܘܟܕ
ܢܚܬܬ ܠܡܫܬܐܠܘ ܗܝ ܐܢܬ ܘܠܗܘܢ ܘܠܚܡܫܝܢ .
ܝܐ : ܘܐܡܪ ܐܠܝܐ ܠܡܠܟܐ . ܠܐ ܗܘܐ
ܥܡܗܘܢ : ܘܠܐ ܐܬܚܫܒܘܗܝ ܠܐܪܥܐ ܡܠܟܐ
ܕܝܢܐ ܗܘ .
ܝܒ : ܘܫܕܪ ܡܠܟܐ ܥܡܗ ܐܘܪܚܐ : ܘܐܡܪ
ܠܐܘܣܦܢܐ ܕܟܠܗ : ܘܠܗ ܠܐܪܥܝܗܘܢ : ܡܛܠ
ܕܠܐ ܚܙܝܬ ܐܢܐ ܠܡܫܒܚܘ ܕܐܪܥܐ ܐܚܪܢܐ .
ܝܓ : ܘܫܒܩܘ ܐܘܣܦܢܐ ܕܡܘܐܒ ܘܐܬܘ
ܠܗܘܢ ܟܠܗ : ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ : ܠܐ ܚܙܝܐ ܡܠܟܐ
ܠܡܠܟܬܐ ܐܚܪܢ .

حلمه . ولا صؤم هذا وفؤه حنب
تهؤلا . ولب صوبا بد بهط .

س : وأهذ هذا لصوبا : حجج لو
سوا هؤهنا ؤسشا : وهوهسه لأيا :
وجلص دنجه إس سوا : يسوسه وسا .

ل : وؤجج صوبا سوا ؤسشا :
وهوه لأيا : وها دنجه سوا لنجذا :
سأذ حسوا ؤسشا وسنا .

ه : وؤجله تب بهؤد وؤجه داجها .

ا : وؤجله مح أجها : وؤجه حسا
دجذا : حهؤحذا ؤصؤه صوأت : مح
هؤسسا مح هؤنسة جهصا .

ت : وهح لهم جؤجله : وؤجه حسا
دأذف .

ط : وهح لهم جؤجله : وؤجه حجذا
دأذف : حهؤحذا دنؤهه مح وسوصا
دأهؤا : حهلد دأذف وسوصا وه
حهوأجتا : جها هوأجتا لجها أهؤا .

ع : حهلد شا حبلاهذ جهؤه
هؤجهه حهؤنا : وؤجسلا حبلنلا : وؤجسلا
دأذف .

ص : وأها مح بتلا ؤملم وه لبهؤجا
دنؤ : وهضحبه وؤه بد لسوصا حهوأجتا .

ه : وهلم جؤا : هم جؤا دأهذ هذا
لصوبا : ؤبهه لب بهط وأها لس هؤسا .

و : ؤهؤم جؤجه بهؤد لاحؤسها
هؤا : وهه جؤا : بله لهه .

س : جؤا ؤسؤوه ؤوؤجا : وسلوه
جلبلتا دهط : وجؤوه حسولؤسه :
ه مح هؤحذا أها وجؤجها لهؤا .

هد : وهح لهؤا لنسلاد : وهح هؤا لنسلاد :
لحوهؤ .

حم : وهح حوهؤ ؤسسا ؤجنسلا
حوأت : لؤه ؤسها حؤهسوا لوصجا
أهوهؤ .

حا : وؤجؤا بهؤد ابتاؤا لؤا هسف
هلحا دأهؤا : وأهذ إس .

حت : أحجذ دأذلم . ولا بهلا حسلا
ؤججهذا : ولا بسها مح هتسا حاقؤ :
أنا حاوؤس هلحا ساأذ : هؤهذا دهجذ
وسوصم .

حد : ولا عجت هسف لبهؤد
دهجذ جؤسوصه : وجهت هسف لجلم
سلم : ؤبهت لاوذا دبهؤد لهؤحذا :
وأها لنصم : وأها جاهت بد بهؤد .

حج : ؤهنسه بهؤد حاوصا دهؤذا :
وهؤا أذكه : مح أذهف ؤهؤهذا لنجت :
ؤهؤهذا لجنب هوهف : حهلد دهجذ وه أها
وسوصا ؤجنب هوهف .

حه : ؤبهجت بهؤد هلم حلوس
هوؤا : وهلت بهؤد حلوس هوؤا
دأهؤا : حهجهف ؤجلوهف حاؤوبه .

حو : حهلد دهجهف هؤجهس وه
هسف هلحا دأهؤا : وهه أهاجاه حلم
بد هلحا دهوأت ؤهؤهذا : ؤبهجت حلم
أذكه : مح وسوصه ؤهؤهذا لأذف .

حز : حهلد شا أهذم حهبلا : هؤله
لمهجهف : أهاجاه وهاجاه هؤبلوه هسف .

حس : حهلد دهؤا بججا مح مهجهف :
وجلحبلا مح جذجا هسف : وأجلا
لنج دهوأت : فلجلنت تلؤلا دأذف .

حه : وه لم أذكه : وهلم دهوأت : أجذا
بهط دؤهه : نؤت حاؤه ؤهجؤا :
فؤنلوه حجذا لهسف هلحا دأهؤا .

٣٥ لاويي العشيرة الذكور من ابن شهر فصاعدا
الى ابن ثلاثين سنة كل واحد آت الى الخدمة
٣٦ ليخدم في خيمة الاجتماع . وكان المحصى
منهم بعشائرهم الفين وستمائة .
٣٧ هم محصو عشائر مراري الذين احصاهم موسى
وهرون بامر الرب على يد موسى .
٣٨ والمحصون من جرشون بعشائرهم وبيوت
آبائهم
٣٩ من ابن شهر فصاعدا الى ابن ثلاثين سنة كل
واحد آت الى الخدمة في خيمة الاجتماع
٤٠ كان المحصى منهم بعشائرهم بيوت آبائهم
من ابن شهر فصاعدا الفين وستمائة وثلاثين .
٤١ هم محصو عشائر بني جرشون الذين احصاهم
موسى وهرون بامر الرب .
٤٢ والمحصون من عشائر بني مراري بعشائرهم
بيوت آبائهم
٤٣ من ابن شهر فصاعدا الى ابن ثلاثين سنة كل
واحد آت الى الخدمة في خيمة الاجتماع
٤٤ كان المحصى منهم بعشائرهم ثلثة الاف
وماتين .
٤٥ هم محصو عشائر بني مراري الذين احصاهم
موسى وهرون بامر الرب على يد موسى .
٤٦ جميع المحصين من اللاويين الذين احصاهم
موسى وهرون ورؤساء اسرائيل بعشائرهم
وبيوت آبائهم
٤٧ من ابن ثلاثين سنة فصاعدا الى ابن خمسين
سنة كل واحد آت ليخدم خدمة الخدمة وخدمة
الحمل في خيمة الاجتماع
٤٨ كان المحصى منهم ثمانية الاف وخمسمائة
وثمانين .
٤٩ بامر الرب احصاهم على يد موسى كل واحد
بحسب خدمته وبحسب حمله . هكذا المحصون
منه كما امر الرب موسى .

الفصل : ٥ .

١ وكلم الرب موسى قائلا :
٢ اوص بني اسرائيل ان يخرجوا من المحلة كل
ابرص وكل سيل وكل نجس لميت .
٣ ذكرا وانثى تخرجون الى خارج المحلة لا
تنجسون محلتهم التي انا ساكن في وسطها .
٤ ففعل بنو اسرائيل هكذا واخرجوهم الى خارج
المحلة كما كلم الرب موسى هكذا فعل بنو
اسرائيل .
٥ وكلم الرب موسى قائلا :
٦ كلم بني اسرائيل اذا فعل رجل او امرأة
شيئا من جميع خطايا الناس خيانة للرب
فاثمت تلك النفس
٧ فليقروا بخطيتهم التي عملوا ويرد ذنبه
برأسه ويزيد عليه خمسه ويعطيه لمن اذنب له .
٨ وان لم يكن للرجل ولي يرد الذنب اليه فالذنب
المرد للرب للكاهن فضلا عن كبش الكفارة
الذي يكفر به عنه .
٩ وكل تقدمة من جميع اقداس بني اسرائيل التي
يقربونها للكاهن تكون له .
١٠ واقداس كل واحد له وما يعطيه الكاهن
يكون له .

الفصل : ٦ .

١ وكلم الرب موسى قائلا :
٢ كلم بني اسرائيل وقل لهم اذا انفرز رجل او
امرأة بنذر نذير ليتنزر للرب

ح : واعطى لهرون الكاهن وقال له . ط
ي : ان امرأة رجل ضلت وخانته خيانة
ك : واضطجع رجل بها اضطجاعا زرعيا
وخفي عن عيني رجلها وهي مستترة
ل : وليس عليها شاهد وهي لم تؤخذ .
يا : فان اعترت روح غيرة على رجلها
فغار على امرأته وهي مستترة او اعترته
روح غيرة على رجلها فغار على امرأته
وهي لم تستتر .
يب : فليأت الرجل بامرأته الى الكاهن
ويأت بقربانها عنها عشر الايفة من
دقيق الشعير لا يصب عليه زيتا ولا
يجعل عليه لبانا لانه تقدمة غيرة هي
تقدمة تذكار تذكر الاثم .
يج : فيقربها الكاهن ويوقفها امام
الرب . يد : ويأخذ الكاهن ماء مقدسا
في اناء خزف ويأخذ الكاهن من التراب
الذي على ارض المسكن ويجعله في الماء .
يه : ويوقف الكاهن المرأة امام الرب
ويحل رأس المرأة ويجعل على كفيها
تقدمة التذكار التي هي تقدمة الغيرة
والكاهن يكون بيده ماء المر المسبب
اللعنة . يو : ويستحلف الكاهن المرأة
ويقول للمرأة ان لم يضاجعك رجل
ولم تزيغي نجاسة تحت رجل وانت
سالمة من ماء المر المسبب اللعنة هذا .
يز : واما ان كنت قد زغت تحت رجل
وان تنجست واضطجع رجل بك سوى
رجلك . يح : فيستحلف الكاهن المرأة
بحلف اللعنة ويقول الكاهن للمرأة
يجعل الرب منك لعنة وحلفا في وسط
شعبك بان يجعل الرب فخذك ساقطا
وبطنك منتفخا . يط : ويدخل ماء
اللعنة هذا في امعائك لانتفاخ البطن
واسقاط الفخذ . ك : فتقول المرأة
آمين آمين . كا : ويكتب الكاهن هذه
اللعنات في سفر ويمحوها في ماء المر .
كب : ويسقي المرأة ماء المر المسبب
اللعنة فيدخل فيها الماء المسبب
اللعنة للمرة . كج : ويأخذ الكاهن من
يد المرأة تقدمة الغيرة ويلوح التقدمة
امام الرب ويقربها الى المذبح . كد :
ويقبض الكاهن من التقدمة تذكارها
ويوقدها على المذبح وبعد يسقي الماء
المرأة . كه : واذا سقاها الماء فان
تنجست وخانت رجلها يدخل فيها الماء
المسبب اللعنة للمرة فيتنفخ بطنها
ويسقط فخذها وتصير المرأة لعنة في
وسط شعبها . كو : واما ان لم تتنجس
المرأة بل هي طاهرة فتتبرأ وتحبل
بنين . كز : هذه شريعة الغيرة حين
تزيغ امرأة تحت رجل وتتنجس . كح :
او حين يعتري روح غيرة رجلا فيغار
على امرأته فيوقف المرأة امام الرب
ويعمل بها الكاهن كل هذه الشريعة .
كط : ولا يذنب الرجل وتحمل المرأة
ذنبها .

فصل : ٦ .

١ : وقال الرب لموسى قل لبني اسرائيل
ويقل لهم الرجل او المرأة حين يصنعان
نذرا نذر نذير ليتنذر للرب . ٣ : عن
الخمر والمسكر يتنذر وخل الخمر وخل
المسكر لا يشرب ولا يشرب شيئا من
عصير العنب ولا يأكل عنبا رطبا ولا
يابسا . ٤ : كل ايام نذره من كل ما
يعمل من كرمة العنب من الحصرم الى
القشر لا يأكل . ٥ : كل ايام نذر
موسى لا يعبر على رأسه حتى تكمل
الايام التي يتنذر للرب يكون مقدسا
يرسل ذوائب شعر رأسه . ٦ : كل ايام
ترسيله للرب على ميت لا يأت . ٧ :
لابيه ولامه ولاخيه ولاخته لا يتنجس
لاجلهما عند موتهما لان نذر الهه على
رأسه . ٨ : كل ايام نذره مقدس هو
للرب . ٩ : وان مات انسان عنده
فجأة فنجس رأس نذره فيحلق رأسه
يوم تطهيره في اليوم السابع يحلقه .
١٠ : وفي اليوم الثامن يأتي بيمامتين
او بفرخي حمام الى الكاهن الى باب
خيمة الاجتماع . ١١ : ويعمل الكاهن
واحدا ذبيحة خطية والآخر محرقة
ويكفر عنه مما اخطأ على الميت ويقدس
رأسه في ذلك اليوم . ١٢ : ويقدس
للرب ايام نذره ويقرب حملا ابن سنة
ذبيحة اثم والايام الاول تسقط لان
نذره تنجس . ١٣ : وهذه شريعة
النذير يوم تكمل ايام نذره يؤتى به الى
باب خيمة الاجتماع . ١٤ : ويقرب
قربانه للرب حملا صحيحا ابن سنة
واحدا ذبيحة خطية وكبشا صحيحا
ذبيحة سلامة . ١٥ : وسلة فطير
اقراص سميذ ملتوتة بالزيت وفطائر
رقاق ممسوحة بالزيت وتقدمتها وسكائبها .
١٦ : ويقرب الكاهن امام الرب ويعمل
ذبيحة خطيته ومحرقته . ١٧ : ويعمل
الكبش ذبيحة سلامة للرب مع سلة
الفطير ويعمل الكاهن تقدمته وسكائبه .
١٨ : ويحلق النذير باب خيمة الاجتماع
رأس نذره ويأخذ شعر رأس نذره ويجعله
على النار التي تحت ذبيحة السلامة .
١٩ : ويأخذ الكاهن الكتف المسلوقة
من الكبش وقرصة فطير واحدة من السلة
واحدا رقاقا ويجعلها على كفي النذير
بعد حلقه رأس نذره . ٢٠ : ويلوح
الكاهن تلويحا امام الرب هو قدس
للكاهن مع صدر التلويح وساق الرفيعة
وبعد يشرب النذير خمرا . ٢١ : هذه
شريعة النذير الذي نذر قربانه للرب
على نذره غير ما تناله يده حسب نذره
الذي ينذر هكذا يعمل حسب شريعة
نذره . ٢٢ : وكلم الرب موسى قائلا .
٢٣ : كلم هرون وبنيه قائلا هكذا
تباركون بني اسرائيل قولوا لهم . ٢٤ :
يباركك الرب ويحفظك . ٢٥ : يضيء
الرب بوجهه عليك ويحنن عليك . ٢٦ :
يرفع الرب وجهه عليك ويجعل لك
سلاما . ٢٧ : فيجعلون اسمي على بني
اسرائيل وانا اباركهم .

ומזבחו: ואשרתו אשר תטע לו: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך: ד: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה: והבאתם שמה עולתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמרו לכם פן תעלה עולתיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד שבטיך שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך: כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יאכלו כאחד: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יהוה: והקרבת את עולתיך הבשר והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך: כי יכרית יהוה אלהיך מפניך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם ממם ויצית מאחריהם ואחרי נדרשם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי אצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושב עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושב העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחם עליך והרבך כאשר נשבע לאבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך: לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב העזים: איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר: וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמא הוא לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: כל עוף טהור תאכלו: וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה: והראה והאיה למינה: ואת כל ערב למינו: ואת בת היענה והתחמס והשחף ואת הנץ למינהו: את הכוס ואת הינשוף והתנשמת: והקאת והרחמה והשלך: והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה: ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים: וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך: ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה אתך: מקצה שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים אתה לא תעבט ומשלו בגוים רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון: כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו די מחסרו אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך: כי יקנה אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום: והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך: ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן: לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך שש שנים ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אתה וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים: שמר את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם: לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבע: לא תוכל לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך: ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה: שבעת שבעות תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבועות: ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך: ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את החקים האלה: חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך: שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך: לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל: והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו: על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט: ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך: על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל: והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי: שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבו לו נשים והסיר לבבו וכסף וזהב לא ירבה לו לו: והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים: והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים כל שבט לוי לא יהיה חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון: ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו: כי בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים: וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה: ושרת בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה: חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על האבות: כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים: כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל התועבות האלה יהוה אלהיך מורישם מפניך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך: כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב בהקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול יהוה אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו: נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצוה אתו: והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא תגור ממנו: כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן את ארצם לך וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם: שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יהוה אלהיך מנחיל אתך והיה לנוס שמה כל רוצח: וזה דבר הרוצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום: ובא את רעהו ביער לחטב עצים ונדף ידו בגרזן לכרת העץ ונשר הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא יגלה אל אחת הערים האל וחי: פן ירדף גואל הדם אחר הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכה נפש ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והאם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ויהיה עליך דמים: ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו וערת הדם מישראל למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: והוסיפו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת אליה לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה: ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם: כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור: רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד רדתו: והיה כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל: והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו שם את העגלה בנחל: וקרבו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל: וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה: כי תצא מלחמה על אויביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שבים: וראית בשבים אשת יפת תאר ונחשקת בה ולקחת לך לאשה: והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה ועשתה את צפרניה: והסירה את שמלת שבים מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה ואת אמה ירח ימים ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה: והיה אם לא חפצת בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה: לא יוכל האיש לקחת את אחי אביו ואת בן אחיו ואת בן בתו ואת בן בנו ואת פני אביו ואת פני אמו ואת בכור בנו ואת בן בכורו: כי הבכור בן השנואה יכיר לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה: כי יהיה לאיש בן סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם: ותפשו בו אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו: ואמרו אל זקני עירו בננו זה סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא: ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו: כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת ותלית אתו על עץ: לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: לא תראה את שור אחיך או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך: וכי לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו: וכן תעשה לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל להתעלם: לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו: לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה: כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או ביצים ורבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים: שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים: כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו: לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם: לא תחרש בשור ובחמר יחדו: לא תלבש שעטנז צמר ופשתים יחדו: גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה: כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה לו: וישם לה עלילות דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים: ולקח אבי הנער ואמו ויצאו את בתולי הנערה אל זקני העיר השערה: ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה וישנאה: והנה הוא שם עלילות דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר: ולקחו זקני העיר ההוא את האיש והיסרו אתו: וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל והיתה לו לאשה לא יוכל לשלחה כל ימיו: ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו בתולים לנערה: והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך: כי ימצא איש שכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל: כי יארש איש בתולה לא מצאה בעיר ושכב עמה ונמצאו: והוציאו את שניהם אל שער העיר ההוא ורגמתם באבנים ומתו הנערה על דבר אשר לא צעקה בעיר והאיש על אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך: כי אם בשדה ימצא האיש את הנערה המארשה ואחזה בה ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו: ולנערה לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה: כי בשדה מצאה צעקה הנערה המארשה ואין מושיע לה: כי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה ונמצאו: נתן יתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה אותה לא יוכל שלחה כל ימיו: לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו: לא יבא פצע דכא או כרות שפכה לא יבא בקהל יהוה: לא יבא ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא לו בקהל יהוה: לא יבא עמוני ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא להם בקהל יהוה עד עולם: על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור ארם נהרים לקללך: ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך: לא תדרש שלמם וטובתם כל ימיך לעולם: לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו: בנים אשר יולד להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר רע: כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה: והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה: ומקום יהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה אל החוצה: ויתד יהיה לך על אזנך והיה בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת והכסית את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך: לא תסגיר עבד אל אדניו אשר יושע אליך מעם אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך אשר ייטב לו לא תונה אתו: לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם שניהם: לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר נשך: לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה: כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא: וכי תחדל נדר לא יהיה בך חטא: מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך: כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כלך תתן: כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילתיך בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך: כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו: ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר: ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה: כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח: לא יחבל רכב ורחב כי נפש הוא חבל: כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך: השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרון לעשות: זכר את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים: כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו: בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה: ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו: השב תשיב לו את העבוט כבא השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני יהוה אלהיך: לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך: ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא: לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו: לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה: וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך: כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה: וזכרת כי עבד היה בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה: כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום וצדקו את הצדיק והרשיעו את הרשע: והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר: ארבעים יכנו לא יוסיף פן יוסיף והכהו על עיניו מכה רבה על פי קלתו: לא תחסם שור בדישו: כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה: והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל: ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבם לאחיו בישראל לא אבה יבמי לקחת לי: וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה: ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו: ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל: וכי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה ידה ואחזה במבשיו: וקצתה כפה לא תחוס עינך: לא יהיה לך באבנך אבן ואבן גדולה וא

ܡ : ܘܫܡܥܠܗ ܡܢ ܒܪ ܢܗܪܐ ܘܠܝܠܗ :
ܠܐܦܪܘܣ ܕܝܡܝܢܐ ܕܟܢܥܢ : ܢܣܛܐ ܥܡ ܬܠܝܢ
ܒܥܠܡܠܐ ܕܩܘܪܒܐ . ܒܫܪܝܢ ܡܬܝܢ ܗܘܐ
ܥܡ ܬܠܐ .

ܡܐ : ܒܪܡ ܕܝܢ ܒܘܟܪܐ ܕܝܘܡܐ ܘܒܘܟܪܐ
ܕܟܪܐ : ܘܒܘܟܪܐ ܕܐܡܪܐ ܠܐ ܐܦܪܘܣ : ܡܛܠ
ܕܩܘܪܒܐ ܐܝܬ : ܘܟܡܘܢ ܪܘܫ ܟܠ ܡܕܝܢܬܐ
ܘܡܪܥܝܬܗܘܢ ܐܝܟ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܠܪܚܩ
ܗܘܐ ܠܡܪܝܐ .

ܡܒ : ܘܒܫܡܐܗܘܢ ܝܗܘܐ ܠܟ : ܐܝܟ ܚܕܝܢܐ
ܕܩܘܪܒܢܐ : ܘܐܝܟ ܥܡܐ ܕܢܚܡܢܐ ܠܟ ܝܗܘܐ .

ܡܓ : ܟܠܗ ܩܘܪܒܢܐ : ܕܩܘܪܒܢܐ ܕܡܩܪܒܝܢ
ܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ ܠܡܪܝܐ : ܝܗܒܬ ܠܟ : ܘܠܒܢܝܟ
ܘܠܒܢܬܟ ܥܡܟ : ܢܡܘܣܐ ܠܥܠܡ : ܩܝܡܐ ܗܘ
ܕܡܠܚܐ ܕܥܠܡ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܠܟ ܘܠܙܪܥܟ
ܥܡܟ .

ܡܕ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܐܗܪܘܢ : ܒܐܪܥܗܘܢ
ܠܐ ܬܐܪܬ : ܘܦܠܓܘܬܐ ܠܐ ܬܗܘܐ ܠܟ ܒܝܢܬܗܘܢ
ܐܢܐ ܦܠܓܘܬܟ ܘܝܪܬܘܬܟ ܒܝܢܬ ܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ :
ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܪܝܐ ܘܡܘܗܒܬܗ .

ܡܗ : ܘܠܒܢܝ ܠܘܝ ܗܐ ܝܗܒܬ ܟܠܗܘܢ
ܡܥܣܪܐ ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ ܠܝܪܬܘܬܐ : ܚܠܦ
ܦܘܠܚܢܗܘܢ . ܕܗܢܘܢ ܦܠܚܝܢ ܦܘܠܚܢܐ
ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ .

ܡܘ : ܘܠܐ ܢܩܪܒܘܢ ܬܘܒ ܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ
ܠܡܫܟܢ ܙܒܢܐ : ܕܠܐ ܢܩܒܠܘܢ ܚܛܗܐ ܘܢܡܘܬܘܢ .

ܡܙ : ܘܢܦܠܚܘܢ ܠܘܝܐ ܦܘܠܚܢܐ
ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ : ܘܗܢܘܢ ܢܩܒܠܘܢ ܚܘܒܝܗܘܢ :
ܢܡܘܣܐ ܠܥܠܡ : ܠܕܪܝܗܘܢ : ܘܒܝܢܬ ܒܢܝ
ܐܝܣܪܐܝܠ ܠܐ ܢܐܪܬܘܢ ܝܪܬܘܬܐ .

ܡܚ : ܡܛܠ ܕܡܥܣܪܐ ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ
ܠܡܪܝܐ : ܕܢܦܪܫܘܢ ܠܡܪܝܐ ܦܪܝܫܘܬܐ ܝܗܒܬ

ܠܡܪܝܐ : ܝܗܒܬ ܠܠܘܝܐ ܠܝܪܬܘܬܐ : ܡܛܠ ܗܢܐ
ܐܡܪܬ ܠܗܘܢ : ܕܒܝܢܬ ܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ ܠܐ
ܢܐܪܬܘܢ ܝܪܬܘܬܐ .

ܡܛ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ .

ܢ : ܡܠܠ ܥܡ ܠܘܝܐ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܟܕ
ܕܢܣܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܡܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ ܡܥܣܪܐ
ܕܝܗܒܬ ܠܟܘܢ ܡܢܗܘܢ ܒܝܪܬܘܬܐ : ܦܪܘܫܘ
ܡܢܗ ܦܪܝܫܘܬܐ ܠܡܪܝܐ : ܡܥܣܪܐ ܡܢ ܡܥܣܪܐ .

ܢܐ : ܘܢܬܚܫܒ ܠܟܘܢ ܦܪܝܫܘܬܟܘܢ ܐܝܟ
ܥܒܘܪܐ ܡܢ ܐܕܪܐ : ܘܐܝܟ ܦܪܝܫܘܬܐ ܡܢ
ܡܥܨܪܬܐ .

ܢܒ : ܗܟܢܐ ܦܪܘܫܘ ܐܦ ܐܢܬܘܢ ܦܪܝܫܘܬܐ
ܠܡܪܝܐ : ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܥܣܪܝܟܘܢ ܕܢܣܒܝܢ
ܐܢܬܘܢ ܡܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ : ܘܗܒܘ ܡܢܗܘܢ
ܦܪܝܫܘܬܗ ܕܡܪܝܐ : ܠܐܗܪܘܢ ܟܗܢܐ ܘܠܒܢܘܗܝ .

ܢܓ : ܡܢ ܟܠܗܝܢ ܡܘܗܒܬܟܘܢ ܦܪܘܫܘ
ܟܠܗ ܦܪܝܫܘܬܐ ܠܡܪܝܐ : ܡܢ ܟܠܗ ܫܘܡܢܗ
ܡܩܕܫܗ ܡܢܗ .

ܢܕ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܟܕ ܕܦܪܫܝܢ ܐܢܬܘܢ
ܫܘܡܢܗ ܡܢܗ : ܢܬܚܫܒ ܠܠܘܝܐ : ܐܝܟ ܥܠܠܬܐ
ܕܐܕܪܐ : ܘܐܝܟ ܥܠܠܬܐ ܕܡܥܨܪܬܐ .

ܢܗ : ܘܐܟܠܝܬܘܢ ܠܗ ܒܟܠ ܐܬܪ : ܐܢܬܘܢ ܘܒܢܝ
ܒܝܬܟܘܢ : ܡܛܠ ܕܐܓܪܐ ܗܘ ܠܟܘܢ ܚܠܦ
ܦܘܠܚܢܟܘܢ ܕܒܡܫܟܢ ܙܒܢܐ .

ܢܘ : ܘܠܐ ܬܩܒܠܘܢ ܥܠܘܗܝ ܚܛܗܐ : ܟܕ
ܕܦܪܫܝܢ ܐܢܬܘܢ ܫܘܡܢܗ ܡܢܗ : ܘܩܘܕܫܐ
ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܐܝܠ ܠܐ ܬܛܡܘܢ ܘܠܐ ܬܡܘܬܘܢ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܠܕ .

ܐ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ ܘܥܡ
ܐܗܪܘܢ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ .

ܒ : ܗܕܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܢܡܘܣܐ ܕܦܩܕ

ܝܐ : ܘܥܒܕ ܡܘܫܐ ܐܝܟ ܕܦܩܕܗ ܡܪܝܐ
ܗܟܢܐ ܥܒܕ .
ܝܒ : ܘܐܡܪܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܠܡܘܫܐ : ܗܐ
ܗܫܐ ܘܐܒܕܢ : ܘܟܠܢ ܐܒܕܢ .
ܝܓ : ܘܟܠ ܕܡܬܩܪܒ ܠܡܫܟܢܗ ܕܡܪܝܐ
ܡܐܬ : ܘܗܐ ܐܦ ܚܢܢ ܐܒܕܝܢܢ ܠܓܡܪ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܚ .

ܐ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܐܗܪܘܢ : ܐܢܬ ܘܒܢܝܟ
ܘܒܝܬ ܐܒܘܟ ܥܡܟ : ܬܩܒܠܘܢ ܚܘܠܒܗ
ܕܡܩܕܫܐ . ܘܐܢܬ ܘܒܢܝܟ ܥܡܟ : ܬܩܒܠܘܢ
ܚܘܠܒܐ ܕܟܗܢܘܬܟܘܢ .
ܒ : ܘܐܦ ܐܚܝܟ ܫܒܛܐ ܕܠܘܝ : ܫܒܛܐ
ܕܐܒܘܟ ܩܪܒ ܥܡܟ : ܘܢܬܠܘܘܢ ܠܟ
ܘܢܫܡܫܘܢܟ : ܘܐܢܬ ܘܒܢܝܟ ܥܡܟ ܩܕܡ
ܡܫܟܢܐ ܕܣܗܕܘܬܐ .
ܓ : ܘܢܛܪܘܢ ܡܛܪܬܟ : ܘܡܛܪܬܐ
ܕܟܠܗ ܡܫܟܢܐ . ܒܪܡ ܠܡܐܢܝ ܩܘܕܫܐ :
ܘܠܡܕܒܚܐ ܠܐ ܢܬܩܪܒܘܢ ܕܠܐ ܢܡܘܬܘܢ :
ܐܦ ܗܢܘܢ ܐܦ ܐܢܬܘܢ :
ܕ : ܘܢܬܠܘܘܢ ܠܟ : ܘܢܛܪܘܢ ܡܛܪܬܐ
ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ : ܘܕܟܠܗ ܦܘܠܚܢܐ ܕܡܫܟܢܐ :
ܘܢܘܟܪܝܐ ܠܐ ܢܬܩܪܒ ܠܘܬܟܘܢ .
ܗ : ܘܛܪܘ ܡܛܪܬܐ ܕܩܘܕܫܐ :
ܘܡܛܪܬܐ ܕܡܕܒܚܐ : ܘܠܐ ܢܗܘܐ
ܬܘܒ ܪܘܓܙܐ ܥܠ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .
ܘ : ܘܐܢܐ ܗܐ ܩܪܒܬ ܠܐܚܝܟܘܢ ܠܘܝܐ
ܡܢ ܒܝܬ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ . ܡܘܗܒܬܐ ܝܗܝܒܝܢ
ܠܡܪܝܐ : ܠܡܦܠܚ ܦܘܠܚܢܐ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ .
ܙ : ܘܐܢܬ ܘܒܢܝܟ ܥܡܟ ܛܪܘ ܟܗܢܘܬܟܘܢ :
ܘܒܟܠܗܘܢ ܐܦܩܘܕܝܗ ܕܡܕܒܚܐ : ܘܠܓܘ ܡܢ
ܐܦܝ ܬܪܥܐ ܦܠܘܚܘ ܦܘܠܚܢܐ : ܡܘܗܒܬܐ
ܕܝܗܒܬ ܠܟܗܢܘܬܟܘܢ . ܘܢܘܟܪܝܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܢܬܩܛܠ .
ܚ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܐܗܪܘܢ : ܗܐ ܐܢܐ
ܝܗܒܬ ܠܟ ܡܛܪܬܐ ܕܦܘܪܫܢܝ . ܘܟܠܗܘܢ
ܩܘܕܫܐ ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܠܟ ܝܗܒܬ ܐܢܘܢ
ܠܡܫܝܚܘܬܐ : ܠܟ ܘܠܒܢܝܟ ܥܡܟ : ܢܡܘܣܐ
ܠܥܠܡ .
ܛ : ܗܢܐ ܢܗܘܐ ܡܩܕܫܐ ܕܩܘܕܫܝܗ ܡܢ
ܢܘܪܐ : ܟܠܗ ܩܘܪܒܢܗܘܢ : ܘܟܠܗ ܡܢܚܬܗܘܢ :
ܘܟܠܗܘܢ ܚܛܗܝܗܘܢ : ܘܟܠܗܘܢ ܩܘܪܒܢܝܗܘܢ
ܕܡܩܪܒܝܢ ܠܝ : ܩܘܕܫ ܩܘܕܫܝܢ ܐܢܘܢ ܠܟ
ܘܠܒܢܝܟ .
ܝ : ܒܩܕܘܫ ܩܘܕܫܝܢ ܬܐܟܠܝܗܝ : ܟܠ
ܕܟܪܐ ܢܐܟܠܝܗܝ : ܩܘܕܫܐ ܢܗܘܐ ܠܟ .
ܝܐ : ܘܗܢܐ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܘܗܒܬܗܘܢ :
ܘܟܠܗܘܢ ܦܘܪܫܢܐ ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܠܟ
ܝܗܒܬ ܐܢܘܢ : ܘܠܒܢܝܟ ܘܠܒܢܬܟ ܥܡܟ :
ܢܡܘܣܐ ܠܥܠܡ . ܟܠܢܫ ܕܕܟܐ ܒܒܝܬܟ : ܢܐܟܠܝܘܗܝ .
ܝܒ : ܟܠܗ ܬܪܒܐ ܕܡܫܚܐ : ܘܟܠܗ
ܬܪܒܐ ܕܚܡܪܐ ܘܕܥܒܘܪܐ : ܘܪܫܝܬܗܘܢ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܡܪܝܐ : ܠܟ ܝܗܒܬ ܐܢܘܢ .
ܝܓ : ܒܘܟܪܐ ܟܠܗ ܕܒܐܪܥܗܘܢ : ܕܡܝܬܝܢ
ܠܡܪܝܐ ܠܟ ܢܗܘܐ . ܘܟܠܢܫ ܕܕܟܐ ܒܒܝܬܟ :
ܢܐܟܠܝܘܗܝ .
ܝܕ : ܘܟܠ ܚܪܡܐ ܒܐܝܣܪܝܠ : ܠܟ ܢܗܘܐ .
ܝܗ : ܘܟܠ ܦܬܚ ܡܪܒܥܐ ܕܟܠ ܒܣܪ
ܕܡܩܪܒܝܢ ܠܡܪܝܐ : ܕܐܢܫܐ ܘܕܒܥܝܪܐ ܠܟ
ܢܗܘܐ : ܒܪܡ ܦܪܩ ܬܦܪܘܩ ܠܒܘܟܪܐ
ܕܒܢܝܢܫܐ : ܘܒܘܟܪܗܘܢ ܕܒܥܝܪܐ
ܛܢܦܬܐ ܬܦܪܘܩ .

الفصل : ٢٨

١ : وبعدما نجونا حينئذ علمنا أن الجزيرة تدعى ملطة.
٢ : والبرابرة لم يظهروا لنا إحسانا يسيرا فانهم
اوقدوا نارا وقبلونا جميعنا من اجل المطر الذي
كان نازلا والبرد من اجل البرد.
٣ : ولما جمع بولس حزمة من الحطب ووضعها على
النار جاءت افعوانة من الحر فتعلقت بيده.
٤ : فلما نظر البرابرة الوحش معلقا بيده قال بعضهم
لبعض لا شك ان هذا الرجل قاتل نفس قد نجا من
البحر والعدل لا يدعه يحيا.
٥ : فانفض الوحش في النار ولم يصب بولس سوءا.
٦ : وكانوا يتوقعون انه يتورم او يسقط ميتا فجأة
فلما انتظروا طويلا ونظروا انه لم يصبه شيء
مضر غيروا رأيهم وقالوا انه اله.
٧ : وكان في تلك الناحية ضياع لرئيس الجزيرة
اسمه بوبليوس فانه قبلنا وارانا محبة بثلاثة ايام.
٨ : وكان ابو بوبليوس مضطجعا يوقد الحمى
والزحير فدخل اليه بولس وصلى ووضع يديه عليه
فابرأه.
٩ : فلما كان هذا صار الباقون الذين كان لهم
امراض في الجزيرة يأتون ويبرأون.
١٠ : فاكرمونا اكراما كثيرا ولما اقلعنا وضعوا ما
كان يحتاج اليه.
١١ : وبعد ثلاثة اشهر اقلعنا في سفينة قد شتت في
الجزيرة كان اسمها الاسكندر.

כאשר: אלהיו כדיבר אתו לפניו.
ולמען יטב לך: ואם לא תשמע
לקול ה' אלהיך לעשות את כל
המצות האלו יהיה לך רע ולא
טוב. והאריכות ימים: ואם לא
תשמע לא תאריך ימיך כי אם
תכרת מן העולם בקצר ימים.
ו : ואלה המצות. אלו הפרטים
שלא נתפרשו בעשרת הדברות
שנקראו כולם מצות: אשר צוה
ה' אלהיכם. אשר ציוה אתכם
ללמדכם: לעשתכם בארץ.
שתעשו בה כל המצות שנצטוו
בהם ישראל בכל מקום שיהיו
בארץ: אשר אתם עברים שמה
לרשתה. אתם ובניכם אחריכם:
ז : למען תירא את ה' אלהיך.
שתעשה כל המצות האלו כדי
שתירא את ה' אלהיך: לשמר
את כל חקתיו ומצותיו אשר
אנכי מצוך. אני בעצמי ולא
שליח: אתה ובנך ובן בנך כל
ימי חייך. אתה ובנך ובן בנך
כל ימי חייך: ולמען יאריכון
ימיך. ולמען יאריכון ימיך כל
ימי חייך: ושמעת ישראל
ושמרת לעשות. ושמעת ישראל
אל תהי שומע לאחרים אלא
לי ושמור לעשות: אשר ירבה
לך ואשר רבתם מאד. אשר
ירבה לך ואשר רבתם מאד
בארץ: כאשר דבר ה' אלהי
אבתיך לך. כאשר דבר ה'
אלהי אבותיך לך לתת לך
ארץ זבת חלב ודבש.
ד : שמע ישראל ה' אלהינו ה'
אחד. שמע ישראל ה' אלהינו
ה' אחד: ואהבת את ה' אלהיך.
ואהבת את ה' אלהיך: בכל
לבבך. בשני יצריך: ובכל נפשך.
בכל נפשך: ובכל מאדך. בכל
ממונך: והיו הדברים האלה.
והיו הדברים האלה שאני
מצוך: אשר אנכי מצוך היום.
אשר אנכי מצוך היום שלא
תאמר אקיימם לאחר זמן:
על לבבך. על לבבך שלא
תשכחם: ושננתם לבניך.
ושננתם לבניך שלא יהו
לועזים בפיהם: ודברת בם.
ודברת בם שלא יהו דברים
בטלים בפיך: בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך. בשבתך בביתך
בשעה שאדם עושה מלאכתו
בביתו: ובלכתך בדרך בשעה
שאדם עושה מלאכתו בדרך:
ובשכבך ובקומך. בשעה שאדם
הולך לישן ובשעה שאדם
עומד משנתו: וקשרתם לאות
על ידך. וקשרתם לאות על
ידך שלא יהו מעכבין בידך:
והיו לטטפת בין עיניך. והיו
לטטפת בין עיניך שלא יהו
מעכבין בעיניך: וכתבתם על
מזוזות ביתך ובשעריך. וכתבתם
על מזוזות ביתך ובשעריך
שלא יהו מעכבין בביתך
ובחצרך.
ו : והיה אם שמע תשמעו.
והיה אם שמע תשמעו אל
מצותי: אשר אנכי מצוה אתכם
היום. אשר אנכי מצוה אתכם
היום שלא תאמר אקיימם
לאחר זמן: לאהבה את ה'
אלהיכם. לאהבה את ה'
אלהיכם: ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם. ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי
מטר ארצכם בעתו. ונתתי
מטר ארצכם בעתו שלא יהו
מעכבין בארצכם: יורה ומלקוש.
יורה ומלקוש שלא יהו
מעכבין בפירות: ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך. ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך שלא יהו
מעכבין בגרנך: ונתתי עשב
בשדך לבהמתך. ונתתי עשב
בשדך לבהמתך שלא יהו
מעכבין בבהמתך: ואכלת
ושבעת. ואכלת ושבעת שלא
יהו מעכבין בגופך: השמרו לכם
פן יפתה לבבכם. השמרו לכם
שלא יהו מעכבין בלבבכם:
וסרתם. וסרתם שלא יהו
מעכבין בדעתכם: ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם.
ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם שלא יהו
מעכבין בפולחנכם.
ז : וחרה אף ה' בכם. וחרה אף
ה' בכם שלא יהו מעכבין
בתשובתכם: ועצר את השמים
ולא יהיה מטר. ועצר את
השמים ולא יהיה מטר שלא
יהו מעכבין בתפלתכם:
והאדמה לא תתן את יבולה.
והאדמה לא תתן את יבולה
שלא יהו מעכבין בפירותיה:
ואבדתם מהרה. ואבדתם מהרה
שלא יהו מעכבין בגופכם:
מעל האדמה הטובה. מעל
האדמה הטובה שלא יהו
מעכבין בארצכם: אשר ה'
נתן לכם. אשר ה' נתן לכם
שלא יהו מעכבין בנתינתה:
ושמתם את דברי אלה. ושמתם
את דברי אלה שלא יהו
מעכבין בלבבכם: ואת נפשכם.
ואת נפשכם שלא יהו
מעכבין בנפשכם: וקשרתם
אותם לאות על ידכם. וקשרתם
אותם לאות על ידכם שלא יהו
מעכבין בידכם: והיו לטטפת
בין עיניכם. והיו לטטפת בין
עיניכם שלא יהו מעכבין
בעיניכם: ולמדתם אתם את
בניכם. ולמדתם אתם את בניכם
שלא יהו לועזים בפיהם:
לדבר בם. לדבר בם שלא יהו
דברים בטלים בפיך: בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך. בשבתך
בביתך בשעה שאדם עושה
מלאכתו בביתו: ובלכתך בדרך
בשעה שאדם עושה מלאכתו
בדרך: ובשכבך ובקומך.
בשעה שאדם הולך לישן
ובשעה שאדם עומד משנתו:
וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך. וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך שלא יהו
מעכבין בביתך ובחצרך.
כ : למען ירבו ימיכם וימי בניכם.
למען ירבו ימיכם וימי בניכם
שלא יהו מעכבין בחיי
העולם הבא.
כא : כי ירבה יכם ובניכם. כי
ירבה יכם ובניכם שלא יהו
מעכבין בגופכם: וימי בניכם
על האדמה. וימי בניכם על
האדמה שלא יהו מעכבין
בארצכם: אשר נשבע ה'
לאבתיכם לתת להם. אשר
נשבע ה' לאבותיכם לתת להם
שלא יהו מעכבין בנתינתה:
כימי השמים על הארץ. כימי
השמים על הארץ שלא יהו
מעכבין בגשמיה.
כב : כי אם שמור תשמרון.
כי אם שמור תשמרון שלא
יהו מעכבין בתשובתכם:
את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם. את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
אתכם שלא תאמר אקיימם
לאחר זמן: לעשתה. לעשתה
שלא יהו מעכבין בעשייתכם:
לאהבה את ה' אלהיכם.
לאהבה את ה' אלהיכם:
ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם. ולעבדו בכל לבבכם
ובכל נפשכם: ונתתי מטר
ארצכם בעתו. ונתתי מטר
ארצכם בעתו שלא יהו
מעכבין בארצכם: יורה ומלקוש.
יורה ומלקוש שלא יהו
מעכבין בפירות: ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך. ואספת דגנך
ותירשך ויצהרך שלא יהו
מעכבין בגרנך: ונתתי עשב
בשדך לבהמתך. ונתתי עשב
בשדך לבהמתך שלא יהו
מעכבין בבהמתך: ואכלת
ושבעת. ואכלת ושבעת שלא
יהו מעכבין בגופך: השמרו לכם
פן יפתה לבבכם. השמרו לכם
שלא יהו מעכבין בלבבכם:
וסרתם. וסרתם שלא יהו
מעכבין בדעתכם: ועבדתם
אלהים אחרים והשתחויתם להם.
ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם שלא יהו
מעכבין בפולחנכם.
כג : וחרה אף ה' בכם. וחרה אף
ה' בכם שלא יהו מעכבין
בתשובתכם: ועצר את השמים
ולא יהיה מטר. ועצר את
השמים ולא יהיה מטר שלא
יהו מעכבין בתפלתכם:
והאדמה לא תתן את יבולה.
והאדמה לא תתן את יבולה
שלא יהו מעכבין בפירותיה:
ואבדתם מהרה. ואבדתם מהרה
שלא יהו מעכבין בגופכם:
מעל האדמה הטובה. מעל
האדמה הטובה שלא יהו
מעכבין בארצכם: אשר ה'
נתן לכם. אשר ה' נתן לכם
שלא יהו מעכבין בנתינתה:
ושמתם את דברי אלה. ושמתם
את דברי אלה שלא יהו
מעכבין בלבבכם: ואת נפשכם.
ואת נפשכם שלא יהו
מעכבין בנפשכם: וקשרתם
אותם לאות על ידכם. וקשרתם
אותם לאות על ידכם שלא יהו
מעכבין בידכם: והיו לטטפת
בין עיניכם. והיו לטטפת בין
עיניכם שלא יהו מעכבין
בעיניכם: ולמדתם אתם את
בניכם. ולמדתם אתם את בניכם
שלא יהו לועזים בפיהם:
לדבר בם. לדבר בם שלא יהו
דברים בטלים בפיך: בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך. בשבתך
בביתך בשעה שאדם עושה
מלאכתו בביתו: ובלכתך בדרך
בשעה שאדם עושה מלאכתו
בדרך: ובשכבך ובקומך.
בשעה שאדם הולך לישן
ובשעה שאדם עומד משנתו:
וכתבתם על מזוזות ביתך
ובשעריך. וכתבתם על מזוזות
ביתך ובשעריך שלא יהו
מעכבין בביתך ובחצרך.
כ : למען ירבו ימיכם וימי בניכם.
למען ירבו ימיכם וימי בניכם
שלא יהו מעכבין בחיי
העולם הבא.
כא : כי ירבה יכם ובניכם. כי
ירבה יכם ובניכם שלא יהו
מעכבין בגופכם: וימי בניכם
על האדמה. וימי בניכם על
האדמה שלא יהו מעכבין
בארצכם: אשר נשבע ה'
לאבתיכם לתת להם. אשר
נשבע ה' לאבותיכם לתת להם
שלא יהו מעכבין בנתינתה:
כימי השמים על הארץ. כימי
השמים על הארץ שלא יהו
מעכבין בגשמיה.
כב : כי אם שמור תשמרון.
כי אם שמור תשמרון שלא
יהו מעכבין בתשובתכם:
את כל המצוה הזאת אשר
אנכי מצוה אתכם. את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
אתכם שלא תאמר אקיימם
לאחר זמן: לעשתה. לעשתה

ܡܐ : ܐܢܐ ܐܝܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟܘܢ: ܕܐܦܩܠܗܘܟܘܢ
ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ: ܕܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ:
ܐܢܐ ܐܝܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܘܟܘܢ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܘ .

ܐ : ܘܐܬܦܠܓ ܩܘܪܚ ܒܪ ܝܨܗܪ: ܒܪ ܩܗܬ: ܒܪ ܠܘܝ: ܘܕܬܢ ܘܐܒܝܪܡ: ܒܢܝ ܐܠܝܐܒ: ܘܐܘܢ ܒܪ ܦܠܬ: ܒܢܝ ܕܪܘܒܝܠ .

ܒ : ܘܩܡܘ ܩܕܡ ܡܘܫܐ: ܘܓܒܪ̈ܐ ܡܢ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ: ܡܐܬܐ ܘܚܡܫܝܢ ܪ̈ܝܫܐ ܕܟܢܘܫܬܐ: ܕܩܪܝܬܗܘܢ ܠܙܒܢܐ ܓܒܪ̈ܐ ܕܫܡܗ̈ܝܐ .

ܓ : ܘܐܬܟܢܫܘ ܥܠ ܡܘܫܐ ܘܥܠ ܐܗܪܘܢ ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ: ܠܐ ܒܪܘ ܠܟܘܢ ܕܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܝܢ: ܘܡܪܝܐ ܒܓܘܝܗܘܢ: ܐܠܐ ܕܡܬܥܠܝܬܘܢ ܥܠ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܗ ܕܡܪܝܐ.

ܕ : ܘܫܡܥܠܗ ܡܘܫܐ: ܘܢܦܠܗ ܥܠ ܐܦܘܗܝ .

ܗ : ܘܡܠܠ ܥܡ ܩܘܪܚ ܘܥܡ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܗ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܒܨܦܪܐ ܚܙܘܐ ܡܪܝܐ ܡܢ ܕܝܠܗ ܗܘ: ܘܩܕܝܫܐ ܕܡܩܪܒ ܠܘܬܗ: ܘܐܝܢܐ ܕܓܒܐ ܠܗ ܒܡܩܪܒ ܠܘܬܗ.

ܘ : ܗܕܐ ܥܒܘܕܘ: ܫܩܘܠܘ ܠܟܘܢ ܦܝܪ̈ܡܐ: ܐܢܬ ܩܘܪܚ ܘܟܠܗ ܟܢܘܫܬܟ .

ܙ : ܘܝܗܒܘ ܒܗܘܢ ܢܘܪܐ: ܘܝܗܒܘ ܒܗܘܢ ܒܣܡ̈ܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܩܕܡܐ: ܘܓܒܪܐ ܕܓܒܐ ܠܗ ܡܪܝܐ: ܗܘ ܗܘܝܐ ܩܕܝܫܐ. ܣܓܝ ܠܟܘܢ ܒܢܝ ܠܘܝ .

ܚ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܩܘܪܚ: ܫܡܘܥܘ ܗܫܐ ܒܢܝ ܠܘܝ .

ܛ : ܠܐ ܙܥܘܪܐ ܠܟܘܢ ܕܦܪܫܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܕܝܣܪܝܠ ܡܢ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܕܝܣܪܝܠ: ܘܡܩܪܒܠܟܘܢ ܠܘܬܗ ܠܡܦܠܚ ܦܘܠܚܢܐ ܕܡܫܟܢܗ ܕܡܪܝܐ: ܘܠܡܩܡ ܩܕܡ ܟܢܘܫܬܐ ܠܡܫܡܫܘ ܐܢܘܢ .

ܝ : ܘܩܪܒܠܗ ܠܘܟ ܘܠܟܠܗܘܢ ܐܚܘܢܝ ܒܢܝ ܠܘܝ ܥܡܘܟ: ܐܠܐ ܒܥܝܬܘܢ ܐܝܬܘܢ ܐܦ ܟܘܡܪܘܬܐ .

ܝܐ : ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܢܬ ܘܟܠܗ ܟܢܘܫܬܘܟ: ܐܬܟܢܫܬܘܢ ܥܠ ܡܪܝܐ ܡܟܣܪ. ܘܐܗܪܘܢ ܡܢܘ ܕܝܠܗ ܐܝܬܘܢ ܥܠܘܗܝ .

ܝܒ : ܘܫܕܪܠܗ ܡܘܫܐ ܠܩܪܝܐ ܠܕܬܢ ܘܠܐܒܝܪܡ ܒܢܝ ܐܠܝܐܒ: ܘܐܡܪܘ ܠܐ ܐܬܝܚܢ .

ܝܓ : ܠܐ ܙܥܘܪܐ ܠܟܘܢ ܕܐܣܩܬܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܪܕܝܐ ܚܠܒܐ ܘܕܒܫܐ ܠܡܩܛܠܘܬܢ ܒܡܕܒܪܐ: ܐܠܐ ܡܬܪܘܪܒܬܘܢ ܥܠܢ ܐܦ ܡܬܪܘܪܒܘ .

ܝܕ : ܘܐܠܐ ܐܪܥܐ ܕܡܪܕܝܐ ܚܠܒܐ ܘܕܒܫܐ ܠܐ ܐܝܬܝܠܢ: ܘܠܐ ܝܗܒܬܠܢ ܝܪܬܘܬܐ ܕܚܩܠܐ ܘܕܟܪܡ̈ܐ. ܗܐ ܥܝܢܝ ܕܓܒܪ̈ܐ ܐܢܝ: ܠܐ ܐܬܝܚܢ .

ܝܗ : ܘܐܬܥܨܒ ܣܓܝ ܡܘܫܐ: ܘܐܡܪ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܠܐ ܐܬܦܢܝܬ ܥܠ ܩܘܪܒܢܘܗܝ: ܡܛܠ ܕܠܐ ܚܡܪܐ ܕܚܕ ܡܢܗܘܢ ܫܩܠܝܬ: ܘܠܐ ܐܒܐܫܬ ܠܚܕ ܡܢܗܘܢ .

ܝܘ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܩܘܪܚ: ܐܢܬ ܘܟܠܗ ܟܢܘܫܬܘܟ ܗܘܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܐܢܬ ܘܐܢܝ ܘܐܗܪܘܢ ܡܚܪ .

ܝܙ : ܫܩܘܠܘ ܟܠ ܚܕ ܦܝܪܡܗ: ܘܝܗܒܘ ܒܗܘܢ ܒܣܡ̈ܐ: ܘܩܪܘܒܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܟܠ ܚܕ ܦܝܪܡܗ: ܡܐܬܐ ܘܚܡܫܝܢ ܦܝܪ̈ܡܝܢ: ܘܐܢܬ ܘܐܗܪܘܢ ܟܠ ܚܕ ܦܝܪܡܗ .

ܝܚ : ܘܫܩܠܠܗܘܢ ܟܠ ܚܕ ܦܝܪܡܗ: ܘܝܗܒܠܗܘܢ ܒܗܘܢ ܢܘܪܐ: ܘܝܗܒܠܗܘܢ ܒܗܘܢ ܒܣܡ̈ܐ: ܘܩܝܡܠܗܘܢ ܩܕܡ ܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܐ ܙܒܢܐ ܘܐܗܪܘܢ .

ܝܛ : ܘܟܢܫܠܗ ܩܘܪܚ ܥܠܝܗܘܢ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܠܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܐ ܙܒܢܐ: ܘܐܬܚܙܝ

ى : مح ذح أتؤهجف : مسوذلا
وذهحه قوذنا لصذنا : أسم قوذنز
ذاؤا ه حذا قوذهوه .

ط : ذح أتؤهجف هجه قوذنز
لصذنا لذؤمف .

ك : ولا الهلف ولا الحتجو ولم
حلصو قوقؤا دهذل صذنا نح صوحا .

كا : حلصؤح دهجح صذنا لهاجف
لابؤا دصوحا : مح نهصا دهجح صذنز
ولهل لذؤمف .

كح : ولا مح هؤح خنسح ؤحنوعلا
لاهجؤح هاجنس : سؤذجو حلح حنوعلا :
لاهجؤح هاجنس : سؤذجو حلح حنوعلا :
٢٥٥١ مج خذ خصا : للملا لؤسز
ؤهولا لصذنا : ؤهصجح : حنوهز أم
ادهح : حلؤنا مج دؤا لسهلا .

كه : ؤسهلا خسنا نذ حلح حنوعلا
ؤقنب بهذل : ويلاحص لصو : حهل
دهاجنس هب : حنوهز أبابه حوقنسو
حوذنا لصذنا : ؤسلك سهؤتصو
حوذنا لصذنا نذ هجؤلهاصو .

كو : ويلاحص لصو لجلح حنوعلا
ؤقنب بهذل : ولاملم دحاهلس لهاه
دنصذب بهذل : حهل ؤدجلح هب نصذ
هاجنس .

كز : ولا نؤا سؤا ٢ سهل حاجنس :
٢٥٥٥ دؤا خذا غنلا سلك سهلا .

كس : ؤسهلا خسنا نذ نؤا ؤسهلا
تسهلا دهاجنس مؤح صذنا : ٢٥٥٥ ؤسهلا
سلاه ويلاحص لص .

كط : ولقنب بهذل ولاملم دحاهلس
لهاه دنصذب قنساجف . نصهها مج
هوا لجف : لهم دنصذج حاهلس .

ى : مح ذح أتؤهجف : مسوذلا
وذهحه قوذنا لصذنا : أسم قوذنز
ذاؤا ه حذا قوذهوه .

ط : ذح أتؤهجف هجه قوذنز
لصذنا لذؤمف .

ك : ولا الهلف ولا الحتجو ولم
حلصو قوقؤا دهذل صذنا نح صوحا .

كا : حلصؤح دهجح صذنا لهاجف
لابؤا دصوحا : مح نهصا دهجح صذنز
ولهل لذؤمف .

كح : ولا مح هؤح خنسح ؤحنوعلا
لاهجؤح هاجنس : سؤذجو حلح حنوعلا :
لاهجؤح هاجنس : سؤذجو حلح حنوعلا :
٢٥٥١ مج خذ خصا : للملا لؤسز
ؤهولا لصذنا : ؤهصجح : حنوهز أم
ادهح : حلؤنا مج دؤا لسهلا .

كه : ؤسهلا خسنا نذ حلح حنوعلا
ؤقنب بهذل : ويلاحص لصو : حهل
دهاجنس هب : حنوهز أبابه حوقنسو
حوذنا لصذنا : ؤسلك سهؤتصو
حوذنا لصذنا نذ هجؤلهاصو .

كو : ويلاحص لصو لجلح حنوعلا
ؤقنب بهذل : ولاملم دحاهلس لهاه
دنصذب بهذل : حهل ؤدجلح هب نصذ
هاجنس .

كز : ولا نؤا سؤا ٢ سهل حاجنس :
٢٥٥٥ دؤا خذا غنلا سلك سهلا .

كس : ؤسهلا خسنا نذ نؤا ؤسهلا
تسهلا دهاجنس مؤح صذنا : ٢٥٥٥ ؤسهلا
سلاه ويلاحص لص .

كط : ولقنب بهذل ولاملم دحاهلس
لهاه دنصذب قنساجف . نصهها مج
هوا لجف : لهم دنصذج حاهلس .

ויסעו מרפידים ויבאו מדברה סיני: ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר: ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר: כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל: אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי: ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ: ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל: ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה: ויען כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל יהוה: ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם: והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני: והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת: לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר: וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם: ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וענן כבד על ההר וקל שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשת אתו: ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר אליהם: ויאמר אל משה בא אתה ואהרן עמך ופרעה אל יהרס אל יהוה לעבר אל העם: ויאמר אל משה בא אתה ואהרן עמך ופרעה אל יהרס אל יהוה לעבר אל העם:

פרק טו .

א : אז ישיר משה ובני ישראל: ואומרו לאמר. ואומרה אשירה: לי ויענם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה: ויאמר יהוה אל משה נטה ידך על הים: ויבקע המים עד היבשה ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים ויקרא אחרי בני ישראל: ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וענן כבד על ההר וקל שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר: והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד: ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב: וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה: ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשת אתו: ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם: וירד משה אל העם ויאמר אליהם: ויאמר אל משה בא אתה ואהרן עמך ופרעה אל יהרס אל יהוה לעבר אל העם: ויאמר אל משה בא אתה ואהרן עמך ופרעה אל יהרס אל יהוה לעבר אל העם:

לא : לֹא תַעֲשֶׂה כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל תּוֹעֲבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם .

לב : כֹּל אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ .

א : כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת : ב : וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם : ג : לֹא תִשְׁמַע אֶל דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מְנַסֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם : ד : אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלֵכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבָּקוּן : ה : וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא יוּמָת כִּי דִבֶּר סָרָה עַל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדִּיחֲךָ מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבָעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ : ו : כִּי יְסִיתְךָ אָחִיךָ בֶּן אִמֶּךָ אוֹ בִנְךָ אוֹ בִתְּךָ אוֹ אֵשֶׁת חֵיקֶךָ אוֹ רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ בַּסֵּתֶר לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּ אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ : ז : מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ אוֹ הָרְחֹקִים מִמְּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ : ח : לֹא תֹאבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא תַחְמֹל וְלֹא תְכַסֶּה עָלָיו : ט : כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ יָדְךָ תִּהְיֶה בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִתּוֹ וְיַד כָּל הָעָם בָּאַחֲרֹנָה : י : וְסָקַלְתָּ אֹתוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים : יא : וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא יוֹסִפוּן לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ : יב : כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת שָׁם לֵאמֹר : יג : יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ וַיַּדִּיחוּ אֶת יוֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם : יד : וְדָרַשְׁתָּ וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ : טו : הַכֵּה תַכֶּה אֶת יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַהִוא לְפִי חָרֶב הַחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ לְפִי חָרֶב : טז : וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל תּוֹךְ רְחֹבָהּ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת הָעִיר וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיְתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד : יז : וְלֹא יִדְבַּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן הַחֵרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים וְרִחַמְךָ וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ : יח : כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ .

יד : א : בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגֹּדְדוּ וְלֹא תָשִׂימוּ קָרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֵת : ב : כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָּחַר יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה : ג : לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה : ד : זֹאת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכֵלוּ שׁוֹר כְּשָׂיוֹ כִּבְשָׂה בְּנֵי הַצֹּאן וּכְבֶשׂ בְּנֵי הָעִזִּים : ה : אַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר וְאַקּוֹ וְדִישֹׁן וּתְאוֹ וַאֲרַבֶּל : ו : וְכָל בְּהֵמָה מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע שְׁתֵּי פְרָסוֹת מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ : ז : אַךְ אֶת זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִיסֵי הַפַּרְסָה הַשְּׁסוּעָה הַגָּמָל וְהָאַרְנֶבֶת וְהַשָּׁפָן כִּי מַעֲלֵה גֵרָה הֵם וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם : ח : וְהַחֲזִיר כִּי מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְלֹא גֵרָה טָמֵא הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ : ט : אֶת זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת תֹּאכֵלוּ : י : וְכֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת לֹא תֹאכֵלוּ טָמֵא הוּא לָכֶם : יא : כָּל צִפּוֹר טְהֹרָה תֹּאכֵלוּ : יב : וְזֶה אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהָעָזְנִיָּה : יג : וְהָרְאָה וְהָאַיָּה וְהַדַּיָּה לְמִינָהּ : יד : וְאֵת כָּל עֹרֵב לְמִינוֹ : טו : וְאֶת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֶת הַתַּחְמָס וְאֶת הַשָּׁחַף וְאֶת הַנֵּץ לְמִינֵהוּ : טז : וְאֶת הַכּוס וְאֶת הַיַּנְשׁוּף וְהַתִּנְשֶׁמֶת : יז : וְאֶת הַקָּאָת וְאֶת הָרָחָם וְאֶת הַשָּׁלָךְ : יח : וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוכִיפַת וְהָעֲטַלֵּף : יט : וְכָל שֶׁרֶץ הָעוֹף טָמֵא הוּא לָכֶם לֹא יֵאָכֵלוּ : כ : כָּל עוֹף טָהוֹר תֹּאכֵלוּ : כא : לֹא תֹאכְלוּ כָּל נְבֵלָה לַגֵּר אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ תִּתְּנֶנָּה וַאֲכָלָהּ אוֹ מָכוֹר לְנָכְרִי כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ : כב : עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֶת כָּל תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה : כג : וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרוֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים : כד : וְכִי יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי יִרְחַק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ : כה : וְנָתַתָּה בַכָּסֶף וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדֶךָ וְהָלַכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ : כו : וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ : כז : וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּךְ : כח : מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת כָּל מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ : כט : וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבָעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה :

تبارك الذي نزل الفرقان على عبده ليكون للعالمين نذيرا ١
الذي له ملك السموات والارض ولم يتخذ ولدا ولم يكن له شريك في الملك وخلق كل شيء فقدره تقديرا ٢
واتخذوا من دونه آلهة لا يخلقون شيئا وهم يخلقون ولا يملكون لانفسهم ضرا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا حياة ولا نشورا ٣
وقال الذين كفروا ان هذا الا افك افتراه واعانه عليه قوم آخرون فقد جاءوا ظلما وزورا ٤
وقالوا اساطير الاولين اكتتبها فهي تملى عليه بكرة واصيلا ٥
قل انزله الذي يعلم السر في السموات والارض انه كان غفورا رحيما ٦
وقالوا مال هذا الرسول يأكل الطعام ويمشي في الاسواق لولا انزل اليه ملك فيكون معه نذيرا ٧
او يلقى اليه كنز او تكون له جنة يأكل منها وقال الظالمون ان تتبعون الا رجلا مسحورا ٨
انظر كيف ضربوا لك الامثال فضلوا فلا يستطيعون سبيلا ٩
تبارك الذي ان شاء جعل لك خيرا من ذلك جنات تجري من تحتها الانهار ويجعل لك قصورا ١٠
بل كذبوا بالساعة واعتدنا لمن كذب بالساعة سعيرا ١١
اذا رأتهم من مكان بعيد سمعوا لها تغيظا وزفيرا ١٢
واذا القوا منها مكانا ضيقا مقرنين دعوا هنالك ثبورا ١٣
لا تدعوا اليوم ثبورا واحدا وادعوا ثبورا كثيرا ١٤
قل أذلك خير أم جنة الخلد التي وعد المتقون كانت لهم جزاء ومصيرا ١٥
لهم فيها ما يشاءون خالدين كان على ربك وعدا مسئولا ١٦
ويوم يحشرهم وما يعبدون من دون الله فيقول ءأنتم أضللتم عبادي هؤلاء أم هم ضلوا السبيل ١٧
قالوا سبحانك ما كان ينبغي لنا أن نتخذ من دونك من أولياء ولكن متعتهم وآباءهم حتى نسوا الذكر وكانوا قوما بورا ١٨
فقد كذبوكم بما تقولون فما تستطيعون صرفا ولا نصرا ومن يظلم منكم نذقه عذابا كبيرا ١٩
وما أرسلنا قبلك من المرسلين الا انهم ليأكلون الطعام ويمشون في الاسواق وجعلنا بعضكم لبعض فتنة أتصبرون وكان ربك بصيرا ٢٠

ليكتب لها. وَيَبْغَضُهَا صَاحِبُهَا الْأَوَّلُ الَّذِي
طَلَّقَهَا أَنْ تَعُودَ لِتَكُونَ لَهُ زَوْجَةً بَعْدَ
أَنْ تَنَجَّسَتْ. فَإِنَّ ذٰلِكَ رِجْسٌ أَمَامَ الرَّبِّ.
وَلَا تَجْلُبْ خَطِيَّةً عَلَى الْأَرْضِ الَّتِي
يُعْطِيكَ الرَّبُّ إِلٰهُكَ نَصِيبًا.
٥ إِذَا اتَّخَذَ رَجُلٌ زَوْجَةً جَدِيدَةً فَلَا
يَخْرُجْ فِي الْجَيْشِ وَلَا يُكَلَّفْ بِأَيِّ عَمَلٍ.
بَلْ يَكُونُ حُرًّا فِي بَيْتِهِ سَنَةً وَاحِدَةً
لِيُسَرَّ زَوْجَتَهُ الَّتِي أَخَذَهَا.
٦ لَا يُرْهَنْ رَحًى وَلَا رَحَوَانِ لِأَنَّ ذٰلِكَ
يُرْهَنُ حَيَاةً.
٧ إِذَا وُجِدَ رَجُلٌ قَدْ خَطَفَ أَحَدَ إِخْوَتِهِ
مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَاسْتَعْبَدَهُ أَوْ بَاعَهُ
فَإِنَّ الْخَاطِفَ يُقْتَلُ. فَتَسْتَأْصِلُ الشَّرَّ
مِنْ وَسَطِكَ.
٨ اِحْتَرِزْ مِنْ ضَرْبَةِ الْبَرَصِ بِأَنْ تَحْفَظَ
جِدًّا وَتَعْمَلَ حَسَبَ كُلِّ مَا يُعَلِّمُكُمُ
الْكَهَنَةُ اللَّاوِيُّونَ. كَمَا أَوْصَيْتُهُمْ
تَحْفَظُونَ أَنْ تَعْمَلُوا.
٩ اُذْكُرْ مَا فَعَلَ الرَّبُّ إِلٰهُكَ بِمَرْيَمَ فِي
الطَّرِيقِ عِنْدَ خُرُوجِكُمْ مِنْ مِصْرَ.
١٠ إِذَا أَقْرَضْتَ صَاحِبَكَ قَرْضًا مَا فَلَا
تَدْخُلْ بَيْتَهُ لِتَأْخُذَ رَهْنَهُ.
١١ بَلْ تَقِفُ فِي الْخَارِجِ وَالرَّجُلُ الَّذِي
أَقْرَضْتَهُ يُخْرِجُ الرَّهْنَ إِلَيْكَ خَارِجًا.
١٢ وَإِنْ كَانَ الرَّجُلُ فَقِيرًا فَلَا تَنَمْ
بِرَهْنِهِ.
١٣ بَلْ تَرُدُّ الرَّهْنَ إِلَيْهِ عِنْدَ غُرُوبِ
الشَّمْسِ فَيَنَامُ فِي ثَوْبِهِ وَيُبَارِكُكَ.
وَيَكُونُ لَكَ بِرّاً أَمَامَ الرَّبِّ إِلٰهِكَ.
١٤ لَا تَظْلِمْ أَجِيرًا مِسْكِينًا وَفَقِيرًا مِنْ
إِخْوَتِكَ أَوْ مِنَ الْغُرَبَاءِ الَّذِينَ فِي
أَرْضِكَ دَاخِلَ أَبْوَابِكَ.
١٥ فِي يَوْمِهِ تُعْطِيهِ أُجْرَتَهُ وَلَا تَغْرُبُ
عَلَيْهِ الشَّمْسُ لِأَنَّهُ فَقِيرٌ وَإِلَيْهِ يَرْفَعُ
نَفْسَهُ لِئَلَّا يَدْعُوَ عَلَيْكَ إِلَى الرَّبِّ
فَتَكُونَ فِيكَ خَطِيَّةٌ.
١٦ لَا يُقْتَلُ الْآبَاءُ عَنِ الْبَنِينَ وَلَا
الْبَنُونَ يُقْتَلُونَ عَنِ الْآبَاءِ. كُلُّ إِنْسَانٍ
بِخَطِيَّتِهِ يُقْتَلُ.
١٧ لَا تُعَوِّجْ حَقَّ غَرِيبٍ وَلَا يَتِيمٍ وَلَا
تَأْخُذْ ثَوْبَ أَرْمَلَةٍ رَهْنًا.
١٨ بَلْ تَذْكُرُ أَنَّكَ كُنْتَ عَبْدًا فِي مِصْرَ
وَفَدَاكَ الرَّبُّ إِلٰهُكَ مِنْ هُنَاكَ. لِذٰلِكَ
أَنَا آمُرُكَ أَنْ تَعْمَلَ هٰذَا الْأَمْرَ.
١٩ إِذَا حَصَدْتَ حَصِيدَكَ فِي حَقِّكَ
وَنَسِيتَ حُزْمَةً فِي الْحَقْلِ فَلَا تَرْجِعْ
لِتَأْخُذَهَا. لِلْغَرِيبِ وَلِلْيَتِيمِ وَلِلْأَرْمَلَةِ
تَكُونُ لِكَيْ يُبَارِكَكَ الرَّبُّ إِلٰهُكَ فِي كُلِّ
عَمَلِ يَدَيْكَ.
٢٠ إِذَا خَبَطْتَ زَيْتُونَكَ فَلَا تُفَتِّشْ
وَرَاءَكَ. لِلْغَرِيبِ وَلِلْيَتِيمِ وَلِلْأَرْمَلَةِ
تَكُونُ.
٢١ إِذَا قَطَفْتَ كَرْمَكَ فَلَا تُعَلِّلْ وَرَاءَكَ.
لِلْغَرِيبِ وَلِلْيَتِيمِ وَلِلْأَرْمَلَةِ تَكُونُ.
٢٢ وَتَذْكُرُ أَنَّكَ عَبْدٌ كُنْتَ فِي أَرْضِ
مِصْرَ. لِذٰلِكَ أَنَا آمُرُكَ أَنْ تَعْمَلَ هٰذَا
الْأَمْرَ.

الأصحاح ٢٥

١ إِذَا كَانَ بَيْنَ رِجَالٍ مُخَاصَمَةٌ وَتَقَدَّمُوا
إِلَى الْقَضَاءِ فَقَضَوْا بَيْنَهُمْ وَبَرَّرُوا
الْبَارَّ وَحَكَمُوا عَلَى الْمُذْنِبِ،
٢ يَكُونُ إِنْ كَانَ الْمُذْنِبُ مُسْتَوْجِبَ
الضَّرْبِ أَنَّ الْقَاضِيَ يُطْرِحُهُ وَيَضْرِبُهُ
أَمَامَهُ عَلَى قَدْرِ ذَنْبِهِ بِعَدَدٍ.
٣ يَضْرِبُهُ أَرْبَعِينَ. لَا يَزِيدُ لِئَلَّا يَزِيدَ
عَلَى هٰذَا وَيَضْرِبُهُ أَكْثَرَ مِنْ هٰذَا
كَثِيرًا فَيَقْبُحُ أَخُوكَ فِي عَيْنَيْكَ.
٤ لَا تَكُمَّ ثَوْرًا دَارِسًا.
٥ إِذَا سَكَنَ إِخْوَةٌ مَعًا وَمَاتَ وَاحِدٌ
مِنْهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ فَلَا تَصِرْ
امْرَأَةُ الْمَيِّتِ خَارِجًا لِرَجُلٍ أَجْنَبِيٍّ.
أَخُو زَوْجِهَا يَدْخُلُ عَلَيْهَا وَيَتَّخِذُهَا
لَهُ زَوْجَةً وَيَقُومُ لَهَا بِوَاجِبِ أَخِي
الزَّوْجِ.
٦ وَيَكُونُ الْبِكْرُ الَّذِي تَلِدُهُ يَقُومُ
بِاسْمِ أَخِيهِ الْمَيِّتِ لِكَيْ لَا يُمْحَى اسْمُهُ
مِنْ إِسْرَائِيلَ.
٧ وَإِنْ لَمْ يَرْضَ الرَّجُلُ أَنْ يَأْخُذَ
كَنَّتَهُ فَإِنَّ كَنَّتَهُ تَصْعَدُ إِلَى الْبَابِ إِلَى
الشُّيُوخِ وَتَقُولُ: قَدْ أَبَى أَخُو زَوْجِي
أَنْ يُقِيمَ لِأَخِيهِ اسْمًا فِي إِسْرَائِيلَ.
لَمْ يَشَأْ أَنْ يَقُومَ لِي بِوَاجِبِ أَخِي
الزَّوْجِ.
٨ فَيَدْعُو لَهُ شُيُوخُ مَدِينَتِهِ وَيُكَلِّمُونَهُ.
فَإِنْ قَامَ وَقَالَ: لَا أَرْضَى أَنْ أَتَّخِذَهَا،
٩ تَتَقَدَّمُ كَنَّتُهُ إِلَيْهِ أَمَامَ عُيُونِ
الشُّيُوخِ وَتَخْلَعُ نَعْلَهُ مِنْ رِجْلِهِ وَتَبْصُقُ
فِي وَجْهِهِ وَتَقُولُ: هٰكَذَا يُفْعَلُ بِالرَّجُلِ
الَّذِي لَا يَبْنِي بَيْتَ أَخِيهِ.
١٠ وَيُدْعَى اسْمُهُ فِي إِسْرَائِيلَ: بَيْتُ
الْمَخْلُوعِ النَّعْلِ.
١١ إِذَا تَخَاصَمَ رَجُلَانِ مَعًا رَجُلٌ وَأَخُوهُ
وَتَقَدَّمَتِ امْرَأَةُ الْوَاحِدِ لِتُخَلِّصَ رَجُلَهَا
مِنْ يَدِ ضَارِبِهِ وَمَدَّتْ يَدَهَا وَأَمْسَكَتْ
بِعَوْرَتِهِ،
١٢ تَقْطَعُ يَدَهَا. لَا تُشْفِقْ عَيْنُكَ.
١٣ لَا يَكُنْ لَكَ فِي كِيسِكَ حَجَرٌ وَحَجَرٌ
كَبِيرٌ وَصَغِيرٌ.
١٤ لَا يَكُنْ لَكَ فِي بَيْتِكَ مِكْيَالٌ وَمِكْيَالٌ
كَبِيرٌ وَصَغِيرٌ.
١٥ حَجَرٌ صَحِيحٌ وَعَدْلٌ يَكُونُ لَكَ.
وَمِكْيَالٌ صَحِيحٌ وَعَدْلٌ يَكُونُ لَكَ لِكَيْ
تَطُولَ أَيَّامُكَ عَلَى الْأَرْضِ الَّتِي يُعْطِيكَ
الرَّبُّ إِلٰهُكَ.
١٦ لِأَنَّ كُلَّ فَاعِلِ ذٰلِكَ كُلَّ فَاعِلِ
الظُّلْمِ رِجْسٌ لِلرَّبِّ إِلٰهِكَ.
١٧ اُذْكُرْ مَا عَمِلَ بِكَ عَمَالِيقُ فِي الطَّرِيقِ
عِنْدَ خُرُوجِكُمْ مِنْ مِصْرَ،
١٨ كَيْفَ لَاقَاكَ فِي الطَّرِيقِ وَعَجَمَ فِيكَ
كُلَّ الْمُنْهَزِمِينَ مِنْ وَرَائِكَ وَأَنْتَ
مُعْيٍ وَمُتْعَبٌ وَلَمْ يَخَفِ اللّٰهَ.
١٩ فَيَكُونُ إِذَا أَرَاحَكَ الرَّبُّ إِلٰهُكَ مِنْ
جَمِيعِ أَعْدَائِكَ حَوَالَيْكَ فِي الْأَرْضِ
الَّتِي يُعْطِيكَ الرَّبُّ إِلٰهُكَ نَصِيبًا
لِتَمْتَلِكَهَا أَنْ تَمْحُوَ ذِكْرَ عَمَالِيقَ مِنْ
تَحْتِ السَّمَاءِ. لَا تَنْسَ.

صلاة : مد .

١ : صلوا عند مغيب الشمس في مساجدكم :
وعند صعودها قبل .
٢ : صلاة الفجر عند صعودها .
٣ : صلاة الظهر عند زوال الشمس :
فيجتمع : زوال الشمس عند وقوف
الظل الذي عند الزوال ؛
٤ : لا تؤخروا صلاة العصر : لأن
صلاة العصر وسطى .
٥ : صلاة المغرب عند غروب الشمس :
وهي وتر صلاة النهار .
٦ : صلاة العشاء عند غيبوبة الشفق :
وهي وقت النوم .
٧ : صلاة الصبح عند طلوع الفجر :
وهي وقت الغلس .
٨ : صلاة الجمعة في المسجد الجامع :
وهي ركعتان .
٩ : صلاة العيدين في الصحراء :
وهي ركعتان .
١٠ : صلاة الكسوف ركعتان :
وهي كصلاة الصبح .
١١ : صلاة الخسوف ركعتان :
وهي كصلاة الصبح .
١٢ : صلاة الاستسقاء ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
١٣ : صلاة الجنازة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
١٤ : صلاة الوتر ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
١٥ : صلاة التطوع ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
١٦ : صلاة الضحى ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
١٧ : صلاة التسبيح ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
١٨ : صلاة الحاجة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
١٩ : صلاة التوبة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٢٠ : صلاة الاستخارة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٢١ : صلاة الإحرام ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٢٢ : صلاة الطواف ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٢٣ : صلاة السعي ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٢٤ : صلاة الوقوف ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٢٥ : صلاة الرمي ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٢٦ : صلاة الحلق ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٢٧ : صلاة التقصير ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٢٨ : صلاة الوداع ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٢٩ : صلاة الاستغفار ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٣٠ : صلاة الشكر ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٣١ : صلاة الاستخارة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٣٢ : صلاة الاستسقاء ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٣٣ : صلاة الاستخارة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٣٤ : صلاة الاستخارة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٣٥ : صلاة الاستخارة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٣٦ : صلاة الاستخارة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٣٧ : صلاة الاستخارة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٣٨ : صلاة الاستخارة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٣٩ : صلاة الاستخارة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .
٤٠ : صلاة الاستخارة ركعتان :
وهي كصلاة العيدين .

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: ברכה אשר תשמעו אל מצות יי' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: וקללה אם לא תשמעו אל מצות יי' אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יבאך יי' אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר גריזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוני מורה: כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יי' אלהיכם נתן לכם וירשתם אותה וישבתם בה: ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יי' אלהי אבותיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד תאבדון את כל המקומות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אותם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליי' אלהיכם: כי אם אל המקום אשר יבחר יי' אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה והבאתם שמה עולותיכם וזבחיכם ומעשרותיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבותיכם ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם לפני יי' אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך יי' אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר יי' אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר יי' אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח: והיה המקום אשר יבחר יי' אלהיכם לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עולותיכם וזבחיכם מעשרותיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו ליי': ושמחתם לפני יי' אלהיכם אתם ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך פן תעלה עולותיך בכל מקום אשר תראה: כי אם במקום אשר יבחר יי' באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יי' אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים: לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירושך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבותיך ותרומת ידך: כי אם לפני יי' אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר יי' אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני יי' אלהיך בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי ירחיב יי' אלהיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יי' אלהיך לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן יי' לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יחדו יאכלו: רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יי':

פרשה : ד .

רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר יי': ועשית עולותיך הבשר והדם על מזבח יי' אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יי' אלהיך והבשר תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוה אתך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני יי' אלהיך: כי יכרת יי' אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ויירשתם וישבת בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה כן ליי' אלהיך כי כל תועבת יי' אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי אצוך אתו אותו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת: ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יי' אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יי' אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יי' אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון: והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יי' אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יי' אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבותיך: מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יי' אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת עריך אשר יי' אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אותה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב: וכל שללה תקבץ אל תוך רחובה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליי' אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד: ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יי' מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחם עליך והרבך כאשר נשבע לאבותיך: כי תשמע בקול יי' אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יי' אלהיך:

פרשה : ה .

בנים אתם ליי' אלהיכם לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת: כי עם קדוש אתה ליי' אלהיך ובך בחר יי' להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כבש ושה עז: איל וצבי וי

ح: مثلهم الذين حملوا التوراة ثم لم يحملوها كمثل الحمار يحمل أسفارا بئس مثل القوم الذين كذبوا بآيات الله والله لا يهدي القوم الظالمين.

ه: قل يا أيها الذين هادوا إن زعمتم أنكم أولياء لله من دون الناس فتمنوا الموت إن كنتم صادقين.

و: ولا يتمنونه أبدا بما قدمت أيديهم والله عليم بالظالمين.

ز: قل إن الموت الذي تفرون منه فإنه ملاقيكم ثم تردون إلى عالم الغيب والشهادة فينبئكم بما كنتم تعملون.

ح: يا أيها الذين آمنوا إذا نودي للصلاة من يوم الجمعة فاسعوا إلى ذكر الله وذروا البيع ذلكم خير لكم إن كنتم تعلمون.

ط: فإذا قضيت الصلاة فانتشروا في الأرض وابتغوا من فضل الله واذكروا الله كثيرا لعلكم تفلحون.

י: وإذا رأوا تجارة أو لهوا انفضوا إليها وتركوك قائما قل ما عند الله خير من اللهو ومن التجارة والله خير الرازقين.

يא: يا أيها الذين آمنوا إذا جاءك المنافقون قالوا نشهد إنك لرسول الله والله يعلم إنك لرسوله والله يشهد إن المنافقين لكاذبون.

يב: اتخذوا أيمانهم جنة فصدوا عن سبيل الله إنهم ساء ما كانوا يعملون.

يג: ذلك بأنهم آمنوا ثم كفروا فطبع على قلوبهم فهم لا يفقهون.

يד: وإذا رأيتهم تعجبك أجسامهم وإن يقولوا تسمع لقولهم كأنهم خشب مسندة يحسبون كل صيحة عليهم هم العدو فاحذرهم قاتلهم الله أنى يؤفكون.

טו: وإذا قيل لهم تعالوا يستغفر لكم رسول الله لووا رؤوسهم ورأيتهم يصدون وهم مستكبرون.

טז: سواء عليهم استغفرت لهم أم لم تستغفر لهم لن يغفر الله لهم إن الله لا يهدي القوم الفاسقين.

יז: هم الذين يقولون لا تنفقوا على من عند رسول الله حتى ينفضوا ولله خزائن السماوات والأرض ولكن المنافقين لا يفقهون.

יח: يقولون لئن رجعنا إلى المدينة ليخرجن الأعز منها الأذل ولله العزة ولرسوله وللمؤمنين ولكن المنافقين لا يعلمون.

יט: يا أيها الذين آمنوا لا تلهكم أموالكم ولا أولادكم عن ذكر الله ومن يفعل ذلك فأولئك هم الخاسرون.

כ: وأنفقوا مما رزقناكم من قبل أن يأتي أحدكم الموت فيقول رب لولا أخرتني إلى أجل قريب فأصدق وأكن من الصالحين.

כא: ولن يؤخر الله نفسا إذا جاء أجلها والله خبير بما تعملون.

٣ : وأسماء بنى هرون ناداب بكره وأبيهو
إليعازر وإيثامار. ٤ : وهذه أسماء بنى
هرون الكهنة المسحاء الذين ملأ يدهم
ليكهنوا. ٥ : فمات ناداب وأبيهو قدام
الرب حين قربا نارا غريبة قدام الرب
في برية سيناء. ولم يكن لهما بنون.
وكهن العازار وايثامار قدام هرون
ابيهما. ٦ : وكلم الرب موسى قائلا.
٧ : قرب سبط لاوى واوقفه امام هرون
الكاهن ليخدموه. ٨ : ويحفظوا حفظه
وحفظ كل الجماعة امام خيمة الاجتماع
ليخدموا خدمة المسكن. ٩ : ويحفظوا
جميع امتعة خيمة الاجتماع وحفظ بنى
اسرائيل ليخدموا خدمة المسكن. ١٠ :
واعط اللاويين لهرون ولبنيه. هم
معطون معطون له من بنى اسرائيل.
١١ : وافتقد هرون وبنيه وهم يحفظون
كهنوتهم. والاجنبى الذى يقرب يقتل.
١٢ : وكلم الرب موسى قائلا. ١٣ : وانا
هانذا قد اخذت اللاويين من بين بنى
اسرائيل بدل كل بكر فاتح رحم من بنى
اسرائيل. فيكون اللاويون لى. لان لى كل
بكر يوم ضربت كل بكر فى ارض مصر
قدست لى كل بكر فى اسرائيل من الناس
والبهائم. لى يكونون. انا الرب.

فصل : ٢

١ : وكلم الرب موسى فى برية سيناء
قائلا: ٢ : احص بنى لاوى بحسب بيوت
آبائهم وعشائرهم. كل ذكر من ابن شهر
فصاعدا تحصيهم. ٣ : فاحصى موسى
حسب قول الرب كما امر. ٤ : وكان
بنو لاوى بحسب اسمائهم جرشون
وقهات ومراري. ٥ : واسماء بنى جرشون
بحسب عشائرهم لبنى وشمعى. ٦ : بنو
قهات بحسب عشائرهم عمرام ويصهار
وحبرون وعزيئيل. ٧ : بنو مراري بحسب
عشائرهم محلى وموشى. هذه هى عشائر
لاوى بحسب بيوت آبائهم. ٨ : لجرشون
عشيرة اللبنى وعشيرة الشمعى. هذه هى
عشائر جرشون. ٩ : عدد جميع ذكورهم من
ابن شهر فصاعدا المحصين منهم سبعة
آلاف وخمسمائة. ١٠ : عشائر جرشون
يعسكرون وراء المسكن غربا. ١١ : ورئيس
بيت آباء العشيرة لعشائر جرشون
اليساف بن لائيل. ١٢ : وحراسة بنى
جرشون فى خيمة الاجتماع المسكن
والخيمة وغطاءها وستر باب خيمة
الاجتماع. ١٣ : وستور الدار وستر باب
الدار التى على المسكن وعلى المذبح
حواليه وأطنابه لكل خدمته. ١٤ : ولقهات
عشيرة العمرامى وعشيرة اليصهارى
وعشيرة الحبرونى وعشيرة العزيئيلى.
هذه هى عشائر القهاتيين. ١٥ : عدد
جميع ذكورهم من ابن شهر فصاعدا ستة
آلاف وستمائة. ١٦ : رئيس بيت آباء
عشائر القهاتيين اليصافان بن عزيئيل.
١٧ : وحراسة بنى قهات المقدس. ١٨ :
وعلى يد هرون ابنه العازار رئيس رؤساء
اللاويين وقيام على حراسة المقدس.
١٩ : ولمراري عشيرة المحلى وعشيرة
الموشى. هذه هى عشائر مراري. ٢٠ :
وعدد جميع ذكورهم من ابن شهر فصاعدا
ستة آلاف ومائتان. ٢١ : رئيس بيت آباء
عشائر المراريين صوريئيل بن ابيحايل.
٢٢ : وحراسة بنى مراري الواحها وعمدها
وقواعدها وجميع اوانيها وكل خدمتها.
٢٣ : وعمد الدار حواليه وقواعدها
واوتادها واطنابها. ٢٤ : وعلى موسى
وهرون وبنيه حراسة المقدس لحراسة بنى
اسرائيل. والاجنبى الذى يقرب يقتل.
٢٥ : وكل رؤوس بنى لاوى حسب عشائر
آبائهم. ٢٦ : من ابن شهر فصاعدا

مد : ٥هذا دفاع الله عن محمد
نقض العهد : نهاهم نبيهم بهذا
فخالفوا دفاع الله عنه .
ر : ٥اية أخرى في شأن نقض
العهد : فحلفوا على قوة دفاع
غيرهم : فجعلها قوة دفاع غيره .
ح : ٥اية أخرى في شأن على
محمد في قصة فداؤه : هلا
انزل عليه ٥غيره : أو ابصره أو لما
هلا انزل : ٥غيره .
ط : أو نقض : أو بدا : أو جاء
جاء : هذا فداء انزل لمحمد على
محمد : فجاء غيره بهذا ولا
غيره : ٥هذا فداء انزل غيره .
ك : فجعل قوة دفاع غيره :
فجعل قوة دفاع غيره : ٥فخالف
دفاع نهاهم : أم جعل قوة دفاع
لأنفسهم قوة .

فصل : ١٠

١ : ٥فعل دفاع على صورة : ٥أفعل له .
٢ : محمد لم يفارق حتى لصحة
دينه محمد إن : ٥يؤمن كل لصحة
صورة : فلصحة حتى .
٤ : ٥يعني حين : ٥فارق لفارق
حال صورة لأن دفاع فجعلوا .
٥ : أن جعل يعني : فارق
فجعل حتى في ٥يعقل حتى : يعني
حتى يقاتل فجعل دفاع : ٥يعقل
فجعل حتى يقاتل .
٦ : ٥هذا فاعل الفعل صورة :
٥يعقل في ٥يقاتل .
٧ : ٥هذا فاعل الفعل صورة :
٥يعقل في ٥يقاتل .
٨ : ٥هذا فاعل الفعل صورة :
٥يعقل في ٥يقاتل .
٩ : فجعل حتى يقاتل : ٥يعقل
حتى يقاتل في ٥يقاتل : حتى يعني
فجعل يقاتل .
١٠ : ٥هذا فاعل الفعل صورة :
٥يعقل في ٥يقاتل .
١١ : فجعل حتى يقاتل : ٥يعقل
حتى يقاتل في ٥يقاتل : حتى يعني
فجعل يقاتل .
١٢ : فجعل حتى يقاتل : ٥يعقل
حتى يقاتل في ٥يقاتل : حتى يعني
فجعل يقاتل .
١٣ : فجعل حتى يقاتل : ٥يعقل
حتى يقاتل في ٥يقاتل : حتى يعني
فجعل يقاتل .
١٤ : فجعل حتى يقاتل : ٥يعقل
حتى يقاتل في ٥يقاتل : حتى يعني
فجعل يقاتل .
١٥ : فجعل حتى يقاتل : ٥يعقل
حتى يقاتل في ٥يقاتل : حتى يعني
فجعل يقاتل .
١٦ : فجعل حتى يقاتل : ٥يعقل
حتى يقاتل في ٥يقاتل : حتى يعني
فجعل يقاتل .

ܨܚܚܐ : ܛ .

ܐ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ ܒܡܕܒܪܐ
ܕܣܝܢܝ : ܒܫܢܬܐ ܬܪܬܝܢ ܡܢ ܕܢܦܩܘ ܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ : ܒܝܪܚܐ ܩܕܡܝܐ :
ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܒ : ܢܥܒܕܘܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܦܨܚܐ
ܒܙܒܢܗ .
ܓ : ܒܐܪܒܥܣܪܐ ܒܝܪܚܐ ܗܢܐ : ܒܝܬ ܪ̈ܡܫܐ
ܢܥܒܕܘܢܝܗ ܒܙܒܢܗ . ܐܝܟ ܟܠܗܘܢ ܢܡܘܣܘܗܝ :
ܘܐܝܟ ܟܠܗܘܢ ܕܝܢܘܗܝ ܢܥܒܕܘܢܝܗ .
ܕ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ
ܕܢܥܒܕܘܢ ܦܨܚܐ .
ܗ : ܘܥܒܕܘ ܦܨܚܐ ܒܐܪܒܥܣܪܐ ܒܝܪܚܐ
ܩܕܡܝܐ : ܒܝܬ ܪ̈ܡܫܐ ܒܡܕܒܪܐ ܕܣܝܢܝ : ܐܝܟ
ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܗܟܢܐ ܥܒܕܘ ܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ .
ܘ : ܘܗܘܘ ܓܒܪ̈ܐ ܕܛܡܐܝܢ ܗܘܘ ܒܢܦܫܐ
ܕܐܢܫܐ : ܠܐ ܐܫܟܚܘ ܠܡܥܒܕ ܦܨܚܐ ܒܝܘܡܐ
ܗܘ : ܘܩܪܒܘ ܩܕܡ ܡܘܫܐ ܘܩܕܡ ܐܗܪܘܢ
ܒܝܘܡܐ ܗܘ .
ܙ : ܘܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܗܢܘܢ ܓܒܪ̈ܐ : ܚܢܢ
ܛܡܐܝܢ ܒܢܦܫܐ ܕܐܢܫܐ : ܠܡܢܐ ܡܬܟܠܝܢ ܚܢܢ :
ܘܠܐ ܡܩܪܒܝܢܢ ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܪܝܐ ܒܙܒܢܗ
ܒܝܢܬ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .
ܚ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܘܫܐ : ܩܘܡܘ ܥܕܡܐ
ܕܐܫܡܥ : ܘܐܫܡܥ ܡܢܐ ܦܩܕ ܡܪܝܐ
ܥܠܝܟܘܢ .
ܛ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܝ : ܡܠܠ ܥܡ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ : ܓܒܪ ܓܒܪ ܡܢ ܕܢܗܘܐ ܛܡܐ ܒܢܦܫܐ :
ܐܘ ܒܐܘܪܚܐ ܗܘ ܕܪܚܝܩܐ : ܐܘ ܒܕܪ̈ܝܟܘܢ :
ܢܥܒܕ ܦܨܚܐ ܠܡܪܝܐ .
ܝܐ : ܒܐܪܒܥܣܪܐ ܒܝܪܚܐ ܕܬܪܝܢ : ܒܝܬ
ܪ̈ܡܫܐ ܢܥܒܕܘܢܝܗ : ܥܠ ܦܛܝܪ̈ܐ ܘܡܪ̈ܪܐ
ܢܐܟܠܘܢܝܗ .
ܝܒ : ܘܠܐ ܢܫܒܩܘܢ ܡܢܗ ܠܨܦܪܐ :
ܘܓܪܡܐ ܠܐ ܢܬܒܪܘܢ ܒܗ : ܐܝܟ ܟܠܗ ܢܡܘܣܐ
ܕܦܨܚܐ ܢܥܒܕܘܢܝܗ .
ܝܓ : ܘܓܒܪܐ ܕܕܟܐ ܗܘ ܘܠܐ ܗܘܐ
ܒܐܘܪܚܐ : ܘܠܐ ܥܒܕ ܦܨܚܐ ܕܝܠܗ : ܬܐܒܕ
ܢܦܫܐ ܗܝ ܡܢ ܥܡܗ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܩܪܒ
ܩܘܪܒܢܗ ܕܡܪܝܐ ܒܙܒܢܗ : ܚܛܗܐ ܢܩܒܠ
ܓܒܪܐ ܗܘ .
ܝܕ : ܘܟܕ ܢܬܒ ܥܡܟܘܢ ܐܢܫ ܕܡܬܬܘܬܒ
ܠܘܬܟܘܢ : ܘܢܥܒܕ ܦܨܚܐ ܠܡܪܝܐ . ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ
ܕܦܨܚܐ : ܘܐܝܟ ܕܝܢܗ ܗܟܢܐ ܢܥܒܕ : ܢܡܘܣܐ
ܚܕ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܘܠܬܘܬܒܐ ܕܡܬܬܘܬܒ ܠܟܘܢ :
ܘܠܝܨܝܒܐ ܕܐܪܥܐ .
ܝܗ : ܘܒܝܘܡܐ ܕܐܬܩܝܡ ܡܫܟܢܐ : ܚܦܝܗܝ
ܥܢܢܐ ܠܡܫܟܢܐ : ܘܠܡܫܟܢ ܙܒܢܐ :
ܘܒܪܡܫܐ ܗܘܐ ܥܠ ܡܫܟܢܐ : ܐܝܟ ܚܙܘܐ
ܕܢܘܪܐ ܥܕܡܐ ܠܨܦܪܐ .
ܝܘ : ܘܗܟܢܐ ܗܘܐ ܐܡܝܢܐܝܬ : ܥܢܢܐ
ܚܦܐ ܠܗ ܒܐܝܡܡܐ : ܘܚܙܘܐ ܕܢܘܪܐ
ܒܠܠܝܐ .
ܝܙ : ܘܡܐ ܕܣܠܩ ܥܢܢܐ ܡܢ ܡܫܟܢܐ :
ܡܢ ܒܬܪܟܢ ܫܩܠܝܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ . ܘܒܐܬܪܐ
ܕܫܪܐ ܬܡܢ ܥܢܢܐ : ܬܡܢ ܫܪܝܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .
ܝܚ : ܥܠ ܡܐܡܪܗ ܕܡܪܝܐ ܫܩܠܝܢ
ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܥܠ ܡܐܡܪܗ ܕܡܪܝܐ
ܫܪܝܢ . ܟܠܗܘܢ ܝܘܡܬܐ ܕܫܪܐ ܥܢܢܐ ܥܠ
ܡܫܟܢܐ ܫܪܝܢ .

ܘܩܘܪܒܢܗ ܣܠܬܐ ܢܩܝܐ ܚܕ ܡܢ ܥܣܪܐ
ܕܦܝܠ ܒܡܫܚܐ : ܘܬܘܪܐ ܐܚܪܢܐ ܒܪ ܬܘܪܐ
ܬܣܒ ܠܚܛܬܐ .

ܛ : ܘܬܩܪܒ ܠܠܘܝܐ ܩܕܡ ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ :
ܘܬܟܢܫ ܠܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܕܒܢܝ ܝܣܪܝܠ .

ܝ : ܘܬܩܪܒ ܠܠܘܝܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ :
ܘܢܣܡܘܢ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ ܐܝܕܝܗܘܢ ܥܠ
ܠܘܝܐ .

ܝܐ : ܘܢܩܪܒ ܐܗܪܘܢ ܐܢܘܢ ܠܠܘܝܐ
ܦܘܪܫܢܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܡܢ ܠܘܬ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ :
ܘܢܗܘܘܢ ܠܡܦܠܚ ܦܘܠܚܢܗ ܕܡܪܝܐ .

ܝܒ : ܘܠܘܝܐ ܢܣܡܘܢ ܐܝܕܝܗܘܢ ܥܠ
ܪܝܫܗ ܕܬܘܪܐ : ܘܥܒܕ ܚܕ ܠܚܛܗܐ : ܘܚܕ
ܠܥܠܬܐ ܠܡܪܝܐ : ܕܢܚܣܐ ܥܠ ܠܘܝܐ .

ܝܓ : ܘܐܩܝܡ ܠܠܘܝܐ ܩܕܡ ܐܗܪܘܢ
ܘܩܕܡ ܒܢܘܗܝ : ܘܩܪܒ ܐܢܘܢ ܦܘܪܫܢܐ
ܠܡܪܝܐ .

ܝܕ : ܘܦܪܘܫ ܠܠܘܝܐ ܡܢ ܓܘ ܒܢܝ
ܝܣܪܝܠ : ܘܢܗܘܘܢ ܠܝ ܠܘܝܐ .

ܝܗ : ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܢܥܠܘܢ ܠܘܝܐ ܘܢܦܠܚܘܢ
ܒܡܫܟܢ ܙܒܢܐ : ܘܬܕܟܐ ܐܢܘܢ : ܘܦܪܘܫ ܐܢܘܢ
ܦܘܪܫܢܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ .

ܝܘ : ܡܛܠ ܕܡܬܝܗܒܘܬܐ ܐܢܘܢ ܝܗܝܒܝܢ
ܠܝ ܡܢ ܓܘ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ . ܚܠܦ ܟܠ ܦܬܚ
ܪܚܡܐ ܒܘܟܪܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ ܢܣܒܬ
ܐܢܘܢ ܠܝ .

ܝܙ : ܡܛܠ ܕܕܝܠܝ ܐܢܘܢ ܟܠ ܒܘܟܪܐ
ܕܒܢܝ ܝܣܪܝܠ : ܡܢ ܒܢܝܢܫܐ ܘܥܕܡܐ ܠܒܥܝܪܐ .
ܒܝܘܡܐ ܕܩܛܠܬ ܟܠ ܒܘܟܪܐ ܕܒܐܪܥܐ
ܕܡܨܪܝܢ ܩܕܫܬ ܐܢܘܢ ܠܝ :

ܝܚ : ܘܢܣܒܬ ܠܠܘܝܐ ܚܠܦ ܒܘܟܪܐ
ܕܒܢܝ ܝܣܪܝܠ .

ܝܛ : ܘܝܗܒܬ ܐܢܘܢ ܠܠܘܝܐ : ܡܘܗܒܬܐ
ܠܐܗܪܘܢ ܘܠܒܢܘܗܝ ܡܢ ܓܘ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ :
ܠܡܦܠܚ ܦܘܠܚܢܐ ܕܒܢܝ ܝܣܪܝܠ ܒܡܫܟܢ
ܙܒܢܐ : ܘܠܡܚܣܝܘ ܥܠ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ . ܘܠܐ
ܢܗܘܐ ܒܒܢܝ ܝܣܪܝܠ ܡܘܬܐ ܕܡܢ ܩܪܒ : ܟܕ
ܢܩܪܒܘܢ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ ܠܩܘܕܫܐ .

ܟ : ܘܥܒܕܘ ܡܘܫܐ ܘܐܗܪܘܢ : ܘܟܠܗ
ܟܢܘܫܬܐ ܕܒܢܝ ܝܣܪܝܠ : ܠܠܘܝܐ ܐܝܟ ܕܦܩܕ
ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ ܥܠ ܠܘܝܐ : ܗܟܢܐ ܥܒܕܘ
ܠܗܘܢ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ .

ܟܐ : ܘܐܬܕܟܝܘ ܠܘܝܐ : ܘܚܘܪܘ ܢܚܬܝܗܘܢ .
ܘܩܪܒ ܐܢܘܢ ܐܗܪܘܢ ܠܠܘܝܐ ܦܘܪܫܢܐ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ : ܘܚܣܐ ܥܠܝܗܘܢ ܐܗܪܘܢ ܘܕܟܐ
ܐܢܘܢ .

ܟܒ : ܘܡܢ ܒܬܪܟܢ ܥܠܘ ܠܘܝܐ ܠܡܦܠܚ
ܦܘܠܚܢܗܘܢ ܒܡܫܟܢ ܙܒܢܐ : ܩܕܡ ܐܗܪܘܢ
ܘܩܕܡ ܒܢܘܗܝ . ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ
ܥܠ ܠܘܝܐ : ܗܟܢܐ ܥܒܕܘ ܠܗܘܢ ܒܢܝ
ܝܣܪܝܠ .

ܟܓ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ :
ܘܐܡܪ ܠܗ .

ܟܕ : ܗܢܐ ܗܘ ܢܡܘܣܐ ܕܠܘܝܐ ܡܢ ܒܪ
ܥܣܪܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ ܘܠܥܠ : ܢܥܠܘܢ ܠܡܦܠܚ ܚܝܠܐ
ܒܚܝܠܐ ܕܦܘܠܚܢܐ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ .

ܟܗ : ܘܡܢ ܒܪ ܚܡܫܝܢ ܫܢܝܢ ܢܗܦܟ
ܡܢ ܚܝܠܐ ܕܦܘܠܚܢܐ : ܘܬܘܒ ܠܐ ܢܦܠܘܚ .

ܟܘ : ܘܢܫܡܫ ܠܐܚܘܗܝ ܒܡܫܟܢ ܙܒܢܐ :
ܠܡܛܪ ܡܛܪܬܐ . ܘܦܘܠܚܢܐ ܠܐ ܢܦܠܘܚ . ܗܟܢܐ
ܬܥܒܕ ܠܠܘܝܐ ܒܡܛܪܬܗܘܢ .

٢٨ : دخلوا على الملك فقالوا له : ايها الملك
انا قد رأينا في هذه الليلة رؤيا عجيبة
وقد اشتهينا ان نعلم تأويلها . فقال
لهم : ما رأيتم ؟ فقالوا له : رأينا كأن
شجرة نبقة قد نبتت في وسط بستانك
وكان عليها ثلاثة اغصان . فبينما هي
كذلك اذ طلعت عليها سحابة فاقتلعتها
من اصلها وذهبت بها . ثم انه مكث
ساعة من الزمان ثم عادت السحابة
فاقتلعت الاغصان الثلاثة وذهبت بها .
فلما سمع الملك رؤيا اصحابه قال لهم :
ما تأويل هذه الرؤيا ؟ فقالوا له : ايها
الملك ان صدقت رؤيانا فان الله تعالى
يهب لك ثلاثة اولاد ذكور ثم يقبضهم
اليه في ساعة واحدة . فقال لهم الملك :
ما تأويل قولكم ان الله تعالى يهب لي
ثلاثة اولاد ذكور ثم يقبضهم اليه في
ساعة واحدة ؟ فقالوا له : ايها الملك
ان الله تعالى يهب لك ثلاثة اولاد ذكور
ثم يقبضهم اليه في ساعة واحدة . فقال
الملك : ان الله تعالى يفعل ما يشاء
ويحكم ما يريد . ثم ان الملك امر لهم
بالجائزة السنية وانصرفوا من عنده .

حكاية : ٣ .

١ : وكان في بعض الايام ان الملك
خلا بوزيره فقال له : ان
٢ : الناس يقولون ان الله تعالى
اذا قضى على عبد بالموت
ثم ان ذلك العبد تاب الى الله
تعالى توبة نصوحا وعمل
اعمالا صالحة فان الله تعالى
يؤخر موته ويطيل عمره .
٣ : فقال له الوزير : ان هذا
الكلام صحيح .
٤ : فقال له الملك : ان
اريد ان اعلم ذلك على
سبيل التحقيق . فقال له
الوزير : ان ذلك يحتاج
الى زمان طويل .
٥ : فقال له الملك : ان
اريد ان اعلم ذلك في
هذه الساعة . فقال له
الوزير : ان ذلك يحتاج
الى زمان طويل .
٦ : فقال له الملك : ان
اريد ان اعلم ذلك في
هذه الساعة . فقال له
الوزير : ان ذلك يحتاج
الى زمان طويل .
٧ : فقال له الملك : ان
اريد ان اعلم ذلك في
هذه الساعة . فقال له
الوزير : ان ذلك يحتاج
الى زمان طويل .
٨ : فقال له الملك : ان
اريد ان اعلم ذلك في
هذه الساعة . فقال له
الوزير : ان ذلك يحتاج
الى زمان طويل .

ص : صوذكه قبكها مغ ذهؤا: مع
ؤلا ؤبلكلم ضبلؤكم : وعسلا مغ ذهؤا
مع غجب ضبلؤكم دصوؤكا : لاؤسؤ خغ ولم سكا ذهد دصسا
لصوذكا .

ر : وكؤلا سؤا مع دهؤا ذؤسؤا:
وضلا دهؤا .

ر : وكوؤا مغ غ ذهؤا : وؤجؤا مغ:
وأهؤا مغ غ غبلا لكلؤا .

س : وهؤنا مغ دؤؤا سك سهلا .

ش : ؤلؤجسا غلضا : ٨٥٤١ لؤب:
وؤجؤا مصغا : ؤبؤنسا مصغا : وأهؤا قس
غبلا مصغا . ص٥ صوذكه ذأصلؤا غ
غ قؤمؤغ .

ت : ؤجنوصا ذأهبا ضؤب غجلا خ ضؤب
دجنصم : أجؤب غ بؤجوب .

ث : صوذكه قبكها مغ ذهؤا: مع
ؤلا ؤبلكلم ضبلؤكم : وعسلا مغ ذهؤا
مع غجب ضبلؤكم دصوؤكا : لاؤسؤ خغ ولم سكا ذهد دصسا
لصوذكا .

خ : وكؤلا سؤا مع دهؤا ذؤسؤا:
وضلا دهؤا .

ذ : وكوؤا مغ غ ذهؤا : وؤجؤا مغ:
وأهؤا مغ غ غبلا لكلؤا .

ض : وهؤنا مغ دؤؤا سك سهلا .

ظ : ؤلؤجسا غلضا : ٨٥٤١ لؤب:
وؤجؤا مصغا : ؤبؤنسا مصغا : وأهؤا قس
غبلا مصغا . ص٥ صوذكه ذأصلؤا غ
غ قؤمؤغ .

ع : ؤجنوصا ذأهبا ضؤب غجلا خ ضؤب
دجنصم : أجؤب غ بؤجوب .

غ : صوذكه قبكها مغ ذهؤا: مع
ؤلا ؤبلكلم ضبلؤكم : وعسلا مغ ذهؤا
مع غجب ضبلؤكم دصوؤكا : لاؤسؤ خغ ولم سكا ذهد دصسا
لصوذكا .

ف : وكؤلا سؤا مع دهؤا ذؤسؤا:
وضلا دهؤا .

ق : وكوؤا مغ غ ذهؤا : وؤجؤا مغ:
وأهؤا مغ غ غبلا لكلؤا .

ك : وهؤنا مغ دؤؤا سك سهلا .

ل : ؤلؤجسا غلضا : ٨٥٤١ لؤب:
وؤجؤا مصغا : ؤبؤنسا مصغا : وأهؤا قس
غبلا مصغا . ص٥ صوذكه ذأصلؤا غ
غ قؤمؤغ .

م : ؤجنوصا ذأهبا ضؤب غجلا خ ضؤب
دجنصم : أجؤب غ بؤجوب .

ובני ישראל נסעו מבארות בני יעקן
ו הרה גדגד ומגדגד יטבתה ארץ נחלי
מים: בעת ההוא הבדיל יהוה את שבט
הלוי לשאת את ארון ברית יהוה לעמד
לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד
היום הזה: על כן לא היה ללוי חלק
ונחלה עם אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
דבר יהוה אלהיך לו: ואנכי עמדתי
בהר כימים הראשנים ארבעים יום
וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם
בפעם ההוא לא אבה יהוה השחיתך:
ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני
העם ויבאו וירשו את הארץ אשר נשבעתי
לאבתם לתת להם: ועתה ישראל מה
יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה
את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך: לשמר את
מצות יהוה ואת חקתיו אשר אנכי מצוך
היום לטוב לך: הן ליהוה אלהיך
השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר
בה: רק באבתיך חשק יהוה לאהבה
אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל
העמים כיום הזה: ומלתם את ערלת
לבבכם וערפכם לא תקשו עוד: כי
יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים
ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא
אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד:
עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר
לתת לו לחם ושמלה: ואהבתם את
הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים:
את יהוה אלהיך תירא אתו תעבד
ובו תדבק ובשמו תשבע: הוא תהלתך
והוא אלהיך אשר עשה אתך את
הגדלות והנוראות האלה אשר ראו
עיניך: בשבעים נפש ירדו אבתיך
מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי
השמים לרב: ואהבת את יהוה אלהיך
ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו
ומצותיו כל הימים: וידעתם היום כי
לא את בניכם אשר לא ידעו ואשר לא
ראו את מוסר יהוה אלהיכם את גדלו
את ידו החזקה ובזרעו הנטויה: ואת
אתותיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך
מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו:
ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו
אשר הציף את מי ים סוף על פניהם
ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום
הזה: ואשר עשה לכם במדבר עד
בואכם עד המקום הזה: ואשר עשה
לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן
אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם
ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום
אשר ברגליהם בקרב כל ישראל: כי
עיניכם הראת את כל מעשה יהוה הגדול
אשר עשה: ושמרתם את כל המצוה
אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו
ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם
עברים שמה לרשתה: למען תאריכו
ימים על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת
חלב ודבש: כי הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא
אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך
והשקית ברגלך כגן הירק: והארץ
אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ
הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים:
ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד
עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה
ועד אחרית השנה: והיה אם שמע
תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה
אתכם היום לאהבה את יהוה אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם:
ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש
ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי
עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת:
השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם
ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם: וחרה אף יהוה בכם ועצר את
השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ
הטבה אשר יהוה נתן לכם: ושמתם
את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם
וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו
לטטפת בין עיניכם: ולמדתם אתם את
בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך: וכתבתם על
מזזות ביתך ובשעריך: למען ירבו
ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי
השמים על הארץ: כי אם שמר תשמרון
את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
אתכם לעשתה לאהבה את יהוה אלהיכם
ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו: והוריש
יהוה את כל הגוים האלה מלפניכם
וירשתם גוים גדלים ועצומים מכם:
כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו
לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר
נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם:
לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ויתתו
יהוה אלהיכם על פני כל הארץ אשר
תדרכו בה כאשר דבר לכם: ראה
אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה:
את הברכה אשר תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום:
והקללה אם לא תשמעו אל מצות יהוה
אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי
מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים
אחרים אשר לא ידעתם: והיה כי יביאך
יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה ונתת את הברכה על הר
גרזים ואת הקללה על הר עיבל: הלא
המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא
השמש בארץ הכנעני הישב בערבה
מול הגלגל אצל אלני מרה: כי אתם
עברים את הירדן באים שמה לרשת
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם
וירשתם אתה וישבתם בה: ושמרתם
לעשות את כל החקים ואת המשפטים
אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה
החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות
בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבתיך לך
לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על
האדמה: אבד תאבדון את כל המקמות
אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים
אתם את אלהיהם על ההרים הרמים
ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם
את מזבחתם ושברתם את מצבתם
ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם
תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום
ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם:
כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם
לשכנו תדרשו ובאת שמה: והבאתם
שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם
ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם
ובכרות בקרכם וצאנכם: ואכלתם שם
לפני יהוה אלהיכם ושמחתם בכל
משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך
יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר
אנחנו עשים פה היום איש כל הישר
בעיניו: כי לא באתם עד עתה אל
המנוחה ואל הנחלה אשר יהוה אלהיך
נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם
בארץ אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
והניח לכם מכל אויביכם מסביב
וישבתם בטח: והיה המקום אשר יבחר
יהוה אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה
תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם
עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת
ידכם וכל מבחר נדריכם אשר נדרו
ליהוה: ושמחתם לפני יהוה אלהיכם
אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם
ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי
אין לו חלק ונחלה אתכם: השמר לך
פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה:
כי אם במקום אשר יבחר יהוה באחד
שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה
כל אשר אנכי מצוך: אך בכל אות
נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת יהוה
אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא
והטהור יאכלנו כצבי וכאיל: רק הדם
לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים:
לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך
תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך
וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת
ידך: כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך
בכל משלח ידך: השמר לך פן תעזב
את הלוי כל ימיך על אדמתך: כי
ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר
דבר לך ואמרת אכלה בשר כי תאוה
נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל
בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשום שמו שם וזבחת
מבקרך ומצאנך אשר נתן יהוה לך
כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות
נפשך: אך כאשר יאכל את הצבי
ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור
יחדו יאכלנו: רק חזק לבלתי אכל
הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל
הנפש עם הבשר: לא תאכלנו על הארץ
תשפכנו כמים: לא תאכלנו למען יטב
לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר
בעיני יהוה: רק קדשיך אשר יהיו לך
ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר
יבחר יהוה: ועשית עלתיך הבשר
והדם על מזבח יהוה אלהיך ודם זבחיך
יישפך על מזבח יהוה אלהיך והבשר
תאכל: שמר ושמעת את כל הדברים
האלה אשר אנכי מצוה אתך למען יטב
לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה
הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך:
כי יכרית יהוה מפניך את הגוים אשר
אתה בא שמה לרשתם ורשתם וישבת
בארצם: השמר לך פן תנקש אחריהם
אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם
לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את
אלהיהם ואעשה כן גם אני: לא תעשה
כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה
אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את
בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש
לאלהיהם: את כל הדבר אשר אנכי
אצוך אתו תשמר לעשות לא תסף עליו
ולא תגרע ממנו: כי יקום בקרבך נביא
או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת:
ובא האות והמופת אשר דבר אליך
לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר
לא ידעתם ונעבדם: לא תשמע אל
דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום
ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם
לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם
בכל לבבכם ובכל נפשכם: אחרי יהוה
אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו
תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו
ובו תדבקון: והנביא ההוא או חלם
החלום ההוא יומת כי דבר סרה על
יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ
מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך
מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת
בה ובערת הרע מקרבך: כי יסיתך
אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת
חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
ידעת אתה ואבתיך: מאלהי העמים
אשר סביבתיכם הקרבים אליך או
הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה
הארץ: לא תאבה לו ולא תשמע אליו
ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא
תכסה עליו: כי הרג תהרגנו ידך תהיה
בו בראשונה להמיתו ויד כל העם
באחרונה: ורגמתו באבנים ומת כי
בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך
מארץ מצרים מבית עבדים: וכל ישראל
ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר
הרע הזה בקרבך: כי תשמע באחת
עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת
שם לאמר: יצאו אנשים בני בליעל
מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר
נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא
ידעתם: ודרשת וחקרת ושאלת היטב
והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
הזאת בקרבך: הכה תכה את יושבי
העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת
כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב:
וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת
באש את העיר ואת כל שללה כליל
ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה
עוד: ולא ידבק בידך מאומה מן החרם
למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך
רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע
לאבתיך: כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך
היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך:
בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו
ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת:
כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך
בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל
העמים אשר על פני האדמה: לא תאכל
כל תועבה: זאת הבהמה אשר תאכלו
שור שה כבש ואיל: אחו וצבי ויחמור
ודישון ואלו ותאו וזמר: וכל בהמה
מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים
מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו: אך
את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומפרסי
הפרסה את הגמל והארנבת והשפן כי
מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמא
הוא לכם: והחזיר כי מפריס פרסה הוא
ושסע שסע פרסה הוא וגרה לא יגר
טמא הוא לכם: מבשרם לא תאכלו
ובנבלתם לא תגעו: את זה תאכלו מכל
אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת
תאכלו: וכל אשר אין לו סנפיר
וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם:
כל צפור טהורה תאכלו: וזה אשר לא
תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה:
והראה והאיה למינה: ואת כל ערב
למינו: ואת בת היענה והתחמס
והשחף ואת הנץ למינהו: ואת הכוס
והינשוף והתנשמת: והקאת והרחם
והשלך: והחסידה והאנפה למינה
והדוכיפת והעטלף: וכל שרץ העוף
טמא הוא לכם לא יאכלו: כל עוף
טהור תאכלו: לא תאכלו כל נבלה
לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או
מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:
עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא
השדה שנה שנה: ואכלת לפני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו
שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך
ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד
ליראה את יהוה אלהיך כל הימים:
וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו
כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה
אלהיך: ונתתה בכסף והצרת הכסף
בידך והלכת אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך בו: ונתתה הכסף בכל
אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין
ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך
ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת
אתה וביתך: והלוי אשר בשעריך לא
תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך:
מקץ שלש שנים תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך:
ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך אשר תעשה: מקץ
שבע שנים תעשה שמטה: וזה דבר
השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר
ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת
אחיו כי קרא שמטה ליהוה: את הנכרי
תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט
ידך: אפס כי לא יהיה בך אביון כי
ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה: רק
אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר לעשות את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוך היום: כי יהוה אלהיך
ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים
רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים
רבים ובך לא ימשלו: כי יהיה בך
אביון מאחד אחיך באחד שעריך
בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך
מאחיך האביון: כי פתח תפתח את
ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו
אשר יחסר לו: השמר לך פן יהיה
דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה
שנת השבע שנת השמטה והרע עינך
באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך
אל יהוה והיה בך חטא: נתן תתן לו
ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל
הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל
מעשך ובכל משלח ידך: כי לא יחדל
אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך
לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך
לעניך ולאביונך בארצך: כי ימכר לך
אחיך העברי או העבריה ועבדך שש
שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי
מעמך: וכי תשלחנו חפשי מעמך לא
תשלחנו ריקם: הענק תעניק לו מצאנך
ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה
אלהיך תתן לו: וזכרת כי עבד היית
בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך על
כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום:
והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי
אהבך ואת ביתך כי טוב עמך: ולקחת
את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך
עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן:
לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי
מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה
לך ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר
תעשה: כל הבכור הזכר אשר יולד
בבקרך ובצאנך תקדיש ליהוה אלהיך
לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור
צאנך: לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה
שנה במקום אשר יבחר יהוה אתה
וביתך: וכי יהיה בו מום פסח או
עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה
אלהיך: בשעריך תאכלנו הטמא
והטהור יחדו כצבי וכאיל: רק את
דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים:
שמר את חדש האביב ועשית פסח
ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך
יהוה אלהיך ממצרים לילה: וזבחת
פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם:
לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון
יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום
צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:
ולא יראה לך שאר בכל גבלך שבעת
ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח
בערב ביום הראשון לשבע: לא תוכל
לזבח את הפסח באחד שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך: כי אם אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא
השמש מועד צאתך ממצרים: ובשלת
ואכלת במקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך:
ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי
עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה:
ספר לך שבעת שבעות תספר לך
החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת
שבעות: ועשית חג שבעות ליהוה
אלהיך מספר נדבת ידך אשר תתן
כאשר יברכך יהוה אלהיך: ושמחת
לפני יהוה אלהיך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך
והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן
שמו שם: וזכרת כי עבד היית במצרים
ושמרת ועשית את החקים האלה:
חג הסכות תעשה לך שבעת ימים
באספך מגרנך ומיקבך: ושמחת בחגך
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך:
שבעת ימים תחג ליהוה אלהיך במקום
אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה
אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה
ידיך והיית אך שמח: שלש פעמים
בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה
אלהיך במקום אשר יבחר בחג המצות
ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה
את פני יהוה ריקם: איש כמתנת ידו
כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך:
שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך
אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך
ושפטו את העם משפט צדק: לא תטה
משפט לא תכיר פנים ולא תקח שחד
כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף
דברי צדיקים: צדק צדק תרדף למען
תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך: לא תטע לך אשרה כל
עץ אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה
לך: ולא תקים לך מצבה אשר שנא
יהוה אלהיך: לא תזבח ליהוה אלהיך
שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר
רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא:
כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר
יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה
אשר יעשה את הרע בעיני יהוה
אלהיך לעבר בריתו: וילך ויעבד
אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש
ולירח או לכל צבא השמים אשר לא
צויתי: והגד לך ושמעת ודרשת היטב
והנה נכון הדבר נעשתה התועבה
הזאת בישראל: והוצאת את האיש
ההוא או את האשה ההוא אשר עשו
את הדבר הרע הזה אל שעריך את
האיש או את האשה ורגמתם באבנים
ומתו: על פי שנים עדים או שלשה
עדים יומת המת לא יומת על פי עד
אחד: יד העדים תהיה בו בראשונה
להמיתו ויד כל העם באחרונה ובערת
הרע מקרבך: כי יפלא ממך דבר למשפט
בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע
לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת
ועלית אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו: ובאת אל הכהנים הלוים
ואל השפט אשר יהיה בימים ההם
ודרשת והגידו לך את דבר המשפט:
ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך
מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה
ושמרת לעשות ככל אשר יורוך:
על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט
אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן
הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל:
והאיש אשר יעשה בזדון ולא ישמע
אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה
אלהיך או אל השפט ומת האיש ההוא
ובערת הרע מישראל: וכל העם ישמעו
ויראו ולא יזידון עוד: כי תבא אל
הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה
עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי:
שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה
אלהיך בו מקרב אחיך תשים עליך מלך
לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר
לא אחיך הוא: רק לא ירבה לו סוסים
ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות
סוס ויהוה אמר לכם לא תספון עוד
לשוב בדרך הזה עוד: ולא ירבה לו
נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא
ירבה לו מאד: והיה כשבתו על כסא
ממלכתו וכתב לו את משנה התורה
הזאת על ספר מלפני הכהנים הלוים:
והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען
ילמד ליראה את יהוה אלהיו לשמר את
כל דברי התורה הזאת ואת החקים
האלה לעשתם: לבלתי רום לבבו
מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין
ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו
הוא ובניו בקרב ישראל: הכהנים הלוים
כל שבט לוי לא יהיה חלק ונחלה עם
ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון:
ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה
הוא נחלתו כאשר דבר לו: וזה יהיה
משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי
הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן
הזרוע והלחיים והקבה: ראשית דגנך
תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן
לו: כי בו בחר יהוה אלהיך מכל
שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו
כל הימים: וכי יבא הלוי מאחד שעריך
מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא
בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר
יהוה: ושרת בשם יהוה אלהיו ככל
אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה:
חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו על
האבות: כי תבא אל הארץ אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות
כתועבת הגוים ההם: לא ימצא בך
מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים
מעונן ומנחש ומכשף: וחבר חבר
ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים:
כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל
התועבות האלה יהוה אלהיך מורישם
מפניך: תמים תהיה עם יהוה אלהיך:
כי הגוים האלה אשר אתה יורש אתם
אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה
לא כן נתן לך יהוה אלהיך: נביא
מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה
אלהיך אליו תשמעון: ככל אשר שאלת
מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל
לאמר לא אוסף לשמע את קול יהוה
אלהי ואת האש הגדלה הזאת לא אראה
עוד ולא אמות: ויאמר יהוה אלי היטיבו
אשר דברו: נביא אקים להם מקרב
אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר
אליהם את כל אשר אצוה אתו: והיה
האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר
ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו: אך
הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי
דבר אשר לא צויתיו לדבר ואשר
ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא
ההוא: וכי תאמר בלבבך איכה נדע
את הדבר אשר לא דברו יהוה: אשר
ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה
הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא
דברו יהוה בזדון דברו הנביא לא
תגור ממנו: כי יכרית יהוה אלהיך
את הגוים אשר יהוה אלהיך נתן את
ארצם לך וירשתה וישבת בעריהם
ובבתיהם: שלש ערים תבדיל לך
בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לרשתה: תכין לך הדרך ושלשת את
גבול ארצך אשר יהוה אלהיך מנחילך
והיה לנוס שמה כל רצח: וזה דבר
הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה
את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו
מתמול שלשום: ובא את רעהו ביער
לחטב עצים ונדף ידו בגרזן לכרת
העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את
רעהו ומת הוא יפל אל אחת הערים
האל וחי: פן ירדף גאל הדם אחרי
הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך
הדרך והכה נפש ולא משפט מות לו
כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום:
על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים
תבדיל לך: והאם ירחיב יהוה אלהיך
את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן
לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך:
כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה
אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה
אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה
תוסף לך עוד שלש ערים על שלש
האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה ויהיה
עליך דמים: ואם יהיה איש שנא
לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש
ומת ונס אל אחת הערים האל: ושלחו
זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו
ביד גאל הדם ומת: לא תחוס עינך
עליו ובערת דם הנקי מישראל למען
יטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר
גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל
בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה:
לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי
שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום
דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות
בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר
להם הריב לפני יהוה לפני הכהנים
והשפטים אשר יהיו בימים ההם:
ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר
העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו
כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע
מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא
יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה
בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש
עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל:
כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס
ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי
יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים:
והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן
ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע
ישראל אתם קרבים היום למלחמה על
אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו
ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם:
כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם
לכם עם אויביכם להושיע אתכם:
ודברו השטרים אל העם לאמר מי
האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע
כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן
ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו:
ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה
ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה
ואיש אחר יקחנה: והוספו השטרים
לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא
ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס
את לבב אחיו כלבבו: והיה כאשר
יכלו השטרים לדבר אל העם ופקדו
שרי צבאות בראש העם: כי תקרב
אל עיר להלחם עליה וקראת אליה
לשלום: והיה אם שלום תענך ופתחה
לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו לך
למס ועבדוך: ואם לא תשלים עמך
ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה:
ונתנה יהוה אלהיך בידך והכית את
כל זכורה לפי חרב: רק הנשים והטף
והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל
שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך
אשר נתן יהוה אלהיך לך: כן תעשה
לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר
לא מערי הגוים האלה הנה: רק מערי
העמים האלה אשר יהוה אלהיך נתן
לך נחלה לא תחיה כל נשמה: כי
החרם תחרימם החתי והאמרי הכנעני
והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה
אלהיך: למען אשר לא ילמדו אתכם
לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם
וחטאתם ליהוה אלהיכם: כי תצור אל
עיר ימים רבים להלחם עליה לתפשה
לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן
כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי
האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור:
רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא
אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על
העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד
רדתו: כי ימצא חלל באדמה אשר
יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל
בשדה לא נודע מי הכהו: ויצאו זקניך
ושפטיך ומדדו אל ערי הסביבת החלל:
והיה העיר הקרבה אל החלל ולקחו
זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא
עבד בה אשר לא משכה בעל: והורידו
זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל
איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע
וערפו שם את העגלה בנחל: וקרבו
הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה
אלהיך לשרתו ולברך בשם יהוה ועל
פיהם יהיה כל ריב וכל נגע: וכל
זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל
ידיהם על העגלה הערופה בנחל:
וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם
הזה ועינינו לא ראו: כפר לעמך
ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם
נקי בקרב עמך ישראל ונכפר להם
הדם: ואתה תבער הדם הנקי מקרבך
כי תעשה הישר בעיני יהוה: כי תצא
מחנה על אויביך ונשמרת מכל דבר
רע: כי יהיה בך איש אשר לא יהיה
טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ
למחנה לא יבא אל תוך המחנה:
והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא
השמש יבא אל תוך המחנה: ומקום
יהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה
חוצה: ויתד יהיה לך על אזנך והיה
בשבתך חוץ וחפרת בה ושבת וכסית
את צאתך: כי יהוה אלהיך מתהלך
בקרב מחניך להצילך ולתת אויביך
לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה
בך ערות דבר ושב מאחריך: לא תסגיר
עבד אל אדניו אשר יושע אליך מעם
אדניו: עמך ישב בקרבך במקום אשר
יבחר באחד שעריך בטוב לו לא תונה
בו: לא תהיה קדשה מבנות ישראל
ולא יהיה קדש מבני ישראל: לא תביא
אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה
אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה
אלהיך גם שניהם: לא תשיך לאחיך
נשך כסף נשך אכל נשך דבר נשך כל
דבר אשר ישך: לנכרי תשיך ולאחיך
לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך
בכל משלח ידך על הארץ אשר אתה בא
שמה לרשתה: כי תדר נדר ליהוה
אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרש
ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך
חטא: וכי תחדל נדר לא יהיה בך חטא:
מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת
ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך:
כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים
כנפשך שבעך ואל כליך תתן: כי תבא
בקמת רעך וקטפת מלתך בידך וחרמש
לא תניף על קמת רעך: כי יקח איש
אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן
בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה
ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו:
ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר:
ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר
כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו או כי
ימות האיש האחרון אשר לקחה לו
לאשה: לא יוכל בעלה הראשון אשר
שלחה לשוב

ܙ : ܬܪܬܝܢ ܥܓܠܢ ܘܐܪܒܥܐ ܬܘܪܝܢ : ܝܗܒ
ܠܒܢܝ ܓܪܫܘܢ : ܡܛܠ ܦܘܠܚܢܗܘܢ .
ܚ : ܘܐܪܒܥ ܥܓܠܢ ܘܬܡܢܝܐ ܬܘܪܝܢ :
ܝܗܒ ܠܒܢܝ ܡܪܪܝ : ܡܛܠ ܦܘܠܚܢܗܘܢ :
ܒܐܝܕܐ ܕܐܝܬܡܪ ܒܪܗ ܕܐܗܪܘܢ ܟܗܢܐ .
ܛ : ܘܠܒܢܝ ܩܗܬ ܠܐ ܝܗܒ : ܡܛܠ
ܕܦܘܠܚܢܐ ܕܩܘܕܫܐ ܥܠ ܠܗܘܢ : ܘܥܠ
ܟܬܦܬܗܘܢ ܫܩܠܝܢ .
ܝ : ܘܩܪܒܘ ܪܫܢܐ ܩܘܪܒܢܐ ܕܚܘܕܬܐ
ܕܡܕܒܚܐ ܒܝܘܡܐ ܕܡܫܚܘܗ : ܘܩܪܒܘ
ܪܫܢܐ ܩܘܪܒܢܝܗܘܢ ܩܕܡ ܡܕܒܚܐ .
ܝܐ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܚܕ ܚܕ ܪܫܐ
ܒܝܘܡܐ ܝܗܘܘܢ ܡܩܪܒܝܢ ܩܘܪܒܢܝܗܘܢ
ܠܚܘܕܬܐ ܕܡܕܒܚܐ .
ܝܒ : ܘܗܘܐ ܕܡܩܪܒ ܒܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ
ܩܘܪܒܢܗ : ܢܚܫܘܢ ܒܪ ܥܡܝܢܕܒ : ܡܢ ܫܒܛܐ
ܕܒܢܝ ܝܗܘܕܐ .
ܝܓ : ܩܘܪܒܢܗ ܦܝܠܐ ܚܕ ܕܟܣܦܐ : ܡܢ
ܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܡܬܩܠܝܢ : ܘܟܣܐ ܚܕ ܕܟܣܦܐ :
ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܡܬܩܠܝܢ ܒܡܬܩܠܐ ܕܩܘܕܫܐ :
ܐܪܒܥܗܘܢ ܡܠܝܢ ܣܡܝܕܐ ܕܦܝܠ ܒܡܫܚܐ
ܠܩܘܪܒܢܐ .
ܝܕ : ܘܟܦܬܐ ܚܕܐ ܡܢ ܥܣܪܐ ܕܕܗܒܐ
ܘܡܠܝܐ ܒܣܡܐ .
ܝܗ : ܘܬܘܪܐ ܚܕ ܒܪ ܒܩܪܐ : ܘܕܟܪܐ ܚܕ :
ܘܐܡܪܐ ܚܕ ܒܪ ܫܢܬܗ ܠܥܠܬܐ .
ܝܘ : ܘܨܦܪܐ ܚܕ ܕܥܙܐ ܠܚܛܗܐ .
ܝܙ : ܘܠܕܒܚܐ ܫܠܡܐ : ܬܘܪܐ ܬܪܝܢ :
ܘܕܟܪܐ ܚܡܫܐ : ܘܨܦܪܐ ܚܡܫܐ : ܘܐܡܪܐ ܚܡܫܐ
ܒܢܝ ܫܢܬܐ ܚܡܫܐ . ܗܢܐ ܩܘܪܒܢܗ ܕܢܚܫܘܢ ܒܪ
ܥܡܝܢܕܒ .
ܝܚ : ܘܒܝܘܡܐ ܕܬܪܝܢ : ܩܪܒ ܪܫܐ ܕܫܒܛܐ
ܕܐܝܣܟܪ : ܢܬܢܐܝܠ ܒܪ ܨܘܥܪ .
ܝܛ : ܩܘܪܒܢܗ ܦܝܠܐ ܚܕ ܕܟܣܦܐ : ܡܢ
ܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܡܬܩܠܝܢ : ܘܟܣܐ ܚܕ ܕܟܣܦܐ :
ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܡܬܩܠܝܢ ܒܡܬܩܠܐ ܕܩܘܕܫܐ :
ܐܪܒܥܗܘܢ ܡܠܝܢ ܣܡܝܕܐ ܕܦܝܠ ܒܡܫܚܐ
ܠܩܘܪܒܢܐ .
ܟ : ܘܟܦܬܐ ܚܕܐ ܡܢ ܥܣܪܐ ܕܕܗܒܐ :
ܘܡܠܝܐ ܒܣܡܐ .
ܟܐ : ܘܬܘܪܐ ܚܕ ܒܪ ܒܩܪܐ : ܘܕܟܪܐ ܚܕ :
ܘܐܡܪܐ ܚܕ ܒܪ ܫܢܬܗ ܠܥܠܬܐ .
ܟܒ : ܘܨܦܪܐ ܚܕ ܕܥܙܐ ܠܚܛܗܐ .
ܟܓ : ܘܠܕܒܚܐ ܫܠܡܐ : ܬܘܪܐ ܬܪܝܢ :
ܘܕܟܪܐ ܚܡܫܐ : ܘܨܦܪܐ ܚܡܫܐ : ܘܐܡܪܐ ܚܡܫܐ
ܒܢܝ ܫܢܬܐ ܚܡܫܐ . ܗܢܐ ܩܘܪܒܢܗ ܕܢܬܢܐܝܠ ܒܪ
ܨܘܥܪ .
ܟܕ : ܘܒܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ : ܩܪܒ ܪܫܐ ܕܫܒܛܐ
ܕܙܒܘܠܘܢ : ܐܠܝܐܒ ܒܪ ܚܝܠܘܢ .
ܟܗ : ܩܘܪܒܢܗ ܦܝܠܐ ܚܕ ܕܟܣܦܐ : ܡܢ
ܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܡܬܩܠܝܢ : ܘܟܣܐ ܚܕ ܕܟܣܦܐ :
ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܡܬܩܠܝܢ ܒܡܬܩܠܐ ܕܩܘܕܫܐ :
ܐܪܒܥܗܘܢ ܡܠܝܢ ܣܡܝܕܐ ܕܦܝܠ ܒܡܫܚܐ
ܠܩܘܪܒܢܐ .
ܟܘ : ܘܟܦܬܐ ܚܕܐ ܡܢ ܥܣܪܐ ܕܕܗܒܐ :
ܘܡܠܝܐ ܒܣܡܐ .
ܟܙ : ܘܬܘܪܐ ܚܕ ܒܪ ܒܩܪܐ : ܘܕܟܪܐ ܚܕ :
ܘܐܡܪܐ ܚܕ ܒܪ ܫܢܬܗ ܠܥܠܬܐ .
ܟܚ : ܘܨܦܪܐ ܚܕ ܕܥܙܐ ܠܚܛܗܐ .
ܟܛ : ܘܠܕܒܚܐ ܫܠܡܐ : ܬܘܪܐ ܬܪܝܢ :
ܘܕܟܪܐ ܚܡܫܐ : ܘܨܦܪܐ ܚܡܫܐ : ܘܐܡܪܐ ܚܡܫܐ
ܒܢܝ ܫܢܬܐ ܚܡܫܐ . ܗܢܐ ܩܘܪܒܢܗ ܕܐܠܝܐܒ ܒܪ
ܚܝܠܘܢ .
ܠ : ܘܒܝܘܡܐ ܕܐܪܒܥܐ : ܩܪܒ ܪܫܐ ܕܫܒܛܐ

٤١ : لكن لشهود سبق الله عينهم شهدنا نحن الذين أكلنا وشربنا معه بعد قيامته من الأموات .
٤٢ : وأمرنا أن نكرز للشعب ونشهد بأن هذا هو المعين من الله ديانا للأحياء والأموات .
٤٣ : له يشهد جميع الأنبياء أن كل من يؤمن به ينال غفران الخطايا باسمه .
٤٤ : فبينما بطرس يتكلم بهذه الكلمات حل الروح القدس على جميع السامعين .
٤٥ : فبهت المؤمنون الذين من أهل الختان الذين جاءوا مع بطرس لأن موهبة الروح القدس قد انسكبت على الأمم أيضا .
٤٦ : لأنهم سمعوهم يتكلمون بألسنة ويعظمون الله . حينئذ أجاب بطرس .
٤٧ : هل يمكن أن يمنع الماء أن يعمد هؤلاء الذين قبلوا الروح القدس أيضا كما نحن .
٤٨ : وأمر أن يعمدوا باسم يسوع المسيح . حينئذ سألوه أن يمكث أياما .

الأصحاح ١١

١ : وسمع الرسل والاخوة الذين كانوا في اليهودية أن الأمم أيضا قبلوا كلمة الله .
٢ : فلما صعد بطرس إلى أورشليم خاصمه الذين من الختان .
٣ : قائلين دخلت إلى رجال ذوي غرلة وأكلت معهم .
٤ : فابتدأ بطرس وشرح لهم بالتدبير قائلا .
٥ : أنا كنت في مدينة يافا أصلي فرأيت في غيبة نعاسا رؤيا إناء نازلا مثل وعاء كتان كبير مدلى بأربعة أطراف من السماء فجاء إلي .
٦ : فتفرست فيه وتأملت ورأيت دواب الأرض ووحوشها وزحافاتها وطيور السماء .
٧ : وسمعت صوتا قائلا لي قم يا بطرس اذبح وكل .
٨ : فقلت حاشا يا رب لأنه لم يدخل فمي قط شيء دنس أو نجس .
٩ : فأجابني الصوت أيضا ثانية من السماء ما طهره الله لا تدنسه أنت .
١٠ : وهذا حدث ثلاث مرات ثم انجذب الكل أيضا إلى السماء .
١١ : وإذا في الوقت الحاضر ثلاثة رجال قد وقفوا على البيت الذي كنت فيه مرسلين إلي من قيصرية .
١٢ : فقال لي الروح أن أذهب معهم غير مرتاب بشيء . فذهب معي هؤلاء الستة الاخوة أيضا ودخلنا بيت الرجل .
١٣ : فأخبرنا كيف رأى الملاك في بيته قائما وقال له أرسل إلى يافا رجالا واستدع سمعان الملقب بطرس .
١٤ : فإنه يتكلم إليك بكلام به تخلص أنت وكل بيتك .
١٥ : وفيما أنا ابتدأت أتكلم حل الروح القدس عليهم كما علينا في البدء .
١٦ : فتذكرت كلمة الرب كيف كان يقول يوحنا عمد بالماء وأما أنتم فستعمدون بالروح القدس .
١٧ : فإن كان الله قد وهبهم عطية مساوية لنا نحن أيضا بعد ما آمنا بالرب يسوع المسيح فمن أنا كنت أقدر أن أمنع الله .
١٨ : فلما سمعوا هذا سكتوا ومجدوا الله قائلين فإذا الله قد منح الأمم أيضا التوبة للحياة .
١٩ : وأما الذين تشتتوا من الضيقة التي حدثت بسبب استفانوس فاجتازوا إلى فينيقية وقبرس وأنطاكية وهم لا يكلمون بالكلمة أحدا إلا اليهود فقط .
٢٠ : ولكن كان منهم قوم رجال قبرسيون وقيروانيون الذين لما دخلوا إلى أنطاكية كانوا يكلمون اليونانيين مبشرين بالرب يسوع .
٢١ : وكانت يد الرب معهم فآمن عدد كثير وانقلبوا إلى الرب .
٢٢ : فوقع الخبر عن أمرهم في آذان الكنيسة التي في أورشليم فأرسلوا برنابا ليجتاز إلى أنطاكية .
٢٣ : الذي لما أتى ورأى نعمة الله فرح وطفق يعظ الجميع أن يثبتوا في الرب بعزم القلب .
٢٤ : لأنه كان رجلا صالحا ومملوءا من الروح القدس ومن الإيمان فانضم جمع كثير إلى الرب .
٢٥ : ثم خرج برنابا إلى طرسوس ليطلب شاول .
٢٦ : فلما وجده أتى به إلى أنطاكية فصارا سنة كاملة يجتمعان في الكنيسة ويعلمان جمعا كثيرا حتى دعي التلاميذ مسيحيين في أنطاكية أولا .
٢٧ : وفي هذه الأيام انحدر من أورشليم أنبياء إلى أنطاكية .
٢٨ : فقام واحد منهم اسمه أغابوس وأشار بالروح أن جوعا عظيما سيكون على كل المسكونة الذي كان أيضا في أيام كلوديوس قيصر .
٢٩ : فحتم التلاميذ كل واحد منهم على قدر ما تيسر له أن يرسل إغاثة للساكنين في اليهودية الإخوة .
٣٠ : الذي فعلوا أيضا إذ أرسلوا إلى أيدي برنابا وشاول إلى المشايخ .

الصلاة التي فاتته . ١ : وقال قوم : يقضي أبدا الصلاة التي فاتته . ٢ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره . ٣ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها . ٤ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٥ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٦ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٧ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٨ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٩ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ١٠ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ١١ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ١٢ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ١٣ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ١٤ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ١٥ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ١٦ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ١٧ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ١٨ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ١٩ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٢٠ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٢١ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٢٢ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٢٣ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٢٤ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٢٥ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٢٦ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٢٧ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٢٨ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٢٩ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها . ٣٠ : وقال آخرون : يقضي ما فاته في وقت ذكره ما لم يخرج وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها ، ويقضي ما فاته في وقت الصلاة التي ذكرها .

كتاب الصلاة : ٥٠

١ : ذكر خبر روي بخلاف ما تقدم . ٢ : ذكر خبر قد يظن بعض الجهال أنه متضاد لما قبله . ٣ : ذكر خبر ثالث في هذا المعنى . ٤ : ذكر خبر رابع في هذا المعنى . ٥ : ذكر خبر خامس في هذا المعنى . ٦ : ذكر خبر سادس في هذا المعنى . ٧ : ذكر خبر سابع في هذا المعنى . ٨ : ذكر خبر ثامن في هذا المعنى . ٩ : ذكر خبر تاسع في هذا المعنى . ١٠ : ذكر خبر عاشر في هذا المعنى . ١١ : ذكر خبر حادي عشر في هذا المعنى . ١٢ : ذكر خبر ثاني عشر في هذا المعنى . ١٣ : ذكر خبر ثالث عشر في هذا المعنى . ١٤ : ذكر خبر رابع عشر في هذا المعنى . ١٥ : ذكر خبر خامس عشر في هذا المعنى . ١٦ : ذكر خبر سادس عشر في هذا المعنى . ١٧ : ذكر خبر سابع عشر في هذا المعنى . ١٨ : ذكر خبر ثامن عشر في هذا المعنى . ١٩ : ذكر خبر تاسع عشر في هذا المعنى . ٢٠ : ذكر خبر عشرين في هذا المعنى . ٢١ : ذكر خبر حادي عشرين في هذا المعنى . ٢٢ : ذكر خبر ثاني عشرين في هذا المعنى . ٢٣ : ذكر خبر ثالث عشرين في هذا المعنى . ٢٤ : ذكر خبر رابع عشرين في هذا المعنى . ٢٥ : ذكر خبر خامس عشرين في هذا المعنى . ٢٦ : ذكر خبر سادس عشرين في هذا المعنى . ٢٧ : ذكر خبر سابع عشرين في هذا المعنى . ٢٨ : ذكر خبر ثامن عشرين في هذا المعنى . ٢٩ : ذكر خبر تاسع عشرين في هذا المعنى . ٣٠ : ذكر خبر ثلاثين في هذا المعنى .

ܕ : ܦܠܚܝܘ ܢܥܡܢ ܩܐܡ ܒܗܕܝܠ : ܘܐܙܠܘܗ
ܐܢܘ ܠܟܐ ܡܢ ܡܫܕܒܬܐ . ܘܐܡܪ ܕܐܡܪܐ
ܡܠܟܐ ܠܫܘܪܝܐ : ܢܥܡܢ ܕܒܥܘ ܩܐܡ ܒܗܕܝܠ .
ܗ : ܘܩܐܠ ܡܠܟܐ ܐܪܡ ܡܘܚܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܘ : ܐܡܪ ܐܬܒܝܚ ܒܗܕܝܠ : ܐܓܪܬܐ ܐܘ
ܐܬܬܐ : ܐܢ ܢܫܕܪܘܢ ܡܢ ܟܠ ܣܘܬܘܐ ܕܓܢܬܐ :
ܘܢܫܕܪܘܢ ܚܘܠܐ ܕܟܪܡ ܡܠܟܐ : ܐܠܐ ܝܫܝܒ
ܢܘܗܪܐ ܗܘ .
ܙ : ܘܢܘܦܠܝ ܣܘܬܘܗܝ ܕܒܢܝܗܘ :
ܘܢܦܩܘܢ ܣܘܬܗ ܥܠ ܕܒܫܗ : ܘܢܝܚ ܡܢ
ܢܡܟܢܐ ܢܘܗܟ ܐܠܗܐ : ܘܢܩܛܐ ܠܗܡ ܕܒܝܬܗ
ܗܘ ܣܘܬܐ .
ܚ : ܘܐܢ ܐܬܐ ܠܗ ܠܐܓܪܬܐ ܡܢ ܕܡܫܕܒܚ
ܠܗ : ܢܒܝܐ ܣܠܟ ܣܘܬܐ ܥܠ ܐܦܝܗ : ܣܘܬܐ
ܕܡܫܬܝܢ ܣܠܩܘܗ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܠܓܘܢܐ ܝܗܘܐ :
ܡܢ ܕܒܪܐ ܕܫܘܚܢܐ ܕܡܫܬܝܚܐ ܒܗ
ܐܠܗܐ .
ܛ : ܘܓܠܗ ܦܘܪܥܢܐ ܕܓܠܗܘܢ ܒܘܪܟܬܐ
ܕܡܫܕܟܝܢ ܩܢܝ ܒܗܕܝܠ ܠܓܘܢܐ : ܕܓܠܗ
ܝܗܘܘܢ .
ܝ : ܦܠܓܐ ܒܘܪܟܬܗ ܠܗ ܝܗܘܐ . ܘܐܡܪ
ܕܝܬܠ ܠܓܘܢܐ : ܠܗ ܝܗܘܐ .
ܝܐ : ܘܡܠܟ ܡܠܟܐ ܐܪܡ ܫܘܪܝܐ : ܘܐܡܪ
ܠܗ .
ܝܒ : ܡܠܟ ܐܪܡ ܩܐܡ ܒܗܕܝܠ : ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ : ܐܡܪ ܐܡܪ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܐܢܬܬܐ :
ܘܐܠܒܝ ܒܗ ܚܘܠܐ .
ܝܓ : ܘܢܩܡܘܢ ܐܓܪܐ ܐܟܡܐ ܡܕܡܚܝܢ
ܕܐܪܥܐ : ܘܫܘܚܢܐ ܗܘܝ ܡܢ ܐܢܬܝܢ ܒܠܐ
ܕܡܫܬܠܐ : ܘܗܝ ܡܫܬܥܐ ܗܘܝ : ܘܟܘܪܐ ܠܗܘܬ
ܠܝܗ : ܘܗܝ ܠܐ ܐܬܬܚܙܝ .
ܝܕ : ܘܐܬܬܐ ܥܠ ܓܠܠܐ ܕܘܚܐ ܕܓܢܬܐ :

ܘܢܩܡ ܕܐܬܬܚܝܗ ܓܒܪ ܗܝ ܡܫܬܥܐ ܐܪܐ . ܘ
ܐܬܬܐ ܐܠܗܐ ܕܘܚܐ ܕܓܢܬܐ : ܘܢܩܡ
ܕܐܬܬܚܝܗ ܓܒܪ ܠܐ ܗܘܝܐ ܡܫܬܥܐ .
ܝܗ : ܐܡܬܐ ܓܒܪܐ ܕܘܪܒܝܗ ܠܦܬܐ ܒܗܘܢܐ :
ܚܝܪ ܡܢ ܟܘܪܐ ܠܓܐܠܬܐ ܒܫܢܬܐ ܕܟܢܫܐ : ܘܠܐ
ܝܗܘܐ ܐܠܗܐ ܡܫܢܬܐ : ܘܠܐ ܢܫܒܚ ܐܠܗܐ
ܠܓܘܢܬܐ : ܡܛܠ ܕܡܫܒܪܐ ܗܘܘ ܕܓܢܬܐ :
ܡܫܒܪܐ ܗܘܘ ܕܕܘܒܪܢܐ ܕܡܫܡܫܢ ܣܘܬܐ .
ܝܘ : ܢܫܕܪܝܗ ܟܘܢܐ : ܘܐܬܚܘܝ ܩܕܡ
ܡܠܟܐ .
ܝܙ : ܘܢܫܒ ܟܘܢܐ ܡܢܝܢܐ ܡܫܒܚܬܐ ܒܡܘܬܐ
ܕܦܢܝܬܐ . ܘܡܢ ܓܒܪܐ ܕܐܒܠ ܒܡܫܠܡܢܘܬܗ
ܕܡܫܬܡܫܢܐ : ܢܫܒ ܟܘܢܐ : ܘܢܒܥܐ ܒܡܢܝܢܐ .
ܝܚ : ܘܢܫܡܫܝܗ ܟܘܢܐ ܠܐܠܗܐ ܩܕܡ
ܡܠܟܐ : ܘܢܫܕܪܘܢ ܕܓܢܗ ܕܐܬܠܐܠܐ : ܘܢܫܒܚ ܥܠ
ܐܬܬܝܗ ܡܫܒܪܐ ܕܕܘܒܪܢܐ : ܡܫܒܪܐ ܕܓܢܬܐ
ܘܓܠܝܬܐ ܕܓܘܢܐ ܝܗܘܘܢ ܡܢܝܢܐ ܡܫܒܚܬܐ ܟܣܦܐ .
ܝܛ : ܘܢܘܡܢܗ ܟܘܢܐ ܠܐܠܗܐ : ܘܐܡܪ
ܠܗ : ܐܢ ܠܐ ܕܡܢ ܓܒܪܐ ܐܚܪܢܐ : ܘܠܐ ܥܒܕܬܝ :
ܘܠܐ ܐܬܦܠܛܬܝ ܠܟܪ ܡܢ ܟܠܦܢ : ܐܠܐ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܫܘܠܡ ܡܢܝܢܐ ܡܫܒܚܬܐ ܟܣܦܐ .
ܟ : ܐܢ ܕܝܢ ܥܒܕܬܝ ܠܟܪ ܡܢ ܟܠܦܢ :
ܘܐܬܦܠܛܬܝ : ܘܕܝܢܘ ܓܒܪܐ ܠܦܬܚܢ ܠܟܪ
ܡܢ ܟܠܦܢ .
ܟܐ : ܢܘܡܢܗ ܟܘܢܐ ܠܐܠܗܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܠܒܛܢܬܐ : ܘܐܡܪ ܟܘܢܐ ܠܐܠܗܐ : ܝܗܠܒܢ
ܡܠܟܐ ܠܠܗܛܢܬܐ ܘܠܡܫܡܫܢܬܐ ܕܝܠܗ ܐܢܫܢ :
ܐܡܬܐ ܡܠܟܐ ܐܬܦܠܛܬܝܢ : ܘܢܫܒܚ ܟܪܗܢܢ .
ܟܒ : ܘܢܬܠܘܢ ܫܘܠܡ ܡܢܝܢܐ ܟܣܦܐ
ܕܟܪܗܢܢ : ܘܢܫܘܢ ܡܫܬܬܚܢ : ܘܐܡܫܘܢ
ܐܬܦܠܛܬܝܢ . ܘܐܡܪ ܐܢܬܬܐ ܗܘܝ : ܐܡܝܢ
ܐܡܝܢ .

ت : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها .
ث : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فاحترقت أو انهدمت فله أن يسكن في
عرصتها بناء أو غيره .
ج : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ح : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
خ : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
د : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ذ : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ر : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ز : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
س : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ش : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ص : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ض : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ط : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ظ : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ع : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
غ : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ف : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ق : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ك : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ل : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
م : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ن : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
هـ : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
و : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ى : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .

فصل : ٥ .

ا : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها .
ب : فيه لفظ يوهم : ولو صالح على أن
يسكن بيتا منها فله أن يسكن في عرصتها
بناء أو غيره .
ت : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ث : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ج : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ح : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
خ : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
د : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ذ : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ر : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ز : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
س : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ش : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ص : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ض : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ط : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ظ : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ع : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
غ : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ف : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ق : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ك : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ل : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
م : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ن : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
هـ : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
و : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .
ى : ولو صالح عن دار على سكنى بيت منها
فانهدمت فله أن يسكن في عرصتها بناء
أو غيره .

ڪتبوا: ٥٤٢ .ج

ڪتبوا: ٥٤٢ .ج

ڪتبوا: ٥٤٢ .ج

فيه : الحديد جديد يُتخذ بهذه.

٢٥ : هو الذي أنزل الحديد فيه بأس شديد ومنافع للناس وليعلم الله من ينصره ورسله بالغيب إن الله قوي عزيز.

٢٦ : ولقد أرسلنا نوحا وإبراهيم وجعلنا في ذريتهما النبوة والكتاب فمنهم مهتد وكثير منهم فاسقون.

٢٧ : ثم قفينا على آثارهم برسلنا وقفينا بعيسى ابن مريم وآتيناه الإنجيل وجعلنا في قلوب الذين اتبعوه رأفة ورحمة ورهبانية ابتدعوها ما كتبناها عليهم إلا ابتغاء رضوان الله فما رعوها حق رعايتها فآتينا الذين آمنوا منهم أجرهم وكثير منهم فاسقون.

٢٨ : يا أيها الذين آمنوا اتقوا الله وآمنوا برسوله يؤتكم كفلين من رحمته ويجعل لكم نورا تمشون به ويغفر لكم والله غفور رحيم.

٢٩ : لئلا يعلم أهل الكتاب ألا يقدرون على شيء من فضل الله وأن الفضل بيد الله يؤتيه من يشاء والله ذو الفضل العظيم.

سورة المجادلة : ٥٨

١ : قد سمع الله قول التي تجادلك في زوجها وتشتكي إلى الله والله يسمع تحاوركما إن الله سميع بصير.

٢ : الذين يظاهرون منكم من نسائهم ما هن أمهاتهم إن أمهاتهم إلا اللائي ولدنهم وإنهم ليقولون منكرا من القول وزورا وإن الله لعفو غفور.

٣ : والذين يظاهرون من نسائهم ثم يعودون لما قالوا فتحرير رقبة من قبل أن يتماسا ذلكم توعظون به والله بما تعملون خبير.

٤ : فمن لم يجد فصيام شهرين متتابعين من قبل أن يتماسا فمن لم يستطع فإطعام ستين مسكينا ذلك لتؤمنوا بالله ورسوله وتلك حدود الله وللكافرين عذاب أليم.

٥ : إن الذين يحادون الله ورسوله كبتوا كما كبت الذين من قبلهم وقد أنزلنا آيات بينات وللكافرين عذاب مهين.

٦ : يوم يبعثهم الله جميعا فينبئهم بما عملوا أحصاه الله ونسوه والله على كل شيء شهيد.

٧ : ألم تر أن الله يعلم ما في السماوات وما في الأرض ما يكون من نجوى ثلاثة إلا هو رابعهم ولا خمسة إلا هو سادسهم ولا أدنى من ذلك ولا أكثر إلا هو معهم أينما كانوا ثم ينبئهم بما عملوا يوم القيامة إن الله بكل شيء عليم.

٨ : ألم تر إلى الذين نهوا عن النجوى ثم يعودون لما نهوا عنه ويتناجون بالإثم والعدوان ومعصيت الرسول وإذا جاءوك حيوك بما لم يحيك به الله ويقولون في أنفسهم لولا يعذبنا الله بما نقول حسبهم جهنم يصلونها فبئس المصير.

٩ : يا أيها الذين آمنوا إذا تناجيتم فلا تتناجوا بالإثم والعدوان ومعصيت الرسول وتناجوا بالبر والتقوى واتقوا الله الذي إليه تحشرون.

١٠ : إنما النجوى من الشيطان ليحزن الذين آمنوا وليس بضارهم شيئا إلا بإذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون.

١١ : يا أيها الذين آمنوا إذا قيل لكم تفسحوا في المجالس فافسحوا يفسح الله لكم وإذا قيل انشزوا فانشزوا يرفع الله الذين آمنوا منكم والذين أوتوا العلم درجات والله بما تعملون خبير.

١٢ : يا أيها الذين آمنوا إذا ناجيتم الرسول فقدموا بين يدي نجواكم صدقة ذلك خير لكم وأطهر فإن لم تجدوا فإن الله غفور رحيم.

١٣ : أأشفقتم أن تقدموا بين يدي نجواكم صدقات فإذ لم تفعلوا وتاب الله عليكم فأقيموا الصلاة وآتوا الزكاة وأطيعوا الله ورسوله والله خبير بما تعملون.

١٤ : ألم تر إلى الذين تولوا قوما غضب الله عليهم ما هم منكم ولا منهم ويحلفون على الكذب وهم يعلمون.

ح : لِلِيْعِي عِنْكَا دِلِجِب : ٥عِنْكَا دِعِيْعِي : ٥لِم إِس عِنْكَا دِلِيْعِي .

ط : ٥حِسْنَا ٥حِسْنَا دِجِد دِجِذَا مِع كِذ بِذْسَا وُلِيد : عِجْنَا إِلْقِم ٥مِحِصْدَا .

ي : عِنْكَا دِلِيْعِي دِهِمْد حِمْنَا ٥٥ع عِزِم مِع ضِنِدَا .

يا : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِلِيْعِي إِلْهِك كِذ إِلِيْب .

يب : ٥ضِلِمْذَا دِقِنِب لِيْعِي دِضِجِنِجِا : ضِحِنَا ٥إِوِت هِدِنَا دِضِجِنِجِا : وِقِدِهِ : ٥وِقِدِهِ دِهِدِنَا دِضِجِنِجِا .

يج : ٥مِلِلِا دِدِذَا : وِقِدِهِ دِهِدِنَا دِدِذَا دِجِد ضِحِنَا ٥جِد ضِجِنِجِا جِج سِدِد : ٥هِلِيِنِجِ ٥حِلِ٥ ٥وِلِسِنِ٥ .

يد : وِلِضِهِ عِنْكَا دِضِجِذِ : ٥عِنْكَا دِسِجِذِ : ٥عِنْكَا دِحِوِلِ : ٥لِم إِس عِنْكَا دِضِهِ .

يه : ٥حِسْنَا ٥حِسْنَا دِجِد دِجِذَا مِع كِذ بِذْسَا وُلِيد ٥ضِنِدَا إِلْقِم ٥مِحِصْدَا : ٥لِمِ : لِمِلِّ ضِلِمْذَا دِضِجِنِجِا .

يو : ٥عِنْكَا دِحِم ضِهِ : ٥عِذِ٥ كِذ ٥ضِلِمْذَا دِضِجِنِجِا مِع ضِنِدِهِ .

يز : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِعِنْكَا دِضِهِ : إِلِسِوِ كِذ ٥حِوِلِ .

يح : ٥ضِلِمْذَا٥ ضِجِنِجِا : ٥وِلِ٥ : ضِجِنِجِا : ٥ضِنِدَا : ٥ضِلِنِت ٥ضِجِنِجِ ضِجِصِجِ ضِ٥ : ٥إِوِت هِدِنَا ٥جِلِ٥ ٥وِلِسِنِ٥ .

يط : ٥دِعِا دِلِعِا دِلِيْتِا : إِلِبِنِوِ ضِ٥ دِإِ٥ضِ٥ ضِنِا : دِعِلِجِلِ كِذ لِيْتِا٥ ضِلِمْذَا ٥ضِجِنِجِا .

لِ : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِعِنْكَا دِسِلِجِ : ٥عِنْكَا ٥ضِجِذِ٥ دِعِنْكَا دِضِجِذِ .

لا : ٥حِسْنَا ٥حِسْنَا دِجِد دِجِذَا مِع كِذ بِذْسَا وُلِيد : عِجْنَا إِلْقِم ٥مِحِصْدَا .

لب : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِعِنْكَا دِلِيْعِي إِلْهِك كِذ إِلِيْب .

لج : ٥ضِلِمْذَا دِقِنِب لِيْعِي دِضِجِنِجِا : ضِحِنَا ٥إِوِت هِدِنَا دِضِجِنِجِا : وِقِدِهِ : ٥وِقِدِهِ دِهِدِنَا دِضِجِنِجِا .

لد : ٥مِلِلِا دِدِذَا : وِقِدِهِ دِهِدِنَا دِدِذَا دِجِد ضِحِنَا ٥جِد ضِجِنِجِا جِج سِدِد : ٥هِلِيِنِجِ ٥حِلِ٥ ٥وِلِسِنِ٥ .

لِه : لِ : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِلِيْعِي إِلْهِك كِذ إِلِيْب .

لو : ٥ضِلِمْذَا دِقِنِب لِيْعِي دِضِجِنِجِا : ضِحِنَا ٥إِوِت هِدِنَا دِضِجِنِجِا : وِقِدِهِ : ٥وِقِدِهِ دِهِدِنَا دِضِجِنِجِا .

لز : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِعِنْكَا دِضِهِ : إِلِسِوِ كِذ ٥حِوِلِ .

لح : ٥عِنْكَا دِحِم ضِهِ : ٥عِذِ٥ كِذ ٥ضِلِمْذَا دِضِجِنِجِا مِع ضِنِدِهِ .

لط : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِعِنْكَا دِلِيْعِي إِلْهِك كِذ إِلِيْب .

لي : ٥ضِلِمْذَا دِقِنِب لِيْعِي دِضِجِنِجِا : ضِحِنَا ٥إِوِت هِدِنَا دِضِجِنِجِا : وِقِدِهِ : ٥وِقِدِهِ دِهِدِنَا دِضِجِنِجِا .

لا : ٥مِلِلِا دِدِذَا : وِقِدِهِ دِهِدِنَا دِدِذَا دِجِد ضِحِنَا ٥جِد ضِجِنِجِا جِج سِدِد : ٥هِلِيِنِجِ ٥حِلِ٥ ٥وِلِسِنِ٥ .

لك : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِعِنْكَا دِلِيْعِي إِلْهِك كِذ إِلِيْب .

لل : ٥ضِلِمْذَا دِقِنِب لِيْعِي دِضِجِنِجِا : ضِحِنَا ٥إِوِت هِدِنَا دِضِجِنِجِا : وِقِدِهِ : ٥وِقِدِهِ دِهِدِنَا دِضِجِنِجِا .

لم : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِعِنْكَا دِضِهِ : إِلِسِوِ كِذ ٥حِوِلِ .

لن : ٥عِنْكَا دِحِم ضِهِ : ٥عِذِ٥ كِذ ٥ضِلِمْذَا دِضِجِنِجِا مِع ضِنِدِهِ .

لس : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِلِيْعِي إِلْهِك كِذ إِلِيْب .

لع : ٥ضِلِمْذَا دِقِنِب لِيْعِي دِضِجِنِجِا : ضِحِنَا ٥إِوِت هِدِنَا دِضِجِنِجِا : وِقِدِهِ : ٥وِقِدِهِ دِهِدِنَا دِضِجِنِجِا .

لف : ٥حِسْنَا ٥حِسْنَا دِجِد دِجِذَا مِع كِذ بِذْسَا وُلِيد : عِجْنَا إِلْقِم ٥مِحِصْدَا .

لص : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِعِنْكَا دِلِيْعِي إِلْهِك كِذ إِلِيْب .

لق : ٥ضِلِمْذَا دِقِنِب لِيْعِي دِضِجِنِجِا : ضِحِنَا ٥إِوِت هِدِنَا دِضِجِنِجِا : وِقِدِهِ : ٥وِقِدِهِ دِهِدِنَا دِضِجِنِجِا .

لر : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِعِنْكَا دِضِهِ : إِلِسِوِ كِذ ٥حِوِلِ .

لش : ٥عِنْكَا دِحِم ضِهِ : ٥عِذِ٥ كِذ ٥ضِلِمْذَا دِضِجِنِجِا مِع ضِنِدِهِ .

لت : ٥دِعِا دِحِم أَجِوِا دِلِيْعِي إِلْهِك كِذ إِلِيْب .

لث : ٥ضِلِمْذَا دِقِنِب لِيْعِي دِضِجِنِجِا : ضِحِنَا ٥إِوِت هِدِنَا دِضِجِنِجِا : وِقِدِهِ : ٥وِقِدِهِ دِهِدِنَا دِضِجِنِجِا .

ضلا مبصب .

١٢ : ولئن أذقناه رحمة منا ثم نزعناها منه إنه ليؤس كفور : ولئن أذقناه نعمة بعد ضراء مسته ليقولن ذهب السيئات عني : إنه لفرح فخور : إلا الذين صبروا وعملوا الصالحات أولئك لهم مغفرة وأجر كبير .

١٣ : فلعلك تارك بعض ما يوحى إليك وضائق به صدرك أن يقولوا لولا أنزل عليه كنز أو جاء معه ملك : إنما أنت نذير والله على كل شيء وكيل .

١٤ : أم يقولون افتراه : قل فأتوا بعشر سور مثله مفتريات وادعوا من استطعتم من دون الله إن كنتم صادقين .

١٥ : فإلم يستجيبوا لكم فاعلموا أنما أنزل بعلم الله وأن لا إله إلا هو : فهل أنتم مسلمون .

١٦ : من كان يريد الحياة الدنيا وزينتها نوف إليهم أعمالهم فيها وهم فيها لا يبخسون .

١٧ : أولئك الذين ليس لهم في الآخرة إلا النار وحبط ما صنعوا فيها وباطل ما كانوا يعملون .

١٨ : أفمن كان على بينة من ربه ويتلوه شاهد منه ومن قبله كتاب موسى إماما ورحمة أولئك يؤمنون به ومن يكفر به من الأحزاب فالنار موعده : فلا تك في مرية منه : إنه الحق من ربك ولكن أكثر الناس لا يؤمنون .

١٩ : ومن أظلم ممن افترى على الله كذبا أولئك يعرضون على ربهم ويقول الأشهاد هؤلاء الذين كذبوا على ربهم : ألا لعنة الله على الظالمين .

٢٠ : الذين يصدون عن سبيل الله ويبغونها عوجا وهم بالآخرة هم كافرون .

٢١ : أولئك لم يكونوا معجزين في الأرض وما كان لهم من دون الله من أولياء يضاعف لهم العذاب ما كانوا يستطيعون السمع وما كانوا يبصرون .

سورة : ١١ .

١ : الر كتاب أحكمت آياته ثم فصلت من لدن حكيم خبير : ألا تعبدوا إلا الله : إنني لكم منه نذير وبشير .

٢ : وأن استغفروا ربكم ثم توبوا إليه يمتعكم متاعا حسنا إلى أجل مسمى ويؤت كل ذي فضل فضله : وإن تولوا فإني أخاف عليكم عذاب يوم كبير .

٣ : إلى الله مرجعكم وهو على كل شيء قدير .

٤ : ألا إنهم يثنون صدورهم ليستخفوا منه : ألا حين يستغشون ثيابهم يعلم ما يسرون وما يعلنون : إنه عليم بذات الصدور .

٥ : وما من دابة في الأرض إلا على الله رزقها ويعلم مستقرها ومستودعها : كل في كتاب مبين .

٦ : وهو الذي خلق السماوات والأرض في ستة أيام وكان عرشه على الماء ليبلوكم أيكم أحسن عملا : ولئن قلت إنكم مبعوثون من بعد الموت ليقولن الذين كفروا إن هذا إلا سحر مبين .

٧ : ولئن أخرنا عنهم العذاب إلى أمة معدودة ليقولن ما يحبسه : ألا يوم يأتيهم ليس مصروفا عنهم وحاق بهم ما كانوا به يستهزئون .

٨ : ولئن أذقنا الإنسان منا رحمة ثم نزعناها منه إنه ليؤس كفور .

٩ : ولئن أذقناه نعماء بعد ضراء مسته ليقولن ذهب السيئات عني : إنه لفرح فخور .

١٠ : إلا الذين صبروا وعملوا الصالحات أولئك لهم مغفرة وأجر كبير .

١١ : فلعلك تارك بعض ما يوحى إليك وضائق به صدرك أن يقولوا لولا أنزل عليه كنز أو جاء معه ملك : إنما أنت نذير والله على كل شيء وكيل .

سورة : ١٢ .

١ : الر تلك آيات الكتاب المبين : إنا أنزلناه قرآنا عربيا لعلكم تعقلون .

٢ : نحن نقص عليك أحسن القصص : بما أوحينا إليك هذا القرآن وإن كنت من قبله لمن الغافلين .

٣ : إذ قال يوسف لأبيه يا أبت إني رأيت أحد عشر كوكبا والشمس والقمر رأيتهم لي ساجدين .

٤ : قال يا بني لا تقصص رؤياك على إخوتك فيكيدوا لك كيدا : إن الشيطان للإنسان عدو مبين .

٥ : وكذلك يجتبيك ربك ويعلمك من تأويل الأحاديث ويتم نعمته عليك وعلى آل يعقوب كما أتمها على أبويك من قبل إبراهيم وإسحاق : إن ربك عليم حكيم .

٦ : لقد كان في يوسف وإخوته آيات للسائلين .

٧ : إذ قالوا ليوسف وأخوه أحب إلى أبينا منا ونحن عصبة : إن أبانا لفي ضلال مبين .

٨ : اقتلوا يوسف أو اطرحوه أرضا يخل لكم وجه أبيكم وتكونوا من بعده قوما صالحين .

٩ : قال قائل منهم لا تقتلوا يوسف وألقوه في غيابة الجب يلتقطه بعض السيارة إن كنتم فاعلين .

١٠ : قالوا يا أبانا مالك لا تأمنا على يوسف وإنا له لناصحون .

١١ : أرسله معنا غدا يرتع ويلعب وإنا له لحافظون .

١٢ : قال إني ليحزنني أن تذهبوا به وأخاف أن يأكله الذئب وأنتم عنه غافلون .

١٣ : قالوا لئن أكله الذئب ونحن عصبة إنا إذا لخاسرون .

١٤ : فلما ذهبوا به وأجمعوا أن يجعلوه في غيابة الجب وأوحينا إليه لتنبئنهم بأمرهم هذا وهم لا يشعرون .

١٥ : وجاءوا أباهم عشاء يبكون .

١٦ : قالوا يا أبانا إنا ذهبنا نستبق وتركنا يوسف عند متاعنا فأكله الذئب وما أنت بمؤمن لنا ولو كنا صادقين .

١٧ : وجاءوا على قميصه بدم كذب قال بل سولت لكم أنفسكم أمرا فصبر جميل والله المستعان على ما تصفون .

١٨ : وجاءت سيارة فأرسلوا واردهم فأدلى دلوه قال يا بشرى هذا غلام وأسروه بضاعة والله عليم بما يعملون .

١٩ : وشروه بثمن بخس دراهم معدودة وكانوا فيه من الزاهدين .

٢٠ : وقال الذي اشتراه من مصر لامرأته أكرمي مثواه عسى أن ينفعنا أو نتخذه ولدا وكذلك مكنا ليوسف في الأرض ولنعلمه من تأويل الأحاديث والله غالب على أمره ولكن أكثر الناس لا يعلمون .

٢١ : ولما بلغ أشده آتيناه حكما وعلما وكذلك نجزي المحسنين .

٢٢ : وراودته التي هو في بيتها عن نفسه وغلقت الأبواب وقالت هيت لك قال معاذ الله إنه ربي أحسن مثواي إنه لا يفلح الظالمون .

٢٣ : ولقد همت به وهم بها لولا أن رأى برهان ربه كذلك لنصرف عنه السوء والفحشاء إنه من عبادنا المخلصين .

٢٤ : واستبقا الباب وقدت قميصه من دبر وألفيا سيدها لدى الباب قالت ما جزاء من أراد بأهلك سوءا إلا أن يسجن أو عذاب أليم .

٢٥ : قال هي راودتني عن نفسي وشهد شاهد من أهلها إن كان قميصه قد من قبل فصدقت وهو من الكاذبين .

٢٦ : وإن كان قميصه قد من دبر فكذبت وهو من الصادقين .

٢٧ : فلما رأى قميصه قد من دبر قال إنه من كيدكن إن كيدكن عظيم .

٢٨ : يوسف أعرض عن هذا واستغفري لذنبك إنك كنت من الخاطئين .

٢٩ : وقال نسوة في المدينة امرأة العزيز تراود فتاها عن نفسه قد شغفها حبا إنا لنراها في ضلال مبين .

٣٠ : فلما سمعت بمكرهن أرسلت إليهن وأعتدت لهن متكأ وآتت كل واحدة منهن سكينا وقالت اخرج عليهن فلما رأينه أكبرنه وقطعن أيديهن وقلن حاش لله ما هذا بشرا إن هذا إلا ملك كريم .

٣١ : قالت فذلكن الذي لمتنني فيه ولقد راودته عن نفسه فاستعصم ولئن لم يفعل ما آمره ليسجنن وليكونا من الصاغرين .

٣٢ : قال رب السجن أحب إلي مما يدعونني إليه وإلا تصرف عني كيدهن أصب إليهن وأكن من الجاهلين .

٣٣ : فاستجاب له ربه فصرف عنه كيدهن إنه هو السميع العليم .

٣٤ : ثم بدا لهم من بعد ما رأوا الآيات ليسجننه حتى حين .

٣٥ : ودخل معه السجن فتيان قال أحدهما إني أراني أعصر خمرا وقال الآخر إني أراني أحمل فوق رأسي خبزا تأكل الطير منه نبئنا بتأويله إنا نراك من المحسنين .

٣٦ : قال لا يأتيكما طعام ترزقانه إلا نبأتكما بتأويله قبل أن يأتيكما ذلكما مما علمني ربي إني تركت ملة قوم لا يؤمنون بالله وهم بالآخرة هم كافرون .

٣٧ : واتبعت ملة آبائي إبراهيم وإسحاق ويعقوب ما كان لنا أن نشرك بالله من شيء ذلك من فضل الله علينا وعلى الناس ولكن أكثر الناس لا يشكرون .

٣٨ : يا صاحبي السجن أأرباب متفرقون خير أم الله الواحد القهار .

٣٩ : ما تعبدون من دونه إلا أسماء سميتموها أنتم وآباؤكم ما أنزل الله بها من سلطان إن الحكم إلا لله أمر ألا تعبدوا إلا إياه ذلك الدين القيم ولكن أكثر الناس لا يعلمون .

٤٠ : يا صاحبي السجن أما أحدكما فيسقي ربه خمرا وأما الآخر فيصلب فتأكل الطير من رأسه قضي الأمر الذي فيه تستفتيان .

٤١ : وقال للذي ظن أنه ناج منهما اذكرني عند ربك فأنساه الشيطان ذكر ربه فلبث في السجن بضع سنين .

٤٢ : وقال الملك إني أرى سبع بقرات سمان يأكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر وأخر يابسات يا أيها الملأ أفتوني في رؤياي إن كنتم للرؤيا تعبرون .

٤٣ : قالوا أضغاث أحلام وما نحن بتأويل الأحلام بعالمين .

٤٤ : وقال الذي نجا منهما وادكر بعد أمة أنا أنبئكم بتأويله فأرسلون .

٤٥ : يوسف أيها الصديق أفتنا في سبع بقرات سمان يأكلهن سبع عجاف وسبع سنبلات خضر وأخر يابسات لعلي أرجع إلى الناس لعلهم يعلمون .

٤٦ : قال تزرعون سبع سنين دأبا فما حصدتم فذروه في سنبله إلا قليلا مما تأكلون .

٤٧ : ثم يأتي من بعد ذلك سبع شداد يأكلن ما قدمتم لهن إلا قليلا مما تحصنون .

٤٨ : ثم يأتي من بعد ذلك عام فيه يغاث الناس وفيه يعصرون .

٤٩ : وقال الملك ائتوني به فلما جاءه الرسول قال ارجع إلى ربك فاسأله ما بال النسوة اللاتي قطعن أيديهن إن ربي بكيدهن عليم .

٥٠ : قال ما خطبكن إذ راودتن يوسف عن نفسه قلن حاش لله ما علمنا عليه من سوء قالت امرأة العزيز الآن حصحص الحق أنا راودته عن نفسه وإنه لمن الصادقين .

٥١ : ذلك ليعلم أني لم أخنه بالغيب وأن الله لا يهدي كيد الخائنين .

٥٢ : وما أبرئ نفسي إن النفس لأمارة بالسوء إلا ما رحم ربي إن ربي غفور رحيم .

٥٣ : وقال الملك ائتوني به أستخلصه لنفسي فلما كلمه قال إنك اليوم لدينا مكين أمين .

٥٤ : قال اجعلني على خزائن الأرض إني حفيظ عليم .

٥٥ : وكذلك مكنا ليوسف في الأرض يتبوأ منها حيث يشاء نصيب برحمتنا من نشاء ولا نضيع أجر المحسنين .

٥٦ : ولأجر الآخرة خير للذين آمنوا وكانوا يتقون .

٥٧ : وجاء إخوة يوسف فدخلوا عليه فعرفهم وهم له منكرون .

٥٨ : ولما جهزهم بجهازهم قال ائتوني بأخ لكم من أبيكم ألا ترون أني أوفي الكيل وأنا خير المنزلين .

٥٩ : فإن لم تأتوني به فلا كيل لكم عندي ولا تقربون .

٦٠ : قالوا سنراود عنه أباه وإنا لفاعلون .

٦١ : وقال لفتيانه اجعلوا بضاعتهم في رحالهم لعلهم يعرفونها إذا انقلبوا إلى أهلهم لعلهم يرجعون .

٦٢ : فلما رجعوا إلى أبيهم قالوا يا أبانا منع منا الكيل فأرسل معنا أخانا نكتل وإنا له لحافظون .

٦٣ : قال هل آمنكم عليه إلا كما أمنتكم على أخيه من قبل فالله خير حافظا وهو أرحم الراحمين .

٦٤ : ولما فتحوا متاعهم وجدوا بضاعتهم ردت إليهم قالوا يا أبانا ما نبغي هذه بضاعتنا ردت إلينا ونمير أهلنا ونحفظ أخانا ونزداد كيل بعير ذلك كيل يسير .

٦٥ : قال لن أرسله معكم حتى تؤتون موثقا من الله لتأتنني به إلا أن يحاط بكم فلما آتوه موثقهم قال الله على ما نقول وكيل .

٦٦ : وقال يا بني لا تدخلوا من باب واحد وادخلوا من أبواب متفرقة وما أغني عنكم من الله من شيء إن الحكم إلا لله عليه توكلت وعليه فليتوكل المتوكلون .

٦٧ : ولما دخلوا من حيث أمرهم أبوهم ما كان يغني عنهم من الله من شيء إلا حاجة في نفس يعقوب قضاها وإنه لذو علم لما علمناه ولكن أكثر الناس لا يعلمون .

٦٨ : ولما دخلوا على يوسف آوى إليه أخاه قال إني أنا أخوك فلا تبتئس بما كانوا يعملون .

٦٩ : فلما جهزهم بجهازهم جعل السقاية في رحل أخيه ثم أذن مؤذن أيتها العير إنكم لسارقون .

٧٠ : قالوا وأقبلوا عليهم ماذا تفقدون .

٧١ : قالوا نفقد صواع الملك ولمن جاء به حمل بعير وأنا به زعيم .

٧٢ : قالوا تالله لقد علمتم ما جئنا لنفسد في الأرض وما كنا سارقين .

٧٣ : قالوا فما جزاؤه إن كنتم كاذبين .

٧٤ : قالوا جزاؤه من وجد في رحله فهو جزاؤه كذلك نجزي الظالمين .

٧٥ : فبدأ بأوعيتهم قبل وعاء أخيه ثم استخرجها من وعاء أخيه كذلك كدنا ليوسف ما كان ليأخذ أخاه في دين الملك إلا أن يشاء الله نرفع درجات من نشاء وفوق كل ذي علم عليم .

٧٦ : قالوا إن يسرق فقد سرق أخ له من قبل فأسرها يوسف في نفسه ولم يبدها لهم قال أنتم شر مكانا والله أعلم بما تصفون .

٧٧ : قالوا يا أيها العزيز إن له أبا شيخا كبيرا فخذ أحدنا مكانه إنا نراك من المحسنين .

٧٨ : قال معاذ الله أن نأخذ إلا من وجدنا متاعنا عنده إنا إذا لظالمون .

٧٩ : فلما استيأسوا منه خلصوا نجيا قال كبيرهم ألم تعلموا أن أباكم قد أخذ عليكم موثقا من الله ومن قبل ما فرطتم في يوسف فلن أبرح الأرض حتى يأذن لي أبي أو يحكم الله لي وهو خير الحاكمين .

٨٠ : ارجعوا إلى أبيكم فقولوا يا أبانا إن ابنك سرق وما شهدنا إلا بما علمنا وما كنا للغيب حافظين .

٨١ : واسأل القرية التي كنا فيها والعير التي أقبلنا فيها وإنا لصادقون .

٨٢ : قال بل سولت لكم أنفسكم أمرا فصبر جميل عسى الله أن يأتيني بهم جميعا إنه هو العليم الحكيم .

٨٣ : وتولى عنهم وقال يا أسفى على يوسف وابيضت عيناه من الحزن فهو كظيم .

٨٤ : قالوا تالله تفتأ تذكر يوسف حتى تكون حرضا أو تكون من الهالكين .

٨٥ : قال إنما أشكو بثي وحزني إلى الله وأعلم من الله ما لا تعلمون .

٨٦ : يا بني اذهبوا فتحسسوا من يوسف وأخيه ولا تيأسوا من روح الله إنه لا ييأس من روح الله إلا القوم الكافرون .

٨٧ : فلما دخلوا عليه قالوا يا أيها العزيز مسنا وأهلنا الضر وجئنا ببضاعة مزجاة فأوف لنا الكيل وتصدق علينا إن الله يجزي المتصدقين .

٨٨ : قال هل علمتم ما فعلتم بيوسف وأخيه إذ أنتم جاهلون .

٨٩ : قالوا أإنك لأنت يوسف قال أنا يوسف وهذا أخي قد من الله علينا إنه من يتق ويصبر فإن الله لا يضيع أجر المحسنين .

٩٠ : قالوا تالله لقد آثرك الله علينا وإن كنا لخاطئين .

٩١ : قال لا تثريب عليكم اليوم يغفر الله لكم وهو أرحم الراحمين .

٩٢ : اذهبوا بقميصي هذا فألقوه على وجه أبي يأت بصيرا وأتوني بأهلكم أجمعين .

٩٣ : ولما فصلت العير قال أبوهم إني لأجد ريح يوسف لولا أن تفندون .

٩٤ : قالوا تالله إنك لفي ضلالك القديم .

٩٥ : فلما أن جاء البشير ألقاه على وجهه فارتد بصيرا قال ألم أقل لكم إني أعلم من الله ما لا تعلمون .

٩٦ : قالوا يا أبانا استغفر لنا ذنوبنا إنا كنا خاطئين .

٩٧ : قال سوف أستغفر لكم ربي إنه هو الغفور الرحيم .

٩٨ : فلما دخلوا على يوسف آوى إليه أبويه وقال ادخلوا مصر إن شاء الله آمنين .

٩٩ : ورفع أبويه على العرش وخروا له سجدا وقال يا أبت هذا تأويل رؤياي من قبل قد جعلها ربي حقا وقد أحسن بي إذ أخرجني من السجن وجاء بكم من البدو من بعد أن نزغ الشيطان بيني وبين إخوتي إن ربي لطيف لما يشاء إنه هو العليم الحكيم .

١٠٠ : رب قد آتيتني من الملك وعلمتني من تأويل الأحاديث فاطر السماوات والأرض أنت وليي في الدنيا والآخرة توفني مسلما وألحقني بالصالحين .

١٠١ : ذلك من أنباء الغيب نوحيه إليك وما كنت لديهم إذ أجمعوا أمرهم وهم يمكرون .

١٠٢ : وما أكثر الناس ولو حرصت بمؤمنين .

١٠٣ : وما تسألهم عليه من أجر إن هو إلا ذكر للعالمين .

١٠٤ : وكأين من آية في السماوات والأرض يمرون عليها وهم عنها معرضون .

١٠٥ : وما يؤمن أكثرهم بالله إلا وهم مشركون .

١٠٦ : أفأمنوا أن تأتيهم غاشية من عذاب الله أو تأتيهم الساعة بغتة وهم لا يشعرون .

١٠٧ : قل هذه سبيلي أدعو إلى الله على بصيرة أنا ومن اتبعني وسبحان الله وما أنا من المشركين .

١٠٨ : وما أرسلنا من قبلك إلا رجالا نوحي إليهم من أهل القرى أفلم يسيروا في الأرض فينظروا كيف كان عاقبة الذين من قبلهم ولدار الآخرة خير للذين اتقوا أفلا تعقلون .

١٠٩ : حتى إذا استيأس الرسل وظنوا أنهم قد كذبوا جاءهم نصرنا فنجي من نشاء ولا يرد بأسنا عن القوم المجرمين .

١١٠ : لقد كان في قصصهم عبرة لأولي الألباب ما كان حديثا يفترى ولكن تصديق الذي بين يديه وتفصيل كل شيء وهدى ورحمة لقوم يؤمنون .

سورة : ١٣ .

١ : المر تلك آيات الكتاب والذي أنزل إليك من ربك الحق ولكن أكثر الناس لا يؤمنون .

٢ : الله الذي رفع السماوات بغير عمد ترونها ثم استوى على العرش وسخر الشمس والقمر كل يجري لأجل مسمى يدبر الأمر يفصل الآيات لعلكم بلقاء ربكم توقنون .

٣ : وهو الذي مد الأرض وجعل فيها رواسي وأنهارا ومن كل الثمرات جعل فيها زوجين اثنين يغشي الليل النهار إن في ذلك لآيات لقوم يتفكرون .

٤ : وفي الأرض قطع متجاورات وجنات من أعناب وزرع ونخيل صنوان وغير صنوان يسقى بماء واحد ونفضل بعضها على بعض في الأكل إن في ذلك لآيات لقوم يعقلون .

٥ : وإن تعجب فعجب قولهم أإذا كنا ترابا أإنا لفي خلق جديد أولئك الذين كفروا بربهم وأولئك الأغلال في أعناقهم وأولئك أصحاب النار هم فيها خالدون .

٦ : ويستعجلونك بالسيئة قبل الحسنة وقد خلت من قبلهم المثلات وإن ربك لذو مغفرة للناس على ظلمهم وإن ربك لشديد العقاب .

٧ : ويقول الذين كفروا لولا أنزل عليه آية من ربه إنما أنت منذر ولكل قوم هاد .

٨ : الله يعلم ما تحمل كل أنثى وما تغيض الأرحام وما تزداد وكل شيء عنده بمقدار .

٩ : عالم الغيب والشهادة الكبير المتعال .

١٠ : سواء منكم من أسر القول ومن جهر به ومن هو مستخف بالليل وسارب بالنهار .

١١ : له معقبات من بين يديه ومن خلفه يحفظونه من أمر الله إن الله لا يغير ما بقوم حتى يغيروا ما بأنفسهم وإذا أراد الله بقوم سوءا فلا مرد له وما لهم من دونه من وال .

١٢ : هو الذي يريكم البرق خوفا وطمعا وينشئ السحاب الثقال .

١٣ : ويسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته ويرسل الصواعق فيصيب بها من يشاء وهم يجادلون في الله وهو شديد المحال .

١٤ : له دعوة الحق والذين يدعون من دونه لا يستجيبون لهم بشيء إلا كباسط كفيه إلى الماء ليبلغ فاه وما هو ببالغه وما دعاء الكافرين إلا في ضلال .

١٥ : ولله يسجد من في السماوات والأرض طوعا وكرها وظلالهم بالغدو والآصال .

١٦ : قل من رب السماوات والأرض قل الله قل أفاتخذتم من دونه أولياء لا يملكون لأنفسهم نفعا ولا ضرا قل هل يستوي الأعمى والبصير أم هل تستوي الظلمات والنور أم جعلوا لله شركاء خلقوا كخلقه فتشابه الخلق عليهم قل الله خالق كل شيء وهو الواحد القهار .

١٧ : أنزل من السماء ماء فسالت أودية بقدرها فاحتمل السيل زبدا رابيا ومما يوقدون عليه في النار ابتغاء حلية أو متاع زبد مثله كذلك يضرب الله الحق والباطل فأما الزبد فيذهب جفاء وأما ما ينفع الناس فيمكث في الأرض كذلك يضرب الله الأمثال .

١٨ : للذين استجابوا لربهم الحسنى والذين لم يستجيبوا له لو أن لهم ما في الأرض جميعا ومثله معه لافتدوا به أولئك لهم سوء الحساب ومأواهم جهنم وبئس المهاد .

١٩ : أفمن يعلم أنما أنزل إليك من ربك الحق كمن هو أعمى إنما يتذكر أولوا الألباب .

٢٠ : الذين يوفون بعهد الله ولا ينقضون الميثاق .

٢١ : والذين يصلون ما أمر الله به أن يوصل ويخشون ربهم ويخافون سوء الحساب .

٢٢ : والذين صبروا ابتغاء وجه ربهم وأقاموا الصلاة وأنفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية ويدرءون بالحسنة السيئة أولئك لهم عقبى الدار .

٢٣ : جنات عدن يدخلونها ومن صلح من آبائهم وأزواجهم وذرياتهم والملائكة يدخلون عليهم من كل باب .

٢٤ : سلام عليكم بما صبرتم فنعم عقبى الدار .

٢٥ : والذين ينقضون عهد الله من بعد ميثاقه ويقطعون ما أمر الله به أن يوصل ويفسدون في الأرض أولئك لهم اللعنة ولهم سوء الدار .

٢٦ : الله يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر وفرحوا بالحياة الدنيا وما الحياة الدنيا في الآخرة إلا متاع .

٢٧ : ويقول الذين كفروا لولا أنزل عليه آية من ربه قل إن الله يضل من يشاء ويهدي إليه من أناب .

٢٨ : الذين آمنوا وتطمئن قلوبهم بذكر الله ألا بذكر الله تطمئن القلوب .

٢٩ : الذين آمنوا وعملوا الصالحات طوبى لهم وحسن مآب .

٣٠ : كذلك أرسلناك في أمة قد خلت من قبلها أمم لتتلو عليهم الذي أوحينا إليك وهم يكفرون بالرحمن قل هو ربي لا إله إلا هو عليه توكلت وإليه متاب .

٣١ : ولو أن قرآنا سيرت به الجبال أو قطعت به الأرض أو كلم به الموتى بل لله الأمر جميعا أفلم ييأس الذين آمنوا أن لو يشاء الله لهدى الناس جميعا ولا يزال الذين كفروا تصيبهم بما صنعوا قارعة أو تحل قريبا من دارهم حتى يأتي وعد الله إن الله لا يخلف الميعاد .

٣٢ : ولقد استهزئ برسل من قبلك فأمليت للذين كفروا ثم أخذتهم فكيف كان عقاب .

٣٣ : أفمن هو قائم على كل نفس بما كسبت وجعلوا لله شركاء قل سموهم أم تنبئونه بما لا يعلم في الأرض أم بظاهر من القول بل زين للذين كفروا مكرهم وصدوا عن السبيل ومن يضلل الله فما له من هاد .

٣٤ : لهم عذاب في الحياة الدنيا ولعذاب الآخرة أشق وما لهم من الله من واق .

٣٥ : مثل الجنة التي وعد المتقون تجري من تحتها الأنهار أكلها دائم وظلها تلك عقبى الذين اتقوا وعقبى الكافرين النار .

٣٦ : والذين آتيناهم الكتاب يفرحون بما أنزل إليك ومن الأحزاب من ينكر بعضه قل إنما أمرت أن أعبد الله ولا أشرك به إليه أدعو وإليه مآب .

٣٧ : وكذلك أنزلناه حكما عربيا ولئن اتبعت أهواءهم بعد ما جاءك من العلم ما لك من الله من ولي ولا واق .

٣٨ : ولقد أرسلنا رسلا من قبلك وجعلنا لهم أزواجا وذرية وما كان لرسول أن يأتي بآية إلا بإذن الله لكل أجل كتاب .

٣٩ : يمحو الله ما يشاء ويثبت وعنده أم الكتاب .

٤٠ : وإن ما نرينك بعض الذي نعدهم أو نتوفينك فإنما عليك البلاغ وعلينا الحساب .

٤١ : أولم يروا أنا نأتي الأرض ننقصها من أطرافها والله يحكم لا معقب لحكمه وهو سريع الحساب .

٤٢ : وقد مكر الذين من قبلهم فلله المكر جميعا يعلم ما تكسب كل نفس وسيعلم الكفار لمن عقبى الدار .

٤٣ : ويقول الذين كفروا لست مرسلا قل كفى بالله شهيدا بيني وبينكم ومن عنده علم الكتاب .

سورة : ١٤ .

١ : الر كتاب أنزلناه إليك لتخرج الناس من الظلمات إلى النور بإذن ربهم إلى صراط العزيز الحميد .

٢ : الله الذي له ما في السماوات وما في الأرض وويل للكافرين من عذاب شديد .

٣ : الذين يستحبون الحياة الدنيا على الآخرة ويصدون عن سبيل الله ويبغونها عوجا أولئك في ضلال بعيد .

٤ : وما أرسلنا من رسول إلا بلسان قومه ليبين لهم فيضل الله من يشاء ويهدي من يشاء وهو العزيز الحكيم .

٥ : ولقد أرسلنا موسى بآياتنا أن أخرج قومك من الظلمات إلى النور وذكرهم بأيام الله إن في ذلك لآيات لكل صبار شكور .

٦ : وإذ قال موسى لقومه اذكروا نعمة الله عليكم إذ أنجاكم من آل فرعون يسومونكم سوء العذاب ويذبحون أبناءكم ويستحيون نساءكم وفي ذلكم بلاء من ربكم عظيم .

٧ : وإذ تأذن ربكم لئن شكرتم لأزيدنكم ولئن كفرتم إن عذابي لشديد .

٨ : وقال موسى إن تكفروا أنتم ومن في الأرض جميعا فإن الله لغني حميد .

٩ : ألم يأتكم نبأ الذين من قبلكم قوم نوح وعاد وثمود والذين من بعدهم لا يعلمهم إلا الله جاءتهم رسلهم بالبينات فردوا أيديهم في أفواههم وقالوا إنا كفرنا بما أرسلتم به وإنا لفي شك مما تدعوننا إليه مريب .

١٠ : قالت رسلهم أفي الله شك فاطر السماوات والأرض يدعوكم ليغفر لكم من ذنوبكم ويؤخركم إلى أجل مسمى قالوا إن أنتم إلا بشر مثلنا تريدون أن تصدونا عما كان يعبد آباؤنا فأتونا بسلطان مبين .

١١ : قالت لهم رسلهم إن نحن إلا بشر مثلكم ولكن الله يمن على من يشاء من عباده وما كان لنا أن نأتيكم بسلطان إلا بإذن الله وعلى الله فليتوكل المؤمنون .

١٢ : وما لنا ألا نتوكل على الله وقد هدانا سبلنا ولنصبرن على ما آذيتمونا وعلى الله فليتوكل المتوكلون .

١٣ : وقال الذين كفروا لرسلهم لنخرجنكم من أرضنا أو لتعودن في ملتنا فأوحى إليهم ربهم لنهلكن الظالمين .

١٤ : ولنسكننكم الأرض من بعدهم ذلك لمن خاف مقامي وخاف وعيد .

١٥ : واستفتحوا وخاب كل جبار عنيد .

١٦ : من ورائه جهنم ويسقى من ماء صديد .

١٧ : يتجرعه ولا يكاد يسيغه ويأتيه الموت من كل مكان وما هو بميت ومن ورائه عذاب غليظ .

١٨ : مثل الذين كفروا بربهم أعمالهم كرماد اشتدت به الريح في يوم عاصف لا يقدرون مما كسبوا على شيء ذلك هو الضلال البعيد .

١٩ : ألم تر أن الله خلق السماوات والأرض بالحق إن يشأ يذهبكم ويأت بخلق جديد .

٢٠ : وما ذلك على الله بعزيز .

٢١ : وبرزوا لله جميعا فقال الضعفاء للذين استكبروا إنا كنا لكم تبعا فهل أنتم مغنون عنا من عذاب الله من شيء قالوا لو هدانا الله لهديناكم سواء علينا أجزعنا أم صبرنا ما لنا من محيص .

٢٢ : وقال الشيطان لما قضي الأمر إن الله وعدكم وعد الحق ووعدتكم فأخلفتكم وما كان لي عليكم من سلطان إلا أن دعوتكم فاستجبتم لي فلا تلوموني ولوموا أنفسكم ما أنا بمصرخكم وما أنتم بمصرخي إني كفرت بما أشركتموني من قبل إن الظالمين لهم عذاب أليم .

٢٣ : وأدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها بإذن ربهم تحيتهم فيها سلام .

٢٤ : ألم تر كيف ضرب الله مثلا كلمة طيبة كشجرة طيبة أصلها ثابت وفرعها في السماء .

٢٥ : تؤتي أكلها كل حين بإذن ربها ويضرب الله الأمثال للناس لعلهم يتذكرون .

٢٦ : ومثل كلمة خبيثة كشجرة خبيثة اجتثت من فوق الأرض ما لها من قرار .

٢٧ : يثبت الله الذين آمنوا بالقول الثابت في الحياة الدنيا وفي الآخرة ويضل الله الظالمين ويفعل الله ما يشاء .

٢٨ : ألم تر إلى الذين بدلوا نعمة الله كفرا وأحلوا قومهم دار البوار .

٢٩ : جهنم يصلونها وبئس القرار .

٣٠ : وجعلوا لله أندادا ليضلوا عن سبيله قل تمتعوا فإن مصيركم إلى النار .

٣١ : قل لعبادي الذين آمنوا يقيموا الصلاة وينفقوا مما رزقناهم سرا وعلانية من قبل أن يأتي يوم لا بيع فيه ولا خلال .

٣٢ : الله الذي خلق السماوات والأرض وأنزل من السماء ماء فأخرج به من الثمرات رزقا لكم وسخر لكم الفلك لتجري في البحر بأمره وسخر لكم الأنهار .

٣٣ : وسخر لكم الشمس والقمر دائبين وسخر لكم الليل والنهار .

٣٤ : وآتاكم من كل ما سألتموه وإن تعدوا نعمة الله لا تحصوها إن الإنسان لظلوم كفار .

٣٥ : وإذ قال إبراهيم رب اجعل هذا بلدا آمنا واجنبني وبني أن نعبد الأصنام .

٣٦ : رب إنهن أضللن كثيرا من الناس فمن تبعني فإنه مني ومن عصاني فإنك غفور رحيم .

٣٧ : ربنا إني أسكنت من ذريتي بواد غير ذي زرع عند بيتك المحرم ربنا ليقيموا الصلاة فاجعل أفئدة من الناس تهوي إليهم وارزقهم من الثمرات لعلهم يشكرون .

٣٨ : ربنا إنك تعلم ما نخفي وما نعلن وما يخفى على الله من شيء في الأرض ولا في السماء .

٣٩ : الحمد لله الذي وهب لي على الكبر إسماعيل وإسحاق إن ربي لسميع الدعاء .

٤٠ : رب اجعلني مقيم الصلاة ومن ذريتي ربنا وتقبل دعاء .

٤١ : ربنا اغفر لي ولوالدي وللمؤمنين يوم يقوم الحساب .

٤٢ : ولا تحسبن الله غافلا عما يعمل الظالمون إنما يؤخرهم ليوم تشخص فيه الأبصار .

٤٣ : مهطعين مقنعي رؤوسهم لا يرتد إليهم طرفهم وأفئدتهم هواء .

٤٤ : وأنذر الناس يوم يأتيهم العذاب فيقول الذين ظلموا ربنا أخرنا إلى أجل قريب نجب دعوتك ونتبع الرسل أولم تكونوا أقسمتم من قبل ما لكم من زوال .

٤٥ : وسكنتم في مساكن الذين ظلموا أنفسهم وتبين لكم كيف فعلنا بهم وضربنا لكم الأمثال .

٤٦ : وقد مكروا مكرهم وعند الله مكرهم وإن كان مكرهم لتزول منه الجبال .

٤٧ : فلا تحسبن الله مخلف وعده رسله إن الله عزيز ذو انتقام .

٤٨ : يوم تبدل الأرض غير الأرض والسماوات وبرزوا لله الواحد القهار .

٤٩ : وترى المجرمين يومئذ مقرنين في الأصفاد .

٥٠ : سرابيلهم من قطران وتغشى وجوههم النار .

٥١ : ليجزي الله كل نفس ما كسبت إن الله سريع الحساب .

٥٢ : هذا بلاغ للناس ولينذروا به وليعلموا أنما هو إله واحد وليذكر أولوا الألباب .

سورة : ١٥ .

١ : الر تلك آيات الكتاب وقرآن مبين .

٢ : ربما يود الذين كفروا لو كانوا مسلمين .

٣ : ذرهم يأكلوا ويتمتعوا ويلههم الأمل فسوف يعلمون .

٤ : وما أهلكنا من قرية إلا ولها كتاب معلوم .

٥ : ما تسبق من أمة أجلها وما يستأخرون .

٦ : وقالوا يا أيها الذي نزل عليه الذكر إنك لمجنون .

٧ : لو ما تأتينا بالملائكة إن كنت من الصادقين .

٨ : ما ننزل الملائكة إلا بالحق وما كانوا إذا منظرين .

٩ : إنا نحن نزلنا الذكر وإنا له لحافظون .

١٠ : ولقد أرسلنا من قبلك في شيع الأولين .

١١ : وما يأتيهم من رسول إلا كانوا به يستهزئون .

١٢ : كذلك نسلكه في قلوب المجرمين .

١٣ : لا يؤمنون به وقد خلت سنة الأولين .

١٤ : ولو فتحنا عليهم بابا من السماء فظلوا فيه يعرجون .

١٥ : لقالوا إنما سكرت أبصارنا بل نحن قوم مسحورون .

١٦ : ولقد جعلنا في السماء بروجا وزينها للناظرين .

١٧ : وحفظناها من كل شيطان رجيم .

١٨ : إلا من استرق السمع فأتبعه شهاب مبين .

١٩ : والأرض مددناها وألقينا فيها رواسي وأنبتنا فيها من كل شيء موزون .

٢٠ : وجعلنا لكم فيها معايش ومن لستم له برازقين .

٢١ : وإن من شيء إلا عندنا خزائنه وما ننزله إلا بقدر معلوم .

٢٢ : وأرسلنا الرياح لواقح فأنزلنا من السماء ماء فأسقيناكموه وما أنتم له ب

ܙ : ܘܥܣܝܪܐ ܕܝܘܒܠܐ: ܘܩܪܝܐ ܕܩܘܕܫ
ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ : ܐܠܝܬ ܟܕ ܢܦܫܟܘܢ.

ܚ : ܘܩܪܒܘ ܕܒܚܬܐ ܡܩܕܫܬܐ ܘܥܓܠܐ
ܐܠܩܒܫ ܘܐܕܟܪܝܢ.

ܛ : ܟܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܥܠܝܬܐ ܕܝܗܘܕܐ
ܡܢܐ ܘܠܚܡܐ ܘܥܠܬܐ ܐܠܩܒܫ ܘܐܕܟܪܝܢ
ܠܬܠܬܝܢ : ܩܘܪܒܢܐ ܕܝܘܡܐ ܝܗܘܗ
ܫܠܝܡ.

ܝ : ܘܦܝܠܐ ܕܡܥܠܝܬܐ ܕܕܘܟܪܐ ܡܢ
ܐܡܪܐ ܠܚܛܗܐ: ܘܕܒܚܐ ܕܩܘܒܠܐ ܕܘܟܪܐ
ܠܝܗܘܕ ܟܕ ܥܒܕܘܗ.

ܝܐ : ܘܩܪܒܢܐ ܕܢܣܟܐ: ܐܕܟܪܝܢ ܘܥܠܬܐ
ܐܠܩܒܫ ܘܢܟܣܬܐ.

ܝܒ : ܘܒܝܘܡܐ ܠܗܘܢ ܥܓܠܐ ܕܥܡܠܐ:
ܘܕܒܚܐ ܕܩܘܒܠܐ ܕܥܡܠܐ ܥܠܡܐ ܟܕ
ܡܘܕܥܝܢ.

ܝܓ : ܘܩܪܒܢܐ ܕܢܣܟܐ: ܢܟܣܝܢ ܘܬܥܢܐ
ܐܠܩܒܫ ܘܠܐܟܠܬܐ.

ܝܕ : ܘܥܓܠܐ ܕܐܝܠ: ܘܕܒܚܐ ܕܩܘܒܠܐ ܠܟܠ
ܐܠܢܗܪ ܟܕ ܕܒܘܪܬܐ.

ܝܗ : ܘܩܪܒܢܐ ܕܢܣܟܐ: ܐܕܟܪܝܢ ܘܢܟܣܬܐ
ܐܠܩܒܫ ܘܡܠܐܬܐ ܘܢܟܣܝܢ.

ܝܘ : ܟܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܥܠܝܬܐ ܕܕܘܟܪܐ
ܡܢܐ ܘܢܟܣܝܢ ܘܢܒܝ ܐܠܩܒܫ ܘܐܕܟܪܬܐ
ܘܢܟܣܝܢ ܠܢܫܝܗܘܢ. ܟܬܒ ܩܘܪܒܢܐ ܗܘܘ
ܫܠܝܡ.

ܝܙ : ܘܫܩܘܠ ܡܥܡܕܢܘܬܐ: ܡܥܠܝܬܐ
ܕܠܗܘܢ ܟܠܗ ܡܥܠܝܬܐ: ܐܝܟ ܕܫܩܠܝܢ ܗܘܟܢܐ
ܗܘܘ ܫܠܝܡ: ܐܢܬ ܥܒܕ ܦܘܠܚܢܗ ܠܢܫܬܠܡܘܢܗܘܢ.

ܝܚ : ܘܦܘܠܚܢܐ ܕܡܥܠܝܬܐ ܕܐܦܪܝܣ
ܠܢܫܝܗܘܢ ܡܢ ܡܕܒܚܐ: ܘܕܒܚܐ ܕܩܘܒܠܐ ܐܦܪܝܣ
ܐܠܥܡܕ ܟܕ ܡܥܡܘܕܝܐ.

ܝܛ : ܘܩܪܒܢܐ ܕܢܣܟܐ: ܐܕܟܪܝܢ ܐܠܩܒܫ
ܘܢܟܣܬܐ.

ܟ : ܘܒܝܘܡܐ ܠܗܘܢ ܥܓܠܐ ܕܡܢܝܬܐ:
ܘܕܒܚܐ ܕܩܘܒܠܐ ܡܢܝܬܐ ܐܡܠܝܬܐ ܟܕ ܦܕܪܘܬܐ.

ܟܐ : ܘܩܪܒܢܐ ܕܢܣܟܐ: ܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬܝܢ
ܐܠܩܒܫ ܘܥܠܬܐ.

ܟܒ : ܘܥܓܠܐ ܕܢܣܢܝܢ: ܘܕܒܚܐ ܕܩܘܒܠܐ
ܕܢܣܢܝܢ ܐܒܕܝ ܟܕ ܦܪܟܣܝܢ.

ܟܓ : ܘܩܪܒܢܐ ܕܢܣܟܐ: ܬܠܬܝܢ ܘܢܟܣܬܐ
ܐܠܩܒܫ ܘܐܕܟܪܬܐ.

ܟܕ : ܟܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܥܠܝܬܐ ܕܐܦܪܝܣ
ܡܢܐ ܘܬܡܢܝܐ ܐܠܩܒܫ ܘܡܢܐ ܠܢܫܝܗܘܢ:
ܟܠܐܕ ܬܕܝܢ ܝܥܠܘܢ.

ܟܗ : ܘܦܘܠܚܢܐ ܕܡܥܠܝܬܐ ܕܕܝܢ ܡܢ
ܐܕܟܪܐ ܠܢܫܝܗܘܢ: ܘܕܒܚܐ ܕܩܘܒܠܐ ܕܡ ܐܣܛܪܐ
ܟܕ ܡܥܡܘܕܝܐ.

ܟܘ : ܘܩܪܒܢܐ ܕܢܣܟܐ: ܥܬܝܕ ܘܬܕܝܢ
ܐܠܩܒܫ ܘܥܕܡܬܐ.

ܟܙ : ܘܒܝܘܡܐ ܠܗܘܢ ܥܓܠܐ ܕܐܥܡܕ:
ܘܕܒܚܐ ܕܩܘܒܠܐ ܐܥܡܕ: ܦܝܢܝܟܐ ܟܕ ܥܒܕܝ.

ܟܚ : ܘܩܪܒܢܐ ܕܢܣܟܐ: ܐܕܟܪܝܢ ܘܢܒܝ
ܐܠܩܒܫ ܘܢܟܣܬܐ.

ܟܛ : ܘܥܓܠܐ ܕܢܦܬܠܒ: ܘܕܒܚܐ ܕܩܘܒܠܐ
ܢܦܬܠܒ ܐܣܛܪܐ ܟܕ ܚܝܡ.

ܠ : ܘܩܪܒܢܐ ܕܢܣܟܐ: ܢܟܣܝܢ ܘܬܠܬܐ
ܐܠܩܒܫ ܘܐܕܟܪܬܐ.

ܠܐ : ܟܠܗ ܩܘܪܒܢܐ ܕܡܥܠܝܬܐ ܕܕܝܢ ܡܢܐ
ܘܢܟܣܝܢ ܘܥܓܠܐ ܐܠܩܒܫ ܘܥܒܬܐ: ܟܐܡܕܠܗ
ܦܘܠܚܢܐ ܝܗܘܘ ܫܠܝܡ.

ܠܒ : ܦܠܝܢ ܡܢܐ ܕܩܪܝܢ ܒܥܡܕܝܢ ܠܥܡܗ
ܐܦܪܝܣܘܗܝ: ܟܠܗܘܢ ܡܢܝܢܐ ܕܡܥܠܝܬܐ
ܠܢܫܝܗܘܢ: ܦܠܘܬܐ ܘܠܐܟܠܬܐ ܐܠܩܒܫ ܘܢܟܣܝܢ

ܠܛ : ܡܢܝܢܗܘܢ ܕܫܒܛܐ ܕܕܢ : ܫܬܝܢ
ܘܬܪܝܢ ܐܠܦܝܢ ܘܫܒܥܡܐܐ .
ܡ : ܘܒܢܝ ܐܫܝܪ : ܬܘܠܕܬܗܘܢ :
ܠܫܪܒܬܗܘܢ : ܠܒܝܬ ܐܒܗܝܗܘܢ : ܒܡܢܝܢܐ
ܕܫܡܗܐ : ܡܢ ܒܪ ܥܣܪܝܢ ܫܢܝܢ ܘܠܥܠ : ܟܠ
ܕܢܦܩ ܒܚܝܠܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܡܐ : ܡܢܝܢܗܘܢ ܕܫܒܛܐ ܕܐܫܝܪ : ܐܪܒܥܝܢ
ܘܚܕ ܐܠܦܝܢ ܘܚܡܫܡܐܐ .
ܡܒ : ܘܒܢܝ ܢܦܬܠܝ : ܬܘܠܕܬܗܘܢ :
ܠܫܪܒܬܗܘܢ : ܠܒܝܬ ܐܒܗܝܗܘܢ : ܒܡܢܝܢܐ
ܕܫܡܗܐ : ܡܢ ܒܪ ܥܣܪܝܢ ܫܢܝܢ ܘܠܥܠ : ܟܠ
ܕܢܦܩ ܒܚܝܠܐ ܕܐܝܣܪܝܠ .
ܡܓ : ܡܢܝܢܗܘܢ ܕܫܒܛܐ ܕܢܦܬܠܝ :
ܚܡܫܝܢ ܘܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ ܘܐܪܒܥܡܐܐ .
ܡܕ : ܗܠܝܢ ܡܢܝܢܐ ܕܡܢܐ ܡܘܫܐ
ܘܐܗܪܘܢ : ܘܪܘܪܒܢܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܬܪܥܣܪ
ܓܒܪܝܢ : ܓܒܪ ܚܕ ܓܒܪܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ .
ܡܗ : ܘܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܡܢܝܢܐ ܕܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ : ܠܒܝܬ ܐܒܗܝܗܘܢ : ܡܢ ܒܪ ܥܣܪܝܢ
ܫܢܝܢ ܘܠܥܠ : ܟܠ ܕܢܦܩ ܒܚܝܠܐ ܕܒܐܝܣܪܝܠ .
ܡܘ : ܘܗܘܘ ܟܠܗܘܢ ܡܢܝܢܐ ܕܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ : ܫܬܡܐܐ ܘܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ ܘܚܡܫܡܐܐ
ܘܚܡܫܝܢ .
ܡܙ : ܘܠܘܝܐ ܘܫܒܛܐ ܕܐܒܗܝܗܘܢ : ܠܐ
ܐܬܡܢܝܘ ܒܝܢܬܗܘܢ .
ܡܚ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܡܛ : ܠܫܒܛܐ ܕܠܘܝ ܠܐ ܬܡܢܐ :
ܘܚܘܫܒܢܗܘܢ ܠܐ ܬܣܒ ܒܝܢܬ ܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ .
ܢ : ܐܠܐ ܐܫܠܛ ܠܠܘܝܐ : ܥܠ ܡܫܟܢܐ
ܕܣܗܕܘܬܐ : ܘܥܠ ܟܠܗܘܢ ܡܐܢܘܗܝ : ܘܥܠ
ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ : ܗܢܘܢ ܢܫܩܠܘܢܝܗܝ
ܠܡܫܟܢܐ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܐܢܘܗܝ . ܘܗܢܘܢ
ܢܫܡܫܘܢܝܗܝ : ܘܚܕܪ ܚܕܪ ܡܫܟܢܐ ܢܗܘܘܢ ܫܪܝܢ .
ܢܐ : ܘܡܐ ܕܫܩܠܝܢ ܡܫܟܢܐ : ܢܦܪܩܘܢܝܗܝ ܠܘܝܐ :
ܘܡܐ ܕܫܪܝܢ ܡܫܟܢܐ : ܢܩܝܡܘܢܝܗܝ ܠܘܝܐ .
ܘܢܘܟܪܝܐ ܕܢܩܪܘܒ ܠܗ : ܢܬܩܛܠ .
ܢܒ : ܘܢܫܪܘܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܓܒܪ
ܒܡܫܪܝܬܗ : ܘܓܒܪ ܒܐܬܘܬܗ ܠܚܝܠܘܬܗܘܢ .
ܢܓ : ܘܠܘܝܐ ܢܗܘܘܢ ܫܪܝܢ ܚܕܪ ܡܫܟܢܐ
ܕܣܗܕܘܬܐ : ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܪܘܓܙܐ ܥܠ ܟܢܘܫܬܐ
ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܢܛܪܘܢ ܠܘܝܐ ܡܛܪܬܐ
ܕܡܫܟܢܐ ܕܣܗܕܘܬܐ .
ܢܕ : ܘܥܒܕܘ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܐܝܟ ܕܦܩܕ
ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܗܟܢܐ ܥܒܕܘ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܒ .

ܐ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ ܘܥܡ
ܐܗܪܘܢ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ .
ܒ : ܓܒܪ ܥܠ ܡܫܪܝܬܗ ܒܐܬܘܬܐ ܕܒܝܬ
ܐܒܗܝܗܘܢ ܢܫܪܘܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܩܕܡܐ :
ܘܚܕܪ ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܢܫܪܘܢ .
ܓ : ܘܕܫܪܝܢ ܠܡܕܢܚܐ ܡܢ ܡܕܢܚ
ܫܡܫܐ ܕܡܫܪܝܬܐ ܕܝܗܘܕܐ ܠܚܝܠܘܬܗܘܢ : ܘܪܝܫܐ
ܕܒܢܝ ܝܗܘܕܐ : ܢܚܫܘܢ ܒܪ ܥܡܝܢܕܒ .
ܕ : ܘܡܢܝܢܐ ܕܚܝܠܗ : ܫܒܥܝܢ ܘܐܪܒܥܐ
ܐܠܦܝܢ ܘܫܬܡܐܐ .
ܗ : ܘܕܫܪܝܢ ܠܘܬܗ ܫܒܛܐ ܕܐܝܣܟܪ .
ܘܪܝܫܐ ܕܒܢܝ ܐܝܣܟܪ : ܢܬܢܐܝܠ ܒܪ ܨܘܥܪ .
ܘ : ܘܡܢܝܢܐ ܕܚܝܠܗ : ܚܡܫܝܢ ܘܐܪܒܥܐ
ܐܠܦܝܢ ܘܐܪܒܥܡܐܐ .

مد : أم دَحِيْ هُذا لمعوا : هُمنا
إمْ حَمِيْذا دهنب .

ى : هُمْ٥ دنة ٥٥٥ دهِدِسل دهِدِسل
دهدِسل : دَهَةلـذِهَ٥ لِتَدَبِهَ٥ :
لِحِلا إِذِهَتَ٥ : حمنا دَعضِوا : حل
دِدِا لِدَعِهَ٥ : هِ دَ دهدِ عتِ هُلِد :
حل دنقِص حسُلا دهدِد .

حا : حمنَ٥ دَعِجُلا دهِدِسل : إِذكب
مِعلا إلقِم ٥مِحمُلا .

حب : هُجَنِ عِصلف : دَهَةلـذِهَ٥ :
لِتَدَبِهَ٥ : لِحِلا إِذِهَتَ٥ : حمنا
دَعضِوا : حل دِدِا لِدَعِهَ٥ : هِ دَ
دهدِ عتِ هُلِد : حل دنقِص حسُلا
دهدِد .

حد : حمنَ٥ دَعِجُلا دِعصلف :
مِعلا إلقِم هِهلاهُلا .

حه : هُجَنِ لِمِ : دَهَةلـذِهَ٥ :
لِتَدَبِهَ٥ : لِحِلا إِذِهَتَ٥ : حمنا
دَعضِوا : حل دِدِا لِدَعِهَ٥ : هِ دَ
دهدِ عتِ هُلِد : حل دنقِص حسُلا
دهدِد .

حو : حمنَ٥ دَعِجُلا دِلِدِ : إِذكب
مِعلا إلقِم : ٥دِهُلا مِعلا .

حز : هُجَنِ مِ٥هُا : دَهَةلـذِهَ٥ :
لِتَدَبِهَ٥ لِحِلا إِذِهَتَ٥ : حمنا
دَعضِوا : حل دِدِا لِدَعِهَ٥ : هِ دَ
دهدِ عتِ هُلِد : حل دنقِص حسُلا
دهدِد .

ح : حمنَ٥ دَعِجُلا دَعِضِوا : عِجب
إِذكب إلقِم ٥دِهُلا .

حط : هُجَنِ ابهِجُ : دَهَةلـذِهَ٥ :
لِتَدَبِهَ٥ : لِحِلا إِذِهَتَ٥ : حمنا
دَعضِوا : حل دِدِا لِدَعِهَ٥ : هِ دَ
دهدِ عتِ هُلِد : حل دنقِص حسُلا
دهدِد .

حى : حمنَ٥ دَعِجُلا دَعِضِوا :
مِعلا إلقِم ٥مِحمُلا .

ك : هُجَنِ اجلف : دَهَةلـذِهَ٥ :
لِتَدَبِهَ٥ : لِحِلا إِذِهَتَ٥ : حمنا
دَعضِوا : حل دِدِا لِدَعِهَ٥ : هِ دَ
دهدِ عتِ هُلِد : حل دنقِص حسُلا
دهدِد .

كا : حمنَ٥ دَعِجُلا دَاجلف مِعلا
٥عِجُلا إلقِم ٥إِذكب .

كب : هُجَنِ نهِك : قَبِ إِقزِب :
دَهَةلـذِهَ٥ : لِتَدَبِهَ٥ : لِحِلا
إِذِهَتَ٥ : حمنا دَعضِوا : هِ دَ
دهدِ عتِ هُلِد : حل دنقِص حسُلا
دهدِد .

كد : حمنَ٥ دَعِجُلا دَإِقزِب :
إِذكب إلقِم ٥مِحمُلا .

كه : هُجَنِ صِبِا : دَهَةلـذِهَ٥ :
لِتَدَبِهَ٥ : لِحِلا إِذِهَتَ٥ : حمنا
دَعضِوا : هِ دَ دهدِ عتِ هُلِد : حل
دنقِص حسُلا دهدِد .

كو : حمنَ٥ دَعِجُلا دَعِضِوا : ٨لاِم
٥مِحمُلا إلقِم ٥دِهُلا .

كز : هُجَنِ جنصِ : دَهَةلـذِهَ٥ :
لِتَدَبِهَ٥ : لِحِلا إِذِهَتَ٥ : حمنا
دَعضِوا : هِ دَ دهدِ عتِ هُلِد : حل
دنقِص حسُلا دهدِد .

كح : حمنَ٥ دَعِجُلا دِجنصِ : ٨لاِم
٥مِحمُلا إلقِم ٥إِذكب .

كط : هُجَنِ ٥ِ : دَهَةلـذِهَ٥ :
لِتَدَبِهَ٥ : لِحِلا إِذِهَتَ٥ : حمنا
دَعضِوا : هِ دَ دهدِ عتِ هُلِد : حل
دنقِص حسُلا دهدِد .

ספר בראשית

פרשה ז׳

א׳ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל נֹחַ בֹּא אַתָּה וְכָל בֵּיתְךָ אֶל הַתֵּבָה
כִּי אֹתְךָ רָאִיתִי צַדִּיק לְפָנַי בַּדּוֹר הַזֶּה: ב׳ מִכֹּל הַבְּהֵמָה
הַטְּהוֹרָה תִּקַּח לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ וּמִן הַבְּהֵמָה
אֲשֶׁר לֹא טְהֹרָה הִוא שְׁנַיִם אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ: ג׳ גַּם מֵעוֹף
הַשָּׁמַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה לְחַיּוֹת זֶרַע עַל פְּנֵי
כָל הָאָרֶץ: ד׳ כִּי לְיָמִים עוֹד שִׁבְעָה אָנֹכִי מַמְטִיר עַל
הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה וּמָחִיתִי אֶת כָּל
הַיְקוּם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: ה׳ וַיַּעַשׂ נֹחַ
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה: ו׳ וְנֹחַ בֶּן שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְהַמַּבּוּל
הָיָה מַיִם עַל הָאָרֶץ: ז׳ וַיָּבֹא נֹחַ וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ וּנְשֵׁי בָנָיו
אִתּוֹ אֶל הַתֵּבָה מִפְּנֵי מֵי הַמַּבּוּל: ח׳ מִן הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה
וּמִן הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אֵינֶנָּה טְהוֹרָה וּמִן הָעוֹף וְכֹל אֲשֶׁר רוֹמֵשׂ
עַל הָאֲדָמָה: ט׳ שְׁנַיִם שְׁנַיִם בָּאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה זָכָר
וּנְקֵבָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהִים אֶת נֹחַ: י׳ וַיְהִי לְשִׁבְעַת הַיָּמִים
וּמֵי הַמַּבּוּל הָיוּ עַל הָאָרֶץ: יא׳ בִּשְׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה
לְחַיֵּי נֹחַ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה
נִבְקְעוּ כָּל מַעְיְנוֹת תְּהוֹם רַבָּה וַאֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ:
יב׳ וַיְהִי גֶּשֶׁם עַל הָאָרֶץ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה:
יג׳ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה בָּא נֹחַ וְשֵׁם וְחָם וְיֶפֶת בְּנֵי נֹחַ וְאֵשֶׁת
נֹחַ וּשְׁלֹשֶׁת נְשֵׁי בָנָיו אִתָּם אֶל הַתֵּבָה: יד׳ הֵמָּה וְכָל
הַחַיָּה לְמִינָהּ וְכָל הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְכָל הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל
הָאָרֶץ לְמִינֵהוּ וְכָל הָעוֹף לְמִינֵהוּ כֹּל צִפּוֹר כָּל כָּנָף:
טו׳ וַיָּבֹאוּ אֶל נֹחַ אֶל הַתֵּבָה שְׁנַיִם שְׁנַיִם מִכָּל הַבָּשָׂר אֲשֶׁר
בּוֹ רוּחַ חַיִּים: טז׳ וְהַבָּאִים זָכָר וּנְקֵבָה מִכָּל בָּשָׂר בָּאוּ
כַּאֲשֶׁר צִוָּהוּ אֱלֹהִים וַיִּסְגֹּר יְהוָה בַּעֲדוֹ: יז׳ וַיְהִי הַמַּבּוּל
אַרְבָּעִים יוֹם עַל הָאָרֶץ וַיִּרְבּוּ הַמַּיִם וַיִּשְׂאוּ אֶת הַתֵּבָה
וַתָּרָם מֵעַל הָאָרֶץ: יח׳ וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם וַיִּרְבּוּ מְאֹד עַל
הָאָרֶץ וַתֵּלֶךְ הַתֵּבָה עַל פְּנֵי הַמָּיִם: יט׳ וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד
מְאֹד עַל הָאָרֶץ וַיְכֻסּוּ כָּל הֶהָרִים הַגְּבֹהִים אֲשֶׁר תַּחַת כָּל
הַשָּׁמָיִם: כ׳ חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה מִלְמַעְלָה גָּבְרוּ הַמָּיִם וַיְכֻסּוּ
הָהָרִים: כא׳ וַיִּגְוַע כָּל בָּשָׂר הָרֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ בָּעוֹף וּבַבְּהֵמָה
וּבַחַיָּה וּבְכָל הַשֶּׁרֶץ הַשֹּׁרֵץ עַל הָאָרֶץ וְכֹל הָאָדָם: כב׳ כֹּל
אֲשֶׁר נִשְׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאַפָּיו מִכֹּל אֲשֶׁר בֶּחָרָבָה מֵתוּ:
כג׳ וַיִּמַח אֶת כָּל הַיְקוּם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד
בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמַיִם וַיִּמָּחוּ מִן הָאָרֶץ וַיִּשָּׁאֶר
אַךְ נֹחַ וַאֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה: כד׳ וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם עַל הָאָרֶץ
חֲמִשִּׁים וּמְאַת יוֹם:

مد : ولا يقرأ بقراءة : نهاه
عن ما نسخ بالقرآن .
مه : ولا يجهر إلا بقدر ما
يسمع نفسه . ولا يخافت
خفاتا يسمع .
مو : ولا يقرأ في صلاة
الفريضة : بأم القرآن وسورة
معها . ولا يقرأ في
الركعتين الأخريين : بأكثر
من أم القرآن .
مز : ولا يقرأ في شيء
من صلاته : بأم القرآن .
مح : ولا يقرأ في شيء
من صلاته : بأم القرآن
وسورة معها في ركعتين :
ويجزئه في ركعة .
مط : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه : ولا يقرأ
بقراءة لمصلي خلفه .
ن : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
نا : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
نب : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
نج : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
نه : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
نو : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
نز : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
نح : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
نط : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
س : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
سا : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
سب : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
سج : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
سه : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
سو : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
سز : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
سح : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .
سط : ولا يقرأ بقراءة لمصلي
خلفه : ولا يقرأ بقراءة
لمصلي خلفه .

ه : وأما الذين في قلوبهم زيغ فيتبعون ما تشابه منه ابتغاء الفتنة وابتغاء تأويله وما يعلم تأويله إلا الله والراسخون في العلم يقولون آمنا به كل من عند ربنا وما يذكر إلا أولوا الألباب : ٨ ربنا لا تزغ قلوبنا بعد إذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة إنك أنت الوهاب : ٩ ربنا إنك جامع الناس ليوم لا ريب فيه إن الله لا يخلف الميعاد : ١٠ إن الذين كفروا لن تغني عنهم أموالهم ولا أولادهم من الله شيئا وأولئك هم وقود النار : ١١ كدأب آل فرعون والذين من قبلهم كذبوا بآياتنا فأخذهم الله بذنوبهم والله شديد العقاب : ١٢ قل للذين كفروا ستغلبون وتحشرون إلى جهنم وبئس المهاد : ١٣ قد كان لكم آية في فئتين التقتا فئة تقاتل في سبيل الله وأخرى كافرة يرونهم مثليهم رأي العين والله يؤيد بنصره من يشاء إن في ذلك لعبرة لأولي الأبصار : ١٤ زين للناس حب الشهوات من النساء والبنين والقناطير المقنطرة من الذهب والفضة والخيل المسومة والأنعام والحرث ذلك متاع الحياة الدنيا والله عنده حسن المآب : ١٥ قل أؤنبئكم بخير من ذلكم للذين اتقوا عند ربهم جنات تجري من تحتها الأنهار خالدين فيها وأزواج مطهرة ورضوان من الله والله بصير بالعباد : ١٦ الذين يقولون ربنا إننا آمنا فاغفر لنا ذنوبنا وقنا عذاب النار : ١٧ الصابرين والصادقين والقانتين والمنفقين والمستغفرين بالأسحار : ١٨ شهد الله أنه لا إله إلا هو والملائكة وأولوا العلم قائما بالقسط لا إله إلا هو العزيز الحكيم : ١٩ إن الدين عند الله الإسلام وما اختلف الذين أوتوا الكتاب إلا من بعد ما جاءهم العلم بغيا بينهم ومن يكفر بآيات الله فإن الله سريع الحساب :

الجزء : ٥٠

١ : والمحصنات من النساء إلا ما ملكت أيمانكم كتاب الله عليكم وأحل لكم ما وراء ذلكم أن تبتغوا بأموالكم محصنين غير مسافحين فما استمتعتم به منهن فآتوهن أجورهن فريضة ولا جناح عليكم فيما تراضيتم به من بعد الفريضة إن الله كان عليما حكيما : ٢ ومن لم يستطع منكم طولا أن ينكح المحصنات المؤمنات فمن ما ملكت أيمانكم من فتياتكم المؤمنات والله أعلم بإيمانكم بعضكم من بعض فانكحوهن بإذن أهلهن وآتوهن أجورهن بالمعروف محصنات غير مسافحات ولا متخذات أخدان فإذا أحصن فإن أتين بفاحشة فعليهن نصف ما على المحصنات من العذاب ذلك لمن خشي العنت منكم وأن تصبروا خير لكم والله غفور رحيم : ٣ يريد الله ليبين لكم ويهديكم سنن الذين من قبلكم ويتوب عليكم والله عليم حكيم : ٤ والله يريد أن يتوب عليكم ويريد الذين يتبعون الشهوات أن تميلوا ميلا عظيما : ٥ يريد الله أن يخفف عنكم وخلق الإنسان ضعيفا : ٦ يا أيها الذين آمنوا لا تأكلوا أموالكم بينكم بالباطل إلا أن تكون تجارة عن تراض منكم ولا تقتلوا أنفسكم إن الله كان بكم رحيما : ٧ ومن يفعل ذلك عدوانا وظلما فسوف نصليه نارا وكان ذلك على الله يسيرا : ٨ إن تجتنبوا كبائر ما تنهون عنه نكفر عنكم سيئاتكم وندخلكم مدخلا كريما : ٩ ولا تتمنوا ما فضل الله به بعضكم على بعض للرجال نصيب مما اكتسبوا وللنساء نصيب مما اكتسبن واسألوا الله من فضله إن الله كان بكل شيء عليما : ١٠ ولكل جعلنا موالي مما ترك الوالدان والأقربون والذين عقدت أيمانكم فآتوهم نصيبهم إن الله كان على كل شيء شهيدا : ١١ الرجال قوامون على النساء بما فضل الله بعضهم على بعض وبما أنفقوا من أموالهم فالصالحات قانتات حافظات للغيب بما حفظ الله واللاتي تخافون نشوزهن فعظوهن واهجروهن في المضاجع واضربوهن فإن أطعنكم فلا تبغوا عليهن سبيلا إن الله كان عليا كبيرا : ١٢ وإن خفتم شقاق بينهما فابعثوا حكما من أهله وحكما من أهلها إن يريدا إصلاحا يوفق الله بينهما إن الله كان عليما خبيرا : ١٣ واعبدوا الله ولا تشركوا به شيئا وبالوالدين إحسانا وبذي القربى واليتامى والمساكين والجار ذي القربى والجار الجنب والصاحب بالجنب وابن السبيل وما ملكت أيمانكم إن الله لا يحب من كان مختالا فخورا : ١٤ الذين يبخلون ويأمرون الناس بالبخل ويكتمون ما آتاهم الله من فضله وأعتدنا للكافرين عذابا مهينا : ١٥ والذين ينفقون أموالهم رئاء الناس ولا يؤمنون بالله ولا باليوم الآخر ومن يكن الشيطان له قرينا فساء قرينا : ١٦ وماذا عليهم لو آمنوا بالله واليوم الآخر وأنفقوا مما رزقهم الله وكان الله بهم عليما : ١٧ إن الله لا يظلم مثقال ذرة وإن تك حسنة يضاعفها ويؤت من لدنه أجرا عظيما : ١٨ فكيف إذا جئنا من كل أمة بشهيد وجئنا بك على هؤلاء شهيدا : ١٩ يومئذ يود الذين كفروا وعصوا الرسول لو تسوى بهم الأرض ولا يكتمون الله حديثا :

س : وأما صوم يوم أو أعصوبس: فيوجب عليه بدله.

ع : وأما يوم وجب صومه: فلم يصمه حتى أدركه رمضان آخر: فإنه يصوم رمضان الذي أدركه، ثم يقضي ما عليه.

ف : وأما من أدركه رمضان: وعليه قضاء أيام كثيرة: فإنه يصوم رمضان الذي أدركه، ثم يقضي ما عليه.

ص : وأما الحبلى ومن يخاف على ولدها: فإنه يفطر ويطعم عن كل يوم مسكينا مدا من حنطة.

ق : وأما المرضع: فإن خافت على ولدها: أفطرت وأطعمت عن كل يوم مسكينا مدا من حنطة.

ر : وأما الشيخ الكبير والعجوز: فإنهما يفطران ويطعمان عن كل يوم مسكينا مدا من حنطة.

ش : وأما من أفطر في رمضان: فعليه أن يقضي ما أفطر.

ت : وأما من أفطر يوما من رمضان: فعليه أن يقضي يوما مكانه.

ث : وأما من أفطر يوما من رمضان: فعليه أن يقضي يوما مكانه.

خ : وأما من أفطر يوما من رمضان: فعليه أن يقضي يوما مكانه.

ذ : وأما من أفطر يوما من رمضان: فعليه أن يقضي يوما مكانه.

ض : وأما من أفطر يوما من رمضان: فعليه أن يقضي يوما مكانه.

ظ : وأما من أفطر يوما من رمضان: فعليه أن يقضي يوما مكانه.

غ : وأما من أفطر يوما من رمضان: فعليه أن يقضي يوما مكانه.

صفحة : ٥٥ .

١ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٢ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٣ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٤ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٥ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٦ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٧ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٨ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٩ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

١٠ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

١١ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

١٢ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

١٣ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

١٤ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

١٥ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

١٦ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

١٧ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

١٨ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

١٩ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٢٠ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٢١ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٢٢ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٢٣ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٢٤ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٢٥ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٢٦ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٢٧ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٢٨ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٢٩ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٣٠ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٣١ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٣٢ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٣٣ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٣٤ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٣٥ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٣٦ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٣٧ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٣٨ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٣٩ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٤٠ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٤١ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٤٢ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٤٣ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٤٤ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٤٥ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٤٦ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٤٧ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٤٨ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٤٩ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٥٠ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٥١ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٥٢ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٥٣ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٥٤ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

٥٥ : لا يدخل الجنة الا المؤمنون : ٥ لا يدخل النار الا الكافرون .

ב : אם אמרו אלהם אשר אמרתי אל
ג האלהים אשר עבדו שם
ד : אל תעשון כן ליהוה אלהיכם כי
ה אם אל המקום אשר יבחר יהוה
ו אלהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו
ז שם לשכנו תדרשו ובאתם שמה :
ח והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם
ט ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם
י ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם
יא וצאנכם : ואכלתם שם לפני יהוה
יב אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם
יג אתם ובתיכם אשר ברכך יהוה
יד אלהיך : השמר לך פן תעלה עלתיך
טו בכל מקום אשר תראה : כי אם
טז במקום אשר יבחר יהוה באחד
יז שבטיך שם תעלה עלתיך ושם
יח תעשה ככל אשר אנכי מצוך :
יט אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת
כ בשר כברכת יהוה אלהיך אשר נתן
כא לך בכל שעריך הטמא והטהור
כב יאכלנו כצבי וכאיל : רק את הדם
כג לא תאכלנו על הארץ תשפכנו
כד כמים : לא תאכל למען ייטב לך
כה ולבניך אחריך כי תעשה הישר
כו בעיני יהוה : רק קדשיך אשר יהיו
כז לך ונדריך תשא והלכת אל המקום
כח אשר יבחר יהוה : ועשית עלתיך
כט הבשר ואת הדם על מזבח יהוה
ל אלהיך ודם זבחיך יישפך על מזבח
לא יהוה אלהיך והבשר תאכל : שמר
לב ושמעת את כל הדברים האלה
לג אשר אנכי מצוך למען ייטב לך
לד ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה
לה הטוב והישר בעיני יהוה אלהיך :
לו כי יכרית יהוה אלהיך את הגוים
לז אשר אתה בא שמה מפניך וירשתם
לח אותם וישבת בארצם : השמר לך
לט פן תנקש אחריהם אחרי השמדם
מ מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר
מא איכה יעבדו הגוים האלה את
מב אלהיהם ואעשה כן גם אני : לא
מג תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל
מד תועבת יהוה אשר שנא עשו
מה לאלהיהם כי גם את בניהם ואת
מו בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם :
מז את כל הדבר אשר אנכי אצוה
מח אתכם אתו תשמרו לעשות לא
מט תוסף עליו ולא תגרע ממנו :
נ כי יקום בקרבך נביא או חולם
נא חלום ונתן אליך אות או מופת :
נב ובא האות והמופת אשר דבר
נג אליך לאמר נלכה אחרי אלהים
נד אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם :
נה לא תשמע אל דברי הנביא ההוא
נו או אל חולם החלום ההוא כי מנסה
נז יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם
נח אהבים את יהוה אלהיכם בכל
נט לבבכם ובכל נפשכם : אחרי יהוה
ס אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת
סא מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו
סב ואתו תעבדו ובו תדבקון : והנביא
סג החלום ההוא יומת כי דבר סרה
סד על יהוה אלהיכם המוציא אתכם
סה מארץ מצרים והפדך מבית עבדים
סו להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה
סז אלהיך ללכת בה ובערת הרע
סח מקרבך : כי יסיתך אחיך בן אמך
סט או בנך או בתך או אשת חיקך
ע או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר
עא נלכה ונעבדה אלהים אחרים
עב אשר לא ידעת אתה ואבתיך :
עג מאלהי העמים אשר סביבתיכם
עד הקרבים אליך או הרחקים ממך
עה מקצה הארץ ועד קצה הארץ :
עו לא תאבה לו ולא תשמע אליו
עז ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל
עח ולא תכסה עליו : כי הרג תהרגנו
עט ידך תהיה בו בראשונה להמיתו
פ ויד כל העם באחרונה : וסקלתו
פא באבנים ומת כי בקש להדיחך
פב מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ
פג מצרים מבית עבדים : וכל ישראל
פד ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות
פה כדבר הרע הזה בקרבך : כי תשמע
פו באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן
פז לך לשבת שם לאמר : יצאו אנשים
פח בני בליעל מקרבך וידיחו את
פט יושב עירם לאמר נלכה ונעבדה
צ אלהים אחרים אשר לא ידעתם :
צא ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה
צב אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
צג הזאת בקרבך : הכה תכה את יושב
צד העיר ההוא לפי חרב החרם אתה
צה ואת כל אשר בה ואת בהמתה
צו לפי חרב : את כל שללה תקבץ
צז אל תוך רחבה והצת באש את העיר
צח ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך
צט והיתה תל עולם לא תבנה עוד :
ק ולא ידבק בידך מאומה מן החרם
קא למען ישוב יהוה מחרון אפו
קב ונתן לך רחמים ורחמך והרבך
קג כאשר נשבע לאבתיך : כי תשמע
קד בקול יהוה אלהיך לשמר את כל
קה מצותיו אשר אנכי מצוך היום
קו לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך :
קז בנים אתם ליהוה אלהיכם לא
קח תתגדדו ולא תשימו קרחה בין
קט עיניכם למת : כי עם קדוש אתה
קי ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה
קיא להיות לו לעם סגלה מכל העמים
קיב אשר על פני האדמה : לא תאכל
קיג כל תועבה : זאת הבהמה אשר
קיד תאכלו שור כשב עז כבש
קטו ואיל כצבי ויחמור ואקו : וכל
קטז בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע
קיז שתים מעלת גרה בבהמה אתה
קיח תאכלו : אך את זה לא תאכלו
קיט מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה
קכ הארנבת כי מעלת גרה הוא ופרסה
קכא לא הפריס טמא הוא לכם : ואת
קכב החזיר כי מפריס פרסה הוא
קכג ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם
קכד לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו :
קכה את זה תאכלו מכל אשר במים
קכו כל אשר לו סנפיר וקשקשת
קכז תאכלו : וכל אשר אין לו סנפיר
קכח וקשקשת לא תאכלו טמא הוא
קכט לכם : כל עוף טהור תאכלו :
קל וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר
קלא והפרס והעזניה : והראה והאיה
קלב לעיטתה : וכל ערב לערבו :
קלג ואת בת היענה והתחמס והשחף
קלד והנץ למינהו : את כל ערב
קלה למינו : ואת בת היען והתנשמת
קלו והקאת והרחם : והשלך והינשוף
קלז והתנין למינהו : והאנפה והדוכיפת
קלח והעטלף : וכל שרץ העוף טמא
קלט הוא לכם לא יאכלו : כל עוף
קמ טהור תאכלו : לא תאכלו כל נבלה
קמא לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה
קמב או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה
קמג ליהוה אלהיך לא תבשל גדי
קמד בחלב אמו : עשר תעשר את כל
קמה תבואת זרעך היצא השדה שנה
קמו שנה : ואכלת לפני יהוה אלהיך
קמז במקום אשר יבחר לשכן שמו שם
קמח מעשר דגנך תירשך ויצהרך
קמט ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד
קנ ליראה את יהוה אלהיך כל הימים :
קנא כי יברכך יהוה אלהיך בכל אשר
קנב יבורכך ונתתה בכסף והצרת הכסף
קנג בידך והלכת אל המקום אשר
קנד יבחר יהוה אלהיך בו : ונתתה
קנה הכסף בכל אשר תאוה נפשך
קנו בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל
קנז אשר תשאלך נפשך ואכלת שם
קנח לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה
קנט וביתך : והלוי אשר בשעריך
קס לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה
קסא עמך : מקצה שלש שנים תוציא
קסב את כל מעשר תבואתך בשנה
קסג ההוא והנחת בשעריך : ובא הלוי
קסד כי אין לו חלק ונחלה עמך
קסה והגר והיתום והאלמנה אשר
קסו בשעריך ואכלו ושבעו למען
קסז יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה
קסח ידך אשר תעשה : מקץ שבע
קסט שנים תעשה שמטה : וזה דבר
קע השמטה שמוט כל בעל משה ידו
קעא אשר ישה ברעהו לא יגש את
קעב רעהו ואחיו כי קרא שמטה
קעג ליהוה : את הנכרי תגש ואשר
קעד יהיה לך את אחיך תשמט ידך :
קעה אפס כי לא יהיה בך אביון כי
קעו ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה
קעז אלהיך נתן לך נחלה לרשתה :
קעח רק אם שמע תשמע בקול יהוה
קעט אלהיך לשמר לעשות את כל
קפ המצוה הזאת אשר אנכי מצוך
קפא היום : כי יהוה אלהיך ברכך
קפב כאשר דבר לך והעבטת גוים
קפג רבים ואתה לא תעבט ומשלת
קפד בגוים רבים ובך לא ימשלו :
קפה כי יהיה בך אביון מאחד אחיך
קפו באחד שעריך בארצך אשר יהוה
קפז אלהיך נתן לך לא תאמץ את
קפח לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך
קפט האביונך : כי פתח תפתח את
קצ ידך לו והעבט תעביטנו דיו
קצא מחסרו אשר יחסר לו : השמר
קצב לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל
קצג לאמר קרבה שנת השבע שנת
קצד השמטה ורעה עינך באחיך האביון
קצה ולא תתן לו ולא יקרא עליך
קצו אל יהוה והיה בך חטא : נתון
קצז תתן לו ולא ירע לבבך בתתך
קצח לו כי בגלל הדבר הזה יברכך
קצט יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל
ר משלח ידך : כי לא יחדל אביון
רא מקרב הארץ על כן אנכי מצוך
רב לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך
רג לעניך ולאביונך בארצך : כי
רד יקנה אחיך העברי או העבריה
רה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית
רו תשלחנו חפשי מעמך : וכי תשלחנו
רז חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם :
רח הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך
רט ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך
רי תתן לו : וזכרת כי עבד היית
ריא בארץ מצרים ויפדך יהוה אלהיך
ריב על כן אנכי מצוך את הדבר הזה
ריג היום : והיה כי יאמר אליך לא
ריד אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך
רטו כי טוב לו עמך : ולקחת את
רטז המרצע ונתתה באזנו ובדלת
ריח והיה לך עבד עולם ואף לאמתך
ריט תעשה כן : לא יקשה בעיניך
רכ בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה
רכא שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך
רכב יהוה אלהיך בכל אשר תעשה :
רכג בכור תזכיר כל הבכור אשר יולד
רכד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש
רכה ליהוה אלהיך לא תעבד בבכור
רכו שורך ולא תגז בכור צאנך :
רכז לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה
רכח שנה במקום אשר יבחר יהוה
רכט בביתך : ואם יהיה בו מום
רל פסח או יהיה בו כל מום רע לא
רלא תזבחנו ליהוה אלהיך : בשעריך
רלב תאכלנו הטמא והטהור יחדו
רלג כצבי וכאיל : רק את דמו לא
רלד תאכל על הארץ תשפכנו כמים :
רלה שמר את חדש האביב ועשית
רלו פסח ליהוה אלהיך כי בחדש
רלז האביב הוציאך יהוה אלהיך
רלח ממצרים לילה : וזבחת פסח
רלט ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום
רמ אשר יבחר יהוה לשכן שמו שם :
רמא לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים
רמב תאכל עליו מצות לחם עני כי
רמג בחפזון יצאת מארץ מצרים למען
רמד תזכר את יום צאתך מארץ מצרים
רמה כל ימי חייך : ולא יראה לך
רמו שאר בכל גבלך שבעת ימים
רמז ולא ילין מן הבשר אשר תזבח
רמח בערב ביום הראשון לשחרת :
רמט לא תוכל לזבח את הפסח באחד
רנ שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך :
רנא כי אם אל המקום אשר יבחר יהוה
רנב אלהיך לשכן שמו שם תזבח את
רנג הפסח בערב כבא השמש מועד
רנד צאתך ממצרים : ובשלת ואכלת
רנה במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
רנו בו ופנית בבקר והלכת לאהליך :
רנז ששת ימים תאכל מצות וביום
רנח השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא
רנט תעשה מלאכה : שבעה שבעת
רס תספר לך מהחל חרמש בקמה
רסא תחל לספר שבעת שבעות : ועשית
רסב חג שבעות ליהוה אלהיך מספר
רסג נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך
רסד יהוה אלהיך : ושמחת לפני יהוה
רסה אלהיך אתה ובנך ובתך ועבדך
רסו ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר
רסז והיתום והאלמנה אשר בקרבך
רסח במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
רסט לשכן שמו שם : וזכרת כי עבד
רע היית במצרים ושמרת ועשית את
רעא החקים האלה : חג הסכות תעשה
רעב לך שבעת ימים באספך מגרנך
רעג ומיקבך : ושמחת בחגך אתה
רעד ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי
רעה והגר והיתום והאלמנה אשר
רעו בשעריך : שבעת ימים תחג ליהוה
רעז אלהיך במקום אשר יבחר יהוה
רעח כי יברכך יהוה אלהיך בכל
רעט תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית
רפ אך שמח : שלש פעמים בשנה
רפא יראה כל זכורך את פני יהוה
רפב אלהיך במקום אשר יבחר בחג
רפג המצות ובחג השבעות ובחג
רפד הסכות ולא יראה את פני יהוה
רפה ריקם : איש כמתנת ידו כברכת
רפו יהוה אלהיך אשר נתן לך : שפטים
רפז ושטרים תתן לך בכל שעריך
רפח אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבטיך
רפט ושפטו את העם משפט צדק :
רצ לא תטה משפט לא תכיר פנים
רצא ולא תקח שחד כי השחד יעור
רצב עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים :
רצג צדק צדק תרדף למען תחיה
רצד וירשת את הארץ אשר יהוה
רצה אלהיך נתן לך : לא תטע לך
רצו אשרה כל עץ אצל מזבח יהוה
רצז אלהיך אשר תעשה לך : ולא תקים
רצח לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך :
רצט לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה
רק אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי
רקא תועבת יהוה אלהיך הוא : כי
רקב ימצא בקרבך באחד שעריך
רקג אשר יהוה אלהיך נתן לך איש
רקד או אשה אשר יעשה את הרע
רקה בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו :
רקו וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו
רקז להם ולשמש או לירח או לכל
רקח צבא השמים אשר לא צויתי :
רקט והגד לך ושמעת ודרשת היטב
רקי והנה נכון האמר נעשתה התועבה
רקיא הזאת בישראל : והוצאת את
רקיב האיש ההוא או את האשה ההוא
רקיג אשר עשו את הדבר הרע הזה
רקיד אל שעריך את האיש או את
רקטו האשה ורגמתם באבנים ומתו :
רקטז על פי שנים עדים או שלשה
רקיח עדים יומת המת לא יומת על
רקיט פי עד אחד : יד העדים תהיה
רקכ בו בראשונה להמיתו ויד כל
רקכא העם באחרונה ובערת הרע
רקכב מקרבך : כי יפלא ממך דבר
רקכג למשפט בין דם לדם בין דין
רקכד לדין ובין נגע לנגע דברי
רקכה ריבת בשעריך וקמת ועלית
רקכו אל המקום אשר יבחר יהוה
רקכז אלהיך בו : ובאת אל הכהנים
רקכח הלוים ואל השפט אשר יהיה
רקכט בימים ההם ודרשת והגידו לך
רקל את דבר המשפט : ועשית על פי
רקלא הדבר אשר יגידו לך מן המקום
רקלב ההוא אשר יבחר יהוה אלהיך
רקלג בו ושמרת לעשות ככל אשר
רקלד יורוך : על פי התורה אשר
רקלה יורוך ועל המשפט אשר יאמרו
רקלו לך תעשה לא תסור מן הדבר
רקלז אשר יגידו לך ימין ושמאל :
רקלח והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי
רקלט שמע אל הכהן העמד לשרת שם
רקמ את יהוה אלהיך או אל השפט
רקמא ומת האיש ההוא ובערת הרע
רקמב מישראל : וכל העם ישמעו
רקמג ויראו ולא יזידון עוד : כי
רקמד תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
רקמה נתן לך וירשתה וישבת בה
רקמו ואמרת אשימה עלי מלך ככל
רקמז הגוים אשר סביבתי : שום
רקמח תשים עליך מלך אשר יבחר
רקמט יהוה אלהיך בו מקרב אחיך
רקנ תשים עליך מלך לא תוכל לתת
רקנא עליך איש נכרי אשר לא אחיך
רקנב הוא : רק לא ירבה לו סוסים
רקנג ולא ישיב את העם מצרימה
רקנד למען הרבות סוס ויהוה אמר
רקנה לכם לא תספון לשוב בדרך
רקנו הזה עוד : ולא ירבה לו נשים
רקנז ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא
רקנח ירבה לו מאד : והיה כשבתו
רקנט על כסא ממלכתו וכתב לו את
רקס משנה התורה הזאת על ספר
רקסא מלפני הכהנים הלוים : והיתה
רקסב עמו וקרא בו כל ימי חייו
רקסג למען ילמד ליראה את יהוה
רקסד אלהיו לשמר את כל דברי
רקסה התורה הזאת ואת החקים האלה
רקסו לעשתם : לבלתי רום לבבו
רקסז מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
רקסח ימין ושמאל למען יאריך ימים
רקסט על ממלכתו הוא ובניו בקרב
רקע ישראל : הכהנים הלוים כל שבט
רקעא לוי לא יהיה חלק ונחלה עם
רקעב ישראל אשי יהוה ונחלתו יאכלון
רקעג : ונחלה לא יהיה לו בקרב
רקעד אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
רקעה דבר לו : וזה יהיה משפט
רקעו הכהנים מאת העם מאת זבחי
רקעז זבח אם שור אם שה ונתן
רקעח לכהן הזרוע והלחיים והקבה
רקעט : ראשית דגנך תירשך ויצהרך
רקפ וראשית גז צאנך תתן לו : כי
רקפא בו בחר יהוה אלהיך מכל שבטיך
רקפב לעמד לשרת בשם יהוה הוא
רקפג ובניו כל הימים : והיה כי יבא
רקפד הלוי מאחד שעריך מכל ישראל
רקפה אשר הוא גר שם ובא בכל אות
רקפו נפשו אל המקום אשר יבחר
רקפז יהוה : ושרת בשם יהוה אלהיו
רקפח ככל אחיו הלוים העמדים שם
רקפט לפני יהוה : חלק כחלק יאכלון
רקצ לבד ממכריו על האבות : כי
רקצא תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
רקצב נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת
רקצג הגוים ההם : לא ימצא בך מעביר
רקצד בנו ובתו באש קסם קסמים
רקצה מעונן ומנחש ומכשף : וחבר
רקצו חבר ושאל אוב וידעני ודרש
רקצז אל המתים : כי תועבת יהוה כל
רקצח עשה אלה ובגלל התועבות האלה
רקצט יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך
רקצ תמים תהיה עם יהוה אלהיך :
רקצא כי הגוים האלה אשר אתה יורש
רקצב אתם אל מעננים ואל קסמים
רקצג ישמעו ואתה לא כן נתן לך יהוה
רקצד אלהיך : נביא מקרבך מאחיך
רקצה כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו
רקצו תשמעון : ככל אשר שאלת
רקצז מעם יהוה אלהיך בחרב ביום
רקצח הקהל לאמר לא אוסף לשמע
רקצט את קול יהוה אלהי ואת האש
רקצ הגדלה הזאת לא אראה עוד
רקצא ולא אמות : ויאמר יהוה אלי
רקצב היטיבו אשר דברו : נביא
רקצג אקים להם מקרב אחיהם כמוך
רקצד ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם
רקצה את כל אשר אצונו : והיה האיש
רקצו אשר לא ישמע אל דברי אשר
רקצז ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו :
רקצח אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר
רקצט בשמי אשר לא צויתיו לדבר
רקצ ואשר ידבר בשם אלהים אחרים
רקצא ומת הנביא ההוא : וכי תאמר
רקצב בלבבך איכה נדע את הדבר
רקצג אשר לא דברו יהוה : אשר
רקצד ידבר הנביא בשם יהוה ולא
רקצה יהיה הדבר ולא יבוא הוא הדבר
רקצו אשר לא דברו יהוה בזדון דברו
רקצז הנביא לא תגור ממנו : כי
רקצח יכרית יהוה אלהיך את הגוים
רקצט אשר יהוה אלהיך נתן את
רקצ ארצם לך ויירשתה וישבת בעריהם
רקצא ובבתיהם : שלש ערים תבדיל
רקצב לך בתוך ארצך אשר יהוה
רקצג אלהיך נתן לך לרשתה : תכין
רקצד לך הדרך ושלשת את גבול
רקצה ארצך אשר יהוה אלהיך מנחיל
רקצו אתך והיה לנוס שמה כל רצח :
רקצז וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה
רקצח וחי אשר יכה את רעהו בלא
רקצט דעת והוא לא שנא לו מתמול
רקצ שלשום : ובא אל אחד הערים
רקצא האל ההן וחי : פן ירדף גאל
רקצב הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו
רקצג ותשגו כי ארך הדרך והכה
רקצד נפש לו ולא משפט מות לו כי
רקצה לא שנא הוא לו מתמול שלשום :
רקצו על כן אנכי מצוך לאמר שלש
רקצז ערים תבדיל לך : והאם ירחיב
רקצח יהוה אלהיך את גבלך כאשר
רקצט נשבע לאבתיך ונתן לך את כל
רקצ הארץ אשר דבר לתת לאבתיך :
רקצא כי ישמר את כל המצוה הזאת
רקצב לעשתה אשר אנכי מצוך היום
רקצג לאהבה את יהוה אלהיך וללכת
רקצד בדרכיו כל הימים ואתה יסף
רקצה לך עוד שלש ערים על שלש
רקצו הערים האלה : ולא ישפך דם
רקצז נקי בקרב ארצך אשר יהוה
רקצח אלהיך נתן לך נחלה והיה עליך
רקצט דמים : כי יהיה איש שנא
רקצ לרעהו וארב לו וקם עליו והכה
רקצא נפש מת ונס אל אחת הערים
רקצב האל ההן : ושלחו זקני עירו
רקצג ולקחו אתו משם והגירו אתו
רקצד ביד גאל הדם ומת : לא תחוס
רקצה עינך עליו וערת הדם מישראל
רקצו למען ייטב לך : לא תסיג גבול
רקצז רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך
רקצח אשר תנחל בארץ אשר יהוה
רקצט אלהיך נתן לך לרשתה : לא יקום
רקצ עד אחד באיש לכל עון ולכל
רקצא חטאת בכל חטא אשר יחטא על
רקצב פי שנים עדים או על פי שלשה
רקצג עדים יקום דבר : כי יקום עד
רקצד חמס באיש לענות בו סרה :
רקצה ועמדו שני האנשים אשר להם
רקצו הריב לפני יהוה לפני הכהנים
רקצז והשפטים אשר יהיו בימים
רקצח ההם : ודרשו השפטים היטב
רקצט והנה עד שקר העד שקר ענה
רקצ באחיו : ועשיתם לו כאשר זמם
רקצא לעשות לאחיו ובערת הרע
רקצב מקרבך : והנשארים ישמעו
רקצג ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד
רקצד כדבר הרע הזה בקרבך : ולא
רקצה תחוס עינך נפש בנפש עין
רקצו בעין שן בשן יד ביד רגל
רקצז ברגל : כי תצא למלחמה על
רקצח אויבך וראית סוס ורכב עם
רקצט רב ממך לא תירא מהם כי יהוה
רקצ אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים
רקצא : והיה כקרבכם אל המלחמה
רקצב ונגש הכהן ודבר אל העם :
רקצג ואמר אליהם שמע ישראל אתם
רקצד קרבים היום למלחמה על אויביכם
רקצה אל ירך לבבכם אל תיראו ואל
רקצו תחפזו ואל תערצו מפניהם :
רקצז כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם
רקצח להלחם לכם עם אויביכם להושיע
רקצט אתכם : ודברו השטרים אל
רקצ העם לאמר מי האיש אשר בנה
רקצא בית חדש ולא חנכו ילך וישב
רקצב לביתו פן ימות במלחמה ואיש
רקצג אחר יחנכנו : ומי האיש אשר
רקצד נטע כרם ולא חללו ילך וישב
רקצה לביתו פן ימות במלחמה ואיש
רקצו אחר יחללנו : ומי האיש אשר
רקצז ארש אשה ולא לקחה ילך וישב
רקצח לביתו פן ימות במלחמה ואיש
רקצט אחר יקחנה : והוספו השטרים
רקצ לדבר אל העם ואמרו מי האיש
רקצא הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו
רקצב ולא ימס את לבב אחיו כלבבו :
רקצג והיה ככלות השטרים לדבר אל
רקצד העם ופקדו שרי צבאות בראש
רקצה העם : כי תקרב אל עיר להלחם
רקצו עליה וקראת אליה לשלום :
רקצז והיה אם שלום תענך ופתחה לך
רקצח והיה כל העם הנמצא בה יהיו
רקצט לך למס ועבדוך : ואם לא
רקצ תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה
רקצא וצרת עליה : ונתנה יהוה
רקצב אלהיך בידך והכית את כל
רקצג זכורה לה : רק הנשים והטף
רקצד והבהמה וכל אשר יהיה בעיר כל
רקצה שללה תבז לך ואכלת את שלל
רקצו אויביך אשר נתן יהוה אלהיך
רקצז לך : כן תעשה לכל הערים
רקצח הרחקת מאד מאד אשר לא מערי
רקצט הגוים האלה הנה : רק מערי
רקצ העמים האלה אשר יהוה אלהיך
רקצא נתן לך נחלה לא תחיה כל
רקצב נשמה : כי החרם תחרימם
רקצג החתי והאמרי הכנעני והפרזי
רקצד החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה
רקצה אלהיך : למען אשר לא ילמדו
רקצו אתכם לעשות ככל תועבתם אשר
רקצז עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה
רקצח אלהיכם : כי תצר אל עיר ימים
רקצט רבים להלחם עליה לתפשה לא
רקצ תשחית את עצה לנדח עליו גרזן
רקצא כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת
רקצב כי האדם עץ השדה לבוא מפניך
רקצג במצור : רק עץ אשר תדע כי
רקצד לא עץ מאכל הוא אתו תשחית
רקצה ותכרת ובנית מצור על העיר
רקצו אשר הוא עשה עמך מלחמה עד
רקצז רדתה : כי ימצא חלל באדמה
רקצח אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה
רקצט נפל בשדה לא נודע מי הכהו :
רקצ ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל
רקצא ערי הסביבת החלל : והיה העיר
רקצב הקרבה אל החלל ולקחו זקני
רקצג העיר ההוא עגלת בקר אשר לא
רקצד עבד בה אשר לא משכה בעל :
רקצה והורידו זקני העיר ההוא את
רקצו העגלה אל נחל איתן אשר לא
רקצז יעבד בו ולא יזרע וערפו שם
רקצח את העגלה בנחל : וקרבו הכהנים
רקצט בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך
רקצ לשרתו ולברך בשם יהוה ועל פיהם
רקצא יהיה כל ריב וכל נגע : וכל
רקצב זקני העיר ההוא הקרבים אל
רקצג החלל ידיהם על העגלה הערופה
רקצד בנחל : וענו ואמרו ידינו לא
רקצה שפכו את הדם הזה ועינינו לא
רקצו ראו : כפר לעמך ישראל אשר
רקצז פדית יהוה ואל תתן דם נקי
רקצח בקרב עמך ישראל ונכפר להם
רקצט הדם : ואתה תבער הדם הנקי
רקצ מקרבך כי תעשה הישר בעיני
רקצא יהוה : כי תצא מחנה על אויביך
רקצב ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית
רקצג שביו : וראית בשביו אשת יפת
רקצד תאר ותחשק בה ולקחת לך לאשה
רקצה והבאתה אל תוך ביתך וגלחה
רקצו את ראשה ועשתה את צפרניה :
רקצז והסירה את שמלת שביה מעליה
רקצח וישבה בביתך ובכתה את אביה
רקצט ואת אמה ירח ימים ואחר כן
רקצ תבא אליה ובעלתה והיתה לך
רקצא לאשה : והיה אם לא חפצת בה
רקצב ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה
רקצג בכסף לא תתעמר בה תחת אשר
רקצד עניתה : לא תהיה לאיש שתי
רקצה נשים האחת אהובה והאחת שנואה
רקצו והולידו לו בנים האהובה והשנואה
רקצז והיה הבן הבכור לשנואה : והיה
רקצח ביום הנחילו את בניו את אשר
רקצט יהיה לו לא יוכל לבכר את בן
רקצ האהובה על פני בכור השנואה :
רקצא כי את הבכור בן השנואה יכיר
רקצב לתת לו פי שנים בכל אשר ימצא
רקצג לו כי הוא ראשית אונו לו משפט
רקצד הבכרה : כי יהיה לאיש בן סורר
רקצה ומורה אינו שמע בקול אביו
רקצו ובקול אמו ויסרו אתו ולא
רקצז יאבה אליהם : ותפשו בו אביו
רקצח ואמו והוציאו אתו אל זקני
רקצט עירו ואל שער מקומו : ואמרו
רקצ אל זקני עירו בננו זה סורר
רקצא ומורה אינו שמע בקלנו זולל
רקצב וסבא : ורגמוהו כל אנשי עירו
רקצג באבנים ומת ובערת הרע מקרבך
רקצד וכל ישראל ישמעו ויראו :
רקצה כי יהיה באיש חטא משפט מות
רקצו והומת ותלית אתו על עץ :
רקצז לא תלין נבלתו על העץ כי
רקצח קבר תקברנו ביום ההוא כי
רקצט קללת אלהים תלוי ולא תטמא
רקצ את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן
רקצא לך נחלה : לא תראה את שור
רקצב אחיך או את שיו נדחים והתעלמת
רקצג מהם השב תשיבם לאחיך : וכי
רקצד לא קרוב אחיך אליך ולא ידעתו
רקצה ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך
רקצו עד דרש אחיך אתו והשבתו לו :
רקצז וכן תעשה לחמרו וכן תעשה
רקצח לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת
רקצט אחיך אשר תאבד מנו ומצאתה
רקצ לא תוכל להתעלם : לא תראה
רקצא את חמור אחיך או את שורו
רקצב נפלים בדרך והתעלמת מהם
רקצג הקם תקים עמו : לא יהיה כלי
רקצד גבר על אשה ולא יתלבש גבר
רקצה בשמלת אשה כי תועבת יהוה
רקצו אלהיך כל עשה אלה : כי יקרא
רקצז קן צפור לפניך בדרך בכל עץ
רקצח או על הארץ אפרחים או ביצים
רקצט ורבצת על האפרחים או על
רקצ הביצים לא תקח האם על הבנים
רקצא : שלח תשלח את האם ואת
רקצב הבנים תקח לך למען ייטב לך
רקצג והארכת ימים : כי תבנה בית
רקצד חדש ועשית מעקה לגגך ולא
רקצה תשים דמים בביתך כי יפל הנפל
רקצו ממנו : לא תזרע כרמך כלאים
רקצז פן תקדש המלאה הזרע אשר
רקצח תזרע ותבואת הכרם : לא תחרש
רקצט בשור ובחמר יחדו : לא תלבש
רקצ שעטנז צמר ופשתים יחדו :
רקצא גדלים תעשה לך על ארבע כנפות
רקצב כסותך אשר תכסה בה : כי
רקצג יקח איש אשה ובעלתה והיה
רקצד אם לא תמצא חן בעיניו כי
רקצה מצא בה ערות דבר וכתב לה
רקצו ספר כריתת ונתן בידה ושלחה
רקצז מביתו : ויצאה מביתו והלכה
רקצח והיתה לאיש אחר : ושנאה
רקצט האיש האחרון וכתב לה ספר
רקצ כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו
רקצא או כי ימות האיש האחרון אשר
רקצב לקחה לו לאשה : לא יוכל
רקצג בעלה הראשון אשר שלחה לשוב
רקצד לקחתה להיות לו לאשה אחרי
רקצה אשר הטמאה כי תועבה היא
רקצו לפני יהוה ולא תחטיא את
רקצז הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
רקצח לך נחלה : כי יקח איש אשה
רקצט חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר
רקצ עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו
רקצא שנה אחת ושמח את אשתו אשר
רקצב לקח : לא יחבל רחיים ורכב
רקצג כי נפש הוא חבל : כי ימצא
רקצד איש גנב נפש מאחיו מבני
רקצה ישראל והתעמר בו ומכרו
רקצו ומת הגנב ההוא ובערת הרע
רקצז מקרבך : השמר בנגע הצרעת
רקצח לשמר מאד ולעשות ככל אשר
רקצט יורו הכהנים הלוים כאשר
רקצ צויתם תשמרו לעשות : זכר
רקצא את אשר עשה יהוה אלהיך
רקצב למרים בדרך בצאתכם ממצרים :
רקצג כי תשה ברעך משאת מאומה
רקצד לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו :
רקצה בחוץ תעמד והאיש אשר אתה
רקצו נשה בו יוציא אליך את העבט
רקצז החוצה : ואם איש עני הוא
רקצח לא תשכב בעבטתו : השב תשיב
רקצט לו את העבוט כבא השמש ושכב
רקצ בשלמתו וברכך והיתה לך צדקה
רקצא לפני יהוה אלהיך : לא תעשק
רקצב שכיר עני ואביון מאחיך או
רקצג מגרך אשר בארצך בשעריך :
רקצד ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו
רקצה השמש כי עני הוא ואליו הוא
רקצו נשא את נפשו ולא יקרא עליך
רקצז אל יהוה והיה בך חטא : לא
רקצח יומתו אבות על בנים ובנים לא
רקצט יומתו אבות איש בחטאו יומתו :
רקצ לא תטה משפט גר יתום ולא
רקצא תחבל בגד אלמנה : וזכרת כי
רקצב עבד היית במצרים ויפדך יהוה
רקצג אלהיך משם על כן אנכי מצוך
רקצד לעשות את הדבר הזה : כי
רקצה תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר
רקצו בשדה לא תשוב לקחתו לגר
רקצז ליתום ולאלמנה יהיה למען
רקצח יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה
רקצט ידיך : כי תחבט זיתך לא
רקצ תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה
רקצא יהיה : כי תבצר כרמך לא
רקצב תעולל אחריך לגר ליתום
רקצג ולאלמנה יהיה : וזכרת כי עבד
רקצד היית בארץ מצרים על כן אנכי
רקצה מצוך לעשות את הדבר הזה :
רקצו כי יהי

ه : ملاه لحي عجا ذاذ لصاحبلا : لحي : ولبجتخي : ولاهشلحي ولابذخي : ولاهجا دنضيم بصحي .

و : ولجبذحي : ولبسلا دلاذحي : ملاه لحي حلا للا لصاحبلا .

س : وهنه لحي عبد عتب دعتا : عبد عتب بد عبد أجتب : هسوه لحي نوصلا دعبد عتبا دعتا : أذحب وهبد عتب .

ع : وه وهو حبقه دوجتا : دعفلا حبذا دعضا دسوهنا : وهو عبقه حلا أذحي :

ف : وصو عتب بصحب عتب : وهجوه لعبه بصحب عتب لحي . لا ازحلي أذحي : ولا ٩سجي خلا : ولا ازحلي عجتاوه .

ص : حلا دلوتا ٥ه : ولجبجا لحي : ولا ٩سجي أجله للا .

ق : حبتا ٥ذا دلوتا : وه وهجه أنت لنذ٩ه٥ .

ر : ولا ٩أجي وجتا لنبجه : أه لا ٩أجي هي نبجه لا ازحلي لجذ لأسوه .

ش : ولا ٩ذحب أنت لأسوه : وجنا هي : ولا ازحلي أنت لأسوه : وجنا حلا دتا أنا هذا أكه .

ت : حجه وهجنه : ولجه جنت : وهجه أنا حذا حتا .

ث : ولا أضرب ازه٥ه هنا ازحبل حبتا دجبت ولا شغلب سلم للا٩ه .

خ : أجنه لحي حوجه٥ حبتا ٥ذ٩ه٥ : ولاحجج للا دلاذ عتب :

ذ : وجبجا حبتا ٥ه٥ه حبتا : ولاجلو هي للا٩ه ٥ذ٩ه٥ لنجا دعتا ٥ذ٩ه٥ . ولا٩ه٥ ٥ذ٩ه٥ لنذ٩ه٥ .

ض : ولا ٩ذحب دعذا لا ٩ذجي لنك : حلا دجبل هي أذا : ولنصذا أنه ٥ذ٩ه٥ ولا٩ه٥ بصح .

ظ : وجبلا أذا دنذ٩ه٥جي : قوذنا أذا٩ه٥ نكب .

ع : ولا بهضهب أسوه : ونجي هي نذ٩ه٥ : أنا عجذب دجذب لي ولا٩ه٥ وجذ٩ه٥ أسوه .

ه : ولا لك هي دكذب : ولصلي حلا٩ه٥ ولجب ولا٩ه٥ قوذنه .

ه : بسهب عتنا ذاجه٥ : ولجا نا٩ه٥ : ولا٩ه٥ لنذ٩ه٥ .

ه : ولا لا ضلا حلا٩ه٥ أس ولجذ٩ه٥ : ٥ه٥ا اجبا عجذا لنم ذاجنه حذ٩ه٥ لنجا دقوذنا : ولا٩ه٥ لنذ٩ه٥ ولا٩ه٥ .

ملك بغداد .

٣ : فأجابه الحطاب بغداد : يوجد بغداد ملك آخر .

٤ : فقال له الحطاب : فما الذي جاء بك إلى بغداد : إنما جئت إلى بغداد لأجل أن أبيع حطبي بها : لأن بغداد بلد كبير : وأهلها كثير .

٥ : فقال له الملك : إن أهل بغداد لا يشترون الحطب : لأن عندهم الحطب كثير : ولكن إن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

٦ : فقال له الحطاب : ما معي غير هذا الحطب : فقال له الملك : إن لم يكن معك شيء فانصرف عنا .

٧ : فقال الحطاب : أنا أعرف أن أهل بغداد يشترون الحطب : ولكن أريد أن أبيعه لأمير بغداد : لأن بيته كبير : وهو يحتاج إلى الحطب كثير .

٨ : فقال له الملك : إن أمير بغداد لا يشتري الحطب من أحد : لأن عنده حطب كثير : وإنما يشتري الحطب من الحطابين الذين يأتون به من البرية .

٩ : فقال له الحطاب : إن كان الأمر كما تقول : فما الذي يشتري أمير بغداد ؟

١٠ : فقال له الملك : إن أمير بغداد يشتري الزجاج : لأن عنده بنات كثيرة : وهن يحتجن إلى الزجاج .

١١ : فقال له الحطاب : فإن كان الأمر كما تقول : فما الذي يشتري أمير بغداد ؟

١٢ : فقال له الملك : إن أمير بغداد يشتري الخرز : لأن عنده بنات كثيرة : وهن يحتجن إلى الخرز .

١٣ : فقال له الحطاب : فإن كان الأمر كما تقول : فما الذي يشتري أمير بغداد ؟

١٤ : فقال له الملك : إن أمير بغداد يشتري الخرز : لأن عنده بنات كثيرة : وهن يحتجن إلى الخرز .

حكاية : ٥٥ .

١ : فقال له الملك : إن أمير بغداد يشتري الخرز : فبعه .

٢ : فقال له الحطاب : أنا أعرف أن أمير بغداد يشتري الخرز : ولكن أريد أن أبيعه لأمير بغداد : لأن بيته كبير : وهو يحتاج إلى الحطب كثير : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

٣ : فقال له الملك : ما معي غير الخرز : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

٤ : فقال له الحطاب : أنا أعرف أن أمير بغداد يشتري الخرز : ولكن أريد أن أبيعه لأمير بغداد : لأن بيته كبير : وهو يحتاج إلى الحطب كثير : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

٥ : فقال له الملك : ما معي غير الخرز : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

٦ : فقال له الحطاب : أنا أعرف أن أمير بغداد يشتري الخرز : ولكن أريد أن أبيعه لأمير بغداد : لأن بيته كبير : وهو يحتاج إلى الحطب كثير : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

٧ : فقال له الملك : ما معي غير الخرز : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

٨ : فقال له الحطاب : أنا أعرف أن أمير بغداد يشتري الخرز : ولكن أريد أن أبيعه لأمير بغداد : لأن بيته كبير : وهو يحتاج إلى الحطب كثير : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

٩ : فقال له الملك : ما معي غير الخرز : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

١٠ : فقال له الحطاب : أنا أعرف أن أمير بغداد يشتري الخرز : ولكن أريد أن أبيعه لأمير بغداد : لأن بيته كبير : وهو يحتاج إلى الحطب كثير : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

١١ : فقال له الملك : ما معي غير الخرز : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

١٢ : فقال له الحطاب : أنا أعرف أن أمير بغداد يشتري الخرز : ولكن أريد أن أبيعه لأمير بغداد : لأن بيته كبير : وهو يحتاج إلى الحطب كثير : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

١٣ : فقال له الملك : ما معي غير الخرز : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

١٤ : فقال له الحطاب : أنا أعرف أن أمير بغداد يشتري الخرز : ولكن أريد أن أبيعه لأمير بغداد : لأن بيته كبير : وهو يحتاج إلى الحطب كثير : فإن كان معك شيء آخر فبعه لنا .

سورة الحج : ٢٢.

١ : يا أيها الناس اتقوا ربكم: اعبدوا ربكم.
٢ : إن زلزلة الساعة لشيء عظيم.
٣ : يوم ترونها تذهل كل مرضعة عما أرضعت، وتضع كل ذات حمل حملها، وترى الناس سكارى وما هم بسكارى، ولكن عذاب الله شديد.
٤ : ومن الناس من يجادل في الله بغير علم، ويتبع كل شيطان مريد.
٥ : كتب عليه أنه من تولاه فأنه يضله، ويهديه إلى عذاب السعير.
٦ : يا أيها الناس إن كنتم في ريب من البعث، فإنا خلقناكم من تراب، ثم من نطفة، ثم من علقة، ثم من مضغة مخلقة وغير مخلقة، لنبين لكم، ونقر في الأرحام ما نشاء إلى أجل مسمى، ثم نخرجكم طفلا، ثم لتبلغوا أشدكم، ومنكم من يتوفى، ومنكم من يرد إلى أرذل العمر لكيلا يعلم من بعد علم شيئا، وترى الأرض هامدة، فإذا أنزلنا عليها الماء اهتزت وربت وأنبتت من كل زوج بهيج.
٧ : ذلك بأن الله هو الحق، وأنه يحيي الموتى، وأنه على كل شيء قدير.
٨ : وأن الساعة آتية لا ريب فيها، وأن الله يبعث من في القبور.
٩ : ومن الناس من يجادل في الله بغير علم ولا هدى ولا كتاب منير.
١٠ : ثاني عطفه ليضل عن سبيل الله، له في الدنيا خزي، ونذيقه يوم القيامة عذاب الحريق.
١١ : ذلك بما قدمت يداك، وأن الله ليس بظلام للعبيد.
١٢ : ومن الناس من يعبد الله على حرف، فإن أصابه خير اطمأن به، وإن أصابته فتنة انقلب على وجهه، خسر الدنيا والآخرة، ذلك هو الخسران المبين.
١٣ : يدعو من دون الله ما لا يضره وما لا ينفعه، ذلك هو الضلال البعيد.
١٤ : يدعو لمن ضره أقرب من نفعه، لبئس المولى ولبئس العشير.
١٥ : من كان يظن أن لن ينصره الله في الدنيا والآخرة فليمدد بسبب إلى السماء ثم ليقطع فلينظر هل يذهبن كيده ما يغيظ.
١٦ : وكذلك أنزلناه آيات بينات، وأن الله يهدي من يريد.
١٧ : إن الذين آمنوا والذين هادوا والصابئون والنصارى والمجوس والذين أشركوا إن الله يفصل بينهم يوم القيامة إن الله على كل شيء شهيد.

ايمه خكا : إصدا عد عنكا دلم حس
هوصا : بصذا غلصا لصدنا .

مد : ٥صوخس ٨ذس رهدهس : مج
١٨ذكم هلم سعكا دهد حصسا : ٥وذنا
لصدنا لذس هوكا . ٥وصس مصدا :
ذوحس ذوصنا .

مه : ٥كسصا : ٥هتنكا : ٥وقبجكا : لـ
١٨جلم حذصا لنصا شا : حذصا لنصا
دهمكم ايمه ٥وذنا لالصجم : نصهها
لذكم لذزحه : حجلم حنا صنصذجم :

مو : ٥هنه لجم مج عنلذ دنصا :
مج نصا دهمكم ايمه خكا دوذعنا :
هجد عجحكس علصلصم سوس لجم .

مه : حذصا لجكا عجحكلا عجسكا :
هنه مصحب نهصم : ٥هذجه هصبذا مج
عذكا لصدنا .

مم : مج حنا صنصذجم إنله كسصد
دوذعنا : ١٨ذكم سعج . مج ٨ذس
حهدهس ذعبكا سوس . ٥مصد بلاقس .
بحجا لصدنا .

مس : ٥هذجه بكد كسصا : عجنا إصدم
قس عنلا دلم صه ٥هوصا : ٥لا٥كا
مج عد حصدا : ولاذس ذحبس : بسوه
بصذا غلصا لصدنا : ٥هصصجوه :
٥هوصه ٥وذنا لذس هوكا لصدنا :

مد : ٥هجده ٣قنا مصد دجزا سلك
سلهما : ولاذس إصدم قس عنلا لذجس
غلصا .

م : ٥لاوهوح إيم شا بكد كسصد
دجزا دوذعنا صذح صدنا : بكد ٨ذس
إصدم . ٥وذعنا هوه صذح صدنا لجسنا .
حا : ٥هده لنصا شا صدنا ٥هذجعا :

هوذا دصرا : صكره : دد . ٥٥٧

ايمه خكا : إصدا عد عنكا دلم حس
هوصا : بصذا غلصا لصدنا .

مد : ٥هوذس ٨ذس رهدهس : مج
١٨ذكم هلم سعكا دهد حصسا : ٥وذنا
لصدنا لذس هوكا . ٥وصس مصدا :
ذوحس ذوصنا .

مه : ٥كسصا : ٥هتنكا : ٥وقبجكا : لـ
١٨جلم حذصا لنصا شا : حذصا لنصا
دهمكم ايمه ٥وذنا لالصجم : نصهها
لذكم لذزحه : حجلم حنا صنصذجم :

مو : ٥هنه لجم مج عنلذ دنصا :
مج نصا دهمكم ايمه خكا دوذعنا :
هجد عجحكس علصلصم سوس لجم .

مه : حذصا لجكا عجحكلا عجسكا :
هنه مصحب نهصم : ٥هذجه هصبذا مج
عذكا لصدنا .

مم : مج حنا صنصذجم إنله كسصد
دوذعنا : ١٨ذكم سعج . مج ٨ذس
حهدهس ذعبكا سوس . ٥مصد بلاقس .
بحجا لصدنا .

مس : ٥هذجه بكد كسصا : عجنا إصدم
قس عنلا دلم صه ٥هوصا : ٥لا٥كا
مج عد حصدا : ولاذس ذحبس : بسوه
بصذا غلصا لصدنا : ٥هصصجوه :
٥هوصه ٥وذنا لذس هوكا لصدنا :

مد : ٥هجده ٣قنا مصد دجزا سلك
سلهما : ولاذس إصدم قس عنلا لذجس
غلصا .

م : ٥لاوهوح إيم شا بكد كسصد
دجزا دوذعنا صذح صدنا : بكد ٨ذس
إصدم . ٥وذعنا هوه صذح صدنا لجسنا .
حا : ٥هده لنصا شا صدنا ٥هذجعا :

ذصصا : مج ذصصا ٥وذصا لذصا : إحكلا
بكتجا جم : غلاعلا حنا : ٥ذصا حنا
٥لكتجا : ٥هذجه ٥ه ٥وذصا لجم :
حب : عنلا عتجا ٥ه لجم : ٥هذجه
لذكم لذزحه : حجلم حنا صنصذجم .

حد : ٥هجد حتجح لا إحتجه : ٥هوصا
حنا : ١٨ذكم مج ٥ه صنصا : حلم
لصنصهم ملكه عذح صدنا إنصجم .

حه : حلم ذجد بكتا لا ١٨ذكم
٥ه ٥وذنا شا : ١٨ذكم مج ذصنص .

ل : ٥هجد بكتا ذإحتجه حد حتجح
٥وذنا شا : ١٨ذكم بكتا شا مج ٥ه ذصنص ،

لا : ٥هجد حتجح لا إحتجه : نصهها
لذكم لذزحه : حجلم حنا صنصذجم .

لب : عنلا عتجا ٥ه لجم : ٥هذجه
بكتجا جم : غلاعلا حنا : ٥ذصا حنا
٥لكتجا : ٥هذجه ٥ه ٥وذصا لجم :
حب : عنلا عتجا ٥ه لجم : ٥هذجه
لذكم لذزحه : حجلم حنا صنصذجم .

حد : ٥هجد حتجح لا إحتجه : نصهها
لذكم لذزحه : حجلم حنا صنصذجم .

حه : ٥هوصا دسنزبلاه سنم ذا
ذإحجم : لا ٨١صدم هكذا دسعلاه جم
تسنجحم . ٥لصلا ذسنجحم لـ
إلصلاه : إلا لصهجتا ٥إلم دحلاقس
لهإه عجحه إيم : إنا إنا صذنا إلصجم :

حد : ٥هذلد صذنا بد صهجا : ٥إصذح .

حه : ٥هذلد بد قس بهذبد : ٥إصذح
لصه : حسج دنهسا : دنهسا عجنسا سه ٥ا
لجم سسا ٥هوجذنا ذصذسلا : صذنح
٥هذجنا سه ٥ا لجم .

حس : ٥هجد حتجح دهولسسا لا إحتجه :
٥هذجه صوذنا لصدنا .

حه : ٥هذلد صذنا بد صهجا : ٥إصذح
لم : ٥هذلد بد قس بهذبد : ٥إصذح لم ٥ه ،
حا : جنهلاه دنهسا شا صذنا دجنجنح :
نصه مج دسهنا : صذنا ٥هذجنا سه ٥ا
لجم : ٥هذجه بكتجا جم : ٥هذجه
صوذنا لصدنا .

حس : ٥هجد حتجح لا إحتجه حس
دنصه شا : حلم دنصه مج دسهنا :
لصنصهم ملكه عذح صدنا إنصجم ،

حد : حلم ذجد بكتا لا ١٨ذكم
٥ه دنصه شا : ١٨ذكم مج ذصنص .

ل : ٥هجد بكتا ذإحتجه حد حتجح
دنصه شا : ١٨ذكم بكتا شا مج ٥ه ذصنص ،

لا : ٥هجد حتجح لا إحتجه : نصهها
لذكم لذزحه : حجلم حنا صنصذجم .

ܟܒ : ܥܘܝܪܐ: ܐܘ ܬܒܝܪܐ: ܐܘ ܦܣܝܩܐ: ܐܘ
ܓܪܒܢܐ: ܐܘ ܝܠܦܢ: ܐܘ ܕܫܚܝܢ: ܠܐ ܬܩܪܒܘܢ
ܗܠܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܠܡܪܝܐ: ܘܩܘܪܒܢܐ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܠܐ ܬܬܠܘܢ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܠܡܪܝܐ.

ܟܓ : ܘܬܘܪܐ: ܘܐܡܪܐ ܕܝܬܝܪܐ ܗܕܡܘܗܝ: ܐܘ
ܕܒܨܝܪܐ ܗܕܡܘܗܝ: ܠܢܕܒܬܐ ܬܥܒܕܘܢܗܝ: ܠܢܕܪܐ
ܕܝܢ ܠܐ ܢܬܩܒܠ.

ܟܕ : ܘܕܪܥܝܥ: ܘܕܦܨܝܥ: ܘܕܫܠܝܦ:
ܠܐ ܬܩܪܒܘܢ ܠܡܪܝܐ: ܘܠܐ ܬܥܒܕܘܢ
ܒܐܪܥܟܘܢ.

ܟܗ : ܘܡܢ ܝܕ ܒܪ ܢܘܟܪܝܐ: ܠܐ ܬܩܪܒܘܢ
ܠܚܡܐ ܕܐܠܗܟܘܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ: ܡܛܠ
ܕܡܚܒܠܝܢ ܐܢܘܢ: ܘܡܘܡܐ ܐܝܬ ܒܗܘܢ: ܘܠܐ
ܢܬܩܒܠܘܢ ܡܢܟܘܢ.

ܟܘ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ.

ܟܙ : ܬܘܪܐ: ܐܘ ܐܡܪܐ: ܐܘ ܥܙܐ ܟܕ ܡܬܝܠܕ:
ܢܗܘܐ ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ ܬܚܝܬ ܐܡܗ: ܘܡܢ ܝܘܡܐ
ܕܬܡܢܝܐ ܘܠܗܠ ܢܬܩܒܠ ܠܩܘܪܒܢܐ: ܩܘܪܒܢܐ
ܠܡܪܝܐ.

ܟܚ : ܘܬܘܪܬܐ: ܐܘ ܢܩܝܐ: ܠܗ ܘܠܒܪܗ
ܠܐ ܬܢܟܣܘܢ ܒܝܘܡܐ ܚܕ.

ܟܛ : ܘܐܢ ܬܕܒܚܘܢ ܕܒܚܐ ܕܬܘܕܝܬܐ
ܠܡܪܝܐ: ܠܨܒܝܢܟܘܢ ܕܒܚܘܗܝ.

ܠ : ܘܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܢܬܐܟܠ: ܘܠܐ
ܬܫܒܩܘܢ ܡܢܗ ܠܨܦܪܐ: ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ.

ܠܐ : ܘܛܪܘ ܦܘܩܕܢܝ: ܘܥܒܕܘ ܐܢܘܢ: ܐܢܐ
ܐܢܐ ܡܪܝܐ.

ܠܒ : ܘܠܐ ܬܛܢܦܘܢ ܫܡܐ ܕܩܘܕܫܝ:
ܕܐܬܩܕܫ ܒܝܢܝ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ: ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ
ܡܩܕܫ ܠܟܘܢ.

ܠܓ : ܕܐܦܩܬܟܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ:
ܕܐܗܘܐ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ: ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ.

ܨܚܚܐ : ܟܓ.

ܐ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ: ܘܐܡܪ
ܠܗ.

ܒ : ܡܠܠ ܥܡ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ: ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ: ܥܐܕܘܗܝ ܕܡܪܝܐ: ܕܬܩܪܘܢ ܐܢܘܢ
ܩܪܝܐ ܩܕܝܫܐ: ܗܠܝܢ ܐܢܘܢ ܥܐܕܝ.

ܓ : ܫܬܐ ܝܘܡܝܢ ܬܥܒܕܘܢ ܥܒܕܐ:
ܘܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ ܫܒܬܐ ܕܢܝܚܐ: ܘܩܪܝܐ
ܩܕܝܫܐ ܠܡܪܝܐ. ܘܟܠ ܥܒܕ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ:
ܫܒܬܐ ܗܝ ܠܡܪܝܐ ܒܟܠܗܝܢ ܡܘܬܒܝܟܘܢ.

ܕ : ܗܠܝܢ ܥܐܕܘܗܝ ܕܡܪܝܐ: ܩܪܝܐ
ܩܕܝܫܐ: ܕܬܩܪܘܢ ܐܢܘܢ ܒܙܒܢܝܗܘܢ.

ܗ : ܒܝܪܚܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܪܒܥܣܪ ܒܝܪܚܐ
ܒܝܬ ܪܡܫܐ: ܦܨܚܐ ܠܡܪܝܐ.

ܘ : ܘܒܚܡܫܬܥܣܪ ܒܗ ܒܝܪܚܐ ܗܢܐ:
ܥܐܕܐ ܕܦܛܝܪܐ ܠܡܪܝܐ: ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ
ܦܛܝܪܐ ܬܐܟܠܘܢ.

ܙ : ܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܩܪܝܐ ܩܕܝܫܐ ܢܗܘܐ
ܠܟܘܢ: ܘܟܠ ܥܒܕ ܕܦܘܠܚܢܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ.

ܚ : ܘܩܪܒܘ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܝܐ ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ:
ܘܝܘܡܐ ܕܫܒܥܐ ܢܗܘܐ ܩܪܝܐ ܩܕܝܫܐ: ܘܟܠ
ܥܒܕ ܕܦܘܠܚܢܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ.

ܛ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ.

ܝ : ܡܠܠ ܥܡ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ:
ܡܐ ܕܥܠܬܘܢ ܠܐܪܥܐ ܕܝܗܒ ܐܢܐ ܠܟܘܢ:
ܘܬܚܨܕܘܢ ܚܨܕܗ: ܐܝܬܘ ܟܦܐ ܕܪܫ
ܚܨܕܟܘܢ ܠܟܗܢܐ.

ܝܐ : ܘܢܪܝܡܝܘܗܝ ܠܟܦܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ
ܠܡܬܩܒܠܘ: ܘܡܢ ܝܘܡܐ ܐܚܪܢܐ ܢܪܝܡܝܘܗܝ
ܟܗܢܐ.

ܝܒ : ܘܬܥܒܕܘܢ ܒܝܘܡܐ ܕܡܪܝܡܝܢ ܟܦܐ

ܫܡܐ ܕܩܘܕܫܝ : ܡܛܠ ܕܡܩܕܫܝܢ ܐܢܘܢ ܠܝ :
ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ .

ܓ : ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܕܪܝܟܘܢ : ܟܠ ܓܒܪܐ
ܕܢܩܪܘܒ ܡܢ ܟܠܗ ܙܪܥܟܘܢ ܠܩܘܕܫܐ
ܕܡܩܕܫܝܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܠܡܪܝܐ : ܟܕ
ܛܢܘܦܘܬܗ ܥܠܘܗܝ : ܬܐܒܕ ܢܦܫܐ ܗܝ
ܡܢ ܩܕܡ ܐܦܝ : ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ .

ܕ : ܓܒܪ ܓܒܪ ܡܢ ܙܪܥܗ ܕܐܗܪܘܢ :
ܘܗܘ ܓܪܒ ܐܘ ܕܐܒ : ܡܢ ܩܘܕܫܐ ܠܐ
ܢܐܟܘܠ ܥܕܡܐ ܕܡܬܕܟܐ . ܘܡܢ ܕܢܩܪܘܒ
ܠܟܠܗ ܛܢܦܘܬܐ ܕܢܦܫܐ : ܐܘ ܓܒܪܐ ܕܢܦܩ
ܡܢܗ ܙܪܥܐ ܕܡܕܡܟܐ .

ܗ : ܐܘ ܓܒܪܐ ܕܢܩܪܘܒ ܠܟܠ ܪܚܫܐ
ܕܢܛܢܦ ܠܗ : ܐܘ ܒܐܢܫܐ ܕܢܛܢܦ ܠܗ ܒܟܠܗ
ܛܢܦܘܬܗ .

ܘ : ܟܠ ܢܦܫܐ ܕܬܩܪܘܒ ܠܗ : ܬܗܘܐ
ܛܡܐܐ ܥܕܡܐ ܠܪܡܫܐ . ܘܠܐ ܬܐܟܘܠ ܡܢ
ܩܘܕܫܐ : ܐܠܐ ܐܢ ܐܣܚܝ ܒܣܪܗ ܒܡܝܐ .

ܙ : ܘܡܐ ܕܥܪܒ ܫܡܫܐ ܬܬܕܟܐ . ܘܗܝܕܝܢ
ܬܐܟܘܠ ܡܢ ܩܘܕܫܐ : ܡܛܠ ܕܠܚܡܗ ܗܘ .

ܚ : ܘܩܛܝܪܐ ܕܡܬܒܪ ܠܚܝܘܬܐ ܠܐ ܢܐܟܘܠ :
ܕܠܐ ܢܬܛܢܦ ܒܗ : ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ .

ܛ : ܘܢܛܪܘܢ ܢܛܘܪܬܝ : ܕܠܐ ܢܩܒܠܘܢ
ܥܠܝܗܘܢ ܚܛܗܐ ܘܢܡܘܬܘܢ ܒܗ : ܡܛܠ
ܕܛܘܫܘ ܢܦܫܬܗܘܢ : ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܕܡܩܕܫ
ܐܢܐ ܠܗܘܢ .

ܝ : ܘܟܠ ܢܘܟܪܝܐ ܠܐ ܢܐܟܘܠ ܩܘܕܫܐ :
ܬܘܬܒܐ ܕܟܗܢܐ : ܘܐܓܝܪܐ ܠܐ ܢܐܟܘܠ
ܩܘܕܫܐ .

ܝܐ : ܘܟܗܢܐ ܟܕ ܢܙܒܢ ܢܦܫܐ : ܙܒܝܢ
ܟܣܦܗ ܢܐܟܘܠ ܡܢ ܠܚܡܗ : ܘܝܠܝܕܝ ܒܝܬܗ
ܗܢܘܢ ܢܐܟܠܘܢ ܡܢ ܠܚܡܗ .

ܝܒ : ܘܒܪܬܗ ܕܟܗܢܐ ܟܕ ܬܗܘܐ ܠܓܒܪܐ
ܢܘܟܪܝܐ : ܐܦ ܗܝ ܡܢ ܦܘܪܫܢܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܐ
ܬܐܟܘܠ .

ܝܓ : ܘܒܪܬܗ ܕܟܗܢܐ ܟܕ ܬܗܘܐ ܐܪܡܠܬܐ :
ܘܫܒܝܩܬܐ : ܘܒܢܝܐ ܠܝܬ ܠܗ : ܘܬܗܦܘܟ
ܠܒܝܬ ܐܒܘܗ : ܐܝܟ ܕܒܛܠܝܘܬܗ ܡܢ ܠܚܡܐ
ܕܐܒܘܗ ܬܐܟܘܠ : ܘܟܠ ܢܘܟܪܝܐ ܠܐ ܢܐܟܘܠ
ܡܢܗ .

ܝܕ : ܘܓܒܪܐ ܕܢܐܟܘܠ ܩܘܕܫܐ ܒܛܘܥܝܐ :
ܢܘܣܦ ܚܡܫܐ ܡܢ ܚܡܫܐ ܥܠܘܗܝ : ܘܢܬܠܝܘܗܝ
ܠܟܗܢܐ ܩܘܕܫܐ .

ܝܗ : ܘܠܐ ܢܛܡܘܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܩܘܕܫܐ
ܕܡܦܪܫܝܢ ܠܡܪܝܐ .

ܝܘ : ܘܢܩܒܠܘܢ ܥܠܝܗܘܢ ܥܘܠܐ ܘܚܛܗܐ
ܟܕ ܕܐܟܠܝܢ ܡܢ ܩܘܕܫܝܗܘܢ : ܡܛܠ ܕܐܢܐ
ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܕܡܩܕܫ ܠܗܘܢ .

ܝܙ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ .

ܝܚ : ܡܠܠ ܥܡ ܐܗܪܘܢ ܘܥܡ ܒܢܘܗܝ :
ܘܥܡ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ :
ܓܒܪ ܓܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܡܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܬܬܘܬܒܝܢ ܠܘܬܟܘܢ : ܕܢܩܪܒܝܢ ܒܐܝܣܪܝܠ :
ܕܢܩܪܒ ܩܘܪܒܢܗ ܡܢ ܟܠ ܢܕܪܘܗܝ : ܘܡܢ
ܟܠ ܦܘܪܫܢܝܗܘܢ ܕܡܩܪܒܝܢ ܠܡܪܝܐ : ܠܡܩܪܒܐ
ܥܠܬܐ .

ܝܛ : ܠܩܘܒܠܐ : ܕܟܪܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܡܘܡܐ :
ܡܢ ܬܘܪܐ ܘܡܢ ܐܡܪܐ : ܘܡܢ ܥܙܐ .

ܟ : ܟܠ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܘܡܐ : ܠܐ ܬܩܪܒܘܢ :
ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܠܪܥܘܬܐ .

ܟܐ : ܘܓܒܪܐ ܕܢܩܪܒ ܕܒܚܐ ܫܠܡܐ
ܠܡܪܝܐ : ܠܡܦܪܫ ܢܕܪܐ : ܐܘ ܦܘܪܫܢܐ : ܡܢ
ܬܘܪܐ ܐܘ ܡܢ ܥܢܐ : ܡܐ ܕܠܝܬ ܒܗ ܡܘܡܐ :
ܢܬܩܒܠ : ܟܠ ܡܘܡ ܠܝܬ ܒܗ .

ܘܒܒܣܪܗܘܢ ܠܐ ܢܣܪܛܘܢ ܣܘܪܛܬܐ .
ܘ : ܐܠܐ ܢܗܘܘܢ ܩܕܝܫܝܢ ܠܐܠܗܗܘܢ : ܘܠܐ
ܢܛܢܦܘܢ ܫܡܐ ܕܐܠܗܗܘܢ : ܡܛܠ ܕܩܘܪܒܢܘܗܝ
ܕܡܪܝܐ ܠܚܡܐ ܕܐܠܗܗܘܢ ܗܢܘܢ ܡܩܪܒܝܢ :
ܘܢܗܘܘܢ ܩܕܝܫܝܢ .
ܙ : ܐܢܬܬܐ ܙܢܝܬܐ ܘܡܬܛܢܦܬܐ ܠܐ
ܢܣܒܘܢ : ܘܐܢܬܬܐ ܕܫܒܝܩܐ ܡܢ ܒܥܠܗ ܠܐ
ܢܣܒܘܢ : ܡܛܠ ܕܩܕܝܫ ܗܘ ܠܐܠܗܗ .
ܚ : ܩܕܫܝܗܝ : ܡܛܠ ܕܠܚܡܐ ܕܐܠܗܟ
ܗܘܝܘ ܡܩܪܒ : ܩܕܝܫ ܢܗܘܐ ܠܟ : ܡܛܠ
ܕܩܕܝܫ ܗܘ : ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܕܡܩܕܫ ܐܢܐ
ܠܟܘܢ .
ܛ : ܘܒܪܬܗ ܕܓܒܪܐ ܟܗܢܐ ܟܕ ܬܫܪܐ
ܠܡܙܢܝܘ : ܠܐܒܘܗ ܗܝ ܡܛܢܦܐ : ܒܢܘܪܐ
ܬܐܩܕ .
ܝ : ܘܟܗܢܐ ܪܒܐ ܡܢ ܐܚܘܗܝ : ܕܢܚܬ ܥܠ
ܪܫܗ ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ . ܘܕܡܫܡܠܝܢ
ܐܝܕܘܗܝ ܠܡܠܒܫ ܡܐܢܐ : ܪܫܗ ܠܐ ܢܦܪܘܥ :
ܘܡܐܢܘܗܝ ܠܐ ܢܨܪܐ .
ܝܐ : ܘܥܠ ܟܠ ܢܦܫܐ ܕܡܝܬܐ ܠܐ ܢܥܘܠ :
ܘܥܠ ܐܒܘܗܝ ܘܐܡܗ ܠܐ ܢܬܛܢܦ .
ܝܒ : ܘܡܢ ܡܩܕܫܐ ܠܐ ܢܦܘܩ : ܘܠܐ
ܢܛܢܦ ܡܩܕܫܐ ܕܐܠܗܗ : ܡܛܠ ܕܟܠܝܠܐ
ܕܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܐܠܗܗ ܥܠܘܗܝ :
ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ .
ܝܓ : ܘܗܘ ܗܢܐ ܐܢܬܬܐ ܒܬܘܠܬܐ ܢܣܒ .
ܝܕ : ܘܐܪܡܠܬܐ : ܘܫܒܝܩܬܐ : ܘܡܬܛܢܦܬܐ
ܘܙܢܝܬܐ : ܗܠܝܢ ܠܐ ܢܣܒ : ܐܠܐ
ܒܬܘܠܬܐ ܡܢ ܥܡܗ ܢܣܒ ܐܢܬܬܐ .
ܛܘ : ܘܠܐ ܢܛܢܦ ܙܪܥܗ ܒܥܡܗ : ܡܛܠ
ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܕܡܩܕܫ ܠܗ .
ܝܘ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ .

ܝܙ : ܡܠܠ ܥܡ ܐܗܪܘܢ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܓܒܪܐ
ܡܢ ܙܪܥܟ ܠܕܪܝܗܘܢ ܕܢܗܘܐ ܒܗ ܡܘܡܐ :
ܠܐ ܢܬܩܪܒ ܠܡܩܪܒܘ ܠܚܡܐ ܕܐܠܗܗ .
ܝܚ : ܡܛܠ ܕܟܠ ܓܒܪܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܘܡܐ
ܠܐ ܢܬܩܪܒ : ܓܒܪܐ ܕܣܡܐ : ܐܘ ܚܓܝܪܐ : ܐܘ
ܚܪܡ : ܐܘ ܕܦܣܝܩܐ ܐܦܘܗܝ .
ܝܛ : ܐܘ ܓܒܪܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܬܒܪܐ ܕܪܓܠܐ :
ܐܘ ܬܒܪܐ ܕܐܝܕܐ .
ܟ : ܐܘ ܟܦܝܦܐ : ܐܘ ܚܘܪܐ : ܐܘ ܕܬܒܠܝܠ
ܒܥܝܢܗ : ܐܘ ܓܪܒܐ : ܐܘ ܚܙܙܝܬܐ ܐܝܬ
ܒܓܘܫܡܗ : ܐܘ ܐܝܬ ܒܗ ܓܪܒܐ : ܐܘ ܒܘܥܝܬܐ :
ܐܘ ܕܦܚܝܚ ܒܝܥܘܗܝ .
ܟܐ : ܟܠ ܓܒܪܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܘܡܐ : ܡܢ
ܙܪܥܗ ܕܐܗܪܘܢ ܟܗܢܐ : ܠܐ ܢܬܩܪܒ
ܠܡܩܪܒܘ ܩܘܪܒܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ : ܡܛܠ ܕܡܘܡܐ
ܒܗ : ܠܠܚܡܐ ܕܐܠܗܗ ܠܐ ܢܬܩܪܒ ܠܡܩܪܒܘ
ܟܒ : ܠܚܡܐ ܕܐܠܗܗ ܒܠܚܘܕ ܩܘܕܫ
ܩܘܕܫܐ : ܡܢ ܩܘܕܫܐ ܢܐܟܘܠ .
ܟܓ : ܒܪܡ ܕܝܢ ܠܘܬ ܡܢ ܐܦܝ ܦܪܣܐ ܠܐ
ܢܥܘܠ : ܘܠܡܕܒܚܐ ܠܐ ܢܬܩܪܒ : ܡܛܠ
ܕܡܘܡܐ ܐܝܬ ܒܗ : ܘܠܐ ܢܛܢܦ ܡܩܕܫܝ :
ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܕܡܩܕܫ ܐܢܐ ܠܗܘܢ .
ܟܕ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܐܗܪܘܢ ܘܠܒܢܘܗܝ :
ܘܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .

ܨܚܚܐ : ܟܒ .

ܐ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܒ : ܐܡܪ ܠܐܗܪܘܢ ܘܠܒܢܘܗܝ : ܘܢܬܢܙܪܘܢ
ܡܢ ܩܘܕܫܐ ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܘܠܐ ܢܛܢܦܘܢ

ح : ولا يجوز صيام أيام التشريق
لمتمتع لم يجد الهدي . ش : أي
لقوله تعالى فمن تمتع بالعمرة
إلى الحج فما استيسر من الهدي .
م : أيام التشريق هي الثلاثة
بعد يوم النحر . وسميت بذلك :
لأن لحوم الأضاحي تشرق فيها :
أي تنشر . وقيل لأن صلاة العيد
تشرق فيها . وقيل لأن التكبير
عقيب الصلوات يشرق فيها .
م : وتجب هذه الثلاثة بعد
يوم النحر . وقيل : هي أيام
منى . وقيل : هي أيام الرمي .
وقيل : هي يوم النحر ويومان
بعده . وقيل : هي يوم النحر
ويوم بعده . وقيل : هي يوم
النحر ويوم قبله . وقيل : هي
يوم النحر ويوم قبله ويوم بعده .
م : وتجب هذه الثلاثة بعد
طلوع الشمس من يوم النحر .
ح : ويجوز صيام أيام التشريق
لمتمتع لم يجد الهدي .
م : وتجب هذه الثلاثة بعد
الإحرام بالحج : وقيل بعد
الوقوف بعرفة . وقيل بعد
الإحرام بالعمرة . وقيل بعد
الإحرام بالحج . وقيل بعد
الإحرام بالعمرة والحج .
ح : ويجوز صيام أيام التشريق
لمتمتع لم يجد الهدي .
م : وتجب هذه الثلاثة بعد
الإحرام بالحج : وقيل بعد
الوقوف بعرفة . وقيل بعد
الإحرام بالعمرة . وقيل بعد
الإحرام بالحج . وقيل بعد
الإحرام بالعمرة والحج .
ح : ويجوز صيام أيام التشريق
لمتمتع لم يجد الهدي .
م : وتجب هذه الثلاثة بعد
الإحرام بالحج : وقيل بعد
الوقوف بعرفة . وقيل بعد
الإحرام بالعمرة . وقيل بعد
الإحرام بالحج . وقيل بعد
الإحرام بالعمرة والحج .

فصل : ح .

١ : وأما صوم الصبي : فإنه لا
يصح منه : لأنه ليس من أهل
العبادات الشرعية .
ح : ولا يصح صوم المجنون
والمغمى عليه .
م : ولا يصح صوم الكافر
الأصلي : وهو الذي لم يدخل
في الإسلام قط . والمرتد : وهو
الذي دخل في الإسلام ثم خرج
منه . والزنديق : وهو الذي
يظهر الإسلام ويبطن الكفر .
ح : ولا يصح صوم الحائض
والنفساء .
م : ولا يصح صوم المسافر
الذي لم ينو الصوم من الليل .
ح : ولا يصح صوم المريض
الذي يخاف على نفسه الهلاك
بالصوم .
م : ولا يصح صوم المريض
الذي يخاف على نفسه الزيادة
في المرض بالصوم .
ح : ولا يصح صوم المريض
الذي يخاف على نفسه الزيادة
في المرض بالصوم .
م : ولا يصح صوم المريض
الذي يخاف على نفسه الزيادة
في المرض بالصوم .

ד : וּמָל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ .
ה : וְנָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת כָּל הָאָלוֹת הָאֵלֶּה עַל אֹיְבֶיךָ וְעַל שֹׂנְאֶיךָ אֲשֶׁר רָדְפוּ אֹתָךְ .
ו : וְאַתָּה תָּשׁוּב וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה וְעָשִׂיתָ אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם .
ז : וְהוֹתִירְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ בִּפְרִי בִטְנְךָ וּבִפְרִי בְהֶמְתְּךָ וּבִפְרִי אַדְמָתְךָ לְטוֹבָה כִּי יָשׁוּב יְהוָה לָשׂוּשׂ עָלֶיךָ לְטוֹב כַּאֲשֶׁר שָׂשׂ עַל אֲבֹתֶיךָ :
ח : כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת כִּי תָשׁוּב אֶל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ .
ט : כִּי הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לֹא נִפְלֵאת הִוא מִמְּךָ וְלֹא רְחֹקָה הִוא :
י : לֹא בַשָּׁמַיִם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה וְיִקָּחֶהָ לָנוּ וְיַשְׁמִיעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה .
יא : וְלֹא מֵעֵבֶר לַיָּם הִוא לֵאמֹר מִי יַעֲבָר לָנוּ אֶל עֵבֶר הַיָּם וְיִקָּחֶהָ לָנוּ וְיַשְׁמִיעֵנוּ אֹתָהּ וְנַעֲשֶׂנָּה .
יב : כִּי קָרוֹב אֵלֶיךָ הַדָּבָר מְאֹד בְּפִיךָ וּבִלְבָבְךָ לַעֲשֹׂתוֹ .
יג : רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב וְאֶת הַמָּוֶת וְאֶת הָרָע :
יד : אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקֹּתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחָיִיתָ וְרָבִיתָ וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ .
טו : וְאִם פָּנָה לְבָבְךָ וְלֹא תִשְׁמָע וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לֵאלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם :
טז : הִגַּדְתִּי לָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָהּ :
יז : הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ הַחַיִּים וְהַמָּוֶת נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה וּבָחַרְתָּ בַּחַיִּים לְמַעַן תִּחְיֶה אַתָּה וְזַרְעֶךָ :
יח : לְאַהֲבָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ וּלְדָבְקָה בוֹ כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ לָשֶׁבֶת עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לָתֵת לָהֶם :

פרשה : ט .

א : וַיִּקְרָא משֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַתֶּם רְאִיתֶם אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה לְעֵינֵיכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ :
ב : הַמַּסֹּת הַגְּדֹלֹת אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ הָאֹתֹת וְהַמֹּפְתִים הַגְּדֹלִים הָהֵם :
ג : וְלֹא נָתַן יְהוָה לָכֶם לֵב לָדַעַת וְעֵינַיִם לִרְאוֹת וְאָזְנַיִם לִשְׁמֹעַ עַד הַיּוֹם הַזֶּה :
ד : וָאוֹלִךְ אֶתְכֶם אַרְבָּעִים שָׁנָה בַּמִּדְבָּר לֹא בָלוּ שַׂלְמֹתֵיכֶם מֵעֲלֵיכֶם וְנַעֲלְךָ לֹא בָלְתָה מֵעַל רַגְלֶךָ :
ה : לֶחֶם לֹא אֲכַלְתֶּם וְיַיִן וְשֵׁכָר לֹא שְׁתִיתֶם לְמַעַן דַּעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
ו : וַתָּבֹאוּ עַד הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֵּצֵא סִיחֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן וְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן לִקְרָאתֵנוּ לַמִּלְחָמָה וַנַּכֵּם :
ז : וַנִּקַּח אֶת אַרְצָם וַנִּתְּנָהּ נַחֲלָה לָרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט הַמְנַשִּׁי :
ח : וְשָׁמַרְתֶּם אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם לְמַעַן תַּשְׂכִּילוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּן :
ט : אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כֻּלְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵׁיכֶם שִׁבְטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל :
י : טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מֵחֹטֵב עֵצֶיךָ עַד שֹׁאֵב מֵימֶיךָ :
יא : לְעָבְרְךָ בִּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאָלָתוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כֹּרֵת עִמְּךָ הַיּוֹם :
יב : לְמַעַן הָקִים אֹתְךָ הַיּוֹם לוֹ לְעָם וְהוּא יִהְיֶה לְךָ לֵאלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב :
יג : וְלֹא אִתְּכֶם לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת הָאָלָה הַזֹּאת :
יד : כִּי אֶת אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם :
טו : כִּי אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר יָשַׁבְנוּ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֵת אֲשֶׁר עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עֲבַרְתֶּם :
טז : וַתִּרְאוּ אֶת שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֶת גִּלֻּלֵיהֶם עֵץ וָאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם :
יז : פֶּן יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ אוֹ אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ שֵׁבֶט אֲשֶׁר לְבָבוֹ פֹנֶה הַיּוֹם מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה :
יח : וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת דִּבְרֵי הָאָלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה לִי כִּי בִשְׁרִרוּת לִבִּי אֵלֵךְ לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה אֶת הַצְּמֵאָה :

ܛ : ܘܡܐ ܕܚܨܕܝܢ ܐܢܬܘܢ ܚܨܕܐ
ܕܐܪܥܟܘܢ : ܠܐ ܬܫܠܡܘܢ ܣܦܪܐ ܕܚܩܠܟܘܢ
ܠܡܚܨܕ : ܘܠܩܛܐ ܕܚܨܕܟܘܢ ܠܐ
ܬܠܩܛܘܢ .

ܝ : ܘܟܪܡܟܘܢ ܠܐ ܬܥܘܠܠܘܢ : ܘܢܬܪܐ
ܕܐܬܬܪܝܟܘܢ ܠܐ ܬܠܩܛܘܢ : ܐܠܐ ܫܒܘܩܘ ܐܢܘܢ
ܠܡܣܟܢܐ : ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܡܬܬܘܬܒܝܢ ܠܘܬܟܘܢ : ܡܛܠ
ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ .

ܝܐ : ܠܐ ܬܓܢܒܘܢ . ܠܐ ܬܕܓܠܘܢ . ܠܐ
ܬܫܩܪܘܢ ܐܢܫ ܒܚܒܪܗ .

ܝܒ : ܠܐ ܬܐܡܘܢ ܒܫܡܝ ܒܫܘܩܪܐ :
ܘܬܛܢܦܘܢ ܫܡܗ ܕܐܠܗܟܘܢ : ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ .

ܝܓ : ܠܐ ܬܛܠܘܡ ܠܚܒܪܟ : ܘܠܐ
ܬܚܛܘܦ : ܘܠܐ ܬܒܝܬ ܐܓܪܗ ܕܐܓܝܪܐ
ܠܘܬܟ ܥܕܡܐ ܠܨܦܪܐ .

ܝܕ : ܠܐ ܬܨܛܪܐ ܠܚܪܫܐ : ܘܩܕܡ ܥܘܝܪܐ
ܠܐ ܬܣܝܡ ܬܘܩܠܬܐ : ܐܠܐ ܕܚܠ ܡܢ ܐܠܗܟ :
ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ .

ܝܗ : ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܥܘܠܐ ܒܕܝܢܐ : ܘܠܐ
ܬܣܒ ܒܐܦܐ ܕܡܣܟܢܐ : ܘܐܦܐ ܕܪܒܐ ܠܐ
ܬܝܩܪ : ܒܟܐܢܘܬܐ ܕܘܢ ܚܒܪܟ .

ܝܘ : ܠܐ ܬܗܠܟ ܒܢܟܠܐ ܒܥܡܟ : ܘܠܐ
ܬܩܘܡ ܥܠ ܕܡܗ ܕܚܒܪܟ : ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܐܢܐ
ܡܪܝܐ .

ܝܙ : ܠܐ ܬܣܢܐ ܠܐܚܘܟ ܒܠܒܟ : ܐܠܐ ܡܟܣܘ
ܐܟܣܝܘܗܝ ܠܚܒܪܟ : ܘܠܐ ܡܛܠܬܗ ܬܩܒܠ
ܚܛܗܐ .

ܝܚ : ܠܐ ܬܬܢܩܡ ܝܕܟ . ܘܠܐ ܬܛܪ ܐܒܕܐ ܠܒܢܝ
ܥܡܟ : ܘܬܪܚܡ ܠܩܪܝܒܟ ܐܝܟ ܢܦܫܟ : ܐܢܐ ܐܢܐ
ܡܪܝܐ .

ܝܛ : ܢܡܘܣܝ ܛܪܘ . ܒܥܝܪܟܘܢ ܠܐ
ܬܪܒܥܘܢ ܚܠܛܐ : ܘܚܩܠܟܘܢ ܠܐ ܬܙܪܥܘܢ
ܚܠܛܐ : ܘܡܪܩܘܥܝܬܐ ܕܚܠܝܛܐ ܕܩܛܢܝܬܐ ܠܐ
ܬܠܒܫܘܢ .

ܟ : ܘܓܒܪܐ ܕܢܕܡܟ ܥܡ ܐܢܬܬܐ
ܡܕܡܟܬܐ ܕܙܪܥܐ : ܘܐܡܬܐ ܗܝ ܕܡܟܝܪܐ ܗܝ
ܠܓܒܪܐ : ܘܡܬܦܪܩܘ ܠܐ ܐܬܦܪܩܬ :
ܘܚܐܪܘܬܐ ܠܐ ܐܬܝܗܒܬ ܠܗ : ܣܘܥܪܢܐ ܢܗܘܐ
ܥܠܝܗܘܢ ܘܠܐ ܢܬܩܛܠܘܢ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܬ
ܡܚܪܪܐ .

ܟܐ : ܘܢܝܬܐ ܩܘܪܒܢܗ ܠܡܪܝܐ : ܠܬܪܥܐ
ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ : ܕܟܪܐ ܕܚܛܗܐ .

ܟܒ : ܘܢܚܣܐ ܥܠܘܗܝ ܟܗܢܐ : ܒܕܟܪܐ
ܕܚܛܗܬܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܥܠ ܚܛܗܬܐ ܕܚܛܐ :
ܘܢܫܬܒܩ ܠܗ ܚܛܗܬܐ ܕܚܛܐ .

ܟܓ : ܘܡܐ ܕܥܠܬܘܢ ܠܐܪܥܐ : ܘܢܨܒܬܘܢ
ܟܠ ܐܝܠܢܐ ܕܡܐܟܘܠܬܐ : ܬܥܪܠܘܢ ܥܪܠܘܬܗ ܬܠܬ
ܫܢܝܢ : ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ ܡܢ ܦܐܪܝܗܘܢ .

ܟܕ : ܘܒܫܢܬܐ ܕܐܪܒܥ : ܢܗܘܘܢ ܟܠܗܘܢ
ܦܐܪܝܗܘܢ ܩܘܕܫܐ : ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܪܝܐ .

ܟܗ : ܘܒܫܢܬܐ ܕܚܡܫ ܐܟܘܠܘ
ܦܐܪܝܗܘܢ : ܘܢܬܘܣܦܘܢ ܠܟܘܢ ܥܠܠܬܗܘܢ :
ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ .

ܟܘ : ܠܐ ܬܐܟܠܘܢ ܥܠ ܕܡܐ : ܠܐ ܬܢܚܫܘܢ
ܒܢܚܫܐ ܘܒܥܢܢܐ : ܠܐ ܬܥܕܢܘܢ .

ܟܙ : ܠܐ ܬܩܦܘܢ ܦܐܬܐ ܕܪܝܫܟܘܢ : ܘܠܐ
ܬܚܒܠܘܢ ܦܐܬܐ ܕܕܩܢܝܟܘܢ .

ܟܚ : ܘܣܪܛܬܐ ܥܠ ܢܦܫܐ ܠܐ ܬܣܪܛܘܢ
ܒܒܣܪܟܘܢ : ܘܟܬܒܬܐ ܕܪܘܫܡܐ ܠܐ ܬܬܠܘܢ
ܠܟܘܢ : ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ .

ܟܛ : ܠܐ ܬܦܣܘܢ ܠܒܢܬܟܘܢ ܠܙܢܝܘܬܐ : ܕܠܐ
ܬܙܢܐ ܐܪܥܐ : ܘܬܬܡܠܐ ܥܘܠܐ .

ܠ : ܫܒܬܝ ܛܪܘ : ܘܡܢ ܡܩܕܫܝ
ܕܚܠܘ : ܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ .

حلية : ٢٠.

١ : حلية الفقهاء : ٢٠.

٢ : حلية الفقهاء : ٢٠.

٣ : حلية الفقهاء : ٢٠.

٤ : حلية الفقهاء : ٢٠.

٥ : حلية الفقهاء : ٢٠.

٦ : حلية الفقهاء : ٢٠.

٧ : حلية الفقهاء : ٢٠.

٨ : حلية الفقهاء : ٢٠.

٩ : حلية الفقهاء : ٢٠.

١٠ : حلية الفقهاء : ٢٠.

١١ : حلية الفقهاء : ٢٠.

١٢ : حلية الفقهاء : ٢٠.

١٣ : حلية الفقهاء : ٢٠.

١٤ : حلية الفقهاء : ٢٠.

١٥ : حلية الفقهاء : ٢٠.

١٦ : حلية الفقهاء : ٢٠.

١٧ : حلية الفقهاء : ٢٠.

١٨ : حلية الفقهاء : ٢٠.

١٩ : حلية الفقهاء : ٢٠.

٢٠ : حلية الفقهاء : ٢٠.

ذبحه لله من غنمه من بكوره : ك
واحشائه . ٢ وقبل الرب هابل وقربانه : ٥ واما
قايين وقربانه لم يقبل : فاغتاظ قايين جدا
وسقط وجهه . ٦ فقال الرب لقايين لماذا
اغتظت ولماذا سقط وجهك . ٧ اليس ان
حسنت ترفع وان لم تحسن فعند الباب
خطية رابضة واليك اشتياقها وانت تسود
عليها . ٨ وقال قايين لهابل اخيه وفيما
هما في الحقل قام قايين على هابل اخيه
وقتله . ٩ فقال الرب لقايين اين هابل
اخوك فقال لا اعلم احارس انا لاخي .
١٠ فقال ماذا فعلت صوت دماء اخيك
صارخة الي من الارض . ١١ والآن ملعون
انت من الارض التي فتحت فاها لتقبل
دماء اخيك من يدك . ١٢ متى عملت
الارض فلا تعود تعطي قوتها لك تائها
وهاربا تكون في الارض . ١٣ فقال قايين
للرب ذنبي اعظم من ان يحتمل . ١٤ هوذا
طردتني اليوم عن وجه الارض ومن وجهك
اختفي واكون تائها وهاربا في الارض
فيكون كل من وجدني يقتلني . ١٥ فقال
له الرب لذلك كل من قتل قايين فسبعة
اضعاف ينتقم منه . وجعل الرب لقايين
علامة لئلا يقتله كل من وجده . ١٦ فخرج
قايين من امام الرب وسكن في ارض نود
شرقي عدن . ١٧ وعرف قايين امرأته
فحبلت وولدت حنوك وبنى مدينة ودعا
اسم المدينة باسم ابنه حنوك . ١٨ وولد
لحنوك عيراد وعيراد ولد محويائيل
ومحويائيل ولد متوشائيل ومتوشائيل ولد
لامك . ١٩ واتخذ لامك لنفسه امرأتين
اسم الواحدة عادة واسم الثانية صلة .
٢٠ فولدت عادة يابال وهو كان ابا
سكان الخيام واصحاب المواشي . ٢١ واسم
اخيه يوبال وهو كان ابا كل ضارب بالعود
والمزمار . ٢٢ وصلة ولدت ايضا توبال
قايين الضارب كل آلة من نحاس وحديد
واخت توبال قايين نعمة . ٢٣ وقال لامك
لامرأتيه عادة وصلة اسمعا صوتي يا
نساء لامك انصتن قولي فاني قتلت رجلا
لجرحي وفتى لشدختي . ٢٤ ان قايين يقتل
سبعة اضعاف فلامك سبعة وسبعين
اضعافا . ٢٥ وعرف آدم امرأته ايضا
فولدت ابنا ودعت اسمه شيث قائلة لان
الله وضع لي نسلا آخر عوضا عن هابل
لان قايين قتله . ٢٦ وشيث ايضا ولد ابنا
ودعا اسمه انوش حينئذ ابتدئ ان يدعى
باسم الرب .

تكوين : ٥ .

١ هذا سفر مواليد آدم يوم خلق الله
الانسان على شبه الله عمله . ٢ ذكرا
وانثى خلقهم وباركهم ودعا اسمهم آدم
يوم خلقوا . ٣ وعاش آدم مئة وثلاثين
سنة وولد ابنا على شبهه كصورته ودعا
اسمه شيث . ٤ وكانت ايام آدم بعد ولدته
شيث ثمانمئة سنة وولد بنين وبنات .
٥ فكانت كل ايام آدم التي عاشها تسعمئة
وثلاثين سنة ومات . ٦ وعاش شيث مئة
وخمس سنين وولد انوش . ٧ وعاش شيث
بعد ولدته انوش ثمانمئة وسبع سنين
وولد بنين وبنات . ٨ فكانت كل ايام شيث
اثنتي عشرة سنة وتسعمئة سنة ومات .
٩ وعاش انوش تسعين سنة وولد قينان .
١٠ وعاش انوش بعد ولدته قينان خمسة
عشر سنة وثمانمئة سنة وولد بنين وبنات .
١١ فكانت كل ايام انوش خمس سنين
وتسعين سنة ومات . ١٢ وعاش قينان
سبعين سنة وولد مهللئيل . ١٣ وعاش
قينان بعد ولدته مهللئيل اربعين سنة
وثمانمئة سنة وولد بنين وبنات . ١٤ فكانت
كل ايام قينان عشر سنين وتسعمئة سنة
ومات . ١٥ وعاش مهللئيل خمسا وستين
سنة وولد يارد . ١٦ وعاش مهللئيل بعد
ولدته يارد ثلاثين سنة وثمانمئة سنة
وولد بنين وبنات . ١٧ فكانت كل ايام
مهللئيل خمسا وتسعين سنة وثمانمئة سنة
ومات . ١٨ وعاش يارد مئة واثنتين
وستين سنة وولد اخنوخ . ١٩ وعاش يارد
بعد ولدته اخنوخ ثمانمئة سنة وولد بنين
وبنات . ٢٠ فكانت كل ايام يارد اثنتين
وستين سنة وتسعمئة سنة ومات . ٢١ وعاش
اخنوخ خمسا وستين سنة وولد متوشالح .
٢٢ وسار اخنوخ مع الله بعد ولدته
متوشالح ثلاثمئة سنة وولد بنين وبنات .
٢٣ فكانت كل ايام اخنوخ ثلاثمئة وخمسا
وستين سنة . ٢٤ وسار اخنوخ مع الله ثم
عدم لان الله اخذه . ٢٥ وعاش متوشالح
مئة وسبعا وثمانين سنة وولد لامك .
٢٦ وعاش متوشالح بعد ولدته لامك
سبعمئة سنة واثنتين وثمانين سنة وولد
بنين وبنات . ٢٧ فكانت كل ايام متوشالح
تسعمئة سنة وتسعا وستين سنة ومات .
٢٨ وعاش لامك مئة واثنتين وثمانين سنة
وولد ابنا . ٢٩ ودعا اسمه نوحا قائلا هذا
يعزينا عن تعبنا وعن كدّ يدينا من
الارض التي لعنها الرب . ٣٠ وعاش لامك
بعد ولدته نوحا خمسمئة سنة وخمس
سنين وولد بنين وبنات . ٣١ فكانت كل
ايام لامك سبعمئة وسبعا وسبعين سنة
ومات . ٣٢ وكان نوح ابن خمسمئة سنة
وولد نوح سام وحام ويافث .

ܒܝܪܚܐ ܕܫܒܝܥܝܐ ܒܥܣܪܐ ܒܗ ܒܝܪܚܐ
ܬܥܢܘܢ ܢܦܫܬܟܘܢ: ܘܟܠ ܥܒܕܐ ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ:
ܐܢܬܘܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬܟܘܢ ܕܥܡܪܝܢ
ܒܝܢܬܟܘܢ .

ܠ : ܡܛܠ ܕܒܝܘܡܐ ܗܢܐ ܢܬܚܣܐ
ܥܠܝܟܘܢ: ܕܬܬܕܟܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܚܛܗܝܟܘܢ:
ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܬܬܕܟܘܢ .

ܠܐ : ܫܒܬܐ ܘܢܝܚܐ ܠܟܘܢ: ܘܬܥܢܘܢ
ܢܦܫܬܟܘܢ: ܢܡܘܣܐ ܠܥܠܡ .

ܠܒ : ܘܢܚܣܐ ܟܗܢܐ ܕܢܬܡܫܚ:
ܘܕܢܬܡܠܐ ܐܝܕܘܗܝ ܠܡܬܟܗܢܘ ܚܠܦ ܐܒܘܗܝ:
ܘܢܠܒܫ ܠܒܘܫܐ ܕܒܘܨܐ: ܘܡܐܢܐ ܕܩܘܕܫܐ .

ܠܓ : ܘܢܚܣܐ ܥܠ ܡܩܕܫ ܩܘܕܫܐ: ܘܥܠ
ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ: ܘܥܠ ܡܕܒܚܐ ܢܚܣܐ: ܘܥܠ
ܟܗܢܐ: ܘܥܠ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܟܢܘܫܬܐ ܢܚܣܐ .

ܠܕ : ܘܬܗܘܐ ܠܟܘܢ ܗܕܐ ܢܡܘܣܐ ܠܥܠܡ:
ܕܢܬܚܣܐ ܥܠ ܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܚܛܗܝܗܘܢ: ܚܕܐ ܒܫܢܬܐ: ܘܥܒܕܘ ܐܝܟܢܐ
ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ :

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܙ .

ܐ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ .

ܒ : ܡܠܠ ܥܡ ܐܗܪܘܢ ܘܥܡ ܒܢܘܗܝ:
ܘܥܡ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ:
ܗܢܘ ܦܬܓܡܐ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܐܡܪ .

ܓ : ܓܒܪ ܓܒܪ ܡܢ ܒܝܬ ܝܣܪܐܝܠ : ܕܢܟܣ
ܬܘܪܐ: ܐܘ ܐܡܪܐ: ܐܘ ܥܙܐ ܒܡܫܪܝܬܐ: ܐܘ
ܕܢܟܣ ܠܒܪ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ .

ܕ : ܘܠܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܠܐ ܐܝܬܝܗ:
ܕܢܩܪܒܝܘܗܝ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܝܐ ܩܕܡ ܡܫܟܢܗ
ܕܡܪܝܐ: ܕܡܐ ܢܬܚܫܒ ܥܠ ܓܒܪܐ ܗܘ:
ܡܛܠ ܕܕܡܐ ܐܫܕ: ܘܢܐܒܕ ܓܒܪܐ ܗܘ ܡܢ
ܓܘ ܥܡܗ .

ܗ : ܡܛܠ ܕܢܝܬܘܢ ܡܝܬܝܢ ܒܢܝ
ܝܣܪܐܝܠ ܕܒܚܝܗܘܢ ܕܕܒܚܝܢ ܥܠ ܐܦܝ
ܚܩܠܐ: ܘܢܝܬܘܢ ܐܢܘܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܠܬܪܥܐ
ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܠܘܬ ܟܗܢܐ: ܘܢܕܒܚܘܢ ܐܢܘܢ
ܕܒܚܐ ܫܠܡܐ ܠܡܪܝܐ .

ܘ : ܘܢܙܪܘܩ ܟܗܢܐ ܕܡܐ ܥܠ ܡܕܒܚܗ
ܕܡܪܝܐ : ܒܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ. ܘܢܣܩ
ܬܪܒܐ ܠܪܝܚ ܢܝܚܐ ܠܡܪܝܐ .

ܙ : ܘܬܘܒ ܠܐ ܢܕܒܚܘܢ ܕܒܚܝܗܘܢ
ܠܫܐܕܐ ܕܛܥܝܢ ܒܬܪܝܗܘܢ. ܗܢܐ ܢܡܘܣܐ
ܠܥܠܡ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܕܪܝܗܘܢ .

ܚ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܓܒܪ ܓܒܪ ܡܢ ܒܝܬ
ܝܣܪܐܝܠ: ܘܡܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬܗܘܢ:
ܕܥܡܪܝܢ ܒܝܢܬܟܘܢ: ܕܢܣܩ ܡܣܩܬܐ ܥܠܘܬܐ:
ܐܘ ܕܒܚܬܐ .

ܛ : ܘܠܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܠܐ ܢܝܬܝܘܗܝ
ܕܢܥܒܕܝܘܗܝ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܢܐܒܕ ܓܒܪܐ ܗܘ
ܡܢ ܓܘ ܥܡܗ .

ܝ : ܘܓܒܪ ܓܒܪ ܡܢ ܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ: ܘܡܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬܗܘܢ ܕܥܡܪܝܢ ܒܝܢܬܟܘܢ:
ܕܢܐܟܘܠ ܕܡܐ: ܐܬܠ ܐܦܝ ܒܢܦܫܐ ܕܐܟܠܐ
ܕܡܐ: ܘܐܘܒܕܝܗ ܡܢ ܓܘ ܥܡܗ .

ܝܐ : ܡܛܠ ܕܢܦܫܐ ܕܟܠ ܒܣܪ ܕܡܗ ܗܘ:
ܘܐܢܐ ܝܗܒܬܗ ܠܟܘܢ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܠܡܚܣܝܘ
ܕܢܦܫܬܟܘܢ: ܡܛܠ ܕܕܡܐ ܗܘ ܡܚܣܐ ܥܠ
ܢܦܫܐ .

ܝܒ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪܬ ܠܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ:
ܕܟܠ ܢܦܫܐ ܡܢܟܘܢ ܠܐ ܬܐܟܘܠ ܕܡܐ: ܘܐܝܠܝܢ

ܝ : ܘܙܒܚ ܐܘܪܘܢ ܐܘܪܐ ܕܡܫܪܝܬܐ
ܕܢܦܫܗ : ܘܢܦܠܗ ܥܠ ܢܦܫܗ ܘܥܠ ܒܢܝܬܗ :
ܘܩܛܠܘܗ ܟܠܗ ܐܘܪܐ ܕܡܫܪܝܬܐ .

ܝܐ : ܘܣܠܩ ܓܕܥܘܢ ܒܐܘܪܚܐ ܕܥܡܪܝ ܒܡܫܟܢܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܕܢܘܒܚ ܘܝܓܒܗܐ : ܘܡܚܐ ܠܡܫܪܝܬܐ : ܘܡܫܪܝܬܐ ܗܘܬ ܒܬܘܟܠܐ .

ܝܒ : ܘܥܪܩܘ ܙܒܚ ܘܨܠܡܘܢܥ : ܘܪܕܦ ܒܬܪܗܘܢ : ܘܐܚܕ ܠܬܪܝܢ ܡܠܟܐ ܕܡܕܝܢ ܙܒܚ ܘܨܠܡܘܢܥ : ܘܠܟܠܗ ܡܫܪܝܬܐ ܐܙܝܥ .

ܝܓ : ܘܗܦܟ ܓܕܥܘܢ ܒܪ ܝܘܐܫ ܡܢ ܩܪܒܐ ܡܢ ܠܥܠ ܡܢ ܡܣܩܢܐ ܕܚܪܣ .

ܝܕ : ܘܐܚܕ ܥܠܝܡܐ ܡܢ ܐܢܫܐ ܕܣܘܟܘܬ ܘܫܐܠܗ : ܘܟܬܒ ܠܗ ܫܡܗܐ ܕܪܒܢܐ ܕܣܘܟܘܬ ܘܕܣܒܐ ܕܝܠܗ ܫܒܥܝܢ ܘܫܒܥܐ ܓܒܪܐ .

ܝܗ : ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܐܢܫܐ ܕܣܘܟܘܬ ܘܐܡܪ : ܗܐ ܙܒܚ ܘܨܠܡܘܢܥ ܕܒܗܘܢ ܚܣܕܬܘܢ ܠܝ ܟܕ ܐܡܪܬܘܢ : ܕܠܡܐ ܐܝܕܐ ܕܙܒܚ ܘܨܠܡܘܢܥ ܒܐܝܕܟ ܐܝܬ ܕܢܬܠ ܠܚܝܠܟ ܠܚܡܐ .

ܝܘ : ܘܕܒܪ ܠܣܒܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܠܟܘܒܐ ܕܡܕܒܪܐ ܘܠܗܒܢܐ : ܘܕܫ ܒܗܘܢ ܠܐܢܫܐ ܕܣܘܟܘܬ .

ܝܙ : ܘܣܬܪ ܡܓܕܠܐ ܕܦܢܘܐܝܠ : ܘܩܛܠ ܐܢܫܐ ܕܡܕܝܢܬܐ .

ܝܚ : ܘܐܡܪ ܠܙܒܚ ܘܠܨܠܡܘܢܥ : ܐܝܟܢܐ ܗܘܘ ܓܒܪܐ ܕܩܛܠܬܘܢ ܒܬܒܘܪ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܗܟܢܐ ܗܢܘܢ : ܐܝܟ ܕܡܘܬܐ ܕܒܢܝ ܡܠܟܐ .

ܝܛ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܚܝ ܐܢܘܢ ܒܢܝ ܐܡܝ : ܚܝ ܡܪܝܐ : ܐܠܘ ܐܚܝܬܘܢ ܐܢܘܢ ܠܐ ܩܛܠܬ ܐܢܘܢ .

ܟ : ܘܐܡܪ ܠܝܬܪ ܒܘܟܪܗ : ܩܘܡ ܩܛܘܠ ܐܢܘܢ : ܘܠܐ ܫܠܦ ܥܠܝܡܐ ܣܝܦܗ : ܡܛܠ ܕܕܚܠ ܗܘܐ : ܡܛܠ ܕܥܠܝܡܐ ܗܘܐ .

ܟܐ : ܘܐܡܪܘ ܙܒܚ ܘܨܠܡܘܢܥ : ܩܘܡ ܐܢܬ ܘܦܓܘܥ ܒܢ : ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܓܒܪܐ ܐܝܬܘܗܝ ܓܢܒܪܘܬܗ : ܘܩܡ ܓܕܥܘܢ ܘܩܛܠ ܠܙܒܚ ܘܠܨܠܡܘܢܥ : ܘܫܩܠ ܣܗܪܐ ܕܒܨܘܪܝ ܓܡܠܝܗܘܢ .

ܟܒ : ܘܐܡܪܘ ܐܢܫܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܠܓܕܥܘܢ : ܐܬܡܠܟ ܥܠܝܢ ܐܢܬ ܘܒܪܟ ܘܒܪ ܒܪܟ : ܡܛܠ ܕܐܦܨܬܢ ܡܢ ܐܝܕܐ ܕܡܕܝܢܝܐ .

ܟܓ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܓܕܥܘܢ : ܠܐ ܐܡܠܘܟ ܐܢܐ ܥܠܝܟܘܢ : ܘܐܦܠܐ ܒܪܝ ܢܡܠܘܟ ܥܠܝܟܘܢ : ܡܪܝܐ ܢܡܠܘܟ ܥܠܝܟܘܢ .

ܟܕ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܓܕܥܘܢ ܫܐܠܬܐ ܫܐܠ ܐܢܐ ܡܢܟܘܢ :

פרק ה: ה.

א: ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם.

ב: יהוה אלהינו כרת אתנו ברית בחרב.

ג: לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים.

ד: פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש.

ה: אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר.

ו: אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים.

ז: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני.

ח: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ.

ט: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי.

י: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי.

יא: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא.

יב: שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך.

יג: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך.

יד: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך.

טו: וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת.

טז: כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יארכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך.

יז: לא תרצח ולא תנאף ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא.

יח: ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך.

יט: את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי.

כ: ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם.

כא: ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי.

כב: ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו.

כג: כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים מתוך האש כמנו ויחי.

כד: קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו.

כה: וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו.

כו: מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם.

כז: לך אמר להם שובו לכם לאהליכם.

כח: ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה.

כט: ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל.

ל: בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון.

לא: והיה המצוה החקים והמשפטים אשר למדתי אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה.

לב: ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורו ימין ושמאל.

לג: בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיו וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשו.

ܝ : ܘܡܢ ܕܡܫܬܘܬܦ ܠܓܘܫܡܗ ܕܡܪܢܐ :
ܢܦܠ ܡܢ ܕܪܓܗ : ܘܡܬܚܝܒ ܒܡܫܝܚܐ : ܘܢܗܘܐ
ܚܪܡܐ ܚܪܝܡܐ ܠܓܡܪܐ .
ܝܐ : ܘܐܢ ܢܣܒ ܗܘ ܡܢ ܕܪܓܐ ܡܕܡ ܡܢ
ܕܪܓܐ : ܢܦܠ ܡܢ ܕܪܓܗ : ܘܡܬܚܝܒ ܒܡܫܝܚܐ :
ܘܢܗܘܐ ܚܪܡܐ ܚܪܝܡܐ ܠܓܡܪܐ .
ܝܒ : ܘܟܠ ܡܩܒܠ ܕܡܩܒܠ ܠܗܘܢ ܗܘ
ܡܢ ܕܪܓܐ : ܢܗܘܐ ܚܪܡܐ .
ܝܓ : ܘܟܠ ܕܡܫܬܘܬܦ ܠܟܠ ܡܩܒܠ ܕܐܣܝܪ
ܒܫܘܬܦܘܬܗ : ܢܗܘܐ ܚܪܡܐ ܚܪܝܡܐ ܠܓܡܪܐ .
ܘܡܢ ܕܡܫܬܘܬܦ ܥܡܗ : ܢܦܠ ܡܢ ܕܪܓܗ : ܘܡܬܚܝܒ
ܒܡܫܝܚܐ : ܘܢܗܘܐ ܚܪܡܐ ܚܪܝܡܐ ܠܓܡܪܐ .
ܝܕ : ܘܟܠ ܕܡܫܬܘܬܦ ܠܗܘ ܐܝܟܐ ܕܕܪܓܐ :
ܡܢ ܕܠܐ ܐܫܬܒܩ ܐܬܪܘܗܝ ܒܡܫܝܚܐ : ܢܦܠ
ܡܢ ܕܪܓܗ : ܘܡܬܚܝܒ ܒܡܫܝܚܐ : ܘܢܗܘܐ ܚܪܡܐ
ܚܪܝܡܐ ܠܓܡܪܐ .
ܝܗ : ܘܡܕܡ ܕܡܫܬܘܬܦ ܕܡܫܬܘܬܦ ܠܗ ܐܝܟܐ
ܕܕܪܓܐ : ܢܬܬܚܪܡ . ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܡܫܬܟܚ : ܐܘ
ܕܢܫܐ : ܢܬܬܚܪܡ ܒܡܫܝܚܐ .
ܝܘ : ܘܐܢ ܢܬܢܟܦ ܐܝܟܐ ܕܕܪܓܐ ܡܢ ܕܘܟܬܗ :
ܢܦܩ ܠܗ ܫܒܩܐ ܢܦܫܗ : ܘܢܬܢܟܦ : ܘܢܦܠ
ܡܢ ܕܪܓܗ ܘܡܬܚܝܒ ܒܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ :
ܘܢܬܢܟܦ .
ܝܙ : ܘܠܝܬ ܡܕܡ ܕܢܬܐܡܪ : ܢܦܩ ܠܗ ܠܐܕܡ
ܥܘܩܒܐ : ܐܘ ܐܕܡ ܩܠܐ ܢܘܢܐ : ܘܢܦܩ ܐܝܟ
ܗܕܐ ܡܕܢܐ : ܠܬܪܬܐ ܕܡܬܟܢܫܝܢ : ܘܢܦܩ
ܐܝܟ ܠܚܘܕܐ .
ܝܚ : ܘܢܦܩ ܐܝܟ ܚܘܕܐ ܚܕ ܠܡܠܟܘܬܐ :
ܘܚܕ ܠܕܝܢܐ ܫܠܝܛܐ : ܘܢܦܩ ܠܗܘܢ ܚܘܕܐ
ܡܢ ܕܘܟܬܗ ܗܕܐ ܡܕܢܐ .
ܝܛ : ܘܐܚܪܢܐ ܐܢ ܢܬܗܦܟ ܡܢܗ ܘܕܟܐ
ܕܡܬܟܢܫܢܐ : ܢܦܩ ܒܡܫܝܚܐ ܒܟܠܗ ܒܓܘܫܡܗ :

ܘܢܗܘܐ ܚܪܡܐ ܚܪܝܡܐ ܠܓܡܪܐ .
ܟ : ܘܟܠ ܡܬܟܢܫܢܐ : ܐܘ ܡܬܩܪܒܢܐ ܕܢܣܒ
ܠܗܘܢ ܙܘܕܐ ܕܡܬܟܢܫܢܐ : ܢܦܩ ܢܦܠ ܡܢ ܕܪܓܗ :
ܘܢܗܘܐ ܚܪܡܐ ܚܪܝܡܐ ܠܓܡܪܐ .
ܟܐ : ܘܐܢܬܬܐ ܕܢܣܒܬ ܠܗܘܢ ܐܚܪܢܐ
ܡܬܟܢܫܢܐ ܕܙܘܕܐ : ܢܦܩ ܡܢ ܕܪܓܗ : ܘܢܗܘܐ
ܚܪܡܐ ܚܪܝܡܐ ܠܓܡܪܐ .
ܟܒ : ܘܐܢܬܬܐ ܕܡܬܟܢܫܐ ܠܡܕܒܚܐ ܠܐܝܟܐ
ܕܘܟܬܗ : ܢܦܩ ܒܡܫܝܚܐ : ܘܢܬܢܟܦ
ܕܘܟܬܗ . ܘܟܠ ܕܡܬܟܢܫ ܠܗ : ܢܗܘܐ
ܚܪܡܐ ܚܪܝܡܐ ܠܓܡܪܐ .
ܟܓ : ܘܟܠ ܡܬܟܢܫܢܐ ܕܐܬܩܪܒ ܠܡܕܒܚܐ
ܕܘܟܬܗ : ܢܗܘܐ ܚܪܡܐ . ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܐܬܩܪܒ
ܠܗ : ܢܗܘܐ ܚܪܡܐ .
ܟܕ : ܘܟܠ ܕܡܫܬܘܬܦ ܠܡܬܟܢܫܢܐ : ܢܦܩ
ܡܢ ܕܪܓܗ : ܘܢܗܘܐ ܚܪܡܐ ܚܪܝܡܐ ܠܓܡܪܐ .
ܟܗ : ܘܟܠ ܕܡܬܟܢܫ ܠܡܬܟܢܫܢܐ ܕܐܝܬ
ܠܗܘܢ ܡܬܩܪܒܢܐ : ܢܦܩ ܡܢ ܕܪܓܗ :
ܘܢܗܘܐ ܚܪܡܐ .
ܟܘ : ܘܐܢܬܬܐ ܕܡܫܬܘܬܦܐ ܠܡܬܟܢܫܢܐ
ܢܦܩ ܒܡܫܝܚܐ : ܕܠܐ ܙܘܕܐ ܕܡܬܟܢܫܢܐ : ܐܘ ܐܢ
ܐܬܟܢܫ ܚܕ ܡܬܟܢܫܢܐ : ܘܢܦܩ ܐܝܟܐ ܕܕܪܓܐ
ܒܡܫܝܚܐ ܘܢܦܩ : ܐܘ ܢܦܩ ܡܬܟܢܫܢܐ ܢܗܘܘܢ :
ܘܢܗܘܐ ܚܪܡܐ .
ܟܙ : ܘܟܠ ܡܬܟܢܫܢܐ ܕܡܫܬܘܬܦ ܠܗܘܢ :

وَجْهَتْنَا مِنْهَا : وَجِّهْنَا نَحْوَهَا ، وَاجْعَلْنَا مُتَّجِهِينَ إِلَيْهَا . ٢٠ : وَيُرْوَى لَتَوَلَّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا ، أَيْ تُحِبُّهَا وَتَخْتَارُهَا ، وَهِيَ الْكَعْبَةُ . ٢٢ : أَيْ وَجِّهْ وَجْهَكَ نَحْوَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ ، وَهُوَ الْكَعْبَةُ ، وَكُلُّ مَنْ صَلَّى فَإِنَّمَا يُصَلِّي إِلَى الْكَعْبَةِ ، وَالْمُرَادُ بِالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الْحَرَمُ كُلُّهُ ، وَالْمَسْجِدُ نَفْسُهُ ، وَالْكَعْبَةُ نَفْسُهَا ، وَهِيَ قِبْلَةُ أَهْلِ الْآفَاقِ . ٢٣ : وَإِنَّ الْيَهُودَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّ التَّحْوِيلَ إِلَى الْكَعْبَةِ هُوَ الْحَقُّ الثَّابِتُ مِنْ رَبِّهِمْ ، وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَنْ أَعْمَالِهِمْ ، فَيُجَازِيهِمْ عَلَيْهَا . ٢٤ : وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنَ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى بِكُلِّ آيَةٍ تَدُلُّ عَلَى صِحَّةِ مَا أَمَرْتُكَ بِهِ مِنَ التَّوَجُّهِ إِلَى الْكَعْبَةِ ، مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ ، وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ ، وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ ، فَكَيْفَ تَتَّبِعُهُمْ وَهُمْ لَا يَتَّبِعُونَ قِبْلَتَكَ ؟ ٢٥ : وَلَئِنِ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ فِي الصَّلَاةِ إِلَى بَيْتِ الْمَقْدِسِ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ بِأَنَّ الْكَعْبَةَ قِبْلَةُ إِبْرَاهِيمَ ، إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ لِأَنْفُسِهِمْ بِمُخَالَفَةِ أَمْرِ اللَّهِ .

صفحة : ٣٥ .

١ : وَهَذِهِ مَدَنِيَّةٌ غَيْرُ مَوْضِعٍ وَاحِدٍ وَهُوَ إِحْدَى وَثَلَاثُونَ : وَهِيَ مِائَةٌ وَسَبْعٌ وَسِتُّونَ . ٣ : وَلَمْ يَكُنْ فِي الْقُرْآنِ سُورَةٌ أَطْوَلُ مِنْهَا ، وَفِيهَا أَلْفُ حُكْمٍ ، وَهِيَ أَوَّلُ سُورَةٍ نَزَلَتْ بِالْمَدِينَةِ ، وَفِيهَا أَحْكَامُ الْفَرَائِضِ وَالْحُدُودِ وَالْقِصَاصِ وَالْأَحْكَامِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْمُنَافِقِينَ وَأَحْوَالِهِمْ ، وَفِيهَا ذِكْرُ أَهْلِ الْكِتَابِ وَأَحْوَالِهِمْ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْجِهَادِ وَالْأَمْرِ بِهِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْمَوَارِيثِ وَالْأَمْرِ بِهَا ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْمَوَاثِيقِ وَالْأَمْرِ بِهَا ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْأَمْرِ بِالْعَدْلِ وَالنَّهْيِ عَنِ الظُّلْمِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْأَمْرِ بِالْإِحْسَانِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْإِسَاءَةِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْأَمْرِ بِالْوَفَاءِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْغَدْرِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْأَمْرِ بِالْإِنْفَاقِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْإِمْسَاكِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْأَمْرِ بِالْإِيمَانِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْكُفْرِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْأَمْرِ بِالْإِخْلَاصِ وَالنَّهْيِ عَنِ الرِّيَاءِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْأَمْرِ بِالْإِصْلَاحِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْإِفْسَادِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْأَمْرِ بِالْإِيمَانِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْكُفْرِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْأَمْرِ بِالْإِخْلَاصِ وَالنَّهْيِ عَنِ الرِّيَاءِ ، وَفِيهَا ذِكْرُ الْأَمْرِ بِالْإِصْلَاحِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْإِفْسَادِ .

כה : פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ מֵאֲחִיךָ : פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִקִּרְבֶּךָ מֵאֲחִיךָ .

כו : כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא : כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא .

כז : כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ : כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ .

כח : הַעִידוֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ כִּי אָבֹד תֹּאבְדוּן מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשְׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן : הַעִידוֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ כִּי אָבֹד תֹּאבְדוּן מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הַשְׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן .

כט : וְהֵפִיץ יְיָ אֶתְכֶם בָּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְנַהֵג יְיָ אֶתְכֶם שָׁמָּה : וְהֵפִיץ יְיָ אֶתְכֶם בָּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְנַהֵג יְיָ אֶתְכֶם שָׁמָּה .

ל : וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ : וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ .

לא : וּמָצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַצָּרָה וְהִשִּׂיגוּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ : וּמָצְאוּךָ כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַצָּרָה וְהִשִּׂיגוּךָ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ .

לב : כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם : כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם .

לג : כִּי שְׁאַל נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קְצֵה הַשָּׁמַיִם הֲנִהְיָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ : כִּי שְׁאַל נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קְצֵה הַשָּׁמַיִם הֲנִהְיָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ .

לד : הֲשָׁמַע עָם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּה אַתָּה וַיֶּחִי : הֲשָׁמַע עָם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּה אַתָּה וַיֶּחִי .

לה : אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ : אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ .

לו : אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ : אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ .

לז : וּמִבַּעֲבוּר כִּי אָהַב אֶת אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם : וּמִבַּעֲבוּר כִּי אָהַב אֶת אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם .

לח : לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֵת לְךָ אֶת אַרְצָם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה : לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֵת לְךָ אֶת אַרְצָם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה .

לט : וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד : וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד .

מ : וְשָׁמַרְתָּ אֶת חֻקָּיו וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל הַיָּמִים : וְשָׁמַרְתָּ אֶת חֻקָּיו וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל הַיָּמִים .

מא : אָז יַבְדִּיל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ : אָז יַבְדִּיל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ .

מב : לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל אַחַת מִן הֶעָרִים הָאֵל וָחָי : לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל אַחַת מִן הֶעָרִים הָאֵל וָחָי .

מג : אֶת בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר לָרֻאוּבֵנִי וְאֶת רָאמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי : אֶת בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר לָרֻאוּבֵנִי וְאֶת רָאמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי .

מד : וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל .

מה : אֵלֶּה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם : אֵלֶּה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם .

מו : בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכּוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַכֹּתָם מִמִּצְרָיִם : בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכּוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַכֹּתָם מִמִּצְרָיִם .

מז : וַיִּירְשׁוּ אֶת אַרְצוֹ וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ : וַיִּירְשׁוּ אֶת אַרְצוֹ וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ .

מח : מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנֹן וְעַד הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן : מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנֹן וְעַד הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן .

מט : וְכָל הָעֲרָבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה : וְכָל הָעֲרָבָה עֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה וְעַד יָם הָעֲרָבָה תַּחַת אַשְׁדֹּת הַפִּסְגָּה .

ملكا ونعزا غلصا : حاباا فنحت .
مد : ونحصمت لمحزا حاباا دنحص
ونعزا . ومكرو ابي دنا قوزنا
دصرا . ونحصمت ملك ملكا : ولمحصباا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
مه : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
مو : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
مز : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
مح : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
مط : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
ن : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
نا : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
نب : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
نج : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
نح : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
نو : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
نز : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
نح : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
نط : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
س : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
سا : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
سب : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
سج : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
سح : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
سو : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
سز : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
سح : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
سط : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
ع : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
عا : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
عب : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
عج : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
عح : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
عو : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
عز : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
عح : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .
عط : ونحصمت دنا ومحصمت ملكا
ونحنحصت ملك ملكا : ونعزا دنا
دصرا . ونحصمت ابي دنا قوزنا
مكرو .

ومن الناس من يعبد الله على حرف : على شك في دينه ، وهو المنافق ، فإن أصابه خير في الدنيا من صحة وسعة وولد ، اطمأن به ، وإن أصابه بلاء في نفسه أو ماله أو ولده ، انقلب على وجهه ، ارتد عن دينه ، وخسر الدنيا والآخرة : فلم يسلم في الآخرة ، ولم يظفر بما أمل في الدنيا . ذلك هو الخسران المبين : الظاهر الذي لا خفاء به .

١٢ يدعو من دون الله ما لا يضره إن عبده ، وما لا ينفعه إن تركه ، ذلك هو الضلال البعيد عن الحق ، الذي لا يرجى معه الاهتداء .

١٣ يدعو لمن ضره أقرب من نفعه : فإن عبادته إياه تؤدي به إلى النار ، لبئس المولى : لبئس الناصر ، ولبئس الصاحب .

١٤ إن الله يدخل الذين آمنوا وعملوا الصالحات بالإيمان والطاعة ، جنات تجري من تحت أشجارها وقصورها الأنهار ، إن الله يفعل ما يريد من إكرام أوليائه وإهانة أعدائه .

١٥ من كان يظن أن لن ينصر الله محمدا ﷺ في الدنيا والآخرة ، فليمدد بحبل إلى سقف بيته ، ثم ليقطع ، فهل يذهبن كيده ما يغيظ : هل يزيلن كيده ما يغيظه من نصر الله محمدا ﷺ ؟ فإن الله ناصره لا محالة .

١٦ وكما أنزلنا القرآن آيات واضحات ، كذلك أنزلنا سائر الكتب قبله ، وأن الله يهدي من يشاء هدايته إلى الحق ، ويوفقه للعمل به .

١٧ إن الذين آمنوا بالقرآن ، والذين هادوا : اتبعوا التوراة ، والصابئون : قوم بين المجوس واليهود ، والنصارى : اتبعوا الإنجيل ، والمجوس : عبدوا النار ، والذين أشركوا : عبدوا الأوثان ، إن الله يفصل بينهم يوم القيامة ، فيدخل المؤمنين الجنة ، ويدخل الكافرين النار ، إن الله على كل شيء من أعمالهم شاهد لا يخفى عليه شيء منها .

الجزء : ١٧

١ : ١٧ اقترب للناس حساب أعمالهم ، وجزاء أفعالهم ، وهم في غفلة عما يراد بهم ، معرضون عن الاستعداد له .

٢ : ٢١ ما يأتيهم من قرآن محدث نزوله ، إلا استمعوه وهم يلعبون ، لاهية قلوبهم عن الاعتبار به .

٣ : ٤ وأسر الذين ظلموا بالشرك والتكذيب النجوى فيما بينهم ، وقالوا : ما هذا القرآن إلا بشر مثلكم ، أفتقبلون السحر وأنتم تبصرون ؟ أي : أفتقبلون ما جاء به محمد ﷺ من السحر ، وأنتم تعلمون أنه سحر ؟

٤ : ٥ قال محمد ﷺ : ربي يعلم القول في السماء والأرض ، وهو السميع لكل ما يقال ، العليم بكل شيء .

٥ : ٩ بل قال المشركون : ما القرآن إلا أخلاط أحلام رآها في منامه ، بل افتراه من تلقاء نفسه ، بل هو شاعر ، فليأتنا بآية كما أرسل الأولون بالآيات .

٦ : ١٠ ما آمن قبلهم من أهل القرى التي أهلكناها بآية اقترحوها ، أفهؤلاء يؤمنون ؟

٧ : ١٢ وما أرسلنا قبلك يا محمد إلا رجالا نوحي إليهم ، فاسألوا أهل الكتاب إن كنتم لا تعلمون ذلك .

٨ : ١٣ وما جعلنا الأنبياء أجسادا لا تأكل الطعام ، وما كانوا خالدين في الدنيا ، بل كل منهم ميت .

٩ : ١٤ ثم صدقنا الأنبياء وعدهم ، فأنجيناهم ومن نشاء من أممهم ، وأهلكنا المسرفين في الكفر والمعاصي .

١٠ : ١٥ لقد أنزلنا إليكم يا معشر قريش كتابا فيه شرفكم وذكركم ، أفلا تعقلون ما فيه فتؤمنوا به ؟

١١ : ١٦ وكم أهلكنا من قرية كانت ظالمة لأهلها ، وأنشأنا بعد هلاكها قوما آخرين .

١٢ : ١٧ فلما أحس أهل القرية عذابنا إذا هم منها يهربون .

١٣ : ١٨ لا تهربوا ، وارجعوا إلى ما أترفتموه في الدنيا ، ومساكنكم لعلكم تسألون عما نزل بكم ، فيقال لكم : ما فعلتم ؟ وما حل بكم ؟

١٤ : ١٩ قالوا : يا ويلنا إنا كنا ظالمين لأنفسنا بالكفر والمعاصي .

١٥ : ٢٠ فما زالت تلك دعواهم حتى جعلناهم حصيدا خامدين كما يخمد النار ، لا حراك بهم ولا حياة .

١٦ : ٢١ وما خلقنا السماء والأرض وما بينهم لاعبين ، بل خلقناهم لعبادتنا .

١٧ : ٢٢ لو كان في السماء والأرض آلهة غير الله لفسدتا ، فسبحان الله رب العرش عما يصفه به المشركون .

١٨ : ٢٣ لا يسأل الله عما يفعل في خلقه ، وهم يسألون عن أعمالهم .

١٩ : ٢٤ بل اتخذ المشركون من دونه آلهة ، قل لهم يا محمد : هاتوا برهانكم على ما تقولون ، هذا ذكر من معي من أمتي ، وذكر من قبلي من الأمم ، بل أكثرهم لا يعلمون الحق ، فهم معرضون عنه .

٢٠ : ٢٥ وما أرسلنا من قبلك من رسول إلا نوحي إليه أنه لا إله إلا أنا ، فاعبدون وحدي .

٢١ : ٢٦ وقال المشركون : اتخذ الرحمن ولدا ، سبحانه ، بل هم عباد مكرمون .

٢٢ : ٢٧ لا يسبقونه بالقول ، وهم بأمره يعملون .

٢٣ : ٢٨ يعلم ما بين أيديهم وما خلفهم ، ولا يشفعون إلا لمن ارتضى الله دينه ، وهم من خشيته مشفقون .

٢٤ : ٢٩ ومن يقل من الملائكة : إني إله من دون الله ، فذلك نجزيه جهنم ، كذلك نجزي الظالمين .

٢٥ : ٣٠ أولم ير الذين كفروا أن السماوات والأرض كانتا مغلقتين ، ففتقناهما بالمطر والنبات ، وجعلنا من الماء كل شيء حي ، أفلا يؤمنون بالله ؟

٢٦ : ٣١ وجعلنا في الأرض جبالا ثوابت ، لئلا تميد بأهلها ، وجعلنا فيها طرقا واسعة ، لعلهم يهتدون إلى مقاصدهم .

٢٧ : ٣٢ وجعلنا السماء سقفا محفوظا من الشياطين ، وهم عن آياتها معرضون .

٢٨ : ٣٣ وهو الذي خلق الليل والنهار ، والشمس والقمر ، كل منها يسير في فلك .

٢٩ : ٣٤ وما جعلنا لبشر من قبلك الخلد في الدنيا ، أفإن مت يا محمد فهم يخلدون ؟

٣٠ : ٣٥ كل نفس ذائقة الموت ، ونختبركم بالشدة والرخاء ، والصحة والمرض ، والغنى والفقر ، والحلال والحرام ، والطاعة والمعصية ، فتمايز الناس بذلك ، ثم إلينا ترجعون فنجازيكم على أعمالكم .

לה : וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכֹל אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃

לו : וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלָאכָה לַעֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ הַכֹּל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃

לז : וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת־שֻׁלְחָנוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנוֹרָה הַטְּהוֹרָה וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ נֵרוֹת הַמַּעֲרָכָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֶת־שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃

לח : וְאֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל׃

לט : וְאֶת־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃

מ : וְאֶת־קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אַדְנֶיהָ וְאֶת־הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר אֶת־מֵיתָרָיו וִיתֵדֹתָיו וְאֵת כָּל־כְּלִי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד׃

מא : אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃

מב : כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָעֲבֹדָה׃

מג : וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה כֵּן עָשׂוּ וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה׃

לה : וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכֹל אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃

לו : וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלָאכָה לַעֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ הַכֹּל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃

לז : וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת־שֻׁלְחָנוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמְּנוֹרָה הַטְּהוֹרָה וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ נֵרוֹת הַמַּעֲרָכָה וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ וְאֶת־שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃

לח : וְאֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח הָאֹהֶל׃

לט : וְאֶת־מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃

מ : וְאֶת־קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדָיו וְאֶת־אַדְנֶיהָ וְאֶת־הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר אֶת־מֵיתָרָיו וִיתֵדֹתָיו וְאֵת כָּל־כְּלִי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד׃

מא : אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃

מב : כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־כָּל־הָעֲבֹדָה׃

מג : וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת־כָּל־הַמְּלָאכָה וְהִנֵּה עָשׂוּ אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה כֵּן עָשׂוּ וַיְבָרֶךְ אֹתָם מֹשֶׁה׃

لا تشهد على قريبك شهادة زور.
٢ لا تتبع الكثرة في عمل السوء. ولا تشهد في دعوى
لتميل وراء الكثرة لتعويج الحق.
٣ ولا تحابِ الفقير في دعواه.
٤ إذا صادفت ثور عدوك او حماره ضالا فرده اليه.
٥ إذا رأيت حمار مبغضك رابضا تحت حمله فلا تتركه
له بل اقم معه.
٦ لا تعوج حق مسكينك في دعواه.
٧ ابتعد عن الامر الكاذب. ولا تقتل البريء والصديق
لاني لا اتبرر المذنب.
٨ ولا تأخذ رشوة لان الرشوة تعمي المبصرين وتفسد
كلام الابرار.
٩ ولا تضايق الغريب فانكم تعلمون نفس الغريب
لانكم كنتم غرباء في ارض مصر.
١٠ وازرع حقلك ست سنين واجمع غلته.
١١ واما السنة السابعة فاتركها واطرحها فيأكل فقراء
شعبك وفضلتهم تأكلها وحوش البرية. هكذا تفعل
بكرمك وبزيتونك.
١٢ ستة ايام تعمل اعمالك واليوم السابع تستريح لكي
يستريح ثورك وحمارك ويتنفس ابن امتك والغريب.
١٣ وكل ما قلت لكم احفظوه. واسم آلهة اخرى لا
تذكروه ولا يسمع من افواهكم.
١٤ ثلث مرات تعيد لي في السنة.
١٥ احفظ عيد الفطير. سبعة ايام تأكل فطيرا كما
امرتك في وقت شهر ابيب لانك فيه خرجت من مصر.
ولا يظهر امامي فارغا.
١٦ وعيد الحصاد باكورة اتعابك التي تزرعها في الحقل.
وعيد الجمع في آخر السنة عند جمعك اتعابك من
الحقل.
١٧ ثلث مرات في السنة يظهر كل ذكورك امام السيد
الرب.
١٨ لا تذبح على خمير دم ذبيحتي ولا يبيت شحم
عيدي الى الصباح.
١٩ باكورة اول غلات ارضك تأتي بها الى بيت الرب
الهك. لا تطبخ جدي بلبن امه.
٢٠ ها انا ارسل ملاكا قدامك ليحفظك في الطريق
ويدخلك الى المكان الذي اعددته.
٢١ احترز منه واسمع صوته ولا تتمرد عليه لانه لا
يصفح عن ذنوبكم لان اسمي فيه.
٢٢ فان سمعت صوته وفعلت كل ما اتكلم به اكون
عدوا لاعدائك واضايق مضايقيك.
٢٣ لان ملاكي يسير قدامك ويدخلك الى الاموري
والحثي والفرزي والكنعاني والحوي واليبوسي
فاقرضهم.
٢٤ لا تسجد لآلهتهم ولا تعبدهم ولا تعمل كاعمالهم
بل تهدمهم وتكسر انصابهم.
٢٥ وتعبدون الرب الهكم فيبارك خبزك وماءك
وانزع المرض من وسطك.
٢٦ لا تكون مسقطة ولا عاقرا في ارضك. املأ عدد
ايامك.
٢٧ ارسل خوفي امامك واهزم كل الشعوب الذين
تاتي اليهم واجعل جميع اعدائك يولون الادبار
قدامك.
٢٨ وارسل الزنابير امامك فتطرد الحويين والكنعانيين
والحثيين من امامك.
٢٩ لا اطردهم من امامك في سنة واحدة لئلا تصير
الارض قفرا فتكثر عليك وحوش البرية.
٣٠ بل اطردهم من امامك قليلا قليلا حتى تثمر
وترث الارض.
٣١ واجعل تخمك من بحر سوف الى بحر فلسطين ومن
البرية الى النهر لانني ادفع بيدك سكان الارض
فتطردهم من امامك.
٣٢ لا تقطع معهم ولا مع آلهتهم عهدا.
٣٣ لا يسكنوا في ارضك لئلا يجعلوك تخطئ اليّ
لانك ان عبدت آلهتهم يكون لك ذلك فخا.

باب : ٢٠ .

١ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كانت عكاظ ومجنة وذو المجاز أسواقا في الجاهلية ، فتأثموا أن يتجروا في المواسم ، فنزلت هذه الآية في الحج : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج .

٢ : وقرأ ابن عباس رضي الله عنهما كذلك .

٣ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كان ذو المجاز وعكاظ متجر الناس في الجاهلية ، فلما جاء الإسلام كأنهم كرهوا التجارة فيه حتى نزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج .

٤ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كان ذو المجاز وعكاظ متجر الناس في الجاهلية ، فلما جاء الإسلام كأنهم كرهوا التجارة فيه حتى نزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج . فقرأ بها ابن عباس رضي الله عنهما .

٥ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كانت عكاظ ومجنة وذو المجاز أسواقا في الجاهلية ، فتأثموا أن يتجروا في المواسم ، فنزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج . فقرأ بها ابن عباس رضي الله عنهما .

٦ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كان ذو المجاز وعكاظ متجر الناس في الجاهلية ، فلما جاء الإسلام كأنهم كرهوا التجارة فيه حتى نزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج . فقرأ بها ابن عباس رضي الله عنهما .

٧ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كانت عكاظ ومجنة وذو المجاز أسواقا في الجاهلية ، فتأثموا أن يتجروا في المواسم ، فنزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج . فقرأ بها ابن عباس رضي الله عنهما .

٨ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كانت عكاظ ومجنة وذو المجاز أسواقا في الجاهلية ، فتأثموا أن يتجروا في المواسم ، فنزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج . فقرأ بها ابن عباس رضي الله عنهما .

باب : ٢١ .

١ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كانت عكاظ ومجنة وذو المجاز أسواقا في الجاهلية ، فتأثموا أن يتجروا في المواسم ، فنزلت هذه الآية في الحج : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج .

٢ : وقرأ ابن عباس رضي الله عنهما كذلك .

٣ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كان ذو المجاز وعكاظ متجر الناس في الجاهلية ، فلما جاء الإسلام كأنهم كرهوا التجارة فيه حتى نزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج .

٤ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كان ذو المجاز وعكاظ متجر الناس في الجاهلية ، فلما جاء الإسلام كأنهم كرهوا التجارة فيه حتى نزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج . فقرأ بها ابن عباس رضي الله عنهما .

٥ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كانت عكاظ ومجنة وذو المجاز أسواقا في الجاهلية ، فتأثموا أن يتجروا في المواسم ، فنزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج . فقرأ بها ابن عباس رضي الله عنهما .

٦ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كان ذو المجاز وعكاظ متجر الناس في الجاهلية ، فلما جاء الإسلام كأنهم كرهوا التجارة فيه حتى نزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج . فقرأ بها ابن عباس رضي الله عنهما .

٧ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كانت عكاظ ومجنة وذو المجاز أسواقا في الجاهلية ، فتأثموا أن يتجروا في المواسم ، فنزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج . فقرأ بها ابن عباس رضي الله عنهما .

٨ : وقال ابن عباس رضي الله عنهما : كانت عكاظ ومجنة وذو المجاز أسواقا في الجاهلية ، فتأثموا أن يتجروا في المواسم ، فنزلت : ليس عليكم جناح أن تبتغوا فضلا من ربكم في مواسم الحج . فقرأ بها ابن عباس رضي الله عنهما .

حت : ولم أجله حصوة : تصنعا للبهم : مبذلة للبهم .

حث : وجلس بنفا فكسها دابة لم أدب قبلم : هنا وهو لجف .

حج : ثجرس لاهلاوا . حد ثنفث لقيصوة : اسوا هنا حزما لذصنا .

حح : وجد ثنعد قيصوة نسلد ضائقه : اسوا هنا حزما لذصنا .

حه : وجلس حسبا ذهنا قذهاه : لا حهاوا قلبا لهذم : لا حهاوا هنا لجف . وجد ثعدة لسوا : اسوا هنا حزما لذصنا .

حو : وجد ذصلم بد ابزه : وجلس سبلا ذصلما بد أدب : هنا لجف . وجد ثنفث لقيصوة : اسوا هنا حزما لذصنا .

حس : ومم ثنعد قيصوة : سلد ضائقه : اسوا هنا حزما لذصنا : حهل هنا لجف .

ح : ولم هنا وجلس ذسنا : ثنعسا بد أدنا : ثنعسا : مهدنا : مبذنا .

ل : ولمحا : مولنا : ومزدبا : مولضا : مبذنا .

لا : ولم هنا وجلس ذسنا . حد ثنفث لسوا بد جهاب : اسوا هنا حزما لذصنا .

لت : وجد ثنفث سلاه جسوة جد جهاب : لا هنا . وجد ضائنا ثنعسا : او لجسا : او حسا : او حد ضا ثعدة بد أدنا : ومزدبا : وجلس هنا حزما لذصنا : لا هنا .

لح : وجد ثنفث بد ثنعد : وجلس ذسنا ذسنت بد أدنا : لا هنا . وجد ضائنا ثنعسا : لا هنا . وجد ضائنا ثنعسا : لا هنا . وجد ضائنا ثنعسا : لا هنا .

لد : وجد ضائنا ثنعسا ثنفث حسوة حكوة : حد ثنعد اسوا هنا : ولم هنا .

لذ : وجد ضائنا ثنعسا ثنفث حسوة

سفر : ١٠

١ : وقال ربنا لي لا تخف من اجل
اسرائيل: او اتى لك .
٢ : وقال لي قد سمعت صلاتك: واتى
لك: واذا شعب كثير قد اجتمع في
حد تجاهنا .
٣ : حد ربنا قدامه: وقليب
كبير: وجلوس اثنى عشر: حد
اولاد شعبه: وصار حد ربنا
اليهم: حد يهوذا: واذا شعب
كثير قد اجتمع معه: من
ارض مصر . ٤ : وصار ربنا لا اجلوس
شعب كثير . وصار شعب كثير
يجتمعون: وصار اتى لجفر .
٥ : وصار حد ربنا في حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: وقالوا:
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٦ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٧ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٨ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٩ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
١٠ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
١١ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
١٢ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
١٣ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
١٤ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
١٥ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
١٦ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
١٧ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
١٨ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
١٩ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٢٠ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٢١ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٢٢ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٢٣ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٢٤ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٢٥ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٢٦ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٢٧ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٢٨ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٢٩ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٣٠ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٣١ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٣٢ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٣٣ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٣٤ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٣٥ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٣٦ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٣٧ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٣٨ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٣٩ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٤٠ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٤١ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٤٢ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٤٣ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٤٤ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٤٥ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٤٦ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٤٧ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٤٨ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٤٩ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٥٠ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٥١ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٥٢ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٥٣ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٥٤ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٥٥ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٥٦ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٥٧ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٥٨ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٥٩ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٦٠ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٦١ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٦٢ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٦٣ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٦٤ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٦٥ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٦٦ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٦٧ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٦٨ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٦٩ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٧٠ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٧١ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٧٢ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٧٣ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٧٤ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٧٥ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٧٦ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٧٧ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٧٨ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٧٩ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٨٠ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٨١ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٨٢ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٨٣ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٨٤ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٨٥ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٨٦ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٨٧ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٨٨ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٨٩ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٩٠ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٩١ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٩٢ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٩٣ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٩٤ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٩٥ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٩٦ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٩٧ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .
٩٨ : وصار اولاد شعبنا: وقالوا
لحمنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
٩٩ : وصار اولاد عن حد اولاد
شعبنا: حد اولاد اسرائيل: اجله .
١٠٠ : عن حد حدوث اولاد اسرائيل
لا اولاد شعبنا: وصار اتى لجفر .

ܟܓ : ܘܥܠܘ ܡܘܫܐ ܘܐܗܪܘܢ ܠܡܫܟܢ ܙܒܢܐ : ܘܢܦܩܘ ܘܒܪܟܘ ܠܥܡܐ : ܘܐܬܓܠܝ ܫܘܒܚܗ ܕܡܪܝܐ ܩܕܡ ܟܠܗ ܥܡܐ .

ܟܕ : ܘܢܦܩܬ ܢܘܪܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܐܟܠܬ ܥܠ ܡܕܒܚܐ : ܥܠܬܐ : ܘܬܪܒܐ ܫܠܡܐ . ܘܚܙܐ ܟܠܗ ܥܡܐ ܘܫܒܚܘ : ܘܢܦܠܘ ܥܠ ܐܦܝܗܘܢ .

ܨܚܚܐ : ܝ .

ܐ : ܘܢܣܒܘ ܒܢܝ ܐܗܪܘܢ : ܢܕܒ : ܘܐܒܝܗܘ : ܓܒܪ ܡܚܬܝܬܗ : ܘܝܗܒܘ ܒܗܝܢ ܢܘܪܐ : ܘܣܡܘ ܒܗܝܢ ܒܣܡܐ : ܘܩܪܒܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܢܘܪܐ ܢܘܟܪܝܬܐ ܕܠܐ ܦܩܕ ܐܢܘܢ .

ܒ : ܘܢܦܩܬ ܢܘܪܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܐܟܠܬ ܐܢܘܢ : ܘܡܝܬܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ .

ܓ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܐܗܪܘܢ : ܗܢܐ ܗܘ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ : ܕܒܩܪܝܒܝ ܐܬܩܕܫ : ܘܩܕܡ ܟܠܗ ܥܡܐ ܐܫܬܒܚ : ܘܫܬܩ ܐܗܪܘܢ .

ܕ : ܘܩܪܐ ܡܘܫܐ ܠܡܝܫܐܝܠ : ܘܠܐܠܝܨܦܢ : ܒܢܝ ܥܘܙܝܐܝܠ ܕܕܗ ܕܐܗܪܘܢ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܩܪܘܒܘ ܫܩܘܠܘ ܐܚܝܟܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܐܦܝ ܩܘܕܫܐ : ܠܒܪ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ .

ܗ : ܘܩܪܒܘ ܘܫܩܠܘ ܐܢܘܢ ܒܟܘܬܝܢܝܗܘܢ : ܘܐܦܩܘ ܐܢܘܢ ܠܒܪ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ : ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܘܫܐ .

ܘ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܐܗܪܘܢ : ܘܠܐܠܝܥܙܪ : ܘܠܐܝܬܡܪ : ܒܢܘܗܝ ܕܐܗܪܘܢ ܕܐܫܬܚܪܘ ܠܗ : ܪܫܝܟܘܢ ܠܐ ܬܦܪܥܘܢ . ܘܡܐܢܝܟܘܢ ܠܐ ܬܨܪܘܢ : ܕܠܐ ܬܡܘܬܘܢ : ܘܢܗܘܐ ܪܘܓܙܐ ܥܠ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ . ܘܐܚܝܟܘܢ ܐܢܫܝܟܘܢ ܕܒܝܬ ܐܝܣܪܝܠ : ܢܒܟܘܢ ܥܠ ܝܘܩܕܢܐ ܕܐܘܩܕ ܡܪܝܐ .

ܙ : ܘܡܢ ܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܠܐ ܬܦܩܘܢ : ܕܠܐ ܬܡܘܬܘܢ : ܡܛܠ ܕܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝܟܘܢ . ܘܥܒܕܘ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܘܫܐ .

ܚ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܐܗܪܘܢ : ܘܐܡܪ ܠܗ .

ܛ : ܚܡܪܐ ܘܫܟܪܐ ܠܐ ܬܫܬܐ ܐܢܬ ܘܒܢܝܟ ܥܡܟ : ܡܐ ܕܥܐܠܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܡܫܟܢ ܙܒܢܐ : ܕܠܐ ܬܡܘܬܘܢ . ܩܝܡܐ ܠܥܠܡ ܠܕܪܝܟܘܢ .

ܝ : ܕܬܦܪܫܘܢ ܒܝܬ ܩܘܕܫܐ ܠܚܘܠܐ : ܘܒܝܬ ܛܡܐܐ ܠܕܟܝܐ .

ܝܐ : ܘܠܡܠܦܘ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܟܠܗܘܢ ܩܝܡܐ : ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܐ ܕܡܘܫܐ .

ܝܒ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܐܗܪܘܢ ܘܠܐܠܝܥܙܪ : ܘܠܐܝܬܡܪ ܒܢܘܗܝ ܕܐܫܬܚܪܘ ܠܗ : ܣܒܘ ܩܘܪܒܢܐ ܕܫܪܟ ܡܢ ܩܘܪܒܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ : ܘܐܟܠܘܗܝ ܦܛܝܪܐ ܥܠ ܓܢܒ ܡܕܒܚܐ : ܡܛܠ ܕܩܘܕܫ ܩܘܕܫܝܢ ܗܘ .

ܝܓ : ܘܐܟܠܘܗܝ ܒܐܬܪܐ ܩܕܝܫܐ : ܡܛܠ ܕܡܢܬܟ ܗܝ ܘܡܢܬܐ ܕܒܢܝܟ ܗܝ : ܡܢ ܩܘܪܒܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ : ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ ܐܬܦܩܕܬ .

ܝܕ : ܘܚܕܝܐ ܕܦܘܪܫܢܐ ܘܫܩܐ ܕܦܘܪܫܢܐ : ܐܟܠܘ ܒܐܬܪܐ ܕܟܝܐ : ܐܢܬ ܘܒܢܝܟ : ܘܒܢܬܟ ܥܡܟ : ܡܛܠ ܕܡܢܬܟ ܗܝ : ܘܡܢܬܐ ܕܒܢܝܟ ܥܡܟ : ܐܬܝܗܒܬ ܡܢ ܕܒܚܐ ܫܠܡܝܗܘܢ ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .

ܝܗ : ܘܫܩܐ ܕܦܘܪܫܢܐ : ܘܚܕܝܐ ܕܦܘܪܫܢܐ : ܥܠ ܩܘܪܒܢܐ ܕܬܪܒܐ ܢܝܬܘܢ : ܠܡܦܪܫ ܦܘܪܫܢܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܢܗܘܐ ܠܟ ܘܠܒܢܝܟ

פרק כ"ח

א : ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהן לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן :

ב : ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת :

ג : ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי :

ד : ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהן לי :

ה : והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש :

ו : ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב :

ז : שתי כתפת חברת תהיה אל שני קצותיו וחבר :

ח : וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר :

ט : ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל :

י : ששה משמותם על האבן האחת וששת השמות הנותרים על האבן השנית כתולדתם :

יא : מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצות זהב תעשה אתם :

יב : ושמת את שתי האבנים על כתפות האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יי על שתי כתפיו לזכרון :

יג : ועשית משבצות זהב :

יד : ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על המשבצות :

טו : ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר תעשה אתו :

טז : רבוע יהיה כפול זרת אורכו וזרת רחבו :

יז : ומלאת בו מלאת אבן שדה ארם פטדה ובקת הטור הראשון :

יח : והטור השני נפך ספיר ויהלם :

יט : והטור השלישי לשם שבו ואחלמה :

כ : והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבות זהב תהיינה במלואתם :

כא : והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט :

כב : ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור :

כג : ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות החשן :

כד : ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן :

כה : ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצות ונתת על כתפות האפד אל מול פניו :

כו : ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית :

כז : ועשית שתי טבעת זהב ונתתה אתם על שתי כתפות האפד מלמטה למעלה מול פניו למחברתו מעל חשב האפד :

כח : וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד :

כט : ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יי תמיד :

ל : ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יי ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יי תמיד :

לא : ועשית את מעיל האפד כליל תכלת :

לב : ופיו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע :

לג : ועשית על שוליו רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב :

לד : פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב :

לה : והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יי ובצאתו ולא ימות :

לו : ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליי :

לז : ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה :

לח : והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יי :

לט : ושבצת כתנת שש ועשית מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה :

מ : ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת :

מא : והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי :

מב : ועשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו :

מג : והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו :

ܟܓ : ܘܡܬܚܠܗ ܡܘܫܐ : ܘܕܪܐ ܕܡܗ ܥܠ
ܡܕܝܢܚܐ ܟܡ ܫܝܪܐ .
ܓ : ܘܠܗ ܠܡܪܝܐ ܩܠܐ ܩܠܩܠܐ ܩܘܪܩܐ :
ܘܐܬܐ ܡܘܫܐ ܒܪܕܐ : ܘܩܘܪܩܐ : ܘܬܐ ܕܢܐ .
ܟܕ : ܘܗܘܝܐ ܘܒܪܕܐ ܐܢܝܐ ܒܡܨܪܝܢ :
ܘܐܬܝܘ ܡܘܫܐ ܠܒܪܕܐ ܕܠܗ ܠܡܕܝܢܚܐ :
ܢܡܪܐ ܓܠܝܬܐ : ܠܐܢܫ ܗܘܝܬܐ ܒܘܪܟܬܐ ܠܡܪܝܐ :
ܐܝܟ ܕܩܡܝ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ .
ܟܗ : ܘܡܚܝܠܗ ܒܪܕܐ ܒܬܐܪܣ : ܒܒܪܕܐ
ܕܡܨܪܝܢ : ܘܡܚܝܠܗ ܐܢܫܐ ܘܒܥܝܪܐ
ܐܒܪܢܝܗܘܢ ܥܠ ܒܪܢ ܕܒܪܕܐ .
ܟܘ : ܘܐܬܐ ܡܘܫܐ : ܘܝܡܚܐ ܡܢ
ܕܡܗ : ܘܕܪܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܢܝܗ ܕܐܘܪܚܐ
ܕܡܨܪܝܢ : ܘܥܠ ܟܠܗܐ ܕܐܝܠܗ ܕܡܨܪܝܢ : ܘܥܠ
ܟܠܗܐ ܕܒܓܠܗ ܕܡܨܪܝܢ .
ܟܙ : ܘܐܬܐ ܡܘܫܐ ܡܢ ܕܡܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܢܝܬܗܘܢ
ܕܡܨܪܝܢ : ܘܥܠ ܟܠܗܘܬܐ ܕܐܝܠܬܗܘܢ ܕܡܨܪܝܢ :
ܘܥܠ ܟܠܗܘܬܐ ܕܒܓܠܗܘܢ ܕܡܨܪܝܢ . ܘܕܪܐ
ܡܘܫܐ ܕܡܐ ܥܠ ܡܕܝܢܚܐ ܟܡ ܫܝܪܐ .
ܟܚ : ܘܝܗܒ ܬܪܥܐ : ܘܐܠܝܬܐ : ܘܓܠܗ
ܚܠܕܐ ܕܡܕܝܢܬ ܠܝܠܝܐ : ܘܚܙܪܐ ܓܒܪܐ : ܘܐܬܪܘܬܗܘܢ
ܟܘܠܗܘܢ ܘܬܪܥܝܗܘܢ : ܘܓܘܢܐ ܕܡܨܪܝܢ .
ܟܛ : ܘܡܢ ܟܠܗ ܕܩܛܝܪܐ ܕܡܕܝܢ ܡܕܝܢܬܐ :
ܢܦܩ ܚܘܪܬܐ ܚܕܐ ܩܛܝܪܬܐ : ܚܘܪܬܐ
ܚܕܐ ܕܡܟܝܢܐ : ܘܐܢܫܐ ܚܝܐ : ܘܡܚܐ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܘܥܠ ܓܘܢܐ ܕܡܨܪܝܢ .
ܠ : ܘܡܚܐ ܐܝܟ ܒܠܗܘܢ ܒܐܢܫܐ ܐܢܫܐ
ܘܒܥܝܪܐ ܒܥܝܪܗ : ܘܡܚܐ ܐܝܟ ܦܘܪܫܢܐ
ܡܕܝܢ ܡܕܝܢܐ .
ܠܐ : ܘܡܚܐ ܐܝܟ ܡܘܫܐ ܡܢ ܐܝܬܗܘܢ :
ܘܐܬܐ ܐܝܟ ܠܡܕܝܢܚܐ ܢܡܪܐ ܓܠܝܬܐ :

ܕܝܘܡܐ ܚܘܒܠܐ : ܠܐܢܫ ܗܘܝܬܐ ܒܘܪܟܬܐ
ܠܡܪܝܐ .
ܠܒ : ܘܝܗܒ ܡܘܫܐ ܢܒܝܐ : ܘܦܪܥܘܢ
ܦܘܪܫܢܐ ܡܕܝܢ ܡܪܝܐ : ܡܢ ܕܝܪܐ ܕܚܘܒܠܐ
ܠܡܘܫܐ ܗܘܝܐ ܡܢܬܐ ܐܝܟ ܕܩܡܝ ܡܪܝܐ
ܠܡܘܫܐ .
ܠ : ܘܝܗܒ ܡܘܫܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܦܪܥܘܢܐ
ܘܡܢ ܕܡܐ ܕܥܠ ܡܕܝܢܚܐ : ܘܕܪܐ ܥܠ ܐܝܬܘܗܝ :
ܘܥܠ ܠܓܘܒܢܗܘܢ : ܘܥܠ ܒܢܘܗܝ : ܘܥܠ ܠܓܘܒܢܐ
ܕܒܢܘܗܝ ܓܘܪܗ : ܘܡܚܝܕܐ ܠܐܝܬܘܗܝ :
ܘܠܓܘܒܢܘܗܝ ܘܠܒܢܘܗܝ : ܘܠܠܓܘܒܢܐ ܕܒܢܘܗܝ
ܓܘܪܗ .
ܠܐ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܐܝܬܘܗܝ ܘܠܒܢܘܗܝ :
ܟܠܗ ܒܫܢܬܐ ܕܐܬܪܐ ܕܡܨܪܝܢ ܐܘܪܚܐ : ܘܐܠܦܝܢ
ܐܘܟܠܗ ܠܗ : ܘܠܚܡܐ ܕܒܥܠܐ ܕܥܘܡܠܢܐ :
ܐܝܟ ܕܐܬܦܩܕܬ ܕܐܝܬܘܗܝ ܘܒܢܘܗܝ ܢܐܟܠܘܢܗ .
ܠܒ : ܘܡܕܡ ܕܡܫܬܚܪ ܡܢ ܒܣܪܐ ܘܡܢ
ܠܚܡܐ : ܒܢܘܪܐ ܐܘܩܕܘܢܗ .
ܠܓ : ܘܡܢ ܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܐ ܠܐ ܬܦܩܘܢ
ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ : ܥܕܡܐ ܕܡܫܠܡܝܢ ܝܘܡܝܢ
ܥܘܡܠܢܟܘܢ : ܡܛܠ ܕܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ ܡܡܠܝܢ
ܐܝܕܝܟܘܢ .
ܠܕ : ܐܝܟ ܕܥܒܕܢ ܒܗܢܐ ܝܘܡܐ : ܦܩܕ
ܡܪܝܐ ܠܡܥܒܕ ܘܠܡܚܣܝܘ ܥܠܝܟܘܢ .
ܠܗ : ܘܒܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܬܝܬܒܘܢ
ܝܘܡܡܐ ܘܠܠܝܐ : ܘܬܛܪܘܢ ܡܛܪܬܗ
ܕܡܪܝܐ ܘܠܐ ܬܡܘܬܘܢ : ܡܛܠ ܕܗܟܢܐ
ܐܬܦܩܕܬ .
ܠܘ : ܘܥܒܕܘ ܐܗܪܘܢ ܘܒܢܘܗܝ : ܟܠܗܝܢ
ܦܬܓܡܐ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܐ ܕܡܘܫܐ .

ܠܙ : ܗܢܐ ܢܡܘܣܐ ܕܢܟܣܬܐ ܕܥܠܬܐ :
ܘܠܩܘܪܒܢܐ ܘܠܚܛܗܐ ܘܠܚܘܒܬܐ : ܘܠܫܘܡܠܝܐ :
ܘܠܕܒܚܐ ܕܥܠܬܐ .

ܠܚ : ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ ܒܛܘܪܐ
ܕܣܝܢܝ : ܒܝܘܡܐ ܕܦܩܕܗ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ :
ܕܢܩܪܒܘܢ ܩܘܪܒܢܝܗܘܢ ܠܡܪܝܐ ܒܡܕܒܪܐ
ܕܣܝܢܝ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܚ .

ܐ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܒ : ܕܒܪ ܠܐܗܪܘܢ ܘܠܒܢܘܗܝ ܥܡܗ :
ܘܣܒ ܠܒܘܫܐ ܘܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ :
ܘܬܘܪܐ ܕܚܛܗܐ : ܘܬܪܝܢ ܕܟܪܝܢ : ܘܣܠܐ
ܕܦܛܝܪܐ .
ܓ : ܘܟܢܘܫ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܠܬܪܥܐ
ܕܡܫܟܢ ܙܒܢܐ .
ܕ : ܘܥܒܕ ܡܘܫܐ ܐܝܟ ܕܦܩܕܗ ܡܪܝܐ :
ܘܐܬܟܢܫܬ ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܠܬܪܥ ܡܫܟܢ
ܙܒܢܐ .
ܗ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ :
ܗܢܐ ܦܬܓܡܐ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܥܒܕ .
ܘ : ܘܩܪܒ ܡܘܫܐ ܠܐܗܪܘܢ ܘܠܒܢܘܗܝ :
ܘܐܣܚܝ ܐܢܘܢ ܒܡܝܐ :
ܙ : ܘܐܠܒܫܗ ܟܘܬܝܢܐ : ܘܐܣܪܗ ܗܡܝܢܐ :
ܘܐܠܒܫܗ ܦܕܝܬܐ : ܘܡܥܝܠܐ ܦܕܘܪܘܬܐ
ܒܚܘܫܒܢܗ : ܘܐܣܪ ܥܠܘܗܝ ܦܕܝܬܐ : ܘܚܙܩܗ
ܒܗܡܝܢܐ ܕܦܕܝܬܐ .
ܚ : ܘܣܡ ܥܠܘܗܝ ܚܘܫܢܐ : ܘܣܡ ܥܠ
ܚܘܫܢܐ ܢܗܝܪܘܬܐ ܘܫܘܡܠܝܐ .
ܛ : ܘܣܡ ܡܨܢܦܬܐ ܥܠ ܪܫܗ : ܘܣܡ ܥܠ
ܡܨܢܦܬܐ ܠܘܩܒܠ ܐܦܘܗܝ : ܛܣܐ ܕܕܗܒܐ : ܟܠܝܠ
ܕܩܘܕܫܐ : ܐܝܟܢܐ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ .
ܝ : ܘܢܣܒ ܡܘܫܐ ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ :
ܘܡܫܚ ܠܡܫܟܢܐ ܘܠܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܒܗ :
ܘܩܕܫ ܐܢܘܢ .
ܝܐ : ܘܙܠܦ ܡܢܗ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܫܒܥ
ܙܒܢܝܢ : ܘܡܫܚ ܠܡܕܒܚܐ : ܘܠܟܠܗܘܢ
ܡܐܢܘܗܝ : ܘܠܟܝܘܪܐ ܘܠܒܣܝܣܗ : ܘܩܕܫ
ܐܢܘܢ .
ܝܒ : ܘܐܫܕ ܡܢ ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ
ܥܠ ܪܫܗ ܕܐܗܪܘܢ : ܘܡܫܚܗ ܘܩܕܫܗ .
ܝܓ : ܘܩܪܒ ܡܘܫܐ ܠܒܢܘܗܝ ܕܐܗܪܘܢ :
ܘܐܠܒܫ ܐܢܘܢ ܟܘܬܝܢܐ : ܘܐܣܪ ܐܢܘܢ
ܗܡܝܢܐ : ܘܐܚܕ ܠܗܘܢ ܟܘܒܥܐ : ܐܝܟܢܐ ܕܦܩܕ
ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ .
ܝܕ : ܘܩܪܒ ܬܘܪܐ ܕܚܛܗܐ : ܘܣܡܟܘ
ܐܗܪܘܢ ܘܒܢܘܗܝ ܐܝܕܝܗܘܢ ܥܠ ܪܫܗ
ܕܬܘܪܐ ܕܚܛܗܐ .
ܝܗ : ܘܢܟܣܗ . ܘܢܣܒ ܡܘܫܐ ܡܢ ܕܡܗ
ܒܨܒܥܗ : ܘܝܗܒ ܥܠ ܩܪܢܬܗ ܕܡܕܒܚܐ
ܚܕܪ ܚܕܪ : ܘܕܟܝܗ ܠܡܕܒܚܐ : ܘܕܡܐ ܐܫܕ
ܥܠ ܝܣܘܕܘܗܝ ܕܡܕܒܚܐ : ܘܩܕܫܗ
ܘܚܣܝܗ .
ܝܘ : ܘܢܣܒ ܟܠܗ ܬܪܒܐ ܕܥܠ ܓܘܐ :
ܘܚܨܪܐ ܕܟܒܕܐ : ܘܬܪܬܝܢ ܟܘܠܝܢ
ܘܬܪܒܗܝܢ : ܘܐܣܩ ܡܘܫܐ ܠܡܕܒܚܐ .
ܝܙ : ܘܠܬܘܪܐ : ܘܠܡܫܟܗ : ܘܠܒܣܪܗ :
ܘܠܦܪܬܗ : ܐܘܩܕ ܒܢܘܪܐ ܠܒܪ ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ :
ܐܝܟܢܐ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ .
ܝܚ : ܘܩܪܒ ܕܟܪܐ ܕܢܟܣܬܐ ܕܥܠܬܐ :
ܘܣܡܟܘ ܐܗܪܘܢ ܘܒܢܘܗܝ ܐܝܕܝܗܘܢ ܥܠ
ܪܫܗ ܕܕܟܪܐ .

ואחד לא חלוקים.
כה: שאדם נקנס: שאם נשבע לחבירו
להלוות לו מנה בעדים והלוה לו
מאתים ולא נשבע לו אלא על המנה
בלבד ונתחייב לו מאתים.
כו: אלא שהוא נשבע לו שלא יתבענו
עד שלשים יום: שאם נשבע לו שלא
יתבענו עד שלשים יום ונתבענו קודם
לכן ונשבע שוגג חייב קרבן עולה
ויורד.
כז: אבל אם נשבע לו שלא יתבענו
עד שלשים יום ונתבענו קודם לכן
ונשבע מזיד פטור מקרבן עולה ויורד
שהרי הוא כמי שאמר לו אין לך עלי
כלום.
כח: אבל אם נשבע לו שלא יתבענו
עד שלשים יום ונתבענו קודם לכן
ונשבע שוגג חייב קרבן עולה ויורד
שהרי הוא כמי שאמר לו אין לך עלי
כלום.
כט: אבל אם נשבע לו שלא יתבענו
עד שלשים יום ונתבענו קודם לכן
ונשבע מזיד פטור מקרבן עולה ויורד
שהרי הוא כמי שאמר לו אין לך עלי
כלום.
ל: אבל אם נשבע לו שלא יתבענו
עד שלשים יום ונתבענו קודם לכן
ונשבע שוגג חייב קרבן עולה ויורד
שהרי הוא כמי שאמר לו אין לך עלי
כלום.
לא: אבל אם נשבע לו שלא יתבענו
עד שלשים יום ונתבענו קודם לכן
ונשבע מזיד פטור מקרבן עולה ויורד
שהרי הוא כמי שאמר לו אין לך עלי
כלום.
לב: אבל אם נשבע לו שלא יתבענו
עד שלשים יום ונתבענו קודם לכן
ונשבע שוגג חייב קרבן עולה ויורד
שהרי הוא כמי שאמר לו אין לך עלי
כלום.
לג: אבל אם נשבע לו שלא יתבענו
עד שלשים יום ונתבענו קודם לכן
ונשבע מזיד פטור מקרבן עולה ויורד
שהרי הוא כמי שאמר לו אין לך עלי
כלום.
לד: אבל אם נשבע לו שלא יתבענו
עד שלשים יום ונתבענו קודם לכן
ונשבע שוגג חייב קרבן עולה ויורד
שהרי הוא כמי שאמר לו אין לך עלי
כלום.
לה: אבל אם נשבע לו שלא יתבענו
עד שלשים יום ונתבענו קודם לכן
ונשבע מזיד פטור מקרבן עולה ויורד
שהרי הוא כמי שאמר לו אין לך עלי
כלום.
לו: אבל אם נשבע לו שלא יתבענו
עד שלשים יום ונתבענו קודם לכן
ונשבע שוגג חייב קרבן עולה ויורד
שהרי הוא כמי שאמר לו אין לך עלי
כלום.

ܢܗܘܐ ܘܠܐ ܢܬܐܟܠ .
ܟܒ : ܘܡܠܟ ܡܠܟܐ ܥܡ ܥܒܕܘܗܝ ܘܐܡܪ ܠܗ .
ܟܓ : ܡܠܟ ܥܡ ܐܒܘܗܝ ܘܥܡ ܥܡܗ :
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܗܢܘܢ ܦܬܓܡܐ ܕܫܠܝܡܘܢ :
ܕܐܬܐ ܕܬܬܒܥܐ ܡܠܟܘܬܐ : ܢܬܒܥܐ ܫܠܝܡܘܢ
ܥܒܕ ܡܠܟܐ : ܥܠ ܡܠܟܘܬܗ ܗܘ .
ܟܕ : ܘܟܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ : ܐܬܟܠܘ ܗܘܘ .
ܕܐܬܐ ܥܒܕܐ ܢܬܐܟܠ ܒܝܘܡܬܐ ܕܡܠܟܘܬ
ܐܒܘܗܝ .
ܟܗ : ܟܕ ܕܐܬܦܪܫ ܠܒܝܬܗ ܢܬܥܒܕ .
ܘܐܬܦܢܝ ܡܢ ܕܐܝܟ ܥܠ ܡܠܟܐ : ܡܠܟܐ
ܕܐܬܕܒܪ ܟܠܗܘܢ ܢܬܡܠܟ ܕܐܬܐ ܥܒܕܐ .
ܟܘ : ܘܡܠܟܐ ܕܐܝܩܪܐ ܕܡܬܩܒܠ ܒܗ :
ܢܬܬܩܒܠ . ܘܠܐ ܒܡܠܟܐ ܕܚܝܠܐ ܢܬܩܒܠ :
ܢܬܡܠܟܘܢ ܘܢܬܬܟܝܠ ܒܡܠܟܐ .
ܟܙ : ܟܕ ܕܒܪܐ ܕܩܪܝܒ ܐܝܬܘܗܝ ܢܬܟܠܘܢ :
ܡܠܟ ܕܥܡܘܕ ܥܡܘܕܝܐ ܗܘ .
ܟܚ : ܘܟܠ ܚܝܠܐ ܕܟܠܗ ܡܢ ܕܐܝܟ ܠܡܠܟܘ
ܪܒܐ ܠܡܠܟܘܬ ܥܡܘܕܝܐ ܠܐ ܢܬܐܟܠ : ܐܠܐ
ܥܡܘܕܐ ܢܬܢܝ .

ܨܚܚܐ : ܝ .

ܐ : ܗ̇ܘܐ ܢܨܚܢܐ ܕܥܡܘܕܝܐ : ܥܡܘܕ
ܥܡܘܕܝܐ ܗܘ .
ܒ : ܕܐܬܐ ܕܢܬܟܠ ܢܗܘܐ ܫܠܝܡܐ :
ܢܗܘܐ ܥܡܘܕܝܐ : ܘܐܝܟ ܢܫܘܢ ܥܠ
ܡܠܟܘܬܐ ܥܡ ܚܕܕ .
ܓ : ܘܟܠܗ ܬܟܠܗ ܢܬܕܒܪ ܡܢܗ : ܐܠܐ
ܘܫܠܡܐ ܕܡܠܟܘܬ ܠܝܘܡܐ .
ܕ : ܘܬܬܟܠܢ ܕܟܠܗ ܘܬܬܟܠܢ : ܘܫܘܟ
ܕܒܟܠܗ ܥܡ ܕܟܠܬܗ ܢܬܕܒܪܘܢ .
ܗ : ܘܢܬܒܥܐ ܐܝܟ ܢܫܘܢ ܠܡܡܠܟܘܬܐ
ܡܘܕܝܬܐ ܠܡܠܟܐ : ܫܠܝܡܐ ܗܘ .
ܘ : ܟܕ ܕܒܪܐ ܕܩܪܝܒ ܐܝܬܘܗܝ ܢܬܟܠܘܢ .
ܕܐܬܐ ܥܒܕܐ ܢܬܐܟܠ : ܥܡܘܕ ܥܡܘܕܝܐ ܗܘ .
ܙ : ܐܝܟ ܫܠܝܡܐ ܗܘܢܐ ܥܡܘܕܐ : ܢܨܚܢܐ
ܚܕ ܢܗܘܐ ܠܟܠ . ܘܟܠܗ ܕܡܫܬܟܚ ܒܗ : ܠܗ
ܢܗܘܐ .
ܚ : ܘܟܠܗܘܢ ܕܡܬܩܪܒ ܚܠܦ ܫܠܝܡܗ
ܕܐܒܕܐ ܢܟܪܝܐ ܫܠܝܡܐ . ܡܚܢܢܗ ܕܢܟܪܝܐ ܫܠܝܡܐ
ܕܡܬܩܪܒ : ܠܟܠܗ ܢܗܘܐ .
ܛ : ܘܟܠܗ ܗܘܝܢܐ ܕܡܬܐܟܠ ܒܡܠܟܘܬܐ :
ܘܟܠ ܕܡܬܦܢܝ ܥܡܐ ܘܥܠ ܡܠܟܐ :
ܠܟܠܗ ܕܡܬܩܪܒ ܠܗ ܢܗܘܐ .
ܝ : ܘܟܠ ܗܘܝܢܐ ܕܡܬܬܦܫ ܒܡܠܟܘܬܐ :
ܘܢܬܟܠܢ : ܠܟܠܗܘܢ ܩܕܡ ܐܒܘܗܝ ܢܗܘܐ :
ܠܐܢܫ ܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܠܗ .
ܝܐ : ܗ̇ܘܐ ܢܨܚܢܐ ܕܒܪܟܬܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܡܠܟܐ .
ܝܒ : ܐܦ ܟܠ ܐܬܘܬܐ ܢܬܕܒܪܘܢ :
ܢܬܕܒܪ ܟܠ ܕܒܪܟܬܐ ܕܐܬܘܬܗ : ܚܕܬܐ
ܦܠܚܬܐ ܕܩܘܫܬܐ ܒܡܠܟܘܬܐ : ܘܠܝܬ ܦܠܚܬܐ
ܕܡܬܚܝܒ ܒܡܠܟܘܬܐ . ܢܬܦܠܚ ܕܡܬܡܠܟ :
ܚܕܬܐ ܕܩܘܫܬܐ ܒܡܠܟܘܬܐ .
ܝܓ : ܟܠ ܚܘܕܬܐ ܕܐܣܛܐ ܡܥܒܕܐ
ܢܬܕܒܪ ܥܡܘܕܝܗ : ܟܠ ܕܒܪܟܬܐ ܕܟܠܗܬܐ
ܕܐܬܘܬܗ .
ܝܕ : ܘܡܬܕܒܪ ܚܕ ܡܢ ܐܠܗܐ ܟܠܗܘܢ
ܥܡܘܕܝܐ : ܦܘܪܫܢܐ ܠܡܠܟܐ : ܠܟܠܗ ܕܐܝܬܘ
ܕܡܠܐ ܕܟܠܗܬܐ ܠܗ ܢܗܘܐ .
ܝܗ : ܘܡܫܪܐ ܕܒܪܟܬܐ ܕܟܠܗܬܐ ܕܐܬܘܬܗ

ت : وهوى الاصل نعما بد ضحكم
ضعبها لحوكها دجنا .
ث : وهبت هطها اخـ مع
ولما اسدا : وهبت هطها اخـ مع
ضعبها لحوكها دجنا .
ج : اه ضحكم ضحكم : وهبت
ضعبها لحوكها دجنا .
ح : اه ضحكم ضحكم : وهبت
ضعبها لحوكها دجنا .
خ : اه ضحكم ضحكم : وهبت
ضعبها لحوكها دجنا .
د : وهوى بح بسلا وهبهبت : وهبت
ضعبها لحوكها دجنا : اه هلحصنا
ولمك : اه لحوكها دلمحلصه : اه لحوكها
دلحبم :
ر : اه مع حد ضحكم دلما سلصه
لحوكها : وهبهبت لحوكها : وهبهبت
نصهك سلصه . نصه دحلم مه ملالصه
سلصه دحوكها .
ز : وهوكها سلما نصهنا : دحبا دلا
صهه مع سلا لحضنا : لحوكها نصنا .
س : وهلك ضهنا بد صهبا : ولهنا لم .
ش : وهبت لمسلا نصهنا .
ص : وهلك ضهنا بد صهبا : ولهنا لم .
ض : وهبت لمسلا نصهنا .
ط : وهلك ضهنا بد صهبا : ولهنا لم .
ظ : وهبت لمسلا نصهنا .
ع : وهلك ضهنا بد صهبا : ولهنا لم .
غ : وهبت لمسلا نصهنا .
ف : وهلك ضهنا بد صهبا : ولهنا لم .
ق : وهبت لمسلا نصهنا .
ك : وهلك ضهنا بد صهبا : ولهنا لم .
ل : وهبت لمسلا نصهنا .
م : وهلك ضهنا بد صهبا : ولهنا لم .
ن : وهبت لمسلا نصهنا .
ه : وهلك ضهنا بد صهبا : ولهنا لم .
و : وهبت لمسلا نصهنا .
ى : وهلك ضهنا بد صهبا : ولهنا لم .

ت: وانما الشرط ان يكون الشيء
ثابتا في الذمة بعقد السلم
بان يكون دينا في ذمة المسلم
اليه. ولا يكون عينا ولا دينا
في غير ذمة المسلم اليه. ولا
دينا في ذمة غير المسلم اليه
ولا عينا ليست في ملكه.

ث: ولا يكون المسلم فيه
منفعة كالسكنى والركوب
ونحوهما. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه.

ج: ولا يكون المسلم فيه
دينا في ذمة المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة. ولا
يكون دينا في ذمة المسلم
اليه كالمبيع في البيع
والمؤجر في الاجارة.

ح: ولا يكون المسلم فيه
عينا كالحنطة المعينة
والثوب المعين. ولا يكون
دينا في ذمة غير المسلم
اليه كالقرض والثمن في
البيع والاجرة في الاجارة.

خ: ولا يكون المسلم فيه
منفعة كالسكنى والركوب
ونحوهما. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.

د: ولا يكون المسلم فيه
دينا في ذمة المسلم اليه
كالمبيع في البيع والمؤجر
في الاجارة. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.

ذ: ولا يكون المسلم فيه
منفعة كالسكنى والركوب
ونحوهما. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.

ر: ولا يكون المسلم فيه
دينا في ذمة المسلم اليه
كالمبيع في البيع والمؤجر
في الاجارة. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.

ز: ولا يكون المسلم فيه
منفعة كالسكنى والركوب
ونحوهما. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.

س: ولا يكون المسلم فيه
دينا في ذمة المسلم اليه
كالمبيع في البيع والمؤجر
في الاجارة. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.

ش: ولا يكون المسلم فيه
منفعة كالسكنى والركوب
ونحوهما. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.

الكراس: ٥٠

١: ولا يكون دينا في ذمة غير المسلم اليه.
ب: ولا يكون في الاسلام ولا
دينا: ولا يكون دينا في ذمة
المسلم اليه كالقرض والثمن
في البيع والاجرة في الاجارة.
ولا يكون عينا كالحنطة
المعينة والثوب المعين.
ج: ولا يكون المسلم فيه
منفعة كالسكنى والركوب
ونحوهما. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.
د: ولا يكون المسلم فيه
دينا في ذمة المسلم اليه
كالمبيع في البيع والمؤجر
في الاجارة. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.
ر: ولا يكون المسلم فيه
منفعة كالسكنى والركوب
ونحوهما. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.
ز: ولا يكون المسلم فيه
دينا في ذمة المسلم اليه
كالمبيع في البيع والمؤجر
في الاجارة. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.
س: ولا يكون المسلم فيه
منفعة كالسكنى والركوب
ونحوهما. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.
ش: ولا يكون المسلم فيه
منفعة كالسكنى والركوب
ونحوهما. ولا يكون عينا
كالحنطة المعينة والثوب
المعين. ولا يكون دينا في
ذمة غير المسلم اليه
كالقرض والثمن في البيع
والاجرة في الاجارة.

ܟܐ : ܘܢܦܩܘܢܗ ܠܬܘܪܐ ܠܒܪ ܡܢ
ܡܫܪܝܬܐ : ܘܢܘܩܕܘܢܗ ܐܝܟ ܕܐܘܩܕܘ ܠܬܘܪܐ
ܩܕܡܝܐ : ܚܛܗܐ ܗܘ ܕܟܢܘܫܬܐ .

ܟܒ : ܘܐܢ ܪܒܐ ܢܚܛܐ : ܘܢܥܒܕ ܚܕ ܡܢ
ܟܠܗܝܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܐܝܠܝܢ
ܕܠܐ ܡܬܥܒܕܢ ܒܛܘܥܝܐ : ܘܢܚܘܒ .

ܟܓ : ܐܢ ܐܬܝܕܥ ܠܗ ܚܛܗܐ ܕܚܛܐ ܒܗ :
ܢܝܬܐ ܩܘܪܒܢܗ ܨܦܪܐ ܕܥܙܐ ܕܟܪܐ ܕܠܐ
ܡܘܡ .

ܟܕ : ܘܢܣܡܘܟ ܐܝܕܗ ܥܠ ܪܫܗ ܕܨܦܪܐ :
ܘܢܟܣܘܢܗ ܒܕܘܟܬܐ ܕܢܟܣܝܢ ܥܠܬܐ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ : ܚܛܗܐ ܗܘ .

ܟܗ : ܘܢܣܒ ܟܗܢܐ ܡܢ ܕܡܐ ܕܚܛܗܐ
ܒܨܒܥܗ : ܘܢܬܠ ܥܠ ܩܪܢܬܗ ܕܡܕܒܚܐ
ܕܥܠܬܐ : ܘܕܡܗ ܢܐܫܘܕ ܥܠ ܫܬܐܣܬܐ
ܕܡܕܒܚܐ ܕܥܠܬܐ .

ܟܘ : ܘܟܠܗ ܬܪܒܗ ܢܣܩ ܠܡܕܒܚܐ :
ܐܝܟ ܬܪܒܐ ܕܕܒܚܬܐ ܕܫܠܡܐ : ܘܢܚܣܐ ܥܠܘܗܝ
ܟܗܢܐ ܡܢ ܚܛܗܐ ܕܚܛܐ : ܘܢܫܬܒܩ ܠܗ .

ܟܙ : ܘܐܢ ܢܦܫܐ ܚܕܐ ܬܚܛܐ ܒܛܘܥܝܐ ܡܢ
ܥܡܐ ܕܐܪܥܐ : ܘܬܥܒܕ ܚܕ ܡܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ
ܕܡܪܝܐ ܕܠܐ ܡܬܥܒܕܢ : ܘܬܚܘܒ .

ܟܚ : ܐܢ ܐܬܝܕܥ ܠܗ ܚܛܗܐ ܕܚܛܐ :
ܢܝܬܐ ܩܘܪܒܢܗ ܨܦܪܬܐ ܕܥܙܐ : ܢܩܒܬܐ ܕܠܐ
ܡܘܡ ܥܠ ܚܛܗܐ ܕܚܛܐ .

ܟܛ : ܘܢܣܡܘܟ ܐܝܕܗ ܥܠ ܪܫܗ ܕܚܛܗܐ
ܘܢܟܣܘܢܗ ܠܚܛܗܐ ܒܕܘܟܬܐ ܕܢܟܣܝܢ
ܥܠܬܐ .

ܠ : ܘܢܣܒ ܟܗܢܐ ܡܢ ܕܡܗ ܒܨܒܥܗ
ܘܢܬܠ ܥܠ ܩܪܢܬܗ ܕܡܕܒܚܐ ܕܥܠܬܐ
ܕܥܠܬܐ : ܘܟܠܗ ܕܡܗ ܢܐܫܘܕ ܥܠ ܫܬܐܣܬܗ
ܕܡܕܒܚܐ .

ܠܐ : ܘܟܠܗ ܬܪܒܗ ܢܦܪܫ ܡܢܗ : ܐܝܟ
ܕܡܬܦܪܫ ܬܪܒܐ ܡܢ ܕܒܚܬܐ ܕܫܠܡܐ :
ܘܢܣܩ ܟܗܢܐ ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܠܪܝܚ ܢܝܚܘܬܐ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܢܚܣܐ ܥܠܘܗܝ ܟܗܢܐ :
ܘܢܫܬܒܩ ܠܗ .

ܠܒ : ܘܐܢ ܐܡܪܐ ܢܝܬܐ ܩܘܪܒܢܗ
ܠܚܛܗܐ : ܢܩܒܬܐ ܕܠܐ ܡܘܡ ܢܝܬܐ .

ܠܓ : ܘܢܣܡܘܟ ܐܝܕܗ ܥܠ ܪܫܗ
ܕܚܛܗܐ : ܘܢܟܣܘܢܗ ܠܚܛܗܐ ܒܕܘܟܬܐ
ܕܢܟܣܝܢ ܥܠܬܐ .

ܠܕ : ܘܢܣܒ ܟܗܢܐ ܡܢ ܕܡܐ ܕܚܛܗܐ
ܒܨܒܥܗ : ܘܢܬܠ ܥܠ ܩܪܢܬܗ ܕܡܕܒܚܐ
ܕܥܠܬܐ : ܘܟܠܗ ܕܡܗ ܢܐܫܘܕ ܥܠ ܫܬܐܣܬܗ
ܕܡܕܒܚܐ .

ܠܗ : ܘܟܠܗ ܬܪܒܗ ܢܦܪܫ : ܐܝܟ ܕܡܬܦܪܫ
ܬܪܒܐ ܕܐܡܪܐ ܡܢ ܕܒܚܬܐ ܕܫܠܡܐ : ܘܢܣܩ
ܐܢܘܢ ܟܗܢܐ ܠܡܕܒܚܐ ܥܠ ܩܘܪܒܢܘܗܝ
ܕܡܪܝܐ . ܘܢܚܣܐ ܥܠܘܗܝ ܟܗܢܐ ܡܢ ܚܛܗܐ
ܕܚܛܐ : ܘܢܫܬܒܩ ܠܗ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܗ .

ܐ : ܘܢܦܫܐ ܕܬܚܛܐ ܘܬܫܡܥ ܩܠܐ
ܕܡܘܡܬܐ : ܘܗܝ ܣܗܕܐ : ܐܘ ܚܙܐ : ܐܘ ܝܕܥ :
ܐܢ ܠܐ ܚܘܝ : ܬܩܒܠ ܚܛܗܗ .

ܒ : ܐܘ ܢܦܫܐ ܕܬܬܩܪܒ ܒܟܠ ܡܕܡ
ܕܛܡܐ : ܐܘ ܒܢܒܠܬܐ ܕܚܝܘܬܐ ܛܡܐܬܐ : ܐܘ
ܒܢܒܠܬܐ ܕܒܥܝܪܐ ܛܡܐܬܐ : ܐܘ ܒܢܒܠܬܐ ܕܪܚܫܐ
ܛܡܐܐ : ܘܢܛܥܐ ܡܢܗ : ܘܗܝ ܐܬܛܡܝܬ ܘܚܒܬ .

ܓ : ܐܘ ܐܢ ܬܬܩܪܒ ܒܛܡܐܘܬܐ ܕܐܢܫܐ :

هوشع: ج: ٥

١: وقال الرب لي اذهب ايضا: احبب امرأة
حبيبة صاحبة وزانية: كمحبة الرب لبني
اسرائيل وهم ملتفتون الى آلهة اخرى
وهم محبون قرصة العنب.
٢: فاشتريتها لنفسي بخمسة عشر فضة
وحومر من الشعير وحومر ونصف حومر
من الشعير.
٣: وقلت لها انك تقعدين لي ايام كثيرة
لا تزنين ولا تكوني لرجل ايضا وانا
ايضا نحوك.
٤: لان بني اسرائيل يقعدون ايام كثيرة
بلا ملك وبلا رئيس وبلا ذبيحة وبلا
تمثال وبلا افود وترافيم.
٥: وبعد يرجع بنو اسرائيل ويطلبون
الرب الههم وداود ملكهم ويخافون
الرب وجوده في الايام الاخيرة.

الفصل: ج.

١: اسمعوا كلمة الرب يا بني اسرائيل
لان للرب محاكمة مع سكان الارض
لانه ليس امانة ولا رحمة ولا معرفة
الله في الارض.
٢: بل لعنا وكذبا وقتلا وسرقة وزنى
قد فاضوا وسفك دم قد مس دما.
٣: لذلك تنوح الارض ويذبل كل
ساكن فيها مع حيوان البرية وطير
السماء وسمك البحر ايضا يزول.
٤: ولكن لا يحاج انسان ولا يوبخ
انسان ولا شعبك كمخاصمي الكاهن.
٥: فتعثر في النهار وتعثر النبي ايضا
معك في الليل واهلكت امك.
٦: هلك شعبي من عدم المعرفة لانك
انت رفضت المعرفة ارفضك حتى لا
تكهن لي ونسيت شريعة الهك انسى
انا ايضا بنيك.
٧: كما كثروا هكذا اخطأوا اليّ
فابدل كرامتهم بهوان.
٨: يأكلون خطية شعبي ونحو اثمه
يرفعون انفسهم.
٩: فيكون كالشعب هكذا الكاهن
وأعاقبه على طرقه واجازيه على
اعماله.
١٠: ويأكلون ولا يشبعون يزنون ولا
يكثرون لانهم تركوا الرب عن
الانتباه.
١١: الزنى والخمر والسلاف تأخذ
القلب.
١٢: شعبي يسأل خشبته وعصاه تخبره
لان روح الزنى قد اضلهم وزنوا من
تحت الههم.
١٣: على رؤوس الجبال يذبحون وعلى
التلال يوقدون تحت البلوط واللبنى
والبطم لان ظله جيد فلذلك تزني
بناتكم وتفجر كناتكم.
١٤: لا اعاقب بناتكم اذا زنين ولا
كناتكم اذا فجرن لانهم هم يعتزلون
مع الزواني ويذبحون مع المأبونات
والشعب الذي لا يفهم يصرع.
١٥: ان كنت انت يا اسرائيل تزني فلا
يأثم يهوذا ولا تأتوا الى الجلجال ولا
تصعدوا الى بيت آون ولا تحلفوا حي
الرب.
١٦: لان اسرائيل قد جمح جموحا
كعجلة جموح الآن يرعاهم الرب كخروف
في مرعى رحب.

دأكم مع حصيخ : بك حد مؤتبم ٨حيخ حلسا .

ع : ول ٨حيخ مؤتبا دخـــؤا لهدنا : خكا ؤحسيخا حسؤا : ؤتيجلا صؤكتلا ٨حيخ مؤتبا دخؤم .

ه : ول ٨لالا حسسا حلهه : ؤلجؤلا : مؤتبا هم .

٥ : ول مع نتا مؤتبم لؤحسـ حلكا لهدنا : دجؤا أه بصكا : دل صهم نخيخ ميخ هدنا .

حلكم : ك .

١ : ول ؤحسا غلهما مؤتبـــم : ل مع ٨٥٤ هم حخيخ : دجؤا أه بصكا : دل صهم نخيخ ميخ هدنا .

٢ : ٥بهصوا ابحم بك ذح مؤتبم : ٥بحهصه حاؤنا ؤهحح أجنا : ٥بهصو ذكرا قنب أحدو ؤحد بك هحؤسا جح سؤذ .

٣ : ؤنخيخ مع ؤحسا غلهما مؤتبا لهدنا : سلكا ؤحسيح لليؤنا : حجلم ٨حؤا دبك لهؤنا .

٤ : ٥لالؤا حؤلن : ٥لالؤا ؤحلسم دبك هالما : ؤسؤح خجؤا بح حؤلنا بنحيخ .

٥ : ٥بهصو أبو حسا لهحؤسا : لبح مؤتبا لؤسم هوالا حد ٨حيخ لهدنا .

٦ : ٥بهصا لبلح لؤ ؤهحو حجلم حبم هحنحجو : حد ٨حيخ وجد ؤح لـــ ٨اجلم .

٧ : ول مع أهؤا هحيخ مؤتبم : نخيخ مؤتبم ؤح سؤذ .

٨ : ٥بهصو ذكرا قنب أحدو ؤحد بك هحؤسا جح سؤذ .

٩ : ؤنخيخ مع ؤحسا غلهما مؤتبا لهدنا : سلكا ؤحسيح لليؤنا : حجلم ٨حؤا دبك لهؤنا .

١٠ : ٥لالؤا حؤلن : ٥لالؤا ؤحلسم دبك هالما : ؤسؤح خجؤا بح حؤلنا بنحيخ .

١١ : ٥بهصو ذكرا قنب أحدو ؤحد بك هحؤسا جح سؤذ .

١٢ : ٥بهصوا ابحم بك ذح مؤتبم : ٥بحهصه حاؤنا ؤهحح أجنا : ٥بهصو ذكرا قنب أحدو ؤحد بك هحؤسا جح سؤذ .

١٣ : ؤنخيخ مع ؤحسا غلهما مؤتبا لهدنا : سلكا ؤحسيح لليؤنا : حجلم ٨حؤا دبك لهؤنا .

١٤ : ٥لالؤا حؤلن : ٥لالؤا ؤحلسم دبك هالما : ؤسؤح خجؤا بح حؤلنا بنحيخ .

١٥ : ٥بهصو أبو حسا لهحؤسا : لبح مؤتبا لؤسم هوالا حد ٨حيخ لهدنا .

١٦ : ٥بهصا لبلح لؤ ؤهحو حجلم حبم هحنحجو : حد ٨حيخ وجد ؤح لـــ ٨اجلم .

١ : وإذا جاء أحد المتخاصمين إلى صاحبه وقال له : قم حتى نصطلح : فلا يقم معه ، لأن الصلح لا يكون إلا بعد الخصومة .

٢ : وإذا صالح الرجل عن دار أو عبد أو ثوب أو غير ذلك ، ثم استحق ذلك الشيء من يد المصالح ، فإن الصلح باطل ، ويرجع المستحق بعينه ، ويرجع المصالح على المدعى عليه بما أعطاه .

٣ : وإذا صالح الرجل عن دار ادعاها عليه رجل ، فأقر له بها ، ثم استحقها رجل ، فإن الصلح باطل ، ويرجع المستحق بعينه ، ويرجع المصالح على المدعى عليه بما أعطاه .

٤ : وإذا صالح الرجل عن دار ادعاها عليه رجل ، فأقر له بها ، ثم استحقها رجل ، فإن الصلح باطل ، ويرجع المستحق بعينه ، ويرجع المصالح على المدعى عليه بما أعطاه .

٥ : وإذا صالح الرجل عن دار ادعاها عليه رجل ، فأقر له بها ، ثم استحقها رجل ، فإن الصلح باطل ، ويرجع المستحق بعينه ، ويرجع المصالح على المدعى عليه بما أعطاه .

٦ : وإذا صالح الرجل عن دار ادعاها عليه رجل ، فأقر له بها ، ثم استحقها رجل ، فإن الصلح باطل ، ويرجع المستحق بعينه ، ويرجع المصالح على المدعى عليه بما أعطاه .

صلح : ح .

١ : وإذا جاء أحد المتخاصمين إلى صاحبه وقال له : قم حتى نصطلح : فلا يقم معه ، لأن الصلح لا يكون إلا بعد الخصومة .

٢ : وإذا صالح الرجل عن دار أو عبد أو ثوب أو غير ذلك ، ثم استحق ذلك الشيء من يد المصالح ، فإن الصلح باطل ، ويرجع المستحق بعينه ، ويرجع المصالح على المدعى عليه بما أعطاه .

٣ : وإذا صالح الرجل عن دار ادعاها عليه رجل ، فأقر له بها ، ثم استحقها رجل ، فإن الصلح باطل ، ويرجع المستحق بعينه ، ويرجع المصالح على المدعى عليه بما أعطاه .

٤ : وإذا صالح الرجل عن دار ادعاها عليه رجل ، فأقر له بها ، ثم استحقها رجل ، فإن الصلح باطل ، ويرجع المستحق بعينه ، ويرجع المصالح على المدعى عليه بما أعطاه .

٥ : وإذا صالح الرجل عن دار ادعاها عليه رجل ، فأقر له بها ، ثم استحقها رجل ، فإن الصلح باطل ، ويرجع المستحق بعينه ، ويرجع المصالح على المدعى عليه بما أعطاه .

٦ : وإذا صالح الرجل عن دار ادعاها عليه رجل ، فأقر له بها ، ثم استحقها رجل ، فإن الصلح باطل ، ويرجع المستحق بعينه ، ويرجع المصالح على المدعى عليه بما أعطاه .

ספר בראשית

פרק א׳.

א׳ בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ ב׳ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃ ג׳ ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃ ד׳ וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ה׳ ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃ ו׳ ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ז׳ ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ ח׳ ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃ ט׳ ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ י׳ ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ יא׳ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ יב׳ ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ יג׳ ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ יד׳ ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ טו׳ והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ טז׳ ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ יז׳ ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ יח׳ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ יט׳ ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ כ׳ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃ כא׳ ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ כב׳ ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ כג׳ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ כד׳ ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ כה׳ ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ כו׳ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ כז׳ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ כח׳ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ כט׳ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ל׳ ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ לא׳ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃

ت : الأخت للأب لجميع الجهات :
الصحيحة : الجميع ب .
ث : الأخت جمع : الأخت إما
الأبوية .
ج : الصحيح إما الجميع أو
الأب : اسم الجميع ب : الأخوات
ح الصحيحات للأب الأخوات
الأب .
ه : الجميع الصحيح ك الجميع :
الجمع .
و : الأخ : الجميع الجميع : الجميع
الجميع : الجميع الجميع .
ز : الجميع الجميع : الجميع
الجميع : الجميع الجميع .
ط : الجميع الجميع : الجميع
الجميع : الجميع الجميع .
ي : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
يا : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
يب : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
يج : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
يد : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
يه : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
يو : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
يز : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
يح : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
يط : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
ك : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
كا : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
كب : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
كج : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
كد : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .
كه : الجميع الجميع ك الجميع :
الجميع الجميع .

١٦ : وأعطيه لي مهراً لامرأة :
لعلها لم تكن مخطوبة لأحد : أم لكي
أعطيه لأبيها .
١٧ : فإن أبى أبوها أن يعطيها له :
وزن لها فضة بمقدار المهر الذي
يعطيه للعذارى .
١٨ : لا تدع ساحرة تعيش :
١٩ : كل من ضاجع بهيمة يقتل قتلاً :
٢٠ : من ذبح لآلهة غير الرب وحده
يهلك .
٢١ : ولا تضطهد الغريب ولا تظلمه :
لأنكم كنتم غرباء في أرض مصر .
٢٢ : لا تسيئوا إلى أرملة ولا يتيم :
٢٣ : فإن أساءوا إليهم وصرخوا إليّ
سمعت صراخهم .
٢٤ : فيحمى غضبي عليكم فأقتلكم
بالسيف فتصير نساؤكم أرامل وأولادكم
يتامى .
٢٥ : إن أقرضت فضة لأحد من شعبي
الفقير الذي عندك فلا تكن له كالمرابي
ولا تأخذ منه ربحاً .
٢٦ : إن أخذت ثوب رهن من صاحبه
فإلى غروب الشمس ترده له .
٢٧ : لأنه غطاؤه الوحيد لجسده فبماذا
ينام ؟ فإذا صرخ إليّ أستجيب له لأني
رحيم .
٢٨ : لا تسب القضاة ولا تلعن رئيس
شعبك .
٢٩ : لا تؤخر تقدمة غلالك وعصيرك .
أعطني أبكار بنيك .
٣٠ : وهكذا تفعل بأبكار بقرك وغنمك
سبعة أيام تكون مع أمها وفي اليوم
الثامن تعطيني إياه .
٣١ : وتكونون لي قوماً مقدسين : فلا
تأكلوا لحماً فريسة في البرية بل ترمونه
للكلاب .

الفصل : ٢٣ .

١ : لا تقبل خبراً كاذباً .
٢ : لا تتبع الكثرة في عمل الشر :
ولا تشهد في دعوى بالانحراف
٣ : ولا تحابي الفقير في دعواه :
٤ : إن رأيت ثور عدوك أو حماره
ضالاً فرده له .
٥ : إن رأيت حمار مبغضك ساقطاً
تحت حمله فلا تتركه بل أقمه معه .
٦ : لا تحرف حق فقيرك في دعواه .
٧ : تباعد عن الأمر الكاذب ولا تقتل
البار والصديق لأني لا أبرر المذنب .
٨ : ولا تأخذ رشوة لأن الرشوة تعمي
المبصرين وتفسد كلام الأبرار .
٩ : ولا تضطهد الغريب فأنتم تعلمون
نفس الغريب لأنكم كنتم غرباء في أرض
مصر .
١٠ : ست سنين تزرع أرضك وتجمع
غلتها .
١١ : وفي السنة السابعة تتركها بورا
فيأكل فقراء شعبك ما تبقيه الوحوش
البرية وكذلك تفعل بكرمك وزيتونك .
١٢ : ستة أيام تعمل أعمالك وفي اليوم
السابع تستريح لكي يستريح ثورك
وحمارك ويتنفس ابن جاريتك والغريب .
١٣ : وكل ما قلت لكم احفظوه ولا
تذكروا اسم آلهة أخرى ولا يسمع من
أفواهكم .
١٤ : ثلاث مرات في السنة تعيد لي :
١٥ : عيد الفطير تأكل فطيراً سبعة
أيام كما أمرتك في وقت شهر أبيب لأنك
فيه خرجت من مصر ولا يظهر أمامي
فارغاً .
١٦ : وعيد الحصاد أبكار غلاتك التي
تزرعها في الحقل وعيد الجمع في آخر
السنة عند جمعك غلات حقلك .
١٧ : ثلاث مرات في السنة يظهر كل
ذكورك أمام السيد الرب .
١٨ : لا تذبح على خمير دم ذبيحتي
ولا يبيت شحم عيدي إلى الصباح .
١٩ : أبكار غلات أرضك تأتي بها إلى
بيت الرب إلهك . لا تطبخ جدي بلبن
أمه .
٢٠ : ها أنا مرسل ملاكاً قدامك ليحفظك
في الطريق ويدخلك إلى الموضع الذي
أعددته .
٢١ : فاحترز منه واسمع لصوته ولا
تتمرد عليه لأنه لا يصفح عن ذنوبكم
لأن اسمي فيه .
٢٢ : فإن سمعت لصوته وعملت كل ما
أقوله فإني أكون عدواً لأعدائك وأضايق
مضايقيك .
٢٣ : فإن ملاكي يسير قدامك ويدخلك
إلى الأموريين والحثيين والفرزيين
والكنعانيين والحويين واليبوسيين
فأبيدهم .
٢٤ : لا تسجد لآلهتهم ولا تعبدها ولا
تعمل كأعمالهم بل تهدمها وتكسر
أنصابها .
٢٥ : وتعبدون الرب إلهكم فيبارك
خبزك وماءك وأنزع المرض من بينكم .
٢٦ : لا تكون في أرضك مسقطة ولا
عاقر وأكمل عدد أيامك .
٢٧ : أرسل خوفي أمامك وأزعج كل
الشعوب الذين تأتي إليهم وأجعل جميع
أعدائك يولون الأدبار هاربين منك .
٢٨ : وأرسل الزنابير أمامك فتطرد
الحويين والكنعانيين والحثيين من أمامك .
٢٩ : لا أطردهم من أمامك في سنة
واحدة لئلا تصير الأرض خربة فتكثر
عليك وحوش البرية .
٣٠ : بل أطردهم من أمامك قليلاً قليلاً
إلى أن تثمر وترث الأرض .
٣١ : وأجعل تخومك من بحر سوف إلى
بحر فلسطين ومن البرية إلى النهر لأني
أدفع إلى أيديكم سكان الأرض فتطردهم
من أمامك .
٣٢ : لا تقطع معهم ولا مع آلهتهم
عهداً .
٣٣ : لا يسكنوا في أرضك لئلا يجعلوك
تخطئ إليّ لأنك إن عبدت آلهتهم
يكون ذلك فخاً لك .

חי : פתחה אשתו ותצא
ותלך ותהי לאיש אחר :
ט : ותלך ותהי לאיש
אחר ותרא עוד בבית
אביה ותשב שם כימים :
י : ויבא האיש האחרון
ויראה והנה האשה
יולדת בניה ובתה :
יא : ויאמר מה ראית
כי עשית את הדבר
הזה : ותאמר האשה
אל האיש הראשון
כי ראיתי והנה
הנערים הגדלים
מתהללים בבית
אביהם ואני
ראיתי כי
אין
בהם
כח
כי
אם
לשחק
ולשמח
ולעשות
כמלאכת
אנשים :
יב : ויאמר האיש
הראשון אל האשה
הנה אנכי
הולך
אל
בית
אבי
ואשבה
שם
כימים
רבים
עד
אשר
אדע
את
אשר
יעשה
לי
אבי
בדבר
הזה :
יג : ויבא האיש
הראשון אל בית
אביו ויראה והנה
הנערים הגדלים
מתהללים בבית
אביהם ויראה
והנה
אין
בהם
כח
כי
אם
לשחק
ולשמח
ולעשות
כמלאכת
אנשים :
יד : ויאמר האיש
הראשון אל אביו
הנה
אנכי
הולך
אל
בית
אבי
ואשבה
שם
כימים
רבים
עד
אשר
אדע
את
אשר
יעשה
לי
אבי
בדבר
הזה :
טו : ויאמר האיש
הראשון אל אביו
הנה
אנכי
הולך
אל
בית
אבי
ואשבה
שם
כימים
רבים
עד
אשר
אדע
את
אשר
יעשה
לי
אבי
בדבר
הזה :
טז : ויאמר האיש
הראשון אל אביו
הנה
אנכי
הולך
אל
בית
אבי
ואשבה
שם
כימים
רבים
עד
אשר
אדע
את
אשר
יעשה
לי
אבי
בדבר
הזה :
יז : ויאמר האיש
הראשון אל אביו
הנה
אנכי
הולך
אל
בית
אבי
ואשבה
שם
כימים
רבים
עד
אשר
אדע
את
אשר
יעשה
לי
אבי
בדבר
הזה :
יח : ויאמר האיש
הראשון אל אביו
הנה
אנכי
הולך
אל
בית
אבי
ואשבה
שם
כימים
רבים
עד
אשר
אדע
את
אשר
יעשה
לי
אבי
בדבר
הזה :

كلام : لط .

ا : كلام الجلا : كلم الذات : كلم الصفات : كلم الجنة الوجود الذات : كلم الجنة كلم الصفات الفعلية : الم كلمة كلم الفعل .

ب : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

ج : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

د : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

ه : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

و : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

ز : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

ح : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

ط : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

ي : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

يا : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

يب : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

يج : كلم الجلا الذات : كلم الجلا : كلم الذات : كلم الوجود الذات : كلم الجنة الوجود الذات : الم كلمة كلم الفعل .

صٓ : ٣٨ .

١ : ٱللَّٰهُ أَعْلَمُ بِمُرَادِهِ بِذٰلِكَ وَقُرِئَ بِكَسْرِ الدَّالِ
لِالْتِقَاءِ السَّاكِنَيْنِ : صَادِ اقْضِ مَا تَأْمُرُ بِهِ : وَقِيلَ
اسْمٌ لِلسُّورَةِ . وَقِيلَ : اسْمٌ لِلْبَحْرِ الَّذِي تَحْتَ
الْأَرْضِ السَّابِعَةِ : وَقِيلَ : اسْمٌ لِلْقُرْآنِ .

٢ : ٱلْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ : الشَّرَفِ : وَجَوَابُ الْقَسَمِ
إِنَّ كُلَّ إِلٰهٍ : مَعْبُودٍ بِحَقٍّ إِلَّا اللّٰهَ لَمَا زَادَ
وَكَذَّبَ : مُحَمَّدًا فِي قَوْلِهِ ذٰلِكَ .

٣ : ٱلْقُرُونِ : الْأُمَمِ الْمَاضِيَةِ مِنْ قَبْلِهِمْ فَنَادَوْا
بِالْعَذَابِ : بِالْإِيمَانِ بِهِ عِنْدَ نُزُولِهِ بِهِمْ وَلَاتَ
حِينَ مَنَاصٍ : لَيْسَ الْحِينُ حِينَ فِرَارٍ مِنَ الْعَذَابِ .

٤ : وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ يُحَذِّرُهُمُ
الْعَذَابَ وَيُبَشِّرُهُمْ بِالثَّوَابِ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
هُوَ سَاحِرٌ فِيمَا يُظْهِرُ كَذَّابٌ فِيمَا يَقُولُ .

٥ : أَجَعَلَ الْآلِهَةَ إِلٰهًا وَاحِدًا : بِقُدْرَتِهِ عَلَى
ذٰلِكَ إِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ : أَمْرٌ بَلِيغٌ .

٦ : وَٱنْطَلَقَ الْأَشْرَافُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا : بِأَنِ
ٱصْبِرُوا عَلَى آلِهَتِكُمْ إِنَّ هٰذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ :
مِنَّا فَلَا نُجِيبُهُ إِلَيْهِ .

٧ : مَا سَمِعْنَا بِهٰذَا : التَّوْحِيدِ فِي الْمِلَّةِ
الْآخِرَةِ : النَّصْرَانِيَّةِ أَيْ فِي زَمَانِهَا إِنْ هٰذَا
إِلَّا اخْتِلَاقٌ : كَذِبٌ مُفْتَعَلٌ .

٨ : ءَأُنْزِلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ : الْقُرْآنُ مِنْ بَيْنِنَا
بِتَفْضِيلِهِ عَلَيْنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْ ذِكْرِي :
الْقُرْآنِ بَلْ لَمَّا يَذُوقُوا عَذَابِ : فَلَوْ ذَاقُوهُ
لَصَدَّقُوا بِهِ وَلَمَا قَالُوا هٰذَا .

٩ : أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ :
الْغَالِبِ الْوَهَّابِ : الْمُنْعِمِ فَيَرْزُقُونَ مَنْ شَاءُوا
فَيَمْنَعُونَ مُحَمَّدًا النُّبُوَّةَ .

١٠ : أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ : فَلْيَصْعَدُوا فِيهَا
وَلْيَتَوَصَّلُوا إِلَى مَا يُرِيدُونَ .

١١ : جُنْدٌ مَا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ :
الْكُفَّارِ الَّذِينَ تَحَزَّبُوا عَلَى الرُّسُلِ .

١٢ : كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَادِ : الْمُلْكِ الثَّابِتِ .

١٣ : وَثَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحٰبُ الْأَيْكَةِ :
الشَّجَرِ الْمُلْتَفِّ وَهُمْ قَوْمُ شُعَيْبٍ أُولٰئِكَ
الْأَحْزَابُ .

١٤ : إِنْ مَا كُلٌّ إِلَّا كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ عِقَابِ :
فَوَجَبَ عِقَابِي لَهُمْ .

١٥ : وَمَا يَنْظُرُ هٰؤُلَاءِ : كُفَّارُ مَكَّةَ إِلَّا صَيْحَةً
وَاحِدَةً : نَفْخَةَ الْبَعْثِ مَا لَهَا مِنْ فَوَاقٍ : رُجُوعٍ
أَوْ إِفَاقَةٍ .

١٦ : وَقَالُوا عَجِّلْ لَنَا قِطَّنَا : نَصِيبَنَا مِنَ الْعَذَابِ
قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ : يَوْمِ الْقِيَامَةِ .

١٧ : ٱصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَٱذْكُرْ عَبْدَنَا دَاوُدَ
ذَا الْأَيْدِ : الْقُوَّةِ فِي الدِّينِ إِنَّهُ أَوَّابٌ : رَجَّاعٌ
إِلَى مَرْضَاتِنَا .

١٨ : إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ :
مِنْ بَعْدِ الزَّوَالِ إِلَى الْغُرُوبِ وَالْإِشْرَاقِ : وَقْتِ
الضُّحَى .

١٩ : وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً : مَجْمُوعَةً إِلَيْهِ كُلٌّ لَهُ
أَوَّابٌ : مُسَبِّحٌ لِلَّهِ .

٢٠ : وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ بِالْهَيْبَةِ وَالْحَرَسِ وَآتَيْنَاهُ
الْحِكْمَةَ : النُّبُوَّةَ وَفَصْلَ الْخِطَابِ : الْبَيِّنَةَ عَلَى
الْمُدَّعِي وَالْيَمِينَ عَلَى الْمُدَّعَى عَلَيْهِ .

ܛ : ܘܗܘܘ ܟܪ̈ܘܒܐ ܦܪ̈ܝܣܝܢ ܓܦ̈ܝܗܘܢ
ܡܢ ܠܥܠ : ܘܡܛܠܠܝܢ ܒܓܦ̈ܝܗܘܢ ܥܠ ܚܘܣܝܐ :
ܘܐܦ̈ܝܗܘܢ ܚܕ ܠܘܩܒܠ ܚܕ : ܥܠ ܚܘܣܝܐ
ܗܘܘ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܕܟܪ̈ܘܒܐ .

ܝ : ܘܥܒܕ ܦܬܘܪܐ ܕܩܝܣܐ ܕܫܛܐ :
ܬܪܬܝܢ ܐܡ̈ܝܢ ܐܘܪܟܗ : ܘܐܡܬܐ ܦܬܝܗ : ܘܐܡܬܐ
ܘܦܠܓܐ ܪܘܡܗ .

ܝܐ : ܘܚܦܝܗ ܕܗܒܐ ܕܟܝܐ : ܘܥܒܕ ܠܗ
ܟܠܝܠܐ ܕܕܗܒܐ ܥܠ ܣܦܬܗ ܚܕܪ ܚܕܪ .

ܝܒ : ܘܥܒܕ ܠܗ ܣܦܬܐ ܦܫܟܐ ܚܕܪ ܚܕܪ :
ܘܥܒܕ ܠܗ ܟܠܝܠܐ ܕܕܗܒܐ ܥܠ ܣܦܬܗ ܚܕܪ
ܚܕܪ .

ܝܓ : ܘܐܫܕ ܠܗ ܐܪܒܥ ܥܙ̈ܩܢ ܕܕܗܒܐ :
ܘܝܗܒ ܥܙ̈ܩܬܐ ܥܠ ܐܪܒܥ ܩܪ̈ܢܬܐ ܥܠ ܐܪܒܥ
ܪ̈ܓܠܘܗܝ .

ܝܕ : ܠܘܩܒܠ ܣܦܬܗ ܗܘܝ ܥܙ̈ܩܬܗ :
ܕܘܟܬܐ ܠܡܘ̈ܛܐ ܠܡܫܩܠܗ ܠܦܬܘܪܐ .

ܝܗ : ܘܥܒܕ ܡܘ̈ܛܐ ܕܩܝܣܐ ܕܫܛܐ :
ܘܚܦܐ ܐܢܘܢ ܕܗܒܐ : ܠܡܫܩܠ ܒܗܘܢ ܦܬܘܪܐ .

ܝܘ : ܘܥܒܕ ܡܐܢ̈ܐ ܕܥܠ ܦܬܘܪܐ :
ܩܥܪ̈ܘܗܝ : ܘܟܦ̈ܘܗܝ : ܘܩܣ̈ܘܬܗ :
ܘܡܢ̈ܩܝܬܐ ܕܡܬܢܣܟܐ ܒܗܝܢ : ܕܕܗܒܐ ܕܟܝܐ .

ܝܙ : ܘܥܒܕ ܡܢܪܬܐ ܕܕܗܒܐ ܕܟܝܐ :
ܕܢܓܝܕܐ ܥܒܕܗ ܠܡܢܪܬܐ : ܫܩܗ ܘܩܢܝܗ :
ܘܟܣ̈ܝܗ : ܘܚܙܘ̈ܪܝܗ : ܘܫܘܫ̈ܢܝܗ :
ܡܢܗ ܗܘܘ .

ܝܚ : ܘܫܬܐ ܩܢ̈ܝܢ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢ ܓܢ̈ܒܝܗ :
ܬܠܬܐ ܩܢ̈ܝ ܡܢܪܬܐ ܡܢ ܓܢܒܗ ܚܕ : ܘܬܠܬܐ
ܩܢ̈ܝ ܡܢܪܬܐ ܡܢ ܓܢܒܗ ܐܚܪܢܐ .

ܝܛ : ܬܠܬܐ ܟܣ̈ܝܢ ܡܫܩܕܝܢ ܒܩܢܝܐ ܚܕ :
ܚܙܘܪܐ ܘܫܘܫܢܐ : ܘܬܠܬܐ ܟܣ̈ܝܢ ܡܫܩܕܝܢ
ܒܩܢܝܐ ܚܕ . ܚܙܘܪܐ ܘܫܘܫܢܐ : ܗܟܢܐ ܠܫܬܐ
ܩܢ̈ܝܢ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢܗ ܡܢ ܡܢܪܬܐ .

ܟ : ܘܒܡܢܪܬܐ ܐܪܒܥܐ ܟܣ̈ܝܢ ܡܫܩܕܝܢ :
ܚܙܘܪܐ ܘܫܘܫܢܐ .

ܟܐ : ܚܙܘܪܐ ܬܚܝܬ ܬܪܝܢ ܩܢ̈ܝܢ ܕܡܢܗ :
ܘܚܙܘܪܐ ܬܚܝܬ ܬܪܝܢ ܩܢ̈ܝܢ ܕܡܢܗ : ܘܚܙܘܪܐ
ܬܚܝܬ ܬܪܝܢ ܩܢ̈ܝܢ ܕܡܢܗ . ܗܟܢܐ ܠܫܬܐ
ܩܢ̈ܝܢ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢܗ ܡܢ ܡܢܪܬܐ .

ܟܒ : ܘܚܙܘ̈ܪܝܗ ܘܩܢ̈ܝܗ ܡܢܗ ܗܘܘ :
ܟܠܗ ܕܢܓܝܕܐ ܚܕܐ ܕܕܗܒܐ ܕܟܝܐ .

ܟܓ : ܘܥܒܕ ܫܒܥܐ ܫܪ̈ܓܝܗ : ܘܡܠܩܛ̈ܝܗ :
ܘܡܚܬ̈ܝܗ : ܕܕܗܒܐ ܕܟܝܐ .

ܟܕ : ܡܢ ܟܟܪܐ ܕܕܗܒܐ ܕܟܝܐ ܥܒܕܗ :
ܠܗ ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܐܢ̈ܝܗ .

ܟܗ : ܘܥܒܕ ܡܕܒܚܐ ܕܒܣ̈ܡܐ ܕܩܝܣܐ
ܕܫܛܐ : ܐܡܬܐ ܐܘܪܟܗ : ܘܐܡܬܐ ܦܬܝܗ ܡܪܒܥ :
ܘܬܪܬܝܢ ܐܡ̈ܝܢ ܪܘܡܗ . ܡܢܗ ܗܘܝ ܩܪ̈ܢܬܗ .

ܟܘ : ܘܚܦܝܗ ܕܗܒܐ ܕܟܝܐ : ܠܐܓܪܗ
ܘܠܟܘܬܠ̈ܘܗܝ ܚܕܪ ܚܕܪ : ܘܠܩܪ̈ܢܬܗ . ܘܥܒܕ ܠܗ
ܟܠܝܠܐ ܕܕܗܒܐ ܚܕܪ ܚܕܪ .

ܟܙ : ܘܬܪܬܝܢ ܥܙ̈ܩܢ ܕܕܗܒܐ ܥܒܕ ܠܗ :
ܠܬܚܬ ܡܢ ܟܠܝܠܗ ܥܠ ܬܪܬܝܢ ܙܘ̈ܝܬܗ :
ܥܠ ܬܪܝܢ ܓܢ̈ܒܘܗܝ : ܕܘܟܬܐ ܠܡܘ̈ܛܐ ܠܡܫܩܠܗ
ܒܗܘܢ .

ܟܚ : ܘܥܒܕ ܡܘ̈ܛܐ ܕܩܝܣܐ ܕܫܛܐ :
ܘܚܦܐ ܐܢܘܢ ܕܗܒܐ .

ܟܛ : ܘܥܒܕ ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܩܕܝܫܐ :
ܘܩܛܘܪܐ ܕܒܣ̈ܡܐ ܕܟܝܐ : ܥܒܕܐ ܕܡܒܣܡܢܐ .

ܕܪܘܚܐ ܕܓܪܒܝܐ : ܥܒܕܠܗ ܥܣܪܝܢ ܕܦܐ .
ܟܘ : ܘܐܪܒܥܝܢ ܐܣܟܦܝܢ ܕܣܐܡܐ : ܬܪܬܝܢ
ܐܣܟܦܝܢ ܬܚܝܬ ܕܦܐ ܚܕ : ܘܬܪܬܝܢ ܐܣܟܦܝܢ
ܬܚܝܬ ܕܦܐ ܐܚܪܢܐ .
ܟܙ : ܘܠܓܢܒܐ ܡܫܟܢܐ ܡܢ ܡܥܪܒܐ :
ܥܒܕܠܗ ܫܬܐ ܕܦܐ .
ܟܚ : ܘܬܪܬܝܢ ܕܦܐ ܥܒܕܠܗ ܠܙܘܝܬܐ
ܕܡܫܟܢܐ ܒܣܘܦܝܗܘܢ .
ܟܛ : ܘܗܘܘ ܡܬܐܡܝܢ ܡܢ ܠܬܚܬ :
ܘܐܟܚܕܐ ܡܠܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܪܫܝܗܘܢ ܥܠ ܥܙܩܬܐ
ܚܕܐ : ܗܟܢܐ ܥܒܕܠܗ ܠܬܪܘܝܗܘܢ ܠܬܪܬܝܢ
ܙܘܝܬܐ .
ܠ : ܘܗܘܘ ܬܡܢܝܐ ܕܦܐ : ܘܐܣܟܦܝܗܘܢ
ܕܣܐܡܐ ܫܬܬܥܣܪ : ܬܪܬܝܢ ܐܣܟܦܝܢ ܬܚܝܬ
ܕܦܐ ܚܕ : ܘܬܪܬܝܢ ܐܣܟܦܝܢ ܬܚܝܬ ܕܦܐ ܐܚܪܢܐ .
ܠܐ : ܘܥܒܕܠܗ ܡܥܒܪܢܐ ܕܩܝܣܐ ܕܫܛܐ :
ܚܡܫܐ ܠܕܦܐ ܕܓܢܒܗ ܚܕ ܕܡܫܟܢܐ .
ܠܒ : ܘܚܡܫܐ ܡܥܒܪܝܢ ܠܕܦܐ ܕܓܢܒܗ
ܐܚܪܢܐ ܕܡܫܟܢܐ : ܘܚܡܫܐ ܡܥܒܪܝܢ ܠܕܦܐ ܕܓܢܒܗ
ܕܡܫܟܢܐ ܠܣܘܦܝܗܘܢ ܡܢ ܡܥܪܒܐ .
ܠܓ : ܘܥܒܕܠܗ ܡܥܒܪܢܐ ܡܨܥܝܐ ܠܡܥܒܪܘ
ܒܓܘ ܕܦܐ : ܡܢ ܪܝܫܐ ܓܢܒܐ ܠܪܝܫܐ .
ܠܕ : ܘܕܦܐ ܚܦܝܠܗ ܕܗܒܐ : ܘܥܙܩܬܗܘܢ
ܥܒܕܠܗ ܕܗܒܐ ܐܬܪܐ ܠܡܥܒܪܢܐ : ܘܚܦܝܠܗ ܐܢܝ
ܠܡܥܒܪܢܐ ܕܗܒܐ .
ܠܗ : ܘܥܒܕܠܗ ܦܪܕܐ ܕܬܟܠܬܐ : ܘܐܪܓܘܢܐ :
ܘܙܘܪܩܐ ܕܣܘܪܓܐ : ܘܟܬܢܐ ܚܒܝܟܐ .
ܥܒܕܐ ܕܚܟܝܡܐ : ܥܒܕܠܗ ܟܪܘܒܐ .
ܠܘ : ܘܥܒܕܠܗ ܠܗ ܐܪܒܥܐ ܣܡܟܐ
ܕܫܛܐ : ܘܚܦܝܠܗ ܐܢܝ ܕܗܒܐ : ܘܠܘܢܬܝܗܘܢ
ܕܗܒܐ : ܘܥܒܕܠܗ ܠܗܘܢ ܐܪܒܥܐ ܐܣܟܦܝܢ
ܕܣܐܡܐ .
ܠܙ : ܘܥܒܕܠܗ ܦܪܕܐ ܠܬܪܥܐ ܕܡܫܟܢܐ :
ܕܬܟܠܬܐ : ܘܐܪܓܘܢܐ : ܘܙܘܪܩܐ ܕܣܘܪܓܐ :
ܘܟܬܢܐ ܚܒܝܟܐ : ܥܒܕܐ ܕܪܩܡܐ .
ܠܚ : ܘܚܡܫܐ ܣܡܟܘܗܝ ܘܠܘܢܬܗܘܢ :
ܘܚܦܝܠܗ ܪܫܝܗܘܢ ܘܥܙܩܬܗܘܢ :
ܕܗܒܐ : ܘܐܣܟܦܝܗܘܢ ܚܡܫܐ ܕܢܚܫܐ .

ܨܚܚܐ : ܠܙ .

ܐ : ܘܥܒܕܠܗ ܒܨܠܐܝܠ ܩܒܘܬܐ ܕܩܝܣܐ
ܕܫܛܐ : ܬܪܬܝܢ ܐܡܝܢ ܘܦܠܓܐ ܐܘܪܟܗ :
ܘܐܡܬܐ ܘܦܠܓܐ ܦܬܝܗ : ܘܐܡܬܐ ܘܦܠܓܐ ܪܘܡܗ .
ܒ : ܘܚܦܝܠܗ ܕܗܒܐ ܕܟܝܐ ܡܢ ܠܓܘ ܘܡܢ
ܠܒܪ : ܘܥܒܕܠܗ ܠܗ ܟܠܝܠܐ ܕܕܗܒܐ ܚܕܪ ܚܕܪܐ .
ܓ : ܘܢܬܟܠܗ ܐܪܒܥ ܥܙܩܬܐ ܕܕܗܒܐ
ܥܠ ܐܪܒܥ ܪܓܠܬܗ : ܬܪܬܝܢ ܥܙܩܬܐ ܥܠ
ܓܢܒܗ ܚܕ : ܘܬܪܬܝܢ ܥܙܩܬܐ ܥܠ ܓܢܒܗ
ܐܚܪܢܐ .
ܕ : ܘܥܒܕܠܗ ܩܢܝܐ ܕܩܝܣܐ ܕܫܛܐ :
ܘܚܦܝܠܗ ܐܢܝ ܕܗܒܐ .
ܗ : ܘܐܥܠ ܩܢܝܐ ܒܥܙܩܬܐ : ܥܠ ܓܢܒܗ
ܕܩܒܘܬܐ : ܠܡܫܩܠܬܗ ܠܩܒܘܬܐ .
ܘ : ܘܥܒܕܠܗ ܟܦܘܪܬܐ ܕܕܗܒܐ ܕܟܝܐ : ܬܪܬܝܢ
ܐܡܝܢ ܘܦܠܓܐ ܐܘܪܟܗ : ܘܐܡܬܐ ܘܦܠܓܐ ܦܬܝܗ .
ܙ : ܘܥܒܕܠܗ ܬܪܝܢ ܟܪܘܒܐ ܕܕܗܒܐ :
ܕܡܩܘܫܬܐ ܥܒܕܠܗ ܐܢܝ : ܡܢ ܬܪܝܢ ܣܘܦܐܘܗܝ
ܕܟܦܘܪܬܐ .
ܚ : ܟܪܘܒܐ ܚܕ ܡܢ ܣܘܦܗ ܡܟܐ : ܘܟܪܘܒܐ
ܐܚܪܢܐ ܡܢ ܣܘܦܗ ܐܚܪܢܐ : ܠܒܪ ܡܢ ܟܦܘܪܬܐ
ܥܒܕܠܗ ܟܪܘܒܐ ܡܢ ܬܪܝܢ ܣܘܦܐܘܗܝ .

ܗ̈ܘܘ ܠܗ: ܬܘܒ ܦܘܪ̈ܫܢܐ ܡܢ ܨܦܪ ܠܨܦܪ.
ܕ : ܘܐܬܘ ܟܠܗܘܢ ܚܟܝ̈ܡܐ ܕܥܒܕܝܢ
ܥܒܕܐ ܕܩܘܕܫܐ : ܐܢܫ ܐܢܫ ܡܢ ܥܒܕܐ
ܕܗܘܘ ܥܒܕܝܢ.
ܗ : ܘܐܡܪܘ ܠܡܘܫܐ ܡܣܓܝܢ ܥܡܐ
ܠܡܝܬܝܘ : ܝܬܝܪ ܥܒܕܐ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܦܩܕ
ܡܪܝܐ ܠܡܥܒܕ.
ܘ : ܘܦܩܕ ܡܘܫܐ ܘܥܒܪܘ ܩܠܐ
ܒܡܫܪܝܬܐ : ܘܐܡܪܘ : ܓܒܪܐ : ܐܘ ܐܢܬܬܐ : ܠܐ
ܢܥܒܕܘܢ ܬܘܒ ܥܒܕܐ ܠܦܘܪܫܢܐ ܕܩܘܕܫܐ :
ܘܐܬܟܠܝ ܥܡܐ ܡܢ ܕܠܡܝܬܝܘ.
ܙ : ܘܥܒܕܐ ܗܘܐ ܣܦܩ ܠܗܘܢ ܥܒܕܐ
ܠܡܥܒܕܗ : ܘܐܘܬܪܘ.
ܚ : ܘܥܒܕܘ ܟܠ ܚܟܝܡܝ ܠܒܐ : ܘܥܒܕ̈ܝ
ܥܒܕܐ : ܡܫܟܢܐ ܥܣܪ ܝܪ̈ܝܥܢ ܕܒܘܨܐ ܥܒܝܕܐ :
ܘܬܟܠܬܐ : ܘܐܪܓܘܢܐ : ܘܨܒܥ ܙܚܘܪܝܬܐ .
ܟܪ̈ܘܒܐ ܥܒܕܐ ܕܐܘܡܢܐ : ܥܒܕܘ ܐܢܝܢ .
ܛ : ܐܘܪܟܗ ܕܝܪܝܥܬܐ ܚܕܐ : ܥܣܪܝܢ
ܘܬܡܢܐ ܐܡܝܢ : ܘܦܬܝܗ ܐܪܒܥ ܐܡܝܢ
ܕܝܪܝܥܬܐ ܚܕܐ : ܡܫܘܚܬܐ ܚܕܐ ܠܟܠܗܝܢ
ܝܪ̈ܝܥܬܐ .
ܝ : ܘܠܦܟܘ ܚܡܫ ܝܪ̈ܝܥܢ ܚܕܐ ܒܚܕܐ :
ܘܚܡܫ ܝܪ̈ܝܥܢ ܠܦܟܘ ܚܕܐ ܒܚܕܐ .
ܝܐ : ܘܥܒܕܘ ܥܘܩ̈ܐ ܕܬܟܠܬܐ : ܥܠ
ܣܦܬܗ ܕܝܪܝܥܬܐ ܚܕܐ : ܡܢ ܣܛܪܗ ܕܠܘܦܟܐ :
ܘܗܟܢܐ ܥܒܕܘ ܒܣܦܬܗ ܕܝܪܝܥܬܐ ܡܢ
ܣܛܪܐ ܕܠܘܦܟܐ ܐܚܪܢܐ .
ܝܒ : ܚܡܫܝܢ ܥܘܩ̈ܐ ܥܒܕܘ ܠܝܪܝܥܬܐ
ܚܕܐ : ܘܚܡܫܝܢ ܥܘܩ̈ܐ ܥܒܕܘ ܒܣܛܪܗ
ܕܝܪܝܥܬܐ ܚܕܐ ܕܠܘܦܟܐ ܐܚܪܢܐ : ܘܡܩܒܠܢ
ܥܘܩ̈ܐ ܚܕܐ ܠܘܩܒܠ ܚܕܐ .
ܝܓ : ܘܥܒܕܘ ܚܡܫܝܢ ܦܘܪ̈ܦܝܢ

ܕܕܗܒܐ : ܘܠܦܟܘ ܝܪ̈ܝܥܬܐ ܚܕܐ ܒܚܕܐ
ܒܦܘܪ̈ܦܝܢ : ܘܗܘܐ ܡܫܟܢܐ ܚܕ .
ܝܕ : ܘܥܒܕܘ ܝܪ̈ܝܥܬܐ ܕܣܥܪܐ : ܠܡܛܠܠܘ
ܥܠ ܡܫܟܢܐ : ܚܕܥܣܪܐ ܝܪ̈ܝܥܢ ܥܒܕܘ ܐܢܝܢ .
ܝܗ : ܐܘܪܟܗ ܕܝܪܝܥܬܐ ܚܕܐ : ܬܠܬܝܢ
ܐܡܝܢ : ܘܦܬܝܗ ܐܪܒܥ ܐܡܝܢ ܕܝܪܝܥܬܐ ܚܕܐ :
ܡܫܘܚܬܐ ܚܕܐ ܠܚܕܥܣܪܐ ܝܪ̈ܝܥܢ .
ܝܘ : ܘܠܦܟܘ ܚܡܫ ܝܪ̈ܝܥܢ ܠܚܘܕܝܗܝܢ
ܘܫܬ ܝܪ̈ܝܥܢ ܠܚܘܕܝܗܝܢ .
ܝܙ : ܘܥܒܕܘ ܥܘܩ̈ܐ ܚܡܫܝܢ : ܥܠ
ܣܦܬܗ ܕܝܪܝܥܬܐ ܡܢ ܣܛܪܐ ܕܠܘܦܟܐ :
ܘܚܡܫܝܢ ܥܘܩ̈ܐ ܥܒܕܘ ܥܠ ܣܦܬܗ
ܕܝܪܝܥܬܐ ܕܠܘܦܟܐ ܐܚܪܢܐ .
ܝܚ : ܘܥܒܕܘ ܦܘܪ̈ܦܝܢ ܕܢܚܫܐ ܚܡܫܝܢ :
ܠܡܠܦܟܘܗ ܠܡܛܠܠܐ : ܕܢܗܘܐ ܚܕ .
ܝܛ : ܘܥܒܕܘ ܬܟܣܝܬܐ ܠܡܛܠܠܐ : ܡܫܟ̈ܐ
ܕܕܟܪ̈ܐ ܕܡܣܡܩܢܐ : ܘܬܟܣܝܬܐ ܕܡܫܟ̈ܐ
ܕܣܣܓܘܢܐ ܡܢ ܠܥܠ .
ܟ : ܘܥܒܕܘ ܕܦ̈ܐ ܠܡܫܟܢܐ ܕܩܝ̈ܣܐ
ܕܫܛܐ ܩܝ̈ܡܐ .
ܟܐ : ܥܣܪ ܐܡܝܢ ܐܘܪܟܗ ܕܕܦܐ ܚܕܐ :
ܘܐܡܬܐ ܘܦܠܓܗ ܕܐܡܬܐ ܦܬܝܗ ܕܕܦܐ ܚܕܐ .
ܟܒ : ܬܪܬܝܢ ܐܝ̈ܕܝܢ ܠܕܦܐ ܚܕܐ : ܘܡܩܒܠܢ
ܬܪܬܝܢ ܠܕܦܐ ܐܚܪܢܐ : ܗܟܢܐ ܥܒܕܘ ܠܟܠܗܝܢ
ܕܦ̈ܐ ܕܡܫܟܢܐ .
ܟܓ : ܘܥܒܕܘ ܕܦ̈ܐ ܠܡܫܟܢܐ : ܥܣܪܝܢ
ܕܦ̈ܐ ܠܬܝܡܢܐ ܕܪܘܚܐ ܕܬܝܡܢܐ .
ܟܕ : ܘܐܪܒܥܝܢ ܣܡ̈ܟܐ ܕܣܐܡܐ ܥܒܕܘ
ܬܚܝܬ ܥܣܪܝܢ ܕܦ̈ܐ : ܬܪܬܝܢ ܣܡ̈ܟܐ ܬܚܝܬ
ܕܦܐ ܚܕܐ ܠܬܪܬܝܢ ܐܝ̈ܕܝܗ̇ : ܘܬܪܬܝܢ ܣܡ̈ܟܐ
ܬܚܝܬ ܕܦܐ ܚܕܐ ܠܬܪܬܝܢ ܐܝ̈ܕܝܗ̇ ܥܒܕܘ .
ܟܗ : ܘܠܣܛܪܗ ܐܚܪܢܐ ܕܡܫܟܢܐ : ܠܓܪܒܝܐ

ح : وأيضا ما بقي إلا مثل حلمه :
ما بقي إلا مثل دوسه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولهم : والمجتمع موتنا .
ح : وضمير هو بقيا بنا :
ح إلا مثل حلمه : أيضا به بقيا :
وجنا : وجد ذرات قوتنا دوسها :
ما بقي إلا مثل قوتنا لهذا .
ح : ما بقيا إلا مثل حلمه :
وأيضا : وجوبا : وجد ذرات قوتنا :
وهذا دليل : وجد ما بقي إلا مثل
قولنا : أيضا به .
ه : وجد أيضا مثل به لنا
دليل حلمه . وضمير هو في حد :
والمل قولنا : وجوبا : وجد ذرات
قوتنا دليل : وجد ما بقي إلا مثل
قولنا : أيضا به .
و : وجد بقي إلا مثل حلمه :
وجد ما بقي إلا مثل قوتنا :
والمل قولنا : لبقيا والقوتنا .
ز : وضمير هو بقيا بنا : وأيضا به
والمل قولنا : لبقيا والقوتنا .
ح : وأيضا به ما بقي إلا مثل :
وجد ما بقي إلا مثل قوتنا لهذا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا :
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ط : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ي : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يا : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يب : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يج : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يد : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يه : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يو : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يز : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يح : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يط : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ك : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كا : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كب : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كج : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كد : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كه : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كو : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كز : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كح : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كط : وضمير هو بقيا بنا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ل : وأيضا موجا لبقيا بهذا : سواء
وضمير هو بقيا بنا : وجد ذرات
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
لا : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
لب : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
لج : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
لد : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
له : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
لو : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
لز : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
لح : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
لط : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
م : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ما : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
مب : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
مج : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
مد : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
مه : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
مو : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
مز : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
مح : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
مط : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .

حلقة : له .

١ : وبقيه لمل : وأيضا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ب : وبقيا موجا لمل وأيضا :
وجد ما بقي إلا مثل حلمه :
أيضا به قوتنا لهذا : لبقيا وضعف
أجنا : والمل قولنا : لبقيا وضعف
أجنا .
ج : وضمير هو بقيا بنا : سواء
وضمير هو بقيا بنا : وجد ذرات
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
د : وأيضا موجا لبقيا بهذا : سواء
وضمير هو بقيا بنا : وجد ذرات
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ه : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
و : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ز : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ح : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ط : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ي : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يا : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يب : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يج : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يد : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يه : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يو : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يز : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يح : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
يط : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
ك : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كا : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كب : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كج : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كد : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كه : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كو : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كز : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كح : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .
كط : وأيضا موجا لبقيا بهذا : وجد
ما بقي إلا مثل حلمه : أيضا به
قوتنا لهذا : لبقيا وضعف أجنا :
والمل قولنا : لبقيا وضعف أجنا .

٢٤ : وتكون لهارون وبنيه حقا دائما من بني اسرائيل لانها
تنويف هو وتنويف سوق من بني اسرائيل من ذبائح سلامتهم
٢٥ : وتنويف هو لدى الرب . وهذا ما تعمله لهم لتقديسهم
لكهنتي . خذ ثورا واحدا ابن بقر واثنين من الكباش
٢٦ : صحيحين . وخبز فطير وقرصا فطيرا ملتوتا بزيت
وملة فطيرة مدهونة بزيت من دقيق حنطة تصنعها .
٢٧ : وتجعلها على يدي هارون وعلى يدي بنيه وتنوفها
٢٨ : تنويفا امام الرب . وتأخذها من ايديهم وتحرقها
على المذبح على المحرقة رائحة سرور امام الرب هي
٢٩ : وقود للرب . وتأخذ الصدر من كبش التكريس الذي
لهارون وتنوفه تنويفا امام الرب فيكون نصيبك .
٣٠ : وتقدس صدر التنويف وسوق التقدمة التي نوفت
من كبش التكريس الذي لهارون ومن نصيب بنيه .
٣١ : ويكون لهارون وبنيه حقا دائما من بني اسرائيل
لانها تقدمة هي وتكون تقدمة من بني اسرائيل من
٣٢ : ذبائح سلامتهم تقدمتهم للرب . وتكون ثياب
القدس التي لهارون لبنيه من بعده ليمسح فيها
٣٣ : ويملأ يدهما فيها . سبعة ايام يلبسها الكاهن الذي
يكون ابنا من بنيه عوضا عنه الذي يدخل خيمة
٣٤ : الاجتماع ليخدم في القدس . واما الكبش فتأخذ
لحمه وتطبخه في مكان مقدس . ويأكل هارون وبنوه
٣٥ : لحم الكبش وخبز السلة على باب خيمة الاجتماع .
فيأكلون الشيء الذي به كفر عنهم ليملأ يدهما
٣٦ : ليقدسهما . والغريب لا يأكل منه لانه مقدس .
٣٧ : وكل ما بقي من لحم الكبش ومن الخبز الى الصباح
فتحرق النار ما بقي . لا يؤكل لانه مقدس .
٣٨ : وهكذا تعمل لهارون ولبنيه حسب كل ما امرتك .
٣٩ : سبعة ايام تملأ يدهما . وتقرب كل يوم ثورا
٤٠ : واحدا ذبيحة خطية على التكفير . وتطهر المذبح
بتكفيرك عليه وتمسحه لتقدسه . سبعة ايام تكفر
٤١ : على المذبح وتقدسه فيكون المذبح قدس اقداس .
كل من مس المذبح يكون مقدسا . وهذا ما تعمله على
٤٢ : المذبح خروفان حوليان في اليوم دائما . الخروف
الواحد تعمله في الصباح والخروف الثاني تعمله بين
٤٣ : العشاءين . وعشر من الدقيق مخلوطا بربع الهين من
زيت مرضوض وربع الهين من الخمر سكيبا للخروف
٤٤ : الواحد . والخروف الثاني تعمله بين العشاءين
كتقدمة الصباح وكسكيبها تعمله رائحة سرور وقودا
٤٥ : للرب . وقودا دائما في اجيالكم على باب خيمة
الاجتماع امام الرب حيث اجتمع بكم لاتكلم اليك
٤٦ : هناك . واجتمع هناك ببني اسرائيل فيتقدس بمجدي .
٤٧ : وقدست خيمة الاجتماع والمذبح وهارون وبنيه
٤٨ : اقدس لكهنتي . واسكن في وسط بني اسرائيل
٤٩ : واكون لهم الها . فيعلمون اني انا الرب الههم الذي
اخرجهم من ارض مصر لاسكن في وسطهم انا الرب
الههم .

الفصل : ٣٠ .

١ : وتصنع مذبحا لتبخير البخور من خشب السنط
٢ : تصنعه . ذراعا طوله وذراعا عرضه مربعا يكون
وذراعين ارتفاعه . قروله منه قرونه
٣ : تكون . وتغشيه ذهبا نقيا سطحه حواليه وقرونه
٤ : وتعمل له اكليلا من ذهب حواليه . وعملتين من
ذهب تعملهما له تحت اكليله على جانبيه الجانبين
تكونان اماكن لعصوين يحمل بهما . وتعمل العصوين
٥ : من خشب السنط وتغشيهما ذهبا . وتدخل العصوين
في حلقات على جانبي المذبح ليحمل بهما المذبح .
٦ : وتجعله امام الحجاب الذي على تابوت الشهادة امام
الغطاء الذي على الشهادة حيث اجتمع بك هناك .
٧ : ويوقد هارون عليه بخور عطر كل صباح . عند اصلاحه
٨ : السرج يوقده . وعند ايقاد هارون السرج بين العشاءين
يوقده بخورا دائما امام الرب في اجيالكم . لا تصعدوا
عليه بخورا اجنبيا ولا محرقة ولا تقدمة ولا تسكبوا
٩ : عليه سكيبا . ويكفر هارون على قرونه مرة في السنة
من دم ذبيحة خطية التكفير مرة في السنة يكفر عليه
في اجيالكم . قدس اقداس هو للرب .
١٠ : وكلم الرب موسى قائلا . اذا احصيت بني اسرائيل
حسب عدتهم فليعط كل واحد منهم فداء نفسه للرب
١١ : عند احصائهم لئلا يكون بينهم ضربة عند احصائهم .
١٢ : هذا يعطي كل من يعبر على المحصين نصف شاقل
بشاقل القدس . عشرون جيرة الشاقل نصف شاقل
تقدمة للرب . كل من يعبر على المحصين من ابن
عشرين سنة فصاعدا يعطي تقدمة الرب . الغني لا
يكثر والفقير لا يقلل من نصف الشاقل عند اعطاء
١٣ : تقدمة الرب لتكفير على انفسكم . وتأخذ فضة
التكفير من لدن بني اسرائيل وتجعلها على خدمة
خيمة الاجتماع فتكون لبني اسرائيل تذكارا امام
١٤ : الرب للتكفير على انفسكم . وكلم الرب موسى قائلا
١٥ : وتصنع مرحضا من نحاس وقاعدته من نحاس للغسل
وتجعله بين خيمة الاجتماع والمذبح وتجعل فيه ماء
١٦ : فيغسل هارون وبنوه منه ايديهم وارجلهم . عند
دخولهم خيمة الاجتماع يغتسلون بماء لئلا يموتوا
١٧ : او عند قربهم من المذبح للخدمة لاحراق وقود
١٨ : للرب فيغسلون ايديهم وارجلهم لئلا يموتوا . وهذه
١٩ : تكون لهم فريضة دائمة له ولنسله في اجيالهم .
٢٠ : وكلم الرب موسى قائلا . وانت فخذ لك افخر
الاطياب مر مائع خمسمائة شاقل وقرفة طيبة نصفها
مائتان وخمسون شاقلا وقصب طيب مائتان وخمسون
٢١ : شاقلا . وسليخة مائتان وخمسون شاقلا بشاقل القدس
٢٢ : وهين زيتون مقدار هين . فتعمل منها دهن مسحة
قدسا صنعة العطار دهن مسحة قدسا يكون . وبه
٢٣ : تمسح خيمة الاجتماع وتابوت الشهادة وكل امتعة
٢٤ : الخدمة والمائدة وكل امتعتها والمنارة وكل امتعتها
٢٥ : ومذبح البخور ومذبح المحرقة وكل امتعته والمرحض
٢٦ : وقاعدته . وتقدسها فتكون قدس اقداس كل من
٢٧ : مسها يكون مقدسا . وهارون وبنوه تمسحهم وتقدسهم
٢٨ : ليكهنوا لي . وتكلم بني اسرائيل قائلا هذا يكون
٢٩ : دهن مسحة قدسا لي في اجيالكم . على جسد انسان
لا يصب ومثله لا تعملوا بنسبته قدس هو قدس يكون
٣٠ : لكم . الانسان الذي يعمل مثله او الذي يجعل منه
٣١ : على اجنبي يقطع من شعوبه . وقال الرب لموسى
٣٢ : خذ لك اطيابا نقطا وصمغا ونقطا وصمغا ولبانا
٣٣ : زكيا مقدارا مقدارا . فتعمل منها بخورا عطرا صنعة
العطار ملحا مقدسا نقيا قدسا . وتسحق منه ناعما
وتجعل منه امام الشهادة في خيمة الاجتماع حيث
اجتمع بك هناك . قدس اقداس يكون لكم . والبخور
الذي تعمله بنسبته لا تعملوا لانفسكم قدسا يكون
٣٤ : لك للرب . الانسان الذي يعمل مثله لاجل ان يتضوع
به يقطع من شعوبه . وقال الرب لموسى انظر قد

ده: وتجذبا قصتهما الحق لم
عجبنا الاسم: وتسمّا الاسم.
حا: عبا نقص الكلمة: وجنصا
وتجذبا قصتهما.
ط: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ك: وقال ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ل: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
م: وقال ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ن: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
س: وتجذبا وقالا الله: وتجذبا
نقص الالف وقالا ام وتجذبا:
وتجذبا وذهبا وتجذبا: وقال
وتجذبا وقالا في وتجذبا.
ع: الله ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ف: وقال وتسمّا وتجذبا في وتجذبا:
وقال وسوف. ولا يذهب ابن ابنه:
ولا وقال ابن صبا وتجذبا
الله ابن صبا: ولا يذهب
ابن ابنه.
ص: لا ابنه ابن صبا وتجذبا
وتجذبا: ولا يقال ابن صبا
وتجذبا قصتهما.
ق: في ابنها ابن صبا: وتلا
ما قبله.
ر: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ش: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ت: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.

ا: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ب: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ج: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
د: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ه: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
و: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ز: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ح: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ط: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ك: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ل: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
م: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ن: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
س: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ع: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ف: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ص: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ق: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ر: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ش: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.
ت: وهذا ابن صبا: وتلا ما
قبله.

ܝܕ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܡܕܒܪ ܐܢܐ ܠܟ : ܘܐܢܝܚ ܠܟ .

ܝܗ : ܐܡܪ ܠܗ : ܐܢ ܐܢܬ ܠܐ ܐܙܠ ܐܢܬ ܥܡܢ : ܠܐ ܬܣܩܢ ܡܟܐ .

ܝܘ : ܘܒܡܢܐ ܢܬܝܕܥ ܗܪܟܐ ܕܐܫܟܚܬ ܪ̈ܚܡܐ ܒܥܝܢܝܟ : ܐܢܐ ܘܥܡܟ : ܐܠܐ ܟܕ ܕܐܙܠܬ ܥܡܢ : ܘܢܬܦܪܫ ܐܢܐ ܘܥܡܟ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܕܥܠ ܐܦܝ ܐܪܥܐ .

ܝܙ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܐܦ ܠܗܕܐ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪܬ ܐܥܒܕ : ܡܛܠ ܕܐܫܟܚܬ ܪ̈ܚܡܐ ܒܥܝܢܝ : ܘܝܕܥܬܟ ܒܫܡܟ .

ܝܚ : ܘܐܡܪ ܚܘܝܢܝ ܫܘܒܚܟ .

ܝܛ : ܘܐܡܪ : ܐܢܐ ܐܥܒܪ ܟܠܗ ܛܘܒܝ ܩܕܡܝܟ : ܘܐܩܪܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܩܕܡܝܟ . ܘܐܚܘܢ ܠܡܢ ܕܐܚܘܢ : ܘܐܪܚܡ ܠܡܢ ܕܐܪܚܡ .

ܟ : ܘܐܡܪ : ܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܠܡܚܙܐ ܐܦܝ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܚܙܐ ܠܝ ܒܪܢܫܐ ܘܚܝܐ .

ܟܐ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܗܐ ܐܬܪܐ ܩܕܡܝ : ܘܬܩܘܡ ܥܠ ܫܘܥܐ .

ܟܒ : ܘܡܐ ܕܥܒܪ ܫܘܒܚܝ : ܐܣܝܡܟ ܒܡܥܪܬܐ ܕܫܘܥܐ : ܘܐܛܠܠ ܐܝܕܝ ܥܠܝܟ ܥܕܡܐ ܕܐܥܒܪ .

ܟܓ : ܘܐܥܒܪ ܐܝܕܝ : ܘܬܚܙܐ ܒܣܬܪܝ : ܘܐܦܝ ܠܐ ܬܬܚܙܝܢ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܠܕ .

ܐ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܦܣܘܠ ܠܟ ܬܪܝܢ ܠܘܚܐ ܕܟܐܦܐ ܐܝܟ ܩܕܡܝܐ : ܘܐܟܬܘܒ ܥܠ ܠܘܚܐ ܦܬܓܡܐ ܕܗܘܘ ܥܠ ܠܘܚܐ ܩܕܡܝܐ ܕܬܒܪܬ .

ܒ : ܘܗܘܝ ܡܛܝܒ ܠܨܦܪܐ . ܘܬܣܩ ܒܨܦܪܐ ܠܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ : ܘܬܩܘܡ ܩܕܡܝ ܬܡܢ ܒܪܝܫ ܛܘܪܐ .

ܓ : ܘܐܢܫ ܠܐ ܢܣܩ ܥܡܟ : ܘܐܦ ܐܢܫ ܠܐ ܢܬܚܙܐ ܒܟܠܗ ܛܘܪܐ . ܐܦܠܐ ܥܢܐ ܘܬܘܪ̈ܐ ܢܪܥܘܢ ܠܘܩܒܠܗ ܕܛܘܪܐ ܗܘ .

ܕ : ܘܦܣܠ ܬܪܝܢ ܠܘܚܐ ܕܟܐܦܐ ܐܝܟ ܩܕܡܝܐ . ܘܩܕܡ ܡܘܫܐ ܒܨܦܪܐ : ܘܣܠܩ ܠܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ ܐܝܟ ܕܦܩܕܗ ܡܪܝܐ : ܘܢܣܒ ܬܪܝܢ ܠܘܚܐ ܕܟܐܦܐ ܒܐܝܕܗ .

ܗ : ܘܢܚܬ ܡܪܝܐ ܒܥܢܢܐ : ܘܩܡ ܥܡܗ ܬܡܢ : ܘܩܪܐ ܡܪܝܐ ܒܫܡܗ : ܡܪܝܐ .

ܘ : ܘܥܒܪ ܡܪܝܐ ܩܕܡܘܗܝ : ܘܩܪܐ ܡܪܝܐ ܡܪܝܐ : ܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ ܘܡܪܚܦܢܐ . ܕܢܓܝܪ ܪܘܚܗ : ܘܣܓܝܐ ܛܝܒܘܬܗ ܘܩܘܫܬܗ .

ܙ : ܢܛܪ ܛܝܒܘܬܐ ܠܐܠܦܝ ܕܪ̈ܐ . ܫܒܩ ܚܛܗܐ ܘܥܘܠܐ : ܘܡܚܣܢܘ ܠܐ ܡܚܣܢ . ܦܩܕ ܚܘܒܐ ܕܐܒܗܬܐ ܥܠ ܒܢܝܐ : ܘܥܠ ܒܢܝ ܒܢܝܐ : ܥܠ ܬܠܬܐ ܘܥܠ ܐܪܒܥܐ ܕܪ̈ܝܢ .

ܚ : ܘܐܣܬܪܗܒ ܡܘܫܐ : ܘܢܦܠ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܣܓܕ .

ܛ : ܘܐܡܪ : ܐܢ ܐܫܟܚܬ ܪ̈ܚܡܐ ܒܥܝܢܝܟ ܡܪܝ : ܢܐܙܠ ܡܪܝ ܒܝܢܬܢ : ܡܛܠ ܕܥܡܐ ܩܫܐ ܩܕܠܐ ܗܘ : ܘܬܫܒܘܩ ܠܚܛܗܝܢ ܘܠܥܘܠܢ : ܘܬܐܪܬܢ .

ܝ : ܘܐܡܪ : ܗܐ ܡܩܝܡ ܐܢܐ ܩܝܡܐ ܠܘܩܒܠ ܟܠܗ ܥܡܟ : ܘܐܥܒܕ ܬܕܡܪ̈ܬܐ : ܕܠܐ ܐܬܥܒ̈ܕ ܐܝܟܢ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ : ܘܒܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ . ܘܢܚܙܐ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܢܬ ܒܝܢܬܗ ܠܥܒܕܗ ܕܡܪܝܐ ܕܕܚܝܠ ܗܘ ܕܐܢܐ ܥܒܕ ܐܢܐ ܥܡܟ .

ܝܐ : ܛܪ ܡܕܡ ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ ܝܘܡܢܐ .

٤٤ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم ترسله بقوة وسرعة : فيحدث هذا الصوت .

٤٥ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٤٦ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٤٧ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٤٨ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٤٩ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٥٠ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

فصل : ٤٤ .

١ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٢ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٣ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٤ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٥ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٦ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٧ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٨ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

٩ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

١٠ : وأيضا هذا الصوت : هو إذ يحدث : أنك تضع طرف اللسان على أصول الثنايا العليا : ثم تمر به على ظهر اللسان : فيحدث هذا الصوت .

ܘܢܣܪܘܦ ܐܢܘܢ ܡܢ ܐܦܝ ܐܪܥܐ. ܐܬܬܢܝܚ ܡܢ ܚܡܬܐ ܕܪܘܓܙܟ: ܘܐܬܬܘܐ ܥܠ ܒܝܫܬܗ ܕܥܡܟ.

ܝܓ: ܐܬܕܟܪ ܠܐܒܪܗܡ: ܘܠܐܝܣܚܩ: ܘܠܝܥܩܘܒ ܥܒ̈ܕܝܟ: ܕܐܝܡܝܬ ܠܗܘܢ ܒܟ: ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ: ܕܐܣܓܐ ܙܪܥܟܘܢ ܐܝܟ ܟܘܟܒ̈ܝ ܫܡܝܐ: ܘܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܐܡܪܬ ܐܬܠ ܠܙܪܥܟܘܢ ܘܢܐܪܬܘܢܗ ܠܥܠܡ.

ܝܕ: ܘܐܬܬܘܝ ܡܪܝܐ ܥܠ ܒܝܫܬܐ ܕܐܡܪ ܠܡܥܒܕ ܠܥܡܗ.

ܝܗ: ܘܐܬܦܢܝ ܡܘܫܐ: ܘܢܚܬ ܡܢ ܛܘܪܐ: ܘܬܪܝܢ ܠܘ̈ܚܐ ܕܣܗܕܘܬܐ ܒܐܝܕܗ: ܠܘ̈ܚܐ ܕܟܬܝܒܝܢ ܡܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܥܒܪ̈ܝܗܘܢ. ܡܟܐ ܘܡܟܐ ܟܬܝܒܝܢ.

ܝܘ: ܘܠܘ̈ܚܐ ܥܒܕܗ ܗܘܘ ܕܐܠܗܐ: ܘܟܬܒܐ ܟܬܒܗ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܕܚܩܝܩ ܗܘܐ ܥܠ ܠܘ̈ܚܐ.

ܝܙ: ܘܫܡܥ ܝܫܘܥ ܩܠܗ ܕܥܡܐ ܟܕ ܡܝܒܒܝܢ: ܘܐܡܪ ܠܡܘܫܐ: ܩܠܐ ܕܩܪܒܐ ܒܡܫܪܝܬܐ.

ܝܚ: ܐܡܪ ܠܗ ܡܘܫܐ: ܠܐ ܩܠܐ ܕܡܙܟܝܢܐ ܕܙܟܘܬܐ: ܐܦܠܐ ܩܠܐ ܕܚܠܫܘܬܐ: ܩܠܐ ܕܝܢ ܕܥܢܝܬܐ ܫܡܥ ܐܢܐ.

ܝܛ: ܘܟܕ ܩܪܒ ܠܡܫܪܝܬܐ: ܚܙܐ ܠܥܓܠܐ ܘܠܚܓ̈ܐ. ܘܐܬܚܡܬ ܡܘܫܐ: ܘܫܕܐ ܠܘ̈ܚܐ ܡܢ ܐܝܕܘܗܝ: ܘܬܒܪ ܐܢܘܢ ܒܥܩܒܗ ܕܛܘܪܐ.

ܟ: ܘܫܩܠܗ ܠܥܓܠܐ ܕܥܒܕܘ: ܘܐܘܩܕܗ ܒܢܘܪܐ: ܘܫܚܩܗ ܒܫܘܦܢܐ ܥܕܡܐ ܕܐܬܕܩ ܐܝܟ ܥܦܪܐ: ܘܙܪܩܗ ܥܠ ܐܦ̈ܝ ܡ̈ܝܐ: ܘܐܫܩܝ ܠܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ.

ܟܐ: ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܐܗܪܘܢ: ܡܢܐ ܥܒܕ ܠܟ ܥܡܐ ܗܢܐ: ܕܐܝܬܝܬ ܥܠܘܗܝ ܚܛܝܬܐ ܪܒܬܐ.

ܟܒ: ܘܐܡܪ ܐܗܪܘܢ: ܠܐ ܢܬܚܡܬ ܪܘܓܙܗ ܕܡܪܝ: ܐܢܬ ܝܕܥ ܐܢܬ ܠܗ ܠܥܡܐ ܗܢܐ ܕܒܝܫ ܗܘ.

ܟܓ: ܘܐܡܪܘ ܠܝ: ܥܒܕ ܠܢ ܐܠܗܐ ܕܢܐܙܠܘܢ ܩܕܡܝܢ: ܡܛܠ ܕܗܢܐ ܡܘܫܐ ܕܐܣܩܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ: ܠܐ ܝܕܥܝܢܢ ܡܢܐ ܗܘܐ ܠܗ.

ܟܕ: ܘܐܡܪܬ ܠܗܘܢ: ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܗܒܐ: ܐܝܬܘ ܠܝ. ܘܐܝܬܝܘ ܠܝ: ܘܐܪܡܝܬܗ ܒܢܘܪܐ: ܘܢܦܩ ܥܓܠܐ ܗܢܐ.

ܟܗ: ܘܚܙܐ ܡܘܫܐ ܠܥܡܐ ܕܦܪܝܥ ܗܘ: ܕܦܪܥ ܐܢܘܢ ܐܗܪܘܢ: ܕܢܗܘܘܢ ܫܡܐ ܒܝܫܐ ܠܒܥܠܕܒܒܝܗܘܢ.

ܟܘ: ܘܩܡ ܠܗ ܡܘܫܐ ܒܬܪܥܐ ܕܡܫܪܝܬܐ: ܘܐܡܪ: ܡܢܘ ܡܢ ܡܪܝܐ: ܢܐܬܐ ܠܘܬܝ. ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܘܬܗ ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܠܘܝ.

ܟܙ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܘܫܐ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ: ܐܪܡܘ ܐܢܫ ܣܝܦܗ ܥܠ ܚܨܘܗܝ: ܥܒܪܘ ܘܗܦܘܟܘ ܡܢ ܬܪܥܐ ܠܬܪܥܐ ܒܡܫܪܝܬܐ: ܘܩܛܘܠܘ ܐܢܫ ܠܐܚܘܗܝ: ܘܐܢܫ ܠܩܪܝܒܗ: ܘܐܢܫ ܠܫܒܒܗ.

ܟܚ: ܘܥܒܕܘ ܒܢ̈ܝ ܠܘܝ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܘܫܐ. ܘܢܦܠܘ ܡܢ ܥܡܐ ܒܝܘܡܐ ܗܘ: ܐܝܟ ܬܠܬܐ ܐܠܦܝܢ ܓܒܪܝܢ.

ܟܛ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܘܫܐ: ܡܠܘ ܐܝܕܝܟܘܢ ܝܘܡܢܐ ܠܡܪܝܐ: ܐܢܫ ܒܒܪܗ ܘܒܐܚܘܗܝ: ܡܛܠ ܕܢܬܠ ܥܠܝܟܘܢ ܝܘܡܢܐ ܒܘܪܟܬܐ.

ܠ: ܘܗܘܐ ܠܝܘܡܐ ܕܒܬܪܗ: ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܥܡܐ: ܐܢܬܘܢ ܚܛܝܬܘܢ ܚܛܝܬܐ ܪܒܬܐ. ܗܫܐ ܐܣܩ ܠܘܬ ܡܪܝܐ: ܕܠܡܐ ܐܚܣܐ ܥܠ ܚܛܗܝܟܘܢ.

٢ : اذهبوا انتم واعملوا . فقال له . ٣ : اذهبوا انتم واعملوا
في كرمي . فاجابه وقال : لا اريد . ولكن ندم وذهب .
٤ : اما هو فذهب الى الثاني . وقال هكذا . فاجاب
وقال : ها انا يا سيد . ٥ : ولم يذهب . ايّ من
الاثنين عمل ارادة ابيه . قالوا له : الاول . قال
لهم يسوع : الحق اقول لكم ان العشارين والزواني
يسبقونكم الى ملكوت الله . ٦ : لان يوحنا جاء
اليكم في طريق البر . فلم تؤمنوا به . واما العشارون
والزواني فآمنوا به . وانتم اذ رأيتم لم تندموا
ايضا اخيرا لتؤمنوا به . ٧ : اسمعوا مثلا اخر .
كان انسان رب بيت غرس كرما . واحاطه بسياج
وحفر فيه معصرة . وبنى برجا . واكراه لكرامين .
وسافر . ٨ : فلما قرب وقت الاثمار . ارسل عبيده
الى الكرامين ليقبضوا اثماره . ٩ : فاخذ الكرامون
عبيده . فجلدوا واحدا وقتلوا واحدا ورجموا واحدا .
١٠ : ثم ارسل ايضا عبيدا اخر اكثر من الاولين .
ففعلوا بهم كذلك . ١١ : فاخيرا ارسل اليهم ابنه
قائلا . يهابون ابني . ١٢ : واما الكرامون فلما
رأوا الابن قالوا فيما بينهم . هذا هو الوارث .
هلم نقتله ونأخذ ميراثه . ١٣ : فاخذوه واخرجوه
خارج الكرم وقتلوه . ١٤ : فمتى جاء صاحب الكرم
ماذا يفعل بأولئك الكرامين . ١٥ : قالوا له .
يهلكهم هلاكا رديا . ويكري كرمه لكرامين اخرين
يعطونه الاثمار في اوقاتها . ١٦ : قال لهم يسوع .
افما قرأتم قط في الكتب . الحجر الذي رذله البناؤون
هو صار رأس الزاوية . من قبل الرب كان هذا
وهو عجيب في اعيننا . ١٧ : لذلك اقول لكم ان
ملكوت الله ينزع منكم ويعطى لامة تعمل اثماره .
١٨ : ومن سقط على هذا الحجر يترضض . ومن سقط
هو عليه يسحقه . ١٩ : فلما سمع رؤساء الكهنة
والفريسيون امثاله علموا انه قال عليهم . ٢٠ : فطلبوا
ان يمسكوه . ولكنهم خافوا الجموع . لانهم كانوا
يعدونه نبيا . ٢١ : فاجاب يسوع وقال لهم ايضا
بامثال قائلا . ٢٢ : يشبه ملكوت السموات انسانا
ملكا صنع عرسا لابنه . ٢٣ : فارسل عبيده ليدعوا
المدعوين الى العرس . فلم يريدوا ان يأتوا . ٢٤ : فارسل
ايضا عبيدا اخر قائلا . قولوا للمدعوين . ها غدائي
قد اعددت . ثيراني ومسمناتي قد ذبحت . وكل شيء
قد اصلح . هلموا الى العرس . ٢٥ : فلم يعبأوا
بل مضى واحد الى حقله . وآخر الى تجارته . ٢٦ : والباقون
امسكوا عبيده واهانوهم وقتلوهم . ٢٧ : فلما سمع
الملك غضب . وارسل جنوده واهلك اولئك القاتلين
واحرق مدينتهم . ٢٨ : حينئذ قال لعبيده . اما العرس
فمستعد . واما المدعوون فلم يكونوا مستحقين .
٢٩ : فاذهبوا الآن الى مفارق الطرق . وكل من
وجدتموه ادعوه الى العرس . ٣٠ : فخرج اولئك العبيد
الى الطرق . وجمعوا كل من وجدوه اشرارا وصالحين .
فامتلأ العرس من المتكئين . ٣١ : فدخل الملك
لينظر المتكئين . فرأى هناك انسانا لم يكن لابسا
لباس العرس . ٣٢ : فقال له . يا صاحب كيف دخلت
الى هنا وليس عليك لباس العرس . فصمت . ٣٣ : حينئذ
قال الملك للخدام . اربطوا يديه ورجليه وخذوه
واطرحوه في الظلمة البرانية . هناك يكون البكاء
وصرير الاسنان . ٣٤ : لان المدعوين كثيرون
والمختارين قليلون . ٣٥ : حينئذ مضى الفريسيون
وتشاوروا كيف يصطادونه بكلمة . ٣٦ : فارسلوا اليه
تلاميذهم مع الهيرودسيين قائلين . يا معلم نعلم
انك صادق وتعلم طريق الله بالحق . ولا تبالي باحد .
لانك لا تنظر الى وجوه الناس . ٣٧ : فقل لنا ماذا
تظن . هل يجوز اعطاء الجزية لقيصر ام لا . ٣٨ : فعلم
يسوع خبثهم وقال . لماذا تجربونني يا مراؤون .
٣٩ : ارونني معاملة الجزية . فقدموا له دينارا .
٤٠ : فقال لهم . لمن هذه الصورة والكتابة . ٤١ : قالوا
له . لقيصر . فقال لهم . اعطوا اذا ما لقيصر لقيصر
وما لله لله . ٤٢ : فلما سمعوا تعجبوا وتركوه ومضوا .
٤٣ : في ذلك اليوم جاء اليه صدوقيون الذين يقولون
ليس قيامة . فسألوه . ٤٤ : قائلين يا معلم قال موسى
ان مات احد وليس له اولاد يتزوج اخوه امرأته
ويقيم نسلا لاخيه . ٤٥ : فكان عندنا سبعة اخوة .
فتزوج الاول وتوفي . ولم يكن له نسل . فترك امرأته
لاخيه . ٤٦ : وكذلك الثاني والثالث الى السبعة .
٤٧ : وآخر الكل ماتت المرأة ايضا . ٤٨ : ففي القيامة
لمن من السبعة تكون زوجة . اذ كانت للجميع .
٤٩ : فاجاب يسوع وقال لهم . تضلون اذ لا تعرفون
الكتب ولا قوة الله . ٥٠ : لان في القيامة لا يزوجون
ولا يتزوجون . بل يكونون كملائكة الله في السماء .
٥١ : واما من جهة قيامة الاموات . افما قرأتم ما
قيل لكم من الله القائل . ٥٢ : انا اله ابراهيم واله
اسحاق واله يعقوب . ليس هو اله اموات بل اله احياء .
٥٣ : فلما سمع الجموع بهتوا من تعليمه . ٥٤ : واما
الفريسيون فلما سمعوا ان يسوع قد افحم الصدوقيين
اجتمعوا معا . ٥٥ : وسأله واحد منهم وهو معلم
الناموس . ٥٦ : ليجربه . قائلا . ايها المعلم اية وصية
هي العظمى في الناموس . ٥٧ : فقال له يسوع . تحب
الرب الهك من كل قلبك ومن كل نفسك ومن كل
فكرك . ٥٨ : هذه هي الوصية العظمى والاولى .
٥٩ : والثانية مثلها . تحب قريبك كنفسك . ٦٠ : بهاتين
الوصيتين يتعلق الناموس كله والانبياء . ٦١ : وفيما
الفريسيون مجتمعون سألهم يسوع . ٦٢ : قائلا . ماذا
تظنون في المسيح . ابن من هو . قالوا له . ابن داود .
٦٣ : قال لهم . فكيف يدعوه داود بالروح ربا . قائلا .
٦٤ : قال الرب لربي اجلس عن يميني . حتى اضع
اعداءك موطئا لقدميك . ٦٥ : فان كان داود يدعوه
ربا . فكيف يكون ابنه . ٦٦ : فلم يقدر احد ان يجيبه
بكلمة . ولا تجاسر احد من ذلك اليوم ان يسأله
بعد . ٦٧ : حينئذ خاطب يسوع الجموع وتلاميذه .
٦٨ : قائلا . على كرسي موسى جلس الكتبة والفريسيون .
٦٩ : فكل ما قالوا لكم ان تحفظوا فاحفظوا واعملوا .
ولكن حسب اعمالهم لا تعملوا . لانهم يقولون ولا
يفعلون . ٧٠ : يحزمون احمالا ثقيلة عسرة الحمل
ويضعونها على اكتاف الناس . واما هم فلا يريدون
ان يحركوها باصبعهم . ٧١ : وجميع اعمالهم يعملونها
لكي تنظرهم الناس . يعرضون عصائبهم ويعظمون
اهداب ثيابهم . ٧٢ : ويحبون المتكأ الاول في الولائم
والمجالس الاولى في المجامع . ٧٣ : والتحيات في
الاسواق . ويدعوهم الناس سيدي سيدي . ٧٤ : واما
انتم فلا تدعوا سيدي . لان معلمكم واحد المسيح .
وانتم جميعكم اخوة . ٧٥ : وابا لا تدعوا لكم على
الارض . لان اباكم واحد الذي في السماوات .
٧٦ : ولا تدعوا معلمين . لان معلمكم واحد المسيح .
٧٧ : واكبركم فيكم يكون خادما لكم . ٧٨ : ومن يرفع
نفسه يتضع . ومن يضع نفسه يرتفع .

فصل : ٢٤ .

١ : وخرج يسوع وابتعد عن الهيكل . فتقدم
تلاميذه ليروه ابنية الهيكل . ٢ : فاجاب يسوع وقال
لهم . أما تنظرون جميع هذه . الحق اقول لكم لا يترك
ههنا حجر على حجر لا ينقض . ٣ : وفيما هو جالس
على جبل الزيتون تقدم اليه تلاميذه على انفراد .
قائلين قل لنا متى يكون هذا . وما علامة مجيئك
وانقضاء الدهر . ٤ : فاجاب يسوع وقال لهم . انظروا
لا يضلكم احد . ٥ : لان كثيرين سيأتون باسمي قائلين
انا هو المسيح . ويضلون كثيرين . ٦ : وستسمعون
بحروب واخبار حروب . انظروا لا ترتاعوا . لان هذا
لا بد ان يكون . ولكن ليس المنتهى بعد . ٧ : لانه
تقوم امة على امة ومملكة على مملكة . وتكون مجاعات
وزلازل في اماكن . ٨ : وهذه كلها مبتدأ الاوجاع .
٩ : حينئذ يسلمونكم الى ضيق ويقتلونكم . وتكونون
مبغضين من جميع الامم من اجل اسمي . ١٠ : وحينئذ
يعثر كثيرون ويسلم بعضهم بعضا ويبغضون بعضهم
بعضا . ١١ : ويقوم انبياء كذبة كثيرون ويضلون
كثيرين . ١٢ : ولكثرة الاثم تبرد محبة الكثيرين .
١٣ : ولكن الذي يصبر الى المنتهى فهذا يخلص .
١٤ : ويكرز ببشارة الملكوت هذه في كل المسكونة
شهادة لجميع الامم . وحينئذ يأتي المنتهى .
١٥ : فمتى نظرتم رجاسة الخراب التي قال عنها دانيال
النبي قائمة في المكان المقدس . ليفهم القارئ .
١٦ : فحينئذ الذين في اليهودية فليهربوا الى الجبال .
١٧ : والذي على السطح فلا ينزل ليأخذ من بيته شيئا .
١٨ : والذي في الحقل فلا يرجع الى ورائه ليأخذ ثيابه .
١٩ : وويل للحبالى والمرضعات في تلك الايام .
٢٠ : وصلوا لكي لا يكون هربكم في شتاء ولا في سبت .
٢١ : لانه يكون حينئذ ضيق عظيم لم يكن مثله منذ
ابتداء العالم الى الآن ولا يكون . ٢٢ : ولو لم تقصر
تلك الايام لم يخلص جسد ما . ولكن لاجل المختارين
تقصر تلك الايام . ٢٣ : حينئذ ان قال لكم احد ها
المسيح هنا او هناك . فلا تصدقوا . ٢٤ : لانه سيقوم
مسحاء كذبة وانبياء كذبة ويعطون آيات عظيمة
وعجائب حتى يضلوا لو امكن المختارين ايضا .
٢٥ : ها قد سبقت واخبرتكم . ٢٦ : فان قالوا لكم
ها هو في البرية فلا تخرجوا . ها هو في المخادع فلا
تصدقوا . ٢٧ : لانه كما البرق يخرج من المشرق
ويظهر الى المغرب . هكذا يكون مجيء ابن الانسان .
٢٨ : حيثما تكن الجثة فهناك تجتمع النسور .
٢٩ : وللوقت بعد ضيق تلك الايام الشمس تظلم
والقمر لا يعطي ضوءه والنجوم تسقط من السماء
وقوات السماوات تتزعزع . ٣٠ : وحينئذ تظهر علامة
ابن الانسان في السماء . وحينئذ تنوح جميع قبائل
الارض ويبصرون ابن الانسان آتيا على سحاب السماء
بقوة ومجد كثير . ٣١ : فيرسل ملائكته ببوق عظيم
الصوت فيجمعون مختاريه من الاربع الرياح من اقاصي
السماوات الى اقاصيها . ٣٢ : فمن شجرة التين تعلموا
مثلا . متى صار غصنها رخصا وانبتت اوراقا تعلمون
ان الصيف قريب . ٣٣ : هكذا انتم ايضا متى نظرتم
جميع هذه فاعلموا انه قريب على الابواب .

ل : والله لا تحدثن : تحلف ما كان لم يكن لجي .

لا : ولا تحدثن : ولا تخبرن . والمداناة : المقاربة .

لب : ما أنت بهذا ولا هذا : أي لست بالمقارب ولا المباعد .

لج : لج في الأمر : ثبت عليه . ولجلج : تردد في الكلام .

لد : ألد الخصام : شديده . واللديد : الجانب .

له : لهى عن الشيء : سها عنه . ولها عن الشيء : تركه .

لو : لوى حقه : مطله . ولوى يده : تركه .

لي : ليت : حرف تمن . وليت شعري : أي ليت علمي .

لا : لا أدري : أي لا أعلم . ولا أدري أقام أم قعد : أي لا أعلم أيهما كان .

لم : لم يكن : جحد كان . ولما يكن : جحد كان أيضا .

لن : لن يكون : جحد يكون .

حرف : ن .

١ : نزل : ضد صعد . ونزل به : حل به .

ن : نعم : حرف يجاب به الاستفهام . ونعم : فعل للمدح .

ن : نحن : ضمير المتكلمين . ونحن : ضمير المتكلمين أيضا .

ن : نون : حرف هجاء . ونون : اسم الحوت .

ܓ : ܘܡܢܘܡܢܝܬܗ ܕܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ : ܐܠܐ ܕܗ
ܘܐܫܬܐ ܝܘܡ ܥܒܕ: ܘܥܒܕܬܗ. ܘܒܫܒܝܥܝܐ ܠܗ
ܫܒܬܐ ܕܝܘܡܐ ܝܘܡ ܥܒܕ.

ܕ : ܘܬܥܒܕܘܢ ܥܐܕܐ ܕܝܘܡܐ ܐܠܗܝܐ
ܠܗ ܠܡܪܝܐ ܡܢ ܫܒܬܐ. ܟܠ ܥܒܕܝܢ ܘܩܪܝܬܗ
ܐܠܗܝܐ ܟܠ ܚܕ ܡܢ ܫܒܬܗ : ܘܢܩܪܘܢ
ܕܥܐܕܐ ܠܡܪܝܐ ܠܡܫܪܝܗ ܒܗܘܢ.

ܗ : ܘܒܝܘܡܐ ܡܢܐ ܕܝܘܡܐ ܕܐܪܒܥܣܪ :
ܘܡܢܘܡ ܐܝܟ ܝܘܡܐ.

ܘ : ܘܒܚܡܫܬܥܣܪ ܝܘܡܐ ܦܨܚܐ ܕܒܥܠ
ܡܥܠܬܐ ܕܦܛܝܪܐ : ܝܘܡܐ ܫܒܥܐ ܕܒܥܠ
ܦܛܝܪܐ. ܘܐܬܐܟܠܘܢ ܠܗ ܐܘܡ.

ܙ : ܘܒܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܥܐܕܐ ܩܪܝܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ. ܟܠ ܥܒܕܐ ܕܦܘܠܚܢܐ
ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ.

ܚ : ܘܬܩܪܒܘܢ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܝܐ ܫܒܥܐ
ܝܘܡܝܢ. ܘܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ ܩܪܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ :
ܡܪܝܐ ܠܚܕܘܬܟܘܢ.

ܛ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ.

ܝ : ܡܠܠ ܥܡ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ:
ܡܐ ܕܥܠܬܘܢ ܠܐܪܥܐ ܕܐܢܐ ܝܗܒ ܐܢܐ ܠܟܘܢ:
ܘܚܨܕܬܘܢ ܚܨܕܗ: ܬܝܬܘܢ ܟܪܟܐ ܕܪܫܝܬܐ

ܘܢܬܢܣܒ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܩܘܪܒܢܐ ܩܪܒܘ
ܠܡܪܝܐ.

ܝܐ : ܚܠ ܕܢܬܒܪ ܕܡܢܚܬܐ ܡܢ ܟܪ ܕܚܨܕܝܢ
ܥܠܘܗܝ ܘܢܬܠܐ: ܒܝܘܡ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܝܐ.

ܝܒ : ܘܬܥܒܕܘܢ ܟܠ ܐܦܝܐ: ܘܬܩܪܒܘܢ ܠܗ
ܐܡܪܐ ܡܢ ܟܪܟܐ ܡܢܚܬܐ: ܠܡܬܠ ܩܘܪܒܢܐ
ܠܡܪܝܐ: ܠܡܫܡܥܘ ܥܠ ܢܦܫܬܟܘܢ.

ܝܓ : ܘܡܢܚܬܗ ܬܪܬܝܢ ܥܣܪܘܢܐ ܡܢ ܩܡܚܐ
ܦܬܝܟܐ: ܘܐܬܠ ܠܡܫܚܐ ܕܡܥܪܒ ܘܪܒܝܥܝܬܐ:
ܘܢܣܟܐ ܠܐܦܝܐ ܕܦܪܝܕܐ ܥܠ ܡܪܝܐ:
ܠܡܫܡܥܘ ܥܠ ܢܦܫܬܗܘܢ.

ܝܕ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ: ܘܐܡܪ
ܠܗ.

ܝܗ : ܚܡܫ ܐܡܪܐ ܕܫܢܬܗ : ܘܓܕܝܐ ܕܫܢܬܗ
ܫܢܝܬܐ: ܘܩܪܒܘ ܒܗ ܡܩܕܫܢܘܬܐ ܘܒܗ
ܡܕܒܚܐ: ܘܩܕܡ ܐܝܟ ܡܢܐ.

ܝܘ : ܘܬܥܒܕܘܢ ܐܠܗܐ ܘܒܥܠܗ ܡܢܗ
ܐܒܝܬܗܘܢ ܘܬܫܠܡܘܢ.

ܝܙ : ܡܢ ܕܥܠܝܢ ܠܡܩܕܫܢܘܬܐ : ܬܥܒܕܘܢ
ܒܡܕܢܐ ܘܠܐ ܬܥܒܕܘܢ : ܘܟܠ ܕܡܩܕܫܝܢ
ܠܡܩܕܫܢܐ ܠܡܫܡܥܘ ܘܠܡܫܬܘܐ ܩܘܪܒܢܐ
ܠܡܪܝܐ.

ܝܚ : ܬܥܒܕܘܢ ܐܒܝܬܗܘܢ ܘܩܪܒܘܢܗܘܢ: ܘܠܐ
ܬܥܒܕܘܢ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܠܗܘܢ ܠܡܫܚܐ ܕܠܥܠܡ:
ܠܗ ܘܠܕܪܝܗ ܠܕܪܝܗܘܢ.

ܝܛ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ: ܘܐܡܪ
ܠܗ.

ܟ : ܐܢܬ ܡܠܠ ܥܡ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ: ܘܐܡܪ
ܕܝܪܚܐ ܫܒܝܥܝܐ: ܘܒܚܕ ܒܝܪܚܐ ܦܘܪܩܢܐ
ܡܢܬܗܘܢ ܘܫܒܬܐ: ܘܐܢܬ ܕܒܝܪܚܐ ܡܢܬܗܘܢ
ܘܫܒܬܐ.

ܟܐ : ܘܬܥܒܕܘܢ ܫܒܥܐ ܡܢܐ ܕܒܝܘܡܐ ܕܦܠܓ

الفرقان : ٢٥ .

سورة الفرقان : ٢٥ .

١ : تبارك الذي نزل الفرقان : تعالى وتعاظم الذي أنزل القرآن .

٢ : الذي له ملك السموات والأرض : يعني خلق السموات والأرض . وقد ذكرنا تفسير السموات والأرض في غير موضع من القرآن .

٣ : ولم يتخذ ولدا : يعني عيسى وعزيرا ولم يتخذ شريكا في الملك : يعني الأصنام .

٤ : وخلق كل شيء : من الخلق والبهائم والأنعام فقدره تقديرا : يعني قدر كل شيء من ذلك على ما أراد من الصور والألوان والأرزاق والآجال .

٥ : واتخذوا من دونه آلهة : يعني الأصنام لا يخلقون شيئا : يعني الأصنام لا تخلق شيئا من الأشياء وهم يخلقون : يعني الأصنام يخلقها عبدة الأصنام .

٦ : ولا يملكون لأنفسهم ضرا ولا نفعا : يعني الأصنام لا تملك لعبدتها ضرا ولا نفعا ولا يملكون موتا ولا حياة : يعني الأصنام لا تملك لعبدتها موتا ولا حياة في الدنيا ولا نشورا : يعني ولا تملك لعبدتها نشورا بعد الموت .

٧ : وقال الذين كفروا : يعني كفار مكة للنبي ﷺ : إن هذا : يعني القرآن إلا إفك : يعني كذب افتراه : يعني اختلقه محمد ﷺ وأعانه عليه قوم آخرون : يعني اليهود فقد جاءوا ظلما وزورا : يعني كذبا وشركا .

٨ : وقالوا أساطير الأولين : يعني أحاديث الأولين اكتتبها : يعني كتبها محمد ﷺ فهي تملى عليه بكرة وأصيلا : يعني غدوة وعشية .

٩ : قل أنزله الذي يعلم السر في السموات والأرض : يعني القرآن أنزله الله الذي يعلم ما يسر أهل السموات والأرض من القول والعمل . إنه كان غفورا رحيما : يعني لمن تاب منهم وآمن .

١٠ : وقالوا مال هذا الرسول : يعني كفار مكة للنبي ﷺ : يأكل الطعام : كما نأكل ويمشي في الأسواق : كما نمشي لولا أنزل إليه ملك فيكون معه نذيرا : يعني رسولا ينذر الناس معه النار إن كذبوه .

١١ : أو يلقى إليه كنز : يعني مالا من السماء يستغني به عن التجارة والمعاش أو تكون له جنة : يعني بستانا يأكل منها : يعني من ثمارها وقال الظالمون : يعني كفار مكة للمؤمنين : إن تتبعون إلا رجلا مسحورا : يعني مخدوعا عن عقله .

١٢ : انظر كيف ضربوا لك الأمثال : يعني كيف شبهوك بالسحر والكهانة والشعر فضلوا : عن الهدى فلا يستطيعون سبيلا : يعني مخرجا إلى الهدى .

١٣ : تبارك الذي إن شاء جعل لك خيرا من ذلك : يعني الكنز والبستان جنات تجري من تحتها الأنهار : يعني أنهار الجنة ويجعل لك قصورا : في الجنة .

١٤ : بل كذبوا بالساعة : يعني بالقيامة أن تقوم وأعتدنا لمن كذب بالساعة سعيرا : يعني نارا تسعر عليهم .

١٥ : إذا رأتهم من مكان بعيد : يعني النار إذا رأتهم من مسيرة مائة سنة سمعوا لها تغيظا وزفيرا : يعني صوتا شديدا كصوت الحمار إذا رأى الأسد .

١٦ : وإذا ألقوا منها مكانا ضيقا : يعني إذا طرحوا في النار في مكان ضيق منها مقرنين : يعني مشدودين في السلاسل والأغلال دعوا هنالك ثبورا : يعني هلاكا .

١٧ : لا تدعوا اليوم ثبورا واحدا وادعوا ثبورا كثيرا : يعني هلاكا كثيرا .

١٨ : قل أذلك خير أم جنة الخلد : يعني الجنة التي لا تبيد ولا تفنى التي وعد المتقون : يعني الذين اتقوا الشرك كانت لهم جزاء : يعني ثوابا على أعمالهم ومصيرا : يعني منقلبا ينقلبون إليه .

١٩ : لهم فيها ما يشاءون : يعني ما يتمنون من شيء خالدين : يعني مقيمين فيها كان على ربك وعدا مسئولا : يعني وعدا واجبا على الله أن يفعله بأوليائه .

٢٠ : ويوم يحشرهم : يعني كفار مكة وما يعبدون من دون الله : يعني الأصنام فيقول : الله للأصنام أأنتم أضللتم عبادي هؤلاء : يعني كفار مكة أم هم ضلوا السبيل : يعني أخطأوا الطريق .

٢١ : قالوا سبحانك : يعني تنزيها لك ما كان ينبغي لنا : يعني ما يحل لنا أن نتخذ من دونك من أولياء : يعني من آلهة ولكن متعتهم وآباءهم : يعني أنعمت عليهم وعليهم في الدنيا حتى نسوا الذكر : يعني نسوا القرآن وكانوا قوما بورا : يعني هلكى .

٢٢ : فقد كذبوكم بما تقولون : يعني كذبتكم الأصنام بقولكم فما تستطيعون صرفا : يعني فما تستطيعون أيها الكفار صرف العذاب عنكم ولا نصرا : يعني ولا تستطيعون نصر أنفسكم ومن يظلم منكم : يعني من يشرك منكم نذقه عذابا كبيرا : يعني عذاب النار .

٢٣ : وما أرسلنا قبلك من المرسلين إلا إنهم ليأكلون الطعام : كما تأكل ويمشون في الأسواق : كما تمشي وجعلنا بعضكم لبعض فتنة : يعني بلاء أتصبرون : يعني أتصبر أيها النبي على ما ترى من أذاهم وكان ربك بصيرا : يعني عالما بمن يصبر ومن لا يصبر .

٢٤ : وقال الذين لا يرجون لقاءنا : يعني لا يخافون البعث بعد الموت لولا أنزل علينا الملائكة : يعني هلا أنزل علينا الملائكة فيخبرونا أن محمدا رسول الله أو نرى ربنا : فيأمرنا بتصديقه لقد استكبروا في أنفسهم : يعني تكبروا عن الإيمان وعتوا عتوا كبيرا : يعني تجبروا تجبرا .

٢٥ : يوم يرون الملائكة : يعني يوم القيامة لا بشرى يومئذ للمجرمين : يعني لا يبشر الله يومئذ المشركين بالجنة ويقولون : الملائكة حجرا محجورا : يعني حراما محرما أن يدخل الجنة إلا من قال لا إله إلا الله .

٢٦ : وقدمنا إلى ما عملوا من عمل : يعني عمدنا إلى ما عملوا من عمل في الدنيا فجعلناه هباء منثورا : يعني باطلا لا ثواب له .

٢٧ : أصحاب الجنة يومئذ خير مستقرا : يعني منزلا في الجنة وأحسن مقيلا : يعني موضعا يقيلون فيه .

٢٨ : ويوم تشقق السماء بالغمام : يعني بالسحاب ونزل الملائكة تنزيلا : يعني ينزلون نزولا .

٢٩ : الملك يومئذ الحق للرحمن : يعني لله وحده لا شريك له وكان يوما على الكافرين عسيرا : يعني شديدا .

٣٠ : ويوم يعض الظالم على يديه : يعني عقبة بن أبي معيط يقول : يا ليتني اتخذت مع الرسول سبيلا : يعني طريقا إلى الهدى .

٣١ : يا ويلتى ليتني لم أتخذ فلانا خليلا : يعني أبي بن خلف .

٣٢ : لقد أضلني عن الذكر : يعني عن القرآن بعد إذ جاءني : يعني بعد ما جاءني وكان الشيطان للإنسان خذولا : يعني يخذل الإنسان عند البلاء .

٣٣ : وقال الرسول : يعني محمدا ﷺ يا رب إن قومي اتخذوا هذا القرآن مهجورا : يعني تركوا القرآن فلم يؤمنوا به .

٣٤ : وكذلك جعلنا لكل نبي عدوا من المجرمين : يعني من المشركين وكفى بربك هاديا : يعني دليلا إلى الهدى ونصيرا : يعني ومانعا من عدوك .

٣٥ : وقال الذين كفروا : يعني كفار مكة لولا نزل عليه القرآن جملة واحدة : يعني هلا نزل عليه القرآن جملة واحدة كما نزلت التوراة على موسى والإنجيل على عيسى والزبور على داود كذلك لنثبت به فؤادك : يعني لنقوي به قلبك ورتلناه ترتيلا : يعني بينا تبيينا .

٣٦ : ولا يأتونك بمثل : يعني بشبه في القرآن إلا جئناك بالحق : يعني بالقرآن وأحسن تفسيرا : يعني وأحسن بيانا .

٣٧ : الذين يحشرون على وجوههم إلى جهنم : يعني كفار مكة أولئك شر مكانا : يعني منزلا وأضل سبيلا : يعني أخطأ طريقا .

٣٨ : ولقد آتينا موسى الكتاب : يعني التوراة وجعلنا معه أخاه هارون وزيرا : يعني عونا على أمر الله .

٣٩ : فقلنا اذهبا إلى القوم الذين كذبوا بآياتنا : يعني بالتسع الآيات فدمرناهم تدميرا : يعني أهلكناهم إهلاكا .

٤٠ : وقوم نوح لما كذبوا الرسل : يعني نوحا عليه السلام وحده لأن من كذب واحدا من الرسل فقد كذب الجميع أغرقناهم : بالطوفان وجعلناهم للناس آية : يعني عبرة لمن بعدهم وأعتدنا للظالمين : يعني للمشركين عذابا أليما : يعني وجيعا .

٤١ : وعادا وثمود وأصحاب الرس : يعني الآبار وقرونا بين ذلك كثيرا : يعني أمما بين عاد وأصحاب الرس كثيرا .

٤٢ : وكلا ضربنا له الأمثال : يعني بينا لهم الأمثال وكلا تبرنا تتبيرا : يعني أهلكنا إهلاكا .

٤٣ : ولقد أتوا على القرية التي أمطرت مطر السوء : يعني الحجارة أفلم يكونوا يرونها : يعني أفلم يكن كفار مكة يرون قرية قوم لوط بل كانوا لا يرجون نشورا : يعني لا يخافون بعثا بعد الموت .

٤٤ : وإذا رأوك إن يتخذونك إلا هزوا : يعني مهزوءا به أهذا الذي بعث الله رسولا : يعني يقولون ذلك استهزاء .

٤٥ : إن كاد ليضلنا عن آلهتنا : يعني عن عبادتها لولا أن صبرنا عليها : يعني لولا أن حبسنا أنفسنا على عبادتها وسوف يعلمون حين يرون العذاب : يعني في الآخرة من أضل سبيلا : يعني من أخطأ طريقا .

٤٦ : أرأيت من اتخذ إلهه هواه : يعني ما يهوى من شيء عبده أفأنت تكون عليه وكيلا : يعني حفيظا .

٤٧ : أم تحسب أن أكثرهم يسمعون : يعني كفار مكة ما سماعهم إلا كسماع الأنعام : يعني البهائم بل هم أضل سبيلا : يعني أخطأ طريقا .

٤٨ : ألم تر إلى ربك كيف مد الظل : يعني ما بين طلوع الفجر إلى طلوع الشمس ولو شاء لجعله ساكنا : يعني دائما لا يزول ولا تذهبه الشمس ثم جعلنا الشمس عليه دليلا : يعني على الظل .

٤٩ : ثم قبضناه إلينا : يعني الظل قبضا يسيرا : يعني خفيفا .

٥٠ : وهو الذي جعل لكم الليل لباسا : يعني ساترا كالثوب والنوم سباتا : يعني راحة لأبدانكم وجعل النهار نشورا : يعني يقظة للبعث بعد الموت .

٥١ : وهو الذي أرسل الرياح بشرا : يعني مبشرات بين يدي رحمته : يعني بين يدي المطر وأنزلنا من السماء ماء طهورا : يعني طاهرا .

٥٢ : لنحيي به بلدة ميتا : يعني ليس فيها نبات ونسقيه مما خلقنا أنعاما : يعني البهائم وأناسي كثيرا : يعني ونسقي أناسي كثيرا من خلقنا .

٥٣ : ولقد صرفناه بينهم : يعني بين الناس في القرآن ليذكروا : يعني ليتعظوا فأبى أكثر الناس إلا كفورا : يعني جحودا .

٥٤ : ولو شئنا لبعثنا في كل قرية نذيرا : يعني رسولا ينذر أهلها .

٥٥ : فلا تطع الكافرين : يعني كفار مكة وجاهدهم به : يعني بالقرآن جهادا كبيرا : يعني شديدا .

٥٦ : وهو الذي مرج البحرين : يعني خلى البحرين هذا عذب فرات : يعني شديد العذوبة وهذا ملح أجاج : يعني شديد الملوحة وجعل بينهما برزخا : يعني حاجزا وحجرا محجورا : يعني حراما محرما أن يختلط العذب بالملح .

٥٧ : وهو الذي خلق من الماء بشرا : يعني آدم فجعله نسبا وصهرا : يعني ذا نسب وذا صهر وكان ربك قديرا : يعني قادرا على ما يشاء .

٥٨ : ويعبدون من دون الله : يعني كفار مكة ما لا ينفعهم : يعني الأصنام إن عبدوها ولا يضرهم : إن تركوها وكان الكافر على ربه ظهيرا : يعني عونا للشيطان على معصية ربه .

٥٩ : وما أرسلناك إلا مبشرا : يعني بالجنة لمن أطاعك ونذيرا : يعني بالنار لمن عصاك .

٦٠ : قل ما أسألكم عليه من أجر : يعني على ما جئتكم به من القرآن إلا من شاء أن يتخذ إلى ربه سبيلا : يعني طريقا إلى الهدى .

٦١ : وتوكل على الحي الذي لا يموت : يعني على الله الذي لا يموت وسبح بحمده : يعني صل بأمر ربك وكفى به بذنوب عباده خبيرا : يعني عالما .

٦٢ : الذي خلق السموات والأرض وما بينهما في ستة أيام : يعني من أيام الدنيا ثم استوى على العرش : يعني على الملك الرحمن : يعني هو الرحمن فاسأل به خبيرا : يعني فاسأل عنه عالما .

٦٣ : وإذا قيل لهم : يعني لكفار مكة اسجدوا للرحمن : يعني صلوا لله قالوا وما الرحمن : يعني ما نعرف الرحمن أنسجد لما تأمرنا : يعني أنصلي لما تأمرنا وزادهم نفورا : يعني تباعدا عن الإيمان .

٦٤ : تبارك الذي جعل في السماء بروجا : يعني منازل الشمس والقمر والكواكب وجعل فيها سراجا : يعني الشمس وقمرا منيرا : يعني مضيئا .

٦٥ : وهو الذي جعل الليل والنهار خلفة : يعني يخلف هذا هذا لمن أراد أن يذكر : يعني يتعظ أو أراد شكورا : يعني شكرا .

٦٦ : وعباد الرحمن : يعني المؤمنين الذين يمشون على الأرض هونا : يعني بالسكينة والوقار وإذا خاطبهم الجاهلون : يعني السفهاء قالوا سلاما : يعني قولا سديدا .

٦٧ : والذين يبيتون لربهم سجدا وقياما : يعني يصلون بالليل لربهم .

٦٨ : والذين يقولون ربنا اصرف عنا عذاب جهنم : يعني ادفع عنا عذاب جهنم إن عذابها كان غراما : يعني ملحا دائما لازما .

٦٩ : إنها ساءت مستقرا ومقاما : يعني بئس المنزل والمقام هي .

٧٠ : والذين إذا أنفقوا لم يسرفوا : يعني لم يجاوزوا ما أمروا به ولم يقتروا : يعني لم يضيقوا على عيالهم وكان بين ذلك قواما : يعني عدلا .

٧١ : والذين لا يدعون مع الله إلها آخر : يعني لا يعبدون مع الله إلها آخر ولا يقتلون النفس التي حرم الله : يعني التي حرم قتلها إلا بالحق : يعني إلا بالقود ولا يزنون : يعني لا يفجرون ومن يفعل ذلك : يعني من يشرك يلق أثاما : يعني جزاء الإثم .

٧٢ : يضاعف له العذاب يوم القيامة : يعني يشدد له العذاب يوم القيامة ويخلد فيه مهانا : يعني ذليلا .

٧٣ : إلا من تاب وآمن : يعني من الشرك وعمل عملا صالحا : يعني بعد التوبة فأولئك يبدل الله سيئاتهم حسنات : يعني يبدل الله أعمالهم السيئة في الشرك حسنات بعد التوبة وكان الله غفورا رحيما : يعني لمن تاب منهم وآمن .

٧٤ : ومن تاب وعمل صالحا : يعني من الشرك فإنه يتوب إلى الله متابا : يعني مرجعا .

٧٥ : والذين لا يشهدون الزور : يعني لا يحضرون الكذب وإذا مروا باللغو : يعني الباطل مروا كراما : يعني معرضين عنه .

٧٦ : والذين إذا ذكروا بآيات ربهم : يعني بالقرآن لم يخروا عليها صما وعميانا : يعني لم يقعوا عليها كالصم والعميان .

٧٧ : والذين يقولون ربنا هب لنا من أزواجنا وذرياتنا قرة أعين : يعني ما تقر به أعيننا واجعلنا للمتقين إماما : يعني أئمة يقتدى بنا في الخير .

٧٨ : أولئك يجزون الغرفة : يعني الدرجة العليا في الجنة بما صبروا : يعني على الإيمان ويلقون فيها تحية وسلاما : يعني يحيون فيها بالسلام .

٧٩ : خالدين فيها : يعني مقيمين فيها حسنت مستقرا ومقاما : يعني بئس المنزل والمقام هي .

٨٠ : قل ما يعبأ بكم ربي لولا دعاؤكم : يعني لولا إيمانكم فقد كذبتم : يعني كفرتم فسوف يكون لزاما : يعني عذابا لازما .

مد : ولا تجد أحدا . وهو الصحيح
المذهب .
مه : ولا تجد أحدا يقول بقول
أبي حنيفة : وإنما تجد أصحابه
يقولون بقوله . وأبو حنيفة
يقول بقول أصحابه . وكذلك
مالك والشافعي وأحمد وغيرهم
من الأئمة .
و : فهذا يوجد في المذهب
الواحد كثيرا . وهو أن يكون
قول أصحاب المذهب مخالفا
لقول إمامهم .
ز : فهذا كثير في المذاهب
الأربعة وغيرها . وهو أن يكون
قول أصحاب المذهب مخالفا
لقول إمامهم .
ح : فهذا لا يوجد في مذهب
واحد . وإنما يوجد في مذهبين
فصاعدا . وهو أن يكون قول
أصحاب المذهب مخالفا لقول
إمامهم في مسألتين فصاعدا .
ط : فهذا يوجد في مذهب
أحمد وغيره . وهو أن يكون
قول أصحاب المذهب مخالفا
لقول إمامهم في مسألتين
فصاعدا . وهو أن يكون قول
أصحاب المذهب مخالفا لقول
إمامهم في مسألة واحدة .
ي : فهذا يوجد في مذهب
أحمد وغيره . وهو أن يكون
قول أصحاب المذهب مخالفا
لقول إمامهم في مسألة واحدة .
يا : فهذا يوجد في مذهب
أحمد وغيره . وهو أن يكون
قول أصحاب المذهب مخالفا
لقول إمامهم في مسألة واحدة .
يب : فهذا يوجد في مذهب
أحمد وغيره . وهو أن يكون
قول أصحاب المذهب مخالفا
لقول إمامهم في مسألة واحدة .
يج : فهذا يوجد في مذهب
أحمد وغيره . وهو أن يكون
قول أصحاب المذهب مخالفا
لقول إمامهم في مسألة واحدة .
يد : فهذا يوجد في مذهب
أحمد وغيره . وهو أن يكون
قول أصحاب المذهب مخالفا
لقول إمامهم في مسألة واحدة .

ܒܥܕܢܐ ܗܝ ܢܚܙܘܢ : ܒܟܠ ܫܒܬܐ ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ .
ܠܐ : ܘܥܒܕ ܦܘܪܩܢܐ ܕܓܕܫܬ ܠܥܡܐ
ܕܝܫܪܐܝܠ .
ܠܒ : ܘܗܘܐ ܦܘܩܕܢܗ ܕܡܠܟܐ ܕܢܗܘܘܢ :
ܘܫܠܝܛܐ ܗܘܐ ܠܦܘܩܕܢܗ ܡܢ ܫܢܝܐ : ܘܥܒܕܐ
ܘܐܚܕܐ : ܐܝܟ ܦܘܩܕܢ ܗܘܐ ܠܗ ܕܟܠ
ܒܝܫܪܐܝܠ .
ܠܓ : ܘܥܒܕ ܥܠ ܥܒܘܕܘܗܝ ܕܗܝܟܠܐ
ܕܝܫܪܐܝܠ : ܘܫܪܝ ܕܢܥܒܕ : ܘܡܢ ܕܢܫܡܥ ܕܐܢܫ
ܥܠ ܥܒܘܕܘܗܝ ܡܢ ܫܢܝܐ : ܘܩܪܝ ܕܢܗܘܐ
ܒܢܝܢܐ ܡܢ ܫܢܝܐ .
ܠܕ : ܘܫܠܐ ܫܠܐ ܕܢܗܘܐ : ܘܬܘܩܢܐ ܥܠ
ܥܒܘܕܘܗܝ ܕܦܘܪܩܢܐ ܡܢ ܫܢܝܐ .
ܠܗ : ܘܗܘܐ ܥܠ ܐܢܫ ܕܠܐܬܡܨܐ :
ܘܢܬܩܒܠ ܥܠܘܗܝ ܟܠ ܕܢܬܠ ܠܦܘܩܕܢܐ ܗܢܘܢ
ܡܠܟܐ : ܘܟܠ ܕܢܩܘܡ : ܕܟܠ ܢܥܒܕ .
ܠܘ : ܘܥܒܕ ܚܝܠܐ ܕܓܕܫܬ ܒܓܘ : ܘܐܬܠܘܫ
ܠܘܬܗ ܚܝܠܐ ܕܫܪܪܐ : ܦܘܩܕܢܐ ܠܡܠܟܐ .
ܠܙ : ܘܫܡܥܘܗ ܥܠ ܣܘܓܐܐ ܕܝܫܪܐܝܠ :
ܘܗܘܐ ܥܠ ܡܫܝܚܘܬܐ : ܘܠܘܩܒܠ ܐܦܝ
ܡܫܝܚܘܬܐ ܗܘܐ .
ܠܚ : ܘܗܘܐ ܥܠ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܢܫ :
ܘܗܘܐ ܥܡܠ ܐܢܫ ܣܓܝܐܐ ܕܦܘܩܕܢܐ
ܕܡܬܥܒܕܝܢ ܩܕܡ ܒܥܕܢܐ : ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܦܘܩܕܢܘܗܝ . ܘܗܘܐ ܥܠ ܟܠܗ ܥܡܐ
ܐܝܟܢܐ : ܠܝܘܡܢܐ ܠܗܘܢ ܒܝܘܡ ܡܠܟܐ .
ܠܛ : ܘܥܒܕ ܒܫܢܬܐ ܕܫܒܥܐ : ܘܥܒܕ
ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܫܒܥܐ : ܘܗܝܡܢܐ ܥܒܕ ܚܕܬܐ
ܕܡܠܟܐ .
ܡ : ܘܐܬܚܕ ܐܢܫ ܥܒܕ ܒܫܒܬܐ .
ܘܥܒܕ ܠܗܘܢ ܗܝܡܢܘܬܐ : ܘܟܠܗܘܢ ܐܬܥܒܕ
ܠܗܘܢ ܠܐܢܫܐ ܘܠܥܡܐ .
ܡܐ : ܘܐܬܚܙܝ ܐܢܫ ܠܐܢܫ ܥܡܘܢ ܐܝܟ
ܘܠܐܢܫ ܥܒܕܐ : ܘܥܒܕܘܗܝ ܐܢܫ ܘܥܡܠܗ
ܐܝܟܢܐ : ܘܥܒܕܐ ܐܢܫ ܠܝ ܘܠܗܘܢ ܠܝ .
ܡܒ : ܘܥܒܕ ܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܐ ܕܓܕܫܬ :
ܠܡܠܟܘܬܐ ܥܠܡܐ ܕܟܠܗܝܢ ܫܪܝܪܐ : ܡܢ ܡܠܟܘܬܗܘܢ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܠܐܪܥܬܗܘܢ ܒܗܘܢ .
ܡܓ : ܘܗܘܘܢ ܥܠ ܐܢܫ ܘܥܠ ܟܠܗܘܢ
ܥܡܐ ܕܟܠܗܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܐܪܥܐ : ܘܥܡܐ ܕܫܘܪܝܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܒܦܘܩܕܢܐ : ܕܟܠ ܢܥܒܕܘܢ
ܫܠܝܐ ܘܢܩܘܡܘܢ : ܢܬܩܒܠ ܠܡܠܟܐ ܠܗ
ܘܠܥܡܗ ܡܢ ܟܠܗ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܚܕ .

ܐ : ܘܗܘܬ ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܘܥܒܕ ܐܢܫ
ܠܝ ܠܟܢܘܫܬܐ : ܘܩܡ ܩܘܡܐ ܚܕ ܒܗ ܒܫܢܬܐ :
ܘܒܓܠܝܐ ܐܬܐܡܪ ܕܟܠ ܥܡܐ .
ܒ : ܘܐܬܚܙܝ ܦܘܩܕܢܐ : ܫܘܪܝܐ ܦܘܩܕܢܐ
ܕܦܬܚܐ ܒܡܕܝܢܬܐ : ܘܠܐܬܪܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܦܬܚܐ
ܒܡܕܝܢܬܐ . ܕܢܫܒܘܩ ܕܫܘܪܝܐ ܠܐ ܥܒܕ ܐܢܫ .
ܓ : ܘܐܬܚܙܝ ܐܢܫ ܒܥܠܡܐ ܚܕ : ܘܠܐ ܥܒܕ
ܐܢܫ ܒܥܠܡܐ : ܘܠܐܪܥܐ ܘܠܐܬܪܐ ܕܥܡܐ :
ܕ : ܘܠܐܢܫ ܘܠܡܠܟܘܬܗ ܥܒܕ ܠܐܪܥܐ
ܕܡܢܗܘܢ ܐܪܥܐ : ܘܐܢܫܐ ܐܢܫ ܒܥܠܡܐ .
ܗ : ܘܥܒܕ ܠܥܡܐ ܘܐܬܚܙܝ ܠܐܢܫ
ܒܡܠܟܘܬܐ : ܘܦܘܩܕܢܐ : ܘܡܫܝܚܘܬܐ : ܘܦܬܚܐ :
ܘܦܘܩܕܢܐ : ܘܐܬܚܙܝ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܦܬܚܐ .
ܘ : ܘܗܘܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܒܥܠܡܗ : ܘܗܘܐ
ܚܝܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܥܠ ܡܫܝܚܘܬܐ .
ܙ : ܘܥܒܕ ܥܡܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ : ܘܗܘܐ
ܒܥܠܡܐ ܘܡܫܝܚܘܬܗ .

ر: الأمر بالشيء نهي عن ضده
الذي لا يتم إلا به. وهو أن
يقول: لا تقعد إلا قائماً.
ز: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
س: الأمر بالشيء نهي عن
ضده. وهو أن يقول: قم ولا
تقعد.
ش: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
ص: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
ض: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
ط: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
ظ: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
ع: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
غ: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
ف: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
ق: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
ك: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
ل: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
م: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.
ن: الأمر بالشيء إذن في
جميع ما لا يتم إلا به. وهو
أن يقول: قم وصل.

صكلة : حس .

١ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ نعم مع له قبر بهذا لصخرة نعم لم تبت : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٢ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٣ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٤ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٥ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٦ : وبحؤه قبا لاصؤه : لاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٧ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٨ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٩ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

١٠ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

١١ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

١٢ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

١٣ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

١٤ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

١٥ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

١٦ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

١٧ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

١٨ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

١٩ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٢٠ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٢١ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٢٢ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٢٣ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٢٤ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٢٥ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٢٦ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٢٧ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٢٨ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٢٩ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٣٠ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٣١ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٣٢ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٣٣ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٣٤ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٣٥ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٣٦ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٣٧ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٣٨ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٣٩ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٤٠ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٤١ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٤٢ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٤٣ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٤٤ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٤٥ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٤٦ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٤٧ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٤٨ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٤٩ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٥٠ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٥١ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٥٢ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٥٣ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٥٤ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٥٥ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٥٦ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٥٧ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٥٨ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٥٩ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٦٠ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٦١ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٦٢ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٦٣ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٦٤ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٦٥ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٦٦ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٦٧ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٦٨ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٦٩ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٧٠ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٧١ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٧٢ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٧٣ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٧٤ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٧٥ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٧٦ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٧٧ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٧٨ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٧٩ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٨٠ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٨١ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٨٢ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٨٣ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٨٤ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٨٥ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٨٦ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٨٧ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٨٨ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٨٩ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٩٠ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٩١ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٩٢ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٩٣ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

٩٤ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

٩٥ : ولبث بعد قبا : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٩٦ : وبحؤه قبا لاصؤه : ولاجلا : ولجئه١ : ولاجلا : وجوبا دمبا .

٩٧ : ولكه عذب لم لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم : ولبثوا : ولبثوا : قبر إصؤه .

٩٨ : وحدة لجة عبد لاصؤه إسوع : لابصؤا ولاعصفوا .

٩٩ : ولكه إعد لجلوس مخبئة إيا : وحدة لجة عبد لاصؤه لصخرة لم .

١٠٠ : وصلم لجة دبحؤه لصؤه : وقاوصا : وقؤبها : وجوبها : دبحؤه . وبحؤه : وصبقا : وصبقا : وجوبها : لجة عبد لاصؤه إسوع : ولجئه١ لصخرة لم .

باب ٥٠

١ : وحدثني عبد الله بن عبد الرحمن : حدثنا يحيى بن حسان : حدثنا ابن لهيعة : عن بكير بن عبد الله الأشج : عن كريب مولى ابن عباس : عن ابن عباس : أن رسول الله ﷺ قال : لا يصلين أحدكم في ثوب واحد ليس على عاتقيه منه شيء .

١٣ : وحدثني عبد الله بن عبد الرحمن : حدثنا يحيى بن حسان : حدثنا ابن لهيعة : عن بكير بن عبد الله الأشج : عن كريب مولى ابن عباس : عن ابن عباس : أن رسول الله ﷺ قال : لا يصلين أحدكم في ثوب واحد ليس على عاتقيه منه شيء .

١٤ : وحدثني عبد الله بن عبد الرحمن : حدثنا يحيى بن حسان : حدثنا ابن لهيعة : عن بكير بن عبد الله الأشج : عن كريب مولى ابن عباس : عن ابن عباس : أن رسول الله ﷺ قال : لا يصلين أحدكم في ثوب واحد ليس على عاتقيه منه شيء .

١٥ : وحدثني عبد الله بن عبد الرحمن : حدثنا يحيى بن حسان : حدثنا ابن لهيعة : عن بكير بن عبد الله الأشج : عن كريب مولى ابن عباس : عن ابن عباس : أن رسول الله ﷺ قال : لا يصلين أحدكم في ثوب واحد ليس على عاتقيه منه شيء .

١٦ : وحدثني عبد الله بن عبد الرحمن : حدثنا يحيى بن حسان : حدثنا ابن لهيعة : عن بكير بن عبد الله الأشج : عن كريب مولى ابن عباس : عن ابن عباس : أن رسول الله ﷺ قال : لا يصلين أحدكم في ثوب واحد ليس على عاتقيه منه شيء .

١٧ : وحدثني عبد الله بن عبد الرحمن : حدثنا يحيى بن حسان : حدثنا ابن لهيعة : عن بكير بن عبد الله الأشج : عن كريب مولى ابن عباس : عن ابن عباس : أن رسول الله ﷺ قال : لا يصلين أحدكم في ثوب واحد ليس على عاتقيه منه شيء .

١٨ : وحدثني عبد الله بن عبد الرحمن : حدثنا يحيى بن حسان : حدثنا ابن لهيعة : عن بكير بن عبد الله الأشج : عن كريب مولى ابن عباس : عن ابن عباس : أن رسول الله ﷺ قال : لا يصلين أحدكم في ثوب واحد ليس على عاتقيه منه شيء .

١٩ : وحدثني عبد الله بن عبد الرحمن : حدثنا يحيى بن حسان : حدثنا ابن لهيعة : عن بكير بن عبد الله الأشج : عن كريب مولى ابن عباس : عن ابن عباس : أن رسول الله ﷺ قال : لا يصلين أحدكم في ثوب واحد ليس على عاتقيه منه شيء .

٢٠ : وحدثني عبد الله بن عبد الرحمن : حدثنا يحيى بن حسان : حدثنا ابن لهيعة : عن بكير بن عبد الله الأشج : عن كريب مولى ابن عباس : عن ابن عباس : أن رسول الله ﷺ قال : لا يصلين أحدكم في ثوب واحد ليس على عاتقيه منه شيء .

الدنيا اجتمع : وأنت تبيع الدنيا بالآخرة
لتصل إلى غرضك .

٥ : وحكي عن بعض الأولياء أنه قال
لنفسه يا : مع كل لقمة تأكلها : بعض
الدنيا يا : مع كل قطرة تشربها : بعض
الدنيا يا : مع كل خطوة تخطوها أنت
تحتها أيضا .

٦ : وحكي عن بعض : أنه قال لنفسه
وأنت تأكل الطعام الطيب : أنت تأكل
الحلوى : لا بد .

٣ : وحكي عن نفسه أنه قال : كنت
أحيانا أتناول الطعام : فأقول لنفسي :
أتحب أن تأكل الخبز وحده : أو تحب
أن تأكل الخبز بالجبن : أو تحب أن
تأكل الخبز بالجبن والبصل .

٤ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل .

٥ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح .

٦ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء .

٧ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم .

٨ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة .

٩ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة .

١٠ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن .

١١ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب .

١٢ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم .

١٣ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية .

١٤ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال .

١٥ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال والجاه .

١٦ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال والجاه والعلم .

١٧ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال والجاه والعلم والعمل .

١٨ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال والجاه والعلم والعمل والعبادة .

١٩ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال والجاه والعلم والعمل والعبادة
والزهد .

٢٠ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال والجاه والعلم والعمل والعبادة
والزهد والورع .

٢١ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال والجاه والعلم والعمل والعبادة
والزهد والورع والتقوى .

٢٢ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال والجاه والعلم والعمل والعبادة
والزهد والورع والتقوى والصلاح .

٢٣ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال والجاه والعلم والعمل والعبادة
والزهد والورع والتقوى والصلاح والفلاح .

٢٤ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال والجاه والعلم والعمل والعبادة
والزهد والورع والتقوى والصلاح والفلاح
والنجاة .

٢٥ : وحكي أن بعض الأولياء قال :
لنفسه : أنت أيضا مع هذا : أنت
تحب أن تأكل الخبز بالجبن والبصل
والملح والماء والنوم والراحة والكسوة
والمسكن والمركوب والخادم والجارية
والمال والجاه والعلم والعمل والعبادة
والزهد والورع والتقوى والصلاح والفلاح
والنجاة والسعادة .

ܘܡܢܚܬܗ ܕܡܬܝܗܒܐ ܒܟܠ ܝܘܡ . ܕܪܝܚܐ ܕܒܣܡܐ ܩܘܪܒܢܐ ܠܡܪܝܐ ܐܝܟ .
ܠ : ܘܡܬܡܠܝ ܥܠ ܦܬܘܪܐ ܠܝܘܡ ܐܪܒܥܐ ܕܗܘܢ ܐܪܒܥܝܢ .
ܠܐ : ܘܟܠܗ ܡܢܝܢܐ ܕܩܘܪܒܢܐ ܕܡܢܐ . ܕܡܬܩܪܒܐ ܠܡܪܝܐ ܡܢܝܢܐ . ܟܠܗ ܕܒܝܬܗ ܘܟܠܗ ܘܐܚܪܢܐ : ܘܢܣܟܘܗܝ ܘܡܢܚܬܗ ܡܢܗ ܗܘܘ .
ܠܒ : ܘܚܙܬܐ ܟܠܗ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢ ܬܪܥܐ : ܐܠܦܐ ܟܠܗ ܡܢ ܬܪܥܐ ܚܕ ܕܡܢܝܢܐ : ܘܐܠܦܐ ܟܠܗ ܡܢ ܬܪܥܐ ܐܚܪܢܐ .
ܠܓ : ܐܠܦܐ ܐܚܪܝܢ ܒܟܠܗ ܒܟܠܗ ܚܕ : ܘܢܣܟܐ ܘܡܢܚܬܐ : ܘܐܠܦܐ ܐܚܪܝܢ ܒܟܠܗ ܒܟܠܗ ܚܕ : ܘܢܣܟܐ ܘܡܢܚܬܐ . ܗܟܢܐ ܟܠܗ ܟܠܗ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢܗ ܡܢ ܡܢܝܢܐ .
ܠܕ : ܘܒܡܢܝܢܐ ܗܘܘ ܐܠܦܐ ܐܚܪܝܢ : ܘܢܣܟܐ ܘܡܢܚܬܐ .
ܠܗ : ܢܣܟܐ ܐܠܦܐ ܐܠܦܝܢ ܟܠܗ ܕܡܢܗ : ܘܢܣܟܐ ܐܠܦܐ ܐܠܦܝܢ ܟܠܗ ܕܡܢܗ : ܘܢܣܟܐ ܐܠܦܐ ܐܠܦܝܢ ܟܠܗ ܕܡܢܗ : ܗܟܢܐ ܟܠܗ ܟܠܗ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢܗ ܡܢ ܡܢܝܢܐ .
ܠܘ : ܘܢܣܟܘܗܝ ܘܡܢܚܬܗ ܡܢܗ ܗܘܘ : ܟܠܗ ܕܡܬܩܪܒܐ ܚܕ ܕܩܘܪܒܢܐ ܕܡܢܐ .
ܠܙ : ܘܡܢܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡܢܝܢܐ : ܘܐܝܟ ܟܠܗܘܢ ܕܗܘܘ ܡܢܝܢܝܢ ܠܡܘܫܐ ܐܝܟܢܐ .
ܠܚ : ܘܡܢܝܢ ܡܢܝܢܘܗܝ : ܘܡܢܝܢ ܡܢܝܢܘܗܝ ܕܩܘܪܒܢܐ ܕܡܢܐ .
ܠܛ : ܡܢ ܒܢܝܐ ܕܩܘܪܒܢܐ ܕܡܢܐ ܠܡܪܝܐ : ܟܠܗ ܘܠܟܠܗܘܢ ܡܢܝܢܐ ܗܠܝܢ .
ܡ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܐܝܟ ܕܦܩܕܗ ܐܢܐ ܠܗ ܡܪܝܐ .

ܨܚܚܐ : ܠܗ .

ܐ : ܘܠܡܥܠܢܐ ܕܐܠܦܐ ܟܠܗ ܢܕܒܚ ܕܒܝܬܐ ܚܘܒܐ : ܕܐܠܦܐ ܘܐܠܦܐ ܘܡܢܝܢܐ ܕܚܘܪܒܐ : ܒܪܘܟܐ ܠܚܒܪܐ ܕܐܘܡܢܐ ܠܡܪܝܐ ܐܝܟ :
ܒ : ܐܘܪܚܗ ܕܢܕܒܚܬܐ ܚܕܐ : ܒܗܕܐ ܘܐܚܪܢܐ ܐܢܫܝܢ : ܘܦܬܓܡܗ ܐܪܒܥ ܐܢܫܝܢ : ܕܢܕܒܚܬܐ ܚܕܐ . ܡܢܝܢܬܐ ܚܕܐ ܠܟܠܗܘܢ ܢܕܒܚܬܐ .
ܓ : ܘܡܢܝܢ ܢܕܒܚ ܒܝܘܡܐ ܡܢܝܢܐ ܚܕܐ ܒܚܕܐ : ܘܡܢܝܢ ܢܕܒܚ ܒܝܘܡܐ ܡܢܝܢܐ ܚܕܐ ܒܚܕܐ .
ܕ : ܘܟܠܗ ܐܢܫܐ ܕܐܠܦܐ ܥܠ ܦܬܓܡܗ ܕܢܕܒܚܬܐ ܚܕܐ ܒܬܪܥܗ ܕܒܝܬܐ : ܘܗܟܢܐ ܐܠܦܐ ܠܦܬܓܡܗ ܕܢܕܒܚܬܐ ܡܢ ܬܪܥܐ ܕܒܝܬܐ ܐܚܪܢܐ .
ܗ : ܢܡܢܐ ܐܢܫܐ ܐܠܦܐ ܒܦܬܓܡܗ ܕܢܕܒܚܬܐ ܚܕܐ : ܘܢܡܢܐ ܐܢܫܐ ܐܠܦܐ ܒܦܬܓܡܗ ܕܢܕܒܚܬܐ ܐܚܪܬܐ ܒܒܝܬܐ ܐܚܪܢܐ . ܘܢܗܘܘܢ ܐܢܫܐ ܐܢܫܐ ܚܕܐ ܠܡܢܝܢ ܚܕܐ .
ܘ : ܘܟܠܗ ܢܡܢܐ ܒܡܢܝܢܐ ܕܒܝܬܐ : ܘܒܝܬܐ ܢܕܒܚܬܐ ܚܕܐ ܒܚܕܐ ܒܡܢܝܢܐ : ܘܗܘܐ ܡܢܝܢܐ ܚܕܐ .
ܙ : ܘܟܠܗ ܢܕܒܚܬܐ ܕܒܥܠܕܒܒܐ ܐܠܦܐ ܕܡܢܝܢܐ : ܚܕܒܫܒܐ ܢܕܒܚ ܐܠܦܐ ܐܝܟ .
ܚ : ܐܘܪܚܗ ܕܢܕܒܚܬܐ ܚܕܐ ܡܢܝܢܐ ܐܢܫܝܢ : ܘܦܬܓܡܗ ܐܪܒܥ ܐܢܫܝܢ ܕܢܕܒܚܬܐ ܚܕܐ . ܡܢܝܢܬܐ ܚܕܐ ܠܟܠܗܘܢ ܢܕܒܚܬܐ ܗܠܝܢ ܚܕܒܫܒܐ .
ܛ : ܘܒܝܘܡܐ ܢܡܢܐ ܢܕܒܚ ܐܢܫܐ : ܘܟܠܗ

ܕܡܫܝܚܘܬܐ : ܘܠܩܛܪܬܐ ܕܒܣܡ̈ܐ.
ܙ : ܘܟܐ̈ܦܐ ܕܒܪܘܠܐ : ܘܟܐ̈ܦܐ ܡܠܒ̈ܫܬܐ :
ܠܐܦܘܕܐ ܘܠܚܘܫܢܐ.
ܚ : ܘܢܥܒܕܘܢ ܠܝ ܡܩܕܫܐ : ܘܐܫܪܐ
ܒܝܢܬܗܘܢ.
ܛ : ܒܟܠ ܡܕܡ ܕܡܚܘܐ ܐܢܐ ܠܟ : ܕܡܘܬܐ
ܕܡܫܟܢܐ : ܘܕܟܠܗܘܢ ܡܐܢ̈ܘܗܝ : ܗܟܢܐ ܬܥܒܕܘܢ.
ܝ : ܘܬܥܒܕܘܢ ܩܒܘܬܐ ܕܩܝܣܐ ܕܐܫܟܪܥܐ :
ܬܪ̈ܬܝܢ ܐܡ̈ܝܢ ܘܦܠܓܐ ܐܘܪܟܗ : ܘܐܡܬܐ ܘܦܠܓܐ
ܦܬܝܗ : ܘܐܡܬܐ ܘܦܠܓܐ ܪܘܡܗ.
ܝܐ : ܘܬܚܦܝܗ̇ ܕܗܒܐ ܕܟܝܐ. ܡܢ ܠܓܘ
ܘܡܢ ܠܒܪ ܬܚܦܝܗ̇ : ܘܬܥܒܕ ܠܗ̇ ܟܠܝܠܐ
ܕܕܗܒܐ ܚܕܪܢܐ.
ܝܒ : ܘܬܢܣܘܟ ܠܗ̇ ܐܪܒܥ ܥܙܩܢ
ܕܕܗܒܐ : ܘܬܬܠ ܒܐܪܒܥ ܙܘܝ̈ܬܗ̇. ܬܪ̈ܬܝܢ
ܥܙܩܢ ܒܣܛܪܐ ܚܕ. ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܥܙܩܢ ܥܠ
ܣܛܪܐ ܐܚܪܢܐ.
ܝܓ : ܘܬܥܒܕ ܢܓܪ̈ܐ ܕܩܝܣܐ ܕܐܫܟܪܥܐ :
ܘܬܚܦܐ ܐܢܘܢ ܕܗܒܐ.
ܝܕ : ܘܬܥܠ ܢܓܪ̈ܐ ܒܥܙܩܬܐ ܥܠ
ܣܛܪ̈ܝܗ ܕܩܒܘܬܐ : ܕܢܫܩܠܘܢ ܒܗܘܢ
ܩܒܘܬܐ.
ܝܗ : ܒܥܙܩܬܐ ܕܩܒܘܬܐ ܢܗܘܘܢ
ܢܓܪ̈ܐ : ܘܠܐ ܢܬܦܪܩܘܢ ܡܢܗ̇.
ܝܘ : ܘܬܣܝܡ ܒܩܒܘܬܐ ܣܗܕܘܬܐ
ܕܝܗܒ ܐܢܐ ܠܟ.
ܝܙ : ܘܬܥܒܕ ܚܘܣܝܐ ܕܕܗܒܐ ܕܟܝܐ :
ܬܪ̈ܬܝܢ ܐܡ̈ܝܢ ܘܦܠܓܐ ܐܘܪܟܗ : ܘܐܡܬܐ ܘܦܠܓܐ
ܦܬܝܗ.
ܝܚ : ܘܬܥܒܕ ܬܪ̈ܝܢ ܟܪ̈ܘܒܐ ܕܕܗܒܐ.
ܕܢܩܫܬܐ ܬܥܒܕ ܐܢܘܢ : ܡܢ ܬܪ̈ܝܢ ܣܛܪ̈ܘܗܝ
ܕܚܘܣܝܐ.

ܝܛ : ܘܬܥܒܕ ܟܪܘܒܐ ܚܕ ܡܢ ܣܛܪܗ
ܡܟܐ : ܘܟܪܘܒܐ ܐܚܪܢܐ ܡܢ ܣܛܪܗ ܐܚܪܢܐ
ܕܚܘܣܝܐ. ܘܬܥܒܕ ܬܪ̈ܝܢ ܟܪ̈ܘܒܐ ܥܠ ܬܪ̈ܝܢ
ܣܛܪ̈ܘܗܝ.
ܟ : ܘܢܗܘܘܢ ܟܪ̈ܘܒܐ ܦܪ̈ܝܣܝܢ ܓܦܝ̈ܗܘܢ
ܡܢ ܠܥܠ : ܘܡܛܠܠܝܢ ܒܓܦܝ̈ܗܘܢ ܥܠ ܚܘܣܝܐ :
ܘܐܦ̈ܝܗܘܢ ܚܕ ܠܘܩܒܠ ܚܕ. ܠܥܠ ܡܢ ܚܘܣܝܐ
ܢܗܘܘܢ ܐܦ̈ܝܗܘܢ ܕܟܪ̈ܘܒܐ.
ܟܐ : ܘܬܣܝܡ ܚܘܣܝܐ ܥܠ ܩܒܘܬܐ
ܡܢ ܠܥܠ : ܘܒܩܒܘܬܐ ܬܣܝܡ ܣܗܕܘܬܐ
ܕܝܗܒ ܐܢܐ ܠܟ.
ܟܒ : ܘܐܙܕܡܢ ܠܟ ܬܡܢ : ܘܐܡܠܠ ܥܡܟ
ܡܢ ܠܥܠ ܡܢ ܚܘܣܝܐ : ܡܢ ܒܝܬ ܬܪ̈ܝܢ ܟܪ̈ܘܒܐ :
ܕܥܠ ܩܒܘܬܐ ܕܣܗܕܘܬܐ : ܟܠ
ܡܕܡ ܕܡܦܩܕ ܐܢܐ ܠܟ ܥܠ ܒܢ̈ܝ ܐܝܣܪܝܠ.
ܟܓ : ܘܬܥܒܕ ܦܬܘܪܐ ܕܩܝܣܐ ܕܐܫܟܪܥܐ :
ܬܪ̈ܬܝܢ ܐܡ̈ܝܢ ܐܘܪܟܗ : ܘܐܡܬܐ ܦܬܝܗ : ܘܐܡܬܐ
ܘܦܠܓܐ ܪܘܡܗ.
ܟܕ : ܘܬܚܦܝܘܗܝ ܕܗܒܐ ܕܟܝܐ : ܘܬܥܒܕ
ܠܗ ܟܠܝܠܐ ܕܕܗܒܐ ܚܕܪܢܐ.
ܟܗ : ܘܬܥܒܕ ܠܗ ܣܦܬܐ : ܘܬܗܘܐ ܪܘܡܗ
ܦܫܟ ܚܕܪ. ܘܬܥܒܕ ܠܗ ܟܠܝܠܐ ܕܕܗܒܐ
ܥܠ ܣܦܬܗ ܚܕܪ.
ܟܘ : ܘܬܥܒܕ ܠܗ ܐܪܒܥ ܥܙܩܢ ܕܕܗܒܐ :
ܘܬܬܠ ܥܙܩܬܐ ܐܪܒܥ ܕܕܗܒܐ : ܥܠ ܐܪܒܥ
ܙܘܝ̈ܬܗ : ܠܒܪ ܡܢ ܐܪܒܥ ܪ̈ܓܠܘܗܝ.
ܟܙ : ܠܘܩܒܠ ܣܦܬܗ ܢܗܘܝܢ ܥܙܩܬܗ :
ܐܬܪܐ ܠܢܓܪ̈ܐ ܠܡܫܩܠܗ ܠܦܬܘܪܐ.
ܟܚ : ܘܬܥܒܕ ܢܓܪ̈ܐ ܕܩܝܣܐ ܕܐܫܟܪܥܐ :
ܘܬܚܦܐ ܐܢܘܢ ܕܗܒܐ : ܕܢܗܘܘܢ ܫܩܠܝܢ
ܒܗܘܢ ܦܬܘܪܐ.
ܟܛ : ܘܬܥܒܕ ܦܝܠܣ̈ܐ : ܘܟ̈ܣܐ : ܘܡܓܘ̈ܣܐ :

ت : وَبَدَ مؤنا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ :
لِمَلْكِهِ إِرَى .
ث : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
دَرَاكَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ت : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ث : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ج : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ح : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
خ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
د : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ذ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ر : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ز : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
س : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ش : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ص : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ض : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ط : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ظ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ع : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
غ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ف : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ق : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ك : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ل : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
م : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ن : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ه : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
و : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
ى : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
لِمَوْلَا : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :
إِمَوْمَدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ :

هؤلاء : ٥٥ .

١ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ب : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ت : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ث : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ج : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ح : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
خ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
د : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ذ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ر : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ز : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
س : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ش : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ص : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ض : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ط : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ظ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ع : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
غ : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ف : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ق : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ك : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ل : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
م : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ن : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ه : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
و : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .
ى : وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ
وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ أَجَاهِدَ وَمَوْمَدَ وَمَوْمَدَ .

ذاك الحمل : فيجيء الذئب : فيقتله
ويأكله : ثم يجيء الراعي فيرى الحمل
قد مات .

م : فكذلك أيتها النساء حين
تجيء عليكن أزواجكن .

س : لا تكرمن بعد ضيق الفقر
فتجيء الغنى : ولا تجعلن الغنى فيجيء
الفقر لهن .

ع : ثم تكلم الذئب الراعي
فقال له . لا تعجب مني
فاني ملك . فعجب الراعي من كلامه .

ح : ثم صنع الذئب مع الراعي :
فنظر فاذا هو بقصر . فدخل
فاذا هو بالملك جالس على سرير
من ذهب . وعن يمينه وشماله
الوزراء : فلما رآه الملك قام
له : وأجلسه على السرير معه .
وقال له : ما حاجتك : فقال
له : أيها الملك أريد أن تعطيني
ابنتك فأتزوجها . فقال له الملك
أنا أعطيك ابنتي : ولكن أريد
منك أن تأتيني بالدواء الذي
يرد البصر على الأعمى .

ط : فقال الذئب : أنا آتيك
به . فقال له الملك : فاذهب
فأتني به . فذهب الذئب
فجاء بالدواء : فأعطاه الملك
فاكتحل به الأعمى فرد الله
عليه بصره .

ي : فقال الملك للذئب :
سل ما شئت . فقال الذئب :
أريد أن تعطيني ابنتك فأتزوجها .
فقال له الملك : أنا أعطيك
ابنتي : ولكن أريد منك أن
تأتيني بالدواء الذي يرد البصر
على الأعمى .

يا : فقال الذئب : أنا آتيك
به . فقال له الملك : فاذهب
فأتني به . فذهب الذئب
فجاء بالدواء : فأعطاه الملك
فاكتحل به الأعمى فرد الله
عليه بصره .

يب : فقال الملك للذئب :
سل ما شئت . فقال الذئب :
أريد أن تعطيني ابنتك فأتزوجها .
فقال له الملك : أنا أعطيك
ابنتي : ولكن أريد منك أن
تأتيني بالدواء الذي يرد البصر
على الأعمى .

يج : فقال الذئب : أنا آتيك
به . فقال له الملك : فاذهب
فأتني به . فذهب الذئب
فجاء بالدواء : فأعطاه الملك
فاكتحل به الأعمى فرد الله
عليه بصره .

يد : فقال الملك للذئب :
سل ما شئت . فقال الذئب :
أريد أن تعطيني ابنتك فأتزوجها .
فقال له الملك : أنا أعطيك
ابنتي : ولكن أريد منك أن
تأتيني بالدواء الذي يرد البصر
على الأعمى .

يه : فقال الذئب : أنا آتيك
به . فقال له الملك : فاذهب
فأتني به . فذهب الذئب
فجاء بالدواء : فأعطاه الملك
فاكتحل به الأعمى فرد الله
عليه بصره .

يو : فقال الملك للذئب :
سل ما شئت . فقال الذئب :
أريد أن تعطيني ابنتك فأتزوجها .
فقال له الملك : أنا أعطيك
ابنتي : ولكن أريد منك أن
تأتيني بالدواء الذي يرد البصر
على الأعمى .

يز : فقال الذئب : أنا آتيك
به . فقال له الملك : فاذهب
فأتني به . فذهب الذئب
فجاء بالدواء : فأعطاه الملك
فاكتحل به الأعمى فرد الله
عليه بصره .

يح : فقال الملك للذئب :
سل ما شئت . فقال الذئب :
أريد أن تعطيني ابنتك فأتزوجها .
فقال له الملك : أنا أعطيك
ابنتي : ولكن أريد منك أن
تأتيني بالدواء الذي يرد البصر
على الأعمى .

يط : فقال الذئب : أنا آتيك
به . فقال له الملك : فاذهب
فأتني به . فذهب الذئب
فجاء بالدواء : فأعطاه الملك
فاكتحل به الأعمى فرد الله
عليه بصره .

حكاية : حج .

١ : فلما أتمت هند ذلك
أخذ أصدقاؤها : وذهبوا : وتركوها
تجلس في بيتها وحدها : فأقبلت
تبكي .

٢ : فأول صوت : فأجابها الصدى
بصوت .

٥: وجد الاسنا سوف تتبلبل
١٥ فسوف جد هلم: صلحج أصلح
اجل لم.
٥: وجد الاسنا سوف تتبلبل
٤: وجد الاقد حاوف تجلجل
٣: لا يحلها لا ولد حدد.
٢: ولحدها لا ولد حدد.
١: لا يحد حدد الله. لا ولحد
اجل بد بنا لحسلا لحد لحلا
الله.

صلاة: حد.

١: لا يحد حدد الله. لا ولحد
اجل بد بنا لحسلا لحد لحلا
الله.
٢: لا الحلا بد دنا لحسلا لحد لحلا
الله.
٣: ولا اجتم حدده لب تحدا
الحلا.
٤: وجد الاقد حاوف تجلجل
٥: وجد الاسنا سوف تتبلبل
٦: ولحدها لا ولد حدد.
٧: لا الحلا دنا لحسلا لحد لحلا
الله.
٨: وجد الاسنا سوف تتبلبل
٩: وجد الاسنا سوف تتبلبل
١٠: وجد الاسنا سوف تتبلبل
١١: وجد الاسنا سوف تتبلبل
١٢: وجد الاسنا سوف تتبلبل
١٣: وجد الاسنا سوف تتبلبل
١٤: وجد الاسنا سوف تتبلبل
١٥: وجد الاسنا سوف تتبلبل

ܘܢܦܠ ܘܢܣܘܚ: ܠܝܬ ܠܗ ܚܘܒܬܐ.

ܓ : ܘܐܢ ܕܢܚܬ ܡܠܘܗܝ ܒܡܫܚܐ: ܐܝܬ ܠܗ ܚܘܒܬܐ: ܘܦܫܛܪ ܢܦܪܘܥ. ܘܐܢ ܠܝܬ ܠܗ: ܢܬܒܥ ܒܝܘܒܠܗ.

ܕ : ܘܐܢ ܡܬܬܓܪܘ ܐܠܗܝܐ ܒܐܒܪܗ ܚܘܒܬܐ: ܡܢ ܬܘܪܐ: ܘܠܣܘܣܝܐ: ܘܚܡܪܐ ܠܝܬܐ ܟܕ ܚܝܝܢ: ܚܕ ܒܬܪܝܢ ܫܠܝܛ.

ܗ : ܘܟܕ ܢܘܟܠ ܓܒܪܐ ܚܡܪܐ ܐܘ ܬܘܪܐ: ܘܢܦܣܩ ܒܚܒܪܗ ܘܢܘܟܠ ܒܚܡܪܐ ܐܣܝܪܬܐ ܡܢ ܓܒܐ ܕܚܡܪܐ: ܘܡܢ ܓܒܐ ܕܓܕܘܡܐ ܢܦܪܘܥ.

ܘ : ܘܟܕ ܐܦܩܘܗ ܢܘܪܐ ܘܐܘܩܕܘ ܒܟܘܪܐ: ܘܐܘܟܠ ܚܕܒܪܐ: ܐܘ ܩܢܫܬܐ: ܐܘ ܚܡܪܐ: ܡܫܠܡܘ ܫܠܝܛ ܡܢ ܕܐܘܩܕ ܢܘܪܐ.

ܙ : ܘܟܕ ܫܬܠ ܓܒܪܐ ܠܚܒܪܗ ܒܟܠܒܐ: ܐܘ ܡܘܪܐ ܠܡܛܪ: ܘܐܬܓܢܒ ܡܢ ܒܝܬ ܓܒܪܐ: ܐܢ ܐܬܓܠܝ ܓܢܒܐ: ܫܠܝܛ ܚܕ ܬܪܝܢ.

ܚ : ܘܐܢ ܠܐ ܐܬܓܠܝ ܓܢܒܐ: ܢܣܒ ܡܪܗ ܕܒܝܬܐ ܠܩܕܡ ܕܝܢܐ: ܐܢ ܠܐ ܐܘܫܛ ܐܝܕܗ ܒܦܓܕܬܐ ܕܚܒܪܗ.

ܛ : ܟܠ ܥܠ ܡܕܡ ܕܥܘܠܐ: ܥܠ ܬܘܪܐ: ܘܥܠ ܚܡܪܐ: ܘܥܠ ܐܡܪܐ: ܘܥܠ ܠܒܘܫܐ: ܘܥܠ ܟܠ ܐܒܕܬܐ: ܕܐܡܪ ܗܢܐ ܗܘ: ܗܢܘ ܕܝܢܐ ܬܪܝܗܘܢ ܡܛܠ ܕܐܬܪܓܫܘܢ. ܘܠܡܢ ܕܢܚܝܒܘܢ ܕܝܢܐ: ܫܠܝܛ ܚܕ ܬܪܝܢ ܠܚܒܪܗ.

ܝ : ܘܟܕ ܫܐܠ ܓܒܪܐ ܠܚܒܪܗ ܣܘܣܝܐ: ܐܘ ܬܘܪܐ: ܐܘ ܐܡܪܐ: ܐܘ ܟܠ ܟܠܒܐ: ܠܡܛܪ: ܘܢܣܘܚ: ܐܘ ܐܬܓܢܒ: ܐܘ ܐܬܬܒܪ: ܘܠܐ ܐܢܫ ܕܚܙܐ.

ܝܐ : ܡܫܘܚܬܗ ܕܡܪܢܝܐ ܐܢ ܗܘܬ ܒܝܬ ܬܪܝܗܘܢ: ܐܢ ܠܐ ܐܘܫܛ ܐܝܕܗ ܒܦܓܕܬܐ ܕܚܒܪܗ ܘܢܦܠ ܡܪܗܘܢ ܡܫܘܚܬܐ: ܘܟܠ ܫܠܝܛ.

ܝܒ : ܘܐܢ ܡܬܚܙܝܐ ܢܬܚܒܒ ܡܢܗ: ܫܠܝܛ ܠܡܪܗ.

ܝܓ : ܘܐܢ ܡܬܬܪܥܝܢ ܒܬܪܬܝܗܘܢ: ܘܢܫܬܡܗ ܠܗܘܢ ܕܐܬܚܒܠܬ: ܕܐܬܚܒܪܐ ܠܐ ܫܠܝܛ.

ܝܕ : ܘܟܕ ܢܦܠ ܓܒܪܐ ܡܢ ܚܒܪܗ ܒܥܒܕܐ: ܘܢܣܘܚ: ܐܘ ܐܬܬܒܪ: ܘܡܪܗ ܠܐ ܗܘܐ ܥܡܗ: ܡܫܠܡܘ ܫܠܝܛ.

ܝܗ : ܘܐܢ ܡܪܗ ܥܡܗ: ܠܐ ܫܠܝܛ. ܘܐܢ ܐܓܪܐ ܗܘ: ܫܠܝܛ ܒܐܓܪܗ.

ܝܘ : ܘܟܕ ܢܦܠ ܓܒܪܐ ܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ ܗܘܬ ܡܟܝܪܐ: ܘܢܬܩܦܘܢ ܒܗ: ܡܟܝܪܐ ܢܬܒܥܘܢ ܠܗ ܐܒܗܬܐ.

ܝܙ : ܘܐܢ ܠܐ ܨܒܝܐ ܐܒܘܗ ܕܬܬܠܒ ܠܗ: ܟܣܦܐ ܢܫܩܘܠ ܐܝܟ ܡܟܘܪܗ ܕܒܬܘܠܬܐ.

ܝܚ : ܢܟܪܝܐ ܠܐ ܐܬܬܝܗܒ.

ܝܛ : ܘܟܠ ܡܢ ܕܢܬܩܦ ܥܡ ܒܥܝܪܐ: ܡܬܩܛܠܘ ܢܬܩܛܠ.

ܟ : ܕܢܟܪܝܐ ܠܝܬܡܐ ܘܐܪܡܠܬܐ: ܠܐ ܠܡܪܢܐ ܒܠܫܢܘܗܝ.

ܟܐ : ܘܠܢܟܪܝܐ ܠܐ ܬܥܨܘܢ: ܘܟܠ ܬܐܢܝܢ: ܡܛܠ ܕܢܟܪܝܐ ܗܘܝܬܘܢ ܒܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ.

ܟܒ : ܘܟܠ ܐܪܡܠܬܐ ܘܝܬܡܐ ܠܐ ܬܥܠܒܘܢ.

ܟܓ : ܘܐܢ ܡܥܠܒܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܗܘܢ: ܘܡܫܬܡܥ ܩܠܗܘܢ: ܡܫܡܥ ܐܫܡܥ ܩܠܗܘܢ.

ܟܕ : ܘܢܬܚܡܬ ܪܘܓܙܝ: ܘܐܩܛܠܟܘܢ ܒܣܝܦܐ: ܘܢܗܘܘܢ ܢܫܝܟܘܢ ܐܪܡܠܬܐ: ܘܒܢܝܟܘܢ ܢܗܘܘܢ ܝܬܡܐ.

ܟܗ : ܘܐܢ ܟܣܦܐ ܬܘܙܦ ܠܥܡܐ ܡܣܟܢܐ ܕܥܡܟ: ܠܐ ܬܗܘܐ ܠܗ ܐܝܟ ܡܪܐ ܚܘܒܐ: ܘܠܐ ܬܣܝܡ ܥܠܘܗܝ ܪܒܝܬܐ.

ܟܘ : ܘܐܢ ܬܣܒ ܡܫܟܢܐ ܠܠܒܘܫܗ ܕܚܒܪܟ:

مد : أ نعم : وَمَعَهُم كَانَ يُوحَنَّا بْنُ
سَمْعَانَ . جَلَسَ مَعَ تَلَامِيذِهِ : هَؤُلَا
جَالِسُونَ أَهْنَا يَا رَبِّ .

حم : وَقَدْ بَعَثَ أَيْضًا يُوحَنَّا : أَي
أَرْسَلَ صَاحِبَهُ : وَبَعْدَ وَاحِدٍ أَرْسَلَ
جَمِيعَهُم يَا رَبِّ .

ا : وَقَالَ لَهُم أَيْ مَتَى يَكُونُ : أَي وَقْتٍ
نَقْعَدُ أَنَا : لَا يَا رَبِّ : جَمِيعُ تَلَامِيذِكَ
وَ .

حد : وَقَدْ رَدَّ عَلَيْهِم أَيْ : أَنَا
أَرْسَلْتُ مَعَكُم تَلَامِيذِي : وَبَعْدَ أَنَا
أَرْسَلْتُ أَيْضًا مَعَكُم تَلَامِيذَكُم :
لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ أَنَا أَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ :
أَمْ وَقْتَ مَجِيءِ رَبِّنَا : وَلَا تَعْلَمُونَ
وَقْتَ مَجِيئِهِ .

حز : وَأَنَا جَاءَ مَعَكُم : يَا رَبِّ مَلِكَ
رَبِّنَا .

حح : أَنَا مَلِكٌ كَبِيرٌ : أَنَا مَلِكُ جَمِيعِ
أَنْبِيَا مَلِكُ أَنْبِيَا : وَأَنَا مَلِكُ وَاحِدٍ .

ص : وَمَلِكُ جَمِيعِ مَلَائِكَةِ : وَمَلِكُ
مَلَائِكَةِ مَلِكُ قُوَا .

حط : وَقَدْ بَعَثَ لَكُم أَيْ : أَنَا
أَرْسَلْتُ مَعَكُم تَلَامِيذِي : وَبَعْدَ أَنَا
أَرْسَلْتُ أَيْضًا مَعَكُم تَلَامِيذَكُم :
لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ أَنَا أَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ :
أَمْ وَقْتَ مَجِيئِهِ .

ك : أَنَا أَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ : وَأَنَا
أَعْلَمُ أَيْضًا وَقْتَ مَجِيئِهِ .

كا : وَقَدْ بَعَثَ لَكُم أَيْ : أَنَا
أَرْسَلْتُ مَعَكُم تَلَامِيذِي : وَبَعْدَ أَنَا
أَرْسَلْتُ أَيْضًا مَعَكُم تَلَامِيذَكُم :
لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ أَنَا أَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ :
أَمْ وَقْتَ مَجِيئِهِ .

كب : وَقَدْ بَعَثَ لَكُم أَيْ : أَنَا
أَرْسَلْتُ مَعَكُم تَلَامِيذِي : وَبَعْدَ أَنَا
أَرْسَلْتُ أَيْضًا مَعَكُم تَلَامِيذَكُم :
لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ أَنَا أَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ :
أَمْ وَقْتَ مَجِيئِهِ .

كج : وَقَدْ بَعَثَ لَكُم أَيْ : أَنَا
أَرْسَلْتُ مَعَكُم تَلَامِيذِي : وَبَعْدَ أَنَا
أَرْسَلْتُ أَيْضًا مَعَكُم تَلَامِيذَكُم :
لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ أَنَا أَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ :
أَمْ وَقْتَ مَجِيئِهِ .

كد : وَقَدْ بَعَثَ لَكُم أَيْ : أَنَا
أَرْسَلْتُ مَعَكُم تَلَامِيذِي : وَبَعْدَ أَنَا
أَرْسَلْتُ أَيْضًا مَعَكُم تَلَامِيذَكُم :
لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ أَنَا أَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ :
أَمْ وَقْتَ مَجِيئِهِ .

كه : وَقَدْ بَعَثَ لَكُم أَيْ : أَنَا
أَرْسَلْتُ مَعَكُم تَلَامِيذِي : وَبَعْدَ أَنَا
أَرْسَلْتُ أَيْضًا مَعَكُم تَلَامِيذَكُم :
لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ أَنَا أَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ :
أَمْ وَقْتَ مَجِيئِهِ .

كو : وَقَدْ بَعَثَ لَكُم أَيْ : أَنَا
أَرْسَلْتُ مَعَكُم تَلَامِيذِي : وَبَعْدَ أَنَا
أَرْسَلْتُ أَيْضًا مَعَكُم تَلَامِيذَكُم :
لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ أَنَا أَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ :
أَمْ وَقْتَ مَجِيئِهِ .

كز : وَقَدْ بَعَثَ لَكُم أَيْ : أَنَا
أَرْسَلْتُ مَعَكُم تَلَامِيذِي : وَبَعْدَ أَنَا
أَرْسَلْتُ أَيْضًا مَعَكُم تَلَامِيذَكُم :
لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ أَنَا أَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ :
أَمْ وَقْتَ مَجِيئِهِ .

كح : وَقَدْ بَعَثَ لَكُم أَيْ : أَنَا
أَرْسَلْتُ مَعَكُم تَلَامِيذِي : وَبَعْدَ أَنَا
أَرْسَلْتُ أَيْضًا مَعَكُم تَلَامِيذَكُم :
لَا تَعْلَمُونَ أَنَّ أَنَا أَعْلَمُ كُلَّ شَيْءٍ :
أَمْ وَقْتَ مَجِيئِهِ .

حكاية : حد .

ا : وَقَدْ بَيْنَمَا كَانَ يُوحَنَّا : أَي بَعْدَ
مَا : وَقَدْ أَتَى : أَي بَدَأَ : مَعَهُ أَيْضًا
مَلِكُ يُوحَنَّا : وَأَخَذَ يَتَكَلَّمُ بِأَيِّ مَلِكٍ
بَعْدَ .

ب : وَأَنَا كَوْكَبُ بَعِيدٍ كَبِيرٌ :

ه : وأ هُمْ هُجْزا دُمِسْ زُا لهُمْ
دهُمْ : ومه هفه خلسهُمْ .
ز : وأ هُنا هُجْزا : أنهُمْا هُجْتِ هُمْا
أ هُنا هُجْزا : أنهُمْا : وهُمْا
دهُمْ .
ح : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
ط : أ خلسهُمْ هُمْا : خلسهُمْ
هفه . وأ حُمْ أنهُمْا هُمْ : هُمْا
أنهُمْا هُمْ .
ى : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
يا : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
يب : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
يج : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
يد : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
يه : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
يو : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
يز : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
يح : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
يط : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
ك : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
كا : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
كب : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
كج : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
كد : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
كه : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
كو : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
كز : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
كح : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
كط : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
ل : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .

هُكِلِّف : ٥ .

١ : وهُمْ دِنْا هُجْزا هُمْا هُجْزا .
٢ : هُمْ أنهُمْا هُجْزا هُمْا : هُمْا
هُمْ هُجْزا هُمْا هُجْزا هُمْا هُجْزا
هُمْا هُجْزا .
٣ : أ خلسهُمْ هُمْا : خلسهُمْ
هُمْا هُجْزا هُمْا هُجْزا هُمْا .
٤ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٥ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٦ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٧ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٨ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٩ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
١٠ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
١١ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
١٢ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
١٣ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
١٤ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
١٥ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
١٦ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
١٧ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
١٨ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
١٩ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٢٠ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٢١ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٢٢ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٢٣ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٢٤ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٢٥ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٢٦ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٢٧ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٢٨ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٢٩ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .
٣٠ : وأ هُمْ هُجْزا هُمْا : وهُمْا
أنهُمْا هُجْزا هُمْا أنهُمْا .

פרק י׳

א: ויברא אלהים את התנינים וגו׳.
ב: ר׳ יוסי בר׳ חנינא ור׳ יהושע בן
קרחה אמרו: בשעה שברא הקב״ה
את התנינים: הם הבריות שהיו
ראשונים לכל הבריות: ר׳ יהושע
אומר: ראשונים לכל הבריות
לרעה: ר׳ אליעזר אומר: ראשונים
לכל הבריות לטובה. ר׳ יוסי אומר:
ראשונים לכל הבריות לרעה ולטובה.
ג: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשני מינים: מין זכר ומין נקבה.
ד: ר׳ יוסי אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשלשה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס.
ה: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס.
ו: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה.
ז: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה ומין בהמה.
ח: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה ומין בהמה ומין חיה.
ט: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה ומין בהמה ומין חיה ומין
עוף.
י: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה ומין בהמה ומין חיה ומין
עוף ומין רמש.
יא: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה ומין בהמה ומין חיה ומין
עוף ומין רמש ומין דגים.
יב: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה ומין בהמה ומין חיה ומין
עוף ומין רמש ומין דגים ומין
מלאכי השרת.
יג: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה ומין בהמה ומין חיה ומין
עוף ומין רמש ומין דגים ומין
מלאכי השרת ומין שרפים.
יד: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה ומין בהמה ומין חיה ומין
עוף ומין רמש ומין דגים ומין
מלאכי השרת ומין שרפים ומין
חיות הקדש.
טו: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה ומין בהמה ומין חיה ומין
עוף ומין רמש ומין דגים ומין
מלאכי השרת ומין שרפים ומין
חיות הקדש ומין אופנים.
טז: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה ומין בהמה ומין חיה ומין
עוף ומין רמש ומין דגים ומין
מלאכי השרת ומין שרפים ומין
חיות הקדש ומין אופנים ומין
כרובים.
יז: ר׳ אליעזר אומר: בשעה שברא
הקב״ה את התנינים: ברא אותם
בשבעה מינים: מין זכר ומין נקבה
ומין סריס ומין אילונית ומין
טומטום ומין אנדרוגינוס ומין
אשה ומין בהמה ומין חיה ומין
עוף ומין רמש ומין דגים ומין
מלאכי השרת ומין שרפים ומין
חיות הקדש ומין אופנים ומין
כרובים ומין רקיע.

ܓ : ܘܡܘܫܐ ܣܠܩ ܠܘܬ ܐܠܗܐ : ܘܩܪܐ
ܠܗ ܐܠܗܐ ܡܢ ܛܘܪܐ : ܘܐܡܪ : ܗܟܢܐ ܬܐܡܪ
ܠܒܝܬ ܝܥܩܘܒ : ܘܬܚܘܐ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .
ܕ : ܐܢܬܘܢ ܚܙܝܬܘܢ ܡܕܡ ܕܥܒܕܬ
ܠܡܨܪ̈ܝܐ : ܘܫܩܠܬܟܘܢ ܐܝܟ ܕܥܠ ܓܦ̈ܐ ܕܢܫܪܐ :
ܘܐܝܬܝܬܟܘܢ ܠܘܬܝ .
ܗ : ܘܗܫܐ ܐܢ ܡܫܡܥ ܬܫܡܥܘܢ ܒܩܠܝ :
ܘܬܛܪܘܢ ܩܝܡܝ : ܬܗܘܘܢ ܚܒܝܒܝܢ ܠܝ ܡܢ
ܟܠܗܘܢ ܥܡܡ̈ܐ ܕܐܪܥܐ : ܡܛܠ ܕܕܝܠܝ ܗܝ
ܐܪܥܐ .
ܘ : ܘܐܢܬܘܢ ܬܗܘܘܢ ܠܝ ܡܠܟܘܬܐ :
ܘܟܗܢ̈ܐ ܘܥܡܐ ܩܕܝܫܐ . ܗܠܝܢ ܦܬܓܡ̈ܐ ܐܡܪ
ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ .
ܙ : ܘܐܬܐ ܡܘܫܐ ܘܩܪܐ ܠܣܒ̈ܐ ܕܥܡܐ :
ܘܐܡܪ ܩܕܡܝܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡ̈ܐ ܗܠܝܢ
ܕܦܩܕܗ ܡܪܝܐ .
ܚ : ܘܥܢܘ ܟܠܗ ܥܡܐ ܐܟܚܕܐ : ܘܐܡܪܘ :
ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܢܥܒܕ . ܘܐܗܦܟ
ܡܘܫܐ ܦܬܓܡ̈ܘܗܝ ܕܥܡܐ ܠܘܬ ܡܪܝܐ .
ܛ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܗܐ ܐܢܐ ܐܬܐ
ܠܘܬܟ ܒܥܡܛܢܐ ܕܥܢܢܐ : ܡܛܠ ܕܢܫܡܥܘܢ ܥܡܐ
ܟܕ ܡܡܠܠ ܐܢܐ ܥܡܟ : ܘܐܦ ܒܟ ܢܗܝܡܢܘܢ
ܠܥܠܡ . ܘܚܘܝ ܡܘܫܐ ܦܬܓܡ̈ܘܗܝ ܕܥܡܐ ܩܕܡ
ܡܪܝܐ .
ܝ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ . ܙܠ ܠܘܬ ܥܡܐ :
ܘܩܕܫ ܐܢܘܢ ܝܘܡܢܐ ܘܡܚܪ : ܘܢܚܘܪܘܢ
ܠܒܘܫܝܗܘܢ .
ܝܐ : ܘܢܗܘܘܢ ܡܛܝܒܝܢ ܠܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ :
ܡܛܠ ܕܒܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܢܚܘܬ ܡܪܝܐ ܠܥܝܢ
ܟܠܗ ܥܡܐ ܠܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ .
ܝܒ : ܘܬܬܚܡ ܬܚܘܡܐ ܠܥܡܐ ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ : ܐܙܕܗܪܘ ܠܐ ܬܣܩܘܢ ܠܛܘܪܐ : ܘܠܐ
ܬܬܩܪܒܘܢ ܠܣܘܦܗ . ܟܠ ܡܢ ܕܢܬܩܪܒ
ܠܛܘܪܐ ܡܡܬ ܢܡܘܬ .
ܝܓ : ܠܐ ܬܬܩܪܒ ܒܗ ܐܝܕܐ : ܐܠܐ ܡܬܪܓܡܘ
ܢܬܪܓܡ ܐܘ ܡܫܬܕܝܘ ܢܫܬܕܐ : ܐܢ ܒܥܝܪܐ ܐܘ
ܐܢ ܒܪܢܫܐ ܠܐ ܢܚܐ . ܘܡܐ ܕܢܓܕ ܩܪܢܐ :
ܗܢܘܢ ܢܣܩܘܢ ܠܛܘܪܐ .
ܝܕ : ܘܢܚܬ ܡܘܫܐ ܡܢ ܛܘܪܐ ܠܘܬ ܥܡܐ :
ܘܩܕܫ ܠܥܡܐ : ܘܚܘܪܘ ܠܒܘܫܝܗܘܢ .
ܝܗ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܥܡܐ : ܗܘܘ ܡܛܝܒܝܢ
ܠܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ : ܠܐ ܬܬܩܪܒܘܢ
ܠܐܢܬܬܐ .
ܝܘ : ܘܗܘܐ ܒܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܟܕ ܗܘܐ
ܨܦܪܐ : ܗܘܘ ܩܠܐ ܘܒܪ̈ܩܐ : ܘܥܢܢܐ ܚܣܝܢܐ
ܗܘܐ ܥܠ ܛܘܪܐ : ܘܩܠܐ ܕܩܪܢܐ ܬܩܝܦ ܗܘܐ
ܛܒ : ܘܙܥ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܒܡܫܪܝܬܐ .
ܝܙ : ܘܐܦܩ ܡܘܫܐ ܠܥܡܐ ܠܐܘܪܥܗ ܕܐܠܗܐ
ܡܢ ܡܫܪܝܬܐ : ܘܩܡܘ ܒܥܩܪܗ ܕܛܘܪܐ .
ܝܚ : ܘܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ ܬܢܢܐ ܗܘܐ ܟܠܗ :
ܡܛܠ ܕܢܚܬ ܥܠܘܗܝ ܡܪܝܐ ܒܢܘܪܐ : ܘܣܠܩ
ܬܢܢܗ ܐܝܟ ܬܢܢܐ ܕܐܬܘܢܐ : ܘܙܥ ܟܠܗ ܛܘܪܐ
ܛܒ .
ܝܛ : ܘܗܘܐ ܩܠܐ ܕܩܪܢܐ ܐܙܠ ܘܬܩܦ ܛܒ
ܛܒ . ܘܡܘܫܐ ܡܡܠܠ ܗܘܐ : ܘܐܠܗܐ ܥܢܐ ܗܘܐ
ܒܩܠܐ .
ܟ : ܘܢܚܬ ܡܪܝܐ ܠܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ : ܠܪܝܫܗ
ܕܛܘܪܐ . ܘܩܪܐ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ ܠܪܝܫܗ ܕܛܘܪܐ :
ܘܣܠܩ ܡܘܫܐ .
ܟܐ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܚܘܬ ܐܣܗܕ
ܒܥܡܐ ܕܠܐ ܢܪܗܛܘܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܠܡܚܙܐ :
ܘܢܦܠܘܢ ܡܢܗܘܢ ܣܓܝܐܐ .
ܟܒ : ܘܐܦ ܟܗܢ̈ܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܪܝܐ
ܢܬܩܕܫܘܢ : ܕܠܐ ܢܩܛܘܠ ܒܗܘܢ ܡܪܝܐ .

ܝܒ : ܘܟܬܒ ܢܬܕܪܘܢ ܣܥܘܪܗ ܕܡܘܫܐ:
ܡܟܝܟܐ ܥܠܝܡܐ ܘܕܒܝܫܐ ܠܥܡܪܢܐ. ܘܐܬܐ ܐܝܟܢܘܗܝ
ܘܟܠܗܘܢ ܗܢܝܢ ܕܒܝܫܝܢ ܒܫܘܪܐ ܠܡܐܟܠ ܠܣܘܥܪܢܐ:
ܪܒܐ ܣܥܘܪܗ ܕܡܘܫܐ ܥܒܕܗ ܐܠܗܐ.
ܝܓ : ܘܗܘܐ ܠܒܬܪ ܗܠܝܢ: ܘܢܬܒ ܡܘܫܐ
ܠܥܡܐ ܠܟܢܫܐ. ܘܫܡܥܘ ܗܘܘ ܟܠܗ ܠܒܝܬ ܡܢ
ܡܘܫܐ: ܡܢ ܢܘܟܪܝܐ ܘܡܕܝܢܬܐ ܠܥܡܡܐ.
ܝܕ : ܘܩܪܐ ܣܥܘܪܗ ܕܡܘܫܐ ܟܠ ܡܕܡ
ܕܢܬܒܥܐ ܠܥܡܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ: ܟܠܗ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ
ܕܢܬܒܥܐ ܐܠܐ ܠܥܡܐ. ܠܥܡܐ ܢܬܒ ܐܠܐ ܒܠܫܢܗܘܢ:
ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܫܡܥ ܠܒܝܬ ܡܢܗܘܢ: ܡܢ ܢܘܟܪܝܐ
ܘܡܕܝܢܬܐ ܠܥܡܡܐ.
ܝܗ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܣܥܘܪܗ: ܕܐܝܬܝ
ܠܗܘܢ. ܥܡܐ ܠܡܫܐܠ ܡܠܬܐ ܡܢ ܐܠܗܐ.
ܝܘ : ܘܡܢܐ ܕܗܘܐ ܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ: ܐܝܬܝ
ܠܗܘܢ: ܘܐܢܐ ܐܢܐ ܩܒܠ ܡܠܬܐ ܠܢܒܝܘܗܝ: ܘܡܫܘܐ
ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܕܐܠܗܐ: ܘܢܡܘܣܘܗܝ.
ܝܙ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܣܥܘܪܗ ܠܡܘܫܐ: ܠܐ
ܫܦܝܪ ܥܒܕ ܐܢܬ.
ܝܚ : ܡܢ ܛܠܘܪܗ ܡܢ ܛܠܒܬ ܐܢܬ: ܐܦ ܐܢܬ
ܐܦ ܟܠܗ ܥܡܐ ܗܢܐ ܕܥܡܟ: ܡܛܠ ܕܝܩܝܪ
ܗܘ ܡܢܟ ܦܬܓܡܐ: ܘܠܐ ܡܫܟܚ ܐܢܬ ܠܡܥܒܕܗ
ܒܠܚܘܕܝܟ.
ܝܛ : ܗܫܐ ܫܡܥ ܒܩܠܝ: ܘܐܡܠܟܟ
ܘܢܗܘܐ ܐܠܗܐ ܥܡܟ: ܗܘܝ ܐܢܬ ܠܥܡܐ ܠܘܬ
ܡܢ ܐܠܗܐ: ܘܐܝܬܐ ܐܢܬ ܦܬܓܡܝܗܘܢ
ܩܕܡ ܐܠܗܐ.
ܟ : ܘܐܙܗܪ ܐܢܘܢ ܕܢܛܪܘܢ ܦܘܩܕܢܐ
ܘܢܡܘܣܐ: ܘܬܚܘܐ ܐܢܘܢ ܐܘܪܚܐ ܕܢܐܙܠܘܢ
ܒܗ ܘܥܒܕܐ ܕܢܥܒܕܘܢ.
ܟܐ : ܘܐܢܬ ܚܙܝ ܡܢ ܟܠܗ ܥܡܐ ܓܒܪܐ
ܕܚܝܠܐ: ܕܕܚܠܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ: ܓܒܪܐ ܫܪܝܪܐ:

ܘܣܢܝܢ ܠܥܘܠܐ ܘܬܩܝܡ. ܘܐܩܝܡ ܥܠܝܗܘܢ ܪ̈ܒܝ
ܐܠܦܐ: ܘܪ̈ܒܝ ܡܐܘܬܐ: ܘܪ̈ܒܝ ܚܡܫܝܢ: ܘܪ̈ܒܝ
ܥܣܪܐ.
ܟܒ : ܘܢܗܘܘܢ ܕܐܢܝܢ ܠܥܡܐ ܒܟܠܙܒܢ: ܘܟܠ
ܦܬܓܡܐ ܪܒܐ ܢܝܬܘܢ ܠܘܬܟ: ܘܟܠ ܦܬܓܡܐ ܙܥܘܪܐ
ܢܕܘܢܘܢ ܗܢܘܢ. ܘܢܩܝܠܘܢ ܡܢܟ.
ܟܓ : ܘܐܢ ܦܬܓܡܐ ܗܢܐ ܬܥܒܕ: ܢܦܩܕܟ
ܐܠܗܐ: ܘܬܫܟܚ ܠܡܩܡ. ܘܐܦ ܟܠܗ
ܥܡܐ ܗܢܐ: ܢܐܬܐ ܠܕܘܟܬܗ ܒܫܠܡܐ.
ܟܕ : ܘܫܡܥ ܡܘܫܐ ܒܩܠܗ ܕܚܡܘܗܝ:
ܘܥܒܕ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܡܪ ܠܗ.
ܟܗ : ܘܓܒܐ ܡܘܫܐ ܓܒܪܐ ܕܚܝܠܐ ܡܢ ܟܠܗ
ܐܝܣܪܝܠ: ܘܐܩܝܡ ܐܢܘܢ ܪ̈ܫܐ ܥܠ ܥܡܐ: ܪ̈ܒܝ
ܐܠܦܐ: ܘܪ̈ܒܝ ܡܐܘܬܐ: ܘܪ̈ܒܝ ܚܡܫܝܢ: ܘܪ̈ܒܝ
ܥܣܪܐ.
ܟܘ : ܘܕܐܢܝܢ ܗܘܘ ܠܥܡܐ ܒܟܠܙܒܢ.
ܘܦܬܓܡܐ ܕܩܫܐ ܡܝܬܝܢ ܗܘܘ ܠܘܬ ܡܘܫܐ:
ܘܦܬܓܡܐ ܙܥܘܪܐ ܕܐܢܝܢ ܗܘܘ ܗܢܘܢ.
ܟܙ : ܘܫܕܪܗ ܡܘܫܐ ܠܚܡܘܗܝ: ܘܐܙܠ
ܠܐܪܥܗ.

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܕ .

ܐ : ܒܝܪܚܐ ܕܬܠܬܐ ܕܡܦܩܢܗܘܢ ܕܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܡܨܪܝܢ: ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܢܐ ܐܬܘ
ܠܡܕܒܪܐ ܕܣܝܢܝ.
ܒ : ܘܫܩܠܘ ܡܢ ܪܦܝܕܝܢ: ܘܐܬܘ ܠܡܕܒܪܐ
ܕܣܝܢܝ: ܘܫܪܘ ܒܡܕܒܪܐ: ܘܫܪܐ ܬܡܢ ܐܝܣܪܝܠ
ܠܘܩܒܠ ܛܘܪܐ.

פרשה : שמות יג

א : ויאמר יהוה אל משה קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם ובבהמה לי הוא : ב : ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ : ג : היום אתם יצאים בחדש האביב : ד : והיה כי יביאך יהוה אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה : ה : שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה : ו : מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר בכל גבלך : ז : והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים : ח : והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים : ט : ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה : י : והיה כי יביאך אל הארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך : יא : והעברת כל פטר רחם ליהוה וכל פטר שגר בהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה : יב : וכל פטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו וכל בכור אדם בבניך תפדה : יג : והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים : יד : ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכר בהמה על כן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה : טו : והיה לאות על ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים : טז : ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה : יז : ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים : יח : ומשה לקח את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה אתכם : יט : ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר : כ : ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה : כא : לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם : כב : וידבר יהוה אל משה לאמר : כג : דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים : כד : ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר : כה : וחזקתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן : כו : ויגד למלך מצרים כי ברח העם וישנא לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו : כז : ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו : כח : ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו : כט : ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה : ל : וירדפו מצרים אחריהם ויסגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן : לא : ופרעה הקריב ויישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה : לב : ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים : לג : הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר : לד : ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוספו לראתם עוד עד עולם : לה : יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון : לו : ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו : לז : ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה : לח : ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו : לט : וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו : מ : ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם : מא : ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה : מב : ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים : מג : ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : מד : וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים : מה : ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים במדי אש וענן ויהם את מחנה מצרים : מו : ויסר את אפן מרכבתיו ויהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים : מז : ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו : מח : ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים : מט : וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד : נ : ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : נא : ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים : נב : וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו : נג : אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים : נד : עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו : נה : יהוה איש מלחמה יהוה שמו : נו : מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף : נז : תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן : נח : ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב : נט : וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש : ס : וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים : סא : אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : סב : נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים : סג : מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא : סד : נטית ימינך תבלעמו ארץ : סה : נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך : סו : שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת : סז : אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען : סח : תפל עליהם אימתה ופחד במגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית : סט : תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך : ע : יהוה ימלך לעלם ועד : עא : כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים : עב : ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת : עג : ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים : עד : ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים : עה : ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה : עו : ויילנו העם על משה לאמר מה נשתה : עז : ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו : עח : ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך : עט : ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים : פ : ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים : פא : ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר : פב : ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב : פג : ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא : פד : והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום : פה : ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר : פו : ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר ויירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה : פז : ויקשו אל משה ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו : פח : ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו : פט : ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו : צ : ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה : צא : וירדפו מצרים אחריהם ויסגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפן : צב : ופרעה הקריב ויישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה : צג : ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים : צד : הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר : צה : ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוספו לראתם עוד עד עולם : צו : יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון : צז : ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו : צח : ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה : צט : ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו : ק : וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו : קא : ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם : קב : ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה : קג : ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים : קד : ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : קה : וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים : קו : ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים במדי אש וענן ויהם את מחנה מצרים : קז : ויסר את אפן מרכבתיו ויהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים : קח : ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו : קט : ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים : קי : וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד : קיא : ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : קיב : ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים : קיג : וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו : קיד : אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים : קטו : עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו : קטז : יהוה איש מלחמה יהוה שמו : קיז : מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף : קיח : תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן : קיט : ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב : קכ : וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש : קכא : וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמת בלב ים : קכב : אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : קכג : נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים : קכד : מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא : קכה : נטית ימינך תבלעמו ארץ : קכו : נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך : קכז : שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת : קכח : אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען : קכט : תפל עליהם אימתה ופחד במגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית : קל : תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך : קלא : יהוה ימלך לעלם ועד : קלב : כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים : קלג : ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת : קלד : ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים : קלה : ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים : קלו : ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה : קלז : ויילנו העם על משה לאמר מה נשתה : קלח : ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו : קלט : ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך : קמ : ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים : קמא : ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים : קמב : ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר : קמג : ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב : קמד : ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא : קמה : והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום : קמו : ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר : קמז : ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר ויירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה : קמח : ויקשו אל משה ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו :

ح : وَاسْتَ دَمْدَا عَجْبَا نَقْبَه مِ
دَمْدَا لَمِحْمَد : وَكَا اِعْبَسَه .
حس : وَاهْدَه دَمْدَا لَمْعَا : حَدَّصَا
لَاهْدَا كَا مْحِم اَنَاهْ لَمِحْمَد قَوْقَبْزَم
وَنْقَهْكَم .
حه : سَه دَمْدَا بَحْت لَجْم عَجْبَا :
حَمْد مَا بَحْت لَجْم دَمْدَا حَمَّصَا
هَمْبَا مَا لَسْمَا دَبْهْم نَهْمَم . اِحَه اَنَت
دَبْهْم : وَكَا بَقْمَت اَنَت مِ هَجْد حَمْكَم
حَمْمَا عَجْبَا .
ل : وَاهْدَه سَه دَمْدَا حَمْمَا عَجْبَا .
لا : وَحَه تَس هَجْد عَجْد دَمْد :
مَمْكَم . وَهْد . وَاهْدَه اَم دَمْدَا دَجْمَجْبَا : هَهْد
اَم دَجْدَبَا دَجْبَا .
لب : وَاهْدَه مَجْد : مَا قَاهْدَه دَكْمَج
دَمْد : حَمْد خَمْد مَحْد هَجْد لَجْمَحْم :
مَحْد دَسَوْم لَسْمَ دَاوَكْمَاجَم مِ
دَمْدَا دَجْدَبَا دَجْبَا . مِ حَمْدَم .
لج : وَاهْدَه مَجْد لَاسْدَم : هَب
هَهْد سَبَا : وَاهْدَا ثَه مَد خَمْد دَمْد :
مَهْمَم هَجْد دَمْد : دَبَاهْد لَجْمَحْم .
لد : اَمْدَا دَكْمَجْد دَمْد . مَهْمَم
اَسْدَم لَمَمْدَاهْبَا دَبَاهْد .
لَه : وَجْد هَجْد جَمْد دَمْد اَدَمْد
مَجْد : حَجْدَا دَمْجَه لَاهْدَا دَمْد : دَمْد
اَجْد : حَجْدَا دَمْجَه لَمَمْد دَاهْدَا دَجْدَد .
لَه : مَحْد سَج مِ هَمْدَا عَجْد
لَهْدَا .

صفنيا : ٣ .

١ : وَجْمَد حَمْد مَمْدَا دَجْد
هَجْد مِ دَجْدَا دَهْم : لَمَمْكَبْتَم
وَمَتْبَا دَجْد : دَجْد دَجْدَا دَهْم
دَمْد مَحْد مَمْد : وَجْد دَجْمَجْم :
وَمْد وَهْد دَمْد دَمْدَا دَمْدَا هَجْد .
٢ : وَاهْدَه سَج دَجْد هَجْد : وَكَا
دَهْد لَمْدَا دَمْد : اَدَمْد دَمْد مَمْد :
دَمْد : وَجْد دَمْد مَمْد : وَاهْدَه
دَمْد تَسْم اَنَاهْ دَمْد : مَمْد مَهْد
دَمْد لَمْدَا .
٣ : وَمْد هَجْد دَمْد لَمْدَا : وَجْمَد
دَمْد مَد مَمْد وَاهْدَه اَم : لَمْدَا اَهْمَم
مِ مَجْد : لَمَمْكَم اَ وَاتْمَ وَاتْمَجْد
دَمْد .
٤ : وَمْد مَمْد مَجْد دَمْد : وَاهْدَ :
دَمْد اَجْمَجْد اَم لَمْد اَمْد : دَمْد جَمْد
مَمْد دَمْد مَمْد مَجْد لَمْدَا دَمْد
دَمْد مَمْد مَمْد : وَاهْدَه اَم دَمْد
مَمْد مَمْد مَمْد دَمْد مَمْد .
٥ : وَمْد : اَمْد جَمْد اَمْد مَمْد مَجْد
مَد دَمْدَا دَمْمَجْد : وَاهْدَا لَمْدَا :
وَاهْدَه مَمْد مَمْد مَمْد . وَجْمَد
مَمْد مَمْد مَمْد دَمْد مَمْد مَمْد .
٦ : وَمْد مَمْد مَمْد مَمْد مَمْد :
وَمْد : مَد مَمْد مَمْد : وَمْد
مَمْد مَمْد مَمْد مَمْد مَمْد مَمْد :
مَمْد مَمْد مَمْد مَمْد مَمْد .
٧ : وَاهْدَا مَمْد مَمْد مَمْد مَد
مَمْد مَجْد مَمْد .

ܘ: ܘܐܝܟܢܐ ܡܘܬܒ̈ܐ ܘܐܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ
ܒ̈ܢܝ ܝܣܪܐܝܠ: ܒܕܘܟܬܐ ܕܐܝܟܘܢ ܕܡܕ̈ܝܢܬܐ
ܐܦܝܫܝܢ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ.
ܙ: ܘܟܠܗܝܢ ܕܐܗܘܢ ܝܗܒܝܬܘܢ ܕܡܕ̈ܝܢܬܐ:
ܡܛܠ ܕܐܝܬܠܗ ܠܠܘܝ̈ܐ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܬܡܢܐ ܡܕ̈ܝܢܬܐ.
ܘܥܡ ܡܕܝܢܬܐ ܥܡ ܕܟܝ̈ܫܝܢ ܐܝܬܠܗܘܢ ܥܠܝܢ.
ܚ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܘܫܐ: ܡܢܐ ܕܝܗܒܝܬ
ܠܟܘܢ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܗܕܐ ܒܕܘܟܬܐ ܠܡܥܪܩܐ: ܘܟܠܗܝܢ
ܠܣܩܐ ܠܡܩܛܠܢܐ: ܡܛܠ ܕܩܛܠܢܐ ܡܕ̈ܝܢܬܐ
ܕܝܗܒܝܬܘܢ ܕܐܝܬܠܗܘܢ ܐܝܬܠܗܘܢ ܥܠܝܗ: ܘܥܡ ܡܕܝܢܬܐ
ܥܡ. ܟܠ ܗܘܐ ܥܠܝܢ ܡܕܝܬܝܢ ܐܝܬܠܗܘܢ: ܐܠܐ
ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ.
ܛ: ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܥܡܗܘܢ: ܐܡܪ ܠܟܠܗ
ܟܢܘܫܬܐ ܕܒ̈ܢܝ ܝܣܪܐܝܠ: ܒܕܘܟܬܐ ܗܕܐ ܡܕܝܢܬܐ
ܡܛܠ ܕܩܛܠܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܗܒܝܟܘܢ.
ܝ: ܘܗܘܝܐ ܕܒܬܪ ܐܡܪܐ ܐܗܪܘܢ ܠܟܠܗ
ܟܢܘܫܬܐ ܕܒ̈ܢܝ ܝܣܪܐܝܠ: ܐܬܦܩܕܘ ܠܡܥܪܩܐ:
ܘܗܘܐ ܥܘܒܕܗ ܕܡܕܝܢܬܐ ܐܬܦܫܛ ܒܐܪܥܐ.
ܝܐ: ܘܐܡܪ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܘܫܐ.
ܝܒ: ܫܡܥܝܗ ܕܟܠܗܘܢ ܕܒ̈ܢܝ ܝܣܪܐܝܠ: ܐܡܪ
ܠܗܘܢ: ܒܡܥܒܪܢܐ ܫܡܥܬܐ ܗܝܟܠܗܘܢ ܐܟܠܝܢ
ܒܗܕܐ: ܘܟܠܗܘܢ ܐܗܘܢ ܩܝܡܝܢ ܠܣܩܐ:
ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܐܠܗܝܟܘܢ.
ܝܓ: ܘܗܘܝܐ ܒܕܡܥܬܐ: ܘܫܠܝܛܝܢ ܫܠܝܛ
ܘܕܫܡܝܢ ܠܡܥܒܕܬܐ: ܘܟܠܗܘܢ ܗܘܢܐ ܗܘܝܬ
ܕܒܝܬܐ ܕܟܠܐ ܣܕܪܘܗܝ ܕܡܥܒܕܬܐ.
ܝܕ: ܘܫܠܝܛܝܢ ܕܒܝܬܐ ܕܟܠܐ: ܘܗܘܐ ܥܠ
ܐܪ̈ܥܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܫܡܫ ܘܡܝܬܘܠܟ: ܘܡܕܒܪ
ܐܝܟ ܚܠܝܐ ܥܠ ܐܪܥܐ.
ܝܗ: ܘܫܬܐ ܒ̈ܢܝ ܝܣܪܐܝܠ: ܘܐܡܪܘ ܠܚܕܐ
ܠܐܫܘܗ ܡܕܝܢܬܐ ܗܘ: ܡܛܠ ܕܟܠܗ ܢܦܫܢ ܗܘܘ
ܡܕܝܢܬܐ ܗܘ. ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܘܫܐ: ܗܢܘ ܠܣܩܐ
ܕܢܦܩ ܠܟܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܠܡܥܪܩܐ.
ܝܘ: ܘܗܢܐ ܘܐܢ ܐܦܢ ܕܝܢܐ ܡܕܝܢܬܐ: ܠܣܘܦܗ
ܡܚܝܗ ܐܢܐ ܡܚܝܗ ܡܢ ܒܬܪܗ: ܒܦܪܙܠܐ ܠܩܛܠܐ ܡܝܬܝܢ
ܢܦܫܬܐ ܒܗ: ܐܢܐ ܠܩܛܘܠܐ ܗܘܝܐ ܐܦܝܫܝܢ.
ܝܙ: ܘܒܟܐܦܐ ܗܕܐ ܕܒܝܬ ܝܫܪܐܝܠ: ܘܠܦܘܬܗ
ܐܝܬ ܕܐܝܟܝܢ: ܘܐܝܟܐ ܕܐܝܟܢ.
ܝܚ: ܘܐܡܪܠܗܘܢ ܒܟܠܐ: ܘܠܐ ܐܘܠܐ ܕܐܝܟܝܢ:
ܘܕܐܝܬܠܗ ܟܠ ܐܝܬܝܗ: ܐܢܐ ܡܚܝܗ ܡܢ ܒܬܪܗ
ܠܩܛܠܐ.
ܝܛ: ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܘܫܐ. ܐܢܐ ܟܠ ܢܘܬܪ
ܡܚܝܗ ܠܩܛܘܠܐ:
ܟ: ܘܠܐ ܕܡܩܛܠܝܢ ܠܡܘܫܐ: ܘܐܢܬܘܢ
ܡܚܝܗ ܒܟܪܝܐ ܠܩܛܘܠܐ: ܘܐܕܢܝܗ ܬܘܩܠܬܐ ܘܗܕܝ.
ܘܕܠܐ ܕܠܗܘܢ ܡܘܫܐ.
ܟܐ: ܘܠܐܢܫܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܒܩܛܘܠܐ: ܒܩܛܘܠܐ
ܐܢܐ ܡܚܝܗ ܡܢ ܒܬܪܗ. ܘܡܢܐ ܕܡܥܒܕܢܐ ܗܘܝܬ
ܒܡܚܝܬܐ: ܦܠܓܐ ܗܘܝܐ.
ܟܒ: ܘܗܘܝܐ ܒܟܘܡܪܐ ܥܠܝܬܐ: ܠܦܛܝܗ
ܠܣܩܐ ܡܢ ܬܡܢ: ܬܡܢ ܟܬܝܒ ܠܡܚܝ. ܘܐܬܐ ܘ
ܥܠܗܘܢ ܒܡܥܒܕܢܐ ܕܡܕܘܢܬܐ ܘܫܘܒܗ ܠܡܘܫܐ.
ܟܓ: ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܘܫܐ: ܗܢܘ ܕܐܡܪ
ܡܕܝܢܬܐ: ܡܫܚܬܐ ܢܫܢܐ ܡܘܕܥܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܡܫܢܐ:
ܡܢܝܢܐ ܕܐܦܝܫ ܐܝܬܠܗܘܢ ܐܦܘ: ܘܡܢܝܢܐ ܕܡܥܒܕܠܝܢ
ܐܝܬܠܗܘܢ ܟܠܗ: ܘܡܢܝܢܐ ܕܢܬܪ ܗܕܘ ܠܟܘܢ
ܡܕܒܪܐ ܠܩܛܘܠܐ.
ܟܕ: ܘܢܥܒܕܘ ܡܚܝܗ ܠܩܛܘܠܐ ܐܝܟ ܕܦܣܩܝܢ
ܕܝܢ ܡܘܫܐ. ܘܠܐ ܗܕܝ: ܘܕܢܚܐ ܠܐ ܗܘܝܐ ܒܗ.
ܟܗ: ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܘܫܐ: ܐܘܟܠܘܗܝ
ܢܘܡܘܣܐ: ܡܛܠ ܕܫܢܬܐ ܗܝ ܢܘܡܘܣܐ ܠܡܕܝܢܬܐ:
ܢܘܡܘܣܐ ܠܐ ܡܥܕܪܝܢ ܐܝܬܠܗܘܢ ܠܗ ܒܢܝܫܐ.
ܟܘ: ܥܠܬܐ ܢܩܫܝܢ ܗܘܝܬܗܘܢ ܠܩܛܝܠܗ.
ܘܢܘܡܘܣܐ ܥܒܝܕܐ ܫܢܬܐ ܗܝ: ܠܐ ܗܘܐ ܟܗ.

ܝܘ : ܐܝܟ ܕܠܗܘܢ ܕܫܠܝܬܐ ܘܙܘܥܬܐ : ܕܒܥܘܬܐ ܕܕܝܢ ܢܫܬܡܥܘܢ ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ : ܕܡܠܟܐ ܕܝܘܡ ܡܪܝܐ : ܕܡܠܟܐ ܕܝܘܡ ܗܢܐ ܕܦܘܩܕܢܗ .

ܝܙ : ܐܬܬܐ ܐܢܬܝ ܘܐܬܪܚܡܬܝ ܐܢܬܝ ܠܚܘܪܒܐ ܕܒܝܬܗ : ܡܛܠ ܕܥܒܕܬ ܠܡܕܢܚܐ ܚܪܒܐ ܡܪܝܐ ܡܦܩܢܐ : ܡܪܝܐ ܐܬܦܢܝ ܠܐܒܗܬܢ .

ܝܚ : ܡܪܝܐ ܢܨܠܐ ܠܐܠܗܐ ܠܥܠܡ .

ܝܛ : ܡܛܠ ܕܥܠܝܗ ܕܟܠܗܘܢ ܕܪܒܘܬܗ ܘܡܫܒܚܬܗ ܘܩܕܝܫܘܬܗ ܒܝܘܡ ܚܕ : ܘܐܣܬܪܩܘ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܡܪܝܐ ܕܚܕ . ܘܫܠܡ ܒܫܠܡ ܗܕܝܢ ܥܡܗ ܒܝܘܡ ܚܕ .

ܟ : ܘܒܗܕܐ ܡܕܝܢܬܐ ܢܗܘܐ ܥܡܗܘܢ ܟܠܗܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ : ܘܢܚܘܐ ܠܗܘܢ ܫܠܡܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܠܡܕܝܢܬܐ .

ܟܐ : ܘܡܫܝܚܐ ܡܪܝܐ ܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ : ܫܒܝܚܐ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܐ : ܕܐܬܬܢܝ ܥܠ ܫܡܝܐ : ܘܐܬܚܙܝ ܒܐܪܥܐ .

ܟܒ : ܘܐܫܬܒܩ ܡܘܫܐ ܠܥܡܗ ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܗܘܐ : ܘܢܦܩܘ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܡܘܫܐ : ܘܐܬܘ ܡܕܝܢܬܐ ܠܐܪܥܐ ܢܦܩܘ ܒܡܠܟܘܬܐ : ܘܠܐ ܐܬܚܙܝ ܡܪܝܐ .

ܟܓ : ܘܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ : ܘܠܐ ܐܫܬܟܚ ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܪܝܐ ܡܢ ܡܕܝܢܬܐ : ܡܛܠ ܕܫܡܥܘ ܗܘܘ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܕܗܘܐ ܫܠܝܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܡܕܝܢܬܐ .

ܟܕ : ܘܐܬܬܣܝܡܘ ܥܠܝܗ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ : ܡܢܐ ܥܒܕܬ .

ܟܗ : ܘܫܠܚ ܡܕܝܢܬܐ ܠܘܬ ܡܪܝܐ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܒܥܐ : ܘܐܬܕܟܪܘ ܒܡܪܝܐ : ܘܫܠܚܘ ܡܪܝܐ : ܐܬܐ ܐܠܗܐ ܢܦܫܗ ܘܡܪܝܐ : ܘܐܬܐ ܢܦܫܗ .

ܟܘ : ܘܐܡܪ ܠܗ . ܠܐ ܡܫܒܚܐ ܐܢܬ ܥܡܗ ܕܡܪܝܐ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ : ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܘܬܗ : ܟܕ ܐܡܪܝܢ ܕܠܝܬ ܠܗ ܐܢܫ ܥܡܗ : ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܢܐ .

ܟܙ : ܘܐܬܐ ܠܡܠܟܐ : ܘܐܬܐ ܗܘ ܐܒܐ ܕܥܠܡܐ : ܐܬܬܕܒܪ ܚܘܒܐ ܕܡܪܝܐ : ܘܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ : ܘܥܒܕܘ ܐܬܐ ܥܠ ܡܪܝܐ .

ܣܦܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܙ .

ܐ : ܘܫܡܥܘ ܡܢ ܐܠܝܫܥ : ܘܐܬܐ ܘܐܬܐ ܠܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܪܚܡܬ ܒܫܡܗ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܚ : ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܠܗܐ ܕܒܝܬ ܫܡܝܐ : ܕܢܦܩܘ ܡܢܗ ܘܠܡܕܝܢܬܐ ܐܚܪܢܐ : ܕܡܢܗ ܕܢܦܩܘ ܒܗ ܥܡܐ ܒܫܡܗ ܡܢ ܡܪܝܐ .

ܒ : ܘܐܬܐ ܠܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܪܚܡܬ ܒܫܡܗ ܥܠ ܡܪܝܐ ܘܥܠ ܐܒܗܬܗ ܠܡܕܝܢܬܐ .

ܓ : ܘܐܬܐ ܠܗܘܢ ܥܡܐ ܒܫܡܗ : ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܕܒܝܬܗ ܠܐܬܪܐ ܕܡܪܝܐ ܠܐܪܥܐ ܕܡܪܝܐ : ܕܢܦܩܘ ܡܢܗ ܐܠܗܐ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܒܝܬܐ ܘܐܬܐ ܐܠܗܐ ܠܥܡܐ ܘܡܠܟܘܬܐ : ܕܐܬܪܚܡܬ ܠܡܕܝܢܬܐ ܗܢܐ : ܠܡܫܒܚ ܠܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܪܚܡܬ ܒܫܡܗ ܒܟܠܗܘܢ .

ܕ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܫܝܚܐ : ܡܫܒܚܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܠܥܡܐ ܡܢ ܫܡܝܐ : ܘܢܦܩܘܢ ܥܡܐ ܘܢܠܩܛܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܘܡܐ ܒܝܘܡܗ : ܡܛܠ ܕܐܢܣܐ ܐܢܘܢ : ܐܢ ܡܗܠܟܝܢ ܒܢܡܘܣܝ ܐܘ ܠܐ .

ܗ : ܘܢܗܘܐ ܒܝܘܡܐ ܫܬܝܬܝܐ : ܢܛܝܒܘܢ ܡܕܡ ܕܢܝܬܘܢ : ܘܢܗܘܐ ܐܥܦܐ ܥܠ ܡܕܡ ܕܠܩܛܝܢ ܒܝܘܡܐ ܒܝܘܡܐ .

ܘ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܘܐܗܪܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܒܪܡܫܐ ܬܕܥܘܢ ܕܡܪܝܐ ܐܦܩܟܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ .

ܙ : ܘܒܨܦܪܐ ܬܚܙܘܢ ܫܘܒܚܗ ܕܡܪܝܐ : ܕܫܡܥ ܪܛܢܟܘܢ ܕܥܠ ܡܪܝܐ : ܚܢܢ ܕܝܢ ܡܢܐ ܚܢܢ .

ܕ : ܘܐܣܩܘܗܝ ܠܐܪܘܢܐ ܕܡܪܝܐ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܬܡܢ: ܘܐܝܬܝܘ ܟܗܢܐ ܘܠܘܝܐ ܘܟܠܗ ܡܐܢܝܗ
ܟܠ ܥܡܐ: ܘܐܬܘ: ܡܢ ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܠܒܝܬ ܡܪܝܐ ܡܢ ܥܝܪܐ ܕܕܘܝܕ.
ܗ : ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܕܟܢܝܫܝܢ ܥܡܗ.
ܘ : ܘܕܒܚܘ ܩܘܪܒܢܐ ܩܕܡ ܐܪܘܢܐ ܕܩܘܕܫܐ:
ܘܥܠܘܗܝ ܕܡܪܝܐ: ܘܐܩܪܒܘ ܥܠ ܡܕܒܚܐ.
ܙ : ܘܐܥܠܘ ܟܗܢܐ ܐܪܘܢܐ ܕܩܝܡܐ ܕܡܪܝܐ
ܠܕܘܟܬܗ: ܠܒܝܬ ܩܘܕܫ ܩܘܕܫܐ: ܬܚܝܬ
ܟܢܦܝ ܟܪܘܒܐ.
ܚ : ܕܟܪܘܒܐ ܡܦܪܣܝܢ ܗܘܘ ܟܢܦܝܗܘܢ: ܥܠ
ܐܬܪܗ ܕܐܪܘܢܐ: ܘܡܛܠܝܢ ܗܘܘ ܟܪܘܒܐ ܥܠ
ܐܪܘܢܐ ܘܥܠ ܩܢܘܗܝ ܡܢ ܠܥܠ.
ܛ : ܘܐܘܪܟܘ ܩܢܘܗܝ: ܘܡܬܚܙܝܢ ܗܘܘ ܪܫܝܗܘܢ
ܕܩܢܐ ܡܢ ܩܘܕܫܐ ܩܕܡ ܒܝܬ ܩܘܕܫܐ
ܘܠܒܪ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ: ܘܗܘܘ ܬܡܢ ܥܕܡܐ
ܠܝܘܡܐ ܗܢܐ.
ܝ : ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܐܪܘܢܐ ܡܕܡ ܐܠܐ ܬܪܬܝܢ
ܠܘܚܐ ܕܟܐܦܐ ܕܣܡ ܬܡܢ ܡܘܫܐ ܒܚܘܪܒ:
ܟܕ ܩܝܡ ܡܪܝܐ ܥܡ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ
ܟܕ ܢܦܩܘ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ.
ܝܐ : ܘܟܕ ܢܦܩܘ ܟܗܢܐ ܡܢ ܩܘܕܫܐ ܥܢܢܐ
ܡܠܐ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ.
ܝܒ : ܘܠܐ ܐܫܟܚܘ ܟܗܢܐ ܠܡܩܡ ܠܡܫܡܫܘ
ܡܢ ܩܕܡ ܥܢܢܐ: ܡܛܠ ܕܡܠܐ ܫܘܒܚܗ
ܕܡܪܝܐ ܠܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ.
ܝܓ : ܗܝܕܝܢ ܐܡܪ ܫܠܝܡܘܢ: ܡܪܝܐ ܐܡܪ
ܕܢܫܪܐ ܒܥܪܦܠܐ: ܡܒܢܐ ܒܢܝܬ ܒܝܬܐ
ܠܡܥܡܪܟ: ܕܐܬܩܢ ܠܡܥܡܪܟ ܠܥܠܡܝܢ.
ܝܕ : ܘܐܗܦܟ ܡܠܟܐ ܐܦܘܗܝ ܘܒܪܟ ܠܟܠܗ
ܩܗܠܐ ܕܐܝܣܪܝܠ: ܘܟܠܗ ܩܗܠܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܩܐܡ ܗܘܐ.
ܝܗ : ܘܐܡܪ ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ:
ܕܡܠܠ ܒܦܘܡܗ ܥܡ ܕܘܝܕ ܐܒܝ: ܘܒܐܝܕܗ ܡܠܝ
ܠܗ ܘܐܡܪ.
ܝܘ : ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܐܦܩܬ ܠܥܡܝ ܠܐܝܣܪܝܠ ܡܢ
ܡܨܪܝܢ: ܠܐ ܓܒܝܬ ܒܩܪܝܬܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܫܒܛܝ ܐܝܣܪܝܠ ܠܡܒܢܐ ܒܝܬܐ ܠܡܗܘܐ
ܫܡܝ ܬܡܢ: ܘܓܒܝܬ ܒܕܘܝܕ ܠܡܗܘܐ ܥܠ ܥܡܝ ܐܝܣܪܝܠ.
ܝܙ : ܘܗܘܐ ܥܡ ܠܒܗ ܕܕܘܝܕ ܐܒܝ ܠܡܒܢܐ
ܒܝܬܐ ܠܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ.
ܝܚ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܕܘܝܕ ܐܒܝ: ܡܛܠ
ܕܗܘܐ ܥܡ ܠܒܟ ܠܡܒܢܐ ܒܝܬܐ ܠܫܡܝ:
ܫܦܝܪ ܥܒܕܬ ܕܗܘܐ ܥܡ ܠܒܟ.
ܝܛ : ܒܪܡ ܐܢܬ ܠܐ ܬܒܢܐ ܒܝܬܐ: ܐܠܐ
ܒܪܟ ܕܢܦܩ ܡܢ ܚܨܝܟ: ܗܘ ܢܒܢܐ ܒܝܬܐ ܠܫܡܝ.
ܟ : ܘܐܩܝܡ ܡܪܝܐ ܡܠܬܗ ܕܡܠܠ: ܘܩܡܬ
ܚܠܦ ܕܘܝܕ ܐܒܝ: ܘܝܬܒܬ ܥܠ ܟܘܪܣܝܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ ܐܝܟ ܕܡܠܠ ܡܪܝܐ: ܘܒܢܝܬ ܒܝܬܐ
ܠܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܐܝܣܪܝܠ.
ܟܐ : ܘܣܡܬ ܬܡܢ ܐܬܪܐ ܠܐܪܘܢܐ: ܕܬܡܢ
ܐܝܬ ܩܝܡܗ ܕܡܪܝܐ: ܕܩܝܡ ܥܡ ܐܒܗܬܢ
ܟܕ ܐܦܩ ܐܢܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ.

ܟܗ : ܘܫܩܠܠܗ ܓܝܓ̈ܠܐ ܕܡܪ̈ܟܒܬܗܘܢ :
ܘܓܪܫܝܢ ܡܬܕܒܪܝܢ ܠܗܘܢ ܒܥܣܩܘܬܐ . ܘܐܡܪܝܢ
ܡܨܪ̈ܝܐ : ܢܥܪܘܩ ܡܢ ܩܕܡ ܦܬܗ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܣܒܒ ܕܡܪܝܐ ܟܪܝܟ ܠܗܘܢ ܩܪܒܐ ܥܡ ܡܨܪ̈ܝܐ .
ܟܘ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ : ܐܪܝܡ ܐܝܕܘܟ
ܥܠ ܝܡܐ : ܘܕܗܦܟܝ ܡܝ̈ܐ ܥܠ ܡܨܪ̈ܝܐ :
ܥܠ ܡܪ̈ܟܒܬܗܘܢ : ܘܥܠ ܦܪ̈ܫܝܗܘܢ .
ܟܙ : ܘܐܪܝܡ ܡܘܫܐ ܐܝܕܗ ܥܠ ܝܡܐ :
ܘܗܦܟܠܗ ܝܡܐ ܠܒܪܝ ܨܦܪܐ ܠܕܘܟܬܗ : ܘܡܨܪ̈ܝܐ
ܥܪܩܝܢ ܠܩܘܒܠܗ . ܘܢܦܨ ܡܪܝܐ ܠܡܨܪ̈ܝܐ
ܓܘ ܝܡܐ .
ܟܚ : ܘܕܥܪܝ ܡܝ̈ܐ ܘܟܣܝܠܗ ܠܡܪ̈ܟܒܬܐ
ܘܠܦܪ̈ܫܐ : ܘܠܟܠܗ ܚܝܠܗ ܕܦܪܥܘܢ ܕܥܠܝܠܗ
ܒܬܪܗܘܢ ܠܝܡܐ : ܘܠܐ ܦܝܫܠܗ ܡܢܗܘܢ
ܐܦܠܐ ܚܕ .
ܟܛ : ܘܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ ܐܙܠܗ ܒܝܡܐ ܐܝܟ
ܕܝܒܝܫܐ : ܘܡܝ̈ܐ ܗܘܝܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܫܘܪܐ
ܡܢ ܝܡܝܢܗܘܢ ܘܡܢ ܣܡܠܗܘܢ .
ܠ : ܘܦܪܩܠܗ ܡܪܝܐ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܠܐܝܣܪܝܠ
ܡܢ ܐܝܕܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ : ܘܚܙܐ ܐܝܣܪܝܠ ܠܡܨܪ̈ܝܐ
ܕܝ ܡܝܬܝܢ ܥܠ ܣܦܬܗ ܕܝܡܐ .
ܠܐ : ܘܚܙܐ ܐܝܣܪܝܠ ܐܝܕܐ ܪܒܬܐ ܕܥܒܕܠܗ
ܡܪܝܐ ܒܡܨܪ̈ܝܐ : ܘܕܚܠܗ ܥܡܐ ܡܢ ܡܪܝܐ :
ܘܗܝܡܢܘ ܒܡܪܝܐ : ܘܒܡܘܫܐ ܥܒܕܗ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܗ .

ܐ : ܗܝܕܝܟ ܙܡܪܠܗ ܡܘܫܐ ܘܒܢܝ̈ ܐܝܣܪܝܠ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܗܕܐ ܠܡܪܝܐ . ܘܐܡܪܘ . ܙܡܝܪ
ܠܡܪܝܐ ܓܐܝܐ : ܕܓܐܝܠܗ ܥܠ ܪ̈ܟܫܐ ܘܪ̈ܟܒܝܗܘܢ
ܐܪܡܝܠܗ ܒܝܡܐ .
ܒ : ܬܘܩܦܐ ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ . ܝܗ ܡܪܝܐ : ܘܗܘܝܐ
ܠܝ ܦܪܘܩܐ . ܗܢܘ ܐܠܗܝ . ܐܫܒܚܢܝܗ : ܐܠܗܐ
ܕܒܒܝ ܐܪܝܡܢܝܗ .
ܓ : ܡܪܝܐ ܓܢܒܪܐ ܘܡܩܪܒܢܐ . ܡܪܝܐ ܫܡܗ .
ܕ : ܡܪ̈ܟܒܬܗ ܕܦܪܥܘܢ ܘܚܝܠܗ ܫܕܝܠܗ
ܒܝܡܐ : ܘܓܒܝ̈ܐ ܕܓܢܒܪ̈ܘܗ ܛܒܥܠܗܘܢ ܒܝܡܐ
ܕܣܘܦ .
ܗ : ܬܗܘܡ̈ܐ ܟܣܝܠܗ ܐܢܝ : ܢܚܬܘ
ܠܥܘܡܩܐ ܐܝܟ ܟܐܦܐ .
ܘ : ܝܡܝܢܘܟ ܡܪܝܐ ܡܫܘܒܚܬܐ ܒܚܝܠܐ : ܝܡܝܢܘܟ
ܡܪܝܐ ܬܒܪܬܗ ܠܒܥܠܕܒܒ̈ܐ .
ܙ : ܒܣܓܝܐܘܬܐ ܕܪܒܘܬܘܟ ܗܕܡܠܘܟ ܠܩܡ̈ܝܢ :
ܥܠܘܟ . ܫܕܪܠܘܟ ܚܡܬܘܟ : ܘܐܟܠܠܗ ܐܢܝ ܐܝܟ ܩܫܐ .
ܚ : ܒܪܘܚܐ ܕܐܦ̈ܘܟ ܩܝܡܠܗܘܢ ܡܝ̈ܐ :
ܩܡܘ ܐܝܟ ܓܘܡܬܐ ܓ̈ܠܠܐ : ܩܦܘ ܬܗܘܡ̈ܐ
ܒܠܒܗ ܕܝܡܐ .
ܛ : ܐܡܪ ܒܥܠܕܒܒܐ : ܪܕܦܢ ܘܐܕܪܟܢ :
ܘܦܠܓܢ ܒܙܬܐ : ܡܠܝܐ ܗܘܝܐ ܢܦܫܝ : ܐܫܠܦܢ
ܣܝܦܝ : ܘܡܚܣܪܢ ܐܢܝ ܐܝܕܝ .
ܝ : ܢܫܒܬ ܪܘܚܘܟ : ܘܟܣܝܠܗ ܐܢܝ ܝܡܐ .
ܛܒܥܠܗܘܢ ܐܝܟ ܐܒܪܐ ܒܡܝ̈ܐ ܥܫܝܢ̈ܐ .
ܝܐ : ܡܢܝܘ ܐܝܟܘܬܘܟ ܡܪܝܐ : ܡܢܝܘ ܐܝܟܘܬܘܟ
ܡܫܘܒܚܐ ܒܩܕܝܫܘܬܐ : ܕܚܝܠܐ ܒܡܫܒܚܢܘܬܐ ܘܥܒܕܢܐ
ܕܬܕܡܪ̈ܬܐ .
ܝܒ : ܐܪܡܝܬ ܝܡܝܢܘܟ : ܘܒܠܥܠܗ ܐܢܝ ܐܪܥܐ .
ܝܓ : ܕܒܪܬܠܘܟ ܒܚܢܢܘܬܘܟ ܠܥܡܐ ܗܘ
ܕܦܪܩܠܘܟ : ܕܒܪܬܠܘܟ ܒܚܝܠܘܟ ܠܕܘܟܬܐ ܕܩܘܕܫܘܟ .
ܝܕ : ܫܡܥܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ ܘܪܓܝܙܝ : ܘܚܝܠܬܐ
ܐܚܕܠܗ ܠܝܬܒܢ̈ܐ ܕܦܠܫܬ .
ܝܗ : ܗܝܕܝܟ ܕܝܪܝ ܪ̈ܝܫܢܐ ܕܐܕܘܡ :
ܘܠܓܢܒܪ̈ܐ ܕܡܘܐܒ ܐܚܕܠܗ ܪܬܝܬܐ .
ܡܫܪܝܠܗ ܠܟܠܗܘܢ ܥܡܘܪ̈ܐ ܕܟܢܥܢ .

ط : وان لم ايأسا كذا ابدًا : وعدتها
ثلثة اشهر بالصهور الصغير الحرة
وثنتان : وللامة الحائض قرءان
وطهرها : وللتي لم تحض لصغر او
كبر او يئست : ثلثة اشهر بالاهلة
ان بقي لها .

ي : والحامل ان كانت تحت حر او
عبد : عدتها ان تضع حملها كله
ان بقي منه عضو لم تجف .

يا : وعدة الحرة ان طلقها زوجها
او مات عنها وهي تحت عبد او
صبي او مجنون او مسلمة تحت
كافر او امة تحت حر او عبد او
كتابي او مكاتب او مدبر او
مبعض او مستسعى او مستولدة
او ام ولد او مرتد او مرتدة او
مجوسي او مجوسية او مجنون او
مجنونة او مسلم او مسلمة تحت
كافر او كافرة او مجوسي او
مجوسية او مرتد او مرتدة او
مجنون او مجنونة : ثلثة اقراء
كاملة .

يب : وعدة الامة ان طلقها زوجها
او مات عنها وهي تحت حر او
مكاتب او مدبر او مبعض او
مستسعى او مستولدة او ام ولد
او مرتد او مرتدة او مجوسي او
مجوسية او مجنون او مجنونة او
مسلم او مسلمة تحت كافر او
كافرة او مجوسي او مجوسية او
مرتد او مرتدة او مجنون او
مجنونة : قرءان كاملان .

يج : وعدة الحامل ان كانت تحت
حر او عبد او صبي او مجنون او
مسلم او مسلمة تحت كافر او
كافرة او مجوسي او مجوسية او
مرتد او مرتدة او مجنون او
مجنونة : ان تضع حملها كله
ان بقي منه عضو لم تجف .

يد : وعدة الحامل ان كانت تحت
كافر او كافرة او مجوسي او
مجوسية او مرتد او مرتدة او
مجنون او مجنونة او مسلم او
مسلمة تحت عبد او صبي او
مجنون او مجنونة : ان تضع
حملها كله ان بقي منه عضو
لم تجف .

يه : وعدة الحامل ان كانت تحت
مكاتب او مدبر او مبعض او
مستسعى او مستولدة او ام ولد
او مرتد او مرتدة او مجوسي او
مجوسية او مجنون او مجنونة او
مسلم او مسلمة تحت حر او
مكاتب او مدبر او مبعض او
مستسعى او مستولدة او ام ولد
او مرتد او مرتدة او مجوسي او
مجوسية او مجنون او مجنونة :
ان تضع حملها كله ان بقي منه
عضو لم تجف .

طلاق : ٤٠

١ : وطلاق امة نصف طلاق حر .

٢ : اذا طلق حر امته : وطئها او
خلا بها : صح طلاقه : لحديث
ابن عمر : ان النبي صلى الله
عليه وسلم قال : طلاق الامة
تطليقتان وعدتها حيضتان .

٣ : وطلاق عبد امته باطل : لانه
ليس من اهل الطلاق .

ܠܣ : ܘܐܦ ܚܕܘܒܬܐ ܗܝܢܬܐ ܗܟܠܘ ܢܦܫܗܘܢ : ܘܥܡܐ ܘܐܬܐ ܘܕܪܐ ܘܡܢܬܐ ܕܗܝܒ ܠܗ .

ܠܗ : ܘܐܦܪܘܫ ܠܠܝܬܐ ܕܐܦܫܗ ܡܢ ܡܫܪܕܝܢ ܕܠܝܬܐ ܕܚܠܝܐ : ܡܫܠ ܕܠܐ ܣܒܪ . ܡܫܠ ܕܐܦܫܗ ܐܢܘܢ ܡܫܪܕܝܢ : ܘܠܐ ܐܬܚܙܝܘ ܠܡܬܒܪܬܗ . ܘܐܦ ܘܗܘܪܐ ܠܐ ܚܙܘ ܠܗܘܢ .

ܡ : ܘܡܘܬܒܗܘܢ ܕܒܐܝܗ ܩܢܝ ܒܗܕܪܐ ܕܐܪܥܐ ܕܡܫܪܕܝܢ : ܐܕܒܚܘܬܐ ܘܬܠܬܝܢ ܥܫܢ .

ܡܐ : ܘܗܘܝܐ ܡܢ ܬܠܬܐ ܐܕܒܚܘܬܐ ܘܬܠܬܝܢ ܥܫܢ : ܗܘ ܕܢܘܫܐ ܗܘܐ ܢܦܫܗ ܚܠܦܝܗܘܢ ܡܬܠܬܗ ܕܡܪܝܐ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܫܪܕܝܢ .

ܡܒ : ܠܠܝܐ ܢܗܪܐ ܗܘܝܐ ܠܡܪܝܐ : ܠܡܫܬܘܬܗܘܢ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܫܪܕܝܢ . ܗܘ ܠܠܝܐ ܗܘܐ ܠܡܪܝܐ ܢܗܪ ܗܘܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܩܢܝ ܒܗܕܪܐ ܠܕܪܗܘܢ .

ܡܓ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ ܘܠܐܗܪܘܢ : ܗܢܐ ܢܡܘܣܐ ܕܦܨܚܐ : ܟܠ ܒܪ ܢܘܟܪܝܐ ܠܐ ܢܐܟܘܠ ܡܢܗ .

ܡܕ : ܘܟܠ ܥܒܕܐ ܕܙܒܝܢ ܒܟܣܦܐ ܟܕ ܬܓܙܪܝܘܗܝ : ܗܝܕܝܢ ܢܐܟܘܠ ܡܢܗ .

ܡܗ : ܬܘܬܒܐ ܘܐܓܝܪܐ ܠܐ ܢܐܟܘܠ ܡܢܗ .

ܡܘ : ܒܒܝܬܐ ܚܕ ܢܬܐܟܠ : ܘܠܐ ܬܦܩܘܢ ܡܢ ܒܣܪܐ ܠܒܪ ܡܢ ܒܝܬܐ : ܘܓܪܡܐ ܠܐ ܬܬܒܪܘܢ ܒܗ .

ܡܙ : ܟܠܗ ܟܢܘܫܬܐ ܕܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܢܥܒܕܘܢܝܗ .

ܡܚ : ܘܐܢ ܢܬܩܪܒ ܠܘܬܟܘܢ ܬܘܬܒܐ : ܘܢܥܒܕ ܦܨܚܐ ܠܡܪܝܐ : ܢܓܙܘܪ ܟܠ ܕܟܪܐ ܕܝܠܗ : ܘܗܝܕܝܢ ܢܬܩܪܒ ܠܡܥܒܕܗ : ܘܢܗܘܐ ܐܝܟ ܝܨܝܒܐ ܕܐܪܥܐ . ܘܟܠ ܥܘܪܠܐ ܠܐ ܢܐܟܘܠ ܡܢܗ .

ܡܛ : ܢܡܘܣܐ ܚܕ ܢܗܘܐ ܠܝܨܝܒܐ : ܘܠܬܘܬܒܐ ܕܡܬܬܘܬܒ ܒܝܢܬܟܘܢ .

ܢ : ܘܥܒܕܘ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܐܝܟ ܕܦܩܕ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ ܘܠܐܗܪܘܢ ܗܟܢܐ ܥܒܕܘ .

ܢܐ : ܘܗܘܐ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܐܦܩ ܡܪܝܐ ܠܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܫܪܝܢ : ܒܚܝܠܘܬܗܘܢ .

ܡܙܡܘܪܐ : ܠܙ .

ܐ : ܘܡܠܠ ܡܪܝܐ ܥܡ ܡܘܫܐ ܘܐܡܪ .

ܒ : ܩܕܫ ܠܝ ܟܠ ܒܘܟܪܐ ܕܦܬܚ ܟܠ ܪܚܡܐ : ܒܒܢܝ ܐܝܣܪܝܠ : ܒܐܢܫܐ ܘܒܒܥܝܪܐ : ܕܝܠܝ ܗܘ .

ܓ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܥܡܐ : ܐܬܕܟܪܘ ܝܘܡܐ ܗܢܐ ܕܢܦܩܬܘܢ ܒܗ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܫܪܝܢ : ܡܢ ܒܝܬ ܥܒܕܘܬܐ : ܡܛܠ ܕܒܐܝܕܐ ܥܫܝܢܬܐ ܐܦܩܟܘܢ ܡܪܝܐ ܡܢ ܗܪܟܐ . ܘܠܐ ܢܬܐܟܠ ܚܡܝܥܐ .

ܕ : ܝܘܡܢܐ ܐܢܬܘܢ ܢܦܩܝܢ ܒܝܪܚܐ ܕܢܝܣܢ .

ܗ : ܘܢܗܘܐ ܟܕ ܢܥܠܟ ܡܪܝܐ ܠܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢܝܐ : ܘܕܚܬܝܐ : ܘܕܐܡܘܪܝܐ : ܘܕܚܘܝܐ : ܘܕܝܒܘܣܝܐ : ܐܝܟ ܕܝܡܐ ܠܐܒܗܬܟ : ܕܢܬܠ ܠܟ ܐܪܥܐ ܕܡܪܕܝܐ ܚܠܒܐ ܘܕܒܫܐ : ܘܬܦܠܘܚ ܦܘܠܚܢܐ ܗܢܐ ܒܝܪܚܐ ܗܢܐ .

ܘ : ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ ܬܐܟܘܠ ܦܛܝܪܐ : ܘܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ ܥܐܕܐ ܠܡܪܝܐ .

ܙ : ܦܛܝܪܐ ܬܐܟܘܠ ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ : ܘܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܟ ܚܡܝܥܐ : ܘܠܐ ܢܬܚܙܐ ܠܟ ܚܡܝܪܐ ܒܟܠܗܘܢ ܬܚܘܡܝܟ .

ܚ : ܘܬܚܘܐ ܠܒܪܟ ܒܝܘܡܐ ܗܘ : ܘܬܐܡܪ ܡܛܠ ܗܢܐ ܥܒܕ ܠܝ ܡܪܝܐ ܟܕ ܢܦܩܬ ܡܢ ܡܫܪܝܢ .

ثم : هذا مبتدأ وهؤلاء خبره : أما ثم فظرف مكان : وهو هنا للتنبيه .

ثن : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

ثه : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

ثو : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

ثى : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

جا : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

جب : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

جج : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

جد : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

جه : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

جو : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

جى : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

جز : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

جح : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

جط : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

ك : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

كا : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

كب : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

كج : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

كد : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

كه : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

كو : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

كى : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

كز : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

كح : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

كط : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

ل : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

لا : هؤلاء مبتدأ وأنتم خبره : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : والجملة في موضع نصب بالقول : وهذا وأنتم في موضع رفع بالابتداء والخبر : والجملة في موضع نصب بالقول .

لب : أك نتجه أك هؤلاء وأنتم : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

لج : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

لد : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

له : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

لو : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

لى : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

لز : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

لح : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

لط : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

م : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

ما : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

مب : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

مج : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

مد : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

مه : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

مو : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

مى : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

مز : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

مح : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

مط : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

ن : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

نا : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

نب : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

نج : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

ند : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

نه : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

نو : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

نى : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

نز : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

نح : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

نط : هؤلاء جملة في موضع نصب بالقول : وهذا مبتدأ وأنتم خبره : أم ذلك . وأنه هو مبتدأ وخبره : أك لب .

باب ٢٠ : ٢٠ .

١ : وإن ضرب رجل لعبده أو أمته
فمات تحت يده فإنه يقتص منه.

٢ : وإن ضربه أو لطمه فذهبت عينه
أو سنه فإنه يعتقه عوضا عما ذهب منه.

٣ : وإن وجد العبد أو الأمة قد
سرقا أو أبقا فإن على سيده أن يأتي بهما
إلى الوالي. وإن أبى أن يأتي بهما إلى
الوالي فإن على الوالي أن يأتي بهما.

٤ : وإن وجد العبد أو الأمة قد
سرقا أو أبقا فإن على سيده أن يأتي بهما
إلى الوالي: فإن أبى أن يأتي بهما إلى
الوالي فإن على الوالي أن يأتي بهما.

٥ : وإن أبق العبد: فإن على سيده
أن يأتي بالبينة على إباقه. وإن سرق
العبد: فإن على سيده أن يأتي بالبينة
على سرقته.

٦ : وإن أبق العبد أو سرق: فإن
على سيده أن يأتي بالبينة على إباقه
وسرقته. وإن لم يأت سيده بالبينة على
إباقه وسرقته: فإن على العبد أن يحلف
لسيده أنه ما أبق ولا سرق.

٧ : وإن أبق العبد أو سرق: فإن
على سيده أن يأتي بالبينة على إباقه
وسرقته. وإن لم يأت سيده بالبينة على
إباقه وسرقته: فإن على العبد أن يحلف
لسيده أنه ما أبق ولا سرق.

٨ : وإن أبق العبد أو سرق: فإن
على سيده أن يأتي بالبينة على إباقه
وسرقته. وإن لم يأت سيده بالبينة على
إباقه وسرقته: فإن على العبد أن يحلف
لسيده أنه ما أبق ولا سرق.

٩ : وإن أبق العبد أو سرق: فإن
على سيده أن يأتي بالبينة على إباقه
وسرقته. وإن لم يأت سيده بالبينة على
إباقه وسرقته: فإن على العبد أن يحلف
لسيده أنه ما أبق ولا سرق.

١٠ : وإن أبق العبد أو سرق: فإن
على سيده أن يأتي بالبينة على إباقه
وسرقته. وإن لم يأت سيده بالبينة على
إباقه وسرقته: فإن على العبد أن يحلف
لسيده أنه ما أبق ولا سرق.

ان يصلي الا بطهارة. فلهذا قدم الكلام في الطهارة.

ح : اما قوله الصلاة فهي في اللغة: الدعاء. قال الله تعالى وصل عليهم. اي ادع لهم. وفي الشريعة: عبارة عن الاركان المخصوصة. اي بشرائطها المعلومة.

س : اما قوله المفروضة: اي التي افترضها الله تعالى على عباده. وفرضها عليهم. وهي الصلوات الخمس.

ه : اما قوله على المكلف: اي على كل من كان عاقلا بالغا. فان الصلاة لا تجب على المجنون ولا على الصبي.

ه : اما قوله في اليوم والليلة: اي في كل يوم وليلة. فان الصلاة لا تجب في السنة الا مرة واحدة. وهي صلاة العيد.

ح : اما قوله خمس صلوات: اي خمس فرائض. فان الصلاة قد تكون واجبة. وقد تكون نافلة. وقد تكون سنة. وقد تكون مستحبة.

س : اما قوله في الاوقات: اي في الاوقات التي عينها الله تعالى لها. فان الصلاة لا تجوز في غير اوقاتها.

ه : اما قوله بالليل والنهار: اي في الليل والنهار. فان الصلاة لا تجوز في غيرهما.

ا : اما قوله بهذا لا يخرج الوقت الخاص بكل صلاة. فان الوقت الخاص بكل صلاة لا يخرج الا بفعل تلك الصلاة. فان الظهر لا يخرج الا بفعل الظهر. والعصر لا يخرج الا بفعل العصر. وهكذا.

ح : اما قوله الصلوات. فهي جمع صلاة. وهي في اللغة: الدعاء. وفي الشريعة: عبارة عن الاركان المخصوصة. وقد تقدم.

ا : اما قوله الخمس. فهي جمع خمسة. وهي عدد معلوم. وقد تقدم.

صلاة : ١.

ا : اما قوله الصلاة. فهي في اللغة: الدعاء. يقال صلى فلان على فلان. اي دعا له. ومنه قوله تعالى وصل عليهم. اي ادع لهم.

ح : اما قوله بطهارة. فان الطهارة شرط في صحة الصلاة. فلا تصح الصلاة الا بطهارة.

ה : ואשם אתם : כי אין אתכם
חטאת ואשם : ואיבד אותם : כי
חטאתם לפני ואשם לפני : ואיבד
אותם ואת עמם . ו וארד בהר
ואחז בלחות שתים : כי שני לוחות
היו ואחד מהם היה של משה ואחד
של הקב"ה . ז ואעש ארון : בצלאל
ואהליאב ושאר חכמי לב עשו . ח
בעת ההיא : כשנתרצה הקב"ה
לישראל . הבדיל ה' את שבט לוי :
מכל השבטים . לשאת את ארון :
לפניו . ט על כן לא היה : לשבט
לוי חלק ונחלה . כאשר דבר ה' :
לו שלא יטול חלק בארץ . י ואנכי
עמדתי בהר : לקבל את הלוחות .
כראשונה : שהיו שלמים . ולא אבה
ה' : להשחיתם . יא ואמר ה' אלי :
לך לפני העם : לנהוג בהם . ויבואו
וירשו : את הארץ . אשר נשבעתי :
לתת לאבותם . יב ועתה ישראל :
אחר שראיתם את חטאתכם . מה ה'
אלהיך שואל : שלא יבקש מכם
דבר קשה . כי אם ליראה : שתהיו
יראים ממנו . ללכת בכל דרכיו :
שתהיו הולכים בדרכיו . ולאהבה
אותו : שתהיו עושים מצותיו מאהבה .
ולעבד את ה' : בתפלה . בכל לבבכם
ובכל נפשכם : בכל מאודכם . יג
לטוב לך : שתזכה לחיי העולם הבא .
יד הן לה' : שהוא בעליהם . השמים
ושמי השמים : כל מה שבתוכם .
הארץ : כל מה שבתוכה . טו רק :
אלא . בחפץ : ברצון . ויבחר בזרעם :
שהם יצאו מאברהם . בם : ולא בזולתם .
מכל העמים : שהיו עובדים עבודה
זרה . כיום הזה : שאתם עובדים
לפני . טז ומלתם : שתהיו מהוגנים
לפני . ערלת לבבכם : שלא תהיו
מכוסים ומחופים בלבבכם . יז כי :
שהוא . אלהי האלהים : שהוא אלוה
לכל האלוהות . ונורא : שכל הנבראים
מתיראים ממנו . אשר לא ישא פנים :
שלא יקבל שוחד . יח עשה משפט :
שיהיו הדיינים דנים דין אמת . ואהב :
שיהיו עושים חסד עם הבריות . ונתן
לו לחם : שיהיו מפרנסים את הגרים .
ושמלה : שיהיו מכסים ערומיהם .
יט ואהבתם את הגר : שיהיו מקרבים
אותם לתורה . כי גרים : שהיו
משעבדים . היתם : שהיו אבותיכם .
כב בשבעים נפש : שהיו כולם
בכלל שבעים נפש . ועתה שמך :
שהיה מפורסם . ככוכבי השמים :
שיהיו מרובים כמותם .

ב : ואשברם : שלא יהיו נמצאים
לפני . ג ואעש ארון : בצלאל
ואהליאב ושאר חכמי לב עשו . ד
ויכתב : הקב"ה . על הלחת : שהיו
שלמים . ולא אבה ה' : להשחיתם .
ה ואשב : מן ההר . ואשם : כי
חטאתם לפני ואשם לפני : ואיבד
אותם ואת עמם . ו וארד בהר
ואחז בלחות שתים : כי שני לוחות
היו ואחד מהם היה של משה ואחד
של הקב"ה . ז ואעש ארון : בצלאל
ואהליאב ושאר חכמי לב עשו . ח
בעת ההיא : כשנתרצה הקב"ה
לישראל . הבדיל ה' את שבט לוי :
מכל השבטים . לשאת את ארון :
לפניו . ט על כן לא היה : לשבט
לוי חלק ונחלה . כאשר דבר ה' :
לו שלא יטול חלק בארץ . י ואנכי
עמדתי בהר : לקבל את הלוחות .
כראשונה : שהיו שלמים . ולא אבה
ה' : להשחיתם . יא ואמר ה' אלי :
לך לפני העם : לנהוג בהם . ויבואו
וירשו : את הארץ . אשר נשבעתי :
לתת לאבותם . יב ועתה ישראל :
אחר שראיתם את חטאתכם . מה ה'
אלהיך שואל : שלא יבקש מכם
דבר קשה . כי אם ליראה : שתהיו
יראים ממנו . ללכת בכל דרכיו :
שתהיו הולכים בדרכיו . ולאהבה
אותו : שתהיו עושים מצותיו מאהבה .
ולעבד את ה' : בתפלה . בכל לבבכם
ובכל נפשכם : בכל מאודכם . יג
לטוב לך : שתזכה לחיי העולם הבא .
יד הן לה' : שהוא בעליהם . השמים
ושמי השמים : כל מה שבתוכם .
הארץ : כל מה שבתוכה . טו רק :
אלא . בחפץ : ברצון . ויבחר בזרעם :
שהם יצאו מאברהם . בם : ולא בזולתם .
מכל העמים : שהיו עובדים עבודה
זרה . כיום הזה : שאתם עובדים
לפני . טז ומלתם : שתהיו מהוגנים
לפני . ערלת לבבכם : שלא תהיו
מכוסים ומחופים בלבבכם . יז כי :
שהוא . אלהי האלהים : שהוא אלוה
לכל האלוהות . ונורא : שכל הנבראים
מתיראים ממנו . אשר לא ישא פנים :
שלא יקבל שוחד . יח עשה משפט :
שיהיו הדיינים דנים דין אמת . ואהב :
שיהיו עושים חסד עם הבריות . ונתן
לו לחם : שיהיו מפרנסים את הגרים .
ושמלה : שיהיו מכסים ערומיהם .
יט ואהבתם את הגר : שיהיו מקרבים
אותם לתורה . כי גרים : שהיו
משעבדים . היתם : שהיו אבותיכם .
כב בשבעים נפש : שהיו כולם
בכלל שבעים נפש . ועתה שמך :
שהיה מפורסם . ככוכבי השמים :
שיהיו מרובים כמותם .

פקודי : לב .

א : ואלה פקודי המשכן : לד לוא לקוף :
ואלה שמות : שמות אלו אלה בחבה :
שמות בני : בני ישראל : הבאים : שמות
בני לוי מלמעלה .

ב : ואת בצלאל בן אורי בן חור למטה
לשבט יהודה עשה את כל אשר :
צוה יי את משה .

ג : ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה
לשבט דן חרש וחשב ורקם בתכלת :
ובארגמן ובתולעת השני ובשש :

ד : עשה את הבדים למעלה בחבה
לחבה בבדי הארון : כל נשוא בם כל
בבדי בחבה בשלשה : לקלו שם .

ה : ויעש את הכפרת למטה : בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

ו : ואת שני הכרבים למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

ז : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

ח : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

ט : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

י : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

יא : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

יב : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

יג : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

יד : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

טו : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

טז : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

יז : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

יח : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

יט : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

כ : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

כא : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

כב : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

כג : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

כד : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

כה : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

כו : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

כז : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

כח : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

כט : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

ל : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

לא : ויעש את הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת . ואת הכרוב למעלה בחבה
בחבה בשני הבדים : בשני קצות
הכפרת .

ולא היה יודע מה הוא עושה עד שהיה מגיע לבית הכסא.

כה: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע לא בלילה ולא ביום שהוא יום או לילה עד שיראה את החמה. אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין יום לחבירו עד שיראה את החמה.

כו: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אדם לחבירו עד שיראה את פניו. אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אשה לחבירתה עד שיראה את פניה.

כז: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אשה לבעלה עד שיראה את פניה. אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אשה לבעלה עד שיראה את פניה.

כח: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אשה לבעלה עד שיראה את פניה. אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אשה לבעלה עד שיראה את פניה.

כט: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אשה לבעלה עד שיראה את פניה. אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אשה לבעלה עד שיראה את פניה.

ל: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אשה לבעלה עד שיראה את פניה. אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אשה לבעלה עד שיראה את פניה.

פרק י"ג

א: אמרו עליו על רבי אליעזר: כל שלא היה יודע מה בין אשה לחבירתה. אמר להם: בני אם אין אתם יודעים מה בין אשה לחבירתה, איך אתם יודעים מה בין אדם לחבירו.

ב: אמרו עליו על רבי אליעזר: כל שלא היה יודע מה בין אדם לחבירו, אין זה מבני העולם הבא. אמר להם: בני אם אין אתם יודעים מה בין אדם לחבירו, איך אתם יודעים מה בין אדם למקום.

ג: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אדם למקום, אין זה מבני העולם הבא. אמר להם: בני אם אין אתם יודעים מה בין אדם למקום, איך אתם יודעים מה בין אדם לחבירו.

ד: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אדם למקום, אין זה מבני העולם הבא. אמר להם: בני אם אין אתם יודעים מה בין אדם למקום, איך אתם יודעים מה בין אדם לחבירו.

ה: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אדם למקום, אין זה מבני העולם הבא. אמר להם: בני אם אין אתם יודעים מה בין אדם למקום, איך אתם יודעים מה בין אדם לחבירו.

ו: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אדם למקום, אין זה מבני העולם הבא. אמר להם: בני אם אין אתם יודעים מה בין אדם למקום, איך אתם יודעים מה בין אדם לחבירו.

ז: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אדם למקום, אין זה מבני העולם הבא. אמר להם: בני אם אין אתם יודעים מה בין אדם למקום, איך אתם יודעים מה בין אדם לחבירו.

ח: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אדם למקום, אין זה מבני העולם הבא. אמר להם: בני אם אין אתם יודעים מה בין אדם למקום, איך אתם יודעים מה בין אדם לחבירו.

ט: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אדם למקום, אין זה מבני העולם הבא. אמר להם: בני אם אין אתם יודעים מה בין אדם למקום, איך אתם יודעים מה בין אדם לחבירו.

י: אמרו עליו על רבי אליעזר שלא היה יודע מה בין אדם למקום, אין זה מבני העולם הבא. אמר להם: בני אם אין אתם יודעים מה בין אדם למקום, איך אתם יודעים מה בין אדם לחבירו.

ܝܓ : ܘܥܒܕ ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܘܫܐ: ܘܡܝܬܝ ܐܩܪܩܥܐ ܡܢ ܒܬܐ ܘܡܢ ܕܪܬܐ ܘܡܢ ܚܩܠܬܐ.

ܝܕ : ܘܟܢܫܘ ܐܢܝܢ ܟܪܘܡܝܢ ܟܪܘܡܝܢ: ܘܣܪܝܬ ܐܪܥܐ.

ܝܗ : ܘܚܙܐ ܦܪܥܘܢ ܕܗܘܬ ܪܘܚܬܐ: ܘܐܝܩܪ ܠܒܗ ܘܠܐ ܫܡܥ ܐܢܘܢ: ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ.

ܝܘ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ: ܐܡܪ ܠܐܗܪܘܢ: ܐܪܝܡ ܚܘܛܪܟ ܘܡܚܝ ܠܥܦܪܐ ܕܐܪܥܐ: ܘܢܗܘܐ ܩܠܡܐ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ.

ܝܙ : ܘܥܒܕܘ ܗܟܢܐ: ܘܐܪܝܡ ܐܗܪܘܢ ܐܝܕܗ ܒܚܘܛܪܗ: ܘܡܚܐ ܠܥܦܪܐ ܕܐܪܥܐ: ܘܗܘܬ ܩܠܡܐ ܒܒܢܝܢܫܐ ܘܒܒܥܝܪܐ: ܘܟܠܗ ܥܦܪܐ ܕܐܪܥܐ ܗܘܐ ܠܗ ܩܠܡܐ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ.

ܝܚ : ܘܥܒܕܘ ܗܟܢܐ ܐܦ ܚܪܫܐ ܒܚܪܫܝܗܘܢ: ܘܠܐ ܐܫܟܚܘ ܠܡܦܩܪܘܬܗ ܠܩܠܡܐ: ܘܗܘܬ ܩܠܡܐ ܒܒܢܝܢܫܐ ܘܒܒܥܝܪܐ.

ܝܛ : ܘܐܡܪܘ ܚܪܫܐ ܠܦܪܥܘܢ: ܨܒܥܗ ܗܝ ܕܐܠܗܐ. ܘܐܬܩܫܝ ܠܒܗ ܕܦܪܥܘܢ: ܘܠܐ ܫܡܥ ܐܢܘܢ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ:

ܟ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܘܫܐ. ܩܘܡ ܒܨܦܪܐ ܘܩܘܡ ܩܕܡ ܦܪܥܘܢ: ܗܐ ܢܦܩ ܠܡܝܐ: ܘܐܡܪ ܠܗ: ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ: ܫܕܪ ܠܥܡܝ ܘܢܦܠܚܘܢܢܝ.

ܟܐ : ܘܐܢ ܠܐ ܡܫܕܪ ܐܢܬ ܠܥܡܝ: ܗܐ ܡܫܕܪ ܐܢܐ ܥܠܝܟ: ܘܥܠ ܥܒܕܝܟ: ܘܥܠ ܥܡܟ: ܥܘܪܒܐ ܕܚܝܘܬܐ: ܘܢܬܡܠܘܢ ܒܬܐ ܕܡܨܪܝܐ ܥܘܪܒܐ: ܐܦ ܐܪܥܐ ܕܗܢܘܢ ܥܠܝܗ.

ܟܒ : ܘܐܦܪܘܫ ܒܝܘܡܐ ܗܘ ܠܐܪܥܐ ܕܓܘܫܢ: ܕܥܡܝ ܫܪܝܢ ܒܗ̇: ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܬܡܢ ܥܘܪܒܐ: ܡܛܠ ܕܬܕܥ ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܒܓܘܗ̇ ܕܐܪܥܐ.

ܟܓ : ܘܐܥܒܕ ܦܘܪܫܢܐ ܒܝܬ ܥܡܝ ܠܥܡܟ: ܘܠܡܚܪ ܬܗܘܐ ܐܬܐ ܗܕܐ.

ܟܕ : ܘܥܒܕ ܡܪܝܐ ܗܟܢܐ. ܘܐܬܐ ܥܘܪܒܐ ܕܬܩܝܦ ܠܒܝܬ ܦܪܥܘܢ ܘܠܒܝܬ ܥܒܕܘܗܝ: ܘܒܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ: ܘܐܬܚܒܠܬ ܐܪܥܐ ܡܛܠ ܥܘܪܒܐ.

ܟܗ : ܘܩܪܐ ܦܪܥܘܢ ܠܡܘܫܐ ܘܠܐܗܪܘܢ: ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ: ܙܠܘ ܕܒܚܘ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܒܐܪܥܐ.

ܟܘ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ: ܠܐ ܫܦܝܪ ܠܡܥܒܕ ܗܟܢܐ: ܡܛܠ ܕܡܢ ܛܢܦܘܬܐ ܕܡܨܪܝܐ ܡܕܒܚܝܢܢ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܢ. ܘܐܢ ܕܒܚܝܢܢ ܕܚܠܠܐ ܕܡܨܪܝܐ ܠܥܝܢܝܗܘܢ: ܪܓܡܝܢ ܠܢ.

ܟܙ : ܡܪܕܝܬܐ ܕܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܢܐܙܠ ܒܡܕܒܪܐ: ܘܢܕܒܚ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܢ: ܐܝܟ ܕܢܐܡܪ ܠܢ.

ܟܚ : ܘܐܡܪ ܦܪܥܘܢ: ܐܢܐ ܐܫܕܪܟܘܢ: ܘܬܕܒܚܘܢ ܠܡܪܝܐ ܐܠܗܟܘܢ ܒܡܕܒܪܐ. ܒܠܚܘܕ ܡܪܚܩܘ ܠܐ ܬܪܚܩܘܢ ܠܡܐܙܠ: ܘܨܠܘ ܐܦ ܥܠܝ.

ܟܛ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܠܦܪܥܘܢ: ܗܐ ܢܦܩ ܐܢܐ ܡܢ ܠܘܬܟ: ܘܐܨܠܐ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܘܢܥܒܪ ܥܘܪܒܐ ܡܢ ܦܪܥܘܢ: ܘܡܢ ܥܒܕܘܗܝ ܘܡܢ ܥܡܗ ܡܚܪ. ܒܠܚܘܕ ܕܠܐ ܢܘܣܦ ܦܪܥܘܢ ܠܡܕܓܠܘ: ܕܠܐ ܢܫܕܪ ܠܥܡܐ ܘܢܕܒܚܘܢ ܠܡܪܝܐ.

ܠ : ܘܢܦܩ ܡܘܫܐ ܡܢ ܠܘܬ ܦܪܥܘܢ: ܘܨܠܝ ܩܕܡ ܡܪܝܐ.

ܠܐ : ܘܥܒܕ ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܘܫܐ: ܘܥܒܪ ܥܘܪܒܐ ܡܢ ܦܪܥܘܢ: ܘܡܢ ܥܒܕܘܗܝ ܘܡܢ ܥܡܗ: ܘܠܐ ܐܫܬܚܪ ܐܦܠܐ ܚܕ.

ܠܒ : ܘܐܝܩܪ ܦܪܥܘܢ ܠܒܗ ܐܦ ܒܙܒܢܐ ܗܢܐ: ܘܠܐ ܫܕܪܗ ܠܥܡܐ.

مد : وإذا ضاق الصحراء : إذا خاف.
فقد سقط : وإذا لم يكن بدّ من
الصلاة : كالمريض وكالخائف :
الذي لا يقدر : وكالذي يخاف :
الذي إن صلى : صاح عليه اللص :
الذي إن صلى : صاح عليه السبع :
الذي إن صلى : ضاع ماله.
حم : والمقيد الذي عليه
إثم قتل. وإثم ضرب. وإثم
السلطان الجائر: والمرأة التي
لم تحض. والمرأة التي
حاض ولم تغتسل بعد.
حا : والذي لا يجد سترة : فقد
الذي لا يجد ثوبا : والذي
لا يجد ماء : والذي لا يجد
تراب.
حب : والذي لم يجد قبلة : وكان
يصلي لغير القبلة : ولم يعلم
بذلك : والذي لا يعرف
القبلة.
حج : والذي لا يعرف
الوقت : والذي لا يعرف
الصلاة : والذي لا يحسن
الصلاة : والذي لا يحسن
الوضوء.
حد : والذي لا يحسن
القراءة : والذي لا يحسن
الركوع : والذي لا يحسن
السجود : والذي لا يحسن
القعود : والذي لا يحسن
الطهارة : والذي لا يحسن
الغسل : والذي لا يحسن
الوضوء : والذي لا يحسن
التيمم : والذي لا يحسن
الصلاة على الدابة : والذي
لا يحسن الصلاة على
الراحلة.

صلاة : ٣ .

١ : والذي يجد الماء : ولم
يقدر : والذي يجد الماء :
والذي لم : والذي لا يجد
الماء : والذي لا يقدر
عليه.
ب : والذي لا يجد إلا
الماء : والذي يجد الماء :
والذي لا يقدر عليه : والذي
لا يجد إلا الماء : والذي
لا يقدر عليه.
ج : والذي يجد الماء :
والذي لا يقدر عليه : والذي
لا يجد إلا الماء : والذي
لا يقدر عليه : والذي لا
يجد إلا الماء : والذي لا
يقدر عليه.
د : والذي يجد الماء :
والذي لا يقدر عليه : والذي
لا يجد إلا الماء : والذي
لا يقدر عليه : والذي لا
يجد إلا الماء : والذي لا
يقدر عليه.
ه : والذي يجد الماء :
والذي لا يقدر عليه : والذي
لا يجد إلا الماء : والذي
لا يقدر عليه : والذي لا
يجد إلا الماء : والذي لا
يقدر عليه.
و : والذي يجد الماء :
والذي لا يقدر عليه : والذي
لا يجد إلا الماء : والذي
لا يقدر عليه : والذي لا
يجد إلا الماء : والذي لا
يقدر عليه.
ز : والذي يجد الماء :
والذي لا يقدر عليه : والذي
لا يجد إلا الماء : والذي
لا يقدر عليه : والذي لا
يجد إلا الماء : والذي لا
يقدر عليه.
ح : والذي يجد الماء :
والذي لا يقدر عليه : والذي
لا يجد إلا الماء : والذي
لا يقدر عليه : والذي لا
يجد إلا الماء : والذي لا
يقدر عليه.
ط : والذي يجد الماء :
والذي لا يقدر عليه : والذي
لا يجد إلا الماء : والذي
لا يقدر عليه : والذي لا
يجد إلا الماء : والذي لا
يقدر عليه.

א: כאשר צרור למרמה כן מושל בכסילים:
ב: כצפור לנדוד כדרור לעוף כן קללת חנם
לא תבוא: ג: שוט לסוס מתג לחמור וחוטר
לגו כסילים: ד: אל תען כסיל כאולתו פן
תשוה גם אתה לו: ה: ענה כסיל כאולתו
פן יחכם בעיניו: ו: מקצץ רגלים חמס
שתה שלוח דברים ביד כסיל: ז: משלים
בפי כסילים כאשר תתלוה בעצם ביד
מדבר: ח: כצרור אבן במרגמה כן נותן
לכסיל כבוד: ט: חדק בכף שכור ומשל
בפי כסילים: י: רב מחולל הכל ושכר
כסילים כעובר דרך: יא: כאשר שב כסיל
על קיאתו כן שונה בסכלותו: יב: חזית
איש חכם בעיניו יש תקוה לכסיל ממנו:
יג: אמר עצל שחל בדרך אריה בין
הרחובות: יד: כאשר יסב הדלת על צירו
כן עצל על מטתו: טו: טמן עצל ידו בצלחת
לא יוכל להשיבה אל פיו: טז: חכם בעיני
עצמו עצל משבעה משיבי טעם: יז: מחזיק
באזני כלב עובר ומתעבר על ריב לא לו:
יח: כאשר יתל משגע איש במתיו: יט: כן
איש מרמה את רעהו ואמר הלא משחק
אני: כ: בעדר עצים תכבה אש ובאין נרגן
ישתק מדון: כא: פחם לגחלים ועצים
למדורה ואיש מדנים לחרחר ריב: כב:
דברי נרגן כמתלהמים והמה ירדו חדרי
בטן: כג: כסף סיגים מצופה על חרש שפתי
דליקה ולב רע: כד: בשפתיו יכנה שונא
ובקרבו ישית מרמה: כה: כי יחנן קולו אל
תאמן בו כי שבע תועבות בלבו: כו: כסות
שנאה תתכסה רעתו במשפט תגלה בקהל:
כז: חופר שחת בה יפול ומגלל אבן אליו
תשוב: כח: לשון שקר ישנא דכיה ופה
חלקות יעשה מדחה:

פרק י"ז

א: אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה
יום יולד: ב: יהללך זר ולא פיך נכרי ולא
שפתיך: ג: כבד אבן וכשל חול וכעס כסיל
משניהם: ד: אכזריות חמה ושטף אף ומי
יעמוד לפני קנאה: ה: טוב תוכחת גלויה
מאהבה מסתרת: ו: נאמנים פצעי אוהב
ונעתרות נשיקות שונא: ז: נפש שבעה
תבוס נופת וכנפש רעבה כל מר מתוק:
ח: כאשר נודדת קן כן איש נודד ממקומו:
ט: שמן וקטרת ישמחו לב ומתיקות רעהו
מעצת נפש: י: רעך ורעה אביך אל תעזב
ובית אחיך אל תבוא ביום אידך טוב שכן
קרוב מאח רחוק: יא: חכם בני ושמח לבי
ואשיבה חרפי דבר: יב: ערום ראה רעה
ויסתתר פתאים עברו ונענש: יג: קח בגדו
כי ערב לזר ובעד נכריה חבלהו: יד: מברך
רעהו בקול גדול בהשכמה לו קללה תחשב:
טו: דלף מרבה ביום סגרה ואשת מדנים
דומות: טז: הצופן אותה כצופן רוח ושמן
ימינו יקרא: יז: ברזל בברזל יחד ואיש
יחד פני רעהו: יח: נוצר תאנה ויאכל פריה
ושומר אדניו יכבד: יט: כמים הפנים לפנים
כן לב האדם לאדם: כ: שאול ואבדון לא
תשבענה ועיני האדם לא תשבענה: כא:
מצרף לכסף וכור לזהב ואיש לפי מהללו:
כב: אם תכתש את האויל במכתש כגרש
בתוך הגרש לא תסור מעליו אולתו: כג:
הכר תכיר פני צאנך שים לבך לעדרים:
כד: כי לא לעולם חסן ונזר לדור ודור:
כה: יגלה חציר וירא עשב והקבצו עשבי
הרים: כו: כבשים לכסותך ושדים למכר
חלקך: כז: ודי עזים לחם ביתך וחיי נערותיך:

פרק י"ח

א: נס רשע כי אין רודף וצדיק כאריה
יבטח: ב: בעון ארץ רבים שריה ובאיש
נבון ידע כן יאריך: ג: גבר רש עשק דלים
גשם סחף ואין לחם: ד: עזבי תורה יהללו
רשע ושומרי תורה יתגרו בם: ה: אנשי רע
לא יבינו משפט ומבקשי ה' יבינו הכל:
ו: טוב רש הולך בתמו מעקש שפתים
והוא כסיל: ז: שומר תורה בן נבון ורועה
זוללים יכלים אביו: ח: מרבה הונו בנשך
ותרבית לחונן דלים לקבצו: ט: מסיר אזנו
משמוע תורה גם תפלתו תועבה: י: מתעה
ישרים בדרך רעה בשחתו הוא יפול ותמימים
ינחלו טוב: יא: איש עשיר חכם בעיניו
ומבין דל יחקרנו: יב: בשמחת צדיקים
תפארת גדולה ובקום רשעים יחפשו אדם:
יג: מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועזב
ירוחם: יד: אשרי אדם מפחד תמיד ומקשה
לבו יפול ברעה: טו: אריה נוהם ודב שוקק
משל רשע על עם דל: טז: נגיד חסר תבונה
ורב עשקות שונא בצע יאריכון ימים: יז:
אדם עשוק בדם נפש עד בור יפלו לא יתמכו
בו: יח: הולך בתמים יושע ופתל בשתים
יפול בבור: יט: עובד אדמתו ישבע לחם
ורודף ריקים ישבע רישו: כ: איש אמונות
רב ברכות ומבהל לעשר לא ינקה: כא:
הכר פנים לא טוב ועל פת לחם יפשע גבר:
כב: נבהל לעשר רע עין ולא ידע כי חסרון
יבוא עליו: כג: מוכיח אדם אחרי חן ימצא
מחליק לשון: כד: שודד אביו ואמו ואמר
אין פשע הוא לאיש משחית הוא: כה:
בוטח בה' ידשן ומרחיב נפש הוא: כו: בוטח
בלבו הוא כסיל והולך בחכמה הוא ימלט:
כז: נותן לדל לא יחסר ומעלים עיניו רב
מקללות: כח: ברשע קום יסתתרו איש
ואבדו צדיקים יוסיפו:

ع : وأن الصلاة عليه
الصلاة على : إذا
الصلاة على غيره .

ص : وأن إذا عطف
بهذا : الصحيح جوازه على :
الأرجح منه .

ه : فعلم أن إذ إنما بهذا : إذا
إذا ظرف المجيء : وقيل إذا لجيء مع
عوامل الجر : وقيل إذا لجيء مع
الجر : والقول الأول
الصواب .

ا : والفجاءة لم يذكروا لجيء
إلا : والذي ذكروا أن ظرف المجيء :
الفجاءة لجيء مع عوامل الجر .
والصواب لجيء بعد إذا ظرف .

ب : وإنما ذكرنا الخلاف
الصالح لأن الصواب
والصالح لجيء بعد إذا .

ت : وقال الفراء : إذا إنما
بهذا لا تضاف لا : إذا تضاف
إلى الجمل .

ث : وقال أن إذا لفجاءة
إذا : وقال الزجاج : الفجاءة
والصالح لجيء بعد إذا ظرف
الجر بهذا في إذا .

ج : وأما إذا الفجاءة
الصالح لجيء بعد إذا
الصالح . والله أعلم .

ح : وقال الزمخشري : الفجاءة
ظرف .

خ : وقال الأخفش : الفجاءة
ظرف .

د : وقال الفارسي : الفجاءة
ظرف .

ذ : وقال الزجاج : الفجاءة
ظرف في الأصل . ثم
استعمل استعمال الظروف
الصالح .

ر : وقال الفارسي : الفجاءة
ظرف في الأصل . ثم
استعمل استعمال الظروف
الصالح .

ز : وقال الأخفش : الفجاءة
ظرف في الأصل . ثم
استعمل استعمال الظروف
الصالح .

س : وقال الفارسي : الفجاءة
ظرف في الأصل . ثم
استعمل استعمال الظروف
الصالح .

ش : وقال الفارسي : الفجاءة
ظرف في الأصل . ثم
استعمل استعمال الظروف
الصالح .

ص : وقال الفارسي : الفجاءة
ظرف في الأصل . ثم
استعمل استعمال الظروف
الصالح .

ض : وقال الفارسي : الفجاءة
ظرف في الأصل . ثم
استعمل استعمال الظروف
الصالح .

ط : وقال الفارسي : الفجاءة
ظرف في الأصل . ثم
استعمل استعمال الظروف
الصالح .

ظ : وقال الفارسي : الفجاءة
ظرف في الأصل . ثم
استعمل استعمال الظروف
الصالح .

ع : وقال الفارسي : الفجاءة
ظرف في الأصل . ثم
استعمل استعمال الظروف
الصالح .

غ : وقال الفارسي : الفجاءة
ظرف في الأصل . ثم
استعمل استعمال الظروف
الصالح .

ואם בדבר אחר: אם בדיעות ואם בפרנסה: ואם בדבר אחר שהוא כעין אלו.

ג: ואמרו אלי בעת ההיא לאמר: אלו הן שלשה דברים שאמרו אלי בעת ההיא: אמרו לי שלא אשא את כל העם לבדי: ואמרו לי שאמנה שופטים ושוטרים: ואמרו לי שאשמע דברי כל אחד ואחד.

ד: ואמנה בעת ההיא שופטים ושוטרים: אמנה שופטים שיהיו דנים את העם: ושוטרים שיהיו מכים את העם בשבט כדי שיקבלו דברי השופטים.

ה: ואמנה שופטים ושוטרים בכל שעריך: בכל עיר ועיר שאתה רשאי לעשות בה שופטים ושוטרים: אשר יתן יי אלהיך לך לשבטיך: שהוא נתן לך רשות לשבטיך: ושפטו את העם משפט צדק: שיהיו השופטים דנים את העם דין אמת: ולא תטה משפט: שלא יטו השופטים את הדין: לא תכיר פנים: שלא יכירו השופטים פני בעלי דינים: ולא תקח שחד: שלא יקחו השופטים שוחד: כי השחד יעור עיני חכמים: שהשוחד גורם לשופטים שלא יראו את האמת: ויסלף דברי צדיקים: שהשוחד גורם לשופטים שיעוותו את הדין.

ו: צדק צדק תרדף: שיהיו השופטים רודפים אחר הצדק: למען תחיה: שאם תעשו כן תחיו: ורשתה את הארץ: שתירשו את הארץ: אשר יי אלהיך נתן לך: שהוא נתן לך רשות לרשת את הארץ.

ז: לא תטע לך אשרה כל עץ: שלא יטעו השופטים לעשות לך אשרה כל עץ: אצל מזבח יי אלהיך אשר תעשה לך: שלא יעשו השופטים אשרה אצל המזבח שתעשה לך.

ח: ולא תקים לך מצבה: שלא יעשו השופטים לך מצבה: אשר שנא יי אלהיך: שהוא שנא לך מצבה.

ט: לא תזבח ליי אלהיך שור ושה: שלא יזבחו השופטים לך שור ושה: אשר יהיה בו מום כל דבר רע: שאם יהיה בו מום כל דבר רע לא יקבל ממך: כי תועבת יי אלהיך הוא: שהוא תועבה לפני יי אלהיך.

י: כי יימצא בקרבך באחד שעריך: כי יימצא בקרבך באחד מכל שעריך: אשר יי אלהיך נתן לך: שהוא נתן לך רשות לשבטיך: איש או אשה: שאם יהיה איש או אשה: אשר יעשה את הרע בעיני יי אלהיך: שיעשה את הרע בעיני יי אלהיך: לעבור בריתו: שיעבור על בריתו של יי אלהיך: ולא יקבל ממך: שלא יקבל ממך: כי אם לך ולבניך: שאם יקבל ממך לא יקבל אלא לך ולבניך.

יא: ואמנה שופטים ושוטרים בכל שעריך: בכל עיר ועיר שאתה רשאי לעשות בה שופטים ושוטרים: אשר יי אלהיך נתן לך לשבטיך: שהוא נתן לך רשות לשבטיך: ושפטו את העם משפט צדק: שיהיו השופטים דנים את העם דין אמת: ולא תטה משפט: שלא יטו השופטים את הדין: לא תכיר פנים: שלא יכירו השופטים פני בעלי דינים: ולא תקח שחד: שלא יקחו השופטים שוחד: כי השחד יעור עיני חכמים: שהשוחד גורם לשופטים שלא יראו את האמת: ויסלף דברי צדיקים: שהשוחד גורם לשופטים שיעוותו את הדין.

יב: צדק צדק תרדף: שיהיו השופטים רודפים אחר הצדק: למען תחיה: שאם תעשו כן תחיו: ורשתה את הארץ: שתירשו את הארץ: אשר יי אלהיך נתן לך: שהוא נתן לך רשות לשבטיך.

יג: לא תטע לך אשרה כל עץ: שלא יטעו השופטים לעשות לך אשרה כל עץ: אצל מזבח יי אלהיך אשר תעשה לך: שלא יעשו השופטים אשרה אצל המזבח שתעשה לך.

יד: ולא תקים לך מצבה: שלא יעשו השופטים לך מצבה: אשר שנא יי אלהיך: שהוא שנא לך מצבה.

טו: לא תזבח ליי אלהיך שור ושה: שלא יזבחו השופטים לך שור ושה: אשר יהיה בו מום כל דבר רע: שאם יהיה בו מום כל דבר רע לא יקבל ממך: כי תועבת יי אלהיך הוא: שהוא תועבה לפני יי אלהיך.

טז: כי יימצא בקרבך באחד שעריך: כי יימצא בקרבך באחד מכל שעריך: אשר יי אלהיך נתן לך לשבטיך: איש או אשה: שאם יהיה איש או אשה: אשר יעשה את הרע בעיני יי אלהיך: שיעשה את הרע בעיני יי אלהיך: לעבור בריתו: שיעבור על בריתו של יי אלהיך: ולא יקבל ממך: שלא יקבל ממך: כי אם לך ולבניך: שאם יקבל ממך לא יקבל אלא לך ולבניך.

פרק: ה.

א: ואמנה שופטים ושוטרים: אמנה שופטים שיהיו דנים את העם: ושוטרים שיהיו מכים את העם בשבט כדי שיקבלו דברי השופטים.

ב: ואמרו אלי בעת ההיא לאמר: אלו הן שלשה דברים שאמרו אלי בעת ההיא: אמרו לי שלא אשא את כל העם לבדי: ואמרו לי שאמנה שופטים ושוטרים: ואמרו לי שאשמע דברי כל אחד ואחד.

ג: ואמנה בעת ההיא שופטים ושוטרים: אמנה שופטים שיהיו דנים את העם: ושוטרים שיהיו מכים את העם בשבט כדי שיקבלו דברי השופטים.

ד: ואמנה שופטים ושוטרים בכל שעריך: בכל עיר ועיר שאתה רשאי לעשות בה שופטים ושוטרים: אשר יי אלהיך נתן לך לשבטיך: שהוא נתן לך רשות לשבטיך: ושפטו את העם משפט צדק: שיהיו השופטים דנים את העם דין אמת: ולא תטה משפט: שלא יטו השופטים את הדין: לא תכיר פנים: שלא יכירו השופטים פני בעלי דינים: ולא תקח שחד: שלא יקחו השופטים שוחד: כי השחד יעור עיני חכמים: שהשוחד גורם לשופטים שלא יראו את האמת: ויסלף דברי צדיקים: שהשוחד גורם לשופטים שיעוותו את הדין.

ה: צדק צדק תרדף: שיהיו השופטים רודפים אחר הצדק: למען תחיה: שאם תעשו כן תחיו: ורשתה את הארץ: שתירשו את הארץ: אשר יי אלהיך נתן לך: שהוא נתן לך רשות לשבטיך.

ו: לא תטע לך אשרה כל עץ: שלא יטעו השופטים לעשות לך אשרה כל עץ: אצל מזבח יי אלהיך אשר תעשה לך: שלא יעשו השופטים אשרה אצל המזבח שתעשה לך.

ז: ולא תקים לך מצבה: שלא יעשו השופטים לך מצבה: אשר שנא יי אלהיך: שהוא שנא לך מצבה.

ח: לא תזבח ליי אלהיך שור ושה: שלא יזבחו השופטים לך שור ושה: אשר יהיה בו מום כל דבר רע: שאם יהיה בו מום כל דבר רע לא יקבל ממך: כי תועבת יי אלהיך הוא: שהוא תועבה לפני יי אלהיך.

ט: כי יימצא בקרבך באחד שעריך: כי יימצא בקרבך באחד מכל שעריך: אשר יי אלהיך נתן לך לשבטיך: איש או אשה: שאם יהיה איש או אשה: אשר יעשה את הרע בעיני יי אלהיך: שיעשה את הרע בעיני יי אלהיך: לעבור בריתו: שיעבור על בריתו של יי אלהיך: ולא יקבל ממך: שלא יקבל ממך: כי אם לך ולבניך: שאם יקבל ממך לא יקבל אלא לך ולבניך.

י: ואמנה שופטים ושוטרים בכל שעריך: בכל עיר ועיר שאתה רשאי לעשות בה שופטים ושוטרים: אשר יי אלהיך נתן לך לשבטיך: איש או אשה: שאם יהיה איש או אשה: אשר יעשה את הרע בעיני יי אלהיך: שיעשה את הרע בעיני יי אלהיך: לעבור בריתו: שיעבור על בריתו של יי אלהיך: ולא יקבל ממך: שלא יקבל ממך: כי אם לך ולבניך: שאם יקבל ממך לא יקבל אלא לך ולבניך.

سعد. وأبو ذر: اسمه جندب بن جنادة. وأبو الدرداء: اسمه عويمر بن زيد. وأبو أيوب: خالد بن زيد. وأبو طلحة: زيد بن سهل. وأبو أمامة: صدي بن عجلان. وأبو بكرة: نفيع بن الحارث. وأبو سفيان: صخر بن حرب. وأبو هريرة: عبد الرحمن بن صخر. وأبو رافع: اسمه أسلم. وأبو رمثة: اسمه حبيب بن حيان. وأبو جحيفة: وهب بن عبد الله. وأبو جحيفة: اسمه عامر بن عبد الله. وأبو جحيفة: اسمه عمرو بن عبد الله. وأبو جحيفة: اسمه عمرو بن عبد الله. وأبو جحيفة: اسمه عمرو بن عبد الله.

الفائدة : ٥٠

١ : الصحابة جمع: مفرده صاحب: وهو الذي اجتمع بالنبي ﷺ في حال إيمانه به ومات على ذلك. وإن تخلل بين اجتماعه به ﷺ وبين موته ﷺ ردة ثم عاد إلى الإسلام قبل موته ﷺ. وإن لم يجتمع به ﷺ إلا مرة واحدة. وإن لم يرو عنه ﷺ شيئا. وإن لم يغز معه ﷺ. وإن لم يجالسه. وإن لم يخدمه. وإن لم يعاصره إلا مدة يسيرة. وإن كان أعمى. وإن كان ابن سبع سنين. وإن كان ابن ثمان سنين. وإن كان ابن تسع سنين. وإن كان ابن عشر سنين. وإن كان ابن إحدى عشرة سنة. وإن كان ابن اثنتي عشرة سنة. وإن كان ابن ثلاث عشرة سنة. وإن كان ابن أربع عشرة سنة. وإن كان ابن خمس عشرة سنة. وإن كان ابن ست عشرة سنة. وإن كان ابن سبع عشرة سنة. وإن كان ابن ثمان عشرة سنة. وإن كان ابن تسع عشرة سنة. وإن كان ابن عشرين سنة. وإن كان ابن إحدى وعشرين سنة. وإن كان ابن اثنتين وعشرين سنة. وإن كان ابن ثلاث وعشرين سنة. وإن كان ابن أربع وعشرين سنة. وإن كان ابن خمس وعشرين سنة. وإن كان ابن ست وعشرين سنة. وإن كان ابن سبع وعشرين سنة. وإن كان ابن ثمان وعشرين سنة. وإن كان ابن تسع وعشرين سنة. وإن كان ابن ثلاثين سنة. وإن كان ابن إحدى وثلاثين سنة. وإن كان ابن اثنتين وثلاثين سنة. وإن كان ابن ثلاث وثلاثين سنة. وإن كان ابن أربع وثلاثين سنة. وإن كان ابن خمس وثلاثين سنة. وإن كان ابن ست وثلاثين سنة. وإن كان ابن سبع وثلاثين سنة. وإن كان ابن ثمان وثلاثين سنة. وإن كان ابن تسع وثلاثين سنة. وإن كان ابن أربعين سنة. وإن كان ابن إحدى وأربعين سنة. وإن كان ابن اثنتين وأربعين سنة. وإن كان ابن ثلاث وأربعين سنة. وإن كان ابن أربع وأربعين سنة. وإن كان ابن خمس وأربعين سنة. وإن كان ابن ست وأربعين سنة. وإن كان ابن سبع وأربعين سنة. وإن كان ابن ثمان وأربعين سنة. وإن كان ابن تسع وأربعين سنة. وإن كان ابن خمسين سنة. وإن كان ابن إحدى وخمسين سنة. وإن كان ابن اثنتين وخمسين سنة. وإن كان ابن ثلاث وخمسين سنة. وإن كان ابن أربع وخمسين سنة. وإن كان ابن خمس وخمسين سنة. وإن كان ابن ست وخمسين سنة. وإن كان ابن سبع وخمسين سنة. وإن كان ابن ثمان وخمسين سنة. وإن كان ابن تسع وخمسين سنة. وإن كان ابن ستين سنة. وإن كان ابن إحدى وستين سنة. وإن كان ابن اثنتين وستين سنة. وإن كان ابن ثلاث وستين سنة. وإن كان ابن أربع وستين سنة. وإن كان ابن خمس وستين سنة. وإن كان ابن ست وستين سنة. وإن كان ابن سبع وستين سنة. وإن كان ابن ثمان وستين سنة. وإن كان ابن تسع وستين سنة. وإن كان ابن سبعين سنة. وإن كان ابن إحدى وسبعين سنة. وإن كان ابن اثنتين وسبعين سنة. وإن كان ابن ثلاث وسبعين سنة. وإن كان ابن أربع وسبعين سنة. وإن كان ابن خمس وسبعين سنة. وإن كان ابن ست وسبعين سنة. وإن كان ابن سبع وسبعين سنة. وإن كان ابن ثمان وسبعين سنة. وإن كان ابن تسع وسبعين سنة. وإن كان ابن ثمانين سنة. وإن كان ابن إحدى وثمانين سنة. وإن كان ابن اثنتين وثمانين سنة. وإن كان ابن ثلاث وثمانين سنة. وإن كان ابن أربع وثمانين سنة. وإن كان ابن خمس وثمانين سنة. وإن كان ابن ست وثمانين سنة. وإن كان ابن سبع وثمانين سنة. وإن كان ابن ثمان وثمانين سنة. وإن كان ابن تسع وثمانين سنة. وإن كان ابن تسعين سنة. وإن كان ابن إحدى وتسعين سنة. وإن كان ابن اثنتين وتسعين سنة. وإن كان ابن ثلاث وتسعين سنة. وإن كان ابن أربع وتسعين سنة. وإن كان ابن خمس وتسعين سنة. وإن كان ابن ست وتسعين سنة. وإن كان ابن سبع وتسعين سنة. وإن كان ابن ثمان وتسعين سنة. وإن كان ابن تسع وتسعين سنة. وإن كان ابن مائة سنة.

١ : وأنت تأمر بني إسرائيل فيأتوا اليك
بزيت زيتون مرضوض للمنارة لكي توقد
المنارة دائما خارج حجاب الشهادة في خيمة
الاجتماع يرتبها هرون من المساء الى الصباح
امام الرب دائما فريضة ابدية في اجيالهم
٢ : على السراج النقي يرتب السرج امام الرب
دائما ٣ : وتأخذ من دمه وتجعل على القرنين
وعلى شحمة الاذن اليمنى لابني هرون وعلى
ابهام يدهم اليمنى وعلى ابهام رجلهم اليمنى
وترش الدم على المذبح من حواليه ٤ : واما
الشحم فتأخذ منه الالية والشحم الذي يغشى
الاحشاء والشحمة التي على الكبد والكليتين
والشحم الذي عليهما والفخذ اليمنى ٥ : وسلة
الفطير التي امام الرب تأخذ رغيفا واحدا
وقرص خبز بزيت واحدا ورقاقة واحدة
٦ : وتضعها على كفي هرون وعلى كفي بنيه
وتلوح لوحا امام الرب ٧ : وتأخذها من
ايديهم وتوقد على المذبح على المحرقة رائحة
سرور للرب هي وقود للرب ٨ : وتأخذ الصدر
من الكبش من نصيب موسى يكون لك
ويلوح لوحا امام الرب ٩ : ويكون لك
ولبنيك فريضة ابدية من بني اسرائيل لانها
ترومة وترومة تكون من بني اسرائيل من
ذبائح سلامتهم ترومتهم للرب ١٠ : وكل
شحم ذبيحة ميتة وشحم ما افترسته السباع
يستعمل لكل شغل وشحمه لا تأكلوه البتة
١١ : كل طاهر من البهائم تأكلون منه
١٢ : واما ما يأكل منه فهذه التي لا تأكلون
منها الجمل والارنب والوبر لانها تجتر
اجترارا لكنها لا تشق ظلفا فهي نجسة لكم
١٣ : والخنزير لانه يشق ظلفا لكنه لا يجتر
فهو نجس لكم ١٤ : من لحمها لا تأكلوا
وجثثها لا تلمسوا فهي نجسة لكم ١٥ : هذه
تأكلونها من جميع ما في الماء كل ما له
زعانف وحراشف تأكلونه ١٦ : وكل ما ليس
له زعانف وحراشف لا تأكلوه فهو نجس لكم
١٧ : كل عصفور طاهر تأكلون ١٨ : واما
ما يرذل منها فهذه التي لا تأكلون منها
النسر واليمامة والعقاب ١٩ : والحدأة
والصقر على اجناسه ٢٠ : والغراب على
اجناسه والنعامة والسمام والشاهين ٢١ : والبوم
والكركي والطنوب ٢٢ : والقوق والرخم
والجونة ٢٣ : واللقلق والبتن على اجناسه
والهدهد والخفاش ٢٤ : وكل دبابة ذات
اربع تطير فهي نجسة لكم ٢٥ : من جثثها
لا تأكلوا فهي نجسة لكم ٢٦ : كل ما له
ظلف مشقوق وليس بمشقوق الشق ولا يجتر
فهو نجس لكم كل من يمسه يكون نجسا
٢٧ : وكل ما يمشي على اربع من الوحش
فهو نجس لكم كل من يمس جثثها يكون
نجسا الى المساء ٢٨ : ومن يحمل جثثها
يغسل ثيابه ويكون نجسا الى المساء هي
نجسة لكم ٢٩ : وهذه نجسة لكم من
الدبابات التي تدب على الارض ابن عرس
والفار والضب على اجناسه ٣٠ : والوزغ
والحرباء والسحلية والحلزون ٣١ : هذه
نجسة لكم من جميع الدبابات من يمسها
ميتة يكون نجسا الى المساء ٣٢ : وكل ما
يقع عليه شيء منها ميتة يكون نجسا من
كل اناء خشب او ثوب او جلد او مسح كل
اناء يعمل به عمل يدخل في الماء ويكون
نجسا الى المساء ثم يطهر ٣٣ : واناء خزف
تقع فيه منها شيء يكون نجسا كل ما فيه
وهو تكسرونه ٣٤ : كل طعام يؤكل يصيبه
ماء فهو نجس وكل شراب يشرب يكون
نجسا في كل اناء ٣٥ : وكل ما يقع عليه
شيء من جثثها يكون نجسا التنور والكانون
يهدمان هما نجسان ونجسان يكونان لكم
٣٦ : غير انه ينبوع وجب ماء يكون طاهرا
واما من يمس جثثها فيكون نجسا ٣٧ : وان
وقع شيء من جثثها على بذار زرع يزرع
فهو طاهر ٣٨ : واما ان جعل ماء على
البذار وقع عليه شيء من جثثها فهو نجس
لكم ٣٩ : وان مات احد من البهائم التي
تكون لكم طعاما فمن يمس جثتها يكون
نجسا الى المساء ٤٠ : ومن يأكل من جثتها
يغسل ثيابه ويكون نجسا الى المساء ومن
يحمل جثتها يغسل ثيابه ويكون نجسا الى
المساء ٤١ : وكل دبابة تدب على الارض
مكروهة تؤكل ٤٢ : كل ما يمشي على بطنه
وكل ما يمشي على اربع او على كثرة
الارجل من كل دبابة تدب على الارض لا
تأكلوها لانها مكروهة ٤٣ : لا تكرهوا
انفسكم بكل دبابة تدب ولا تتنجسوا بها
فتتدنسوا ٤٤ : لاني انا الرب الهكم فتقدسوا
وتكونوا قديسين لاني قدوس ولا تدنسوا
انفسكم بكل دبابة تدب على الارض
٤٥ : لاني انا الرب الذي اصعدكم من ارض
مصر لاكون لكم الها فتكونون قديسين لاني
قدوس ٤٦ : هذه شريعة البهائم والطير
وكل ذوات الانفس التي تدب في الماء وكل
النفوس التي تدب على الارض ٤٧ : للتمييز
بين النجس والطاهر وبين الحيوان الذي يؤكل
والحيوان الذي لا يؤكل

الاصحاح : ١٢

١ : وكلم الرب موسى قائلا ٢ : كلم بني
اسرائيل قائلا المرأة اذا حبلت وولدت ذكرا
تكون نجسة سبعة ايام كايام طمث علتها
تكون نجسة ٣ : وفي اليوم الثامن يختن لحم
غرلته ٤ : وهي تقعد في دم تطهيرها ثلاثة
وثلاثين يوما لا تمس شيئا مقدسا ولا تأت
الى المقدس حتى تكمل ايام تطهيرها ٥ : واذا
ولدت انثى تكون نجسة اسبوعين كطمثها
وتقعد في دم تطهيرها ستة وستين يوما
٦ : وعند كمال ايام تطهيرها لابن او لابنة
تأتي بحمل حولي ابن مخاض او يمامة او
قمرية الى باب خيمة الاجتماع الى الكاهن
٧ : فيقربها امام الرب ويكفر عنها فتطهر من
سيل دمها هذه شريعة التي تلد ذكرا او انثى
٨ : وان لم تجد يدها ما يكفي لشاة تأخذ
يمامتين او قمريتين واحدة محرقة واخرى
ذبيحة خطية ويكفر عنها الكاهن فتطهر

ت: والله أعلم: انما أحوال يوم. وقيل
الله قريب والحب يطلب في
جميع.
ث: والله صفة الأفعال: لم أزل
يفعل بمشيئته في جميع
الخلق: والله صفة لله: ومعناه
لم يزل بمشيئته يفعل الخير
والشر بمشيئته في جميع.
ج: والله صفة الأفعال: ما انما أزل
ولا انما أبدا: والله صفة لله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال يفعل ما
يشاء.
ح: والله صفة الأفعال: ما انما
يفعل الخير والشر: والله صفة
لله: ومعناه أنه لم يزل ولا يزال
يفعل ما يشاء.
خ: والله صفة الأفعال: ما انما
يفعل الخير والشر: والله صفة
لله: ومعناه أنه لم يزل ولا يزال
يفعل ما يشاء.
د: والله صفة: الحي الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال حيا.
ذ: والله صفة: العالم الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال عالما.
ر: والله صفة الأفعال: لم أزل
يفعل بمشيئته في جميع.
ز: والله صفة الأفعال: لم أزل
يفعل الخير والشر بمشيئته
في جميع.
س: والله صفة الأفعال: لم أزل
يفعل الخير والشر بمشيئته
في جميع.
ش: والله صفة: القادر الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال قادرا.
ص: والله صفة: العالم الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال عالما.
ض: والله صفة: المريد الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال مريدا.
ط: والله صفة: القديم الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال قديما.
ظ: والله صفة: الباقي الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال باقيا.
ع: والله صفة: المخالف لخلقه
الله: ومعناه أنه لم يزل ولا
يزال مخالفا لخلقه.
غ: والله صفة: القائم بنفسه الله:
ومعناه أنه لم يزل ولا يزال
قائما بنفسه.
ف: والله صفة: الواحد الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال واحدا.
ق: والله صفة: الغني الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال غنيا.
ك: والله صفة: المدرك الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال مدركا.
ل: والله صفة: السميع الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال سميعا.
م: والله صفة: البصير الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال بصيرا.
ن: والله صفة: المتكلم الله: ومعناه
أنه لم يزل ولا يزال متكلما.

٣ : لا تصنع لك تمثالا ولا صورة ما مما في السماء من فوق وما في الارض من تحت وما في الماء من تحت الارض .
٥ : لا تسجد لهن ولا تعبدهن لاني انا الرب الهك اله غيور افتقد ذنوب الآباء في البنين في الجيل الثالث والرابع من مبغضي .
٦ : واصنع رحمة الى الوف من يحبني ويحفظ وصاياي .
٧ : لا تنطق باسم الرب الهك باطلا لان الرب لا يبرئ من ينطق باسمه باطلا .
٨ : اذكر يوم السبت لتقدسه .
٩ : ستة ايام تعمل وتصنع جميع عملك .
١٠ : واليوم السابع سبت للرب الهك لا تصنع فيه عملا انت وابنك وابنتك وعبدك وامتك وبهيمتك ونزيلك الذي في ابوابك .
١١ : لان في ستة ايام صنع الرب السماء والارض والبحر وكل ما فيها واستراح في اليوم السابع لذلك بارك الرب يوم السبت وقدسه .
١٢ : اكرم اباك وامك لكي تطول ايامك على الارض التي الرب الهك يعطيك .
١٣ : لا تقتل .
١٤ : لا تزن .
١٥ : لا تسرق .
١٦ : لا تشهد على قريبك شهادة زور .
١٧ : لا تشته بيت قريبك لا تشته امرأة قريبك ولا عبده ولا امته ولا ثوره ولا حماره ولا شيئا مما لقريبك .
١٨ : وكان جميع الشعب يرون الرعود ولهيب النار وصوت البوق والجبل يدخن فلما رأى الشعب ارتعدوا ووقفوا من بعد .
١٩ : وقالوا لموسى كلمنا انت فنسمع ولا يكلمنا الله لئلا نموت .
٢٠ : فقال موسى للشعب لا تخافوا لان الله انما جاء ليمتحنكم ولتكون مخافته امام وجوهكم لئلا تخطئوا .
٢١ : فوقف الشعب من بعد وموسى اقترب الى الضباب حيث كان الله .
٢٢ : وقال الرب لموسى هكذا تقول لبني اسرائيل انتم رأيتم انني من السماء تكلمت معكم .
٢٣ : لا تصنعوا معي آلهة فضة ولا آلهة ذهب لا تصنعوا لانفسكم .
٢٤ : مذبح ترابي تصنع لي وتذبح عليه محرقاتك وذبائحك سلامتك غنمك وبقرك في كل الموضع الذي اذكر فيه اسمي آتي اليك وأباركك .
٢٥ : وان صنعت لي مذبح حجارة فلا تبنها منحوتة لانك ان رفعت ازميلك عليها دنستها .
٢٦ : ولا تصعد على مذبحي بدرج لئلا تنكشف عورتك عليه .

الفصل : ٢١ .

١ : وهذه هي الاحكام التي تضع امامهم .
٢ : اذا اشتريت عبدا عبرانيا فست سنين يخدم وفي السابعة يخرج حرا مجانا .
٣ : ان دخل وحده فوحده يخرج ان كان صاحب امرأة فامرأته تخرج معه .
٤ : ان كان سيده قد اعطاه امرأة وولدت له بنين او بنات فالمرأة وولدها يكونان لسيدها وهو يخرج وحده .
٥ : واما ان قال العبد قد احببت سيدي وامرأتي وبني لا اخرج حرا .
٦ : فليقدمه سيده الى الله وليقربه الى الباب او الى القائمة ويثقب سيده اذنه بالمثقب فيخدمه الى الابد .
٧ : واذا باع رجل ابنته امة لا تخرج كما يخرج العبيد .
٨ : ان كانت قبيحة في عيني سيدها الذي خطبها لنفسه يدعها تفتدى ولا يقدر ان يبيعها لقوم اجانب اذ غدر بها .
٩ : وان خطبها لابنه يعاملها كعادة البنات .
١٠ : ان اتخذ له اخرى لا ينقص طعامها وكسوتها ومعاشرتها .
١١ : وان لم يفعل لها هذه الثلاث تخرج مجانا بلا فضة .
١٢ : من ضرب انسانا فمات قتلا يقتل .
١٣ : ومن لم يترصد بل الله اوقع يده على يده فاجعل لك موضعا يهرب اليه .
١٤ : واذا بغى انسان على صاحبه ليقتله بمكر فمن عند مذبحي تأخذه للقتل .
١٥ : ومن ضرب اباه او امه يقتل قتلا .
١٦ : ومن سرق انسانا وباعه او وجد في يده يقتل قتلا .
١٧ : ومن لعن اباه او امه يقتل قتلا .
١٨ : واذا تخاصم رجلان فضرب احدهما الآخر بحجر او بلكمة فلم يمت بل سقط على الفراش .
١٩ : فان قام وتمشى خارجا على عكازه يكون الضارب بريئا غير انه يعوض عن تعطله ويعالجه طبيبا .
٢٠ : واذا ضرب رجل عبده او امته بعصا فمات تحت يده فانه ينتقم .
٢١ : غير انه ان بقي يوما او يومين لا ينتقم لانه مال عبده .
٢٢ : واذا تخاصم رجلان فصدما امرأة حبلى فاسقطت ولدها ولم يكن اذى يغرم غرما على ما يضع عليه زوج المرأة ويدفع بالقضاة .
٢٣ : فان كان اذى تعطي نفسا بنفس .

ك : صَوْلَجٌ خشبة في رأسها اعوجاج يضرب بها الكرة .

ل : صَوْلَةٌ حملة في قتال ونحوه .

م : صَوْلَةُ الدَّهْرِ نوائبه .

ن : صَوْلَةُ الفَحْلِ حملته على الإبل .

س : صَوْلَةُ الفَحْلِ قوته على الضراب .

ع : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ف : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ص : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ق : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ر : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ش : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ت : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ث : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

خ : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ذ : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ض : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ظ : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

غ : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

صَوْلَةٌ : ك .

ا : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ب : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ج : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

د : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ه : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

و : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ز : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ح : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ط : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ي : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ك : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ل : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

م : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ن : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

س : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ع : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ف : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ص : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ق : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ر : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ش : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ت : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ث : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

خ : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ذ : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ض : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

ظ : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

غ : صَوْلَةُ الفَحْلِ ما يصول به على الإبل .

كتاب الصلاة : ١ .

١ : هذا كتاب فيه الصلاة المكتوبة
المفروضة على المسلمين. الذي
ب : ذكر : وصفة : وقتها : وعددها .
ج : اعلاها : وادناها : وسننها .
د : هي : والنافلة : وأحدة .
ه : وهي الوتر والعيدين والكسوف
والاستسقاء والجنازة. وصلاة
المفروضة .
و : وصلاة الجماعة وفضلها : وعلة
الامام والمأموم : وما يفسد
الصلاة من الاشياء .
ز : وصلاة المسافر وقصرها : وجمع
الصلاتين في السفر .
ح : وصلاة المريض وعلته : وجمع
المريض بين الصلاتين في المرض .
ط : وصلاة الخوف وصفتها : وحكم
الغريق والحريق والمبطون : وما
يباح من الاعمال في الصلاة .

ضلالة عنه .
ج : وسواء نهى الكافر عن
الضلالة . أو لم ينهه عنها :
فالضلالة له . وصفة .
د : واجبة نهى المسلم : أن
يأمر : وينهى الناس عن
وصفة المنكر .
ه : وصلاة نهى الكافر : أن
يأمر : وينهى الناس عن
المنكر . وصفة .
و : وصلاة نهى المسلم : أن
يأمر : وينهى الناس عن
المنكر . وصفة .
ز : وصلاة نهى المسلم : أن
يأمر : وينهى الناس عن
المنكر . وصفة .
ح : وصلاة نهى عن الضلالة :
عنه : وصفة وصفة وصفة
وصفة .

ح : ٥٢٥٤ نه هك نبجةه اهتهاا
لصسك دابحه : ٥سلحه٥ اهتـــهاا
ابهذك .

ط : ٥مله ٢٥ اذكس ٢٥٥س : هلك دهنا
غلص ٢٥٥اا دستلا . ٥دجاه٥ حسكا
غجس ٢٥٥س .

ى : ٥بجه٥ ٢٥٥ حكلا هه . ٥اهنـــه
نه هك ابحس قدح : ٢ اعتسك كسا
دستكف : ابهه٥ ٢٥٤ قدح ،

ك : ابه ٢٥٥س ٥اهنه لـ٥ : ٥٢ ٢ز
هلك ٢٥٢ : دجبه٥ دابنا لـ دابنا دجبا :
٥٢٥ ٢٥٥٤س : ٥٢ ٢هك ٢٥٥٤ ابه
٥اهجهه .

ل : ٥اهنه قدح : هك دهجه ابحك
ام دابه٥س .

م : ٥هاك نه هك لصجه ابحه٥ :
٥هاك نهجه حلف نجنه٥ قدح :
٥هقا دكلا : ٥جلف هقا دابنـــ
دحسك .

س : ٥جلف حسا نه هك : ٥اسه٥
٥حسا ابحه٥ هاجه نهجه . جلسه
بجناه٥ ٥سكه٥ ٥اهنه٥ : دججه
دابنا دهك .

ع : ٥هاك نهجه اك هدكجـــاا
٥قتا : ٥سه٥ دجناا دابك هك .

ف : ٥اهنه ٢٥٥ نجنا دهجا
دهدك : ٥اذهك ٢٥٥ دهحـــاا
كلا ٢٥٥اا . ٥نجك ابحه٥ حسا
كلا ٢٥٥اا . ٥دجاه٥ ٢٥٥ نجنا
كلا غجا ٢٥٥س .

ص : ٥ساه نهك ابنا حنسا ابحا
دابك دابك : ٥اهنه٥ : ابحـــ
لصسك : هلك ٢٥ نا ٢٥ كلا ٢٥ نا
ابحه٥ : ٥٢ ٢٥٥س ٥اهنه لـ٥ : ٢٥ ابنا
كلا نا : دججه٥ دابنا لـ دابنا نجنا :
٢٥ ابحس ٥اهنه قدح ،
ر : ٥اهنه قدح : ٢٥ ٢٥٥٤ ابحك
ابه ٢٥٥س .

ش : ٥هاك نه هك لصجه ابحه٥ :
٥هاك نهجه حلف نجنه٥ قدح :
٥هقا دكلا : ٥جلف هقا دابنـــ
دحسك .

ت : ٥هاك نه هك لصجه ابحه٥ :
٥هاك نهجه حلف نجنه٥ قدح :
٥هقا دكلا : ٥جلف هقا دابنـــ
دحسك .

ث : ٥هاك نه هك لصجه ابحه٥ :
٥هاك نهجه حلف نجنه٥ قدح :
٥هقا دكلا : ٥جلف هقا دابنـــ
دحسك .

خ : ٥هاك نه هك لصجه ابحه٥ :
٥هاك نهجه حلف نجنه٥ قدح :
٥هقا دكلا : ٥جلف هقا دابنـــ
دحسك .

ܒܪ ܐܬܢܗ. ܢܚܘܪ ܒܚܡܪܐ ܠܒܘܫܗ: ܘܒܕܡܐ
ܕܥܢܒܐ ܬܟܣܝܬܗ.
ܝܒ : ܙܠܝܩܢ ܥܝܢܘܗܝ ܡܢ ܚܡܪܐ: ܘܚܘܪ̈ܢ
ܫܢܘܗܝ ܡܢ ܚܠܒܐ.
ܝܓ : ܙܒܘܠܘܢ ܥܠ ܣܦܪ ܝܡܡܐ ܢܫܪܐ:
ܘܗܘ ܥܠ ܢܡܠܐ ܕܣܦܝܢܐ: ܘܬܚܘܡܗ ܥܕܡܐ
ܠܨܝܕܢ.
ܝܕ : ܐܝܣܟܪ ܚܡܪܐ ܓܢܒܪܐ: ܕܪܒܝܥ ܒܝܬ
ܫܒܝܠܐ.
ܝܗ : ܘܚܙܐ ܡܢܝܚܬܐ ܕܫܦܝܪܐ: ܘܐܪܥܐ
ܕܒܣܝܡܐ. ܘܐܪܟܢ ܟܬܦܗ ܠܡܫܩܠ: ܘܗܘܐ
ܠܦܘܠܚܢܐ.
ܝܘ : ܕܢ ܢܕܘܢ ܠܥܡܗ ܐܝܟ ܚܕ ܡܢ ܫܒܛܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ.
ܝܙ : ܢܗܘܐ ܕܢ ܚܘܝܐ ܕܥܠ ܐܘܪܚܐ: ܘܫܦܝܦܢܐ
ܕܥܠ ܫܒܝܠܐ: ܕܢܟܬ ܥܩܒܐ ܕܣܘܣܝܐ:
ܘܢܦܠ ܪܟܒܗ ܠܒܣܬܪܗ.
ܝܚ : ܠܦܘܪܩܢܟ ܣܟܝܬ ܡܪܝܐ.
ܝܛ : ܓܕ ܓܝܣܐ ܢܓܘܣ ܒܗ: ܘܗܘ ܢܓܘܣ ܒܥܩܒܐ.
ܟ : ܕܐܫܝܪ ܫܡܝܢ ܠܚܡܗ: ܘܗܘ ܢܬܠ
ܡܥܕܢܐ ܠܡܠܟܐ.
ܟܐ : ܢܦܬܠܝ ܐܝܠܬܐ ܫܠܝܚܬܐ: ܢܬܠ ܦܐܪܐ
ܫܦܝܪܐ.
ܟܒ : ܒܪܐ ܕܡܪܒܝܢܐ ܝܘܣܦ: ܒܪܐ
ܕܡܪܒܝܢܐ: ܥܠ ܥܝܢܐ ܒܢܬܐ ܫܦܝܪܬܐ ܕܣܠܩ
ܥܠ ܫܘܪܐ: ܘܐܬܚܪܝܘ ܥܡܗ.
ܟܓ : ܘܫܢܝܘ ܘܡܪܡܪܘܗܝ ܡܪ̈ܝ ܚܨ̈ܐ.
ܟܕ : ܘܝܬܒܬ ܒܬܩܦܐ ܩܫܬܗ: ܘܐܬܥܫܢܘ
ܕܪ̈ܥܘܗܝ ܕܐܝ̈ܕܘܗܝ: ܡܢ ܐܝ̈ܕܝ ܥܫܝܢܐ ܕܝܥܩܘܒ:
ܘܡܢ ܬܡܢ ܪܥܝܐ ܕܟܐܦܐ ܕܐܝܣܪܝܠ.
ܟܗ : ܐܠܗܐ ܕܐܒܘܟ ܢܥܕܪܟ: ܘܐܠ ܫܕܝ
ܢܒܪܟܟ: ܒܘܪܟܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܠܥܠ: ܘܒܘܪܟܬܐ
ܕܬܗܘܡܐ ܕܪܒܝܥܐ ܡܢ ܠܬܚܬ: ܒܘܪܟܬܐ
ܕܬܕ̈ܝܐ ܘܕܪ̈ܚܡܐ.
ܟܘ : ܒܘܪܟܬܗ ܕܐܒܘܟ ܚܝܠܬ ܥܠ
ܒܘܪܟܬܐ ܕܛܘܪ̈ܐ: ܚܡܕܬܐ ܕܪ̈ܡܬܐ ܕܥܠܡ:
ܢܗܘ̈ܝܢ ܥܠ ܪܫܗ ܕܝܘܣܦ: ܘܥܠ
ܩܕܩܕܗ ܕܢܙܝܪܐ ܕܐܚܘ̈ܗܝ.
ܟܙ : ܒܢܝܡܝܢ ܕܐܒܐ ܚܛܘܦܐ: ܒܨܦܪܐ ܢܐܟܘܠ
ܒܙܬܐ: ܘܒܪܡܫܐ ܢܦܠܓ ܡܢ ܕܒܙܬܐ.
ܟܚ : ܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܫܒܛ̈ܐ ܕܐܝܣܪܝܠ
ܬܪܥܣܪ: ܘܗܕܐ ܡܕܡ ܕܡܠܠ ܠܗܘܢ
ܐܒܘܗܘܢ: ܘܒܪܟ ܐܢܘܢ: ܐܢܫ ܐܢܫ
ܐܝܟ ܒܘܪܟܬܗ.
ܟܛ : ܒܪܟ ܐܢܘܢ ܘܦܩܕ ܐܢܘܢ. ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܐܒܘܗܘܢ: ܐܢܐ ܡܬܟܢܫ ܐܢܐ ܠܘܬ
ܥܡܝ: ܘܩܒܪܘܢܝ ܠܘܬ ܐܒܗ̈ܬܝ.
ܠ : ܒܡܥܪܬܐ ܕܒܚܩܠܐ ܕܥܦܪܘܢ ܚܬܝܐ:
ܒܡܥܪܬܐ ܕܒܚܩܠܐ ܐܟܦܠܬܐ ܕܩܕܡ ܡܡܪܐ:
ܕܒܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ: ܚܩܠܐ ܕܙܒܢ ܐܒܪܗܡ ܡܢ
ܥܦܪܘܢ ܚܬܝܐ: ܠܡܘܪܬܐ ܕܩܒܪܐ.
ܠܐ : ܬܡܢ ܩܒܪܘܗܝ ܠܐܒܪܗܡ ܘܠܣܪܐ
ܐܢܬܬܗ: ܘܬܡܢ ܩܒܪܘܗܝ ܠܐܝܣܚܩ ܘܠܪܦܩܐ
ܐܢܬܬܗ: ܘܬܡܢ ܩܒܪܬ ܠܠܝܐ.
ܠܒ : ܙܒܢܐ ܕܚܩܠܐ ܘܡܥܪܬܐ ܕܒܗ ܡܢ
ܒܢܝ ܚܬ.
ܠܓ : ܘܟܕ ܫܠܡ ܝܥܩܘܒ ܠܡܦܩܕܘ
ܠܒܢܘܗܝ: ܟܢܫ ܪ̈ܓܠܘܗܝ ܠܥܪܣܗ. ܘܐܬܢܓܕ
ܘܡܝܬ: ܘܐܬܟܢܫ ܠܥܡܗ.

ܩܦܠܐܘܢ : ܢ .

ܐ : ܘܢܦܠ ܝܘܣܦ ܥܠ ܐܦܘ̈ܗܝ ܕܐܒܘܗܝ:
ܘܒܟܐ ܥܠܘܗܝ ܘܢܫܩܗ.

النحل : ٥٨

١ : الر هذه آيات القرآن وكتاب
٢ : ٢ مبين ٣ هدى وبشرى للمؤمنين:
٣ : ٣ الذين يقيمون الصلوة ويؤتون
الزكوة وهم بالآخرة هم يوقنون.
٤ : ٤ إن الذين لا يؤمنون بالآخرة
زينا لهم أعمالهم فهم يعمهون:
٥ : ٥ أولئك الذين لهم سوء العذاب
وهم في الآخرة هم الأخسرون.
٦ : ٦ وإنك لتلقى القرآن من لدن
حكيم عليم: ٧ إذ قال موسى لأهله
إني آنست نارا سآتيكم منها بخبر
أو آتيكم بشهاب قبس لعلكم
تصطلون: ٨ فلما جاءها نودي أن
بورك من في النار ومن حولها
وسبحان الله رب العلمين:
٩ يا موسى إنه أنا الله العزيز
الحكيم: ١٠ وألق عصاك فلما رءاها
تهتز كأنها جان ولى مدبرا ولم
يعقب يموسى لا تخف إني لا يخاف
لدي المرسلون: ١١ إلا من ظلم ثم
بدل حسنا بعد سوء فإني غفور
رحيم: ١٢ وأدخل يدك في جيبك
تخرج بيضاء من غير سوء في تسع
ءايت إلى فرعون وقومه إنهم كانوا
قوما فسقين: ١٣ فلما جاءتهم
ءاياتنا مبصرة قالوا هذا سحر
مبين: ١٤ وجحدوا بها واستيقنتها
أنفسهم ظلما وعلوا فانظر كيف
كان عقبة المفسدين:
١٥ ولقد ءاتينا داود وسليمن علما
وقالا الحمد لله الذي فضلنا على
كثير من عباده المؤمنين:
١٦ وورث سليمن داود وقال يأيها
الناس علمنا منطق الطير وأوتينا من
كل شيء إن هذا لهو الفضل المبين:
١٧ وحشر لسليمن جنوده من الجن
والإنس والطير فهم يوزعون:
١٨ حتى إذا أتوا على وادي النمل
قالت نملة يأيها النمل ادخلوا
مسكنكم لا يحطمنكم سليمن وجنوده
وهم لا يشعرون: ١٩ فتبسم ضاحكا
من قولها وقال رب أوزعني أن
أشكر نعمتك التي أنعمت علي
وعلى والدي وأن أعمل صلحا
ترضىه وأدخلني برحمتك في
عبادك الصلحين:
٢٠ وتفقد الطير فقال مالي لا أرى
الهدهد أم كان من الغائبين:
٢١ لأعذبنه عذابا شديدا أو لأاذبحنه
أو ليأتيني بسلطن مبين:
٢٢ فمكث غير بعيد فقال أحطت
بما لم تحط به وجئتك من سبإ
بنبإ يقين: ٢٣ إني وجدت امرأة
تملكهم وأوتيت من كل شيء ولها
عرش عظيم: ٢٤ وجدتها وقومها
يسجدون للشمس من دون الله
وزين لهم الشيطن أعمالهم فصدهم
عن السبيل فهم لا يهتدون:
٢٥ ألا يسجدوا لله الذي يخرج
الخبء في السموت والأرض ويعلم
ما تخفون وما تعلنون: ٢٦ الله لا
إله إلا هو رب العرش العظيم:
٢٧ قال سننظر أصدقت أم كنت من
الكذبين: ٢٨ اذهب بكتبي هذا
فألقه إليهم ثم تول عنهم فانظر
ماذا يرجعون: ٢٩ قالت يأيها الملؤا
إني ألقي إلي كتب كريم:
٣٠ إنه من سليمن وإنه بسم الله
الرحمن الرحيم: ٣١ ألا تعلوا علي
وأتوني مسلمين: ٣٢ قالت يأيها
الملؤا أفتوني في أمري ما كنت
قاطعة أمرا حتى تشهدون:
٣٣ قالوا نحن أولوا قوة وأولوا بأس
شديد والأمر إليك فانظري ماذا
تأمرين: ٣٤ قالت إن الملوك إذا
دخلوا قرية أفسدوها وجعلوا أعزة
أهلها أذلة وكذلك يفعلون:
٣٥ وإني مرسلة إليهم بهدية فناظرة
بم يرجع المرسلون: ٣٦ فلما جاء
سليمن قال أتمدونن بمال فما
ءاتىن الله خير مما ءاتىكم بل
أنتم بهديتكم تفرحون:
٣٧ ارجع إليهم فلنأتينهم بجنود لا
قبل لهم بها ولنخرجنهم منها أذلة
وهم صغرون: ٣٨ قال يأيها الملؤا
أيكم يأتيني بعرشها قبل أن يأتوني
مسلمين: ٣٩ قال عفريت من الجن
أنا ءاتيك به قبل أن تقوم من
مقامك وإني عليه لقوي أمين:
٤٠ قال الذي عنده علم من الكتب
أنا ءاتيك به قبل أن يرتد إليك
طرفك فلما رءاه مستقرا عنده قال
هذا من فضل ربي ليبلوني ءأشكر
أم أكفر ومن شكر فإنما يشكر
لنفسه ومن كفر فإن ربي غني
كريم: ٤١ قال نكروا لها عرشها
ننظر أتهتدي أم تكون من الذين
لا يهتدون: ٤٢ فلما جاءت قيل
أهكذا عرشك قالت كأنه هو وأوتينا
العلم من قبلها وكنا مسلمين:
٤٣ وصدها ما كانت تعبد من دون
الله إنها كانت من قوم كفرين:
٤٤ قيل لها ادخلي الصرح فلما
رأته حسبته لجة وكشفت عن
ساقيها قال إنه صرح ممرد من
قوارير قالت رب إني ظلمت نفسي
وأسلمت مع سليمن لله رب العلمين:

ס"ה : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ס"ו : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ס"ז : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ס"ח : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ס"ט : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ע : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

פרק נ"ה : ס"ה.

א : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ב : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ג : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ד : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ה : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ו : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ז : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ח : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

ט : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

י : מי שנתן מתנה לאשתו כל זמן שהיא תחת בעלה אינה יכולה לחזור בה. ואם מת בעלה קודם שחזרה בה אינה יכולה לחזור בה.

أي إذا . وح لا كالإذا كالمسلم :
هـ : لهذا ضابط صحيح : أي سواء
كان إذا ، أو لا كالإذا كالمسلم :
فإنه لا يشترط فيه عدالة ولا
إسلام .

ط : ولا يشترط في الإذا كالمسلم :
أن يكون عالما بالحكم الذي
يشهد به . وهو ظاهر .

ي : وقال الشافعي : لا يقبل
شهادة الإذا كالمسلم : لأنه
فاسق . لأنه يعتقد ما يوجب
الفسق . وهو استحلال دمه
وماله . وهذا باطل . لأن
الفسق إنما يكون بالفعل
المحرم . لا بالاعتقاد .

يا : وقال مالك : لا تقبل
شهادة الإذا كالمسلم : إلا أن
يتوب . وهذا باطل . لأن
الفسق لا يزول بالتوبة .
وإنما يزول بالحد . أو بما
يقوم مقامه . وهو الجلد
والرجم . وهذا لم يوجد .

يب : وقال أبو حنيفة : لا
تقبل شهادة الإذا كالمسلم :
إلا أن يتوب . وتوبته عنده :
أن يكذب نفسه على رؤوس
الناس . ويقول : كذبت على
فلان فيما شهدت به عليه .
وهذا باطل . لأن الفسق لا
يزول بالتوبة . وإنما يزول
بالحد . أو بما يقوم مقامه .
وهو الجلد . وهذا لم يوجد .

يج : وقال أبو حنيفة : لا
تقبل شهادة الإذا كالمسلم :
إلا أن يتوب . وتوبته عنده :
أن يكذب نفسه على رؤوس
الناس . ويقول : كذبت على
فلان فيما شهدت به عليه .
وهذا باطل . لأن الفسق لا
يزول بالتوبة . وإنما يزول
بالحد . أو بما يقوم مقامه .
وهو الجلد . وهذا لم يوجد .

يد : وقال أبو حنيفة : لا
تقبل شهادة الإذا كالمسلم :
إلا أن يتوب . وتوبته عنده :
أن يكذب نفسه على رؤوس
الناس . ويقول : كذبت على
فلان فيما شهدت به عليه .
وهذا باطل . لأن الفسق لا
يزول بالتوبة . وإنما يزول
بالحد . أو بما يقوم مقامه .
وهو الجلد . وهذا لم يوجد .

صلوى : ٥٤ .

١ : وابدة نهك سوء للذي : وانتصر : اجد وابنت : وابدة لـ

ده : وقبل نهك تجاملوه لـ
حصرم : وقتلوا هاشم : حلوم وقتلوا
وحبه نصفت دبك لصرخ عجلم .

حس : واسوذا عبرة صرخه لـوا
نهك : اصلاسوه صرخه لبع : واوه
لأذنا دبع .

حك : وقبع نهك صحكاه : وهلم
لاذنا دهدد اجمه لبع : واسوه لـ
وقبل بك موذه : وجبا بك موذه وجد .

ل : واجدة بهدد نهك : اصحه
صحل مع شاذ وسؤله اقترح حـذ :
تحجل سه اوه .

لا : واجدة نهك لأسه ولحله
اجمه : اهد اسوا للذي واجدة لـ :
ابت وحله اجـ دجاذنا وجدل : اوه
لهاه .

لب : واجدا شبه تنا اره : حلد
وحجا شبة حسنا ايـه : وتتـوه
واوصوه وجد دابه لوه أباه .

لج : وجد بعدجه وذي : واجدة
لجه وله حجه .

لد : واجدة لـ : ضد حسنا وؤه
نجدة : مع ملواوه وتحوا لوغا :
واك سه واك اجوت : حلد داهجه
داذنا دبع : حلد دهلم اره لصرخ
حد شبه تنا .

١ : واوبد نهك سوء للذي :
واجدة لـ : اجـ وابنت : وتتـوه

ده : وقبل نهك تجاملوه لـ
حصرم : وقتلوا هاشم : حلوم وقتلوا
وحبه نصفت دبك لصرخ عجلم .

حس : واسوذا عبرة صرخه لـوا
نهك : اصلاسوه صرخه لبع : واوه
لأذنا دبع .

حك : وقبع نهك صحكاه : وهلم
لاذنا دهدد اجمه لبع : واسوه لـ
وقبل بك موذه : وجبا بك موذه وجد .

ل : واجدة بهدد نهك : اصحه
صحل مع شاذ وسؤله اقترح حـذ :
تحجل سه اوه .

لا : واجدة نهك لأسه ولحله
اجمه : اهد اسوا للذي واجدة لـ :
ابت وحله اجـ دجاذنا وجدل : اوه
لهاه .

لب : واجدا شبه تنا اره : حلد
وحجا شبة حسنا ايـه : وتتـوه
واوصوه وجد دابه لوه أباه .

لج : وجد بعدجه وذي : واجدة
لجه وله حجه .

لد : وقبع نهك تجاملوه لـ
حصرم : وقتلوا هاشم : حلوم وقتلوا
وحبه نصفت دبك لصرخ عجلم .

حس : واسوذا عبرة صرخه لـوا
نهك : اصلاسوه صرخه لبع : واوه
لأذنا دبع .

حك : وقبع نهك صحكاه : وهلم
لاذنا دهدد اجمه لبع : واسوه لـ
وقبل بك موذه : وجبا بك موذه وجد .

ل : واجدة بهدد نهك : اصحه
صحل مع شاذ وسؤله اقترح حـذ :
تحجل سه اوه .

لا : واجدة نهك لأسه ولحله
اجمه : اهد اسوا للذي واجدة لـ :
ابت وحله اجـ دجاذنا وجدل : اوه
لهاه .

لب : واجدا شبه تنا اره : حلد
وحجا شبة حسنا ايـه : وتتـوه
واوصوه وجد دابه لوه أباه .

لج : وجد بعدجه وذي : واجدة
لجه وله حجه .

لد : وقبع نهك تجاملوه لـ
حصرم : وقتلوا هاشم : حلوم وقتلوا
وحبه نصفت دبك لصرخ عجلم .

ح: ولبذ إكما لبهذبد حسوزا دلنا: ولمذ: نصهب: نصهب: ولبذ ما إنز.

ط: ولبذ إه: إنا إنا إمد إكمل دبحوك: لا هدبد لصبهه لصبهم: جهد دلبهمز دبا إحدبك هدم.

ى: إنا إسهك بضم: ولنا إهضم: ونهوك هصد إبذه مد بنبتم.

ك: هفد نصهب مع دع عند: دبغبله تنه بهذبد لنصهب إحصهم: ولبغبلاصهم: ولبتتصهم: حتبلاها دغبذ دبذحسهم لصحلم.

ل: هدبذه حصذصهم ولصنصهم: دبنه حذبذا دبجنب. ولاه لصبهم: نصهب ولجه إذبس بضم.

م: حنهه: هدبنه حنهه بضم: حنلاه هدبنه حنهه: ولجه إذبس إمد بضم لصبهم.

ن: ولهلا عهضها دبنه بهذبد دبجنه لصبهم: نصهب هدبنه حدجنه: حصذا دبصهب ذهجل.

س: قنه ذهجل: سهك ولجله: ونسهذم ولحذمب.

ع: هدبنه جصدم: نصهزمد ونضس: ولاذا ونضم ولسم: ولاهذ ونضم ولهلا: ولهلا قد حنسهلا.

ف: هدبنه لاه: لبذحسم: ولصهه: ونضم: ولحذب.

ص: هدبنه بصهذا: مد ولاذم ولجلا: ولجم ولجم. ولصهه مد ولاذم ذبجنب. هدبنه ولصهه قنه قدم: نسهذم ونصهل.

ق: هدبنه ابهجذ: ههكد: ولحوا: ولاهنت: ولجمهذم.

ر: هدبنه إبهجذ: ههكد: ولحوا: ولاهنت: ولجمهذم.

ش: هدبنه ابهجذ: ههكد: ولحوا: ولاهنت: ولجمهذم.

ت: هدبنه ابهجذ: ههكد: ولحوا: ولاهنت: ولجمهذم.

ث: هدبنه ابهجذ: ههكد: ولحوا: ولاهنت: ولجمهذم.

خ: هدبنه ابهجذ: ههكد: ولحوا: ولاهنت: ولجمهذم.

ذ: هدبنه ابهجذ: ههكد: ولحوا: ولاهنت: ولجمهذم.

ض: هدبنه ابهجذ: ههكد: ولحوا: ولاهنت: ولجمهذم.

ظ: هدبنه ابهجذ: ههكد: ولحوا: ولاهنت: ولجمهذم.

غ: هدبنه ابهجذ: ههكد: ولحوا: ولاهنت: ولجمهذم.

ܢ : ܘܟܐܐ ܒܐܪܥܐ ܕܚܡ . ܘܕܚܠܬܗ ܥܠ ܒܝܬ
ܠܒ : ܐܢܗ ܘܒܢܝܗ ܘܬܒܥ ܚܝܠܗ : ܘܟܠܗܘܢ
ܘܐܬܘܕܝܘ ܘܥܠ ܕܐܝܬ ܠܗ.
ܠ : ܘܐܬܐ ܕܩܕܡܝܗܘܢ ܐܢܫ : ܡܛܠ ܕܐܬܐ
ܢܨܒ ܥܠܝܗ ܩܢܘ ܟܠܗܐ : ܕܠܟܠ ܬܪܬܝ ܐܢܬܐ
ܘܟܠܗ ܘܥܠ ܕܐܝܬ ܠܗ.
ܠܓ : ܘܗܘܐ ܒܢܝܬܟܘܢ ܚܝܘܬܐ : ܘܟܢܘܫܬܗ
ܕܐܝܠ ܕܥܘܕܢܐ : ܕܦܘܩܕܢ ܡܠܝܠ ܒܟܬܒܐ.
ܠܕ : ܘܚܙܘ ܠܗܘܢ ܥܠܡܐ ܐܒܬܪ ܕܒܥܠܕܒܒܐ :
ܘܥܠ ܕܡܚܝܢܗܘܢ : ܘܡܕܪܫܬܗ ܐܝܟܢ ܠܗܝܟ
ܠܗܘܢ :
ܠܕ : ܘܢܦܠ ܥܠ ܛܘܪܐ ܕܒܢܝܢܐ ܐܠܗܐ :
ܘܒܢܐ : ܘܥܢܝܢܐ ܒܗܝ ܥܠ ܛܘܪܐ.
ܠܗ : ܘܢܦܩ ܠܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ : ܘܒܟܝܢ
ܚܠܡܘܢ . ܘܐܬܪܚܡ ܡܠܠ ܐܢܫܐ ܥܡܗ.
ܠܘ : ܘܟܠܐ ܐܬܠܐܡܪ ܒܝܠ ܦܪܥܘܢ ܕܐܡܪܝܢ :
ܐܬܐ ܐܢܫܐ ܕܢܘܗܟ : ܘܫܒܩ ܦܬܓܡܐ ܒܟܢܝܫܬܐ
ܦܪܥܘܢ ܘܒܢܝܬܐ ܠܒܢܝܗ.
ܠܙ : ܘܐܡܪ ܦܪܥܘܢ ܐܢܘܫ : ܐܡܪ ܠܐܢܫܐ
ܩܕܡܝܐ ܚܕܝܘ : ܐܝܟܢܐ ܒܡܕܒܪ ܚܒܘܪܐ :
ܘܠܐ ܐܘܟܠܘ ܠܐܪܥܐ ܕܒܢܝܢ.
ܠܚ : ܘܕܒܪܘ ܠܐܒܗܝܢ : ܘܠܐ ܐܢܬ ܟܠܐܬܗܘܢ
ܘܐܬܐ ܠܗܘܢ : ܘܐܡܪ ܠܒܢܝ ܛܘܒܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܡܨܪܝܢ : ܘܐܒܗܬܗ ܥܘܡܩܗ ܕܐܪܥܐ.
ܠܛ : ܘܐܢܗ ܗܘܐ ܡܬܠܠ ܐܢܗ : ܐܡܪ ܠܐܢܫܝܢ :
ܩܕܡܝܐ ܚܕܝܘ : ܕܒܪܘ ܠܒܢܝ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ
ܟܠܝܠܬܐ ܠܒܢܝܗܘܢ ܘܠܒܢܝܬܗܘܢ : ܘܡܫܡܫܘ
ܠܐܒܗܬܗܘܢ ܘܐܢܘ.
ܡ : ܘܡܢܝܢܝܗܘܢ ܠܐ ܫܒܩܘ ܥܠ ܡܐܢܝܗܘܢ :
ܡܛܠ ܕܛܘܒܢܗ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ
ܕܒܠܒܗܘܢ ܗܘܐ.
ܡܐ : ܘܦܪܩܘ ܩܕܝܫܐ ܚܕܝܢ ܒܡܕܒܪ : ܘܢܩܒ

ܠܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܟܬܝܠܬܐ : ܥܠ ܡܠܬܗ ܦܘܩܕܢܗ
ܕܦܪܩܗܘܢ : ܘܢܩܒ ܠܗܘܢ ܘܗܘܐ ܠܐܘܪܚܐ
ܠܒܢܝܗܘܢ.
ܡܒ : ܘܢܩܒ ܠܟܠ ܚܡܪܐ ܘܐܟܠܐ ܕܒܢܝܢܐ :
ܘܠܟܢܫܗܘܢ ܢܩܒ ܐܝܟܠܗ ܡܪܐ ܕܥܠܡܐ : ܘܢܚܡܪܐ
ܘܐܟܠܬܐ ܕܒܢܝܢܐ.
ܡܓ : ܘܐܬܟܢܫܘ ܥܡܕ ܦܪܥܘܢ : ܕܚܕܪܐ ܢܚܡܪܐ
ܕܒܝ ܛܠܝܢ ܡܢ ܛܘܒܢܗ ܕܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ :
ܘܒܥܡܕ ܐܬܐܝܢ ܕܒܝ ܛܠܝܢܐ ܒܚܘܪܐ ܘܢܚܡܪܐ :
ܘܘܗܪܐ ܠܐܒܗܘܢ ܠܡܘܪܢܐ.
ܡܕ : ܘܥܒܕ ܐܢܝܢ ܘܐܬܠܗ . ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ :
ܠܐ ܬܚܘܪܝܢ ܒܡܘܪܢܐ . ܘܫܠܚܗ ܡܢ ܡܨܪܝܢ :
ܘܐܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܒܢܝܢ : ܠܘܬܗ ܢܩܘܒ ܐܒܗܘܢ.
ܡܗ : ܘܢܛܘܪܘܢ ܘܐܡܪܘ ܠܗ : ܠܗܡܝܢܐ
ܢܘܗܟ ܚܝ : ܘܗܘܝܘ ܡܠܟܬܐ ܕܒܠܝܬܐ ܐܪܥܐ
ܕܡܨܪܝܢ : ܘܐܡܪܘ ܒܠܒܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܝܢ
ܐܢܝܢ.
ܡܘ : ܘܢܛܘܪܘܢ ܒܠܘܥܝܢ ܡܠܐ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܢܘܗܟ : ܘܚܙܐ ܢܨܒܬ ܟܢܘܫܬܐ ܕܥܒܕ ܢܘܗܟ
ܠܡܨܪܝܢ : ܘܐܬܬܚܬ ܒܢܝܗ ܕܘܚܐ ܕܢܨܒܬ
ܐܒܗܘܢ.
ܡܙ : ܘܐܡܪ : ܕܒܬܪ ܗܕܐ ܠܒ ܚܕܝܐ ܕܒܝܬܢܝܬ
ܢܘܗܟ ܕܒܪܝ ܚܝ : ܐܙܠ ܐܚܙܝܘܗܝ ܩܕܡ
ܡܘܬܝ.

ܡܙܡܘܪܐ : ܩܘ .

ܐ : ܘܢܛܪ ܝܫܪܐܝܠ ܗܘ ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ :
ܘܐܬܐ ܠܒܐܪ ܫܒܥ : ܘܕܒܚ ܕܒܚܐ ܠܐܠܗܐ
ܕܐܒܘܗܝ ܐܝܣܚܩ.

صوته كـ طلبـ حجـوا .

ه : وإذا أجيب : لا يحسبني لهنا . إن أسمي واحدا بعد : تسابق : فهل كل يحسبني أسماء أقوى حينما : أن أسمي واحدا لا هؤلا بعد .

و : وإذا كم يجيء أجي : أتاه نجيب ذلك إلى أتاه .

ز : وقيل بعد لهنا : ولا سؤال يجيء الله .

ح : وقيل بعد لهنا : وإذا أنا أن لهنا : وأذن لـ هوجلا : وبسبب أتاه هوجلا إلى .

ط : وإذا أن لهنا أجي يجيء أجي هللا لا هؤلا بعد : وقيل يجيء أنا أم يكن .

ي : وهنا ما دام لهنا يجيء أجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يا : وقيل نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يب : وقيل نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يج : وقيل نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يد : وقيل نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يه : وقيل نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يو : وقيل نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يز : وقيل نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يح : وقيل نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يط : وقيل نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

صلاة : صه .

ا : وإذا أجيب نهك أصبحهنه في أن أنا نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

ب : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

ج : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

د : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

ه : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

و : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

ز : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

ح : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

ط : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

ي : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يا : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يب : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يج : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يد : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يه : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يو : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يز : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يح : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

يط : وإذا أجيب نهك أسجي : وإذا أنا نهك أسجي : فهل ذلك أن أنا نهك أسجي : لا أجيء أن بعد هؤلا . لا أنا نهك أسجي .

ح : وقد يقال الثاني بحذف الواو وقد يقال الثالث بحذف الواو والهاء
ط : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
ى : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
يا : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
يب : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
يج : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
يد : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
يه : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
يو : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
يز : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
يح : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
يط : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
ك : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
كا : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
كب : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
كج : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
كد : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
كه : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
كو : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
كز : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
كح : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
كط : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
ل : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
لا : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
لب : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
لج : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
لد : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
له : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
لو : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
لز : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
لح : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
لط : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
م : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
ما : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
مب : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
مج : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
مد : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
مه : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
مو : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
مز : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
مح : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
مط : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .
ن : وقد يقال الثاني بحذف الواو والهاء وقد يقال الثالث بحذف الواو
والهاء .

نهك . وأمنه : هلا جهز ذكرها
صلاة .
هو : وهنه يجز هوذنا : بز نزل
نهك حلبا : هلا ذمنه ذهنه أجل
لسما .
هه : وبز نهك لجبا : وأنه لم
هوذنا دجلوتم لجبا : وهيجه لم
بز إذنا .
هـ : وهزل جلصم وأمنه لسم :
علم هو إجهج هنا دأمنهاه لم .
نؤجل سم هو .
حم : وأمنه لم : ذنبس ضرم : هنبه
سلم حضوما لصمه لجهزا .
حا : ومج أزل لجلم لحبا : فلاس
لمنت : وما جهز دجزا حهم حلس :
جهز حضلت إهتجنه حابم .
حت : وجهز أسزا أسلم حابم لصمه
لجهزا : لا بجز ضنه هم جهز حهم
لمنت .
حث : أمنه لسم : علم لجم : لا إهسلم :
أهجم أنا دإجهج هم لجم هنصلا
لحلتخم . جهجم بز لهلا . وأهت
لهلسم لجمه .
جح : وأبد بجزا بجزا لجلا نهك :
ونهز جنا وأجنبه ذلسم : وأجمب
جهلا لجنبسم .
حه : ولهنه بجزا حهزنا : بز نزل
نهك حلسم : جلم ذمنه نهلم أجل
لسما .
حو : ومز نهك لجبا : وأبلم لم
حهزنا دجلوتم لجبا : وهيجه لم
بز إذنا .
ط : وهزل جلصم وأمنه لسم :
علم هو إجهج هنا دأمنهاه لم .
نؤجل سم هو .
ي : وأمنه علم هو بجز أجل :
وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .

ك : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
كا : وأمنه علم هو بجز أجل :
وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
كب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
كج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
كد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
كه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
كو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
كز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
كح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
كط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ل : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
لا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
لب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
لج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
لد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
له : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
لو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
لز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
لح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
لط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
م : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ما : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
مب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
مج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
مد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
مه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
مو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
مز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
مح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
مط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ن : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
نا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
نب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
نج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
نه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
نو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
نز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
نح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
نط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
س : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
سا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
سب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
سج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
سد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
سه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
سو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
سز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
سح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
سط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ع : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
عا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
عب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
عج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
عد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
عه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
عو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
عز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
عح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
عط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ف : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
فا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
فب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
فج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
فد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
فه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
فو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
فز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
فح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
فط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ص : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
صا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
صب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
صج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
صد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
صه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
صو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
صز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
صح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
صط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ق : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
قا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
قب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
قج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
قد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
قه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
قو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
قز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
قح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
قط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ر : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
را : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
رب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
رج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
رد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ره : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
رو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
رز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
رح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
رط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ش : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
شا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
شب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
شج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
شد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
شه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
شو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
شز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
شح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
شط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ت : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
تا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
تب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
تج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
تد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ته : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
تو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
تز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
تح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
تط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ث : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ثا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ثب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ثج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ثد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ثه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ثو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ثز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ثح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ثط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
خ : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
خا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
خب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
خج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
خد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
خه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
خو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
خز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
خح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
خط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ذ : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ذا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ذب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ذج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ذد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ذه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ذو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ذز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ذح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ذط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ض : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ضا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ضب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ضج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ضد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ضه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ضو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ضز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ضح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ضط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ظ : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ظا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ظب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ظج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ظد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ظه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ظو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ظز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ظح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ظط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
غ : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
غا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
غب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
غج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
غد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
غه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
غو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
غز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
غح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
غط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .

صلاة : مد .

١ : وأمنه لم نؤجل سم هو : صلاة
لمنت : وهز جهز دجزا حهزنا : هز
لمنت دجزا حهزنا : وهز جهز
نهك : وأمنه لم نؤجل سم هو :
لمنت .
ب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
د : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
و : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
ي : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
يا : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
يب : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
يج : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
يد : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
يه : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
يو : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
يز : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
يح : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .
يط : وأمنه لم نؤجل سم هو : وهيجه
لم نؤجل سم هو : وهيجه هنتو .

ܐܬܡܟܟ ܓܝܪ ܠܐ ܐܝܬܝܘܗܝ ܠܗ : ܐܝܬܝܘܗܝ ܠܒ :
ܘܐܢܐ ܐܝܬܝܒܘܗܝ ܠܗ .
ܠܐ : ܘܐܡܪ : ܠܐ ܢܦܠ ܒܪܗ ܒܝܘܡܘܗܝ :
ܡܛܠ ܕܐܬܡܟܟ ܩܕܡܝ : ܘܗܘ ܒܠܚܘܕܘܗܝ
ܐܬܬܢܝܚ ܠܐܠܗܐ : ܘܢܦܩ ܠܗ ܡܢ ܩܕܡ
ܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ : ܘܐܬܚܠܦ ܒܝܬܘܬܐ
ܒܪܘܚܐ ܕܚܝܠܐ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܟܒ .

ܐ : ܘܝܬܒܘ ܫܢܝܢ ܬܠܬܐ .
ܒ : ܘܒܫܢܬܐ ܕܬܠܬ ܢܚܬ ܝܗܘܫܦܛ
ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ : ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܘܫܐܠܗ ܕܢܬܠ ܠܗ ܪܡܬ ܓܠܥܕ .
ܓ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܠܥܒܕ̈ܘܗܝ :
ܗܐ ܝܕܥܝܢ ܐܢܬܘܢ : ܕܪܡܬ ܓܠܥܕ ܕܝܠܢ ܗܝ :
ܘܚܢܢ ܫܬܝܩܝܢ ܠܡܣܒܗ ܡܢ ܐܝܕܐ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܪܡ .
ܕ : ܘܐܡܪ ܠܝܗܘܫܦܛ : ܐܙܠ ܐܢܬ ܥܡܝ
ܠܩܪܒܐ ܠܪܡܬ ܓܠܥܕ :
ܗ : ܘܐܡܪ ܝܗܘܫܦܛ ܠܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܫܐܠ ܝܘܡܢܐ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ .
ܘ : ܘܟܢܫ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܢܒܝ̈ܐ ܐܝܟ
ܐܪܒܥܡܐܐ ܓܒܪܝܢ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܐܙܠ
ܠܪܡܬ ܓܠܥܕ ܠܩܪܒܐ : ܐܘ ܐܫܒܘܩ ܘܐܡܪܘ :
ܣܩ : ܘܢܬܠܝܗ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܝ ܡܠܟܐ .
ܙ : ܘܐܡܪ ܝܗܘܫܦܛ : ܠܝܬ ܗܪܟܐ ܢܒܝܐ
ܐܚܪܢܐ ܕܡܪܝܐ : ܘܢܫܐܠ ܡܢܗ .
ܚ : ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܠܝܗܘܫܦܛ :
ܥܘܕ ܐܝܬ ܓܒܪܐ ܚܕ : ܘܢܫܐܠ ܡܪܝܐ ܡܢܗ
ܘܐܢܐ ܣܢܐ ܐܢܐ ܠܗ : ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܢܒܐ
ܥܠܝ ܛܒܬܐ : ܐܠܐ ܒܝܫܬܐ : ܡܝܟܐ ܒܪ ܝܡܠܐ .
ܘܐܡܪ ܝܗܘܫܦܛ : ܠܐ ܢܐܡܪ ܡܠܟܐ ܗܟܢܐ .
ܛ : ܘܩܪܐ ܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܠܣܪܝܣܐ ܚܕ :
ܘܐܡܪ ܠܗ : ܐܝܬܐ ܥܓܠ ܠܡܝܟܐ ܒܪ ܝܡܠܐ .
ܝ : ܘܡܠܟܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܘܝܗܘܫܦܛ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܐ ܝܬܒܝܢ ܗܘܘ ܟܠ ܚܕ ܥܠ ܟܘܪܣܝܗ :
ܠܒܝܫܝܢ ܢܚܬܐ : ܒܬܪܥܐ ܕܫܡܪܝܢ :
ܘܟܠܗܘܢ ܢܒܝ̈ܐ ܡܬܢܒܝܢ ܗܘܘ ܩܕܡܝܗܘܢ .
ܝܐ : ܘܥܒܕ ܠܗ ܨܕܩܝܐ ܒܪ ܟܢܥܢܐ ܩܪ̈ܢܬܐ
ܕܦܪܙܠܐ : ܘܐܡܪ : ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܡܪܝܐ : ܒܗܠܝܢ
ܬܢܓܚ ܠܐܪܡ ܥܕܡܐ ܕܬܫܠܡ ܐܢܘܢ .
ܝܒ : ܘܟܠܗܘܢ ܢܒܝ̈ܐ ܗܟܢܐ ܡܬܢܒܝܢ ܗܘܘ
ܘܐܡܪܝܢ : ܣܩ ܠܪܡܬ ܓܠܥܕ ܘܨܠܚ :
ܘܢܬܠܝܗ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܝ ܡܠܟܐ .
ܝܓ : ܘܐܝܙܓܕܐ ܕܐܙܠ ܠܡܩܪܐ ܠܡܝܟܐ ܡܠܠ
ܥܡܗ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܗܐ ܡܠ̈ܝ ܢܒܝ̈ܐ ܒܦܘܡܐ ܚܕ
ܛܒܬܐ ܥܠ ܡܠܟܐ : ܢܗܘܐ ܐܦ ܡܠܬܟ ܐܝܟ ܚܕܐ
ܡܢܗܘܢ : ܘܡܠܠ ܛܒܬܐ .
ܝܕ : ܘܐܡܪ ܡܝܟܐ : ܚܝ ܗܘ ܡܪܝܐ : ܕܡܕܡ
ܕܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝܐ ܗܘ ܐܡܠܠ .
ܝܗ : ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܡܠܟܐ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ :
ܡܝܟܐ : ܐܙܠ ܠܪܡܬ ܓܠܥܕ ܠܩܪܒܐ :
ܐܘ ܐܫܒܘܩ : ܘܐܡܪ ܠܗ : ܣܩ ܘܨܠܚ :
ܘܢܬܠܝܗ ܡܪܝܐ ܒܐܝܕܝ ܡܠܟܐ .
ܝܘ : ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ : ܥܕܡܐ ܠܟܡܐ ܙܒܢܝܢ
ܡܘܡܐ ܐܢܐ ܡܘܡܐ ܠܟ : ܕܠܐ ܬܐܡܪ ܠܝ
ܐܠܐ ܫܪܪܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ .
ܝܙ : ܘܐܡܪ : ܚܙܝܬ ܠܟܠܗ ܐܝܣܪܝܠ ܡܒܕܪܝܢ

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר: ד ה' אלהים אתה החלות לראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: ה אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: ו ויתעבר ה' בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: ז עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: ח וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה: ט ונשב בגיא מול בית פעור: י ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר ה' אלהי אבתיכם נתן לכם: יא לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: יב עיניכם הראת את אשר עשה ה' בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו ה' אלהיך מקרבך: יג ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום: יד ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: טו ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: טז כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו: יז ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: יח רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יט יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב בהר החרם: ויאמר ה' אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: כא ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: כב וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול: כג ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים: כד ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: כה וכי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל סמל אשר צוה ה' אלהיך לעשות הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו: כו העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון: כז והפיץ ה' אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג ה' אתכם שמה: כח ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: כט ובקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: ל בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקלו: לא כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: לב כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: לג השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: לד או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך: לה אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו: לו משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: לח להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: לט וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: מ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך כל הימים: מא אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: מב לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי: מג את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לבנימני: מד וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: מה אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: מז וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: מח מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון: מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה:

ד : ואתחנן אל ה' בעת ההיא: ואתחנן בקש רחמים: בעת ההיא שהיה משה מתפלל ומבקש שיכנס לארץ: ד אלהים אתה החלות לראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך. אתה התחלת להראות לעבדך גדלך וידך החזקה שעשית במצרים ובים ובמדבר ובסיחון ועוג ובכל המלכיות שהכית לפני: ה אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: אעברה נא ואראה את הארץ הטובה שהבטחתני שאכנס בה ואת ההר הטוב הזה שהוא ירושלים והלבנון שהוא בית המקדש: ו ויתעבר ה' בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: ויתעבר ה' בי למענכם. שהכעסתם לפני ולא שמע אלי ואמר לי רב לך אל תוסף לבקש רחמים עוד בדבר הזה: ז עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: עלה ראש הפסגה. ראש ההר שהוא גבוה מכל ההרים: ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה. ראה בכל ארבע רוחות העולם: וראה בעיניך. שאין לך רשות לכנוס לארץ: ח וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה: וצו את יהושע. שהוא יכנוס לארץ: וחזקהו ואמצהו. שלא יירא מן האומות: כי הוא יעבר לפני העם הזה. שהוא יהיה מנהיגם: והוא ינחיל להם את הארץ. שהוא יחלקנה להם: ט ונשב בגיא מול בית פעור: בגיא. בעמק: מול בית פעור. שהיה שם בית עבודה לפעור: י ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר ה' אלהי אבתיכם נתן לכם: ועתה ישראל שמע אל החקים. אחר שהזכיר להם מה שעשה עמהם מיום שיצאו ממצרים עד עכשיו שהוא יום מותו ואמר להם שלא יכנסו לארץ אלא יהושע ובניהם, אמר להם עתה שמעו אל החקים ואל המשפטים שאני מלמד אתכם לעשות כדי שתחיו ותכנסו לארץ ותירשוה: יא לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות ה' אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: לא תספו. לא תוסיפו: ולא תגרעו. לא תחסרו: יב עיניכם הראת את אשר עשה ה' בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו ה' אלהיך מקרבך: עיניכם הראת. שהיו עיניכם רואות: בבעל פעור. שהלכו אחריו: השמידו ה' אלהיך מקרבך. שהמית מכם כל מי שהלך אחריו: יג ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום: ואתם הדבקים בה'. שלא הלכתם אחריו: חיים כלכם היום. שלא מת מכם אחד: יד ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ראה למדתי אתכם. שאני מלמד אתכם: כאשר צוני ה' אלהי. שאני עושה כמו שצוה אותי: טו ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: ושמרתם ועשיתם. שתשמרו ותעשו את החקים האלה: כי היא חכמתכם ובינתכם. שהם יראו שאתם חכמים ונבונים: לעיני העמים. שיראו אותם: אשר ישמעון את כל החקים האלה. שיהיו שומעים אותם: ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה. שיאמרו שאין אומה גדולה כמוכם: טז כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו: כי מי גוי גדול. שאין אומה גדולה כמוכם: אשר לו אלהים קרבים אליו. שאין לו אלהים שיהיו קרובים אליו: כה' אלהינו בכל קראנו אליו. שאין אלהים קרובים אליו כמו ה' אלהינו שהוא קרוב אלינו בכל עת שנקרא אליו: יז ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: ומי גוי גדול. שאין אומה גדולה כמוכם: אשר לו חקים ומשפטים צדיקם. שאין לו חקים ומשפטים שהם צדיקים: ככל התורה הזאת. כמו התורה הזאת: אשר אנכי נתן לפניכם היום. שאני נותן לפניכם היום: יח רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: רק השמר לך. אך הזהר לך: ושמר נפשך מאד. ושמור נפשך מאד: פן תשכח את הדברים. שלא תשכח את הדברים: אשר ראו עיניך. שראו עיניך: ופן יסורו מלבבך. שלא יסורו מלבבך: כל ימי חייך. שלא תשכח אותם כל ימי חייך: והודעתם לבניך ולבני בניך. שתודיעו אותם לבניכם ולבני בניכם: יט יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב בהר החרם: ויאמר ה' אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: יום אשר עמדת לפני ה'. שעמדת לפני ה' בהר סיני: בחרב. שהיה הר סיני חרב: בהר החרם. שנקרא הר החרם: ויאמר ה' אלי. שאמר לי: הקהל לי את העם. שיתקהלו העם אלי: ואשמעם את דברי. שאני אומר להם: אשר ילמדון ליראה אתי. שילמדו ליראה אותי: כל הימים אשר הם חיים על האדמה. שיראו אותי כל ימי חייהם: ואת בניהם ילמדון. שילמדו ליראה אותי גם בניהם: כא ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: ותקרבון ותעמדון. שתקרבו ותעמדו: תחת ההר. שהיה ההר נטוי עליכם: וההר בוער באש. שהיה ההר בוער באש: עד לב השמים. שהאש היתה עד לב השמים: חשך ענן וערפל. שהיה חשך ענן וערפל: כב וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול: וידבר ה' אליכם. שדבר ה' אליכם: מתוך האש. שהיה האש מבדיל ביניכם: קול דברים אתם שמעים. שהיה קול דברים שאתם שומעים: ותמונה אינכם רואים. שלא ראיתם תמונה: זולתי קול. שלא ראיתם אלא קול: כג ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים: ויגד לכם את בריתו. שהגיד לכם את בריתו: אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים. שצוה אתכם לעשות עשרת הדברים: ויכתבם על שני לחות אבנים. שכתב עשרת הדברים על שני לחות אבנים: כד ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ואתי צוה ה'. שאותי צוה ה': בעת ההיא. שהיה משה מתפלל ומבקש שיכנס לארץ: ללמד אתכם חקים ומשפטים. שאלמד אתכם חקים ומשפטים: לעשתכם אתם בארץ. שתעשו אותם בארץ: אשר אתם עברים שמה לרשתה. שאתם עוברים שמה לרשתה: כה וכי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל סמל אשר צוה ה' אלהיך לעשות הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו: וכי תוליד בנים. שאם תוליד בנים: ובני בנים. שיהיו לכם בני בנים: ונושנתם בארץ. שתשבו בארץ זמן רב: והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל סמל. שתעשו פסל תמונת כל סמל: אשר צוה ה' אלהיך לעשות הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו. שצוה ה' אלהיך לעשות הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו: כו העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון: העידתי בכם היום. שאני מעיד בכם היום: את השמים ואת הארץ. שהשמים והארץ יעידו בכם: כי אבד תאבדון. שתאבדו: מהר מעל הארץ. שתהיו מהרה מעל הארץ: אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה. שאתם עוברים את הירדן שמה לרשתה: לא תאריכן ימים עליה. שלא תאריכו ימים בארץ: כי השמד תשמדון. שתשמדו: כז והפיץ ה' אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג ה' אתכם שמה: והפיץ ה' אתכם בעמים. שיפיץ ה' אתכם בעמים: ונשארתם מתי מספר. שתשארו מעט מספר: בגוים אשר ינהג ה' אתכם שמה. שיגלה ה' אתכם שמה: כח ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ועבדתם שם אלהים. שתעבדו שם אלהים: מעשה ידי אדם. שעשו בני אדם: עץ ואבן. שהם עץ ואבן: אשר לא יראון. שאינם רואים: ולא ישמעון. שאינם שומעים: ולא יאכלון. שאינם אוכלים: ולא יריחון. שאינם מריחים: כט ובקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: ובקשתם משם. שתבקשו משם: את ה' אלהיך. שתבקשו את ה' אלהיך: ומצאת כי תדרשנו. שתמצא אותו כשתבקשנו: בכל לבבך ובכל נפשך. שתבקשנו בכל לבבך ובכל נפשך: ל בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקלו: בצר לך. שיהיה לך צרה: ומצאוך כל הדברים האלה. שיבואו עליך כל הדברים האלה: באחרית הימים. שיהיו באחרית הימים: ושבת עד ה' אלהיך. שתשוב אל ה' אלהיך: ושמעת בקלו. שתשמע בקולו: לא כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: כי אל רחום ה' אלהיך. שה' אלהיך מרחם: לא ירפך. שלא יעזבך: ולא ישחיתך. שלא יאבדך: ולא ישכח את ברית אבתיך. שלא ישכח את הברית שכרת עם אבותיך: אשר נשבע להם. שנשבע להם: לב כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: כי שאל נא לימים ראשנים. שאם תשאל נא לימים ראשונים: אשר היו לפניך. שהיו לפניך: למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ. שמיום שברא אלהים אדם על הארץ: ולמקצה השמים ועד קצה השמים. שמקצה השמים ועד קצה השמים: הנהיה כדבר הגדול הזה. שהיה כדבר הגדול הזה: או הנשמע כמהו. שנשמע כמוהו: לג השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: השמע עם קול אלהים. שישמע עם קול אלהים: מדבר מתוך האש. שהיה מדבר מתוך האש: כאשר שמעת אתה. שאתה שמעת: ויחי. שחי: לד או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך: או הנסה אלהים. שנסה אלהים: לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי. שיבוא לקחת לו גוי מתוך גוי: במסת. שיסה: באתת. שיאתת: במופתים. שיעשה מופתים: ובמלחמה. שיעשה מלחמה: וביד חזקה. שיעשה יד חזקה: ובזרוע נטויה. שיעשה זרוע נטויה: ובמוראים גדלים. שיעשה מוראים גדולים: ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך. שעשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך: לה אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו: אתה הראת לדעת. שאתה הראית לדעת: כי ה' הוא האלהים. שה' הוא האלהים: אין עוד מלבדו. שאין עוד אלהים מלבדו: לו משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: משמים השמיעך את קלו. שמן השמים השמיעך את קולו: ליסרך. שיסרך: ועל הארץ הראך את אשו הגדולה. שעל הארץ הראך את אשו הגדולה: ודבריו שמעת מתוך האש. שדבריו שמעת מתוך האש: לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: ותחת כי אהב את אבתיך. שתחת שאהב את אבותיך: ויבחר בזרעו אחריו. שבחר בזרעם אחריהם: ויוצאך בפניו. שהוציאך בפניו: בכחו הגדול ממצרים. שבכחו הגדול הוציאך ממצרים: לח להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: להוריש גוים גדלים ועצמים ממך. שיגרש גוים גדולים ועצומים ממך: מפניך. שיגרשם מפניך: להביאך לתת לך את ארצם נחלה. שיביאך לתת לך את ארצם לנחלה: כיום הזה. שהוא היום: לט וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: וידעת היום. שתדע היום: והשבת אל לבבך. שתשים על לבך: כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת. שה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת: אין עוד. שאין עוד אלהים: מ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך כל הימים: ושמרת את חקיו ואת מצותיו. שתשמור את חקיו ואת מצותיו: אשר אנכי מצוך היום. שאני מצוה אותך היום: אשר ייטב לך ולבניך אחריך. שייטב לך ולבניך אחריך: ולמען תאריך ימים על האדמה. שתאריך ימים על האדמה: אשר ה' אלהיך נתן לך כל הימים. שה' אלהיך נתן לך כל הימים: מא אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: אז יבדיל משה. שאז הבדיל משה: שלש ערים. שלש ערי מקלט: בעבר הירדן. שבעבר הירדן: מזרחה שמש. שבמזרח השמש: מב לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי: לנוס שמה רוצח. שינוס שמה רוצח: אשר ירצח את רעהו. שהרג את רעהו: בבלי דעת. שלא ידע: והוא לא שנא לו מתמול שלשם. שהוא לא שנא לו מאתמול ומשלשם: ונס אל אחת מן הערים האל וחי. שינוס אל אחת מן הערים האלו וחי: מג את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לבנימני: את בצר במדבר. שהבדיל את בצר במדבר: בארץ המישר לראובני. שבארץ המישר לשבט ראובן: ואת רמות בגלעד לגדי. שברמות בגלעד לשבט גד: ואת גולן בבשן לבנימני. שבגולן בבשן לשבט בנימין: מד וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: וזאת התורה אשר שם משה. שזאת התורה שנתן משה: לפני בני ישראל. שלפני בני ישראל: מה אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: אלה העדות והחקים והמשפטים. שאלה העדות והחקים והמשפטים: אשר דבר משה אל בני ישראל. שדבר משה אל בני ישראל: בצאתם ממצרים. שיצאו ממצרים: מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: בעבר הירדן. שבעבר הירדן: בגיא מול בית פעור. שבעמק מול בית פעור: בארץ סיחון מלך האמרי. שבארץ סיחון מלך האמרי: אשר יושב בחשבון. שיושב בחשבון: אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים. שהכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: מז וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן. שירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן: שני מלכי האמרי. שני מלכי האמורי: אשר בעבר הירדן מזרחה שמש. שבעבר הירדן במזרח השמש: מח מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון: מערוער. שמערוער: אשר על שפת נחל ארנון. שעל שפת נחל ארנון: ועד הר שיאן הוא חרמון. שעד הר שיאן שהוא חרמון: מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה: וכל הערבה עבר הירדן מזרחה. שכל הערבה בעבר הירדן במזרח: ועד ים הערבה. שעד ים המלח: תחת אשדות הפסגה. שתחת אשדות ההר:

ه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
أهلك ذاؤكم: هلك فجع فجا فجأ إذا فجع.
ز: فجع فجا فجأ فجع هلك إذا فجع.
ح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ي: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
يا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
يب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
يج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
يد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
يه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
يو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
يز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
يح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
يط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ك: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
كا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
كب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
كج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
كد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
كه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
كو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
كز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
كح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
كط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ل: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
لا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
لب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
لج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
لد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
له: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
لو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
لز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
لح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
لط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
م: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ما: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
مب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
مج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
مد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
مه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
مو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
مز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
مح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
مط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ن: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
نا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
نب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
نج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ند: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
نه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
نو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
نز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
نح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
نط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
س: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
سا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
سب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
سج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
سد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
سه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
سو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
سز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
سح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
سط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ع: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
عا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
عب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
عج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
عد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
عه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
عو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
عز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
عح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
عط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ف: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
فا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
فب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
فج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
فد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
فه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
فو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
فز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
فح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
فط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ص: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
صا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
صب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
صج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
صد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
صه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
صو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
صز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
صح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
صط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ق: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
قا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
قب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
قج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
قد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
قه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
قو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
قز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
قح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
قط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ر: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
را: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
رب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
رج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
رد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ره: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
رو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
رز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
رح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
رط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ش: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
شا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
شب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
شج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
شد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
شه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
شو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
شز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
شح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
شط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ت: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
تا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
تب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
تج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
تد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ته: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
تو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
تز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
تح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
تط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ث: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ثا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ثب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ثج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ثد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ثه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ثو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ثز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ثح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ثط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
خ: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
خا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
خب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
خج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
خد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
خه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
خو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
خز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
خح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
خط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ذ: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ذا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ذب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ذج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ذد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ذه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ذو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ذز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ذح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ذط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ض: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ضا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ضب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ضج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ضد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ضه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ضو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ضز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ضح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ضط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ظ: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ظا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ظب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ظج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ظد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ظه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ظو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ظز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ظح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ظط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
غ: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
غا: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
غب: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
غج: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
غد: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
غه: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
غو: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
غز: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
غح: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
غط: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.

هلك: حد.

١: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٢: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
سهلا لا هلك وهذه لا هل هلك: ما
لا عمل.
٣: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
لهذه هلك هذه: لا غيث
لهذه هلاك عاد وثمود إذا.
٤: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٥: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
أهلك ذاؤكم: هلك فجع فجا فجأ إذا
فجع.
٦: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٧: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٨: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٩: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
١٠: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
١١: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
١٢: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
١٣: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
١٤: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
١٥: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
١٦: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
١٧: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
١٨: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
١٩: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٢٠: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٢١: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٢٢: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٢٣: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٢٤: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٢٥: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٢٦: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٢٧: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٢٨: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٢٩: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٣٠: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٣١: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٣٢: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٣٣: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٣٤: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٣٥: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٣٦: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٣٧: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٣٨: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٣٩: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٤٠: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٤١: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٤٢: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٤٣: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٤٤: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٤٥: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٤٦: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٤٧: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٤٨: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٤٩: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٥٠: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٥١: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٥٢: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٥٣: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٥٤: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٥٥: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٥٦: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٥٧: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٥٨: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.
٥٩: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
هلك هلاك عاد: هذه ونهلك
هلاك: لا غيث
هلاك: لا غيث.
٦٠: ونهلك هلاك عاد وثمود إذا.
ونهلك هلاك: لا إسلام.

לא : כי את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו .

לב : כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת :

לג : ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם .

לד : לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם .

לה : אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון .

לו : והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך .

לז : כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך :

לח : מאלהי העמים אשר סביבתיכם אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ :

לט : לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו :

מ : כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה :

מא : ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים .

מב : וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך .

מג : כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר :

מד : יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם :

מה : ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך .

מו : הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב .

מז : וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד .

מח : ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחם עליך והרבך כאשר נשבע לאבתיך .

מט : כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך .

ܥܠ ܫܡܝܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ . ܐܠܗܝܐ ܕܒܪܝܫܝܬ ܒܪܐ
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ .

٢ : ܘܐܪܥܐ ܗܘܬ ܬܗܘ ܘܒܝܢ ܘܚܫܘܟܐ ܥܠ
ܦܢܝ ܬܗܘܡܐ : ܘܪܘܚ ܐܠܗܝܐ ܪܚܦ ܥܠ ܦܢܝ
ܡܝܐ .

٣ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܐ ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ : ܘܗܘܐ
ܢܘܗܪܐ . ٤ : ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܛܒ
ܗܘ : ܘܦܪܫ ܐܠܗܝܐ ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܘܒܝܢ
ܚܫܘܟܐ .

٥ : ܘܩܪܐ ܐܠܗܝܐ ܠܢܘܗܪܐ ܝܘܡܐ . ܘܠܠܝܐ
ܩܪܐ ܠܚܫܘܟܐ ܠܝܠܝ . ܘܗܘܐ ܪܡܫ ܘܗܘܐ
ܨܦܪ ܝܘܡܐ ܚܕ .

٦ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܐ ܢܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܓܘ ܡܝܐ
ܘܢܗܘܐ : ܗܘܐ ܦܪܫ ܒܝܢ ܡܝܐ . ٧ : ܘܥܒܕ
ܐܠܗܝܐ ܐܬ ܪܩܝܥܐ . ܘܦܪܫ ܒܝܢ ܡܝܐ ܕܡܬܚܬ
ܠܪܩܝܥܐ ܘܒܝܢ ܡܝܐ ܕܥܠ ܠܪܩܝܥܐ ܗܘ ܟܝ
ܐܬܥܒܕ ܗܟܢܐ .

٨ : ܘܩܪܐ ܐܠܗܝܐ ܠܪܩܝܥܐ ܫܡܝܐ . ܘܗܘܐ
ܪܡܫ ܘܗܘܐ ܨܦܪ ܝܘܡܐ ܬܢܝܐ .

٩ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܐ ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ ܕܬܚܬ
ܫܡܝܐ ܠܐܬܪ ܚܕ ܘܬܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ . ܘܗܘܐ
ܟܢ . ١٠ : ܘܩܪܐ ܐܠܗܝܐ ܠܝܒܫܬܐ ܐܪܥܐ .
ܘܠܟܢܫܐ ܕܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܐ . ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܐ
ܕܛܒ ܗܘ .

١١ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܐ ܬܬܐ ܐܪܥܐ ܕܫܐ ܥܣܒ
ܙܪܥ ܒܙܪ ܐܝܠܢ ܕܥܒܕ ܦܪܝ ܠܓܢܣܗ ܕܙܪܥܗ
ܒܗ ܥܠ ܐܪܥܐ . ܘܗܘܐ ܟܢ . ١٢ : ܘܢܦܩܬ
ܐܪܥܐ ܕܫܐ ܥܣܒ ܙܪܥ ܒܙܪ ܓܢܣܗ ܘܐܝܠܢ
ܥܒܕ ܦܪܝ ܕܙܪܥܗ ܒܗ ܓܢܣܗ ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܐ
ܕܛܒ ܗܘ .

١٣ : ܘܗܘܐ ܪܡܫ ܘܗܘܐ ܨܦܪ ܝܘܡܐ ܬܠܬܝܐ .
١٤ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܐ ܢܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܒܓܠܝ
ܫܡܝܐ ܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܝܘܡܐ ܘܒܝܢ ܠܝܠܝ .
ܘܢܗܘܢ ܠܐܬܘܬ ܘܠܙܒܢܐ ܘܠܝܘܡܐ ܘܫܢܝܢ .
١٥ : ܘܢܗܘܢ ܠܢܘܗܪܐ ܒܓܠܝ ܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪ
ܥܠ ܐܪܥܐ . ܘܗܘܐ ܟܢ . ١٦ : ܘܥܒܕ ܐܠܗܝܐ
ܬܪܝܢ ܢܘܗܪܐ ܪܒܐ . ܢܘܗܪܐ ܪܒܐ ܠܫܠܛܢܘܬ
ܝܘܡܐ ܘܢܘܗܪܐ ܙܥܘܪܐ ܠܫܠܛܢܘܬ ܠܠܝܐ .
ܘܠܟܘܟܒܐ . ١٧ : ܘܣܡ ܐܬܝܗܘܢ ܒܓܠܝ ܫܡܝܐ
ܠܡܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ . ١٨ : ܘܠܡܫܠܛ ܒܝܘܡܐ
ܘܒܠܠܝܐ ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܘܒܝܢ ܚܫܘܟܐ .
ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܐ ܕܛܒ ܗܘ . ١٩ : ܘܗܘܐ ܪܡܫ
ܘܗܘܐ ܨܦܪ ܝܘܡܐ ܪܒܥܝܐ .

٢٠ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܐ ܢܫܪܘ ܡܝܐ ܫܪܝܛܐ
ܕܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܘܥܘܦܐ ܕܦܪܚܐ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܥܠ ܦܬܝܟ ܕܪܩܝܥ ܫܡܝܐ . ٢١ : ܘܒܪܐ ܐܠܗܝܐ
ܬܢܝܢܐ ܪܒܐ ܘܠܟܠ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܪܚܫܐ
ܕܫܪܝܬ ܡܝܐ ܠܡܝܢܗܘܢ ܘܠܟܠ ܥܘܦܐ ܕܦܪܚ
ܠܡܝܢܗ . ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܐ ܕܛܒ ܗܘ . ٢٢ : ܘܒܪܟ
ܐܠܗܝܐ ܠܗܘܢ ܠܡܐܡܪ ܐܬܪܒܘ ܘܣܓܝܘ ܘܡܠܘ
ܠܝܡܐ ܕܒܝܡܐ ܘܥܘܦܐ ܢܣܓܐ ܒܐܪܥܐ .
٢٣ : ܘܗܘܐ ܪܡܫ ܘܗܘܐ ܨܦܪ ܝܘܡܐ ܚܡܫܝܐ .
٢٤ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܐ ܬܦܩ ܐܪܥܐ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ
ܠܡܝܢܗ ܒܗܡܬܐ ܘܪܚܫܐ ܘܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ
ܠܡܝܢܗ . ܘܗܘܐ ܟܢ . ٢٥ : ܘܥܒܕ ܐܠܗܝܐ ܐܬ
ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܡܝܢܗ ܘܐܬ ܒܗܡܬܐ ܠܡܝܢܗ
ܘܟܠ ܪܚܫܐ ܕܐܪܥܐ ܠܡܝܢܗ . ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܐ
ܕܛܒ ܗܘ .

٢٦ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܐ ܢܥܒܕ ܐܢܫܐ ܒܨܠܡܢ
ܐܝܟ ܕܡܘܬܢ ܘܢܫܠܛ ܒܢܘܢܐ ܕܝܡܐ ܘܒܥܘܦܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܒܒܗܡܬܐ ܘܒܟܠ ܐܪܥܐ ܘܒܟܠ ܪܚܫܐ
ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ . ٢٧ : ܘܒܪܐ ܐܠܗܝܐ ܐܬ
ܐܢܫܐ ܒܨܠܡܗ . ܒܨܠܡ ܐܠܗܝܐ ܒܪܗ ܘܢܩܒܐ
ܘܐܢܬܬܐ ܒܪܗ . ٢٨ : ܘܒܪܟ ܐܠܗܝܐ ܠܗܘܢ
ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܠܗܝܐ ܐܬܪܒܘ ܘܣܓܝܘ ܘܡܠܘ
ܠܝܡܐ ܘܥܘܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܪܚܫܐ
ܥܠ ܐܪܥܐ . ٢٩ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܝܐ ܗܐ ܝܗܒ ܠܟܘܢ
ܠܟܠ ܥܣܒ ܙܪܥ ܒܙܪ ܕܥܠ ܐܦ ܟܠ ܐܪܥܐ
ܘܠܟܠ ܐܝܠܢ ܕܒܗ ܦܪܝ ܕܥܒܕ ܙܪܥ ܒܙܪ ܠܟܘܢ
ܢܗܘܐ ܠܡܟܠܘ . ٣٠ : ܘܠܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ
ܘܠܟܠ ܥܘܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܟܠ ܕܪܚܫ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܕܒܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܠܟܠ ܥܣܒ ܝܪܩ ܠܡܟܠܘ .
ܘܗܘܐ ܟܢ . ٣١ : ܘܚܙܐ ܐܠܗܝܐ ܠܟܠ ܕܥܒܕ
ܘܗܐ ܛܒ ܠܚܕܐ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܥܒܕ . ܘܗܘܐ
ܪܡܫ ܘܗܘܐ ܨܦܪ ܝܘܡܐ ܫܬܝܬܐ .

٢ ٢ : ٣ ٢ ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١

ܥܢܒ̈ܐ ܘܥܨܪܬ ܐܢܘܢ ܒܟܣܐ ܕܦܪܥܘܢ :
ܘܝܗܒܬ ܟܣܐ ܠܐܝܕܗ ܕܦܪܥܘܢ .

ܝܒ : ܐܡܪ ܠܗ ܝܘܣܦ : ܗܢܘ ܦܘܫܩܗ
ܕܚܠܡܟ : ܬܠܬܐ ܫܒܫ̈ܝܢ : ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ
ܐܢܘܢ .

ܝܓ : ܘܡܢ ܒܬܪ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ : ܢܬܕܟܪܟ
ܦܪܥܘܢ ܘܢܗܦܟܟ ܥܠ ܬܟܣܟ : ܘܬܬܠ ܟܣܐ
ܠܦܪܥܘܢ ܒܐܝܕܗ : ܐܝܟ ܢܡܘܣܐ ܩܕܡܝܐ
ܕܡܫܩܐ ܗܘܝܬ ܠܗ .

ܝܕ : ܐܠܐ ܬܬܕܟܪܢܝ ܥܡܟ ܟܕ ܢܛܐܒ
ܠܟ : ܘܬܥܒܕ ܥܡܝ ܛܝܒܘܬܐ ܘܡܘܗܒܬܐ :
ܘܬܬܕܟܪܢܝ ܩܕܡ ܦܪܥܘܢ : ܘܬܦܩܢܝ ܡܢ
ܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ ܗܢܐ .

ܝܗ : ܡܛܠ ܕܡܓܢܒܘ ܓܢܝܒ ܐܢܐ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܕܥܒܪ̈ܝܐ : ܘܐܦ ܗܪܟܐ ܡܕܡ ܠܐ ܥܒܕܬ
ܕܐܪܡܘܢܝ ܒܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ .

ܝܘ : ܘܚܙܐ ܪܒ ܐܦܘܝ̈ܐ ܕܫܦܝܪ ܦܫܪ :
ܘܐܡܪ ܠܝܘܣܦ : ܘܐܦ ܐܢܐ ܒܚܠܡܝ : ܘܗܐ
ܬܠܬܐ ܣܠ̈ܝܢ ܕܚܘܪ̈ܐ ܥܠ ܪܫܝ .

ܝܙ : ܘܒܣܠܐ ܥܠܝܐ ܡܢ ܟܠ ܡܐܟܘܠܬܐ
ܕܦܪܥܘܢ : ܥܒܕܐ ܕܐܦܘܝܐ : ܘܦܪܚܬܐ ܐܟܠܐ
ܠܗܘܢ ܡܢ ܣܠܐ ܡܢ ܠܥܠ ܡܢ ܪܫܝ .

ܝܚ : ܥܢܐ ܝܘܣܦ ܘܐܡܪ ܠܗ : ܗܢܘ
ܦܘܫܩܗ ܕܚܠܡܟ : ܬܠܬܐ ܣܠ̈ܝܢ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ
ܐܢܘܢ .

ܝܛ : ܒܬܪ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܢܪܝܡ ܦܪܥܘܢ ܪܫܟ
ܡܢܟ : ܘܢܙܩܦܟ ܥܠ ܩܝܣܐ : ܘܬܐܟܘܠ
ܦܪܚܬܐ ܒܣܪܟ ܡܢܟ .

ܟ : ܘܗܘܐ ܒܝܘܡܐ ܬܠܝܬܝܐ : ܒܝܘܡܐ
ܕܡܘܠܕܗ ܕܦܪܥܘܢ : ܥܒܕ ܡܫܬܝܐ
ܠܥܒܕܘܗܝ ܟܠܗܘܢ .

ܟܐ : ܘܐܬܕܟܪ ܠܪܒ ܫܩ̈ܐ ܘܠܪܒ
ܐܦܘܝ̈ܐ ܒܝܬ ܥܒܕܘܗܝ : ܘܐܗܦܟ ܠܪܒ
ܫܩ̈ܐ ܥܠ ܬܟܣܗ : ܘܝܗܒ ܟܣܐ ܥܠ
ܐܝܕܝ ܦܪܥܘܢ .

ܟܒ : ܘܠܪܒ ܐܦܘܝ̈ܐ ܙܩܦ : ܐܝܟ ܕܦܫܪ
ܠܗܘܢ ܝܘܣܦ .

ܟܓ : ܘܠܐ ܐܬܕܟܪ ܪܒ ܫܩ̈ܐ
ܠܝܘܣܦ : ܘܛܥܝܗ .

ܨܚܚܐ : ܡܐ .

ܐ : ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ :
ܘܦܪܥܘܢ ܚܙܐ ܚܠܡܐ : ܘܗܐ ܩܐܡ ܥܠ
ܢܗܪܐ .

ܒ : ܘܗܐ ܡܢ ܢܗܪܐ ܣܠܩ ܫܒܥ ܬܘܪ̈ܢ :
ܫܦܝܪ̈ܢ ܒܚܙܘܗܝܢ : ܘܫܡܝ̈ܢ ܒܒܣܪܗܝܢ :
ܘܪ̈ܥܝܢ ܒܓܡܐ .

ܓ : ܘܗܐ ܫܒܥ ܬܘܪ̈ܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ
ܣܠܩܢ ܒܬܪܗܝܢ ܡܢ ܢܗܪܐ : ܒܝ̈ܫܢ ܒܚܙܘܗܝܢ
ܘܚܣܝܪ̈ܢ ܒܒܣܪܗܝܢ : ܘܩܡܝܢ ܥܠ ܓܢܒ
ܬܘܪ̈ܬܐ ܥܠ ܣܦܬܗ ܕܢܗܪܐ .

ܕ : ܘܐܟܠܝ ܬܘܪ̈ܬܐ ܕܒܝ̈ܫܢ ܒܚܙܘܗܝܢ
ܘܚܣܝܪ̈ܢ ܒܒܣܪܗܝܢ : ܠܫܒܥ ܬܘܪ̈ܬܐ
ܕܫܦܝܪ̈ܢ ܒܚܙܘܗܝܢ ܘܫܡܝ̈ܢ ܒܒܣܪܗܝܢ .
ܘܐܬܬܥܝܪ ܦܪܥܘܢ .

ܗ : ܘܕܡܟ ܘܚܠܡ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܙܒ̈ܢܝܢ :
ܘܗܐ ܫܒܥ ܫܒ̈ܠܝܢ ܣܠܩܢ ܒܩܢܝܐ ܚܕ : ܫܡ̈ܝܢ
ܘܛܒ̈ܢ .

ܘ : ܘܗܐ ܫܒܥ ܫܒ̈ܠܝܢ ܚܣܝܪ̈ܢ ܘܫܕܝܦܢ
ܠܪܘܚܐ ܕܩܕܝܡܐ : ܨܡܚܝ ܒܬܪܗܝܢ .

ܙ : ܘܒܠܥ ܫܒ̈ܠܐ ܚܣܝܪ̈ܬܐ : ܠܫܒܥ ܫܒ̈ܠܐ

פרק ב .

א : ובשנת שתים למלכות נבוכדנצר חלמות נבוכדנצר ותפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו .
ב : ויאמר המלך לקרא לחרטמים ולאשפים ולמכשפים ולכשדים להגיד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך .
ג : ויאמר אליהם חלום חלמתי ותפעם רוחי לדעת את החלום .
ד : וידברו הכשדים למלך ארמית מלך לעלם חיה אמר עבדיך חלום ונחוה פתרונה .
ה : ענה המלך ואמר לכשדים המלה ממני אזדה אם לא תודיעוני את החלום ופתרונה בדין תעשון וביתיכם נוול יהיו .
ו : ואם את החלום ואת פתרונה תחוין מתנה והלכה ויקר רב תקבלון מני לכן את החלום ואת פתרונה חזו לי .
ז : ענו תנינות ואמרו מלכא לעלמין חיי אמר עבדוהי חלמא ונפתרה נחוה .
ח : ענה המלך ואמר להן ידע אנה מן עדן אנתון זבנין די חזיתון די אזדה מני .
ט : ואם את החלום לא תודיעוני דת חדה היא דילכון די אמרתון שקר ושחיתה הזמנתון למאמר עד דזמנא שתעבר על כן אמרו את החלום ואדע כי את פתרונה תחוין לי .
י : ענו הכשדים קדם המלך ואמרו אין אנוש על יבשה די מלת מלכא יוכל להחוה כל מלך רב ושליט לא שאל דבר כזה לכל חרטם ואשף וכשדי .
יא : ויקר מלתא דמלכא שאלה ומלכין קדם אלהין דלא עם בשר שכנתהון .
יב : על כן כל מלכא תקף וקלא אמר להובדה לכל חכימי בבל .
יג : ודתא נפקת וחכימיא מתקטלין ובעו לדניאל ולחבריה להקטלה .
יד : אדין דניאל התיב עטה ברעם ובטעם לאריוך רב טבחיא דמלכא דנפק למקטל לחכימי בבל .
טו : ענה ואמר לאריוך שליט מן קדם מלכא מדוע דתא קשיטא מן קדם מה דנה הודע לדניאל .
טז : אדין דניאל עאל ובעה מן מלכא זמנין די פתרונא להחוה למלכא .
יז : אדין דניאל אזל לביתה והודע לחנניה מישאל ועזריה לחבריה .
יח : ורחמין לקדם אלה שמיא על רזה דנה דלא יהבדון דניאל וחבריה עם שאר חכימי בבל .
יט : אדין לדניאל בחזוי ליליא רזה גלי אדין דניאל בריך לאלה שמיא .
כ : ענה דניאל ואמר להא שמה דאלה מתברך מן עלמא ועד עלמא די חכמתא וגבורתא דילה הוא .
כא : והוא משנא עדנין וזמנין מהעדי מלכין ומקים מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה .
כב : הוא גלי עמיקתא וטמירתא ידע מה בחשוכא ונהורא עמה שרי .
כג : לכי אלה אבהתי מהודא ומשבח אנה די חכמתא וגבורתא יהבת לי ועתה הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא לנא .
כד : על כן דניאל על אריוך די מנה מלכא להובדה לחכימי בבל עאל ודנה כן אמר לה להובדה לחכימי בבל אל תהובד עאל קדם מלכא ופתרונא למלכא אחוה .
כה : אדין אריוך בהתבהלה עאל קדם דניאל כן אמר לה דנה גברא מן בני גלותא די יהודה פתרונא למלכא יהודענה ועל דנה למלכא אחוה .
כו : ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר הלחזי אנתה יכל להודעתני חלמא די חזית ופתרונה .
כז : ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזה די מלת מלכא לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחוה למלכא .
כח : אלה בשמי שמיא גלה רזין ומודע למלכא נבוכדנצר מה די להוין באחרית יומיא חלמך וחזוי רישך על משכבך דנה הוא .
כט : אנתה מלכא על משכבך סלקו רעיונך מה די להוא אחרי דנה ומגלה רזין הודע לך מה די להוא .
ל : ואנה לא ברזה דנה דילי מן כל חיין אלהין אשתכחת חכמתא דילי מן כל דאיתין דנה בגלל פתרונא למלכא יהודענה ורעיונא לבבך תנדע .
לא : אנתה מלכא חזית והא צלם חד צלם רב דנה צלם שגיא דקיף ודמותה דחילה הוא קדמך .
לב : דנה צלמא רישה דהב טב חדוהי וזרעוהי כספא מעהי ופרזלא .
לג : שקוהי פרזל פחדוהי מן פרזל ומן חספא .
לד : חזה הוית עד די התגזרת אבן די לא בידין ומחת לצלמא על פרזלא וחספא די בקדמוהי ותדקנון .
לה : אדין תדקו כחדו פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו כקוץ מן אדר קיטא ונשא רוחא ולא אשתכח להון אתר ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא .
לו : דנה חלמא ופתרונה נאמר קדם מלכא .
לז : אנתה מלכא מלך מלכיא די אלה שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יהב לך .
לח : וכל די אתין בני אנשא חיות ברא ועוף טירא די בידך יהבו ובכלהון שלטך אנתה הוא רישא די דהב אנתה .
לט : ומן בתרך תקום מלכותא אחרי כספא ומלכותא תלתיתא אחרי נחשא די תשלט בכל ארעא .
מ : ומלכותא רביעיתא תהוי תקיפא כפרזלא כל די פרזלא מדקא ומהי כל די תדק כל אלין ותדק ותהי כפרזלא די מרעעא .
מא : ודי חזית רגלין ואצבען די מנהון חספא די יצרא ומנהון פרזלא די יצרא מלכותא פלגא תהוי ומנה תקפא יהוי כל די חזית פרזלא מעורבא בטינא חספא .
מב : ואצבען רגלי מנהון פרזלא ומנהון חספא די יצרא מלכותא מנה תקיפא ומנה תבירא תהוי .
מג : כל די חזית פרזלא מעורבא בטינא חספא עם זרעא דאנשא יתערבון ולא ידבקון דנה לדנה כדי פרזלא לא מתערבא עם חספא .
מד : ובימי מלכיא אלך הקים אלה שמיא מלכותא דלעלם לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תתשבק תדק ותסיים כל אלך מלכיותא והיא תקום לעלם .
מה : כדי חזית די מן טורא אתגזרת אבן די לא בידין ודקת לפרזלא לנחשא לחספא לכספא ולדהבא אלה רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה וציבא חלמא ומהימן פתרונה .
מו : אדין נבוכדנצר מלכא נפל על אפוהי וסגד לדניאל ומנחה וניחוחין אמר די לנסכא לה אמרו .
מז : ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרה מלכין וגלה רזין דנה כדי יכלת למגלה רזה דנה .
מח : אדין מלכא לדניאל רבא הנפק ומתנן שגיאן סגיאן יהב לה ושלטנה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל .
מט : ודניאל בעא מן מלכא ומן על עבדת מדינת בבל שדרך מישך ועבדנגו על עבדת מדינת בבל ודניאל בתרעא דמלכא .

ܚܠܦܘܗܝ : ܐܚܐܒ ܒܪܗ .

ܟܛ : ܘܒܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܘܬܡܢܐ ܠܐܣܐ : ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܐ : ܐܡܠܟ ܐܚܐܒ ܒܪ ܥܘܡܪܝ ܥܠ
ܐܝܣܪܝܠ . ܘܐܡܠܟ : ܐܚܐܒ ܒܪ ܥܘܡܪܝ ܥܠ ܐܝܣܪܝܠ
ܒܫܡܪܝܢ ܥܣܪܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ .

ܠ : ܘܥܒܕ ܐܚܐܒ ܒܪ ܥܘܡܪܝ : ܒܝܫܬܐ
ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܝܬܝܪ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܗܘܘ
ܩܕܡܘܗܝ .

ܠܐ : ܘܟܕ ܩܠܝܠܐ ܗܘܬ ܠܗ : ܠܡܐܙܠ ܒܚܛܗ̈ܐ
ܕܝܪܘܒܥܡ .

ܠܒ : ܘܐܩܝܡ ܡܕܒܚܐ ܠܒܥܠ ܒܒܝܬ ܒܥܠ :
ܕܒܢܐ ܒܫܡܪܝܢ : ܘܥܒܕ ܐܚܐܒ ܐܫܪܐ ܘܐܘܣܦ ܐܚܐܒ ܠܡܥܒܕ .

ܠܓ : ܘܐܘܣܦ ܐܚܐܒ ܠܡܥܒܕ ܠܡܪܓܙܘ ܠܡܪܝܐ :
ܐܠܗܗ ܕܐܝܣܪܝܠ : ܝܬܝܪ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܡܠܟ̈ܐ
ܕܐܝܣܪܝܠ ܕܗܘܘ ܩܕܡܘܗܝ .

ܠܕ : ܘܒܝܘܡܘܗܝ ܒܢܐ ܚܝܐܝܠ ܕܒܝܬ ܐܝܠ ܠܝܪܝܚܘ :
ܒܐܒܝܪܡ ܒܘܟܪܗ ܫܬܐܣܗ : ܘܒܣܓܘܒ ܙܥܘܪܗ ܐܩܝܡ ܬܪ̈ܥܝܗ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܙ .

ܐ : ܘܐܡܪ ܐܝܠܝܐ ܢܒܝܐ ܕܡܢ ܬܘܫܒ ܕܓܠܥܕ ܠܐܚܐܒ :
ܚܝ ܗܘ ܡܪܝܐ ܐܠܗܗ ܕܐܝܣܪܝܠ ܕܩܐܡ ܐܢܐ
ܩܕܡܘܗܝ : ܐܢ ܢܗܘܐ ܒܫܢ̈ܝܐ ܗܠܝܢ ܛܠܐ ܘܡܛܪܐ : ܐܠܐ
ܒܡܐܡܪ ܦܘܡܝ .

ܒ : ܘܗܘܬ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܐܝܠܝܐ : ܘܐܡܪ
ܠܗ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܡܢ ܗܪܟܐ .

ܓ : ܘܙܠ ܠܟ ܠܡܕܢܚܐ : ܘܐܬܛܫܐ
ܒܢܚܠܐ ܕܟܪܝܬ ܕܠܘܩܒܠ ܝܘܪܕܢܢ .

ܕ : ܘܡܢ ܢܚܠܐ ܬܫܬܐ ܡܝ̈ܐ : ܘܥܘܪ̈ܒܐ ܦܩܕܬ ܕܢܬܪܣܘܢܟ

ܘܫܡܫܘܗܝ : ܘܐܬܦܩܕܘ ܥܠ ܡܝܬܘܬܗ : ܘܟܠ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܢܬܪܣܘܢܝܗܝ .

ܗ : ܘܗܘܐ ܡܢ ܙܒܢܐ ܕܐܬܝܒܫ ܢܚܠܐ ܥܠ
ܐܪܥܐ : ܘܐܙܠ ܥܒܕ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܘܝܬܒ ܒܢܚܠܐ ܕܟܪܝܬ ܕܠܘܩܒܠ ܝܘܪܕܢܢ : ܘܥܘܪ̈ܒܐ
ܡܝܬܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܠܚܡܐ ܘܒܣܪܐ ܒܨܦܪܐ
ܘܒܪܡܫܐ .

ܘ : ܘܐܬܝܒܫ ܢܚܠܐ ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܡܛܪܐ
ܥܠ ܐܪܥܐ : ܘܗܘܬ ܡܠܬܐ ܕܡܪܝܐ : ܥܠ ܐܝܠܝܐ
ܠܡܐܡܪ . ܩܘܡ ܙܠ ܠܨܪܦܬ ܕܨܝܕܢ : ܘܬܗܘܐ
ܬܡܢ ܘܗܐ ܦܩܕܬ .

ܙ : ܘܗܘܐ ܡܢ ܒܬܪ ܦܬܓܡ̈ܐ ܗܠܝܢ :
ܐܬܟܪܗ ܒܪܗ ܕܐܢܬܬܐ ܡܪܬܗ ܕܒܝܬܐ ܥܠ ܢܘܗܕ :
ܘܐܡܪ ܠܗ : ܕܠܡܢܐ ܐܬܝܬ .

ܚ : ܘܩܡ ܘܐܙܠ . ܘܐܡܪ ܠܐܢܬܬܐ ܐܪܡܠܬܐ :
ܗܐ ܡܪܝ ܠܐ ܢܫܒܘܩ ܟܢܫܐ ܡܢܢ ܐܠܐ ܒܡܐܡܪܗ :
ܘܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܝܬܝ ܠܒܝܬܐ .

ܛ : ܘܐܡܪܬ ܕܐܝܟ ܒܡܠܬܐ ܗܕܐ ܡܕܡ :
ܘܠܐ ܢܚܣܪ ܡܕܡ ܡܢܗ : ܐܠܐ ܐܢ ܐܝܬ
ܕܐܢܬܬܗ ܐܢܬܝ . ܘܐܡܪܬ ܐܝܠܝܐ ܒܡܠܬܐ
ܗܕܐ ܕܐܡܪܬ : ܘܐܝܬܝ ܠܐܠܗܐ .

ܝ : ܘܟܕ ܐܡܪܐ ܗܕܐ ܠܗ ܟܠܗܘܢ : ܘܠܐ
ܢܚܣܪ ܗܘܐ ܠܗ : ܠܡܫܬܝܘ ܠܡܐܟܠ ܘܠܡܫܬܝܘ
ܡܝ̈ܐ .

ܝܐ : ܘܗܘܐ ܟܕ ܐܙܠ ܡܢ ܩܕܡܘܗܝ : ܘܩܪܐ
ܢܘܗܕ ܠܐܢܬܬܐ ܠܡܝܬܝܘ ܠܚܡܐ : ܘܐܡܪ ܐܝܬ
ܡܢ ܐܝܕܟܝ ܐܝܟ ܐܢܫ ܩܕܡ ܒܝܬܐ .

ܝܒ : ܘܐܡܪܬ ܠܗ ܒܠܚܘܕܝܗܝ : ܘܐܡܪܬ ܠܗ :
ܕܡܢܝ ܡܕܡ : ܘܫܒܩܬܗ ܠܡܪܝܐ ܒܐܪܥܐ :
ܘܠܒܪܗ ܡܢܗ ܠܡܐܟܠ .

ܝܓ : ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܢܩܦܬ ܕܫܒܩܬܗ ܠܡܪܝܐ
ܒܐܪܥܐ : ܘܠܒܪܗ ܠܡܐܟܠ .

ب : وصيتي ملتي في يدك : ضبطها في
وسط بدنك .
د : وعش وصاياي يدك : ضبطها في
وسط ابنك .
ه : واصغي وصاياي يدك : ضبطها في
وسط بيتك . وصاياي في يدك .
و : ويعرفك ان ابتلاك لتبدو تجاربك :
ضعفك وعوزك .
ز : واحفظ وصايا الهك لتسلك في طرقه
وتتقيه .
ح : لان الهك يدخلك الى ارض طيبة
ارض انهار مياه عيون وغمار تخرج في
البقاع والجبال .
ط : ارض حنطة وشعير وكروم وتين
ورمان ارض زيتون مرعى وعسل .
ي : ارض لا تاكل خبزك بالمسكنة لا
تعوز شيئا فيها ارض حجارتها حديد
ومن جبالها تحتفر نحاسا .
يا : واكلت وشبعت وباركت الهك على
الارض الجيدة التي اعطاك .
يب : احترز لئلا تنسى الرب الهك
بتركك وصاياه واحكامه وفرائضه التي
انا اوصيك بها اليوم .
يج : لئلا اذا اكلت وشبعت وبنيت
بيوتا حسنة وسكنت .
يد : وبقرك وغنمك تكثر وفضتك
وذهبك تكثر ولكل ما لك .
يه : ويرتفع قلبك وتنسى الرب الهك
الذي اخرجك من ارض مصر من بيت
العبودية .
يو : الذي سار بك في البرية العظيمة
المخوفة حية محرقة وعقرب وارض
عطشة حيث لا ماء الذي اخرج لك ماء
من صوان الصلد .
يز : الذي اطعمك في البرية منا لم
تعرفه آباؤك لكي يذلك ويجربك
ليحسن اليك في آخرتك .
يح : لئلا تقول في قلبك قوتي وشدة
يدي اصنعت لي هذه الثروة .
يط : بل اذكر الرب الهك لانه هو
الذي يعطيك قوة لاصنع الثروة لكي
يقيم عهده الذي اقسم لآبائك كما هو
هذا اليوم .
ك : فان نسيت الرب الهك وسلكت
وراء آلهة اخر وعبدتها وسجدت لها
اشهد عليكم اليوم انكم تبيدون .
كا : كالامم الذين يبيد الرب من
قدامكم هكذا تبيدون لانكم لم تسمعوا
لقول الرب الهكم .

שהפעל הזה נקרא: והמשפט הוא: שהוא מורה על ענין ועל זמן.

מ : מהו הפעל העתיד: הוא מה שמורה על ענין שיהיה לעתיד.

מא : מהו הפעל הנפעל: הוא מה שמורה על ענין שנעשה על אחר.

מב : מהו הפעל הפועל: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מאחר על אחר.

מג : מהו הפעל הנפעל והפועל: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מאחר ועל אחר.

מד : מהו הפעל הנקבה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מנקבה.

מה : מהו הפעל הזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מזכר.

מו : מהו הפעל הנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מנקבה וזכר.

מז : מהו הפעל הנעשה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה.

מח : מהו הפעל הנעשה והנפעל: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל.

מט : מהו הפעל הנעשה והפועל: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ופעל.

נ : מהו הפעל הנעשה והנפעל והפועל: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל ופעל.

נא : מהו הפעל הנעשה והנקבה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מנקבה.

נב : מהו הפעל הנעשה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מזכר.

נג : מהו הפעל הנעשה והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מנקבה וזכר.

נד : מהו הפעל הנעשה והנפעל והנקבה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל מנקבה.

נה : מהו הפעל הנעשה והנפעל והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל מזכר.

נו : מהו הפעל הנעשה והנפעל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל מנקבה וזכר.

נז : מהו הפעל הנעשה והפועל והנקבה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ופעל מנקבה.

נח : מהו הפעל הנעשה והפועל והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ופעל מזכר.

נט : מהו הפעל הנעשה והפועל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ופעל מנקבה וזכר.

ס : מהו הפעל הנעשה והנפעל והפועל והנקבה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל ופעל מנקבה.

סא : מהו הפעל הנעשה והנפעל והפועל והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל ופעל מזכר.

סב : מהו הפעל הנעשה והנפעל והפועל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל ופעל מנקבה וזכר.

סג : מהו הפעל הנעשה והנפעל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל מנקבה וזכר.

סד : מהו הפעל הנעשה והפועל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ופעל מנקבה וזכר.

סה : מהו הפעל הנעשה והנפעל והפועל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל ופעל מנקבה וזכר.

פרק : מ.

א : מהו הפעל הנקבה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מנקבה.

ב : מהו הפעל הזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מזכר.

ג : מהו הפעל הנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מנקבה וזכר.

ד : מהו הפעל הנעשה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה.

ה : מהו הפעל הנעשה והנפעל: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל.

ו : מהו הפעל הנעשה והפועל: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ופעל.

ז : מהו הפעל הנעשה והנפעל והפועל: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל ופעל.

ח : מהו הפעל הנעשה והנקבה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מנקבה.

ט : מהו הפעל הנעשה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מזכר.

י : מהו הפעל הנעשה והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה מנקבה וזכר.

יא : מהו הפעל הנעשה והנפעל והנקבה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל מנקבה.

יב : מהו הפעל הנעשה והנפעל והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל מזכר.

יג : מהו הפעל הנעשה והנפעל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל מנקבה וזכר.

יד : מהו הפעל הנעשה והפועל והנקבה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ופעל מנקבה.

טו : מהו הפעל הנעשה והפועל והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ופעל מזכר.

טז : מהו הפעל הנעשה והפועל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ופעל מנקבה וזכר.

יז : מהו הפעל הנעשה והנפעל והפועל והנקבה: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל ופעל מנקבה.

יח : מהו הפעל הנעשה והנפעל והפועל והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל ופעל מזכר.

יט : מהו הפעל הנעשה והנפעל והפועל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל ופעל מנקבה וזכר.

כ : מהו הפעל הנעשה והנפעל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל מנקבה וזכר.

כא : מהו הפעל הנעשה והפועל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ופעל מנקבה וזכר.

כב : מהו הפעל הנעשה והנפעל והפועל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל ופעל מנקבה וזכר.

כג : מהו הפעל הנעשה והנפעל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל מנקבה וזכר.

כד : מהו הפעל הנעשה והפועל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ופעל מנקבה וזכר.

כה : מהו הפעל הנעשה והנפעל והפועל והנקבה והזכר: הוא מה שמורה על ענין שנעשה ונפעל ופעל מנקבה וזכר.

صفحة : ٤٠

١ : ومن بعض جيرانه يستدين ويستقرض
فيحتاج : الى الدين والقرض .
٢ : ومن لا يعرف الا بيته والكنيسة
ولا يعرف الا الطريق الذي بينهما :
ولا يعرف الا الكنيسة والبيت .
٣ : ومن لا يعرف الا الطريق الذي
بين بيته والكنيسة : ولا يعرف الا
الكنيسة والبيت .
٤ : ومن لا يعرف الا الكنيسة والبيت
والطريق الذي بينهما : ولا يعرف
الا الكنيسة والبيت والطريق .
٥ : ومن يعرف الا بيته : ولا يعرف
الا الكنيسة .
٦ : ومن لا يعرف الا الكنيسة : ولا
يعرف الا البيت .
٧ : ومن لا يعرف الا البيت : ولا
يعرف الا الطريق .
٨ : ومن لا يعرف الا الطريق : ولا
يعرف الا الكنيسة .
٩ : ومن لا يعرف الا الكنيسة : ولا
يعرف الا البيت .
١٠ : ومن لا يعرف الا البيت : ولا
يعرف الا الطريق .
١١ : ومن لا يعرف الا الطريق : ولا
يعرف الا الكنيسة .
١٢ : ومن لا يعرف الا الكنيسة : ولا
يعرف الا البيت .
١٣ : ومن لا يعرف الا البيت : ولا
يعرف الا الطريق .
١٤ : ومن لا يعرف الا الطريق : ولا
يعرف الا الكنيسة .
١٥ : ومن لا يعرف الا الكنيسة : ولا
يعرف الا البيت .
١٦ : ومن لا يعرف الا البيت : ولا
يعرف الا الطريق .
١٧ : ومن لا يعرف الا الطريق : ولا
يعرف الا الكنيسة .
١٨ : ومن لا يعرف الا الكنيسة : ولا
يعرف الا البيت .
١٩ : ومن لا يعرف الا البيت : ولا
يعرف الا الطريق .
٢٠ : ومن لا يعرف الا الطريق : ولا
يعرف الا الكنيسة .

ح : وهلم بن يعقوب : بصرى : أبو المثنى .
ط : وهلم بن إسحاق بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو عبد الرحمن : أبو محمد : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
ي : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
يا : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
يب : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
يج : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
يد : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
يه : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
يو : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
يز : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
يح : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
يط : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
ك : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
كا : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
كب : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
كج : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
كد : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
كه : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
كو : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
كز : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
كح : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
كط : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
ل : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
لا : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
لب : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
لج : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
لد : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
له : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
لو : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
لز : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
لح : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
لط : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .
م : وهلم بن عبد الله : أبو يعقوب : أبو إسحاق : أبو عبد الله : أبو الحسن : أبو الفضل : أبو الحسين : أبو الوليد : أبو بكر : أبو عمر : أبو عثمان : أبو الحارث : أبو الربيع .

ܗ̇ܝ : ܐܙܠ ܪܘܒܝܠ ܘܫܟܒ ܥܡ ܒܠܗܐ :
ܦܠܓܬܗ ܕܐܒܘܗܝ . ܘܫܡܥ ܐܝܣܪܝܠ .
ܟܒ : ܘܗܘ̈ܘ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ ܬܪ̈ܥܣܪ .
ܒܢ̈ܝܗ ܕܠܐܐ ܒܘܟܪܗ ܕܝܥܩܘܒ : ܪܘܒܝܠ :
ܘܫܡܥܘܢ : ܘܠܘܝ : ܘܝܗܘܕܐ : ܘܐܝܣܟܪ :
ܘܙܒܘܠܘܢ .
ܟܓ : ܘܒܢ̈ܝܗ ܕܪܚܝܠ : ܝܘܣܦ : ܘܒܢܝܡܝܢ .
ܟܕ : ܘܒܢ̈ܝܗ ܕܒܠܗܐ ܐܡܬܗ ܕܪܚܝܠ :
ܕܢ : ܘܢܦܬܠܝ .
ܟܗ : ܘܒܢ̈ܝܗ ܕܙܠܦܐ ܐܡܬܗ ܕܠܐܐ : ܓܕ :
ܘܐܫܝܪ . ܗܠܝܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ ܕܐܬܝܠܕܘ
ܠܗ ܒܦܕܢ ܕܐܪܡ .
ܟܘ : ܘܐܬܐ ܝܥܩܘܒ ܠܘܬ ܐܝܣܚܩ
ܐܒܘܗܝ : ܠܡܡܪܐ ܠܩܘܪܝܬ ܐܪܒܥ : ܗܝ ܚܒܪܘܢ
ܕܒܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ : ܐܝܟܐ ܕܥܡܪ
ܐܒܪܗܡ ܘܐܝܣܚܩ .
ܟܙ : ܘܗܘܘ ܝܘܡ̈ܘܗܝ ܕܐܝܣܚܩ : ܡܐܐ
ܘܬܡܢܝܢ ܫܢ̈ܝܢ .
ܟܚ : ܘܐܬܢܓܕ ܐܝܣܚܩ ܘܡܝܬ :
ܘܐܬܟܢܫ ܠܥܡܗ ܣܒܐ . ܘܣܒܥ
ܝܘܡܬܐ : ܘܩܒܪܘܗܝ ܥܣܘ ܘܝܥܩܘܒ
ܒܢ̈ܘܗܝ : ܒܩܒܪܐ ܕܒܢܐ ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܗܝ .

ܨܚܚܐ : ܠܘ .

ܐ : ܘܗܠܝܢ ܬܘܠܕ̈ܬܗ ܕܥܣܘ : ܥܣܘ
ܗܘܝܘ ܐܕܘܡ .
ܒ : ܥܣܘ ܢܣܒ ܢܫ̈ܘܗܝ ܡܢ ܒܢ̈ܬ ܟܢܥܢ :
ܠܥܕܐ ܒܪܬܗ ܕܐܝܠܘܢ ܚܬܝܐ : ܘܠܐܗܠܝܒܡܐ ܒܪܬܗ
ܕܥܢܐ ܒܪ ܨܒܥܘܢ ܚܘܝܐ .
ܓ : ܘܠܒܣܡܬ ܒܪܬܗ ܕܐܝܫܡܥܝܠ : ܚܬܗ
ܕܢܒܝܘܬ .
ܕ : ܘܝܠܕܬ ܥܕܐ ܠܥܣܘ : ܠܐܠܝܦܙ .
ܘܒܣܡܬ ܝܠܕܬ ܠܪܥܘܐܝܠ .
ܗ : ܘܐܗܠܝܒܡܐ ܝܠܕܬ ܠܝܥܘܫ : ܘܠܝܥܠܡ :
ܘܠܩܘܪܚ : ܗܠܝܢ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܥܣܘ ܕܐܬܝܠܕܘ
ܠܗ ܒܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ .
ܘ : ܘܕܒܪ ܥܣܘ ܢܫ̈ܘܗܝ : ܘܒܢ̈ܘܗܝ :
ܘܒܢ̈ܬܗ : ܘܟܠ ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܒܝܬܗ ܘܩܢܝܢܗ
ܘܒܥܝܪܗ ܘܟܠܗ ܩܢܝܢܗ ܕܩܢܐ ܒܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ :
ܘܐܙܠ ܠܐܪܥܐ ܕܣܥܝܪ ܡܢ ܩܕܡ ܝܥܩܘܒ
ܐܚܘܗܝ .
ܙ : ܡܛܠ ܕܣܓܝ . ܗܘܐ ܩܢܝܢܗܘܢ ܠܡܥܡܪ
ܐܟܚܕܐ : ܘܠܐ ܡܫܟܚܐ ܗܘܬ ܐܪܥܐ
ܕܬܘܬܒܘܬܗܘܢ ܠܡܣܝܒܪܘ ܐܢܘܢ : ܡܛܠ
ܩܢܝܢܗܘܢ .
ܚ : ܘܝܬܒ ܥܣܘ ܒܛܘܪܐ ܕܣܥܝܪ : ܥܣܘ
ܗܘܝܘ ܐܕܘܡ .
ܛ : ܘܗܠܝܢ ܬܘܠܕ̈ܬܗ ܕܥܣܘ
ܐܒܘܗܘܢ ܕܐܕܘܡܝ̈ܐ : ܒܛܘܪܐ ܕܣܥܝܪ .
ܝ : ܘܗܠܝܢ ܫܡܗ̈ܐ ܕܒܢ̈ܝ ܥܣܘ : ܐܠܝܦܙ
ܒܪ ܥܕܐ ܐܢ̄ܬܬܗ ܕܥܣܘ . ܘܪܥܘܐܝܠ ܒܪ
ܒܣܡܬ : ܐܢ̄ܬܬܗ ܕܥܣܘ .
ܝܐ : ܘܗܘܘ ܒܢ̈ܘܗܝ ܕܐܠܝܦܙ : ܬܝܡܢ :
ܘܐܘܡܪ : ܘܨܦܘ : ܘܓܥܬܡ : ܘܩܢܙ .
ܝܒ : ܘܬܡܢܥ ܗܘܬ ܦܠܓܬܗ ܕܐܠܝܦܙ
ܒܪ ܥܣܘ : ܘܝܠܕܬ ܠܐܠܝܦܙ ܠܥܡܠܝܩ . ܗܠܝܢ
ܒܢ̈ܝ ܥܕܐ ܐܢ̄ܬܬܗ ܕܥܣܘ .
ܝܓ : ܘܗܠܝܢ ܒܢ̈ܝ ܪܥܘܐܝܠ : ܢܚܬ : ܘܙܪܚ :
ܘܫܡܐ : ܘܡܙܐ : ܗܠܝܢ ܒܢ̈ܝ ܒܣܡܬ ܐܢ̄ܬܬܗ
ܕܥܣܘ .
ܝܕ : ܘܗܠܝܢ ܒܢ̈ܝ ܐܗܠܝܒܡܐ : ܒܪܬܗ ܕܥܢܐ

פרק : מ.

א : ואלה המצות אשר צוה יהוה את משה
את בני ישראל בהר סיני ביד משה :
ב : ויהי בחדש השני בשנה השנית
לצאתם מארץ מצרים לאמר :
ג : שאו את ראש כל עדת בני ישראל
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות
כל זכר לגלגלתם :
ד : מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא
בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה
ואהרן :
ה : ואתכם יהיו איש איש למטה איש
ראש לבית אבתיו הוא :
ו : ואלה שמות האנשים אשר יעמדו
אתכם לראובן אליצור בן שדיאור :
ז : לשמעון שלומיאל בן צורישדי :
ח : ליהודה נחשון בן עמינדב :
ט : ליששכר נתנאל בן צוער :
י : לזבולן אליאב בן חלון :
יא : לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד
למנשה גמליאל בן פדהצור :
יב : לבנימן אבידן בן גדעני :
יג : לדן אחיעזר בן עמישדי :
יד : לאשר פגעיאל בן עכרן :
טו : לגד אליסף בן דעואל :
טז : לנפתלי אחירע בן עינן :
יז : אלה קריאי העדה נשיאי מטות
אבתם ראשי אלפי ישראל הם :
יח : ויקחו משה ואהרן את האנשים
האלה אשר נקבו בשמות :
יט : ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש
השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם
במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה
לגלגלתם :
כ : כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם
במדבר סיני :
כא : ויהי פקודיהם למטה ראובן בכור
ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם
במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
כב : פקודיהם למטה שמעון תולדתם
למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר
שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא :
כג : פקודיהם למטה שמעון חמשים
ותשעת אלפים ושלש מאות :
כד : לבני גד תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא :
כה : פקודיהם למטה גד חמשה וארבעים
אלף ושש מאות וחמשים :
כו : לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא :
כז : פקודיהם למטה יהודה ששים וארבעה
אלף ושש מאות :
כח : לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא :
כט : פקודיהם למטה יששכר חמשים
וארבעת אלפים ושש מאות :
ל : לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא :
לא : פקודיהם למטה זבולן שבעה וחמשים
אלף וארבע מאות :
לב : לבני יוסף לבני אפרים תולדתם
למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן
עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא :
לג : פקודיהם למטה אפרים מאה אלף
ושלשים אלף וחמש מאות :
לד : לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא :
לה : פקודיהם למטה מנשה שנים
ושלשים אלף ומאתים :
לו : לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא :
לז : פקודיהם למטה בנימן חמשה
ושלשים אלף וארבע מאות :
לח : לבני דן תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא :
לט : פקודיהם למטה דן שנים וששים
אלף ושבע מאות :
מ : לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא :
מא : פקודיהם למטה אשר אחד וארבעים
אלף וחמש מאות :
מב : לבני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית
אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה
ומעלה כל יצא צבא :
מג : פקודיהם למטה נפתלי שלשה
וחמשים אלף וארבע מאות :
מד : אלה הפקודים אשר פקד משה
ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש
איש לבית אבתם היו :
מה : ויהי כל פקודי בני ישראל לבית
אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא
צבא בישראל :
מו : ויהי כל הפקודים ששים אלף
וחמש מאות ושלשת אלפים וחמשים :
מז : והלוים למטה אבתם לא התפקדו
בתוכם :
מח : וידבר יהוה אל משה לאמר :
מט : אך את מטה לוי לא תפקד ואת
ראשם לא תשא בתוך בני ישראל :
נ : והפקד את הלוים על משכן העדות
ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו
את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו
אתו וסביב למשכן יחנו :
נא : ובנסע המשכן יורידו הלוים אתו
והקים הלוים את המשכן וזר הקרב יומת :
נב : ובני ישראל יחנו איש על מחנהו
ואיש על דגלו לצבאתם :
נג : והלוים יחנו סביב למשכן העדות
ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל
ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות :
נד : ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה
יהוה את משה כן עשו :

ܝܒ : ܐܣܓܘ ܥܠܝ ܛܒ ܡܘܗܪܐ
ܘܡܘܗܒܬܐ : ܘܐܬܠ ܐܝܟܢܐ ܕܬܐܡܪܘܢ ܠܝ :
ܘܗܒܘ ܠܝ ܛܠܝܬܐ ܗܕܐ ܠܐܢܬܬܐ .

ܝܓ : ܘܥܢܘ ܒܢܝ ܝܥܩܘܒ ܠܫܟܝܡ
ܘܠܚܡܘܪ ܐܒܘܗܝ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܒܢܟܠܐ :
ܥܠ ܕܛܠܦܘ ܠܕܝܢܐ ܚܬܗܘܢ .

ܝܕ : ܘܐܡܪܘ : ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܠܡܥܒܕ
ܨܒܘܬܐ ܗܕܐ : ܠܡܬܠ ܚܬܢ ܠܓܒܪܐ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܥܘܪܠܘܬܐ : ܡܛܠ ܕܚܣܕܐ ܗܝ ܠܢ .

ܝܗ : ܒܪܡ ܒܗܕܐ ܢܬܛܦܝܣ ܠܟܘܢ ܐܢ
ܗܘ ܕܬܗܘܘܢ ܐܟܘܬܢ : ܘܬܓܙܪܘܢ ܟܠ
ܕܟܪܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܚܢܢ ܓܙܝܪܝܢ .

ܝܘ : ܢܬܠ ܠܟܘܢ ܒܢܬܢ : ܘܒܢܬܟܘܢ ܢܣܒ
ܠܢ : ܘܢܬܒ ܥܡܟܘܢ : ܘܢܗܘܐ ܥܡܐ ܚܕ .

ܝܙ : ܘܐܢ ܠܐ ܬܫܡܥܘܢ ܠܡܓܙܪ : ܢܕܒܪ
ܒܪܬܢ ܘܢܐܙܠ .

ܝܚ : ܘܫܦܪ ܡܠܝܗܘܢ ܒܥܝܢܝ ܚܡܘܪ
ܘܒܥܝܢܝ ܫܟܝܡ ܒܪܗ .

ܝܛ : ܘܠܐ ܐܘܚܪ ܥܠܝܡܐ ܠܡܥܒܕܗ
ܠܦܬܓܡܐ : ܡܛܠ ܕܐܬܪܥܝ ܗܘܐ ܒܒܪܬܗ
ܕܝܥܩܘܒ : ܘܗܘ ܝܩܝܪ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗ ܒܝܬ
ܐܒܘܗܝ .

ܟ : ܘܐܬܐ ܚܡܘܪ ܘܫܟܝܡ ܒܪܗ ܠܬܪܥܐ
ܕܡܕܝܢܬܗܘܢ : ܘܡܠܠܘ ܥܡ ܐܢܫܐ
ܕܡܕܝܢܬܗܘܢ : ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ .

ܟܐ : ܓܒܪܐ ܗܠܝܢ ܫܠܡܝܢ ܐܢܘܢ ܥܡܢ :
ܢܬܒܘܢ ܒܐܪܥܐ ܘܢܬܬܓܪܘܢ ܒܗ : ܘܐܪܥܐ
ܗܐ ܦܬܝܐ ܩܕܡܝܗܘܢ . ܒܢܬܗܘܢ
ܢܣܒ ܠܢ ܠܢܫܐ : ܘܒܢܬܢ ܢܬܠ ܠܗܘܢ .

ܟܒ : ܒܪܡ ܒܗܕܐ ܢܬܛܦܝܣܘܢ ܠܢ
ܓܒܪܐ ܕܢܬܒܘܢ ܥܡܢ : ܘܢܗܘܐ ܥܡܐ ܚܕ :
ܟܕ ܓܙܪܝܢ ܚܢܢ ܟܠ ܕܟܪܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܓܙܝܪܝܢ .

ܟܓ : ܩܢܝܢܗܘܢ ܘܩܢܝܢܗܘܢ ܘܟܠܗ
ܒܥܝܪܗܘܢ : ܗܐ ܕܝܠܢ ܐܢܘܢ . ܒܪܡ ܢܬܛܦܝܣ
ܠܗܘܢ : ܘܢܬܒܘܢ ܥܡܢ .

ܟܕ : ܘܫܡܥܘ ܡܢ ܚܡܘܪ ܘܡܢ ܫܟܝܡ
ܒܪܗ : ܟܠ ܢܦܩܝ ܬܪܥܐ ܕܡܕܝܢܬܗ :
ܘܓܙܪܘ ܟܠ ܕܟܪܐ ܟܠ ܢܦܩܝ ܬܪܥܐ
ܕܡܕܝܢܬܗ .

ܟܗ : ܘܗܘܐ ܒܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܟܕ ܟܐܒܝܢ
ܗܘܘ ܟܐܒܐ : ܢܣܒܘ ܬܪܝܢ ܒܢܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ :
ܫܡܥܘܢ ܘܠܘܝ ܐܚܝܗ ܕܕܝܢܐ : ܓܒܪ ܣܝܦܗ :
ܘܥܠܘ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܒܫܠܝܐ : ܘܩܛܠܘ ܟܠ ܕܟܪܐ .

ܟܘ : ܘܠܚܡܘܪ ܘܠܫܟܝܡ ܒܪܗ ܩܛܠܘ
ܒܦܘܡܐ ܕܣܝܦܐ : ܘܕܒܪܘܗ ܠܕܝܢܐ ܚܬܗܘܢ
ܡܢ ܒܝܬ ܫܟܝܡ : ܘܢܦܩܘ .

ܟܙ : ܘܥܠܘ ܒܢܝ ܝܥܩܘܒ ܥܠ ܩܛܝܠܐ :
ܘܒܙܘ ܡܕܝܢܬܐ : ܥܠ ܕܛܠܦܘܗ ܠܕܝܢܐ
ܚܬܗܘܢ .

ܟܚ : ܘܥܢܗܘܢ : ܘܬܘܪܝܗܘܢ :
ܘܚܡܪܝܗܘܢ ܕܒܡܕܝܢܬܐ ܘܕܒܚܩܠܐ ܕܒܪܘ .

ܟܛ : ܘܟܠܗ ܚܝܠܗܘܢ ܘܟܠܗ
ܛܦܠܗܘܢ : ܘܠܢܫܝܗܘܢ ܫܒܘ . ܘܒܙܘ ܟܠ
ܕܐܝܬ ܒܡܕܝܢܬܐ .

ܠ : ܘܐܡܪ ܝܥܩܘܒ ܠܫܡܥܘܢ ܘܠܠܘܝ :
ܐܥܟܪܬܘܢܝ : ܕܐܒܐܫܬܘܢ ܠܝ ܒܟܠ ܥܡܘܪܝܗ
ܕܐܪܥܐ : ܒܟܠ ܟܢܥܢܝܐ ܘܒܟܠ ܦܪܙܝܐ . ܘܐܢܐ
ܡܢܝܢ ܐܢܐ ܒܡܢܝܢܐ . ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܥܠܝ ܘܡܚܝܢ
ܠܝ : ܘܐܒܕ ܐܢܐ ܘܒܝܬܝ .

ܠܐ : ܘܐܡܪܘ ܐܝܟ ܙܢܝܬܐ ܢܬܥܒܕ ܠܚܬܢ .

ولهم فتحتها: فصار أمر أبيها فعجب.
لح : فبعث يوشع من خشب: وأصب
أجمعون، فحمع جميع بني يثرو.
مد : فأبى صبيا فمشى مع بني سعود
ذيب: فجاء: فجاء مع كل واحد
فحمع: فجاء بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
مه : وأتى أصحاب نعمة وأتوا
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
مو : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
مز : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
مح : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
مط : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
ن : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
نا : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
نب : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
نج : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.

صفحة : لج .

١ : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
٢ : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
٣ : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
٤ : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
٥ : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
٦ : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
٧ : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
٨ : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
٩ : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.
١٠ : وأتى بنو يثرو لتعلم حرب
فحمع: فجاء مع كل واحد فحمع
جميع بني يثرو: فجاء مع كل
أبيا سعد فجاء فحمع جميع بني
يثرو.

ركوع : ١٢٨ .

١ : ٱتىٰ أمر الله فلا تستعجلوه : سبحانه وتعالىٰ عما يشركون : ٢ : ينزل الملائكة بالروح من أمره : الوحي على من يشاء من عباده : أن أنذروا : خوفوا الناس : أنه لا إله إلا أنا : فاتقون : فخافون . ٣ : خلق السموات والأرض بالحق : تنزيها عن العبث : تعالىٰ عما يشركون . ٤ : خلق الإنسان من نطفة : ضعيفة مهينة : فإذا هو خصيم : شديد الخصومة : مبين : ظاهر الخصومة بالباطل . ٥ : والأنعام : الإبل والبقر والغنم : خلقها : لكم فيها دفء : ما يدفئكم من الأكسية والأخبية : ومنافع : في نسلها وألبانها : ومنها تأكلون : ٦ : ولكم فيها جمال : زينة : حين تريحون : تردونها بالعشي إلى مراحها : وحين تسرحون : ترسلونها بالغداة إلى مراعيها . ٧ : وتحمل أثقالكم : أحمالكم : إلى بلد لم تكونوا بالغيه : واصليه : إلا بشق الأنفس : بجهد المشقة . إن ربكم لرؤف رحيم : حيث خلق لكم هذه الأشياء . ٨ : والخيل والبغال والحمير : خلقها : لتركبوها وزينة : ولكم فيها منافع غير ذلك . ويخلق ما لا تعلمون : من الأشياء التي لم تشاهدوها . ٩ : وعلى الله قصد السبيل : بيان الطريق المستقيم : ومنها : ومن السبيل : جائر : عادل عن القصد . ولو شاء لهداكم أجمعين : إلى الحق . ١٠ : هو الذي أنزل من السماء ماء لكم منه شراب : ما تشربونه : ومنه شجر : ما ترعاه مواشيكم . فيه تسيمون : ترعون مواشيكم . ١١ : ينبت لكم به الزرع : ما تزرعونه : والزيتون والنخيل والأعناب : وغير ذلك من كل الثمرات . إن في ذلك لآية : دلالة على قدرة الله تعالىٰ : لقوم يتفكرون : في صنع الله تعالىٰ . ١٢ : وسخر لكم الليل والنهار : جعلهما مذللين لمنافعكم : والشمس والقمر : جعلهما يطلعان ويغربان لمصالحكم : والنجوم : رفعها في السماء : مسخرات : مذللات لمنافعكم : بأمره : بإرادته . إن في ذلك لآيات : دلالات على قدرة الله تعالىٰ : لقوم يعقلون : يتدبرون . ١٣ : وما ذرأ : خلق : لكم في الأرض : من الدواب والثمار والمعادن : مختلفا ألوانه : أصنافه . إن في ذلك لآية : دلالة على قدرة الله تعالىٰ : لقوم يذكرون : يتعظون . ١٤ : وهو الذي سخر البحر : ذلله لكم بالسفن والدواب : لتأكلوا منه لحما طريا : هو السمك : وتستخرجوا منه حلية تلبسونها : هي اللؤلؤ والمرجان : وترى الفلك : السفن : مواخر فيه : جواري تشق الماء بجريها بريح تسوقها : ولتبتغوا من فضله : من رزقه بالتجارة : ولعلكم تشكرون : نعمه عليكم . ١٥ : وألقى في الأرض رواسي : جبالا ثوابت : أن تميد بكم : كراهة أن تميل بكم : وأنهارا : وجعل فيها أنهارا : وسبلا : طرقا : لعلكم تهتدون : إلى مقاصدكم . ١٦ : وعلامات : يستدل بها على الطرق : وبالنجم : بالجنس : هم يهتدون : في ظلمات البر والبحر . ١٧ : أفمن يخلق : الله : كمن لا يخلق : الأصنام : أفلا تذكرون : فتعلموا أن الخالق لا يشبه المخلوق . ١٨ : وإن تعدوا نعمة الله : لا تطيقوا إحصاءها : لا تحصوها عدا : لا تطيقوا عدها : إن الله لغفور رحيم : حيث يتجاوز عن تقصيركم في شكر نعمه . ١٩ : والله يعلم ما تسرون : في قلوبكم : وما تعلنون : بألسنتكم . ٢٠ : والذين يدعون : يعبدون : من دون الله : الأصنام : لا يخلقون شيئا : لعجزهم : وهم يخلقون : يصورون من الحجارة وغيرها . ٢١ : أموات : لا أرواح فيها : غير أحياء : لا تسمع ولا تبصر : وما يشعرون : أيان يبعثون : متى يبعثون . ٢٢ : إلهكم إله واحد : لا شريك له : فالذين لا يؤمنون بالآخرة : بالبعث : قلوبهم منكرة : جاحدة للوحدانية : وهم مستكبرون : عن الإيمان . ٢٣ : لا جرم : حقا : أن الله يعلم ما يسرون وما يعلنون : فيجازيهم عليه . إنه لا يحب المستكبرين : عن الإيمان . ٢٤ : وإذا قيل لهم ماذا أنزل ربكم : على محمد : قالوا أساطير الأولين : أكاذيبهم . ٢٥ : ليحملوا أوزارهم : آثامهم : كاملة يوم القيامة : ومن أوزار الذين يضلونهم : بغير علم : بغير ما يعلمون : من الأباطيل : ألا ساء ما يزرون : بئس ما يحملون . ٢٦ : قد مكر الذين من قبلهم : كنمرود : فأتى الله بنيانهم : أمرهم : من القواعد : أساطينه : فخر عليهم السقف من فوقهم : فسقط عليهم وعلى من تحته : وأتاهم العذاب من حيث لا يشعرون : لا يعلمون . ٢٧ : ثم يوم القيامة يخزيهم : يذلهم بالعذاب : ويقول أين شركائي : على زعمكم : الذين كنتم تشاقون فيهم : تخالفون المؤمنين بسببهم . قال الذين أوتوا العلم : الأنبياء والمؤمنون : إن الخزي اليوم والسوء : العذاب : على الكافرين . ٢٨ : الذين تتوفاهم الملائكة : تقبض أرواحهم : ظالمي أنفسهم : بالكفر والمعاصي : فألقوا السلم : استسلموا عند الموت : وقالوا ما كنا نعمل من سوء : شرك : بلى إن الله عليم بما كنتم تعملون : من الشرك . ٢٩ : فادخلوا أبواب جهنم خالدين فيها : مقدرين الخلود فيها : فلبئس مثوى المتكبرين : عن الإيمان . ٣٠ : وقيل للذين اتقوا ماذا أنزل ربكم : على محمد : قالوا خيرا : أنزل خيرا . للذين أحسنوا في هذه الدنيا بالطاعة حسنة : مثوبة . ولدار الآخرة خير : من الدنيا وما فيها . ولنعم دار المتقين : هي . ٣١ : جنات عدن : بساتين إقامة : يدخلونها تجري من تحتها الأنهار : لهم فيها ما يشاءون : من النعيم . كذلك يجزي الله المتقين : عن الشرك . ٣٢ : الذين تتوفاهم الملائكة طيبين : بالإيمان والعمل الصالح : يقولون سلام عليكم : تحية لهم عند الموت : ادخلوا الجنة بما كنتم تعملون : من الطاعات . ٣٣ : هل ينظرون : ينتظر كفار مكة : إلا أن تأتيهم الملائكة : لقبض أرواحهم : أو يأتي أمر ربك : بعذابهم : كذلك فعل الذين من قبلهم : من الأمم الخالية : وما ظلمهم الله : بإهلاكهم : ولكن كانوا أنفسهم يظلمون : بالكفر والمعاصي . ٣٤ : فأصابهم سيئات ما عملوا : جزاؤها : وحاق بهم : نزل بهم وأحاط : ما كانوا به يستهزئون : من العذاب . ٣٥ : وقال الذين أشركوا : لما رأوا العذاب : لو شاء الله ما عبدنا من دونه من شيء نحن ولا آباؤنا : الأصنام : ولا حرمنا من دونه من شيء : كالبحيرة والسائبة . كذلك فعل الذين من قبلهم : من الأمم الخالية : فهل على الرسل إلا البلاغ المبين : التبليغ الواضح . ٣٦ : ولقد بعثنا في كل أمة رسولا : إلى أممهم : أن اعبدوا الله : وحدوه : واجتنبوا الطاغوت : الشيطان أو الأصنام : فمنهم من هدى الله : للإيمان : ومنهم من حقت عليه الضلالة : فمات على الكفر : فسيروا في الأرض : يا أهل مكة : فانظروا كيف كان عاقبة المكذبين : الأمم الخالية . ٣٧ : إن تحرص على هداهم : يا محمد : فإن الله لا يهدي من يضل : من أضله الله : وما لهم من ناصرين : مانعين من العذاب . ٣٨ : وأقسموا بالله جهد أيمانهم : حلفوا بأغلظ الأيمان : لا يبعث الله من يموت : بلى : يبعثهم : وعدا عليه حقا : ولكن أكثر الناس لا يعلمون : ذلك . ٣٩ : ليبين لهم الذي يختلفون فيه : من أمر البعث : وليعلم الذين كفروا أنهم كانوا كاذبين : في إنكارهم البعث . ٤٠ : إنما قولنا لشيء : نريد إيجاده : إذا أردناه : أن نقول له كن فيكون : فهو يوجد عقيب قولنا له كن من غير توقف . ٤١ : والذين هاجروا في الله : لأجل دينه : من بعد ما ظلموا : بالأذى من المشركين : لنبوئنهم في الدنيا حسنة : لنعطينهم في المدينة منزلا حسنا : ولأجر الآخرة أكبر : مما أعطوا في الدنيا : لو كانوا يعلمون : ذلك . ٤٢ : الذين صبروا : على أذى المشركين : وعلى هجرة الأوطان : وعلى ربهم يتوكلون : في أمورهم . ٤٣ : وما أرسلنا من قبلك : يا محمد : إلا رجالا نوحي إليهم : كما أوحينا إليك : فاسألوا أهل الذكر : العلماء بالكتب السالفة : إن كنتم لا تعلمون : ذلك . ٤٤ : بالبينات : متعلق بأرسلنا : والزبر : الكتب : وأنزلنا إليك الذكر : القرآن : لتبين للناس ما نزل إليهم : من الأحكام : ولعلهم يتفكرون : فيعتبروا . ٤٥ : أفأمن الذين مكروا السيئات : المكرات السيئة : أن يخسف الله بهم الأرض : كما خسف بقارون : أو يأتيهم العذاب من حيث لا يشعرون : لا يعلمون . ٤٦ : أو يأخذهم في تقلبهم : في أسفارهم : فما هم بمعجزين : بفائتين العذاب . ٤٧ : أو يأخذهم على تخوف : تنقص من أموالهم وأنفسهم : فإن ربكم لرؤف رحيم : حيث لم يعاجلكم بالعقوبة . ٤٨ : أولم يروا إلى ما خلق الله من شيء : كالجبال والشجر : يتفيأ ظلاله : يميل من جانب إلى جانب . عن اليمين والشمال : جمع يمين وشمال . سجدا لله : خاضعين له : وهم داخرون : صاغرون . ٤٩ : ولله يسجد ما في السموات وما في الأرض من دابة : تدب على الأرض : والملائكة : خصهم بالذكر لفضلهم : وهم لا يستكبرون : عن عبادته . ٥٠ : يخافون ربهم من فوقهم : استئناف بوصفهم بالاستعلاء : ويفعلون ما يؤمرون : به من الطاعة . ٥١ : وقال الله لا تتخذوا إلهين اثنين : تأكيد لما سبق : إنما هو إله واحد : لا شريك له : فإياي فارهبون : فخافون . ٥٢ : وله ما في السموات والأرض : خلقا وملكا وعبيدا : وله الدين واصبا : دائما : أفغير الله تتقون : تخافون أن لا يكشف ما بكم من الضر . ٥٣ : وما بكم من نعمة : من صحة وسعة وغيرهما : فمن الله : وحده : ثم إذا مسكم الضر : الفقر والمرض : فإليه تجأرون : ترفعون أصواتكم بالدعاء والتضرع . ٥٤ : ثم إذا كشف الضر عنكم : بدعائكم : إذا فريق منكم بربهم يشركون : بعبادة غيره . ٥٥ : ليكفروا بما آتيناهم : من النعمة بكشف الضر عنهم : فتمتعوا : أمر تهديد : فسوف تعلمون : عاقبة ذلك . ٥٦ : ويجعلون : أي المشركون : لما لا يعلمون : أنه لا يضر ولا ينفع : وهو الأصنام : نصيبا مما رزقناهم : من الحرث والأنعام : تالله لتسألن : سؤال توبيخ : عما كنتم تفترون : من أنها آلهة . ٥٧ : ويجعلون لله البنات : قالوا الملائكة بنات الله : سبحانه : تنزيها له عما يقولون : ولهم ما يشتهون : البنون . ٥٨ : وإذا بشر أحدهم بالأنثى : ولد له بنت : ظل وجهه مسودا : متغيرا من الكآبة : وهو كظيم : ممتلئ غما . ٥٩ : يتوارى من القوم : يختفي منهم : من سوء ما بشر به : أيمسكه : يتركه : على هون : ذل : أم يدسه في التراب : يدفنه حيا : ألا ساء ما يحكمون : بئس ما يحكمون به . ٦٠ : للذين لا يؤمنون بالآخرة : بالبعث : مثل السوء : صفة السوء : وهي الحاجة إلى الولد : ولله المثل الأعلى : الصفة العليا : وهي الغنى عن كل شيء : وهو العزيز : في ملكه : الحكيم : في صنعه . ٦١ : ولو يؤاخذ الله الناس بظلمهم : بالمعاصي : ما ترك على ظهرها : على الأرض : من دابة : نسمة تدب عليها : ولكن يؤخرهم إلى أجل مسمى : وقت معين : فإذا جاء أجلهم : وقت موتهم : لا يستأخرون : عنه ساعة : لا يتأخرون عنه ساعة . ٦٢ : ويجعلون لله ما يكرهون : لأنفسهم : من البنات والشركاء في الرياسة : وتصف ألسنتهم الكذب : قولهم الحسنى لهم عند الله : أن لهم الجنة . لا جرم : حقا : أن لهم النار وأنهم مفرطون : متروكون في النار . ٦٣ : تالله لقد أرسلنا إلى أمم من قبلك : يا محمد : فزين لهم الشيطان أعمالهم : السيئة : فهو وليهم اليوم : ناصرهم في الدنيا : أو يوم القيامة : ولهم عذاب أليم : موجع . ٦٤ : وما أنزلنا عليك الكتاب : القرآن : إلا لتبين لهم الذي اختلفوا فيه : من أمر الدين : وهدى ورحمة : عطف على محل لتبين : لقوم يؤمنون : به . ٦٥ : والله أنزل من السماء ماء فأحيا به الأرض : بالنبات : بعد موتها : يبسها : إن في ذلك لآية : دلالة على قدرة الله تعالىٰ : لقوم يسمعون : سماع تدبر واتعاظ . ٦٦ : وإن لكم في الأنعام لعبرة : دلالة على قدرة الله تعالىٰ : نسقيكم مما في بطونه : من اللبن : ولكم فيها منافع كثيرة : غير ما ذكر : ومنها تأكلون : ٦٧ : ومن ثمرات النخيل والأعناب : جمع ثمرة : تتخذون منه سكرا : خمرا : ورزقا حسنا : كالخل والدبس والتمر والزبيب : إن في ذلك لآية : دلالة على قدرة الله تعالىٰ : لقوم يعقلون : ٦٨ : وأوحى ربك إلى النحل : ألهمها : أن اتخذي من الجبال بيوتا : تسكنينها : ومن الشجر : مما يعرشون : يبنون لك من الكروم وغيرها : ٦٩ : ثم كلي من كل الثمرات : مما تشتهين : فاسلكي سبل ربك : طرقه في الجبال والشجر : ذللا : جمع ذلول : حال من السبل : أي منقادة لك : يخرج من بطونها شراب : هو العسل : مختلف ألوانه : أصنافه : فيه شفاء للناس : من الأمراض : إن في ذلك لآية : دلالة على قدرة الله تعالىٰ : لقوم يتفكرون : في صنع الله تعالىٰ . ٧٠ : والله خلقكم : ولم تكونوا شيئا : ثم يتوفاكم : عند انقضاء آجالكم : ومنكم من يرد إلى أرذل العمر : أخسه وأدونه : لكيلا يعلم بعد علم شيئا : فينسى ما علمه : إن الله عليم : بخلقه : قدير : على ما يشاء . ٧١ : والله فضل بعضكم على بعض في الرزق : فمنكم الغني والفقير والمملوك والمالك : فما الذين فضلوا : في الرزق : برادي رزقهم : بمعطي رزقهم : على ما ملكت أيمانهم : من المماليك : فهم فيه سواء : أي المماليك ليسوا شركاء لمالكيهم في رزقهم : أفبنعمة الله يجحدون : بالإشراك به . ٧٢ : والله جعل لكم من أنفسكم أزواجا : نساء من جنسكم : وجعل لكم من أزواجكم بنين وحفدة : أولاد الأولاد : ورزقكم من الطيبات : كالحلال : أفبالباطل : الأصنام : يؤمنون : وبنعمة الله هم يكفرون : بإشراكهم . ٧٣ : ويعبدون من دون الله : الأصنام : ما لا يملك لهم رزقا من السموات والأرض شيئا : بدل من رزقا : ولا يستطيعون : ذلك . ٧٤ : فلا تضربوا لله الأمثال : فلا تجعلوا له أشباها : إن الله يعلم : أن لا مثل له : وأنتم لا تعلمون : ذلك . ٧٥ : ضرب الله مثلا عبدا مملوكا لا يقدر على شيء : لعجزه : ومن رزقناه منا رزقا حسنا : كالحر المالك : فهو ينفق منه سرا وجهرا : هل يستوون : العبد والحر : الحمد لله : على ما علمنا من بطلان الشرك : بل أكثرهم لا يعلمون : ذلك . ٧٦ : وضرب الله مثلا رجلين : الكافر والمؤمن : أحدهما أبكم : لا يسمع ولا ينطق : لا يقدر على شيء : وهو كل على مولاه : ثقل عليه : أينما يوجهه : يرسله في حاجة : لا يأت بخير : هل يستوي هو : الأبكم : ومن يأمر بالعدل : وهو المؤمن : وهو على صراط مستقيم : طريق الحق . ٧٧ : ولله غيب السموات والأرض : ما غاب عن العباد علمه : وما أمر الساعة : القيامة : إلا كلمح البصر : في سرعة مجيئها : أو هو أقرب : منه : إن الله على كل شيء قدير : ٧٨ : والله أخرجكم من بطون أمهاتكم لا تعلمون شيئا : حال : وجعل لكم السمع والأبصار والأفئدة : القلوب : لعلكم تشكرون : نعمه عليكم . ٧٩ : ألم يروا إلى الطير مسخرات : مذللات للطيران : في جو السماء : ما يمسكهن : عن الوقوع : إلا الله : بقدرته : إن في ذلك لآيات : دلالات على قدرة الله تعالىٰ : لقوم يؤمنون : يصدقون . ٨٠ : والله جعل لكم من بيوتكم سكنا : تسكنون فيها : وجعل لكم من جلود الأنعام بيوتا : كالخيام : تستخفونها : تجدونها خفيفة : يوم ظعنكم : سفركم : ويوم إقامتكم : حضركم : ومن أصوافها وأوبارها وأشعارها : جمع وبر وشعر : أثاثا : متاعا : وبلاغا : تتبلغون به : إلى حين : إلى الموت أو القيامة . ٨١ : والله جعل لكم مما خلق ظلالا : كالأشجار والجبال والبيوت : وجعل لكم من الجبال أكنانا : مواضع تسكنون فيها : كالمغارات : وجعل لكم سرابيل : قمصا : تقيكم الحر : وسرابيل تقيكم بأسكم : الحرب : كذلك يتم نعمته عليكم : بالهداية للإسلام : لعلكم تسلمون : تخلصون لله بالتوحيد . ٨٢ : فإن تولوا : عن الإيمان : فإنما عليك البلاغ المبين : التبليغ الواضح . ٨٣ : يعرفون نعمة الله : بالإقرار بأنها منه : ثم ينكرونها : بإشراكهم به : وأكثرهم الكافرون : بها . ٨٤ : ويوم نبعث من كل أمة شهيدا : نبيها يشهد لها أو عليها : ثم لا يؤذن للذين كفروا : في الاعتذار : ولا هم يستعتبون : يطلب منهم العتبى : الرجوع إلى ما يحبه الله . ٨٥ : وإذا رأى الذين ظلموا العذاب : النار : فلا يخفف عنهم : ساعة : ولا هم ينظرون : يمهلون . ٨٦ : وإذا رأى الذين أشركوا شركاءهم : الأصنام : قالوا ربنا هؤلاء شركاؤنا الذين كنا ندعو من دونك : نعبدهم : فألقوا إليهم القول : فقال لهم الأصنام : إنكم لكاذبون : في عبادتكم إيانا . ٨٧ : وألقوا إلى الله يومئذ السلم : استسلموا لحكمه : وضل عنهم ما كانوا يفترون : من أن الأصنام تشفع لهم . ٨٨ : الذين كفروا وصدوا عن سبيل الله : دينه : زدناهم عذابا فوق العذاب : بسبب إفسادهم غيرهم : بما كانوا يفسدون : بصدهم الناس عن الإيمان . ٨٩ : ويوم نبعث في كل أمة شهيدا عليهم من أنفسهم : نبيهم يشهد عليهم بما فعلوا : وجئنا بك شهيدا على هؤلاء : أمتك : ونزلنا عليك الكتاب : القرآن : تبيانا لكل شيء : من أمور الدين : وهدى ورحمة وبشرى : للمسلمين . ٩٠ : إن الله يأمر بالعدل : التوسط في الأمور : والإحسان : إلى الناس : وإيتاء ذي القربى : صلة الرحم : وينهى عن الفحشاء : الزنا : والمنكر : ما لا يعرف في الشرع : والبغي : الظلم : يعظكم : بما تقبلونه : لعلكم تذكرون : تتعظون . ٩١ : وأوفوا بعهد الله : ما عاهدتم عليه : إذا عاهدتم : ولا تنقضوا الأيمان : بالحلف : بعد توكيدها : بذكر الله عليها : وقد جعلتم الله عليكم كفيلا : شاهدا بالوفاء : إن الله يعلم ما تفعلون : من الوفاء وعدمه . ٩٢ : ولا تكونوا كالتي نقضت غزلها : كامرأة حمقاء كانت بمكة : من بعد قوة : إبرام : أنكاثا : جمع نكث : ما ينكث فتله : تتخذون أيمانكم دخلا بينكم : غشا وخديعة : أن تكون أمة : جماعة : هي أربى : أكثر عددا : من أمة : جماعة : إنما يبلوكم الله به : يختبركم بالأمر بالوفاء : وليبينن لكم يوم القيامة ما كنتم فيه تختلفون : من أمر الدين . ٩٣ : ولو شاء الله لجعلكم أمة واحدة : على دين واحد : ولكن يضل من يشاء : عن الهدى : ويهدي من يشاء : إليه : ولتسألن عما كنتم تعملون : في الدنيا . ٩٤ : ولا تتخذوا أيمانكم دخلا بينكم : كرر تأكيدا : فتزل قدم : عن الإسلام : بعد ثبوتها : عليه : وتذوقوا السوء : العذاب في الدنيا : بصدكم عن سبيل الله : دينه : ولكم عذاب عظيم : في الآخرة . ٩٥ : ولا تشتروا بعهد الله ثمنا قليلا : لا تأخذوا على الوفاء به عوضا يسيرا من الدنيا : إنما عند الله هو خير لكم : من الدنيا وما فيها : إن كنتم تعلمون : ذلك . ٩٦ : ما عندكم : من الدنيا : ينفد : يفنى : وما عند الله : من الثواب : باق : دائم : ولنجزين الذين صبروا : على الطاعات وعن المعاصي : أجرهم بأحسن ما كانوا يعملون : من الطاعات . ٩٧ : من عمل صالحا : ذكرا أو أنثى : وهو مؤمن : بشرط الإيمان : فلنحيينه حياة طيبة : في الجنة : ولنجزينهم أجرهم بأحسن ما كانوا يعملون : من الطاعات . ٩٨ : فإذا قرأت القرآن : أردت قراءته : فاستعذ بالله : قل أعوذ بالله من الشيطان الرجيم : المطرود من رحمة الله . ٩٩ : إنه ليس له سلطان : تسلط بإغواء : على الذين آمنوا وعلى ربهم يتوكلون : في أمورهم . ١٠٠ : إنما سلطانه : تسلطه بالإغواء : على الذين يتولونه : يطيعونه : والذين هم به مشركون : بسببه . ١٠١ : وإذا بدلنا آية مكان آية : بالنسخ : والله أعلم بما ينزل : من الأحكام : قالوا : كفار مكة : لرسول الله ﷺ : إنما أنت مفتر : كاذب : بل أكثرهم لا يعلمون : ما ينزل . ١٠٢ : قل : لهم : نزله روح القدس : جبريل : من ربك بالحق : متعلق بنزله : ليثبت الذين آمنوا : على الإيمان : وهدى وبشرى : للمسلمين . ١٠٣ : ولقد نعلم أنهم يقولون : كفار مكة : إنما يعلمه بشر : قيل غلام حويطب بن عبد العزى : لسان الذي يلحدون إليه : يميلون إليه : أعجمي : وهذا لسان عربي مبين : فصيح . ١٠٤ : إن الذين لا يؤمنون بآيات الله : القرآن : لا يهديهم الله : إلى الإيمان : ولهم عذاب أليم : موجع . ١٠٥ : إنما يفتري الكذب : على الله : الذين لا يؤمنون بآيات الله : القرآن : وأولئك هم الكاذبون : حصر الكذب فيهم لتعمدهم إياه مع علمهم بقبحه . ١٠٦ : من كفر بالله من بعد إيمانه : فعليه غضب من الله ولهم عذاب عظيم : إلا من أكره : على الكفر : وقلبه مطمئن بالإيمان : فلا شيء عليه . ١٠٧ : ذلك : الكفر : بأنهم استحبوا الحياة الدنيا على الآخرة : آثروها عليها : وأن الله لا يهدي القوم الكافرين : إلى الإيمان . ١٠٨ : أولئك الذين طبع الله على قلوبهم : ختم عليها : وسمعهم وأبصارهم : فلا يسمعون ولا يبصرون : الحق : وأولئك هم الغافلون : عما يراد بهم . ١٠٩ : لا جرم : حقا : أنهم في الآخرة هم الخاسرون : الذين خسروا أنفسهم . ١١٠ : ثم إن ربك للذين هاجروا من بعد ما فتنوا : عذبوا على الكفر : ثم جاهدوا : الكفار : وصبروا : على الجهاد وغيره : إن ربك من بعدها : من بعد الهجرة : لغفور رحيم : لهم . ١١١ : يوم تأتي كل نفس تجادل عن نفسها : تحتج عنها لا يلتفت إلى غيرها : وتوفى كل نفس ما عملت : من خير وشر : وهم لا يظلمون : بنقص ثواب أو زيادة عقاب . ١١٢ : وضرب الله مثلا قرية : مكة : كانت آمنة : من الغارة : مطمئنة : ساكنة لا تحتاج إلى الانتقال عنها لسعة رزقها : يأتيها رزقها رغدا : واسعا : من كل مكان : فكفرت بأنعم الله : جحدتها : فأذاقها الله لباس الجوع والخوف : ألبسها ما غشيها من الجوع والخوف : بما كانوا يصنعون : من التكذيب . ١١٣ : ولقد جاءهم رسول منهم : محمد ﷺ : فكذبوه : فأخذهم العذاب : القحط : وهم ظالمون : بالكفر . ١١٤ : فكلوا مما رزقكم الله : من الغنائم : حلالا طيبا : واشكروا نعمة الله : بالإقرار بها : إن كنتم إياه تعبدون : ١١٥ : إنما حرم عليكم الميتة : ما لم تدرك ذكاته : والدم : المسفوح : ولحم الخنزير : وما أهل به لغير الله : ذبح للأصنام : فمن اضطر : إلى أكل شيء من ذلك : غير باغ : على المضطر : ولا عاد : متجاوز قدر الضرورة : فإن الله غفور رحيم : له . ١١٦ : ولا تقولوا لما تصف ألسنتكم الكذب : لوصفها : هذا حلال وهذا حرام : بالتحليل والتحريم : لتفتروا على الله الكذب : بنسبة ذلك إليه : إن الذين يفترون على الله الكذب : بالتحليل والتحريم : لا يفلحون : لا يفوزون . ١١٧ : متاع قليل : ما هم فيه من الدنيا : ولهم عذاب أليم : موجع . ١١٨ : وعلى الذين هادوا : اليهود : حرمنا ما قصصنا عليك : في سورة الأنعام : من قبل : هذه : وما ظلمناهم : بتحريمنا ذلك عليهم : ولكن كانوا أنفسهم يظلمون : بارتكاب ما يستحقون به التحريم . ١١٩ : ثم إن ربك للذين عملوا السوء : الشرك وغيره : بجهالة : حال : أي جاهلين : ثم تابوا من بعد ذلك : السوء : وأصلحوا : أعمالهم : إن ربك من بعدها : من بعد التوبة : لغفور رحيم : لهم . ١٢٠ : إن إبراهيم كان أمة : إماما يقتدى به : قانتا لله : مطيعا له : حنيفا : مائلا عن الأديان الباطلة إلى الدين القيم : ولم يك من المشركين : ١٢١ : شاكرا لأنعمه : اجتباه : اختاره للنبوة : وهداه إلى صراط مستقيم : طريق الحق . ١٢٢ : وآتيناه في الدنيا حسنة : نبوة وثناء حسنا : وإنه في الآخرة لمن الصالحين : الذين لهم الدرجات العلى . ١٢٣ : ثم أوحينا إليك : يا محمد : أن اتبع ملة إبراهيم حنيفا : مائلا عن الأديان الباطلة إلى الدين القيم : وما كان من المشركين : ١٢٤ : إنما جعل السبت : تعظيم يوم السبت بترك الصيد فيه : على الذين اختلفوا فيه : بأن أمروا بتعظيمه فخالفوا وأحلوا الصيد : وإن ربك ليحكم بينهم يوم القيامة فيما كانوا فيه يختلفون : بالمجازاة . ١٢٥ : ادع إلى سبيل ربك : دينه : بالحكمة : بالمقالة المحكمة : والموعظة الحسنة : وجادلهم بالتي هي أحسن : بالطريقة التي هي أحسن : إن ربك هو أعلم بمن ضل عن سبيله : عن دينه : وهو أعلم بالمهتدين : فيجازيهم . ١٢٦ : وإن عاقبتم : أردتم العقوبة : فعاقبوا بمثل ما عوقبتم به : لا تزيدوا عليه : ولئن صبرتم : عن العقوبة : لهو خير للصابرين : ١٢٧ : واصبر : على أذاهم : وما صبرك إلا بالله : بتوفيقه : ولا تحزن عليهم : على الكافرين : إذ لم يؤمنوا : ولا تك في ضيق : بكسر الضاد وفتحها : مما يمكرون : من مكرهم بك . ١٢٨ : إن الله مع الذين اتقوا : الشرك والمعاصي : والذين هم محسنون : في أعمالهم : بالطاعة .

ܡܐܡܪܐ : ܠܒ .

ܐ : ܘܐܦ ܡܘܫܐ ܢܚܬ ܠܛܘܪܐ : ܘܥܠܘܗܝ
ܒܗ ܡܛܠܬܗ ܕܐܠܗܐ .
ܒ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ ܟܕ ܚܙܐ ܠܥܡܐ :
ܡܫܒܚܬܐ ܗܝ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ . ܘܫܡܗ ܥܡܗ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܡܫܝܚܐ .
ܓ : ܘܩܪܐ ܡܘܫܐ ܠܒܢܝܐ ܕܒܝܬܗ
ܠܘܬ ܟܗܢܐ ܐܚܘܗ : ܠܐܗܪܘܢ ܕܟܗܢܐ : ܠܡܫܠܡ
ܕܐܝܩܪ .
ܕ : ܘܩܪܒ ܐܢܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܗܢܘܢ
ܬܫܡܫܘܢ ܠܩܕܡ ܟܗܢܐ : ܗܢܘܢ ܐܡܪ ܡܘܫܐ
ܡܘܫܐ : ܟܕ ܟܠܗ ܥܡܐ : ܘܐܘܣܦ ܠܗܘܢ
ܠܗܘܢ .
ܗ : ܘܗܢܘܢ ܠܒ ܬܘܒ ܘܡܫܡܫܝܢ : ܘܟܗܢܐ
ܡܩܪܒܝܢ : ܘܩܘܪܒܢܐ . ܘܡܩܕܫܝܢ ܠܥܡܐ
ܠܡܪܝܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܚܐ ܕܒܝܬܗ .
ܘ : ܘܗܟܢܐ ܐܡܪ ܠܗ ܡܘܫܐ :
ܘܐܡܪ ܠܗ : ܐܝܟ ܠܗܘܢ ܟܗܢܐ ܐܚܘܗ : ܘܗܘܐ
ܐܦ ܗܘ ܐܝܟ ܠܐܡܪܝܢ : ܘܐܬܟܬܒ ܐܚܪܢܐ
ܒܗ .
ܙ : ܘܫܡܥ ܡܘܫܐ : ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ ܠܘܬ :
ܘܩܪܒ ܟܗܢܐ ܕܒܝܬܗ : ܘܒܢܝܐ : ܘܠܗ ܘܩܪܐ :
ܘܐܬܟܠܠ : ܠܟܠܗܘܢ ܡܩܕܫܝܢ .
ܚ : ܘܐܡܪ ܡܘܫܐ : ܐܢ ܫܠܡܐ ܟܗܢܐ
ܐܚܘܗ ܥܠ ܡܫܟܢܬܐ ܚܕܐ ܘܡܬܕܒܪܝܢ :
ܡܫܟܢܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܩܘܕܫܐ .
ܛ : ܘܩܪܒ ܡܘܫܐ ܘܐܡܪ : ܐܠܗܐ
ܕܐܒܘܢ ܐܒܪܗܡ : ܐܠܗܗ ܕܐܒܘܢ ܐܝܣܚܩ :
ܡܪܢܐ ܕܐܡܪ ܠܝ ܗܘܝܬ ܠܒܢܝܐ ܕܐܝܣܪܝܠ :
ܘܠܗ ܘܠܙܪܥܗ : ܘܐܬܝܗܒ ܠܗ .

ܝ : ܒܪܡ ܐܢܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܠܟܗܢܘܬܗ :
ܘܡܢ ܟܠܗ ܥܡܐ ܕܥܡܗ ܥܡ ܥܒܕܘܗܝ :
ܡܛܠ ܕܫܡܫܬܘܢ ܩܕܡܝ ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘܝܬܘܢ .
ܘܗܫܐ ܡܩܪܒ ܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ .
ܝܐ : ܩܪܒ ܡܢ ܐܚܘܗܝ ܕܟܗܢܐ ܐܚܐ :
ܡܛܠ ܕܩܪܒ ܐܢܐ ܠܗ : ܕܟܗܢܐ ܢܗܘܐ
ܘܢܫܡܫ : ܢܫܡܫ ܥܡ ܒܢܝܗ .
ܝܒ : ܘܐܢܬ ܐܡܪܬ ܕܡܬܚܙܝܬ ܐܝܟ ܠܝ :
ܘܐܢܬܘܢ ܬܗܘܘܢ ܐܝܟ ܗܠܝܢ ܕܩܪܝܒܝܢ ܕܟܠ ܡܫܡܫܝܢ
ܡܢ ܩܕܝܫܐ .
ܝܓ : ܘܫܡܥ ܡܘܫܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ : ܘܩܪܒ ܡܢ
ܩܕܡ ܕܐܬܚܙܝ ܒܛܘܪܐ ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܗܢܐ ܐܚܘܗ .
ܝܕ : ܟܗܢܐ ܡܩܪܒܝܢ : ܘܡܫܡܫܝܢ ܟܗܢܐ :
ܡܩܪܒܝܢ ܡܫܡܫܝܢ : ܘܩܘܕܫܐ ܟܗܢܐ .
ܝܗ : ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܘܩܪܝܒܝܢ ܠܟܠܗܘܢ :
ܘܡܩܕܫܝܢ ܐܢܘܢ : ܘܩܪܒܘ ܟܗܢܐ : ܐܝܟ
ܟܗܢܐ : ܘܫܡܫܘ ܟܗܢܐ .
ܝܘ : ܘܩܪܒ ܠܡܕܒܚܐ ܕܩܘܕܫܐ : ܟܗܢܐ
ܟܗܢܐ ܡܩܪܒܝܢ . ܘܐܡܪ ܠܩܘܕܫܐ : ܚܕܢܐ
ܡܫܡܫܝܢ : ܘܡܩܪܒܝܢ ܚܕܢܐ ܥܠ ܟܗܢܐ ܠܟܗܢܐ .
ܝܙ : ܘܩܪܒ ܠܡܫܡܫܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ . ܕܡܢ
ܡܫܡܫ ܡܢ ܟܗܢܐ ܐܚܐ : ܘܡܫܡܫܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗ :
ܕܡܢ ܐܢܬ : ܘܠܐ ܗܘܐ ܐܝܬ ܐܢܬ : ܘܡܫܡܫ ܗܘܝܬ
ܕܡܫܡܫ .
ܝܚ : ܐܡܪ ܠܗ ܕܡܫܡܫ ܡܘܫܐ : ܡܫܡܫܢܐ
ܕܡܫܡܫ ܠܟܗܢܐ ܟܗܢܐ : ܘܗܘܐ ܐܦ ܗܘ ܐܝܟ ܟܗܢܐ .
ܝܛ : ܘܩܪܒ ܠܡܫܡܫܢܐ : ܘܐܦ ܡܫܡܫܢܐ : ܘܐܦ
ܠܟܠ ܕܐܬܩܪܒ ܟܗܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܡܫܢܐ : ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ
ܗܘܐ : ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܗܢܐ ܟܠ ܕܡܫܡܫ ܐܢܬ .
ܟ : ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܗ : ܕܗܘܐ ܐܦ ܡܫܡܫܢܐ
ܡܘܫܐ ܟܗܢܐ : ܡܛܠ ܕܡܫܡܫ ܕܐܚܐ ܕܟܗܢܐ
ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܐܝܬ ܡܫܡܫܢܐ : ܘܡܫܡܫܢܐ ܐܚܐ

ڪ : ڪيف يعلم صنعة انا ڪانه : انما يعلم صنعة ڪل واحد من صناعها بالعلم الذي يخصه من بين سائر العلوم التي هي اجناس له .

له : ڪالعلم للصنعة ومنها يخص ڪل : هو العلم الذي يخص ڪل واحد من صناعها بالعلم الذي يخصه من بين سائر العلوم التي هي اجناس له .

لا : اي هيئة حاصلة دائمة : هذا احتراز عن حاصل دائم غير هيئة : هذا احتراز عن الهيئة التي ليست بدائمة مثل الحمرة التي تعرض للخجل والصفرة التي تعرض للوجل .

لب : اي يعلم عند فعله انه : متقن ويتم له ما يريد : ويجيء كما يريد .

لج : اي يعلم انه لم يأت بما ينبغي كما ينبغي : هذا احتراز عن الذي يوجد منه الشيء اتفاقا من غير ان يكون عالما بما ينبغي كما ينبغي .

لد : ويعلم ان ذلك انما يكون : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

لو : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

لز : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

لح : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

لط : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

م : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

مب : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

مج : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

مد : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

مو : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

مز : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

مح : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

مط : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

ن : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

نب : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

نج : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

نو : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

نز : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

نح : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

نط : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

س : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

سب : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

سج : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

سد : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

سو : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

سز : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

سح : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

سط : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

ع : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

عب : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

عج : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

عد : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

عو : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

عز : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

عح : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

عط : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

ف : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

فب : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

فج : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

فد : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

فو : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

فز : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

فح : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

فط : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

ص : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

صب : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

صج : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

صد : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

صو : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

صز : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

صح : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

صط : اي يعلم ان ذلك انما يكون : بسبب ما يفعل به من الشيء .

ואמרתם אל משה: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. ב יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע: ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים. ג סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ד ויאמר יי סלחתי כדברך. ה ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. ו כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. ז אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. ח ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. ט והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. י וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: יא עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי. יב אמר אלהם חי אני נאם יי אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם. יג בפגרים האלה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי. יד אם אתם לא תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון. טו וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה. טז ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה. יז ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר. יח כמספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי. יט אני יי דברתי אם לא כזאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי בזאת במדבר הזה יתמו ושם ימותו. כ ויהושע בן נון ויפנה מן האנשים ההלכים לתור את הארץ וישבו את כל העדה עליו את דבה רעה על הארץ. כא ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ. כב וידבר משה את הדברים האלה אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד. כג וישכמו בבקר ויעלו אל ראש ההר לאמר הנה אנחנו ועלינו אל המקום אשר אמר יי כי חטאנו. כד ויאמר משה למה זה אתם עברים את פי יי והוא לא תצלח. כה אל תעלו כי אין יי בקרבכם ולא תנגפו לפני אויביכם. כו כי העמלקי והכנעני שם לפניכם ונפלתם בחרב כי על כן שבתם מאחרי יי ולא יהיה יי עמכם. כז ויעפלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית יי ומשה לא משו מקרב המחנה. כח וירד העמלקי והכנעני היושב בהר ההוא ויכום ויכתום עד החרמה. כט וישב כל העדה וישאו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא. ל וילונו על משה כל בני ישראל ואמר אליהם כל העדה מי יתן מתנו בארץ מצרים או במדבר הזה מי יתן מתנו. לא ולמה יי מביא אתנו אל הארץ הזאת ליפל בחרב נשינו וטפנו יהיו לבז הלא טוב לנו שוב מצרימה. לב ויאמרו איש אל אחיו נתנה ראש ונשובה מצרימה. לג ומשה ואהרן נפלו על פניהם נגד כל קהל עדת בני ישראל. לד ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם. לה וידברו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אותה טובה הארץ מאד מאד. לו אם חפץ בנו יי והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש. לז אך ביי אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויי אתנו אל תיראום. לח ויאמרו כל העדה לרגום אותם באבנים וכבוד יי נראה באהל מועד אל כל בני ישראל. לט וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: מ עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. מא אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. מב ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. מג ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. מד והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. מה מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. מו ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. מז יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. מח סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. מט ויאמר יי סלחתי כדברך. נ ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. נא כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. נב אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. נג ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. נד והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. נה וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: נו עד מתי לעדה הרעה הזאת אשר המה מלינים עלי את תלונות בני ישראל אשר המה מלינים עלי שמעתי. נז אמר אלהם חי אני נאם יי אם לא כאשר דברתם באזני כן אעשה לכם. נח בפגרים האלה יפלו פגריכם וכל פקדיכם לכל מספרכם מבן עשרים שנה ומעלה אשר הלינתם עלי. נט אם אתם לא תבואו אל הארץ אשר נשאתי את ידי לשכן אתכם בה כי אם כלב בן יפנה ויהושע בן נון. ס וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה והביאתי אתם וידעו את הארץ אשר מאסתם בה. סא ופגריכם אתם יפלו במדבר הזה. סב ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה ונשאו את זנותיכם עד תם פגריכם במדבר. סג כמספר הימים אשר תרתם את הארץ ארבעים יום יום לשנה יום לשנה תשאו את עונתיכם ארבעים שנה וידעתם את תנואתי. סד אני יי דברתי אם לא כזאת אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי בזאת במדבר הזה יתמו ושם ימותו. סה ויהושע בן נון וכלב בן יפנה חיו מן האנשים ההם ההלכים לתור את הארץ וישבו את כל העדה עליו את דבה רעה על הארץ. סו ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן התרים את הארץ קרעו בגדיהם. סז וידברו אל כל עדת בני ישראל לאמר הארץ אשר עברנו בה לתור אותה טובה הארץ מאד מאד. סח אם חפץ בנו יי והביא אתנו אל הארץ הזאת ונתנה לנו ארץ אשר הוא זבת חלב ודבש. סט אך ביי אל תמרדו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם סר צלם מעליהם ויי אתנו אל תיראום. ע ויאמרו כל העדה לרגום אותם באבנים וכבוד יי נראה באהל מועד אל כל בני ישראל. עא וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: עב עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. עג אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. עד ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. עה ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. עו והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. עז מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. עח ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. עט יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. פ סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. פא ויאמר יי סלחתי כדברך. פב ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. פג כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. פד אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. פה ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. פו והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. פז וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: פח עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. פט אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. צ ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. צא ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. צב והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. צג מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. צד ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. צה יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. צו סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. צז ויאמר יי סלחתי כדברך. צח ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. צט כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. ק אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. קא ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. קב והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. קג וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: קד עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. קה אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. קו ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. קז ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. קח והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. קט מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. קי ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. קיא יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. קיב סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. קיג ויאמר יי סלחתי כדברך. קיד ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. קטו כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. קטז אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. קיז ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. קיח והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. קיט וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: קכ עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. קכא אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. קכב ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. קכג ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. קכד והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. קכה מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. קכו ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. קכז יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. קכח סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. קכט ויאמר יי סלחתי כדברך. קל ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. קלא כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. קלב אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. קלג ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. קלד והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. קלה וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: קלו עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. קלז אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. קלח ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. קלט ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. קמ והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. קמא מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. קמב ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. קמג יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. קמד סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. קמה ויאמר יי סלחתי כדברך. קמו ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. קמז כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. קמח אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. קמט ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. קנ והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. קנא וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: קנב עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. קנג אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. קנד ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. קנה ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. קנו והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. קנז מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. קנח ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. קנט יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. קס סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. קסא ויאמר יי סלחתי כדברך. קסב ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. קסג כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. קסד אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. קסה ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. קסו והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. קסז וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: קסח עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. קסט אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. קע ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. קעא ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. קעב והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. קעג מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. קעד ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. קעה יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. קעו סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. קעז ויאמר יי סלחתי כדברך. קעח ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. קעט כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. קפ אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. קפא ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. קפב והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. קפג וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: קפד עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. קפה אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. קפו ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. קפז ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. קפח והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. קפט מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. קצ ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. קצא יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. קצב סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. קצג ויאמר יי סלחתי כדברך. קצד ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. קצה כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. קצו אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. קצז ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. קצח והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. קצט וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: ר עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. רא אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. רב ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. רג ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. רד והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. רה מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. רו ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. רז יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. רח סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. רט ויאמר יי סלחתי כדברך. רי ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. ריא כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. ריב אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. ריג ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. ריד והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. רטו וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: רטז עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. ריח אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. ריט ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. רכ ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. רכא והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. רכב מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. רכג ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. רכד יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. רכה סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. רכו ויאמר יי סלחתי כדברך. רכז ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. רכח כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. רכט אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. רל ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. רלא והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. רלב וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: רלג עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. רלד אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. רלה ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. רלו ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. רלז והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. רלח מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. רלט ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. רמ יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. רמא סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. רמב ויאמר יי סלחתי כדברך. רמג ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. רמד כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. רמה אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. רמו ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. רמז והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. רמח וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: רמט עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. רנ אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. רנא ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. רנב ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. רנג והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. רנד מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. רנה ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. רנו יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. רנז סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. רנח ויאמר יי סלחתי כדברך. רנט ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. רס כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. רסא אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. רסב ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. רסג והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. רסד וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: רסה עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. רסו אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. רסז ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. רסח ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. רסט והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. רע מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. רעא ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. רעב יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. רעג סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. רעד ויאמר יי סלחתי כדברך. רעה ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. רעו כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. רעז אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. רעח ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. רעט והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. רפ וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: רפא עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. רפב אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. רפג ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. רפד ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. רפה והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. רפו מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. רפז ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. רפח יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. רפט סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. רצ ויאמר יי סלחתי כדברך. רצא ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. רצב כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. רצג אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. רצד ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. רצה והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. רצו וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: רצז עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. רצח אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. רצט ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. רק ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. רקא והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. רקב מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. רקג ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. רקד יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. רקה סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. רקו ויאמר יי סלחתי כדברך. רקז ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. רקח כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. רקט אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. רקי ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. רקיא והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. רקיב וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר: רקיג עד אנה ינאצוני העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האתות אשר עשיתי בקרבו. רקיד אכנו בדבר ואורשנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו. רקטו ויאמר משה אל יי ושמעו מצרים כי העלית בכחך את העם הזה מקרבו. רקטז ואמרו אל יושב הארץ הזאת שמעו כי אתה יי בקרב העם הזה אשר עין בעין הנראה אתה יי ועננך עומד עליהם ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם ובעמוד אש לילה. רקיח והמתה את העם הזה כאיש אחד ואמרו הגוים אשר שמעו את שמעך לאמר. רקיט מבלתי יכולת יי להביא את העם הזה אל הארץ אשר נשבע להם וישחטם במדבר. רכ ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר. רכא יי ארך אפים ורב חסד נושא עון ופשע ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים. רכב סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. רכג ויאמר יי סלחתי כדברך. רכד ואולם חי אני וימלא כבוד יי את כל הארץ. רכה כי כל האנשים הראים את כבודי ואת אותתי אשר עשיתי במצרים ובמדבר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי. רכו אם יראו את הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאצי לא יראוה. רכז ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וימלא אחרי והביאתיו אל הארץ אשר בא שמה וזרעו יורשנה. רכח והעמלקי והכנעני יושב בעמק מחר פנו וסעו לכם המדברה דרך ים סוף. רכט ויד

פרשת : ל .

א : והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך יהוה אלהיך שמה:
ב : ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך:
ג : ושב יהוה אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יהוה אלהיך שמה.
ד : אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך.
ה : והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטבך והרבך מאבתיך.
ו : ומל יהוה אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך.
ז : ונתן יהוה אלהיך את כל האלות האלה על אויביך ועל שנאיך אשר רדפוך.
ח : ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום.
ט : והותירך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי בהמתך ובפרי אדמתך לטובה כי ישוב יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על אבתיך.
י : כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו וחקתיו הכתובה בספר התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך.
יא : כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום לא נפלאת הוא ממך ולא רחקה הוא.
יב : לא בשמים הוא לאמר מי יעלה לנו השמימה ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה.
יג : ולא מעבר לים הוא לאמר מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו וישמיענו אתה ונעשנה.
יד : כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך ובלבבך לעשתו.
טו : ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע.
טז : אשר אנכי מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרכיו ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיית ורבית וברכך יהוה אלהיך בארץ אשר אתה בא שמה לרשתה.
יז : והאבדת תאבדון אשר אתם עברים שמה לרשתה.
יח : העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ החיים והמות נתתי לפניך הברכה והקללה ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך.
יט : לאהבה את יהוה אלהיך לשמע בקלו ולדבקה בו כי הוא חייך ואריך ימיך לשבת על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם.

ו: מתני' אלו הן הנשבעין ואין מקבלין עליהן.
ז: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
ח: ולא לילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך
ט: עמו. ואלו הן הנשבעין ומקבלין עליהן. הנושא
י: את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
יא: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
יב: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
יג: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
יד: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
טו: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
טז: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
יז: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
יח: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
יט: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
כ: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
כא: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
כב: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
כג: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
כד: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
כה: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
כו: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
כז: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
כח: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
כט: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
ל: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
לא: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
לב: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
לג: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
לד: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
לה: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
לו: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
לז: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
לח: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
לט: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
מ: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
מא: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
מב: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
מג: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
מד: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
מה: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
מו: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
מז: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
מח: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
מט: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
נ: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
נא: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
נב: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
נג: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
נד: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
נה: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
נו: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
נז: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
נח: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
נט: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
ס: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
סא: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
סב: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
סג: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
סד: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
סה: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
סו: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
סז: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
סח: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
סט: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
ע: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
עא: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
עב: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
עג: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
עד: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
עה: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
עו: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
עז: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
עח: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
עט: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
פ: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
פא: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
פב: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
פג: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
פד: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
פה: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
פו: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
פז: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
פח: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
פט: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
צ: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
צא: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
צב: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
צג: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
צד: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
צה: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
צו: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
צז: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
צח: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
צט: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
ק: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קא: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קב: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קג: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קד: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קה: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קו: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קז: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קח: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קט: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קי: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קיא: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קיב: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קיג: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קיד: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קטו: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קטז: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קיז: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קיח: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קיט: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קכ: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קכא: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קכב: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קכג: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קכד: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קכה: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קכו: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קכז: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קכח: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קכט: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קל: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קלא: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קלב: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קלג: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קלד: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קלה: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קלו: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קלז: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קלח: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קלט: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קמ: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קמא: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קמב: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קמג: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קמד: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קמה: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קמו: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קמז: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קמח: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קמט: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קנ: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קנא: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קנב: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קנג: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קנד: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קנה: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קנו: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קנז: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קנח: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קנט: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קס: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קסא: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קסב: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קסג: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קסד: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קסה: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קסו: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קסז: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קסח: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קסט: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קע: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קעא: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קעב: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קעג: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קעד: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קעה: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קעו: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קעז: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קעח: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קעט: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קפ: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קפא: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קפב: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קפג: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קפד: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קפה: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קפו: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קפז: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קפח: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קפט: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קצ: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קצא: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קצב: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קצג: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קצד: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קצה: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קצו: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קצז: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קצח: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קצט: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קצי: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קצא: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קצב: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קצג: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קצד: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קצה: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קצו: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קצז: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קצח: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קצט: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קת: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתא: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתב: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתג: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתד: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתה: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתו: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתז: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתח: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתט: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתי: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתיא: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתיב: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתיג: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתיד: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתיה: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתיו: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתיז: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתיח: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתיט: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתכ: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתכא: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתכב: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתכג: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתכד: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתכה: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתכו: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתכז: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתכח: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתכט: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתל: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתלא: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתלב: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתלג: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתלד: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתלה: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתלו: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתלז: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתלח: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתלט: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתמ: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתמא: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתמב: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתמג: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתמד: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתמה: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתמו: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתמז: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתמח: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתמט: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתנ: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתנא: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתנב: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתנג: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתנד: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתנה: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתנו: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתנז: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתנח: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתנט: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתס: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתסא: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתסב: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתסג: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתסד: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתסה: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתסו: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתסז: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתסח: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתסט: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתע: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתעא: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתעב: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתעג: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתעד: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתעה: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתעו: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתעז: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתעח: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתעט: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתפ: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתפא: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתפב: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתפג: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתפד: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתפה: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתפו: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתפז: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתפח: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתפט: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתצ: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתצא: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתצב: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתצג: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתצד: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתצה: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתצו: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתצז: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתצח: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתצט: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתק: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקא: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקב: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקג: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקד: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקה: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקו: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקז: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקח: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקט: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקי: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקיא: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקיב: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקיג: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקיד: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקיה: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקיו: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקיז: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקיח: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקיט: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקכ: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקכא: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקכב: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקכג: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקכד: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקכה: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקכו: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקכז: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקכח: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקכט: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקל: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקלא: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקלב: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקלג: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקלד: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקלה: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקלו: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקלז: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקלח: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקלט: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקמ: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקמא: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקמב: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקמג: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקמד: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקמה: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקמו: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקמז: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקמח: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקמט: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקנ: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקנא: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקנב: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקנג: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקנד: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקנה: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקנו: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקנז: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקנח: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקנט: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקס: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקסא: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקסב: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקסג: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקסד: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקסה: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקסו: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקסז: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקסח: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקסט: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקע: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקעא: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקעב: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקעג: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקעד: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקעה: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקעו: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקעז: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקעח: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקעט: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקפ: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקפא: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקפב: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקפג: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקפד: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקפה: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקפו: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקפז: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקפח: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקפט: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקצ: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקצא: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקצב: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקצג: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקצד: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקצה: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקצו: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקצז: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקצח: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקצט: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקק: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקקא: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקקב: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקקג: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקקד: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקקה: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקקו: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקקז: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקקח: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקקט: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקקי: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקקיא: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקקיב: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקקיג: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקקיד: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקקיה: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקקיו: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקקיז: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקקיח: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקקיט: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקקכ: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקקכא: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקקכב: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקקכג: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקקכד: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקקכה: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקקכו: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקקכז: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקקכח: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקקכט: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקקל: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקקלא: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקקלב: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקקלג: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקקלד: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקקלה: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקקלו: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקקלז: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקקלח: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקקלט: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקקמ: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקקמא: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקקמב: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקקמג: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקקמד: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקקמה: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקקמו: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקקמז: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקקמח: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקקמט: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקקנ: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקקנא: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקקנב: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקקנג: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקקנד: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקקנה: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקקנו: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקקנז: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקקנח: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקקנט: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקקס: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקקסא: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקקסב: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקקסג: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקקסד: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקקסה: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקקסו: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקקסז: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקקסח: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקקסט: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקקע: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקקעא: לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה
קתקקעב: לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן.
קתקקעג: הנושא את האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי
קתקקעד: ולילך למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו.
קתקקעה: הרי אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את
קתקקעו: האשה ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך
קתקקעז: למדינה אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי
קתקקעח: אלו נשבעין ומקבלין עליהן. הנושא את האשה
קתקקעט: ואומר אינה יכולה לבוא עמי ולילך למדינה
קתקקפ: אחרת ואינה יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין
קתקקפא: ומקבלין עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה
קתקקפב: יכולה לבוא עמי ולילך למדינה אחרת ואינה
קתקקפג: יכולה לילך עמו. הרי אלו נשבעין ומקבלין
קתקקפד: עליהן. הנושא את האשה ואומר אינה יכולה
קתקקפה:

حد: ٥مجو ٥٥٥ ذصحا: ذبذ لمنا: ٥ذبذ لمنا ٥ذبذ ٥أبلم لهلا: ٥مذ حلبم.

حه: ٥مجو لم لمج لمنا ذبذ: لهلكا ٥ذبذ أصلا.

حو: ٥مجو ٥٥٥ ٥مبذا ٥ذبذ: ٥مذ لمنا ذلمنا: أبذ لمج: هنه ٥مذ ذبذبذا لب: ٥٥ ذسد قلمنه بضم: لضنا بجلبه.

حز: ٥أبذ لمج لمصف: لا ٥لبذبذ ٥مذ ٥مذ ذلبذ: لصلا ٥حذه ٥مذ ٥مبعا.

ح: غلد ٥صلبلبه ذصذا: ٥لبذ لم ٥٥ مذ: ٥صلسنا ذبقلس بعد ٥٥٥ عبد عتب أسدس.

حط: ٥مجو لمج لذسد ذبذ ٥ذبذ لمحلا أصلا ٥ذبذ أصلا.

ل: ٥مجو ٥٥ بد ٥٥ ذسد: ٥ذسهد ٥٥ لذسد ٥٥ لمنا: ٥قلس بعد ٥٥٥ عبد عتب أسدس.

لا: ٥ذسا ٥هذا ذهنا ٥ه لمنا: ٥قلس ٥ذبذمن. ٥ذسد ٥٥ذبذا.

لب: ٥٥لبلبا لمنا: ٥لبذبا ٥ذا: ٥ذبذبا ٥ذبذ: ٥٥لبذبا: ٥لا لمحلا ذسذا: ٥ذبذبا ٥ذبذ ٥ذبذ: ٥ذبذبا ٥ذبذ ٥ذبذ لمنا.

لج: ٥٥لبلبا ٥٥٥ ٥لبذبا ٥ذا. ٥لبذبا: ٥٥لا ذبعبد ٥هذا ذهنا أنا. مجو لم ٥٥ ٥ذبذبا ٥ذبذ ٥ذبذ ٥ذبذ ٥ذبذ.

لد: ٥٥لبلبا ٥٥٥ ٥لبذبا ٥ذا. ٥لبذبا: ٥٥لا ذبعبد ٥هذا ذهنا أنا. ٥ذبذبا ٥ذبذ ٥ذبذ ٥ذبذ ٥ذبذ.

لح: ٥٥لبلبا ٥٥٥ ٥لبذبا ٥ذا. ٥لبذبا: ٥٥لا ذبعبد ٥هذا ذهنا أنا. ٥ذبذبا ٥ذبذ ٥ذبذ ٥ذبذ ٥ذبذ.

لز: ٥٥لبلبا ٥٥٥ ٥لبذبا ٥ذا. ٥لبذبا: ٥٥لا ذبعبد ٥هذا ذهنا أنا. ٥ذبذبا ٥ذبذ ٥ذبذ ٥ذبذ ٥ذبذ.

صفحة: ل.

١: ٥ذسا ذسد ذبذ نلذا لمصف ٥لبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف.

٢: ٥ذسا ذسد ذبذ نلذا لمصف ٥لبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف.

٣: ٥ذسا ذسد ذبذ نلذا لمصف ٥لبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف.

٤: ٥ذسا ذسد ذبذ نلذا لمصف ٥لبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف.

٥: ٥ذسا ذسد ذبذ نلذا لمصف ٥لبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف.

٦: ٥ذسا ذسد ذبذ نلذا لمصف ٥لبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف.

٧: ٥ذسا ذسد ذبذ نلذا لمصف ٥لبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف.

٨: ٥ذسا ذسد ذبذ نلذا لمصف ٥لبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف.

٩: ٥ذسا ذسد ذبذ نلذا لمصف ٥لبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف.

١٠: ٥ذسا ذسد ذبذ نلذا لمصف ٥لبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف: ٥ذبذبا لمصف.

صؤلة : حلا .

ا : ولجذبه بصفة ةيلـــصه : ولجل لؤذنا ذقنه ضدسا .

ب : ضمنا صه لها حنصلا : ولاضه لاكلا هؤقه دنتنا ذجنبه هلسة : حلاه دعه حذا ص عنه هؤذا : ولقلا ذكلا كد قوضه دحذا .

ج : ولجذبه لاضه حلصه هؤذا : ضحنبلب حلا مه قوضه دحذا . ولحنه دنتنا : ولحصفجب حلا لقوضه دحذا لدوكلاه .

د : أنذه لصه بصفه : إنه إحجنا إنكه : أنذبه إه مه شه سه .

ه : أنذه لصه . نجنبه إنكه للت كذ ئسفذ : أنذبه إه نجنبه .

و : أنذه لصه : علمه هه : أنذبه إه علمه . صها كسلا ذكلا أنا نا كذ كنتا .

ز : أنذه لصه بصفه : ها هؤجلا نوضا ذنجنبه دنجذا : لا هه إحنا لحجنبه دنجذا : إحفه كنتا ولله ذله .

ح : أنذبه إه . لا ححسبلب هؤضا دحلاجنبه حلصه هؤذا : ضحنبلب حلا مه قوضه دحذا : ولحنه سكنتا .

ط : ولجذ هه حضبلا بحصه : ئسلا إنكه كذ كنتا دجلاه : حلاه دئجنبه ولا نوضا ولجذا : حلاه دئسلا كه هه لها كه .

ى : ولجذ بلا بحصه لئسلا كذكه إسوه دلمه : ضلنتا دكلا إسوه كلا إسوه دلمه : هذه بحصه ولجذ حلا مه قوضه دحذا : ولحنه كنتا دكلا إسوه دلمه .

يا : ولجذ بحصه لكلا . هه لإنكه : حلاه دئجنبه نوضا ولجذا لؤذنا ولحنه . ولحنه كلا هؤجلاصه إنكه ضحنا .

يب : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يج : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يد : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يه : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يو : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يز : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يح : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يط : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

ك : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يل : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يم : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

ين : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يس : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يع : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يف : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يص : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يق : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

ير : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يش : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يت : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يث : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يخ : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يذ : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يض : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يظ : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

يغ : ولجذ بحصه لئسلا حضبنه ها : ولجذبه ولجذ ولجذ .

ح: مايا لم حوزيا الجزء: لم
ولزلم بعض: وتوزيا إذا وضعوا
ذبح إلى الجزء.

ط: وجد ابشت لنصف: وإذ
لكي ذيد: لوا لكي في حاولا
أدمنا: إسم الذي أحب ذنصف
وذهب.

ي: ومنا هذه الذي ابشت
لنصف إسم: وجزي لكي ذيد
لصفح في مع هم إيمان: في الذي
وكعبه وإذا في: في لا هب إيمان
مع قتل حبل.

ك: وجد نصف لا جم ولا:
وإذ لكي ذيد.

ل: ومنا هذه الذي قتل حبل
حتى ابشت إجم.

م: وإذ هذه لوا ابعدل:
وهب لصفح في ابعدل في
إجم: ساء الجزء مع بقم في
إيمان.

ن: وهب نصف مع جذب ذإذ
لشي.

س: وهب نصف الذي ذإذ
حاد ذهب إهزم: ونجزي صيان
وإذ إيمان حم: وهزم ذإذ
هو مع حزم.

ع: وهزا نصف بوا وإذ
ذهب إذ: حزم لما حمم هوا لإيمان
هو مع حزم.

ف: وهزا نصف بوا وإذ: ل
ولزلم بعض: ونهاب ذهب مع ذإذ
لنصف: ولزلم بعض: ونهاب ذهب مع ذإذ
ذبح إلى الجزء.

ص: وجد ابشت لنصف: وإذ
لكي ذيد: لوا لكي في حاولا
أدمنا: إسم الذي أحب ذنصف
وذهب.

ق: ومنا هذه الذي ابشت
لنصف إسم: وجزي لكي ذيد
لصفح في مع هم إيمان: في الذي
وكعبه وإذا في: في لا هب إيمان
مع قتل حبل.

ر: وجد نصف لا جم ولا:
وإذ لكي ذيد.

ش: ومنا هذه الذي قتل حبل
حتى ابشت إجم.

ت: وهب نصف الذي ذإذ
حاد ذهب إهزم: ونجزي صيان
وإذ إيمان حم: وهزم ذإذ
هو مع حزم.

ث: وهزا نصف بوا وإذ
ذهب إذ: حزم لما حمم هوا لإيمان
هو مع حزم.

خ: وهزا نصف بوا وإذ: ل
ولزلم بعض: ونهاب ذهب مع ذإذ
لنصف: ولزلم بعض: ونهاب ذهب مع ذإذ
ذبح إلى الجزء.

ה : וכל מעשר בקר וצאן: כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש לה׳.
ו : לא יבקר בין טוב לרע: ולא יחליפנו: ואם החלף יחליף גם הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל.
ז : אלה המצות: אשר צוה ה׳ את משה: אל בני ישראל בהר סיני.

פרק : נה .

א : וידבר ה׳ אל משה במדבר: בהר סיני לאמר.
ב : דבר אל בני ישראל: ואמרת אליהם: כי תבאו אל הארץ: אשר אני נותן לכם: ושבתה הארץ שבת לה׳.
ג : שש שנים תזרע שדך: ושש שנים תזמר כרמך: ואספת את תבואתה.
ד : ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ: שבת לה׳ שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר.
ה : את ספיח קצירך לא תקצור: ואת ענבי נזירך לא תבצר: שנת שבתון יהיה לארץ.
ו : והיתה שבת הארץ לכם לאכלה: לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך.
ז : ולבהמתך ולחיה אשר בארצך: תהיה כל תבואתה לאכל.
ח : וספרת לך שבע שבתת שנים: שבע פעמים שבע שנים והיו לך ימי שבע שבתת השנים תשע ארבעים שנה.
ט : והעברת שופר תרועה: ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם.
י : וקדשתם את שנת החמשים שנה: וקראתם דרור בארץ לכל יושביה יובל היא תהיה לכם: ושבתם איש אל אחזתו ואיש אל משפחתו תשובו.
יא : יובל השנה החמשים שנה תהיה לכם: לא תזרעו ולא תקצרו את ספיחיה ולא תבצרו את נזיריה.
יב : כי יובל הוא קדש תהיה לכם: מן השדה תאכלו את תבואתה.
יג : בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחזתו.
יד : וכי תמכרו ממכר לעמיתך: או קנה מיד עמיתך אל תונו איש את אחיו.
טו : במספר שנים אחר היובל תקנה מעמיתך: במספר שני תבואת ימכר לך.
טז : לפי הרבות השנים תרבה מקנתו: ולפי מעט השנים תמעיט מקנתו כי מספר תבואות הוא מכר לך.
יז : ולא תונו איש את עמיתו: ויראת מאלהיך כי אני ה׳ אלהיכם.
יח : ועשיתם את חקתי: ואת משפטי תשמרו ועשיתם אתם: וישבתם על הארץ לבטח.
יט : ונתנה הארץ פריה: ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה.
כ : וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית: הן לא נזרע ולא נאסף את תבואתנו.
כא : וצויתי את ברכתי לכם בשנה הששית: ועשתה את התבואה לשלש השנים.
כב : וזרעתם את השנה השמינית: ואכלתם מן התבואה ישן עד השנה התשיעית עד בוא תבואתו תאכלו ישן.
כג : והארץ לא תמכר לצמיתות: כי לי הארץ כי גרים ותושבים אתם עמדי.
כד : ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ.
כה : כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך: והחזקת בו גר ותושב וחי עמך.
כו : אל תקח מאתו נשך ותרבית: ויראת מאלהיך וחי אחיך עמך.
כז : את כספך לא תתן לו בנשך: ובמרבית לא תתן אכלך.
כח : אני ה׳ אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים.
כט : וכי ימוך אחיך עמך: ונמכר לך לא תעבד בו עבדת עבד.
ל : כשכיר כתושב יהיה עמך: עד שנת היובל יעבד עמך.
לא : ויצא מעמך הוא ובניו עמו: ושב אל משפחתו ואל אחזת אבתיו ישוב.
לב : כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים: לא ימכרו ממכרת עבד.
לג : לא תרדה בו בפרך: וירא מאלהיך.
לד : ועבדך ואמתך אשר יהיו לך: מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה.
לה : וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה.
לו : והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו: ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך.
לז : וכי תשיג יד גר ותושב עמך: והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר.
לח : אחרי נמכר גאלה תהיה לו: אחד מאחיו יגאלנו.
לט : או דדו או בן דדו יגאלנו: או משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו ונגאל.
מ : עם שנתיו ישיב עם הקנה אתו: לאיש אשר מכר לו אליו ישוב לאחזת אבתיו.
מא : כי עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים: לא ימכרו ממכרת עבד.
מב : לא תרדה בו בפרך: וירא מאלהיך.
מג : ועבדך ואמתך אשר יהיה לך: מן הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד ואמה.
מד : וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם תקנו וממשפחתם אשר עמכם אשר הולידו בארצכם והיו לכם לאחזה.
מה : והתנחלתם אותם לבניכם אחריכם לרשת אחזה לעלם בהם תעבדו: ובאחיכם בני ישראל איש באחיו לא תרדה בו בפרך.
מו : וכי תשיג יד גר ותושב עמך: והמך אחיך עמו ונמכר לגר תושב עמך או לעקר משפחת גר.
מז : אחרי נמכר גאלה תהיה לו: אחד מאחיו יגאלנו.
מח : או דדו או בן דדו יגאלנו: או משאר בשרו ממשפחתו יגאל ממנו או השיגה ידו ונגאל.
מט : וחשב עם קנהו: מן השנה שמכר לו עד שנת היובל והיה כסף מכרתו במספר שנים כימי שכיר יהיה עמו.
נ : אם עוד רבות בהם: לפי שניהם מכספי גאלתו.
נא : ואם מעט נשאר בשנים: לפי שניהם ישיב גאלתו מכסף מקנהו.
נב : כשכיר שנה בשנה יהיה לו: לא ירדנו בפרך לעיניך.
נג : ואם לא יגאל באלה: ויצא בשנת היובל הוא ובניו עמו.
נד : כי לי בני ישראל עבדים: עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים אני ה׳ אלהיכם.

פרק : נו .

א : לא תעשון אתכם אלילם: ופסל ומצבה לא תקימו לכם: ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה: כי אני ה׳ אלהיכם.
ב : את שבתתי תשמרו: ומקדשי תיראו אני ה׳.
ג : אם בחקתי תלכו: ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם.
ד : ונתתי גשמיכם בעתם: ונתנה הארץ יבולה: ועץ השדה יתן פריו.
ה : והשיג לכם דיש את בצירה: ובצירה תשיג את זרע וגו׳ ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם.
ו : ונתתי שלום בארץ: ושכבתם ואין מחריד: והשבתי חיה רעה מן הארץ: וחרב לא תעבר בארצכם.
ז : ורדפתם את אויביכם: ונפלו לפניכם לחרב.
ח : וחמשה מכם ירדפו מאה: ומאה מכם ירדפו רבבה: ונפלו אויביכם לפניכם לחרב.
ט : ופניתי אליכם: והפריתי אתכם והרביתי אתכם: והקימותי את בריתי אתכם.
י : ואכלתם ישן נושן: והוצאתם ישן מפני חדש.
יא : ונתתי משכני בתוככם: ולא תגעל נפשי אתכם.
יב : והתהלכתי בתוככם: והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם.
יג : אני ה׳ אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים: מהיות להם עבדים: ואשבר מוטות עלכם: והולך אתכם קוממיות.
יד : ואם לא תשמעו לי: ולא תעשו את כל המצות האלה.
טו : ואם בחקתי תמאסו: ואם את משפטי תגעל נפשכם: לבלתי עשות את כל מצותי: להפרכם את בריתי.
טז : אף אני אעשה זאת לכם: והפקדתי עליכם בהלה: את השחפת ואת הקדחת מכלות עינים ומדיבות נפש: וזרעתם לריק זרעכם: ואכלוהו אויביכם.
יז : ונתתי את פני בכם: ונגפתם לפני אויביכם: ורדו בכם שנאיכם: ונסתם ואין רודף.
יח : ואם עד אלה לא תשמעו לי: והוספתי לייסרכם שבע על חטאתיכם.
יט : ושברתי את גאון עזכם: ונתתי את שמיכם כברזל: ואת ארצכם כנחשת.
כ : ותם לריק כחכם: ולא תתן ארצכם את יבולה: ועץ הארץ לא יתן את פריו.
כא : ואם תלכו עמי קרי: ולא תאבו לשמוע לי: והוספתי עליכם מכה שבעתים כחטאתיכם.
כב : ושלחתי בכם את חיה השדי: ושכלה אתכם ואת בהמתכם: והמעיטה אתכם ונשמו דרכיכם.
כג : ואם לא תוסרו לי בזאת: והלכתם עמי קרי.
כד : והלכתי אף אני עמכם בקרי: והכיתי אתכם גם אני שבעתים על חטאתיכם.
כה : והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם ברית: ונאספתם אל עריכם: ושלחתי דבר בתוככם: ונתתם ביד אויב.
כו : בשברי לכם מטה לחם: ואפו עשר נשים לחמכם במשקל: ואכלו ולא תשבעו.
כז : ואם עד זאת לא תשמעו לי: והלכתם עמי קרי.
כח : והלכתי עמכם בחמת קרי: ויסרתי אתכם שבעתים על חטאתיכם.
כט : ואכלתם בשר בניכם תאכלו: ובשר בנותיכם תאכלו.
ל : והשמדתי את במותיכם: והכרתי את חמניכם: ונתתי את פגריכם על פגרי גלוליכם: וגעלה נפשי אתכם.
לא : ונתתי את עריכם חרבה: והשמותי את מקדשיכם: ולא אריח בריח ניחוחיכם.
לב : והשמותי אני את הארץ: ושממו עליה אויביכם הישבים בה.
לג : ואתכם אזרה בגוים: והריקותי אחריכם חרב: והיתה ארצכם שממה: ועריכם יהיו חרבה.
לד : אז תרצה הארץ את שבתותיה: כל ימי השממה ואתם בארץ אויביכם: אז תשבת הארץ ורצתה את שבתותיה.
לה : כל ימי השבתה את אשר לא שבתה בשבתותיכם: בשבתכם עליה.
לו : והנשארים מכם: והבאתי מרך בלבבם בארצות אויביהם: ורדף אותם קול עלה נדף והנסו כמנוס מפני חרב ונפלו ואין רודף.
לז : וכשלו איש באחיו כמפני חרב: ואין רודף ולכם אין תקום לפני אויביכם.
לח : ואבדתם בגוים: ואכלה אתכם ארץ אויביכם.
לט : והנשארים מכם: ונמקו בעונם בארצות אויביכם: וגם בעונות אבתם אתם כמוהם ימקו.
מ : והתודו את עונם ואת עון אבתם: במעלם אשר מעלו בי: וגם אשר הלכו עמי קרי.
מא : ואף אני אלך עמם בקרי: והבאתים בארץ אויביהם: או יכנע לבבם הערל: ואז יתרצו את עונם.
מב : וזכרתי את בריתי יעקב: ואף את בריתי יצחק: ואף את בריתי אברהם אזכר: והארץ אזכר.
מג : והארץ תעזב מהם: ותרץ את שבתותיה בהשמם מהם: ואתם יתרצו את עונם: יען ובגלל אשר את משפטי מאסו: ואת חקתי געלה נפשם.
מד : וגם זאת בהיותם בארץ אויביהם: לא מאסתים ולא געלתים לכלתם: להפר בריתי אתם: כי אני ה׳ אלהיהם.
מה : וזכרתי להם ברית ראשונים: אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים: להיות להם לאלהים אני ה׳.
מו : אלה החקים והמשפטים והתורות: אשר נתן ה׳ בינו ובין בני ישראל בהר סיני: ביד משה.

פרק : נז .

א : וידבר ה׳ אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל: ואמרת אליהם: איש איש כי יפליא נדר: בערכך נפשות לה׳.
ב : והיה ערכך זכר: מבן חדש ועד בן שנים: והיה ערכך חמשה שקלים בשקל הקדש: עשרים גרה הוא.
ג : ואם נקבה הוא ערכך: והיה ערכך שלשים שקל: בשקל הקדש חמשים שקל כסף.
ד : ואם מבן חמש שנים ועד בן עשרים שנה: והיה ערכך זכר עשרים שקל: ולנקבה עשרה שקלים.
ה : ואם מבן חדש ועד בן חמש שנים: והיה ערכך זכר חמשה שקלים כסף: ולנקבה ערכך שלשת שקלים כסף.
ו : ואם מבן ששים שנה ומעלה: אם זכר והיה ערכך חמשה עשר שקל: ולנקבה עשרה שקלים.
ז : ואם דל הוא מערכך: והעמיד את הכהן: ויעריכנו הכהן על פי אשר תשיג יד הנודר יעריכנו הכהן.
ח : אם מך הוא מערכך: והעמיד את הכהן: ויעריכנו הכהן על פי אשר תשיג יד הנודר יעריכנו הכהן.
ט : ואם בהמה אשר יקריבו ממנה קרבן לה׳: כל אשר יתן מזה לה׳ יהיה קדש.
י : לא יחליפנו: ולא ימיר אתו טוב בעד רע: או רע בעד טוב: ואם המר ימיר בהמה בבהמה: והיה הוא וחמורתו יהיה קדש.
יא : ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה׳: והעמיד את הבהמה לפני הכהן.
יב : והעריך הכהן אתה בין טוב ובין רע: כערכך הכהן כן יהיה.
יג : ואם גאל יגאלנה: וחמשיתו על ערכך יוסף.
יד : ואיש כי יקדיש את ביתו: קדש לה׳ בין טוב ובין רע: כאשר יעריך אתו הכהן כן יקום.
טו : ואם גואל יגאל את ביתו: ויסף חמשית כסף ערכך עליו והיה לו.
טז : ואיש כי יקדיש לה׳ מקנה מאחוזתו: לפי זרעו לפי זרע חמר זרע שעורים בחמשים שקל כסף.
יז : אם משנת היובל יקדיש שדהו: כערכך יקום.
יח : ואם אחר היובל יקדיש שדהו: וחשב לו הכהן את הכסף על פי השנים הנותרת עד שנת היובל: וחשך מערכך.
יט : ואם גאל יגאל את השדה: וחמשיתו כסף ערכך עליו והיה לו.
כ : ואם לא יגאל את השדה: ואם מכר את השדה לאיש אחר: לא יגאל עוד.
כא : והיה השדה בצאתו ביובל: קדש לה׳ כשדה החרם: לכהן תהיה אחזתו.
כב : ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו הקדיש לה׳: ואם מכר את השדה לאיש אחר: לא יגאל עוד.
כג : והיה השדה בצאתו ביובל: קדש לה׳ כשדה החרם: לכהן תהיה אחזתו.
כד : ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו הקדיש לה׳: ואם מכר את השדה לאיש אחר: לא יגאל עוד.
כה : והיה השדה בצאתו ביובל: קדש לה׳ כשדה החרם: לכהן תהיה אחזתו.
כו : ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו הקדיש לה׳: ואם מכר את השדה לאיש אחר: לא יגאל עוד.
כז : והיה השדה בצאתו ביובל: קדש לה׳ כשדה החרם: לכהן תהיה אחזתו.
כח : ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו הקדיש לה׳: ואם מכר את השדה לאיש אחר: לא יגאל עוד.
כט : והיה השדה בצאתו ביובל: קדש לה׳ כשדה החרם: לכהן תהיה אחזתו.
ל : ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו הקדיש לה׳: ואם מכר את השדה לאיש אחר: לא יגאל עוד.
לא : והיה השדה בצאתו ביובל: קדש לה׳ כשדה החרם: לכהן תהיה אחזתו.
לב : ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו הקדיש לה׳: ואם מכר את השדה לאיש אחר: לא יגאל עוד.
לג : והיה השדה בצאתו ביובל: קדש לה׳ כשדה החרם: לכהן תהיה אחזתו.
לד : ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחזתו הקדיש לה׳: ואם מכר את השדה לאיש אחר: לא יגאל עוד.

ב : כל אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תוסף עליו ולא תגרע ממנו .
ג : כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת .
ד : ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם .
ה : לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם .
ו : אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון .
ז : והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך .
ח : כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך .
ט : מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ .
י : לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו .
יא : כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה .
יב : וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים .
יג : וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך .
יד : כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר .
טו : יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם .
טז : ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך .
יז : הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב .
יח : ואת כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד .
יט : ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך .
כ : כי תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך .
א : בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת .
ב : כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה .
ג : לא תאכל כל תועבה .
ד : זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב העזים .
ה : איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר .
ו : וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו .
ז : אך את זה לא תאכלו מעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמא הוא לכם .
ח : והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו .
ט : את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו .
י : וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם .
יא : כל עוף טהר תאכלו .
יב : וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה .
יג : והראה והאיה והדיה למינהו .
יד : ואת כל ערב למינו .
טו : ואת בת היענה והתחמס והשחף ונץ למינהו .
טז : את הכוס והינשוף והתנשמת .
יז : והקאת והרחם והשלך .
יח : והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף .
יט : וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו .
כ : כל עוף טהור תאכלו .
כא : לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו .
כב : עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה .
כג : ואכלת לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים .
כד : וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי יברכך יהוה אלהיך .
כה : ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו .
כו : ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך .
כז : והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך .
כח : מקץ שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך .
כט : ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה .

ואחזתם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואחזתם בה ועבדתם את עבדתה ואת עבודתה . ד"א ואחזתם בה אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואחזתם בה ועבדתם את עבדתה ואת עבודתה .

ה : ומקנה בני ישראל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומקנה בני ישראל לא תעבוד בו עבודת עבד .

ו : ומכרו בני ישראל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומכרו בני ישראל לגר תושב עמך . ד"א : ומכרו בני ישראל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומכרו בני ישראל לגר תושב עמך .

ז : אחרי נמכר : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר אחרי נמכר גאולה תהיה לו . ד"א : אחרי נמכר : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר אחרי נמכר גאולה תהיה לו .

ח : אחד מאחיו יגאלנו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר אחד מאחיו יגאלנו . ד"א : אחד מאחיו יגאלנו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר אחד מאחיו יגאלנו .

ט : או בן דדו יגאלנו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר או בן דדו יגאלנו . ד"א : או בן דדו יגאלנו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר או בן דדו יגאלנו .

י : או מאיש משפחתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר או מאיש משפחתו . ד"א : או מאיש משפחתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר או מאיש משפחתו .

יא : ואם השג ידו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם השג ידו . ד"א : ואם השג ידו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם השג ידו .

יב : ומכר מאחזתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומכר מאחזתו . ד"א : ומכר מאחזתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומכר מאחזתו .

יג : וגאל הקרוב אליו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר וגאל הקרוב אליו . ד"א : וגאל הקרוב אליו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר וגאל הקרוב אליו .

יד : ואם לא תמצא ידו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם לא תמצא ידו . ד"א : ואם לא תמצא ידו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם לא תמצא ידו .

טו : וחשב את שנות מכרו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר וחשב את שנות מכרו . ד"א : וחשב את שנות מכרו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר וחשב את שנות מכרו .

טז : כימי שנה שנים : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר כימי שנה שנים . ד"א : כימי שנה שנים : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר כימי שנה שנים .

יז : ואם רבו בשנים : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם רבו בשנים . ד"א : ואם רבו בשנים : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם רבו בשנים .

יח : ואם מעט נשאר בשנים : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם מעט נשאר בשנים . ד"א : ואם מעט נשאר בשנים : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם מעט נשאר בשנים .

יט : והשיב לפי שניו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והשיב לפי שניו . ד"א : והשיב לפי שניו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והשיב לפי שניו .

כ : ואיש לא יעלה עליו בפרך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש לא יעלה עליו בפרך . ד"א : ואיש לא יעלה עליו בפרך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש לא יעלה עליו בפרך .

כא : ואם לא יגאל באלה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם לא יגאל באלה . ד"א : ואם לא יגאל באלה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם לא יגאל באלה .

כב : ויצא בשנת היובל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ויצא בשנת היובל . ד"א : ויצא בשנת היובל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ויצא בשנת היובל .

כג : והארץ לא תמכר לצמיתות : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והארץ לא תמכר לצמיתות . ד"א : והארץ לא תמכר לצמיתות : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והארץ לא תמכר לצמיתות .

כד : ובכל ארץ אחוזתכם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ובכל ארץ אחוזתכם . ד"א : ובכל ארץ אחוזתכם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ובכל ארץ אחוזתכם .

כה : ומוכר מקצת אחוזתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומוכר מקצת אחוזתו . ד"א : ומוכר מקצת אחוזתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומוכר מקצת אחוזתו .

כו : ואם אין לאיש גואל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם אין לאיש גואל . ד"א : ואם אין לאיש גואל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם אין לאיש גואל .

כז : וחשב את שנות מכרו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר וחשב את שנות מכרו . ד"א : וחשב את שנות מכרו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר וחשב את שנות מכרו .

כח : והשיב את העודף : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והשיב את העודף . ד"א : והשיב את העודף : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והשיב את העודף .

כט : ואם לא שב לו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם לא שב לו . ד"א : ואם לא שב לו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם לא שב לו .

ל : ואם לא יגאל בשנה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם לא יגאל בשנה . ד"א : ואם לא יגאל בשנה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם לא יגאל בשנה .

לא : והבית אשר אין לו חומה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והבית אשר אין לו חומה . ד"א : והבית אשר אין לו חומה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והבית אשר אין לו חומה .

לב : ובתי ערי חצריהם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ובתי ערי חצריהם . ד"א : ובתי ערי חצריהם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ובתי ערי חצריהם .

לג : ואשר יגאל מן הלוים : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואשר יגאל מן הלוים . ד"א : ואשר יגאל מן הלוים : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואשר יגאל מן הלוים .

לד : ושדה מגרש עריהם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ושדה מגרש עריהם . ד"א : ושדה מגרש עריהם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ושדה מגרש עריהם .

לה : לא תמכר : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר לא תמכר . ד"א : לא תמכר : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר לא תמכר .

לו : ואחיך וחי עמך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואחיך וחי עמך . ד"א : ואחיך וחי עמך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואחיך וחי עמך .

לז : אשר לא תתן אכלך בנשך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר אשר לא תתן אכלך בנשך . ד"א : אשר לא תתן אכלך בנשך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר אשר לא תתן אכלך בנשך .

לח : אשר נתתי לכם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר אשר נתתי לכם . ד"א : אשר נתתי לכם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר אשר נתתי לכם .

לט : ומכר לך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומכר לך . ד"א : ומכר לך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומכר לך .

מ : עבד עברי : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר עבד עברי . ד"א : עבד עברי : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר עבד עברי .

מא : ויצא מעמך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ויצא מעמך . ד"א : ויצא מעמך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ויצא מעמך .

מב : ושבו אל משפחתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ושבו אל משפחתו . ד"א : ושבו אל משפחתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ושבו אל משפחתו .

מג : ואל אחוזת אבתיו ישוב : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואל אחוזת אבתיו ישוב . ד"א : ואל אחוזת אבתיו ישוב : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואל אחוזת אבתיו ישוב .

מד : כי עבדי הם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר כי עבדי הם . ד"א : כי עבדי הם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר כי עבדי הם .

מה : לא ימכרו ממכרת עבד : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר לא ימכרו ממכרת עבד . ד"א : לא ימכרו ממכרת עבד : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר לא ימכרו ממכרת עבד .

מו : והתנחלתם אותם לבניכם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והתנחלתם אותם לבניכם . ד"א : והתנחלתם אותם לבניכם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והתנחלתם אותם לבניכם .

מז : ואחיכם בני ישראל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואחיכם בני ישראל . ד"א : ואחיכם בני ישראל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואחיכם בני ישראל .

מח : לא תרדה בו בפרך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר לא תרדה בו בפרך . ד"א : לא תרדה בו בפרך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר לא תרדה בו בפרך .

מט : ויראת מאלהיך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ויראת מאלהיך . ד"א : ויראת מאלהיך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ויראת מאלהיך .

נ : ועבדך ואמתך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ועבדך ואמתך . ד"א : ועבדך ואמתך : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ועבדך ואמתך .

נא : אשר יהיו לכם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר אשר יהיו לכם . ד"א : אשר יהיו לכם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר אשר יהיו לכם .

נב : מאת הגוים אשר סביבתיכם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר מאת הגוים אשר סביבתיכם . ד"א : מאת הגוים אשר סביבתיכם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר מאת הגוים אשר סביבתיכם .

נג : ומהם תקנו עבד ושפחה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומהם תקנו עבד ושפחה . ד"א : ומהם תקנו עבד ושפחה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומהם תקנו עבד ושפחה .

נד : ואם לא יגאל באלה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם לא יגאל באלה . ד"א : ואם לא יגאל באלה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם לא יגאל באלה .

נה : ויצא בשנת היובל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ויצא בשנת היובל . ד"א : ויצא בשנת היובל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ויצא בשנת היובל .

נו : הוא ובניו עמו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר הוא ובניו עמו . ד"א : הוא ובניו עמו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר הוא ובניו עמו .

נז : כי לי בני ישראל עבדים : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר כי לי בני ישראל עבדים . ד"א : כי לי בני ישראל עבדים : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר כי לי בני ישראל עבדים .

פרק : ה .

א : ויאמר ה' אל משה : אמר להם : אל תהיו מטמאים בנגעים ובזבים : ד"א : ויאמר ה' אל משה : אמר להם : אל תהיו מטמאים בנגעים ובזבים .

ב : שלח את כל צרוע : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר שלח את כל צרוע . ד"א : שלח את כל צרוע : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר שלח את כל צרוע .

ג : וכל זב : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר וכל זב . ד"א : וכל זב : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר וכל זב .

ד : ומי שהוא טמא לנפש : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומי שהוא טמא לנפש . ד"א : ומי שהוא טמא לנפש : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ומי שהוא טמא לנפש .

ה : איש כי יעשה מכל חטאת האדם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר איש כי יעשה מכל חטאת האדם . ד"א : איש כי יעשה מכל חטאת האדם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר איש כי יעשה מכל חטאת האדם .

ו : ואשה כי תעשה מכל חטאת האדם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואשה כי תעשה מכל חטאת האדם . ד"א : ואשה כי תעשה מכל חטאת האדם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואשה כי תעשה מכל חטאת האדם .

ז : והתודו את חטאתם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והתודו את חטאתם . ד"א : והתודו את חטאתם : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והתודו את חטאתם .

ח : ואם אין לאיש גואל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם אין לאיש גואל . ד"א : ואם אין לאיש גואל : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואם אין לאיש גואל .

ט : והושב לה' לכהן : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והושב לה' לכהן . ד"א : והושב לה' לכהן : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר והושב לה' לכהן .

י : ואיש את קדשיו לו יהיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש את קדשיו לו יהיו . ד"א : ואיש את קדשיו לו יהיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש את קדשיו לו יהיו .

יא : ואיש את אשר יתן לכהן : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש את אשר יתן לכהן . ד"א : ואיש את אשר יתן לכהן : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש את אשר יתן לכהן .

יב : ואיש איש את אשתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש איש את אשתו . ד"א : ואיש איש את אשתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש איש את אשתו .

יג : ואיש כי ישכב את זכר : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי ישכב את זכר . ד"א : ואיש כי ישכב את זכר : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי ישכב את זכר .

יד : ואיש כי יקח אשה ואת אמה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח אשה ואת אמה . ד"א : ואיש כי יקח אשה ואת אמה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח אשה ואת אמה .

טו : ואשה כי תקרב אל כל בהמה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואשה כי תקרב אל כל בהמה . ד"א : ואשה כי תקרב אל כל בהמה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואשה כי תקרב אל כל בהמה .

טז : ואשה כי תגלה ערות אשה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואשה כי תגלה ערות אשה . ד"א : ואשה כי תגלה ערות אשה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואשה כי תגלה ערות אשה .

יז : ואיש כי יקח את אחות אביו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אחות אביו . ד"א : ואיש כי יקח את אחות אביו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אחות אביו .

יח : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו . ד"א : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו .

יט : ואיש כי יקח אשה ואת בתה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח אשה ואת בתה . ד"א : ואיש כי יקח אשה ואת בתה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח אשה ואת בתה .

כ : ואיש כי יקח את בת בנה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את בת בנה . ד"א : ואיש כי יקח את בת בנה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את בת בנה .

כא : ואיש כי יקח את בת בתה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את בת בתה . ד"א : ואיש כי יקח את בת בתה : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את בת בתה .

כב : ואיש כי יקח את אחות אשתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אחות אשתו . ד"א : ואיש כי יקח את אחות אשתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אחות אשתו .

כג : ואיש כי יקח את אשת עמיתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת עמיתו . ד"א : ואיש כי יקח את אשת עמיתו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת עמיתו .

כד : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו . ד"א : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו .

כה : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו . ד"א : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו .

כו : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו . ד"א : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו .

כז : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו . ד"א : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו .

כח : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו . ד"א : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו .

כט : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו . ד"א : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו .

ל : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו . ד"א : ואיש כי יקח את אשת אחיו : אלו הן הנשים שהן מחזיקות בבעליהן כאחוזה שנאמר ואיש כי יקח את אשת אחיו .

פרשת : הה .

א : ויגש אליו ויאמר בי אדני : אלה הם בני
יעקב ראובן שמעון לוי ויהודה יששכר וזבולן
בנימין . ב : ויאמר להם אחיהם אתם : לא
תעשו כן . ג : ויאמרו לו מה נעשה לך : לא
תשמע לנו . ד : ויאמרו איש אל רעהו : הנה
בעל החלמות הזה בא : ועתה לכו ונהרגהו
ונשלכהו . ה : ועתה אחיהם לא ישמע : כי
יעקב אביהם שמע את קולם . ו : ויאמר אליהם
ראובן אל תשפכו דם : השליכו אותו אל הבור
הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו : למען
הציל אותו מידם . ז : ויהי כאשר בא יוסף
אל אחיו : ויפשיטו את יוסף את כתנתו : את
כתנת הפסים אשר עליו . ח : ויקחו אותו
וישליכו אותו הבורה : והבור רק אין בו מים .
ט : וישבו לאכל לחם : וישאו עיניהם וירא
והנה ישמעאלים : רוכבים על גמלים נושאים
נכאת וצרי ולוט הולכים להוריד מצרים .
י : ויאמר יהודה אל אחיו : מה בצע כי נהרוג
את אחינו וכסינו את דמו . יא : לכו ונמכרנו
לישמעאלים : ויד אל תהי בו כי אחינו בשרנו
הוא . ויאמרו אחיו : שמע בקולו . יב : ויעברו
אנשים מדינים סחרים : וימשכו ויעלו את יוסף
מן הבור : ויתנו אותו בידי הישמעאלים : בעשרים
כסף . ויבאו יוסף מצרים . יג : וישב ראובן
אל הבור : והנה אין יוסף בבור : ויקרע את
בגדיו . יד : וישב אל אחיו : ויאמר הילד איננו
ואני אנה אני בא . טו : ויקחו את כתנת יוסף :
וישחטו שעיר עזים : ויטבלו את הכתנת בדם .
טז : וישלחו את כתנת הפסים : ויביאו אל אביהם
ויאמרו : זאת מצאנו : הכר נא הכתנת בנך
היא אם לא . יז : ויכר אליה : ויאמר כתנת
בני חיה רעה אכלתהו : טרף טורף יוסף .
יח : ויקרע יעקב שמלתיו : וישם שק במתניו :
ויתאבל על בנו ימים רבים . יט : וכל בניו
ובנותיו קמו לנחמו : ויאבה להתנחם : ויאמר
כי ארד אל בני אבל שאולה . כ : ויבכו אותו
אביו : ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו .
כא : ויעל יוסף מצרים : וימכרו הישמעאלים
את יוסף אל פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים
איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורידוהו שמה .
כב : ויהי בעת ההיא : וירד יהודה מאת אחיו :
ויט עד איש עדלמי ושמו חירה . כג : וירא
שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע : ויקחה
ויבא אליה . כד : ותהר ותלד בן : ויקרא את
שמו ער . כה : ותהר עוד ותלד בן : ויקרא את
שמו אונן . כו : ותוסף עוד ותלד בן : ויקרא
את שמו שלה . כז : ויהי כזיב בלדתה את שלה :
והוא בכזיב בעת ההיא . כח : ויקח יהודה אשה
לער בכורו : ושמה תמר . כט : ויהי ער בכור
יהודה רע בעיני יי : וימיתהו יי . ל : ויאמר
יהודה לאונן : בא אל אשת אחיך ויבם אותה :
והקם זרע לאחיך . לא : וידע אונן כי לא לו
יהיה הזרע : והיה אם בא אל אשת אחיו : ושחת
ארצה למען לא נתן זרע לאחיו . לב : ויהי הרע
בעיני יי אשר עשה : וימת גם אותו . לג :
ויאמר יהודה לתמר כלתו : שבי אלמנה בית
אביך עד יגדל שלה בני : כי אמר פן ימות גם
הוא כאחיו . ותלך תמר ותשב בית אביה .
לד : ותרב הימים : ותמת בת שוע אשת יהודה :
ויתנחם יהודה : ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה
רעהו העדלמי תמנתה . לה : ויגד לתמר לאמר :
הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו . לו : ותסר
בגדי אלמנותה מעליה : ותכס בצעיף ותתעלף :
ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה : כי
ראתה כי גדל שלה והיא לא נתנה לו לאשה .
לז : ויראה יהודה ויחשבה לזונה : כי כסתה
פניה . לח : ויט אליה אל הדרך : ויאמר הבה
נא אבוא אליך : כי לא ידע כי כלתו היא :
ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי . לט : ויאמר
אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן : ותאמר אם
תתן ערבון עד שלחך . מ : ויאמר מה הערבון
אשר אתן לך : ותאמר חתמך ופתילך ומטך
אשר בידך . ויתן לה ויבא אליה : ותהר לו .
מא : ותלך ותסר צעיפה מעליה : ותלבש בגדי
אלמנותה . מב : וישלח יהודה את גדי העזים
ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה :
ולא מצאה . מג : וישאל את אנשי מקומה לאמר :
איה הקדשה הוא בעינים על הדרך : ויאמרו לא
היתה בזה קדשה . מד : וישב אל יהודה ויאמר
לא מצאתיה : וגם אנשי המקום אמרו לא היתה
בזה קדשה . מה : ויאמר יהודה תקח לה פן
נהיה לבוז : הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא
מצאתה . מו : ויהי כשלשה חדשים : ויגד ליהודה
לאמר : זנתה תמר כלתך : וגם הנה הרה לזנונים .
מז : ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף : ותוצא
היא ותשלח אל חמיה לאמר : מאיש אשר אלה
לו אנכי הרה : ותאמר הכר נא למי החתמת
והפתילים והמטה האלה . מח : ויכר יהודה
ויאמר צדקה ממני : כי על כן לא נתתיה לשלה
בני . ולא יסף עוד לדעתה . מט : ויהי בעת
לדתה : והנה תאומים בבטנה . נ : ויהי בלדתה
ויתן יד : ותקח המילדת ותקשר על ידו שני
לאמר זה יצא ראשונה . נא : ויהי כמשיב ידו
והנה יצא אחיו : ותאמר מה פרצת עליך פרץ :
ויקרא שמו פרץ . נב : ואחר יצא אחיו אשר על
ידו השני : ויקרא שמו זרח .

בְּךָ נִפְּלָה בְּנֵי אֲדֹנָי עַל בְּרִיתֶךָ וְעַל
הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוִּיתָ בְּיַד
עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים.

ו : וְאַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֵל רַחוּם
וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת :
נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע
וְחַטָּאָה וְנַקֵּה.

ז : אֲדֹנָי עַל כָּל צִדְקוֹתֶיךָ יָשָׁב נָא
אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר
קָדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ
יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל סְבִיבֹתֵינוּ.

ח : וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלַּת
עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל
מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי.

ט : הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח
עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.

י : אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ
אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל
עַמֶּךָ.

יא : וְכָל יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ אֶת תּוֹרָתֶךָ
סָר לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ בְּקוֹלֶךָ וַתִּתַּךְ עָלֵינוּ
הָאָלָה וְהַשְּׁבוּעָה הַכְּתוּבָה בְּתוֹרַת מֹשֶׁה
עַבְדֵי הָאֱלֹהִים כִּי חָטָאנוּ לוֹ.

יב : וַיָּקֶם אֶת דְּבָרָיו אֲשֶׁר דִּבֶּר עָלֵינוּ
וְעַל שֹׁפְטֵינוּ אֲשֶׁר שָׁפְטוּנוּ לְהָבִיא עָלֵינוּ
רָעָה גְּדוֹלָה אֲשֶׁר לֹא נֶעֶשְׂתָה תַּחַת כָּל
הַשָּׁמַיִם כַּאֲשֶׁר נֶעֶשְׂתָה בִּירוּשָׁלָיִם.

יג : כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה כָּל הָרָעָה
הַזֹּאת בָּאָה עָלֵינוּ וְלֹא חִלִּינוּ אֶת פְּנֵי
אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ לָשׁוּב מֵעֲוֹנֹתֵינוּ וּלְהַשְׂכִּיל
בַּאֲמִתֶּךָ.

יד : וַיִּשְׁקֹד אֲדֹנָי עַל הָרָעָה וַיְבִיאֶהָ
עָלֵינוּ כִּי צַדִּיק אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל
מַעֲשָׂיו אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹלוֹ.

טו : וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ
אֶת עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה
וַתַּעַשׂ לְךָ שֵׁם כַּיּוֹם הַזֶּה חָטָאנוּ רָשָׁעְנוּ.

טז : אֲדֹנָי כְּכָל צִדְקוֹתֶיךָ יָשָׁב נָא
אַפְּךָ וַחֲמָתְךָ מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר
קָדְשֶׁךָ כִּי בַחֲטָאֵינוּ וּבַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ
יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ לְחֶרְפָּה לְכָל סְבִיבוֹתֵינוּ.

יז : וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל תְּפִלַּת
עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל
מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמֵם לְמַעַן אֲדֹנָי.

יח : הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח
עֵינֶיךָ וּרְאֵה שֹׁמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר
נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ
אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל
רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.

יט : אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי
הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ
אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל
עַמֶּךָ.

כ : וְעוֹדֶנִּי מְדַבֵּר וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְוַדֶּה
אֶת חַטַּאתִי וְאֶת חַטַּאת עַמִּי יִשְׂרָאֵל
וּמַפִּיל תְּחִנָּתִי לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהַי עַל הַר
קֹדֶשׁ אֱלֹהָי.

כא : וְעוֹדֶנִּי מְדַבֵּר בַּתְּפִלָּה וְהָאִישׁ
גַּבְרִיאֵל אֲשֶׁר רָאִיתִי בֶּחָזוֹן בַּתְּחִלָּה
מֻגָּע אֵלַי בִּיעַף כַּעַס בְּעֵת מִנְחַת הָעֶרֶב.

כב : וַיָּבֶן וַיְדַבֵּר עִמָּדִי וַיֹּאמֶר דָּנִיֵּאל
עַתָּה יָצָאתִי לְהַשְׂכִּילְךָ בִּינָה.

כג : בְּתְחִלַּת תַּחֲנוּנֶיךָ יָצָא דָּבָר וַאֲנִי
בָּאתִי לְהַגִּיד כִּי חֲמוּדוֹת אָתָּה וּבִין
בַּדָּבָר וְהָבֵן בַּמַּרְאֶה.

כד : שָׁבֻעִים שִׁבְעִים נֶחְתַּךְ עַל עַמְּךָ
וְעַל עִיר קָדְשֶׁךָ לְכַלֵּא הַפֶּשַׁע וּלְהָתֵם
חַטָּאוֹת וּלְכַפֵּר עָוֹן וּלְהָבִיא צֶדֶק עוֹלָמִים
וְלַחְתֹּם חָזוֹן וְנָבִיא וְלִמְשֹׁחַ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים.

כה : וְתֵדַע וְתַשְׂכֵּל מִן מוֹצָא דָבָר
לְהָשִׁיב וְלִבְנוֹת יְרוּשָׁלַיִם עַד מָשִׁיחַ נָגִיד
שָׁבֻעִים שִׁבְעָה וְשִׁבְעִים שִׁבְעִים וְשָׁבוּ
וְנִבְנְתָה רְחוֹב וְחָרוּץ וּבְצוֹק הָעִתִּים.

כו : וְאַחֲרֵי הַשָּׁבֻעִים שִׁבְעִים וְשִׁשִּׁים
וּשְׁנַיִם יִכָּרֵת מָשִׁיחַ וְאֵין לוֹ וְהָעִיר
וְהַקֹּדֶשׁ יַשְׁחִית עַם נָגִיד הַבָּא וְקִצּוֹ
בַּשֶּׁטֶף וְעַד קֵץ מִלְחָמָה נֶחֱרָצָה שֹׁמֵמוֹת.

כז : וְהִגְבִּיר בְּרִית לָרַבִּים שָׁבוּעַ אֶחָד
וַחֲצִי הַשָּׁבוּעַ יַשְׁבִּית זֶבַח וּמִנְחָה וְעַל
כְּנַף שִׁקּוּצִים מְשֹׁמֵם וְעַד כָּלָה וְנֶחֱרָצָה
תִּתַּךְ עַל שׁוֹמֵם.

ܝܓ : ܘܦܢܝܘ ܒܢܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ ܠܫܟܝܡ ܘܠܚܡܘܪ ܐܒܘܗܝ ܒܢܟܠܐ : ܘܡܠܠܘ ܥܡܗܘܢ ܡܛܠ ܕܛܢܦ ܠܕܝܢܐ ܚܬܗܘܢ.

ܝܕ : ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ : ܠܐ ܡܫܟܚܝܢܢ ܠܡܥܒܕ ܨܒܘܬܐ ܗܕܐ ܕܢܬܠ ܚܬܢ ܠܓܒܪܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܥܘܪܠܘܬܐ : ܡܛܠ ܕܚܣܕܐ ܗܝ ܠܢ.

ܝܗ : ܐܠܐ ܒܗܕܐ ܢܬܦܝܣ ܠܟܘܢ : ܐܢ ܬܗܘܘܢ ܐܟܘܬܢ ܠܡܓܙܪ ܟܠ ܕܟܪܐ ܕܝܠܟܘܢ.

ܝܘ : ܘܢܬܠ ܒܢܬܢ ܠܟܘܢ : ܘܒܢܬܟܘܢ ܢܣܒ ܠܢ : ܘܢܬܒ ܥܡܟܘܢ ܘܢܗܘܐ ܥܡܐ ܚܕ.

ܝܙ : ܘܐܢ ܠܐ ܬܫܡܥܘܢ ܠܢ ܠܡܓܙܪ : ܢܣܒ ܒܪܬܢ ܘܐܙܠ.

ܝܚ : ܘܫܦܪ ܦܬܓܡܐ ܒܥܝܢܝ ܚܡܘܪ ܘܒܥܝܢܝ ܫܟܝܡ ܒܪ ܚܡܘܪ.

ܝܛ : ܘܠܐ ܐܘܚܪ ܥܠܝܡܐ ܠܡܥܒܕ ܦܬܓܡܐ : ܡܛܠ ܕܨܒܐ ܒܒܪܬ ܝܥܩܘܒ : ܘܗܘ ܡܝܩܪ ܗܘܐ ܡܢ ܟܠܗ ܒܝܬ ܐܒܘܗܝ.

ܟ : ܘܐܬܐ ܚܡܘܪ ܘܫܟܝܡ ܒܪܗ ܠܬܪܥܐ ܕܡܕܝܢܬܗܘܢ : ܘܡܠܠܘ ܥܡ ܐܢܫܝ ܡܕܝܢܬܗܘܢ ܘܐܡܪܘ.

ܟܐ : ܓܒܪܐ ܗܠܝܢ ܫܠܡܝܢ ܥܡܢ : ܢܬܒܘܢ ܒܐܪܥܐ ܘܢܬܬܓܪܘܢ ܒܗ : ܘܐܪܥܐ ܗܐ ܪܘܝܚܐ ܩܕܡܝܗܘܢ : ܠܒܢܬܗܘܢ ܢܣܒ ܠܢ ܠܢܫܐ : ܘܒܢܬܢ ܢܬܠ ܠܗܘܢ.

ܟܒ : ܒܗܕܐ ܕܝܢ ܢܬܦܝܣܘܢ ܠܢ ܓܒܪܐ ܠܡܬܒ ܥܡܢ ܘܠܡܗܘܐ ܥܡܐ ܚܕ : ܐܢ ܢܓܙܘܪ ܟܠ ܕܟܪܐ ܕܝܠܢ ܐܝܟ ܕܐܢܘܢ ܓܙܝܪܝܢ.

ܟܓ : ܩܢܝܢܗܘܢ ܘܩܢܝܢܗܘܢ ܘܟܠܗ ܒܥܝܪܗܘܢ ܠܐ ܗܘܐ ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ : ܒܪܡ ܢܬܦܝܣ ܠܗܘܢ ܘܢܬܒܘܢ ܥܡܢ.

ܟܕ : ܘܫܡܥܘ ܠܚܡܘܪ ܘܠܫܟܝܡ ܒܪܗ ܟܠܗܘܢ ܢܦܩܝ ܬܪܥܐ ܕܡܕܝܢܬܗ : ܘܓܙܪܘ ܟܠ ܕܟܪܐ ܟܠ ܢܦܩܝ ܬܪܥܐ ܕܡܕܝܢܬܗ.

ܟܗ : ܘܗܘܐ ܒܝܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܟܕ ܟܐܒܝܢ ܗܘܘ : ܢܣܒܘ ܬܪܝܢ ܒܢܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ

ܫܡܥܘܢ ܘܠܘܝ ܐܚܝܗ ܕܕܝܢܐ ܟܠ ܚܕ ܣܦܣܪܗ : ܘܥܠܘ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܠܒܝܬ ܠܐ ܗܘܐ ܕܐܢ : ܘܩܛܠܘ ܟܠ ܕܟܪܐ.

ܟܘ : ܘܠܚܡܘܪ ܘܠܫܟܝܡ ܒܪܗ ܩܛܠܘ ܒܦܘܡܐ ܕܣܦܣܪܐ : ܘܕܒܪܘ ܠܕܝܢܐ ܡܢ ܒܝܬ ܫܟܝܡ ܘܢܦܩܘ.

ܟܙ : ܘܐܬܘ ܒܢܘܗܝ ܕܝܥܩܘܒ ܥܠ ܩܛܝܠܐ ܘܒܙܘ ܡܕܝܢܬܐ : ܕܛܢܦܘ ܚܬܗܘܢ.

ܟܚ : ܘܢܣܒܘ ܥܢܗܘܢ ܘܬܘܪܝܗܘܢ ܘܚܡܪܝܗܘܢ : ܘܡܕܡ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܘܕܒܚܩܠܐ.

ܟܛ : ܘܠܟܠܗ ܚܝܠܗܘܢ ܘܠܟܠܗܘܢ ܛܠܝܗܘܢ ܘܢܫܝܗܘܢ ܫܒܘ ܘܒܙܘ : ܘܟܠ ܡܕܡ ܕܒܒܝܬܐ.

ܠ : ܘܐܡܪ ܝܥܩܘܒ ܠܫܡܥܘܢ ܘܠܠܘܝ : ܕܠܚܝܬܘܢܢܝ ܠܡܣܪܚܘ ܒܝ ܒܝܬ ܥܡܘܪܝ ܐܪܥܐ ܟܢܥܢܝܐ ܘܦܪܙܝܐ : ܘܐܢܐ ܡܢܝܢܐ ܙܥܘܪܐ : ܘܢܬܟܢܫܘܢ ܥܠܝ ܘܢܡܚܘܢܢܝ : ܘܐܘܒܕ ܐܢܐ ܘܒܝܬܝ.

ܠܐ : ܘܐܡܪܘ ܠܗ : ܐܝܟ ܙܢܝܬܐ ܢܥܒܕܘܢ ܠܚܬܢ.

ܩܦܠܐܘܢ : ܠܗ.

ܐ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܝܥܩܘܒ : ܩܘܡ ܣܩ ܠܒܝܬܐܝܠ ܘܬܒ ܬܡܢ : ܘܥܒܕ ܬܡܢ ܡܕܒܚܐ : ܠܐܠܗܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܟ ܟܕ ܥܪܩ ܐܢܬ ܡܢ ܩܕܡ ܥܣܘ ܐܚܘܟ.

ܒ : ܘܐܡܪ ܝܥܩܘܒ ܠܒܝܬܗ ܘܠܟܠ ܕܥܡܗ : ܐܥܒܪܘ ܐܠܗܐ ܢܘܟܪܝܐ ܕܒܝܢܬܟܘܢ : ܘܐܬܕܟܘ ܘܫܚܠܦܘ ܢܚܬܝܟܘܢ.

ܓ : ܘܢܩܘܡ ܘܢܣܩ ܠܒܝܬܐܝܠ : ܘܐܥܒܕ ܬܡܢ ܡܕܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܥܢܢܝ ܒܝܘܡ ܐܘܠܨܢܝ : ܘܗܘܐ ܥܡܝ ܒܐܘܪܚܐ ܕܐܙܠܬ.

ܕ : ܘܝܗܒܘ ܠܝܥܩܘܒ ܟܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܢܘܟܪܝܐ ܕܒܐܝܕܝܗܘܢ : ܘܩܕܫܐ ܕܒܐܕܢܝܗܘܢ : ܘܛܡܪ ܐܢܘܢ ܝܥܩܘܒ ܬܚܝܬ ܒܛܡܬܐ ܕܥܡ ܫܟܝܡ.

ܗ : ܘܫܩܠ ܝܥܩܘܒ ܘܗܘܬ ܕܚܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܚܕܪܝܗܘܢ : ܘܠܐ ܪܕܦܘ ܒܬܪ ܒܢܝ ܝܥܩܘܒ.

ܘ : ܘܐܬܐ ܝܥܩܘܒ ܠܠܘܙ ܕܒܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ : ܗܝ ܒܝܬܐܝܠ : ܗܘ ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܕܥܡܗ.

ܙ : ܘܒܢܐ ܬܡܢ ܡܕܒܚܐ ܘܩܪܐ ܠܐܬܪܐ ܒܝܬܐܝܠ : ܡܛܠ ܕܬܡܢ ܐܬܓܠܝ ܠܗ ܐܠܗܐ : ܟܕ ܥܪܩ ܡܢ ܩܕܡ ܐܚܘܗܝ.

ܚ : ܘܡܝܬܬ ܕܒܘܪܐ ܡܪܒܝܢܝܬܗ ܕܪܦܩܐ

ראשם דלעיל רחמי.
ופרש"י דפרט לחייב לא לחייב
פרט אחד מכל פרטיו.
בה : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה. אע"ג דלא קתני
פטור מן הסוכה ומן הלולב
ומן הציצית ומכל שאר מצות
עשה שבתורה.
בו : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
בז : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
בח : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
בט : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
ג : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
גא : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
גב : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
גג : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
גד : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
גה : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
גו : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
גז : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
גח : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.
גט : ומיהו הא דתנן לעיל : מי שמתו
מוטל לפניו פטור מן המצות
ומן התפלה : ומן הסוכה ומן
הלולב ומן הציצית ומכל שאר
מצות עשה שבתורה.

ذابلة: وهب أذن للأرض نمو للجذبة
ذسوة.

ز: وأجذع يقطع لئن هو جذبة:
كد ذا دخنا لئن ذهبا: لئن ذقص
ضلنه هنا.

حد: ولم وأجذه: هذا أكل هنا ذهب
أجذه: طبب هؤمن نهوئر: وحد
للجذبة كد هنا أجذه.

حه: هو أنا ضلا أنا كد ذا دخنا:
وقنه أنبت جذبة نقص لهصلا هنا.

حو: وللهصلا ذاجذ له: أذكر له
هولج ذاجلا: وأهذ له اجلا وله
لتقلم أجنا: هن هو ذطبة لتجذع
ابهنت: وجوذا أذد دتجع أنه طبتهلا
هوهجلا كد هنه.

ص: وهو ستؤكد لا غلط لهصلله:
وهل ذهبا يقطع ذاتبلاع لتجاوك تد
حلكر أنهلا نسهذ أسهه ذأجذه:
هوهجلا كد خلاق.

ه: وللهصلا غهذا هوه دسهول
طب: هوهلا ذأجذا لا نؤنه: وسهلا
لتجا: وهنلا هوهلا وهلتهلا.

ه: وهذلا ستجذا لاهذنه: واهذ
لك: أجلسهم طبلا هنا هو هولهج.

سه: واهذلا له: أجلا هنه:
واهلهذهلا وأسهلا هوهلا كد ابتته:
واهتنهلا.

ط: واهذلا لهصهوهلا: واهذلا:
ا لتقلم أهلا ستؤه ذهتلهو لهجلا.
حه: واهلهذهلا وهجلا لتجا لهصلا: وهنلا
لتجنا: واهذلا لهلهلا لتجا لهصلا:
لهجلا هنهلا.

ذابلة: وهب أذن للأرض نمو للجذبة
ذسوة.

ز: وأجذع يقطع لئن هو جذبة:
كد ذا دخنا لئن ذهبا: لئن ذقص
ضلنه هنا.

حد: ولم وأجذه: هذا أكل هنا ذهب
أجذه: طبب هؤمن نهوئر: وحد
للجذبة كد هنا أجذه.

حه: هو أنا ضلا أنا كد ذا دخنا:
وقنه أنبت جذبة نقص لهصلا هنا.

حو: وللهصلا ذاجذ له: أذكر له
هولج ذاجلا: وأهذ له اجلا وله
لتقلم أجنا: هن هو ذطبة لتجذع
ابهنت: وجوذا أذد دتجع أنه طبتهلا
هوهجلا كد هنه.

ص: وهو ستؤكد لا غلط لهصلله:
وهل ذهبا يقطع ذاتبلاع لتجاوك تد
حلكر أنهلا نسهذ أسهه ذأجذه:
هوهجلا كد خلاق.

ه: وللهصلا غهذا هوه دسهول
طب: هوهلا ذأجذا لا نؤنه: وسهلا
لتجا: وهنلا هوهلا وهلتهلا.

ه: وهذلا ستجذا لاهذنه: واهذ
لك: أجلسهم طبلا هنا هو هولهج.

سه: واهذلا له: أجلا هنه:
واهلهذهلا وأسهلا هوهلا كد ابتته:
واهتنهلا.

ط: واهذلا لهصهوهلا: واهذلا:
ا لتقلم أهلا ستؤه ذهتلهو لهجلا.
حه: واهلهذهلا وهجلا لتجا لهصلا:
لهجلا هنهلا.

هللو : حج .

١ : ولقد صدقك ابليس ظنه فاتبعوه فريقا من المؤمنين : وما كان له عليهم من سلطان الا لنعلم من يؤمن بالاخرة ممن هو منها في شك وربك على كل شيء حفيظ .

٢ : قل ادعوا الذين زعمتم من دون الله لا يملكون مثقال ذرة في السموات ولا في الارض وما لهم فيهما من شرك وما له منهم من ظهير .

٣ : ولا تنفع الشفاعة عنده الا لمن اذن له حتى اذا فزع عن قلوبهم قالوا ماذا قال ربكم قالوا الحق وهو العلي الكبير .

٤ : له ما في السموات وما في الارض كل له قانتون .

٥ : قل من يرزقكم من السموات والارض قل الله وانا او اياكم لعلى هدى او في ضلال مبين .

٦ : قل لا تسئلون عما اجرمنا ولا نسئل عما تعملون .

٧ : قل يجمع بيننا ربنا ثم يفتح بيننا بالحق وهو الفتاح العليم .

٨ : قل ارونيَ الذين الحقتم به شركاء كلا بل هو الله العزيز الحكيم .

٩ : وما ارسلناك الا كافة للناس بشيرا ونذيرا ولكن اكثر الناس لا يعلمون .

١٠ : ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين .

١١ : قل لكم ميعاد يوم لا تستأخرون عنه ساعة ولا تستقدمون .

١٢ : وقال الذين كفروا لن نؤمن بهذا القرآن ولا بالذي بين يديه ولو ترى اذ الظالمون موقوفون عند ربهم يرجع بعضهم الى بعض القول يقول الذين استضعفوا للذين استكبروا لولا انتم لكنا مؤمنين .

١٣ : قال الذين استكبروا للذين استضعفوا انحن صددناكم عن الهدى بعد اذ جاءكم بل كنتم مجرمين .

١٤ : وقال الذين استضعفوا للذين استكبروا بل مكر الليل والنهار اذ تأمروننا ان نكفر بالله ونجعل له اندادا وأسروا الندامة لما رأوا العذاب وجعلنا الاغلال في اعناق الذين كفروا هل يجزون الا ما كانوا يعملون .

١٥ : وما ارسلنا في قرية من نذير الا قال مترفوها انا بما ارسلتم به كافرون .

١٦ : وقالوا نحن اكثر اموالا واولادا وما نحن بمعذبين .

١٧ : قل ان ربي يبسط الرزق لمن يشاء ويقدر ولكن اكثر الناس لا يعلمون .

١٨ : وما اموالكم ولا اولادكم بالتي تقربكم عندنا زلفى الا من آمن وعمل صالحا فاولئك لهم جزاء الضعف بما عملوا وهم في الغرفات آمنون .

١٩ : والذين يسعون في آياتنا معاجزين اولئك في العذاب محضرون .

٢٠ : قل ان ربي يبسط الرزق لمن يشاء من عباده ويقدر له وما انفقتم من شيء فهو يخلفه وهو خير الرازقين .

٢١ : ويوم يحشرهم جميعا ثم يقول للملائكة اهؤلاء اياكم كانوا يعبدون .

٢٢ : قالوا سبحانك انت ولينا من دونهم بل كانوا يعبدون الجن اكثرهم بهم مؤمنون .

٢٣ : فاليوم لا يملك بعضكم لبعض نفعا ولا ضرا ونقول للذين ظلموا ذوقوا عذاب النار التي كنتم بها تكذبون .

٢٤ : واذا تتلى عليهم آياتنا بينات قالوا ما هذا الا رجل يريد ان يصدكم عما كان يعبد آباؤكم وقالوا ما هذا الا افك مفترى وقال الذين كفروا للحق لما جاءهم ان هذا الا سحر مبين .

٢٥ : وما آتيناهم من كتب يدرسونها وما ارسلنا اليهم قبلك من نذير .

٢٦ : وكذب الذين من قبلهم وما بلغوا معشار ما آتيناهم فكذبوا رسلي فكيف كان نكير .

جاءكم ١٤ من الله نبأ لسوء أمره.
٧ : أم لهم آلهة تمنعهم من دوننا
تمنعهم أنفسها ولا تستطيع نصرا
ولا هم منا يصحبون. ٨ : بل متعنا
هؤلاء وآباءهم حتى طال عليهم
العمر أفلا يرون أنا نأتي الأرض
ننقصها من أطرافها أفهم الغالبون.
٩ : قل إنما أنذركم بالوحي ولا
يسمع الصم الدعاء إذا ما ينذرون.
١٠ : ولئن مستهم نفحة من عذاب
ربك ليقولن يا ويلنا إنا كنا ظالمين.
١١ : ونضع الموازين القسط ليوم
القيامة فلا تظلم نفس شيئا وإن
كان مثقال حبة من خردل أتينا بها
وكفى بنا حاسبين. ١٢ : ولقد آتينا
موسى وهارون الفرقان وضياء
وذكرا للمتقين. ١٣ : الذين يخشون
ربهم بالغيب وهم من الساعة
مشفقون. ١٤ : وهذا ذكر مبارك
أنزلناه أفأنتم له منكرون.

الجزء : ١٧ .

١ : ولقد آتينا إبراهيم رشده من
قبل وكنا به عالمين. ٢ : إذ قال
لأبيه وقومه ما هذه التماثيل التي
أنتم لها عاكفون. ٣ : قالوا وجدنا
آباءنا لها عابدين. ٤ : قال لقد
كنتم أنتم وآباؤكم في ضلال مبين.
٥ : قالوا أجئتنا بالحق أم أنت من
اللاعبين. ٦ : قال بل ربكم رب
السموات والأرض الذي فطرهن
وأنا على ذلكم من الشاهدين.
٧ : وتالله لأكيدن أصنامكم بعد أن
تولوا مدبرين. ٨ : فجعلهم جذاذا
إلا كبيرا لهم لعلهم إليه يرجعون.
٩ : قالوا من فعل هذا بآلهتنا إنه
لمن الظالمين. ١٠ : قالوا سمعنا
فتى يذكرهم يقال له إبراهيم.
١١ : قالوا فأتوا به على أعين
الناس لعلهم يشهدون. ١٢ : قالوا
أأنت فعلت هذا بآلهتنا يا إبراهيم.
١٣ : قال بل فعله كبيرهم هذا
فاسألوهم إن كانوا ينطقون.
١٤ : فرجعوا إلى أنفسهم فقالوا
إنكم أنتم الظالمون. ١٥ : ثم
نكسوا على رؤوسهم لقد علمت ما
هؤلاء ينطقون. ١٦ : قال أفتعبدون
من دون الله ما لا ينفعكم شيئا ولا
يضركم. ١٧ : أف لكم ولما تعبدون
من دون الله أفلا تعقلون.

صفحة : حد .

١ : ضمير مع كلمة قبلها : اسم الفاعل : أنا أضرب أنت : اضرب أنت : اضربي أنتما : اضربا أنتم : اضربوا أنتن : اضربن أنا .

٢ : ضمير أنا . هذه لغة تميم وبعض بني أسد : وأهل الحجاز : يقولون إنما أنا .

٣ : فاعل اضرب . أضرب أنا أنت . أضربا أنتما . أضربوا أنتم . أضربن أنتن . أضرب أنا . أضربنا نحن . أضرب أنا : أضرب أنا : أضربا أنتما . أضربوا أنتم . أضربن أنتن . أضرب أنا . أضربنا نحن .

٤ : فاعل اضرب . هذه لغة بني أسد : وأهل الحجاز : يقولون إنما أنا : وتميم إنما أنا : وبعض بني أسد : إنما أنا .

٥ : ضمير المخاطب : قولك أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون : أنتن تضربن .

٦ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٧ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٨ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٩ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

١٠ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

١١ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

١٢ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

١٣ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

١٤ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

١٥ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

١٦ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

١٧ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

١٨ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

١٩ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٢٠ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٢١ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٢٢ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٢٣ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٢٤ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٢٥ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٢٦ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٢٧ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٢٨ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٢٩ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٣٠ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٣١ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٣٢ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٣٣ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٣٤ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٣٥ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٣٦ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٣٧ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٣٨ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٣٩ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٤٠ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٤١ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٤٢ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٤٣ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٤٤ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٤٥ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٤٦ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٤٧ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٤٨ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٤٩ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٥٠ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٥١ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٥٢ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٥٣ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٥٤ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٥٥ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٥٦ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٥٧ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

٥٨ : ضمير المخاطب المذكر : أنت تضرب : أنتما تضربان : أنتم تضربون .

٥٩ : ضمير المخاطب المؤنث : أنت تضربين : أنتما تضربان : أنتن تضربن .

٦٠ : ضمير المتكلم : أنا أضرب : نحن نضرب .

פרשה : ה.

א : ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה.
ב : ברכה אשר תשמעו אל מצות יי אלהיכם.
וקללה אם לא תשמעו אל מצות יי אלהיכם.
ג : והקללה כי תעזבו את מצות יי אלהיכם :
ותסורו מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום :
ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם.
ד : והיה כי יביאך יי אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה : ונתת את הברכה על הר
גריזים ואת הקללה על הר עיבל.
ה : הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא
השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל
אצל אלוני מורה.
ו : כי עברים אתם את הירדן לבא לרשת את
הארץ אשר יי אלהיכם נתן לכם : וירשתם
אותה וישבתם בה.
ז : ושמרתם לעשות את כל החקים ואת
המשפטים אשר אנכי נותן לפניכם היום.
ח : אלה תשמרון לעשות בארץ אשר יי אלהי
אבותיך נתן לך לרשתה כל הימים אשר אתם
חיים על האדמה.
ט : לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום
איש כל הישר בעיניו. כי לא עד עתה באתם
אל המנוחה ואל הנחלה אשר יי אלהיך נתן לך.
י : והיה כי תעברו את הירדן וישבתם בארץ
אשר יי אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם
מכל אויביכם מסביב וישבתם לבטח.
יא : והיה המקום אשר יבחר יי אלהיכם בו
לשכן שמו שם תביאו את כל אשר אנכי מצוה
אתכם עולתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת
ידכם וכל מבחר נדריכם אשר ידרו ליי.
יב : ושמחתם לפני יי אלהיכם אתם ובניכם
ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר
בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם.
יג : השמר לך פן תעלה עולתיך בכל מקום
אשר תראה.
יד : כי אם במקום אשר יבחר יי באחד שבטיך
שם תעלה עולתיך ושם תעשה כל אשר אנכי
מצוך.
טו : אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר
כברכת יי אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך
הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל.
טז : רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו
כמים.

פרק : ו׳

א : ודבר יהוה אל משה לאמר. ב : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם: איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר לה׳.

ג : מיין ושכר יזיר חומץ יין וחומץ שכר לא ישתה ומשרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל.

ד : כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל.

ה : כל ימי נדר תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר לה׳ קדש יהיה גדל פרע שער ראשו.

ו : כל ימי הזירו לה׳ על נפש מת לא יבא. לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במותם כי נזר אלהיו על ראשו.

ח : כל ימי נזרו קדש הוא לה׳.

ט : וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו.

י : וביום השמיני יביא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד.

יא : ועשה הכהן אחד לחטאת ואחד לעולה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא.

יב : והזיר לה׳ את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו.

יג : וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יובא אל פתח אהל מועד.

יד : והקריב את קרבנו לה׳ כבש בן שנתו תמים אחד לעולה וכבשה בת שנתה תמימה אחת לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים.

טו : וסל מצות סלת חלות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם.

טז : והקריב הכהן לפני ה׳ ועשה את חטאתו ואת עולתו.

יז : ואת האיל יעשה זבח שלמים לה׳ על סל המצות והקריב הכהן את מנחתו ואת נסכו.

יח : וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים.

יט : ולקח הכהן את הזרוע בשלה ומצה אחת מן הסל וחלה מצה אחת ורקיק אחד ונתן על כפי הנזיר אחר גלחו את נזרו.

כ : והניף אותם הכהן תנופה לפני ה׳ קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר ישתה הנזיר יין.

כא : זאת תורת הנזיר אשר ידור קרבנו לה׳ על נזרו מלבד אשר תשיג ידו ככל אשר ידור כן יעשה על תורת נזרו.

כב : וידבר ה׳ אל משה לאמר. כג : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם.

כד : יברכך ה׳ וישמרך.

כה : יאר ה׳ פניו אליך ויחנך.

כו : ישא ה׳ פניו אליך וישם לך שלום.

כז : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם.

وقوله الجيران.

ح : وأما الجيران فهم كثيرون
وقد اختلفت فيهم أقوال:
فقيل: هم أربعون داراً من كل جانب.
وقيل: هم من سمع النداء.
وقيل: هم من لاصق حائطه.
وقيل: هم من شاركه في المرافق.
وقيل: هم من يجمعه وإياه مسجد أو سكة.
وقيل: هم من يجمعه وإياه مسجد واحد.
وقيل: هم من يجمعه وإياه مسجد أو سكة.
وقيل: هم من يجمعه وإياه مسجد واحد.
وقيل: هم من يجمعه وإياه مسجد أو سكة.
وقيل: هم من يجمعه وإياه مسجد واحد.

ط : وأما الجار الملاصق فهو الذي
لا يفصل بينه وبين جاره إلا الجدار.

ي : وأما الجار الجنب فهو الذي
لا يجمعه وإياك مسجد ولا سكة.

يا : وأما الجار الذي له حق واحد
فهو الجار المشرك.

يب : وأما الجار الذي له حقان
فهو الجار المسلم.

يج : وأما الجار الذي له ثلاثة حقوق
فهو الجار المسلم القريب.

يد : وأما الجار الذي له أربعة حقوق
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين.

يه : وأما الجار الذي له خمسة حقوق
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم.

يو : وأما الجار الذي له ستة حقوق
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه.

يز : وأما الجار الذي له سبعة حقوق
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع.

يح : وأما الجار الذي له ثمانية حقوق
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد.

يط : وأما الجار الذي له تسعة حقوق
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح.

ك : وأما الجار الذي له عشرة حقوق
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى.

كا : وأما الجار الذي له أحد عشر حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير.

كب : وأما الجار الذي له اثنا عشر حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر.

كج : وأما الجار الذي له ثلاثة عشر حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد.

كد : وأما الجار الذي له أربعة عشر حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة.

كه : وأما الجار الذي له خمسة عشر حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر.

كو : وأما الجار الذي له ستة عشر حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر.

كز : وأما الجار الذي له سبعة عشر حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا.

كح : وأما الجار الذي له ثمانية عشر حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد.

كط : وأما الجار الذي له تسعة عشر حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر.

ل : وأما الجار الذي له عشرون حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر الذي هو من أهل الدعاء.

لا : وأما الجار الذي له واحد وعشرون حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر الذي هو من أهل الدعاء
الذي هو من أهل الخشوع.

لب : وأما الجار الذي له اثنان وعشرون حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر الذي هو من أهل الدعاء
الذي هو من أهل الخشوع الذي هو من أهل الخوف.

لج : وأما الجار الذي له ثلاثة وعشرون حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر الذي هو من أهل الدعاء
الذي هو من أهل الخشوع الذي هو من أهل الخوف
الذي هو من أهل الرجاء.

لد : وأما الجار الذي له أربعة وعشرون حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر الذي هو من أهل الدعاء
الذي هو من أهل الخشوع الذي هو من أهل الخوف
الذي هو من أهل الرجاء الذي هو من أهل الحياء.

لو : وأما الجار الذي له خمسة وعشرون حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر الذي هو من أهل الدعاء
الذي هو من أهل الخشوع الذي هو من أهل الخوف
الذي هو من أهل الرجاء الذي هو من أهل الحياء
الذي هو من أهل الإخلاص.

لز : وأما الجار الذي له ستة وعشرون حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر الذي هو من أهل الدعاء
الذي هو من أهل الخشوع الذي هو من أهل الخوف
الذي هو من أهل الرجاء الذي هو من أهل الحياء
الذي هو من أهل الإخلاص الذي هو من أهل الصدق.

لح : وأما الجار الذي له سبعة وعشرون حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر الذي هو من أهل الدعاء
الذي هو من أهل الخشوع الذي هو من أهل الخوف
الذي هو من أهل الرجاء الذي هو من أهل الحياء
الذي هو من أهل الإخلاص الذي هو من أهل الصدق
الذي هو من أهل المراقبة.

لط : وأما الجار الذي له ثمانية وعشرون حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر الذي هو من أهل الدعاء
الذي هو من أهل الخشوع الذي هو من أهل الخوف
الذي هو من أهل الرجاء الذي هو من أهل الحياء
الذي هو من أهل الإخلاص الذي هو من أهل الصدق
الذي هو من أهل المراقبة الذي هو من أهل المحبة.

لي : وأما الجار الذي له تسعة وعشرون حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر الذي هو من أهل الدعاء
الذي هو من أهل الخشوع الذي هو من أهل الخوف
الذي هو من أهل الرجاء الذي هو من أهل الحياء
الذي هو من أهل الإخلاص الذي هو من أهل الصدق
الذي هو من أهل المراقبة الذي هو من أهل المحبة
الذي هو من أهل الرضوان.

مو : وأما الجار الذي له ثلاثون حقاً
فهو الجار المسلم القريب الذي هو من أهل الدين
الذي هو من أهل العلم الذي هو من أهل الفقه
الذي هو من أهل الورع الذي هو من أهل الزهد
الذي هو من أهل الصلاح الذي هو من أهل التقوى
الذي هو من أهل الخير الذي هو من أهل البر
الذي هو من أهل الجهاد الذي هو من أهل الشهادة
الذي هو من أهل الصبر الذي هو من أهل الشكر
الذي هو من أهل الرضا الذي هو من أهل الحمد
الذي هو من أهل الذكر الذي هو من أهل الدعاء
الذي هو من أهل الخشوع الذي هو من أهل الخوف
الذي هو من أهل الرجاء الذي هو من أهل الحياء
الذي هو من أهل الإخلاص الذي هو من أهل الصدق
الذي هو من أهل المراقبة الذي هو من أهل المحبة
الذي هو من أهل الرضوان الذي هو من أهل الجنة.

ܡܪܝܐ : ܘܐܢ ܡܫܬܟܚܝܢ ܬܡܢ ܥܣܪܝܢ :
ܘܐܡܪ ܠܐ ܐܚܒܠ ܡܛܠ ܥܣܪܝܢ .

ܠܒ : ܘܐܡܪ : ܠܐ ܢܬܬܪܝܡ ܠܡܪܝܐ ܘܐܡܠܠ .
ܒܠܚܘܕ ܙܒܢܬܐ ܗܕܐ . ܘܐܢ ܡܫܬܟܚܝܢ
ܬܡܢ ܥܣܪܐ . ܘܐܡܪ ܠܐ ܐܚܒܠ ܡܛܠ
ܥܣܪܐ .

ܠܓ : ܘܐܙܠ ܡܪܝܐ ܟܕ ܫܠܡ ܠܡܡܠܠܘ
ܥܡ ܐܒܪܗܡ : ܘܐܒܪܗܡ ܗܦܟ ܠܐܬܪܗ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܛ .

ܐ : ܘܐܬܘ ܬܪܝܢ ܡܠܐܟܝܢ ܠܣܕܘܡ
ܒܪܡܫܐ : ܘܠܘܛ ܝܬܒ ܒܬܪܥܐ ܕܣܕܘܡ :
ܘܚܙܐ ܐܢܘܢ ܠܘܛ ܘܩܡ ܠܐܘܪܥܗܘܢ . ܘܣܓܕ
ܥܠ ܐܦܘܗܝ ܥܠ ܐܪܥܐ .

ܒ : ܘܐܡܪ : ܒܒܥܘ ܐܢܐ ܡܢܟܘܢ ܡܪܝ :
ܣܛܘ ܠܒܝܬ ܥܒܕܟܘܢ : ܘܒܘܬܘ ܘܐܫܝܓܘ
ܪܓܠܝܟܘܢ : ܘܩܕܡܘ ܘܙܠܘ ܠܐܘܪܚܟܘܢ .
ܘܐܡܪܘ : ܠܐ : ܒܫܘܩܐ ܢܒܘܬ .

ܓ : ܘܐܠܨ ܐܢܘܢ ܛܒ : ܘܣܛܘ ܠܘܬܗ
ܘܥܠܘ ܠܒܝܬܗ : ܘܥܒܕ ܠܗܘܢ ܡܫܬܝܐ :
ܘܦܛܝܪܐ ܐܦܐ ܠܗܘܢ ܘܐܟܠܘ .

ܕ : ܘܥܕܠܐ ܢܕܡܟܘܢ : ܘܐܢܫܐ ܕܡܕܝܢܬܐ
ܐܢܫܐ ܕܣܕܘܡ ܐܬܟܪܟܘܗ ܠܒܝܬܐ : ܡܢ ܛܠܝܐ
ܘܥܕܡܐ ܠܣܒܐ : ܘܟܠܗ ܥܡܐ ܡܢ ܣܘܦܗ .

ܗ : ܘܩܪܘ ܠܠܘܛ ܘܐܡܪܘ ܠܗ : ܐܝܟܐ
ܐܢܘܢ ܓܒܪܐ ܕܥܠܘ ܠܘܬܟ ܒܠܠܝܐ : ܐܦܩ ܐܢܘܢ
ܠܢ ܘܢܕܥ ܐܢܘܢ .

ܘ : ܘܢܦܩ ܠܘܛ ܠܘܬܗܘܢ ܠܬܪܥܐ :
ܘܬܪܥܐ ܐܚܕ ܒܬܪܗ .

ܙ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܘܛ : ܠܐ ܬܒܐܫܘܢ
ܐܚܝ .

ܚ : ܗܐ ܐܝܬ ܠܝ ܬܪܬܝܢ ܒܢܢ ܕܠܐ ܝܕܥ
ܓܒܪܐ : ܐܦܩ ܐܢܝܢ ܠܟܘܢ : ܘܥܒܕܘ ܠܗܝܢ
ܐܝܟ ܕܫܦܝܪ ܒܥܝܢܝܟܘܢ : ܒܠܚܘܕ ܠܓܒܪܐ ܗܠܝܢ
ܠܐ ܬܥܒܕܘܢ ܡܕܡ : ܡܛܠ ܕܥܠܘ ܠܛܠܠܐ
ܕܩܪܝܬܝ .

ܛ : ܘܐܡܪܘ : ܦܪܘܩ ܠܟ ܠܗܠ . ܘܐܡܪܘ :
ܚܕ ܐܬܐ ܠܡܬܬܘܬܒܘ ܗܪܟܐ : ܘܗܘ ܕܐܢ
ܕܝܢܐ . ܗܫܐ ܢܒܐܫ ܠܟ ܡܢ ܕܠܗܘܢ . ܘܐܬܚܒܨܘ
ܥܠ ܓܒܪܐ ܠܘܛ ܛܒ : ܘܩܪܒܘ ܠܡܬܒܪܘ
ܬܪܥܐ .

ܝ : ܘܐܘܫܛܘ ܓܒܪܐ ܐܝܕܝܗܘܢ : ܘܐܥܠܘ
ܠܠܘܛ ܠܘܬܗܘܢ ܠܒܝܬܐ : ܘܬܪܥܐ ܐܚܕܘ .

ܝܐ : ܘܓܒܪܐ ܕܒܬܪܥܐ ܕܒܝܬܐ : ܒܫܪܘܪܐ
ܡܚܘ ܡܢ ܙܥܘܪܐ ܘܥܕܡܐ ܠܪܒܐ :
ܘܠܐܝܘ ܠܡܫܟܚܘ ܬܪܥܐ .

ܝܒ : ܘܐܡܪܘ ܓܒܪܐ ܠܠܘܛ : ܡܢܘ ܬܘܒ
ܐܝܬ ܗܪܟܐ : ܚܬܢܐ ܘܒܢܝܟ ܘܒܢܬܟ ܘܟܠ
ܕܐܝܬ ܠܟ ܒܡܕܝܢܬܐ : ܐܦܩ ܡܢ ܐܬܪܐ ܗܢܐ .

ܝܓ : ܡܛܠ ܕܡܚܒܠܝܢܢ ܠܗ ܠܐܬܪܐ ܗܢܐ :
ܡܛܠ ܕܣܓܝܐܬ ܩܒܠܬܗܘܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ :
ܘܫܕܪܢ ܡܪܝܐ ܠܡܚܒܠܘܬܗ .

ܝܕ : ܘܢܦܩ ܠܘܛ ܘܡܠܠ ܥܡ ܚܬܢܘܗܝ
ܢܣܒܝ ܒܢܬܗ : ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܩܘܡܘ ܦܘܩܘ
ܡܢ ܐܬܪܐ ܗܢܐ : ܡܛܠ ܕܡܚܒܠ ܠܗ ܡܪܝܐ .
ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܡܓܚܟ ܒܥܝܢܝ ܚܬܢܘܗܝ .

ܝܗ : ܘܟܕ ܣܠܩ ܫܦܪܐ : ܐܠܨܘܗ ܡܠܐܟܐ
ܠܠܘܛ : ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ : ܩܘܡ ܕܒܪ ܐܢܬܬܟ
ܘܬܪܬܝܢ ܒܢܬܟ ܕܐܫܬܟܚ : ܕܠܡܐ ܐܦ ܐܢܬ
ܬܬܚܒܠ ܒܚܛܗܝܗ ܕܡܕܝܢܬܐ .

ܝܘ : ܘܐܬܥܟܒ ܠܘܛ : ܘܐܚܕܘ ܡܠܐܟܐ

ו: ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: ב: שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחתם לבית אבתם במספר שמות כל זכר לגלגלתם: ג: מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל תפקדו אתם לצבאתם אתה ואהרן: ד: ואתכם יהיו איש איש למטה איש ראש לבית אבתיו הוא: ה: ואלה שמות האנשים אשר יעמדו אתכם לראובן אלישור בן שדיאור: ו: לשמעון שלומיאל בן צורישדי: ז: ליהודה נחשון בן עמינדב: ח: ליששכר נתנאל בן צוער: ט: לזבולן אליאב בן חלון: י: לבני יוסף לאפרים אלישמע בן עמיהוד למנשה גמליאל בן פדהצור: יא: לבנימן אבידן בן גדעוני: יב: לדן אחיעזר בן עמישדי: יג: לאשר פגעיאל בן עכרן: יד: לגד אליסף בן דעואל: טו: לנפתלי אחירע בן עינן: טז: אלה קריאי העדה נשיאי מטות אבתם ראשי אלפי ישראל המה: יז: ויקח משה ואהרן את האנשים האלה אשר נקבו בשמות: יח: ואת כל העדה הקהילו באחד לחדש השני ויתילדו על משפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה לגלגלתם: יט: כאשר צוה יהוה את משה ויפקדם במדבר סיני: כ: ויהיו בני ראובן בכור ישראל תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: כא: פקדיהם למטה ראובן ששה וארבעים אלף וחמש מאות: כב: לבני שמעון תולדתם למשפחתם לבית אבתם פקדיו במספר שמות לגלגלתם כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: כג: פקדיהם למטה שמעון תשעה וחמשים אלף ושלש מאות: כד: לבני גד תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: כה: פקדיהם למטה גד חמשה וארבעים אלף ושש מאות וחמשים: כו: לבני יהודה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: כז: פקדיהם למטה יהודה ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: כח: לבני יששכר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: כט: פקדיהם למטה יששכר חמשה וחמשים אלף וארבע מאות: ל: לבני זבולן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לא: פקדיהם למטה זבולן שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: לב: לבני יוסף לבני אפרים תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לג: פקדיהם למטה אפרים שנים וארבעים אלף וחמש מאות: לד: לבני מנשה תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לה: פקדיהם למטה מנשה שנים ושלשים אלף ומאתים: לו: לבני בנימן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לז: פקדיהם למטה בנימן חמשה ושלשים אלף וארבע מאות: לח: לבני דן תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: לט: פקדיהם למטה דן שנים ושישים אלף ושבע מאות: מ: לבני אשר תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: מא: פקדיהם למטה אשר אחד וארבעים אלף וחמש מאות: מב: לבני נפתלי לבני נפתלי תולדתם למשפחתם לבית אבתם במספר שמות מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא: מג: פקדיהם למטה נפתלי שלשה וחמשים אלף וארבע מאות: מד: אלה הפקדים אשר פקד משה ואהרן ונשיאי ישראל שנים עשר איש איש לבית אבתיו היו: מה: ויהי כל פקודי בני ישראל לבית אבתם מבן עשרים שנה ומעלה כל יצא צבא בישראל: מו: ויהי כל הפקודים ששת מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: מז: והלוים למטה אבתם לא התפקדו בתוכם: מח: וידבר יהוה אל משה לאמר: מט: אך את מטה לוי לא תפקד וראשם לא תשא בתוך בני ישראל: נ: ואתה הפקד את הלוים על משכן העדות ועל כל כליו ועל כל אשר לו הם ישאו את המשכן ואת כל כליו והם ישרתו אתו וסביב למשכן יחנו: נא: ובנסע המשכן יורידו הלוים אתו והוקים המשכן הלוים יקימו והזר הקרב יומת: נב: וחנו בני ישראל איש על מחנהו ואיש על דגלו לצבאתם: נג: והלוים יחנו סביב למשכן העדות ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלוים את משמרת משכן העדות: נד: ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה כן עשו:

النحل : ٣٠ .

١ : أتى أمر الله فلا تستعجلوه سبحانه وتعالى عما يشركون به من العذاب لهم .

٢ : أنزل الملائكة بالوحي من يشاء من عباده أن أنذروا أنه لا إله إلا أنا فاتقون .

٣ : خلق السموات والأرض بالحق تعالى عما يشركون .

٤ : خلق الإنسان من نطفة فإذا هو خصيم مبين .

٥ : والأنعام خلقها لكم فيها دفء ومنافع ومنها تأكلون .

٦ : ولكم فيها جمال حين تريحون وحين تسرحون .

٧ : وتحمل أثقالكم إلى بلد لم تكونوا بالغيه إلا بشق الأنفس إن ربكم لرؤوف رحيم .

٨ : والخيل والبغال والحمير لتركبوها وزينة ويخلق ما لا تعلمون .

٩ : وعلى الله قصد السبيل ومنها جائر ولو شاء لهداكم أجمعين .

١٠ : هو الذي أنزل من السماء ماء لكم منه شراب ومنه شجر فيه تسيمون .

١١ : ينبت لكم به الزرع والزيتون والنخيل والأعناب ومن كل الثمرات إن في ذلك لآية لقوم يتفكرون .

١٢ : وسخر لكم الليل والنهار والشمس والقمر والنجوم مسخرات بأمره إن في ذلك لآيات لقوم يعقلون .

١٣ : وما ذرأ لكم في الأرض مختلفا ألوانه إن في ذلك لآية لقوم يذكرون .

١٤ : وهو الذي سخر البحر لتأكلوا منه لحما طريا وتستخرجوا منه حلية تلبسونها وترى الفلك مواخر فيه ولتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون .

١٥ : وألقى في الأرض رواسي أن تميد بكم وأنهارا وسبلا لعلكم تهتدون .

١٦ : وعلامات وبالنجم هم يهتدون .

١٧ : أفمن يخلق كمن لا يخلق أفلا تذكرون .

١٨ : وإن تعدوا نعمة الله لا تحصوها إن الله لغفور رحيم .

١٩ : والله يعلم ما تسرون وما تعلنون .

٢٠ : والذين يدعون من دونه لا يخلقون شيئا وهم يخلقون .

٢١ : أموات غير أحياء وما يشعرون أيان يبعثون .

٢٢ : إلهكم إله واحد فالذين لا يؤمنون بالآخرة قلوبهم منكرة وهم مستكبرون .

٢٣ : لا جرم أن الله يعلم ما يسرون وما يعلنون إنه لا يحب المستكبرين .

٢٤ : وإذا قيل لهم ماذا أنزل ربكم قالوا أساطير الأولين .

٢٥ : ليحملوا أوزارهم كاملة يوم القيامة ومن أوزار الذين يضلونهم بغير علم ألا ساء ما يزرون .

٢٦ : قد مكر الذين من قبلهم فأتى الله بنيانهم من القواعد فخر عليهم السقف من فوقهم وأتاهم العذاب من حيث لا يشعرون .

٢٧ : ثم يوم القيامة يخزيهم ويقول أين شركائي الذين كنتم تشاقون فيهم قال الذين أوتوا العلم إن الخزي اليوم والسوء على الكافرين .

٢٨ : الذين تتوفاهم الملائكة ظالمي أنفسهم فألقوا السلم ما كنا نعمل من سوء بلى إن الله عليم بما كنتم تعملون .

٢٩ : فادخلوا أبواب جهنم خالدين فيها فلبئس مثوى المتكبرين .

٣٠ : وقيل للذين اتقوا ماذا أنزل ربكم قالوا خيرا للذين أحسنوا في هذه الدنيا حسنة ولدار الآخرة خير ولنعم دار المتقين .

۳۰ : وليعهد اجنبي نبايد اقامه وليعهد نمايد : و وليعهد اجنبي حرم نمود.

۳۱ : وليعهد نبايد بدون اجازه پادشاه بسفر رود : و وليعهد اجازه پادشاه بسفر رود.

۳۲ : وليعهد نبايد بدون اجازه پادشاه ازدواج كند : و وليعهد اجازه پادشاه ازدواج كند.

۳۳ : وليعهد نبايد بدون اجازه پادشاه بمسافرت خارجه رود : و وليعهد اجازه پادشاه بمسافرت خارجه رود.

۳۴ : وليعهد نبايد بدون اجازه پادشاه از مملكت خارج شود : و وليعهد اجازه پادشاه از مملكت خارج شود.

۳۵ : وليعهد نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت ديگر برود : و وليعهد اجازه پادشاه بمملكت ديگر برود.

۳۶ : وليعهد نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وليعهد اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۳۷ : وليعهد نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وليعهد اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۳۸ : وليعهد نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وليعهد اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۳۹ : وليعهد نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وليعهد اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۴۰ : وليعهد نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وليعهد اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

ماده : ۴۰

۱ : وصي اجنبي نبايد كسي وصي باشد : و وصي اجنبي نبايد كسي وصي باشد.

۲ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه از مملكت خارج شود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه از مملكت خارج شود.

۳ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمسافرت خارجه رود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمسافرت خارجه رود.

۴ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه ازدواج كند : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه ازدواج كند.

۵ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت ديگر برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت ديگر برود.

۶ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۷ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۸ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۹ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۰ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۱ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۲ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۳ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۴ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۵ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۶ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۷ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۸ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۹ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۲۰ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

ماده : ۴۱

۱ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۲ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۳ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۴ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۵ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۶ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۷ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۸ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۹ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۰ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۱ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۲ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۳ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۴ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۵ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۶ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۷ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۸ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۱۹ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

۲۰ : وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود : و وصي نبايد بدون اجازه پادشاه بمملكت خارجه برود.

٥ : وَقَالَ لَهُ ٱللهُ لَا تَقْرَبْ إِلَى هٰهُنَا ٱخْلَعْ حِذَاءَكَ مِنْ رِجْلَيْكَ لِأَنَّ ٱلْمَوْضِعَ ٱلَّذِي أَنْتَ وَاقِفٌ عَلَيْهِ أَرْضٌ مُقَدَّسَةٌ .

٦ : وَقَالَ أَنَا إِلٰهُ أَبِيكَ إِلٰهُ إِبْرَاهِيمَ وَإِلٰهُ إِسْحَاقَ وَإِلٰهُ يَعْقُوبَ . فَغَطَّى مُوسَى وَجْهَهُ لِأَنَّهُ خَافَ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى ٱللهِ .

٧ : وَقَالَ ٱلرَّبُّ قَدْ رَأَيْتُ مَذَلَّةَ شَعْبِي ٱلَّذِي فِي مِصْرَ وَسَمِعْتُ صُرَاخَهُمْ مِنْ أَجْلِ مُسَخِّرِيهِ إِنِّي عَلِمْتُ أَوْجَاعَهُ .

٨ : فَنَزَلْتُ لِأُنْقِذَهُ مِنْ يَدِ ٱلْمِصْرِيِّينَ وَأُصْعِدَهُ مِنْ تِلْكَ ٱلْأَرْضِ إِلَى أَرْضٍ جَيِّدَةٍ وَرَحْبَةٍ إِلَى أَرْضٍ تَفِيضُ لَبَنًا وَعَسَلًا إِلَى مَوْضِعِ ٱلْكَنْعَانِيِّينَ وَٱلْحِثِّيِّينَ وَٱلْأَمُورِيِّينَ وَٱلْفَرِزِّيِّينَ وَٱلْحِوِّيِّينَ وَٱلْيَبُوسِيِّينَ .

٩ : وَٱلْآنَ هُوَذَا صُرَاخُ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَتَى إِلَيَّ وَرَأَيْتُ أَيْضًا ٱلضِّيقَ ٱلَّذِي يُضَايِقُهُمُ ٱلْمِصْرِيُّونَ بِهِ .

١٠ : وَٱلْآنَ هَلُمَّ فَأُرْسِلَكَ إِلَى فِرْعَوْنَ فَتُخْرِجَ شَعْبِي بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ مِصْرَ .

١١ : فَقَالَ مُوسَى لِلّٰهِ مَنْ أَنَا حَتَّى أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَأُخْرِجَ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ مِصْرَ .

١٢ : فَقَالَ إِنِّي أَكُونُ مَعَكَ وَهٰذِهِ لَكَ ٱلْعَلَامَةُ أَنِّي أَنَا أَرْسَلْتُكَ . عِنْدَمَا تُخْرِجُ ٱلشَّعْبَ مِنْ مِصْرَ تَعْبُدُونَ ٱللهَ عَلَى هٰذَا ٱلْجَبَلِ .

١٣ : فَقَالَ مُوسَى لِلّٰهِ هَا أَنَا آتِي إِلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَقُولُ لَهُمْ إِلٰهُ آبَائِكُمْ أَرْسَلَنِي إِلَيْكُمْ فَإِنْ قَالُوا لِي مَا ٱسْمُهُ فَمَاذَا أَقُولُ لَهُمْ .

١٤ : فَقَالَ ٱللهُ لِمُوسَى أَهْيَهْ ٱلَّذِي أَهْيَهْ وَقَالَ هٰكَذَا تَقُولُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ أَهْيَهْ أَرْسَلَنِي إِلَيْكُمْ .

١٥ : وَقَالَ ٱللهُ أَيْضًا لِمُوسَى هٰكَذَا تَقُولُ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ يَهْوَهْ إِلٰهُ آبَائِكُمْ إِلٰهُ إِبْرَاهِيمَ وَإِلٰهُ إِسْحَاقَ وَإِلٰهُ يَعْقُوبَ أَرْسَلَنِي إِلَيْكُمْ هٰذَا ٱسْمِي إِلَى ٱلْأَبَدِ وَهٰذَا ذِكْرِي إِلَى دَوْرٍ فَدَوْرٍ .

١٦ : ٱذْهَبْ وَٱجْمَعْ شُيُوخَ إِسْرَائِيلَ وَقُلْ لَهُمْ يَهْوَهْ إِلٰهُ آبَائِكُمْ إِلٰهُ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ظَهَرَ لِي قَائِلًا إِنِّي قَدِ ٱفْتَقَدْتُكُمْ وَرَأَيْتُ مَا صُنِعَ بِكُمْ فِي مِصْرَ .

١٧ : وَقُلْتُ أُصْعِدُكُمْ مِنْ مَذَلَّةِ مِصْرَ إِلَى أَرْضِ ٱلْكَنْعَانِيِّينَ وَٱلْحِثِّيِّينَ وَٱلْأَمُورِيِّينَ وَٱلْفَرِزِّيِّينَ وَٱلْحِوِّيِّينَ وَٱلْيَبُوسِيِّينَ إِلَى أَرْضٍ تَفِيضُ لَبَنًا وَعَسَلًا .

١٨ : فَيَسْمَعُونَ لِقَوْلِكَ وَتَأْتِي أَنْتَ وَشُيُوخُ إِسْرَائِيلَ إِلَى مَلِكِ مِصْرَ وَتَقُولُونَ لَهُ يَهْوَهْ إِلٰهُ ٱلْعِبْرِيِّينَ ٱلْتَقَانَا فَٱلْآنَ نَذْهَبُ سَفَرَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي ٱلْبَرِّيَّةِ لِكَيْ نَذْبَحَ لِيَهْوَهْ إِلٰهِنَا .

١٩ : وَأَنَا أَعْلَمُ أَنَّ مَلِكَ مِصْرَ لَا يَدَعُكُمْ تَذْهَبُونَ إِلَّا بِيَدٍ قَوِيَّةٍ .

٢٠ : فَأَمُدُّ يَدِي وَأَضْرِبُ مِصْرَ بِكُلِّ عَجَائِبِي ٱلَّتِي أَصْنَعُ فِي وَسْطِهَا وَبَعْدَ ذٰلِكَ يُطْلِقُكُمْ .

٢١ : وَأُعْطِي نِعْمَةً لِهٰذَا ٱلشَّعْبِ فِي عُيُونِ ٱلْمِصْرِيِّينَ فَيَكُونُ إِذَا ٱنْصَرَفْتُمْ أَنَّكُمْ لَا تَذْهَبُونَ فَارِغِينَ .

٢٢ : بَلْ تَطْلُبُ ٱلْمَرْأَةُ مِنْ جَارَتِهَا وَمِنْ نَزِيلَةِ بَيْتِهَا أَمْتِعَةَ فِضَّةٍ وَأَمْتِعَةَ ذَهَبٍ وَثِيَابًا فَتَضَعُونَهَا عَلَى بَنِيكُمْ وَعَلَى بَنَاتِكُمْ فَتَسْلُبُونَ ٱلْمِصْرِيِّينَ .

٤ : ٥ .

١ : فَأَجَابَ مُوسَى وَقَالَ وَهُوَذَا لَا يُصَدِّقُونَنِي وَلَا يَسْمَعُونَ لِقَوْلِي لِأَنَّهُمْ يَقُولُونَ لَمْ يَظْهَرْ لَكَ ٱلرَّبُّ .

٢ : فَقَالَ لَهُ ٱلرَّبُّ مَا هٰذَا فِي يَدِكَ فَقَالَ عَصًا .

٣ : فَقَالَ أَلْقِهَا عَلَى ٱلْأَرْضِ فَأَلْقَاهَا عَلَى ٱلْأَرْضِ فَصَارَتْ حَيَّةً فَهَرَبَ مُوسَى مِنْ أَمَامِهَا .

٤ : فَقَالَ ٱلرَّبُّ لِمُوسَى مُدَّ يَدَكَ وَأَمْسِكْ بِذَنَبِهَا فَمَدَّ يَدَهُ وَأَمْسَكَ بِهَا فَصَارَتْ عَصًا فِي كَفِّهِ .

٥ : لِكَيْ يُؤْمِنُوا أَنَّ ظَهَرَ لَكَ يَهْوَهْ إِلٰهُ آبَائِهِمْ إِلٰهُ إِبْرَاهِيمَ إِلٰهُ إِسْحَاقَ وَإِلٰهُ يَعْقُوبَ .

٦ : وَقَالَ لَهُ ٱلرَّبُّ أَيْضًا أَدْخِلْ يَدَكَ فِي عُبِّكَ فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِي عُبِّهِ ثُمَّ أَخْرَجَهَا وَإِذَا يَدُهُ بَرَصٌ كَٱلثَّلْجِ .

٧ : فَقَالَ أَعِدْ يَدَكَ إِلَى عُبِّكَ فَأَعَادَ يَدَهُ إِلَى عُبِّهِ ثُمَّ أَخْرَجَهَا مِنْ عُبِّهِ وَإِذَا قَدْ عَادَتْ كَجَسَدِهِ .

٨ : وَيَكُونُ إِنْ لَمْ يُصَدِّقُوكَ وَلَمْ يَسْمَعُوا لِقَوْلِ ٱلْآيَةِ ٱلْأُولَى أَنَّهُمْ يُصَدِّقُونَ لِقَوْلِ ٱلْآيَةِ ٱلْأَخِيرَةِ .

٩ : وَيَكُونُ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا أَيْضًا بِهَاتَيْنِ ٱلْآيَتَيْنِ وَلَمْ يَسْمَعُوا لِقَوْلِكَ أَنَّكَ تَأْخُذُ مِنْ مَاءِ ٱلنَّهْرِ وَتَسْكُبُ عَلَى ٱلْيَبَسَةِ فَيَصِيرُ ٱلْمَاءُ ٱلَّذِي تَأْخُذُ مِنَ ٱلنَّهْرِ دَمًا عَلَى ٱلْيَبَسَةِ .

١٠ : فَقَالَ مُوسَى لِلرَّبِّ ٱسْتَمِعْ يَا سَيِّدِي لَسْتُ أَنَا صَاحِبَ كَلَامٍ مُنْذُ أَمْسِ وَلَا مُنْذُ أَوَّلِ أَمْسِ وَلَا مُنْذُ كَلَّمْتَ عَبْدَكَ بَلْ أَنَا ثَقِيلُ ٱلْفَمِ وَثَقِيلُ ٱللِّسَانِ .

١١ : فَقَالَ لَهُ ٱلرَّبُّ مَنْ صَنَعَ فَمًا لِلْإِنْسَانِ أَوْ مَنْ يَصْنَعُ أَخْرَسَ أَوْ أَصَمَّ أَوْ بَصِيرًا أَوْ أَعْمَى أَلَيْسَ أَنَا ٱلرَّبَّ .

١٢ : فَٱلْآنَ ٱذْهَبْ وَأَنَا أَكُونُ مَعَ فَمِكَ وَأُعَلِّمُكَ مَا تَتَكَلَّمُ بِهِ .

١٣ : فَقَالَ ٱسْتَمِعْ يَا سَيِّدِي ٱبْعَثْ بِيَدِ مَنْ تَبْعَثُ .

١٤ : فَحَمِيَ غَضَبُ ٱلرَّبِّ عَلَى مُوسَى وَقَالَ أَلَيْسَ هَارُونُ ٱللَّاوِيُّ أَخَاكَ أَنَا أَعْلَمُ أَنَّ ٱلْكَلَامَ يَكُونُ لَهُ هُوَ أَيْضًا وَهُوَذَا هُوَ خَارِجٌ لِلِقَائِكَ وَحِينَ يَرَاكَ يَفْرَحُ بِقَلْبِهِ .

١٥ : فَتُكَلِّمُهُ وَتَضَعُ ٱلْكَلِمَاتِ فِي فَمِهِ وَأَنَا أَكُونُ مَعَ فَمِكَ وَمَعَ فَمِهِ وَأُعَلِّمُكُمَا مَا تَصْنَعَانِ .

١٦ : وَهُوَ يُكَلِّمُ ٱلشَّعْبَ عَنْكَ وَيَكُونُ هُوَ يَكُونُ لَكَ فَمًا وَأَنْتَ تَكُونُ لَهُ إِلٰهًا .

١٧ : وَتَأْخُذُ فِي يَدِكَ هٰذِهِ ٱلْعَصَا ٱلَّتِي تَصْنَعُ بِهَا ٱلْآيَاتِ .

١٨ : فَمَضَى مُوسَى وَرَجَعَ إِلَى يَثْرُونَ حَمِيهِ وَقَالَ لَهُ أَذْهَبُ وَأَرْجِعُ إِلَى إِخْوَتِي ٱلَّذِينَ فِي مِصْرَ وَأَرَى أَبَعْدُ أَحْيَاءٌ هُمْ فَقَالَ يَثْرُونُ لِمُوسَى ٱذْهَبْ بِسَلَامٍ .

١٩ : وَقَالَ ٱلرَّبُّ لِمُوسَى فِي مِدْيَنَ ٱذْهَبْ رَاجِعًا إِلَى مِصْرَ لِأَنَّ جَمِيعَ ٱلرِّجَالِ ٱلَّذِينَ كَانُوا يَطْلُبُونَ نَفْسَكَ قَدْ مَاتُوا .

٢٠ : فَأَخَذَ مُوسَى ٱمْرَأَتَهُ وَبَنِيهِ وَرَكِبَهُمْ عَلَى ٱلْحَمِيرِ وَرَجَعَ إِلَى أَرْضِ مِصْرَ وَأَخَذَ مُوسَى عَصَا ٱللهِ فِي يَدِهِ .

٢١ : وَقَالَ ٱلرَّبُّ لِمُوسَى فِي ٱلذَّهَابِ لِلرُّجُوعِ إِلَى مِصْرَ ٱنْظُرْ جَمِيعَ ٱلْعَجَائِبِ ٱلَّتِي جَعَلْتُهَا فِي يَدِكَ وَٱصْنَعْهَا قُدَّامَ فِرْعَوْنَ وَأَنَا أُقَسِّي قَلْبَهُ فَلَا يُطْلِقُ ٱلشَّعْبَ .

٢٢ : فَتَقُولُ لِفِرْعَوْنَ هٰكَذَا قَالَ ٱلرَّبُّ إِسْرَائِيلُ ٱبْنِي بِكْرِي .

٢٣ : فَقُلْتُ لَكَ أَطْلِقِ ٱبْنِي لِيَعْبُدَنِي فَأَبَيْتَ أَنْ تُطْلِقَهُ هَا أَنَا أَقْتُلُ ٱبْنَكَ بِكْرَكَ .

٢٤ : وَكَانَ فِي ٱلطَّرِيقِ فِي ٱلْمَنْزِلِ أَنَّ ٱلرَّبَّ ٱلْتَقَاهُ وَطَلَبَ أَنْ يَقْتُلَهُ .

٢٥ : فَأَخَذَتْ صَفُّورَةُ صَوَّانَةً وَقَطَعَتْ غُرْلَةَ ٱبْنِهَا وَمَسَّتْ رِجْلَيْهِ وَقَالَتْ إِنَّكَ عَرِيسُ دَمٍ لِي .

٢٦ : فَٱنْكَفَّ عَنْهُ حِينَئِذٍ فَقَالَتْ عَرِيسُ دَمٍ مِنْ أَجْلِ ٱلْخِتَانِ .

٢٧ : وَقَالَ ٱلرَّبُّ لِهَارُونَ ٱذْهَبْ لِلِقَاءِ مُوسَى إِلَى ٱلْبَرِّيَّةِ فَذَهَبَ وَلَقِيَهُ عَلَى جَبَلِ ٱللهِ وَقَبَّلَهُ .

٢٨ : فَأَخْبَرَ مُوسَى هَارُونَ بِجَمِيعِ كَلَامِ ٱلرَّبِّ ٱلَّذِي أَرْسَلَهُ وَبِجَمِيعِ ٱلْآيَاتِ ٱلَّتِي أَوْصَاهُ بِهَا .

٢٩ : وَذَهَبَ مُوسَى وَهَارُونُ وَجَمَعَا جَمِيعَ شُيُوخِ بَنِي إِسْرَائِيلَ .

٣٠ : فَتَكَلَّمَ هَارُونُ بِجَمِيعِ ٱلْكَلَامِ ٱلَّذِي كَلَّمَ ٱلرَّبُّ بِهِ مُوسَى وَصَنَعَ ٱلْآيَاتِ أَمَامَ عُيُونِ ٱلشَّعْبِ .

٣١ : فَآمَنَ ٱلشَّعْبُ وَلَمَّا سَمِعُوا أَنَّ ٱلرَّبَّ ٱفْتَقَدَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَأَنَّهُ رَأَى مَذَلَّتَهُمْ خَرُّوا وَسَجَدُوا .

ס׳ וְיִשְׂרָאֵל בָּטַח בַּיהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃

ע׳ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל דִּרְשׁוּנִי וְחְיוּ׃

פ׳ וְאַל תִּדְרְשׁוּ בֵּית אֵל וְהַגִּלְגָּל לֹא תַעֲבֹרוּ וּבְבְאֵר שָׁבַע לֹא תַעֲבֹרוּ כִּי הַגִּלְגָּל גָּלֹה יִגְלֶה וּבֵית אֵל יִהְיֶה לְאָוֶן׃

צ׳ דִּרְשׁוּ יְהוָה וְחְיוּ פֶּן יִצְלַח כָּאֵשׁ בֵּית יוֹסֵף וְאָכְלָה וְאֵין לְבֵית אֵל מְכַבֶּה׃

ק׳ הַהֹפְכִים לְלַעֲנָה מִשְׁפָּט וְצֶדֶק לָאָרֶץ הַנִּיחוּ׃

ר׳ עֹשֵׂה כִימָה וּכְסִיל וְצַלְמָוֶת וְהֹפֵךְ לַבֹּקֶר עֵיפָה וְיוֹם לָלַיְלָה הֶחְשִׁיךְ הַקֹּרֵא לְמֵי הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֵם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ׃

ש׳ הַבָּא שֹׁד עַל מִבְצָר וּמִבְצָר תָּבוֹא׃

ת׳ שְׂנְאוּ רָע וְאֶהֱבוּ טוֹב וְהַצִּיבוּ בַשַּׁעַר מִשְׁפָּט אוּלַי יְחָנֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת שְׁאֵרִית יוֹסֵף׃

פרק ה׳

א׳ שִׁמְעוּ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹשֵׂא עֲלֵיכֶם קִינָה בֵּית יִשְׂרָאֵל׃

ב׳ נָפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל נִטְּשָׁה עַל אַדְמָתָהּ אֵין מְקִימָה׃

ג׳ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה הָעִיר הַיֹּצֵאת אֶלֶף תַּשְׁאִיר מֵאָה וְהַיּוֹצֵאת מֵאָה תַּשְׁאִיר עֲשָׂרָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל׃

ד׳ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל דִּרְשׁוּנִי וְחְיוּ׃

ה׳ וְאַל תִּדְרְשׁוּ בֵּית אֵל וְהַגִּלְגָּל לֹא תַעֲבֹרוּ וּבְבְאֵר שָׁבַע לֹא תַעֲבֹרוּ כִּי הַגִּלְגָּל גָּלֹה יִגְלֶה וּבֵית אֵל יִהְיֶה לְאָוֶן׃

ו׳ דִּרְשׁוּ יְהוָה וְחְיוּ פֶּן יִצְלַח כָּאֵשׁ בֵּית יוֹסֵף וְאָכְלָה וְאֵין לְבֵית אֵל מְכַבֶּה׃

ז׳ הַהֹפְכִים לְלַעֲנָה מִשְׁפָּט וְצֶדֶק לָאָרֶץ הַנִּיחוּ׃

ח׳ עֹשֵׂה כִימָה וּכְסִיל וְצַלְמָוֶת וְהֹפֵךְ לַבֹּקֶר עֵיפָה וְיוֹם לָלַיְלָה הֶחְשִׁיךְ הַקֹּרֵא לְמֵי הַיָּם וַיִּשְׁפְּכֵם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ יְהוָה שְׁמוֹ׃

ט׳ הַבָּא שֹׁד עַל עָז וּמִבְצָר תָּבוֹא׃

י׳ שְׂנְאוּ רָע וְאֶהֱבוּ טוֹב וְהַצִּיבוּ בַשַּׁעַר מִשְׁפָּט אוּלַי יְחָנֵּן יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת שְׁאֵרִית יוֹסֵף׃

יא׳ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֲדֹנָי בְּכָל רְחֹבוֹת מִסְפֵּד וּבְכָל חוּצוֹת יֹאמְרוּ הוֹי הוֹי וְקָרְאוּ אִכָּר לְאֵבֶל וְיֹדְעֵי נֶהִי לִמְסֵפֵד׃

יב׳ וּבְכָל כַּרְמִים מִסְפֵּד כִּי אֶעֱבֹר בְּקִרְבֶּךָ אָמַר יְהוָה׃

יג׳ הוֹי מִתְאַוִּים אֶת יוֹם יְהוָה לָמָּה זֶּה לָכֶם יוֹם יְהוָה הוּא חֹשֶׁךְ וְלֹא אוֹר׃

יד׳ וְאִלּוּ בָרַח אִישׁ מִפְּנֵי הָאַרְיֵה וּפְגָעוֹ הַדֹּב וּבָא הַבַּיִת וְסָמַךְ יָדוֹ עַל הַקִּיר וּנְשָׁכוֹ הַנָּחָשׁ׃

טו׳ הֲלוֹא חֹשֶׁךְ יוֹם יְהוָה וְלֹא אוֹר וְאָפֵל וְלֹא נֹגַהּ לוֹ׃

טז׳ שָׂנֵאתִי מָאַסְתִּי חַגֵּיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּעַצְרֹתֵיכֶם׃

יז׳ כִּי אִם יָרוּץ לִי עוֹלוֹת וּמִנְחֹתֵיכֶם לֹא אֶרְצֶה וְשֶׁלֶם מְרִיאֵיכֶם לֹא אַבִּיט׃

יח׳ הָסֵר מֵעָלַי הֲמוֹן שִׁירֶיךָ וְזִמְרַת נְבָלֶיךָ לֹא אֶשְׁמָע׃

יט׳ וְיִגַּל כַּיָּם מִשְׁפָּט וּצְדָקָה כְּנַחַל אֵיתָן׃

כ׳ הֲזָבָחִים וּמִנְחָה הִגַּשְׁתֶּם לִי בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל׃

כא׳ וַנְּשָׂאתֶם אֶת סִכּוּת מַלְכְּכֶם וְאֶת כִּיּוּן צַלְמֵיכֶם כּוֹכַב אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לָכֶם׃

כב׳ וְהִגְלֵיתִי אֶתְכֶם מֵהַלְאָה לְדַמָּשֶׂק אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת שְׁמוֹ׃

כג׳ הוֹי שַׁאֲנַנִּים בְּצִיּוֹן וּבֹטְחִים בְּהַר שֹׁמְרוֹן נְקִבֵי רֵאשִׁית הַגּוֹיִם בָּאֵי לָהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃

כד׳ עִבְרוּ כַלְנֵה וּרְאוּ וְלְכוּ מִשָּׁם חֲמָת רַבָּה וְרְדוּ גַּת פְּלִשְׁתִּים הֲטוֹבוֹת מִן הַמַּמְלָכוֹת הָאֵל אִם רַב גְּבוּלָם מִגְּבוּלְכֶם׃

כה׳ הַנֹּגְעִים בְּיוֹם רָע וְתַגִּישׁוּן שֶׁבֶת חָמָס׃

כו׳ הַשֹּׁכְבִים עַל מִטּוֹת שֵׁן וְסָרְחוּ עַל עַרְשׂוֹתָם וְאֹכְלִים כָּרִים מִצֹּאן וַעֲגָלִים מִתּוֹךְ מַרְבֵּק׃

כז׳ הַפֹּרְטִים עַל פִּי נֵבֶל כְּדָוִד חָשְׁבוּ לָהֶם כְּלֵי שִׁיר׃

כח׳ הַשֹּׁתִים לְמִזְרְקֵי יַיִן וְרֵאשִׁית שְׁמָנִים יִמְשָׁחוּ וְלֹא נֶחְלוּ עַל שֵׁבֶר יוֹסֵף׃

כט׳ לָכֵן עַתָּה יַגְלוּ בְּרֹאשׁ עוֹלִים וְסָר מַרְזַח סְרוּחִים׃

ל׳ נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה בְּנַפְשׁוֹ נְאֻם יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מְתָעֵב אֲנֹכִי גְּאוֹן יַעֲקֹב וְאַרְמְנוֹתָיו שָׂנֵאתִי וְהִסְגַּרְתִּי עִיר וּמְלֹאָהּ׃

לא׳ וְהָיָה אִם יִשָּׁאֲרוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים בְּבַיִת אֶחָד וָמֵתוּ׃

לב׳ וְנָשָׂא דֹדוֹ וּמְסָפְדוֹ לְהוֹצִיא עֲצָמוֹת מִן הַבַּיִת וְאָמַר לְמִי בְּעֵבְרֶךָ וְאָמַר אֶפֶס וְאָמַר לֹא לְהַזְכִּיר כִּי לֹא נִזְכִּיר בְּשֵׁם יְהוָה׃

לג׳ כִּי הִנֵּה יְהוָה מְצַוֶּה וְהִכָּה הַבַּיִת גְּדֹלָה בְּקָעִים וְהַקָּטֹן בְּקָעִים׃

לד׳ הֲיִרְוֹצוּן בַּסֶּלַע סוּס אִם יַחֲרֹשׁ בַּבָּקָר בּוֹ כִּי הֲפַכְתֶּם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט וּפְרִי צְדָקָה לְלַעֲנָה׃

לה׳ הַשְּׂמֵחִים אֶל לֹא דָבָר הָאֹמְרִים הֲלוֹא בְחָזְקֵנוּ לָקַחְנוּ לָנוּ קַרְנָיִם׃

לו׳ כִּי הִנֵּה מֵקִים עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל גּוֹי נְאֻם יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת וְלָחֲצוּ אֶתְכֶם מִלְּבוֹא חֲמָת עַד נַחַל הָעֲרָבָה׃

פרק ו׳

א׳ הוֹי הַשַּׁאֲנַנִּים בְּצִיּוֹן וְהַבּוֹטְחִים בְּהַר שֹׁמְרוֹן נְקִבֵי רֵאשִׁית הַגּוֹיִם בָּאֵי לָהֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל׃

ב׳ עִבְרוּ כַלְנֵה וּרְאוּ וְלְכוּ מִשָּׁם חֲמָת רַבָּה וְרְדוּ גַּת פְּלִשְׁתִּים הֲטוֹבוֹת מִן הַמַּמְלָכוֹת הָאֵל אִם רַב גְּבוּלָם מִגְּבוּלְכֶם׃

ג׳ הַנֹּגְעִים בְּיוֹם רָע וְתַגִּישׁוּן שֶׁבֶת חָמָס׃

ד׳ הַשֹּׁכְבִים עַל מִטּוֹת שֵׁן וְסָרְחוּ עַל עַרְשׂוֹתָם וְאֹכְלִים כָּרִים מִצֹּאן וַעֲגָלִים מִתּוֹךְ מַרְבֵּק׃

ה׳ הַפֹּרְטִים עַל פִּי נֵבֶל כְּדָוִד חָשְׁבוּ לָהֶם כְּלֵי שִׁיר׃

ו׳ הַשֹּׁתִים לְמִזְרְקֵי יַיִן וְרֵאשִׁית שְׁמָנִים יִמְשָׁחוּ וְלֹא נֶחְלוּ עַל שֵׁבֶר יוֹסֵף׃

ז׳ לָכֵן עַתָּה יַגְלוּ בְּרֹאשׁ עוֹלִים וְסָר מַרְזַח סְרוּחִים׃

ח׳ נִשְׁבַּע אֲדֹנָי יְהוִה בְּנַפְשׁוֹ נְאֻם יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מְתָעֵב אֲנֹכִי גְּאוֹן יַעֲקֹב וְאַרְמְנוֹתָיו שָׂנֵאתִי וְהִסְגַּרְתִּי עִיר וּמְלֹאָהּ׃

ט׳ וְהָיָה אִם יִשָּׁאֲרוּ עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים בְּבַיִת אֶחָד וָמֵתוּ׃

י׳ וְנָשָׂא דֹדוֹ וּמְסָפְדוֹ לְהוֹצִיא עֲצָמוֹת מִן הַבַּיִת וְאָמַר לְמִי בְּעֵבְרֶךָ וְאָמַר אֶפֶס וְאָמַר לֹא לְהַזְכִּיר כִּי לֹא נִזְכִּיר בְּשֵׁם יְהוָה׃

יא׳ כִּי הִנֵּה יְהוָה מְצַוֶּה וְהִכָּה הַבַּיִת גְּדֹלָה בְּקָעִים וְהַקָּטֹן בְּקָעִים׃

יב׳ הֲיִרְוֹצוּן בַּסֶּלַע סוּס אִם יַחֲרֹשׁ בַּבָּקָר בּוֹ כִּי הֲפַכְתֶּם לְרֹאשׁ מִשְׁפָּט וּפְרִי צְדָקָה לְלַעֲנָה׃

יג׳ הַשְּׂמֵחִים אֶל לֹא דָבָר הָאֹמְרִים הֲלוֹא בְחָזְקֵנוּ לָקַחְנוּ לָנוּ קַרְנָיִם׃

יד׳ כִּי הִנֵּה אָנֹכִי מֵקִים עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל גּוֹי נְאֻם יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת וְלָחֲצוּ אֶתְכֶם מִלְּבוֹא חֲמָת עַד נַחַל הָעֲרָבָה׃

الاصحاح ٢٠

١ اذا خرجت للحرب على اعدائك ورأيت خيلا ومركبات وشعبا اكثر منك فلا تخف منهم لان الرب الهك معك الذي اصعدك من ارض مصر.
٢ وعند اقترابكم للحرب يتقدم الكاهن ويكلم الشعب
٣ ويقول لهم اسمع يا اسرائيل انتم اليوم مقتربون للحرب على اعدائكم فلا ترتخ قلوبكم ولا تخافوا ولا ترتعبوا ولا ترهبوهم
٤ لان الرب الهكم هو السائر معكم ليحارب عنكم اعداءكم ليخلصكم.
٥ ثم يكلم رؤساء الشعب قائلين اي انسان بنى بيتا جديدا ولم يدشنه فليذهب ويرجع الى بيته لئلا يموت في الحرب ويدشنه انسان آخر.
٦ واي انسان غرس كرما ولم يستعمله فليذهب ويرجع الى بيته لئلا يموت في الحرب ويستعمله انسان آخر.
٧ واي انسان خطب امرأة ولم يتزوجها فليذهب ويرجع الى بيته لئلا يموت في الحرب ويتزوجها انسان آخر.
٨ ويعود رؤساء الشعب ويكلمون الشعب ويقولون اي انسان خائف القلب ورخو القلب فليذهب ويرجع الى بيته لئلا يرخي قلب اخوته كقلبه.
٩ وعندما يفرغ رؤساء الشعب من الكلام للشعب يقيمون قواد الجيوش على رأس الشعب.
١٠ عندما تقترب من مدينة لكي تحاربها فاعرض عليها الصلح.
١١ فان اجابتك الى الصلح وفتحت لك فكل الشعب الموجود فيها يكون لك للتسخير ويستعبد لك.
١٢ وان لم تسالمك بل عملت معك حربا فحاصرها.
١٣ فاذا دفعها الرب الهك الى يدك فاضرب جميع ذكورها بحد السيف.
١٤ واما النساء والاطفال والبهائم وكل ما في المدينة كل غنيمتها فتغنمها لنفسك وتاكل غنيمة اعدائك التي اعطاك الرب الهك.
١٥ هكذا تفعل بجميع المدن البعيدة منك جدا التي ليست من مدن هؤلاء الامم هنا.
١٦ واما مدن هؤلاء الشعوب التي الرب الهك يعطيك نصيبا فلا تستبق منها نسمة ما.
١٧ بل تحرمها تحريما الحثي والاموري والكنعاني والفرزي والحوي واليبوسي كما امرك الرب الهك.
١٨ لكي لا يعلموكم ان تعملوا حسب كل رجاساتهم التي عملوا لآلهتهم فتخطئوا الى الرب الهكم.
١٩ اذا حاصرت مدينة زمانا طويلا محاربا عليها لاخذها لا تفسد شجرها برفع فاس عليها لانك منها تاكل ولا تقطعها لان شجر الحقل هل هو انسان حتى يدخل امامك في الحصار.
٢٠ انما الشجر الذي تعلم انه ليس شجر اكل فاياه تفسد وتقطع وتبني متاريس على المدينة التي هي تصنع معك حربا حتى تسقط.

בראשית: יא.

א: ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים:
ב: ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ
שנער וישבו שם:
ג: ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים
ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן
והחמר היה להם לחמר:
ד: ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל
הארץ:
ה: וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל
אשר בנו בני האדם:
ו: ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם
ולזאת החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם
כל אשר יזמו לעשות:
ז: הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא
ישמעו איש שפת רעהו:
ח: ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ
וישבתו לבנת העיר:
ט: על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה
שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני
כל הארץ:
י: אלה תולדת שם שם בן מאת שנה הוליד
את ארפכשד שנתים אחר המבול:
יא: ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד
חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות:
יב: וארפכשד חי חמש ושלשים שנה והולד
את שלח:
יג: ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח
שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים
ובנות:
יד: ושלח חי שלשים שנה והולד את עבר:
טו: ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש
שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:
טז: ועבר חי ארבע ושלשים שנה והולד את
פלג:
יז: ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים
שנה ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:
יח: ופלג חי שלשים שנה והולד את רעו:
יט: ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע
שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:
כ: ורעו חי שתים ושלשים שנה והולד את
שרוג:
כא: ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע
שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:
כב: ושרוג חי שלשים שנה והולד את נחור:
כג: ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים
שנה ויולד בנים ובנות:
כד: ונחור חי תשע ועשרים שנה והולד את
תרח:
כה: ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע
עשרה מאות שנה ויולד בנים ובנות:
כו: ויחי תרח שבעים שנה והולד את אברם
את נחור ואת הרן:
כז: ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם
את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט:
כח: וימת הרן על פני תרח אביו בארץ
מולדתו באור כשדים:
כט: ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת
אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן
אבי מלכה ואבי יסכה:
ל: ותהי שרי עקרה אין לה ולד:
לא: ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן
הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו
ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען
ויבאו עד חרן וישבו שם:
יב: ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך
וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר
אראך:
ב: ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך
והיה ברכה:
ג: ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך
כל משפחת האדמה:
ד: וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך
אתו לוט ואברם בן חמש ושבעים שנה
בצאתו מחרן:
ה: ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן
אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש
אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען
ויבאו ארצה כנען:
ו: ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד
אלון מורה והכנעני אז בארץ:
ז: וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן
את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנרא
אליו:
ח: ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט
אהלה בית אל מים ועי קדם ויבן שם מזבח
ליהוה ויקרא בשם יהוה:
ט: ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה:
י: ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור
שם כי כבד הרעב בארץ:
יא: ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר
אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת
מראה את:
יב: והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו
זאת והרגו אתי ואתך יחיו:
יג: אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך
וחיתה נפשי בגללך:
יד: ויהי כבוא אברם מצרימה וירא המצרים
את האשה כי יפה היא מאד:
טו: וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה
ותקח האשה בית פרעה:
טז: ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן
ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות
וגמלים:
יז: ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת
ביתו על דבר שרי אשת אברם:
יח: ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת
עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא:
יט: למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי
לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך:
כ: ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו
ואת אשתו וכל אשר לו:
יג: ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל
אשר לו ולוט עמו הנגבה:
ב: ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב:
ג: וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד
המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית
אל ובין העי:
ד: אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה
ויקרא שם אברם בשם יהוה:
ה: וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן
ובקר ואהלים:
ו: ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה
רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו:
ז: ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי
מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ:
ח: ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה
ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים
אחים אנחנו:
ט: הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם
השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה:
י: וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר
הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את
סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים
באכה צוער:
יא: ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע
לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו:
יב: אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי
הככר ויאהל עד סדם:
יג: ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד:
יד: ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט
ממנו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר
אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה:
טו: כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך
אתננה ולזרעך עד עולם:
טז: ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם
יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך
ימנה:
יז: קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי
לך אתננה:
יח: ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא
אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה:
יד: ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך
מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך
גוים:
ב: עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת
ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר
מלך צבויים ומלך בלע היא צוער:
ג: כל אלה חברו אל עמק השדים היא ים
המלח:
ד: שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר
ובשלש עשרה שנה מרדו:
ה: ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר
אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת
הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים:
ו: ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר
על המדבר:
ז: וישבו ויבאו אל עין משפט היא קדש
ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי
הישב בחצצן תמר:
ח: ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה
ומלך צבויים ומלך בלע היא צוער ויערכו
אתם מלחמה בעמק השדים:
ט: את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך
גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך מלך אלסר
ארבעה מלכים את החמשה:
י: ועמק השדים בארת בארת בורת ומלך
סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה
נסו:
יא: ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל
אכלם וילכו:
יב: ואת לוט ואת רכושו בן אחי אברם
וילכו והוא יושב בסדם:
יג: ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא
שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי
ענר והם בעלי ברית אברם:
יד: וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את
חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות
וירדף עד דן:
טו: ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם
וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק:
טז: וישב את כל הרכוש וגם את לוט אחיו
ורכושו השיב וגם את הנשים ואת העם:
יז: ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות
את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל
עמק שוה היא עמק המלך:
יח: ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין
והוא כהן לאל עליון:
יט: ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון
קנה שמים וארץ:
כ: וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך
ויתן לו מעשר מכל:
כא: ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש
והרכוש קח לך:
כב: ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי
אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ:
כג: אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל
אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם:
כד: בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק
האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא
הם יקחו חלקם:
טו: אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל
אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי
מגן לך שכרך הרבה מאד:
ב: ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי
ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק
אליעזר:
ג: ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה
בן ביתי יורש אתי:
ד: והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה
כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך:
ה: ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים
וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר
לו כה יהיה זרעך:
ו: והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה:
ז: ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור
כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה:
ח: ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה:
ט: ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז
משלשת ואיל משלש ותר וגוזל:
י: ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך
ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפור לא
בתר:
יא: וירד העיט על הפגרים ויגרש אתם
אברם:
יב: ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על
אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו:
יג: ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך
בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה:
יד: וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי
כן יצאו ברכש גדול:
טו: ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר
בשיבה טובה:
טז: ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון
האמרי עד הנה:
יז: ויהי השמש באה והי עלטה והנה תנור
עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה:
יח: ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית
לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר
מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת:
יט: את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני:
כ: ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים:
כא: ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי
ואת היבוסי:
טז: ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה
מצרית ושמה הגר:
ב: ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה
מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה
ויאבה אברם לקול שרי:
ג: ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית
שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ
כנען ותתן אתה לאברם איש לו לאשה:
ד: ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה
ותקל גברתה בעיניה:
ה: ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי
נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל
בעיניה ישפט יהוה ביני ובינך:
ו: ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך
עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח
מפניה:
ז: וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר
על העין בדרך שור:
ח: ויאמר הגר שפחת שרי אשת אברם אי
מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי
גברתי אנכי ברחת:
ט: ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך
והתעני תחת ידיה:
י: ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את
זרעך ולא יספר מרב:
יא: ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת
בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל
ענים:
יב: והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל
בו ועל פני כל אחיו ישכן:
יג: ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל
ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי:
יד: על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין
קדש ובין ברד:
טו: ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם
בנו אשר ילדה הגר ישמעאל:
טז: ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת
הגר את ישמעאל לאברם:
יז: ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים
וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל
שדי התהלך לפני והיה תמים:
ב: ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך
במאד מאד:
ג: ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים
לאמר:
ד: אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון
גוים:
ה: ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך
אברהם כי אב המון גוים נתתיך:
ו: והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים
ומלכים ממך יצאו:
ז: והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך
אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך
ולזרעך אחריך:
ח: ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך
את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם
לאלהים:
ט: ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי
תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם:
י: זאת בריתי אשר תשמרו ביני ובינכם
ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר:
יא: ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות
ברית ביני וביניכם:
יב: בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם
יליד בית וממקנת כסף מכל בן נכר אשר לא
מזרעך הוא:
יג: המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך והיתה
בריתי בבשרכם לברית עולם:
יד: וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו
ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר:
טו: ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא
תקרא את שמה שרי כי שרה שמה:
טז: וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן
וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה
יהיו:
יז: ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו
הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים
שנה תלד:
יח: ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל
יחיה לפניך:
יט: ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך
בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי
אתו לברית עולם לזרעו אחריו:
כ: ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו
והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים
עשר נשאים יוליד והתתיו לגוי גדול:
כא: ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך
שרה למועד הזה בשנה האחרת:
כב: ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל
אברהם:
כג: ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל
יליד ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי
בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום
הזה כאשר דבר אתו אלהים:
כד: ואברהם בן תשעים ותשע שנה במלתו
בשר ערלתו:
כה: וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה במלתו
את בשר ערלתו:
כו: ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו:
כז: וכל אנשי ביתו ילד בית וקנין כסף מאת
בן נכר נמלו אתו:
יח: וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב
פתח האהל כחם היום:
ב: וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים
נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח
האהל וישתחו ארצה:
ג: ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל
נא תעבר מעל עבדך:
ד: יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו
תחת העץ:
ה: ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו
כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה
כאשר דברת:
ו: וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר
מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות:
ז: ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך
וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו:
ח: ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה
ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ
ויאכלו:
ט: ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה
באהל:
י: ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן
לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא
אחריו:
יא: ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל
להיות לשרה ארח כנשים:
יב: ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי
היתה לי עדנה ואדני זקן:
יג: ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה
שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי:
יד: היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך
כעת חיה ולשרה בן:
טו: ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה
ויאמר לא כי צחקת:
טז: ויקמו משם האנשים וישקפו על פני
סדם ואברהם הלך עמם לשלחם תחתם:
יז: ויהוה אמר האכחד אני מאברהם אשר
אני עשה:
יח: ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום
ונברכו בו כל גוי הארץ:
יט: כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת
ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על אברהם את אשר
דבר עליו:
כ: ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה
וחטאתם כי כבדה מאד:
כא: ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי
עשו כלה ואם לא אדעה:
כב: ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם
עודנו עמד לפני יהוה:
כג: ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם
רשע:
כד: אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר
האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים
הצדיקם אשר בקרבה:
כה: חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק
עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השפט
כל הארץ לא יעשה משפט:
כו: ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים
צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם:
כז: ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי
לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר:
כח: אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיק
תשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא
אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה:
כט: ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון
שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים:
ל: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי
ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם
אמצא שם שלשים:
לא: ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני
אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית
בעבור העשרים:
לב: ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך
הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא
אשחית בעבור העשרה:
לג: וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם
ואברהם שב למקמו:
יט: ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט
ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם
וישתחו אפים ארצה:
ב: ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם
ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם
לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נלין:
ג: ויפצר בהם מאד ויסורו אליו ויבאו אל
ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו:
ד: טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו
על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה:
ה: ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים
אשר באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה
אתם:
ו: ויצא אליהם לוט הפתחה ודלת סגר
אחריו:
ז: ויאמר אל נא אחי תרעו:
ח: הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש
אוציאה נא אתם אליכם ועשו להם כטוב
בעיניכם רק לאנשים האל אל תעשו דבר כי
על כן באו בצל קורתי:
ט: ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור
ויהי שפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו
באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת:
י: וישלחו האנשים את ידם ויבאו את לוט
אליהם הביתה ואת הדלת סגרו:
יא: ואת האנשים אשר פתח הבית הכו
בסנורים מקטן ועד גדול ויליאו למצא פתח:
יב: ויאמרו האנשים אל לוט עוד מי לך פה
חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא
מן המקום:
יג: כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי
גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה
לשחתה:
יד: ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנותיו
ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית
יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו:
טו: וכעלות השחר ויאיצו המלאכים בלוט
לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנותיך
הנמצאות פן תספה בעון העיר:
טז: ויתמהמה ויחזיקו האנשים בידו וביד
אשתו וביד שתי בנותיו בחמלת יהוה עליו
ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר:
יז: ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט
על נפשך אל תבט אחריך ואל תעמד בכל
הככר ההרה המלט פן תספה:
יח: ויאמר לוט אליהם אל נא אדני:
יט: הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל
חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי
ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני
הרעה ומתי:
כ: הנה נא העיר הזאת קרבה למנוס שמה
והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער היא
ותחי נפשי:
כא: ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר
הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת:
כב: מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות
דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צוער:
כג: השמש יצא על הארץ ולוט בא צוערה:
כד: ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית
ואש מאת יהוה מן השמים:
כה: ויהפך את הערים האל ואת כל הככר
ואת כל יושבי הערים ואת צמח האדמה:
כו: ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח:
כז: וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר
עמד שם את פני יהוה:
כח: וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני
ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר
הכבשן:
כט: ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר
אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך
ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט:
ל: ויעל לוט מצוער וישב בהר הוא ושתי
בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב
במערה הוא ושתי בנותיו:
לא: ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן
ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ:
לב: לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו
ונחיה מאבינו זרע:
לג: ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא
הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה
ובקומה:
לד: ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה
הנה שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה
ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע:
לה: ותשקין גם בלילה הוא את אביהן יין
ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה
ובקומה:
לו: ותהרין שתי בנות לוט מאביהן:
לז: ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא
אבי מואב עד היום:
לח: והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו
בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום:
כ: ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין
קדש ובין שור ויגר בגרר:
ב: ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי היא
וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה:
ג: ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה
ויאמר אליו הנך מת על האשה אשר לקחת
והוא בעולת בעל:
ד: ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי
גם צדיק תהרג:
ה: הלא הוא אמר לי אחתי היא והיא גם
הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקיון כפי
עשיתי זאת:
ו: ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי
כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי
מחטא לי על כן לא נתתיך לנגעת אליה:
ז: ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל
בעדך וחיה ואם אינך משיב דע כי מות תמות
אתה וכל אשר לך:
ח: וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו
וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו
האנשים מאד:
ט: ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר אליו מה
עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי
ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא
יעשו עשית עמדי:
י: ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי
עשית את הדבר הזה:
יא: ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת
אלהים אך במקום הזה והרגוני על דבר אשתי:
יב: ואמנה גם אחתי בת אבי היא אך לא בת
אמי ותהי לי לאשה:
יג: והיה כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי
ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל
המקום אשר נבא שמה אמרי עלי אחי הוא:
יד: ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות
ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו:
טו: ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב
בעיניך שב:
טז: ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף אחיך
הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך
ואת כל ואוכחת:
יז: ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא
אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהותיו
וילדו:
יח: כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית
אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:
כא: ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש
יהוה לשרה כאשר דבר:
ב: ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו
למועד אשר דבר אתו אלהים:
ג: ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר
ילדה לו שרה יצחק:
ד: וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים
כאשר צוה אתו אלהים:
ה: ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק
בנו:
ו: ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל
השמע יצחק לי:
ז: ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים
שרה כי ילדתי בן לזקניו:
ח: ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה
גדול ביום הגמל את יצחק:
ט: ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה
לאברהם מצחק:
י: ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת
בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם
יצחק:
יא: ויר הדבר מאד בעיני אברהם על אודות
בנו:
יב: ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך
על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך
שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע:
יג: וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך
הוא:
יד: וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת
מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד
ושלחה וילך ותתע במדבר באר שבע:
טו: ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד
תחת אחד השיחם:
טז: ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת
כי אמרה אל אראה במות הילד וישב מנגד
וישא את קלה ותבך:
יז: וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך
אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך
הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער
באשר הוא שם:
יח: קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו
כי לגוי גדול אשימנו:
יט: ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים
ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער:
כ: ויהי אלהים את הנער וישב במדבר ויהי
רבה קשת:
כא: וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה
מארץ מצרים:
כב: ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל
שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך
בכל אשר אתה עשה:
כג: ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר
לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך
תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרת בה:
כד: ויאמר אברהם אנכי אשבע:
כה: והוכח אברהם את אבימלך על אדות
באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך:
כו: ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את
הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אני
לא שמעתי בלתי היום:
כז: ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית:
כח: ויצב אברהם את שבע כבשות הצאן
לבדהן:
כט: ויאמר אבימלך אל אברהם מה העלות
שבע הכבשות האלה אשר הצבת לבדהן:
ל: ויאמר כי את שבע כבשות תקח מידי בעבור
תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת:
לא: על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי
שם נשבעו שניהם:
לב: ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך
ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים:
לג: ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם
יהוה אל עולם:
לד: ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:
כב: ויהי אחרי הדברים האלה והאלהים נסה
את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני:
ב: ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר
אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה
והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר
אליך:
ג: וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו
ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו
ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר
אמר לו האלהים:
ד: ביום השלישי וישא אברהם את עיניו
וירא את המקום מרחק:
ה: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם
החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה
ונשובה אליכם:
ו: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו
שניהם יחדו:
ז: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי
ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיה השה לעלה:
ח: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה
בני וילכו שניהם יחדו:
ט: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים
ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים
ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
ממעל לעצים:
י: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת
לשחט את בנו:
יא: ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר
אברהם אברהם ויאמר הנני:
יב: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש
לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה
ולא חשכת את בנך את יחידך ממני:
יג: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל
אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח
את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו:
יד: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה
יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה:
טו: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית
מן השמים:
טז: ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר
עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את
יחידך:
יז: כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך
ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים
וירש זרעך את שער אויביו:
יח: והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר
שמעת בקלי:
יט: וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחד
אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:
כ: ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם
לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור
אחיך:
כא: את עוץ בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל
אבי ארם:
כב: ואת כשד וחזו ופלדש וידלף ובתואל:
כג: ובתואל ילד את רבקה שמנה בנות מלכה
ילדה לנחור אחי אברהם:
כד: ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם היא את
טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה:
כג: ותהי שרה מאת שנה ועשרים שנה ושבע
שנים שני חיי שרה:
ב: ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון בארץ
כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה:
ג: ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני
חת לאמר:
ד: גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר
עמ

לא: לֹא תַעֲשֶׂה כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי כָל תּוֹעֲבַת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂנֵא עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם כִּי גַם אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנֹתֵיהֶם יִשְׂרְפוּ בָאֵשׁ לֵאלֹהֵיהֶם.

לב: אֵת כָּל הַדָּבָר אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם אֹתוֹ תִשְׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת לֹא תֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ.

פרק יג.

א: כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חוֹלֵם חֲלוֹם וְנָתַן אֵלֶיךָ אוֹת אוֹ מוֹפֵת.

ב: וּבָא הָאוֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֶיךָ לֵאמֹר נֵלְכָה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתָּם וְנָעָבְדֵם.

ג: לֹא תִשְׁמַע אֶל דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֶל חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא כִּי מְנַסֶּה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לָדַעַת הֲיִשְׁכֶם אֹהֲבִים אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם.

ד: אַחֲרֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם תֵּלֵכוּ וְאֹתוֹ תִירָאוּ וְאֶת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמֹרוּ וּבְקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ וְאֹתוֹ תַעֲבֹדוּ וּבוֹ תִדְבָּקוּן.

ה: וְהַנָּבִיא הַהוּא אוֹ חוֹלֵם הַחֲלוֹם הַהוּא יוּמָת כִּי דִבֶּר סָרָה עַל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַמּוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַפֹּדְךָ מִבֵּית עֲבָדִים לְהַדִּיחֲךָ מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בָּהּ וּבָעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ.

ו: כִּי יְסִיתְךָ אָחִיךָ בֶּן אִמֶּךָ אוֹ בִנְךָ אוֹ בִתְּךָ אוֹ אֵשֶׁת חֵיקֶךָ אוֹ רֵעֲךָ אֲשֶׁר כְּנַפְשְׁךָ בַּסֵּתֶר לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתָּה אַתָּה וַאֲבֹתֶיךָ.

ז: מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם הַקְּרֹבִים אֵלֶיךָ אוֹ הָרְחֹקִים מִמְּךָ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ.

ח: לֹא תֹאבֶה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֵלָיו וְלֹא תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וְלֹא תַחְמֹל וְלֹא תְכַסֶּה עָלָיו.

ט: כִּי הָרֹג תַּהַרְגֶנּוּ יָדְךָ תִּהְיֶה בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל הָעָם בָּאַחֲרֹנָה.

י: וְסָקַלְתּוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת כִּי בִקֵּשׁ לְהַדִּיחֲךָ מֵעַל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים.

יא: וְכָל יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא יוֹסִפוּן לַעֲשׂוֹת כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ.

יב: כִּי תִשְׁמַע בְּאַחַת עָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לָשֶׁבֶת שָׁם לֵאמֹר.

יג: יָצְאוּ אֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ וַיַּדִּיחוּ אֶת יוֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם.

יד: וְדָרַשְׁתָּ וְחָקַרְתָּ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּקִרְבֶּךָ.

טו: הַכֵּה תַכֶּה אֶת יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַהִוא לְפִי חָרֶב הַחֲרֵם אוֹתָהּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּהּ וְאֶת בְּהֶמְתָּהּ לְפִי חָרֶב.

טז: וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ תִּקְבֹּץ אֶל תּוֹךְ רְחֹבָהּ וְשָׂרַפְתָּ בָאֵשׁ אֶת הָעִיר וְאֶת כָּל שְׁלָלָהּ כָּלִיל לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיְתָה תֵּל עוֹלָם לֹא תִבָּנֶה עוֹד.

יז: וְלֹא יִדְבַּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן הַחֵרֶם לְמַעַן יָשׁוּב יְהוָה מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְנָתַן לְךָ רַחֲמִים וְרִחַמְךָ וְהִרְבֶּךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ.

יח: כִּי תִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר אֶת כָּל מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לַעֲשׂוֹת הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

פרק יד.

א: בָּנִים אַתֶּם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם לֹא תִתְגֹּדְדוּ וְלֹא תָשִׂימוּ קָרְחָה בֵּין עֵינֵיכֶם לָמֵת.

ב: כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְךָ בָּחַר יְהוָה לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה מִכֹּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.

ג: לֹא תֹאכַל כָּל תּוֹעֵבָה.

ד: זֹאת הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תֹּאכֵלוּ שׁוֹר שֵׂה כְשָׂבִים וְשׁוֹר שֵׂה עִזִּים.

ה: אַיָּל וּצְבִי וְיַחְמוּר וְאַקּוֹ וְדִישֹׁן וּתְאוֹ וַאֲרַבֶּל.

ו: וְכָל בְּהֵמָה מַפְרֶסֶת פַּרְסָה וְשֹׁסַעַת שֶׁסַע שְׁתֵּי פְרָסוֹת מַעֲלַת גֵּרָה בַּבְּהֵמָה אֹתָהּ תֹּאכֵלוּ.

ז: אַךְ אֶת זֶה לֹא תֹאכְלוּ מִמַּעֲלֵי הַגֵּרָה וּמִמַּפְרִיסֵי הַפַּרְסָה הַשְּׁסוּעָה הַגָּמָל וְהָאַרְנֶבֶת וְהַשָּׁפָן כִּי מַעֲלֵה גֵרָה הֵם וּפַרְסָה לֹא הִפְרִיסוּ טְמֵאִים הֵם לָכֶם.

ח: וְהַחֲזִיר כִּי מַפְרִיס פַּרְסָה הוּא וְלֹא גֵרָה טָמֵא הוּא לָכֶם מִבְּשָׂרָם לֹא תֹאכֵלוּ וּבְנִבְלָתָם לֹא תִגָּעוּ.

ט: אֶת זֶה תֹּאכְלוּ מִכֹּל אֲשֶׁר בַּמָּיִם כֹּל אֲשֶׁר לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת תֹּאכֵלוּ.

י: וְכֹל אֲשֶׁר אֵין לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְׂקֶשֶׂת לֹא תֹאכֵלוּ טָמֵא הוּא לָכֶם.

יא: כָּל צִפּוֹר טְהֹרָה תֹּאכֵלוּ.

יב: וְזֶה אֲשֶׁר לֹא תֹאכְלוּ מֵהֶם הַנֶּשֶׁר וְהַפֶּרֶס וְהָעָזְנִיָּה.

יג: וְהָרְאָה וְהָאַיָּה וְהַדַּיָּה לְמִינָהּ.

יד: וְאֵת כָּל עֹרֵב לְמִינוֹ.

טו: וְאֶת בַּת הַיַּעֲנָה וְאֶת הַתַּחְמָס וְאֶת הַשָּׁחַף וְאֶת הַנֵּץ לְמִינֵהוּ.

טז: וְאֶת הַכּוס וְאֶת הַיַּנְשׁוּף וְהַתִּנְשֶׁמֶת.

יז: וְאֶת הַקָּאָת וְאֶת הָרָחָם וְאֶת הַשָּׁלָךְ.

יח: וְהַחֲסִידָה וְהָאֲנָפָה לְמִינָהּ וְהַדּוּכִיפַת וְהָעֲטַלֵּף.

יט: וְכָל שֶׁרֶץ הָעוֹף טָמֵא הוּא לָכֶם לֹא יֵאָכֵלוּ.

כ: כָּל עוֹף טָהוֹר תֹּאכֵלוּ.

כא: לֹא תֹאכְלוּ כָּל נְבֵלָה לַגֵּר אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ תִּתְּנֶנָּה וַאֲכָלָהּ אוֹ מָכוֹר לְנָכְרִי כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְבַשֵּׁל גְּדִי בַּחֲלֵב אִמּוֹ.

כב: עַשֵּׂר תְּעַשֵּׂר אֶת כָּל תְּבוּאַת זַרְעֶךָ הַיֹּצֵא הַשָּׂדֶה שָׁנָה שָׁנָה.

כג: וְאָכַלְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם מַעְשַׂר דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וּבְכֹרוֹת בְּקָרְךָ וְצֹאנֶךָ לְמַעַן תִּלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל הַיָּמִים.

כד: וְכִי יִרְבֶּה מִמְּךָ הַדֶּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי רָחֹק מִמְּךָ הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָשׂוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

כה: וְנָתַתָּה בַכָּסֶף וְצַרְתָּ הַכֶּסֶף בְּיָדֶךָ וְהָלַכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ.

כו: וְנָתַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר תְּאַוֶּה נַפְשְׁךָ בַּבָּקָר וּבַצֹּאן וּבַיַּיִן וּבַשֵּׁכָר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאָלְךָ נַפְשֶׁךָ וְאָכַלְתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׂמַחְתָּ אַתָּה וּבֵיתֶךָ.

כז: וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעַזְבֶנּוּ כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּךְ.

כח: מִקְצֵה שָׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת כָּל מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַהִוא וְהִנַּחְתָּ בִּשְׁעָרֶיךָ.

כט: וּבָא הַלֵּוִי כִּי אֵין לוֹ חֵלֶק וְנַחֲלָה אִתָּךְ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאָכְלוּ וְשָׂבָעוּ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה.

פרק טו.

א: מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה.

ב: וְזֶה דְּבַר הַשְּׁמִטָּה שָׁמוֹט כָּל בַּעַל מַשֵּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יַשֶׁה בְּרֵעֵהוּ לֹא יִגֹּשׂ אֶת רֵעֵהוּ וְאֶת אָחִיו כִּי קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה.

ג: אֶת הַנָּכְרִי תִּגֹּשׂ וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ.

ד: אֶפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן כִּי בָרֵךְ יְבָרֶכְךָ יְהוָה בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ.

ה: רַק אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם.

ו: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְעָבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ.

ז: כִּי יִהְיֶה בְךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹנֶךָ.

ח: כִּי פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ.

ט: הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן יִהְיֶה דָבָר עִם לְבָבְךָ בְּלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא.

י: נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשְׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ.

יא: כִּי לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ.

יב: כִּי יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדֶךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ.

יג: וְכִי תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם.

יד: הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן לוֹ.

טו: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם.

טז: וְהָיָה כִּי יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת בֵּיתֶךָ כִּי טוֹב לוֹ עִמָּךְ.

יז: וְלָקַחְתָּ אֶת הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף לְאָמָתְךָ תַּעֲשֶׂה כֵּן.

יח: לֹא יִקְשֶׁה בְעֵינֶיךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה.

יט: כָּל הַבְּכוֹר הַזָּכָר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ תַּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ.

כ: לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה שָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ.

כא: וְכִי יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסַּח אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ.

כב: בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי וְכָאַיָּל.

כג: רַק אֶת דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם.

פרק טז.

א: שָׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה.

ב: וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם.

ג: לֹא תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

ד: וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא יָלִין מִן הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר.

ה: לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ.

ו: כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ בּוֹ תִּזְבַּח אֶת הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם.

ז: וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאָהָלֶיךָ.

ח: שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה.

ט: שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת תִּסְפָּר לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת.

י: וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

יא: וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם.

יב: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה.

יג: חַג הַסֻּכּוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ.

יד: וְשָׂמַחְתָּ בְחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ.

טו: שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ.

טז: שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם.

יז: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ.

יח: שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לִשְׁבָטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם מִשְׁפַּט צֶדֶק.

יט: לֹא תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם.

כ: צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ.

כא: לֹא תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה כָּל עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְךָ.

כב: וְלֹא תָקִים לְךָ מַצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ.

פרק יז.

א: לֹא תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מוּם כֹּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא.

ב: כִּי יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ.

ג: וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ וְלַיָּרֵחַ וּלְכֹל צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי.

ד: וְהֻגַּד לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל.

ה: וְהוֹצֵאתָ אֶת הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת הָאִשָּׁה הַהִוא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל שְׁעָרֶיךָ אֶת הָאִישׁ אוֹ אֶת הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ.

ו: עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת הַמֵּת לֹא יוּמַת עַל פִּי עֵד אֶחָד.

ז: יַד הָעֵדִים תִּהְיֶה בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבָעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ.

ח: כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לָנֶגַע דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ.

ט: וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט.

י: וְעָשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּךָ.

יא: עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ וְעַל הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה לֹא תָסוּר מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל.

יב: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֵת שָׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל.

יג: וְכָל הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא יְזִידוּן עוֹד.

יד: כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אָשִׂימָה עָלַי מֶלֶךְ כְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָי.

טו: שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב אַחֶיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא אָחִיךָ הוּא.

טז: רַק לֹא יַרְבֶּה לּוֹ סוּסִים וְלֹא יָשִׁיב אֶת הָעָם מִצְרַיְמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּס וַיהוָה אָמַר לָכֶם לֹא תוֹסִפוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה עוֹד.

יז: וְלֹא יַרְבֶּה לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יַרְבֶּה לּוֹ מְאֹד.

יח: וְהָיָה כְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל סֵפֶר מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם.

יט: וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהָיו לִשְׁמֹר אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשֹׂתָם.

כ: לְבִלְתִּי רום לְבָבוֹ מֵאֶחָיו וּלְבִלְתִּי סוּר מִן הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן יַאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל.

פרק יח.

א: לֹא יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל שֵׁבֶט לֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם יִשְׂרָאֵל אִשֵּׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן.

ב: וְנַחֲלָה לֹא יִהְיֶה לוֹ בְּתוֹךְ אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לוֹ.

ג: וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זֹבְחֵי הַזֶּבַח אִם שׁוֹר אִם שֶׂה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזְּרוֹעַ וְהַלְּחָיַיִם וְהַקֵּבָה.

ד: רֵאשִׁית דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ תִּתֶּן לוֹ.

ה: כִּי בוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל שְׁבָטֶיךָ לַעֲמֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה הוּא וּבָנָיו כָּל הַיָּמִים.

ו: וְכִי יָבֹא הַלֵּוִי מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא גָר שָׁם וּבָא בְּכָל אַוַּת נַפְשׁוֹ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר יְהוָה.

ז: וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו כְּכָל אֶחָיו הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִ

ܟܕ : ܘܐܪܦܟܫܕ ܐܘܠܕ ܠܫܠܚ : ܘܫܠܚ ܐܘܠܕ ܠܥܒܪ.

ܟܗ : ܘܠܥܒܪ ܐܬܝܠܕܘ ܬܪܝܢ ܒܢܝ̈ܢ : ܫܡܗ ܕܚܕ ܦܠܓ : ܡܛܠ ܕܒܝܘܡܬܗ ܐܬܦܠܓܬ ܐܪܥܐ : ܘܫܡܐ ܕܐܚܘܗܝ ܝܩܛܢ.

ܟܘ : ܘܝܩܛܢ ܐܘܠܕ ܠܐܠܡܘܕܕ : ܘܠܫܠܦ : ܘܠܚܨܪܡܘܬ : ܘܠܝܪܚ.

ܟܙ : ܘܠܗܕܘܪܡ : ܘܠܐܘܙܠ : ܘܠܕܩܠܐ.

ܟܚ : ܘܠܥܘܒܠ : ܘܠܐܒܝܡܐܝܠ : ܘܠܫܒܐ.

ܟܛ : ܘܠܐܘܦܝܪ : ܘܠܚܘܝܠܐ : ܘܠܝܘܒܒ. ܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܒܢܘܗܝ ܕܝܩܛܢ.

ܠ : ܘܗܘܐ ܡܥܡܪܗܘܢ ܡܢ ܡܝܫܐ : ܕܡܛܝܐ ܠܣܦܪܘܝܢ ܛܘܪܐ ܕܡܕܢܚܐ.

ܠܐ : ܗܠܝܢ ܒܢܘܗܝ ܕܫܝܡ : ܠܫܪ̈ܒܬܗܘܢ : ܠܠܫܢ̈ܝܗܘܢ : ܒܐܪ̈ܥܬܗܘܢ : ܒܥܡ̈ܡܝܗܘܢ.

ܠܒ : ܗܠܝܢ ܫܪ̈ܒܬܐ ܕܒܢܝ̈ ܢܘܚ : ܠܬܘ̈ܠܕܬܗܘܢ : ܒܥܡ̈ܡܝܗܘܢ. ܘܡܢ ܗܠܝܢ ܐܬܦܪܫܘ ܥܡ̈ܡܐ ܒܐܪܥܐ : ܡܢ ܒܬܪ ܛܘܦܢܐ.

ܩܦܠܐܘܢ : ܝܐ.

ܐ : ܘܗܘܬ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܠܫܢܐ ܚܕ ܘܡܡܠܠܐ ܚܕ.

ܒ : ܘܗܘܐ ܕܟܕ ܫܩܠܘ ܡܢ ܡܕܢܚܐ : ܐܫܟܚܘ ܦܩܥܬܐ ܒܐܪܥܐ ܕܫܢܥܪ : ܘܝܬܒܘ ܬܡܢ.

ܓ : ܘܐܡܪܘ ܓܒܪ ܠܚܒܪܗ : ܬܘ ܢܪܡܘܣ ܠܒܢ̈ܐ : ܘܢܐܦܐ ܐܢܝܢ ܒܢܘܪܐ : ܘܗܘܝ ܠܗܘܢ ܠܒܢ̈ܐ ܠܟܐܦ̈ܐ : ܘܚܡܪܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܫܝܥܐ.

ܕ : ܘܐܡܪܘ : ܬܘ ܢܒܢܐ ܠܢ ܡܕܝܢܬܐ : ܘܡܓܕܠܐ ܕܪܫܗ ܒܫܡܝܐ : ܘܢܥܒܕ ܠܢ ܫܡܐ : ܕܠܡܐ ܢܬܒܕܪ ܥܠ ܐܦܝ̈ ܟܠܗ ܐܪܥܐ.

ܗ : ܘܢܚܬ ܡܪܝܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܕܝܢܬܐ : ܘܠܡܓܕܠܐ ܕܒܢܘ ܒܢܝ̈ܢܫܐ.

ܘ : ܘܐܡܪ ܡܪܝܐ : ܗܐ ܥܡܐ ܚܕ : ܘܠܫܢܐ ܚܕ ܠܟܠܗܘܢ : ܘܫܪܝܘ ܠܡܥܒܕ : ܘܗܫܐ ܠܐ ܢܬܟܠܐ ܡܢܗܘܢ ܟܠܡܕܡ ܕܐܬܪܥܝܘ ܠܡܥܒܕ.

ܙ : ܗܠܘ ܢܚܘܬ : ܘܢܦܠܓ ܬܡܢ ܠܫܢܗܘܢ : ܕܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܓܒܪ ܠܫܢܐ ܕܚܒܪܗ.

ܚ : ܘܒܕܪ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܡܢ ܬܡܢ ܥܠ ܐܦܝ̈ ܟܠܗ ܐܪܥܐ : ܘܫܠܝܘ ܡܢ ܠܡܒܢܐ ܡܕܝܢܬܐ.

ܛ : ܡܛܠ ܗܢܐ ܩܪܐ ܫܡܗ ܒܒܠ : ܡܛܠ ܕܬܡܢ ܒܠܒܠ ܡܪܝܐ ܠܫܢܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ : ܘܡܢ ܬܡܢ ܒܕܪ ܐܢܘܢ ܡܪܝܐ ܥܠ ܐܦܝ̈ ܟܠܗ ܐܪܥܐ.

ܝ : ܗܠܝܢ ܬܘ̈ܠܕܬܗ ܕܫܝܡ : ܫܝܡ ܒܪ ܡܐܐ ܫܢܝܢ ܐܘܠܕ ܠܐܪܦܟܫܕ : ܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܛܘܦܢܐ.

ܝܐ : ܘܚܝܐ ܫܝܡ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܐܪܦܟܫܕ : ܚܡܫ ܡܐܐ ܫܢܝܢ : ܘܐܘܠܕ ܒܢܝ̈ܐ ܘܒܢ̈ܬܐ.

ܝܒ : ܘܐܪܦܟܫܕ ܚܝܐ ܬܠܬܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢܝܢ : ܘܐܘܠܕ ܠܫܠܚ.

ܝܓ : ܘܚܝܐ ܐܪܦܟܫܕ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܫܠܚ : ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬ ܫܢܝܢ : ܘܐܘܠܕ ܒܢܝ̈ܐ ܘܒܢ̈ܬܐ.

ܝܕ : ܘܚܝܐ ܫܠܚ ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ : ܘܐܘܠܕ ܠܥܒܪ.

ܝܗ : ܘܚܝܐ ܫܠܚ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܥܒܪ : ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬ ܫܢܝܢ : ܘܐܘܠܕ ܒܢܝ̈ܐ ܘܒܢ̈ܬܐ.

ܝܘ : ܘܚܝܐ ܥܒܪ ܬܠܬܝܢ ܘܐܪܒܥ ܫܢܝܢ : ܘܐܘܠܕ ܠܦܠܓ.

ܝܙ : ܘܚܝܐ ܥܒܪ ܡܢ ܒܬܪ ܕܐܘܠܕ ܠܦܠܓ : ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ : ܘܐܘܠܕ ܒܢܝ̈ܐ ܘܒܢ̈ܬܐ.

٢٥ : وَأَمْكُثُ أَنَا أَيْضًا أَمَامَ الرَّبِّ أَرْبَعِينَ نَهَارًا
وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً. كَمَا مَكَثْتُ فِي الْمَرَّةِ الْأُولَى
وَاسْتَجَابَ الرَّبُّ لِي هٰذِهِ الْمَرَّةَ أَيْضًا.
٢٦ : وَقَالَ الرَّبُّ لِي: قُمْ اذْهَبْ فِي رَحِيلِ الشَّعْبِ
وَلْيَدْخُلُوا وَيَرِثُوا الْأَرْضَ الَّتِي حَلَفْتُ لِآبَائِهِمْ
أَنْ أُعْطِيَهَا لَهُمْ.

الإصحاح ١٠

١ : وَالْآنَ يَا إِسْرَائِيلُ مَاذَا يَطْلُبُ الرَّبُّ إِلٰهُكَ
مِنْكَ إِلَّا أَنْ تَخَافَ الرَّبَّ إِلٰهَكَ وَتَسْلُكَ فِي
كُلِّ طُرُقِهِ.
٢ : وَتُحِبَّهُ وَتَعْبُدَ الرَّبَّ إِلٰهَكَ بِكُلِّ قَلْبِكَ
وَبِكُلِّ نَفْسِكَ.
٣ : وَتَحْفَظَ وَصَايَا الرَّبِّ وَفَرَائِضَهُ الَّتِي أَنَا
أُوصِيكَ بِهَا الْيَوْمَ لِكَيْ يَكُونَ لَكَ خَيْرٌ.
٤ : هُوَذَا لِلرَّبِّ إِلٰهِكَ السَّمَاءُ وَسَمَاءُ السَّمَاوَاتِ
الْأَرْضُ وَكُلُّ مَا فِيهَا.
٥ : غَيْرَ أَنَّ الرَّبَّ بِآبَائِكَ سُرَّ فَأَحَبَّهُمْ وَاخْتَارَ
نَسْلَهُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ أَنْتُمْ مِنْ بَيْنِ جَمِيعِ الشُّعُوبِ
كَمَا هُوَ الْيَوْمَ.
٦ : فَاخْتِنُوا غُرْلَةَ قُلُوبِكُمْ وَلَا تُقَسُّوا رِقَابَكُمْ
بَعْدُ.
٧ : لِأَنَّ الرَّبَّ إِلٰهَكُمْ هُوَ إِلٰهُ الْآلِهَةِ وَرَبُّ
الْأَرْبَابِ الْإِلٰهُ الْعَظِيمُ الْجَبَّارُ الْمَهُوبُ الَّذِي لَا
يَأْخُذُ بِالْوُجُوهِ وَلَا يَقْبَلُ رَشْوَةً.
٨ : يَصْنَعُ قَضَاءَ الْيَتِيمِ وَالْأَرْمَلَةِ وَيُحِبُّ النَّزِيلَ
لِيُعْطِيَهُ طَعَامًا وَلِبَاسًا.
٩ : فَأَحِبُّوا النَّزِيلَ لِأَنَّكُمْ كُنْتُمْ نُزَلَاءَ فِي أَرْضِ
مِصْرَ.
١٠ : اَلرَّبَّ إِلٰهَكَ تَخَافُ. إِيَّاهُ تَعْبُدُ وَبِهِ تَلْتَصِقُ
وَبِاسْمِهِ تَحْلِفُ.
١١ : هُوَ فَخْرُكَ وَهُوَ إِلٰهُكَ الَّذِي صَنَعَ مَعَكَ
هٰذِهِ الْعَظَائِمَ وَالْمَخَاوِفَ الَّتِي رَأَتْهَا عَيْنَاكَ.
١٢ : بِسَبْعِينَ نَفْسًا نَزَلَ آبَاؤُكَ إِلَى مِصْرَ وَالْآنَ
قَدْ جَعَلَكَ الرَّبُّ إِلٰهُكَ كَكَوَاكِبِ السَّمَاءِ فِي
الْكَثْرَةِ.

ܒ : ܘܕܚܠܬܟܘܢ ܘܙܘܥܬܟܘܢ ܬܗܘܐ ܥܠ
ܟܠܗ ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ: ܘܥܠ ܟܠܗ ܦܪܚܬܐ
ܕܫܡܝܐ: ܘܥܠ ܟܠ ܕܪܚܫܐ ܐܪܥܐ: ܘܒܟܠܗܘܢ
ܢܘܢܐ ܕܝܡܐ ܒܐܝܕܝܟܘܢ ܝܗܒܬܠܟܘܢ.

ܓ : ܘܟܠ ܪ̈ܚܫܐ ܕܚܝ: ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ
ܠܡܐܟܘܠܬܐ: ܐܝܟ ܝܘܪܩܐ ܕܥܣܒܐ ܝܗܒܬ
ܠܟܘܢ ܟܠ.

ܕ : ܒܪܡ ܒܣܪܐ ܕܒܢܦܫܗ ܕܡܗ: ܠܐ
ܬܐܟܠܘܢ.

ܗ : ܘܒܪܡ ܕܡܟܘܢ ܕܢܦ̈ܫܬܟܘܢ ܐܬܒܥ:
ܡܢ ܐܝܕ ܟܠ ܚܝܘܬܐ ܐܬܒܥܝܘܗܝ. ܡܢ ܐܝܕܐ
ܕܐܢܫܐ ܘܡܢ ܐܝܕܐ ܕܓܒܪܐ ܐܚܘܗܝ ܐܬܒܥ
ܢܦܫܗ ܕܐܢܫܐ.

ܘ : ܡܢ ܕܐܫܕ ܕܡܐ ܕܐܢܫܐ: ܒܐܢܫܐ ܕܡܗ
ܢܬܐܫܕ: ܡܛܠ ܕܒܨܠܡ ܐܠܗܐ ܥܒܕ ܐܕܡ.

ܙ : ܘܐܢܬܘܢ ܦܪܘ ܘܣܓܘ: ܘܐܘܠܕܘ ܒܐܪܥܐ
ܘܣܓܘ ܒܗ.

ܚ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܢܘܚ ܘܠܒܢܘܗܝ ܥܡܗ.

ܛ : ܐܢܐ ܗܐ ܡܩܝܡ ܐܢܐ ܩܝܡܝ ܥܡܟܘܢ:
ܘܥܡ ܙܪܥܟܘܢ ܒܬܪܟܘܢ.

ܝ : ܘܥܡ ܟܠܗ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܥܡܟܘܢ:
ܥܡ ܦܪܚܬܐ: ܘܥܡ ܒܥܝܪܐ ܘܥܡ ܟܠܗ ܚܝܘܬܐ
ܕܐܪܥܐ ܕܥܡܟܘܢ: ܡܢ ܟܠ ܢܦܩܝ ܩܒܘܬܐ:
ܘܥܡ ܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ.

ܝܐ : ܘܐܩܝܡ ܩܝܡܝ ܥܡܟܘܢ: ܘܠܐ ܢܚܒܠ
ܟܠ ܒܣܪ ܬܘܒ ܡܢ ܡܝܐ ܕܛܘܦܢܐ: ܘܠܐ
ܢܗܘܐ ܬܘܒ ܛܘܦܢܐ ܠܡܚܒܠܘ ܐܪܥܐ.

ܝܒ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܢܘܚ: ܗܕܐ ܐܬܐ
ܕܩܝܡܐ ܕܝܗܒ ܐܢܐ ܒܝܢܝ ܘܠܟܘܢ: ܘܒܝܬ
ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܥܡܟܘܢ ܠܕܪ̈ܐ ܥܠܡܐ.

ܝܓ : ܘܬܗܘܐ ܩܫܬܝ ܒܥܢܢܐ ܐܬܐ ܒܝܢܝ ܘܒܝܬ
ܐܪܥܐ: ܘܠܐܬܐ ܕܩܝܡܐ ܒܝܢܬܐ.

ܝܕ : ܘܬܗܘܐ ܟܕ ܡܥܢܢ ܐܢܐ ܥܢܢܐ ܥܠ
ܐܪܥܐ: ܘܬܬܚܙܐ ܩܫܬܐ ܒܥܢܢܐ.

ܝܗ : ܘܐܬܕܟܪ ܩܝܡܝ ܕܒܝܢܝ ܘܠܟܘܢ:
ܘܒܝܬ ܟܠ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ ܕܒܟܠ ܒܣܪ: ܘܠܐ
ܢܗܘܘܢ ܬܘܒ ܡܝܐ ܠܛܘܦܢܐ
ܠܡܚܒܠܘ ܟܠ ܒܣܪ.

ܝܘ : ܘܬܗܘܐ ܩܫܬܐ ܒܥܢܢܐ: ܘܐܚܙܝܘܗ
ܠܡܬܕܟܪܘ ܩܝܡܐ ܕܠܥܠܡ: ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܠܒܝܬ
ܟܠ ܢܦܫܐ ܚܝܬܐ: ܕܒܟܠ ܒܣܪ ܕܥܠ ܐܪܥܐ.

ܝܙ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܢܘܚ: ܗܕܐ ܗܝ ܐܬܐ
ܕܩܝܡܐ ܕܐܩܝܡܬ ܒܝܢܝ ܠܒܝܬ ܟܠ ܒܣܪ
ܕܥܠ ܐܪܥܐ.

ܝܚ : ܘܗܘܘ ܒܢܝ̈ ܢܘܚ ܕܢܦܩܘ ܡܢ
ܩܒܘܬܐ: ܫܡ ܘܚܡ ܘܝܦܬ. ܘܚܡ ܗܘ ܐܒܘܗܝ
ܕܟܢܥܢ.

ܝܛ : ܬܠܬܐ ܗܠܝܢ ܒܢܝ̈ ܢܘܚ: ܘܡܢ ܗܠܝܢ
ܐܬܒܕܪܘ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ.

ܟ : ܘܫܪܝ ܢܘܚ ܓܒܪܐ ܕܐܪܥܐ: ܘܢܨܒ
ܟܪܡܐ.

ܟܐ : ܘܐܫܬܝ ܡܢ ܚܡܪܗ ܘܪܘܝ: ܘܐܬܓܠܝ
ܒܓܘ ܡܫܟܢܗ.

ܟܒ : ܘܚܙܐ ܚܡ ܐܒܘܗܝ ܕܟܢܥܢ ܥܪܛܠܝܘܬܗ
ܕܐܒܘܗ: ܘܚܘܝ ܠܬܪܝܢ ܐܚܘ̈ܗܝ.

ܟܓ : ܘܢܣܒܘ ܫܡ ܘܝܦܬ ܡܪܛܘܛܐ:
ܘܣܡܘܗ ܥܠ ܟܬܦ̈ܬܗܘܢ ܕܬܪ̈ܬܝܗܘܢ: ܘܐܙܠܘ
ܟܕ ܒܣܬܪܐܝܬ: ܘܟܣܝܘ ܥܪܛܠܝܘܬܐ
ܕܐܒܘܗܘܢ: ܘܐܦ̈ܝܗܘܢ ܠܒܣܬܪܐ ܗܦܝܟܝܢ.
ܘܥܪܛܠܝܘܬܐ ܕܐܒܘܗܘܢ ܠܐ ܚܙܘ.

ܟܕ : ܘܐܬܬܥܝܪ ܢܘܚ ܡܢ ܚܡܪܗ: ܘܝܕܥ
ܟܠ ܕܥܒܕ ܠܗ ܒܪܗ ܙܥܘܪܐ.

ܟܗ : ܘܐܡܪ ܠܝܛ ܟܢܥܢ: ܥܒܕܐ ܕܥܒܕ̈ܐ
ܢܗܘܐ ܠܐܚܘ̈ܗܝ.

אשר לא דברו׃ ואמרו אליו ישראל
אם־נגש נגש אתה ואל־יירה בנו
פן־נמות׃ כי מי כל־בשר אשר־שמע
קול אלהים חיים מדברים מתוך־האש
כמנו ויחי׃ קרב אתה ושמע את כל־
אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר
אל־יהוה אלהינו את כל־אשר ידבר
יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו׃
ויהוה שמע את קול דבריכם בדברכם
אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול
דברי העם הזה אשר דברו אליך הטיבו
כל־אשר דברו׃ מי יתן והיה לבבם זה
להם ליראה אתי ולשמר את־כל־מצותי
כל־הימים למען ייטב להם ולבניהם
לעלם׃ לך אמר להם שובו לכם
לאהליכם׃ ואתה פה עמד אתי ואדברה
אליך את כל־המצוה והחק והמשפטים
אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני
נתן להם לרשתה׃ ושמרתם לעשות
כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא
תסורו ימין ושמאל׃ בכל־הדרך אשר
צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען
תחיון והטוב לכם והארכתם ימים
בארץ אשר תירשון׃

פרק : ו .

ואת המצוה החקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות
בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃
למען תירא את־יהוה אלהיך לשמר את־
כל־חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה
ובנך ובן־בנך כל ימי חייך ולמען
יארכון ימיך׃ ושמע ישראל ושמרת
לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון
מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך
זבת חלב ודבש׃ שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחד׃ ואהבת את־יהוה
אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־
מאדך׃ והיו הדברים האלה אשר אנכי
מצוך היום על־לבבך׃ ושננתם לבניך
ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך
בדרך ובשכבך ובקומך׃ וקשרתם לאות
על־ידך והיו לטטפת בין עיניך׃
וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך׃
והיה כי־יביאך יהוה אלהיך אל־הארץ
אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק
וליעקב לתת לך ערים גדלות וטבות
אשר לא בנית׃ ובתים מלאים כל־טוב
אשר לא מלאת והיו בתים חצובים
אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא
נטעת ואכלת ושבעת׃ השמר לך פן־
תשכח את־יהוה אשר הוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים׃ את־יהוה אלהיך
תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃ לא
תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי
העמים אשר סביבתיכם׃ כי אל קנא
יהוה אלהיך בקרבך פן־יחרה אף־יהוה
אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה׃
לא תנסו את־יהוה אלהיכם כאשר
נסיתם במסה׃ שמר תשמרון את־
מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו
אשר צוך׃ והישר והטוב בעיני יהוה
למען ייטב לך ובאת וירשת את־הארץ
הטבה אשר נשבע יהוה לאבתיך׃
להדף את־כל־אויביך מפניך כאשר
דבר יהוה׃ כי ישאלך בנך מחר לאמר
מה העדת והחקים והמשפטים אשר
צוה יהוה אלהינו אתכם׃ ואמרת לבנך
עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו
יהוה ממצרים ביד חזקה׃ ויתן יהוה
אתת גדלים ורעים במצרים בפרעה
ובכל־ביתו לעינינו׃ ואתנו הוציא
משם למען הביא לתת־לנו את־הארץ
אשר נשבע לאבתינו׃ ויצונו יהוה
לעשות את כל־החקים האלה ליראה
את־יהוה אלהינו לטוב לנו כל־הימים
לחיתנו כהיום הזה׃ וצדקה תהיה־לנו
כי נשמר לעשות את כל־המצוה הזאת
לפני יהוה אלהינו כאשר צונו׃

פרק : ז .

כי יביאך יהוה אלהיך אל־הארץ
אשר אתה בא־שמה לרשתה ונשל גוים

٣٠ : ڤيلايڤ

١ : ولايڤ ئاتما لمۏس : ۏلايڤ ئيسۏڭا:
ۏلايڤ دىڭا : ۏلايڤ ڤۋىسڭا چۇرچ—س
چىرىتىڭا : ولادڭ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولادڭ ئوڭ ۏلايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا.

٢ : ولادڭ ئاتما ئوڭ ۏلايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا.

٣ : ولايڤ لىلا چۇرات ئىلا ئات ئىڭا:
ئاڤتوس : ۏى لا ڤىرىتڭا : ۏىلاۏ.
چۇيۇ ئىلا ئىڭا : ولاسۏ ئىتۏلا.

٤ : ولايڤ ئىلا ئات ئات ئىلا ئىڭا:
ۏلايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئىلا ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئىلا ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا.

٥ : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا.

٦ : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا.

٧ : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا.

٨ : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا.

٩ : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا.

١٠ : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا : ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا:
ولايڤ ئاتما ئوڭ ئىڭا.

ܗ : ܘܐܬܬܢܘܚ ܦܪܥܘܢ ܥܠ ܕܡܒܛܠܝܢ ܠܥܡܐ
ܕܐܪܥܐ : ܘܡܒܛܠܝܬܘܢ ܠܗܘܢ .

ܘ : ܘܐܦܩܕ ܦܪܥܘܢ ܐܝܡܐ ܠܫܠܝܛܢ̈ܐ ܕܡܦܠܚܝܢ
ܡܢ ܐܝܟܢ ܐܪܥܐ : ܡܢ ܫܠܝܛܢ̈ܐ ܘܦܩܘܕܐ ܠܥܒܕܐ :
ܘܦܩܘܕܐ ܠܟܘܪ̈ܝܐ : ܘܦܩܘܕܐ ܠܟܘܪ̈ܚܐ ܕܬܚܘܡܐ :
ܡܛܠ ܕܐܬܬܘܝܗ ܕܡܢܒܙܒܙ ܐܝܟ .

ܙ : ܘܢܦܩܘ ܐܚܕܝܢ ܕܣܦܪ ܕܫܠܝܛܐ ܦܪܥܘܢ .

ܚ : ܘܡܣܠܝܢ ܠܐܦܠܘܓܬܗ ܕܢܦܩܘ : ܢܦܩܘ
ܠܥܡܐ ܘܕܒܪܘ ܘܐܬܡܣܒܪ ܗܘܐ ܒܫܘܪ̈ܘܗܝ :
ܘܡܫܩܠ ܢܦܩܘ ܠܐܪܥܐ .

ܛ : ܘܐܘܠܕ ܢܦܩܘ ܬܠܬܐ ܫܢܝܢ : ܠܚܡܪܐ :
ܘܠܚܡܪܐ : ܘܠܢܘܪܬܐ .

ܝ : ܘܐܬܬܚܠܠܝ ܐܪܥܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ :
ܘܐܬܡܠܝܬ ܐܪܥܐ ܚܘܠܐ .

ܝܐ : ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܐܪܥܐ ܕܐܬܚܒܠܬ :
ܡܛܠ ܕܚܒܠ ܟܠ ܒܣܪ ܐܘܪܚܗ ܥܠ ܐܪܥܐ .

ܝܒ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܢܘܚ : ܩܨܐ ܕܟܠ ܒܣܪ
ܥܠ ܩܕܡܝ : ܡܛܠ ܕܐܬܡܠܝܬ ܐܪܥܐ ܚܘܠܐ
ܡܢ ܩܕܡܝܗܘܢ . ܗܐ ܡܚܒܠ ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܥܡ
ܐܪܥܐ .

ܝܓ : ܥܒܕ ܠܟ ܩܒܘܬܐ ܕܩܝܣܐ ܕܦܩܕܐ :
ܩܢ̈ܝܐ ܥܒܕܝܗ̇ ܠܩܒܘܬܐ : ܘܬܟܦܪܝܗ̇ ܡܢ
ܠܒܪ ܘܡܢ ܠܓܘ ܒܟܘܦܪܐ .

ܝܕ : ܘܗܟܢܐ ܥܒܕܝܗ̇ : ܬܠܬܡܐ ܐܡܝܢ
ܐܘܪܟܗ̇ ܕܩܒܘܬܐ : ܘܚܡܫܝܢ ܐܡܝܢ ܦܬܝܗ̇ :
ܘܬܠܬܝܢ ܐܡܝܢ ܪܘܡܗ̇ .

ܝܗ : ܘܟܘܘܬܐ ܥܒܕ ܠܩܒܘܬܐ : ܘܥܠ ܐܡܬܐ
ܬܫܠܡܝܗ̇ ܡܢ ܠܥܠ : ܘܬܪܥܐ ܕܩܒܘܬܐ ܒܣܛܪܗ̇
ܥܒܕ . ܡܕܪ̈ܓܬܐ ܬܚܬܝܬܐ : ܘܬܢܝܢܝܬܐ : ܘܬܠܝܬܝܬܐ :
ܥܒܕܝܗ̇ .

ܝܘ : ܘܐܢܐ ܗܐ ܡܝܬܐ ܐܢܐ ܛܘܦܢܐ ܕܡܝ̈ܐ
ܥܠ ܐܪܥܐ : ܠܡܚܒܠܘ ܟܠ ܒܣܪ ܕܐܝܬ ܒܗ

ܪܘܚܐ ܕܚ̈ܝܐ ܡܢ ܬܚܝܬ ܫܡܝܐ : ܘܟܠ
ܕܒܐܪܥܐ ܗ̇ܘ ܢܡܘܬ .

ܝܚ : ܘܐܩܝܡ ܩܝܡܝ ܥܡܟ : ܘܬܥܘܠ
ܠܩܒܘܬܐ ܐܢܬ ܘܒܢܝܟ : ܘܐܢܬܬܟ : ܘܢܫܐ
ܕܒܢܝܟ ܥܡܟ .

ܝܛ : ܘܡܢ ܟܠ ܕܚܝ ܡܢ ܟܠ ܒܣܪ : ܬܪܝܢ
ܬܪܝܢ ܐܥܠ ܠܩܒܘܬܐ ܠܡܚܝܘ ܥܡܟ : ܕܟܪܐ
ܘܢܩܒܬܐ ܢܗܘܘܢ .

ܟ : ܘܡܢ ܦܪܚܬܐ ܠܓܢܣܗ̇ : ܘܡܢ ܒܥܝܪܐ
ܠܓܢܣܗ : ܘܡܢ ܟܠ ܪܚܫܐ ܕܐܪܥܐ ܠܓܢܣܗ :
ܬܪܝܢ ܬܪܝܢ ܡܢ ܟܠ ܢܥܠܘܢ ܠܘܬܟ ܠܡܚܝܘ .

ܟܐ : ܘܐܢܬ ܣܒ ܠܟ ܡܢ ܟܠ ܡܐܟܘܠܬܐ
ܕܡܬܐܟܠܐ : ܘܟܢܘܫ ܠܘܬܟ : ܘܢܗܘܐ ܠܟ
ܘܠܗܘܢ ܠܡܐܟܘܠܬܐ .

ܟܒ : ܘܥܒܕ ܢܘܚ ܟܠ ܕܦܩܕܗ ܐܠܗܐ :
ܗܟܢܐ ܥܒܕ .

ܩܦܠܐܘܢ : ܘ .

ܐ : ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܠܢܘܚ : ܥܘܠ ܐܢܬ ܘܟܠܗ
ܒܝܬܟ ܠܩܒܘܬܐ : ܡܛܠ ܕܠܟ ܚܙܝܬ ܙܕܝܩ
ܩܕܡܝ ܒܫܪܒܬܐ ܗܕܐ .

ܒ : ܘܡܢ ܟܠܗ̇ ܒܥܝܪܐ ܕܕܟܝܐ ܣܒ ܠܟ
ܫܒܥܐ ܫܒܥܐ : ܕܟܪܐ ܘܢܩܒܬܐ : ܘܡܢ ܒܥܝܪܐ ܕܠܐ
ܗܘܬ ܕܟܝܐ : ܬܪܝܢ ܬܪܝܢ ܕܟܪܐ ܘܢܩܒܬܐ .

ܓ : ܘܐܦ ܡܢ ܦܪܚܬܐ ܕܫܡܝܐ ܫܒܥܐ ܫܒܥܐ :
ܕܟܪܐ ܘܢܩܒܬܐ : ܠܡܚܝܘ ܙܪܥܐ ܥܠ ܐܦܝ
ܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ .

ܕ : ܡܛܠ ܕܬܘܒ ܫܒܥܐ ܝܘܡܝܢ ܡܡܛܪ ܐܢܐ
ܡܛܪܐ ܥܠ ܐܪܥܐ : ܐܪܒܥܝܢ ܐܝܡܡܝܢ ܘܐܪܒܥܝܢ

ا : وَصوْا چِڤِ ڠِدِيه دِنتڠا لعضاڭ ڽِبِچه.

ب : ولِدتِ اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا.

ت : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ث : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ج : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ح : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

خ : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

د : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ذ : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ر : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ز : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

س : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ش : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ص : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ض : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ط : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ظ : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ع : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

غ : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ف : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ق : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ك : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ل : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

م : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ن : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

و : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ه : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ي : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ڤِمبوكاڠ : ۵

ا : وَصوْا چِڤِ ڠِدِيه دِنتڠا لعضاڭ ڽِبِچه.

ب : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ت : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ث : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ج : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ح : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

خ : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

د : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ذ : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ر : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ز : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

س : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ش : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ص : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ض : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ط : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ظ : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ع : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

غ : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ف : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ق : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ك : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ل : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

م : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ن : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

و : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ه : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

ي : وِلِد لاهو اِبو ڤِرمڤوان اِدا : وِلِد ڤِرمڤوان اِدا.

صلاة : ٥ .

١ : ضنا أيه ضم ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ٢ : ضنا أيه ضم ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ٣ : ضنا أيه ضم ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ٤ : ضنا أيه ضم ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ٥ : ضنا أيه ضم ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ٦ : ضنا أيه ضم ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ٧ : ضنا أيه ضم ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ٨ : ضنا أيه ضم ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ٩ : ضنا أيه ضم ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ١٠ : ضنا أيه ضم ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك .

ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك . ضم تحيك ضنا ضلاة تحيك . تحضا ضنا ضلاة ضنا ضلاة تحيك .

ع. : ١٦٥

١ : وإله معبود الذي أنا هو : واحد ليس
له شبه ولا مثل : ولا ضد ولا ند ولا
نظير .
٢ : وهو الذي يعلم ما كان وما يكون
قبل أن يكون .
٣ : وهو الذي لا يأخذه نعاس : ولا
نوم . وهو الذي لا يموت أبدا .
٤ : وهو الذي يمسك السماء والأرض
وما بينهما أن تزولا . ولئن زالتا ما
أمسكهما من أحد بعد الله . وهو
الذي لا يؤوده حفظهما . ولا يثقله
ذلك . وهو العلي العظيم .
٥ : وهو الذي لا يكره أحدا على دينه :
ولا يجبر أحدا على ملته . ولا يقسر
أحدا على طاعته . ولا يحب أن يعبد
بالقسر والإجبار . ولا يريد أن يعبد
إلا بالاختيار والمحبة . وقد تبين
الرشد من الغي : وعرف الرشد من
الغي . وعلم الرشد من الغي : وعرف
الرشد من الغي . وعلم الرشد من
الغي . وعلم الرشد من الغي .
٦ : فمن يكفر بالطاغوت : وهو كل
معبود دون الله عز وجل . وكل رأس
في الضلالة . وكل داع إلى النار .
ويؤمن بالله : ويوحده ويعبده ويطيعه
ويعمل بما يرضاه . فقد استمسك
بالعروة الوثقى : التي لا انفصام لها .
٧ : والله سميع لما يقول : عليم بما
يعمل . وهو يجازي كل عامل بعمله .
٨ : الله ولي الذين آمنوا : وهو
يتولاهم ويحفظهم ويكلؤهم ويرعاهم .
يخرجهم من الظلمات : من ظلمات
الكفر والجهل والشك والريب .
إلى النور : إلى نور الإيمان والعلم
واليقين والرشد والهدى .
٩ : والذين كفروا : وجحدوا ربوبية
الله عز وجل . وأنكروا وحدانيته .
أولياؤهم الطاغوت : وهو كل معبود
دون الله عز وجل . وكل رأس في
الضلالة . وكل داع إلى النار .
يخرجونهم من النور : الذي هم عليه
إلى الظلمات . التي هم فيها .
١٠ : أولئك أصحاب النار : وهم
أهلها الذين لا يخرجون منها .
هم فيها خالدون .

١ : ايها الناس اتقوا ربكم : خافوه
في ترك امره .
الذي خلقكم : ابتدأ خلقكم
من نفس واحدة : وهي آدم .
وخلق منها زوجها : حواء .
وبث منهما : ونشر من آدم وحواء .
رجالا كثيرا ونساء : وفي الكلام
حذف : اي فتناسلوا .
واتقوا الله الذي تساءلون به :
تطلبون حقوقكم به . كقولك
سألتك بالله وبالرحم .
والارحام : وبالارحام ان تقطعوها .
ان الله كان عليكم رقيبا : حافظا
لاعمالكم حتى يجازيكم عليها .

٢ : وآتوا اليتامى : الذين مات
آباؤهم وهم صغار .
اموالهم : اذا بلغوا .
ولا تتبدلوا الخبيث : الحرام .
بالطيب : الحلال .
ولا تأكلوا اموالهم : بضموها .
الى اموالكم : في النفقة .
انه كان حوبا كبيرا : ذنبا عظيما .

٣ : وان خفتم : وان علمتم .
ان لا تقسطوا في اليتامى : ان لا
تعدلوا في حقوقهن .
فانكحوا ما طاب لكم : ما حل لكم .
من النساء : من غير اليتامى .
مثنى وثلاث ورباع : اثنتين اثنتين
وثلاثا ثلاثا واربعا اربعا .
فان خفتم ان لا تعدلوا : بين
الزوجات في القسم .
فواحدة : فانكحوا واحدة .
او ما ملكت ايمانكم : من الاماء .
ذلك ادنى : اقرب .
ان لا تعولوا : ان لا تجوروا .

٤ : وآتوا النساء صدقاتهن : مهورهن .
نحلة : عطية من الله لهن .
فان طبن لكم عن شيء منه : عن
شيء من الصداق .
نفسا : تمييز .
فكلوه هنيئا مريئا : حلالا طيبا .

٥ : ولا تؤتوا السفهاء : لا تعطوا
المبذرين .
اموالكم : اموال اليتامى .
التي جعل الله لكم قياما : تقوم
بها معايشكم .
وارزقوهم فيها : اجعلوا لهم رزقا
منها .
واكسوهم : اجعلوا لهم كسوة منها .
وقولوا لهم قولا معروفا : عدوهم
عدة جميلة ان رشدتم .

٦ : وابتلوا اليتامى : اختبروا عقولهم
في تصرفاتهم .
حتى اذا بلغوا النكاح : حد
الاحتلام .
فان آنستم منهم رشدا : علمتم
منهم صلاحا في عقولهم .
فادفعوا اليهم اموالهم : عند
بلوغهم .
ولا تأكلوها اسرافا وبدارا : مبذرين
ومسرعين قبل ان يكبروا .
ان يكبروا : خشية ان يكبروا .
ومن كان غنيا فليستعفف : عن مال
اليتيم فلا يأكل منه شيئا .
ومن كان فقيرا فليأكل بالمعروف :
بقدر حاجته من غير اسراف .
فاذا دفعتم اليهم اموالهم : بعد
البلوغ .
فاشهدوا عليهم : ان قد دفعت
اليهم اموالهم .
وكفى بالله حسيبا : محاسبا لكم
على اعمالكم .

الجزء : ٤ .

١ : للرجال نصيب مما ترك الوالدان
والاقربون : من الميراث .
وللنساء نصيب مما ترك الوالدان
والاقربون : وهذا تأكيد لما قبله .
مما قل منه او كثر : من الميراث .
نصيبا مفروضا : مقطوعا واجبا .

٢ : واذا حضر القسمة : قسمة
الميراث .
اولوا القربى : من لا يرث من
الاقارب .
واليتامى والمساكين : من لا قرابة
بينهم وبين الميت .
فارزقوهم منه : اعطوهم من
الميراث .
وقولوا لهم قولا معروفا : عدوهم
عدة جميلة ان رشدتم .

٣ : وليخش الذين لو تركوا من
خلفهم ذرية ضعافا : اولاد صغارا .
خافوا عليهم : ان يضيعوا بعد
موتهم .
فليتقوا الله : في امر اليتامى .
وليقولوا قولا سديدا : صوابا .

١٠ : ان الذين يأكلون اموال اليتامى
ظلما : بغير حق .
انما يأكلون في بطونهم نارا : ما
يؤدي الى النار .
وسيصلون سعيرا : نارا تتسعر .

١١ : يوصيكم الله في اولادكم :
يعهد اليكم في شأنهم .
للذكر مثل حظ الانثيين : للذكر
سهم كسهم انثيين .
فان كن نساء فوق اثنتين : اي
اثنتين فصاعدا .
فلهن ثلثا ما ترك : الميت .
وان كانت واحدة فلها النصف :
وهذا بيان لما فرض للاثنتين .
ولابويه : ولابوي الميت .
لكل واحد منهما السدس : هذا
بيان لما فرض للواحد .
مما ترك ان كان له ولد : ذكر او
انثى .
فان لم يكن له ولد : ذكر او انثى .
وورثه ابواه : اي لم يكن له ولد
ولا ولد ابن .
فلامه الثلث : هذا بيان لما فرض
للام .
فان كان له اخوة : اثنان فصاعدا .
فلامه السدس : هذا بيان لما فرض
للام .
من بعد وصية يوصي بها او دين :
متعلق بقسمة المواريث .
آباؤكم وأبناؤكم لا تدرون : لا
تعلمون .
ايهم اقرب لكم نفعا : ايهم
انفع لكم في الدنيا .
فريضة من الله : فرض الله ذلك
فريضة .
ان الله كان عليما : بمصالح
خلقه .
حكيما : في تدبيره امرهم .

١٢ : ولكم نصف ما ترك ازواجكم :
من الميراث .
ان لم يكن لهن ولد : ذكر او انثى .
فان كان لهن ولد : ذكر او انثى .
فلكم الربع مما تركن : هذا بيان
لما فرض للزوج .
من بعد وصية يوصين بها او دين :
متعلق بقسمة المواريث .
ولهن الربع مما تركتم : هذا بيان
لما فرض للزوجة .
ان لم يكن لكم ولد : ذكر او انثى .
فان كان لكم ولد : ذكر او انثى .
فلهن الثمن مما تركتم : هذا بيان
لما فرض للزوجة .
من بعد وصية توصون بها او دين :
متعلق بقسمة المواريث .
وان كان رجل يورث كلالة : الذي
لا ولد له ولا والد .
او امرأة : ترث كلالة .
وله اخ او اخت : من امه .
فلكل واحد منهما السدس : هذا
بيان لما فرض للاخ والاخت .
فان كانوا اكثر من ذلك : اي من
اثنين فصاعدا .
فهم شركاء في الثلث : هذا بيان
لما فرض للاخوة .
من بعد وصية يوصى بها او دين :
متعلق بقسمة المواريث .
غير مضار : بالورثة .
وصية من الله : فرض الله ذلك
وصية .
والله عليم : بمصالح خلقه .
حليم : في تدبيره امرهم .

١٣ : تلك حدود الله : ما حد من
المواريث .
ومن يطع الله ورسوله : في قسمة
المواريث .
يدخله جنات تجري من تحتها
الانهار : في الآخرة .
خالدين فيها : اي الطاعة .
وذلك الفوز العظيم : النجاة من
النار والظفر بالجنة .

١٤ : ومن يعص الله ورسوله : في
قسمة المواريث .
ويتعد حدوده : ما حد من ذلك .
يدخله نارا خالدا فيها : اي المعصية .
وله عذاب مهين : يهان فيه .

١٥ : واللاتي يأتين الفاحشة : الزنا .
من نسائكم : المسلمات .
فاستشهدوا عليهن اربعة منكم :
رجالا مسلمين .
فان شهدوا : عليهن بالزنا .
فامسكوهن في البيوت : احبسوهن
فيها .
حتى يتوفاهن الموت : حتى يمتن .
او يجعل الله لهن سبيلا : مخرجا
بالحد .

١٦ : واللذان يأتيانها منكم : الزنا .
فآذوهما : بالتعيير والتوبيخ .
فان تابا : عن الزنا .
واصلحا : العمل .
فاعرضوا عنهما : فلا تعيروهما .
ان الله كان توابا : على من تاب .
رحيما : به .

١٧ : انما التوبة على الله : قبول
التوبة من الله .
للذين يعملون السوء : الزنا .
بجهالة : بسبب الجهل .
ثم يتوبون من قريب : قبل الموت .
فاولئك يتوب الله عليهم : يقبل
توبتهم .
وكان الله عليما : بخلقه .
حكيما : في تدبيره امرهم .

١٨ : وليست التوبة للذين يعملون
السيئات : الزنا .
حتى اذا حضر احدهم الموت : حد
الاحتلام .
قال اني تبت الآن : عن الزنا .
ولا الذين يموتون وهم كفار : لا
توبة لهم .
اولئك اعتدنا لهم عذابا اليما :
موجعا .

ج ٠

١ : وعليه عبرنا واتينا : حدود سيحون ٠
٢ : ملك الاموريين الساكن حشبون وحدود عوج ملك باشان الباقين من الرفائيين الساكنين عشتاروث وادرعي ٠
٣ : وملك بلاد جلعاد الى تخم يبوق نهر عمون وعربة الاردن من كنارة بحر الشليم عربة البحر الملح تحت ينابيع الفسجة ٠
٤ : وارض عوج ملك باشان من بقية الرفائيين الساكن في عشتاروث وفي ادرعي ٠
٥ : وهو ملك على جبل حرمون وعلى سلخة وعلى كل باشان الى تخم الجشوريين والمعكيين وعلى نصف جلعاد تخم سيحون ملك حشبون ٠
٦ : ضربناهم كما فعل موسى عبد الرب واعطاها موسى للرأوبينيين والجاديين ولنصف سبط منسى ميراثا ٠
٧ : فاحفظوا وافعلوا كل ما اوصيكم به لكي تفلحوا وتدخلوا وترثوا الارض الجيدة التي حلف الرب لآبائكم ان يعطيها لهم ولنسلهم من بعدهم ٠
٨ : وتقيم نساؤكم واولادكم ومواشيكم في المدن التي اعطيتكم في عبر الاردن ٠
٩ : وتعبرون انتم مسلحين امام اخوتكم بني اسرائيل كل بأس القوة وتحاربون ٠
١٠ : حتى يريح الرب اخوتكم كما اراحكم وايضا هم يرثون الارض التي الرب الههم معطيهم اياها في عبر الاردن فترجعون كل واحد الى ملكه التي اعطيتكم ٠
١١ : وامرت يشوع في ذلك الوقت قائلا عيناك قد نظرتا كل ما فعل الرب الهكما بهذين الملكين هكذا يفعل الرب بجميع الممالك التي انت عابر اليها ٠
١٢ : لا تخافوا منهم لان الرب الهكم هو المحارب عنكم ٠
١٣ : وتضرعت الى الرب في ذلك الوقت قائلا ٠
١٤ : ايها السيد الرب انت قد ابتدأت ان تري عبدك عظمتك ويدك القوية لان اي اله في السماء وفي الارض يصنع كاعمالك وكجبروتك ٠
١٥ : اعبر الآن واعاين الارض الجيدة التي في عبر الاردن هذا الجبل الجيد ولبنان ٠
١٦ : فغضب الرب علي من اجلكم ولم يسمع لي فقال لي الرب كفاك لا تعد تكلمني ايضا بهذا الامر ٠
١٧ : اصعد الى رأس الفسجة وارفع عينيك غربا وشمالا وقبلا وشرقا وانظر بعينيك لانك لا تعبر هذا الاردن ٠
١٨ : واوصيت يشوع في ذلك الوقت قائلا عيناك قد نظرتا كل ما فعل الرب الهكما بهذين الملكين هكذا يفعل الرب بجميع الممالك التي انت عابر اليها ٠
١٩ : لا تخافوا منهم لان الرب الهكم هو المحارب عنكم ٠
٢٠ : وتضرعت الى الرب في ذلك الوقت قائلا ٠
٢١ : ايها السيد الرب انت قد ابتدأت ان تري عبدك عظمتك ويدك القوية لان اي اله في السماء وفي الارض يصنع كاعمالك وكجبروتك ٠
٢٢ : اعبر الآن واعاين الارض الجيدة التي في عبر الاردن هذا الجبل الجيد ولبنان ٠
٢٣ : فغضب الرب علي من اجلكم ولم يسمع لي فقال لي الرب كفاك لا تعد تكلمني ايضا بهذا الامر ٠
٢٤ : اصعد الى رأس الفسجة وارفع عينيك غربا وشمالا وقبلا وشرقا وانظر بعينيك لانك لا تعبر هذا الاردن ٠
٢٥ : واوصيت يشوع في ذلك الوقت قائلا عيناك قد نظرتا كل ما فعل الرب الهكما بهذين الملكين هكذا يفعل الرب بجميع الممالك التي انت عابر اليها ٠
٢٦ : لا تخافوا منهم لان الرب الهكم هو المحارب عنكم ٠
٢٧ : وتضرعت الى الرب في ذلك الوقت قائلا ٠
٢٨ : ايها السيد الرب انت قد ابتدأت ان تري عبدك عظمتك ويدك القوية لان اي اله في السماء وفي الارض يصنع كاعمالك وكجبروتك ٠
٢٩ : اعبر الآن واعاين الارض الجيدة التي في عبر الاردن هذا الجبل الجيد ولبنان ٠
٣٠ : فغضب الرب علي من اجلكم ولم يسمع لي فقال لي الرب كفاك لا تعد تكلمني ايضا بهذا الامر ٠

مد : وسؤا ذصتا وسؤا ٣ڤؤا نهصا ذؤلؤا.

مه : ولهذ ألها : سوهو سبؤا دذصبنا ذعضنا : لصڤؤذ حبه ابضصا للنسا : ولسوهو لؤؤهؤا : ولؤجتا : ولنةضسا : ولحتنا.

مو : ولسوهو ضبهذب دذصبنا ذعضنا لضصهذه بذ إذنا : وسؤا شجتز.

مز : وحبؤذ ألها ٨ذم سبؤا ذهدتا : سبؤا ذتا لعولهنا دابضصا : ولسبؤا ،حؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

مح : ولبكب إبم ألها دذصبنا ذعضنا لضصهذه بذ إذنا.

مط : ولصلكل دابضصا وجللنسا : ولصڤؤذ حبه نهسؤا ليعهجا . وسؤا ألها ذڤؤبة.

ن : وسؤا ذصتا وسؤا ٣ڤؤا نهصا دإذنا.

نا : ولهذ ألها : بذسعو ضتنا ذسعا بڤتا سبؤا : ولڤؤسؤا ٨ڤؤس بذ إذنا بذ إڤت ذصبنا ذعضنا.

نب : وحبؤذ ألها ٨سبؤا ذهدتا : وجد بڤتا سبل ذسعا دإذسعه ضتنا ليعهجا: وجد ڤؤسؤا دبكا ليعها وسؤا ألها ذڤؤبة.

نج : وحبؤذ إبم ألها ولهذ لسا: ڤؤه هؤيه: وصله ضتنا ذبعصڤسا : ولڤؤسؤا ٨هؤا دإذنا.

نح : وسؤا ذصتا وسؤا ٣ڤؤا نهصا ذسعتا .

نح : ولهذ ألها : ٨ڤؤ إذنا بڤتا سبؤا ليعهجا: حبؤذا ولسعتا : ولسبؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

نط : ولهذ ألها : ٨ڤؤ إذنا بڤتا سبؤا ليعهجا: حبؤذا ولسعتا : ولسبؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

س : وسؤا ذصتا وسؤا ٣ڤؤا نهصا ذؤلؤا.

سا : وحبؤذ ألها : سبؤا ٨ڤؤ إذنا بڤتا سبؤا ليعهجا: حبؤذا ولسعتا : ولسبؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

سب : وحبؤذ إبم ألها ولهذ لسا: ڤؤه هؤيه: وصله ضتنا ذبعصڤسا : ولڤؤسؤا ٨هؤا دإذنا.

سج : وسؤا ذصتا وسؤا ٣ڤؤا نهصا ذسعتا .

سح : ولهذ ألها : بذسعو ضتنا ذسعا بڤتا سبؤا : ولڤؤسؤا ٨ڤؤس بذ إذنا بذ إڤت ذصبنا ذعضنا.

سط : وحبؤذ إبم ألها ولهذ لسا: ڤؤه هؤيه: وصله ضتنا ذبعصڤسا : ولڤؤسؤا ٨هؤا دإذنا.

ع : وسؤا ذصتا وسؤا ٣ڤؤا نهصا ذؤلؤا.

عا : ولهذ ألها : سوهو سبؤا دذصبنا ذعضنا : لصڤؤذ حبه ابضصا للنسا : ولسوهو لؤؤهؤا : ولؤجتا : ولنةضسا : ولحتنا.

عب : ولبكب إبم ألها دذصبنا ذعضنا لضصهذه بذ إذنا : وسؤا شجتز.

عج : وحبؤذ ألها ٨ذم سبؤا ذهدتا : سبؤا ذتا لعولهنا دابضصا : ولسبؤا ،حؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

عح : ولهذ ألها : ٨ڤؤ إذنا بڤتا سبؤا ليعهجا: حبؤذا ولسعتا : ولسبؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

عط : وحبؤذ ألها ٨ذم سبؤا ذهدتا : سبؤا ذتا لعولهنا دابضصا : ولسبؤا ،حؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

ف : وسؤا ذصتا وسؤا ٣ڤؤا نهصا ذؤلؤا.

فا : ولهذ ألها : سوهو سبؤا دذصبنا ذعضنا : لصڤؤذ حبه ابضصا للنسا : ولسوهو لؤؤهؤا : ولؤجتا : ولنةضسا : ولحتنا.

فب : ولبكب إبم ألها دذصبنا ذعضنا لضصهذه بذ إذنا : وسؤا شجتز.

فج : وحبؤذ ألها ٨ذم سبؤا ذهدتا : سبؤا ذتا لعولهنا دابضصا : ولسبؤا ،حؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

فح : ولهذ ألها : ٨ڤؤ إذنا بڤتا سبؤا ليعهجا: حبؤذا ولسعتا : ولسبؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

فط : وحبؤذ ألها ٨ذم سبؤا ذهدتا : سبؤا ذتا لعولهنا دابضصا : ولسبؤا ،حؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

ص : وسؤا ذصتا وسؤا ٣ڤؤا نهصا ذؤلؤا.

صا : ولهذ ألها : سوهو سبؤا دذصبنا ذعضنا : لصڤؤذ حبه ابضصا للنسا : ولسوهو لؤؤهؤا : ولؤجتا : ولنةضسا : ولحتنا.

صب : ولبكب إبم ألها دذصبنا ذعضنا لضصهذه بذ إذنا : وسؤا شجتز.

صج : وحبؤذ ألها ٨ذم سبؤا ذهدتا : سبؤا ذتا لعولهنا دابضصا : ولسبؤا ،حؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

صح : ولهذ ألها : ٨ڤؤ إذنا بڤتا سبؤا ليعهجا: حبؤذا ولسعتا : ولسبؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

صط : وحبؤذ ألها ٨ذم سبؤا ذهدتا : سبؤا ذتا لعولهنا دابضصا : ولسبؤا ،حؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

ض : وسؤا ذصتا وسؤا ٣ڤؤا نهصا ذؤلؤا.

ضا : ولهذ ألها : سوهو سبؤا دذصبنا ذعضنا : لصڤؤذ حبه ابضصا للنسا : ولسوهو لؤؤهؤا : ولؤجتا : ولنةضسا : ولحتنا.

ضب : ولبكب إبم ألها دذصبنا ذعضنا لضصهذه بذ إذنا : وسؤا شجتز.

ضج : وحبؤذ ألها ٨ذم سبؤا ذهدتا : سبؤا ذتا لعولهنا دابضصا : ولسبؤا ،حؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

ضح : ولهذ ألها : ٨ڤؤ إذنا بڤتا سبؤا ليعهجا: حبؤذا ولسعتا : ولسبؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

ضط : وحبؤذ ألها ٨ذم سبؤا ذهدتا : سبؤا ذتا لعولهنا دابضصا : ولسبؤا ،حؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

ط : وسؤا ذصتا وسؤا ٣ڤؤا نهصا ذؤلؤا.

طا : ولهذ ألها : سوهو سبؤا دذصبنا ذعضنا : لصڤؤذ حبه ابضصا للنسا : ولسوهو لؤؤهؤا : ولؤجتا : ولنةضسا : ولحتنا.

طب : ولبكب إبم ألها دذصبنا ذعضنا لضصهذه بذ إذنا : وسؤا شجتز.

طج : وحبؤذ ألها ٨ذم سبؤا ذهدتا : سبؤا ذتا لعولهنا دابضصا : ولسبؤا ،حؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

طح : ولهذ ألها : ٨ڤؤ إذنا بڤتا سبؤا ليعهجا: حبؤذا ولسعتا : ولسبؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

طط : وحبؤذ ألها ٨ذم سبؤا ذهدتا : سبؤا ذتا لعولهنا دابضصا : ولسبؤا ،حؤا لعولهنا دلنا : وجهحتا.

בראשית א

א: בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת
הָאָרֶץ׃ ב: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־
פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃
ג: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ ד: וַיַּרְא
אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ ה: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם
וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
אֶחָד׃ ו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם
וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ ז: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת
לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃
ח: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ ט: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ
הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה
הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ י: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה
אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב׃ יא: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא
עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ
אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ יב: וַתּוֹצֵא
הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה
פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
יג: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יד: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
וְשָׁנִים׃ טו: וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ טז: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל
לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת
הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ יז: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים
בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ יח: וְלִמְשֹׁל
בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יט: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם רְבִיעִי׃ כ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם
שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי
רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ כא: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם
הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר
שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כב: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים
וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ כג: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם חֲמִישִׁי׃ כד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ
נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ
לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ כה: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת
הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־
רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
כו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ
וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃
כז: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם
אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ כח: וַיְבָרֶךְ
אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ
וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃
כט: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב
זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ
אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃
ל: וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל
רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־
יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ לא: וַיַּרְא אֱלֹהִים
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

בראשית : א

א: בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת
הָאָרֶץ׃ ב: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־
פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם׃
ג: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר׃ ד: וַיַּרְא
אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ׃ ה: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם
וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם
אֶחָד׃ ו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם
וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ ז: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת
לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן׃
ח: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ ט: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ
הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה
הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן׃ י: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה
אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים
כִּי־טוֹב׃ יא: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא
עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ
אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ יב: וַתּוֹצֵא
הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה
פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
יג: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ יד: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים
וְשָׁנִים׃ טו: וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם
לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן׃ טז: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
אֶת־שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת־הַמָּאוֹר הַגָּדֹל
לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת־הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת
הַלַּיְלָה וְאֵת הַכּוֹכָבִים׃ יז: וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים
בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל־הָאָרֶץ׃ יח: וְלִמְשֹׁל
בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ יט: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם רְבִיעִי׃ כ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם
שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ עַל־פְּנֵי
רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם׃ כא: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם
הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר
שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃ כב: וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים
וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ׃ כג: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר
יוֹם חֲמִישִׁי׃ כד: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ
נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ
לְמִינָהּ וַיְהִי־כֵן׃ כה: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־חַיַּת
הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל־
רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב׃
כו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ
וְיִרְדּוּ בִדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה
וּבְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ׃
כז: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם
אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם׃ כח: וַיְבָרֶךְ
אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ
וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ׃
כט: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב
זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ וְאֶת־כָּל־הָעֵץ
אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה׃
ל: וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל
רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת־כָּל־
יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי־כֵן׃ לא: וַיַּרְא אֱלֹהִים
אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

בראשית ב

א: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ ב: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃
ג: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת׃ ד: אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם
בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ ה: וְכֹל
שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ
וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ ו: וְאֵד יַעֲלֶה מִן־
הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ז: וַיִּיצֶר
יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח
בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃
ח: וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם
אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ ט: וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים
מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל
וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃
י: וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם
יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ יא: שֵׁם הָאֶחָד
פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם
הַזָּהָב׃ יב: וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח
וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ יג: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא
הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ יד: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי
חִדֶּקֶל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי
הוּא פְּרָת׃ טו: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ טז: וַיְצַו
יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן
אָכֹל תֹּאכֵל׃ יז: וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל
מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ יח: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ יט: וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה
כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־
הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ
הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ כ: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת
לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה
וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ כא: וַיַּפֵּל יְהוָה
אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת
מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ כב: וַיִּבֶן יְהוָה
אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה
וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ כג: וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם
עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה
כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ כד: עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־
אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃
כה: וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא
יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃

בראשית : ב

א: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ ב: וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃
ג: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת׃ ד: אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם
בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ ה: וְכֹל
שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
טֶרֶם יִצְמָח כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ
וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה׃ ו: וְאֵד יַעֲלֶה מִן־
הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה אֶת־כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה׃ ז: וַיִּיצֶר
יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם עָפָר מִן־הָאֲדָמָה וַיִּפַּח
בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה׃
ח: וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם וַיָּשֶׂם שָׁם
אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר׃ ט: וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים
מִן־הָאֲדָמָה כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל
וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע׃
י: וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן וּמִשָּׁם
יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים׃ יא: שֵׁם הָאֶחָד
פִּישׁוֹן הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה אֲשֶׁר־שָׁם
הַזָּהָב׃ יב: וְזְהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב שָׁם הַבְּדֹלַח
וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם׃ יג: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן הוּא
הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ׃ יד: וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי
חִדֶּקֶל הוּא הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי
הוּא פְּרָת׃ טו: וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ׃ טז: וַיְצַו
יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם לֵאמֹר מִכֹּל עֵץ־הַגָּן
אָכֹל תֹּאכֵל׃ יז: וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע לֹא תֹאכַל
מִמֶּנּוּ כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת׃ יח: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֱלֹהִים לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ אֶעֱשֶׂה־לּוֹ
עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ יט: וַיִּצֶר יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה
כָּל־חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל־עוֹף הַשָּׁמָיִם וַיָּבֵא אֶל־
הָאָדָם לִרְאוֹת מַה־יִּקְרָא־לוֹ וְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא־לוֹ
הָאָדָם נֶפֶשׁ חַיָּה הוּא שְׁמוֹ׃ כ: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁמוֹת
לְכָל־הַבְּהֵמָה וּלְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל חַיַּת הַשָּׂדֶה
וּלְאָדָם לֹא־מָצָא עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ׃ כא: וַיַּפֵּל יְהוָה
אֱלֹהִים תַּרְדֵּמָה עַל־הָאָדָם וַיִּישָׁן וַיִּקַּח אַחַת
מִצַּלְעֹתָיו וַיִּסְגֹּר בָּשָׂר תַּחְתֶּנָּה׃ כב: וַיִּבֶן יְהוָה
אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם לְאִשָּׁה
וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם׃ כג: וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם
עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה
כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת׃ כד: עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־
אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד׃
כה: וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ וְלֹא
יִתְבּוֹשָׁשׁוּ׃

בראשית ג

א: וְהַנָּחָשׁ הָיָה עָרוּם מִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר
עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־הָאִשָּׁה אַף כִּי־אָמַר
אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכֹּל עֵץ הַגָּן׃ ב: וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה
אֶל־הַנָּחָשׁ מִפְּרִי עֵץ־הַגָּן נֹאכֵל׃ ג: וּמִפְּרִי הָעֵץ
אֲשֶׁר בְּתוֹךְ־הַגָּן אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִמֶּנּוּ
וְלֹא תִגְּעוּ בּוֹ פֶּן־תְּמֻתוּן׃ ד: וַיֹּאמֶר הַנָּחָשׁ אֶל־
הָאִשָּׁה לֹא־מוֹת תְּמֻתוּן׃ ה: כִּי יֹדֵעַ אֱלֹהִים כִּי
בְּיוֹם אֲכָלְכֶם מִמֶּנּוּ וְנִפְקְחוּ עֵינֵיכֶם וִהְיִיתֶם
כֵּאלֹהִים יֹדְעֵי טוֹב וָרָע׃ ו: וַתֵּרֶא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב
הָעֵץ לְמַאֲכָל וְכִי תַאֲוָה־הוּא לָעֵינַיִם וְנֶחְמָד הָעֵץ
לְהַשְׂכִּיל וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ וַתֹּאכַל וַתִּתֵּן גַּם־לְאִישָׁהּ
עִמָּהּ וַיֹּאכַל׃ ז: וַתִּפָּקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם וַיֵּדְעוּ כִּי
עֵירֻמִּם הֵם וַיִּתְפְּרוּ עֲלֵה תְאֵנָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם חֲגֹרֹת׃
ח: וַיִּשְׁמְעוּ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְהַלֵּךְ בַּגָּן
לְרוּחַ הַיּוֹם וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהוָה
אֱלֹהִים בְּתוֹךְ עֵץ הַגָּן׃ ט: וַיִּקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים
אֶל־הָאָדָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַיֶּכָּה׃ י: וַיֹּאמֶר אֶת־קֹלְךָ
שָׁמַעְתִּי בַגָּן וָאִירָא כִּי עֵירֹם אָנֹכִי וָאֵחָבֵא׃
יא: וַיֹּאמֶר מִי הִגִּיד לְךָ כִּי עֵירֹם אָתָּה הֲמִן־הָעֵץ
אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְבִלְתִּי אֲכָל־מִמֶּנּוּ אָכָלְתָּ׃ יב: וַיֹּאמֶר
הָאָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתָּה עִמָּדִי הִוא נָתְנָה־לִּי
מִן־הָעֵץ וָאֹכֵל׃ יג: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לָאִשָּׁה
מַה־זֹּאת עָשִׂית וַתֹּאמֶר הָאִשָּׁה הַנָּחָשׁ הִשִּׁיאַנִי
וָאֹכֵל׃ יד: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶל־הַנָּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ
זֹּאת אָרוּר אַתָּה מִכָּל־הַבְּהֵמָה וּמִכֹּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
עַל־גְּחֹנְךָ תֵלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ׃ טו: וְאֵיבָה
אָשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה וּבֵין זַרְעֲךָ וּבֵין זַרְעָהּ
הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב׃ טז: אֶל־
הָאִשָּׁה אָמַר הַרְבָּה אַרְבֶּה עִצְּבוֹנֵךְ וְהֵרֹנֵךְ בְּעֶצֶב
תֵּלְדִי בָנִים וְאֶל־אִישֵׁךְ תְּשׁוּקָתֵךְ וְהוּא יִמְשָׁל־בָּךְ׃
יז: וּלְאָדָם אָמַר כִּי שָׁמַעְתָּ לְקוֹל אִשְׁתֶּךָ וַתֹּאכַל
מִן־הָעֵץ אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לֵאמֹר לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ אֲרוּרָה
הָאֲדָמָה בַּעֲבוּרֶךָ בְּעִצָּבוֹן תֹּאכְלֶנָּה כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃
יח: וְקוֹץ וְדַרְדַּר תַּצְמִיחַ לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־עֵשֶׂב
הַשָּׂדֶה׃ יט: בְּזֵעַת אַפֶּיךָ תֹּאכַל לֶחֶם עַד שׁוּבְךָ אֶל־
הָאֲדָמָה כִּי מִמֶּנָּה לֻקָּחְתָּ כִּי עָפָר אַתָּה וְאֶל־עָפָר
תָּשׁוּב׃ כ: וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִוא
הָיְתָה אֵם כָּל־חָי׃ כא: וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ כָּתְנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּשֵׁם׃ כב: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאַחַד מִמֶּנּוּ לָדַעַת טוֹב וָרָע
וְעַתָּה פֶּן־יִשְׁלַח יָדו

Opus cui titulus «BIBLIA SACRA JUXTA VERSIONEM SIMPLICEM, QUÆ DICITUR PSCHITTA» debite revisum et approbatum, typis mandari permittimus.

Bagdad die 23a Augusti 1886

† Fr. Henricus ALTMAYER S. O. P.

Archiepiscopus Chalcidensis, Delegatus Apostolicus,
Administrator Babylonensis

in lucem primum volumen Veteris Testamenti celebris illius et antiquissimae versionis, quae Pschitta seu simplex nuncupatur.

Opus sane meritis efferendum laudibus, et Ecclesiae Catholicae nomini gloriosum, quae muneris sui semper esse duxit praeclaras haereditates nobis a majoribus traditas sartas et tectas tuendi, inter quas certe eminet superius memorata versio.

Ego itaque, cui bona sorte obvenit ut in isto negotio partem haberem quantumvis exiguam, ut scilicet nutu observantia dignissimo Eorum, qui potissimam in re navaverunt operam censor deputatus editionem istam Pschittae versionis accurate recognoscerem, una simul cum testimonio, quod alacriter praebeo, de eximio merito ipsiusmet operis, ac approbatione meâ, coeteris popularibus meis junctus libenter, debitum etiam laudis et gratiarum actionis exsolvo iis Viris Reverendissimis qui totum id opus ad finem perducere nituntur.

Datum Amidae seu Diarbekir apud Ecclesiam S. Pethionis, martyris, ab aedibus archiepiscopalibus die V^a Januarii anni M D CCC I. XXX VII

Humillimus servus

† Georgius Ebed-Jesus KHAYYATH

Archiepiscopus Amidensis et Miapharkinensis

Chaldæorum

ܡܩܝܡܢܘܬܐ ܠܒܝܒܘܬܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܕܒܠܥܢܐ ܗܘܕܝܢܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܗܦܟܘ ܐܘܪܚܐ
ܕܝܠܗ ܡܪܢ ܐܦܪܝܡ ܕܡܬܝܕܥܐ ܒܦܫܝܛܘܬܐ.

ܒܫܢܬܐ ܗܘ ܗܟܝܠ ܡܥܕܪܢܐ ܕܫܘܐ ܠܗܘܠܢܐ ܕܟܠ ܘܡܘܒܗܢܐ ܗܘ ܠܡܟܢܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܩܬܘܠܝܩܝ ܗܘ ܕܠܩܘܬ ܥܕܬܗ ܒܠܒܕ ܗܘ ܠܗ ܒܓܠܘܝܐ ܠܡܬܠܕ
ܢܨܝܚܬܐ ܕܐܘܪܬܗ ܠܝ ܐܢܬܘܢ ܡܢ ܕܘܟܐ ܕܬܘܠܡܕܘܬܗ ܕܡܕܝܢܬܐ. ܘܒܫܢܬܐ
ܕܗܠܝܢ ܢܨܝܚܬܐ ܡܩܝܡܢܘܬܐ ܗܝ ܗܘܐ ܦܫܝܛܘܬܐ ܕܒܓܠܝܘܢ ܘܒܢܝܐ ܘܠܘܬ
ܟܠܗܘܢ ܡܠܦܢܐ ܕܕܪܐ ܠܡܦܢܐ ܘܕܪܫܐ ܙܕܩܝܢ ܠܗ ܠܝܬ ܡܢ ܡܬܥܩܒܢܘܬܐ
ܢܚܡܬܗ.

ܐܢܐ ܗܟܝܠ ܡܫܝܚܐ ܕܐܫܬܘܕܝ ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܒܫܢܬܐ ܗܕܐ ܕܒܝܬܐ ܐܦܝ
ܒܫܢܝܐ ܘܡܘܕܝܢܐ ܕܐܬܬܘܩܦܝܐ ܕܐܡܪܝ ܒܕܘܟܐ ܡܢܨܚܬܐ ܕܐܠܝܢ ܕܢܝܦܩܘ
ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܗܘܒܕܢܐ ܗܕܐ ܠܒܝܬܗ ܘܠܦܘܫܩܐ ܕܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܟܠܗ ܩܕܝܫܬܐ
ܐܡܕܢܚܝܬܐ ܗܟܝܠ ܐܢܐ ܦܘܫܩܝܗ ܟܠ ܗܕܝܢܘܬܗ ܘܡܠܟܘܬܗ ܘܡܘܬܗ
ܕܟܠܗܐ. ܘܡܝܬܪ ܐܢܐ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܝܬ ܦܘܩܕܢ ܕܡܠܝܐ ܘܐܘܪܚܐ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܥܒܕܘ ܠܡܫܡܫܘ ܒܐܝܕܐ ܕܗܠܝܢ ܒܥܕܬܐ ܐܠܗܝܐ ܘܒܟܠܝܢ ܝܗܒܬܐ ܠܡܫܡܫܘ
ܙܒܢܝ ܟܠܗܘܢ ܒܡܘܬܗ.

ܗܕܝܐ ܒܐܘܪܚ ܒܫܠܡܐ ܡܬܬܕܒܪܢܘܬܐ ܕܟܠ ܐܢܫ ܒܢܝܢܐ ܕܡܪܢ
ܦܝܫܘܢ ܗܘܕܐ. ܒܫܢܬ ܐܠܦܐ : ܗ : ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܠܡܪܢ.

ܐܝܓܢܐܛܝܘܣ ܙܟܝ ܩܕܡܝܐ ܥܝܘܐܨ

ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝܐ
ܘܕܟܠܗ ܡܕܢܚܐ

Approbatio Ill^mi et R^mi D^ni Archiepiscopi Amidensis.

GEORGIUS EBED-JESUS KHAYYATH

ARCHIEPISCOPUS AMIDENSIS ET MIAPHARKINENSIS

CHALDÆORUM

In tanta Sacrae Scripturae, nostris Chaldaicis characteribus impressae, editionum varietate, erroribus ac mala fide passim scatentium, quae a Protestantium sectarum ac societatum typis prodeunt, et tanta cum animarum pernicie per omnium manus circumferuntur, nemo non videt quam necessaria fuerit Catholica hujus Divini Thesauri editio, quae bene correcta prae manibus haberetur. Praeterquam enim Divinae litterae fontes uberrimi existunt, qui unicuique patere debent ad hauriendam morum et doctrinae sanctitatem, depulsis erroribus, qui his corruptis temporibus late disseminantur, ex eo etiam gentilibus nostris opus erat hujusmodi editio, quòd non modo populus in multis locis, sed et ipse clerus aliam praeter Syriacam seu Syro-Chaldaicam linguam non calleat. Quod quidem opportune et laudabiliter factum videmus. Operâ enim Patrum Praedicatorum, venerandorum Ecclesiae Romanae Missionariorum, de familia Sancti Dominici, typis, quos Mausili habent, emittitur nunc

مقدمة الطبعة الثانية

Marmara Üniversitesi

مقدمة

الحمد لله الذي أنزل القرآن هدى للناس وبينات من الهدى والفرقان، وجعل
في كل عصر من أعصاره أئمة يقومون بحفظه وصيانته، ويذبون عن حياضه
كل من يريد به سوءاً أو يحاول فيه زيغاً، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده
لا شريك له شهادة أرجو بها النجاة من أهوال يوم القيامة، وأشهد أن
سيدنا محمداً عبده ورسوله، أرسله بالحق بشيراً ونذيراً، وداعياً إلى الله
بإذنه وسراجاً منيراً، صلى الله وسلم وبارك عليه وعلى آله وأصحابه
الذين بذلوا مهجهم في نشر دعوته، وجاهدوا في سبيله حق جهاده،
وعلى من تبعهم بإحسان إلى يوم الدين. وبعد:

eo quod nostro idiomate nostrisque characteribus edatur, obtulerunt, immortales gratias agimus, majoresque habebimus, et Deum O. M. enixe rogamus ut totum ingens hoc et difficillimum opus (praeter Veteris enim Novi etiam Testamenti expectatur editio), ab iisdem, qui illud aggressi sunt, eruditissimis viris, iisdemque mediis feliciter ad finem perduci possit.

Mausili ex aedibus nostris die XIX^{na} Novembris M D CCC L XXX VI

† Petrus Elias ABOLYONAN

Patriarcha Babylonensis

Chaldæorum

ﺍﻟﻤﻄﺮﺍﻥ ﺍﻟﻤﻄﺒﻮﻉ ﺍﻟﻤﺴﻤﻰ ﺑﺎﻟﻤﺠﻤﻮﻉ ﺍﻟﻤﺒﺎﺭﻙ ﻟﻠﻤﺪﺍﺭﺱ ﺍﻟﻜﻨﺴﻴﺔ .

ﻭﻗﺪ ﻛﺎﻥ ﻗﺪ ﺍﺷﺘﻬﺮ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﻤﺸﺘﻐﻠﻴﻦ ﺑﺎﻟﻌﻠﻮﻡ ﺍﻟﺪﻳﻨﻴﺔ ﻭﺍﻟﻤﺪﺍﺭﺱ ﺍﻟﻜﻨﺴﻴﺔ ﻭﺍﻟﻤﻄﺒﻮﻋﺎﺕ ﺍﻟﻤﺘﻌﻠﻘﺔ ﺑﻬﺎ ﺃﻥ ﻳﺘﺮﺟﻢ ﻟﻪ ﻛﺘﺎﺏ ﺍﻟﻤﺠﻤﻮﻉ ﺍﻟﻤﺒﺎﺭﻙ ﻟﻠﻤﺪﺍﺭﺱ ﺍﻟﻜﻨﺴﻴﺔ ﻓﻲ ﺍﻟﻠﻐﺔ ﺍﻟﻌﺮﺑﻴﺔ ﻓﺎﺳﺘﺠﺎﺏ ﻟﻄﻠﺒﻪ ﻭﺷﺮﻉ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﺮﺟﻤﺔ ﻭﺍﻟﺘﺼﺤﻴﺢ ﻭﺍﻟﺘﻨﻘﻴﺢ ﻭﺍﻟﺘﻬﺬﻳﺐ ﻭﺍﻟﺘﺮﺗﻴﺐ ﻭﺍﻟﺘﺒﻮﻳﺐ ﻭﺍﻟﺘﺤﺮﻳﺮ ﻭﺍﻟﺘﺤﺒﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﺰﻭﻳﻖ ﻭﺍﻟﺘﺰﻳﻴﻦ ﻭﺍﻟﺘﺠﻠﻴﺪ ﻭﺍﻟﺘﺴﻔﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﺼﺪﻳﺮ ﻭﺍﻟﺘﻮﺭﻳﺪ ﻭﺍﻟﺘﻌﻤﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﺸﻬﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻜﺜﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻨﻮﻳﺮ ﻭﺍﻟﺘﻔﺨﻴﻢ ﻭﺍﻟﺘﺸﻴﻴﺪ ﻭﺍﻟﺘﺸﻤﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻜﺒﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻌﻈﻴﻢ ﻭﺍﻟﺘﻔﺨﻴﻢ ﻭﺍﻟﺘﺸﻴﻴﺪ ﻭﺍﻟﺘﺸﻤﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻜﺒﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻌﻈﻴﻢ .

ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻌﻔﻴﺖ ﻣﻦ ﺣﻀﺮﺓ ﺍﻟﻤﺘﺮﺟﻢ ﺍﻟﻤﺸﺎﺭ ﺇﻟﻴﻪ ﺑﺎﻟﺘﺮﺟﻤﺔ ﻭﺍﻟﺘﺼﺤﻴﺢ ﻭﺍﻟﺘﻨﻘﻴﺢ ﻭﺍﻟﺘﻬﺬﻳﺐ ﻭﺍﻟﺘﺮﺗﻴﺐ ﻭﺍﻟﺘﺒﻮﻳﺐ ﻭﺍﻟﺘﺤﺮﻳﺮ ﻭﺍﻟﺘﺤﺒﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﺰﻭﻳﻖ ﻭﺍﻟﺘﺰﻳﻴﻦ ﻭﺍﻟﺘﺠﻠﻴﺪ ﻭﺍﻟﺘﺴﻔﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﺼﺪﻳﺮ ﻭﺍﻟﺘﻮﺭﻳﺪ ﻭﺍﻟﺘﻌﻤﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﺸﻬﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻜﺜﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻨﻮﻳﺮ ﻭﺍﻟﺘﻔﺨﻴﻢ ﻭﺍﻟﺘﺸﻴﻴﺪ ﻭﺍﻟﺘﺸﻤﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻜﺒﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻌﻈﻴﻢ .

ﻭﻗﺪ ﺍﺳﺘﻌﻔﻴﺖ ﻣﻦ ﺣﻀﺮﺓ ﺍﻟﻤﺘﺮﺟﻢ ﺍﻟﻤﺸﺎﺭ ﺇﻟﻴﻪ ﺑﺎﻟﺘﺮﺟﻤﺔ ﻭﺍﻟﺘﺼﺤﻴﺢ ﻭﺍﻟﺘﻨﻘﻴﺢ ﻭﺍﻟﺘﻬﺬﻳﺐ ﻭﺍﻟﺘﺮﺗﻴﺐ ﻭﺍﻟﺘﺒﻮﻳﺐ ﻭﺍﻟﺘﺤﺮﻳﺮ ﻭﺍﻟﺘﺤﺒﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﺰﻭﻳﻖ ﻭﺍﻟﺘﺰﻳﻴﻦ ﻭﺍﻟﺘﺠﻠﻴﺪ ﻭﺍﻟﺘﺴﻔﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﺼﺪﻳﺮ ﻭﺍﻟﺘﻮﺭﻳﺪ ﻭﺍﻟﺘﻌﻤﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﺸﻬﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻜﺜﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻨﻮﻳﺮ ﻭﺍﻟﺘﻔﺨﻴﻢ ﻭﺍﻟﺘﺸﻴﻴﺪ ﻭﺍﻟﺘﺸﻤﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻜﺒﻴﺮ ﻭﺍﻟﺘﻌﻈﻴﻢ .

ﺗﻤﺖ ﺍﻟﻤﻘﺪﻣﺔ ﺍﻟﻤﺬﻛﻮﺭﺓ : ﻓﻲ : ﺷﻬﺮ ﺁﺏ ١٨٥٥ ﻟﻤﺴﻴﺢ

+ ﺑﻄﺮﺭﺱ ﺑﻄﺮﺭﻙ

ﺍﻟﻘﺪﺱ

ﻓﻲ ﺍﻟﻘﺪﺱ

cumque hujus venerandae versionis studio incumbere cupierit consequi valeat, eo potius quod nonnullae etiam Codicis Sacri partes, ut neminem latet, lingua Aramaica seu Syro-Chaldaica traditae sint, in qua extitit celebris illa superius memorata versio, quae pluris semper habita est, plurimamque in Ecclesia, praesertim Orientali, obtinuit auctoritatem.

Cum autem primum Veteris Testamenti volumen diuturno labore, laudabili diligentia, magnaque cura a clarissimo Viro R^mo D. Clemente Joseph David, Archiepiscopo Damasceno Syrorum, adlaboratum cognoverimus, et a doctissimo Antistite R^mo D. Georgio Ebed-Jesus Khayyath, Archiepiscopo Amidensi Chaldaeorum, perdiligenter discussum ac penitus recognitum, dignumque habitum ut Mausili typis inclitae Missionis Dominicanae mandetur probaverimus; maximam percepimus laetitiam, ideoque laudandum, confirmandum, approbandumque incoeptum illud in Domino duximus.

Hinc omnibus et singulis Nostrae jurisdictioni subjectis, pro munere Nobis imposito eorum religiosae providendi utilitati, mandamus, ut, propulsatis alienis cujusvis generis editionibus, hanc prae manibus habeant eaque tum publice tum private uti satagant.

Caeterum de his regionibus Ordinis Praedicatorum benemeritis Missionariis pro eorum in Catholicam fidem tuendam et amplificandam impensissima voluntate, pro innumeris beneficiis, nunc vero pro hoc pretiosissimo dono, quod Orientis Christifidelibus universis, et peculiari modo Chaldaicae genti,

لجلوس حبّة تدهدو مع صخرة لجلوس أتونها قوقها لم
دنا وأبطأ غذاؤه حجلة عجلها وأبرق صوصلة . وكصديق
وهو قمودية وهو جاهزة . وسؤنة فحجلا حجلة اصرفها
وهو فتية وهو قدره وهو صبية وهذا جاهزها وهو دخلها
وهذه فتية وهو قدره وهو صبية وهذا فحمودة وهو دخلها
بخارها قمجنب ثم بصرة هذا حمولة وهذا بعده فدرة
جنادل مبلّدة لسلها وأصح جلية حلس ابطأ .

وسر جح حرم لهذا أرسلا قمنها فحمّلها قتلها
جنادل مبلّدة لسلها وأصح جلية حلس ابطأ .
حجل . وأسرة حرّها وحلقها حسبا هذه لمؤذنه فحجرة
نهض وبعج مبلّدة لسلها وقمدهده حمولة طاولتها صخبة
وحرّا حلس أم ضوة حابة حلقها مسبا هذه طبصره
أختها وحمسبحة مغبة فحمود هلتأ ابطأ . وأرادها
وحقطها هلتأ حاجل فجنة وولهدا حمد بخع أنابع أوجه
صخرة حابة حاجل فجنة وولهدا حمد بخع أنابع أوجه
لا مخصبة صخد لمسؤه حصلة لؤلؤه نجوها جاعلة
حلس جح برم مداخسلها لقصبها فحمدها فتناها بكاسها
جاعلة حنصل لؤلؤ فجغبها بارها وخلسا مغلها
وحقطها هلتأ حاجل فجنة وولهدا حمد بخع أنابع أوجه
أختها حمسبحة مغبة فحمود هلتأ ابطأ . وأرادها
وحرّا حلس أم ضوة حابة حلقها مسبا هذه طبصره
نهض وبعج مبلّدة لسلها وقمدهده حمولة طاولتها صخبة
حجل . وأسرة حرّها وحلقها حسبا هذه لمؤذنه فحجرة
جنادل مبلّدة لسلها وأصح جلية حلس ابطأ .

وسر جح حرم لهذا أرسلا قمنها فحمّلها قتلها
بخارها قمجنب ثم بصرة هذا حمولة وهذا بعده فدرة
وهو قتية وهو قدره وهو صبية وهذا جاهزها وهو دخلها
لجلوس حبّة تدهدو مع صخرة لجلوس أتونها قوقها لم
دنا وأبطأ غذاؤه حجلة عجلها وأبرق صوصلة . وكصديق
وهو قمودية وهو جاهزة . وسؤنة فحجلا حجلة اصرفها
بهذه أتونها وهو قدره وهو صبية وهذا جاهزها وهو دخلها
حمولة حبّة تدهدو مع صخرة لجلوس أتونها قوقها لم
دنا وأبطأ غذاؤه حجلة عجلها وأبرق صوصلة . وكصديق

Approbatio Ill^mi et R^mi D^ni Patriarchae Babylonensis.

PETRUS ELIAS XII ABOLYONAN

PATRIARCHA BABYLONENSIS CHALDÆORUM

VENERABILIBUS FRATRIBUS

ARCHIEPISCOPIS ET EPISCOPIS

DILECTIS FILIIS PRESBYTERIS SÆCULARIBUS ET REGULARIBUS

UNIVERSOQUE CŒTUI FIDELIUM

NOSTRÆ JURISDICTIONI SUBJECTORUM

SALUTEM ET BENEDICTIONEM

IN DOMINO

Jampridem aliquam S. Scripturae editionem, juxta versionem Syriace Pschitta nuncupatam, omnes divinos libros perfecte continentem, peritorum virorum opera bene castigatam, typisque Catholicis impressam, videre exoptabamus, ut, sublatis et rejectis Protestantium quibuscumque editionibus, in quibus nihil sane est commodi lectoribus, utpote mancis, passimque mala fide et subtili astutia corruptis, maximam, quae ex horum librorum lectione provenit utilitatem, tota Syro-Chaldaica gens, et qui-

دمدا مبلنا مدم قلمةه إلنا : مد : ةلاةلبةا قلمةنةا دخد

فلاةلا مكد . د .

لحدا حدنلم حلمكة مكلمكة مكلحا

كمتم حمتا حدا

حلحلم مكلمكة مكلحا

مكتحا مختكا

حدنم حلم مكلحا

كتاب الجامع

من مجموعات الشيخ

الصغير

EX BIBLIOTHECA Dris. GOUSSEN
BONNAE (BIBL. UNIV.)

BIBLIA SACRA

JUXTA VERSIONEM SIMPLICEM

QUÆ DICITUR

PSCHITTA

TOMUS PRIMUS

4° Genesis 3 (1)

MAUSILI

TYPIS FRATRUM PRÆDICATORUM

MDCCCLXXXVII

3